ân hữu
trọng báo
quyết tuyệt
red de ed dịch
truyentui.vn

Mục lục

Chương 1: Quá Khứ

Chương 2: Nhật Kí

Chương 3: Đánh Nhau

Chương 4: Nói Thật

Chương 5: Một Đời

Chương 6: Đánh Người

Chương 7: Chữa Bệnh

Chương 8: Ăn Cơm

Chương 9: Bố Mẹ

Chương 10: Uy Hiếp

Chương 11: Khởi Đầu

Chương 12: Phẫu Thuật

Chương 13: Hàn Thận

Chương 14: Bạt Tai

Chương 15: Cải Thảo

Chương 16: Muốn Đi

Chương 17: Về Nhà

Chương 18: Gác Xép

Chương 19: Mái Nhà

Chương 20: Tài Nấu Nướng

Chương 21: Kế Hoạch

Chương 22: Anh Họ

Chương 23: Nhà Mới

Chương 24: Siêu Thị

Chương 25: Đi Học

Chương 26: Bạn Cùng Lớp

Chương 27: Cổ Phần

Chương 28: Một Nửa

Chương 29: Bạn Cùng Lớp

https://thuviensach.vn

Chương 30: Chúc Mừng
Chương 31: Bạt Tai
Chương 32: Bác Cả
Chương 33: Dạy Dỗ
Chương 34: Bình Tĩnh
Chương 35: Phụ Huynh
Chương 36: Giải Quyết
Chương 37: Đoạt Người
Chương 38: Nghe Lén
Chương 39: Trộm Tiền
Chương 40: Công Ti
Chương 41: Xảy Ra Chuyện
Chương 42: Khu Thương Mại
Chương 43: Thổ Lộ
Chương 44: Duyên Mộng
Chương 45: Trịnh Kỳ
Chương 46: Tiệc Sinh Nhật
Chương 47: Cổ Phần
Chương 48: Nước Bẩn
Chương 49: Vết Thương
Chương 50: Đồng Nghiệp
Chương 51: Liên Hoan
Chương 52: Kỳ Nổi Loạn
Chương 53
Chương 54: Khảo Sát
Chương 55: Đòi Tiền
Chương 56: Nhập Cổ Phần
Chương 57: Giao Chiến
Chương 58: Kết Thân
Chương 59: Nhắc Nhở
Chương 60: Ly Hôn
Chương 61: Thục Vân

https://thuviensach.vn

Chương 62: Di Chúc
Chương 63: Xuất Phát
Chương 64: Cảng Thành
Chương 65: Nhà Họ Trịnh
Chương 66: Biến Cố
Chương 67: Phòng Chống Hàng Giả
Chương 68: Hàng Giả
Chương 69: Năm Mới
Chương 70: Đưa Ra Ánh Sáng
Chương 71: Thức Tỉnh
Chương 72: Cảm Tình
Chương 73: Tương Lai
Chương 74: Thư Tình
Chương 75: Nổi Giận
Chương 76: Bác Sĩ
Chương 77: Nhẫn
Chương 78: Thi Đại Học
Chương 79: Sau Đó
Chương 80: Thể Dục
Chương 81: Khai Giảng
Chương 82: Sinh Viên Mới
Chương 83: Điện Thoại Di Động
Chương 84: Siêu Hot
Chương 85: Tết Dương Lịch
Chương 86: Đón Tết
Chương 87: Năm Mới
Chương 88: Phát Hiện
Chương 89: Nghỉ Hè
Chương 90: Bất Ngờ
Chương 91: Bắt Cóc
Chương 92: Phát Điên
Chương 93: Cứu Người

https://thuviensach.vn

Chương 94: Gặp Nhau
Chương 95: Được Cứu
Chương 96: Bệnh Viện
Chương 97: Giận Cá Chém Thớt
Chương 98: Di Sản
Chương 99: Giải Quyết
Chương 100: Kết Thúc
Chương 101: Tốt Nghiệp
Chương 102: Lễ Tốt Nghiệp
Chương 103: Chụp Ảnh
Chương 104: Nguyên Ân
Chương 105: Khai Trương
Chương 106: Vòng Ngọc
Chương 107: Nhà Họ Lịch
Chương 108: Báo Ứng
Chương 109: Cơm Chó
Chương 110: Đẹp Trai Nhất
Chương 111: Đánh Mất
Chương 112: Clone
Chương 113: Cố Tình
Chương 114: Trùng Tên
Chương 115: Màn Chắn
Chương 116: Come Out
Chương 117: Bùng Nổ
Chương 118: Kết Thúc
Chương 119: Ngoại Truyện: Hôn Lễ
Chương 120: Ngoại Truyện: Trịnh Kỳ
Chương 121: Ngoại Truyện: Tài Nấu Ăn Của Mạnh Ân
Chương 122: Ngoại Truyện: Tình Địch Chưa Từng Xuất Hiện

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 1: Quá Khứ

Trong căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách không lớn cũng chẳng có nhiều vật dụng quý giá, đồ điện đều là loại có kiểu dáng từ nhiều năm trước. Đồ đạc bài trí cũng hơi bừa bộn, nhưng nhìn tổng thể, vẫn khiến người khác cảm thấy rất đỗi ấm áp.

Phủ ngoài chiếc sô pha ngả vàng là bộ áo sô pha bằng kaki có hoa văn. Trên bàn trà thuỷ tinh bày bộ đồ hộp làm tay, bên trong đựng đủ thứ từ tăm xỉa răng, tăm bông, bút viết cho đến dao kéo. Cạnh đấy đặt một chiếc đĩa thuỷ tinh, trong có vài miếng dưa hấu và ít lê đã cắt, bên trên còn xiên sẵn tăm.

Trong nhà im lặng rất đỗi, chỉ có loáng thoáng tiếng thái rau từ trong bếp truyền ra. Ấy vậy mà bỗng nhiên, lại vang lên một trận cười to đến tưởng chừng điên cuồng.

Tiếng cười xuất hiện đột ngột, người đang thái rau trong bếp nghe được, tức khắc bèn mò mẫm đi ra, lại cứ đứng mãi ở cửa phòng chẳng dám bước vào.

https://thuviensach.vn

“Cậu thập thà thập thò ngoài đấy làm gì?” Hàn Trọng Viễn điều khiển xe lăn xoay người, nhìn người đàn ông có phần rụt rè chừng ba mươi tuổi, nửa gương mặt bị bỏng hoàn toàn đứng ngoài cửa phòng rồi lạnh lùng hỏi. Khi nãy hắn cười như điên như dại, bây giờ toàn thân đừng nói đến vui vẻ, ngay cả một chút tinh thần hứng khởi cũng chẳng có.

“Tôi…” Mạnh Ân lên tiếng, lại vì thanh âm khàn đặc mà nín thinh, lặng lẽ ngoảnh đầu, dùng nửa gương mặt coi như còn toàn vẹn của mình đối diện với Hàn Trọng Viễn.

“Cơm nấu xong chưa? Chưa nấu xong thì đi nấu đi!” Hàn Trọng Viễn lại lạnh lùng nói.

Mạnh Ân cúi đầu, vội vàng chui vào bếp.

Nhìn Mạnh Ân rời đi, Hàn Trọng Viễn đẩy xe lăn theo, cuối cùng dừng lại ngoài nhà bếp, lẳng lặng nhìn người bên trong. Vẻ mặt lạnh lẽo tàn nhẫn dần hoá êm dịu, sau đó lại rơi vào trầm tư.

Hắn không biết bản thân phải nên vui vẻ, hay phải nên đau lòng nữa.

https://thuviensach.vn

Anh họ và vợ hắn thông đồng với nhau hại hắn liệt nửa người dưới, sau đó còn phóng hoả hòng thiêu chết hắn, chính vì để đoạt được tập đoàn Hoa Viễn mà hắn phải vất vả tột cùng mới phát triển lớn mạnh được. Thế mà chỉ mới đây thôi, Hoa Viễn phá sản, là do hắn ra tay.

Hắn mất thời gian mười lăm năm, cực nhọc học công nghệ thông tin, nghĩ mọi biện pháp đối phó với Hoa Viễn. Cuối cùng cũng huỷ đi công ti từng cùng mình trưởng thành, cũng từng trong tay mình mà lớn mạnh, sau đó còn li gián hai kẻ kia…

Tập đoàn Hoa Viễn do mẹ hắn một tay gây dựng. Hắn nhớ rõ khi mình còn rất nhỏ, mẹ hắn từng ôm hắn, bảo rằng Hoa Viễn rồi sẽ là của hắn. Giờ, hắn lại vì báo thù mà huỷ đi Hoa Viễn.

Người anh họ kia của hắn, còn cả vợ cũ của hắn nữa, thời gian hiện tại chắc sinh sống chẳng mấy tốt đẹp nhỉ? Khuynh gia bại sản, vợ chồng bất hoà, con trai nghiện ngập… Lại còn đứng trước nguy cơ ngồi tù do trốn thuế mà ra nữa.

Chúng sống càng không tốt thì hắn càng vui vẻ. Hắn lê lết tấm thân tàn tạ này gắng gượng mười lăm năm trời, chẳng phải chính là vì ngày này ư?

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, báo được thù rồi, hắn phải nên làm gì nữa?

Hàn Trọng Viễn ngẩng đầu, tầm mắt lại rơi trên người Mạnh Ân.

Mạnh Ân này bỗng nhiên xuất hiện lúc anh họ và vợ cũ của hắn định thiêu chết hắn. Ban đầu hắn vẫn cho là người này muốn tiền của mình, nhưng theo thời gian, lại nhận ra vốn dĩ không phải như vậy.

Hắn bị chấn thương cột sống, bại liệt từ vùng ngực trở xuống, bất cứ việc gì cũng phải dựa vào người khác chăm sóc. Năm ấy tốn khoản tiền lớn trong viện điều dưỡng mà vì tính tình hắn quái gở, y tá đều chẳng muốn đếm xỉa. Mười lăm năm nay tiền hắn cho Mạnh Ân còn không đủ để hắn tự mình tiêu, Mạnh Ân lại chăm sóc đặc biệt tỉ mỉ thế, sao có thể là vì tiền được?

Không vì tiền, thì chính là vì tình.

Nhưng nửa người dưới của hắn chẳng có dù chỉ một chút cảm giác, mười lăm năm này lại lo lắng hết lòng muốn báo thù, một ngày ngồi trước máy tính đến mười mấy tiếng. Tới nỗi mái tóc vốn đen dày cũng hoá hoa râm, cả người thoạt trông già cỗi vô cùng. Hắn như vậy, cớ gì Mạnh Ân lại thích kia chứ?

https://thuviensach.vn

Thậm chí hắn còn không biết mười lăm năm trước, vì sao Mạnh Ân lại muốn cứu mình.

Có điều, mặc kệ người này thích gì, đổi lại về sau hắn có thể đối tốt với cậu hơn chút, mà không phải như trước kia cứ hở cái là quát ầm lên.

Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn lại nhìn đôi chân của mình. Người bại liệt không thể vận động, qua thời gian dài cơ thịt sẽ teo dần đi. Nhưng Mạnh Ân chăm sóc cho hắn rất chu đáo, hàng ngày còn ấn bóp giúp hắn mấy giờ, vậy nên hai chân hắn so với khi trước chẳng có quá nhiều đổi khác. Nhưng dù vậy, hắn vẫn là một kẻ tàn phế. Mạnh Ân thì ngược lại, tuy rằng năm ấy trong biển lửa, vì cứu hắn mà nửa gương mặt bị cháy hỏng, thậm chí bỏng cả cổ họng, nhưng vẫn còn nét trẻ trung, nếu như phẫu thuật…

Hàn Trọng Viễn nghiến răng, không nghĩ tiếp nữa. Bây giờ trên mạng hắn là hacker tiếng tăm lẫy lừng, trong tài khoản cũng có rất nhiều tiền, nhưng trừ phí sinh hoạt hắn sẽ không cho Mạnh Ân nhiều hơn một xu, để Mạnh Ân khỏi muốn bỏ đi!

Khoé mắt Hàn Trọng Viễn thoắt hiện một tia u uất xen lẫn hoảng sợ. Vừa ngẩng đầu, lại đúng lúc trông thấy Mạnh Ân cởi tạp dề định ra ngoài,

https://thuviensach.vn

lập tức siết chặt nắm tay: “Tôi đói rồi, cậu còn không nấu cơm? Muốn tôi đói chết chắc?” Tay nghề của Mạnh Ân không tốt lắm, bình thường đều chỉ nấu chín thức ăn là xong. Nếu không phải vụ tai nạn giao thông năm đó là do hắn ăn phải đồ không nên ăn mới xảy ra thì nhất định, hắn sẽ tình nguyện ăn cơm hàng, có thể ăn suốt mười lăm năm luôn… Hắn hồi tưởng, chẳng biết tại sao bất giác lại cảm thấy, đồ ăn Mạnh Ân làm mới là thứ đồ ngon nhất.

“Trong nhà hết muối rồi…” Mạnh Ân khàn giọng, nói một câu sau đó im bặt.

“Vậy thì ăn nhạt đi chút! Cần mua gì cậu lên mạng mà mua, không được ra ngoài!” Nắm tay Hàn Trọng Viễn càng siết chặt, lạnh lùng nhìn Mạnh Ân.

“Nhưng…” Mạnh Ân hơi khó xử. Từ mười năm trước, sau khi Hàn Trọng Viễn có thể kiếm tiền trên mạng thì tháng nào cũng cho cậu một ít, sau đó không cho cậu ra ngoài làm việc nữa. Khi ấy dưới sự uy hiếp của Hàn Trọng Viễn, cậu đã đồng ý. Kết quả mấy năm nay, Hàn Trọng Viễn đều không cho phép cậu bước chân khỏi cửa…

“Tôi bảo không được ra ngoài là không được ra ngoài!” Hàn Trọng Viễn nói, thấy dáng vẻ khó xử của Mạnh Ân lại hơi mất tự nhiên, bèn dịu giọng, “Cậu nói cần muối, tôi tìm chân chạy việc giúp cậu mua.”

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nói được thì làm được. Rất nhanh hắn đã tìm được chân chạy thuê giúp mua muối mang tới. Mạnh Ân lại hơi bứt rứt: “Như vậy phí tiền lắm…”

“Tôi có tiền!” Hàn Trọng Viễn đáp.

Mạnh Ân khẽ giật khoé miệng không nói gì. Hàn Trọng Viễn bại liệt như vậy, cho dù có thể kiếm tiền trên mạng thì cũng có thể kiếm được bao nhiêu? Nếu không phải Hàn Trọng Viễn không nghe lời cậu, cậu thà rằng bản thân phải chịu ánh mắt khinh thường của người khác mà đi làm thuê, cũng không muốn để Hàn Trọng Viễn nhọc công. Nhưng cậu lại không dám cãi lời Hàn Trọng Viễn – trước kia cậu khăng khăng đòi ra ngoài làm việc, Hàn Trọng Viễn bèn không chịu ăn cơm…

Thật ra cậu vốn không thích ra ngoài lắm, đến nơi có nhiều người sẽ hoảng sợ, chỉ mong cả ngày được ở nhà chăm sóc cho Hàn Trọng Viễn. Nhưng để Hàn Trọng Viễn nuôi cả hai, cậu lại cảm thấy mình thật vô dụng.

Nghĩ vậy, Mạnh Ân bèn mang một chiếc ghế nhỏ ra ngồi cạnh Hàn Trọng Viễn, sau đó nhân lúc rảnh rỗi bóp chân cho Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân cúi đầu, Hàn Trọng Viễn chỉ có thể nhìn thấy mái đầu cậu. Nội tâm lại không kìm được rung động, đưa tay muốn chạm vào tóc Mạnh Ân.Chỉ là tay hắn còn chưa đến gần Mạnh Ân, chợt nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên. Hắn là người đưa muối đã tới.

Mạnh Ân dừng ấn bóp, vội vàng đứng dậy đi mở cửa. Hàn Trọng Viễn siết chặt nắm tay, lạnh mặt nhìn về phía cửa – tốt nhất Mạnh Ân nên biết điều một chút, đừng có nói nhiều với người khác!

Hàn Trọng Viễn còn đang mải đề phòng, lại chẳng ngờ bỗng nhiên nhìn thấy một người đàn bà xông vào, sau đó xoảng một tiếng, không ngờ Mạnh Ân lại bị người khác dùng côn điện đánh ngất trên đất, còn ngã đổ cả giá để giầy.

“Lịch Tiếu Tiếu.” Trông thấy người cầm côn điện, Hàn Trọng Viễn nghiến răng nói.

Lịch Tiếu Tiếu chính là vợ cũ của hắn. Ả đàn bà này cùng tuổi hắn, đều bốn mươi lăm. Một năm trước khi hắn xem thời sự nhìn thấy Lịch Tiếu Tiếu, thoạt trông đối phương cùng lắm cũng chỉ ba mươi mấy, song kẻ này bây giờ, người khác nhìn vào chắc chắn sẽ cho rằng ả phải quá năm mươi.

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn!” Lịch Tiếu Tiếu nghiến răng nghiến lợi gắt, “Không ngờ mày vẫn còn sống… Là mày đúng không? Có phải chính mày đã huỷ Hoa Viễn? Hại Phúc Nhi? Còn hại cả bọn tao nữa?”

Hàn Trọng Viễn nhìn Lịch Tiếu Tiếu đóng cửa, trong lòng cả kinh. Hắn không biết Lịch Tiếu Tiếu làm cách nào tìm được tới nơi này, nhưng thần trí Lịch Tiếu Tiếu thật sự có phần không bình thường… Hắn vốn định nói khích Lịch Tiếu Tiếu vài câu, nhưng nghĩ đến Mạnh Ân, bèn chuyển sang kéo dài thời gian: “Hoa Viễn xảy ra chuyện? Cả nghiệt chủng Phúc Nhi kia cũng xảy ra chuyện? Ha ha, đúng là ông trời có mắt, báo ứng không sai mà!”

Lịch Tiếu Tiếu nhìn Hàn Trọng Viễn, bật cười sằng sặc, thứ tiếng cười khiến người nghe phải sởn tóc gáy. Cười một lát, tay phải ả cầm côn điện, tay trái lại rút ra một con dao găm: “Hàn Trọng Viễn, mày đừng giả vờ nữa, tao biết chính là mày! Đều do mày! Tại sao mày lại chưa chết chứ?”

Nội tâm Hàn Trọng Viễn biết, nếu bây giờ mà phủ nhận thì trái lại, kẻ trước mặt này sẽ càng thêm hoài nghi, bèn lập tức vỗ tay cười to: “Không sai, chính là tao làm. Không ngờ mày còn có thể tìm đến tận cửa!”

“Đương nhiên tao có thể tìm đến tận cửa! Chẳng qua không ngờ Hàn Trọng Viễn mày cũng có ngày bán mông lấy lòng kẻ khác!” Lịch Tiếu Tiếu nghe thấy Hàn Trọng Viễn thừa nhận, quả nhiên có hơi hoài nghi, song rất nhanh ả đã bỏ qua tia hoài nghi này, “Hàn Trọng Viễn, mày cũng đừng

https://thuviensach.vn

hòng thuyết phục tao, dù sao bây giờ tao bị người tìm đến thì cũng là ngồi tù, chẳng bằng trước đấy kéo ra vài cái đệm lưng!”

Lịch Tiếu Tiếu giơ dao lên rồi hướng về phía Hàn Trọng Viễn mà đâm. Nửa đường, bỗng nhiên lại bị người khác vồ ngã xuống đất, thì ra Mạnh Ân sau khi bị điện giật đã tỉnh lại.

Lịch Tiếu Tiếu bị bất ngờ, chẳng kịp đề phòng bổ nhào ra đất, đương nhiên không cam tâm, trong lòng biết lúc này mà dùng côn điện thì cả hai người đều sẽ bị giật, ả bèn rút dao ra đâm thẳng vào Mạnh Ân…

Hàn Trọng Viễn vẫn luôn hận hai chân mình không thể cử động được, nhưng đây là lần đầu tiên hận đến như vậy.

Mạnh Ân ở ngay trước mắt hắn, bị ả đàn bà kia đâm xuống bụng vài dao!

Đôi ngươi tưởng bị một tầng sương máu phủ kín, Hàn Trọng Viễn chống hai tay dậy, ngã sầm trên đất, bò về phía trước, lại cảm giác làm cách nào cũng chẳng thể bò đến bên cạnh Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Thứ hắn chứng kiến sau cùng, dường như chỉ có nụ cười tưởng chừng mang theo thiên ngôn vạn ngữ của Mạnh Ân.

Người đưa muối đã tới. Người nọ ấn chuông rất lâu nhưng chẳng ai ra mở cửa, báo lại rằng để muối ở trước cửa xong bèn rời đi. Hàn Trọng Viễn nghe thấy âm thanh bên ngoài, lại vẫn chẳng hề nhúc nhích.

Mạnh Ân đã chết, nhưng hắn không chết.

Mạnh Ân này vẫn luôn là một người nhát gan yếu đuối, vậy mà sau khi bị đâm vài nhát, lại còn đoạt lấy con dao của Lịch Tiếu Tiếu, sau đó quệt qua cổ Lịch Tiếu Tiếu…

Bình thường người này có vẻ nhát gan, vậy mà cuối cùng, đến một lúc nào đó lại làm ra một số việc ngoài dự đoán của mọi người. Chẳng hạn, mười lăm năm trước từng cõng hắn ra khỏi biển lửa trong viện điều dưỡng. Lại chẳng hạn, lần này ngăn cản Lịch Tiếu Tiếu.

Hàn Trọng Viễn quỳ rạp trên đất, chẳng biết bản thân phải nên làm gì mới tốt nữa.

https://thuviensach.vn

Hắn đối xử với Mạnh Ân vẫn luôn không tốt, bởi hắn không biết vì cớ gì Mạnh Ân lại muốn cứu hắn khỏi biển lửa, lại còn đối xử với hắn tốt đến vậy. Khoảnh khắc trông thấy Lịch Tiếu Tiếu, nghe thấy những lời của Lịch Tiếu, trong lòng hắn còn nghi ngờ Mạnh Ân, nghi ngờ Mạnh Ân bán đứng mình. Kết quả, Mạnh Ân lại vì cứu hắn mà chết…

Mười lăm năm trước người này cứu hắn, chẳng màng báo đáp chăm sóc hắn mười lăm năm. Bây giờ, lại cứu hắn.

Hàn Trọng Viễn cảm giác đôi ngươi chua chát vô cùng. Rất nhanh, ngọc nước liền trượt dài trên mặt, rơi xuống bộ quần áo đẫm máu của Mạnh Ân mà loang ra… Hắn, lúc bị vợ cho ăn thứ đồ không nên ăn mà xảy ra tai nạn xe trên đường cao tốc không khóc, lúc bị vợ và anh họ đoạt lấy công ti, còn muốn phóng hoả thiêu chết cũng không khóc, lúc này lại khóc.

Từng chút từng chút cạy mở ngón tay Mạnh Ân, vẻ mặt Hàn Trọng Viễn dần hoá ngơ ngẩn.

“Ngay cả biết cậu nói chuyện với người khác tôi cũng giận, thì sao cậu còn dám ôm người khác? Không sợ tôi giận ư?”

“Chẳng phải tôi đã bảo cậu, nếu cậu còn bị thương thì sẽ không để cậu ấn bóp nữa à? Cậu đã đồng ý với tôi là sẽ không bị thương nữa, sẽ vẫn ấn

https://thuviensach.vn

bóp cho tôi, sao lại không vâng lời?”

“Khi nãy tôi kêu đói là lừa cậu, bây giờ là đói thật, cậu đi nấu cơm cho tôi có được không?”

“Cậu biết tôi ghét nhất là Lịch Tiếu Tiếu, hôm nay trên người cậu toàn là máu của Lịch Tiếu Tiếu, cậu không sợ tôi sẽ không cần cậu nữa ư?”

“Thật ra sẽ không có chuyện tôi không cần cậu, vốn dĩ cậu không cần sợ, phải là tôi sợ cậu không cần tôi mới đúng…”

“Mạnh Ân, sao cậu không nói gì hết vậy? Thật ra giọng cậu không khó nghe, tôi bảo khó nghe, chẳng qua chỉ vì tôi nghe thấy trong lòng sẽ khó chịu. Nếu không phải tại tôi, nhất định cậu sẽ không như vậy… Tôi cũng chưa bao giờ nghe thấy giọng cậu lúc trước mà…”

“Mạnh Ân, cậu từng nói cậu sẽ mãi mãi ở bên tôi, sẽ không rời đi, sao cậu có thể lừa tôi?”

“Mạnh Ân, nói chuyện với tôi đi, mắng tôi cũng được… Lúc nào tôi cũng quát tháo cậu, hồi đó còn ném đồ làm cậu bị thương, đáng lẽ cậu phải

https://thuviensach.vn

mắng tôi một trận mới đúng, nếu không thì đánh tôi một trận cũng được.”

“Mạnh Ân, cậu thích tôi đúng không? Đồ ngốc cậu sao lại đi thích tôi cơ chứ?”

“Mạnh Ân, đừng đi…”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 2: Nhật Kí

Trung học Hồng Tài là một trong những Trung học tốt nhất ở thành phố S[1]. Trường học cực kì rộng, học sinh trong trường cũng rất đông, ước chừng có khoảng một nghìn hai trăm người.

[1] Thành phố S hay Shanghai – Thượng Hải.

Chính vì như vậy, nên khi nhật kí của một người nào đó bị dán bên trong tủ kính ở cổng trường, mà trong nhật kí này còn đề cập đến một vài chuyện "thú vị", lập tức kéo rất đông người tới vây xem. Sau khi xem xong, những người này lại bắt đầu cười cợt bàn ra tán vào.

Hàn Trọng Viễn bước xuống ô tô, vừa sóng bước vào cổng trường với bạn tốt Thẩm Hoà Thái của mình thì phát hiện khung cảnh huyên náo ở tủ kính đằng xa, đồng thời còn phát hiện thỉnh thoảng lại có người chỉ trỏ họ.

Không, không phải chỉ trỏ họ, mà là chỉ trỏ một mình Hàn Trọng Viễn mới đúng.

https://thuviensach.vn

“Trọng Viễn, bên kia chắc chắn có trò vui, tôi với ông cùng ra xem đi!” Thẩm Hoà Thái lúc nào cũng thích xem trò vui, kéo tay Hàn Trọng Viễn chạy tới chỗ đó.

“Có thời gian làm mấy việc này thì chẳng bằng đọc nhiều sách một chút.” Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, nhưng vẫn đi theo Thẩm Hoà Thái, vừa đi vừa nghĩ xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Là điểm thi Toán được công bố? Hay là mình lại nhận được khen thưởng gì? Hoặc là chuyện cử học sinh đi học? Hàn Trọng Viễn có phần không đoán ra. Phải biết, tuy rằng hắn vốn là nhân vật làm mưa làm gió ở Trung học Hồng Tài, nhưng trước giờ chưa từng bị chỉ trỏ như thế, hơn nữa ánh mắt của mọi người còn hết sức kì quặc.

“Tránh cả ra tránh cả ra!” Thẩm Hoà Thái đến bên cạnh tủ kính kêu ầm lên, khiến rất nhiều người chú ý. Ban đầu những người đó còn không để tâm, sau khi trông thấy Hàn Trọng Viễn phía sau gã, chụm đầu rỉ tai nhau một phen thì lại thật sự tránh ra.

Hàn Trọng Viễn càng lúc càng thấy bất thường. Mặc dù vì hắn có thành tích tốt nên rất hay lên sân khấu lĩnh thưởng, đa phần người trong trường đều biết hắn, nhưng cũng chưa tới mức người khác vừa trông thấy hắn bèn nhường đường…

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn! Có một người tên là Mạnh Ân thích ông! Lại còn là đồng tính luyến ái nữa!” Cùng lúc ấy Thẩm Hoà Thái lại bắt đầu oang oang.

Mạnh Ân? Hàn Trọng Viễn vốn chưa từng nghe cái tên này, bước vài bước đến cạnh tủ kính, quả nhiên nhìn thấy bên trong dán một tờ giấy trắng, ở trên còn viết mấy chữ to đùng: “Mạnh Ân thích Hàn Trọng Viễn, nó là đồng tính luyến ái!”

Bên dưới mấy chữ to tướng này còn dán một ít nhật kí. Nhật kí mấy ngày gần đây hẳn chính là do Mạnh Ân kia viết, bên trên còn dùng bút nước đặc biệt khoanh đỏ mấy câu.

“Hàn Trọng Viễn giỏi thật đấy, lễ khai giảng lại là anh ấy phát biểu. Mình thích anh ấy lắm, cơ mà chắc anh ấy chả biết mình là ai.”

“Hôm nay trời mưa, không phải tập thể dục buổi sáng. Tiếc thật, thế là mình không được gặp Hàn Trọng Viễn rồi, ngày mai nhất định trời phải đẹp.”

“Mình kể với mẹ là mình thích Hàn Trọng Viễn, mẹ bảo không được yêu sớm. Hàn Trọng Viễn là nam, chắc cũng không coi là yêu sớm đúng không?”

https://thuviensach.vn

“Mình thích con trai, trên mạng nói như vậy là đồng tính luyến ái, có phải mình là đồng tính luyến ái hay không?”

…

Người viết nhật kí rất nghiêm túc, chữ viết cũng hết sức rõ ràng. Hàn Trọng Viễn liếc mắt đọc được rất nhiều, kết quả còn chưa đợi hắn có phản ứng thì đã nghe thấy Thẩm Hoà Thái bắt đầu oang oang: “Hàn Trọng Viễn, ông giỏi ghê, giờ không chỉ con gái thích ông mà ngay cả con trai cũng thích ông nữa!”

“Đừng có nói năng linh tinh.” Hàn Trọng Viễn trừng Thẩm Hoà Thái một cái, sau đó lại trông thấy mấy học sinh cùng lớp mình chạy đến.

“Hàn Trọng Viễn, chuyện này có trách thì trách Mạnh Ân kia, cậu đừng tức giận.”

“Đúng vậy, cậu đừng tức giận, đã có người đi xử lí Mạnh Ân kia rồi.”

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân kia thật ghê tởm, nhất định phải đuổi học cậu ta!”

…

Những người này mồm năm miệng mười, Hàn Trọng Viễn vẫn luôn thấy họ trẻ con, bây giờ cảm giác ấy lại càng thêm sâu sắc. Hắn ngăn cản: “Các cậu nói lung tung gì đấy? Cẩn thận bị thầy cô phạt bây giờ!”

Không phải chỉ là có người viết trong nhật kí rằng thích mình thôi à? Cũng đâu phải việc gì to tát, bây giờ đồng tính luyến ái ở nước ngoài còn có thể kết hôn nữa kìa.

Hàn Trọng Viễn liếc nhìn mấy người quê mùa trước mặt này, định rời đi, lại chẳng ngờ đột nhiên có người chạy tới, còn bỗng dưng ngã khuỵu trước mặt hắn.

Đấy là một thiếu niên thoạt trông khoảng mười bốn mười lăm tuổi. Cậu có đôi mắt to hai mí, gương mặt trông rất khá, chỉ có điều da rất đen tóc lại vàng cháy, còn mặc đồng phục cũ nát, thế nên mới khiến người khác nhìn vào chẳng có cảm tình.

https://thuviensach.vn

“Đây là Mạnh Ân.”

“Đây chính là Mạnh Ân?”

“Cậu ta thật ghê tởm.”

…

Người xung quanh bàn ra tán vào, thiếu niên kia cũng sợ sợ sệt sệt bò lên. Bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới phát hiện trên mặt trên tay cậu đều có vết thương, mình mẩy còn bám đầy bụi đất, rõ ràng đã bị người khác đánh.

“Xin lỗi…” Bờ môi Mạnh Ân khẽ run, còn không kìm được lẩy bẩy, căn bản không dám nhìn Hàn Trọng Viễn. Vì Hàn Trọng Viễn từng giúp mình nên cậu mới không kìm được chú ý đến Hàn Trọng Viễn, sau đó càng lúc càng để tâm, càng lúc càng thích, hay nói cách khác, chính là sùng bái?

Cậu không có bạn, thứ tình cảm phức tạp này cũng chẳng biết nên kể với ai, bèn viết tất cả vào cuốn nhật kí. Nhưng hôm qua bỗng nhiên cậu lại không tìm thấy nhật kí của mình.

https://thuviensach.vn

Không tìm thấy thì cũng thôi đi. Sáng sớm hôm nay cậu lại được thông báo là nhật kí của mình đang bị dán bên trong tủ kính, sau đó còn bị người ta đánh cho một trận.

Càng hoảng sợ, cậu lại càng tuyệt vọng. Mọi người đều nói cậu thật ghê tởm, có lẽ nào Hàn Trọng Viễn cũng cảm thấy như vậy hay không? Còn cả trường học nữa… Có phải thầy cô sẽ đuổi cậu, sau đó không cho cậu đi học nữa hay không?

Nghe người xung quanh cười nhạo, Mạnh Ân chỉ hận không có cái lỗ nào dưới đất để mình có thể chui xuống.

Hàn Trọng Viễn đã bắt đầu giúp mẹ mình xử lí một số công việc, am hiểu nhiều chuyện hơn mấy người chỉ biết gây rối xung quanh kia nên tất nhiên hắn biết, chỉ e Mạnh Ân sẽ bị khuyên chuyển trường khác hoặc bị bắt phải nhận lỗi, còn có thể bị người khác ghét nữa.

Nhìn quần áo Mạnh Ân đều giặt đến bạc phếch, Hàn Trọng Viễn không kìm được nảy sinh chút cảm thông, lập tức quay sang Thẩm Hoà Thái: “Thẩm Hoà Thái, phòng thường trực có chìa khoá tủ kính, ông đi lấy đến đây.”

https://thuviensach.vn

“Sao lại bảo tôi?” Thẩm Hoà Thái cằn nhằn một câu, sau đó đi tới phòng thường trực.

Thấy Thẩm Hoà Thái đi lấy chìa khoá, Hàn Trọng Viễn lại nhìn những người gần đó: “Sắp vào tiết tự học rồi, các cậu không định về lớp hả? Chờ thầy cô đến xem các cậu sẽ làm thế nào!”

Học sinh trong lớp của Hàn Trọng Viễn theo thói quen nghe lời người lớp trưởng là hắn, dẫn đầu đi trước. Có người khởi đầu, người khác cũng lần lượt rời đi, chỉ còn lại Mạnh Ân có phần mù mờ đứng im tại chỗ.

“Có phải cậu bị người khác hại không? Về sau nhất định phải cẩn thận một chút.” Nhìn Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn nhắc nhở một câu.

“Xin lỗi…” Mạnh Ân lặp lại, cậu liên luỵ Hàn Trọng Viễn cũng bị người khác chế nhạo theo…

“Không sao.” Hàn Trọng Viễn nói, trông thấy Thẩm Hoà Thái trở lại, bèn mở tủ kính xé mấy trang nhật kí bị dán ở trong xuống, định bụng trở về

https://thuviensach.vn

sẽ đem xé rồi vứt đi – hắn cũng chẳng muốn bị người khác đem ra làm trò cười.

Giật nhật kí xuống xong thì Hàn Trọng Viễn nhanh chóng về lớp, chỉ để lại một mình Mạnh Ân đứng ngây người một chỗ. Sau khi nhật kí của cậu bị dán lên, tất cả mọi người đều chửi mắng cậu, chỉ có Hàn Trọng Viễn an ủi cậu… Trước đây chỉ là cậu thích được nhìn ngắm Hàn Trọng Viễn mà thôi, lúc này trái tim lại đột nhiên đập mạnh…

Hàn Trọng Viễn không biết suy nghĩ của người đằng sau, hắn về lớp rồi ngồi xuống chỗ ngồi phía cuối của mình. Đang định xé mấy tờ nhật kí kia ném vào thùng rác bên cạnh, bỗng nhiên lại cảm thấy một cơn chóng mặt, không kìm được đưa tay ôm lấy trán mình.

“Hàn Trọng Viễn, ông khó chịu hả?” Thẩm Hoà Thái ngồi cạnh Hàn Trọng Viễn, phát hiện Hàn Trọng Viễn bất động hồi lâu, không kìm được lên tiếng hỏi.

“Cậu là… Thẩm Hoà Thái?” Hàn Trọng Viễn trợn mắt, ánh nhìn sắc bén ghim trên người chàng trai đối diện.

Thẩm Hoà Thái chống chọi ánh mắt của Hàn Trọng Viễn, trong lòng chợt cảm thấy ớn lạnh. Thẩm Hoà Thái bất giác run run, khó hiểu hỏi:

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn, ông sao vậy?”

“Tôi… Không sao…” Hàn Trọng Viễn cắn đầu lưỡi mình một cái, trên mặt hiện lên vui mừng khôn xiết, song biểu cảm này rất nhanh lại hoá dữ dằn.

Thẩm Hoà Thái lặng lẽ nhích người ra xa Hàn Trọng Viễn một chút, chỉ cảm thấy Hàn Trọng Viễn trước mặt toát ra lạnh lẽo từ xương, khiến gã chẳng dám tới gần: “Ông không sao thật chứ? Hay là bị tiêu chảy rồi?”

“Không.” Hàn Trọng Viễn nói rồi nhìn bốn phía xung quanh, hắn thật không ngờ sau khi chết, mình còn có cơ hội trở về lần nữa.

Hắn còn nhớ mình đã tắm rửa cho Mạnh Ân rất nhiều lần, chờ đến khi tắm sạch cho Mạnh Ân, bèn cắt Lịch Tiếu Tiếu ra thành từng khúc rồi ném khỏi ban công, khiến gia đình sống ở tầng đó bị doạ phát khiếp. Sau đó đốt một mồi lửa trong căn phòng của mình và Mạnh Ân, ôm Mạnh Ân ngã vào ngọn lửa phừng phừng trên sô pha…

Hắn đã một lòng muốn chết thì chắc chắn sẽ không thể sống sót. Mà cho dù còn sống thì cũng sẽ không xuất hiện trong lớp học thời cấp ba, còn gặp được Thẩm Hoà Thái khi còn trẻ.

https://thuviensach.vn

Nói vậy là, hắn sống lại rồi?

Sau khi bại liệt, ngày nào Hàn Trọng Viễn cũng đắm mình trên mạng nên biết rất nhiều loại chuyện thượng vàng hạ cám, bấy giờ nảy ra suy đoán, trong lòng hỗn độn cảm xúc.

Quay về thời niên thiếu một lần nữa, bản thân phải nên làm gì? Là gây bất hoà những kẻ trong nhà họ Hàn, là ngăn cản cái chết của mẹ, là nhanh chóng khống chế Hoa Viễn, hay là đi tìm Lịch Tiếu Tiếu trả thù?

Hàng loạt suy nghĩ xoay chuyển một phen trong lòng, cuối cùng chỉ hoá thành hai chữ – Mạnh Ân.

Khi hắn đau khổ nhất, là Mạnh Ân giúp hắn. Khi hắn yếu ớt nhất, cũng là Mạnh Ân giúp hắn. Trong mười lăm năm sống nương tựa vào nhau kia, thoạt nhìn thì giống như Mạnh Ân kính trọng hắn, chiều ý hắn, không chịu rời khỏi hắn. Thật ra phải nói là hắn không thể rời xa Mạnh Ân.

Trong mấy năm cuối cùng kia, chỉ cần Mạnh Ân không ở trong phạm vi tầm mắt của hắn, hắn sẽ hoảng hốt, sẽ lo sợ. Lúc nói chuyện với Mạnh

https://thuviensach.vn

Ân, giọng điệu hắn luôn không tốt, nhưng thật ra mỗi lần nói xong đều sẽ hoảng sợ, sợ rằng Mạnh Ân không chịu được sẽ bỏ đi.

Nhưng càng hoảng sợ, hắn lại càng cố chấp muốn thử đến giới hạn của Mạnh Ân, để chắc chắn Mạnh Ân sẽ không rời bỏ mình.

Bây giờ hắn đã sống lại, Mạnh Ân lại chẳng biết đang ở đâu… Nhận ra chuyện này, toàn thân Hàn Trọng Viễn bỗng rơi vào trạng thái gấp gáp, cũng trở nên hoảng sợ.

Ngặt nỗi, Mạnh Ân đang ở đâu cơ chứ?

Sau khi hắn kiếm được tiền trên mạng thì từng định thuê thám tử tư điều tra Mạnh Ân, song rốt cuộc vẫn không dám đi tra. Cuối cùng chỉ bảo người ta chụp ảnh tất cả những việc mà Mạnh Ân làm mỗi khi đi ra ngoài rồi gửi cho mình, hoàn toàn chẳng mảy may chút gì về quá khứ của Mạnh Ân.

Theo những gì Mạnh Ân kể thì sau khi bỏ học Trung học, cậu đã đi học một ít kiến thức điều dưỡng rồi đi làm người chăm sóc, giúp chăm nom người già để kiếm tiền. Sau này lại thần xui quỷ khiến vào viện điều dưỡng mà nhà họ Hàn đầu tư, bấy giờ mới có cơ hội cứu hắn thoát khỏi biển lửa. Nhưng trước đấy vài năm, rốt cuộc Mạnh Ân ở đâu?

https://thuviensach.vn

Những sự việc thời Trung học của mình, Hàn Trọng Viễn đều đã quên gần hết. Hắn cũng chẳng có tâm tư nào đi học lại, không kìm được nảy sinh ý định bỏ đi tìm Mạnh Ân – Mạnh Ân nhỏ hơn hắn một tuổi, giờ vẫn đang học Trung học, hay là đã bỏ học rồi?

Hàn Trọng Viễn đứng dậy toan rời đi thì bỗng nhiên phát hiện trên bàn của mình có vài trang giấy, hắn tuỳ ý xem qua, tức khắc lại giật mình.

Mạnh Ân thích Hàn Trọng Viễn? Mạnh Ân thích Hàn Trọng Viễn?!

Hàn Trọng Viễn không dám tin nhìn chằm chằm vào dòng chữ to oành, được viết bằng bút ký mực đen trên giấy kia. Vội vàng lật giở mấy trang giấy khác, lại phát hiện toàn là chữ của Mạnh Ân.

Đây là… nhật kí của Mạnh Ân?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 3: Đánh Nhau

Vốn dĩ Hàn Trọng Viễn sốt sắng muốn rời đi, nhìn thấy chữ viết của Mạnh Ân, lại ngồi xuống đọc mấy tờ giấy kia, còn càng đọc càng vui vẻ.

Hắn không nói rõ được cảm xúc mà mình dành cho Mạnh Ân. Trước giờ hắn vẫn luôn thích phụ nữ, lúc quen biết Mạnh Ân thì cũng đã bại liệt, thân thể chẳng còn chút phản ứng nào. Nhưng hắn biết, hắn không chấp nhận được chuyện Mạnh Ân gần gũi với người nào khác ngoài mình ra, thậm chí chỉ mong trói Mạnh Ân vào trên người mình mới yên lòng.

Nhưng hắn lại vô cùng bất an, không biết vì cớ gì Mạnh Ân lại thích hắn.

Lúc hắn nằm trong viện điều dưỡng suýt nữa thì bị kẻ khác thiêu chết, Mạnh Ân đột nhiên xuất hiện. Người nọ khoác một tấm chăn ướt tìm hắn, bọc hắn kín mít, không để hắn chịu chút tổn thương nào, bản thân lại bị cháy đến hoàn toàn đổi khác.

Khi ấy lo lắng Lịch Tiếu Tiếu và anh họ của hắn sẽ giở thủ đoạn hiểm độc nên Mạnh Ân chẳng dám đến bệnh viện mà chỉ đưa hắn tới trốn trong

https://thuviensach.vn

một căn nhà cũ nát. Về sau bọt nước trên người Mạnh Ân dần đỡ hơn, nhưng đã bị huỷ hoại nửa gương mặt, cháy hỏng cổ họng.

Với hắn, Mạnh Ân xuất hiện vô cùng kì lạ, thế nên hắn vẫn luôn không tin Mạnh Ân. Cho dù nhận ra tình cảm mà Mạnh Ân dành cho mình thì tóm lại vẫn cứ nghi thần nghi quỷ. Nhưng lúc này đây, hắn lại đọc được nhật kí của Mạnh Ân.

Trên mặt Hàn Trọng Viễn hiện lên nét cười có phần cứng nhắc, trong mắt đầy tràn ý vui, khiến hơi lạnh trên người hắn tan đi rất nhiều. Nhưng rất nhanh, hắn chợt thu lại tất thảy biểu tình, sau đó lấy trong người ra một chiếc điện thoại.

Ngày 21 tháng 3 năm 2003, hắn vừa mới khai giảng học kỳ cuối của lớp mười hai.

Hàn Trọng Viễn nhìn chằm chằm điện thoại hồi lâu, biết bây giờ nếu không phải nằm mơ, thì chính là mình đã sống lại. Về phần sau khi sống lại, vì cớ gì lại trông thấy đồ đạc của Mạnh Ân…

Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nhớ lại, thời hắn học Trung học, trong trường có rất nhiều người thích hắn. Lúc học lớp mười hai còn có cậu trai vì việc thích hắn bị người khác biết mà bỏ học… Khi ấy hắn gấp gáp thi

https://thuviensach.vn

Đại học, chuyện này lại gió yên biển lặng hết sức nhanh chóng nên đã quên mất bộ dáng và tên của người kia từ lâu. Chẳng lẽ, người kia thật sự là Mạnh Ân?

Không ngờ Mạnh Ân từ lúc mười sáu mười bảy đã bắt đầu thích hắn?

Kết luận này khiến Hàn Trọng Viễn mày nở tâm vui, Thẩm Hoà Thái lại vì dáng vẻ dị thường của hắn mà run nhẹ: “Hàn Trọng Viễn… Ông sao vậy?”

Thanh âm của Thẩm Hoà Thái khiến Hàn Trọng Viễn hồi thần. Bỗng nhiên nhớ lại trước đây, khi Thẩm Hoà Thái còn chưa trở mặt với hắn thì vẫn hay đem việc thời Trung học có cậu trai chết mê chết mệt hắn ra để trêu chọc. Nếu không phải thế, chỉ e hắn đã quên mất chuyện này từ lâu…

Thảo nào mà Mạnh Ân kể chuyện mình bỏ học Trung học, thần sắc lại hết sức kì quặc, thì ra là như vậy… Khi ấy hắn nghi ngờ Mạnh Ân lừa mình, còn nổi cơn tam bành. Hoá ra bản thân mình mới là người đã quên mất cậu…

“Hàn Trọng Viễn, dù có bị con trai thích thì cũng không sao hết, ông đừng quá…” Thẩm Hoà Thái nhìn nét mặt Hàn Trọng Viễn, trong nhất thời

https://thuviensach.vn

không nghĩ ra được từ nào để hình dung, bèn bảo, “Ông đừng buồn, các em gái thích ông còn nhiều hơn kìa.”

“Tôi đang vui.” Hàn Trọng Viễn sâu xa nhìn Thẩm Hoà Thái một cái, cầm mấy trang nhật kí và tờ giấy kia, cẩn thận bỏ vào chiếc cặp chéo của mình, sau đó xách cặp ra khỏi lớp học.

“Hàn Trọng Viễn, ông đi đâu? Cô giáo sắp đến rồi mà!” Thẩm Hoà Thái kêu lên, Hàn Trọng Viễn lại chẳng thèm ngoảnh lại.

Trước khi chết, Hàn Trọng Viễn đã rất lâu rất lâu không ra ngoài. Sáng tháng ba ánh Mặt Trời dù chẳng gay gắt, song vẫn khiến hắn có phần khó chịu mà nheo mắt lại. Nhưng lúc này đây hắn vẫn bất chấp tất cả mà chạy vụt ra ngoài. Bởi đã quá lâu không đi lại, hắn phải liên tục loạng choạng vài bước mới khống chế được hai chân của bản thân, sau đó vừa chạy vừa hồi ức những chuyện thời Trung học của mình.

Đáng tiếc hắn thật sự không nhớ được. Khi hắn còn trẻ lúc nào cũng có người thích, đối với việc có con trai thích mình không vui vẻ nhưng cũng chẳng chán ghét, cũng sẽ không mấy để bụng. Chỉ biết là về sau người nọ đã nghỉ học…

https://thuviensach.vn

Đừng nói chuyện này hắn quên, mà ngay cả ngôi trường này, hắn cũng cảm thấy vô cùng xa lạ.

Hàn Trọng Viễn còn đang phân vân thì bỗng nghe thấy cách đấy không xa, hình như có mấy người đang giằng co nhau. Vừa tới gần, hắn liền bắt gặp một gã đàn ông bụng phệ mặc đồ tây đeo dây chuyền vàng, đang kéo tay một cậu thiếu niên, vả cậu một cái tát, miệng thì hùng hùng hổ hổ: “Thằng súc sinh! Tao cho mày ăn cho mày học thế mà mày lại làm ra loại chuyện không biết xấu hổ này! Hôm nay tao phải đánh chết mày để mày khỏi làm tao bẽ mặt! Tao nói cho mày biết, về sau tao không có thằng con như mày!”

Mới nhìn thì Hàn Trọng Viễn chỉ cảm thấy gã đàn ông tràn ngập phong cách nhà giàu mới nổi này và cậu thiếu niên gầy yếu mặc quần áo cũ nát, đang bị ông ta lôi kéo kia hoàn toàn chẳng giống bố con chút nào. Nhìn kĩ, lại cảm giác giận từ tận tim.

Tuy rằng thiếu niên kia khác xa so với Mạnh Ân sau khi trưởng thành, nhưng hắn thật sự đã quá quen thuộc với Mạnh Ân, mười lăm năm sớm chiều bầu bạn, dù cho Mạnh Ân có hoá thành tro hắn cũng nhận ra!

Thấy Mạnh Ân bị đánh đến sưng vù mặt, khoé miệng còn chảy tơ máu, trong khoảnh khắc, Hàn Trọng Viễn lại nhớ đến cảnh tượng Mạnh Ân bị Lịch Tiếu Tiếu đâm dao. Hắn xông lên túm lấy cổ áo gã đàn ông mập mạp kia, nhắm thẳng vào mặt đối phương một đấm. Sau khi đấm một cái

https://thuviensach.vn

cũng chưa bỏ qua, đẩy người nọ ngã vật ra đất, khuỵu gối xuống bụng ông ta, từng đấm từng đấm nện thẳng xuống: “Khốn kiếp, ông mà cũng dám đánh Mạnh Ân, tôi đánh chết ông!”

Nội tâm Hàn Trọng Viễn chất đống rất nhiều tâm sự, lúc này tất thảy đều trút hết trên người gã đàn ông mập mạp dưới thân. Đấm này nối tiếp đấm khác, ngay cả tay mình bị thương cũng chẳng đoái hoài.

“Mau dừng lại…” Hiệu trưởng trợn tròn mắt. Chuyện của Mạnh Ân truyền ra cũng chẳng có gì tốt đẹp với nhà trường. Bởi vậy sau khi đến trường, ông lập tức liên lạc với bố mẹ của Mạnh Ân, định bụng trò chuyện với họ, sau đó để Mạnh Ân chuyển trường. Nhưng ông lại chẳng ngờ, vừa mới gọi điện thoại xong thì bố của Mạnh Ân đã đến, còn bắt đầu đánh Mạnh Ân, khiến sự việc càng thêm ầm ĩ.

Chứng kiến tình huống này, ông lười chẳng buồn nghĩ đến chuyện chuyển trường nữa, còn định bụng cho Mạnh Ân trực tiếp nghỉ học luôn. Kết quả việc này còn chưa nói, không ngờ Hàn Trọng Viễn vẫn luôn làm rạng danh nhà trường cũng đến, lại còn đánh nhau với bố của Mạnh Ân!

Hiệu trưởng đến trường muộn nên không trông thấy nhật kí dán bên trong tủ kính, nhưng cũng nghe nói một ít, thậm chí trong tay ông còn có cuốn nhật kí hoàn chỉnh của Mạnh Ân mà người khác nộp lên, tất nhiên biết Mạnh Ân chỉ là yêu thầm Hàn Trọng Viễn chứ thực chất hai người

https://thuviensach.vn

chẳng có gì. Nhưng bộ dáng hiện tại của Hàn Trọng Viễn… Hai cái đứa này thật sự không có gì?

Hiệu trưởng chỉ là há hốc miệng, chứ cô giáo của Hàn Trọng Viễn thì cảm giác như mình đang gặp ma luôn. Trước giờ Hàn Trọng Viễn vẫn luôn xử sự rất chững chạc. Đừng nói đến đánh nhau, ngay cả đấu khẩu với người khác cũng rất ít thấy. Người trước mặt này thật sự là Hàn Trọng Viễn?

Người này rõ ràng chính là Hàn Trọng Viễn á! Chỉ là Hàn Trọng Viễn ngồi đè lên người khác đánh nhau, cô chưa từng nghĩ đời này mình có thể được chứng kiến.

“Bảo vệ, kéo người ra!” Cuối cùng vẫn là hiệu trưởng phản ứng nhanh nhất.

Bảo vệ vội vã đi tới kéo Hàn Trọng Viễn đang đánh đến độ khiến người ta phải xin tha ra ngoài. Trước lúc họ định chạm vào mình, Hàn Trọng Viễn lại đứng dậy né tránh, ánh mắt mang theo chán ghét: “Đừng động vào tôi!”

Ánh mắt của Hàn Trọng Viễn tưởng như đang nhìn thứ gì dơ bẩn lắm, khiến hai bảo vệ bất giác nhìn lại quần áo của mình, sau khi phát hiện trên người mình đều sạch sẽ, bèn nổi cáu. Có điều chờ sau khi họ phát hiện ánh

https://thuviensach.vn

mắt Hàn Trọng Viễn nhìn gã đàn ông trung tuổi hùng hùng hổ hổ kia, lại lùi về sau một bước đồng thời cảm thấy may mắn – lúc nhìn họ, Hàn Trọng Viễn chỉ có chán ghét, mà lúc nhìn người dưới đất này… Loại ánh mắt khiến lòng người phát hoảng này là đang nhìn người chết đấy hả? Hay phải nói đây chính là ánh mắt của người chết?

"Ranh con, mày biết tao là ai không mà dám đánh tao?" Gương mặt của gã đàn ông trung niên lại "mập" thêm một vòng, càng thêm hợp cạ với thân người. Ông ta há miệng khạc ra hai chiếc răng cũng chẳng rõ là răng thật hay răng giả, hung dữ nhìn Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn không quen dùng chân, một đấm nhắm thẳng xuống con mắt của ông ta, sau khi đánh ông ta đến lảo đảo mới giơ tay kéo về, lại để ông ta nằm sấp trên đất: "Thế ông biết tôi là ai không?"

"Mày là ai?" Mạnh Kiến Kim nằm sấp trên mặt đất chẳng dám ngo ngoe. Ông ta nghe con gái mình kể, thằng nhóc thối tha Mạnh Ân này ở trường làm ông ta mất mặt, mới vội vã đi đến. Vốn định dạy dỗ Mạnh Ân một trận rồi đưa về nhà, vừa lúc có thể tiết kiệm học phí của thằng nhóc này, không ngờ mới đánh Mạnh Ân vài cái bạt tai, bản thân lại bị người khác đánh.

"Hàn Trọng Viễn, trò không được đánh người!" Cô giáo của Hàn Trọng Viễn kêu lên, vừa nói vừa gọi điện cho mẹ của Hàn Trọng Viễn. Lúc nghỉ đông, bà chủ Tiền từng đưa cả nhà cô đi du lịch, đã nhờ cô chăm sóc

https://thuviensach.vn

tốt cho Hàn Trọng Viễn, bây giờ lại xảy ra chuyện như vậy… Nếu không phải mình gặp ma thì chẳng lẽ là đang nằm mơ? Hàn Trọng Viễn vẫn luôn được người khác tôn xưng là hoàng tử, sao bây giờ thoạt trông lại âm u, hơn nữa còn đánh người thế này?

“Hàn Trọng Viễn? Mày chính là người mà thằng nhóc khốn kiếp này để mắt? Mày mẹ nó…” Một loạt ô ngôn uế ngữ tuôn ra từ miệng của Mạnh Kiến Kim.

Hàn Trọng Viễn cho ông ta một đạp vào mặt, sau đó đi tới bên cạnh Mạnh Ân đang mờ mịt ngồi dưới đất, đưa tay định kéo Mạnh Ân: “Cậu không sao chứ?”

Mạnh Ân tránh né về phía sau: “Không… Không sao…” Từ trước đến nay những lúc bố cậu đánh cậu thì chẳng ai có thể che chở cho cậu, thế nên ban đầu cậu chỉ cho rằng chuyện Hàn Trọng Viễn cứu mình là mình đang mơ. Nhưng gương mặt đau rát lại cho cậu biết, tất thảy chuyện này đều là hiện thực…

Cậu cảm thấy Hàn Trọng Viễn không phải là người như vậy, lại không kìm được mà trong lòng mừng vui. Lúc nhìn thấy Hàn Trọng Viễn đánh bố mình, thậm chí còn nổi lên ảo tưởng không nên có, chỉ là ảo tưởng qua đi, lại thấy hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Cậu như thế này, liệu Hàn Trọng Viễn có ghét cậu hay không? Hàn Trọng Viễn đánh bố của cậu, có phải thật ra là vì ghét cậu hay không?

Dẫu vừa mới đánh người thì đôi tay kia thoạt trông vẫn đẹp đẽ vô ngần như trước, ngón tay dài mảnh như bạch ngọc vậy, Mạnh Ân căn bản không dám đưa tay chạm vào.

Hàn Trọng Viễn thấy Mạnh Ân né tránh, nhất thời sắc mặt hoá âm u. Nắm tay Mạnh Ân rồi kéo lên, còn dùng tay ghì chặt hông cậu, ghim cậu lại bên người. Động tác chiếm hữu mười phần khiến khoé miệng những người xung quanh phải run rẩy.

Có thật là Mạnh Ân yêu thầm Hàn Trọng Viễn mà không phải Hàn Trọng Viễn yêu thầm Mạnh Ân không đấy?

Nhưng với Hàn Trọng Viễn, cứ cho là thích con trai, thì cũng không nên thích một người như vậy chứ?

Thành tích của Mạnh Ân chỉ có thể tính là trung bình, bộ dáng cũng bình thường, phong cách ăn mặc còn quê hết chỗ nói…

https://thuviensach.vn

Hiệu trưởng ho khan một tiếng, rốt cuộc bảo: “Đừng náo loạn ngoài này nữa, vào trong cả đi!”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 4: Nói Thật

Nhóm người Hàn Trọng Viễn bị đưa vào phòng hiệu trưởng. Gần đó, bên trong nhà máy của Hoa Viễn ở thành phố S, Tiền Mạt vừa xem qua dây chuyền sản xuất mới nhập về thì nhận được điện thoại của chủ nhiệm lớp con trai.

Con mình lại nhận được phần thưởng gì sao? Tiền Mạt cười tiếp máy, lập tức gương mặt hiện vẻ kinh ngạc.

“Chị, sao vậy?” Tiền Tùng, em trai của Tiền Mạt chú ý tới nét mặt của Tiền Mạt, lau mồ hôi quan tâm hỏi.

“Trọng Viễn ở trường đánh nhau.” Tiền Mạt nửa cảm thán nửa vui mừng nói. Người khác nuôi con đều phải thu dọn cục diện rối ren của con mình, con trai cô lại đặc biệt khiến người ta bớt lo, làm cô dù muốn quan tâm con mình một chút, trải nghiệm việc phụ huynh bị giáo viên gọi đến cũng chẳng có cơ hội.

Nhưng bây giờ không ngờ con trai cô lại đánh nhau trong trường… Tiền Mạt bỏ điện thoại xuống, lập tức bảo trợ lí: “Cô đi chuẩn bị xe, tôi

https://thuviensach.vn

muốn đến Trung học Hồng Tài!”

Dứt lời, trên mặt Tiền Mạt liền hiện nét cười. Cô giáo của Hàn Trọng Viễn không nói rõ nguyên nhân Hàn Trọng Viễn đánh nhau, nhưng nếu Hàn Trọng Viễn đã đánh người khác thì cũng chứng tỏ bản thân Hàn Trọng Viễn chẳng sao cả. Lần này đến trường, đổi lại cô có thể tha hồ trêu chọc con trai mình một phen.

Tiền Tùng không hiểu biểu tình của Tiền Mạt lắm, nhưng vẫn nói: “Chị, cháu nó thông minh học giỏi từ bé, lần này đánh nhau chắc chắn cũng là lỗi của người ta…”

“Chị biết. Ngược lại chị muốn xem xem, ai dám bắt nạt con chị!” Tiền Mạt đáp lời, sau đó bảo tài xế đưa mình đến Trung học Hồng Tài.

Trước khi vào đến phòng hiệu trưởng, Tiền Mạt vẫn chưa coi trọng việc lần này Hàn Trọng Viễn gây chuyện bị gọi phụ huynh lắm. Nhưng sau khi bước vào, cô lập tức kinh ngạc.

Con trai cô… sao lại đi ôm một cậu bé bẩn thỉu thế kia? Hơn nữa thần sắc và hành động còn hết sức bất thường nữa – dù con trai cô có phần già dặn, nhưng vẫn có thể coi là thiếu niên xán lạn, trong khi thoạt trông, người trước mắt này lại cực kì âm u. Khiến Tiền Mạt chống chọi với ánh mắt của

https://thuviensach.vn

con mình, không ngờ lại cảm thấy toàn thân lạnh ớn, da gà da vịt đều nổi hết lên.

Tiền Mạt sững sờ nhìn con trai mình, chủ nhiệm của Hàn Trọng Viễn lại như gặp được cứu tinh: “Chị Tiền, cuối cùng chị cũng đến rồi!”

Sau khi Hàn Trọng Viễn vào phòng hiệu trưởng, trừ lúc Mạnh Kiến Kim mắng hắn và Mạnh Ân mà đứng lên đánh ông ta ra, thì chẳng hề phát biểu dù chỉ một câu. Về sau Mạnh Kiến Kim rút kinh nghiệm, báo cảnh sát xong thì cũng không nói gì thêm nữa. Hiệu trưởng mở lời hỏi thăm, cả hai đều coi như không nghe thấy gì, phòng hiệu trưởng bỗng chốc rơi vào sự im lặng quái gở.

Tất cả mọi người đều im lặng thì cũng thôi đi, cái hành động vẫn dùng một tay ôm Mạnh Ân của Hàn Trọng Viễn, họ thật sự càng nhìn càng mất tự nhiên.

Nếu không phải họ đều biết lai lịch của Hàn Trọng Viễn, thì với những việc mà Hàn Trọng Viễn đã làm, họ chắc chắn sẽ đuổi học cả hắn lẫn Mạnh Ân.

Hiệu trưởng và chủ nhiệm cùng nhau chào hỏi Tiền Mạt. Hàn Trọng Viễn nhìn Tiền Mạt đăm đăm, tưởng như lồng ngực bị dội thẳng một kích,

https://thuviensach.vn

đau buốt vô cùng.

Khi hắn chào đời, trong nhà đã chẳng thiếu tiền. Từ nhỏ hắn chưa từng chịu khổ, lại có bố mẹ yêu thương nên vẫn luôn là một chàng trai tích cực cởi mở, khoẻ mạnh hăng hái. Mãi cho đến năm ấy, hắn học Đại học năm hai, mẹ hắn qua đời vì ung thư vú.

Sau khi mẹ mất, vì tuổi hắn còn nhỏ, bố lại muốn quản lí Hàn Thị nên Hoa Viễn vẫn do mẹ hắn xử lí liền được cậu hắn tiếp quản, cổ phần thì lại do bố nắm giữ.

Kết quả, cậu hắn móc đi một khoản tiền lớn từ Hoa Viễn, bố còn tặng một phần cổ phần của Hoa Viễn cho anh họ hắn… Chính bởi hai việc này, khiến về sau, lúc hắn tiếp nhận Hoa Viễn đã gặp rất nhiều vấn đề. Vất vả lắm mới xử lí ổn thoả được, còn phát triển Hoa Viễn thêm lớn mạnh thì lại phát hiện: không ngờ con trai vợ mình đẻ ra chẳng phải con mình mà lại là con của anh họ hắn. Hai kẻ kia còn kết bè muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

Nhớ tới từng chuyện từng chuyện kia, nắm tay của Hàn Trọng Viễn càng lúc càng siết chặt. Mạnh Ân bị hắn ghì có hơi đau, nhưng tình hình trước mắt và vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn lại khiến cậu chẳng dám hé răng, chỉ có thể cúi đầu cắn môi im lặng.

https://thuviensach.vn

Hiệu trưởng cũng không biết nên nói chuyện của Hàn Trọng Viễn với Tiền Mạt ra sao, đang có phần khó xử thì Mạnh Kiến Kim bị đánh rất nhiều đã nhảy dựng lên: “Cô chính là mẹ của Hàn Trọng Viễn? Rốt cuộc cô dạy dỗ con trai kiểu gì hả? Thằng con cô yêu đương với thằng con tôi thì cũng thôi đi, thế mà còn đánh tôi, tôi thấy nó đúng là một thằng thần kinh biến thái!”

“Ông nói gì?” Tiền Mạt tràn đầy kinh hãi.“Tôi nói cho cô biết, ở đây tôi cũng coi như có địa vị cao, con cô đánh tôi, tôi nhất định sẽ khiến nó ngồi tù!” Mạnh Kiến Kim lại nói.

Tiền Mạt chú ý tới vẻ mặt của hiệu trưởng thì biết lời này của Mạnh Kiến Kim chẳng phải toàn bộ đều là thật. Ít nhất cũng có một nửa là thật, nhưng cô tuyệt đối không tin con mình sẽ làm chuyện như vậy.

Tiền Mạt cau mày đi tới chỗ Hàn Trọng Viễn, đang định lên tiếng, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn lại đứng lên, sau đó kéo Mạnh Ân, đẩy cậu vào gian phòng trực thông với phòng hiệu trưởng: “Cậu ở trong này không được ra ngoài!”

Gắt lớn một câu, Hàn Trọng Viễn đóng cửa lại ngay, sau đó nhìn về phía Tiền Mạt: “Mẹ, con có chuyện muốn nói.”

https://thuviensach.vn

Cô đã bảo con trai mình sẽ không thể coi trọng cậu bé bẩn thỉu kia mà, nếu không thì sao có thể cư xử chả kiêng dè đến thế? Nhưng về lí thì con trai cô đâu phải người sẽ hành động như vậy… Tiền Mạt có phần ngờ vực không rõ, một lúc sau mới khẽ gật đầu.

Thấy Tiền Mạt gật đầu, Hàn Trọng Viễn lại nhìn những người khác: “Các người ra ngoài!”

“Dựa vào đâu chứ? Tao nói cho mày biết, chúng mày nhất định phải cho tao một câu công bằng!” Mạnh Kiến Kim bắt đầu ầm ĩ, ông ta bị người đánh ở trường, việc này quyết không thể để yên! Ông ta đã tìm cảnh sát, hay là lại tìm thêm cả phóng viên?

“Ra ngoài!” Hàn Trọng Viễn lạnh lùng lên tiếng.

Đám người Mạnh Kiến Kim và hiệu trưởng không biết vì sao lại vô thức muốn nghe theo. May mà rất nhanh họ đã hồi thần nên cuối cùng mới không mất mặt. Tiền Mạt chú ý tới điều này, lập tức mỉm cười: “Các vị, tôi muốn nói chuyện với thằng bé này… Tiểu Tề, cô tiếp đón họ một chút.”

Trợ lí Tiểu Tề của Tiền Mạt tức khắc đảo khách thành chủ, mời đám người hiệu trưởng ra ngoài, đồng thời đẩy Mạnh Kiến Kim chẳng biết đang nghĩ gì mà có phần hoảng hốt khỏi cửa. Chờ cửa phòng hiệu trưởng đóng

https://thuviensach.vn

lại, Tiền Mạt lập tức khó hiểu nhìn Hàn Trọng Viễn: “Tiểu Viễn, rốt cuộc con làm sao vậy?”

“Mẹ, con là người trở về từ ba mươi năm sau.” Hàn Trọng Viễn nhìn quanh bốn phía, sau khi xác định không có bất cứ thiết bị nghe lén nào, Mạnh Ân trong phòng nghỉ và những người bên ngoài đều không nghe thấy họ nói chuyện, mới thấp giọng lên tiếng.

“Con nói bậy gì vậy!” Tiền Mạt căn bản không tin.

“Con nói thật, mẹ à, chúng ta đều đã chết…” Đủ loại cảm xúc dồn nén trước khi chết cùng vui sướng và ngỡ ngàng vì sau khi chết được khôi phục sinh mạng hoà trộn nhau, khiến thanh âm Hàn Trọng Viễn có phần nghẹn ngào.

Đã hơn mười năm Tiền Mạt không trông thấy dáng vẻ nước mắt lưng tròng này của con mình, nhất thời chẳng nói nên câu. Hàn Trọng Viễn lại tiếp tục kiên trì: “Mẹ, con biết mẹ không tin, nhưng con nhớ được rất nhiều chuyện sau này, con có thể kể lại toàn bộ cho mẹ, mẹ có thể kiểm chứng từng chuyện một. Ngoài ra việc gần đây nhất… Giờ là học kỳ cuối lớp mười hai của con, con còn nhớ đúng vào lúc này, mẹ tốn rất nhiều tiền mua năm dây chuyền sản xuất, sau khi đưa vào sử dụng một thời gian lại phát hiện là hàng cũ.”

https://thuviensach.vn

“Con nói thật ư?” Tiền Mạt giật mình, đúng là cô vừa mua năm dây chuyền sản xuất, nhưng rõ ràng là mới tinh, căn bản không phải hàng cũ!

“Tất nhiên là thật. Mẹ không phát hiện, nhưng kĩ thuật viên vận hành dây chuyền sản xuất hắn là nhìn ra, mẹ có thể hỏi thử người đó… Dây chuyền sản xuất này, là cậu, vì muốn ăn bớt tiền nên đã lén lút giở trò.” Hàn Trọng Viễn đáp. Cầm tiền dùng để mua dây chuyền sản xuất hoàn toàn mới, đi mua dây chuyền sản xuất cũ, đây là việc có quy mô lớn đầu tiên mà cậu của hắn làm để kiếm tiền riêng. Thế mà mẹ hắn vẫn chẳng hề hay biết. Mấy tháng sau, sau khi nảy sinh vấn đề còn tin lời của cậu hắn, rằng cậu hắn bị người ta lừa. Vậy nên đổi lại còn sa thải người kĩ thuật viên mà sau này phát hiện ra vấn đề, cho rằng cô mua phải dây chuyền sản xuất cũ kia.

Việc này, vẫn là về sau, khi hắn điều tra chuyện của cậu mà phát hiện ra.

Tiền Mạt có số điện thoại của kĩ thuật viên kia nên lập tức gọi điện. Sau khi từ miệng của kĩ thuật viên kia biết được, dường như dây chuyền sản xuất có chút không ổn, nhưng không xác định được rốt cuộc là mới hay cũ, bèn dặn đối phương đừng tiết lộ việc này ra ngoài, sau đó mới nhìn Hàn Trọng Viễn: “Con nói mình đến từ ba mươi năm sau, vậy ba mươi năm ấy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao con lại thành ra thế này?”

Bây giờ cô vẫn chưa thể tin nổi. Nhưng nếu không phải thế thì đúng là chẳng có cách nào giải thích được biến đổi của con trai cô…

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc là thật hay giả, chờ nó nói xong, nhất định cô có thể phân biệt.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 5: Một Đời

Chuyện sống lại, Hàn Trọng Viễn cũng chẳng có ý định giấu giếm mẹ mình. Tất nhiên, hắn muốn giấu chỉ sợ cũng không giấu được – biến đổi của hắn quá lớn, biến đổi tới nỗi ngay cả bạn học lẫn cô giáo đều cảm nhận được, thì càng đừng nói đến mẹ của hắn.Hắn của ba mươi năm sau, bất kể là về mặt hành vi, tính cách, thói quen hay kiến thức, đều khác biệt hoàn toàn so với hiện tại. Thậm chí hắn còn chẳng nhớ rõ bản thân lúc mười sáu tuổi là người thế nào. Với tình hình như vậy thì dù hắn có là ảnh đế, chỉ e cũng chẳng sắm nổi vai diễn thời niên thiếu của mình.

Nếu đã thế thì so với việc nơm nớp lo sợ nghĩ mọi biện pháp để giấu giếm hết thảy, chẳng thà nói thẳng sự thật với mẹ, cũng có thể khiến mẹ đứng về phía mình.

Bắt đầu từ lúc mình tốt nghiệp Trung học, Hàn Trọng Viễn dùng giọng điệu bình tĩnh kể lại một đời của mình.

“Không thể nào, sao bố con có thể đối xử với con như vậy cơ chứ?” Trong lúc lắng nghe, thi thoảng Tiền Mạt sẽ lên tiếng hỏi vài câu. Bởi Hàn Trọng Viễn nói vô cùng chân thật nên cô cũng dần tin những chuyện kia, song cô tuyệt đối không tin chồng mình lại đi bạc đãi chính con của mình.

https://thuviensach.vn

Cô và chồng đều là những người trong nhóm đầu tiên thi đỗ Đại học sau khi chính sách đổi mới. Hai người yêu nhau cũng ở trong trường Đại học, tình cảm cực kì thắm thiết. Hàn Trọng Viễn lại là con trai duy nhất của cả hai thì cớ gì chồng cô lại có thể giúp đỡ cháu trai đi chèn ép con?

“Ha ha, ai mà biết? Tóm lại con không cảm thấy ông ấy là bố của con.” Hàn Trọng Viễn cười lạnh đáp. Ông nội hắn từng là quản đốc của một xí nghiệp quốc gia lớn ở thành phố B[1], hơn nữa cũng có ít bối cảnh. Về sau thay đổi thời đại, lão liền dùng tiền mua xí nghiệp quốc gia kia, thành lập nhà máy đầu tiên của tập đoàn Hàn Thị, một nhà máy may.

[1] Thành phố B hay Beijing – Bắc Kinh.

Đến cuối những năm tám mươi, Hàn Thị đã vô cùng lớn mạnh. Cũng chính thời điểm đó, ông nội hắn giao lại Hàn Thị cho bác cả của hắn, lại cho bố hắn một khoản tiền, để bố hắn tự mình gây dựng sự nghiệp.

Bố và mẹ hắn xuôi về phía Nam, sau đó sáng lập nên Hoa Viễn. Ban đầu Hoa Viễn sản xuất nồi cơm điện và quạt điện, sau đó mới bắt đầu sản xuất điều hoà, tủ lạnh. Bây giờ đã là một trong những hãng sản xuất đồ điện lớn nhất cả nước.

https://thuviensach.vn

Có điều, Hoa Viễn chủ yếu lại do mẹ hắn xử lí, bởi mười năm trước, bác cả của hắn đã qua đời.

Bác cả hắn qua đời, ông nội hắn bèn gọi bố hắn về thành phố B quản lí Hàn Thị. Mẹ hắn quan hệ với bà nội không tốt, lại nuối tiếc Hoa Viễn nên quyết định ở lại thành phố S. Người một nhà từ đó chia làm hai.

Đời trước, ban đầu hắn cũng chẳng thấy chuyện này có vấn đề gì. Mãi đến sau khi mẹ qua đời mới phát hiện bố mình vẫn luôn thiên vị anh họ, thậm chí còn đem một phần Hoa Viễn mẹ hắn để lại cho người ta…

Bố hắn quan tâm người con này là hắn, nhưng lúc nào cũng lấy lí do sức khoẻ anh họ hắn không tốt, anh họ hắn không còn cha, anh họ hắn tính tình yếu đuối, v.v… bảo hắn nhường nhịn anh họ. Thậm chí vì Hàn Thị không có triển vọng bằng Hoa Viễn, bèn để anh họ hắn đảm nhiệm một chức vụ cao ở Hoa Viễn mà hắn chẳng nói được câu nào… Trước vụ tai nạn xe mặc dù hắn tủi thân, song vẫn nhẫn nhịn. Nhưng sau mười lăm năm kia, hắn đâm căm hận tất cả mọi người, trong đó tất nhiên bao gồm cả bố của hắn.

Lần cuối cùng bố hắn gặp hắn là khi hắn đã bại liệt sau vụ tai nạn xe. Trước giường hắn, con người ấy đã khóc, nhưng vẫn chẳng cho phép hắn

https://thuviensach.vn

trách oan anh họ. Cái bản mặt ấy, thật sự khiến hắn chán ghét không thôi.

Hàn Trọng Viễn còn nhớ, kỳ nghỉ hè sau khi mẹ qua đời, mình từng đến ở nhà họ Hàn. Vì ăn không quen đồ ăn quá nhạt ở nhà họ Hàn mà bảo người giúp việc làm vài món cay, chuyện này vốn chẳng là gì, ngặt nỗi anh họ hắn ăn xong lại đau bụng… Đêm hôm ấy, hắn liền bị bà nội chỉ thẳng vào mũi, nói là ý đồ hiểm ác mưu mô bất lương. Từ đó về sau trên bàn ăn nhà họ Hàn, vĩnh viễn chỉ có những món ăn mà anh họ hắn thích.

Ở ngôi nhà kia, hắn vẫn luôn chỉ là một người ngoài.

Kể một vài chuyện của nhà họ Hàn, Hàn Trọng Viễn rất nhanh bèn nói đến chuyện hôn nhân của hắn và Lịch Tiếu Tiếu. Nhà họ Lịch và nhà họ Hàn mấy đời thân thiết, từ nhỏ hắn và Lịch Tiếu Tiếu đã có quan hệ khăng khít, cũng vẫn luôn thích Lịch Tiếu Tiếu. Ai mà ngờ được, Lịch Tiếu Tiếu mà hắn theo đuổi, kết hôn với hắn, thật ra lại thích anh họ hắn?

Tiền Mạt còn đang vui mừng vì con trai cưới được người đẹp như mong ước, bỗng dưng phát hiện mọi chuyện trái ngược hoàn toàn, không ngờ con trai cô lại bị phản bội, còn trở nên bại liệt!

Rõ ràng khi nãy còn đang hoài nghi chuyện này là thật hay giả, nhìn chàng trai toàn thân phả ra hơi lạnh trước mặt, Tiền Mạt không kìm được

https://thuviensach.vn

nước mắt tuôn rơi, lại càng mắt điếc tai ngơ với âm thanh ồn ã của những người ngoài cửa: “Con thế này…”

“Bại liệt mười lăm năm, con không cách nào còn có thể bình thường được nữa.” Hàn Trọng Viễn nhìn mẹ mình, nhếch cười nói.Hắn chẳng cười còn được. Hắn cười, Tiền Mạt tức khắc cảm thấy bản thân tưởng bị một thùng nước đá xối thẳng xuống người, lạnh buốt từ đầu đến chân, lại như bị ai cầm dao găm sâu vào tim, lòng đau khôn xiết: “Tiểu Viễn…”

“Chúng còn định phóng hoả thiêu chết con, không ngờ Mạnh Ân… chính là người đang ở trong phòng nghỉ kia, đã cứu con ra, mới khiến con thoát chết. Đổi lại bản thân cậu ấy bị huỷ đi khuôn mặt. Sau đó cậu ấy đã nuôi con mười lăm năm, mãi tới sau này, khi cậu ấy chết.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

Hàn Trọng Viễn không kể cặn kẽ chuyện xảy ra trong mười lăm năm này, Tiền Mạt vẫn quan sát hắn, tới tận bấy giờ, mới phát hiện trong mắt hắn xuất hiện một vệt dịu dàng.

Từ lúc đến đây đã đập vào mắt cảnh Mạnh Ân được con mình ôm, Tiền Mạt bèn không thích cậu bé ấy. Nhưng bây giờ, bất giác lại nảy sinh thiện cảm với cậu.

https://thuviensach.vn

Điều chỉnh tâm trạng một chút, Tiền Mạt mới nói: “Chuyện này mẹ muốn suy nghĩ cho thật cẩn thận… Con nhốt cậu bé trong phòng nghỉ không sao đấy chứ?”

Hàn Trọng Viễn nhìn về phía phòng nghỉ, dịu dàng trong mắt càng thêm nồng đậm. Tâm tình xao động cùng bất an sau khi hồi tưởng một đời, càng làm hắn khẩn thiết muốn được nhìn thấy Mạnh Ân.

Mở cửa phòng nghỉ ra, Hàn Trọng Viễn liền thấy Mạnh Ân ngồi ôm đầu gối dưới đất, trong mắt đầy tràn mờ mịt cùng hoảng sợ. Nội tâm hắn hơi khó chịu, sau đó bèn kéo người từ dưới đất dậy: “Cậu theo tôi về nhà.”

Hàn Trọng Viễn tuyệt chẳng có ý định ở lại trường để học. Không sai, trước đây thành tích của hắn vô cùng tốt, nhưng ba mươi năm đã qua, những gì từng học thời Trung học hắn đã sớm quên sạch. Bây giờ hắn mà ở lại trường học thì khẳng định sẽ chả nghe hiểu gì hết. Về phần dự thi Đại học…

Ngay cả việc bài thi Đại học môn Văn từng bị trừ ít điểm mà cảm thấy tiếc nuối hắn cũng đã quên, chẳng lẽ còn có thể nhớ được gì khác?

So với ở trường lãng phí thời gian, chẳng thà hắn đi làm việc khác còn hơn! Ít nhất thì lấy tình huống hiện giờ, nếu chỉ có mình hắn sống lại thì kĩ

https://thuviensach.vn

thuật máy tính của hắn tuyệt đối là đệ nhất thế giới – hắn huỷ đi Hoa Viễn, cũng chỉ dựa vào tài lẻ này.

Hàn Trọng Viễn đang nghĩ những việc mình cần phải làm, Mạnh Ân lại hoảng sợ run run: “Em… Xin lỗi, em…”

“Không cần xin lỗi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Chỉ cần Mạnh Ân không phản bội hắn, hắn vẫn sẽ đối tốt với cậu.

“Hả?” Mạnh Ân hơi khó hiểu.

“Mau lên, theo tôi về nhà!”

“Mẹ của em… Em…” Dù sao Mạnh Ân vẫn cảm thấy mọi chuyện tiến triển không hợp lí. Lúc trước Hàn Trọng Viễn ghì cậu lại, cậu còn tưởng Hàn Trọng Viễn nổi giận, không ngờ Hàn Trọng Viễn lại kéo cậu đi…

Hàn Trọng Viễn lạnh mặt khiến Mạnh Ân thấy hơi sợ, thậm chí còn định tránh né giống như chạy trốn bố của mình vậy. Nhưng nhớ lại nụ cười ấm áp của Hàn Trọng Viễn ban sáng khi tất cả mọi người chửi mắng mình, cậu lại chẳng rời được bước chân.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy câu nói đứt quãng của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn cau mày, có hơi mất hứng. Trước kia Mạnh Ân chỉ có một mình, kết quả sau khi sống lại, đầu tiên xuất hiện một người cha, bây giờ không ngờ còn có một người mẹ…

Tuy hắn chỉ hận không thể nhét Mạnh Ân vào bao rồi mang về, để cậu không còn liên quan đến những người đó nữa, nhưng cũng biết điều ấy là bất khả thi. Hít sâu vài hơi, rốt cuộc bảo: “Chuyện này để mẹ tôi xử lí, cậu theo tôi về nhà!”

Trên người Mạnh Ân phải bôi thuốc trị thương, quần áo Mạnh Ân phải thay, với cả tình hình trong nhà Mạnh Ân, cũng phải tìm người điều tra một chút. Nếu biết trước mình còn có cơ hội trở về lần nữa thì hắn nhất định đã bắt Mạnh Ân khai sạch sành sanh mọi chuyện trước kia của cậu rồi! Hàn Trọng Viễn hít sâu một hơi, trừng mắt nhìn Mạnh Ân mặt xám mày tro một cái, khiến Mạnh Ân vô thức rụt cổ lại.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 6: Đánh Người

Sắc mặt cùng hành động của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, tất cả Tiền Mạt đều thấy.

Trông thấy bộ dáng lưu manh "ép dân lành làm kĩ nữ" của con trai, cả vẻ sợ hãi chẳng dám phản kháng của Mạnh Ân, đổi lại đau buồn khi nãy của cô giảm đi một ít, thậm chí trên mặt còn không kìm được hiện lên nét cười. Chỉ là nét cười này, rất nhanh lại bay biến.

Cô vẫn luôn bồi dưỡng cho con trai mình theo khuynh hướng của một quý ông, nhưng bây giờ người này nào còn phong cách của quý ông nữa? Thoạt trông đã hoàn toàn biến chất… Con trai cô, thật sự đã phải chịu khổ quá nhiều.

Ánh mắt Tiền Mạt ảm đạm, lại sửa sang qua loa cho mình một chút, mới bảo: "Chúng ta ra ngoài đi."

Hàn Trọng Viễn đã nhiều năm không giao tiếp với người khác, căn bản không đáp lại lời nói của Tiền Mạt. Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn nắm

https://thuviensach.vn

tay, càng chẳng dám làm gì, cuối cùng lại thành ra một mình Tiền Mạt tự biên tự diễn.

Buông tiếng thở dài, Tiền Mạt mở cánh cửa phòng hiệu trưởng đang khoá trái trước mặt, bước ra ngoài đầu tiên.

Dù rằng vừa khóc một trận, nhưng lúc ra khỏi phòng hiệu trưởng, Tiền Mạt lại trở về dáng vẻ của một nữ cường nhân ngạo nghễ.

Trước khi ra ngoài, thật ra Tiền Mạt đã chuẩn bị tốt tâm lí để đối mặt với phiền phức. Thế mà chẳng ngờ vừa mới bước ra lại trông thấy Mạnh Kiến Kim khi nãy còn vô cùng kiêu ngạo, đang cúi đầu khom lưng trước em trai của mình.

Tuy Hàn Trọng Viễn nói em trai mình móc đi một khoản tiền lớn từ Hoa Viễn, nhưng dù gì người trước mắt này cũng là cậu em mà cô đã chăm sóc nhiều năm… Nhất thời Tiền Mạt không biết phải nên đối mặt với người này thế nào.

Tiền Tùng lại chẳng hay suy nghĩ của Tiền Mạt, đổi lại tủm tỉm sán đến: “Chị, chị yên tâm, chuyện của cháu em đã giải quyết xong rồi.”

https://thuviensach.vn

Gương mặt Tiền Tùng đầy vẻ ta đây có công. Nghe gã nói xong, Mạnh Kiến Kim cũng gật đầu lia lịa, khuôn mặt vừa xanh vừa tím treo lên nụ cười nịnh nọt: “Không sai không sai, khi trước tôi đã quá thô lỗ rồi, lần sau tôi nhất định sẽ xin lỗi cậu nhà. Tiền tổng, cô yên tâm, những cảnh sát và phóng viên kia, tôi đều đã đuổi đi hết rồi.”

Mạnh Kiến Kim xưa không ra xưa nay không ra nay lên tiếng, cùng một vẻ ta đây có công, như thể những cảnh sát và phóng viên kia không phải do ông ta tìm đến vậy. Nếu Tiền Mạt chỉ là chủ tịch của Hoa Viễn, Mạnh Kiến Kim hẳn cũng để yên, nhưng chắc chắn sẽ không tỏ ra lấy lòng như vậy. Vấn đề là hồi trước, khi ông ta ra ngoài chơi từng trông thấy Tiền Tùng xưng anh gọi em với một vị nhân vật lớn. Sau này mới biết, hoá ra chị gái của Tiền Tùng đã gả đến nhà mẹ đẻ của vị nhân vật lớn kia.

Hoa Viễn đã chèn ép ông ta lắm rồi, thế mà rõ ràng những người này còn rất có lai lịch… Mạnh Kiến Kim nhất thời giận con gái mình, nếu không phải nó xúi giục, sao ông ta có thể vừa đến nơi đã đánh người?

Nghĩ tới con gái, Mạnh Kiến Kim lại liếc nhìn con trai mình. Mạnh Ân mà trước đây mỗi lần đối diện với ông ta đều nhìn không thấy mặt, lại đang được con trai của Tiền Mạt ôm trong lòng…

Mặc dù ông ta không biết nam với nam thì có thể làm gì, nhưng nếu con trai của Tiền Mạt thích con trai ông ta… Cho dù hai thằng không thể kết hôn, ông ta cũng có thể kiếm được rất nhiều thứ tốt đúng chứ?

https://thuviensach.vn

Mạnh Kiến Kim đã bắt đầu suy xét xem nên kiếm chác thế nào, Hàn Trọng Viễn lại chỉ muốn mau chóng đưa Mạnh Ân về nhà: “Ông tránh ra, đừng làm phí thời gian của tôi.”

Hàn Trọng Viễn cực kì không khách khí, Mạnh Kiến Kim lại chẳng hề tức giận: “Cũng tại tôi, không ngờ lại lãng phí nhiều thời gian như thế, hay là để tôi đưa các vị về?”

“Không cần.” Tiền Mạt nói, bây giờ ngay cả em trai mình cô cũng chẳng muốn ứng phó, càng đừng nói đến Mạnh Kiến Kim, thuận miệng đáp lại một câu thì đi ra ngoài luôn. Hàn Trọng Viễn theo sau cô, bước đi nhanh chóng, trực tiếp kéo Mạnh Ân đến nỗi loạng choạng suýt nữa thì ngã.

Phát hiện động tác của mình hơi quá đà, Hàn Trọng Viễn lúng túng dừng lại. Chỉ là trước đây với Mạnh Ân, hắn vẫn luôn giở giọng điệu ra lệnh, bấy giờ cũng không biết phải xin lỗi ra sao, trên mặt hiện lên vài vệt bối rối.

Phong cách của hắn bây giờ, ngay cả lúc cười cũng khiến lòng người kinh hãi, biểu tình này tất nhiên lại làm Mạnh Ân thấy hơi hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

“Đàn anh, lâu rồi không gặp.” Đúng lúc Hàn Trọng Viễn đang khó chịu vì trông thấy bộ dáng hoảng sợ của Mạnh Ân, một cô gái trẻ mặc áo khoác hồng nhạt, quần bò xanh, dưới chân còn đi một đôi giầy rất mốt đột nhiên bước từ ngoài tới.

Cô gái này có nước da trắng nõn, bộ dáng vô cùng ưa nhìn, rõ ràng còn chăm chút bề ngoài của mình nên càng thêm vài phần rạng rỡ. Cô ta gạt mái tóc xoã thẳng trên vai mình ra sau, lại liếc nhìn Mạnh Ân: “Đàn anh, xin lỗi, em thay anh trai xin lỗi anh, vì anh ấy mà làm liên luỵ đến anh rồi.”

Con nhóc này là em gái của Mạnh Ân? Hàn Trọng Viễn cau mày, Mạnh Ân mặc đồ cũ nát, trong khi bố và em gái cậu ai nấy đều ngăn nắp gọn gàng…

Hơn nữa cái thứ gọi là em gái này trông còn cao hơn cả Mạnh Ân, không biết là em gái kiểu gì nữa!

Ngay từ đầu Hàn Trọng Viễn đã chán ghét người trước mặt nên cũng lười tốn lời: “Cút ngay!”

Mạnh Manh không ngờ Hàn Trọng Viễn lại chẳng khách khí như vậy, nhất thời kinh ngạc, liếc nhìn Mạnh Ân đang bị Hàn Trọng Viễn kéo tay,

https://thuviensach.vn

bèn cho rằng hắn là mình bị giận lây rồi: “Đàn anh, rất xin lỗi, nhưng lúc trước em thực sự không biết chuyện của anh mình, em cũng không ngờ anh ấy lại làm chuyện như thế.”

Lúc Mạnh Manh nói chuyện rất đáng thương, còn giống như làm nũng vậy, vừa nói vừa bước gần về phía Hàn Trọng Viễn, làm như vô cùng quen thân với Hàn Trọng Viễn.

Chứng kiến cảnh tượng như vậy, Mạnh Ân cắn chặt răng. Hàn Trọng Viễn lại giơ chân đạp lên bụng Mạnh Manh, tuy không dùng sức, nhưng cũng khiến Mạnh Manh ngã lăn ra đất: “Tao không quen mày, mày đừng có đến gần quá, nếu không tao lại cho mày thêm mấy đạp nữa đó!”

Lúc Hàn Trọng Viễn nói câu này, trong mắt hiện lên sắc đỏ như máu. Mạnh Manh giật mình, nhất thời bị doạ tới nỗi chẳng dám nói tiếp nữa.

“Tiểu Viễn, con làm gì vậy!” Tiền Mạt trông thấy một dấu chân in trên chiếc áo len màu trắng bên trong áo khoác hồng nhạt của Mạnh Manh, có phần vô lực nhìn con trai mình. Khi trước cô còn nghĩ con mình quá hung dữ với Mạnh Ân, hoàn toàn chẳng giống như muốn báo ơn chút nào, mà bây giờ… Thật ra thì con cô đối với Mạnh Ân đã tốt lắm rồi.

https://thuviensach.vn

“Manh Manh…” Mạnh Kiến Kim đi ra theo, trông thấy bộ dáng của Mạnh Manh cũng ngây cả người.

Mạnh Manh cẩn thận phân biệt một lúc, mới xác định cái người “đầu heo” kia là bố của mình, vô cùng nghi hoặc, cũng hơi lo lắng: “Đàn anh, anh không nhận ra em à? Em là Mạnh Manh, năm ngoái trường khai mạc đại hội thể dục thể thao, chúng ta đều ngồi trên đài chủ tịch, lúc anh thi chạy em còn đưa nước cho anh nữa.”

Chuyện thời Trung học có ma mới nhớ! Hàn Trọng Viễn mất kiên nhẫn, nhìn Tiền Mạt: “Chúng ta đi mau, đừng phí thời gian với những kẻ không đàng hoàng!”

Không đàng hoàng? Lời này cũng quá không khách khí rồi… Tiền Mạt đang định dạy dỗ con mình cần phải lễ phép thì chợt quét mắt lên vết giầy trên người Mạnh Manh, lập tức nuốt lại những lời định nói kia, chỉ bảo: “Tiểu Tề đã đi lấy xe rồi.”

“Ừm.” Hàn Trọng Viễn gật gật đầu, phát hiện Mạnh Ân rõ ràng không muốn đi với mình, lại đen mặt, “Sao? Cậu còn việc gì nữa?”

“Mẹ của em…” Mạnh Ân hơi chần chừ. Mạnh Kiến Kim là bố của cậu, Mạnh Manh là em gái cậu, nhưng mẹ của cậu và mẹ của Mạnh Manh

https://thuviensach.vn

không phải là một.

Mặc dù trên hộ khẩu mẹ cậu mới là vợ của bố cậu, nhưng trước giờ bố cậu chưa từng quan tâm đến họ, thậm chí không chịu chu cấp tiền cho họ, còn đánh họ nữa. Tất cả chỉ để ép mẹ cậu li hôn, nhưng mẹ cậu lại không muốn…

Chuyện của người lớn cậu không hiểu, nhưng cậu biết bản thân từ nhỏ đã không được người khác thích. Bố cậu thấy cậu, nếu không đánh thì cũng là mắng. Mẹ cậu ngày qua ngày chịu khổ, sắc mặt với cậu cũng chẳng hoà nhã là bao, ngày nào cũng phải nói mấy lần là vì cậu nên mới không li hôn.

Nhưng dù mẹ cậu có không tốt, thì cũng đã vất vả nuôi cậu lớn lên. Bây giờ cậu chẳng sợ gì, chỉ sợ mẹ cậu biết được cậu ở trường gây chuyện sẽ tức giận.

Không ngờ Mạnh Ân lại đang nghĩ đến người khác! Dù biết lo lắng cho mẹ là bình thường, nhưng sắc mặt Hàn Trọng Viễn vẫn rất khó coi. Chú ý tới điều này, Mạnh Kiến Kim vội nói: “Mạnh Ân, chuyện của mẹ mày cứ giao cho tao, mày đi theo Hàn… đi theo bạn học Hàn là được!” Ông ta nói vậy, nghe cứ như là đem Mạnh Ân bán đi luôn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Hàn Trọng Viễn không thích Mạnh Kiến Kim, nhưng lại thích những lời này của ông ta. Trông thấy xe của mẹ hắn đến, hắn liền đẩy Mạnh Ân vào trước, sau đó bản thân cũng ngồi vào theo, đồng thời không quên nói với Tiền Mạt: “Mẹ, mẹ cho người đi điều tra chuyện trong nhà của Mạnh Ân, chuyện trước đây của Mạnh Ân cũng tra một chút. Chỗ của mẹ Mạnh Ân thì cứ nói qua mấy câu lấy lệ đi.” Những kẻ dám chèn ép Mạnh Ân, cứ chờ đó!

Nói mấy chuyện này trước mặt Mạnh Ân thật sự không sao đấy chứ? Tiền Mạt im lặng liếc nhìn con trai mình, cảm thấy có phần không ở chung nổi với đứa con này. Về phần Mạnh Ân… cô đã bắt đầu hơi cảm thông với Mạnh Ân rồi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 7: Chữa Bệnh

Dẫu sao cũng vừa sống lại, thật ra Hàn Trọng Viễn vẫn chưa tỉnh táo lắm, ngồi ngơ ngẩn trên ô tô. Mạnh Ân bị hắn giữ một tay, nương theo tư thế kì quặc ngồi một lát, rốt cuộc không chịu nổi bèn nhích người. Kết quả là Hàn Trọng Viễn tức khắc phóng ánh nhìn có phần hung dữ sang.

Toàn thân Mạnh Ân đều đông cứng.

Thấy Mạnh Ân như vậy, Hàn Trọng Viễn không kìm được nhăn mày. Đời trước Mạnh Ân chẳng sợ hắn gì cả, dù hắn có hung dữ hơn thì cũng sẽ dính chặt bên người hắn, nấu cơm cho hắn, ấn bóp cho hắn, bây giờ sao lại thành ra thế này?

Trong lòng Hàn Trọng Viễn hơi mất hứng, trên mặt tự nhiên cũng không vui theo. Nhìn vẻ mặt hắn, Mạnh Ân càng thêm bất an.

Người Mạnh Ân rất gầy, nhưng hai má vẫn có ít thịt, khiến cậu trông có vẻ rất trẻ con… Hàn Trọng Viễn nhìn bộ dạng bất an có phần bị đè nén của Mạnh Ân, bèn thẳng tay nhéo phần thịt trên má trái của Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Cảm giác thô ráp trên tay khiến Hàn Trọng Viễn hơi đau lòng, lại nhìn bộ dáng bị nhéo đến lệch miệng, giận mà chẳng dám nói gì của Mạnh Ân, hắn chỉ thấy đáy lòng vẫn luôn lơ lửng từ sau cái chết của Mạnh Ân, bất chợt hoá yên bình.

Mấy năm nay, bất động sản ở thành phố S đã bắt đầu phát triển chóng mặt. Tiền Mạt rất giàu, mua liền hai căn biệt thự riêng trong một khu biệt thự nhỏ, dự định một căn để ở hiện tại, một căn để dành cho Hàn Trọng Viễn sau này kết hôn.

Căn biệt thự dành cho Hàn Trọng Viễn kia, bây giờ còn chưa được trang trí. Căn còn lại thì đã được trang trí xong, phong cách nhìn chung có thể nói là nguy nga lộng lẫy.

Hồi trẻ Hàn Trọng Viễn còn từng chán ghét phong cách này, bây giờ trông thấy thì lại thấy hơi hoài niệm, còn cảm giác rất vừa mắt – thật ra đời trước hắn từng muốn mua một căn biệt thự nhìn cực kì sang chảnh như vậy để nuôi Mạnh Ân, đáng tiếc vừa trả thù xong liền mất mạng, tiền hắn để lại cũng chỉ làm lời cho ngân hàng.

Mạnh Ân cũng không biết suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn, chỉ càng thêm câu nệ. Mặc dù cậu thích Hàn Trọng Viễn, nhưng cũng chỉ là lặng lẽ

https://thuviensach.vn

thích mà thôi, vốn không hề nghĩ tới việc phát triển, thậm chí còn chưa từng mong Hàn Trọng Viễn sẽ biết đến mình. Kết quả bây giờ, chẳng hiểu sao lại đến nhà của Hàn Trọng Viễn… Tất cả chuyện này rốt cuộc đã xảy ra thế nào, cậu nghĩ mãi mà cũng không thông.

"Cậu đi tắm trước đi, bác sĩ sẽ đến ngay." Hàn Trọng Viễn nói với Mạnh Ân, đẩy Mạnh Ân vào phòng tắm, lại tìm một bộ quần áo của mình, sau đó đợi ở trước cửa phòng tắm.

Đợi một lúc lâu, trong phòng tắm vẫn chưa truyền ra tiếng nước. Chẳng chút nghĩ ngợi, Hàn Trọng Viễn đẩy cửa ra, sau đó trừng Mạnh Ân đang đứng trong nhà tắm mà áo quần còn chưa cả cởi: "Cậu bị sao thế? Bảo cậu đi tắm cậu nghe không hiểu à?"

"Em không biết dùng…" Mạnh Ân lí nhí nói, nãy cậu mở vòi nước, nhưng chảy ra chỉ có nước lạnh. Sợ làm hỏng đồ, bèn dừng lại không nhúc nhích, bắt đầu cân nhắc xem có thể tắm bằng nước lạnh hay không – trước đây giữa mùa đông bố cậu từng ném cậu từ trong chăn ra ngoài trời tuyết cũng chẳng làm sao, nước lạnh hẳn là cũng không vấn đề gì hết?

"Không biết dùng sao không bảo tôi hả!" Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, mở bình khí hơi dùng hơi nóng để đun nước, đồng thời bắt đầu cởi đồ của Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Bấy giờ Hàn Trọng Viễn lại càng thêm giống lưu manh "ép dân lành làm kĩ nữ". Về phần Mạnh Ân… mặc dù Mạnh Ân từng nghe nói đến đồng tính luyến ái, nhưng cụ thể thì lại chưa bao giờ nghĩ tới. Lúc này cũng chẳng cảm thấy có gì không đúng, chỉ là ngại để Hàn Trọng Viễn cởi quần áo giúp mình nên mới ỡm ờ, không, phải nói là rất chủ động mà bắt đầu cởi quần áo: "Không cần đâu, để em tự cởi."

Hàn Trọng Viễn sao có thể để Mạnh Ân tự cởi đồ? Đời trước Mạnh Ân vẫn luôn cởi quần áo cho hắn, tắm rửa cho hắn, bây giờ khó khăn lắm hắn mới có thể cởi đồ của Mạnh Ân, tất nhiên không chịu buông tay: "Cậu đứng im! Để tôi cởi!"

Mạnh Ân theo thói quen nghe lời, ngoan ngoãn để Hàn Trọng Viễn lột sạch người mình.

Da trên mặt và tay Mạnh Ân rất thô ráp, trên người lại mềm hơn nhiều, nhưng những vết thương ngang dọc bên trên lại cực kì gai mắt… Khoé mắt Hàn Trọng Viễn đỏ ửng, bàn tay đang cầm cánh tay của Mạnh Ân cũng càng lúc càng siết chặt.

Bộ dáng của Hàn Trọng Viễn cộng thêm thời tiết hôm nay khiến Mạnh Ân run run, bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới phát hiện trên người Mạnh Ân nổi một tầng da gà, lập tức giận dữ quát: "Lạnh sao cậu không nói! Mau vào trong bồn tắm đi!"

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân vội vội vàng vàng trèo vào bồn tắm, còn không cẩn thận trượt chân, cũng đúng lúc này, Hàn Trọng Viễn mới phát hiện cổ tay của Mạnh Ân vẫn luôn bị hắn nắm, không ngờ lại có một vòng dấu.

Hắn dùng sức quá mạnh rồi… Hàn Trọng Viễn đưa tay cho mình một bạt tai, sau khi hồi thần trông thấy Mạnh Ân nhìn mình một cách khó hiểu, lại gắt lên một câu: “Nhìn cái gì mà nhìn? Mau tắm đi!”

Dưới ánh mắt chăm chú như hổ rình mồi của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân ngoan ngoãn tắm rửa, vừa tắm vừa không kìm được nhìn lén Hàn Trọng Viễn mấy lần. Trước đây rõ ràng Hàn Trọng Viễn không phải người thế này, bây giờ sao lại hoàn toàn đổi khác? Còn tự đánh mình nữa… Không phải đầu óc có vấn đề đấy chứ? Không, sao mà đầu óc Hàn Trọng Viễn có thể có vấn đề được? Nhất định là mình đã làm anh ấy giận!

Hàn Trọng Viễn bại liệt mười năm đầu óc đúng là hơi có vấn đề, nhận ra hành động của Mạnh Ân, có phần đắc ý. Mạnh Ân quả nhiên rất thích hắn, bây giờ cũng không quên nhìn lén hắn.

Mạnh Ân tắm xong thì bác sĩ cũng đến.

https://thuviensach.vn

Một Đông y năm sáu mươi tuổi, một Tây y hơn ba mươi tuổi xoay vòng quanh Mạnh Ân một lát, rất nhanh đã băng bó ổn thoả những vết trầy trên da Mạnh Ân, đồng thời cũng đưa ra chẩn đoán.

Lần này Mạnh Ân không bị thương nặng lắm, nhưng cơ thể cậu lại hơi suy nhược, suy dinh dưỡng nghiêm trọng, còn có ít nội thương, về sau nhất định phải được bồi bổ.

"Suy dinh dưỡng nghiêm trọng?" Tiền Mạt ngẩn người. Quê gốc của cô ở nông thôn, ngày bé cô vẫn hay trông thấy tụi trẻ con đơn bạc gầy trơ xương chạy khắp nơi, nhưng bây giờ là năm bao nhiêu rồi cơ chứ? Nơi này còn là thành phố lớn… Thế mà vẫn có người suy dinh dưỡng ư? – "Để mẹ bảo thím làm vài món ngon."

"Cũng đừng làm ngon quá, quá nhiều mỡ thì nhất định cậu bé sẽ không chịu nổi đâu." Đông y kia lại nói.

Tiền Mạt liếc nhìn con trai, lại nhìn sang Mạnh Ân, trong lòng đau xót, gật đầu cho người đi nấu cơm.

Sắc mặt Hàn Trọng Viễn nhìn cũng không tốt lắm. Ông bố kia của Mạnh Ân vác theo cái bụng lớn như vậy, thế mà Mạnh Ân lại suy dinh

https://thuviensach.vn

dưỡng… – “Vậy cậu ấy có cần uống thuốc gì không? Kê một đơn thuốc bồi bổ chả hạn?”

“Cũng không cần kê đơn đâu, ta viết một ít dược thiện, hàng ngày cho cậu bé ăn là được.” Lão Đông y lấy bút, loạt xoạt viết.

Lúc Mạnh Ân bị hai bác sĩ vây quanh thăm khám, hai bố con Mạnh Kiến Kim và Mạnh Manh cũng đang thăm khám trong bệnh viện.

Dù sao Hàn Trọng Viễn vẫn có chừng mực, đá Mạnh Manh chẳng dùng chút sức lực nào, nhưng Mạnh Manh vẫn cảm thấy đau bụng, bèn làm siêu âm B. Mạnh Kiến Kim lại càng miễn bàn, vừa siêu âm B vừa chụp soi, kiểm tra toàn thân trên dưới một lần, cuối cùng chẩn đoán chính xác ra là gan nhiễm mỡ, cao huyết áp.

Trình Ninh San mẹ của Mạnh Manh thanh toán phí khám bệnh cho ông xã và con gái, hai mắt lưng tròng nhìn Mạnh Kiến Kim vốn chỉ có người giống heo, bây giờ ngay cả đầu cũng giống heo nốt: “Kiến Kim, hôm nay rốt cuộc có chuyện gì?”

“Còn không phải tại Manh Manh? Không ngờ làm tôi chọc phải sát tinh!” Nghĩ tới bộ dáng của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Kiến Kim không nhịn được run rẩy.

https://thuviensach.vn

“Bố, bình thường đàn anh không phải người như vậy, ai cũng gọi là hoàng tử hết đó.” Mạnh Manh lập tức lên tiếng. Hai năm nay đài truyền hình bắt đầu chiếu một số bộ phim thần tượng nước ngoài, cách gọi đàn anh là hoàng tử bèn được rất nhiều nữ sinh đồng tình.

“Hoàng tử cái gì, tao thấy nó là thằng điên thì có!” Mạnh Kiến Kim giận dữ nói.

“Chúng ta có cần báo cảnh sát không?” Trình Ninh San hỏi.

“Đừng, ngàn vạn lần đừng! Hàn Trọng Viễn này cũng không phải hạng đơn giản!” Mạnh Kiến Kim đôi ba câu kể lại chuyện hôm nay, lại bảo, “Mặc dù tôi làm về lắp đặt thiết bị, không bán đồ điện, nhưng bên trên người ta còn có người khác, chúng ta không thể trêu vào được, đổi lại còn có thể cải thiện quan hệ…”

“Thì ra chuyện này vẫn là do Mạnh Ân gây ra! Chả lẽ cứ như vậy là xong?” Nhớ đến Mạnh Ân là Trình Ninh San cảm thấy chán ghét. Mạnh Kiến Kim đã sống cùng bà ta mười mấy năm, vốn dĩ hai người có thể kết hôn từ lâu, ai ngờ mẹ của Mạnh Ân sống chết cũng không chịu li dị. Nếu như ra toà, lại sợ phải cho rất nhiều tiền…

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn kia thích nó cũng không phải chuyện gì xấu, tôi là bố của nó, kiểu gì nó chả giúp đỡ tôi.” Mạnh Kiến Kim nói.

“Bố, bố với Mạnh Ân quan hệ xấu như vậy, nó có thể giúp bố chắc? Chờ nó phát đạt rồi, chưa biết chừng còn muốn trả thù bố nữa kìa!” Mạnh Manh nghiến răng bảo. Vì trong trường có người nói cô ta và Mạnh Ân là anh em, lúc nào cũng bị người ta coi như cùng một hạng với Mạnh Ân, cô ta mới lấy trộm cuốn nhật kí mà dù có bị bố cô ta đánh, Mạnh Ân vẫn giữ khư khư trong lòng kia, muốn dày vò Mạnh Ân một phen.

Đọc nhật kí, phát hiện Mạnh Ân thích Hàn Trọng Viễn, đối với cô ta thì quả là vui mừng ngoài ý muốn. Cô ta vừa chịu đựng ghê tởm dán nhật kí của Mạnh Ân vào bên trong tủ kính, vừa báo tin cho bố mình đến trường làm loạn, chính vì muốn khiến Mạnh Ân phải nghỉ học.

Nhưng, mọi chuyện phát triển lại chẳng theo những gì cô ta dự tính – Hàn Trọng Viễn mà cô ta nghĩ mọi biện pháp vẫn không thể tiếp cận, nào ngờ lại che chở cho Mạnh Ân!

“Mạnh Ân dám trả thù tao?” Mạnh Kiến Kim chần chừ hỏi. Thằng nhóc Mạnh Ân kia bị ông ta đánh cũng không dám ho he, chả lẽ còn dám

https://thuviensach.vn

trả thù ông ta hay sao? Có điều, ông ta vốn là một kẻ ích kỉ, bây giờ nghĩ đến khả năng này, đổi lại cũng không dám chắc chắn.

"Bố, Mạnh Ân sẽ trả thù bố, con thì không. Bố xem, liệu có cách nào khiến đàn anh thích con không? Con tốt hơn Mạnh Ân nhiều!" Mạnh Manh lại nói. Hàn Trọng Viễn chính là mẫu bạn trai mà nữ sinh trong trường họ muốn sở hữu nhất. Vẻ ngoài đẹp trai học giỏi gia thế cũng tốt, toàn thân ngay cả một khuyết điểm cũng không có!

"Đúng là mày tốt hơn Mạnh Ân, nhưng mà người ta…" Hàn Trọng Viễn rõ ràng không hề để ý đến con nhóc này!

"Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, con không tin đàn anh sẽ không thích mình! Hơn nữa hôm nay con cảm giác anh ấy như kiểu bị trúng độc hay trúng cổ[1] ấy, cả người chả giống hồi trước tí nào." Mạnh Manh nhíu nhíu mày.

[1] Trúng cổ: cổ có nghĩa là sâu độc.

Đúng lúc y tá đi ngang qua nghe được lời nói của Mạnh Manh, khoé miệng run rẩy – cô bé này cô cũng giỏi quá rồi đấy! Lại còn trúng cổ…

https://thuviensach.vn

Mặc dù Mạnh Kiến Kim cảm thấy chuyện này hơi khó tin, nhưng cũng cho là nên thử một phen: “Vậy mày cứ đi thử xem, cơ mà trước hết tao phải lừa cho xong cái mụ Lý Nhị kia đã, không người ta lại đến làm phiền tao.” Mạnh Kiến Kim lại nói. Trợ lí bên cạnh Tiền Mạt đã gọi cho ông ta hai cuộc, cũng vì để thương lượng với ông ta xem phải ứng phó thế nào với mẹ của Mạnh Ân.

Mạnh Ân không học nội trú, việc này nhất định phải giải quyết xong trước giờ tan trường… Cũng may, Lý Nhị kia là người rất dễ lừa.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 8: Ăn Cơm

Tiền Mạt chuẩn bị bữa trưa vô cùng phong phú. Vì lo lắng đến vấn đề dạ dày của Mạnh Ân mà hương vị cố tình làm nhạt, hơn nữa đồ chay cũng khá nhiều.

Salad gà, nấm măng thịt, canh xương ống rong biển, bắp cải xé tay… Thím Lưu giúp việc bày tám món trên bàn, sau đó mới bưng nồi cơm điện ra.

Thím Lưu là họ hàng bên nhà mẹ đẻ của Tiền Mạt. Trước đây khi Tiền Mạt cùng chồng đến thành phố S lập nghiệp, bà đã bắt đầu đi theo Tiền Mạt rồi. Trong một thời gian rất dài, Hàn Trọng Viễn từng được bà trông nom nên cũng chẳng còn xa lạ gì, sau khi đặt nồi cơm điện lên bàn ăn bèn đau lòng nhìn Mạnh Ân: “Thằng bé này gầy quá, phải bồi bổ thật cẩn thận mới được, để tối bà nấu canh cho con uống, lại đây, giờ con xới cơm, muốn ăn bao nhiêu thì xới bấy nhiêu.”

Tiền Mạt không thích lãng phí, vậy nên cũng không thích người khác xới cơm cho mình, người trong nhà bèn quen áng chừng lượng cơm của mình rồi tự xới.

https://thuviensach.vn

Vốn Mạnh Ân còn hơi câu nệ, đối diện với ánh mắt quan tâm của thím Lưu lại thả lỏng rất nhiều, sau đó nhanh chóng xới cho mình một bát cơm đầy ứ.

"Đừng có xới nhiều như vậy!" Hàn Trọng Viễn cau mày quát. Mạnh Ân này có thói quen xấu, chính là ăn rất nhiều cơm, thức ăn lại ăn rất ít. Đời trước hắn còn phải bắt ép mới học được ăn bớt cơm đi và ăn nhiều thức ăn hơn.

Mạnh Ân vội vàng gạt ra một nửa, thật ra mọi lần cậu đều phải ăn như vậy, dùng một chiếc bát đựng phần cơm của hai chiếc bát nên trông có vẻ đầy, nhưng… như vậy giống như là đã ăn nhiều quá thì phải.

"Tiểu Viễn, con làm gì vậy?" Tiền Mạt lại một phen hết nói nổi.

Thím Lưu cũng vội an ủi Mạnh Ân, thuận tiện xới cơm vào bát cho cậu: "Tiểu Mạnh, con cứ kệ nó, ăn nhiều một chút."

"Không cần đâu ạ." Mạnh Ân vội vàng từ chối.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn lại gắt lên một câu: “Cậu còn không mau lại đây ăn cơm!”

Mạnh Ân hệt như cô vợ bị nô dịch trong xã hội cũ, ngoan ngoãn ngồi xuống. Hàn Trọng Viễn thấy thế, hài lòng gắp cho cậu một phần salad gà lớn, lại gắp thêm hoặc nhiều hoặc ít vài món ăn khác, chất đống trong bát cậu, sau đó đi lấy một chiếc bát to, một bát canh rong biển bèn chậm rãi đặt trước mặt cậu: “Tất cả chỗ này đều phải ăn hết!”

Mạnh Ân nhìn bát cơm bị chất đầy thức ăn của mình, khoé mắt bất chợt cay cay – trong kí ức của cậu, cậu chưa từng được ai gắp thức ăn cho. Trước đây mẹ cậu thường hay ra ngoài tìm bố cậu, sau đó quên nấu cơm cho cậu. Mà cho dù có nấu cơm, thì mỗi lần ăn cơm cũng sẽ không ngừng ca thán, chê trách cậu vì rõ ràng là con trai mà lại không được bố thích. Sau đó bảo cậu ăn kiêng đủ thứ, rốt cuộc làm cậu chẳng dám động đũa gắp thức ăn…

Về sau cậu có thể tự nấu cơm thì đổi lại tốt hơn đôi chút. Nhưng lúc đó mẹ cậu đi làm, bình thường cậu cũng chỉ có thể ăn cơm một mình.

Mặc dù hôm nay không biết vì sao Hàn Trọng Viễn lại có phần hung dữ, nhưng quả nhiên vẫn là người tốt.

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt vốn còn đang định cười nhạo con trai mình có lòng tốt mà lại như làm việc xấu, nhất định sẽ khiến người khác chán ghét, quay đầu lại trông thấy gương mặt Mạnh Ân tràn đầy cảm động, khoé miệng khẽ co giật.

Hàn Trọng Viễn để ý thấy vẻ mặt của mẹ mình, hơi mất tự nhiên: “Mẹ cũng mau ăn đi! Mẹ… ăn xong đi viện kiểm tra cẩn thận một chút.” Nửa câu đầu hắn nói cứng, nửa câu sau lại mềm nhũn. Đời trước, một năm sau Tiền Mạt mới phát hiện ra ung thư vú, kết quả phẫu thuật cũng không thể cứu được mạng sống của cô. Đời này, dù thế nào hắn cũng muốn ngăn chặn tất cả.

“Mẹ biết rồi, để thím Lưu cùng đi với mẹ, việc ở trường, còn cả chuyện của Mạnh Ân, con tự mình tìm trợ lí Tề đi.” Tiền Mạt cười cười, sự nghiệp bây giờ của cô đang trên đỉnh cao, cô không muốn chết một chút nào hết.“Con biết rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Thím Lưu và Tiền Mạt đều ăn cơm xong, Hàn Trọng Viễn mới bưng bát lên ăn, ánh mắt lại luôn không kìm được bay về phía Mạnh Ân. Thấy thức ăn trong bát Mạnh Ân vơi đi, hắn lập tức gắp thêm vào. Rốt cuộc, trong bát của Mạnh Ân cũng chẳng thấy cơm đâu mà chỉ toàn là thức ăn.

“Ăn hết chỗ thức ăn này, rồi uống canh là được.” Hàn Trọng Viễn nói, bấy giờ mới bắt đầu ăn từng miếng lớn. Không biết vì cớ gì, hắn lại cảm thấy đồ ăn thím Lưu làm không hề ngon. Tiếc là lúc Mạnh Ân bị bố đánh,

https://thuviensach.vn

tay đập vào nền đất bị thương, nếu không nhất định hắn sẽ bắt Mạnh Ân đi nấu cơm.

Chẳng những không thể để Mạnh Ân đi nấu cơm, ngay cả muốn Mạnh Ân ấn bóp cho mình cũng không được… Đời trước Mạnh Ân ấn bóp cho hắn, hắn chẳng có cảm giác gì. Bây giờ rốt cuộc đôi chân cũng có tri giác, hắn lại rất muốn thử một phen.

Mạnh Ân vẫn cúi đầu, không hề phát hiện ánh mắt có thể nói là đã trở nên quá đáng của Hàn Trọng Viễn, mà rất nhanh, cậu cũng ăn hết đồ ăn trong bát mình.

Mặc dù sức ăn của cậu lớn, nhưng ăn rất nhiều thức ăn lại còn uống canh, bấy giờ cũng đã thấy no, lập tức thoải mái xoa bụng.

“Cậu theo tôi lên phòng đi.” Hàn Trọng Viễn nói với Mạnh Ân, sau đó dẫn người lên tầng.

Phòng của Hàn Trọng Viễn rất lớn, còn có cả ban công và nhà vệ sinh. Nhà vệ sinh thì lúc trước Mạnh Ân đã dùng, lần này Hàn Trọng Viễn bèn kéo người ra ngoài ban công, sau đó lựa trên giá sách của mình một lát, chọn ra một quyển sách cho cậu: “Tôi có chút việc, cậu đọc sách trước đi.”

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân ngoan ngoãn đọc cuốn “Bá tước Monte Cristo” mà Hàn Trọng Viễn đưa cho cậu, Hàn Trọng Viễn thì đi gọi điện cho trợ lí Tề An An của mẹ mình.

Mặc dù Tề An An là nữ, nhưng vẫn luôn là một người thông minh tháo vát. Đời trước Hàn Trọng Viễn có thể tiếp nhận Hoa Viễn, cô góp rất nhiều công sức, vậy nên thái độ của Hàn Trọng Viễn với cô cũng khá tốt.

Tất nhiên bây giờ, thứ gọi là thái độ khá tốt của hắn, chẳng qua cũng chỉ là giọng điệu khá khẩm hơn chút mà thôi.

“Tôi đã thương lượng với Mạnh Kiến Kim, dự định nói với Lý Thục Vân là Mạnh Ân bắt buộc phải tham gia giờ tự học buổi tối. Giáo viên tìm Mạnh Kiến Kim, Mạnh Kiến Kim bèn giúp cậu ấy thanh toán phí ăn ở, cậu thấy thế nào?” Tề An An hỏi. Việc Mạnh Ân không ở nội trú, không tham gia tiết tự học buổi tối vẫn luôn khiến chủ nhiệm khó chịu, trước đây cũng đã từng tìm mẹ của Mạnh Ân, đáng tiếc mẹ của Mạnh Ân không trả nổi phí ăn ở…

“Được, cứ nói như vậy đi!” Hàn Trọng Viễn đồng ý.

https://thuviensach.vn

“Việc này quyết định như vậy, còn chuyện đi học của Mạnh Ân, thì phải làm thế nào? Bây giờ trong trường có rất nhiều lời đồn đại về cậu ấy, cậu ấy đã không còn thích hợp để học tiếp ở đây nữa rồi.”

“Việc này để sau hãng nói, trước hết cô đi điều tra chuyện trong nhà của Mạnh Ân một chút.” Hàn Trọng Viễn nói, lại nghĩ đến một chuyện, “Đúng rồi, cuốn nhật kí kia của Mạnh Ân, cô cũng tìm giúp tôi.” Hắn mới chỉ đọc vài trang nhật kí, không biết ở những trang khác, Mạnh Ân viết những gì…

Hàn Trọng Viễn dặn dò vài câu liền gác máy, sau đó đi tới ban công chăm chú nhìn Mạnh Ân đọc sách. Lại một lát sau, hắn bước lên đoạt lấy cuốn sách trên tay Mạnh Ân: “Qua bữa cơm nửa tiếng rồi, cậu đi ngủ với tôi!”

“Hả?” Mạnh Ân ngẩn ra, ngủ với Hàn Trọng Viễn ư?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 9: Bố Mẹ

Hàn Trọng Viễn nghe Mạnh Ân hỏi lại, mới nhận ra lời mình nói còn có ý nghĩa khác. Nhưng hắn thật sự chỉ muốn ngủ cùng Mạnh Ân mà thôi, thậm chí hắn chỉ định nằm cạnh cậu một lúc, nghỉ ngơi chốc lát.

Trước đấy không lâu vừa trải qua cái chết của người này, hắn khẩn thiết muốn cảm nhận sự tồn tại của cậu, khẩn thiết hi vọng, có thể giống như trước khi sống lại, cả hai chung giường chung gối ôm nhau mà ngủ.

Không sai, chính là ôm nhau mà ngủ.

Khi vừa được Mạnh Ân cứu ra, hai người bèn vào ở một căn nhà cũ nát nằm trong một ngõ hẻm. Nơi nhỏ hẹp như vậy cũng chỉ có một chiếc giường tạm coi là dùng được. Khi ấy cảm xúc của hắn với Mạnh Ân rất phức tạp, một mặt cảm kích Mạnh Ân có thể bất chấp tính mạng cứu mình nên không muốn tranh giường với đối phương, một mặt lại lo lắng Mạnh Ân là do kẻ thù sắp đặt tới bên cạnh mình.

Dù hắn đã trở thành kẻ tàn phế, nhưng sau cùng, trên tay vẫn còn một tài khoản bí mật, còn có thể liên hệ rất nhiều người… Đời trước, về sau hắn

https://thuviensach.vn

chính là dựa vào mấy thứ này mà chậm rãi trả thù.

Chính vì như vậy, hắn vô cùng cương quyết bắt Mạnh Ân phải ngủ với mình. Ban đầu lúc hai người ngủ chung, trên người Mạnh Ân còn bị thương nên thường trắng đêm không ngủ được. Trong lòng hắn lại vừa hận vừa lo, nên cũng không ngủ được nốt… Có điều, sau rất nhiều đêm họ mất ngủ, không biết vì sao bỗng nhiên lại hình thành thói quen, mà không chỉ là thói quen, sau này thậm chí chỉ cần Mạnh Ân không ở cạnh, hắn bèn không ngủ được.

Lúc căn nhà trong ngõ hẻm kia đổi thành một căn hộ hai phòng ngủ một phòng khách, Mạnh Ân còn định phân phòng ngủ. Hắn lại cương quyết chiếm lấy căn phòng lớn kia để làm phòng sách, sau đó bắt Mạnh Ân đi mua một chiếc giường lớn, tiếp tục kéo người ngủ chung…

Những chuyện kia, với hắn chỉ như ngày hôm qua. Hàn Trọng Viễn tin chắc, nếu không có Mạnh Ân ở bên, bây giờ bản thân sẽ không thể ngủ được. Vậy nên “đi ngủ” trong miệng hắn, thật sự rất đơn thuần.

“Cậu nghĩ linh tinh gì đó! Tôi chỉ muốn bảo cậu ngủ trưa thôi! Cậu không biết ngủ trưa rất tốt cho sức khoẻ à?” Hàn Trọng Viễn trừng mắt nhìn Mạnh Ân một cái, “Tốt nhất cậu đừng có nghĩ vớ nghĩ vẩn, mặc dù cậu thích tôi, nhưng chưa chắc tôi đã thích cậu!”

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nói, dứt lời lại hơi hối hận, sợ mình quá nặng lời sẽ khiến Mạnh Ân giận.

Mạnh Ân lại chẳng hề giận, thậm chí còn cảm thấy như vậy mới là bình thường. Có điều nghĩ vớ nghĩ vẩn là nghĩ gì mới được? Cậu cho rằng, mình thế này mà lại ngủ trên chiếc giường vô cùng đẹp đẽ kia của Hàn Trọng Viễn, không hợp chút nào thì phải làm sao?

Vẻ mặt Mạnh Ân tràn đầy đơn thuần, Hàn Trọng Viễn thấy cậu như vậy, đột nhiên cảm giác tâm tư mình thật tà ác… Sau đó, hắn kiên quyết kéo Mạnh Ân lên giường.

Mạnh Ân không ngờ mình lại thật sự có thể ngủ trên giường của Hàn Trọng Viễn, càng không ngờ Hàn Trọng Viễn lại ôm chặt mình.

Sự thân thiết này, cũng giống như gắp thức ăn vậy, trong đời chưa có một ai từng làm cho cậu. Cậu còn nhớ trước đây từng xem một bộ phim kinh dị ở nhà hàng xóm, nửa đêm đột nhiên gặp ác mộng mà bừng tỉnh, theo phản xạ sán lại gần mẹ, lại bị mẹ mình một đạp đá xuống giường. Sau đó bèn bắt đầu trách móc cậu, nói nếu không phải vì mang thai cậu, không thể chăm sóc cho bố cậu, bố cậu nhất định sẽ không bỏ đi…

https://thuviensach.vn

Cậu đã quên khi ấy mình bốn hay năm tuổi, nhưng cậu còn nhớ ngay ngày hôm sau, mẹ cậu bắt đầu cho cậu ngủ dưới đất.

Hàn Trọng Viễn… không phải không thích cậu ư? Trước đây thậm chí hắn vốn chẳng hề nhớ cậu, cớ gì bỗng nhiên lại để mình ngủ trên giường của hắn, lại còn ôm mình?

Được Hàn Trọng Viễn ôm, thật ra cũng chẳng thoải mái lắm, dù sao vẫn có cảm giác đầu mình không thể ngọ nguậy. Nhưng nhiệt độ cơ thể của người bên cạnh lại khiến Mạnh Ân không kìm được cảm thấy an toàn. Ban đầu cậu còn ngây người nhìn trần nhà, về sau thì ngủ thiếp đi lúc nào không biết.

Trong khoảnh khắc, cậu dường như nhớ lại ngày đầu tiên khai giảng cấp ba.

Cậu cầm phần học phí không thiếu cũng chẳng thừa mà mẹ cậu đưa, đến trường báo danh. Lại không hề biết, thì ra học phí mà mẹ cậu nghe nói không phải của năm nhất mà là của năm hai, học phí năm nhất nhiều hơn năm hai một trăm tệ[1].

[1] 100 tệ: Khoảng 320 nghìn VNĐ.

https://thuviensach.vn

Một trăm không là gì cả, rất nhiều phụ huynh đưa con đến đều mang theo nhiều tiền, báo danh xong còn mua cho con mình mấy thứ khác, mua phiếu cơm một hai trăm tệ, bảo hiểm tám mươi tệ mà nhà trường giới thiệu lại càng không bỏ sót. Nhưng cậu, ngay cả một đồng tiền thừa cũng chẳng có, mà bố mẹ cậu chưa li hôn, bố lại rất giàu, cũng không phù hợp với yêu cầu của học sinh có hoàn cảnh khó khăn…

Hàn Trọng Viễn, chính là khi ấy, tưởng như mang theo ánh Mặt Trời xuất hiện trước mắt cậu: “Đàn em, cậu mang không đủ tiền à? Để tôi ứng trước cho nhé.”Hàn Trọng Viễn cho cậu vay một trăm tệ, giúp cậu cuối cùng cũng hoàn tất báo danh. Về sau lúc cậu cầm biên lai đến, vất vả một phen mới đem trả một trăm tệ Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn còn cho cậu một túi quà vặt…

Đó là thứ ngon nhất cậu từng được ăn.

Đợi Mạnh Ân ngủ say, Hàn Trọng Viễn mới mở mắt, sau đó nhìn chằm chằm Mạnh Ân.

Mạnh Ân của hiện tại khác xa so với Mạnh Ân của hai mươi năm sau, nhưng dù thế nào chăng nữa, đây cũng là Mạnh Ân của hắn.

https://thuviensach.vn

Cũng chẳng biết bao lâu trôi qua, điện thoại trên tay Hàn Trọng Viễn chợt rung bần bật, hắn cực kì cẩn thận rút tay mình ra, sau đó đi ra ban công nhận cuộc gọi của Tề An An.

Hiệu suất làm việc của Tề An An rất cao, bây giờ đã hỏi thăm được đại khái tình hình trong nhà Mạnh Ân, còn từ trường học lấy được nhật kí của Mạnh Ân nữa. Lúc này vừa gọi điện cho Hàn Trọng Viễn, cô vừa trên đường tới nhà họ Hàn.

Theo ý của Tề An An, cô định để sau khi đến nhà họ Hàn mới trực tiếp báo cáo, nhưng Hàn Trọng Viễn lại muốn biết tình hình cụ thể ngay: "Cô nói luôn đi."

"…Vâng." Tề An An bất đắc dĩ đồng ý, cảm thấy có phần may mắn vì đã bảo tài xế của Hoa Viễn đưa đi mà không phải tự mình lái xe.

Thật ra thông tin của Tề An An cũng hơi phiến diện. Cô giả vờ làm giáo viên ở trường đến nhà Mạnh Ân một chuyến, sau đó từ hàng xóm ở đó nghe được tình huống trong nhà họ Mạnh.

https://thuviensach.vn

Bố của Mạnh Ân Mạnh Kiến Kim và mẹ của Mạnh Ân Lý Thục Vân – nguyên danh Lý Nhị đều sinh ra trên thuyền đánh cá, là "người trên thuyền" không có đất đai cũng chẳng có hộ khẩu thành phố. Sau khi hai người kết hôn, trong thời gian rất dài đều phải ăn bữa nay lo bữa mai.

Về sau, Mạnh Kiến Kim bèn đưa Lý Thục Vân đến thành phố S kiếm sống.

Mạnh Kiến Kim là nhờ gạt người mà có khoản lãi đầu tiên. Ông ta mua một ít đồng hồ đeo tay giá rẻ, ở trên bến tàu của thành phố S, nói với người khác đây chính là đồng hồ cao cấp mà mình trộm được, muốn đem bán rẻ, sau đó bán mấy chiếc đồng hồ chẳng dùng được mấy ngày kia đi. Chờ đến khi lãi được một khoản tiền, ông ta lại bắt đầu đến nông thôn thu mua trứng gà, mang về thành phố S đổi các loại phiếu, sau đó lại dùng mấy tấm phiếu này đi đổi trứng gà…

Tóm lại, Mạnh Kiến Kim cứ như vậy mà chậm rãi có tiền, về sau còn tìm một đám công nhân, mở một công ti lắp đặt thiết bị.

Mạnh Kiến Kim có tiền rồi, Lý Thục Vân – khi trước vì làm lụng vất vả quá mức mà từng sảy thai hai lần – rốt cuộc cũng mang thai Mạnh Ân. Đáng lẽ cuộc sống phải càng lúc càng tốt, vậy mà trong thời gian Lý Thục Vân mang thai, Mạnh Kiến Kim lại ngoại tình. Thậm chí Lý Thục Vân vừa sinh Mạnh Ân, Mạnh Kiến Kim bèn bắt đầu mang tình nhân đi rêu rao khắp nơi, tình nhân lại còn có thai.

https://thuviensach.vn

Khi ấy Lý Thục Vân đã đi làm loạn lên, kết quả làm loạn một phen kia, lại khiến Mạnh Kiến Kim càng không muốn đáp lại bà ta, thậm chí bắt đầu muốn li hôn với bà ta.

Tất nhiên, bây giờ hai kẻ ngày vẫn chưa li hôn thành công. Mạnh Kiến Kim không cha không mẹ, cũng không thể nói là thật lòng yêu tình nhân, chẳng qua cảm thấy tình nhân trẻ tuổi xinh đẹp, dẫn ra ngoài thì có thể diện hơn là Lý Thục Vân quê mùa sống qua ngày mà thôi. Tất nhiên ông ta không nỡ đem số tiền mình kiếm được đặt dưới danh nghĩa của người khác, trước tình hình này, ông ta căn bản chẳng muốn đi khởi tố li hôn để phân chia tài sản cho Lý Thục Vân. Còn Lý Thục Vân? Dù thế nào bà ta cũng sống chết không chịu, cho dù ngày nào cũng oán trách Mạnh Kiến Kim tồi tệ thế này thế nọ, nhưng bà ta vẫn không li hôn.

Hai kẻ này như vậy thì cũng không sao, chỉ làm khổ mỗi Mạnh Ân.

Con đầu lòng của Mạnh Kiến Kim và tình nhân là con gái, sau này lại có con trai, bèn xem như Mạnh Ân không hề tồn tại. Còn Lý Thục Vân?

Lý Thục Vân có hai công việc, rửa bát và quét dọn khách sạn, ngoài ra Mạnh Kiến Kim còn để lại cho bà ta một căn nhà cũ nát. Nếu bà ta nuôi Mạnh Ân cẩn thận, thật ra hàng ngày cũng có thể sống được. Nhưng bình

https://thuviensach.vn

thường bà ta còn muốn gửi tiền về cho cha mẹ, vậy nên hai mẹ con có thể nói là nghèo rớt mùng tơi.

“Nghe hàng xóm nói, hàng sáng Mạnh Ân đều sẽ đến chợ đầu mối để nhặt rau về, còn lấy rất nhiều túi giấy về dán, kiếm hai đồng một ngày…” Khi Tề An An nói tới đây, bèn không nhịn được mà thở dài.

Nắm tay Hàn Trọng Viễn càng lúc càng siết chặt, khiến điện thoại trên tay bị ấn xuống một hàng kí tự hỗn loạn, không cẩn thận còn tắt luôn máy.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 10: Uy Hiếp

Thời niên thiếu của Mạnh Ân trôi qua thật sự không tốt đẹp lắm, điều ấy Hàn Trọng Viễn đã biết từ lâu, dù sao thì trên người Mạnh Ân cũng có rất nhiều thói quen tạo thành do nghèo khó. Nhưng, hắn không ngờ hàng ngày Mạnh Ân lại sống như vậy.

Mạnh Ân ít hơn hắn một tuổi, sinh nhật vào cuối tháng mười hai, bây giờ cậu còn chưa tròn mười sáu.

Học sinh Trung học năm nhất chưa tròn mười sáu, nhà cũng không gần trường, lại chẳng thể trọ ở trường, phải đi đi về về suốt. Thậm chí sau khi về nhà còn phải nấu cơm, đồng thời nghĩ cách kiếm tiền…

Trước đây, Hàn Trọng Viễn từng nghe tới chuyện thành tích của Mạnh Ân không tốt, giờ ngẫm nghĩ, cậu như vậy thành tích còn có thể tốt được mới là lạ!

Ngoảnh lại, Hàn Trọng Viễn liền trông thấy bộ dáng say ngủ của Mạnh Ân, còn cả cuốn “Bá tước Monte Cristo” được cậu đặt ngay ngắn trên chiếc bàn bên cạnh kia nữa.

https://thuviensach.vn

Đời trước, có một lần trong lúc vô tình hắn từng nhắc đến, nói mình muốn làm Bá tước Monte Cristo chậm rãi trả thù. Kết quả Mạnh Ân hỏi hắn bá tước Monte Cristo là ai… Lúc ấy, hắn vì Mạnh Ân quá thiếu hiểu biết mà nói Mạnh Ân vài câu, sau đó bảo cậu đi mua sách về đọc. Kết quả Mạnh Ân thích cuốn sách này một cách khủng khiếp…

Khi đó hắn còn chê Mạnh Ân thiếu hiểu biết, nhưng bây giờ chỉ cảm thấy có một ngọn lửa giận thiêu đốt hừng hực trong lòng mình.

Bố của Mạnh Ân, ngay từ đầu hắn đã rất ghét, bây giờ biết được những tư liệu kia, cũng chỉ có cảm giác “lão cặn bã này quả nhiên là hạng cặn bã”. Nhưng mẹ của Mạnh Ân thì khác.

Trước đây hắn cũng từng nghe Mạnh Ân kể sơ qua về mẹ của cậu, còn tưởng rằng đó là một người phụ nữ đối xử khá tốt với Mạnh Ân. Mặc dù hắn không thích đối phương, nhưng vẫn cho là mình đoạt đi Mạnh Ân, thì cũng nên đền bù cho bà ta đôi chút. Mà lúc này đây… Hắn không tìm người này tính sổ, người này nên cảm ơn trời đất rồi!

Mở điện thoại, chẳng bao lâu sau thì Hàn Trọng Viễn nhận được cuộc gọi lại của Tề An An – cô đã đến nhà họ Hàn.

https://thuviensach.vn

Một ít hồ sơ của Mạnh Ân và cả nhật kí của Mạnh Ân, Tề An An đều giao tận tay Hàn Trọng Viễn, lại kể thêm ít chuyện của Mạnh Ân, sau đó rời đi trước ánh nhìn đầy lạnh lẽo của Hàn Trọng Viễn. Vừa ra ngoài, bèn không nhịn được thở phào, có cảm giác như vừa sống sót sau tai nạn vậy.

Sao Hàn Trọng Viễn lại thành ra thế này? Đừng bảo là bỗng nhiên phát hiện mình thích đàn ông, nên tính tình mới hoàn toàn biến đổi đấy nhé? Tề An An suy ngẫm, sau đó chẳng hề nghỉ ngơi chạy đến trường học – Hàn Trọng Viễn đã bảo cô là phải tìm cho Mạnh Ân ngôi trường khác tốt hơn chút.

Hàn Trọng Viễn siết chặt cuốn nhật kí trên tay, nhìn Tề An An rời đi, ánh mắt lẩn khuất tăm tối.

Bản thân hắn đã không định đi học, thật tình cũng chẳng muốn Mạnh Ân đến trường. Nhưng Mạnh Ân khác hắn, Mạnh Ân vẫn luôn mong muốn được học tập. Sau này khi bị hắn nhốt trong nhà không thể ra ngoài, bèn thường xuyên đọc đủ các tài liệu học tập trên mạng. Về sau, mặc dù cậu không nói, nhưng ngay cả sách gốc tiếng Anh cũng có thể đọc hiểu, còn tự học rất nhiều kiến thức y học, muốn tìm cách giúp bệnh nhân bại liệt phục hồi…

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn rất muốn bẽ gãy đôi cánh của Mạnh Ân, giam Mạnh Ân lại bên mình, nhưng nhớ lại hình ảnh Mạnh Ân cõng hắn ra khỏi đám cháy, còn cả cảnh tượng bị Lịch Tiếu Tiếu đâm dao sau này, hắn lại nuối tiếc huỷ hoại cậu.

Tất nhiên, dù hắn sẽ để Mạnh Ân được tiếp tục đi học, thì cũng phải có điều kiện…

Thầm suy xét tương lai của Mạnh Ân một phen, Hàn Trọng Viễn xem đồng hồ, sau đó gọi cho Tiền Mạt một cuộc điện thoại.

Quả nhiên lúc này Tiền Mạt đã kiểm tra xong: “Trọng Viễn, ngực trái của mẹ có một khối u đường kính một centimet, còn chưa lan rộng ra chỗ khác, làm phẫu thuật có thể chữa khỏi.” Bấy giờ cô nói, vừa khiếp sợ lại vừa kinh hãi, đồng thời, cũng coi như hoàn toàn tin lời Hàn Trọng Viễn.

“Vậy hãy mau chóng làm phẫu thuật!” Hàn Trọng Viễn lập tức nói, lại siết chặt điện thoại lần nữa. Đời trước, Tiền Mạt cũng từng bảo rằng mình chỉ cần làm phẫu thuật là được, nhưng cuối cùng, mặc dù cô cắt bỏ cả vú, lại vẫn chẳng thể ngăn được ung thư di căn.

Lần này, Tiền Mạt phát hiện vấn đề của mình sớm hơn hai năm, chắc là sẽ không sao đúng không?

https://thuviensach.vn

“Mẹ biết, mẹ đã hẹn lịch phẫu thuật rồi, với cả sẽ gọi điện cho bố con, bảo ông ấy về đây nữa.” Tiền Mạt đáp. Mặc dù cô đã tin lời của Hàn Trọng Viễn, nhưng vẫn chẳng thể hận được người chồng Hàn Thận của mình.

Tình cảm của cô và Hàn Thận vẫn rất khăng khít, cho dù mấy năm nay ở riêng, nhưng hàng ngày hai người đều sẽ liên lạc với nhau, bình thường đều nói mãi mà không hết chuyện… Không sai, Hàn Thận quan tâm đứa cháu kia của mình hơi nhiều, nhưng cũng chỉ là cảm thông đứa cháu kia thân thể yếu đuối, nhiều bệnh, lại không có cha mà thôi. Cô tin tưởng chồng mình nhất định sẽ càng quan tâm đến con trai của hai người hơn.

Mấy chuyện mà Hàn Trọng Viễn kể kia… Chồng cô hẳn là cũng chỉ bị che mắt.

Suy nghĩ của Tiền Mạt cũng là thường tình, Hàn Trọng Viễn nghe hết lời cô, lại trực tiếp tắt máy. Thật ra cũng không thể nói là bố đối xử với hắn không tốt, nhưng hắn vẫn rất hận cái người không tin tưởng con trai của chính mình mà lại đi tin cháu mình kia.

Tuổi của hắn sắp qua đuôi bốn gần tới đầu năm, hắn không cho là bây giờ, mình còn có thể bỏ đi những ý niệm đã ăn sâu vào tiềm thức, bèn dứt khoát không thay đổi.

https://thuviensach.vn

Điện thoại bị ngắt. Tiền Mạt thở dài, nhìn sang thím Lưu bên cạnh: “Thím đi xem xem xét nghiệm của con đã có kết quả chưa.”

Thím Lưu nhanh chóng rời đi. Bấy giờ Tiền Mạt mới gọi điện cho chồng của mình: “Hàn Thận, ngực của em có một khối u.”

“Cái gì? Tiểu Mạt em không sao chứ? Em chờ đó, anh đến ngay.” Kèm theo câu nói vội vàng của Hàn Thận, bên trong điện thoại lại truyền đến âm thanh ghế tựa đổ xuống đất cùng tiếng người chạy bình bịch.“Anh không cần gấp gáp thế đâu, bác sĩ nói không sao cả, làm phẫu thuật là được.” Tiền Mạt cảm nhận được lo lắng của Hàn Thận như thể muốn từ điện thoại xộc ra ngoài, an ủi bảo.

“Vậy mà nói là không sao? Em còn phải làm phẫu thuật nữa kìa!” Hàn Thận nói, “Đều tại mấy năm nay anh bận quá, không thể chăm sóc tốt cho em.”

“Anh còn nhớ đến em là được rồi.” Tiền Mạt đáp. Thấy Hàn Thận vô cùng tự trách, lại an ủi thêm vài câu. Sau đó bàn bạc với Hàn Thận cẩn thận để sáng hôm sau Hàn Thận ngồi chuyến bay đầu tiên đến, cùng cô làm kiểm tra cặn kẽ hơn, đồng thời chuẩn bị cho ca phẫu thuật – Hàn Thận thì

https://thuviensach.vn

lại muốn tới ngay lập tức, nhưng một vài chuyện ở Hàn Thị, dù sao cũng cần phải bàn giao ổn thoả trước đã.

Lúc sắp ngắt máy, đột nhiên Tiền Mạt nhớ đến điều gì: “Lần này anh đừng để chuyện khác cản trở nữa đấy.” Cô và Hàn Trọng Viễn đều chỉ về nhà họ Hàn vào dịp năm mới, mà bình thường… Có đôi lần Hàn Thận bảo cô là muốn tới tận hưởng ngày lễ tết gì đó với cô, cuối cùng lại chẳng bao giờ thành công. May mà hai người họ có nhiều cơ hội đi công tác, anh tới chỗ em bên này, em tới chỗ anh bên kia, đổi lại thỉnh thoảng cũng có thể gặp nhau.

“Sẽ không đâu!” Hàn Thận lập tức nói.

Tiền Mạt tắt máy. Thím Lưu đi lấy mấy tờ đơn xét nghiệm xong, lúc cùng nhau về nhà thì Mạnh Ân đã tỉnh.

Tỉnh dậy phát hiện nơi mình đang nằm vô cùng xa lạ, Mạnh Ân lập tức ngồi bật dậy, sau đó không kìm được thầm hối hận. Chẳng hiểu sao cậu lại cùng Hàn Trọng Viễn đến nhà của Hàn Trọng Viễn, còn ngủ trên giường của Hàn Trọng Viễn nữa…

Trước đấy cậu cũng đã liên luỵ đến Hàn Trọng Viễn rồi, thế mà bây giờ còn làm phiền Hàn Trọng Viễn nữa… Đồng tính luyến ái rất ghê tởm,

https://thuviensach.vn

bạn cùng lớp cậu đều rất ghét cậu, cậu thật sự không muốn Hàn Trọng Viễn cũng bị người khác ghét.

Nghĩ đến đây, Mạnh Ân vội vàng xuống giường, mà cậu vừa xuống giường thì trông thấy Hàn Trọng Viễn từ ngoài cửa bước vào: “Cậu dậy rồi à?”

“Vâng, Hàn Trọng Viễn, em… Em muốn về nhà.” Mạnh Ân nói.

Đôi ngươi Hàn Trọng Viễn hoá một mảnh lạnh lẽo: “Cậu muốn đi?”

Bình thường Lý Thục Vân rất hay nổi giận, khiến Mạnh Ân luyện được khả năng nhìn mặt mà bắt hình dong, cậu biết ngay là Hàn Trọng Viễn đang không vui: “Em làm phiền anh nhiều lắm rồi, lại còn liên luỵ anh…” Hơn nữa cậu còn phải về nhà nấu cơm tối, khi trước dán xong một nghìn túi giấy cũng muốn nhờ hàng xóm đi gửi hộ để lĩnh tiền…

“Tôi không chê cậu phiền.” Hàn Trọng Viễn nghe được lời giải thích của Mạnh Ân, thoải mái hơn hẳn, “Cậu chỉ cần ngoan ngoãn ở đây là được, đừng hòng về nhà!”

https://thuviensach.vn

“Em về nhà có chuyện…”

“Cậu mà về nhà thì quả thật là sẽ có chuyện, cậu bị đuổi rồi, về nhà nhất định sẽ bị mẹ đánh cho không xuống giường được!” Hàn Trọng Viễn nhếch cười có phần ác ý.

“Bị đuổi?” Mạnh Ân ngẩn người, rất nhanh bèn gật gật đầu, “Em biết rồi…” Trước đấy đã có bạn học bảo rằng, cậu sẽ bị đuổi khỏi trường. Mạnh Kiến Kim cũng nói là sẽ không cho cậu đến trường nữa, nên thật ra cậu đã chuẩn bị tâm lí để đối diện với chuyện này từ lâu. Về phần mẹ cậu… Có lẽ mẹ cậu sẽ vì cậu chọc giận Mạnh Kiến Kim, còn làm chuyện mất mặt mà tức giận, nhưng sẽ chẳng tức giận vì cậu không thể đi học được nữa – từ lâu mẹ cậu đã muốn cậu đi làm mà không phải tốn tiền để học hành rồi.

Trước đây cậu dồn hết sức lực thi vào Hồng Tài, chính là vì học phí của Hồng Tài thấp, lại còn gần nhà, có thể không ở nội trú. Đổi thành Trung học khác, chưa chắc mẹ cậu đã cho cậu học.

Tất nhiên, về sau mẹ cậu cho cậu đi học, cũng chỉ vì để cậu vượt qua Mạnh Manh. Đáng tiếc thành tích của Mạnh Manh cực kì tốt, căn bản cậu không so nổi.

https://thuviensach.vn

“Có điều cậu yên tâm, bây giờ mẹ cậu chưa biết chuyện này đâu. Bố cậu bảo với mẹ cậu là ông ta trả tiền để cậu trọ lại ở trường rồi… Cậu không về thì không sao, cậu mà về, chẳng phải việc này sẽ bị vạch trần à?”

“Trọ ở trường?” Mạnh Ân không biết vì sao bố mình lại làm như vậy.

“Tốt nhất cậu nên ngoan ngoãn ở lại đây đi! Bây giờ bố cậu nghe lời tôi lắm, cậu thử lén chạy về xem, tôi sẽ bảo ông ta đi tìm cậu và mẹ cậu tính sổ.” Hàn Trọng Viễn uy hiếp nói.

Chẳng cần Hàn Trọng Viễn nói, bố cậu vốn cũng đã muốn đi tìm họ tính sổ rồi – trước đấy cậu lại làm bố cậu mất mặt… Mạnh Ân thật sự không biết vì sao Hàn Trọng Viễn lại phải nói như thế.

“Có điều nếu cậu ngoan ngoãn, vẫn nghe lời tôi, tôi sẽ tìm ngôi trường khác cho cậu học.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

Mạnh Ân kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn. Lúc này đây, thậm chí nét mặt của Hàn Trọng Viễn còn có phần hung dữ, nhưng bông nhiên cậu lại chẳng thấy sợ chút nào.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn quả nhiên là một người tốt! Chỉ là Hàn Trọng Viễn tốt như vậy, lại khiến cậu không biết phải báo đáp Hàn Trọng Viễn ra sao…

Hàn Trọng Viễn là người đầu tiên chìa tay giúp đỡ cậu, sau này nếu như Hàn Trọng Viễn cần, thì cho dù phải lên núi đao xuống biển lửa, cậu cũng sẵn lòng.

Tất nhiên, bây giờ cậu có thể làm chút việc trong khả năng của mình là tốt nhất…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 11: Khởi Đầu

Tiền Mạt vừa về đến nhà thì trông thấy con mình đang nổi trận lôi đình mà nạt nộ Mạnh Ân: “Tôi đã nói gì với cậu? Tôi bảo cậu phải nghe lời tôi cơ mà! Bây giờ vết thương của cậu còn chưa lành, ngoan ngoãn mà nghỉ ngơi hoặc là đọc sách đi! Đừng có suốt ngày làm mấy việc lung tung trong phòng!”

“Tiểu Viễn, giọng điệu con thế này là sao?” Tiền Mạt vừa bước đến thì trông thấy Mạnh Ân đang cầm giẻ lau và con trai đang gắt gỏng.

“Mẹ không cần phải lo!” Hàn Trọng Viễn lạnh lùng nhìn Tiền Mạt một cái, lát sau mới hỏi, “Mẹ không sao chứ?”

Tính tình con trai biến đổi lớn, thật ra Tiền Mạt cũng chưa tiếp thu được nhiều lắm. Nhưng lúc này đối diện với ánh mắt mang theo quan tâm của Hàn Trọng Viễn, rốt cuộc lại yên tâm mỉm cười: “Mẹ không sao, chỉ cần làm phẫu thuật là được. Ở đây điều kiện chữa trị đã là hàng đầu cả nước, họ cũng từng thực hiện rất nhiều phẫu thuật tương tự như vậy, nên mẹ định sẽ làm phẫu thuật ở đây luôn.”

https://thuviensach.vn

Tuy chuyện dây chuyền sản xuất cũ của Hoa Viễn quan trọng, nhưng vẫn không sánh được với sức khoẻ của mình. Tiền Mạt quyết định làm phẫu thuật trước, sau đó mới tính đến chuyện khác.

“Cũng được.” Hàn Trọng Viễn gật gù, sau đó đoạt lấy giẻ lau trong tay Mạnh Ân ném đi, nói với cậu, “Ở đây ngày nào cũng sẽ có người đến quét dọn, cậu không cần phải lo, nếu mà rảnh quá thì quay về học thêm mấy thứ khác đi!”

Thật ra bên cạnh phòng ngủ của Hàn Trọng Viễn có phòng sách, nhưng Hàn Trọng Viễn lại không để Mạnh Ân đi sang, đổi lại dẫn cậu về phòng mình, sau đó đưa cho cậu một tập tài liệu học tập tiếng Anh mà trước đây mình từng dùng: “Tiếng Anh nhất định phải nói nhiều mới giỏi được, cậu nói nhiều vào, lớn tiếng chút cũng được!”

“Vâng.” Mạnh Ân gật gật, lại cảm kích nhìn Hàn Trọng Viễn một cái.

Ánh mắt của Mạnh Ân khiến Hàn Trọng Viễn vô cùng hài lòng. Thấy Mạnh Ânh bắt đầu học, hắn cầm cặp ra ngoài ban công, kéo rèm lại để ngăn cách, rồi giở nhật kí của Mạnh Ân ra.

Tất nhiên hắn biết tự tiện đọc trộm nhật kí của người khác là không hay, nhưng hắn muốn biết những chuyện thuộc về, cùng những chuyện có

https://thuviensach.vn

liên quan đến Mạnh Ân.

Nhật kí của Mạnh Ân là một cuốn sổ tay, trang đầu còn có một dòng chữ rồng bay phượng múa “Chúc bạn học Mạnh Ân thi đỗ Trung học Hồng Tài”, hình như là phần thưởng mà giáo viên tặng cho cậu.

Mà trang đầu tiên của nhật kí, chính là viết về hắn.

Hàn Trọng Viễn đã không còn nhớ việc mình từng cho một học sinh năm nhất vay tiền, nhưng có thể đoán được tình hình khi đó.

Một trăm đồng với hắn chẳng có gì to tát, khi đó quá nửa là thấy Mạnh Ân đáng thương, tiện tay bèn cho vay, về phần quà vặt sau này… Thời buổi này đang thịnh hành tiểu thuyết ngôn tình của xứ sở kim chi, trong đó thường hay miêu tả các loại tình tiết tặng nhau quà vặt, rồi thì hoàng tử nhận được sô cô la. Nữ sinh trong lớp họ thậm chí cả lớp khác nữa, bèn bắt đầu để đủ các loại quà vặt trong ngăn bàn của hắn. Hắn không ăn mấy thứ kia, cũng sẽ chẳng vứt đi, bình thường đều đem cho người khác…

Tất cả những việc này với hắn đều chỉ là tiện tay mà thôi, Mạnh Ân rõ ràng lại nhớ rất kĩ.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn trong lòng chẳng chút liêm sỉ đọc qua nhật kí của Mạnh Ân một lần, cực kì hài lòng với tần số xuất hiện của tên mình trong đó.

Mạnh Ân không có can đảm tìm hắn tỏ tình hoặc là tặng đồ giống như mấy học sinh trong trường, ngay cả đến gần lớp hắn nhìn hắn một cái cũng không dám. Nhưng chỉ cần trông thấy hắn lên sân khấu phát biểu, hoặc là thấy hắn đạt được giải thưởng gì, đều sẽ vô cùng phấn khởi, sau đó sẽ viết một đoạn dài ngoẳng.

Hắn, về sau có thể đối tốt với cậu hơn chút…

Kẹp mấy tờ bị xé lúc trước vào cuốn nhật kí của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn đi đến phòng sách của mình, sau đó tìm ra một chiếc hộp bằng gỗ điều nhuộm trong két bảo hiểm, cẩn cẩn thận thận cất cuốn nhật kí vào.

Cất xong nhật kí, hắn khẽ nhăn mày, sau đó lấy tất cả chỗ bưu tiếp và thư từ bên trong ra, ném thẳng vào sọt rác.

Chỗ bưu thiếp và thư từ kia, đều là của Lịch Tiểu Tiểu.

https://thuviensach.vn

Nhà họ Lịch mấy đời thân thiết với nhà họ Hàn, mặc dù hắn sống ở thành phố S, nhưng những lúc năm mới hoặc nghỉ hè đều có thể gặp được cô gái ngọt ngào và đáng yêu kia.

Khác với những cô gái ở thành phố S mà hắn từng gặp, Lịch Tiếu Tiếu lớn lên trong gia tộc lớn có một loại khí chất đặc biệt, vô cùng hấp dẫn người khác, khiến hắn chẳng thể tránh được mà ôm chút nhớ nhung. Thỉnh thoảng cả hai còn gửi quà cho nhau nữa.

Có điều, người từng được hắn coi như báu vật, lúc này trong mắt hắn ngay cả phân cũng không bằng.Làm xong tất cả, Hàn Trọng Viễn nhanh chóng về phòng mình, vừa lúc nghe được Mạnh Ân đang nói tiếng Anh.

Chàng trai đang độ dậy thì chất giọng hơi khàn, nhưng so với thanh âm bị khói đặc huỷ đi đời trước, lại có thể nói là vô cùng vô cùng dễ nghe…

“Bỏ sách xuống, chúng ta đi ăn cơm tối!”

“Vâng.” Mạnh Ân vội vàng đứng lên.

https://thuviensach.vn

Lúc Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân xuống dưới nhà, cơm tối đã làm xong tương đối, mà Tiền Mạt thì đang nói chuyện với Tiền Tùng ở phòng khách.

Hàn Trọng Viễn nghe vài câu, liền biết là Tiền Tùng nghe nói chuyện Tiền Mạt đi viện nên mới tới.

So với Lịch Tiếu Tiếu và Hàn Hành Diểu thì chẳng qua, Tiền Tùng chỉ chôm đi ít tiền ở Hoa Viễn mà thôi, thậm chí gã chôm tiền xong lại kiếm tiền về, đối xử với mình cũng coi như khá tốt, ít nhất chưa từng hại mình… Hàn Trọng Viễn quyết định để người này lại cho mẹ mình xử lí, lúc này bèn lựa chọn không thèm đếm xỉa.

“Tiểu Viễn như vậy là sao?” Tiền Tùng khó hiểu nhìn chị mình, hôm nay cháu trai gã lại không thèm chào hỏi gã… Rõ ràng mới đây thôi còn thường hay nhao nhao là thích cậu đến chơi nhất cơ mà.

“Nói chung là đến thời kì phản nghịch rồi.” Tiền Mạt bất đắc dĩ kiếm cớ.

“Cháu nó đang yên lại phản nghịch? Chị, Tiểu Viễn không phải cũng… thích nam giới đấy chứ?” Tiền Tùng lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

Mình mà biết thì đã tốt… Tiền Mạt khẽ nhíu mày: “Cậu đừng lo, hôm nay trong nhà xảy ra nhiều chuyện, cậu về trước đi.”

Tiền Tùng vẫn luôn sợ Tiền Mạt, lúc này cũng không dám để ý nữa: “Chị, vậy em đi trước, sáng mai em lại đến.”

“Cậu đi mau đi.” Tiền Mạt đáp, bây giờ cô có quá nhiều chuyện bận rộn, thật sự không rảnh để nghĩ đến người em này.

Tiền Tùng nhanh chóng rời đi, bấy giờ Tiền Mạt mới nhìn về phía con mình: “Cậu của con thì không nói, ngày mai bố con đến, con cũng không thể tỏ thái độ thế này được.”

“Dù sao con cũng không thể thân thiết gọi bố được.” Hàn Trọng Viễn nói. Sau khi hắn bị hoả thiêu, bố hắn cũng chưa qua đời, vậy mà nhiều năm như thế bố hắn chẳng hề tìm hắn, đổi lại lúc dẫn con trai của Lịch Tiếu Tiếu đi chơi công viên còn bị phóng viên chụp được ảnh…

“Con…”

https://thuviensach.vn

“Mẹ, mẹ nghĩ nhiều như vậy làm gì? Dù sao chưa chắc ông ấy đã có thể đến được đây.” Hàn Trọng Viễn buông tiếng cười mỉa mai, sau đó trực tiếp vào bếp.

Cơm tối được chuẩn bị thanh đạm như trước, hơn nữa đồ chay chiếm đa số, nhưng thế này với Mạnh Ân, đã có thể coi là rất phong phú rồi.

Cậu mang cảm kích ăn sạch thức ăn mà Hàn Trọng Viễn gắp vào bát mình, sau đó lại bị Hàn Trọng Viễn kéo lên tầng. Lần này Hàn Trọng Viễn không cho cậu học tiếp, mà lại trực tiếp kéo cậu lên giường để… xem TV.

Bỏ một chiếc CD vào trong đầu đĩa, rất nhanh, biểu tượng của hãng hoạt hình Disney bèn xuất hiện…

Hoạt hình toàn là tiếng Anh còn không có phụ đề, điều duy nhất may mắn, là xem phim một cách đơn thuần, cũng có thể đoán được nội dung tổng thể.

Mạnh Ân rất ít khi có cơ hội xem hoạt hình, mặc dù nghe không hiểu, nhưng cũng chẳng rời mắt. Hàn Trọng Viễn nhìn cậu một cái, cầm một

https://thuviensach.vn

quyển vở bắt đầu viết viết vẽ vẽ.

Hôm nay hắn đã làm rất nhiều việc, nhưng đây mới chỉ là khởi đầu mà thôi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 12: Phẫu Thuật

Thật ra từ trước đến nay Hàn Trọng Viễn vẫn rất thích máy vi tính, rất thích những sản phẩm công nghệ cao. Đời trước lúc vừa tốt nghiệp Đại học xong, còn từng muốn tụ tập một nhóm bạn làm website. Tiếc là sau đó mẹ hắn đột ngột qua đời, tất cả dự định mãi mãi cũng chỉ là dự định mà thôi, rốt cuộc hắn vẫn phải ràng buộc với Hoa Viễn.

Đời này, hắn tuyệt không muốn đi theo đường cũ của đời trước nữa, đổi lại có thể thử sức tự mình sáng lập một vùng trời đất, khỏi phải bị kẻ khác khống chế.

“Xem phim có hiểu không?” Sau khi viết rất nhiều chữ, Hàn Trọng Viễn ngoảnh đầu hỏi Mạnh Ân.

Trên người Hàn Trọng Viễn vẫn nồng đậm hơi lạnh như trước, nhưng Mạnh Ân ở chung với hắn một ngày, đổi lại đã thấy quen: “Không hiểu ạ, tiếng Anh của em không được tốt lắm…”

“Ừm, xem không hiểu thì từ từ rồi xem, hôm nay đi ngủ trước đã!” Hàn Trọng Viễn trực tiếp quyết định.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn lại kéo Mạnh Ân đi ngủ, giam chặt người trong lòng mình.

Lần này Mạnh Ân vẫn không thoải mái như trước, vì ban chiều ngủ nhiều mà còn hơi khó ngủ. Yên lặng hồi lâu, sau khi xác định Hàn Trọng Viễn đã ngủ, cậu bèn lặng lẽ định rời đầu khỏi cánh tay Hàn Trọng Viễn. Vừa làm, vừa giữ góc chăn cho Hàn Trọng Viễn, sợ gió lùa vào chăn sẽ khiến Hàn Trọng Viễn cảm lạnh.

Khó khăn lắm mới nhích ra được, rốt cuộc Mạnh Ân thở phào một hơi. Trông thấy cánh tay Hàn Trọng Viễn ngay trước mắt mình, lại không kìm được dụi mặt, hôn lên đầu ngón tay Hàn Trọng Viễn. Kết quả một giây sau, cậu liền bị kéo về…

Tiếp tục nhích, lại bị kéo về… Kéo về lần nữa… Lại kéo về lần nữa…

Rốt cuộc Mạnh Ân cũng khuất phục, không dám rời đi nữa, lặng yên mà ngủ.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn mở mắt nhìn người bên cạnh một cái, rồi lại nhắm mắt. Nếu không phải thấy Mạnh Ân thật sự rất thích hắn, còn hôn lén hắn, thì riêng việc người này tránh né nhiều lần như vậy, nhất định hắn đã ra sức dạy dỗ cậu một phen rồi!

Hàn Trọng Viễn cũng hài lòng mà thiếp đi.

Sáng hôm sau, Hàn Trọng Viễn bị ác mộng làm tỉnh giấc, hoảng hốt như thể hắn đang ôm Mạnh Ân mà ngã vào đống lửa, vạn kiếp cũng không cách nào trở lại… May mà, hơi ấm trong lòng khiến hắn trở nên tỉnh táo. Mở to mắt, Hàn Trọng Viễn tức khắc nhìn thấy Mạnh Ân còn trẻ quá đỗi, đang nằm trong lòng mình.

Như thể bị mê hoặc, hắn cúi đầu hôn lên má người trong lòng, sau đó vừa vặn đối diện với một cặp mắt mở to.

Cứ như vậy một lát, Hàn Trọng Viễn quên mất là chân của mình đã có thể sử dụng được, hắn chống tay lùi thân người về sau hai bước, rốt cuộc một tay lại chống lọt ra ngoài giường…

Xuất hiện sự cố bất ngờ, Hàn Trọng Viễn cũng tỉnh hắn, sửa sang quần áo một lát rồi đứng lên, nhìn Mạnh Ân ở trên giường một cái: “Mau đứng dậy! Đừng có lề mà lề mề nữa!”

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân chớp chớp đôi ngươi còn đang ngơ ngác. Cậu đã tỉnh từ sớm, vậy nên khi nãy, Hàn Trọng Viễn thật sự đã hôn cậu… Sao Hàn Trọng Viễn lại đi hôn cậu cơ chứ?

Hôm qua Hàn Trọng Viễn đã bảo người mua cho Mạnh Ân bốn bộ quần áo cả trong lẫn ngoài. Thấy Mạnh Ân không nhúc nhích, hắn trực tiếp ném quần áo lên giường: “Mặc đồ!”

Trong ấn tượng của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân vẫn luôn rất xấu xí. Đời trước mặt cậu đầy sẹo, không xấu mới là lạ. Đời này… Cái bộ dáng nhếch nhác hôm qua của Mạnh Ân, thật sự nhìn cũng chẳng đâu vào đâu.

Nhưng hắn không ngờ, sau khi Mạnh Ân thay chỗ quần áo hợp với con trai cỡ tuổi như cậu này vào, lại đáng yêu đến thế…

Chàng trai mười lăm tuổi mặc áo có mũ và quần jeans xanh nhạt, đôi mắt rất to, khiến người khác không kìm được muốn xoa đầu cậu…

Vội ho một tiếng, thậm chí Hàn Trọng Viễn còn không cách nào có thể quát tháo Mạnh Ân giống như mười lăm năm trước, chỉ đành đi xuống dưới

https://thuviensach.vn

nhà, còn đi cực kì nhanh.

Tiền Mạt đã ngồi ở trước bàn ăn, mà khiến Hàn Trọng Viễn ngạc nhiên là, không ngờ Tiền Tùng cũng đến. Khoé mắt có ít quầng thâm, lúc này gã đang an ủi Tiền Mạt: “Chị, chị đừng lo lắng quá. Em đã tìm hiểu rất nhiều tài liệu, tình trạng của chị không sao cả, cơ mà bệnh viện thành phố S không tốt lắm, hay là đổi sang bệnh viện khác?”

“Không cần, ở thành phố S là được rồi.” Tiền Mạt đáp, đang định nói thêm gì đó, bỗng nhiên điện thoại lại reng.

Trông thấy dãy số hiện trên màn hình, Tiền Mạt mỉm cười, chờ sau khi tiếp máy, sắc mặt lại càng lúc càng khó coi.“Sao vậy?” Tiền Tùng hỏi.

“Anh rể cậu gặp chuyện ở bên kia, bị lỡ máy bay.” Tiền Mạt lạnh mặt nói. Đêm qua cô đã nói chuyện với Hàn Thận rất lâu, Hàn Thận vẫn luôn an ủi cô, nói là sẽ đến để trải qua ca phẫu thuật với cô. Cuối cùng cô còn phải giục mãi mới chịu đi ngủ… Kết quả chỉ mới đây thôi, Hàn Thận bảo với cô, vì hôm nay cháu trai mình bỗng nôn thốc nôn tháo, Hàn Thị lại nảy sinh ít vấn đề, nên đã bất cẩn lỡ mất chuyến bay.

Hàn Thận nói, mình sẽ mua vé máy bay buổi trưa đến đây, nội tâm Tiền Mạt lại vẫn cảm thấy nguội lạnh như cũ.

https://thuviensach.vn

Trong mấy năm gần đây, chuyện như vậy cũng chẳng hiếm thấy. Cô tin tưởng Hàn Thận, thỉnh thoảng Hàn Thận không thể đúng hẹn, bèn tự mình bay đi gặp Hàn Thận, chưa từng náo loạn cãi vã bao giờ. Nhưng lần này lại khác.

Câu nói mà hôm qua con trai cô bảo với cô, hôm nay chưa chắc Hàn Thận đã đến được, vẫn còn vang vọng bên tai. Hôm nay Hàn Thận bèn không đến thật…

“Chị, chắc là anh rể có chuyện, lúc nào anh ấy cũng bận tối mắt tối mũi mà… Chị, thành phố B có bệnh viện rất tốt, hay là em với chị đến thành phố B làm phẫu thuật nhé?” Tiền Tùng hỏi.

“Không cần, cậu theo chị đến viện là được rồi.” Tiền Mạt nói.

“Con cũng đi.” Hàn Trọng Viễn lên tiếng.

Tiền Mạt hơi ngạc nhiên nhìn con trai mình, rốt cuộc mỉm cười: “Được.”

https://thuviensach.vn

Qua kiểm tra chi tiết, khối u trên ngực của Tiền Mạt bị nghi ngờ là ung thư vú giai đoạn đầu, cần phải nhanh chóng phẫu thuật. Giữa trưa, cô được đưa vào phòng phẫu thuật.

Đứng trước cửa phòng phẫu thuật, vẻ mặt Hàn Trọng Viễn càng lạnh lẽo hơn, bàn tay đang nắm lấy tay của Mạnh Ân cũng càng lúc càng siết chặt.

Không sai, Mạnh Ân cũng được hắn đưa đến. Bây giờ hắn không trông thấy Mạnh Ân, nội tâm sẽ hoảng hốt, tất nhiên không thể để Mạnh Ân rời khỏi tầm mắt mình.

Tiền Tùng mặc một bộ đồ Tây, đi một đôi giầy da, cứ lộp cà lộp cộp đi đi lại lại trước cửa phòng phẫu thuật. Âm thanh đế giầy gõ trên nền nhà cứ như thể đập vào đáy lòng Hàn Trọng Viễn, từng chút từng chút một, khiến Hàn Trọng Viễn không kìm được mà có phần hoảng hốt.

“Tiền Tùng, cậu đừng đi đi lại lại nữa được không!” Rốt cuộc Hàn Trọng Viễn không kìm được gắt lên.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên Tiền Tùng bị cháu mình quát, vốn còn hơi tức giận, nhưng nghĩ đến chị gái đang trong phòng phẫu thuật, chút tức giận ấy lại vơi hẳn: “Không phải cậu chỉ đang lo lắng thôi à?” Ung thư vú đó! Gã chưa bao giờ ngờ được chị gái mình lại bị ung thư. Nếu chị gái gã không còn nữa, thì gã biết phải làm sao?

Sắc mặt của Tiền Tùng được Hàn Trọng Viễn thu trọn vào mắt, khiến Hàn Trọng Viễn không kìm được khẽ cau mày. Tiền Tùng trong ấn tượng của hắn, vẫn luôn là một người đàn ông rất mập, sau đó suốt ngày nghĩ cách moi tiền từ Hoa Viễn. Mà người đàn ông trước mắt này, trên mặt còn hơi ngô nghê, biết quan tâm đến chị gái, lại khiến hắn cảm thấy có phần xa lạ: “Cậu lo lắng thì đi lại sẽ có tác dụng chắc? Có sức làm vậy thì chẳng bằng đi hỏi bác sĩ xem về sau phải chú ý những gì còn hơn!”

Tiền Tùng đối diện với ánh mắt của Hàn Trọng Viễn, cảm giác như thể mình bị rắn độc dõi theo vậy. Nhưng người trước mặt này, rõ ràng lại chính là thằng cháu trai mà gã từng chứng kiến khôn lớn… Hắn là gần đây cháu trai gã gặp nhiều chuyện lắm nên mới thành ra thế này. Tiền Tùng tự viện lí do cho Hàn Trọng Viễn, rồi đi tìm bác sĩ.

Thấy Tiền Tùng rời đi, Hàn Trọng Viễn chợt nhìn sang Mạnh Ân: “Tay cậu thế nào rồi?”

“Không sao rồi ạ.” Mạnh Ân đáp. Hôm qua thật ra cậu bị đánh không nặng lắm, tay cũng chỉ bị trầy da mà thôi, chẳng có việc gì to tát cả.

https://thuviensach.vn

“Cậu giúp tôi bóp chân một chút.” Hàn Trọng Viễn nói, giọng điệu hiếm khi lại trở nên ôn hoà.

Không biết có phải vì ngồi lâu hay không, hai chân hắn chẳng còn chút cảm giác… Tất thảy những chuyện này, chắc không phải là giả đúng không?

Mạnh Ân chỉ mong có thể giúp Hàn Trọng Viễn làm nhiều việc hơn, giờ nghe thấy yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, cậu lập tức đưa tay ra giúp ấn bóp.

Bàn tay của thiếu niên ấn trên đùi, cảm giác tê rần lan tràn toàn thân, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn lại cảm thấy yên lòng.

Thiếu niên cúi đầu, gương mặt đầy chăm chú. Đây chính là Mạnh Ân của hắn

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 13: Hàn Thận

Thời gian Tiền Mạt phẫu thuật không lâu lắm, phẫu thuật cũng cực kì thành công, nhưng mãi đến tối, Hàn Thận vẫn chẳng tới. Đổi lại trong chiếc điện thoại được Hàn Trọng Viễn đặt chế độ im lặng kia của Tiền Mạt, có rất nhiều cuộc gọi nhỡ.

Trông thấy mấy cuộc gọi nhỡ kia, khoé môi Hàn Trọng Viễn hiện lên áng cười mai mỉa.

Tất nhiên là Hàn Thận nhớ đến mẹ con họ, chỉ là trong mắt ông ta, người cháu kia của ông ta, rồi thì những người trong nhà cũ, rốt cuộc lại càng quan trọng hơn.

Nếu không phải biết chắc lúc Hàn Hành Diểu ra đời, Hàn Thận còn đang yêu đương với mẹ mình trong trường Đại học, hắn đã nghi ngờ gã anh họ kia của mình thật ra là con ruột của Hàn Thận rồi.

Tâm tình Hàn Trọng Viễn phức tạp, Tiền Mạt cũng y chang như hắn: "Bố con thật sự không đến ư?"

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy.” Hàn Trọng Viễn đáp, trên máy bay không thể gọi điện, điện thoại của bố hắn cũng phải tắt máy.

“Lời của con, mẹ đều tin rồi.” Tiền Mạt miễn cưỡng cười bảo.

“Lời con nói vốn dĩ là thật.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Tương lai con có dự định gì chưa?” Tiền Mạt lại hỏi.

Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn sai ra ngoài ban công, một mình học tiếng Anh, không nghe thấy tiếng của họ, đổi lại họ có thể nói chuyện thoải mái: “Giờ mẹ đã không sao rồi, tương lai của con con sẽ tự mình lo liệu. Về phần Hoa Viễn, con có thể nói cho mẹ biết phương hướng phát triển thích hợp của Hoa Viễn trong tương lai.”

“Mạnh Ân thì sao?”

“Con sẽ ở bên cậu ấy cả đời.” Hàn Trọng Viễn chắc như đinh đóng cột trả lời.

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt nhìn con trai mình, phất tay không nói gì. Nếu như trước đây Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân, nhất định đòi ở cùng nhau thì chắc chắn cô sẽ ngăn cản. Nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn… Ngẫm lại kết cục của con mình đời trước, lúc này cô chẳng thấy con mình ở bên Mạnh Ân có vấn đề gì hết.

Hơn nữa cái trình độ biến thái của con cô bây giờ, e cũng chỉ có Mạnh Ân là chịu đựng được.

Sáng hôm sau Hàn Thận mới đến. Lúc ông ta tới bệnh viện, Tiền Mạt đã đỡ hơn nhiều, đang nằm trên giường đọc sách. Hàn Trọng Viễn ôm laptop ngồi bên cạnh cô gõ gõ đánh đánh. Mạnh Ân một tay cầm sách tiếng Anh học từ đơn, một tay bóp chân cho Hàn Trọng Viễn.

Từ chỗ Tiền Tùng biết được vợ mình phẫu thuật lấy ra khối u, trải qua xét nghiệm được chẩn đoán chính xác là ung thư, tim Hàn Thận như muốn vọt ra ngoài. Trước đây mẹ ông ta nói là có rất nhiều phụ nữ trong ngực xuất hiện khối u, còn chẳng xem là chuyện gì to tát, không ngờ bây giờ lại biết vợ mình bị ung thư thật…

Chỉ mới nghĩ thôi mà Hàn Thận đã cảm thấy kinh khiếp rồi, lúc chạy đến phòng bệnh, đầu đã vã đầy mồ hôi.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Mạt, em không sao chứ?” Hàn Thận lo lắng nhìn vợ hỏi, “Xin lỗi, anh không ngờ lại có nhiều việc như vậy.”

“Em có việc tìm anh, có bao giờ anh không bận việc đâu?” Tiền Mạt cười lạnh một tiếng. Nếu như Hàn Thận chỉ là không đến kịp ca phẫu thuật của mình, lấy tính cách độc lập tuyệt đối của cô, hắn sẽ chẳng thấy có vấn đề gì. Nhưng cô lại vừa được nghe những chuyện mà con mình từng trải qua.

“Tiểu Mạt…” Hàn Thận cau mày.

Tiền Mạt vừa phẫu thuật xong, cũng không muốn cãi nhau, trực tiếp im lặng. Hàn Thận quét mắt quanh phòng bệnh một vòng, ánh nhìn rốt cuộc rơi trên người con trai, thoáng cau mày: “Tiểu Viễn, sao ngay cả chào bố cũng không biết thế hả? Với cả con đang làm cái gì đấy? Còn bắt người khác bóp chân cho mình nữa?”

Hàn Thận thật sự có phần không quen nhìn cái bộ dạng nằm như đại gia rồi để người khác bóp chân cho mình của con trai.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn lạnh lùng nhìn Hàn Thận một cái, trong mắt chẳng có tình cảm gì, Hàn Thận lại bị biểu tình của Hàn Trọng Viễn chọc giận: “Mày có ý gì đây?”

“Con tôi thế nào thì liên quan gì đến anh? Anh cút đi cho tôi!” Tiền Mạt ra mặt, con của cô bại liệt mười lăm năm, mười lăm năm đó! Giờ để cho người ta bóp chân thì có là gì đâu? Hơn nữa không phải con cô cũng đang dạy Mạnh Ân học tiếng Anh đấy à?

Đối mặt với cơn giận của vợ, Hàn Thận lập tức mềm nhũn: “Tiểu Mạt, xin lỗi… Nhưng Tiểu Viễn như vậy…”

“Ra ngoài!” Tiền Mạt nói.Mặc dù Hàn Thận không muốn rời đi, nhưng cũng lo mình chọc giận Tiền Mạt vừa phẫu thuật xong, khiến Tiền Mạt khó chịu, rốt cuộc cũng rời khỏi phòng bệnh. Tiền Mạt có phần suy sụp thu lại ánh mắt, trông thấy Mạnh Ân đang nhìn mình chằm chằm, lập tức hơi xấu hổ: “Tính tình cô có phải tệ lắm không?”

“Không đâu, cô lợi hại lắm!” Trong mắt Mạnh Ân nhen lên kính nể, nếu như mẹ của cậu có thể giống Tiền Mạt… Mẹ của cậu mãi mãi sẽ không thể giống như Tiền Mạt được đâu.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, cô rất lợi hại.” Tiền Mạt miễn cưỡng mỉm cười, sau khi nhận được điện thoại của Hàn Thận, nói rằng có việc nên phải rời đi, chua chát trên mặt càng hằn sâu.

Tiền Mạt nằm viện một tuần. Mấy ngày nay Hàn Trọng Viễn vẫn ở lại viện cùng cô, dù cho có rất nhiều việc hắn không thể làm được. Tất nhiên, hắn cũng đưa Mạnh Ân theo.

Ban đầu, Tiền Mạt hơi cảm động về việc này, cảm giác ngay cả khi tính cách biến đổi lớn con mình cũng vẫn nhớ đến mình, rất đáng quý. Nhưng ngày nào cũng trông thấy gương mặt lạnh như tiền của con trai, lại không kìm được bật ra: “Sao con lại muốn chăm sóc mẹ?”

“Vì trước đây chẳng có ai chăm sóc cho con cả.” Hàn Trọng Viễn thản nhiên trả lời. Sau khi hắn bại liệt, ở trong viện điều dưỡng nửa năm, Hàn Thận chỉ đến thăm hắn vài lần, thứ đau khổ này…

Tính cách hắn trở nên tồi tệ như vậy từ bao giờ? Chính là từ lúc đó.

Sau khi hắn bại liệt rồi bị Lịch Tiếu Tiếu vứt lại trong viện điều dưỡng kia, bên cạnh không ai bầu bạn, lại biết Lịch Tiếu Tiếu phản bội, công ti còn bị hai kẻ Hàn Hành Diểu và Lịch Tiếu Tiếu nắm giữ chặt chẽ, tính tình

https://thuviensach.vn

không thể tránh khỏi càng lúc càng tệ. Cuối cùng ngay cả mấy người nhận tiền để chăm sóc cho hắn kia cũng không chịu nổi…

Sau khi ở chung với Mạnh Ân, hắn cũng từng muốn sửa đổi, nhưng vừa thấy mất tự nhiên, lại sợ Mạnh Ân biết mình không thể rời khỏi cậu, bèn không sửa nữa…

Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn đã nói với nhau rất nhiều chuyện, thấu hiểu phần lớn những gì mà Hàn Trọng Viễn từng trải qua, nghe được lời này của con trai, nhất thời im lặng.

Hàn Trọng Viễn thì lại chẳng có phản ứng gì, trừng mắt nhìn Mạnh Ân một cái, mở miệng tuôn ra một chuỗi tiếng Anh dài dặc.

Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, lắp ba lắp bắp nói.

“Không nói được thì luyện tập nhiều vào!” Hàn Trọng Viễn lại bảo.

“Vâng.” Mạnh Ân không biết vì sao Hàn Trọng Viễn lại chằm chằm quan sát mình học tiếng Anh, nhưng học tiếng Anh cũng là việc nên làm, cậu lập tức chú tâm mà học.

https://thuviensach.vn

Bộ dáng này của Mạnh Ân lại khiến Hàn Trọng Viễn mất tự nhiên: “Tôi đăng kí cho cậu vào một trường chuyên ngữ, ở đấy dạy học đều bằng tiếng Anh, giờ cậu không học cho tốt thì mai này sẽ không theo kịp đâu.”

“Gì cơ ạ?” Mạnh Ân kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn. Ở thành phố S có một trường Trung học rất nổi tiếng, đó chính là Trung học chuyên ngữ. Chỗ đó vốn chỉ những người có tiền mới vào học được, hơn nữa phải học từ cấp hai lận, cậu như vậy…

“Chăm chỉ mà học tiếng Anh, không chăm chỉ, tôi không cho cậu đi nữa!” Hàn Trọng Viễn lại nói, bỏ một đĩa phim hoạt hình tiếng Anh vào đầu đĩa trong phòng bệnh – mặc dù thứ đồ này trẻ con, nhưng lấy ra học nói thì cũng được lắm.

Lúc trước Tiền Mạt lo làm ảnh hưởng đến việc học của Mạnh Ân nên không xem TV, giờ lại bị bắt phải xem hoạt hình, im lặng một hồi… Có điều, hoạt hình đúng là rất đáng yêu, tiếc là cô cũng nghe không hiểu…

Mấy ngày nay Mạnh Ân đều học tiếng Anh, bộ phim hoạt hình này cậu đã đặc biệt tìm phụ đề xem qua, đổi lại bây giờ có thể nghe hiểu rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Thấy Mạnh Ân xem hết sức chăm chú, Hàn Trọng Viễn mở cửa phòng ra, gọi cho trợ lí Tề vừa giúp mình tìm trường học cho Mạnh Ân, bảo Tề An An giúp mình tìm một căn nhà ở gần trường chuyên ngữ.

Nhà không cần lớn quá, hai phòng là được. Sau khi tìm được thì mua ngay, về phần tiền nong… thì lấy ở chỗ Tiền Mạt.

Bây giờ hắn hãy còn là một cậu trai vị thành niên phải mấy tháng nữa mới mười bảy tuổi, cho dù trong nhà có tiền thì muốn tự mình mua nhà cũng rất khó.

Hàn Trọng Viễn còn đang dự định sắp xếp căn nhà thành khung cảnh giống như nơi đời trước mình từng ở, đột nhiên lại trông thấy hai người quen.

Người quen vào thời gian này của đời trước, phần lớn hắn đều không nhớ. Cho nên hai người quen này, đều là người hắn gặp ở đời này.

Mạnh Kiến Kim mập mạp trên mặt đầy tràn tươi cười, kéo cô con gái mảnh khảnh của mình chạy đến chỗ hắn: “Đây không phải là cậu Hàn sao!

https://thuviensach.vn

Không ngờ lại có thể gặp nhau ở đây, thật là tình cờ!”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 14: Bạt Tai

Tình cờ? Tình cờ cái gì mà tình cờ? Nơi này chính là tầng trên cùng của khu phòng bệnh sâu nhất trong bệnh viện, là nơi yên tĩnh nhất bệnh viện! Cả tầng cũng chỉ có mười phòng bệnh, bệnh nhân nằm trong đều là người không giàu thì cũng sang, chẳng có quan hệ gì với Mạnh Kiến Kim cả. Mạnh Kiến Kim đến đây tuyệt đối không thể là tình cờ được, rõ ràng là cố ý.

Mặc dù việc mẹ hắn nằm viện không đăng báo, nhưng nếu muốn thì hỏi thăm cẩn thận vẫn có thể biết được. Mạnh Kiến Kim quá nửa là nghe người ta nói, nên mới đến đây.

Hàn Trọng Viễn rất ghét Mạnh Kiến Kim. Nếu không phải mấy ngày nay quá nhiều việc bận rộn, bây giờ hắn lại chỉ là một học sinh cấp ba, bên cạnh chẳng có tay chân nào thì nhất định đã xử lí kẻ này từ lâu rồi. Giờ thấy đối phương tìm đến tận cửa, gương mặt hắn lập tức hoá lạnh.

Lần đầu tiên Mạnh Kiến Kim gặp Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn đã luôn lạnh như một hầm băng di động vậy, nên lúc này trông thấy sắc mặt của Hàn Trọng Viễn cũng chẳng mấy để tâm. Nhưng Mạnh Manh thì khác.

https://thuviensach.vn

Trong ấn tượng của Mạnh Manh, Hàn Trọng Viễn chính là một hoàng tử tao nhã. Vậy mà lần trước lại như thể trở thành một tên điên vậy, còn cả lần này nữa… Khi nãy cô ta trông thấy gương mặt tràn đầy ôn hoà của Hàn Trọng Viễn lúc đứng dựa vào tường bệnh viện, còn tưởng là Hàn Trọng Viễn đã trở lại bình thường rồi. Không ngờ bây giờ nhìn thấy họ, nháy mắt người này đã đổi sắc…

Đều tại Mạnh Ân! Trước đây Hàn Trọng Viễn chưa bao giờ đối xử với cô ta như vậy hết! Nhất thời Mạnh Manh hận Mạnh Ân khôn tả, nhìn gương mặt của Hàn Trọng Viễn, lại sốt ruột cực kì.

“Nghe nói Tiền tổng bị bệnh? Chúng tôi vào thăm một lát được không?” Mạnh Kiến Kim lại hỏi. Mạnh Manh thì lại chớp mắt nhìn Hàn Trọng Viễn, trong mắt tưởng như chỉ có một mình Hàn Trọng Viễn.

Mạnh Kiến Kim có thể từ hai bàn tay trắng mà phấn đấu được đến địa vị như ngày hôm nay, chính là dựa vào da mặt dày. Lúc mới đi cò kéo việc làm, mặc kệ người khác nghi vấn thế nào, mặc kệ người khác khinh thường mình ra sao, ông ta đều luôn trưng ra khuôn mặt tươi cười niềm nở. Làm đến sau này, đổi lại khiến cho người khác phải ngại ngùng, mà những lúc cần kết thân, ông ta sẽ càng hạ thấp thái độ hơn. Chìa tay cũng không đánh người cười, thấy thái độ của ông ta thấp như vậy, tuy rằng mấy nhân vật lớn kia khinh thường ông ta, cũng sẽ chẳng so đo nhiều với ông ta. Thỉnh thoảng thấy ông ta đáng thương thấy ông ta biết điều, còn thưởng cho ông ta chút đỉnh…

https://thuviensach.vn

Mạnh Kiến Kim biểu hiện khá tốt, nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn lại đâu phải là một người tư duy theo lẽ thường.

“Không được!” Hàn Trọng Viễn thẳng thừng.

Mạnh Kiến Kim cũng không giận, lập tức nhớ đến một cánh cửa khác: “Vậy cậu Hàn, có thể cho tôi gặp Mạnh Ân hay không? Thằng bé này không đến trường cũng không về nhà, tôi vẫn cảm thấy không yên tâm.” Ông ta giúp Hàn Trọng Viễn lừa mẹ của Mạnh Ân, dù sao Hàn Trọng Viễn cũng không thể qua cầu rút ván.

Nghe thấy Mạnh Kiến Kim nhắc đến Mạnh Ân, nét cay độc giữa mi tâm Hàn Trọng Viễn càng hằn sâu. Sau khi nhớ tới vết thương trên người Mạnh Ân, thậm chí còn không cách nào khống chế được cảm xúc của mình. Tất nhiên, hắn cũng chẳng định khống chế.

Vừa giơ chân, Hàn Trọng Viễn bèn đá thẳng vào bụng của Mạnh Kiến Kim: “Ông cút đi cho tôi!”

https://thuviensach.vn

Mạnh Kiến Kim rất mập, lần trước ở trường vì đứng không vững nên mới bị Hàn Trọng Viễn đạp ngã. Lần này thì không ngã sấp xuống, ông ta lùi về phía sau vài bước, ôm bụng mà sắc mặt khó coi.

Mặc dù đúng là ông ta hạ thấp thái độ của mình hết sức, nhưng trên thực tế, ông ta sợ nhất là người khác khinh thường mình. Sau khi ông ta có tiền, cũng từng xử lí những người trước đây khinh thường ông ta. Mà cái việc Hàn Trọng Viễn làm lúc này, sao có thể chỉ đơn giản là khinh thường ông ta?

“Cậu Hàn!” Sắc mặt của Mạnh Kiến Kim dần hoá khó coi, “Dù sao Mạnh Ân cũng là con tôi, cậu không thể giữ người không cho tôi gặp được.”

“Đàn anh, anh của em đâu? Anh ấy không về nhà, tụi em đều rất lo cho anh ấy. Nếu không phải bố em lừa, thì mẹ anh ấy đã báo công an từ lâu rồi.” Mạnh Manh cũng nói đỡ cho bố mình, mặc dù cô ta ôm mộng muốn hoàng tử mê đắm mình, thì hoàng tử trong tưởng tượng của cô ta cũng không phải như thế này.

“Các người uy hiếp tôi?” Hàn Trọng Viễn khẩy cười một tiếng, ánh nhìn càng lúc càng lạnh.

https://thuviensach.vn

Mạnh Manh run rẩy trốn phía sau bố mình, Mạnh Kiến Kim thì lại ưỡn bụng: “Cậu Hàn, tôi nào dám uy hiếp cậu. Chỉ là cậu đưa con tôi đi, chưa biết chừng sẽ còn trút giận lên người nó. Người làm cha là tôi dù sao cũng phải quan tâm một chút.” Ông ta vẫn luôn có ý đổi nghề sang làm bất động sản, nhưng việc này cần phải có quan hệ mới được. Mà Hoa Viễn, bất kể là ở chính phủ bên kia hay là ở ngân hàng bên này, cũng đều có rất nhiều người quen.

Nếu Hoa Viễn có thể đầu tư, vậy thì lại càng tốt…

Lúc này Mạnh Kiến Kim uy hiếp vậy thôi, chứ thật ra ông ta cũng chưa đoán được suy nghĩ mà Hàn Trọng Viễn dành cho con trai mình. Nhưng chuyện này cũng không cản được ông ta uy hiếp Hàn Trọng Viễn.

Nếu như Hàn Trọng Viễn ghét con của ông ta, thì không chừng thằng nhóc Mạnh Ân kia đã bị ngược đãi rồi, vừa vặn ông ta có thể uy hiếp người này. Nếu Hàn Trọng Viễn cũng là loại biến thái giống như con của ông ta, thích con của ông ta… Việc này nhất định bố mẹ của Hàn Trọng Viễn sẽ không đồng ý, ông ta cũng có thể bắt Hàn Trọng Viễn giúp mình.

Mạnh Kiến Kim có quyết định của riêng mình, Hàn Trọng Viễn cũng có quyết định của riêng mình.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân thuộc sở hữu của hắn, là người của hắn, hắn không muốn để Mạnh Ân có quan hệ với những kẻ hỗn loạn tầm phào khác. Nếu đã vậy, thì tốt nhất là phải giải quyết dứt điểm, nghĩ cách loại trừ tất cả những kẻ chướng mắt đi.Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn nhếch miệng, một đạp giáng xuống đầu gối của Mạnh Kiến Kim, thuận tay kéo lại một phát khiến Mạnh Kiến Kim ngã sấp ra đất. Tiếp theo bèn đoạt lấy giỏ hoa quả mà Mạnh Kiến Kim đang cầm, sau đó chậm rãi đánh vào mông của Mạnh Kiến Kim.

Khi hắn đánh người đều có chừng mực, xuống tay cũng không nặng lắm, lại thêm tầng thịt dày trên người Mạnh Kiến Kim, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì. Nhưng việc này đối với Mạnh Kiến Kim, nhất định là vô cùng nhục nhã…

“Á! Anh làm gì vậy!” Mạnh Manh hoảng sợ, lần trước cô ta còn viện lí do cho Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ lại cảm thấy căn bản Hàn Trọng Viễn chính là bị điên rồi.

Hàn Trọng Viễn đứng dậy, trực tiếp cho Mạnh Manh một bạt tai.

Từ nhỏ thì Mạnh Manh đã bắt nạt Mạnh Ân rồi. Mẹ của Mạnh Ân muốn Mạnh Ân và Mạnh Kiến Kim gần gũi với nhau, bình thường đều ném Mạnh Ân đến nhà của Mạnh Kiến Kim. Mỗi lần như vậy, Mạnh Manh đều sẽ khó dễ Mạnh Ân…

https://thuviensach.vn

Chuyện này Mạnh Ân chưa bao giờ nhắc đến, nhưng tuỳ tiện hỏi hàng xóm cũng có thể biết được. Hơn nữa vụ nhật kí lần này… cũng là do Mạnh Manh làm.

Mạnh Manh lớn nhường này chưa bị ai đánh bao giờ, nhất thời oà khóc. Hàn Trọng Viễn thấy vậy, đổi tay, trên nửa gương mặt còn lại của cô ta, cũng hung hăng đánh xuống một cái.

Lần này đến đây, Mạnh Manh đặc biệt tìm những trang sức nhã nhặn, trang điểm cho mình vô cùng xinh đẹp, cũng vì muốn để lại cho Hàn Trọng Viễn một ấn tượng tốt. Lại chẳng ngờ được mình còn chưa nói hết hai câu đã bị ăn hai cái bạt tai…

Ầm ĩ bên này không nhỏ, y tá phụ trách tầng này đã trông thấy, còn gọi cả bảo vệ. Cô biết Hàn Trọng Viễn từ phòng bệnh nào, cuối cùng còn báo cho Tiền Mạt.

Vốn dĩ phòng bệnh cách âm rất tốt nên không nghe được tiếng động bên ngoài, Tiền Mạt và Mạnh Ân mở cửa thì nhìn thấy Hàn Trọng Viễn đang đánh người.

“Anh…” Lần này Mạnh Ân không ngẩn ra nữa, chỉ nhìn Hàn Trọng Viễn một lượt từ trên xuống dưới, “Anh không sao chứ?” Bố cậu đánh

https://thuviensach.vn

người rất nặng tay, không biết Hàn Trọng Viễn có bị thương hay không?

“Tôi không sao.” Hàn Trọng Viễn thấy Mạnh Ân quan tâm mình mà không quan tâm Mạnh Kiến Kim, đắc ý một phen, ánh mắt ôn hoà đi rất nhiều.

Vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn vừa lúc dừng lại trong mắt Mạnh Manh, lại nhìn Mạnh Ân quần áo gọn gàng, thoạt trông cả người chẳng hề giống trước, khoé mắt đầy tràn khó tin.

Trước đây cô ta chỉ nghĩ là Hàn Trọng Viễn điên rồi, hoặc nhân cách ngầm của Hàn Trọng Viễn chính là một kẻ bạo lực, nhưng bây giờ thấy Mạnh Ân sống tốt như vậy… Chẳng lẽ Hàn Trọng Viễn thật sự thích Mạnh Ân? Hàn Trọng Viễn đánh họ là để trả thù cho Mạnh Ân?

“Bố, em…” Mạnh Ân cẩn trọng nhìn Mạnh Kiến Kim và Mạnh Manh, trên người Mạnh Kiến Kim không thấy có vết thương nào, mặt của Mạnh Manh lại sưng lên… Cậu đồng thời vừa kinh hãi lại vừa lo lắng, không biết vì cớ gì lại có phần sung sướng.

Cậu chưa bao giờ dám nói chuyện với Hàn Trọng Viễn, thậm chí trông thấy từ xa cũng chỉ tránh sang một bên. Nhưng Mạnh Manh thì khác, trường học có hoạt động gì, cậu rất hay trông thấy Mạnh Manh dán sát bên

https://thuviensach.vn

cạnh Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn cũng sẽ mỉm cười rất đẹp với Mạnh Manh.

Trước đây cậu còn tưởng là chỉ có những người giống như em gái, mới có thể xứng với Hàn Trọng Viễn, bây giờ Hàn Trọng Viễn lại đánh Mạnh Manh…

“Mạnh Ân, anh là cái đồ ăn cây táo rào cây sung!” Khoé mắt Mạnh Manh vừa chuyển động, trông thấy xung quanh đã có thêm mấy người, bất chợt trả đũa, “Anh bỏ đi theo trai thì cũng thôi đi, em và bố đến tìm anh, anh lại còn bảo người ta đánh tụi em! Em nhất định phải nói chuyện này cho mẹ anh!”

Sắc mặt Mạnh Ân trắng bệch, ánh mắt Hàn Trọng Viễn lại sáng bừng, sau đó nói với một vệ sĩ đang đứng yên lặng bên cạnh: “Lôi người ra ngoài!”

“Vâng.” Hai vệ sĩ là do Tiền Mạt thuê, tất nhiên vô cùng nghe lời.

Thấy vệ sĩ kéo người đi, bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới nhìn Mạnh Ân: “Mạnh Ân, cậu đừng nghe họ nói linh tinh, hơn nữa tôi đánh họ cũng là có nguyên nhân. Ngay từ đầu họ đã muốn tạo quan hệ với tôi, để tôi giúp ông ta làm việc. Con nhóc kia còn muốn quyến rũ tôi nữa, sau đó tôi không

https://thuviensach.vn

đồng ý, họ bèn nói nhất định là tôi đã nhốt cậu rồi trút giận lên người cậu… Tôi tức quá nên mới đánh người, họ còn đánh tôi nữa.”

“…” Khoé miệng Tiền Mạt co giật, rõ ràng hai người kia đến để kết thân, con trai cô chỉ cần tiếp đãi tử tế thì đã chẳng xảy ra chuyện gì rồi, thế mà bây giờ lại cố tình đánh người ta… Còn nói họ đánh nó cái gì cơ chứ… Nếu hai người kia dám ra tay thật, vệ sĩ đã ngăn cản từ lâu rồi!

Hơn nữa con trai cô nói chuyện chẳng có tí chân thành nào cả, lại còn trưng ra cái bộ mặt như người chết kia, chắc là Mạnh Ân sẽ không tin đâu đúng không?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 15: Cải Thảo

Mạnh Ân tin chứ, mặc dù tính tình Hàn Trọng Viễn không tốt lắm, nhưng thật ra là người tốt. Mạnh Kiến Kim và Mạnh Manh thì ngược lại… Hai người này bắt nạt cậu không sao, từ nhỏ cậu đã quen rồi, nhưng bắt nạt Hàn Trọng Viễn thì tuyệt đối không được.

“Anh không nhốt em, là họ lừa người.” Mạnh Ân bảo.

“Đúng vậy, là họ lừa người, hai người kia đều không phải hạng tốt đẹp gì… Cậu đi sắp xếp một chút, chúng ta đợi lát rồi xuất viện.” Hàn Trọng Viễn nói. Khối u của Tiền Mạt rất nhỏ, tế bào ung thư chưa di căn đến nách, cũng chưa di căn vào hệ bạch huyết, vậy nên trực tiếp phẫu thuật là có thể chữa khỏi. Phẫu thuật được thực hiện vẫn là phẫu thuật để bảo vệ vú, giờ đã phục hồi tương đối, chỉ cần ở nhà nghỉ ngơi vài hôm là được.

Nghe lời dặn dò của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân lập tức đi sắp xếp.

Tiền Mạt thấy con trai mình lại nằm một bên ra vẻ đại gia, không kìm được lên tiếng: “Con không định giúp một tay à?” Phòng bệnh họ ở là phòng căn hộ, mang theo rất nhiều đồ đạc, ngay cả ra giường và chăn cũng

https://thuviensach.vn

dùng đồ của mình. Nhìn Mạnh Ân gầy gò bé nhỏ bên kia vật lộn với mấy va li hành lí lớn, dù sao Tiền Mạt vẫn cảm thấy hơi mất tự nhiên.

"Cậu ấy làm được." Hàn Trọng Viễn đã làm đại gia mười lăm năm, hoàn toàn không hề cảm thấy mình nằm nghỉ còn Mạnh Ân làm việc thì có gì sai.

Nhớ lại trước đây có dịp năm mới đến thành phố B, con mình cùng Lịch Tiếu Tiếu và Hàn Hành Diểu đi mua sắm với nhau, lúc nào túi lớn túi nhỏ cũng là nó xách, tâm tình Tiền Mạt bỗng hoá phức tạp.

Khi ấy thấy con mình đối xử thật sự rất tốt với Lịch Tiếu Tiếu, cô còn không khỏi nảy sinh cảm giác mất mát vì con mình có vợ mà quên mất mẹ, nhưng bây giờ… Hàng ngày nhìn Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn lừa gạt sai bảo, lúc học cũng phải bóp chân cho con mình, đừng nói cảm giác mất mát, cô còn thấy đồng cảm với Mạnh Ân kìa!

Sự đồng cảm của Tiền Mạt, tới sau khi cô về đến nhà thì lên đến đỉnh điểm, vì Hàn Trọng Viễn dẫn Mạnh Ân vào bếp: "Hôm nay cậu nấu cơm cho tôi, cứ làm… cứ làm thịt heo hầm cải thảo là được rồi."

Hắn nhớ rõ Mạnh Ân làm thịt heo hầm cải thảo cực kì ngon. Khi ấy Mạnh Ân bị bỏng lại còn thất nghiệp, mặc dù làm việc mấy năm có ít tiền

https://thuviensach.vn

tiết kiệm nhưng cũng chẳng dám tiêu lung tung, mỗi lần chỉ có thể mua một tí tẹo thịt heo, cuối cùng tất cả đều gắp vào bát của hắn…

Dạo trước vết thương trên tay Mạnh Ân vẫn chưa khỏi, nên hắn không để Mạnh Ân vào bếp nấu cơm. Bây giờ tay của Mạnh Ân khỏi rồi, tất nhiên là muốn Mạnh Ân đi làm.

Mạnh Ân gật đầu ngay, xong lại hơi ngại: “Có thể để thím Lưu dạy em được không?” Mẹ của cậu lúc nào cũng cảm thấy có thể ăn no là đã phúc lắm rồi, khi nấu cơm đều ném tất cả vào nồi mà nấu. Sau này cậu bắt đầu nấu cơm thì cũng làm như vậy.

Trước đây cậu không cảm thấy làm thế có gì là sai, nhưng mấy hôm nay, ngày nào thím Lưu cũng làm một bữa toàn món ngon cho họ ăn, mới khiến cậu biết được những món trước kia mình làm khó ăn tới mức nào.

“Đừng có mơ! Cậu tự đi mà làm, thím Lưu ở ngoài nghỉ ngơi!” Hàn Trọng Viễn lập tức lạnh mặt. Nếu như thím Lưu ở bên cạnh quan sát, cho thứ gì vào tất cả đều làm theo thím Lưu, thì hương vị làm ra sau cùng có thể khác với món ăn thím Lưu làm được chắc?

Lúc thím Lưu sắp nấu xong thức ăn, chỉ còn một nồi canh xương củ cải đang đun lửa nhỏ thì Mạnh Ân bị đẩy vào bếp.

https://thuviensach.vn

Ban đầu thím Lưu còn định nói cho Mạnh Ân biết trong tủ lạnh có canh loãng hôm qua thím đã nấu xong, dùng canh loãng ninh cải thảo, dù có khó ăn thì cũng không đến nỗi nào. Nhưng bị Hàn Trọng Viễn liếc một cái, chẳng biết tại sao lại không dám nói nữa…

Vậy nên… Mạnh Ân đun một nồi nước, trong lúc đun nước thì cắt cải thảo và thịt ba chỉ ra, đợi nước sôi thì bỏ vào nấu chung, sau cùng thêm muối vào… Đáng lẽ nên cho cả mì chính, nhưng cậu tìm một vòng trong bếp cũng chẳng biết mì chính ở đâu, cuối cùng không cho nữa.

Bình thường ở nhà Mạnh Ân nấu cải thảo, ngay cả thịt heo cũng không có, nên đều cho một ít mỡ heo vào. Dùng thịt ba chỉ ninh như vậy đã là ngon lắm rồi, nhưng so với mấy món mà thím Lưu làm kia, dù có là thức ăn gia đình thì sắc hương vị cũng đều đủ cả… Mạnh Ân cảm thấy món mình nấu tuyệt đối chính là thức ăn cho heo.

Suy nghĩ của thím Lưu, Tiền Mạt và Tiền Tùng – đến thăm chị gái xuất viện cũng giống như Mạnh Ân, chỉ có Hàn Trọng Viễn là cảm thấy vô cùng thân thuộc.

Đời trước nấu cơm lâu dần, Mạnh Ân cũng tiến bộ rất nhiều, nhưng hắn vẫn nhớ như in những món ăn lúc mới quen biết Mạnh Ân kia.

https://thuviensach.vn

Bây giờ dạ dày của Mạnh Ân đã thích ứng khá ổn rồi, lúc Hàn Trọng Viễn gắp thức ăn cho cậu, cũng sẽ gắp nhiều thịt hơn. Chờ sau khi gắp xong, Hàn Trọng Viễn bèn bưng chiếc âu to đựng cải thảo mà Mạnh Ân hầm đến trước mặt mình, rồi mới ăn cơm.

Hương vị vô cùng quen thuộc… Hàn Trọng Viễn ăn đến căng bụng.

“Tiểu Viễn, món thịt hầm cải thảo này ngon vậy sao?” Tiền Tùng buồn bực, món thịt hầm cải thảo này, cải thảo có vẻ bị đun quá nhừ rồi, thịt thì miếng dày miếng mỏng, gã nhìn đã chẳng muốn ăn rồi, cháu gã lại ăn vui vẻ đến thế ư?

Hàn Trọng Viễn lạnh lùng liếc Tiền Tùng một cái: “Đây là của cháu.”

Ban đầu hoàn toàn không muốn nếm thử món này, giờ lại cực kì muốn thử một chút là sao? Gương mặt Tiền Tùng hiện lên vẻ bứt rứt.

Tiền Mạt lại thoải mái hơn, Mạnh Ân hầm rất nhiều cải thảo, chừng khoảng một âu lận, Hàn Trọng Viễn có che thế nào thì cũng làm sao bảo vệ được hết. Cô thò đũa gắp lấy một miếng cải thảo nhét vào miệng.

https://thuviensach.vn

“Chị, ngon không?” Tiền Tùng hỏi ngay.

Nét mặt Tiền Mạt vô cùng phức tạp: “Ngon.” Món này không thể nói là khó ăn, dù sao thì chỗ cải thảo này, nước luộc cũng khá ngon, nhưng chắc chắn là món cải thảo khó ăn nhất trong những món mà mấy năm gần đây cô từng nếm qua.

Tiền Tùng càng thêm hiếu kì, nhưng chỉ một giây tiếp theo, Hàn Trọng Viễn đã đổ cả bát cơm của mình vào trong âu cải thảo.

Bởi vậy mà chiếc âu này trông càng giống cám heo, chắc chắn là chẳng có ai muốn tranh…

Hàn Trọng Viễn ăn sạch cả một âu lớn thịt heo hầm cải thảo, sau khi ăn xong, xoa bụng vô cùng thoả mãn.

“Con không sợ ăn no quá à?” Tiền Mạt nhíu mày hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không sao, cải thảo tốt cho tiêu hoá mà.” Hàn Trọng Viễn lại xoa xoa bụng mình, những thứ hắn ăn đa phần đều là nước với canh, qua lát nữa chỉ e bụng lại rỗng ấy chứ…

Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn lại nhìn Mạnh Ân: “Đợi đến chiều chúng ta chuẩn bị lẩu, ăn đậu phụ nấu nước sôi.”

“Hả?” Mạnh Ân hơi ngơ ngác.

“Mặc dù bây giờ không còn là lúc lạnh nhất nữa, nhưng ăn cái này cũng khá ngon.” Hàn Trọng Viễn bảo. Mùa đông đầu tiên họ trải qua cùng nhau, trong nhà vô cùng lạnh lẽo, điều hoà lại không thể sưởi ấm, Mạnh Ân bèn kiếm một nồi lẩu về, hai người cùng nhau đun nước sôi luộc đậu phụ ăn.

Lúc ấy bỗng nhiên Mạnh Ân còn nói hơi nhiều, nói rằng từ sau khi đọc tản văn “Mùa đông”[1] rất nổi tiếng kia, cậu vẫn luôn hi vọng có người cùng cậu ăn đậu phụ nấu nước sôi…

[1] “Mùa đông” là một tản văn do Chu Tự Thanh sáng tác. Trong tản văn này, tác giả miêu tả ba khung cảnh: bố gắp đậu phụ cho con, đêm đông đi chơi thuyền trên Tây hồ với bạn, người một nhà trải qua mùa đông ở Đài Châu.

https://thuviensach.vn

Nói là đậu phụ nấu nước sôi, thì thực tế chính là đậu phụ nấu bằng nước sôi. Mạnh Ân múc giúp hắn một thìa tương đen lớn vào bát, để hắn chấm đậu phụ ăn, dùng chăn trong nhà quấn kín người hắn, sau đó cùng ăn đậu phụ với hắn cả một buổi chiều.

Khi đó hắn chán ghét gương mặt của Mạnh Ân, chán ghét giọng nói của Mạnh Ân, chán ghét ngôi nhà đơn sơ và đậu phụ nấu nước sôi hoàn toàn chẳng có hương vị gì kia, vậy mà khi đậu phụ nóng hổi trôi xuống cổ họng, lại khiến trái tim hắn nóng bừng…

Mạnh Ân bây giờ, cũng không phải là Mạnh Ân đã chăm lo cho hắn nhiều năm kia. Nhưng Hàn Trọng Viễn biết, nếu tất thảy xảy đến một lần nữa, nhất định Mạnh Ân sẽ vẫn sẵn lòng thu nhận một kẻ đã tàn phế như hắn.

Sự tự tin này, hắn cũng không biết vì cớ gì mà mình lại có được.

Hàn Trọng Viễn bắt đầu hào hứng, kéo Mạnh Ân muốn đi chuẩn bị ngay, Tiền Tùng lại hơi khó hiểu: “Đậu phụ nấu nước sôi? Mấy đứa nói đùa đúng không? Cơ mà lần trước ở Tri Vị Hiên em từng ăn một món đậu phụ thật sự rất ngon, tào phớ cắt thành cỡ ngón tay rán qua dầu, rồi cho vào nấu với canh xương, kèm theo mấy loại nấm…”

https://thuviensach.vn

Tiền Tùng hào hứng kể, mà ánh mắt Tiền Mạt ôn hoà nhìn gã một lát, đột nhiên hỏi: “Tiểu Tùng, có người nói với chị là cậu ăn bớt tiền, mua về một đống thiết bị cũ, việc này cậu thấy sao?”

Sắc mặt Tiền Tùng nháy mắt tái nhợt, thanh âm cũng trở nên run rẩy: “Chị… Em…”

Trông thấy biểu tình của Tiền Tùng, Tiền Mạt còn không hiểu ư? Cô cười khổ một lát, hỏi: “Vì sao? Lẽ nào tiền chị cho cậu vẫn còn ít?” Trước giờ tình cảm của cô và em mình vẫn rất tốt, sau khi mình lên Đại học, cũng đốc thúc Tiền Tùng học hành, để Tiền Tùng học Đại học, còn để Tiền Tùng vào công ti của mình…

Từ trước đến nay, tiền cô cho Tiền Tùng chưa bao giờ thiếu cả. Nếu Tiền Tùng thật sự thiếu tiền, nói với cô thì chưa chắc cô đã không cho, vậy mà Tiền Tùng lại lấy tiền từ Hoa Viễn! Thậm chí sau khi cô qua đời, vẫn còn tiếp tục làm vậy!

Khoé mắt Tiền Mạt tràn đầy thất vọng, toàn thân Tiền Tùng lại run rẩy: “Chị…”

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt vốn định để người từ từ điều tra việc của Tiền Tùng, nhưng lần này bản thân mình sinh bệnh, chồng đến thăm một chuyến lại đi ngay, trước sau chỉ có Tiền Tùng vội vàng ngược xuôi vì mình, mới khiến cô chọn cách trực tiếp mở miệng hỏi.

Khi Tiền Mạt đang chất vấn Tiền Tùng thì trong một thôn làng cũ nát ở nội thành thành phố S, Mạnh Manh cau mày, vẻ mặt đầy tràn không cam đi đến trước cửa một căn nhà cũ nát.

Căn nhà này rất tồi tàn, nằm chen giữa hai căn nhà khác, cổng chỉ là một hành lang rộng chừng một mét, còn chảy đầy nước bẩn, khiến Mạnh Manh cảm giác như thể chẳng có chỗ nào đặt chân.

Thảo nào mà bố mình không muốn về, không muốn ở chung với Lý Thục Vân nữa… Khoé mắt Mạnh Manh nhen lên khinh thường.

Từ chỗ của mẹ mình, cô ta cũng đã nghe nói một số chuyện của Mạnh Kiến Kim và Lý Thục Vân. Trước đây mặc dù Mạnh Kiến Kim ngoại tình với mẹ cô ta, nhưng cũng không có ý định li hôn, dù sao thì Lý Thục Vân cũng đã sinh được con trai cho ông ta. Ai bảo Lý Thục Vân lại là người chẳng ra thể thống gì.

https://thuviensach.vn

Khi đó Mạnh Kiến Kim đã có ít tiền, mặc dù không nhiều lắm, nhưng cũng muốn sống tốt hơn một chút. Nhưng sau khi ông ta đưa tiền cho Lý Thục Vân, Lý Thục Vân lại cất đi không nỡ tiêu. Ở chỗ này của Lý Thục Vân, lúc nào cũng ăn những thứ kém cỏi nhất, ngay cả đồ mặn cũng không có. Lý Thục Vân mua quần áo cho ông ta, lúc nào cũng là những bộ quê mùa lại còn rất khó coi…

Lý Thục Vân sống khổ quen rồi, nhưng với Mạnh Kiến Kim, tất cả những điều này lại là cuộc sống không thể chịu đựng được. Vậy nên, Mạnh Kiến Kim càng ngày càng không muốn tới đây, cũng vì thế mà bắt đầu chán ghét Lý Thục Vân cả ngày mặt xám mày tro.

Đến khi mẹ của cô ta sinh cho cô ta một đứa em trai, Mạnh Kiến Kim lại càng quên tiệt hai mẹ con Lý Thục Vân này.

Mạnh Manh vẫn luôn dùng ánh mắt như nhìn kẻ thất bại để nhìn hai mẹ con này, nhưng Mạnh Ân… Nhớ tới sau khi mình bị bạt tai, vẫn tiếp tục đợi trong bệnh viện, kết quả trông thấy cảnh tượng Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn cùng lên một chiếc xe hơi sang trọng, khoé mắt Mạnh Manh không kìm được loé lên một tia oán hận.

Đổi lại cô ta muốn xem, sau khi Lý Thục Vân biết được những việc mà Mạnh Ân đã làm, Mạnh Ân sẽ có kết cục gì!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 16: Muốn Đi

Đậu phụ cùng tào phớ mà thím Lưu làm cho Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, từng khối vuông cắt ra có chiều dài và chiều rộng cỡ hai ngón tay được thả vào nồi đun, đun qua một thời gian ngắn thì vớt ra, chấm với tương đen giá chỉ vài đồng một lọ mà ăn.

Hàn Trọng Viễn vô cùng thích thú với việc này. Mạnh Ân nhìn hắn, nét cười trên môi không kìm được càng lúc càng loang rộng, cuối cùng chỉ đành cúi đầu giấu đi.

Cuộc sống bây giờ, với cậu thì tựa như thiên đường vậy… Cậu còn nhớ có một năm vào sinh nhật của mình, vô cùng vô cùng lạnh, mẹ cậu còn mắng cậu nửa ngày, trách cậu không được bố yêu thích, sau đó bỏ lại mình cậu trong nhà.

Trong nhà đã không có đồ ăn, cậu lại chẳng có tiền… Lật xem cuốn tản văn của Chu Tự Thanh mượn ở thư viện trường, thấy khung cảnh mùa đông, người một nhà ăn đậu phụ nấu nước sôi, cậu lại không kìm được nuốt nước miếng…

https://thuviensach.vn

Khi ấy cậu đã từng nghĩ, mai sau mình có người yêu, có con cái, nhất định phải cùng nhau ăn một lần. Kết quả lúc này đây, Hàn Trọng Viễn và cậu lại cùng nhau ăn.

"Không phải chỉ toàn vị tương đen thôi sao?" Tiền Mạt ăn một miếng đậu phụ, rất nhanh lại buông đũa xuống – cô vừa mới nói chuyện với Tiền Tùng, lúc này chẳng có chút khẩu vị nào cả.

Tiền Tùng vẫn luôn được cô nâng đỡ, rất sợ cô. Vậy nên khi cô dò hỏi, nhận ra tất cả đều là thật, đáp án khiến cô muôn phần tức giận.

Người em này của cô, đang đánh bạc.

Từ vài năm gần đây, Tiền Tùng đã bắt đầu đánh bạc rồi. Ban đầu gã cược rất nhỏ, nhưng về sau lại càng cược càng lớn… Cô chưa bao giờ dính dáng đến mấy thứ này, nên cũng chẳng nghe được chút tin tức nào cả.

Cô vẫn luôn biết em trai mình là người ý chí có hạn, nhưng không ngờ lại học được thói bài bạc. Bảo sao trong tương lai mà con cô miêu tả, người này ngay cả lục thân[1] cũng không thèm nhận.

https://thuviensach.vn

[1] Lục thân: bố, mẹ, anh, em, vợ, con.

Là một con bạc, thắng thì sẽ muốn thắng tiếp, thua lại muốn thắng trở về, hiển nhiên sẽ trở thành một chiếc động không đáy… Điều duy nhất mà cô có thể cảm thấy may mắn, e chỉ có việc cậu em này không hại chết con trai cô mà thôi.

“Con thích ăn thế này.” Hàn Trọng Viễn vừa ăn, vừa gắp một miếng đậu phụ cho Mạnh Ân đang ấn bóp giúp mình.

Từ sau khi bảo Mạnh Ân giúp mình bóp chân, hắn bèn phát hiện mình cực kì thích Mạnh Ân ấn bóp, dù cho bây giờ hai chân hắn đều lành lặn. Vậy nên bắt đầu hợp tình hợp lí mà đưa ra đủ loại yêu cầu, để Mạnh Ân bóp chân cả ngày cho hắn.

Nhìn một màn này, khoé miệng Tiền Mạt co giật. Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn ngồi cạnh nhau, hay nói cách khác, với tình huống Mạnh Ân vừa ăn đậu phụ vừa bóp chân cho Hàn Trọng Viễn, thì chỉ có thể bóp đến đùi của Hàn Trọng Viễn…

Hành động này, cớ sao càng nhìn cô lại càng thấy thô bỉ? Vừa ăn đậu phụ[2] lại vừa sờ đùi là thế nào chứ…

https://thuviensach.vn

[2] Ăn đậu phụ: từ lóng, có thể hiểu là sàm sỡ đó…

Ăn cơm và đậu phụ luộc xong, Hàn Trọng Viễn ngồi lên sô pha, đặt trên bụng mình một chiếc laptop rất cồng kềnh, sau đó gác chân lên đùi Mạnh Ân, để Mạnh Ân tiếp tục xem hoạt hình tiếng Anh.

Trong phim, cả gia đình của chú heo nhỏ màu hồng nói nói cười cười, Hàn Trọng Viễn cũng gõ vào laptop của mình rất nhiều thứ.

Mạnh Ân vừa xem vừa đọc, sau khi xem xong mấy tập, bỗng nhiên bảo: “Hàn Trọng Viễn, em muốn gọi điện thoại.”

Sau khi bố cậu nói với mẹ chuyện cậu sẽ trọ ở trường, cậu chưa về nhà lần nào, nhưng đã từng gọi về mấy cuộc. Lần gần đây nhất là cuối tuần, cậu gọi điện về, sau đó lắp ba lắp bắp nói rằng mình muốn ở lại trường để học.

Nhà cậu rất nghèo, hai mẹ con chen chúc ở trong một căn nhà nhỏ chỉ rộng chừng hai mươi mét vuông. Bình thường đều không được ăn thịt, nhưng hơn mười năm trước, trong nhà từng tiêu ba bốn nghìn tệ để sắm một chiếc điện thoại bàn, vào thời điểm đó có thể nói là một khoản tiền lớn.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi cậu ra đời, bố cậu vẫn luôn chán ghét căn nhà vừa bẩn vừa hỗn tạp kia, chẳng muốn về. Mẹ cậu chỉ còn cách thường xuyên đưa cậu đi tìm bố, đồng thời để bố cậu có thể liên lạc với bọn họ thuận tiện hơn, còn đặc biệt sắm điện thoại.

Lúc trả tiền phí điện thoại hàng tháng, mẹ của cậu đều muôn phần không vui, cảm thấy tiền phí hàng tháng quá đắt. Nhưng bà ta lại chưa bao giờ nghĩ đến việc tới bưu điện để huỷ bỏ dịch vụ.

Bỗng nhiên Mạnh Ân muốn gọi điện thoại, là vì nhớ đến chuyện ban sáng. Bố cậu và Mạnh Manh bị Hàn Trọng Viễn đánh, nếu lại nói gì đó với mẹ cậu, thì sẽ hỏng bét.

“Gọi cho ai?” Hàn Trọng Viễn trực tiếp trừng Mạnh Ân, khi trước trừ lúc Mạnh Ân gọi điện cho mẹ dưới sự quan sát chặt chẽ của hắn ra, chưa từng liên lạc với người nào khác. Giờ sao tự dưng lại muốn gọi điện thoại?

Ánh mắt của Hàn Trọng Viễn có thể nói là cay độc, tất nhiên Mạnh Ân biết hắn đang giận: “Em gọi điện cho mẹ… Bà ấy…”

https://thuviensach.vn

Thần sắc Hàn Trọng Viễn dịu đi trông thấy: “Cậu đi đi.” Mẹ của Mạnh Ân? Nhất định phải nhanh chóng giải quyết mới được! Hắn làm Mạnh Kiến Kim mất mặt như vậy, không biết lúc nào thì Mạnh Kiến Kim xử lí mẹ của Mạnh Ân…

Trong mắt xẹt qua tia sắc bén, Hàn Trọng Viễn bắt đầu quan sát Mạnh Ân gọi điện thoại.

Mạnh Ân bấm số máy trong nhà, nhưng chẳng có ai tiếp máy. Bấy giờ đã có rất nhiều người sử dụng di động, nhưng Lý Thục Vân lại không có. Không gọi được thì cậu cũng biết là không thể liên lạc.

Có lẽ hôm nay mẹ của cậu không về nhà nấu cơm tối, mà là ở ngoài tuỳ tiện mua hai chiếc bánh bao rồi?

Nghĩ đến mẹ mình, trên mặt Mạnh Ân hiện lên vài phần lo lắng. Từ nhỏ đến lớn lúc nào mẹ cậu cũng bận hết việc này đến việc khác, thế nên sức khoẻ không được tốt lắm. Hơn nữa nếu như mẹ ăn cơm ở ngoài, thì quá nửa là đến bánh bao nhân rau cũng tiếc mua, hẳn là sẽ mua loại màn thầu trắng lớn năm hào một cái. Như vậy thì lấy đâu ra dinh dưỡng cơ chứ…

“Hàn Trọng Viễn, em muốn quay về xem sao…”

https://thuviensach.vn

“Quay về? Nếu cậu mà dám đi, tôi sẽ không cho cậu đi học nữa!” Hàn Trọng Viễn lạnh lùng trả lời, Mạnh Ân muốn đi học biết bao nhiêu, hắn là người rõ ràng nhất.

“Em…” Mạnh Ân hơi chần chừ, “Em cứ ở đây mãi cũng không tốt, hơn nữa em không trả nổi học phí…” Khi trước Hàn Trọng Viễn bảo Mạnh Kiến Kim nghe lời hắn, Mạnh Ân cũng yên tâm phần nào. Nhưng giờ nhớ lại chuyện ban sáng, càng nghĩ lại càng cảm thấy mình không thể cứ trơ ra thế này được.

Trước chưa cần nói đến học phí và sinh hoạt phí gì cả. Sau này liệu có phải, bố cậu sẽ đến gây phiền phức cho Hàn Trọng Viễn vì cậu ở đây hay không?

Nghĩ đến chuyện sau này, thần sắc Mạnh Ân càng lúc càng khó coi, cũng bắt đầu chê trách hành động mấy ngày trước đây của mình.

Hàn Trọng Viễn có lòng tốt mới cho cậu ở lại đây, dù thế nào thì cậu cũng không thể thật sự mặt dày mày dạn mà ở lại được, cho dù có bị uy hiếp đi nữa… Mà uy hiếp như vậy vốn cũng không thể coi là uy hiếp được. Ngay cả lần trước Hàn Trọng Viễn uy hiếp cậu, muốn kể chuyện cậu nghỉ

https://thuviensach.vn

học cho mẹ cũng thế… Thật ra sớm hay muộn thì mẹ cậu cũng biết việc này thôi, Hàn Trọng Viễn nói vậy, hắn chỉ vì muốn cậu yên tâm mà ở lại.

“Cậu muốn đi?” Không phải Hàn Trọng Viễn không đoán được suy nghĩ của Mạnh Ân, nhưng trong khoảnh khắc, vẫn cứ nổi lên xúc động muốn đem nhốt người lại.

May mà đúng lúc này, điện thoại bỗng đổ chuông, kéo suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn trở lại. Có điều Hàn Trọng Viễn bây giờ, thật sự chẳng muốn nghe máy chút nào hết.

“Nó đã reng lâu lắm rồi…” Mạnh Ân thấp giọng nhắc nhở một câu.

Hàn Trọng Viễn lạnh mặt tiếp điện thoại, kết quả tức khắc nghe thấy thanh âm mắng chửi ai đó, khoé mắt chợt hiện một tia đắc ý.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 17: Về Nhà

“Mẹ cậu đang ở trước cổng khu dân cư.” Hàn Trọng Viễn gác máy, sau đó nhìn Mạnh Ân.

Thần sắc Mạnh Ân bỗng hoá trắng bệch, vội vàng đứng dậy: “Để em đi xem.”

“Tôi cũng đi.” Hàn Trọng Viễn nói.

Bấy giờ là đầu năm 2000, đất đai ở thành phố S vẫn chưa đến nỗi “tấc đất tấc vàng”, thị trường bất động sản cũng chưa đến nỗi chỉ hận không thể đem từng miếng từng miếng đất một kiếm lợi triệt để như đời sau. Khu biệt thự nơi nhà họ Hàn ở cũng khá lớn, nhà nào cũng có vườn hoa. Chưa kể vài chỗ trước cửa sau cửa đều có khá nhiều bãi đỗ xe, còn có cả hòn giả sơn và dòng sông ngăn cách từng khu nhà một. Tất cả những điều này khiến căn biệt thự cách cổng của khu dân cư khá xa.

Mạnh Ân chạy, còn Hàn Trọng Viễn theo sau cậu, trông dáng vẻ lo lắng của cậu thì khẽ chau mày.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ hắn vẫn có thể khiến Lý Thục Vân an tâm, chỉ cần bịa ra tin tức Mạnh Ân chuyển trường là được. Nhưng sau khi điều tra chuyện của Lý Thục Vân, hắn lại không vừa ý.

Trong hai người Lý Thục Vân và Mạnh Kiến Kim, tội lỗi mà Mạnh Kiến Kim phạm phải so ra lớn hơn Lý Thục Vân nhiều, điều này là chắc chắn. Nhưng Lý Thục Vân cũng không phải một người mẹ tốt.

Tất nhiên hắn chẳng mong có một người mẹ như vậy chen giữa Mạnh Ân và mình, nên lần trước khi gặp Mạnh Kiến Kim, mới không nể mặt chút nào như thế… Quả nhiên, Mạnh Kiến Kim đã khiến Lý Thục Vân tìm đến rồi.

Rất nhanh Mạnh Ân đã tới cổng khu dân cư, vừa vặn trông thấy Lý Thục Vân mặc một bộ đồng phục cũ đang đợi trong phòng bảo vệ.

Bộ đồng phục cũ này, là trước đây khi Lý Thục Vân giúp Mạnh Ân tìm người may đồng phục, tiện thể làm thêm đồng phục của trường khác. Bà ta cảm thấy mặc bộ đồ này làm việc vô cùng thuận tiện, nên ngày nào cũng mặc.

https://thuviensach.vn

“Mẹ…” Mạnh Ân nhìn thấy Lý Thục Vân, nhất thời có chút hụt hơi.

Năm nay Lý Thục Vân mới đầu bốn mươi, thoạt trông lại già hơn tuổi thật những mười tuổi. Tóc bà ta hơi rối, đằng sau buộc đôi ngựa, nước da ngăm đen hai má thô ráp, trên mặt đong đầy cơ cực, khiến người khác nhìn bà ta một cái là sẽ cảm thấy bà ta sống rất khổ, sau đó hoàn toàn xem nhẹ bộ dáng bà ta, gương mặt vốn cũng chẳng đến nỗi nào.

Mà lúc này đây, người đàn bà gương mặt toát lên cơ cực, mang theo chút oán giận nhìn Mạnh Ân: “Mày còn có mặt mũi gọi tao là mẹ! Mày bị người ta đuổi học, thế mà còn lừa tao! Nếu không phải con em mày nói cho tao biết, chắc tao còn chả biết thằng ranh con chết bằm nhà mày lại còn láo toét quá thể, ngay cả bố mày cũng dám đánh!”

“Con…” Mạnh Ân định giải thích mình không đánh người, nhưng nhớ tới người đánh là Hàn Trọng Viễn, cũng đành chỉ im lặng không nói gì.

Lý Thục Vân thấy thế thì càng tức giận: “Bộ quần áo này mày lấy đâu ra? Thằng súc sinh mày, có thật là mày bám víu vào kẻ có tiền rồi muốn đối phó bố của mày không? Sao mày trơ trẽn thế hả? Cái thằng đĩ nhà mày, lẳng lơ, lại dám đi làm cái loại bê đê chả biết xấu hổ…” Thời còn trẻ Lý Thục Vân vẫn luôn ở nông thôn, đến thành phố S cũng sống ở nơi bẩn nhất hỗn tạp nhất, ô ngôn uế ngữ mở miệng tuôn ra một mạch.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân đã quen bị mắng rồi, nhưng nhìn Hàn Trọng Viễn cách đấy không xa, nhất thời lại nảy sinh cảm giác xấu hổ tột cùng.

"Vì mày mà tao chịu khổ nhiều như vậy, trăm phương nghìn cách lấy lòng bố mày, còn mày thì làm được tích sự gì? Mày không muốn tao được thoải mái có đúng hay không? Mày lại còn đi ở với trai, mày làm tao mất hết mặt mũi rồi!" Lý Thục Vân căm giận nhìn Mạnh Ân.

Thanh minh sẽ chỉ càng khiến bản thân không dễ chịu, đổi lấy càng nhiều đánh mắng hơn, Mạnh Ân theo thói quen cúi thấp đầu. Lý Thục Vân lại nhìn quanh một lát, sau đó chộp lấy chiếc chổi trên tường trong phòng bảo vệ, muốn nện xuống người Mạnh Ân: "Mày là cái loại vô liêm sỉ không biết xấu hổ, hôm nay tao phải đánh chết mày, coi như không có loại con như mày!"

Khi Hàn Trọng Viễn biết Lý Thục Vân đến đây, thì đã biết chỉ e Mạnh Ân sẽ phải chịu ít đau khổ. Hắn cũng muốn Mạnh Ân chịu khổ một chút, để cậu không còn trông đợi gì vào Lý Thục Vân nữa, không cần phải ngày nào cũng nhớ đến Lý Thục Vân. Nhưng thực sự chứng kiến Mạnh Ân bị mắng, lại thấy trong lòng bấp bênh, đau nhói khó tả. Chờ tới khi trông thấy Lý Thục Vân còn định đánh Mạnh Ân, lại càng có cảm giác tức giận không kiềm chế được, bèn xông lên phía trước toan đạp người ngã xuống.

May mà trong khoảnh khắc sắp sửa ra tay kia, bỗng nhiên hắn nhớ ra rằng, đối với Mạnh Ân, Lý Thục Vân và Mạnh Kiến Kim không giống

https://thuviensach.vn

nhau.

Mạnh Ân có thể không thích Mạnh Kiến Kim, nhưng Lý Thục Vân lại là người mẹ cùng cậu sống nương tựa lẫn nhau… Ý nghĩ thoắt biến, Hàn Trọng Viễn không ra tay với Lý Thục Vân nữa, đổi lại ôm chặt Mạnh Ân một phen, bảo vệ Mạnh Ân trong lòng.

Đời này Hàn Trọng Viễn cũng không phải chưa bị đánh bao giờ. Năm hắn mười tuổi từng làm hỏng chiếc máy tính bàn đầu tiên mà Tiền Mạt mua, trong máy chứa rất nhiều dữ liệu lại hỏng đến không thể sửa được, Tiền Mạt đã từng cầm chổi lông gà đuổi hắn chạy khắp nơi. Nhưng thứ gọi là đánh kia, thật ra chỉ là sấm to mưa nhỏ, đánh lên người hắn vốn chẳng đau tẹo nào. Đánh xong, Tiền Mạt còn lấy chiếc radio cũ cho hắn tháo ra chơi…

Nhưng Lý Thục Vân thì khác. Hàn Trọng Viễn mặc đồ không thể coi là ít, nhưng cán chổi đánh vào lưng vẫn khiến hắn cảm thấy rất đau, thậm chí vì lực đánh rất mạnh còn khiến cả người phải lung lay.Nhận ra điều này, nhất thời Hàn Trọng Viễn cảm thấy muôn phần may mắn. Cơ thể hắn khoẻ mạnh bị đánh cũng chẳng sao, nếu như đánh lên người Mạnh Ân… Bây giờ cả người Mạnh Ân vẫn toàn xương xẩu, không cẩn thận còn đánh hỏng người luôn ấy chứ!

Lý Thục Vân phát hiện mình đánh phải người khác, lại cũng chẳng dừng tay, thậm chí vì cho rằng người này quá nửa chính là kẻ ở chung với

https://thuviensach.vn

con mình mà đánh càng thêm mạnh. Nhận ra điều này, Hàn Trọng Viễn lại ôm Mạnh Ân chặt hơn.

Mạnh Ân không kìm được run rẩy, rất nhanh lại bắt đầu giãy giụa. Cậu vẫn luôn muốn có người có thể che chở cho mình, nhưng Hàn Trọng Viễn che chở cho cậu thật, lại khiến cậu vừa kinh hãi vừa áy náy, cuối cùng toàn thân lạnh toát: “Mẹ, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, con sai rồi, con sẽ về ngay…”

Hàn Trọng Viễn nghe thấy câu nói muốn về của Mạnh Ân, càng ôm người chặt hơn. Nhưng đúng lúc hắn đang định dạy dỗ Mạnh Ân một chút, bỗng nhiên lại phát hiện người trong lòng hơi bất thường: “Mạnh Ân!”

Mạnh Ân thừa dịp Hàn Trọng Viễn ngạc nhiên mà thoát ra, định ngăn cản mẹ mình, lại đột nhiên phát hiện bảo vệ đã phản ứng lại, kéo mẹ của cậu ra rồi.

Nhìn người mẹ còn đang mắng chửi của mình một cái, lại nhìn Hàn Trọng Viễn bị người dùng chổi đánh ra rất nhiều dấu vết, sợ hãi trong lòng Mạnh Ân bỗng loang rộng.

Hàn Trọng Viễn đối xử với cậu vô cùng vô cùng tốt, mẹ của cậu lại đánh Hàn Trọng Viễn… Sau này cậu, còn có thể gặp Hàn Trọng Viễn nữa

https://thuviensach.vn

sao?

“Cậu sao vậy?” Nhất thời Hàn Trọng Viễn hối hận tột cùng, nếu biết trước sẽ thế này thì nhất định hắn đã không để Lý Thục Vân đến đây… “Cậu yên tâm, tôi sẽ không làm gì mẹ cậu đâu.”

“Xin lỗi…” Mạnh Ân nhanh chóng đứng dậy, “Xin lỗi, em sẽ đưa mẹ em đi ngay, xin lỗi.” Nếu như cậu còn ở lại đây thì nhất định sẽ rước thêm phiền phức cho Hàn Trọng Viễn, chẳng bằng rời khỏi sớm một chút.

Loại người như cậu, đáng lẽ không xứng để Hàn Trọng Viễn để mắt đến, bây giờ cũng nên tỉnh mộng rồi…

“Cậu muốn đi?” Khoé mắt Hàn Trọng Viễn tối sầm – Mạnh Ân muốn đi? Trong mắt Mạnh Ân, mình còn không bằng mẹ của cậu ấy? Rõ ràng biết rằng tất cả những điều này là đương nhiên, nhưng Hàn Trọng Viễn vẫn nổi lên xúc động muốn huỷ diệt mọi thứ xung quanh.

Ròng rã mười lăm năm, trong sinh mệnh của hắn cũng chỉ có Mạnh Ân, sao Mạnh Ân có thể đi?

https://thuviensach.vn

“Anh đến bệnh viện xem sao, em đưa mẹ đi trước, bà ấy…” Mạnh Ân liếc nhìn Lý Thục Vân, người chưa bao giờ dám phản kháng mẹ như cậu, lần đầu tiên thay mẹ mình đưa ra quyết định. Cho dù thế nào, cậu không thể để mẹ mình ở lại đây chửi mắng Hàn Trọng Viễn được nữa, tránh làm tổn hại đến thanh danh của Hàn Trọng Viễn.

Trước đây khi nhật kí bị dán bên trong tủ kính, cậu lo sợ việc này sẽ bị mẹ mình, bị mọi người xung quanh biết, giờ lại cảm thấy mấy chuyện kia chẳng là gì cả.

Chờ về đến nhà, mẹ cậu đánh cậu mắng cậu thế nào cũng kệ, chỉ cần không ảnh hưởng đến Hàn Trọng Viễn là được.

Hàn Trọng Viễn lại hơi cuồng loạn, thậm chí bắt đầu hối hận khi nãy mình không đánh cho Lý Thục Vân một trận: “Cậu thật sự muốn đi?”

“Em đi trước.” Mạnh Ân không dám nhìn Hàn Trọng Viễn, kéo mẹ mình rời đi.

Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân bỏ đi không hề ngoảnh lại, thần sắc chợt hoá lạnh lẽo – hay là trực tiếp dùng thuốc tác dụng mạnh luôn đi?

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu Mạnh Ân lại bị mẹ cậu đánh mắng…

Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn ngoảnh nhìn vệ sĩ mà Tiền Mạt thuê bảo vệ mình: “Anh đi theo dõi xem, nếu như người đàn bà này dám đánh người, thì dạy dỗ bà ta một chút!”

“Vâng.” Vệ sĩ trả lời xong thì đi ngay, thấy thế, Hàn Trọng Viễn lại cầm điện thoại gọi đi một cuộc.

Bây giờ nội tâm Hàn Trọng Viễn bấp bênh không yên, thậm chí còn không có cách nào bình tĩnh suy xét, nên cũng hoàn toàn chẳng phát hiện, ở một góc khuất cách đó không xa, Mạnh Manh đã chứng kiến tất cả mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 18: Gác Xép

Trước đây Mạnh Manh đã từng nghi ngờ rồi, nghi ngờ Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân thật. Giờ trông thấy toàn bộ mọi chuyện, lại khiến cô ta càng thêm chắc chắn điều này, nhất thời hận tới mức ngứa răng, đồng thời hối hận muôn phần.

Trước giờ cô ta vẫn luôn để ý đến Hàn Trọng Viễn, cũng luôn quan sát Mạnh Ân, còn đọc nhật kí của Mạnh Ân nên biết giữa Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn, ngoài việc vay tiền trước đây ra thì không có giao tiếp nào khác. Nếu vậy, bỗng dưng Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân, quá nửa chính là vì cuốn nhật kí kia.

Cô ta dán nhật kí lên, là muốn khiến Mạnh Ân bị đuổi khỏi trường, sau đó mình sẽ thay Mạnh Ân đi xin lỗi đủ kiểu rồi tiếp cận Hàn Trọng Viễn. Không ngờ cuối cùng chẳng những cô ta không tiếp cận được Hàn Trọng Viễn, đổi lại thằng nhóc Mạnh Ân này còn được Hàn Trọng Viễn thích!

Nếu biết trước như vậy thì nhất định cô ta đã đem đốt cuốn nhật kí kia mà không phải là đem dán rồi!

https://thuviensach.vn

Mạnh Manh hối hận hồi lâu, hối hận xong lại không kìm được căm phẫn. Thằng nhóc Mạnh Ân biến thái này khiến người khác ghê tởm thì cũng thôi đi, không ngờ Hàn Trọng Viễn cũng cùng một giuộc, còn lừa dối tình cảm của cô ta nữa!

Suy nghĩ của Mạnh Manh, Hàn Trọng Viễn không biết, cho dù có biết thì hắn cũng sẽ chỉ cảm thấy nực cười.

Đời trước, ít nhất Mạnh Ân còn để lại chút ấn tượng trong kí ức hắn – hắn vẫn luôn nhớ rằng thời Trung học, từng có đàn em vì thích mình mà bị đuổi học, nhưng còn Mạnh Manh… Hắn hoàn toàn không hề nhớ là có người này.

Khi ấy hắn một lòng thích Lịch Tiếu Tiếu, sao còn có thể quan tâm đến người khác? Việc lừa dối tình cảm này không phải là rất nực cười hay sao?

Trong lòng đủ loại cảm xúc quay cuồng không ngừng, Hàn Trọng Viễn chăm chăm nhìn bóng lưng dần xa của Mạnh Ân, thần sắc cũng càng lúc càng âm u. Tiền Mạt nhận được điện thoại của vệ sĩ đi tới, thấy một màn như vậy, không kìm được chau mày.

https://thuviensach.vn

Cô thương con mình, nên sự nhân nhượng với tính cách dị thường mà Hàn Trọng Viễn biểu hiện là rất cao. Nhưng cô cũng chẳng mong con trai mình cứ tiếp tục như vậy mãi – ảnh hưởng của Mạnh Ân với Hàn Trọng Viễn quá lớn…

Cô không ghét Mạnh Ân, nhưng cũng lo lắng tình cảm giữa hai người xảy ra trúc trắc. Mà một khi việc này xảy ra, chỉ e con trai cô sẽ gặp chuyện…

“Con không thể cứ giữ người khư khư bên mình được.” Tiền Mạt nói.

“Ai nói không thể?” Hàn Trọng Viễn hỏi lại, chỉ cần giải quyết mẹ của Mạnh Ân, bên cạnh Mạnh Ân cũng sẽ chỉ còn mình hắn. Ban đầu hắn nghĩ, có lẽ không thể dùng biện pháp khiến Mạnh Ân và mẹ của cậu đoạn tuyệt quan hệ, nhưng chẳng phải còn có cách khác hay sao? Muốn huỷ hoại một người đàn bà ngay cả chữ cũng không biết, thật sự là việc không thể đơn giản hơn.

“Khoảng thời gian mà con trải qua kia, vì con bại liệt nên thằng bé mới không rời một bước. Con mà lành lặn, e thằng bé cũng chẳng dám xuất hiện trước mặt con…”

https://thuviensach.vn

“Cậu ấy thích con!” Đôi ngươi mang theo tơ máu của Hàn Trọng Viễn ghim thẳng vào Tiền Mạt.

“Mẹ nhìn ra được, mẹ chỉ muốn nhắc con, nếu con thật sự muốn thằng bé ở lại bên cạnh mình, cũng đừng làm chuyện quá quắt quá. Dù sao người kia cũng là mẹ của thằng bé.” Tiền Mạt bảo. Mấy ngày nay sau khi chung đụng với con trai, cô đã bất đắc dĩ phát hiện con mình có một số tư tưởng vô cùng cực đoan, nếu như cứ thây kệ… Có lẽ một ngày nào đó cô muốn gặp con, thì phải vào tù để gặp mất.

Hàn Trọng Viễn nhắm nghiền hai mắt, lúc mở ra, ánh nhìn đã bình tĩnh hơn nhiều: “Con biết rồi.” Trong mười lăm năm kia, mặc dù chân hắn không ra khỏi cửa, nhưng đã làm rất nhiều việc. Chẳng hạn như thằng con kia của Lịch Tiếu Tiếu và Hàn Hành Diểu, chính là do hắn dụ dỗ sa đoạ. Để huỷ đi Hoa Viễn, hắn càng làm rất nhiều việc bí mật trái pháp luật và phạm tội.

Khi ấy hắn không cảm thấy những việc này đáng là gì, thậm chí vẫn luôn cho rằng có thể tự tay giết chết kẻ thù là tốt nhất. Nhưng về sau, Lịch Tiếu Tiếu bị buộc đến bước đường cùng lại giết Mạnh Ân…

Những suy nghĩ trong lòng hắn, vẫn phải đè nén lại mới được. Người mẹ kia của Mạnh Ân, hắn cũng không thể xuống tay quá nặng…

https://thuviensach.vn

Nhìn sắc mặt Hàn Trọng Viễn, Tiền Mạt thầm thở dài: “Mẹ giúp con liên lạc với một bác sĩ tâm lí.”

“Con không gặp!” Hàn Trọng Viễn khẩy cười một tiếng, “Cho dù có gặp… mẹ nghĩ con sẽ kể chuyện của mình cho một người xa lạ chắc?” Bệnh nhân không chịu kể chuyện của mình, bác sĩ tâm lí còn có thể làm được trò trống gì? Mà những gì hắn từng trải qua kia, sao có thể nói ra cơ chứ?

“Thằng nhóc thối tha!” Tiền Mạt hít sâu một hơi, “Được, mẹ mặc kệ con, con theo mẹ về!” Xem ra không thể khiến con trai đi tìm bác sĩ tâm lí, nhưng có lẽ có thể cho Mạnh Ân đi? Để Mạnh Ân đi học tâm lí học là tốt nhất…

Hàn Trọng Viễn theo Tiền Mạt quay về, vừa vào nhà bèn về phòng ngay. Tiền Mạt khẽ thở hắt, cân nhắc mấy câu định bụng sau bữa tối sẽ nói chuyện tiếp với Hàn Trọng Viễn, lại chẳng ngờ Hàn Trọng Viễn vào phòng cầm ra vài thứ, không thèm ngoảnh lại bèn ra ngoài!

Thằng nhóc thối tha này! Tiền Mạt không kìm được nổi giận, rốt cuộc vẫn tìm vệ sĩ, để vệ sĩ đi theo Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn về nhà, là để lấy một vài thứ mà hắn đã đánh máy từ trước. Sau khi hắn bại liệt không thể làm được gì khác, lại luyện được kĩ thuật hacker đến trình độ hạng nhất hạng hai. Mặc dù hắn không thích ứng với máy tính hiện tại cho lắm, nhưng hắn vẫn thừa sức xâm nhập vào máy tính của công ti Mạnh Kiến Kim, tìm ra được vài thứ.

Thứ trên tay hắn bây giờ, đối với Mạnh Kiến Kim thì chỉ có thể thương gân chứ chưa thể động cốt, nên vốn dĩ hắn định sau khi thu thập được thêm một ít, mới huỷ hoại Mạnh Kiến Kim. Nhưng lúc này đây… Có lẽ hắn muốn giữ kẻ này lại nhảy nhót một thời gian.

Đi chẳng bao xa, Hàn Trọng Viễn gọi cho Mạnh Kiến Kim một cuộc điện thoại: “Mạnh tổng, tôi có mấy thứ rất hay ở đây, ông có muốn xem không?”

Lúc Hàn Trọng Viễn đi tìm Mạnh Kiến Kim, Mạnh Ân và Lý Thục Vân đã về đến nhà của hai người.

Trên đường Lý Thục Vân đã định đánh Mạnh Ân rồi, lại chẳng ngờ có một gã đàn ông gần đó chạy ra, ngăn cản bà ta, còn theo họ đi vào căn nhà nhỏ bị chen ở trong góc kia.

https://thuviensach.vn

“Mày đi theo bọn tao làm gì? Đây là nhà tao, mày cút ra ngoài cho tao, cái đồ lưu manh nhà mày, đầu đường xó chợ…” Lý Thục Vân không ngừng chửi mắng, vệ sĩ kia lại chẳng hề nhúc nhích.

Vốn Mạnh Ân cho rằng mình sẽ bị đánh một trận, không ngờ mọi chuyện lại như vậy, nhất thời càng cảm động hơn. Mà càng cảm động, lại càng thấy áy náy, thấy có lỗi với Hàn Trọng Viễn. Vì thế cho dù hàng xóm xung quanh đều biết cậu là kẻ biến thái thích nam giới do ban chiều Mạnh Manh tới cửa tìm Lý Thục Vân, vài người gần đó còn đặc biệt đi vào dạy bảo cậu, cậu cũng chẳng hề thấy buồn.

Lý Thục Vân thì khác. Trước mặt mọi người bà ta tỏ ra oán giận Mạnh Ân, từ việc Mạnh Ân giặt quần áo thì giặt tẩy nhiều lần lãng phí nước, cho đến bản thân trước kia sinh con xong không ai chăm sóc, chỉ có thể tự mình xuống giường làm đồ ăn rồi giặt tã cho Mạnh Ân. Từ việc bây giờ trong nhà có nhiều khó khăn cho đến việc bà ta đã trả giá bao nhiêu vì Mạnh Ân, gần như chẳng câu nào lặp lại câu nào, khiến người xung quanh cũng trở nên kích động mà thuyết giáo Mạnh Ân, bảo Mạnh Ân không thể vong ơn phụ nghĩa.

Mạnh Ân im lặng. Cậu biết Lý Thục Vân đã làm rất nhiều việc vì mình, cậu cũng vẫn rất áy náy, luôn nghĩ là chờ sau khi học thành tài có thể cho Lý Thục Vân sống những ngày lành tháng tốt. Nhưng bây giờ, cậu căn bản không thể học thành tài được nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Qua rất lâu, Mạnh Ân mới nói: “Mẹ, ngày mai con sẽ đi tìm việc…”

“Tìm việc? Cái loại như mày thì ai thèm thuê? Cuối cùng chả phải vẫn là tao nuôi à? Nếu biết trước mày không có chí tiến thủ như thế, tao đã không đẻ mày ra rồi, mà cho dù có đẻ thì cũng phải vứt mày đi sớm một chút, về li hôn với bố mày rồi đi lấy người khác! Nếu không phải tại mày thì sao tao có thể rơi vào tình cảnh như ngày hôm nay?” Lý Thục Vân giận dữ tột cùng, đột nhiên đứng dậy, đẩy Mạnh Ân lên trên gác xép, sau đó khoá cửa lại.

Vệ sĩ chứng kiến một màn này cau mày, đổi lại không ngăn cản – dù sao Lý Thục Vân cũng không đánh Mạnh Ân.

Nơi Lý Thục Vân ở là một căn nhà nhỏ nằm chen giữa hai căn nhà khác, thật ra chỉ có một tầng, nhưng vì để chứa đồ đạc, Lý Thục Vân chống một chiếc thang, ngăn cách ra một căn gác xép nhỏ.

Vốn dĩ căn nhà này đã dột nước vì cũ kĩ, người ở hai nhà xung quanh còn xây ban công kéo dài ra che một khoảng bên trên nhà của họ, khiến căn gác xép nhỏ lại càng âm u ẩm ướt. Mà Mạnh Ân, trước đây đều ở nơi này.

Trong phòng bốc lên mùi ẩm mốc, một con chuột chui tọt vào gầm giường… Mạnh Ân ngồi trên giường, trong khoảnh khắc chỉ cảm thấy hết

https://thuviensach.vn

thảy mọi chuyện trước đây đều như một cơn mơ.

Cậu vẫn luôn là một người chẳng ai hoan nghênh, ai ai cũng ghét. Khác hẳn với Hàn Trọng Viễn, trong khi căn nhà này của họ chỉ có hai mươi mấy mét vuông, nhà họ Hàn lại ở trong biệt thự xa hoa rộng lớn như vậy, cậu dựa vào đâu mà thích Hàn Trọng Viễn? Dựa vào đâu mà đứng cạnh Hàn Trọng Viễn?

Thật ra, chỉ cần có thể nhìn Hàn Trọng Viễn từ xa, cũng đã là ân huệ mà ông trời ban cho cậu rồi.

Ngày mai, trước tiên cậu có thể tìm việc rửa bát, hoặc là ra ngoại thành đến mấy nhà máy bao ăn bao ở kia…

Mạnh Ân lấy ra một quyển vở, muốn viết chút gì đó, sau cùng lại buông bút, chợt nghe thấy cửa sổ có tiếng gõ.

Cậu ngẩng đầu, phát hiện phía bên kia gác xép, ngoài khung cửa sổ nhỏ vẫn vì nhà cửa xung quanh che kín mà ánh Mặt Trời chưa từng có cách lọt vào, Hàn Trọng Viễn với sắc mặt rất xấu đang nhìn mình.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 19: Mái Nhà

Mạnh Ân ngẩn ngơ nhìn chằm chằm cửa sổ nhỏ hình tròn kia, mãi đến khi sắc mặt Hàn Trọng Viễn càng lúc càng khó coi, cậu mới kịp phản ứng mình không phải đang mơ.

Vài bước chạy đến bên cửa sổ, Mạnh Ân cầm lấy chiếc gậy đặt gần đó, kéo mở cửa sổ ra: “Sao anh lại tới đây?”

“Đến xem cậu thế nào.” Hàn Trọng Viễn nói, cúi người định chui vào, rất nhanh lại cau mày: “Không vào được!”

“Cửa sổ này hơi nhỏ ạ.” Mạnh Ân nhìn bờ vai rộng lớn của Hàn Trọng Viễn, cười khẽ.

“Cậu ra đây.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Em cũng không ra được, hơn nữa sẽ giẫm hỏng mái ngói mất…” Nói được một nửa, bỗng nhiên Mạnh Ân nhớ ra điều gì, vội thò đầu ra, sau đó

https://thuviensach.vn

phát hiện bên ngoài mái ngói nhà mình đã vỡ đầy một mảng lớn, khỏi phải nghi ngờ là lúc Hàn Trọng Viễn trèo lên đã giẫm nát.

“Chẳng phải chỉ là một ít gạch ngói thôi à? Gạch ngói này chất lượng kém quá!” Hàn Trọng Viễn hơi mất tự nhiên, loại gạch ngói màu xám cong cong chỉ dày có một centimet này vô cùng vô cùng không vững chắc, hắn chỉ giẫm nhẹ một tí là đã vỡ cả đống rồi, chuyện này tuyệt đối không liên quan đến hắn.

“Không sao, ngày mai em đi tìm một ít về thay là được.” Mạnh Ân mỉm cười. Trước đây khi cậu ham chơi trèo lên mái nhà, cũng từng giẫm nát gạch ngói. Lúc ấy Lý Thục Vân đã đánh cậu một trận, còn bắt cậu đi thay… Sau này mặc dù cậu không đi giẫm mái ngói nhà mình nữa, thì người xung quanh trèo lên mái nhà chơi, hoặc là bên cạnh ném mấy thứ rác rưởi lên mái nhà cậu làm hỏng gạch ngói, cậu vẫn phải đi sửa. Vì thế đã sớm làm quen rồi.

“Tôi sẽ tìm người, mái nhà cậu phải sửa thật cẩn thận mới được.” Hàn Trọng Viễn chán ghét liếc nhìn những vỏ trái cây và túi nilon kia, nếu không phải lo cho Mạnh Ân thì nhất định hắn sẽ không trèo lên cái mái nhà khiến mình ghê tởm này.

Cũng chẳng biết khi nào Mạnh Kiến Kim có thể xử lí thoả đáng mọi chuyện… Khi trước, lúc đem “ảnh riêng tư” của gã đàn ông bụng phệ này

https://thuviensach.vn

và Trình Ninh San, cùng một ít chứng cứ trái pháp luật của công ti lắp đặt thiết bị của ông ta ra, sắc mặt ông ta quả thật thú vị vô cùng.

"Không cần đâu, mẹ em…"

"Vậy thì đợi sau này sửa." Hàn Trọng Viễn nói, mặc dù căn nhà này hơi nhỏ hơi bẩn hơi bừa bộn, nhưng thật ra hắn rất thích – đời trước lúc vừa được Mạnh Ân cứu ra, hai bọn họ đã ở nơi này.

Hàn Trọng Viễn nói vậy, Mạnh Ân cũng không cố chấp nữa. Mà bấy giờ, bỗng nhiên cậu nhận thấy tâm tình kích động của Hàn Trọng Viễn cũng đã hồi phục phần nào thì lại càng nghĩ tới nhiều chuyện khác – hai người họ, chẳng biết còn có "sau này" hay không…

"Cậu lại đây một chút." Bỗng dưng Hàn Trọng Viễn bảo.

Mạnh Ân tiến lên một chút, ló đầu ra ngoài khung cửa sổ nhỏ.

Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân cách mình càng lúc càng gần, cõi lòng bất an vì Mạnh Ân rời đi rốt cuộc cũng yên ổn trở lại, đồng thời cứ như bị

https://thuviensach.vn

mê hoặc vậy, không kìm được muốn hôn cậu. Mạnh Ân đối diện với ánh mắt của hắn, cũng hơi ngơ ngác.

Ở đây chẳng chỗ nào có kiến trúc tuân theo quy chuẩn, mọi người xây bừa đắp bừa, có thể hình dung khung cảnh là một căn nhà có mái ngói bẩn, bừa, xấu trong thôn làng ở nội thành, vậy mà bầu không khí giữa hai chàng trai lại có phần khác biệt.

Nhưng đúng lúc này, một chiếc túi nilon đựng vỏ măng và vỏ diếp ngồng từ cửa sổ tầng trên của căn nhà cạnh bên ném xuống, lạch cạch một tiếng rơi ngay bên cạnh Hàn Trọng Viễn. Tức khắc, giọng nói của một người đàn bà trung niên vang lên: “Lý Thục Vân! Trên mái nhà bà có một thằng trộm đang nằm nè, bà mau ra đây bắt trộm đi!”

“…” Sắc mặt Hàn Trọng Viễn lập tức đen kịt.

Hàn Trọng Viễn tốn rất nhiều công sức mới chạy ra khỏi ngõ nhỏ kia, sau đó tìm một khách sạn gần đó tắm rửa mấy lần liền – trước đấy để gặp được Mạnh Ân, hắn đã chịu đựng cái mái nhà đáng sợ kia, nhưng giờ chỉ cần nhớ lại là toàn thân đã thấy khó chịu, hận không thể lột cả một tầng da khỏi người mình.

https://thuviensach.vn

Hắn vẫn cho rằng mình không bị bệnh sạch sẽ, giờ mới biết trước đây không quan tâm đến sạch sẽ đều là vì chỗ ở vẫn luôn được Mạnh Ân dọn dẹp rất gọn gàng, cũng chẳng có người ngoài tới chơi bao giờ…

Chờ tắm xong, Hàn Trọng Viễn liên lạc ngay với người vệ sĩ mà hắn đã dặn dò là phải ở lại căn nhà tồi tàn kia: “Mạnh Ân ở đó thế nào?”

“Lúc trước tâm tình của Lý Thục Vân vẫn chưa ổn định lắm, bây giờ Mạnh Kiến Kim đến, đang nói chuyện với bà ta.” Vệ sĩ đáp.

“Nói chuyện gì?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi. Hắn bảo Mạnh Kiến Kim nghĩ cách đuổi Lý Thục Vân đi, nhưng cũng không biết rốt cuộc Mạnh Kiến Kim sẽ làm thế nào.

Ngay từ đầu, hắn đã có ý để Lý Thục Vân đánh Mạnh Ân, bỏ rơi Mạnh Ân, để Mạnh Ân tuyệt vọng với Lý Thục Vân, rồi lợi dụng dư luận và luật pháp khiến hai người đoạn tuyệt quan hệ hoàn toàn, đoạt lấy quyền giám hộ của Lý Thục Vân. Tiếc là kế hoạch không thể xúc tiến được, căn bản hắn không nỡ để Mạnh Ân bị thương, thế nên cũng chẳng cách nào đổ dầu vào lửa làm quan hệ của Mạnh Ân và Lý Thục Vân tồi tệ đi được. Cuối cùng chỉ đành từ bỏ ý định này, đổi sang dùng cách khác.

https://thuviensach.vn

Chẳng hạn như, uy hiếp bắt Mạnh Kiến Kim đuổi Lý Thục Vân đi, ngoài ra không cho hai kẻ này đến tìm Mạnh Ân nữa.

“Mạnh Kiến Kim bảo là muốn li hôn với Lý Thục Vân, Lý Thục Vân sống chết cũng không chịu. Sau đó Mạnh Kiến Kim bèn bảo không li hôn cũng được, nhưng Lý Thục Vân phải về quê, không được ở lại đây làm mất thể diện nữa, Lý Thục Vân đồng ý rồi.” Vệ sĩ lời ít mà ý nhiều nói.

“Tôi biết rồi, đừng để họ làm hại Mạnh Ân.” Hàn Trọng Viễn nói, bất giác lại nổi lên xúc động muốn trèo lên mái nhà nằm.

Cùng lúc đó trong căn nhà tồi tàn kia, sau khi Lý Thục Vân đồng ý rời đi, Mạnh Kiến Kim thở phào nhẹ nhõm.

Trước đấy lúc Hàn Trọng Viễn tìm ông ta, ông ta còn rất phấn khởi, cứ tưởng Hàn Trọng Viễn muốn nhờ vả mình. Không ngờ Hàn Trọng Viễn chẳng những không nhờ vả mà lại còn cầm ra cả tá thứ uy hiếp ông ta…

Những thứ kia ông ta đều cất giấu rất cẩn thận, sao lại rơi vào tay của Hàn Trọng Viễn? Người nhà họ Hàn đều thần thông quảng đại như vậy hay sao? Mạnh Kiến Kim không am hiểu máy tính, hoàn toàn chẳng nghĩ đến vấn đề hacker, chỉ cho là Hàn Trọng Viễn tìm người đến nhà mình, đổi lại

https://thuviensach.vn

càng thêm kiêng kị Hàn Trọng Viễn. Bấy giờ chỉ thấy may mắn vì việc mà Hàn Trọng Viễn bảo ông ta làm rất đơn giản.

Chẳng phải chỉ là đuổi Lý Thục Vân đi thôi à? Trước đây ông ta không làm chuyện này, là vì sự tồn tại của Lý Thục Vân hoàn toàn không cản trở ông ta với Trình Ninh San hoặc là người khác anh anh em em, mà bây giờ… Nếu Hàn Trọng Viễn bảo ông ta làm vậy, thì cứ làm là được rồi.

Về phần Mạnh Ân… Trước đây Mạnh Kiến Kim còn muốn kiếm chút lợi lộc nhờ vào Mạnh Ân, giờ cũng không dám nghĩ thế nữa, chỉ mong Hàn Trọng Viễn đừng gây phiền phức cho mình.

Tất nhiên, nếu Hàn Trọng Viễn muốn gây phiền phức cho mình thật thì ông ta cũng chẳng sợ, cùng lắm thì cá chết lưới rách… Ông ta chỉ cần tìm người nói Hàn Trọng Viễn chiếm đoạt con của ông ta, còn là đồng tính luyến ái thì Hàn Trọng Viễn cũng chẳng tốt đẹp gì.

Ông ta đã xác định, Hàn Trọng Viễn chính là một kẻ biến thái!

“Tôi đã mua cho bà vé tàu sáng mai rồi, bà cầm mà về nhà đi, sau này đừng quay lại, cũng đừng liên lạc với Mạnh Ân nữa! Mỗi tháng tôi sẽ gửi cho bà hai nghìn vào sổ tiết kiệm, đủ cho bà sinh sống!” Mạnh Kiến Kim lấy ra một tờ giống như tấm vé đưa cho Lý Thục Vân.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân đáp lời, không hề có ý định phản đối mà dáng vẻ còn hết sức vừa lòng, chỉ nhắc lại yêu cầu muốn Mạnh Kiến Kim gọi điện cho mình.

Mạnh Kiến Kim lười suy xét tâm tư của Lý Thục Vân, xoay người rời khỏi nơi chốn từng chứng kiến ông ta nghèo túng. Lý Thục Vân liếc nhìn bảo vệ vẫn đứng gần đó, cuối cùng thả Mạnh Ân trên gác xép ra.

“Mẹ, mẹ muốn đi thật ư?” Mạnh Ân trèo xuống thang, sắc mặt hơi tái. Căn nhà này không hề cách âm nên đương nhiên cậu đã nghe được mọi chuyện.

“Tất nhiên là tao muốn đi rồi, chả lẽ còn ở lại đây để bẽ mặt với mày à?” Lý Thục Vân đáp, bà ta một lòng muốn Mạnh Ân làm mình nở mày nở mặt, muốn Mạnh Kiến Kim thích Mạnh Ân. Bây giờ tất cả đều không thể thực hiện được, lúc này bà ta nhìn Mạnh Ân thấy thế nào cũng không vừa mắt, “Nhà này tao để lại cho mày, những thứ khác tao không quan tâm!”

“Mẹ…” Mạnh Ân tưởng bị xối một chậu nước đá, lạnh buốt từ đầu đến chân.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân nhìn Mạnh Ân, cũng chẳng biết là thuyết phục Mạnh Ân hay là thuyết phục chính mình: “Mày đúng là một thằng nhóc chết bằm, từ lúc đẻ mày ra tao đã chẳng có gì tốt đẹp cả, giờ cuối cùng cũng có thể thoát khỏi mày rồi! Cậu của mày đã muốn tao quay về trông con giúp từ lâu, em họ mày lanh lợi đáng yêu, nhất định không giống cái loại mày chả biết xấu hổ… Về sau mày cũng đừng tìm tao, ông ngoại bà ngoại mày không biết chuyện bố mày muốn li dị với tao, nếu như mày tìm tao làm họ biết được, tao sẽ không còn mặt mũi sống tiếp nữa.”

Việc cậu mình muốn mẹ trông con giúp, Mạnh Ân đã biết từ lâu. Cậu cũng biết Lý Thục Vân vẫn luôn rất muốn trở về.

Trước đây Lý Thục Vân không quay về, là vì Mạnh Kiến Kim ngay cả một đồng cũng không cho bà ta. Bà ta mà về nhà mẹ đẻ thì chỉ tổ thêm mất mặt, hơn nữa bà ta còn muốn dựa vào cậu để đoạt lại Mạnh Kiến Kim, mà bây giờ… Lý Thục Vân thất vọng về cậu, Mạnh Kiến Kim lại đồng ý cho bà ta tiền hàng tháng, để bà ta có mặt mũi mà về nhà mẹ đẻ, đương nhiên bà ta rất vui lòng trở về rồi.

Mà bản thân mình, lại bị mẹ bỏ rơi.

Rõ ràng đã biết điều này từ lâu, cớ gì trước đây cậu còn hi vọng hão huyền?

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân ngồi sụp trên bậc thang, lặng lẽ nhìn Lý Thục Vân thu dọn đồ đạc, cả đêm không ngủ.

Ngoài ngõ, Hàn Trọng Viễn ngồi trong ô tô, bởi bên cạnh không có hơi thở quen thuộc mà chẳng thấy buồn ngủ, cũng cả đêm thức trắng.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 20: Tài Nấu Nướng

Tối hôm trước Lý Thục Vân đã thu dọn xong đồ đạc, lúc xách hành lí định rời đi, chần chừ rất lâu, rốt cuộc mới nói: “Mày cũng đừng thích thằng kia nữa, không đi học thì tìm việc, về sau cưới vợ mà sống cho tốt.”

Mạnh Ân ngẩng đầu, mặt đầy trông mong nhìn Lý Thục Vân.

“Mày thích một thằng con trai làm tao với bố mày mất hết mặt mũi, nếu không phải tao đồng ý bỏ mày lại để về quê, ông ta đã bắt tao phải li dị rồi! Dù sao tao cũng không quan tâm đến mày nữa… Mày tránh xa thằng kia ra, chịu khó đi năn nỉ bố mày, bố mày sẽ không bỏ mặc mày đâu.” Lý Thục Vân mang thần sắc phức tạp nhìn con trai mình, “Nếu bố mày chê mày làm mất thể diện… Lúc tao bằng tuổi mày thì đã tự mình kiếm sống rồi, chắc là mày cũng sẽ sống được thôi.”

Lý Thục Vân xoay người bỏ đi. Gương mặt Mạnh Ân mang theo ngơ ngác ngồi yên tại chỗ, có chút thẫn thờ.

Chuyện bị bỏ rơi như vậy, trong mười mấy năm sinh mệnh ngắn ngủi của cậu, đã từng xảy ra rất nhiều lần.

https://thuviensach.vn

Sau khi bố và Trình Ninh San sinh một đứa con gái chỉ kém cậu vài tháng, lại sinh một đứa con trai nhỏ hơn cậu ba tuổi, chính là sau khi thằng bé kia ra đời, Mạnh Kiến Kim vốn vẫn còn để ý đến mẹ cậu cũng trở nên không thích hai mẹ con cậu nữa.

Những kí ức trước năm ba tuổi, Mạnh Ân đều không còn nhớ nữa. Kí ức của cậu bắt đầu vào lúc cậu ba tuổi rưỡi, khi ấy Mạnh Hạo Bân mới chào đời không lâu, vì vấn đề hộ khẩu của Mạnh Hạo Bân mà Mạnh Kiến Kim muốn li hôn với mẹ cậu. Mẹ cậu đã khóc cả ngày, sau đó bỏ cậu lại trong nhà của Mạnh Kiến Kim và Trình Ninh San.

Đối với Mạnh Ân, đó là nơi hoàn toàn xa lạ. Cậu nép mình trong góc không dám động đậy, cũng chẳng ai để ý đến cậu, lúc nào cũng đói bụng… Sau này Mạnh Manh vì em trai sinh ra mà không ai quan tâm đến mình nữa, trong lòng bất bình còn cầm gậy đuổi đánh cậu.

Về sau, lúc nhìn thấy Lý Thục Vân thì ôm chân Lý Thục Vân khóc lóc gọi mẹ, cho dù Lý Thục Vân có đánh cậu thế nào cũng không buông tay, chỉ sợ Lý Thục Vân bỏ rơi mình, nhưng Lý Thục Vân vẫn bỏ rơi cậu…

Cậu sẽ mãi mãi ghi nhớ sự hoảng sợ khi bản thân một mình co ro trong góc, không cẩn thận tè ra quần mà chẳng dám nói với ai.

https://thuviensach.vn

Ngồi xuống đất ôm lấy đầu gối mình, Mạnh Ân không kìm được run nhẹ.

“Cậu ngồi dưới đất làm gì? Muốn bị ốm chắc?” Một chất giọng mang theo hung dữ vang lên. Mạnh Ân vừa ngẩng đầu thì trông thấy Hàn Trọng Viễn.

Lại một lần nữa, Hàn Trọng Viễn giống như bồ tát cứu khổ cứu nạn xuất hiện trước mặt cậu.

Hàn Trọng Viễn được coi là bồ tát cứu khổ cứu nạn sắc mặt cực kì khó coi, hắn thô bạo kéo Mạnh Ân từ dưới đất dậy: “Cậu ngồi đấy làm gì? Không biết đường đi tìm tôi à?”

Mạnh Ân ngẩng đầu nhìn Hàn Trọng Viễn. Cậu muốn bảo rằng mình sẽ đi tìm việc, sẽ trả lại tiền mà mấy ngày nay mình tiêu tốn cho Hàn Trọng Viễn, nhưng cậu lại không nỡ lên tiếng.

Lúc này đây, Hàn Trọng Viễn giống như cọng rơm cứu mạng của cậu vậy, khiến cậu muốn nắm lấy thật chặt. Cho dù con đường phía trước là núi

https://thuviensach.vn

đao biển lửa, cũng tình nguyện dấn thân vào.

“Theo tôi về nhà! Nấu cơm cho tôi ăn!” Hàn Trọng Viễn trực tiếp kéo Mạnh Ân ra khỏi cửa.

“Nè, các người là ai thế hả!”

Vẻ mặt Hàn Trọng Viễn có phần hung dữ, bên cạnh còn có vệ sĩ đi cùng, lập tức khiến những gia đình xung quanh xúm lại.

“Đòi nợ!” Hàn Trọng Viễn giận dữ nói.

Vốn dĩ mấy gia đình này trông thấy Hàn Trọng Viễn áo quần chỉn chu, còn suy xét xem có phải hắn chính là người tình của Mạnh Ân mà hôm qua Mạnh Manh nói với Lý Thục Vân hay không. Nhưng giờ quan sát động tác của Hàn Trọng Viễn…

Vừa nhìn đã thấy là người này có thù với Mạnh Ân, tuyệt đối chả phải người tình gì hết. Hôm qua nhà họ Mạnh sôi nổi cực kì, hiếm khi Mạnh Kiến Kim mới quay về, lẽ nào Mạnh Kiến Kim mắc nợ bên ngoài?

https://thuviensach.vn

Cha mắc nợ, cũng khó tránh khỏi liên luỵ đến con… Rất nhiều người thông cảm nhìn Mạnh Ân, nhưng thấy vẻ mặt đáng sợ của Hàn Trọng Viễn, lại chẳng dám làm gì.

Nhà họ Mạnh từ nơi khác chuyển đến, không thân cũng chẳng quen với họ, cho dù họ thương hại Mạnh Ân, thì cũng sẽ không vì Mạnh Ân mà đắc tội với người khác.

Tất nhiên, dù không ai dám đứng ra ngăn cản trước mặt, nhưng quay đầu đi, lập tức có người gọi điện báo cảnh sát. Tiếc là lúc đó Hàn Trọng Viễn đã sớm đưa Mạnh Ân đi rồi, họ lại chẳng tìm được lí do nào, vậy nên cảnh sát cũng không đến.

Kéo Mạnh Ân vào xe, Hàn Trọng Viễn liền ôm ngay lấy cậu, nhất thời trong lòng có cảm giác được lấp đầy, cũng thấy hơi mệt mỏi. Nhưng hắn không ngủ được, vì thật sự đói quá – hôm qua sau khi Mạnh Ân rời đi, hắn chưa ăn gì cả, còn phát hiện hình như mình lại có thêm một tật xấu nữa rồi.

Tối hôm qua, vệ sĩ đi cùng hắn mua cho hắn cả cơm lẫn đồ ăn khuya, nhưng hắn nhìn những thứ này, không ngờ lại chẳng ăn nổi.

https://thuviensach.vn

Đời trước hắn xảy ra tai nạn xe, chính vì ăn phải đồ ăn bị Lịch Tiểu Tiểu bỏ thuốc. Sau này trong viện điều dưỡng, Lịch Tiểu Tiểu ỷ vào việc chặt đứt nguồn thông tin của hắn, còn từng cho hắn uống đủ thứ linh tinh, hòng ép hắn phải giao ra tất cả tài sản trong tay… Người chăm sóc hắn trong viện điều dưỡng cũng đều do Lịch Tiểu Tiểu tìm đến, hắn giận dữ to tiếng với những kẻ đó, những kẻ đó bèn ra tay với đồ ăn của hắn, thấy hắn tiêu chảy còn không dọn cho hắn…

Nói chung chính vì như vậy mà tính nghi ngờ của hắn đối với đồ ăn không rõ nguồn gốc là rất mạnh, căn bản không có cách nào nuốt trôi… Nếu không phải sau khi sống lại vẫn luôn ăn cơm nhà, cho dù ở trong bệnh viện thì thím Lưu cũng sẽ đưa cơm để khiến hắn yên tâm, có khi tật xấu này còn có thể phát hiện sớm hơn ấy chứ.

Về phần trước khi sống lại… Mạnh Ân rất tiết kiệm, đều tự mình nấu cơm. Mặc dù cũng từng có hai lần mua đồ ăn sẵn về để cải thiện cuộc sống, nhưng sau đó thấy hắn không ăn thì cũng không mua nữa… Khi ấy hắn nhìn đồ ăn sẵn là đã thấy ghét rồi, lại chỉ cho rằng mình ghét hàng quán ven đường mất vệ sinh mà thôi…

Hàn Trọng Viễn đưa tay vuốt ve gương mặt Mạnh Ân, ý nghĩ muốn để Mạnh Ân mãi mãi ở lại bên mình dần hoá kiên định.

Hắn không ăn được đồ ăn bên ngoài, mấy năm nữa thím Lưu lại về hưu, Tiền Mạt không thể nào nấu cơm cho hắn… Để mình không bị chết

https://thuviensach.vn

đói thì tất nhiên hắn phải quan tâm đến đầu bếp rồi.

Chưa kể, tài nấu nướng của Mạnh Ân cũng rất được…

Trở về biệt thự, Hàn Trọng Viễn bèn đẩy Mạnh Ân vào bếp, sau đó bắt đầu chờ ăn.

Tiền Mạt vừa mới ăn xong canh gà bên dưới có trứng gà, mộc nhĩ, thịt bò và sủi cảo mà thím Lưu đặc biệt nấu cho mình, thấy một màn như vậy thì khoé mắt co giật.

Tài nấu nướng của Mạnh Ân thật tình không tốt lắm, sao khẩu vị của con trai cô lại kì lạ thế cơ chứ?

Thật ra Mạnh Ân cũng đói. Hàn Trọng Viễn chưa ăn gì, cậu cũng chưa ăn gì.

Nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn bảo cậu đi nấu cơm, cái cảm giác được yêu cầu này khiến cậu thấy mình cứ như được tiêm tiết gà vậy, tỉnh táo gấp trăm lần, hoàn toàn không thấy đói và mệt tí nào.

https://thuviensach.vn

Cậu không biết làm đồ ăn phức tạp, cắt linh tinh mấy thứ trong bếp nấu một nồi canh, sau đó lại bỏ vào bên trong hai bó mì lớn.

"…" Thím Lưu đứng cạnh quan sát, nghẹn tới mức khó chịu trong lòng. Canh không phải cứ bỏ tất cả vào nấu là được, trong đó còn phải kết hợp nguyên liệu nữa, trước tiên nên xào qua là tốt nhất. Hơn nữa bọt trên mặt canh cũng phải nhớ vớt đi, về phần mì… Mì trong nhà họ không phải mì tự làm, mà là mua mì khô, phải đổi sang nồi khác cho nhiều nước vào đun một chút, lọc nước đi rồi cho vào canh, như vậy nhìn sợi mì mới trong và đẹp. Cho thẳng vào trong canh, dính hết cả vào nhau thì ai mà còn muốn ăn nữa!

Tiếc là, Mạnh Ân hoàn toàn không hiểu những thường thức trong mắt của thím Lưu, thậm chí ngay cả Lý Thục Vân cũng không hiểu nữa là. Vì thế thứ Mạnh Ân bưng ra, chính là hai bát mì khiến người ta phát ngán.

"Tiểu Viễn không thích ăn cà rốt…" Tiền Mạt trông thấy bên trong có miếng cà rốt thì vô thức nói, lại thấy con mình đã vung đũa lên ăn ngấu nghiến rồi.

Tiền Mạt mang vẻ mặt dị thường nhìn con mình và Mạnh Ân ăn hết mì, sau đó lại trơ mắt nhìn con mình dẫn Mạnh Ân đi ngủ một giấc…

https://thuviensach.vn

***

Lúc Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân xuống tầng dưới thì đã là chiều, Hàn Trọng Viễn không có thiện cảm với đồ ăn còn thừa buổi trưa, lại bảo Mạnh Ân đi rang cơm.

Mạnh Ân rán trứng rang cơm quen cho thêm xì dầu, nhưng xì dầu ở nhà họ Hàn là hàng xịn nhập khẩu từ nước ngoài, màu hơi nhạt, khác hẳn với xì dầu đen kịt mà Lý Thục Vân mua một đồng một túi, vậy nên cậu không cẩn thận đã cho quá tay…

Hàn Trọng Viễn thoả mãn ăn cơm rang trứng phải trộn thêm ít cơm trắng vào vì quá mặn kia, không để ý đến Mạnh Ân cực kì ngại ngùng vì cảm thấy tài nấu nướng của mình quá kém, mà nhìn chằm chằm Tiền Mạt: “Mẹ tìm người sửa tuổi cho con, sửa thành mười tám tuổi, ừm… Tuổi của Mạnh Ân cũng sửa một chút, sau đó làm chứng minh thư cho tụi con.”

Chỉ khi đủ mười tám tuổi, hắn mới có thể thuận lợi mà làm việc. Về phần Mạnh Ân… Cho dù không thể khiến Mạnh Ân và bố mẹ cậu đoạn tuyệt quan hệ hoàn toàn, thì ít nhất cũng phải làm hai kẻ kia không còn là giám hộ của Mạnh Ân nữa.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 21: Kế Hoạch

“Sửa thành mười tám tuổi?” Tiền Mạt khó hiểu nhìn con trai mình, “Cả chứng minh thư nữa, không phải con đã có rồi à?” Năm ngoái sau khi Hàn Trọng Viễn tròn mười sáu tuổi thì cũng đã làm chứng minh thư rồi. Cô còn làm thẻ tín dụng cho Hàn Trọng Viễn, rồi gửi tất cả các loại tiền mừng tuổi trước đây của Hàn Trọng Viễn vào nữa.

“Chưa đủ mười tám tuổi thì rất nhiều việc không thể xử lí được, con muốn mở công ti.” Hàn Trọng Viễn nói thẳng. Hắn đã chuẩn bị rất nhiều, giờ cũng nên chính thức bắt tay vào làm.

“Con đợi vài ngày, qua mấy hôm nữa mẹ sẽ làm xong cho con.” Tiền Mạt đáp. Nếu Hàn Trọng Viễn muốn bịa đặt ra thân phận vô căn cứ thì một thương nhân như cô chắc chắn không làm được, nhưng nếu chỉ sửa một hai tuổi thì cũng chẳng phải việc gì khó. Cô chỉ cần chuẩn bị giấy chứng nhận, bảo rằng trước đây khi báo tạm trú đã nhớ nhầm tuổi của con trai, rồi thông qua một ít quan hệ là được. Mà nếu cô đã có thể giúp Hàn Trọng Viễn, thì thêm Mạnh Ân cũng chẳng có gì to tát.

“Cảm ơn mẹ. Mà mẹ, con còn muốn một khoản tiền, rồi trợ lí Tề An An bên cạnh mẹ, sau này có thể theo con được không?” Hàn Trọng Viễn nói tiếp.

https://thuviensach.vn

“Không thành vấn đề… Con cần bao nhiêu?” Tiền Mạt lại hỏi.

“Con cần mười triệu[1], tất nhiên không phải lấy không, con sẽ cho mẹ vài thứ.” Hàn Trọng Viễn đáp.

[1] Hơn 34 tỉ VNĐ.

Mười triệu? Không phải Tiền Mạt không cho được chút tiền ấy, nhưng vẫn bị “đòi hỏi lớn” của con trai làm ngạc nhiên. Hàn Trọng Viễn đưa ra yêu cầu trao đổi, còn khiến cô không kìm được mà thở dài trong lòng.

Con cái nhà khác nhận tiền của cha mẹ chẳng ngại tí nào, không ngờ con trai cô lại phân biệt rạch ròi với cô đến thế…

“Mẹ yên tâm, thứ con cho mẹ tuyệt đối vô cùng thoả đáng.” Hàn Trọng Viễn lại nói. Hắn đã từng làm chủ tịch của Hoa Viễn, mặc dù bản thân không phải dân kĩ thuật, nhưng cũng biết rất nhiều chuyện. Như việc sản xuất điều hoà của họ cần phải cải tiến kĩ thuật ở phương diện nào chẳng hạn.

https://thuviensach.vn

Có rất nhiều thứ, đôi khi chỉ là thiếu đi một phương hướng. Mà hắn đưa ra một phương hướng, kĩ thuật viên sẽ biết phải làm thế nào, không cần đi đường vòng cũng khỏi phải lãng phí sức người sức của.

Ngoài việc đó ra, hắn còn có thể cho Tiền Mạt một vài tin tức khác, để Tiền Mạt có thể phát triển Hoa Viễn càng lúc càng lớn mạnh…

“Mẹ biết rồi… Mà dù con không cho mẹ gì cả, thì mẹ là mẹ con, chẳng lẽ con lập nghiệp mẹ lại không giúp à?” Tiền Mạt bảo, lại không kìm được hỏi, “Con định làm gì?”

“Con nghĩ trước tiên làm MP4 gì đấy, sau đó làm điện thoại di động.” Hàn Trọng Viễn đáp. Các loại MP3, MP4 và cả máy học tập có thể làm vào giai đoạn khởi đầu hiện tại, nhưng quan trọng nhất tất nhiên vẫn là smartphone.

Hắn biết rất rõ sự phát triển của internet, ban đầu vốn nghĩ đến dự định làm internet, nhưng sau này cẩn thận suy xét một phen, lại nhận ra mình thiếu thốn rất nhiều thứ.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là khởi bước quá muộn. Giờ đã là năm 2003, những ông trùm internet ở đời sau hiện tại đã lấp ló xuất hiện, hắn mà đi tranh chiếc bánh ngọt này thì chưa chắc có thể tranh được bao nhiêu – cho dù hắn có đủ sáng tạo, thì ý tưởng được làm lại cũng mất rất nhiều thời gian.

Thêm nữa… so với làm internet, loại hình doanh nghiệp mà hắn quen thuộc vẫn là công nghiệp.

Quản lí Hoa Viễn nhiều năm như vậy, hắn vô cùng rõ ràng về công nghiệp, mà sản xuất điện gia dụng và sản xuất di động, mặc dù cách thức khác nhau, nhưng cũng có rất nhiều phần tương tự… Bây giờ tính cách hắn không thích hợp để giữ cương vị lãnh đạo, nhất định phải tuyển người quản lí, mà nếu làm thứ mình quen thuộc, cũng sẽ không cần lo người tìm đến giở trò hoặc có hai lòng.

Tất nhiên, quan trọng nhất là lúc này smartphone còn chưa tồn tại. Hắn lại biết smartphone có kiểu dáng thế nào, thậm chí còn biết cách làm ra hệ thống và app di động thế nào là thích hợp nhất. Với một người nghiên cứu kĩ thuật mười mấy năm như hắn, thì càng chẳng mất bao nhiêu thời gian là đã có thể làm ra một món đồ chơi nhỏ rồi.

Giờ đang là thời kì internet phát triển hưng thịnh, nhưng mười năm nữa, số lượng người sử dụng smartphone lại đuổi kịp và càng vượt xa máy tính, mọi người còn càng thích lên mạng bằng smartphone hơn…Ngay cả

https://thuviensach.vn

mấy ông trùm internet kia, đến cuối cùng tranh giành cũng là thị trường mà smartphone mang đến.

Nếu hắn có thể đẩy smartphone ra trước người khác một bước… Khoé môi Hàn Trọng Viễn khẽ nhếch, hắn tin chắc điện thoại di động của mình có thể sản xuất tới tốt nhất, hắn còn có thể thiết kế ra các loại app mà những người sử dụng thích nhất.

Mười triệu kia… số tiền này hắn chỉ dùng đúng một triệu để xây nhà máy, trong đó phần lớn tiền, vẫn phải đầu tư vào nghiên cứu khoa học, ít nhất thì cũng phải được như căn cứ nghiên cứu của Hoa Viễn trước đã.

“Điện thoại di động?” Tiền Mạt khẽ nhíu mày, chất lượng của sản phẩm di động trong nước vẫn luôn không tốt là bao, dùng Nokia mới là ổn nhất… Nhưng Hàn Trọng Viễn nói vậy, hắn là hắn có phần nắm chắc, “Làm di động cũng khá được, nói chung vẫn an toàn hơn chơi cổ phiếu và làm internet. Hai năm trước tất cả những cổ phiếu liên quan đến internet trên trường chứng khoán đều tăng cao tới mức khó tin, gần đây lại tụt giảm, mẹ còn lo con thật sự đi làm mấy thứ này đấy.”

Nếu không phải biết thị trường chứng khoán dạo này đang mất giá, hơn nữa sàn chứng khoán trong nước lúc nào cũng bị vĩ mô điều khiển, tự mình bỗng dưng bỏ ra số tiền lớn cũng có thể ảnh hưởng đến chính sách trên mặt nào đó, thì Hàn Trọng Viễn cũng muốn chơi cổ phiếu… Về phần internet… hắn chỉ hận mình không sinh sớm vài năm.

https://thuviensach.vn

Có điều suy nghĩ của Tiền Mạt cũng rất bình thường. Ở đầu những năm 2000, mọi người tuyệt đối không ngờ trong tương lai làm giàu nhất sẽ là internet – bấy giờ ngay cả chút tiềm năng cũng chẳng thấy đâu.

Dù biết mấy suy nghĩ này của Tiền Mạt là sai lầm, nhưng Hàn Trọng Viễn lười sửa, bèn chỉ gật đầu qua loa, rồi lại lấy ra một tấm bản đồ: “Mẹ, mẹ chọn cho con một mảnh đất ở khu này, con muốn xây nhà máy, tất nhiên tiền do con bỏ ra.”

“Được.” Tiền Mạt lại gật đầu. Nếu là khi trước thì tuyệt đối cô sẽ không để con trai tuỳ ý “làm xằng làm bậy” thế này, nhưng Hàn Trọng Viễn bây giờ đã khác.

Hàn Trọng Viễn đạt được đồng ý, thả lỏng rất nhiều, sự chú ý lại đặt lên người Mạnh Ân vẫn đang cúi đầu im lặng ăn cơm rang: “Mạnh Ân, qua mấy ngày nữa là cậu có thể đi học, tôi đã mua một căn nhà ở gần trường rồi, về sau cậu ăn ngủ nghỉ đều là chỗ đó, ở cùng với tôi.”

“Em…” Mạnh Ân không kìm được run run. Lúc được Hàn Trọng Viễn đưa về, cậu vẫn còn mang hi vọng xa vời là được ở lại bên cạnh Hàn Trọng Viễn. Nhưng thấy Hàn Trọng Viễn dễ dàng lấy được mười triệu từ chỗ Tiền

https://thuviensach.vn

Mạt, lại khiến cậu cảm thấy hi vọng của mình không chỉ là xa vời, mà chắc chắn là không thể trở thành hiện thực.

Hàn Trọng Viễn còn cho cậu đi học, cho cậu nơi ở, cho cậu ăn cơm… Nhiều ân huệ như vậy, cậu còn dám đòi hỏi nữa ư?

Hàn Trọng Viễn để ý tới sự do dự của Mạnh Ân, thần sắc nhất thời hoá âm u, cũng nghĩ đến những lời mà Tiền Mạt từng nói.

Tiền Mạt nói không sai, giờ hắn rất khoẻ mạnh, lại không bị ngã gãy chân, Mạnh Ân chưa chắc sẽ ở lại bên hắn… Có điều, hắn cũng không phải không có cách giải quyết điều này.

Hàn Trọng Viễn vươn tay, nắm lấy cằm Mạnh Ân: “Sao? Cậu muốn bỏ đi?”

Mạnh Ân không nói gì, Hàn Trọng Viễn cười lạnh một tiếng: “Tôi cho cậu ăn, cho cậu mặc, tìm trường cho cậu, còn chịu đánh thay cậu, cậu còn muốn bỏ đi à? Tôi nói cho cậu biết, Mạnh Ân cậu phải trả đủ ơn nghĩa của tôi, đừng hòng đi!”

https://thuviensach.vn

“Em phải làm gì?” Mạnh Ân vô thức hỏi, cứ tiếp tục như vậy thì nhất định càng lúc cậu sẽ càng mắc nợ nhiều thêm.

“Về sau cậu ở với tôi, mấy việc giặt giũ cơm nước tất cả cậu đều phải làm! Cậu nhất định phải hầu hạ tôi thật tử tế!” Hàn Trọng Viễn chẳng chút đắn đo trả lời, “Những chuyện khác, chờ sau khi tôi nghĩ ra sẽ nói tiếp.”

Rõ ràng Hàn Trọng Viễn có thể tìm người khác mà không phải là mình, nhưng hắn lại không muốn… Rốt cuộc Mạnh Ân bảo: “Chờ sau khi em tốt nghiệp, em có thể làm công cho anh, không cần tiền lương, bao ăn bao ở là được.”

Câu nói của Mạnh Ân khiến Hàn Trọng Viễn phụt một tiếng phì cười, bèn nói ngay: “Được! Mấy ngày nữa tôi sẽ chuẩn bị hợp đồng cho cậu kí, chờ cậu kí xong thì cả đời cậu cũng bán cho tôi luôn.”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 22: Anh Họ

Tiền Mạt nhìn Mạnh Ân chẳng hề do dự đồng ý kí giấy bán thân, chợt có cảm giác dở khóc dở cười.

Mặc dù bây giờ là xã hội pháp chế, loại hợp đồng bất công như thế đã không còn tồn tại từ lâu, nhưng Mạnh Ân đáp ứng nhanh đến vậy, vẫn khiến cô không kìm được cảm thán thằng nhóc này quá đỗi ngây thơ.

Thật ra không phải Mạnh Ân ngây thơ, chỉ là cậu cảm thấy có lỗi với Hàn Trọng Viễn.

Là cậu viết nhật kí lung tung, còn bị Mạnh Manh trông thấy, nên mới hại Hàn Trọng Viễn liên luỵ theo. Hàn Trọng Viễn lại không trách cậu, còn đối xử với cậu rất rất tốt, cả mẹ của cậu nữa…

Cậu biết rõ thái độ mà bố dành cho mẹ, trước đây bố không thích hai mẹ con họ, giờ cậu xảy ra chuyện, nhất định bố sẽ lại càng không thích họ. Nếu đã vậy, thì sao không li hôn với mẹ của cậu, mà lại đi cho mẹ cậu tiền để bà oai phong về quê?

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân còn nhớ trước đây Hàn Trọng Viễn từng nói, Mạnh Kiến Kim muốn dựa vào cậu để uy hiếp Hàn Trọng Viễn. Bấy giờ bèn cảm thấy nhất định Hàn Trọng Viễn đã làm gì đó, chưa biết chừng là cho Mạnh Kiến Kim tiền, nên ngày đó Mạnh Kiến Kim mới chẳng những không giáo huấn cậu, mà còn cho mẹ cậu về quê.

Hàn Trọng Viễn làm nhiều việc vì cậu như vậy, cậu lại chẳng thể làm gì cho Hàn Trọng Viễn… Mạnh Ân bấy giờ, thật lòng thật dạ cảm thấy cho dù mình có làm trâu làm ngựa để báo đáp thì cũng đáng.

Huống hồ, cậu thích Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn đồng ý cho cậu ở bên, với cậu thì chính là phước lớn trời ban.

Đầy ắp đôi ngươi Mạnh Ân chỉ có mình Hàn Trọng Viễn. Nhận ra điều này, vẻ mặt Hàn Trọng Viễn nhiều thêm vài phần đắc ý.

Tiền Mạt trông thấy bộ dáng này của hai người, tâm tình lại hơi vi diệu. Từ khi Hàn Thận thất hẹn lúc cô làm phẫu thuật, cô bèn đơn phương

https://thuviensach.vn

cắt đứt liên lạc với Hàn Thận, quan hệ vợ chồng dần nguội lạnh. Con trai cô thì tốt rồi, cả ngày anh anh em em với người khác ở trước mặt cô.

Cả Hàn Thận nữa… Dù sao cũng là vợ chồng nhiều năm, nếu Hàn Thận đến đây xin lỗi cô tử tế, ở lại chăm sóc hai mẹ con cô thì chưa chắc Tiền Mạt đã không thèm để ý đến người ta nữa. Kết quả Hàn Thận tốt rồi, mặc dù gọi điện liên tục, nhưng người thì vẫn chẳng thấy đâu.

Hàn Thị quả thật là doanh nghiệp lớn, nhưng Hoa Viễn của cô không phải chắc? Bây giờ Hoa Viễn của cô lớn tương đương với Hàn Thị, sức khoẻ cô không tốt, nửa tháng không đến công ti cũng chẳng sao, cớ gì Hàn Thị lại một khắc cũng không rời được người?

Trong lòng Tiền Mạt tức giận, nhìn dáng vẻ Mạnh Ân răm rắp nghe lời con mình lại càng thêm chua chát, trực tiếp về phòng. Cùng lúc đó ở thành phố B, Hàn Thận cũng đang nhớ đến vợ con mình.

Tiền Mạt làm phẫu thuật, ông ta cũng lo lắng lắm chứ. Nhưng gần đây thật sự có rất nhiều việc…

Trước giờ tim của mẹ Hàn Thận vẫn không khoẻ lắm, gần đây lại tái phát. Anh cả của ông ta đã qua đời, hai chị gái trong nhà cũng nhiều việc,

https://thuviensach.vn

không rảnh quan tâm, ông ta chỉ có thể ngày ngày chạy tới chạy lui. Đúng lúc này cháu trai Hàn Hành Diểu lại nằm viện vì hen suyễn và dị ứng…

Nhất thời Hàn Thận chỉ hận không thể phân thân làm hai, trừ gọi điện và nhắn tin cho Tiền Mạt ra, cách nào cũng không có thời gian trở về thăm nom.

Đứng trên hành lang bệnh viện gọi điện cho Tiền Mạt, lại nghe được thông báo đã tắt máy, Hàn Thận vừa buồn cười vừa áy náy. Tiền Mạt vẫn luôn có bộ dáng nữ cường nhân, rất ít khi cáu kỉnh hay làm nũng với ông ta, không ngờ lại bộc lộ ra mặt này… Tiếc là bây giờ ông ta không rảnh để trở về…

Bác sĩ của Tiền Mạt bảo Tiền Mạt không sao cả, bây giờ chắc cô ấy đã khỏi rồi? Hàn Thận lại gọi điện cho người quen của mình ở Hoa Viễn, sau khi biết Tiền Mạt đã đến được công ti, càng thêm yên tâm tuyệt đối.Lúc nào Tiền Mạt cũng kiên cường, chờ ông ta xử lí xong công việc ở bên này rồi đến thăm cô, hẳn cũng không sao.

Hàn Thận đưa ra quyết định, hút xong điếu thuốc, lại nhai xong cái kẹo cao su, bấy giờ mới bước vào phòng bệnh gần đấy.

https://thuviensach.vn

Trong phòng bệnh, có một chàng trai đang nằm trên giường. Năm nay y đã hai mươi, song thoạt trông nhiều lắm cũng chỉ mười bảy mười tám, vì từ nhỏ sức khoẻ đã không tốt mà vô cùng gầy yếu, chính là cháu của Hàn Thận – Hàn Hành Diểu.

Hơn mười năm trước Hàn Thận đã về thành phố B, rời xa vợ con, lại gặp được Hàn Hành Hiểu dù lớn hơn con mình ba tuổi, nhưng do sức khoẻ không tốt mà dáng vóc cũng chẳng khác mấy con mình, không khỏi có phần chuyển đổi tình cảm, đôi khi còn trực tiếp yêu thương Hàn Hành Diểu như con trai mình.

Mười mấy năm qua, Hàn Hành Diểu rất hay sinh bệnh, hoạ lớn hoạ nhỏ không ngừng, tinh lực mà ông ta hao phí trên người Hàn Hành Diểu còn nhiều hơn Hàn Trọng Viễn vốn vẫn luôn khiến ông ta yên tâm…

Thấy sắc mặt Hàn Hành Diểu tái nhợt, lại còn cầm một quyển sách đọc, Hàn Thận cau mày: “Hành Diểu, sức khoẻ con không tốt, đừng đọc sách nữa.”

“Chú, mấy tháng nữa con phải thi Đại học rồi, giờ sao có thể không đọc sách?” Hàn Hành Diểu gượng cười. Mặc dù y hơn Hàn Trọng Viễn ba tuổi, nhưng Hàn Trọng Viễn nhập học trước thời hạn, y lại nhập học muộn một năm do sức khoẻ không tốt. Năm ngoái cũng vì sức khoẻ kém mà không thể thi Đại học… Giờ thành ra, lại thi Đại học cùng năm với Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

“Con đừng học mệt quá, chuyện thi Đại học cứ tạm buông lỏng cũng được.” Hàn Thận lại nói, tuy đứa cháu này của ông ta sức khoẻ không tốt, ý chí lại cao. Rõ ràng sức khoẻ không tốt còn thường xuyên học đến nửa đêm, lúc nào cũng khiến ông ta không biết phải nói sao cho phải.

Hàn Hành Diểu cười khẽ đáp ứng, nội tâm lại không cam. Y một lòng muốn vượt qua Hàn Trọng Viễn, sao có thể buông bỏ học hành? Có điều gần đây Hàn Trọng Viễn bên kia xảy ra vấn đề, với y thì lại là một chuyện tốt…

Nhìn Hàn Thận ngồi một lát rồi định rời đi, bỗng nhiên Hàn Hành Diểu nói: “Chú, mấy hôm trước thi olympic Toán quốc gia, lúc em họ học năm hai thì đã được giải nhì rồi, lần này chắc là thứ hạng sẽ cao hơn, chú phải thay con chúc mừng em ấy mới được.”

Thấy Hàn Hành Diểu nhắc đến con trai mình, trên mặt Hàn Thận cũng có vài phần đắc ý, song nhanh chóng thu lại ngay: “Chúc mừng nó làm gì? Để nó khỏi tự cao, hơn nữa cũng chưa chắc nó đã có thứ hạng gì… Chờ chú đi hỏi một chút cái đã.”

“Con nghĩ lần này nhất định em ấy đoạt giải nhất.” Trên mặt Hàn Hành Diểu hiện lên nét cười, “Chú, chú chưa hỏi em chuyện này à? Giờ em

https://thuviensach.vn

đã học năm ba Trung học rồi, còn phải tham gia thi đấu, chắc chắn áp lực rất lớn. Chú nên quan tâm em ấy nhiều hơn chút mới phải.”

“Chưa chắc nó đã được giải nhất đâu.” Hàn Thận đáp, lại cũng cảm thấy Hàn Hành Diểu nói không sai. Con của mình từ nhỏ đã thông minh lanh lợi, năm ngoái đã có thể giành giải nhì, năm nay nhất định thành tích sẽ càng tốt.

Chỉ là trước đây con mình thường hay gọi cho mình, dạo này lại không tiếp điện thoại của mình, nên ông ta hoàn toàn không biết chuyện này… Hàn Thận nhớ tới, lẩn khuất vài phần không vui.

Cho dù gần đây ông ta và Tiền Mạt xảy ra ít vấn đề thì Hàn Trọng Viễn cũng là con của ông ta, sao lại có thể như thế?

Hàn Thận nhớ con, vừa ra khỏi phòng bệnh bèn gọi điện cho Hàn Trọng Viễn ngay, căn bản lại không ai tiếp máy. Mà những người quen của ông ta ở thành phố S, cũng chẳng mấy hiểu biết về con trai của ông ta.

Ngẫm nghĩ, Hàn Thận gọi thẳng cho chủ nhiệm của Hàn Trọng Viễn, quyết định tìm hiểu tình hình học tập của con trai.

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu nói không sai. Hàn Trọng Viễn đã học năm ba Trung học, người làm cha như ông ta nên quan tâm nhiều hơn mới phải

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 23: Nhà Mới

Hàn Trọng Viễn bảo Tề An An mua một căn hộ hai phòng ngủ một phòng khách ở gần trường chuyên ngữ, bố cục tương tự như nơi ở đời trước, bài trí càng chẳng mấy khác nhau. Sau khi lấy tiền ở chỗ Tiền Mạt, hắn bèn đưa Mạnh Ân đến ở.

"Cậu thích chỗ này không?" Dẫn Mạnh Ân vào nhà, Hàn Trọng Viễn hỏi. Trước đây căn hộ kia là do Mạnh Ân sắp xếp, hắn nhận ra, Mạnh Ân rất thích sự sắp xếp ấm cúng như vậy.

"Thích ạ." Mạnh Ân quan sát mọi thứ xung quanh, có thứ cảm giác không dám tin. Mặc dù cậu từng ở trong ngôi biệt thự tráng lệ kia của nhà họ Hàn, nhưng cậu vẫn thích nhà kiểu căn hộ hơn, nhất là hai phòng ngủ và một phòng khách nho nhỏ thế này.

Cậu còn nhớ khi mình học năm hai Tiểu học, từng đến nhà người bạn duy nhất có thể coi là thân thiết trong lớp. Căn nhà kia của bạn học và bố mẹ cậu ấy, chính là hai phòng ngủ một phòng khách.

https://thuviensach.vn

Căn nhà ấy cũng chẳng lớn lắm, nhưng khắp nơi đều toát lên ấm cúng, khác hoàn toàn căn nhà vừa bẩn vừa hỗn tạp của cậu. Khi ấy cậu còn nghĩ, chờ cậu trưởng thành, nhất định phải có một căn nhà như vậy, sau đó sống cùng vợ con. Về sau, thậm chí cậu còn tưởng tượng ra đủ kiểu bài trí.

Căn nhà này cũng không giống hệt trong tưởng tượng của cậu, nhưng lại có rất nhiều điểm tương tự, Mạnh Ân chỉ nhìn thôi là đã thấy hạnh phúc rồi.

Nghe Mạnh Ân nói, Hàn Trọng Viễn hết sức hài lòng: “Học sinh trường chuyên ngữ đều phải ở nội trú, nhưng tôi đã tìm mẹ nhờ cậy chút quan hệ rồi, cậu sẽ không phải trọ ở trường, buổi trưa cũng có thể ra ngoài. Tôi đã bảo cậu từ trước, mặc dù cậu đi học, nhưng quan trọng nhất vẫn là chăm sóc tôi chu đáo, nên cậu nhất định phải về nhà đúng giờ đấy!”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân gật đầu, đối với cậu, còn có thể đi học đã là phước lớn trời ban, phải nấu cơm chăm nom Hàn Trọng Viễn căn bản chẳng có gì to tát. Phải biết, trước đây khi cậu còn học ở Hồng Tài thì cũng phải về nhà nấu cơm cho Lý Thục Vân, nhà còn cách trường xa ơi là xa.

Dáng vẻ ngoan ngoãn này của Mạnh Ân khiến lòng dạ Hàn Trọng Viễn cực kì thoải mái, bảo thêm: “Thật ra cậu nấu cơm cũng không cần nấu nhiều quá, sáng nấu cháo, trưa và tối nấu hai món là được rồi. Tôi không thích phung phí, nếu cậu bận việc thì nấu tạm cho tôi bát mì cũng được.”

https://thuviensach.vn

“Em nhất định sẽ làm thật tốt!” Mạnh Ân vội trả lời, đôi mắt lấp lánh.

Tâm tình Hàn Trọng Viễn lại càng tốt, kéo Mạnh Ân vào phòng ngủ: “Được rồi, bây giờ cũng không còn sớm nữa, chúng ta đi ngủ thôi!”

Vốn Mạnh Ân muốn đổi phòng ngủ với Hàn Trọng Viễn, nhưng nhớ ra trước đây Hàn Trọng Viễn từng bảo hắn không ôm người sẽ không ngủ được, cũng không từ chối nữa, thậm chí còn hơi vui mừng.

Chỉ cần có thể gần gũi với Hàn Trọng Viễn một chút, cậu đã thấy mãn nguyện rồi.

Mạnh Ân ngủ rất ngon, Hàn Trọng Viễn ngủ lại chẳng ra sao, thậm chí còn trằn trọc không chợp mắt được.

Trước khi sống lại, từ vùng ngực trở xuống của hắn đều không có cảm giác. Sau khi sống lại, tâm tình lên lên xuống xuống, cứ gặp phải chuyện này nối tiếp chuyện kia, tất nhiên cũng chẳng để ý đến phản ứng sinh lí của mình. Nhưng giờ rất nhiều chuyện đã êm đẹp, hắn còn ở cùng Mạnh Ân

https://thuviensach.vn

trong căn nhà ấm áp như thế, tất cả những điều này khiến hắn bất chợt nảy sinh phản ứng.

Với hắn, cảm giác này đã có hơi xa lạ. Nhưng là một người đàn ông, theo bản năng hắn vẫn biết phải làm gì mới có thể khiến mình thoải mái.

Thấy Mạnh Ân đã ngủ, Hàn Trọng Viễn quay lưng lại, xé mấy tờ khăn giấy, ở dưới chăn "tự xử".

Đối với hành động tự túc là hạnh phúc này, Hàn Trọng Viễn cũng chẳng thấy có gì không ổn cả. Chưa nói đây là việc phần lớn đàn ông chắc chắn đều từng làm, đời này nếu hắn không định lấy vợ, chỉ e sẽ vẫn phải dựa vào tay phải của mình.

Suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn rất đơn giản, lại chẳng ngờ mình cố gắng hồi lâu, đến lúc sắp đạt cao trào, Mạnh Ân lại quay người ôm lấy hắn, mà hắn cũng không kiềm chế được bắn ra.

Thiếu niên bên cạnh đang say ngủ, gương mặt đầy tràn non nớt. Hàn Trọng Viễn nhìn một lát, vo khăn giấy lại rồi vứt đi, sau đó ôm chặt người trong lòng không buông.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau Mạnh Ân đã dậy, vừa mở mắt bèn cảm thấy có thứ gì cưng cứng đang tì sát đùi mình.

Hàn Trọng Viễn nghẹn tiểu ư? Mỗi lần cậu nghẹn tiểu đều sẽ như vậy… Mạnh Ân nhìn người bên cạnh đã mở mắt: “Hàn Trọng Viễn, anh muốn đi vệ sinh à?”

Nhất thời Hàn Trọng Viễn có cảm giác không biết nên nói gì, nhưng cũng biết vì quan hệ của Lý Thục Vân mà từ nhỏ hoàn cảnh sống của Mạnh Ân đã thiếu thốn, máy tính tivi đều chưa từng tiếp xúc, e chẳng mấy hiểu biết chuyện nam nữ. Hơn nữa Mạnh Ân còn hơi thiếu dinh dưỡng, dậy thì cũng chậm hơn người bình thường…

Có điều không sao, mấy năm nữa là Mạnh Ân trưởng thành rồi, hắn không ngại phải chờ.

“Chúng ta cùng đi vệ sinh!” Hàn Trọng Viễn rời giường, lạnh lùng trả lời.

Mạnh Ân không bao giờ cãi lời người khác, vội vàng đi theo.

https://thuviensach.vn

Hai người cùng bước vào nhà vệ sinh, Hàn Trọng Viễn càng thêm kiên định muốn phổ cập cho Mạnh Ân một ít kiến thức, lại chẳng ngờ bỗng nhiên, điện thoại mà hắn mới mua lại đổ chuông.

Sau khi sống lại, Hàn Trọng Viễn thấy chiếc điện thoại kia của mình lưu rất nhiều tin nhắn cũ của Lịch Tiếu Tiếu, bèn không thích, dứt khoát vứt nó đi, sau đó mua điện thoại khác và đổi số. Mà số máy này, giờ cũng chỉ có Tiền Mạt biết.

“Mẹ, sao vậy?”

“Tao là bố mày! Hàn Trọng Viễn, mày về ngay, tao có chuyện muốn nói với mày!” Giọng nói của Hàn Thận từ trong điện thoại truyền ra.

Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, trực tiếp tắt máy, sau đó tháo pin ra.

“Sao thế ạ?” Mạnh Ân tò mò hỏi.

“Không sao, cậu đi nấu cháo đi! Tráng thêm ít trứng gà dưới cháo nữa, chờ chúng ta đi mua ít đồ sinh hoạt xong thì sẽ mua trứng vịt về làm trứng vịt muối.” Hàn Trọng Viễn nói.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân lập tức gật đầu. Cậu rất thích ăn trứng vịt muối, không ngờ Hàn Trọng Viễn cũng thích.

Thứ hai Mạnh Ân mới phải đến trường báo danh, Hàn Trọng Viễn bèn đưa cậu tới siêu thị gần đấy. Mà bên trong biệt thự nhà họ Hàn, Hàn Thận cầm điện thoại, sắc mặt lại càng lúc càng khó coi.

Ông ta đã hai ngày hai đêm không ngủ rồi. Hôm trước gọi điện đến trường của Hàn Trọng Viễn, sau khi biết Hàn Trọng Viễn nghỉ học, còn nghe một ít khúc mắc của hắn với Mạnh Ân, ông ta không sao yên lòng được. Cuối cùng tốn chút công sức xử lí ổn thoả chuyện công ti, lại gọi chị cả của mình đến chăm sóc mẹ mình, sau đó bèn ba chân bốn cẳng đến thành phố S.

Nửa đêm hôm qua ông ta bay đến, vừa hạ cánh bèn tới biệt thự của Tiền Mạt ngay, hỏi Tiền Mạt chuyện của Hàn Trọng Viễn. Ông ta cho rằng Tiền Mạt sẽ trách cứ Hàn Trọng Viễn cùng ông ta, không ngờ Tiền Mạt chẳng hề để ý chuyện con trai nghỉ học, thậm chí còn không cho ông ta nửa đêm gọi điện quấy rầy giấc ngủ của con trai…

Ông ta chỉ có thể đợi đến sáng, mới gọi điện bằng điện thoại của Tiền Mạt. Kết quả con trai ông ta hay rồi, lại trực tiếp ngắt máy.

https://thuviensach.vn

“Thằng nhóc láo toét này, nó tắt máy rồi!” Hàn Thận hơi thở gấp.

“Anh mắng con tôi làm gì?” Tiền Mạt lạnh lùng lên tiếng.

“Tiểu Mạt, trước là anh không đúng, đã lỡ hẹn, nhưng chuyện lớn như vậy sao em có thể không nói cho anh biết? Mấy tháng nữa Tiểu Viễn phải thi Đại học rồi, vậy mà đột nhiên lại nghỉ học, còn bị người ta nói là đồng tính luyến ái…”

“Tiểu Viễn nó chính là đồng tính luyến ái đấy, làm sao nào?” Tiền Mạt hỏi lại.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 24: Siêu Thị

Tiền Mạt nói vậy, một mặt vì con trai mình từng bảo muốn sống cả đời với Mạnh Ân, mặt khác, cũng vì muốn chọc tức Hàn Thận.

Đêm qua Hàn Thận tới, mặc dù cô hãy còn giận, nhưng vẫn có phần vui vẻ. Chẳng ngờ Hàn Thận vừa đến nơi, hỏi thăm không phải cô mà lại là chuyện của Hàn Trọng Viễn, giọng điệu còn rất không tốt.

Hàn Thận quan tâm Hàn Trọng Viễn, cô cũng thấy vui, nhưng một câu "nếu không phải Hành Diểu nhắc đến chuyện thi cử của Tiểu Viễn, chỉ e anh còn không biết việc này" của Hàn Thận, lại khiến cô nổi cơn tam bành.

Hàn Trọng Viễn từng kể hai mẹ con Hàn Hành Diểu đã ngáng chân hắn ra sao, bấy giờ tình huống này rơi vào mắt Tiền Mạt, hiển nhiên chính là Hàn Hàn Diểu đang đối phó với con trai mình. Lửa giận lập tức bừng lên, sau khi cãi nhau một trận với Hàn Thận còn vào thẳng phòng ngủ, thờ ơ với Hàn Thận cả đêm, mới cho Hàn Thận liên lạc với con mình.

Tiền Mạt làm vậy, cũng vì muốn nhìn một chút xem con mình sẽ ứng xử ra sao, mà hành động quyết liệt ngắt máy chẳng hề do dự của Hàn Trọng

https://thuviensach.vn

Viễn, cũng khiến cô hiểu rõ thái độ của con trai.

“Tiểu Mạt, em nói gì?” Hàn Thận sững sờ nhìn vợ mình, không thể hiểu nổi đứa con vẫn luôn khiến mình tự hào kia, vì cớ gì lại trở thành đồng tính luyến ái.

“Tôi nói Tiểu Viễn là đồng tính luyến ái.” Tiền Mạt đáp.

“Chuyện này sao có thể! Không phải trước giờ Tiểu Viễn vẫn thích Tiếu Tiếu à? Chúng ta còn nói đùa để Tiếu Tiếu làm con dâu chúng ta nữa, sao tự dưng lại thành ra thế này? Có phải em giận anh lúc trước không đến đây nên nói linh tinh đúng không?” Hàn Thận trông mong nhìn Tiền Mạt, “Có phải em muốn đưa Tiểu Viễn ra nước ngoài không? Hay là có chuyện gì khác?”

Khi Hàn Trọng Viễn học cấp hai, Tiền Mạt từng lo hắn không thi được Trung học hay Đại học tốt, còn đề cập đến việc muốn hắn ra nước ngoài học Trung học và Đại học. Về sau thấy thành tích của Hàn Trọng Viễn thật sự rất tốt, mới bỏ suy nghĩ này đi.

“Tiểu Viễn nghỉ học là thật. Nếu việc này không phải thật, đứa cháu kia của anh cũng sẽ không nhắc để anh biết, sau đó tới gây phiền phức cho mẹ con tôi đâu.” Tiền Mạt nói.

https://thuviensach.vn

Hàn Thận có tình cảm với Tiền Mạt, nên trước đấy đối xử với Tiền Mạt vẫn luôn cẩn thận săn sóc, nhưng Tiền Mạt nói chuyện sặc mùi thuốc súng, còn dính dáng đến Hàn Hành Diểu, lại khiến ông ta không thoải mái, rốt cuộc nổi giận: “Tiền Mạt, em có ý gì? Em không dạy dỗ con tử tế, lại còn trách móc Hành Diểu là sao? Từ khi nào mà lòng dạ em hẹp hòi thế hả?”

“Tôi lòng dạ hẹp hòi? Tôi bên này có việc tìm anh, chị dâu với cháu anh bên kia bèn gây chuyện níu kéo anh, anh còn trách tôi lòng dạ hẹp hòi? Hàn Thận, rốt cuộc anh là chồng tôi hay là chồng Khuất Tịnh Vân? Rốt cuộc Hàn Trọng Viễn là con anh hay Hàn Hành Diểu là con anh? Anh trách tôi không dạy con tử tế, anh thì dạy nó à?” Tiền Mạt biết tính tình Hàn Thận yếu mềm, còn rất dễ tin người khác, vậy nên ngay từ đầu bèn quyết định vạch trần bộ mặt thật của hai mẹ con Hàn Hành Diểu ngay trước mắt Hàn Thận. Có điều sau khi nói ra mấy câu, cô lại không kìm được đau lòng.

Sao cô có thể không dạy con tử tế? Cô vẫn luôn dạy con rất đàng hoàng, là Hàn Thận đã hại con cô.

Khoé mắt Tiền Mạt chua chát, nghĩ đến bộ dáng hiện tại của Hàn Trọng Viễn là muốn rơi lệ, Hàn Thận lại càng tức giận: “Cho nên em đang trách anh không đến thăm em chứ gì? Sao em lại nghĩ nhiều như vậy hả? Hành Diểu và mẹ anh liên tiếp đổ bệnh, đều nhập viện rồi, hoá ra trong mắt em là họ đang giả bệnh sao?”

https://thuviensach.vn

“Bọn họ không phải đang giả bệnh thì là gì? Bằng không sao có thể đổ bệnh trùng hợp như thế?” Tiền Mạt nói, “Còn lần này nữa, chẳng phải thằng cháu ngoan của anh cố tình nhắc tới, để anh đến tìm Tiểu Viễn gây phiền phức à?” Hàn Trọng Viễn không cho Tiền Mạt kể chuyện mình sống lại, Tiền Mạt chỉ có thể nói chuyện khác, “Cả mỗi lần năm mới mẹ con tôi đến nhà họ Hàn, bọn họ cũng đều xa lánh tôi với Tiểu Viễn, một mình nhìn các người ở chung, cứ như Hàn Hành Diểu mới là con của anh vậy!”

“Tiền Mạt! Hôm nay anh chỉ muốn nói chuyện của Tiểu Viễn với em! Em đừng có liên luỵ đến người khác! Hơn nữa từ nhỏ sức khoẻ Hành Diểu đã không tốt, lớn hơn Tiểu Viễn ba tuổi mà giờ trông còn nhỏ hơn Tiểu Viễn nữa, anh để ý nó nhiều một chút thì có gì sai? Về phần Tiểu Viễn, anh lo được à? Nếu anh mà lo được, thì nó đã không im ỉm nghỉ học, ngay cả điện thoại của anh cũng không tiếp rồi!”

Hàn Thận không hiểu, trước đây Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn vẫn rất ổn, lần này sao lại tự dưng thành ra như vậy. Con của ông ta đột nhiên nghỉ học thì cũng thôi đi, Tiền Mạt lại còn nghi ngờ cháu của ông ta.

Cuộc nói chuyện lần này của hai người cuối cùng tan rã trong không vui. Tiền Mạt rời nhà, đến Hoa Viễn xem như kết thúc.

https://thuviensach.vn

Ngồi trên xe đi tới Hoa Viễn mà ôm lấy ngực.Vết thương trên ngực cô gần như đã lành, nhưng trong lòng lại bị xé toang một lỗ hổng – khi nãy hai người cô và Hàn Thận, suýt nữa đã nói ra loại chuyện tàn nhẫn là li hôn rồi.

Những lời nói cay độc, đã không thể rút lại được nữa… Cô dứt khoát chọn rời đi ngay.

Trước đây vì Hàn Thận đối xử với mình rất tốt, còn luôn che chở cho mình, cô dù mệt mỏi cũng sẽ nín nhịn, không nói cho Hàn Thận biết. Nhưng lúc này đây, cô định sẽ nói ra hết thảy.

Mặc dù Tiền Mạt sinh ra ở nông thôn, nhưng vì cô là trưởng nữ, bố mẹ lại rất thương yêu cô nên chưa từng ngăn cản cô đến trường. Bản thân cô lại rất cố gắng, cuối cùng trở thành sinh viên trong nhóm đầu tiên thi đỗ Đại học, cũng quen Hàn Thận, rồi nảy sinh tình cảm với Hàn Thận trong trường học.

Tình cảm của cô và Hàn Thận rất tốt, nhưng Khuất Như Tình mẹ của Hàn Thận lại cực kì không thích cô, cảm thấy cô không xứng với con trai mình. Vì điều này mà cô và Hàn Thận đã phải nhận rất nhiều ngăn cản, mất rất nhiều công sức mới có thể ở bên nhau.

https://thuviensach.vn

Sau khi kết hôn, cô cứ nghĩ tình hình sẽ tốt hơn, nhưng thực tế lại càng lúc càng tồi tệ, Khuất Như Tình cả ngày đều nhằm vào cô. Người vợ Khuất Tịnh Vân mà anh trai Hàn Dung của Hàn Thận cưới là con gái một người anh họ của Khuất Như Tình, đứng trên một chiếc thuyền với Khuất Như Tình, cũng xa lánh cô…

Chính vì như vậy, nên sau khi Hàn lão gia tử giao Hàn Thị cho Hàn Dung, chỉ cho cô và Hàn Thận một khoản tiền mặt cùng một ít cổ phần, họ mới từ bỏ công việc đang làm, sau đó vào Nam.

Mấy năm ấy là quãng thời gian hạnh phúc nhất của cô, vậy mà chẳng ngờ Hàn Dung lại đột ngột qua đời, thế nên chồng cô không thể không trở về Hàn Thị…

Mấy năm nay, cũng vì không ở chung mà cô đã nín nhịn rất nhiều việc. Nhưng hôm nay đã đến lúc cô không thể nhịn được nữa.

Tiền Mạt lạnh mặt, nghĩ thật kĩ mọi thứ trong đầu, sau đó đến công ti viết tất cả ra, rồi dùng mail gửi cho Hàn Thận.

Cô cũng từng nghĩ muốn đoạn tình tuyệt nghĩa với Hàn Thận, nhưng bấy giờ có rất nhiều việc Hàn Thận còn chưa làm, rốt cuộc cô cũng không hạ được quyết tâm.

https://thuviensach.vn

Lúc Tiền Mạt và Hàn Thận cãi nhau, Hàn Trọng Viễn đang dẫn Mạnh Ân đi dạo siêu thị.

Trước đây Mạnh Ân chưa từng vào siêu thị lớn, đều mua đồ ở cửa hàng nhỏ trong chợ rau gần nhà cũ của mình. Giờ đẩy xe mua sắm, nhất thời cảm giác hai mắt mình có phần hoa hoa, lại không khỏi cảm thấy những thứ kia quá đắt.

“Cải thảo bên ngoài rẻ hơn nhiều…”

“Tôi không thiếu chút tiền ấy.” Hàn Trọng Viễn bỏ một cây cải thảo vào xe mua sắm, sau đó hơi chán ghét nhìn xung quanh. Siêu thị này đã rất sạch sẽ rồi, nhưng lại quá nhiều người, khiến hắn có phần không quen.

“Vâng.” Mạnh Ân gật gật đầu, sau đó tiếp tục chọn đồ, thi thoảng sẽ bị các chủng loại hàng hoá ở đây làm cho kinh hãi, “Lại còn có cả món thịt xương rồng, cây bắp cải này màu tím nữa chứ! Những thứ này là gì vậy? Em chưa nhìn thấy bao giờ hết…”

https://thuviensach.vn

Đồ ăn mà Mạnh Ân mua ở chợ luôn chỉ có vài loại, lúc này thấy cái gì cũng mới mẻ, nhưng nghĩ đến tiền của Hàn Trọng Viễn, cũng chỉ chọn mua những thứ mình biết làm mà giá lại rẻ mà thôi. Mà Hàn Trọng Viễn cũng không mua cho cậu mấy thứ cậu tò mò kia – có mua về thì Mạnh Ân cũng chẳng nấu ra được hương vị gì… Dù hắn ăn uống không kén chọn, thì đôi khi cũng sẽ không chịu nổi!

Cải thảo, rau xanh, cà chua, nấm hương, trứng gà… Sau khi chọn rất nhiều nguyên liệu cần dùng, cộng thêm một ít gia vị và đồ sinh hoạt, Mạnh Ân cùng Hàn Trọng Viễn hăng hái phừng phừng về nhà. Kết quả vừa về tới nhà liền trông thấy Tiền Mạt đang ngồi trước bàn ăn, trên bàn còn để sẵn mấy gói thức ăn.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 25: Đi Học

“Sao mẹ lại đến đây?” Hàn Trọng Viễn có phần không vui. Căn nhà này là Tề An An giúp hắn mua, giúp hắn sắp xếp, nên trong tay Tiền Mạt có chìa khoá hắn cũng không thấy lạ. Nhưng Tiền Mạt bỗng nhiên tới đây, vẫn khiến hắn có phần không vui.

Có điều cho dù không thoải mái, cũng chỉ là chuyện trong chớp mắt. Dù sao Tiền Mạt cũng là mẹ của hắn, tất nhiên hắn sẽ không thật sự oán trách cô.

“Mẹ đến thăm tụi con không được à?” Tiền Mạt đáp. Sau khi gặp Hàn Thận, tâm trạng cô không được tốt, bèn dứt khoát đến nơi này của con trai, để khỏi bị tài nấu nướng của Mạnh Ân đầu độc, còn tìm chỗ đóng gói mấy món vịt xốt tương gà hấp muối nấu sẵn.

“Được chứ.” Hàn Trọng Viễn nói, ngoảnh nhìn Mạnh Ân một cái, “Cậu đi nấu cơm đi.”

“Vâng.” Mạnh Ân đáp, nhanh chóng vào bếp. Bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới nhìn Tiền Mạt, gương mặt hiện nét mai mỉa, “Là chuyện của Hàn

https://thuviensach.vn

Thận?”

Hàn Trọng Viễn biết Tiền Mạt khác mình, không thể từ bỏ Hàn Thận ngay được, cũng không vòng vo nhiều nữa mà nói thẳng: “Con mặc kệ hai người thế nào, dù sao con cũng không muốn có can hệ gì với ông ta nữa, mai sau ông ta già rồi nhiều nhất cũng chỉ tìm bảo mẫu cho ông ta mà thôi… Vốn dĩ ông ta cũng đâu có chăm nom con.”

Từ nhỏ hắn đã được thím Lưu trông, lớn lên bên cạnh Tiền Mạt, ở chung với Hàn Thận vô cùng ít.

Tiền Mạt mấp máy môi, căn bản không có cách nào giải thích, chỉ đành miễn cưỡng cười bảo: “Nếu ông ấy ngoại tình, chẳng cần người khác nói thì mẹ cũng sẽ đoạn tình tuyệt nghĩa với ông ấy, nhưng bây giờ…”

Nếu không biết chuyện con mình sống lại, tự dưng nghe tin con nghỉ học, còn ở chung với Mạnh Ân, chưa biết chừng cô còn tức giận hơn Hàn Thận nữa kìa. Có điều Hàn Thận giúp đỡ chị dâu và cháu trai, điều này quả thật là sai.

“Vậy mẹ đừng nói với con làm gì.” Hàn Trọng Viễn đáp, cầm điện thoại chơi tiếp. Hắn đã bắt đầu chuẩn bị cho công ti của mình rồi, chỉ là

https://thuviensach.vn

hiện giờ trên thị trường đã xuất hiện rất nhiều mp3 và mp4, hắn muốn làm tốt, e phải tốn chút tâm sức.

Mà sau khi dùng số vốn tích luỹ này, hắn có thể nghiên cứu chế tạo ra smartphone.

Nghĩ đến smartphone, đôi ngươi Hàn Trọng Viễn sáng ngời, bỗng nhiên nảy ra một ý.

Kĩ thuật thời này không thể so được với mười năm sau, nhưng cũng đã có màn hình cảm ứng, chỉ là không được nhanh nhạy như sau này. Hắn muốn dùng kĩ thuật hiện có để chế tạo smartphone thì quả thật không dễ, chứ tạo ra một ít mp4 đặc biệt lại là việc có thể.

Ngoài những chiếc mp3, mp4 khéo léo tinh xảo, có lẽ hắn còn có thể làm một ít sách điện tử cỡ lớn khoảng 8 inches[1], trong đó cũng thêm vào các chức năng của mp4, thêm vào một số trò chơi, từ điển điện tử. Màn hình hắn là có thể sử dụng cảm ứng, đúng rồi, còn có thể lập trình cho nó đọc các loại văn bản, như vậy có thể dùng để làm việc…

[1] 20,32 cm.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn vừa suy xét, vừa cầm một quyển sổ viết viết vẽ vẽ. Hiện đang là thời điểm thịnh hành của các loại máy học tập, hắn nghiên cứu nhiều một chút, làm tốt quảng cáo thì kiểu gì cũng không lỗ vốn… Tất nhiên, trước đó cần phải khảo sát cái đã.

Đối với tài nấu nướng của Mạnh Ân thì Tiền Mạt chỉ có thể nói "xin thứ cho kẻ bất tài", nhưng bản thân cũng là người lâu năm không vào bếp, nên sau khi bày gà vịt mang đến ra đĩa, cô cũng không làm được gì khác. Ngược lại Mạnh Ân loay hoay trong bếp làm hai món chính một món canh.

Thấy Tiền Mạt mang theo món mặn, Mạnh Ân bèn làm món chay, cũng vì lo mình nấu không ngon nên cậu chỉ chọn món đơn giản mà làm.

Súp lơ sau khi xào qua thì thêm nước vào nấu, bắp cải cắt nhỏ xào chín, sau đó đun một nồi nước rồi cho ít cải bẹ vào, đánh tiếp hai quả trứng, nấu một nồi canh trứng cải bẹ là có thể bắt đầu ăn rồi.

Súp lơ và bắp cải đều chín quá đà, trông cũng không đẹp mắt lắm. Sau khi Tiền Mạt xới một bát cơm từ nồi cơm điện ra, bèn bắt đầu gắp mấy món ăn mà mình mang theo kia, đồng thời gọi Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân cùng ăn.

https://thuviensach.vn

Lần này Hàn Trọng Viễn không gắp đồ ăn cho Mạnh Ân như khi trước nữa, chỉ nói với cậu: “Cậu thích ăn mấy món kia thì ăn nhiều một chút, đằng nào ăn không hết cũng đổ đi.” Nói xong, đũa hắn liền sà vào món ăn mà Mạnh Ân làm.

“Tiểu Viễn, nếm thử món gà chay này đi, lần trước con còn bảo là ăn ngon mà.” Tiền Mạt gắp một miếng gà chay định cho con mình.

Hàn Trọng Viễn trông thấy miếng gà chay kia bèn buồn nôn: “Con không ăn đồ bên ngoài.”

Tiền Mạt hơi lúng túng gắp miếng thịt vào bát mình, thở dài một hơi.

Ăn cơm xong Tiền Mạt đi ngay, lúc rời đi tâm trạng phức tạp, đến tối khi về nhà vẫn chưa bình ổn lại, kết quả đúng lúc chạm mặt Hàn Thận.

“Tiểu Mạt, xin lỗi.” Hàn Thận nhìn thấy Tiền Mạt thì lập tức lên tiếng. Lúc ông ta lên hòm thư để xử lí công việc của Hàn Thị đã trông thấy mail của Tiền Mạt, cũng đã biết Tiền Mạt phải chịu uất ức.

https://thuviensach.vn

Mặc dù vẫn cảm thấy Tiền Mạt nghi ngờ Hàn Hành Diểu là có phần gây sự vô cớ, chưa kể còn tức giận bất bình vì việc mà Hàn Trọng Viễn đã làm, nhưng ông ta cũng thấy thương Tiền Mạt, lúc này bèn nghĩ cứ lừa Tiền Mạt cái đã rồi hãng suy xét tới chuyện khác sau.

Hàn Trọng Viễn gây ra chuyện thế kia, nhất định Tiền Mạt cũng đau lòng, chưa biết chừng còn cảm thấy ông ta không làm tròn bổn phận của người cha, mới hại con trai thành ra như vậy, nên mới cáu kỉnh với ông ta…

Hàn Thận nghĩ đến đây, lập tức đưa ra quyết định, dự định tạm thời giao Hàn Thị cho cấp dưới quản lí, trong nhà thì cứ nhờ chị gái để ý cái đã, sau đó ở lại thành phố S một thời gian.

Thái độ của Hàn Thận vô cùng tốt, Tiền Mạt cũng không đuổi ông ta đi. Mà lúc này, Mạnh Ân sắp sửa đến ngày đi học.

Vì việc khai giảng của Mạnh Ân nên Hàn Trọng Viễn đặc biệt mua cho cậu rất nhiều thứ. Hắn mua quần áo và đồ dùng học tập không thể coi là chất lượng kém, nhưng cũng chẳng quá tốt, cùng lắm cũng chỉ thuộc tầm trung bình. Lúc đưa Mạnh Ân đi cắt tóc, còn không cho nhà tạo mẫu tóc tạo hình, trực tiếp để người ta cắt đầu cua cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Cái tốt của Mạnh Ân, một mình hắn biết là đủ rồi. Nếu sửa sang cho Mạnh Ân quá tốt, bị kẻ khác để mắt thì phải làm sao? Vuốt ve phần tóc dày mềm chẳng cách nào dựng thẳng trên mái đầu đã cắt húi cua của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn chẳng muốn cho Mạnh Ân đi học chút nào.

Mạnh Ân cũng không biết suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn. Cậu rất hiếm khi có cơ hội đến hiệu cắt tóc, bình thường đều là Lý Thục Vân hoặc tự mình tuỳ tiện cắt, vậy nên cậu rất thích kiểu tóc mới của mình, chỉ là cảm thấy có hơi đắt: "Ông lão ở chỗ tụi em bên kia cắt tóc chỉ cần năm đồng, chỗ này lại tận mười lăm đồng, hơn nữa cắt tóc còn chậm như vậy…"

"Mười lăm đồng không đắt, cậu phải tin là mai sau mình có thể kiếm được rất nhiều tiền!" Hàn Trọng Viễn bảo.

"Vâng." Mạnh Ân gật gật đầu, suy xét cách kiếm tiền. Nơi mà nhà cậu ở trước đây có rất nhiều công việc thủ công có thể nhận làm, chẳng hạn như dán túi giấy, lại chẳng hạn như thêu hoa khâu hạt ngọc lên áo quần, nhưng nơi này hình như không có thì phải…

Mãi tới khi đặt chân vào trường chuyên ngữ, Mạnh Ân vẫn không tìm ra cách để mình có thể kiếm được tiền vào lúc này.

https://thuviensach.vn

Sáng thứ hai, Hàn Trọng Viễn đưa cậu đến trường, sau đó cậu được nghe hiệu trưởng giới thiệu sơ qua về trường học.

Mấy thứ tỉ lệ lên lớp của nhà trường, cậu không thể nhớ được, thứ mà cậu nhớ rõ nhất, là học bổng mà hiệu trưởng nhắc đến.

Thi cuối kỳ hàng năm, thi được vào top mười của khối, thì chỉ cần không phạm lỗi lớn nào đều có thể nhận được học bổng, cao nhất còn có thể lấy hai nghìn tệ!

Nghe thấy con số này, hai mắt Mạnh Ân sáng bừng, chờ sau khi biết tham gia một số cuộc thi mà đoạt giải thì cũng có tiền thưởng, lại càng thêm hăng hái.

Cậu nhất định phải cố gắng giành được học bổng!

Mạnh Ân trước đây khi còn ở Hồng Tài, vì thời gian học không nhiều nên thành tích không tốt lắm đã đưa ra quyết định, vậy nên khi được giáo viên dẫn vào lớp còn hơi kích động.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 26: Bạn Cùng Lớp

Có thể chuyển đến nhập học trường chuyên ngữ thì tuyệt đối là có chống lưng. Chủ nhiệm của Mạnh Ân còn nghe nói láng máng, nhà trường xây được thư viện có phòng học đa phương tiện là nhờ thu tiền của học sinh này, bèn vô cùng hoà nhã với Mạnh Ân. Sau khi vào lớp, anh giới thiệu sơ qua về Mạnh Ân, sau đó để Mạnh Ân tự giới thiệu.

Bấy giờ Mạnh Ân mới hồi thần, chăm chú nhìn hơn ba mươi bạn cùng lớp mà căng thẳng chẳng nói nên lời.

Trước đây cậu hiếm khi có cơ hội đứng trước người khác, lúc này lại càng không biết phải nói gì mới tốt, ngẫm nghĩ, ngược lại vô thức học Hàn Trọng Viễn ngẩng cao mặt: “Chào mọi người, tớ là Mạnh Ân.”

Mạnh Ân nói xong một câu thì không nói gì thêm nữa. Nhớ lại cảnh tượng Hàn Trọng Viễn nói chuyện mạch lạc trước mặt toàn bộ giáo viên và học sinh trước đây, không khỏi thấy mình quá đỗi vô dụng.

Có điều, rõ ràng suy nghĩ của học sinh trong lớp năm nhất này trái ngược với cậu.

https://thuviensach.vn

Họ đều biết rõ ngôi trường này khó xin vào, ban đầu khi nghe tin sẽ có học sinh chuyển trường, bèn đặt cho cậu đủ loại tên nào là “có tiền” rồi thì “có chống lưng”. Giờ nhìn Mạnh Ân chỉ lạnh lùng nói một câu, không thấy Mạnh Ân căng thẳng chút nào, chỉ thấy Mạnh Ân rất cool.

Có lẽ nam sinh còn nhìn Mạnh Ân không quen lắm, chứ nữ sinh lại rất có thiện cảm với Mạnh Ân – bỗng nhiên có một học sinh chuyển trường lạnh lùng vào lớp, chẳng phải chính là khởi đầu của rất nhiều câu chuyện tình yêu đấy sao?

Nhất thời, ánh mắt của các nữ sinh trong lớp đã quét tới quét lui Mạnh Ân vô số lần.

Vẻ ngoài của Mạnh Ân cũng rất ưa nhìn, mặc dù trang phục không quá sang chảnh, nhưng vì ánh mắt “siêu việt” của Hàn Trọng Viễn nên quần áo được phối trông rất có cá tính. Điểm duy nhất không hoàn hảo có lẽ chính là hơi thấp, nhưng người này chưa biết chừng lớn chậm hơn bọn họ thì sao?

“Mạnh Ân, thị lực của trò thế nào? Muốn ngồi ở đâu?” Chủ nhiệm hỏi.

https://thuviensach.vn

“Thầy, em ngồi cuối lớp là được.” Trước đây Mạnh Ân đều luôn ngồi bàn cuối.

“Cuối lớp còn chỗ trống, trò xuống ngồi đi, sau đó bắt đầu tiết tự học buổi sáng.” Thầy giáo gật gù, mấy nữ sinh bên dưới kia lại càng cảm thấy phải như thế này mới đúng.

Học sinh chuyển trường lạnh lùng vào lớp, sẽ chọn ngồi ở cuối lớp… Đợi lát nữa vào giờ học, phải chăng cậu sẽ không thèm nể mặt giáo viên mà gục xuống bàn ngủ luôn?

Một nữ sinh vô thức sờ sờ cuốn “Anh chàng kia thật đẹp trai” trong ngăn bàn, ặc, hình như hiệu sách còn có cả anh chàng kia thật khí phách, anh chàng kia thật ngầu nữa thì phải…

Mạnh Ân hoàn toàn không biết những biến chuyển tâm tình của các nữ sinh. Cậu vô cùng quý trọng cơ hội đi học, vào học sẽ nghe rất chăm chú, hết tiết cũng chẳng hề chào hỏi bạn học, ngược lại lấy bài tập ra loạt xoạt mà làm.

“Chào cậu, tôi là Lý Hướng Dương lớp trưởng lớp 1, sau này có việc gì cậu có thể đến tìm tôi.” Cuối cùng, vẫn là lớp trưởng vừa vặn ngồi trước Mạnh Ân chào hỏi cậu.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn.” Mạnh Ân không biết đáp lại ra sao, chỉ có thể nói một tiếng cảm ơn, sau đó làm bài tiếp. Cậu rất may mắn là tiến độ học của Hồng Tài bên kia rất nhanh, bình thường năm nhất năm hai đã học xong chương trình học của ba năm cấp ba rồi, tiến độ nhanh hơn các trường học khác. Vậy nên lượng bài cậu phải học cũng không nhiều.

Nhưng cậu muốn đạt được thành tích tốt, thì vẫn phải cố gắng gấp nhiều lần hơn.

Biểu hiện của Mạnh Ân quá lạnh nhạt, ngược lại khiến người vẫn luôn thân thiện như Lý Hướng Dương không biết phải nói gì. Những người khác thấy thế, cũng chẳng có ham muốn tìm Mạnh Ân nói chuyện nữa.

Tất nhiên, cũng có những nữ sinh vô cùng thất vọng, phong thái này của Mạnh Ân trái ngược hoàn toàn với tưởng tượng của các cô! Còn đâu “khốc suất cuồng bá duệ”[1] nữa chứ?[1] Cụm từ xuất phát từ tiểu thuyết, có thể hiểu là lạnh lùng, đẹp trai, điên cuồng, bá đạo, khí phách.

Tới trưa, Mạnh Ân vẫn nghe vô cùng nghiêm túc, trừ khoảng giữa có vào nhà vệ sinh một lần, thì không hề rời khỏi chỗ ngồi của mình, hoàn toàn là dáng vẻ của một học sinh ngoan ngoãn. Nhưng khi tiết học thứ tư của buổi sáng kết thúc, cậu lại là người đầu tiên lao ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Dương thấy thế, vội gọi Mạnh Ân lại: “Mạnh Ân, cậu biết căng tin ở đâu không đấy? Hay là đi cùng tôi đi.”

“Tôi không đến căng tin.” Mạnh Ân đáp, tiếp tục chạy ra ngoài. Bấy giờ đã hơn mười một giờ, người ở thành phố S thường ăn trưa hơi sớm, lúc này nhà nhà đều đã ăn cơm, tất nhiên cậu phải nhanh chóng đi nấu cơm cho Hàn Trọng Viễn rồi.

“Không đến căng tin?” Lý Hướng Dương có phần ngạc nhiên nhìn Mạnh Ân dần đi xa.

“Cậu ấy chạy ra ngoài trường!” Lại có người kêu lên.

Trường chuyên ngữ cũng có những học sinh về nhà ở, đặc biệt là học sinh năm ba, rất nhiều người sẽ chọn ở nhà có thật nhiều thời gian học tập. Nhưng nhà trường có quy định, năm nhất đều phải ở nội trú.

Mạnh Ân… chẳng lẽ không ở nội trú?

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không ở nội trú, mọi người trong lớp rất nhanh đã xác định được việc này, vì giờ học buổi chiều vừa kết thúc, Mạnh Ân bèn thu dọn cặp sách, lại vội vội vàng vàng về nhà, tiết tự học buổi tối cũng không học.

Năm nhất trường chuyên ngữ đều phải ở nội trú, mặc dù cũng có học sinh năm hai năm ba không ở trường, nhưng dù những người này về nhà ăn cơm tối, thì cũng sẽ tới trường học tiết tự học buổi tối đến tận chín giờ, sau đó mới về nhà cặm cụi tiếp. Mạnh Ân lại khác, tiết tự học buổi tối, cậu căn bản không có mặt ở trường!

“Quả nhiên không phải người thường mà…” Có nữ sinh cảm thán lên tiếng, tất nhiên cũng có người không thoải mái.

Họ đều phải trọ ở trường, cớ gì Mạnh Ân lại có thể tự nhiên về nhà để được hầu hạ?

Những người này tưởng tượng cuộc sống tốt đẹp của Mạnh Ân sau khi về nhà, có thể ăn thức ăn phong thú mà người trong nhà chuẩn bị, còn có thể nằm bẹp ra ngủ trên giường lớn, khỏi phải chen chúc với người khác trong một căn phòng, lại chẳng hề biết sự thật trái ngược hoàn toàn.

Buổi sáng Mạnh Ân dậy rất sớm, sau đó cắt xong ít rau củ, lại dùng nồi cơm điện nấu cơm, thế nên trong khoảng thời gian một tiếng ăn trưa

https://thuviensach.vn

mới có thể thu xếp ra hai món chính một món canh, để Hàn Trọng Viễn không bị đói. Về phần buổi tối, sau khi cậu về nhà lại càng nghiêm túc mà làm cơm tối.

Khoai tây thái sợi, trước tiên trần qua nước, rồi mới đem xào thành món khoai tây sợi xào. Tào phớ cho thêm tương đem kho, sau đó lại dùng nồi áp suất hầm nửa con gà, thịt gà cắt ra, chuẩn bị một bát xì dầu chấm ăn. Nước luộc gà bên trong đánh vào một quả trứng, làm thành canh trứng, ba món chính một món canh cũng ra lò.

Vì chỉ có hai người nên lượng thức ăn Mạnh Ân nấu cũng không nhiều. Nửa con gà trắng ngay cả nước luộc và một chiếc đùi gà cậu cũng cất đi, dự định sáng hôm sau cho Hàn Trọng Viễn ăn. Cuối cùng hai người vừa vặn ăn hết tất cả cơm và đồ ăn mà buổi trưa còn lại.

“Lần này cậu nấu rất ngon, lần sau tiếp tục cố gắng.” Hàn Trọng Viễn nói, rất hài lòng với đồ ăn mà Mạnh Ân làm. Mặc dù thịt gà trắng của Mạnh Ân chỉ là bỏ gà vào trong nước trắng rồi nấu chín mà thôi, hoàn toàn không có kĩ thuật phức tạp nào cả, nấu còn hơi nhừ nữa, nhưng chẳng phải ít ra vẫn còn nguyên nước nguyên vị đấy ư? Chấm xì dầu ăn rất ngon.

“Vâng.” Mạnh Ân nghiêm túc gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Tôi kê cho cậu cái bàn trong phòng sách rồi, cậu đi làm bài tập đi, chín rưỡi chúng ta cùng đi ngủ.” Hàn Trọng Viễn phất phất tay. Thật ra trước đấy Mạnh Ân muốn đi học tiết tự học buổi tối, nhưng hắn quyết không chịu được cả ngày chỉ có thể nhìn thấy Mạnh Ân vào lúc ăn và lúc ngủ, nên loại tiết tự học này vẫn nên quẳng đi cho rảnh nợ, để hắn có thể thoả thích quan sát Mạnh Ân làm bài tập.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 27: Cổ Phần

Gian buồng ngủ của phòng sách có diện tích không nhỏ, nên dù dạo này Hàn Trọng Viễn mua thêm rất nhiều đồ đạc, thì muốn ngăn ra một khu để Mạnh Ân làm bài tập cũng không phải việc khó. Rất nhanh, Mạnh Ân ở trong góc nhỏ đã bắt đầu làm bài.

Quá khứ của Mạnh Ân khiến cậu chưa bao giờ là một người lười biếng, vậy nên ở trường cũng đã làm xong tương đối bài tập mà giáo viên giao. Giờ cậu bắt đầu làm những bài tập trước đó, đồng thời viết các bài không hiểu vào một quyển vở, dự định sau khi đến trường sẽ hỏi thầy.

Thật ra tới văn phòng cũng không phải việc gì to tát, chẳng phải giáo viên vẫn luôn nói là thích được học sinh hỏi bài à? Để mình khỏi căng thẳng, Mạnh Ân đã chuẩn bị sẵn tâm lí.

Thời gian thấm thoắt trôi qua, lúc đồng hồ báo thức trong phòng reng lên, cả Hàn Trọng Viễn lẫn Mạnh Ân đều cùng bừng tỉnh.

“Mới chín rưỡi, em có thể chờ lát nữa mới ngủ…” Mạnh Ân bảo.

https://thuviensach.vn

“Không được, tắm xong thì cũng mười giờ rồi.” Hàn Trọng Viễn nhíu mày, “Chín rưỡi là phải đi ngủ!” Bình thường Mạnh Ân quen dậy sớm, sáng nào cũng mới năm giờ đã tỉnh, hắn chẳng có cách nào khiến Mạnh Ân có thể ngủ tiếp sau khi thức giấc, bèn dứt khoát bắt Mạnh Ân ngủ sớm một chút.

Dù Mạnh Ân cảm thấy hơi tiếc, nhưng vẫn bỏ sách trên tay xuống. Thấy vậy, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn lại nói: “Cậu cùng tắm với tôi đi.”

“Hả?” Gương mặt Mạnh Ân đầy tràn kinh ngạc.

“Nhìn gì mà nhìn? Nếu không phải tắm cùng nhau sẽ ấm hơn, thì còn lâu tôi mới tắm chung với cậu!” Hàn Trọng Viễn nói. Sau khi dứt lời, lại có phần mất tự nhiên.

Hắn đã phát hiện tình cảm của mình với Mạnh Ân không giống nhau lắm. Hắn cho rằng Mạnh Ân muốn ở bên mình cả đời, chỉ có thể ở bên mình cả đời, nên ngược lại chẳng vội thổ lộ, chỉ định xem xem mình có “cong” thật hay không.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không nói gì, Hàn Trọng Viễn đã quen với tính cách của cậu, trực tiếp đưa cậu đi, chẳng biết vì sao lại có phần chờ mong.

Sự thật chứng minh mình cong thật. Trông thấy bộ dáng trần trụi của Mạnh Ân, thậm chí Hàn Trọng Viễn còn không kìm được nuốt nước miếng.

Tiền Mạt rất coi trọng việc giáo dục hắn, hắn lại thích Lịch Tiếu Tiếu từ rất sớm, vậy nên trước đây chỉ từng quan hệ với Lịch Tiếu Tiếu. Giờ Lịch Tiếu Tiếu trong mắt hắn chính là dáng vẻ giết người kinh dị kia, hôm nay người mà hắn mãn tâm mãn nhãn, ngược lại chỉ còn mình Mạnh Ân.

Nhận ra điều này, hắn chẳng hề tức giận, ngược lại còn có phần mừng vui. Có điều rất nhanh, chút mừng vui ấy của hắn đã bay biến, bởi Mạnh Ân quả thật ngoan ngoãn tắm rửa, một chút phản ứng cũng không có.

Mạnh Ân… Nói thật ra thì ngay cả lông cánh cũng chưa đủ, mình lại đi phát tình với một cậu bé vị thành niên như thế, hắn thấy bản thân thật giống cầm thú… Dù rằng tuổi hiện tại của hắn cũng chỉ lớn hơn Mạnh Ân một chút.

Đương nhiên cũng chỉ là hơi mất tự nhiên mà thôi, hắn đã không phải thằng nhóc tóc còn để chỏm, cũng chẳng quá ham muốn việc này, giờ chỉ

https://thuviensach.vn

muốn nuôi Mạnh Ân thật tử tế. Chờ qua hai ba năm, hắn là Mạnh Ân cũng sẽ không còn ngây thơ như vậy nữa.

Hôm sau, năm giờ Mạnh Ân đã tỉnh. Trước đây khi cậu ở cùng Lý Thục Vân, sau khi dậy đều phải nấu cháo, sau đó dán ít túi giấy, tiếp đến sẽ vội vã đi bộ hơn nửa tiếng đến Hồng Tài, mà giờ mọi chuyện đã khác.

Lén lút tránh khỏi lồng ngực Hàn Trọng Viễn, cầm máy nghe băng nghe một ít băng tiếng Anh, tiện thể tập đọc nửa giờ tiếng Anh. Thấy sắp sáu giờ, bèn buông sách xuống, vừa đọc tiếng Anh theo băng, vừa bắt đầu sơ chế các loại nguyên liệu nấu ăn, cắt rửa xong những thứ mà trưa và tối phải dùng rồi để vào tủ lạnh.

Hơn sáu giờ thì Hàn Trọng Viễn cũng dậy. Cậu bèn rán hai quả trứng ốp la, sau khi đun nước lại bỏ vào trong ít súp lơ, rau xanh, thịt băm, v.v… làm thêm hai bát mì.

Chờ cậu và Hàn Trọng Viễn cùng nhau ăn mì xong, sửa soạn xong cặp sách, chưa tốn đến mười phút đã có thể tới trường, vừa vặn bảy giờ sáng, tiết tự học buổi sáng còn mười phút nữa sẽ bắt đầu.

Đối với cuộc sống này, Mạnh Ânh vô cùng hài lòng.

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân, cậu không phải học tiết tự học buổi tối à?” Lý Hướng Dương hỏi, giấu trong mắt một tia ghen tị. Gã vẫn luôn là con cưng, không chỉ có gia cảnh thứ nhất thứ hai trong số các học sinh của lớp, mà thành tích cũng thuộc hạng nhất hạng nhì. Vậy mà chẳng biết từ đâu lại mọc ra một Mạnh Ân đoạt đi sự nổi bật của gã…

“Ừ, trong nhà tôi có việc.” Mạnh Ân nói, đối với công việc đặc biệt mà mình đang làm, ít nhiều gì cũng thấy hơi ngượng.

“Ồ… Trong nhà có việc…” Lý Hướng Dương đáp lại một câu mang hàm ý khác, lại bảo, “Hồi trước lớp 3 có bạn nữ dị ứng nặng, không thể ăn rất nhiều thứ, trường cũng chỉ để bố mẹ bạn ấy đưa cơm cho bạn ấy mà thôi. Không ngờ cậu còn có thể không ở nội trú không học tiết tự học buổi tối, lợi hại thật đó.”

Mạnh Ân vốn còn định trưng ra vẻ mặt tươi cười, bấy giờ da mặt lại đông cứng. Cũng không biết cô Tiền và Hàn Trọng Viễn tốn bao nhiêu tiền nên mình mới không phải ở nội trú… Hàn Trọng Viễn còn bảo để cậu về nhà nấu cơm sẽ được giảm học phí, e chỉ là muốn khiến cậu yên lòng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Thành phố S có nhiều Trung học như vậy, Hàn Trọng Viễn tìm trường cho cậu chẳng những không kém hơn Hồng Tài, ngược lại còn tốt hơn Hồng Tài mấy lần, có thể thấy Hàn Trọng Viễn quan tâm cậu nhiều thế nào…

Mạnh Ân không biết nên làm gì cho phải, chỉ có thể âm thầm hạ quyết tâm, về sau nhất định phải đối xử tốt thật tốt với Hàn Trọng Viễn, vậy nên ngược lại im lặng.

Lý Hướng Dương thấy Mạnh Ân không để ý đến mình, cảm thấy tức giận, lại chẳng dám nói với Mạnh Ân – gã còn chưa hỏi thăm được bối cảnh của Mạnh Ân nữa kìa!

Mạnh Ân không nói chuyện với Lý Hướng Dương, ngược lại sửa lại những bài tập mình làm sai một chút. Cậu còn chưa biết hết giáo viên dạy các môn của lớp, cũng không biết văn phòng của họ ở đâu, nên định sẽ để mấy ngày nữa mới đi hỏi bài. Còn bây giờ… cho dù không biết, cùng lắm thì đi hỏi thầy chủ nhiệm vậy.

Chuyện ở Hồng Tài lúc trước Tiền Mạt đã tìm người áp chế đi, khi ấy Mạnh Ân lại là tân sinh năm nhất, nên người biết chuyện của cậu không nhiều. Trường chuyên ngữ và Hồng Tài cách nhau khá xa, thì lại càng chẳng rõ. Chủ nhiệm cũng chỉ biết Mạnh Ân là người thân của Tiền Mạt mà thôi.

https://thuviensach.vn

Vốn anh còn lo thằng bé trong nhà có tiền ngay cả tiết tự học buổi tối cũng không muốn học này, sẽ kéo thụt lùi thành tích của lớp, không ngờ mới sáng sớm Mạnh Ân đã đến tìm mình hỏi bài, ngược lại vô cùng hài lòng, còn nói cho Mạnh Ân biết văn phòng của giáo viên hoá học và vật lý ở đâu.

Hôm nay, Mạnh Ân tận dụng thời gian giải lao hỏi hết những bài cần hỏi, thời gian ở trong lớp cũng ít đi, khiến những người có ý định làm quen với cậu trong lớp chẳng có cơ hội nói chuyện với cậu, còn cảm thấy cậu vô cùng bí ẩn.

Mạnh Ân cũng không biết suy nghĩ của những người khác. Cậu ở trường thì tận dụng từng phút để học, sau khi về nhà ngoài phục vụ Hàn Trọng Viễn ra, cũng tận dụng thời gian học hành, rất nhanh cũng khiến tiến độ của mình tăng lên.

Thời gian của cậu được sắp xếp rất nghiêm ngặt, đổi lại là người khác thì có lẽ sẽ thấy vô cùng mệt mỏi, nhưng cậu lại cực kì thoả mãn. Quần áo mới toanh, cuốn từ điển Anh – Hán dày cộp đề tên Hàn Trọng Viễn, lúc nào cũng có thể nghe băng tiếng Anh từ máy nghe băng, mỗi khi ăn cơm thì trên bàn đều có món mặn… Tất cả những điều này khiến Mạnh Ân thấy mình cứ như đang sống trên thiên đường vậy.

https://thuviensach.vn

Về phần nấu cơm làm việc nhà, cậu lại càng chẳng chút bài xích, còn hoàn toàn coi là việc làm để thư giãn.

Khi Mạnh Ân còn đương ngập tràn hi vọng với cuộc sống, cố gắng học hành để không phụ lòng Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn đã bắt đầu thành lập nhà máy.

Hàn Trọng Viễn biết, với hình hình hiện tại của mình thì cũng chẳng thích hợp để quản lí công ti, bèn giao phần lớn công việc cho Tề An An – Tề An An là trợ lí của mẹ hắn, vô cùng am hiểu việc vận hành công ti. Đời trước khi hắn còn học Đại học không thể quản lí Hoa Viễn, nếu không phải có cô để mắt đến Tiền Tùng, chưa biết chừng Tiền Tùng đã moi móc đi nhiều tiền hơn rồi. Sau đó nếu không phải nhờ cô, Hàn Trọng Viễn cũng không tiếp nhận Hoa Viễn dễ dàng như vậy.

Chỉ tiếc mặc dù sự nghiệp của cô phát triển rất tốt, chuyện tình cảm lại xảy ra vấn đề, trước khi Hàn Trọng Viễn bị tai nạn xe đã cáo bệnh từ chức. Nếu không phải vậy, sau này Hàn Hành Diểu cũng chẳng dễ dàng một tay che trời đến thế.

Giờ thì… Hàn Trọng Viễn cân nhắc một chút, bèn dự định trước tiên để Tề An An lo việc công ti. Tất nhiên, lúc đăng kí công ti, cũng phải xác định rõ cổ phần công ti cái đã…

https://thuviensach.vn

Tối đến, Hàn Trọng Viễn đặt một xấp giấy trước mặt Mạnh Ân: “Giấy bán thân tôi làm xong rồi, cậu kí tên đi.”

Trước đấy Hàn Trọng Viễn không cho Mạnh Ân cơ hội xem qua hợp đồng, chỉ thẳng vào chỗ kí tên. Mạnh Ân cũng chẳng có ý định xem, trực tiếp nghe theo chỉ thị của Hàn Trọng Viễn, lần lượt kí xuống tên mình.

Đối với điều này, Hàn Trọng Viễn vô cùng hài lòng. Cất hợp đồng xong, lại cầm chứng minh thư của Mạnh Ân đi copy – chứng minh thư của Mạnh Ân sau khi làm xong vẫn luôn ở trong tay hắn, nhìn cũng chưa từng cho Mạnh Ân nhìn qua.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 28: Một Nửa

Thứ mà Hàn Trọng Viễn để Mạnh Ân kí tất nhiên không phải giấy bán thân. Trên thực tế, Mạnh Ân kí xuống mấy chữ kia, là đã có được năm mươi phần trăm cổ phần của công ti Duyên Mộng mà Hàn Trọng Viễn sắp thành lập. Đương nhiên, cậu còn tiện thể kí luôn một loạt các giấy uỷ thác, uỷ thác toàn quyền về cổ phần và chia lợi nhuận cho Hàn Trọng Viễn xử lí.

Duyên Mộng chính là cái tên mà Hàn Trọng Viễn đặt cho công ti của mình. Hắn cho Mạnh Ân năm mươi phần trăm cổ phần, còn lại năm mươi phần trăm, hắn lấy bốn mươi phần trăm, Tiền Mạt lấy mười phần trăm. Đồng thời, hắn còn kí một hợp đồng với Tề An An, chỉ cần Tề An An còn giúp hắn quản lí Duyên Mộng, mỗi năm hắn sẽ chia cho Tề An An năm phần trăm hoa hồng.

Theo suy nghĩ của Tiền Mạt, Hàn Trọng Viễn nên cho Tề An An một phần cổ phần. Nhưng hiện giờ Hàn Trọng Viễn rất khó lòng tin tưởng người khác, vậy nên cuối cùng hắn vẫn chỉ cho Tề An An quyền chia hoa hồng mà thôi.

Tất nhiên, nếu Tề An An chăm chỉ làm việc ở Duyên Mộng thì hàng năm chia hoa hồng, tuyệt đối có thể khiến cô trở thành phú bà trong phú bà.

https://thuviensach.vn

Công ti cổ phần trách nhiệm hữu hạn Duyên Mộng với số vốn đăng kí mười triệu, cứ như vậy mà thành lập. Cổ đông lớn nhất của công ti lại chẳng hề hay biết chuyện này, còn đang chăm chỉ học hành ngày ngày tiến lên, vì phần học bổng nhiều nhất cũng chỉ hai nghìn tệ mà cố gắng.

Sau khi Mạnh Ân thả lỏng tâm tình, một lòng học tập thì cũng hoàn toàn thích ứng với cuộc sống ở trường chuyên ngữ. Dù rằng ở đây, bạn học thường sẽ nói mấy lời kì quặc, nhưng chẳng phải quan hệ với cậu rất chừng mực à? Cậu chỉ cần cố gắng học tập là được rồi.

Hàn Trọng Viễn cho cậu ăn cho cậu mặc, còn cho cậu cơ hội học tập tốt như vậy, cậu nhất định không thể dễ dàng từ bỏ.

Không để ý đến chuyện nào khác, Mạnh Ân một lòng chỉ đọc sách thánh hiền, ở trong lớp càng ngày càng khiến người khác chú ý, thậm chí trong năm khối của cả trường còn có chút tiếng tăm.

Bối cảnh cậu bí ẩn, cư xử lạnh lùng, không cần tham gia tiết tự học buổi tối… Đủ loại biểu hiện bên ngoài đều khiến người khác cảm thấy cậu chính là “vương tử bá đạo” bước ra từ tiểu thuyết ngôn tình. Vậy mà cậu lại rất chăm chỉ học hành, mấy cuốn sách bài tập dày cộp kia… người khác nhìn thôi đã thấy mệt rồi.

https://thuviensach.vn

Tinh thần học tập của Mạnh Ân rất tràn trề, Hàn Trọng Viễn hàng ngày lại bận không tả xiết. Có điều dù hắn bận thế nào, thì cũng sẽ cố gắng hết sức để ở chung với Mạnh Ân.

“Công việc của bọn họ cứ sắp xếp như vậy đi, tôi về trước.” Hàn Trọng Viễn sắp xếp ổn thoả cho những người mà mình vừa kéo đến từ mấy trường Đại học danh tiếng ở thành phố S, xem thời gian bèn dự định về nhà.

Hắn vẫn còn nhớ rõ vài nhân tài, nhưng một số đang ở nước ngoài hoặc chính là người nước ngoài, một số đã phát đạt không có khả năng sẽ đến nhà máy nhỏ này, có người còn đang học cấp hai cấp ba, cuối cùng ngẫm nghĩ, hắn chỉ chọn ra ít người từ những trường Đại học mình ưa chuộng mà thôi.

Về phần ưa chuộng của Hàn Trọng Viễn… Không thể nghi ngờ, hắn thích người biết nghe lời hơn, không chỉ thế, hắn còn thích người không có dã tâm. Một mặt là vì hắn từng nghiên cứu qua, thời gian đầu mở công ti không cần người có quá nhiều suy nghĩ. Một mặt khác, cũng bởi hắn đã từng trải qua việc kĩ thuật viên mình vất vả bồi dưỡng bị chỗ khác giành mất.

https://thuviensach.vn

Trước đây ở Hoa Viễn, khi kĩ thuật viên mà hắn tốn tiền, tốn tài nguyên, vất vả bồi dưỡng bỏ đi, dù hắn khó chịu, nhưng vì chuyện không gây ảnh hưởng lớn nên cũng chẳng mấy để tâm. Nhưng giờ đã khác, nếu kĩ thuật viên nào đó mà tiết lộ thông tin thì…

“Sớm vậy đã về rồi?” Tiền Mạt bước từ ngoài vào, có phần hiếu kì.

“Đâu còn sớm nữa.” Hàn Trọng Viễn nói. Vì trường chuyên ngữ không ở trung tâm thành phố, trước đấy hắn lại đặc biệt cân nhắc nơi làm việc, nên giờ văn phòng của họ cách chỗ ở cũng không xa, nếu không tắc đường thì bình thường chỉ cần lái xe mười lăm phút. Nhưng nếu có thể đi sớm một chút, thì cớ gì hắn lại không đi?

“Để mẹ đưa con về.” Tiền Mạt bảo.

“Vâng.” Hàn Trọng Viễn đồng ý. Hắn lái xe không giỏi lắm, trước đều là tài xế của Tiền Mạt đưa hắn đi, giờ ngồi xe của Tiền Mạt cũng chẳng hề gì.

Mấy ngày nay Tiền Mạt ở cùng Hàn Thận, tuy trong lòng còn khúc mắc, nhưng rốt cuộc cũng chẳng còn “mặt không đổi sắc” như ban đầu nữa. Dù sao lúc này Hàn Thận cũng chưa làm mấy việc bạc đãi con mình kia, lại còn sẵn lòng sửa đổi nữa.

https://thuviensach.vn

Tới mức này, cô li hôn sẽ gây ra ảnh hưởng quá lớn, vậy nên sau khi suy nghĩ thật kĩ, cuối cùng cô vẫn quyết định không náo loạn nữa. Về sau cô cứ bình bình thản thản mà sống là được rồi, mai này gia nghiệp của Hàn Thận, con trai cô cũng không thể thiếu phần!Vừa nghĩ như vậy, Tiền Mạt ngược lại thoải mái hơn nhiều, bèn muốn đến thăm con trai, tiện thể hỏi han một chút tiến độ của Duyên Mộng.

Nói chút chuyện về nhà máy của Duyên Mộng với Hàn Trọng Viễn, Tiền Mạt cười trêu: “Con cho Mạnh Ân năm mươi phần trăm cổ phần, là xác định quan hệ với thằng bé rồi?” Giờ Hoa Viễn là một trong những hãng sản xuất điện gia dụng hàng đầu cả nước, Tiền Mạt lại từ Hàn Trọng Viễn mà biết được tương lai Hoa Viễn phát triển vẫn băng băng, nên ngược lại cũng chẳng mấy để ý tới số cổ phần này, chỉ là ngạc nhiên khi thấy con mình hào phóng với Mạnh Ân như thế mà thôi.

“Vâng.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp thừa nhận. Thật ra đời trước, tiền mà sau này hắn kiếm được đều đặt trên danh nghĩa của Mạnh Ân, có điều Mạnh Ân không biết.

“Mẹ biết ngay mà…” Tiền Mạt nói.

“Mẹ, mẹ về nhà ăn cơm à?” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Con đang mong mẹ về nhà ăn cơm đừng quấy rầy tụi con chứ gì? Cơ mà đúng là mẹ muốn về nhà ăn cơm thật… Tay nghề của Mạnh Ân, mẹ quả thực ăn không quen.”

“Cậu ấy đang tiến bộ mà.” Nét mặt Hàn Trọng Viễn dịu đi. Dù hiện giờ vì bận học nên Mạnh Ân không thể lên mạng xem thực đơn để cải thiện tay nghề như đời trước, nhưng sau nhiều lần nấu cơm, cậu nấu đã ngon hơn nhiều so với lúc đầu rồi.

Thấy gương mặt đầy dịu dàng của con mình, Tiền Mạt chợt có cảm giác nổi da gà.

Khi Hàn Trọng Viễn về tới nhà, Mạnh Ân còn chưa thấy đâu. Không bao lâu sau thì Mạnh Ân cũng về, sau đó vội vội vàng vàng bắt đầu nấu cơm.

Tôm chiên, canh xương rong biển, trứng hấp… Mạnh Ân làm ba món, hai người ăn là vừa đủ.

https://thuviensach.vn

“Sau này rong biển có thể cho ít tỏi giã, rồi thêm ít giấm và rau vào.” Hàn Trọng Viễn ăn hơn phân nửa cơm canh, tiếp đó đưa ra ý kiến.

“Vâng.” Mạnh Ân đáp.

Hàn Trọng Viễn bóc hai con tôm đặt vào bát cậu: “Tôm hơi tanh, trước hết cậu có thể cho gừng tỏi, rượu gạo, dùng nước trần qua rồi mới xào.” Thật ra hắn hoàn toàn mù tịt nấu ăn, nhưng đời trước, sau này Mạnh Ân chính là làm như vậy, ăn ngon hơn hiện tại nhiều.

“Vâng.” Mạnh Ân lại đáp, cố gắng ghi nhớ.

Hàn Trọng Viễn trông sắc mặt của Mạnh Ân thì biết lần sau cậu nhất định sẽ cải thiện, lập tức hài lòng nhìn Mạnh Ân một cái: “Thật ra cậu nấu đã rất ngon rồi.”

“…” Mạnh Ân hơi xấu hổ cúi đầu.

Hôm sau trong trường có nữ sinh oán giận đồ ăn của căng tin khó ăn, nói đồ ăn ở nhà mình ăn ngon hơn, cậu bèn phá lệ đứng lại nghe, sau đó nổi lên ý định đi mua thực đơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng chỉ là ý định mà thôi, kỳ thi tháng sắp đến khiến cậu căn bản không chừa ra được thời gian tới hiệu sách.

Ở Hồng Tài, thành tích của Mạnh Ân vẫn luôn là hạng trung. Dù trường chuyên ngữ có rất nhiều mặt vượt trội hơn Hồng Tài, nhưng chuyện thi cử này ngược lại cũng chẳng khác Hồng Tài là mấy. Cậu thiếu mất một khoảng thời gian trên lớp, mấy ngày này lại phá lệ cố gắng, cuối cùng ngược lại duy trì thành tích hạng trung như trước.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 29: Bạn Cùng Lớp

Mạnh Ân nhìn bảng điểm trên tay, đối với thành tích này cũng không hài lòng.

Mấy ngày nay dưới sự cố gắng, tiếng Anh khi trước là điểm yếu của cậu giờ lại thành ưu thế, nhưng mấy môn khác kết quả thi lại bình thường… Thành tích như vậy, học kỳ này cậu muốn giành học bổng đúng là khó…

Ngược lại sau học kỳ… Cậu dùng thời gian nghỉ hè bổ túc một phen, chưa biết chừng lại có thể tiến bộ.

Mạnh Ân cân nhắc chuyện học hành, những người khác lại đang vì thành tích của cậu mà xầm xì kì quái.

Không thể không nói, cậu thi được thành tích hạng trung chẳng có triển vọng gì này, đã khiến tụi con gái trong lớp thất vọng. Nhìn cậu cố gắng như vậy, vốn dĩ ai nấy còn tưởng cậu có thể thi được thành tích hạng nhất hạng nhì ấy chứ!

https://thuviensach.vn

Cho dù không thi được thành tích tốt… thì nộp giấy trắng còn khiến người khác ấn tượng hơn bây giờ – như vậy can đảm biết bao nhiêu!

Trai không hư thì gái không yêu, câu này quả thật rất có lí. Đối với mấy cô gái cả ngày bị nhốt trong trường, không thể không chăm chỉ học hành, thì con trai dám can đảm khiêu chiến với quyền lực có sức hấp dẫn rất lớn.

Đáng tiếc Mạnh Ân lại làm các cô thất vọng rồi.

Thấy mọi người xung quanh đều lải nhải nhắc đến Mạnh Ân, Lý Hướng Dương không kìm được nhíu mày. Mạnh Ân kia trên mình cũng chẳng có chỗ nào thần thánh, chỉ là tính tình hơi lạnh nhạt không hay nói chuyện với người khác mà thôi, sao lại được nhiều người để ý như thế? Cất kĩ bài thi của mình, Lý Hướng Dương tủm tỉm đi lên bục giảng: “Mọi người yên lặng một lát, tớ có việc muốn nói!”

“Việc gì thế lớp trưởng?” Có người lên tiếng hỏi, nếu bảo mọi người quan tâm đến Mạnh Ân thì chủ yếu vẫn là vì Mạnh Ân quá bí ẩn, chứ nói tới thân quen thì khẳng định họ sẽ càng thân quen với Lý Hướng Dương học cùng mình một năm hơn.

https://thuviensach.vn

“Là vầy, thứ bảy tuần này là sinh nhật tớ, tớ muốn mời mọi người đến Kim Thuỵ Vương Triều ăn trưa, chờ ăn xong mọi người hãng về nhà được không?” Trong lớp có người nhà ở rất xa, trời tối mà gọi người ta ra ăn cơm thì kể cũng phiền nên Lý Hướng Dương dứt khoát quyết định ăn trưa luôn, cơm nước xong xuôi mọi người còn có thể đi hát hoặc là trượt băng…

“Bố tớ muốn đến đón tớ…” Có người nói.

“Cậu gọi điện cho bố, bảo bố cậu tối hãng đến chẳng phải là được rồi sao?” Lý Hướng Dương tức khắc đáp.

Người nọ ngẫm nghĩ, cũng nhận ra Lý Hướng Dương nói rất đúng, lập tức gật đầu. Thấy thế, những người khác cũng đều đồng ý. Kim Thuỵ Vương Triều là nhà hàng lớn nổi tiếng ở đây, bữa tiệc rẻ nhất trong đó, một bàn chưa tính rượu cũng phải hai nghìn tám. Nếu tính một bàn mười người, thì chia ra cũng phải ba trăm tệ một người.

Dù họ đều là người có tiền, nhưng dưới hiện trạng có rất nhiều người lương tháng chỉ vẻn vẹn một nghìn tệ, cũng không thể tuỳ tiện đi ăn được…

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Dương nói đùa vài câu với mấy người bạn thân, sau đó nhìn Mạnh Ân: “Mạnh Ân, cậu đi chứ?”

“Buổi trưa tôi có việc.” Mạnh Ân nói, cậu còn phải nấu cơm cho Hàn Trọng Viễn…

“Lại có việc, ăn bữa cơm thôi chắc là phải có thời gian chứ?”

“Tôi… Tôi không đi đâu.” Mạnh Ân chưa từng tham gia tiệc sinh nhật, cũng chẳng biết phải làm gì, cuối cùng vẫn thấy hơi sợ.

“Sao lại không đi? Tôi thành tâm mời mọi người ăn bữa cơm, còn đặt chỗ xong rồi… Cậu không đi là khinh thường tôi à?” Người khác cảm thấy Mạnh Ân lạnh lùng, Lý Hướng Dương cũng đã nhìn ra một ít tính cách của Mạnh Ân, tất nhiên biết phải làm thế nào để Mạnh Ân không thể chối từ.

Lý Hướng Dương vừa nói vậy, quả nhiên Mạnh Ân không nỡ từ chối nữa.Tuy Hàn Trọng Viễn để cậu nấu cơm, nhưng buổi trưa lo cậu không đủ thời gian, mỗi lần đều chỉ bảo cậu tuỳ ý làm một ít. Hiện tại trời đã nóng, nhưng cũng chưa đến nỗi quá nóng, đồ ăn vẫn chịu được. Nếu buổi sáng cậu làm xong hai món, thì cũng khỏi lo Hàn Trọng Viễn không có cơm ăn…

https://thuviensach.vn

Món mặn thì làm ít thịt gà trắng, món chay thì xào ít su su hoặc đậu đũa gì đó, đủ cho một mình Hàn Trọng Viễn ăn… Tất nhiên, chuyện này phải trao đổi với Hàn Trọng Viễn cái đã.

Trước đấy Mạnh Ân vẫn chưa tìm được cơ hội để nói, lần này cũng thầm chuẩn bị từ ngữ một phen, sau đó đợi Hàn Trọng Viễn tắm xong, lúc định lên giường bèn mở miệng: “Trọng Viễn, trong lớp có người bạn sinh nhật mời em đi ăn…”

“Không cho đi.” Hàn Trọng Viễn nói thẳng, nhíu mày không vui. Quan hệ của Mạnh Ân với bạn học trong lớp rất tốt? Vậy mà còn có người mời cậu đi ăn! Trước đây Mạnh Ân rõ ràng chẳng có bạn bè gì cả…

“Cả lớp đều đi, hơn nữa cậu ấy đã đặt chỗ rồi, không đi thì không tiện lắm. Anh yên tâm, em sẽ nấu cơm trước…” Mạnh Ân đang nói, chợt thấy sắc mặt Hàn Trọng Viễn càng lúc càng khó coi.

“Tôi nói không cho đi là không cho đi! Tới lúc đó tôi tìm người giúp cậu tặng quà, cậu cũng đừng có đến.” Hàn Trọng Viễn lạnh mặt đưa ra quyết định.

https://thuviensach.vn

Một đám học sinh cùng nhau ăn cơm sẽ chẳng thiếu dây dưa lằng nhằng, uống ít rượu là chưa biết chừng không khí sẽ càng náo nhiệt… Mạnh Ân trong trường hay trên lớp, hắn đều phải tốn rất nhiều công sức mới khiến mình không để ý tới, ra ngoài ăn cơm thì tuyệt đối không được!

Nhìn Mạnh Ân, nắm tay Hàn Trọng Viễn càng siết chặt, bỗng nhiên lại có xúc động nhốt Mạnh Ân trong phòng, không cho cậu ra ngoài nữa.

“Em sẽ không đi, để em nói chuyện với cậu ấy, chắc là cũng không cần tặng quà đâu… Cậu ấy bảo không cần quà.” Cậu đã làm phiền Hàn Trọng Viễn nhiều lắm rồi, sao còn có thể để Hàn Trọng Viễn đi mua quà được?

Khi nãy Hàn Trọng Viễn nghe Mạnh Ân bảo muốn đi thì rất tức giận, giờ thấy Mạnh Ân như vậy, lập tức thở phào, buồn bực trong lòng cũng bay biến phân nửa, ngược lại cũng cảm thấy mình không nên hẹp hòi như thế… Dù sao Mạnh Ân còn đi học, thì kiểu gì cũng sẽ có bạn bè…

“Thế này đi, cậu bảo với cậu ta là trưa hôm đó phải gặp một người rất quan trọng, sau đó chờ chúng ta về nhà ăn cơm xong, tôi sẽ đưa cậu đi chào hỏi cậu ta… Quà thì vẫn phải tặng, không phải trong nhà có chiếc mp4 kiểu mới à? Tuỳ tiện cho cậu ta một cái là được.” Trước đấy Hàn Trọng Viễn vì tìm hiểu thị trường nên đặc biệt mua một ít mp3, mp4 về nhà nghiên cứu, còn đặc biệt cho Mạnh Ân một chiếc. Có điều Mạnh Ân cầm chiếc máy

https://thuviensach.vn

nghe băng một trăm đồng để nghe, cũng đã thấy rất mãn nguyện rồi, nên cả vỏ bao cũng chưa bóc ra.

Tuy Mạnh Ân không biết giá của những thứ mà Hàn Trọng Viễn cho mình, nhưng cũng biết thứ này hẳn là rất đắt, ban đầu vốn là Hàn Trọng Viễn cho mình, ngược lại có phần không nỡ.

Hàn Trọng Viễn để ý tới biểu hiện của Mạnh Ân, buồn bực còn sót lại cũng tan thành mây khói, vô cùng thích thú nói với Mạnh Ân mấy câu: "Tôi bảo cậu rồi, cậu đã kí giấy bán thân cho tôi, về sau không được tuỳ tiện ra ngoài ăn cơm với người khác nghe chưa?"

"Vâng." Mạnh Ân gật gù, dù không biết vì sao Hàn Trọng Viễn lại muốn làm vậy, nhưng đây cũng chẳng phải chuyện gì to tát, cứ đáp ứng là được rồi.

Hôm sau, từ sáng sớm Mạnh Ân đã nói việc mình không thể đi với Lý Hướng Dương.

Khi trước Lý Hướng Dương từng bảo Mạnh Ân, không đi chính là khinh thường mình, chỉ là chèn ép Mạnh Ân mà thôi. Nhưng giờ Mạnh Ân không chịu đi, khiến gã ngược lại cảm thấy những lời này có khi chính là sự thật.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân đang yên đang lành như thế, sao tự dưng lại có việc? Nếu như có việc thì sao còn phải hỏi gã địa điểm tổ chức tiệc rượu để đi chúc mừng? Không phải Mạnh Ân đang muốn đối đầu với mình đấy chứ?

Càng nghĩ càng thấy mọi chuyện đúng là như vậy, sắc mặt Lý Hướng Dương dần hoá âm u.

“Xin lỗi… Chỗ cậu đã đặt chắc là có thể huỷ đúng không?” Mạnh Ân lại hỏi.

Lý Hướng Dương rốt cuộc vẫn là thiếu niên, xoay người một cái là đi luôn, chẳng hề đếm xỉa tới Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 30: Chúc Mừng

Lý Hướng Dương rõ ràng rất tức giận, trái lại khiến Mạnh Ân hơi áy náy. Trước đây những bài tập cậu không biết làm, rất nhiều lần hỏi thì Lý Hướng Dương đều trả lời cho cậu.

Nhưng Hàn Trọng Viễn lại không muốn cậu tham dự tiệc sinh nhật…

“Xin lỗi Lý Hướng Dương, tôi thật sự có việc… Ăn cơm xong tôi sẽ rảnh… tới lúc đó đi chúc mừng được không?” Mạnh Ân lại hỏi Lý Hướng Dương.

Lý Hướng Dương trở mặt với Mạnh Ân xong bèn có phần hối hận – Mạnh Ân đáp ứng rồi lại đổi ý, đây vốn là lỗi của Mạnh Ân. Nhưng nếu gã hẹp hòi quá thì chưa biết chừng người khác sẽ cảm thấy gã mới là người không đúng… Gã đang nghĩ phải làm sao để xoay chuyển thì thấy Mạnh Ân đi tới, nhất thời thở phào, theo đà xuống thang: “Cậu nói rồi nhé, nhất định cậu phải đi đó!”

“Được.” Mạnh Ân đáp ứng, sau đó về chỗ tiếp tục cố gắng học tập – cậu lại làm phiền Hàn Trọng Viễn phải đưa mình đi chúc mừng Lý Hướng

https://thuviensach.vn

Dương rồi, nhiều ân tình như vậy không có gì báo đáp, cũng chỉ có thể chăm chỉ học tập mà thôi.

***

Chớp mắt đã đến thứ bảy.

Cả lớp đều nghĩ đến tiệc sinh nhật tổ chức ở Kim Thuỵ Vương Triều của Lý Hướng Dương, thỉnh thoảng lại bàn ra tán vào. Ngay cả Mạnh Ân cũng bị ảnh hưởng đôi chút, không cách nào tập trung học được, chỉ đành bắt đầu cân nhắc xem nên nấu gì để ăn.

Chờ khi chuông báo tan học của tiết thứ tư buổi sáng vang lên, rất nhiều người thu dọn cặp sách xong bèn chạy ào ra ngoài, thậm chí Mạnh Ân còn không thể chạy đi đầu tiên giống như ngày thường được.

Người trong lớp rất đông, Lý Hướng Dương không thể dùng xe con đưa tất cả đi được, bèn gọi xe buýt đến. Khi Mạnh Ân ra khỏi cổng trường trông thấy hai loại xe, bèn xoay người chạy về nhà.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó trong cao ốc trụ sở làm việc của Duyên Mộng, có một cuộc họp đang diễn ra. Ban đầu Hàn Trọng Viễn lắng nghe rất chăm chú, còn lạnh lùng đưa ra một số ý kiến. Nhưng được một lúc nhất định, hắn lại càng ngày càng mất kiên nhẫn. Thế mà phản ứng của người khác lại trái ngược hoàn toàn với hắn – những người này càng nói càng kích động, tất cả đều là dáng vẻ chỉ hận không thể nói đến mùa quýt luôn.

Nếu là ngày thường thì Hàn Trọng Viễn sẽ không bận tâm lắm mà nghe một ít, nhưng thời gian hiện tại đã không còn sớm nữa…

“Tôi có việc đi trước.” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn đứng dậy, sau đó nói với Tề An An.

Tề An An biết là gần đây Hàn Trọng Viễn càng ngày càng khó hiểu nên nhanh chóng gật đầu, có điều người khác lại thấy tò mò. Hiện giờ công ti do Tề An An quản lí, Hàn Trọng Viễn lại tận lực hạ giọng, nên dù mọi người biết địa vị của hắn không phải bình thường, còn có một ít cổ phần thì cũng chỉ nghĩ là hắn dùng kĩ thuật để nhập cổ phần mà thôi, không hề biết hắn là ông chủ lớn đứng sau màn. Thế nên cũng không thể hiểu nổi hành động muốn đến thì đến, muốn đi thì đi này của hắn.

Bây giờ công ti ít người nên tất cả mọi người đều ở đây, trong đó có một nữ sinh mà mấy ngày trước Hàn Trọng Viễn tìm được từ một Đại học ở gần đó lên tiếng hỏi: “Anh Hàn, anh có việc gì vậy? Còn quan trọng hơn họp ạ?”

https://thuviensach.vn

Bây giờ trong công ti nam nhiều nữ ít, cô gái này tên là Vạn Huyên, là phái nữ duy nhất ngoài Tề An An. Tề An An đã hơn ba mươi lại còn giám đốc công ti, mấy nam nhân viên kia căn bản không dám xum xoe cô. Cô gái này thì khác, người trong công ti thường hay nhường nhịn cô, nên cô cũng bạo dạn hơn người khác.

"Về nhà ăn cơm." Hàn Trọng Viễn đáp. Khi hắn vừa sống lại còn có phần không khống chế được tính tình của mình, giờ thì đã tốt hơn nhiều. Chỉ cần người khác không trêu chọc mình thì coi như miễn cưỡng có thể ở chung. Chỉ là hơi lạnh lùng, nói chuyện hơi không khách khí mà thôi. Tất nhiên, có một số người cũng nhận ra đây là tính cách thật của hắn.

"Anh Hàn, sao ngày nào anh cũng về nhà ăn cơm vậy? Giờ cũng sắp họp xong rồi, hay là anh cùng tụi em đi liên hoan đi?" Vạn Huyên cười bảo.

Một nam sinh khá cởi mở cũng nói: "Đúng đấy anh Hàn, dù trong nhà anh đồ ăn ngon đến đâu thì cũng có những món ở nhà không làm được mà." Hàng ngày Hàn Trọng Viễn vội về nhà ăn cơm, người của công ti họ đều nghĩ hắn là trong nhà hắn có người nấu nướng rất cừ. Có điều ở nhà thì kiểu gì cũng có hạn chế, rất nhiều thứ đến cùng cũng không thể làm được. Chẳng nói đâu xa như dê nướng ở phố mĩ thực gần đây, trong nhà chắc chắn chả thể làm ra.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cau mày, trước giờ hắn vẫn không thích người khác xen vào việc của mình, lúc này bèn hơi mất hứng: “Bực mình, đừng có xen vào việc của người khác!”

Vừa dứt lời là Hàn Trọng Viễn đi luôn. Tề An An thở dài, đành phải bắt đầu trấn an mấy người vừa vào công ti mà mặt mày đang biến sắc kia.

Khi trước cô còn thấy lạ là vì sao Hàn Trọng Viễn không tự mình quản lí công ti, hôm nay lại xảy ra chuyện này… Nếu công ti thật sự để hắn quản lí, thì dù kĩ thuật có tốt cỡ nào, e cũng phải đóng cửa. Họp được một nửa đã chạy mất, lại còn chẳng thèm nể nang người khác…

Cũng may những người này không biết Hàn Trọng Viễn là ông chủ lớn, nếu không thể nào cũng có người lo sau này sẽ bị ông chủ khó dễ mà tìm cách cuốn gói.

“Tính cậu ta thế đấy… Được rồi chúng ta họp tiếp đi.” Tề An An lên tiếng.

“Thiên tài thì đều nóng nảy, vậy cũng là bình thường.” Vạn Huyên nói. Hồi nãy cô cũng bị Hàn Trọng Viễn doạ sợ, nhưng nhớ tới chuyện Hàn Trọng Viễn từng chỉ bảo họ làm việc, lại không kìm được thầm kính nể.

https://thuviensach.vn

“Ừm…” Thôi thì cứ để như vậy đi! Tề An An cam chịu.

***

Hàn Trọng Viễn về nhà hơi muộn so với ngày thường, Mạnh Ân đã bưng đồ ăn lên bàn rồi.

Thức ăn trên bàn nhìn có vẻ không đẹp mắt lắm, nhưng Hàn Trọng Viễn lại rất hài lòng, xới cơm cái là ăn ngay, chờ cơm nước xong lại nói: “Cậu đem quà theo đi, tôi đưa cậu đến Kim Thuỵ Vương Triều.”

Kim Thuỵ Vương Triều cách đấy cũng không xa, ngồi xe của tài xế tới nơi, Hàn Trọng Viễn dẫn Mạnh Ân xuống xe, sau đó có phần chán ghét mà nhìn cái nơi người đến người đi này.

Hắn cũng chẳng thích nơi như thế, nhưng không vào cùng Mạnh Ân, lại sợ Mạnh Ân bị người khác quấn lấy…

https://thuviensach.vn

Khẽ cau mày, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn vẫn đứng dậy, sau đó đi cùng Mạnh Ân lên tầng trên.

Tiệc sinh nhật của Lý Hướng Dương tổ chức trong một phòng lớn ở tầng hai, tổng cộng mười bàn. Nói là tiệc sinh nhật của gã chứ đến chủ yếu vẫn là người có quen biết với bố mẹ gã, tất cả đều bận rộn tạo quan hệ.

Khi Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân bước vào, cơm đã ăn gần xong, giờ đang là lúc tặng quà nhận quà, trong phòng vô cùng náo nhiệt.

Mạnh Ân nhìn một vòng rồi đi tới chỗ lớp mình, cũng rất nhanh tìm thấy Lý Hướng Dương, sau đó đưa MP4 trên tay ra: “Lý Hướng Dương, chúc mừng sinh nhật!”

Vốn Lý Hướng Dương còn hơi mất hứng vì Mạnh Ân không tới, giờ trông thấy Mạnh Ân mang quà đến chúc mừng mình, chút mất hứng ấy lại bay biến rất nhiều. Nghĩ đến việc bố mình vẫn không thể hỏi thăm được bối cảnh của Mạnh Ân thì lại càng muốn nhân cơ hội này hỏi thăm chút ít – vốn dĩ gã mời Mạnh Ân đến tham gia tiệc sinh nhật mình, chính là muốn tìm cơ hội quan sát phong thái hành động của Mạnh Ân, rồi hỏi thăm tình hình trong nhà của Mạnh Ân một chút.

https://thuviensach.vn

Nói thật, có đôi lúc nhìn dáng vẻ của Mạnh Ân, gã còn cảm giác người này chắc hẳn chưa từng thấy qua hoàn cảnh của người nghèo…

“Mạnh Ân, cậu đến rồi!” Lý Hướng Dương vươn tay, ra vẻ anh em tốt khoác vai Mạnh Ân.

Mạnh Ân cũng không quen gần gũi với người khác, vô thức dịch sang bên cạnh, Lý Hướng Dương lại vẫn sán vào như cũ: “Mạnh Ân, nếu cậu đã đến thì kiểu gì cũng phải ngồi xuống uống một ly với bọn tôi…”

Lý Hướng Dương còn chưa dứt lời, cánh tay đã bị người khác bắt lấy. Ngoảnh đầu, vừa vặn trông thấy một người mặt đầy lạnh lẽo đang găm ánh nhìn vào mình.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 31: Bạt Tai

Hàn Trọng Viễn bắt lấy cánh tay Lý Hướng Dương, trong mắt tưởng kết một tầng băng dày – kẻ này lại dám ôm Mạnh Ân!

Nằng nặc bắt Mạnh Ân đến tham gia tiệc sinh nhật, vừa tới nơi bèn muốn ôm Mạnh Ân, kẻ này tuyệt đối chẳng tốt lành gì!

Nhất thời Hàn Trọng Viễn chỉ hận không thể tẩn cho kẻ này một trận, nhưng chú ý tới vẻ mặt lo lắng của Mạnh Ân, rốt cuộc vẫn buông tay. Dù sao kẻ này cũng là bạn học của Mạnh Ân, sau này Mạnh Ân còn phải học tập trong trường… Chỉ là, hình như kẻ này nhìn hơi quen quen?

Hàn Trọng Viễn đảo mắt qua tôm hùm, cua hoàng đế và cá hồi trên bàn, lại liếc thấy những người ở mấy bàn cách đấy không xa, ánh mắt càng lúc càng lạnh, trong lòng cũng hiện lên phán đoán.

Trên người Hàn Trọng Viễn toả ra khí lạnh dày dặc, Lý Hướng Dương được buông tay ra thì tức giận nhìn hắn, rất nhanh lại không kìm được mà rời tầm mắt đi, còn nảy sinh vài tia e ngại.

https://thuviensach.vn

Hồi thần lại, nhận ra điều này, nhất thời Lý Hướng Dương cảm thấy vô cùng mất mặt: “Mày là ai, muốn làm gì?”

“Tao là bạn của Mạnh Ân, cậu ấy không thích người khác chạm vào mình, mày đừng có động tay động chân!” Hàn Trọng Viễn chẳng chút nể tình nói.

Hắn nhận ra kẻ này. Trước đây khi nghe Mạnh Ân nhắc đến cái tên Lý Hướng Dương này, hắn không có ấn tượng gì, giờ gặp mặt, lại nhớ ra rất nhiều việc.

Lý Hướng Dương là con trai của một quan chức ở thành phố S này. Trong cả đám quan chức ở thành phố S thì vị quan chức họ Lý kia cũng chỉ thuộc hạng phổ thông mà thôi. Nhưng ông ta lại rất biết “kiếm tiền”, còn “kiếm” được đặc biệt nhiều. Nhiều năm sau khi bị bắt, mới khiến cả nước càng thêm kinh hãi.

Tất nhiên, nếu chỉ có vậy thì chưa chắc Hàn Trọng Viễn đã nhớ rõ con trai của người này. Nhưng Lý Hướng Dương này chẳng biết bằng cách nào lại dính dáng quan hệ với nhà họ Lý nơi thủ đô. Ở thành phố S, khi bố của gã đem bán một công viên và cả bãi đỗ xe gần đấy cho thương nhân bất động sản, về sau gây thiệt hại khiến giao thông ở khu vực đó vô cùng tắc

https://thuviensach.vn

nghẽn, gã bèn đến thủ đô tìm nhà họ Lý. Nhà họ Lý không biết gì cả nên đã giúp đỡ, vậy nên sau này nhà họ Lý cũng bị liên luỵ, tiện thể lan sang cả nhà họ Hàn.

Lại nói, nhà họ Hàn có thể phát triển được như vậy, ông nội hắn có thể một tay sáng lập nên Hàn Thị rồi mở rộng lớn mạnh trong những năm kia, thật ra cũng có nguyên nhân.

Ông nội Hàn Trọng Viễn tên là Hàn Quảng Đào. Lão là nông dân chân đất, cũng chẳng đọc được bao nhiêu sách, về lí thì không thể có danh vọng như ngày hôm nay, nhưng lão lại có một người chị tốt số.

Người chị gái Hàn Giang của Hàn Quảng Đào lớn hơn Hàn Quảng Đào mười tuổi, từ bé đã rất có chính kiến. Năm mười hai mười ba, sau khi vào xưởng dệt thì lại học thêm được càng nhiều kiến thức, về sau còn lấy được Lý lão gia tử – ông lớn hiện tại của nhà họ Lý… Mặc dù bây giờ Lý lão gia tử đã nghỉ hưu, nhưng vẫn quyền cao chức trọng như trước, bản thân bà Hàn Giang cũng giữ chức vụ không nhỏ, có họ nâng đỡ thì Hàn lão gia tử sao có thể không phát đạt? Mà Hàn lão gia tử cũng không quên cội, cổ phần của Hàn Thị, lão tặng mười phần trăm cho anh rể mình.

Tất nhiên, chỗ dựa của nhà họ Hàn cũng không chỉ có mình nhà họ Lý. Hàn lão gia tử nếm ngon nếm ngọt ở chỗ chị gái mình, sau này bèn gả con gái Hàn Ngữ Lan đến nhà họ Thiệu. Mặc dù bây giờ nhà họ Thiệu

https://thuviensach.vn

không bằng nhà họ Lý, nhưng cũng chẳng kém cạnh là bao. Cứ như vậy, Hàn Ngữ Lan cũng giữ mười phần trăm cổ phần của Hàn Thị.

Hàn Trọng Viễn cũng chẳng để tâm chuyện Lý Hướng Dương liên lụy đến nhà họ Hàn hay không. Giờ hắn chỉ mong những người trong nhà họ Hàn phải trải đau khổ, nhưng nhà họ Lý thì khác.

Ông nội bà nội và cả bố của hắn vẫn luôn thiên vị anh họ hắn, người nhà họ Thiệu cũng thân thiết với Hàn Hành Diểu hơn, nhưng người nhà họ Lý thì vẫn đứng về phía hắn. Dù đấy là vì người nhà họ Lý xem trọng khả năng kiếm tiền của hắn hơn Hàn Hành Diểu, nhưng hắn vẫn rất cảm kích, cũng sẵn lòng làm vài việc cho người nhà họ Lý, tốt nhất là có thể nhận được trợ giúp của nhà họ Lý…

Tất nhiên, nghĩ nhiều như vậy chứ quan trọng nhất là hắn đã phát hiện, mình có thể xả cơn tức này…

Mạnh Ân coi kẻ này là bạn, mà lúc kẻ này nhìn Mạnh Ân, trong mắt lại có mưu tính, hơn nữa kẻ này còn dám chạm vào Mạnh Ân! Hàn Trọng Viễn cảm thấy nội tâm hừng hực lửa cháy – Mạnh Ân ở trường không bị người khác ôm đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Nhiệt độ xung quanh Hàn Trọng Viễn càng lúc càng thấp, nhất thời Mạnh Ân không biết phải làm sao, có phần hối hận vì đã đến chúc mừng. Hàn Trọng Viễn có thể cho cậu đi học thì đã vô cùng tốt rồi, những chuyện khác, sao có thể làm phiền hắn nữa?

"Động tay động chân gì chứ? Tao động tay động chân lúc nào?" Lý Hướng Dương cũng nhận ra mình đã quá mất mặt rồi, xoa cổ tay bị Hàn Trọng Viễn siết, lại càng thêm tức giận. Quỷ tha ma bắt mà động tay động chân, Mạnh Ân cũng không phải con gái, gã mà phải động tay động chân chắc? – "Các người đến phá đúng không? Mạnh Ân, cậu lại còn dẫn người đến đánh tôi!"

"Ai bảo mày cho tay lên vai Mạnh Ân?" Hàn Trọng Viễn khinh thường hừ khẽ một tiếng.

"Hàn Trọng Viễn, đây là Lý Hướng Dương bạn học của em, hôm nay là sinh nhật cậu ấy, cậu ấy chỉ hơi nhiệt tình thôi, chứ không có ác ý gì đâu." Mạnh Ân lo Hàn Trọng Viễn giống như khi trước, sẽ chẳng nói chẳng rằng mà đánh người, vội vàng giải thích giúp Lý Hướng Dương, rồi lại quay sang Lý Hướng Dương, "Lý Hướng Dương, đây là bạn của tôi, tôi thay anh ấy xin lỗi cậu."

Mạnh Ân lại đi xin lỗi cái thằng này? Hàn Trọng Viễn nhìn chằm chằm Mạnh Ân, tàn khốc đã được cuộc sống bình lặng mấy ngày trước áp

https://thuviensach.vn

chế giờ lại trào dâng, chỉ hận không thể kéo Mạnh Ân tới chỗ không người để chỉnh đốn một phen.

"Xin lỗi thì có ích gì? Các người đánh rồi thì cứ thế là xong chắc?" Lý Hướng Dương thấy Mạnh Ân xin lỗi, ngược lại bạo dạn hẳn. Dáng vẻ xin lỗi liên tục kia của Mạnh Ân thật sự không giống người có chống lưng chút nào, người bạn này của cậu lại càng giống như tên điên vậy, gã cảm thấy chẳng có gì phải sợ họ cả.Cắn người miệng mềm, bắt kẻ tay ngắn, hôm nay bạn bè trong lớp đều ăn đồ của gã, bạn của Mạnh Ân lại đánh gã, chắc chắn sau này Mạnh Ân sẽ không được chào đón trong lớp nữa.

Nữ sinh mà gã thích cả ngày chỉ để ý đến Mạnh Ân, còn hỏi thăm gã chuyện của Mạnh Ân nữa chứ, gã thật không chịu nổi mà!

Lý Hướng Dương đang nghĩ phải định tội của Mạnh Ân thế nào, lại chẳng ngờ Hàn Trọng Viễn giơ tay, trực tiếp cho gã một bạt tai: "Nãy chẳng qua là tao cản mày một chút, mày đã nói tao đánh mày, tao cũng không thể để mày nói sai sự thật được, chi bằng cứ đánh mày thật là được rồi."

Lý Hướng Dương chịu một bạt tai, tràn đầy khó tin: "Mày dám đánh tao!"

https://thuviensach.vn

“Tao đánh mày thì sao?” Hàn Trọng Viễn hỏi vặn, đổi tay lại cho Lý Hướng Dương một bạt tai nữa.

Toàn thân Hàn Trọng Viễn khí thế kinh người, khiến Lý Hướng Dương có cảm giác chẳng dám tranh đoạt với hắn, nhưng chính vì như vậy mới khiến gã càng thêm tức giận. Cùng lúc đó, đánh lộn bên này cũng gây chú ý cho bạn học trong lớp và thậm chí cả những người ở bàn khác.

Tuy rằng Mạnh Ân rất bí ẩn, khiến rất nhiều nữ sinh trong lớp để ý, nhưng dù sao Lý Hướng Dương mới là người có quan hệ tốt trong lớp, hơn nữa người đang bị đánh cũng là Lý Hướng Dương…

“Mạnh Ân, cậu làm gì thế?”

“Mạnh Ân, cậu dẫn người đến đánh nhau là có ý gì?”

“Lý Hướng Dương, cậu không sao chứ?”

Tất cả mọi người trong lớp đều vây quanh Lý Hướng Dương, tiếng động bên này cũng càng lúc càng lớn.

https://thuviensach.vn

Bố của Lý Hướng Dương tên là Lý Mẫn Học, thật ra lần này ông ta tổ chức tiệc sinh nhật cho con, chủ yếu là để kết thân với một người đến giải quyết công việc ở đây. Nhưng ông ta không ngờ, ông ta chỉ mượn danh nghĩa tiệc sinh nhật của con trai, cuối cùng con trai ông ta lại gọi tất cả bạn bè trong lớp đến.

Mấy đứa bạn kia thì cùng lắm là gọi bốn bàn mà thôi, ông ta cũng chẳng để bụng, nhưng mấy đứa nhóc con nói chuyện nhao nhao ầm ĩ, rốt cuộc lại ảnh hưởng đến ông ta kết thân với người khác. Mà quan trọng hơn là, con trai của công ta lại bị người ta đánh.

Chú ý tới đánh lộn bên kia, Lý Mẫn Học vừa tức vừa bực, mà ông lão ở bên cạnh vốn đã được ông ta nịnh hót một phen, cái ông lão khoảng sáu mươi kia, lại đang hứng thú nhìn Hàn Trọng Viễn bạt tai người khác.

Lý Mẫn Học cũng sĩ diện như Lý Hướng Dương vậy, nhận ra điều này hiển nhiên nổi giận, càng mất cảm tình với người đã huỷ đi bữa tiệc của ông ta, vội đi tới: “Dương Nhi, chuyện gì thế này?”

“Bố! Hắn ta đánh con!” Lý Hướng Dương lập tức nói, tố cáo xong lại căm phẫn nhìn Hàn Trọng Viễn – gã lớn thế này rồi, đây vẫn là lần đầu tiên bị người khác bạt tai! Nhưng Hàn Trọng Viễn rất to con, ở đây lại có rất

https://thuviensach.vn

đông người, gã thật sự không dám, cũng chẳng có mặt mũi đứng ra đánh tay đôi với Hàn Trọng Viễn.

“Bảo vệ đâu? Các người còn không mau gọi bảo vệ đến? Chẳng lẽ ai cũng có thể làm bừa trong nhà hàng của các người à?” Lý Mẫn Học nhìn nhân viên phục vụ gần đấy, nếu là khi trước, ông ta nhất định sẽ dạy dỗ đám người dám đánh con mình. Nhưng tình hình bây giờ đặc biệt, ông ta cũng chỉ định bụng đuổi người gây sự đi trước đã, đợi sau này từ từ rồi trừng trị sau.

“Thưa ngài, chúng tôi đã tìm người rồi.” Nhân viên phục vụ kia cúi người, trưng ra một nụ cười tiêu chuẩn.

“Xin lỗi…” Mạnh Ân vội nói, càng cảm thấy hắn là mình đã liên luỵ đến Hàn Trọng Viễn, tính tình Hàn Trọng Viễn vốn không tốt lắm, vậy mà cậu lại chẳng can ngăn…

“Cậu xin lỗi gì chứ!” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, sau đó kéo cậu đến cạnh một chiếc bàn, nhìn ông lão mặc áo Tôn Trung Sơn ngồi đó, gọi một câu: “Bác cả.”

Lý Nghị Nam là con trai cả vị bà cô rất có bản lĩnh kia của Hàn Trọng Viễn. Ông ngang hàng với Hàn Thận nhưng lại lớn tuổi hơn rất nhiều, giờ

https://thuviensach.vn

đã ngoài sáu mươi. Chuyện trong nhà họ Lý bây giờ, về cơ bản thì hiện đều do ông làm chủ. Cũng chính vì vậy nên sau khi đến thành phố S, ông được rất nhiều người hoan nghênh.

Hàng năm Hàn Thị đều sẽ chia cho nhà họ Lý một khoản hoa hồng, hiện giờ hai vợ chồng Hàn Thận còn ngày một phát triển sự nghiệp nên tất nhiên, ấn tượng của Lý Nghị Nam với gia đình em họ mình rất rốt. Có điều, ông lại không ngờ, khi ông còn đang định ngày mai sẽ đi thăm Hàn Thận đã về thành phố S được mấy ngày, thì lại gặp được Hàn Trọng Viễn trong bữa tiệc sinh nhật của con trai Lý Mẫn Học, còn trông thấy Hàn Trọng Viễn đánh nhau.

Hàn Trọng Viễn bây giờ khác hoàn toàn với người mà ông từng gặp năm ngoái, chẳng còn đâu dáng vẻ cởi mở lễ phép khi ấy… Thế này là thế nào?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 32: Bác Cả

“Trọng Viễn à, sao con lại ở đây? Còn đánh người nữa?” Dù Lý Nghị Nam không biết vì sao Hàn Trọng Viễn lại đánh người, nhưng vẫn trách cứ vài câu, chỉ là giọng điệu mang theo muôn phần thân thiết.

Bác? Nhất thời Lý Mẫn Học trợn tròn mắt, mặc dù ông ta và Lý Nghị Nam đều họ Lý, nhưng không có quan hệ họ hàng thân thích gì cả. Nếu không phải khi trước ông ta từng làm một bản báo cáo lọt vào mắt của Lý Nghị Nam, e hôm nay Lý Nghị Nam cũng chẳng đến đây.

Vốn dĩ, ông ta còn dám chắc sau khi Lý Nghị Nam đến đây thì sẽ trở nên thân thiết với Lý Nghị Nam, không ngờ trong bữa tiệc, con của ông ta lại bị người khác đánh… Bị đánh thì cũng thôi đi, ông ta tốt bụng xử lí một phen, chưa biết chừng còn để lại cho Lý Nghị Nam một ấn tượng tốt.

Kết quả… người đánh lại là cháu của Lý Nghị Nam!

Có điều, dẫu sao người sai cũng là đứa cháu kia của Lý Nghị Nam, chưa biết chừng Lý Nghị Nam sẽ rất áy náy với họ? Trong lòng Lý Mẫn Học lật qua lật lại từng suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn thì thẳng thắn hơn nhiều, mặc dù bây giờ tính tình biến đổi lớn, nhưng cũng biết tốt xấu, lại càng hiểu rõ mình có thể chán ghét nhà họ Hàn, có thể không để ý đến nhà họ Hàn, nhưng tuyệt không thể đắc tội với Lý Nghị Nam.

Vậy nên lần này hắn phá hỏng bữa tiệc sinh nhật, ngoài việc để mình hả giận, cũng vì muốn bán cho Lý Nghị Nam một ân tình.

Lý Mẫn Học từng nhận tiền của rất nhiều người, điều này không còn nghi ngờ gì nữa, nhưng Hàn Trọng Viễn biết Lý Nghị Nam tuyệt đối chẳng liên quan gì đến việc này. Nhà họ Lý là gia tộc lớn, chưa kể tổ tiên ở ngoại quốc tích luỹ được rất nhiều gia sản, hàng năm còn có thể đủng đỉnh nhận mười phần trăm tiền lãi của Hàn Thị, căn bản không thiếu tiền, cớ gì phải nảy sinh suy nghĩ "đường ngang ngõ tắt" như thế?

Dựa vào tin tức mà đời trước biết được, Lý Nghị Nam căn bản không hề hay biết chuyện của Lý Mẫn Học, nên mới qua lại với Lý Mẫn Học. Sau này Lý Mẫn Học bị điều tra còn nói giúp, vậy nên mới khiến bản thân liên luỵ theo.

Tất nhiên, khi ấy nhà họ Lý làm như vậy, cũng vì bị biểu hiện của Lý Hướng Dương che mắt – khi xưa Lý Hướng Dương đến thủ đô xin giúp đỡ

https://thuviensach.vn

đã thành khẩn hứa hẹn, bảo rằng bố mình không có vấn đề gì hết.

“Bác, dạo này đầu óc con có chút vấn đề, vừa nãy không kiềm chế được.” Hàn Trọng Viễn thản nhiên đáp một câu, lại bảo, “Bác, con có mở một công ti ở gần đây, nếu bác ăn xong rồi thì có muốn đi xem không?”

Biểu hiện của Hàn Trọng Viễn khác hẳn bình thường, tất nhiên là Lý Nghị Nam cảm giác được. Tâm tư ông thâm sâu, bấy giờ ngược lại chẳng thấy Hàn Trọng Viễn không lễ phép mà chỉ cho là Hàn Trọng Viễn có việc gì đấy nên mới cố tình như thế. Có điều Hàn Trọng Viễn lại đi nói đầu óc mình có vấn đề… thế này cũng hơi quá rồi.

Lý Mẫn Học và Lý Hướng Dương cũng hoàn toàn không hiểu nổi, bọn họ đều đang đợi Hàn Trọng Viễn xin lỗi, thậm chí Lý Hướng Dương đã chuẩn bị tốt, nếu Hàn Trọng Viễn dám hắt nước bẩn về phía mình thì sẽ lập tức làm sáng tỏ. Kết quả Hàn Trọng Viễn hoàn toàn không có ý định hắt nước bẩn về phía gã, ngược lại tự bôi nhọ mình!

Hàn Trọng Viễn đã nói đầu óc mình có vấn đề, bọn họ còn có thể làm gì được nữa? Bị đánh cũng chỉ có thể chịu!

“Người bạn nhỏ này, chúng ta còn chưa ăn xong mà, nếu cậu đến rồi thì chi bằng cũng ngồi xuống ăn một chút?” Lý Mẫn Học vừa cười vừa nói,

https://thuviensach.vn

vẻ mặt méo mó cực kì.

“Tôi chỉ sợ mình không kìm được lại đánh người nữa, nên sớm về nhà uống thuốc thì hơn.” Hàn Trọng Viễn đáp, ánh mắt đảo qua Lý Hướng Dương. Giờ hắn vẫn còn ngứa tay, thậm chí còn một bụng lửa giận, thật muốn xách Mạnh Ân về nhà rồi giam lại.

Mặt Lý Mẫn Học đen kịt, cả đời ông ta cũng chưa gặp loại người thế này bao giờ.

Lý Nghị Nam cũng bị lời nói của Hàn Trọng Viễn làm ngạc nhiên, đồng thời càng thêm chắc chắn Hàn Trọng Viễn làm vậy là có dụng ý khác. Chẳng lẽ Lý Mẫn Học này có vấn đề? Mà cũng đúng, bình thường ông đều ở thành phố B, quả thật không thể am hiểu những chuyện ở thành phố S bằng người định cư lâu năm như Tiền Mạt.

Vừa nghĩ đến đây, Lý Nghị Nam cười híp mắt đứng dậy: “Con mở công ti? Quả nhiên ‘hổ phụ vô khuyển tử’, người làm bác đây đúng là nên đi xem.”

Vốn đã ăn cơm xong tương đối, Lý Nghị Nam chào hỏi những người gần đấy rồi cười híp mắt đi với Hàn Trọng Viễn, hai người đi theo ông cũng nhanh chóng bám sát.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi bước trên hành lang của Kim Thuỵ Vương Triều, Lý Nghị Nam tò mò nhìn Hàn Trọng Viễn: “Tiểu Viễn, gọi bác ra ngoài gấp như vậy là sao?”

“Lý Mẫn Học sinh ra ở nông thôn, vợ ông ta là con gái của một bí thư huyện uỷ đã nghỉ hưu ở tỉnh gần đây, dù hai người này không nghèo nhưng cũng chẳng phải nứt đố đổ vách, nguồn thu nhập hẳn chỉ có tiền lương, nhưng ở thành phố S, họ đã có một số căn nhà rất tốt.” Hàn Trọng Viễn nói, chuyện này vẫn là sau này sẽ bị khui ra.

Trước đấy khi ăn cơm, tìm hiểu mức độ của nhà hàng xong, trong lòng Lý Nghị Nam cũng đã nghĩ thầm, giờ lại càng thêm khẳng định rằng trên tay Lý Mẫn Học không sạch sẽ.

Ông gặp Lý Mẫn Học, một mặt là vì xem trọng bản lĩnh của Lý Mẫn Học, mặt khác cũng để tìm mấy người giúp đỡ cho con trai sắp đến đây làm việc. Nếu đã tìm giúp đỡ thì sẽ chẳng mong rước phiền phức… Lý Nghị Nam lập tức quyết định phải vạch rõ giới hạn với Lý Mẫn Học.Gia tộc của họ như vậy, tránh xa mấy hạng ung nhọt kia còn không kịp, mình cũng không thể chủ động dây vào.

https://thuviensach.vn

“Đúng là con biết rõ thật đấy, cơ mà hôm nay sao con lại đến đây? Với cả đây là ai?” Lý Nghị Nam hiếu kì nhìn Mạnh Ân vẫn đứng làm cảnh nãy giờ một cái.

“Cậu ấy là Mạnh Ân, bạn của con, là bạn cùng lớp với con trai Lý Mẫn Học. Hôm nay tụi con đến, vốn là để chúc mừng sinh nhật Lý Hướng Dương.” Hàn Trọng Viễn nói.

Hàn Trọng Viễn chỉ nói một nửa, còn lại thì dựa vào Lý Nghị Nam tự suy diễn… Đến chúc mừng sinh nhật, kết quả bỗng nhiên lại đánh người, chỉ e là bởi đứa con kia của Lý Mẫn Học đã làm việc gì đó. Lý Nghị Nam khẽ cau mày, mà bấy giờ, họ cũng đã đến bãi đỗ xe ngầm của nhà hàng: “Tiểu Viễn à, con và bạn con ngồi chung xe với bác đi, kể cho bác nghe chuyện công ti của con nữa.”

Hàn Trọng Viễn thoáng trầm lặng, ngồi xuống theo. Nếu Duyên Mộng có thể giương cao thương hiệu thì sẽ có ưu thế rất lớn đối với phát triển sau này. Mà Duyên Mộng thật sự có thể thành công thì với nhà họ Lý, cũng sẽ trở thành chiến tích rất lớn, làm tốt thì tuyệt đối sẽ là lợi cả đôi bên.

Hơn nữa… bây giờ hắn không dám ở riêng một mình với Mạnh Ân, sợ rằng mình sẽ nói ra, làm ra những điều khiến bản thân có hối cũng không kịp.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn gắng sức thả lỏng bản thân, sau đó bắt đầu giới thiệu.

Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân và Lý Nghị Nam rời đi, Lý Mẫn Học và Lý Hướng Dương lại nghẹn một bụng lửa. Đặc biệt là Lý Mẫn Học, ông ta tốn nhiều công sức như vậy để tiếp đón Lý Nghị Nam, còn đang định "tựa lưng đại thụ" nữa chứ, kết quả bây giờ ngay cả bóng cây cũng chẳng thấy đâu, cuối cùng sau khi tiễn khách, chỉ có thể quở mắng con trai: "Thằng nhóc thối tha! Rốt cuộc mày làm sao thế hả? Không gây phiền phức cho tao thì mày không thoải mái à?"

"Bố, con không hề biết người kia, là người kia vô duyên vô cớ đánh con." Lý Hướng Dương cũng cảm thấy oan ức.

"Vô duyên vô cớ sao lại đánh mày?"

"Con làm sao mà biết được? Chưa biết chừng chính là vì Mạnh Ân kia!"

"Mạnh Ân, là thằng nhóc đi cùng người kia hả? Lúc trước mày hỏi tao về thằng nhóc đấy?" Lý Mẫn Học hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy.”

“Cũng không biết nó có lai lịch gì, sao lại có quan hệ với nhà họ Lý nữa?” Lý Mẫn Học nhíu mày, đang nghiền ngẫm việc này, bỗng nhiên lại trông thấy có người rón rén thò đầu ra từ chiếc ghế gần đấy.

Đó là một con bé mười sáu mười bảy tuổi, mặc váy công chúa màu trắng, khoác chiếc áo tây màu vàng ngắn tay, toàn thân thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp. Lý Hướng Dương vừa trông thấy, trong mắt hiện lên kinh ngạc, lập tức hỏi: “Cô là ai? Sao lại ở đây?” Lẽ nào đối phương là người ngưỡng mộ gã ở trường, đặc biệt đến gặp gã?

“Vừa nãy Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ăn cơm ở đây sao?” Mạnh Mạnh hỏi, khi trước cô ta muốn tìm Mạnh Ân gây sự lại không tìm được, sau đó vẫn rất căm tức, cách nào cũng không gặp được hai người này, thậm chí đến bên ngoài biệt thự nhà họ Hàn để theo dõi cũng chẳng được, chỉ có thể nén giận một mình.

Vừa nãy vô tình trông thấy Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ra khỏi nơi này, cô ta bèn bám theo. Không ngờ sau đó hai người này lại lái xe đi mất, cô ta không tìm được manh mối nào, chỉ có thể quay lại đây – Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đều chuyển trường rồi, hỏi thăm những người ở đây một chút, không chừng có thể biết bọn họ chuyển đi đâu.

https://thuviensach.vn

“Cô biết Mạnh Ân?” Lý Hướng Dương tò mò hỏi.

“Biết, tôi là em của anh ta.” Mạnh Mạnh nói, phát hiện ánh mắt của Lý Hướng Dương có phần không lành, lại vội vàng giải thích, “Quan hệ của hai bọn tôi không tốt lắm, khi trước anh ta chọc tức bố mẹ rồi bỏ nhà đi, nên tôi muốn hỏi một chút xem giờ bọn họ đang ở đâu.”

Chọc tức bố mẹ? Bỏ nhà ra đi? Lý Hướng Dương lập tức tỉnh táo. Không kể lúc trước gã bị đánh, còn chưa đòi được công bằng, mặt mũi đều đã mất hết, tốt nhất là Mạnh Ân cũng chịu kết cục giống gã đi! Về phần Hàn Trọng Viễn kia… Nghĩ đến cái người mà trước đấy gã còn cười híp mắt gọi ông, vậy mà lại là bác của Hàn Trọng Viễn, gã cũng không dám làm gì.

Lý Mẫn Học lại cảm thấy cái tên Hàn Trọng Viễn này có phần quen quen: “Hàn Trọng Viễn? Tiền Mạt kia…” Ở thành phố S, Tiền Mạt coi như là nhân vật có tiếng tăm lớn, mặc dù Lý Mẫn Học chưa gặp con trai cô, nhưng đã từng nghe tên… Còn nữa, nhà họ Hàn và nhà họ Lý chẳng phải chính là thông gia à? Con trai của Tiền Mạt quả thật phải gọi Lý Nghị Nam là bác.

“Hàn Trọng Viễn chính là con trai Tiền Mạt, quan hệ của anh ta với anh trai tôi không phải bình thường đâu…” Mạnh Manh ý vị sâu xa nói, lại hỏi, “Các người biết bọn họ đang ở đâu không?”

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân là bạn cùng lớp tôi.” Lý Hướng Dương quan sát Mạnh Manh, hai người nhìn nhau, không cần nói gì cũng hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 33: Dạy Dỗ

Bây giờ Duyên Mộng chỉ có cái vỏ, nhưng những ý tưởng của Hàn Trọng Viễn lại vô cùng lớn lao, Lý Nghị Nam cũng chẳng phải người không thể tiếp nhận cái mới nên lắng nghe cực kì nghiêm túc, còn gật gù liên tục.

Có điều, trong lúc gật gù liên tục, ông lại không kìm được mà thầm nhíu mày. Khi nãy trong tiệc sinh nhật, ông còn tưởng là Hàn Trọng Viễn làm bộ để kéo mình đi, nhưng giờ… tình hình của Hàn Trọng Viễn quả thật hơi bất thường.

“Trọng Viễn, con còn đang học mà? Hình như sắp thi Đại học giống anh họ con đúng không? Sao giờ lại có thời gian làm mấy việc này?” Rốt cuộc Lý Nghị Nam không kìm được bèn hỏi. Ông từng loáng thoáng nghe người ta nói bây giờ Hàn Trọng Viễn không đi học nữa, thậm chí vì chuyện này mà Hàn Thận còn về thành phố S.

Trước đây Lý Nghị Nam không tin những lời này, ông từng gặp Hàn Trọng Viễn vài lần, cũng có hiểu biết sơ sơ, không hề cảm thấy thằng bé này sẽ làm ra chuyện vớ vẩn. Nhưng bây giờ…

https://thuviensach.vn

Ông cực kì thích những ý tưởng của Hàn Trọng Viễn, nhưng nếu Hàn Trọng Viễn muốn buông bỏ học hành thì vẫn khiến ông cảm thấy khó hiểu – một thằng bé mười bảy tuổi thì có thể làm được gì? Bây giờ cũng chẳng phải lúc mà mấy người chỉ biết vài chữ như bọn ông là đã có thể lập nghiệp.

“Bác cả, những lời con nói khi nãy không phải là giả. Dạo này đầu óc con có chút vấn đề, nên tạm thời sẽ không học tiếp nữa.” Hàn Trọng Viễn nói, “Vậy nên, công ti cũng không phải do con quản lí mà là mẹ con cử người đến xem.” Hắn không định lừa lão cáo già như Lý Nghị Nam, bèn dứt khoát nói kiểu nửa thật nửa giả, mà chuyện đầu óc hắn có vấn đề này, cũng đâu phải nói dối.

Bất kể là ai, thì bị người thân phản bội hại cả người bại liệt, chân không bước khỏi cửa mười lăm năm, chỉ e đầu sẽ nghẹn khuất thành tâm thần. Lại nói, nếu không có Mạnh Ân thì đời trước, thủ đoạn của hắn tuyệt đối sẽ càng thêm máu me, sau khi sống lại chưa biết chừng còn lập tức cầm dao đi chém người ấy chứ!

Nhưng vì hắn có Mạnh Ân, nên hắn không muốn khiến Mạnh Ân phải nhận bất cứ thương tổn nào.

“Con có chuyện gì vậy?” Lý Nghị Nam nheo mày, ông không có nhiều ấn tượng với Hàn Hành Diểu lắm, dù sao một con ma ốm thì thành tựu sau này cũng hữu hạn, nhưng ông rất có thiện cảm với Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Trước chưa nhắc đến bây giờ Hàn Thận hiện đang quản lí Hàn Thị, chỉ dựa vào Hoa Viễn của Tiền Mạt, cho dù ông không thân không quen với Hàn Trọng Viễn thì cũng sẽ để ý nhiều hơn một chút.

“Chuyện này bác có thể hỏi mẹ con.” Hàn Trọng Viễn đáp, Tiền Mạt đã dùng vấn đề tính hướng của hắn để lừa Hàn Thận việc tính cách hắn biến đổi lớn, bây giờ tất nhiên cũng có thể lừa Lý Nghị Nam.

Mặc dù bây giờ mọi người rất khinh thường đồng tính luyến ái, nhưng chỉ cần có lợi thì người như Lý Nghị Nam cũng sẽ chẳng quan tâm đến hắn làm gì – hắn cũng đâu phải con của Lý Nghị Nam!

“Nếu vậy chúng ta cùng đi gặp bố con nhé? Khi trước bác đã hẹn bố con chiều nay nói chuyện rồi.” Lý Nghị Nam đề nghị, dù Hàn Trọng Viễn đã nói đến viễn cảnh tốt đẹp của Duyên Mộng, nhưng trong mắt ông thì lời nói của một thằng bé vị thành niên so ra vẫn không bằng được Tiền Mạt và Hàn Thận.

Nghĩ tới Hàn Thận, Hàn Trọng Viễn không kìm được cau mày, thẳng thừng nói: “Bác cả, con còn có việc nên không thể về nhà, bác cho con xuống xe ở đây là được.” Hắn đang ngồi trên xe của Lý Nghị Nam, nhưng

https://thuviensach.vn

xe của mình thì vẫn đi theo sau, xuống xe ở đây cũng chẳng lo không có xe đưa đón.

Đối với người ngoài, tính tình của Lý Nghị Nam vẫn luôn rất tử tế, trực tiếp để Hàn Trọng Viễn xuống xe. Mà rất nhanh, Hàn Trọng Viễn cũng lôi Mạnh Ân lên chiếc xe mà Tiền Mạt chuẩn bị cho hắn. Không sai, chính là lôi.

Bây giờ hắn đã bình tĩnh hơn một chút, nhưng vẫn muốn dạy dỗ Mạnh Ân một trận.

Lôi người lên xe xong, Hàn Trọng Viễn tiện tay kéo luôn tấm rèm được trang bị để phòng ngừa tài xế tò mò nhìn lén, sau đó trực tiếp đè Mạnh Ân trên ghế sau, nhằm cổ của Mạnh Ân mà cắn.

Da trên cổ Mạnh Ân trắng trẻo mịn màng, Hàn Trọng Viễn há miệng, nhưng rốt cuộc cũng chẳng cắn mạnh mà chỉ ra sức mút, khiến mảng da kia bị mút tới tím đỏ.

Mạnh Ân hơi mù mờ nhìn Hàn Trọng Viễn, vừa không hiểu lắm vừa không kìm được suy nghĩ xem, ngày mai đến trường nên xin lỗi Lý Hướng Dương thế nào.

https://thuviensach.vn

Dù trước đấy, lúc Hàn Trọng Viễn vẫn chưa đánh Lý Hướng Dương mà Lý Hướng Dương lại vu hãm cho Hàn Trọng Viễn là không tốt, nhưng hành động của Hàn Trọng Viễn lại càng sai…

"Không được thất thần!" Hàn Trọng Viễn nhéo mũi Mạnh Ân.

Mạnh Ân ngơ ngác, vừa mới hé miệng định hắng giọng, Hàn Trọng Viễn thấy thế lại ngoạm một miếng vào miệng của Mạnh Ân, sau đó bỗng nhiên phát hiện hình như mình đã không còn tức giận nữa… – "Mạnh Ân, cậu với Lý Hướng Dương kia có quan hệ thế nào hả?"

"Cậu ấy ngồi bàn trên của em, rất hay giúp đỡ em." Mạnh Ân nói. Có rất nhiều thứ cậu không biết từng được Lý Hướng Dương giải đáp, dù đấy đều là trách nhiệm của lớp trưởng, nhưng cậu vẫn rất cảm kích.

"Giúp đỡ cậu?" Hàn Trọng Viễn chộp tay Mạnh Ân, bấy giờ mới thật sự dùng sức cắn một miếng, "Giúp đỡ cậu thế nào? Trước đây cậu ta từng chạm vào cậu chưa hả?"

"Chạm?"

https://thuviensach.vn

“Như nắm tay cậu chẳng hạn.” Hàn Trọng Viễn cắn xong lại xoa nhẹ dấu răng trên tay Mạnh Ân, thấy hơi hối hận vì mình cắn mạnh quá.

Một vết cắn kia của Hàn Trọng Viễn cùng lắm thì để lại vài dấu răng mà thôi, da cũng chưa cả tróc, đối với Mạnh Ân đã quen bị Lý Thục Vân đánh đập thì thứ này căn bản chẳng được coi là bị đòn nữa, ngược lại còn hơi lo lắng tay mình làm bẩn miệng của Hàn Trọng Viễn, vậy nên vội vàng rụt về: “Không có ạ, tụi em sao có thể nắm tay chứ?”

“Cũng không có những tiếp xúc khác? Ý tôi là tiếp xúc thân thể ấy.” Hàn Trọng Viễn lại kéo tay Mạnh Ân về.

“Không có.” Mạnh Ân lắc lắc đầu.

“Tốt lắm, sau này nếu có người muốn chạm vào cậu, cậu cũng phải tránh xa như vừa nãy nghe không? Cậu là của tôi, trừ tôi ra không ai được động vào.” Hàn Trọng Viễn liếm mấy cái trên tay Mạnh Ân.“Bẩn…”

“Không bẩn.” Hàn Trọng Viễn nói. Những thứ bên ngoài, hắn thấy cái gì cũng bẩn, nhưng Mạnh Ân… Hắn chỉ hận không thể nuốt người này vào

https://thuviensach.vn

bụng thì sao còn có thể thấy bẩn cơ chứ?

Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn giữ tay, cực kì mất tự nhiên, tài xế ngồi trên ghế lái đằng trước lại lái ô tô vòng quanh khu phố nơi Hàn Trọng Viễn ở thêm một vòng.

Tuy rằng tiếng động và âm thanh ở phía sau cũng không rõ ràng mấy, nhưng anh ta vẫn nghe thấy, nhất thời nổi lên xúc động muốn chọc điếc tai mình luôn. Đây quả thật là chuyện không nên nói với người lạ mà, cậu chủ này của anh ta tính chiếm dục mạnh như vậy thì cũng thôi đi, lại còn đi dụ dỗ con trai nhà lành, như vậy thật sự không sao đấy chứ?

Cơ mà, hình như cậu chủ nhà anh ta vẫn là vị thành niên thì phải…

Khi tài xế dừng xe lại thì căn bản không dám nhìn Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn kéo Mạnh Ân lên tầng, ngược lại ý vị sâu xa mà nhìn anh ta một cái. Hắn rất khó có thể tin tưởng người khác, hiển nhiên cũng không tin người tài xế này, có điều hắn biết người này là do Tiền Mạt sắp xếp.

Nếu là người mà mẹ hắn sắp xếp thì nhất định có thể tin được. Về phần người này có nói chuyện của hắn và Mạnh Ân cho Tiền Mạt hay không… Để Tiền Mạt biết chuyện này, với Mạnh Ân thì cũng không phải việc gì xấu.

https://thuviensach.vn

Vừa nãy cắn người xong, Hàn Trọng Viễn còn chưa có cảm giác thoả mãn. Sau khi kéo Mạnh Ân về nhà, hắn cởi quần áo của Mạnh Ân ra, lại cắn thêm vài miếng nữa.

"Người em bẩn lắm…" Mạnh Ân có phần không tiếp thu được tình hình này, mặc dù sau khi ở chung với Hàn Trọng Viễn thì ngày nào cậu cũng tắm rửa, nhưng vẫn không cảm thấy mình có thể vào trong miệng của Hàn Trọng Viễn được.

"Nếu cậu nghĩ thế thì sau này tắm sạch một chút." Hàn Trọng Viễn chẳng quan tâm nói, đồng thời nhận ra càng ngày mình càng thích ôm ôm hôn hôn Mạnh Ân.

Mười lăm năm trong cuộc đời trước kia của hắn, thật là lãng phí… Cho dù bên dưới không làm ăn được gì, thì chẳng lẽ tay và miệng cũng không xơ múi được chắc?

Khi Hàn Trọng Viễn đang định bổ sung tất cả những phí hoài của mình đời trước, Lý Hướng Dương đã tìm hiểu xong mối quan hệ của Hàn Trọng Viễn với Mạnh Ân, sau đó bèn cảm thấy ông trời thật có mắt.

https://thuviensach.vn

Gã căm hận Hàn Trọng Viễn ỷ thế hiếp người kia muốn chết, tất nhiên lại càng căm hận Mạnh Ân. Với tình huống bây giờ, rõ ràng gã không có cách nào đối phó với Hàn Trọng Viễn, nhưng gã có thể đối phó Mạnh Ân.

Lý Mẫn Học lại hơi chần chừ, dù sao ông ta cũng không muốn đắc tội với Hàn Trọng Viễn. Thấy thế, Lý Hướng Dương lập tức nói: “Bố, sao bố phải lo chuyện này? Hàn Trọng Viễn ở bên Mạnh Ân, chẳng lẽ bố mẹ cậu ta có thể chấp nhận? Nếu họ đã không chấp nhận thì chúng ta đối phó với Mạnh Ân, không phải chính là đúng ý họ hay sao?”

Lý Mẫn Học nghe vậy, nhất thời hai mắt sáng rực, không sai, bậc làm cha mẹ sao có thể trơ mắt nhìn con trai mình nhập nhằng với nam giới? Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ở bên nhau, nhất định là Tiền Mạt tức điên lên được. Họ giúp đối phó với Mạnh Ân xong, chưa biết chừng Tiền Mạt còn cảm kích họ ấy chứ?

Lý Mẫn Học nghĩ đến điều này, lập tức đồng ý việc mà con trai mình định làm.

Cùng lúc đó, trong lớp của Mạnh Ân, có một tin nhắn thông qua QQ của điện thoại được lan truyền – Mạnh Ân kia, vậy mà lại là “thỏ con” được một người đàn ông nuôi!

https://thuviensach.vn

Mặc dù có rất nhiều người không tin, nhưng cũng chẳng thể phủ nhận. Lời đồn như vậy, vẫn được truyền đi rất nhanh.

Mạnh Ân vừa không có QQ cũng chẳng liên lạc qua điện thoại với bạn bè trong lớp, tất nhiên hoàn toàn không biết gì cả. Có điều, cậu ngược lại có được cơ hội lên mạng khó khăn.

Được Hàn Trọng Viễn ôm, Mạnh Ân mở một đám trang web trên chiếc máy tính mà Hàn Trọng Viễn mang tới, hào hứng tràn trề ngồi xem các trang web.

Trong nhà cũ của Mạnh Ân, ngay cả tivi cũng không có thì tất nhiên cũng chẳng có khả năng có máy vi tính. Nhưng Mạnh Ân đã từng sử dụng máy vi tính, dù sao ở trường cũng có môn Tin học mà.

Nhưng máy tính ở trường thậm chí còn không nối mạng, giáo viên chỉ dạy họ sử dụng word, powerpoint, v.v… Tất nhiên cậu cũng chưa từng tiếp xúc với internet.

“Ở trên mạng có thể làm rất nhiều việc, chiếc máy tính này về sau cho cậu đó, đúng rồi, tôi còn giúp cậu lập mấy cái hòm thư với QQ rồi, cậu có thể dùng.” Hàn Trọng Viễn cười, nói mật khẩu tài khoản cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Chiếc máy tính này hắn đã đặc biệt xử lí qua, dùng máy tính khác của mình là có thể theo dõi toàn bộ hành động. Mà hắn lập mấy hòm thư với QQ này, lẽ nào hắn còn không thể tuỳ ý mà xem?

Mạnh Ân định từ chối, nhưng nhìn biểu tình kiên quyết của Hàn Trọng Viễn, rốt cuộc đành nói: “Cảm ơn ạ.”

“Cậu không cần phải cảm ơn tôi.” Hàn Trọng Viễn đáp, ánh mắt quan sát Mạnh Ân dịu hắn đi. Thật ra hắn cũng biết mình có tật xấu, nhưng có một số việc, hắn vẫn không thể chịu được.

Đặc biệt là, Mạnh Ân lại còn dung túng cho tất cả tật xấu này.

Lại nói, với tình hình hiện giờ thì có lẽ phải chờ đến khi hắn và Mạnh Ân đều già đi, hai người tóc đều bạc trắng, hắn mới yên lòng. Mà không, chưa biết chừng lúc đó hắn cũng không thể chịu được khi chứng kiến Mạnh Ân ngồi đánh cờ với ông lão nào đó ở tầng dưới nữa kìa.

Cho dù có chết, hắn cũng muốn dùng chung một bình tro cốt với Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 34: Bình Tĩnh

Mặc dù Mạnh Ân tràn ngập hứng thú với máy tính, nhưng so với cơ hội học tập trước đây suýt nữa đánh mất, rõ ràng học tập càng quan trọng hơn. Ngược lại những thú vui khác có cũng được, không có cũng chẳng sao.

Mẹ của Mạnh Ân – Lý Thục Vân chính là một người hoàn toàn không quan tâm đến hưởng thụ vật chất. Từ nhỏ bà ta đã sống nghèo khổ nên về sau bèn hình thành thói quen: chỉ cần không đói thì ăn gì cũng được, chỉ cần ấm áp thì mặc gì cũng được. Bà ta sẽ nhặt những bộ quần áo người khác bỏ đi rồi đem mặc, sẽ tiếc một đồng mua bánh bao nhân thịt để ăn, hoàn toàn không xem tivi, không nghe radio, sống giống như một món đồ cổ vậy.

Mạnh Ân lớn lên bên bà ta, hiển nhiên cũng giống bà ta đôi phần.

Nếu là Hàn Trọng Viễn trước đây, nhất định sẽ cảm thấy Mạnh Ân như thế rất vô vị, giữa hai người tới hơn nửa là sẽ không có tiếng nói chung. Nhưng bây giờ hắn lại thấy thích như vậy.

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân, bây giờ tiếng Anh của cậu đã có nền tảng nhất định rồi, sau này tôi sẽ giao tiếp bằng tiếng Anh với cậu.” Đột nhiên Hàn Trọng Viễn nói.

“Tiếng Anh? Em nghe không hiểu đâu…” Mạnh Ân gấp gáp, mặc dù ngày nào cậu cũng nghe băng tiếng Anh, nhưng ngoài những từ trong sách giáo khoa ra thì đa phần đều nghe không hiểu.

“Cậu yên tâm, tôi sẽ nói rất chậm thôi, với cả cậu có thể mang chiếc máy học tập này theo, tuỳ lúc mà tra từ tiếng Anh. Cậu học nói với anh, gặp từ nào không biết cũng có thể tra trước rồi lại nói tiếp.” Hàn Trọng Viễn bảo. Mạnh Ân học những môn khác hắn không giúp được gì, cũng chỉ có thể giúp cậu học tiếng Anh mà thôi, còn có thể khiến Mạnh Ân có nhiều thời gian ở bên mình hơn nữa…

Mạnh Ân cầm từ điển điện tử, càng thêm cảm kích.

Hôm sau, khi ăn sáng nghe Hàn Trọng Viễn tuôn một tràng dài, Mạnh Ân nghe không hiểu lắm nên lúc đến trường còn hơi mơ mơ màng màng, vừa ngồi xuống bèn dùng từ điển điện tử tra từ, hoàn toàn không nhận ra những người xung quanh đều nhìn cậu bằng vẻ mặt có phần khác thường.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, chuyện này cũng vì từ sau khi cậu đến trường, vẫn luôn có người nhìn cậu mà thầm thì – nên cậu đã quen bị người khác bàn tán rồi.

"Mạnh Ân, trước đây cậu học ở Hồng Tài à?" Mạnh Ân ngồi bàn cuối, không có ai ngồi chung, một nam sinh ngồi cách cậu một lối đi bỗng bước đến hỏi.

Nghe được tên của ngôi trường cũ, trong lòng Mạnh Ân nhảy dựng, cậu vẫn cảm thấy hơi khác thường, nhưng lại không biết nên trả lời ra sao, cuối cùng gật khẽ: "Đúng vậy."

"Hồng Tài là trường rất tốt mà." Nam sinh kia ý vị sâu xa nói một câu, tầm mắt bỗng nhiên dừng lại trên cổ Mạnh Ân.

Mặc dù da tay của Mạnh Ân hơi thô ráp nhưng da cổ lại trắng trẻo mịn màng, bấy giờ bên trên nổi lên hai vết tím đỏ, giống hệt với dấu vết xuất hiện khi cậu ta rảnh rỗi từng tự mút tay mình, hẳn chính là… dấu hôn trong truyền thuyết.

"Ừm." Mạnh Ân gật nhẹ đầu, cúi mặt không nói gì. Năm ấy cậu đã cố gắng mức nào để có thể vào học Hồng Tài, chỉ có mình cậu biết…

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc…” Nam sinh kia cũng không nói gì với Mạnh Ân nữa, ngược lại kéo một người khác, sau đó chỉ trỏ cổ của Mạnh Ân.

Trong khoảng thời gian cực ngắn, Mạnh Ân bị rất nhiều người vây quanh, mà phải một lúc lâu sau cậu mới phát hiện, lại có phần không rõ ràng lắm, cuối cùng có nữ sinh nhận ra sự mờ mịt của cậu, bèn nhắc nhở một câu: “Mạnh Ân, cổ cậu sao vậy?”

Cổ? Mạnh Ânh nhớ lại trước đấy Hàn Trọng Viễn từng cắn mình hai miếng, Hàn Trọng Viễn cắn cậu, còn mút ra một ít dấu vết trên cổ và trên người cậu nữa.

Trước đây thỉnh thoảng cơ thể cậu khó chịu, Lý Thục Vân chú ý tới thì sẽ dùng tay véo mạnh vào mi tâm, gáy, hoặc trên vai cậu, véo ra một đám vết bầm tím hình thoi. Lý Thục Vân gọi như vậy là tẩm quất, trông rất giống dấu vết trên cổ của cậu.

Mặc dù không có ai tẩm quất ở cổ cả, nhưng trước đây khi Lý Thục Vân dùng sức véo cậu, hình như cũng véo ra những dấu vết như vậy, cậu cũng không để tâm mấy. Bây giờ người khác lại đều đang nhìn những dấu vết này?

https://thuviensach.vn

“Tôi bất cẩn véo ra thôi, có gì không?” Mạnh Ân đáp. Cậu đã suy xét vấn đề này từ lâu, giờ ngược lại trả lời rất bình tĩnh.

“Véo ra?” Nữ sinh kia hơi ngạc nhiên.

“Ừm.” Mạnh Ân nói.

Nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Mạnh Ân, nhất thời nữ sinh kia cảm thấy suy nghĩ trước đấy của mình quá đen tối rồi, lập tức cười nhẹ rồi im lặng – thật ra Mạnh Ân có phải là đồng tính luyến ái hay không thì cũng chẳng liên quan gì đến cô. Có điều những người khác đều đang nhắc tới, nên cô chỉ hơi tò mò mà thôi.

“Véo ra gì chứ? Có giỏi thì cậu véo ra một cái tôi xem nào… Đây căn bản chính là dấu hôn mà? Cũng chẳng biết ai mà lại có thể làm cổ của cậu thành ra thế này.” Bỗng nhiên Lý Hướng Dương lên tiếng.

Dấu hôn? Mạnh Ân chưa nghe từ này bao giờ, nhưng ngẫm lại một phen thì cũng hiểu rõ ý nghĩa, nhất thời biến sắc.

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Dương thấy mặt Mạnh Ân có phần tái nhợt, lại lấy ra một xấp giấy: “Mạnh Ân, lúc trước có người gửi cho tôi một phong thư, nói khi xưa ở Hồng Tài, cậu là đồng tính luyến nên mới bị đuổi học, trong thư còn có mấy thứ này.”

Thứ mà Lý Hướng Dương lấy ra là một tập giấy photo, sao chép lại mấy tờ nhật kí của Mạnh Ân từng bị dán trong tủ kính kia, có điều đã xoá đi tên của Hàn Trọng Viễn.

Trước đây, sau khi Mạnh Manh lấy được nhật kí thì bèn sao chép ra vài tờ, trước còn định phân phát trong trường cho mỗi người một tờ. Có điều về sau lại phát hiện không cần phải làm như vậy, cô ta bèn thôi, nhưng mấy tờ giấy photo kia cũng không dám vứt đi, bây giờ vừa lúc lấy ra dùng.

Tất nhiên, chuyện khi trước ở Hồng Tài sôi sục và rầm rộ như vậy… Dù cho cô ta không có mấy tờ giấy photo này thì cũng có thể tìm được cả hàng dài nhân chứng. Nếu không phải Hồng Tài và trường chuyên ngữ một ở phía Nam thành phố S, một ở phía Bắc thành phố S, cách nhau quá xa, chỉ e chuyện của Mạnh Ân đã lan truyền từ lâu.

Sắc mặt của Mạnh Ân không còn tái nhợt nữa mà đã hoá trắng bệch, cậu còn nhớ khi trước cậu từng bị rất nhiều người vây quanh công kích, giờ bị người khác chỉ trích, chỉ cảm nhận được sự sợ hãi, chỉ cảm thấy trái tim đắm xuống một mạch, đồng thời vô thức siết chắt từ điển điện tử mà Hàn Trọng Viễn cho cậu.

https://thuviensach.vn

Đúng, Hàn Trọng Viễn… Mạnh Ân nhìn từ điển điện tử kia, bỗng nhiên cảm thấy mình có phần không xứng.

Hàn Trọng Viễn đã tốn rất nhiều công sức mới giúp cậu đến học ở ngôi trường này, sao cậu có thể chỉ vì một ít đồn đại mà từ bỏ? Hơn nữa, chẳng phải chỉ là nhật kí bị người khác đọc thôi à? Cậu đã bị đọc một lần rồi.

Khi ấy cậu sợ sẽ bị Hàn Trọng Viễn ghét, sợ sẽ bị Lý Thục Vân ghét, sợ không thể tiếp tục đi học, sợ này sợ kia sợ đến sắp phát điên, cuối cùng cũng đều ổn thoả. Bây giờ những điều này đã không còn nữa, thì còn có gì phải sợ?

Lạ thay, vậy mà Mạnh Ân lại trở nên bình tĩnh.

“Mạnh Ân, nhà cậu rất nghèo, trước đây khi học Hồng Tài chưa bao giờ có tiền ăn cơm ở trường, bây giờ lại hào phóng như vậy, không phải là sau khi làm đồng tính luyến bị đuổi học đã đi tìm đại gia bao nuôi đấy chứ?” Lý Hướng Dương hơi đắc ý nhìn Mạnh Ân. Gã tin chắc, trải qua việc ngày hôm nay, sau này trong trường Mạnh Ân tuyệt đối sẽ không ngóc nổi đầu dậy.

https://thuviensach.vn

Mà khi gã thực hiện tất cả những việc này thì đều cố ý tránh Hàn Trọng Viễn, đều không đề cập đến tên của Hàn Trọng Viễn, cứ nghĩ người nhà họ Hàn sẽ không chỉ không trách tội mà còn giúp bọn gã đối phó với Mạnh Ân… Về phần Hàn Trọng Viễn có thể sẽ đối phó gã… Cùng lắm Hàn Trọng Viễn chỉ lớn hơn gã một hoặc hai tuổi mà thôi, giờ còn bỏ học Trung học rồi, thì còn có thể làm gì?

Lý Hướng Dương có phần đắc ý, Mạnh Ân cất mấy tờ giấy trên tay xong thì cũng triệt để bình tĩnh hẳn. Cơ hội đi học đến không dễ dàng, cậu cũng chỉ học thêm ít kiến thức thì mai sau mới có thể giúp đỡ Hàn Trọng Viễn. Nếu đã vậy thì cậu không nên quan tâm những điều khác nữa, mà hẳn là phải tập trung học hành: “Cậu nói xong chưa? Có thể đem những thứ này đi được không? Tôi còn phải học từ mới.”

Phản ứng của Mạnh Ân trái ngược hoàn toàn với tưởng tượng của Lý Hướng Dương. Gã cho là Mạnh Ân sẽ giải thích, sẽ hoảng sợ, sẽ không kìm được mà bỏ chạy, kết quả Mạnh Ân lại bảo gã là mình muốn học từ mới…

Tình huống này, cũng giống như lần trước gã vu oan Hàn Trọng Viễn đánh mình, kết quả thật sự bị đánh, khiến người khó chịu cực kì!

https://thuviensach.vn

Mấy tờ giấy mà Lý Hướng Dương cầm trong tay đều như đông cứng, vài người đứng gần đấy xem chuyện hay, nhất thời cũng cảm thấy chẳng thú vị tẹo nào. Nhưng mặc kệ bọn họ thấy vô vị ra sao, Mạnh Ân lại thật sự bắt đầu học thuộc từ mới.

“Mạnh Ân, Lý Hướng Dương nói có thật hay không?” Nữ sinh trước đấy từng nói chuyện với Mạnh Ân lại hỏi.

“Thật.” Mạnh Ân rất thoải mái thừa nhận, sau đó tiếp tục đọc sách.

Vậy mà lại là thật? Nữ sinh kia tràn đầy khó tin, nếu đó là thật thì cớ gì Mạnh Ân còn có thể bình tĩnh đến thế? Hơn nữa người có vẻ chăm chỉ học tập như Mạnh Ân, sao lại có thể đi tìm đại gia bao nuôi nào đó được? Không phải là hiểu lầm đấy chứ?

Rất nhiều người có cùng suy nghĩ với nữ sinh này, nhưng cũng có rất nhiều người khác không kìm được nhìn Mạnh Ân bằng cặp mắt khinh thường. Có điều, đối với tất cả những điều này, Mạnh Ân đều xem như không trông thấy.

Đương sự trưng ra bộ dáng như vậy, ngược lại khiến mấy người ngồi lê đôi mách kia đều thấy tẻ nhạt tột cùng.

https://thuviensach.vn

Người ở Hồng Tài ghét Mạnh Ân, một phần rất lớn là vì ở Hồng Tài, Hàn Trọng Viễn có rất nhiều người yêu mến và kính trọng, chuyện của Mạnh Ân hiển nhiên là khiến họ chán ghét. Nhưng trường chuyên ngữ thì khác, học sinh ở đây không biết Hàn Trọng Viễn, mà cũng chẳng thân quen với Mạnh Ân.

Ngôi trường nào mà chẳng có vài người tai tiếng? Nếu nhà trường cứ mặc kệ, không đuổi người ta về nhà, chẳng lẽ những người đó cứ ở trường mà sai trái thế mãi?

Học sinh mới chuyển vào lớp nghe nói là đồng tính luyến, nghe nói có cả đại gia bao nuôi nào đó nữa, rất nhiều người đều muốn tám chuyện, thậm chí còn ngầm khinh thường một chút. Nhưng việc quá quắt nhất mà họ làm ra, cũng chỉ là châm chọc vài câu, sau đó tránh xa Mạnh Ân mà thôi – nghe nói làm đồng tính luyến rất dễ mắc bệnh AIDS.

Tất cả những điều này, Mạnh Ân hoàn toàn chẳng thèm để ý, thậm chí khi phát hiện người khác đi vòng qua mình, cố gắng không để chạm vào mình dù chỉ một mảnh ống tay áo, cậu còn thầm thở phào một hơi.

Hàn Trọng Viễn từng nói là không được để người khác chạm vào cậu, giờ thì tốt rồi, tuyệt đối không có ai chạm vào cậu nữa.

https://thuviensach.vn

Giữa trưa, Mạnh Ân chạy như bay về nhà như ngày thường, chiều tan học lại càng xách cặp về sớm, bình tĩnh đến mức khiến Lý Hướng Dương vốn muốn chế giễu, nội tâm tưởng bị người dùng móng vuốt cào qua cào lại, khó chịu nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 35: Phụ Huynh

Chuyện ở trường, Mạnh Ân hoàn toàn không kể cho Hàn Trọng Viễn nghe, thậm chí cậu còn không cảm thấy Lý Hướng Dương đang nhằm vào mình. Dù gì mấy lời kia của Lý Hướng Dương cũng đều là thật, cứ cho là có đại gia bao nuôi đi, chẳng phải bây giờ Hàn Trọng Viễn chính là đại gia bao nuôi cậu à?

Thậm chí cậu còn cảm thấy mình hơi có lỗi với Lý Hướng Dương. Từ sau khi cậu chuyển trường đến đây, Lý Hướng Dương vẫn luôn giúp cậu rất nhiều, cậu ngược lại hay rồi, dẫn Hàn Trọng Viễn tới đánh gã thì cũng thôi đi, sau này định xin lỗi thì lại bị người ta khui ra chuyện như vậy…

Dường như Lý Hướng Dương còn vì chuyện này mà ghét mình nữa…

Mặc dù có phần áy náy, nhưng nếu bây giờ Lý Hướng Dương đã không thích mình thì Mạnh Ân cũng chẳng tiếp tục dây vào. Lại nói, việc giống như vậy, thật ra trước đây cậu cũng từng trải qua.

Khi cậu học Tiểu học, từng có người bạn cùng bàn đối đãi với cậu rất tốt, hay cho cậu quà vặt để ăn. Cậu rất vui, còn tình nguyện quét dọn vệ

https://thuviensach.vn

sinh thay đối phương, mượn bài tập cho đối phương chép. Tiếc là sau khi bạn học này đến nhà cậu một chuyến, thì không bao giờ còn để ý đến cậu nữa.

Chỉ có Hàn Trọng Viễn là chưa từng ghét bỏ thứ gì ở cậu.

Mạnh Ân chẳng hề để tâm tới những đồn đại trong trường, Lý Hướng Dương lại không thể cứ vậy mà cho qua. Vài ngày sau khi lời đồn lan truyền, cuộc sống của Mạnh Ân vẫn chẳng hề khác trước, Lý Hướng Dương chỉ có thể tìm cách khác.

Mấy ngày sau, khi Mạnh Ân đã quen với việc bị người khác ngầm bàn ra tán vào, có một số phụ huynh đặt chân đến trường.

Tuy học sinh trong lớp xem Mạnh Ân là thác ghềnh thú dữ, không muốn đến gần, đi vòng qua cậu, thậm chí còn không thu bài tập của cậu, nhưng cùng lắm cũng chỉ đến vậy mà thôi. Song với một vài phụ huynh thì lại khác.

Lời đồn càng lan sẽ càng lớn, vậy nên tin tức mà họ nhận được, chính là có nam sinh đồng tính luyến ái bị AIDS, còn đang đi học ở trường.

https://thuviensach.vn

Làm sao mà chấp nhận nổi!

Con cái họ trải bao khó nhọc mới có thể thi đỗ vào ngôi trường này, bây giờ trong lớp có một học sinh như vậy, không chỉ làm xấu thanh danh của nhà trường mà còn ảnh hưởng đến chuyện học hành của con cái họ, còn khiến con cái họ bị vây trong nguy hiểm… Sao họ có thể chấp nhận cơ chứ?

Mấy phụ huynh này đứng trong văn phòng, đồng loạt yêu cầu hiệu trưởng đuổi học Mạnh Ân.

Lời đồn về Mạnh Ân chủ yếu vẫn chỉ lan truyền trong lớp mình, thầy Vương chủ nhiệm lớp cũng từng nghe nói một ít, có điều thấy Mạnh Ân hoàn toàn không phản ứng nên cũng chẳng quá để tâm, chỉ nhắc nhở học sinh trong lớp mặc kệ lời đồn chứ đừng nghe đừng tin một phía. Lại chẳng ngờ nhanh như vậy, các phụ huynh vậy mà đã tìm đến cửa.

Nếu các phụ huynh đã tìm đến cửa thì hiển nhiên, thầy giáo kia cũng chỉ có thể đi tìm “phụ huynh” của Mạnh Ân.

Khi Tiền Mạt nhận được điện thoại của thầy giáo thì cũng không mấy ngạc nhiên. Chuyện trước kia của Mạnh Ân, hầu như học sinh Hồng Tài đều biết, cho dù cô đã lo liệu thì bị truyền ra cũng không có gì bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua ban đầu cô còn tưởng rằng chỉ là đồn đại vô căn cứ mà thôi, thậm chí trước đây, họ còn khẳng định chắc chắn là sau khi bị người hãm hại, Mạnh Ân sẽ không thể chịu nổi tin đồn quá quắt này, vậy mà chẳng ngờ tình hình cuối cùng lại khác hẳn tưởng tượng của họ.

Có điều thế này cũng không sao, hai mẹ con cô đã nghĩ ra biện pháp ứng đối từ lâu rồi.

Cầm chiếc túi da dê nhỏ màu trắng, Tiền Mạt chui vào xe, bảo trợ lí mới tuyển lái xe đến trường của Mạnh Ân.

Lúc này, Mạnh Ân đã được đưa tới văn phòng.

Trước kia trời lạnh nên Hàn Trọng Viễn chọn trang phục cho Mạnh Ân, còn có thể chọn những bộ phong cách mới mẻ, kiểu dáng đẹp mắt. Bây giờ trời nóng, thời điểm áo cộc tay lên ngôi, cách chọn trang phục của Hàn Trọng Viễn dường như cũng hoàn toàn đổi khác, chỉ mong Mạnh Ân có thể mặc kín mít.

Vậy nên, khi mọi người đều mặc áo cộc tay, Mạnh Ân trên mặc T-shirt dài tay, dưới lại mặc quần thô vàng nhạt, bộ dáng rất hiền lành.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân như vậy, tất nhiên khiến mấy vị phụ huynh kia có phần ngạc nhiên, nhưng họ rất nhanh lại nhíu mày.

Trong số đó, một người phụ nữ mặc trang phục công sở, vẻ mặt tràn đầy nghiêm túc lên tiếng đầu tiên: “Thằng bé chính là Mạnh Ân? Thầy Vương à, một học sinh đạo đức kém bị Hồng Tài đuổi học như vậy, sao trường các người có thể nhận vào chứ?”

Thầy Vương chủ nhiệm của Mạnh Ân là một chàng trai trẻ mới tốt nghiệp không lâu, lúc Mạnh Ân vừa đến lớp họ, anh vẫn còn hơi soi mói, lo lắng cậu học sinh đi cửa sau này sẽ chuốc phiền phức cho mình – mỗi khoá ở trường chuyên ngữ đều có rất nhiều học sinh như vậy, trong đó đa phần đều sẽ gây ra ít chuyện.

Nhưng anh đã nghĩ nhầm rồi. Mạnh Ân căn bản không gây chuyện, thậm chí lúc nào cũng chăm chỉ học hành.Thái độ của Mạnh Ân vô cùng tốt, mà người thích học như vậy thì chẳng giáo viên nào không mến cả. Ấn tượng của thầy Vương với Mạnh Ân lại càng ngày càng tốt, cho dù bây giờ tin đồn nổi khắp bốn phía, anh vẫn cảm thấy Mạnh Ân là một đứa trẻ ngoan.

Chẳng phải những lời này vốn chỉ là đồn đại thôi à? Trước đây khi chủ tịch Hoa Viễn đưa người đến thì đã đề cập qua chuyện khi xưa ở Hồng Tài rồi, nói Mạnh Ân và con trai mình bị người ta hãm hại nên mới nghỉ học…

https://thuviensach.vn

“Vị phụ huynh này, chị bình tĩnh một chút, mấy lời kia chỉ là đồn đại mà thôi, nhà trường đã làm rõ rồi.” Thầy Vương đáp.

“Chẳng phải nhà trường chính là đang giúp họ Mạnh kia à? Mấy thứ này, sao có thể là giả cơ chứ?” Rất nhanh đã có người cầm ra bản photo nhật kí trước kia của Mạnh Ân.

Thứ này mà cũng đến được tay của phụ huynh, thầy Vương khẽ nhíu mày, khi trước mình không mấy để ý đến Mạnh Ân, lại không ai nói cho anh, nên anh đã không thể giải quyết dứt điểm mọi chuyện. Về sau mặc dù đã nhắc nhở các học sinh, hiệu quả đạt được cũng bình thường, nhưng dù có như vậy thì thứ này về lí, cũng không thể đến được tay của phụ huynh.

Học sinh trong lớp họ, trừ Mạnh Ân ra thì đều ở nội trú, sau cái ngày mà việc này truyền ra, cũng không có ai từng về nhà!

Hơn nữa bản photo được phân phát nhiều như vậy… Đây rõ ràng là có người đang đối phó với Mạnh Ân!

https://thuviensach.vn

“Có một học sinh như vậy trong trường, tôi cũng không dám cho con tôi đi học nữa!”

“Đúng vậy, cả ngày học với nhau, ai mà biết có lây nhiễm tật xấu gì không?”

“Trời nóng như vậy mà còn mặc áo dài, không phải là hít thuốc phiện gì đó đấy chứ?”

…

Mấy phụ huynh kia anh một câu tôi một câu, lời nói càng lúc càng quá đáng.

Tất cả những lời này, đều truyền thẳng vào tai Mạnh Ân, khiến toàn thân cậu không kìm được khẽ run.

Cảm giác bị người khác chỉ trích như vậy, thật sự rất khó chịu… Có điều nghĩ đến Hàn Trọng Viễn, cậu lại thẳng lưng, đồng thời, giống như thầy Vương, cậu cũng cảm thấy hơi bất thường.

https://thuviensach.vn

Nhật kí trước kia, cậu từng hỏi qua Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn đã bảo cậu yên tâm, nói rằng tất cả đều tiêu huỷ rồi. Bây giờ lại có bản photo… Hắn là khi trước Mạnh Manh đã photo đi?

Mạnh Manh rất ghét cậu. Việc lần này, hơn phân nửa là do Mạnh Manh gây ra.

Mấy ngày nay, Mạnh Ân cũng định kể mọi chuyện cho Hàn Trọng Viễn, nhưng nghĩ tới khi trước Hàn Trọng Viễn để giúp cậu mà phải thoả hiệp với Mạnh Kiến Kim, cậu bèn không muốn nói nữa, thậm chí còn tự thuyết phục mình không được quan tâm đến mấy thứ này, sau đó ngay cả một chữ cũng chưa từng hé răng trước mặt Hàn Trọng Viễn.

Bấy giờ, cậu cũng lựa chọn im lặng.

“Các vị, xin hãy yên lặng, việc này thật sự chỉ là đồn đại…”

“Đồn đại gì chứ? Tôi có người nhà đang học ở Hồng Tài, nghe nói thằng nhóc này còn đi thích con trai chủ tịch của Hoa Viễn… Trước đây tôi chỉ biết là có rất nhiều con bé thích trèo cao nịnh nọt đàn ông, không ngờ

https://thuviensach.vn

bây giờ ngay cả con trai cũng có.” Có gã đàn ông trung niên tràn đầy khinh thường liếc nhìn Mạnh Ân.

“Tôi nghe thấy có người nhắc đến mình, đang nói gì thế?”

Đúng lúc này, một giọng nữ vang lên, đồng thời một người phụ nữ xách túi, trông cùng lắm cũng chỉ ba mươi từ ngoài cửa bước vào.

Mấy phụ huynh ở đây đều có một chút địa vị, hiển nhiên nhận ra người trước mắt này, chẳng phải chính là chủ tịch Tiền Mạt của Hoa Viễn đấy à? Vị này đến đây, hẳn là để trừng trị Mạnh Ân?

“Mạnh Ân, nghe nói trong trường có người tung tin đồn về con, sao con không nói tiếng nào với mẹ nuôi?” Tiền Mạt tủm tỉm lên tiếng, lời nói ra lại khiến người khác muôn phần kinh hãi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 36: Giải Quyết

Mặc dù ở trường chuyên ngữ, Lý Hướng Dương không nhắc đến tên của Hàn Trọng Viễn, nhưng chỉ cần người nào cố ý đến Hồng Tài hỏi một chút, hiển nhiên là sẽ hỏi ra. Mà đối với những người có địa vị cao, quan hệ của Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn cũng không phải chuyện gì bí mật.

Mấy phụ huynh ở đây không phải ai cũng biết việc ấy, nhưng cũng có vài người thế này, họ vừa không ưa Mạnh Ân, vừa suy xét làm khó Mạnh Ân để lấy lòng Tiền Mạt – mặc dù Tiền Mạt lập nghiệp từ hai bàn tay trắng, nhưng đưa một nhà máy lên tới trình độ của Hoa Viễn thì ai cũng phải coi trọng.

Bây giờ trong bảng xếp hạng các nhà máy cả nước, hãng đồ điện Hoa Viễn cũng chỉ xếp thứ hai mươi, ba mươi. Nhưng ngoài mấy nhà máy quốc hữu về dầu mỏ, sắt thép, ngân hàng,… Hoa Viễn vững vàng đứng trong top mười, thậm chí là top năm.

Cầm trịch một nhà máy như vậy, thân phận của Tiền Mạt hiển nhiên cũng không giống bình thường.

https://thuviensach.vn

Mặc dù những người này không nhất thiết phải dựa vào Tiền Mạt, nhưng cũng muốn kết thân với Tiền Mạt. Ai ngờ Tiền Mạt lại đến, hơn nữa mở miệng ra còn nhận con nuôi?

Vẻ mặt của những người này đều rất đặc sắc, Tiền Mạt chứng kiến tất cả, lại thầm cảm thấy có phần bế tắc.

Nếu không phải khi trước, con trai từng cho cô hay tin động trời thì gặp kiểu người như Mạnh Ân, cô có đủ một trăm tám mươi cách để tách cậu và con mình ra. Nhưng với tình hình bây giờ… Con trai cô cũng đã trở thành một thằng nhóc biến thái rồi, chẳng lẽ cô còn đuổi đi cái người duy nhất có thể ngăn chặn thằng nhóc biến thái ấy hay sao?

Hơn nữa, ở chung một khoảng thời gian như vậy, Tiền Mạt không thể không thừa nhận, giờ hắn cũng chỉ có Mạnh Ân là chịu được Hàn Trọng Viễn… Nếu Hàn Thận bắt cô mặc áo dài trong cái trời này thì nhất định cô sẽ cho hắn thấy, vì sao hoa lại đỏ đến thế[1]. Nếu Hàn Thận dám có mưu đồ với cô… cô chắc chắn sẽ tẩn ngay cho cái bạt tai.

[1] Ý là thấy máu, màu đỏ là ám chỉ máu.

Không sai, chính là mưu đồ.

https://thuviensach.vn

Chuyện của Mạnh Ân sẽ bị khui ra, ngay từ đầu Hàn Trọng Viễn đã nghĩ tới. Khi ấy lại chẳng làm gì cả, chỉ bàn bạc với cô một phương pháp ứng đối. Lúc đó cô từng thắc mắc, cớ gì không làm rõ mọi chuyện ngay từ đầu, một lần và mãi mãi luôn? Kết quả con trai cô cực kì thoải mái trả lời, để lời đồn xuất hiện một ít thì có thể khiến Mạnh Ân nhìn rõ lòng người, để Mạnh Ân khỏi ngu ngốc mà bị người ta lừa.

Tính cách của Mạnh Ân, được giúp đỡ một chút là sẽ cảm kích người khác, con trai cô lại không đồng ý cho Mạnh Ân cảm kích ai khác ngoài hắn, vậy nên bèn muốn cô lập Mạnh Ân mãi mãi…

Cái tính cố chấp như vậy, nếu như đối với cô thì chắc chắn cô sẽ coi là kẻ điên, đáng tiếc đấy lại là con trai cô.

Lòng thầm mắng con mình mấy câu, Tiền Mạt lập tức nhìn thầy Vương: “Thầy Vương, mấy tin đồn kia thật đáng giận, thầy nhất định phải minh oan cho con tôi.”

“Chị Tiền, chị yên tâm, tôi nhất định sẽ xử lí việc này thật tốt, cơ mà chuyện này còn cần chị giúp đỡ nữa.” Thầy Vương đáp.

https://thuviensach.vn

“Tin đồn gì chứ, chuyện này rất nổi mà, Mạnh Ân kia cũng tự mình thừa nhận rồi, sao có thể là tin đồn chứ?” Người phụ nữ khơi nguồn đầu tiên nói. Cô cũng không biết Tiền Mạt, giờ chỉ một lòng một dạ muốn đuổi người có thể làm hư con trai cô khỏi lớp mà thôi.

“Tiểu Mạnh, con thừa nhận rồi à? Thừa nhận gì thế?” Tiền Mạt lập tức hỏi.

Mạnh Ân còn hơi mù mờ, cậu đã chuẩn tốt tinh thần bị đuổi lần nữa, thậm chí còn suy xét xem mình có thể vừa chăm sóc cho Hàn Trọng Viễn, vừa học một ít kĩ thuật thường dùng hay không, ai ngờ Tiền Mạt lại đến.

Tiền Mạt không chỉ đến, thậm chí còn tự xưng là mẹ nuôi.

Mạnh Ân im lặng, Tiền Mạt bèn nhìn thầy Vương. Trước đây thầy Vương từng nói chuyện với Tiền Mạt nên thẳng thắn trả lời ngay: “Mạnh Ân thừa nhận chuyện ở Hồng Tài là thật, lúc người khác hỏi trò ấy là có phải đi tìm đại gia bao nuôi hay không, trò ấy cũng thừa nhận.”Sao thằng bé này lại thật thà thế chứ… Tiền Mạt thầm thở dài một tiếng, thấy hơi may mắn vì Mạnh Ân không thích nói nhiều, dẫu sao cũng chưa tạo ra khác biệt quá lớn.

https://thuviensach.vn

“Mấy việc này là thật mà, rồi sao? Có gì liên quan đến những lời đồn lung tung kia?” Tiền Mạt hỏi lại.

“Nó đã thừa nhận mình là đồng tính luyến ái rồi!” Người phụ nữ khi nãy lại nói.

“Thằng bé thừa nhận mình là đồng tính luyến ái khi nào?” Tiền Mạt hừ lạnh một tiếng, “Thằng bé này không thích nói nhiều, nhưng các người cũng không thể hắt nước bẩn vào người nó được.”

“Nước bẩn gì chứ? Không phải đây là sự thật à?” Người phụ nữ kia cầm vài trang nhật kí photo ra, “Mấy thứ này, tôi nhìn là thấy tởm rồi.”

“Chẳng phải chỉ là vài tờ nhật kí thôi à? Trẻ con thích nghĩ linh tinh nên mới viết một ít vào nhật kí, kết quả lại bị người có ý đồ xấu lấy đi hãm hại. Thế đã đáng thương lắm rồi, vậy mà cũng có người tin được, sau đó còn tiếp tục hắt nước bẩn vào nó nữa.” Tiền Mạt hừ khẽ một tiếng, “Chắc hẳn có vài người biết tôi, tôi là Tiền Mạt, có con trai là Hàn Trọng Viễn, chính là mẹ ruột của người bị xoá tên trong mấy tờ giấy photo này.”

“Con trai cô chính là Hàn Trọng Viễn ở Hồng Tài kia, vậy sao cô lại…” Mặc dù người phụ nữ kia không biết Tiền Mạt, nhưng lại biết tên của

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn, nhất thời có phần giật mình. Nếu con trai cô bị nam giới thích, chắc chắn cô sẽ muốn đánh vào mặt người kia!

"Sao tôi lại bảo vệ cho Mạnh Ân đúng không?" Tiền Mạt hỏi lại, sau đó nói tiếp, "Tôi đã nói rồi, những lời kia chỉ là đồn đại mà thôi. Trước đây khi thằng bé này còn ở Hồng Tài, tuỳ tiện viết vài tờ nhật kí, không ngờ lại bị người khác truyền nhảm thành đồng tính luyến ái, lại bị đuổi học, cũng rất đáng thương, nên tất nhiên là tôi sẽ không trách thằng bé rồi. Thằng bé này rất hiểu chuyện, cảm kích tôi nên đã giúp tôi chăm sóc cho con trai dạo này sức khoẻ không tốt. Tôi vẫn luôn thích trẻ con như vậy, bèn dứt khoát nhận thằng bé làm con nuôi."

Những phụ huynh tới đây ngơ ngác nhìn nhau, đều có phần khó hiểu. Tất cả họ chỉ nghe con cái mình nói vài câu, vừa vặn lại nhận được thư nặc danh nên mới đến. Lúc đọc nhật kí còn tưởng Mạnh Ân tuổi nhỏ, vậy mà đã muốn quyến rũ bạn học, bố mẹ của bạn học kia chắc chắn còn xui xẻo hơn họ. Kết quả khổ chủ mà họ vẫn nghĩ, lại đi nói thay cho Mạnh Ân.

"Đại gia bao nuôi…" Lại có người nói, đây cũng là một điều khiến Mạnh Ân bị kẻ khác lên án, tuổi còn nhỏ mà đã bị bao nuôi, việc này nói ra thật khó nghe.

"Khi đó có người đổ oan cho con, trong lòng con khó chịu nên nhận bừa, dù gì cô Tiền cũng là người cho con ăn, cho con mặc, nói đi nói lại thì cũng đúng là đại gia bao nuôi con." Bỗng nhiên Mạnh Ân lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân rất hiếm khi nói chuyện với cậu, nên trước kia cậu mới ít nói. Về sau cũng không thể nói nhiều lên được, cứ lúc nào cậu mở miệng là sẽ bất cẩn chọc giận Mạnh Kiến Kim. Sau khi bị đánh lại càng không thích nói chuyện, thi thoảng muốn nói gì thì trước đấy cũng sẽ suy nghĩ rất lâu.

Nhưng lần này, cậu lấy hết can đảm ra nói, mặc dù không biết câu này của mình có đúng hay không, nhưng cậu cảm thấy cậu không thể cứ để Hàn Trọng Viễn bảo vệ mình mãi được.

Mạnh Ân nhìn Tiền Mạt, trong mắt tràn đầy bất an, vẻ mặt Tiền Mạt cũng hiện lên nét cười: “Thằng bé này, không phải bảo con gọi là mẹ nuôi à? Sao còn gọi cô Tiền?”

Mạnh Ân hơi bất ngờ vì được ưu ái, nhưng vẫn nói: “Mẹ nuôi.”

“Ngoan lắm.” Tiền Mạt khen một câu, lại quay đầu đi, “Có thể các vị không biết, thằng bé này đến trường chuyên ngữ, đều do một tay tôi lo liệu, thậm chí còn tốn rất nhiều công sức. Nếu nó thật sự làm hư con trai tôi, sao tôi có thể làm vậy được chứ? Chỉ e đã sớm đuổi nó ra nước ngoài để nó tránh xa con tôi ra rồi! Mấy tin đồn ngoài kia đều là những lời vô căn cứ!”

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt biết người khác chưa chắc đã tin lời này của cô, nhưng chỉ cần họ một mực phủ nhận, Mạnh Ân lại không bị ai bắt tận tay, day tận mặt, tất nhiên cũng chẳng cần nghỉ học nữa.

Về phần sau này, có thể sẽ khiến Mạnh Ân không được chào đón… Thằng con kia của cô, chẳng phải đang trông mong như thế à?

Hiểu rõ điều này, lại nhìn dáng vẻ cảm kích của Mạnh Ân, bỗng nhiên Tiền Mạt thấy hơi chột dạ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 37: Đoạt Người

Tiền Mạt làm việc như sấm rền gió cuốn, rất nhanh đã giải quyết mọi chuyện. Trước hành động chắc chắn tuyệt đối không có việc này của cô, tất nhiên nhà trường cũng không thể chỉ vì một ít tin đồn, một ít nhật kí chẳng qua chỉ viết vài dòng suy nghĩ mà đuổi học Mạnh Ân.

Mấy thứ như nhật kí… Ai dám đảm bảo là mình chưa từng viết gì không tốt trong nhật kí cơ chứ? Lại nói thầy Vương, vị chủ nhiệm chừng ba mươi tuổi kia của của Mạnh Ân, cũng từng trông thấy trong nhật kí của nữ sinh viết dày dặc tên mình. Chẳng qua khi ấy anh đã lén đem nhật kí đi đốt, lại tỏ vẻ chẳng biết gì, không hề tuyên dương cũng không hề đánh động gì cô nữ sinh kia mà thôi.

Tiền Mạt thẳng thắn nói rõ thân phận của mình, thừa nhận người mà Mạnh Ân nhắc đến trong nhật kí chính là con trai mình, ngược lại khiến rất nhiều bạn cùng lớp với Mạnh Ân cảm thấy cậu vô tội. Cũng chịu thôi, ai bảo Tiền Mạt tỏ ra quá vô tư.

Có điều cho dù Mạnh Ân vô tội, không hề có chuyện đại gia bao nuôi gì đó, nhưng dẫu sao nhật kí cũng là do cậu viết. Vậy nên mấy cô nàng trong lớp khi xưa từng cảm nắng cậu, giờ tất cả đều bay biến. Một số nam

https://thuviensach.vn

sinh vốn rất có thiện cảm với Mạnh Ân cũng tránh xa, chỉ lo ở gần Mạnh Ân sẽ bị người khác hiểu lầm.

Vậy nên, tóm lại mục đích ban đầu của Lý Hướng Dương đã đạt được, chỉ là gã chẳng thấy vui vẻ tẹo nào.

Trông thấy Mạnh Ân về chỗ sau khi tiễn Tiền Mạt rồi chăm chỉ làm bài tập, Lý Hướng Dương cảm thấy mình hệt như một thằng hề nhảy nhót lung tung – gã dùng tất cả mọi cách, Mạnh Ân lại chẳng có chút phản ứng nào!

Thế thì cũng thôi đi, hai bố con gã còn đang định làm to chuyện lên để có thể tạo dựng quan hệ với Tiền Mạt, chẳng ngờ Tiền Mạt lại đi giúp Mạnh Ân, thậm chí còn nhận Mạnh Ân là con nuôi của mình.

Lý Hướng Dương biết, với tình hình hiện giờ thì chưa biết chừng mình sẽ bị bố trách mắng, nhất thời càng thêm căm ghét Mạnh Ân, cũng giận lây sang Mạnh Manh vì đã giật dây gã làm tất cả mọi việc.

Tất nhiên Mạnh Ân không biết suy nghĩ của Lý Hướng Dương. Có điều nếu khi trước cậu còn mong được Lý Hướng Dương tha thứ thì bây giờ, cũng hoàn toàn không còn suy nghĩ ấy nữa. Hôm nay đầy tràn lòng cậu chỉ có cảm tình nồng đậm với Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt mà thôi.

https://thuviensach.vn

Trước đây nhật kí của cậu chính là do Mạnh Manh lấy, lần này quá nửa những bản photo kia cũng đến từ Mạnh Manh. Vì chuyện của cậu mà khiến Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt gặp nhiều phiền phức như vậy, hai người ấy còn bảo vệ cậu, sao cậu có thể không cảm động cơ chứ?

Đến nước này, thậm chí Mạnh Ân còn có phần hối hận, nếu biết trước nhật kí của mình sẽ làm phiền Hàn Trọng Viễn như vậy thì cậu nhất định đã không viết rồi. Chỉ e như vậy, cậu cũng không có cách nào quen biết với Hàn Trọng Viễn.

Đúng lúc Mạnh Ân cảm thấy hơi hoảng hốt thì thầy Vương tay không vào lớp, cậu cũng thu lại suy nghĩ của mình.

Khi Mạnh Ân ngồi nghe thầy Vương nhắc nhở cả lớp phải chăm chỉ học hành, không được nghe mấy tin đồn vớ vẩn mà làm tổn thương bạn cùng lớp, Tiền Mạt cũng ra khỏi cổng trường và gọi điện thoại cho con trai mình.

Lúc này Tiền Mạt muốn gọi điện thoại, cũng vì cảm thấy con mình đã làm quá rồi – dù nó muốn khiến Mạnh Ân chỉ có một mình nó, thì cũng không thể để mặc mấy tin đồn kia lâu như thế được!

https://thuviensach.vn

Mấy phụ huynh kia ở nơi công cộng, trước mặt họ cũng không nói trắng ra, nhưng dẫu chỉ nói hai ba câu thì Tiền Mạt cũng có thể chắp nối được nội dung hoàn chỉnh. Nghĩ đến giáo viên bộ môn còn không cho Mạnh Ân nộp bài tập, chỉ vì không muốn tiếp xúc với Mạnh Ân để khỏi nhiễm bệnh là cô đã thấy khó chịu rồi.

Mạnh Ân ngồi cuối lớp, cách bạn học đằng trước rất xa, mọi người đều không muốn trò chuyện với cậu, bị xa lánh như vậy… Bản thân Tiền Mạt là một người tính tình cởi mở thích giao thiệp, dù bây giờ đang làm chủ một công ti lớn thì thỉnh thoảng cũng sẽ tụ tập với vài người bạn thân của mình. Cô tin chắc nếu mình rơi vào hoàn cảnh của Mạnh Ân, nhất định sẽ không chịu đựng nổi.

“Tiểu Viễn, con thật sự không thể đi gặp bác sĩ tâm lí à?” Lúc chưa nhấc máy thì Tiền Mạt đầy tràn oán giận với con trai mình, vừa nhấc máy, giọng điệu lại dịu hẳn đi.

“Không.” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn không tin được mấy bác sĩ tâm lí kia, hơn nữa hắn tin rằng, thời gian sẽ dần chữa lành vết thương cho mình.

“Chẳng lẽ con cứ định như thế, cứ định dày vò Mạnh Ân mãi ư? Trước đây mẹ cảm thấy với tính tình kia của Mạnh Ân thì ở bên con cũng

https://thuviensach.vn

không có gì xấu, nhưng giờ còn xem đi, chưa biết chừng dạo trước thằng bé nghỉ học thì đã có thể sống thoải mái hơn rồi.” Tiền Mạt nói. Chuyện trước kia của Mạnh Ân ở Hồng Tài, nếu Hàn Trọng Viễn không nhúng tay thì sau này cậu không có bằng cấp, e sẽ sống không tốt lắm. Nhưng Mạnh Ân làm việc chăm chỉ cũng rất cố gắng, kiểu gì cũng sẽ sống được, mà quan trọng nhất là, như vậy cậu sẽ có tự do.

“Mẹ có ý gì?” Thanh âm Hàn Trọng Viễn tức khắc hoá lạnh lẽo, dù cách nhau qua chiếc ống nghe, Tiền Mạt vẫn có thể cảm nhận được luồng khí lạnh ấy.

“Ở trường Mạnh Ân bị xa lánh đến vậy, thằng bé còn bị đồn là có bệnh nữa…” Tiền Mạt nhíu mày.

“Mẹ nói gì?” Hàn Trọng Viễn kinh hãi hỏi.

“Con không biết sao? Chẳng phải con vẫn luôn ở chung với Mạnh Ân à?” Tiền Mạt cau mày, rốt cuộc đành kể tất cả mọi chuyện ra.

Hàn Trọng Viễn càng nghe, sắc mặt càng khó coi.

https://thuviensach.vn

Hắn hoàn toàn không biết chuyện này!

Không sai, hắn đã chuẩn bị tốt để Mạnh Manh đến trường chuyên ngữ làm loạn, sau đó để Mạnh Ân bị cô lập một chút. Nhưng hắn không nỡ làm Mạnh Ân buồn, vậy nên đã quyết định đợi mọi chuyện vừa xảy ra là sẽ đến giúp Mạnh Ân ngay, tiện thể xử lí luôn Mạnh Manh. Vậy mà… Mạnh Ân lại chẳng hề nói gì!

Mỗi ngày hắn và Mạnh Ân ở cùng nhau lâu như thế, vậy mà Mạnh Ân lại hoàn toàn không hề hé răng việc cậu ở trường chịu oan ức!

Hàn Trọng Viễn tắt máy cuộc gọi của Tiền Mạt, sắc mặt âm u quá đỗi, khiến chàng thanh niên hơn hai mươi tuổi đứng cạnh hắn không khỏi mất tự nhiên.

Chàng thanh niên hơn hai mươi tuổi này tên là Đàm Phi Dược, hắn sinh ra trong nước, hơn mười tuổi thì xuất ngoại với bố mẹ, sau khi học xong Đại học ở nước ngoài thì vào làm trong một công ti điện thoại di động ngoại quốc.

Kĩ thuật của hắn rất tốt nên nhanh chóng được công ti kia coi trọng, nhưng chẳng ngờ cuối cùng lại bị gạt bỏ. Dưới cơn nóng giận, hắn bèn từ chức về nước.

https://thuviensach.vn

Hắn vốn định nhận lời mời đến một công ti truyền thông trong nước, nhưng cuối cùng lại bị chàng trai trước mặt này kéo đến, còn cho hắn xem một bản thiết kế khiến nhiệt huyết hắn sôi sục.

Nhiệt huyết trong lòng Đàm Phi Dược sôi sục, hiển nhiên không để tâm đến biểu tình lạnh lùng lúc trước của chàng trai này nữa. Nhưng bây giờ… Người này đã không đơn giản chỉ có gương mặt hơi lạnh lùng, mà toàn thân cũng giống như tảng băng rồi có được hay không?

Giống tảng băng thì cũng thôi đi, vậy mà biểu tình còn trở nên hung dữ nữa.

Đàm Phi Dược đang không biết phải làm sao để nói tiếp câu chuyện dang dở, bỗng nhiên trông thấy Hàn Trọng Viễn sắp xếp đồ đạc, quay người định rời đi.

“Tổng giám Hàn!” Đàm Phi Dược gọi ra cái xưng hô khiến hắn thấy khá khó đỡ – thằng nhóc cùng lắm cũng chỉ mười bảy mười tám này lại là tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng! Có điều người này quả thật rất có tầm nhìn, biết rất nhiều chuyện. Tất nhiên, quan trọng nhất hắn là vì bây giờ Duyên Mộng có rất ít người…

https://thuviensach.vn

“Anh đi tìm Tề tổng để sắp xếp chức vụ đi, yên tâm, Duyên Mộng sẽ không bạc đãi anh đâu!” Hàn Trọng Viễn nghiêm túc mở lời với Đàm Phi Dược.

Mấy ngày nay hắn rất bận, một mặt vì nhà máy của hắn đã bước vào giai đoạn xây dựng, một mặt khác, là vì hắn đã tìm được Đàm Phi Dược.

Đời trước Đàm Phi Dược từng có một ít truyền thuyết. Sau khi hắn về nước thì đã vào làm ở một công ti lớn về truyền thông tên là Nhạc Ý, giúp Nhạc Ý trở thành một trong những hãng điện thoại di động hàng đầu cả nước. Sáu năm sau lại vì bất đồng quan điểm về sự phát triển của công ti với lãnh đạo Nhạc Ý mà bị khai trừ, bị đoạt đi một phần độc quyền sáng chế kĩ thuật rồi tạm rời cương vị công tác.

Năm 2009 ấy, hắn bán gia sản, sáng lập một công ti điện thoại di động, bắt đầu sản xuất smartphone chất lượng tốt mà giá cả phải chăng. Ban đầu gần như không một ai coi trọng hắn, thế mà Đàm Phi Dược lại phát triển công ti của mình thành một con hắc mã, đứng top năm trong bảng xếp hạng các sản phẩm di động cả nước.

Đàm Phi Dược không chỉ là một kĩ thuật viên, mà còn là một nhà kinh doanh giỏi. Cho dù người đời sau nghe nói sau khi hắn vào Nhạc Ý thì bị

https://thuviensach.vn

buộc phải nghỉ việc, cũng không cách nào coi thường. Hàn Trọng Viễn rất thích bản lĩnh này của hắn, vậy nên đã lợi dụng mạng lưới quan hệ của Hoa Viễn để ý hắn từ lâu, sau khi biết hắn về nước thì càng ra sức nghĩ cách đoạt được hắn.

Mặc dù đời trước Đàm Phi Dược tự mình gây dựng sự nghiệp, nhưng nếu Duyên Mộng phát triển tốt, mình lại sẵn lòng phân quyền thì Hàn Trọng Viễn tin, một người có tình có nghĩa như Đàm Phi Dược tuyệt đối sẽ không ra riêng. Phải biết, đời trước Nhạc Ý chèn ép hắn nhiều lần, mâu thuẫn và náo loạn vô số, hắn vẫn làm ở Nhạc Ý sáu năm, sau này còn không hề trả thù, càng đừng nói đến môi trường của Duyên Mộng tuyệt đối là tốt hơn Nhạc Ý.

Hàn Trọng Viễn bỏ lại một câu rồi ra ngoài. Đàm Phi Dược nhìn bóng lưng của Hàn Trọng Viễn, bỗng nhiên có phần mù mờ – chẳng lẽ hắn đã đồng ý với Hàn Trọng Viễn ở lại Duyên Mộng rồi sao? Hắn căn bản là chưa đồng ý mà?

Có điều, bản thiết kế kia…

Nhớ lại đồng nghiệp trong công ti ngoại quốc mà mình nhậm chức kia từng nói trước mặt mình rằng, kĩ thuật của Trung Quốc rất tệ, Trung Quốc căn bản không thể tạo ra điện thoại di động được, hắn bèn chẳng nỡ buông tay mấy thứ này.

https://thuviensach.vn

Nghiến răng, Đàm Phi Dược đến văn phòng của Tề An An – công ti nhỏ thì công ti nhỏ, dù sao hắn còn có một khoản tiền tiết kiệm lớn ở nước ngoài, tạm thời không thiếu tiền…

Ném biểu tình có phần hung dữ khi nãy của Hàn Trọng Viễn ra sau đầu, Đàm Phi Dược tự đem bán mình. Cùng lúc đó, Hàn Trọng Viễn lên xe của tài xế, đi tới cổng trường chuyên ngữ.

Trước cổng trường này là một con đường rất lớn, cuối tuần khi học sinh tan học, hai bên đường đều chật ních ô tô, bây giờ lại thật vắng vẻ.

Hàn Trọng Viễn đợi một lát thì trông thấy Mạnh Ân đeo cặp sách bước ra khỏi trường.

Mạnh Ân là người hơi tự ti, điều này hiển nhiên cũng bộc lộ ra bên ngoài. Chẳng hạn cậu thường hay cúi đầu, tạo cho người khác loại cảm giác thu mình. Nhưng hôm nay, cậu lại ngẩng đầu ưỡn ngực, tinh thần toàn thân khác hẳn mọi khi.

https://thuviensach.vn

Có điều Hàn Trọng Viễn lại không để ý điều này lắm, mặc kệ Mạnh Ân có bộ dáng thế nào, trong mắt hắn cậu vẫn luôn là Mạnh Ân… Bảo tài xế dừng xe phía trước Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn kéo Mạnh Ân một mạch vào xe

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 38: Nghe Lén

“Trọng Viễn?” Mạnh Ân ngã lên chân Hàn Trọng Viễn, gọi một tiếng, khoé môi khẽ cong.

“Mạnh Ân!” Hàn Trọng Viễn tức giận gắt, “Cánh đủ cứng rồi phải không, xảy ra chuyện lớn như vậy mà không nói với tôi một câu!”

“Anh nói chuyện tin đồn sao? Xin lỗi, lại làm liên luỵ đến anh rồi.” Mạnh Ân đáp, từ sau khi quen biết Hàn Trọng Viễn, cậu chưa giúp được Hàn Trọng Viễn gì cả, ngược lại chỉ toàn gây thêm phiền phức cho Hàn Trọng Viễn.

“Liên luỵ gì chứ! Tôi không quan tâm!” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, vốn định cắn vào cổ Mạnh Ân một miếng, nhưng rồi bỗng nhiên dừng lại, sau đó bực dọc vò tóc mình, “Sao cậu không nói cho tôi biết? Cậu mà nói sớm thì đã không bị người ta nhằm vào rồi! Cậu…”

“Thật ra không sao, em không quan tâm bọn họ nói gì đâu.” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, nụ cười mỉm vốn chỉ là cái nhếch miệng khi nãy, giờ hoá thành đoá cười lớn – cậu vốn là một người không được ưa thích, người

https://thuviensach.vn

khác nói gì căn bản không để trong lòng, chỉ cần Hàn Trọng Viễn đối tốt với cậu là được rồi.

Nụ cười của Mạnh Ân khiến Hàn Trọng Viễn ngây người, không kìm được đưa tay vuốt má Mạnh Ân, trong mắt hiện lên mê đắm. Nhưng rất nhanh, hắn lại rút tay về, kéo Mạnh Ân ngồi ra ghế lái đằng sau rồi cài dây an toàn cho cậu: “Họ dám nói cậu như thế! Tôi nhất định sẽ khiến họ phải trả giá!”

“Thật sự không sao mà.” Mạnh Ân bảo.

Hàn Trọng Viễn cúi đầu cài dây an toàn, giấu đi nét chột dạ trên mặt: “Nếu tôi đoán trước được chuyện này thì cậu đã không phải chịu oan ức rồi.”

“Chuyện này đâu phải ai cũng lường trước được.” Mạnh Ân trấn an Hàn Trọng Viễn, bây giờ cậu đang rất vui, vui tới nỗi muốn bay lên luôn. Tiền Mạt giúp cậu, Hàn Trọng Viễn còn đặc biệt đến đón cậu… Mọi chuyện hôm nay, hạnh phúc khiến cậu cảm thấy như mình đang ở thiên đường vậy.

Xe đã đến dưới nhà, Hàn Trọng Viễn thả lỏng tâm tình rồi tháo dây an toàn, sau đó kéo Mạnh Ân ra: “Về nhà rồi, cậu nấu cơm cho tôi đi!”

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Mạnh Ân gật khẽ.

Khi Mạnh Ân đang bận rộn trong bếp, Hàn Trọng Viễn đang chờ ăn thì Tiền Mạt và Hàn Thận lại nổ ra cãi vã.

Từ sau khi phát hiện sơ sót của mình trong gia đình, Hàn Thận vẫn luôn ở thành phố S, cố gắng sửa chữa quan hệ với vợ và con mình. Thậm chí vì khi trước, Tiền Mạt từng bảo ông ta rằng mình phải chịu oan ức ở nhà họ Hàn, ông ta bèn mặc kệ tất cả tin tức truyền đến từ thành phố B bên kia mà không trở về.

Chẳng qua, ông ta muốn phục hồi sự thân thiết trước đây giữa hai vợ chồng, Tiền Mạt lại mềm cứng không buông, thậm chí lần này cái kẻ mà Hàn Trọng Viễn thích kia gặp chuyện, vậy mà Tiền Mạt còn đi giúp đỡ!

Mặc dù vì yêu cầu của Tiền Mạt nên không thể xen vào chuyện của Hàn Trọng Viễn, nhưng Hàn Thận cũng đã điều tra sơ qua một số việc, biết được sự tồn tại của Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Một thằng nhóc từ nhỏ đã sống trong cái thôn chẳng khác gì khu ổ chuột ở nội thành, vẻ ngoài còn không ưa nhìn… Mạnh Ân như vậy, cũng chẳng biết đã dùng thủ đoạn gì mà quyến rũ được con của ông ta nữa.

Ấn tượng ban đầu của Hàn Thận về Mạnh Ân vốn không tốt, bởi vậy mấy ngày trước anh họ Lý Nghị Nam của mình đến thành phố S, lúc hẹn gặp nhau có người hỏi, ông ta bèn trực tiếp tỏ rõ là mình không thích Mạnh Ân. Kết quả bên này ông ta vừa nói, quay đầu một cái, vậy mà Tiền Mạt lại đi giúp Mạnh Ân.

Ông ta không biết rốt cuộc thế là thế nào nữa.

Rõ ràng trước kia một nhà ba người họ, mặc dù ở riêng hai nơi nhưng tình cảm vô cùng tốt đẹp. Vậy mà mấy tháng qua, tình hình lại thay đổi xoành xoạch.

Con trai ông ta hoàn toàn không để ý đến ông ta, ngay cả vợ ông ta cũng trở nên lạnh nhạt với ông ta, không còn tình cảm ngọt ngào như xưa nữa.

Ông ta hoàn toàn không hiểu rốt cuộc thế này là thế nào, chẳng lẽ chỉ vì khi trước bố mẹ ông ta từng ngầm tác động lên vợ con ông ta? Bố mẹ ông ta quả thật không thích vợ của công ta, nhưng ông ta đối với Tiền Mạt

https://thuviensach.vn

lại là thật lòng thật dạ. Cả Hàn Trọng Viễn nữa, mặc dù ông ta có sai, nhưng cũng là người làm cha, vậy mà Hàn Trọng Viễn còn không thèm nhìn mặt ông ta!

"Tiền Mạt, em thật sự định để Tiểu Viễn như vậy mãi à? Một thằng bé ngoan ngoãn là thế, cứ như vậy thì sẽ hỏng bét đó!" Hàn Thận xả giận một phen, sau khi tỉnh táo lại mới hỏi. Trước đây tuy chuyện ở Hồng Tài của Hàn Trọng Viễn đã được áp chế, nhưng hôm nay náo loạn như vậy, lại khiến tất cả mọi người đều biết. Tiền Mạt một mực phủ nhận quan hệ của Mạnh Ân với Hàn Trọng Viễn thì đã sao chứ? Cô thừa nhận khi trước người có gút mắc với Mạnh Ân ở Hồng Tài là Hàn Trọng Viễn, còn bảo vệ Mạnh Ân trước mặt nhiều người như vậy, rõ ràng chính là nói cho người khác biết quan hệ giữa Mạnh Ân và con trai ông ta không phải bình thường! Bây giờ chỉ e tất cả mọi người đều biết con trai ông ta là đồng tính luyến ái rồi!

Thần sắc Hàn Thận có phần chán nản, Tiền Mạt lại chỉ cười gượng một tiếng, nói mà tưởng như đang lẩm bẩm một mình: "Nếu anh quan tâm đến nó nhiều hơn, thì sao nó có thể như vậy được chứ?"

"Sao anh lại không quan tâm đến nó cơ chứ?" Hàn Thận hỏi lại.

"Hàn Thận, tôi không muốn nói chuyện này với anh nữa, tóm lại bây giờ con anh đã như vậy rồi, tôi cũng bất lực."

https://thuviensach.vn

“Vậy em nói cách liên lạc với địa chỉ của nó cho anh, anh sẽ đi tìm nó nói chuyện!” Hàn Thận bảo.

“Không được.” Tiền Mạt nói, nếu Hàn Thận thật sự đi, ai mà biết Hàn Trọng Viễn có vì bất hoà mà ra tay tàn nhẫn hay không? Bây giờ con trai cô chính là một kẻ điên á!

Hàn Thận chăm chú nhìn Tiền Mạt một cái, lại hít sâu mấy hơi, sau đó mới lên tiếng: “Anh đã rời thành phố B lâu lắm rồi, hôm trước anh họ đến, bảo anh mau chóng quay về xử lí Hàn Thị, ngày mai anh sẽ đi.”

“Tôi biết rồi.” Tiền Mạt đáp.

Dáng vẻ hời hợt này của Tiền Mạt khiến Hàn Thận vô cùng giận dữ, quay người đi luôn. Thấy ông ta rời đi, Tiền Mạt bèn chậm rãi thả lỏng nắm tay. Trước đây cô vẫn tưởng mình yêu Hàn Thận rất nhiều, sẽ không rời xa Hàn Thận, giờ bỗng nhiên lại phát hiện hoá ra mọi thứ cũng chỉ đến thế.

Hôm sau Hàn Thận trở về thành phố B, Hàn Trọng Viễn biết được tin này từ chỗ Tiền Mạt, chỉ “ừm” một tiếng, sau đó hỏi Tiền Mạt chuyện lần

https://thuviensach.vn

này rốt cuộc đã xảy ra thế nào.

“Đồ là do Mạnh Manh lấy ra, tin đồn trong trường lan truyền rộng rãi như vậy là do Lý Hướng Dương. Lại nói, nếu không phải bố con cho mẹ biết Lý Mẫn Học từng đề cập chuyện này với ông ấy, e mẹ còn không biết người đó cũng nhúng vào một tay.” Tiền Mạt nói, hôm qua ngay từ đầu Hàn Thận đã luôn chất vấn cô vì sao lại giúp Mạnh Ân. Khi đó đã nhắc tới việc Lý Mẫn Học từng bóng gió với ông ta, hơn nữa cô còn hỏi thầy Vương cặn kẽ mọi chuyện, cũng biết được đại khái.

“Lý Hướng Dương…” Trong mắt Hàn Trọng Viễn hiện lên một tia đỏ tươi, thanh âm càng thêm lạnh lẽo, lát sau, hắn còn hung hăng tự cho mình một cái bạt tai.

Nếu không phải khi trước hắn đánh Lý Hướng Dương trước mặt mọi người, có lẽ Mạnh Ân đã không rơi vào hoàn cảnh như hiện giờ, việc này thật ra là lỗi của hắn.

Có điều, hai kẻ Lý Hướng Dương và Lý Mẫn Học cũng đừng hòng chiếm lợi!

Tựa lưng vào ghế rồi nhắm mắt thư giãn, Hàn Trọng Viễn nhớ lại vụ án khi xưa của Lý Mẫn Học.

https://thuviensach.vn

Lý Mẫn Học tham ô rất nhiều tiền, lúc bị bắt hiển nhiên cũng bị tịch thu rất nhiều tiền tham ô. Mà số tiền tham ô kia, khi ấy đã được Lý Mẫn Học giấu bên trong một căn hộ.

Ông ta không dám gửi tiền tham ô vào ngân hàng, bèn mua một căn hộ trong một khu trung cư yên tĩnh có bảo an cẩn mật, lúc sửa sang đã đưa vào mấy chiếc két bảo hiểm lớn khó có thể di chuyển, sau đó để tất cả tiền ở bên trong… Chỉ là không biết, bây giờ ông ta đã làm thế hay chưa.

Hẳn là ông ta đã làm vậy rồi? Trước kia ông ta bị bắt vào năm năm sau, nói vậy là đến giờ đã làm ra rất nhiều chuyện… Tiếc là, bây giờ hắn cũng không biết kẻ này mua căn hộ kia ở đâu.

“Tổng giám Hàn.” Một thanh âm khẽ khàng vang lên, Hàn Trọng Viễn mở mắt thì trông thấy Đàm Phi Dược mà mình tìm đến đang tỏ vẻ cẩn thận nhìn mình, sắc mặt còn hơi khác thường.

“Chuyện gì thế?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tổng giám Hàn, phần vỏ và lắp đặt của MP3 và MP4 sắp sản xuất đều đã làm xong rồi, khi nào chúng ta bắt đầu nghiên cứu điện thoại di động?” Đàm Phi Dược vội vàng hỏi, mặc dù hai thứ này của Duyên Mộng đã rất sáng tạo, khiến hắn vô cùng khâm phục rồi, nhưng với hắn thì hấp dẫn nhất vẫn là ý tưởng về smartphone kia.

“Sắp rồi… Có điều việc này nhất định phải giữ bí mật, tạm thời hai người chúng ta nghiên cứu là được.” Hàn Trọng Viễn đáp, một mình hắn cũng có thể chế tạo hệ thống smartphone, những mặt khác thì Đàm Phi Dược làm trợ thủ cho hắn, rồi lại tìm dịp tuyển thêm mấy kĩ thuật viên nữa là xong.

Bây giờ hắn đang nắm trong tay kĩ thuật rất tiên tiến, nhưng tiên tiến quá thì cũng không tốt, vậy nên hắn hoàn toàn có thể bắt đầu nghiên cứu từ phần đơn giản nhất, đến lúc thích hợp mới có thể tung ra sản phẩm mới.

Có điều nếu đủ thời gian, ngược lại hắn có thể viết thêm một số chương trình ứng dụng – hơn mười năm sau, khả năng kiếm tiền sẽ vô cùng kinh người!

“Tổng giám Hàn yên tâm, tôi nhất định sẽ giữ bí mật!” Vẻ mặt Đàm Phi Dược hiện rõ vui mừng, sau đó lại nói, “Hàn tổng, bây giờ công ti có rất nhiều phòng trống, lúc nào cần tôi có thể ở lại không? Cho tôi một chỗ có thể nằm ngủ là được!”“Không thành vấn đề.” Mặc dù Hàn Trọng Viễn đã quyết định thời gian làm việc mỗi ngày của mình không được vượt quá

https://thuviensach.vn

thời gian Mạnh Ân đến trường, nhưng lại rất vui lòng khi thấy cấp dưới bỏ thời gian của họ vào công ti.

Tất nhiên, đợi sau khi Đàm Phi Dược tiếp xúc tới trung tâm của bí mật, hắn cần phải kí hợp đồng rạch ròi với Đàm Phi Dược.

“Cảm ơn tổng giám Hàn! Đúng rồi tổng giám, mặt của cậu có vết…” Đàm Phi Dược dè chừng nói.

Sắc mặt Hàn Trọng Viễn lập tức hoá đen kịt.

Đuổi Đàm Phi Dược đi, Hàn Trọng Viễn gọi vệ sĩ của mình đến. Mấy năm cuối cùng của đời trước, hắn từng thuê thám tử tư điều tra Hàn Hành Diểu, cũng từng bảo họ để ý hành tung của Mạnh Ân. Nhưng bây giờ căn bản không có thám tử tư nào đáng tin cậy, cũng chỉ có thể tự mình đào tạo ra mà thôi.

Vệ sĩ của hắn là một người lính xuất ngũ do cô của hắn gả vào nhà họ Thiệu tìm được rồi được Tiền Mạt kéo đến, bản lĩnh giỏi vô cùng. Vì Tiền Mạt đã sắp xếp cho người nhà họ đến thành phố S và làm việc ở Hoa Viễn, nên có thể đảm bảo sự trung thành của họ.

https://thuviensach.vn

Trước đây bên cạnh Hàn Trọng Viễn có ba vệ sĩ, khi hắn không đi học thì lần lượt bảo vệ hắn, cũng đảm nhiệm tài xế luôn. Vì gần đây tình hình của hắn không ổn định nên Tiền Mạt lại cử thêm ba người, bây giờ bên cạnh tổng cộng có sáu người. Đứng đầu tên là Triệu Anh, năm nay ba mươi bảy, mặc dù bề ngoài cũng không cường tráng, dáng vẻ thậm chí còn rất phổ thông, nhưng mặt nào cũng vô cùng xuất chúng, đặc biệt còn có sở trường điều tra bí mật.

Để Triệu Anh đi theo Lý Mẫn Học, lại chọn ra hai người có dáng vẻ phổ thông trong năm vệ sĩ còn lại, một theo Mạnh Ân, một theo Mạnh Manh, bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới cho họ rời đi.

Lúc Hàn Trọng Viễn đang sắp xếp vệ sĩ của mình, Hàn Thận đã về đến nhà họ Hàn, sau đó bị Hàn Quảng Đào gọi đến trước mặt.

Chuyện ở thành phố S, Hàn Quảng Đào đã biết hết tất cả. Tình cảm của lão với Hàn Trọng Viễn so ra thì hoàn toàn không bằng tình cảm với Hàn Hành Diểu trưởng thành bên cạnh lão, nhưng dẫu vậy thì lão vẫn để tâm đến Hàn Trọng Viễn. Dù sao lão cũng chỉ có hai đứa cháu là Hàn Hành Diểu và Hàn Trọng Viễn mà thôi, hơn nữa so với một người có sức khoẻ kém như Hàn Hành Diểu, rõ ràng Hàn Trọng Viễn càng có giá trị để đào tạo hơn.

Chính vì như vậy, nên lão hoàn toàn không hiểu nổi hành động nghỉ học của Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

“Thằng hai, Trọng Viễn là con mày, mày không biết phải quan tâm nó hẳn hoi à? Bỏ học, nó còn dám bỏ học!” Tuổi của Hàn Quảng Đào cũng không quá lớn, nhưng vì hồi nhỏ ăn đói mặc rách mà tổn thương cơ thể, nên sức khoẻ cũng không được tốt, bấy giờ thoạt trông vô cùng già nua.

“Bố, mấy năm nay con làm gì có thời gian quan tâm nó cơ chứ?” Hàn Thận cười gượng, ông ta từng đề cập đến việc mời người khác quản lí Hàn Thị, nhưng người trong nhà lại không một ai đồng ý…

“Chẳng lẽ nó còn trách người làm cha là mày à? Tuổi này của nó ham chơi cũng không sao, nhưng nghỉ học vì một thằng con trai thì tuyệt đối không thể được! Mày gọi nó về đây, bố tìm trường ở thành phố B cho nó!” Hàn Quảng Đào nói.

“Bố, con không liên lạc được với nó.” Hàn Thận tiếp tục gượng cười, “Hơn nữa theo ý của Tiền Mạt, thì muốn chúng ta đừng xen vào chuyện của thằng nhóc kia.”

“Sao có thể không xen vào cơ chứ? Sức khoẻ Hành Diểu không tốt, mai này Hàn Thị còn phải giao vào tay nó nữa!” Hàn Quảng Đào cau mày. Sức khoẻ của Hàn Hành Diểu không tốt, từ nhỏ đã lắm bệnh nhiều tật, lão chỉ định cho y một ít cổ phần, để y sinh sống thoải mái. Hàn Trọng Viễn thì

https://thuviensach.vn

khác, chờ hắn lớn lên tiếp nhận Hàn Thị và Hoa Viễn, nhất định sẽ đưa nhà họ Hàn lên một tầm cao mới…

“Con cũng muốn xen vào, dù sao nó vẫn là con của con…” Giọng nói của Hàn Thận lại vang lên, truyền qua cửa sổ vào tai Hàn Hành Diểu, khiến sắc mặt y dần hoá khó coi.

Hàn Trọng Viễn, lại là Hàn Trọng Viễn!

Thần sắc của Hàn Hành Diểu có phần lạnh lẽo. Ngay từ khi còn rất nhỏ y đã luôn là tiêu điểm của mọi người trong nhà họ Hàn, nhưng mỗi dịp năm mới, Hàn Trọng Viễn đến thì lại khác.

Hàn Trọng Viễn khoẻ mạnh lại còn hoạt bát, ngày nào cũng chơi đùa trong sân, dù có đắp người tuyết hay ném tuyết cũng sẽ không bị ngăn cản, nhưng y thì mãi mãi chỉ có thể ghé vào mặt sau cửa sổ mà nhìn.

Không chỉ như vậy, Hàn Thận còn rất yêu thương con mình… Bố của y lúc nào cũng bận rộn không về nhà, dù có về thì cùng lắm cũng chỉ hỏi han y vài câu. Hàn Thận lại để Hàn Trọng Viễn ngồi trên cổ mình, rồi cùng chơi đùa với Hàn Trọng Viễn…

https://thuviensach.vn

Tất cả những điều này, đều khiến y ghen tị đến phát điên. Có lẽ chính vì như vậy nên khi bố y qua đời, Hàn Thận chuyển đến ở trong nhà, y cũng không thấy khó chịu, thậm chí còn lẩn khuất một chút thích thú.

Hàn Thận rất thích cũng rất quan tâm đến y. Từ Hàn Thận, y mới cảm nhận được tình thương của người cha. Vậy nên chứng kiến Hàn Thận và Hàn Trọng Viễn từng năm từng năm lại càng thêm xa cách, y vui mừng khôn tả, thậm chí còn phối hợp với mẹ của mình, hết lần này đến lần khác khiến Hàn Thận không thể về nhà.

Y đã làm rất nhiều, mấy năm nay mỗi dịp năm mới, người một nhà tụ họp với nhau, thậm chí y còn có thể cảm thấy Hàn Thận quan tâm đến mình nhiều hơn Hàn Trọng Viễn. Hết thảy những điều này khiến y vô cùng phấn khởi, mãi đến dạo trước, Hàn Thận kiên trì ở lại thành phố S không quay về.

Quả nhiên Hàn Thận vẫn quan tâm đến Hàn Trọng Viễn hơn? Trong lòng y tức giận, sau khi Hàn Thận trở về bèn bám theo…

Vậy mà ông nội vẫn luôn yêu thương y lại muốn giao Hàn Thị cho Hàn Trọng Viễn, Hàn Thận rõ ràng cũng tán thành… Họ coi thường y đến vậy sao? Hàn Hành Diểu không kìm được nghiến răng, sau đó chậm rãi lui đi, nhẹ tay nhẹ chân bước lên tầng, định đi gặp mẹ của mình.

https://thuviensach.vn

Mẹ y luôn nói Hàn Thị là của y, có lẽ sẽ cho y một lời khuyên.

Sau khi Hàn Hành Diểu lên tầng thì hơi bất an, sau đó nhanh chóng vào phòng của mẹ mình, chẳng ngờ sau khi đi vào lại trông thấy mẹ mình đang đứng trên ban công nói chuyện với bà ngoại mình.

Mẹ của y Khuất Tịnh Vân là cháu họ xa của bà nội Khuất Như Tình của y, gả cho bố y thì coi như thân càng thêm thân, hai nhà cũng vô cùng gần gũi, thỉnh thoảng bà ngoại của y sẽ đến đây.

Bấy giờ Hàn Hành Diểu không định đi kể khổ nữa, bèn dừng bước, chẳng ngờ bỗng nhiên lại nghe được câu nói khiến y càng thêm căm phẫn.

Phòng của Khuất Tịnh Vân thông ra một ban công lớn, bà ta trồng rất nhiều hoa trên ban công, lúc này bà ta đang vừa tưới nước cho hoa, vừa oán giận với mẹ của mình: “Đã nhiều năm như vậy rồi, mỗi ngày con gặp Hàn Thận đều hỏi han ân cần anh ta, không ngờ anh ta lúc nào cũng chỉ nghĩ đến Tiền Mạt. Người đàn bà Tiền Mạt kia tốt đến thế sao? Rõ ràng con và anh ta mới là thanh mai trúc mã!”

“Dù sao con cũng là chị dâu của nó.” Mẹ của Khuất Như Tình nói.

https://thuviensach.vn

“Nếu biết trước thì khi xưa con đã lấy anh ta rồi! Lúc đó người con thích vốn là anh ta, nếu không phải Hàn Dung sẽ thừa kế nhà họ Hàn thì…” Trước kia Khuất Tịnh Vân thường hay đến nhà họ Hàn, được Khuất Như Tình rất thích, ngay từ khi bà ta còn nhỏ Khuất Như Tình đã thường xuyên nói là muốn bà ta làm con dâu của mình rồi.

Nhà họ Hàn có hai người con trai, trưởng nam Hàn Dung, thứ nam Hàn Thận. Hàn Dung lớn hơn Hàn Thận vài tuổi, từ nhỏ tính tình đã nghiêm túc, thật ra bà ta có hơi sợ người anh cả này. Hàn Thận thì khác, Hàn Thận bằng tuổi bà ta, còn vô cùng quan tâm, mười lăm tuổi bà ta đã thích Hàn Thận rồi, ấy thế mà Hàn Thận lại chỉ coi bà ta như em gái.

Hàn Thận không thích bà ta, vợ chồng Hàn Quảng Đào lại nói sẽ giao Hàn Thị cho trưởng nam Hàn Dung, chỉ cho Hàn Thận một ít tiền, Khuất Tịnh Vân bèn chọn Hàn Dung.

Vốn dĩ như vậy cũng rất rốt. Mặc dù bà ta hơi ghen tị với Tiền Mạt có thể lấy được Hàn Thận, nhưng dù sao chồng mình mới là người quản lí Hàn Thị. Vậy mà sau này Tiền Mạt và Hàn Thận lại gây dựng sự nghiệp, sống càng ngày càng tốt, chồng bà ta còn chết…

Mỗi lần nghĩ đến chuyện này, Khuất Tịnh Vân lại hối hận tột cùng.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ hối hận cũng vô dụng, chẳng bằng chăm sóc Hành Diểu cho tốt.”

“Cơ thể của Hành Diểu…”

“Không phải cơ thể của Hành Diểu đang khoẻ lên à?”

“Cũng đúng… Nếu Hàn Trọng Viễn kia đồng tính luyến ái thật thì tốt rồi, như vậy bất kể là Hàn Thị hay Hoa Viễn, tương lai đều sẽ là của Hành Diểu… Hoa Viễn rõ ràng là Hàn Thận cầm tiền của nhà họ Hàn lập nên, vậy mà lại rơi vào tay của người đàn bà Tiền Mạt kia, nghĩ đến là con đã thấy tức rồi.” Khuất Tịnh Vân không kìm được cau mày.

“Đừng nghĩ nhiều nữa, nếu con có thể nắm được trái tim của Hàn Thận mới là tốt nhất, bà con nhất định cũng sẽ vui vẻ khi thấy con và Hàn Thận ở bên nhau. Nếu thật sự không được thì chăm sóc cho Hành Diểu nhiều một chút, dù Hành Diểu không bằng Hàn Trọng Viễn thì chỉ cần nó có thể sinh được đứa con, cuối cùng tất cả những thứ này đều sẽ về tay nó.”

Hai mẹ con Khuất Tịnh Vân chậm rãi trò chuyện, toàn thân Hàn Hành Diểu lại khẽ run, không kìm được cắn chặt răng.

https://thuviensach.vn

Mẹ của y vì Hàn Thị nên mới lấy bố của y, mọi người ai cũng cho rằng y không thể có được Hàn Thị… Chẳng lẽ y thật sự chỉ có thể nhờ cậy Hàn Trọng Viễn bố thí? Chỉ có thể trông chờ Hàn Trọng Viễn trở thành đồng tính luyến ái rồi phân phát tài sản cho y?

Y thật sự không bằng Hàn Trọng Viễn ư?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 39: Trộm Tiền

Sau khi Hàn Thận về thành phố B không lâu, Hàn Quảng Đào bèn gọi điện tới, bảo Tiền Mạt đưa Hàn Trọng Viễn đến thành phố B. Tiền Mạt kể việc này cho Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn chỉ cười lạnh một tiếng: "Con không trả thù họ đã là tận tình tận nghĩa lắm rồi." Hắn còn chưa quên trong di chúc, ông già này đã đem tất cả cổ phần và các loại bất động sản mà mình đứng tên cho Hàn Hành Diểu, mà hắn thì chẳng có gì. Thậm chí ngay cả phần mà Hàn Thận nhận được cũng kém xa Hàn Hành Diểu – sau khi Hàn Quảng Đào qua đời, người có nhiều cổ phần của Hàn Thị nhất chính là Hàn Hành Diểu.

Tất nhiên là hắn không quan tâm đến Hàn Thị. Nhưng từ khi hắn về nhà họ Hàn thì những kẻ kia lại bắt đầu nhấn mạnh, Hoa Viễn là dùng tiền của nhà họ Hàn để lập nên, điều này quả thật khiến người ta căm ghét.

Khi một người cha chia cho hai đứa con mỗi đứa một khoản tiền, một tiêu hết, một lại dùng khoản tiền ấy kiếm về nhiều tiền hơn, chẳng lẽ người sau còn phải phân cho người trước một nửa?

Thái độ của Hàn Trọng Viễn cực kì rõ ràng, Tiền Mạt bèn trả lời lại là không đồng ý – tuy nhà họ Hàn là gia tộc lớn, nhưng bây giờ cô cũng đâu cần thuận theo người nhà bọn họ.

https://thuviensach.vn

Tiết trời càng lúc càng nóng, rất nhanh đã đến cuối kỳ. Dưới sự trợ giúp của Tiền Mạt, cuối cùng nhà máy của Duyên Mộng cũng xây dựng xong, dây chuyền sản xuất cũng dần ổn định, có thể bắt đầu hoạt động rồi.

Hàn Trọng Viễn chẳng hề khách sáo đưa một số công nhân từ Hoa Viễn đến Duyên Mộng, nhà máy của Duyên Mộng rốt cuộc chính thức đi vào hoạt động. Cũng vào lúc này, Mạnh Ân nghênh đón kỳ thi cuối kỳ.

Khi Mạnh Ân ở Hồng Tài, thành tích chỉ tầm hạng trung, lúc mới đến trường chuyên ngữ thì thành tích cũng chỉ hạng trung. Lần này thi cuối kỳ, lại thi được đến hạng chín trong lớp.

“Tiếc là không có học bổng.” Cầm bảng điểm về nhà, trên mặt Mạnh Ân có phần ngại ngùng. Thành tích của Hàn Trọng Viễn rất tốt, vẫn luôn đứng số một số hai ở Hồng Tài.

“Lần này cậu tiến bộ đã nhiều lắm rồi, lần sau tiếp tục cố gắng là được.” Hàn Trọng Viễn vô cùng hài lòng về thành tích của Mạnh Ân, hắn biết ngay Mạnh Ân là một người rất thông minh mà!

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, để đạt được thành tích như vậy thì chỉ dựa vào thông minh, nhất định là không đủ. Mạnh Ân còn khiến Hàn Trọng Viễn nể phục vì sự cố gắng của cậu. Hàng ngày trừ ngủ nghỉ và nấu cơm, thời gian khác cậu đều dùng để học cả. Nghe nói khi trước ở trường, cậu học liên tục không ngừng nghỉ, học còn chăm hơn cả học sinh năm ba.

Năm ba à… Khoé mắt Hàn Trọng Viễn thoáng nheo. Đời trước vào khoảng thời gian này, hắn đã thi xong Đại học, hơn nữa còn đỗ một trong những trường Đại học tốt nhất cả nước.

Khi ấy hắn vô cùng vui sướng, ngồi xe đến thành phố B định chia sẻ tin vui này với bố, tiện thể đi xem trước trường của mình. Kết quả vì Hàn Hành Diểu thi không tốt nên cuối cùng, bố hắn cấm hắn nói về trường mình trong nhà họ Hàn. Về phần đời này… Hàn Hành Diểu vẫn thi như cũ, nhưng vì căn bản hắn không đi thi nên ngược lại, bên kia chúc mừng đàng hoàng một phen, còn tiện thể gọi điện đến trách mắng hắn nữa.

Mạnh Ân không nhận ra Hàn Trọng Viễn đang thất thần, cậu nhìn Hàn Trọng Viễn, trong mắt tràn đầy nghiêm túc: “Em nhất định sẽ cố gắng!”

“Tôi tin cậu.” Hàn Trọng Viễn mỉm cười, sau đó kéo Mạnh Ân lại, “Mạnh Ân, nếu cậu đã thi xong thì hai tháng tới đi làm với tôi đi. Nhưng trước đấy, chúng ta đi trộm ít đồ cái đã.”

https://thuviensach.vn

“Trộm đồ?” Mạnh Ân kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn, cảm thấy hắn là mình nghe nhầm rồi.

Hàn Trọng Viễn giàu như vậy, cần gì phải đi trộm đồ cơ chứ? Mạnh Ân chỉ cho là Hàn Trọng Viễn đang nói đùa với mình, vậy mà Hàn Trọng Viễn lại thật sự đưa cậu ra ngoài, sau đó cùng đi đến một khu trung cư lạ hoắc.

Đó là một khu nhà mới xây, cổng có bảo vệ đứng canh, ở trong, đằng sau là một toà nhà cao mười một tầng, đằng trước là một căn nhà năm tầng. Mỗi tầng của những toà nhà này đều có ban công rộng rãi, tầng một và tầng hai còn có vườn hoa, thoạt trông đẹp đẽ vô cùng.

Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ngồi xe của Triệu Anh đi vào, sau khi dừng xe ở một bãi đậu xe bên dưới, Hàn Trọng Viễn lấy ra một lọ sơn móng tay, sau đó cầm tay Mạnh Ân lên: “Lại đây, tôi sơn cho cậu một ít.”

“Không cần đâu…”

“Có cần, chúng ta đi trộm đồ, tuyệt đối không thể để lại vân tay.” Hàn Trọng Viễn nhếch miệng, bôi lớp sơn móng tay trong suốt lên ngón tay của hai người.

https://thuviensach.vn

“…” Mạnh Ân im lặng.

Chuẩn bị xong, họ đi thẳng lên tầng năm, sau đó Hàn Trọng Viễn nhìn Triệu Anh: “Phá khoá đi.”

Cánh cửa của tầng năm vô cùng vững chắc, bên ngoài còn trang bị cửa chống trộm dày đặc, nhưng rõ ràng Triệu Anh là cao thủ trong việc giải quyết những thứ này. Sau khi anh ta dùng một ít vũ lực, hai cánh cửa đều mở cả ra.

Tầng năm thông với gác xép bên trên, tạo thành một căn hộ kép xinh xắn. Nơi này đã được sửa sang ổn thoả, nhưng rõ ràng chẳng có người ở, bám rất nhiều bụi bặm. Có điều mặc dù không có người ở, nhưng các loại cửa sổ chống trộm của căn hộ này lại được trang bị rất tốt… Mạnh Ân đưa mắt nhìn, vẫn mờ mịt như cũ.“Được rồi, mọi người chia ra tìm két bảo hiểm đi.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Gì cơ ạ…” Mạnh Ân ngẩn người.

“Sao? Không muốn à?” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Không phải…” Thật sự định trộm đồ sao? Mạnh Ân không thể ngờ được Hàn Trọng Viễn lại thật sự làm thế. Theo sự giáo dục mà cậu được nhận từ nhỏ thì bây giờ, hắn là cậu phải ngăn cản Hàn Trọng Viễn, nhưng đó là Hàn Trọng Viễn…

“Đi tìm két bảo hiểm đi.” Hàn Trọng Viễn mở miệng cắn một miếng trên mặt Mạnh Ân, Triệu Anh nhìn không chớp mắt, bắt đầu mở một loạt tủ ra.

“Em đi ngay… Lần này cứ coi như em trộm…” Mạnh Ân vội nói, cùng lắm nếu thật sự xảy ra chuyện gì thì cậu gánh tội thay cho Hàn Trọng Viễn là được rồi.

“Đần độn!” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, cùng đi tìm.

Két bảo hiểm được tìm thấy khi gõ lên bức tường, một mặt thì trưng tivi ra trước, mặt khác còn được nguỵ trang bởi tủ quần áo, mở ra thì ở ngay bên cạnh tủ quần áo. Nguỵ trang như vậy, nếu không phải họ tìm cẩn thận thì nhất định đã không tìm thấy rồi. Về phần sau khi tìm được…

https://thuviensach.vn

“Mở ra kiểu gì?” Mạnh Ân tò mò nhìn chiếc két bảo hiểm được chế tạo từ sắt thép này.

“Dùng vũ lực.” Hàn Trọng Viễn thẳng thừng nói, sau đó nhìn Triệu Anh.

“Để tôi xuống tầng dưới chuẩn bị dụng cụ.” Triệu Anh bảo.

“Tầng dưới?” Mạnh Ân ngạc nhiên hỏi.

“Ừm, tôi đã bảo Triệu Anh mua tầng bên dưới, mấy hôm trước còn tìm vài người giả vờ trang trí nữa.” Hàn Trọng Viễn mỉm cười xấu xa, “Cho dù có tiếng động ở đây thì mấy người ở tầng dưới cũng chỉ nghĩ là tầng bốn đang sửa sang mà thôi, càng đừng nói bây giờ mấy người tầng dưới đều không có mặt.”

Lý Mẫn Học rất cẩn thận. Vì không muốn bị người khác chú ý nên mua tầng trên cùng, hơn nữa rất ít khi đến đây, ngược lại điều này khiến họ thuận lợi hơn rất nhiều… Không sai, đây chính là nơi giấu tiền tham ô của Lý Mẫn Học.

https://thuviensach.vn

Két bảo hiểm có xịn đến mấy thì kiểu gì cũng có cách mở, tiếc là kĩ thuật của Triệu Anh không được tốt lắm, chờ tới khi mở được ngăn trên cùng của két bảo hiểm thì một hàng tiền giấy bên trong đã gần như đi tong.

Tất nhiên, chỉ có một hàng đi tong thì cũng chẳng sao, dù gì những thứ bên dưới vẫn còn nguyên vẹn.

Trong két bảo hiểm này có khoảng mấy trăm tập tiền toàn tờ mệnh giá một trăm tệ, mỗi tập dày khoảng một centimet. Ngoài những thứ đó thì còn có một ít vàng ngọc các loại, thoạt trông tráng lệ vô cùng.

“Quả nhiên là một tham quan!” Triệu Anh cau mày, mặc dù không thể nói anh ta là người căm ghét cái ác, nhưng cũng chẳng phải người sẽ đi trộm tiền với cậu chủ. Nếu không phải Hàn Trọng Viễn nói Lý Mẫn Học là tham quan, anh ta tuyệt đối sẽ không làm việc này cùng với Hàn Trọng Viễn, “Không ngờ ông ta lại thật sự để tiền ở đây, ông ta không sợ người khác trộm mất à?” Họ tìm thấy chỗ tiền này rất dễ dàng, Triệu Anh không khỏi có phần choáng váng.

“Làm quan… có người ở quê còn chôn mấy chục triệu nữa kìa.” Hàn Trọng Viễn đáp, lấy ra một chiếc túi to, bắt đầu cất tiền.

https://thuviensach.vn

“Cậu Hàn…” Triệu Anh phản ứng hơi chậm, không phải họ đến đây để bắt tham quan à? Chẳng lẽ lại định lấy ác trị ác?

“Để lại một ít tiền là đủ khiến ông ta ngồi tù rồi… Tôi đã phải rút vốn lưu động của công ti mới có thể mua được một tầng bên dưới, dù sao cũng không thể lỗ được.” Hàn Trọng Viễn liếc Triệu Anh một cái, hắn chẳng ham tiền, nhưng cũng không muốn chịu thiệt.

Hắn đã dùng tên của vợ Triệu Anh, mua căn hộ ở tầng dưới cho Triệu Anh để làm phần thưởng, dù sao cũng phải thu lại số tiền này chứ.

Lại nói, lấy tiền của người khác để khoản đãi cấp dưới của mình, cảm giác này quả thật rất thoải mái… Lấy một ít tiền xong, Hàn Trọng Viễn lại lấy thêm mấy thỏi vàng. Mạnh Ân là người rất phàm tục, cực thích vàng nhưng lại chẳng hiểu được cái tốt của ngọc thạch, chi bằng lấy một ít vàng về cho cậu chơi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 40: Công Ti

Đồ trong két bảo hiểm, Hàn Trọng Viễn cũng chẳng lấy nhiều mà chỉ thu đủ số tiền mua căn hộ mà thôi. Đưa cho Triệu Anh một ít, bảo anh ta chia tiền thưởng cho mấy vệ sĩ khác, Hàn Trọng Viễn bèn kéo Mạnh Ân, sau đó đóng cánh cửa đã hỏng lại rồi rời đi.

Ngồi trong xe rời khỏi khu trung cư này, Hàn Trọng Viễn nhìn Triệu Anh: “Chuyện kế tiếp, cứ làm theo những gì tôi đã dặn.”

“Vâng, cậu chủ.” Thần sắc Triệu Anh hơi kích động. Sau khi làm việc cho Tiền Mạt, thu nhập của anh ta cũng không thấp, nhưng phải duy trì chi tiêu cho cả gia đình ở thành phố S, còn phải đỡ đần một chút cho anh em mình ở quê nên cũng chẳng tiết kiệm được bao nhiêu, mà bây giờ… Khi nãy vậy mà Hàn Trọng Viễn lại nói, sau này căn hộ ở tầng bốn kia sẽ cho anh ta.

Chú ý tới vẻ mặt của Triệu Anh, Hàn Trọng Viễn khẽ nhếch miệng, sau đó đặt mấy thỏi vàng cỡ ngón tay cái mà mình vừa tiện thể lấy vào tay Mạnh Ân: “Chỗ này cậu cầm mà chơi, hoặc đến tiệm vàng đổi thành dây chuyền để đeo cũng được.” Trên mấy thỏi vàng này còn đóng cả dấu nữa, đều là vàng có độ tinh khiết cao xuất xứ từ ngân hàng cả.

https://thuviensach.vn

Trước đây Mạnh Ân từng rất hâm mộ anh hàng xóm đeo dây chuyền vàng với mỗi mắt xích to bằng ngón tay út. Khi ấy hắn còn cảm giác Mạnh Ân quá phàm tục, bây giờ suy ngẫm lại thấy, đấy mới thật sự là thể diện.

Không phải chỉ là vàng thôi à? Chờ hắn kiếm được tiền thì sẽ mua mấy trăm chiếc, cho Mạnh Ân mỗi ngày đeo một chiếc luôn!

Hàn Trọng Viễn tỏ ra bình tĩnh, Mạnh Ân cầm vàng lại thấy hơi bỏng tay. Mặc dù bấy giờ cậu đã nhận ra Hàn Trọng Viễn cũng không phải đến để trộm tiền thật, nhưng lấy đồ của người khác như vậy, lại còn là vàng ròng vô cùng vô cùng trân quý, dù gì cậu vẫn không quen.

Tất nhiên, nếu suy nghĩ của cậu mà bị Hàn Trọng Viễn biết thì nhất định sẽ cực kì khinh thường. Chỗ vàng này có gì mà trân quý, chiếc đồng hồ bằng ngọc trong két bảo hiểm kia mới thật sự là vật xa xỉ kìa.

Hôm sau Triệu Anh xin nghỉ, tìm rất nhiều người ầm ĩ bắt đầu sửa sang căn hộ của mình – mặc dù tiền tiết kiệm của anh ta mua nhà không đủ, nhưng dùng để sửa nhà thì lại chẳng thiếu.

https://thuviensach.vn

Triệu Anh và Hàn Trọng Viễn đều vô cùng bình tĩnh, nội tâm Mạnh Ân lại vẫn không yên. Có điều Hàn Trọng Viễn cũng không để ý đến suy nghĩ trong lòng cậu, thậm chí hôm sau còn đưa cậu cùng đến Duyên Mộng.

"Sau này cậu sẽ đi làm với tôi, phụ tôi làm việc." Hàn Trọng Viễn nói tiếng Anh trôi chảy, mấy ngày nay hắn và Mạnh Ân đều nói chuyện bằng tiếng Anh.

"Yes." Mạnh Ân cầm một chiếc cặp lồng, hồi hộp đi vào Duyên Mộng.

Tài chính trong tay Hàn Trọng Viễn có hạn, vậy nên chỉ thuê một tầng trong một toà cao ốc làm văn phòng, sau đó lại thuê một nhà kho gần đấy, coi như làm trụ sở nghiên cứu. Là một nhân viên nghiên cứu, bình thường Hàn Trọng Viễn đều cặm cụi ở nhà kho, có điều hôm nay dẫn Mạnh Ân theo nên hắn bèn đến thẳng văn phòng. Khụ khụ, dù gì hôm nay cũng là lần đầu tiên Mạnh Ân đến đây, sao có thể để cậu thấy mình làm ổ trong nhà kho được cơ chứ?

Văn phòng ở trong một toà cao ốc mới xây, có khoảng hơn hai mươi tầng, vừa rộng rãi vừa thoáng đãng. Dù mắt thẩm mĩ của Mạnh Ân không tốt lắm, nhưng vẫn không khỏi trầm trồ.

https://thuviensach.vn

Cậu lớn nhường này rồi nhưng ngay cả thang máy cũng chưa từng đi, lần này lại trực tiếp lên hơn mười tầng…

Hàn Trọng Viễn nhìn biểu tình của Mạnh Ân, vô cùng hài lòng, lại chẳng hề hay biết rất nhanh thôi, tâm tình của mình sẽ thay đổi kịch liệt.

Mặc dù Hàn Trọng Viễn làm việc chủ yếu ở nhà kho bên kia, nhưng cũng thường xuyên đến khu nhà làm việc bên này. Phong thái và hành động của hắn lại rất gây chú ý, vậy nên nhân viên của Duyên Mộng không ai là không biết hắn, sau khi trông thấy hắn thì ai cũng tươi cười chào hỏi: “Tổng giám Hàn.”

“Ừm.” Hàn Trọng Viễn gật khẽ với những người xung quanh, trong mắt không có cảm xúc gì, ngược lại Mạnh Ân ở phía sau hắn, trong lòng lại lo lắng bất an, cúi đầu chẳng dám quan sát xung quanh.

“Tổng giám Hàn, cậu bạn này là ai? Nhìn đáng yêu quá.” Vạn Huyên tinh mắt cũng trông thấy Hàn Trọng Viễn. Bây giờ cô đã không còn là nhân viên nữ duy nhất của Duyên Mộng, nhưng vẫn là nhân viên nữ được yêu thích nhất. Vốn khi trước, sau khi chạm phải đinh nhọn nơi Hàn Trọng Viễn, cô rất ngại tiếp xúc với Hàn Trọng Viễn. Nhưng biểu hiện về sau của Hàn Trọng Viễn, lại như thể hoàn toàn không để hành động khi đó của cô trong lòng…

https://thuviensach.vn

Sau khi nhận ra điều này, Vạn Huyên lại càng để ý đến Hàn Trọng Viễn hơn. Trong công ti nhiều người như vậy, Hàn Trọng Viễn không chỉ chức vị cao tài năng xuất chúng, mà còn là một người cực kì điển trai. Mặc dù tính tình không tốt lắm, nhưng điều kiện tổng thể thì tuyệt đối là hạng nhất.

Ừm, ngoài tính tình ra thì còn có một khuyết điểm nhỏ, chính là mặt khá non, nếu không để ý đến phong thái mà chỉ nhìn mặt thì trông cứ như mười bảy mười tám vậy.

Hàn Trọng Viễn nghe thấy hai chữ đáng yêu thì lập tức cau mày, người vừa động bèn ngăn Mạnh Ân ở phía sau: “Không liên quan đến cô!”

“Tổng giám Hàn, tôi chỉ tò mò thôi mà, cậu ấy là em trai anh à? Còn cầm cả cặp lồng nữa, có phải bên trong đựng đồ ăn ngon không?” Vạn Huyên đã gần quen với gương mặt lạnh lùng của Hàn Trọng Viễn nên vẫn tươi cười, lại cúi người để có thể nhìn Mạnh Ân, “Cậu bạn nhỏ, em tên là gì?” Hàn Trọng Viễn rất cố chấp, có lẽ cô có thể tìm hiểu một ít tin tức từ cậu bạn nhỏ này? Vừa nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt Vạn Huyên lại càng thêm chân thành.

Vẻ mặt Hàn Trọng Viễn lập tức hoá lạnh, người đàn bà này lại dám nhìn chòng chọc vào Mạnh Ân! Hắn đưa tay kéo thẳng Mạnh Ân ra ngoài: “Bình thường tôi không làm việc ở đây, chúng ta ra ngoài!”

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân còn chưa kịp thấy rõ dáng vẻ của Vạn Huyên, chưa kịp thưởng thức vẻ đẹp của văn phòng này thì đã phải quay về đường cũ…

Nhà kho nơi đặt phòng nghiên cứu, mặc dù được gọi là nhà kho, nhưng thực ra cũng không phải nhà kho thật.

Mấy năm nay thành phố S vẫn đang mở rộng, sau khi nhà cửa và ruộng đất của nông dân gần đó được di dời thì có thể xây dựng một số toà nhà bốn đến năm tầng ở khu vực đã quy định, thường được gọi là nhà di dời[1].

[1] Nhà di dời: Ở TQ, để xây đường hoặc các công trình công cộng thì thường sẽ di dời nhà dân. “Nhà di dời” là những căn nhà mà chính phủ TQ xây để sắp xếp cho những hộ gia đình đã bị di dời nhà cửa đến ở.

Khu vực này mới được mở rộng, hiển nhiên cũng có những căn nhà như vậy. Mấy dãy nhà này cách nhau bởi những hành lang bê tông rất rộng. Mà để kiếm tiền thì hầu hết chủ nhà đều sẽ cho thuê tầng một, tầng hai thậm chí cả tầng ba, mình thì ở tầng trên cùng.

https://thuviensach.vn

Vì những căn nhà này không ở mặt đường, nên không thể cho thuê làm cửa hàng được. Vậy nên đa số đều cho công nhân thuê để ở, hoặc dứt khoát cho người khác thuê làm nhà kho, tất nhiên cũng có những công ti thuê để chứa đồ.

Duyên Mộng đã thuê hai căn tầng một và tầng hai ở đây để Hàn Trọng Viễn làm nghiên cứu – nhà máy sản xuất cách nội thành quá xa, bây giờ họ lại không đủ tiền xây cao ốc ở nội thành, tạm thời cũng chỉ có thể như vậy.

Những nghiên cứu viên mà Hàn Trọng Viễn tìm đến để nghiên cứu MP3 và MP4 đều làm việc ở tầng một, tầng hai thì toàn bộ đều là thiên hạ của Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược. Sau khi Hàn Trọng Viễn dẫn Mạnh Ân vào, cũng không chào hỏi nhân viên ở tầng một mà kéo thẳng Mạnh Ân lên tầng trên luôn.

“Tổng giám Hàn càng ngày càng cao ngạo lạnh lùng…” Một kĩ thuật viên ở tầng một không kìm được lên tiếng.

“Đâu có đơn giản chỉ là cao ngạo lạnh lùng…” Một kĩ thuật viên khác nói.

“Thiên tài đều không giống người thường, vô tư đi.” Trưởng nhóm thản nhiên liếc hai người kia, mọi người nhìn nhau, bắt đầu miệt mài làm

https://thuviensach.vn

việc.

Lại nói, tuy họ đều là những người tốt tính, nhưng thấy mình bị một gương mặt non choẹt như Hàn Trọng Viễn đè đầu thì cũng chẳng quá thoải mái. Sau khi phát hiện Hàn Trọng Viễn không biết rất nhiều phương diện nền tảng thì lại càng khó chịu hơn, kết quả…

Ha ha, đúng là về mặt nền tảng thì người ta rất bình thường, nhưng về mắt nhìn thì không một ai có thể địch lại, hơn nữa những thứ mà họ làm ra, hắn chỉ xem qua là đã có thể phát hiện cả tá vấn đề… Tất nhiên quan trọng nhất là, có lần một người nào đó khó chịu rồi ý kiến ý cò, vị tổng giám Hàn cao ngạo lạnh lùng này bèn ném thẳng một chiếc MP3 vào đầu người đó: "Anh cho là tôi không hiểu nền tảng? Đóng tàu con thoi còn phải tự mình đi luyện thép à?"

Moá nó, lời này quả thật khiến người ta không cãi lại được mà.

Chỉ trong chốc lát, rốt cuộc không còn ai dám trêu chọc tổng giám Hàn cao ngạo lạnh lùng nữa.

Hàn Trọng Viễn chẳng hề hay biết mình bị người ta gán cho cái mác cao ngạo lạnh lùng, sau khi dẫn Mạnh Ân lên tầng hai thì trực tiếp đưa cậu vào phòng riêng của mình.

https://thuviensach.vn

Căn phòng này được sắp xếp rất giống với phòng sách ở nhà, đều bày rất nhiều máy vì tính, mà khung cảnh quen thuộc này cũng không khỏi khiến Mạnh Ân thở phào một hơi.

“Cậu ngồi kia đọc sách là được.” Hàn Trọng Viễn chỉ một chiếc sô pha ở bên cạnh.

“Vâng.” Mạnh Ân lập tức trả lời, sau đó đặt chiếc cặp lồng mình đang cầm lên chiếc bàn uống trà gần đó, rồi lấy sách trong cặp mình ra học.

Khi trước Hàn Trọng Viễn nghiên cứu ở đây thì vẫn luôn cảm thấy căn phòng này khiến mình khó chịu, còn nghĩ là không bằng lúc ở nhà. Bây giờ Mạnh Ân ngồi trước mặt hắn, rốt cuộc hắn cũng hiểu vì sao trước đây mình lại có suy nghĩ như vậy rồi.

Trong phòng nhiều thêm một người, lập tức khiến hắn cảm thấy vui thích hơn.

Liếc nhìn Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn tiếp tục đánh máy, chẳng qua lúc hắn đang tập trung gõ phím thì bỗng nhiên, cửa phòng bị đẩy mạnh ra:

https://thuviensach.vn

“Lão đại, hôm qua tôi phát hiện ra một vấn đề…”

Đàm Phi Dược nói được một nửa thì dừng lại, sau đó chớp mắt tò mò nhìn về phía Mạnh Ân.

Cái tên Hàn Trọng Viễn này có bệnh á! Điều này đã được hắn khẳng định khi ở cùng nhau trước đây. Mà một trong những biểu hiện có bệnh của người này, chính là không dễ dàng cho phép người khác vào căn phòng này, mà dù có vào thì cũng sẽ không để người ta động vào đồ đạc trong phòng.

Thế mà… bây giờ trong phòng của Hàn Trọng Viễn lại có một người khác!

Đàm Phi Dược cực kì tò mò, Hàn Trọng Viễn lại lạnh mặt: “Anh nhìn cái gì!”

“Tôi chỉ tò mò thôi…” Ánh mắt Đàm Phi Dược lại rơi trên chiếc cặp lồng gần đó của Mạnh Ân, đôi ngươi nháy mắt sáng rực, “Lão đại, cậu mang cả cơm nữa hả?” Mấy ngày nay hắn vẫn ở lại công ti, ban đầu ngày nào cũng đi ăn mì xào ở gần đấy, tới lúc đã ăn nhiều phát ngấy, Hàn Trọng Viễn bèn giới thiệu cho hắn một vài món khác, kết quả… ăn ngon khiến hắn muốn khóc luôn!

https://thuviensach.vn

Kể từ đó, hắn cảm thấy mình thân thiết hơn hắn với Hàn Trọng Viễn. Sau khi Hàn Trọng Viễn giới thiệu thêm cho mình một ít món ngon, hắn còn mời Hàn Trọng Viễn cùng đi. Kết quả Hàn Trọng Viễn lại nói, những thứ bên ngoài đều là rác rưởi, đồ ăn trong nhà hắn mới là ngon nhất!

Những món bên ngoài kia ăn ngon như vậy mà vẫn là rác rưởi, thì đồ mà Hàn Trọng Viễn ăn phải ngon đến mức nào? Đàm Phi Dược bắt đầu tò mò từ lúc ấy.

Sau khi phát hiện Hàn Trọng Viễn không hề ăn một miếng thức ăn ngoài nào, bất kể gió táp mưa sa đều về nhà ăn cơm đúng giờ, hắn càng thêm chắc chắn trong nhà Hàn Trọng Viễn có một cao thủ nấu ăn.

Lần này vậy mà Hàn Trọng Viễn lại mang cơm, có nghĩa cơm này chính là do đầu bếp nhà hắn nấu?

Đàm Phi Dược nhìn chằm chằm cặp lồng, hai mắt sáng rực, Hàn Trọng Viễn lại chẳng hề do dự đánh gãy hắn: “Đến chỗ anh rồi nói!” Những người này vậy mà đều nhìn Mạnh Ân chằm chằm, không muốn sống nữa sao?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 41: Xảy Ra Chuyện

Đàm Phi Dược lưu luyến không rời liếc nhìn chiếc cặp lồng bên cạnh Mạnh Ân, sau đó mới theo Hàn Trọng Viễn ra ngoài, đồng thời cân nhắc thêm một số vấn đề để hỏi, tốt nhất là hỏi tới mấy tiếng luôn – nếu công việc của họ kết thúc vào giờ ăn trưa thì hắn là, Hàn Trọng Viễn sẽ cho hắn ăn cùng đúng không?

Bất kể hắn mua nhiều đồ ngon thế nào, vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn vẫn căng đầy chán ghét. Tất cả những điều ấy đều chứng tỏ thức ăn thường ngày của vị này ngon biết bao nhiêu, hắn không nếm thử thì trong lòng khó chịu mà!

Tuy Đàm Phi Dược một lòng một dạ nhớ đến chiếc cặp lồng trong văn phòng của Hàn Trọng Viễn, nhưng khi thật sự bàn luận các vấn đề thì vẫn vô cùng nghiêm túc, chẳng mấy chốc mà đã đến giờ ăn cơm.

Hàn Trọng Viễn đặt đồng hồ báo thức, đúng mười một giờ là đồng hồ reng. Theo thói quen, hắn định kết thúc bàn luận rồi về nhà, lại nhớ ra lần này mình đã đưa Mạnh Ân đến.

https://thuviensach.vn

“Việc này buổi chiều nói tiếp.” Thu dọn đồ đạc, Hàn Trọng Viễn về văn phòng của mình.

“Lão đại, cậu mang cơm đến đúng không? Dạo này tôi ăn cơm ngoài đến phát ngán rồi, ăn ké được không?” Đàm Phi Dược trực tiếp hỏi. Ở chung một khoảng thời gian, Đàm Phi Dược đã hiểu Hàn Trọng Viễn hơn một chút, dù có lúc người này biểu hiện rất quái lạ, nhưng nếu quen được với gương mặt lạnh của hắn thì sẽ phát hiện thật ra hắn rất dễ ở chung. Ít nhất hắn không phải người thù dai nhớ lâu rồi sau này trả thù.

“Không được.” Hàn Trọng Viễn thẳng thừng.

“Lão đại, tôi thật sự vô cùng muốn nếm thử những món ăn mà ngày nào cậu cũng vội vàng về ăn đó!” Đàm Phi Dược lặp lại, luôn miệng gọi “lão đại”. Lại nói, ban đầu hắn vẫn luôn gọi Hàn Trọng Viễn là tổng giám, nhưng cũng không cảm thấy mình thua kém gì Hàn Trọng Viễn. Kết quả một ngày nọ, khi hắn lên mạng đã gặp phải một kẻ thù cũ. Sau khi người nọ một lời không hợp với hắn, còn định xâm nhập vào máy tính của hắn, Hàn Trọng Viễn bèn ra tay.

Người nọ là hacker nổi danh, từng đoạt giải trong cuộc thi của những hacker ngoại quốc, khi ấy hắn còn cho là mình xong đời rồi, không ngờ bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn ra tay, vậy mà lại đánh cho tên kia không còn một manh giáp…

https://thuviensach.vn

Hắn lập tức tôn thờ đến sát đất Hàn Trọng Viễn, đồng thời cam tâm tình nguyện gọi tiếng lão đại.

“Đồ Mạnh Ân làm chỉ có tôi mới được ăn thôi.” Hàn Trọng Viễn trừng Đàm Phi Dược một cái.

“Lão đại…” Đàm Phi Dược đẩy cánh cửa văn phòng mà Hàn Trọng Viễn đã đóng lại ra rồi bước vào, “Cậu không thể cho tôi ăn một miếng được à?”

“Trọng Viễn!” Mạnh Ân mừng rỡ nhìn người trước mặt.

Hàn Trọng Viễn vốn định đuổi Đàm Phi Dược đi, nhưng trông thấy thần sắc của Mạnh Ân, trái lại mặc kệ: “Sao thế?” Mạnh Ân đã không đơn giản chỉ là mừng rỡ mà giống như nhìn thấy cứu tinh vậy, rốt cuộc là có chuyện gì?

“Cái đó, nhà vệ sinh ở đâu?” Mạnh Ân hỏi, cậu hơi buồn đi vệ sinh, nhưng căn bản không biết nhà vệ sinh ở đâu, lại chẳng dám đi lung tung, bấy giờ đã nhịn rất lâu rồi, vô cùng khó chịu.

https://thuviensach.vn

“Cậu muốn đi vệ sinh sao không đi tìm hả? Không tìm thấy thì cậu xuống tầng dưới hỏi là được mà! Chẳng lẽ cậu cứ ở nguyên chỗ này mà chờ suốt?” Hàn Trọng Viễn vô cùng tức giận, sắc mặt cũng có phần hung dữ, cứ như muốn lập tức xắn tay áo đánh nhau đến nơi.

“Cũng không tới mức muốn đi lắm…” Mạnh Ân nói, cậu không muốn làm phiền người khác, cũng không dám đi lung tung nên mới đứng yên bất động ở đây.

Hàn Trọng Viễn lại càng tức giận, song rất nhanh đã đè nén tàn bạo trong lòng mình xuống.

Tính tình của Mạnh Ân cũng có phần thiếu hụt giống hắn vậy, điều ấy hắn vẫn luôn biết, thậm chí còn một mực dung túng. Dù sao nếu không phải Mạnh Ân như thế thì quá nửa là đã không chịu nổi mình rồi.

Nhưng thấy Mạnh Ân chịu uất ức vì tính tình này, hắn lại không kìm được đau lòng.

https://thuviensach.vn

“Tôi đưa cậu đi.” Hít sâu một hơi, Hàn Trọng Viễn dẫn Mạnh Ân ra cửa, sau đó mở ra một cánh cửa hẻo lánh gần đấy, “Đây là nhà vệ sinh, sau này cậu muốn đi vệ sinh thì cứ đến đây.”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân gật khẽ.

Lúc Mạnh Ân đi vệ sinh, Hàn Trọng Viễn vẫn đứng chờ ở ngoài. Nghe tiếng nước bên trong, hắn cũng biết chỉ e là Mạnh Ân đã nhịn đến cực điểm rồi, nhất thời lại không khống chế được cảm xúc: “Đầu óc cậu có vấn đề à! Bạo dạn một chút không được hay sao? Ở chỗ của tôi thì cần gì phải sợ sệt cơ chứ!”

Nhất thời Mạnh Ân có phần xấu hổ mà cúi gằm mặt.

Hàn Trọng Viễn trông thấy dáng vẻ ngoan ngoãn này của Mạnh Ân, ho nhẹ một tiếng rồi ngoảnh mặt đi, không nhìn Mạnh Ân nữa: “Tôi… vừa nãy quá hung dữ rồi.”

“Không có mà, là em không tốt.” Khoé mắt Mạnh Ân ních đầy chân thành, cậu thật đúng là vô dụng, lúc nào cũng phải phiền đến Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

“Cậu tốt lắm.” Hàn Trọng Viễn gật khẽ, kéo người về phòng, “Chúng ta đi ăn cơm.”

Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân về. Hàn Trọng Viễn khi nãy còn dữ tợn, nay bỗng nhiên lại dịu dàng khiến Đàm Phi Dược không khỏi chấn kinh, nhanh chóng ra nghênh đón: “Lão đại, tôi cũng ăn cùng nhé?”

Mạnh Ân nghe vậy, lập tức nhìn Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn lại từ chối lần nữa: “Anh tự đi mà gọi cơm!”

“Lão đại…” Đàm Phi Dược mỏi mắt trông mong nhìn Hàn Trọng Viễn lấy tất cả những món ăn trong cặp lồng ra, ầy, vẻ ngoài kém xa trong tưởng tượng của hắn, thậm chí còn có thể nói là chẳng ra gì… Nhưng không phải người ta vẫn bảo, tài nấu nướng lợi hại nhất chính là nấu những món ăn gia đình bình thường trở thành mĩ vị à? Chưa biết chừng mấy món ăn này thật ra lại ngon chết đi được ấy chứ? Nhất thời Đàm Phi Dược càng thêm khát khao.

Hồi sáng khi ra ngoài khá vội vàng nên Mạnh Ân chỉ nấu ba món súp lơ, ớt xanh xào thịt, thịt hâm xào đậu đũa, sau khi làm xong lại cho vào cặp lồng kín mít, ớt xanh và súp lơ đều hơi hoen vàng, nhìn chẳng đẹp mắt chút nào cả. Cậu trông thấy vẻ mặt của Đàm Phi Dược, cũng không ngần ngại mà trả lời: “Em nấu không ngon đâu, anh gọi đồ ăn bên ngoài thì hơn.”

https://thuviensach.vn

“Đừng quan tâm đến anh ta, cậu mau ăn cơm đi.” Hàn Trọng Viễn không vui khi lực chú ý của Mạnh Ân bị Đàm Phi Dược hấp dẫn, lập tức lạnh lùng nói, sau đó ngồi xuống bắt đầu ăn.

Ở đây không có cơm nóng, thức ăn mà Mạnh Ân nấu mang đến đều là loại không mỡ không canh, vì đang mùa hè nên trái lại cũng chẳng cần lo đồ nguội thì không ăn nổi… Hàn Trọng Viễn miếng lớn ăn cơm miếng lớn dùng bữa, ăn đến là ngon miệng.

Mặc dù trước đây khi ở nhà họ Hàn, Mạnh Ân từng chứng kiến rất nhiều thứ xa xỉ, nhưng rốt cuộc mười mấy năm trước kia đều sống những ngày khốn khó, vậy nên hoàn toàn không quen phung phí. Bây giờ cảm giác thức ăn có thịt đã vô cùng ngon miệng rồi, thế nên cũng ăn rất hứng khởi như Hàn Trọng Viễn.

Đàm Phi Dược nhìn tới mức chảy cả nước miếng.

Ba món ăn kia nhất định là cực kì cực kì ngon… Gọi người đưa đến một phần cơm chiên Dương Châu, một phần sườn xào, một phần canh tam tiên[1], Đàm Phi Dược vừa ăn, vừa ai oán nhìn cửa phòng làm việc của Hàn Trọng Viễn.

[1] Canh tam tiên: Món canh truyền thống nổi tiếng ở Giang Nam TQ.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân cũng không biết suy nghĩ của Đàm Phi Dược. Dưới tình hình Hàn Trọng Viễn cấm cậu mang cơm cho người khác, hàng ngày cậu cũng chỉ có thể áy náy mà nhìn Đàm Phi Dược gọi cơm ngoài… Tất nhiên, cậu áy náy cũng không phải vì nghĩ mấy món ăn hàng kia không ngon, khiến Đàm Phi Dược chịu thiệt, mà chỉ đơn giản là cảm thấy ngày nào Đàm Phi Dược cũng gọi cơm rất tốn tiền mà thôi.

Một ngày ba bữa Đàm Phi Dược tiêu tốn khoảng một trăm tệ, có khi còn nhiều hơn – tiêu như vậy cũng quá nhiều rồi – phí sinh hoạt một tháng của hai người cậu và Hàn Trọng Viễn còn không vượt quá một nghìn rưỡi nữa kìa!

Chớp mắt, Mạnh Ân đi làm cùng Hàn Trọng Viễn đã được một tuần, thời gian Hàn Trọng Viễn đưa cậu đi trộm tiền cũng qua một tuần.

Mạnh Ân gần như đã quên tiệt chuyện này, Triệu Anh lại sắp sửa làm việc mà Hàn Trọng Viễn dặn dò…

Mấy ngày trước đấy, tâm trạng của Lý Mẫn Học vẫn không tốt lắm. Sau khi ông ta biết tin là sẽ có thuyên chuyển lãnh đạo ở thành phố S bên này, và hắn là người nhà họ Lý ở thành phố B sẽ được điều đến đây thì bèn một lòng muốn gây dựng quan hệ với nhà họ Lý, thế mà chẳng ngờ lại bị

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cản trở. Ông ta không thể trút giận lên Hàn Trọng Viễn được, cũng chỉ có thể nghĩ cách khác. Vậy nên sau khi hỏi ý Hàn Thận, bèn nhắm vào Mạnh Ân…

Kết quả trái lại hay rồi, Tiền Mạt lại đi giúp Mạnh Ân thoát nạn! Việc này cũng thôi đi, khi ông ta định đi tìm Hàn Thận để hỏi thăm một ít tình hình cụ thể, vậy mà Hàn Thận lại chạy về thành phố B!

Xảy ra chuyện như vậy, hiển nhiên trong lòng Lý Mẫn Học không thoải mái. Cũng may cái tên Mạnh Kiến Kim này "thức thời", cuối cùng cũng khiến tâm trạng ông ta tốt lên một ít.

Chuyện này phải kể từ lúc Tiền Mạt giúp đỡ Mạnh Ân. Trước đấy chuyện của Mạnh Ân vốn do Mạnh Manh giật dây, sau khi phát hiện Tiền Mạt đứng về phía Mạnh Ân, hiển nhiên là ông ta rất giận Mạnh Manh. Vừa vặn Mạnh Kiến Kim muốn tiến quân bất động sản, ông ta bèn chẳng hề do dự mà đè đầu Mạnh Kiến Kim.

Lý Mẫn Học làm vậy chủ yếu là để xả cơn giận, thế mà chẳng ngờ Mạnh Kiến Kim lại cống cho ông ta rất nhiều thứ… Qua lại thường xuyên, gần đây ông ta và Mạnh Kiến Kim đã xoá tan hiềm khích cũ mà xưng anh gọi em.

https://thuviensach.vn

Lần trước Lý Mẫn Học mới cất đồ mà Mạnh Kiến Kim tặng vào két bảo hiểm, lần này ông ta lại đem theo số vàng lớn dự định cất vào.

Cầm cặp công văn lên cầu thang, nghĩ đến việc sắp được gặp kho tàng của mình, trên mặt Lý Mẫn Học hiện lên nụ cười sung sướng. Đi thẳng lên tầng bốn, sau khi phát hiện cảnh tượng sửa sang đầy bụi bặm tạt vào người mình, ông ta mới khẽ cau mày.

Đang định vòng qua một ít vật liệu xây dựng chất đống ở cổng để bước nhanh lên tầng, bỗng nhiên Lý Mẫn Học bị một người đàn ông gọi lại: “Chào ông, tôi là người mới chuyển đến, ông chính là hàng xóm tầng trên đúng không?”

“Đúng.” Lý Mẫn Học nhìn người đàn ông đang chắn trước mặt mình rồi gật đầu.

“Nếu đã là hàng xóm thì chúng ta làm quen một chút đi. Đến đây, hút điếu thuốc.” Triệu Anh đưa một điếu thuốc qua, mà lúc này, người phụ trách sửa sang nhà cửa anh ta tìm đến cũng chú ý tới Lý Mẫn Học.

Cách ăn mặc của Lý Mẫn Học, người khác vừa thấy thì đã biết ông ta là người thành đạt rồi. Vừa vặn khi nãy Triệu Anh từng đề cập với người phụ trách này, bảo anh chàng có thể tìm một số người chưa trang trí nhà

https://thuviensach.vn

cửa trong khu trung cư này để chào hàng cho công ti họ. Vậy nên người phụ trách này lập tức đi tới chỗ Lý Mẫn Học: “Chào ông, nhà của ông ở tầng trên ạ? Tôi đến từ công ti trang trí Hải Thành, công ti chúng tôi có thể đo phòng và đề xuất phương án thiết kế miễn phí cho ông, ông cảm thấy hài lòng thì sẽ tiến hành trang trí. Ông có hứng thú không ạ?”

“Không cần, nhà của tôi đã trang trí ổn thoả rồi.”

“Nghe nói ông không sống ở đây, vậy căn nhà khác của ông có cần trang trí không ạ? Nếu ông có quen ai cần trang trí nhà cửa, cũng có thể tìm tôi.” Gương mặt của người phụ trách công ti trang trí Hải Thành gần như đầy tràn tươi cười, muốn kiếm tiền thì da mặt nhất định phải dày á!

“Xin lỗi, bây giờ tôi không cần, hơn nữa tôi còn có việc.” Lý Mẫn Học lặp lại, cau mày chạy lên tầng.

“Vị tiên sinh này…” Người phụ trách của công ti trang trí vô cùng chuyên nghiệp theo lên, dự định đi xem cách trang trí trên tầng, sau đó bắt bẻ một ít phong cách trang trí. Lại nói, mấy năm trước có rất nhiều người tự mình trang trí nhà cửa, phong cách trang trí cực kì thảm khốc, đồ gia dụng trông cứ như là những mảnh gỗ được tháo ra từ chiếc thùng lớn vậy. Anh ta cố gắng một chút, chưa biết chừng còn có thể thuyết phục đối phương tân trang cả đồ đạc trong nhà ấy chứ.

https://thuviensach.vn

Mà cho dù không đồng ý tân trang… Có lẽ anh ta có thể giới thiệu cho đối phương sửa sang lại nhà cửa một chút để cho thuê? Ba phòng hai sảnh hai nhà vệ sinh một nhà bếp, sửa sang bố cục một chút thì có thể trở thành hai không gian tương đối độc lập, tách ra cho hai người thậm chí là hai gia đình thuê. Bây giờ có rất nhiều người sẵn sàng làm như vậy, một số cặp đôi cũng rất sẵn sàng thuê kiểu nhà thế này.

Người phụ trách gấp gáp chào hàng, Triệu Anh cũng cười tít mắt theo lên. Mà sau khi ba người họ lên tầng, Lý Mẫn Học đi phía trước chợt phát hiện một cảnh tượng khiến ông ta kinh hãi tột cùng – cánh cửa chống trộm và cổng căn nhà của ông ta đều đã bị người khác phá huỷ!

“Cửa nhà ông bị người ta cạy ra kìa! Căn nhà này bị trộm rồi! Tôi báo công an giúp ông ngay đây!” Triệu Anh lớn tiếng nói, đồng thời gọi mấy người công nhân đang trang trí ở tầng dưới lên, vừa bảo người ta báo công an tiện thể giúp Lý Mẫn Học xem xem có bị mất gì không.

Nhất thời sắc mặt Lý Mẫn Học trắng bệch.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 42: Khu Thương Mại

Hai người Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược đều rất có tài, điều ấy là không thể chối cãi. Nhưng họ cũng có khuyết điểm, như hoàn toàn không biết làm việc nhà chẳng hạn.

Trước kia Đàm Phi Dược ở nước ngoài vẫn luôn tìm người để giải quyết vấn đề gia chánh, bây giờ ở công ti hiển nhiên cũng không có khái niệm dọn dẹp đồ đạc, Hàn Trọng Viễn lại càng không cần phải nói…

Tiền Mạt dạy dỗ hắn rất chu đáo, dạy hắn rất nhiều điều, nhưng tất nhiên làm việc nhà không nằm trong số đó. Đến mấy năm về sau kia… Khi hắn là chủ tịch của Hoa Viễn, người giúp việc trong nhà cũng có hai, ba người, hiển nhiên là hắn càng chẳng phải làm gì cả. Sau này khi ở cùng Mạnh Ân, mặc dù không có người giúp việc nhưng Mạnh Ân lại cung phụng hắn như thần. Hắn như vậy thì sao có thể đi dọn dẹp đồ đạc cơ chứ?

Vậy nên trong thời gian trước đây, khu tầng hai mà hai người Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược chiếm đóng vẫn vô cùng bừa bộn. Mà ban đầu, hai người họ về cơ bản là chịu đựng, vẫn chịu được hai ba tuần. Đến khi bụi bặm càng ngày càng nhiều, cảm giác không thể chịu được nữa mới sắp xếp qua những tài liệu quan trọng, sau đó tìm người giúp việc đến dọn.

https://thuviensach.vn

Vì hai người thường ném lung tung rất nhiều đồ đạc xuống đất, người giúp việc lại không biết dọn đồ của họ ra sao nên vô cùng cực nhọc. Sau mỗi lần người giúp việc đến dọn dẹp, họ đều phải tốn rất nhiều thời gian để sửa sang lại.

Có điều, bây giờ vấn đề này đã không còn nữa, vì họ có Mạnh Ân.

Dù là nghỉ hè thì Mạnh Ân cũng không lơ là học tập, ngày nào cũng vô cùng nghiêm túc làm bài. Nhưng cậu không cách nào có thể ngồi trên sô pha đọc sách được… Sau khi phát hiện một tầng nơi Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược ở này cực kì bẩn, Mạnh Ân bèn hỏi Hàn Trọng Viễn sau đó bắt đầu dọn dẹp giúp.

Cậu làm việc lúc nào cũng cẩn thận từng li, tất nhiên bấy giờ cũng không ngoại lệ. Những thứ biết phải cất ở đâu thì cậu đều để đúng chỗ, không biết thì cứ để nguyên, không chỉ không hề làm rối loạn nơi làm việc của Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược mà còn dọn dẹp tất cả gọn gàng ngăn nắp.

“Mạnh Ân, từ sau khi cậu đến, cuộc sống của tôi dễ chịu hơn nhiều lắm!” Đàm Phi Dược làm tổ trên sô pha, ngoạm bánh trứng mà Mạnh Ân mua giúp hắn từ trước, gương mặt tràn đầy hạnh phúc – đồ ăn sáng trước

https://thuviensach.vn

đây của hắn toàn phải đến cửa hàng gần đấy để mua, mà khá đau khổ là, hiệu ăn sáng ở gần đấy cũng chỉ có một quán bánh bao, hương vị không ngon thì cũng thôi đi, nguyên liệu làm nhân bánh cũng chẳng phải thứ chất lượng gì.

"Em cũng đâu làm được gì." Mạnh Ân nói.

"Cậu đã làm được rất nhiều mà, tôi thấy nơi này càng ngày càng giống nhà rồi đó, chỉ thiếu chỗ nấu ăn nữa thôi… Thật ra cái gian phòng chứa đồ bỏ đi ở hướng bắc của tầng này hoàn toàn có thể dọn dẹp rồi cải tạo thành nhà bếp, cậu thấy sao?" Đàm Phi Dược đầy trông mong nhìn Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn càng không cho hắn ăn thì hắn lại càng muốn ăn.

"Ảo tưởng!" Khi Đàm Phi Dược và Mạnh Ân nói chuyện thì Hàn Trọng Viễn đã vểnh tai lên nghe rồi, bấy giờ chẳng hề do dự nói.

"Lão đại, cậu không thể lúc nào cũng độc chiếm đồ ngon được!" Đàm Phi Dược đầy đau khổ nhìn Hàn Trọng Viễn.

"Mạnh Ân chỉ nấu cơm cho mình tôi thôi." Hàn Trọng Viễn nói một cách đắc ý, đồng thời tựa như ra uy mà nhìn Đàm Phi Dược một cái, tuyên bố chủ quyền.

https://thuviensach.vn

Khi trước Đàm Phi Dược đã cảm thấy Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn quá gần gũi rồi, bây giờ chú ý tới biểu tình của Hàn Trọng Viễn, lồng ngực dội mạnh, dường như hiểu ra gì đó.

Bấy giờ vì internet còn chưa phổ biến nên người trong nước vẫn khá đơn thuần, nhưng hắn lớn lên ở nước ngoài, lại từng trải nhiều cảnh đời, hai người Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân mờ ám rõ rệt thế kia, trông chẳng khác nào tình nhân.

Mạnh Ân mới bao nhiêu tuổi? Vậy mà Hàn Trọng Viễn đã xuống tay với cậu, thật sự quá gian ác rồi!

Đàm Phi Dược nhìn vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn cũng thấy không thoải mái.

“Mạnh Ân, cậu về phòng đọc sách đi!” Hàn Trọng Viễn ngoảnh đầu căn dặn.

“Vâng.” Mạnh Ân gật khẽ, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Mạnh Ân rời khỏi, lúc này Hàn Trọng Viễn mới nhìn Đàm Phi Dược: “Anh nhận ra rồi đúng không? Người của tôi, tốt nhất anh đừng tơ tưởng!”

“Tôi thích phụ nữ, sao có thể tơ tưởng… bạn trai của cậu? Cơ mà lão đại à, bây giờ Mạnh Ân còn chưa thành niên đúng không? Cậu làm vậy có phải là không được ổn lắm không?” Đàm Phi Dược nheo mày, loại chuyện làm hư trẻ vị thành niên này có hơi thách thức tam quan của hắn rồi.

“Cậu ấy chưa thành niên, không phải tôi cũng chưa thành niên à? Hơn nữa là cậu ấy thổ lộ với tôi trước.” Hàn Trọng Viễn tự động xem những tờ nhật kí của Mạnh Ân bị dán trong tủ kính trước kia trở thành lời thổ lộ của Mạnh Ân với mình.

“Chưa thành niên?” Đàm Phi Dược đần người. Quả thật trông mặt Hàn Trọng Viễn có hơi non, nhưng hắn vẫn luôn cho là người này ít nhất cũng phải hai mươi tuổi, thậm chí nhìn phong thái của Hàn Trọng Viễn, hắn còn cảm thấy chưa biết chừng người này chính là kiểu mặt trẻ măng nhưng thật ra đã hai bảy hai tám…

Kết quả, thế mà người này lại là vị thành niên?

https://thuviensach.vn

“Tôi lớn hơn cậu ấy một tuổi, một năm nữa là mười tám. Tất nhiên trên chứng minh thư thì tôi vừa tròn mười tám.” Hàn Trọng Viễn cũng không giấu giếm, trên thực tế việc này cũng chẳng có gì phải giấu giếm cả, những người nên biết thì đều biết.

Đàm Phi Dược hoá đá.

Sau đấy ánh mắt Đàm Phi Dược nhìn Hàn Trọng Viễn luôn mang theo nét bối rối, ngay cả làm việc cũng không yên, bởi vậy hiển nhiên bị Hàn Trọng Viễn mắng cho một trận, cuối cùng dứt khoát cho hắn nghỉ giải lao.

Ngồi trên sô pha đọc báo hôm nay, nhìn nhìn, bỗng nhiên Đàm Phi Dược gọi Mạnh Ân đang sắp xếp giấy tờ lại: “Mạnh Ân mau đến đây, có tin này hay ơi là hay nè!”

“Gì vậy?” Mạnh Ân nghe thế thì khó hiểu hỏi.

“Có ông cán bộ giấu tiền tham ô bị người ta trộm, người khác giúp ông ta báo cảnh sát, sau đó cảnh sát không bắt trộm mà ngược lại bắt ông ta… Ha ha, bây giờ căn bản mọi người chẳng quan tâm tên trộm kia trộm

https://thuviensach.vn

được bao nhiêu mà chỉ quan tâm ông ta đã tham ô bao nhiêu tiền.” Đàm Phi Dược chỉ vào một phần tin trên báo, không nhịn được phì cười.

Lão tham quan này xui chết đi được, một đám người gần đấy giúp ông ta báo cảnh sát và tìm phóng viên, đã “chiếu cáo thiên hạ” mọi chuyện của ông ta, vậy nên bây giờ ông ta đang bị cả thành phố S, không, bị toàn quốc cười nhạo.

“Tên trộm kia giỏi thật đấy! Cơ mà tôi cảm thấy có thể anh ta vốn không phải trộm, mà là sứ giả của công lí như siêu nhân ấy, hẳn là anh ta đã cố tình làm vậy để người ta có thể bắt gọn một tên sâu mọt.” Đàm Phi Dược tám phét với Mạnh Ân, muốn kéo gần quan hệ.

Đàm Phi Dược nói đến hào hứng tràn trề, Mạnh Ân cầm tờ báo trên tay, sắc mặt lại càng ngày càng quái.

Sự việc trên báo, cậu càng đọc càng thấy quen. Địa chỉ căn hộ bị trộm ghé thăm kia, không phải chính là căn nhà mà Hàn Trọng Viễn từng dẫn cậu đi trộm tiền à? Vàng mà Hàn Trọng Viễn cho cậu, cậu còn đang cất dưới gầm giường nữa kìa!

Hoá ra đấy đều là tiền tham ô của tham quan, chẳng trách Hàn Trọng Viễn lại làm như thế… Cậu biết là Hàn Trọng Viễn tuyệt đối sẽ không tuỳ

https://thuviensach.vn

tiện đi trộm đồ của người khác mà.

Mạnh Ân không kìm được mỉm cười, khoé mắt đầy tràn sùng bái.

Đàm Phi Dược thấy Mạnh Ân vui vẻ, lại bảo: “Mạnh Ân, hôm nay tôi thấy cậu làm bánh hẹ, nghe rất thơm, sáng mai có thể mang hai cái cho tôi ăn sáng được không?”

“Trọng Viễn không muốn em làm cho anh… Thật ra bánh em làm không ngon đâu, hay là trên đường em mua cho anh hai cái nhé.” Mạnh Ân chân thành đề nghị, bánh hẹ bên ngoài bán năm đồng một cái, ăn ngon hơn bánh cậu làm nhiều.

Đàm Phi Dược thất vọng nhìn Mạnh Ân, nhất thời chẳng còn hứng nói nữa. Biết lão đại nhà mình là vị thành niên đã đủ đả kích lắm rồi, vậy mà còn không có đồ ăn ngon an ủi hắn…

Tuy Hàn Trọng Viễn làm việc bận rộn nhưng vẫn luôn để ý đến Mạnh Ân, hiển nhiên cũng phát hiện Mạnh Ân đang rất vui vẻ.

“Hôm nay tâm trạng tốt lắm à?” Trên đường về, Hàn Trọng Viễn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, Trọng Viễn, người mà lần trước anh đi trộm tiền kia, thật ra là quan tham đúng không?” Mạnh Ân cười hỏi.

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn thừa nhận.

“Anh giỏi quá!” Mạnh Ân nể phục nhìn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn ngồi thẳng người lại, khoé môi nhếch cười, tâm trạng trở nên khoan khoái.

Trước khi về nhà, hai người ghé qua siêu thị một chuyến. Sau khi về nhà, Mạnh Ân bắt đầu nấu cơm. Ban đầu tài nấu nướng của Mạnh Ân chẳng ra gì, nhưng bây giờ đã cải thiện hơn một chút, tất nhiên khi nấu những món không biết làm thì vẫn xảy ra ít vấn đề… Chẳng hạn như hiện giờ, cậu không cách nào xào mềm được cái bắp cải màu tím kia, xào nửa ngày cũng không ra hương vị của bắp cải… Lần sau cậu vẫn nên thành thật mua bắp cải bình thường thì hơn.

May mà bất kể thức ăn cậu nấu ra sao, Hàn Trọng Viễn vẫn rất khen ngợi.

https://thuviensach.vn

Ăn cơm xong, Hàn Trọng Viễn cầm một chiếc MP3 cỡ bằng hai ngón tay màu đỏ, ngồi trên sô pha hí hoáy. Mạnh Ân thì nhanh chóng thu dọn nhà bếp, đợi làm xong tất cả, cậu lại không kìm được nhớ đến số vàng khi trước Hàn Trọng Viễn từng cho mình.

Những ngày này, Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn đều ngủ chung một chiếc giường. Đấy là một chiếc giường lớn rộng hai mét, rải ra màu đỏ đậm, hai bên giường còn kê tủ kệ để có thể cất một số thứ, mà muốn xem bên dưới giường thì nhất định phải nhấc đệm lên.Mạnh Ân khom lưng, một tay đỡ tấm đệm, một tay khều ra chiếc hộp mà mấy ngày trước đã để ở gầm giường kia.

Sau đó khi Hàn Trọng Viễn bước vào, thì trông thấy Mạnh Ân đang vểnh mông làm gì không rõ.

Đột nhiên trên người nóng lên, Hàn Trọng Viễn ho nhẹ một tiếng, sau đó không kìm được mắng: “Cậu làm gì thế? Có biết như vậy sẽ bị cảm lạnh hay không! Thật là, thật là…”

Nói thì không nể nang gì cả, sau khi dứt lời, Hàn Trọng Viễn lại phát hiện dường như mình càng mất mặt hơn. Bị cảm lạnh gì chứ… Hắn viện cái cớ này cũng chẳng ra làm sao.

https://thuviensach.vn

“Em đang tìm thứ này.” Mạnh Ân không nhận ra sự khác thường của Hàn Trọng Viễn, chỉ mở chiếc hộp nhỏ trong tay ra. Chiếc hộp mở ra, Hàn Trọng Viễn bèn trông thấy mấy thỏi vàng bên trong.

“Sao thế? Định dùng à?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Không phải, em chỉ ngắm thôi… Ngắm cũng rất đẹp.” Gương mặt Mạnh Ân thoáng hiện vệt ngại ngùng, thứ trân quý như vàng, cậu vốn không nên giữ. Nhưng mai sau Hàn Trọng Viễn kết hôn sinh con thì ngược lại cậu có thể đem làm quà tặng.

“Hai ngày nữa tôi đưa cậu đi mua ít đồ.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một lượt từ trên xuống dưới, đưa ra quyết định. Đời trước mặc dù hắn không đến mức giống một số người quen, mỗi khi ra ngoài đều như chiếc tủ trưng đồ xa xỉ sống, nhưng cũng có rất nhiều thứ tốt, như đồng hồ chẳng hạn.

Bây giờ Mạnh Ân không đeo được nhẫn, nhưng lại có thể mua một chiếc đồng hồ, cũng tiện cho cậu xem giờ.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hàn Trọng Viễn đưa ra quyết định thì bèn liên lạc với Triệu Anh đang theo dõi Lý Mẫn Học.

Vụ án của Lý Mẫn Học xôn xao ầm ĩ, có điều dù việc ông ta bị bắt bây giờ gây rúng động rất lớn trước dân chúng, nhưng trong chốn quan trường, căn bản lại chẳng tạo nên sóng gió gì, tình hình khác biệt rõ rệt so với kiếp trước, bởi vì lần này người dính dáng tới ông ta quá ít…

Lần này nhà họ Lý hoàn toàn không bị liên luỵ mà trái lại, Mạnh Kiến Kim còn bị bắt vì đút lót. Biết được tin này, tâm trạng Hàn Trọng Viễn vô cùng tốt. Khi trước hắn xuống tay với Lý Mẫn Học, chẳng phải chính là để có thể một tên trúng hai con chim đấy ư?

Lý Mẫn Học ngã xuống, Lý Hướng Dương sẽ không có cơ hội ở trường gây phiền phức cho Mạnh Ân nữa. Mạnh Manh lại càng chẳng thể vênh váo hống hách.

Tâm trạng của Hàn Trọng Viễn vô cùng tốt, mấy ngày sau bèn cho mình xả hơi một ngày, sau đó dẫn Mạnh Ân đến một khu thương mại lớn được xếp vào hàng đầu của thành phố S.

Khu thương mại này nằm cạnh một quảng trường. Sau khi siêu thị ngoại quốc tràn vào, chính phủ thành phố S đã đứng ra thành lập một công

https://thuviensach.vn

ti bán lẻ mà tiền thân là một cửa hàng bách hoá, tất nhiên, hai năm nay đã chuyển thành công ti cổ phần trách nhiệm hữu hạn.

Bên cạnh khu thương mại đều là phố buôn bán, các loại KFC và Pizza Hut mà bấy giờ còn khá hiếm lạ đều có đủ, dường như vô cùng náo nhiệt. Mà khu thương mại lớn kia, tầng dưới cùng là các quầy trang sức, quầy điện thoại di động, quầy đồng hồ,… Tầng hai là nơi bán các loại thực phẩm và đồ dùng sinh hoạt, tầng ba thì bán quần áo và các loại điện gia dụng.

Sau khi đi vào, Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân đến thẳng quầy bán đồng hồ.

Hàn Trọng Viễn không phải người thích tỉa tót vẻ ngoài, cũng ít khi chủ động mua thứ gì, nhưng người khác lại tặng cho hắn rất nhiều đồng hồ đeo tay. Cuối cùng, hắn có hơn mười chiếc đồng hồ từ mấy vạn cho đến mấy chục vạn, đồng hồ loại limited hơn trăm vạn cũng có hai chiếc.

Lần này muốn mua đồ cho Mạnh Ân, hắn nghĩ ngay đến loại trang sức mà đàn ông có thể đeo này.

Quầy đồng hồ trong trung tâm thương mại có rất nhiều hãng nổi tiếng của nước ngoài, rẻ nhất mấy trăm tệ, đắt nhất là hơn mười vạn. Có rất nhiều loại, nhưng loại có giá đắt hơn thì không có hàng mà chỉ có thể đặt trước.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân đến, từ tốn quan sát, cuối cùng chọn một chiếc đồng hồ hơn hai vạn[1] có vẻ ngoài vô cùng thông thường. Thật ra ban đầu hắn cũng định mua chiếc nào đắt và đẹp hơn, nhưng xuất phát từ suy nghĩ không muốn chăm chút vẻ ngoài cho Mạnh Ân quá ưa nhìn, rốt cuộc hắn cũng từ bỏ ý định này.

[1] 2 vạn = 20 nghìn NDT: hơn 66 triệu VNĐ.

“Hai chiếc đồng hồ loại này.” Hàn Trọng Viễn chỉ vào tủ kính.

Mạnh Ân vẫn xem đồng hồ với Hàn Trọng Viễn, còn đang than thầm giá tiền của mấy chiếc đồng hồ, lại chẳng ngờ bỗng nhiên nghe được câu này, lập tức kinh ngạc hỏi: “Sao lại mua hai chiếc?”

“Cậu một chiếc tôi một chiếc, không phải đã nói là mua đồ cho cậu rồi à?” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Em không cần, em tự mua một cái là được.” Mạnh Ân lập tức nói. Một chiếc đồng hồ đeo tay có giá như vậy, là số tiền mà mẹ cậu phải vất vả tăng ca làm lụng một năm mới có thể kiếm ra!

https://thuviensach.vn

“Tôi muốn tặng cậu, cậu đừng có từ chối!”

“Đồng hồ bên ngoài chỉ cần hai mươi đồng[2]…” Trước đây Mạnh Ân từng mua một chiếc đồng hồ bằng tiền mà mình đi nhặt chai lọ rồi đem bán, chỉ cần hai mươi tệ mà cậu đeo được hơn hai năm. Tiếc là sau khi lên Trung học đã bất cẩn làm dính nước mà bị hỏng.

[2] 20 NDT: khoảng 66 nghìn VNĐ.

Nhân viên bán hàng nghe Mạnh Ân nói mà khoé miệng giật khẽ, hai mươi đồng và hai vạn có thể so sánh được hay sao? Người trước mặt này ăn vận rất được mà sao lại nói ra lời này cơ chứ?

“Rốt cuộc cậu có nghe tôi hay không?” Hàn Trọng Viễn trực tiếp trừng Mạnh Ân một cái, lấy thẻ tín dụng của mình ra, “Mua hai chiếc, quẹt thẻ!”

Đây thật sự là tặng đồ hả? Sao nhìn kiểu gì cũng như đang muốn cướp đồ vậy? Nhân viên bán hàng nhìn biểu tình hung dữ đáng sợ của Hàn Trọng Viễn và dáng vẻ đầy không nỡ của Mạnh Ân, càng không thể hiểu nổi.

https://thuviensach.vn

Loại đồng hồ này trông đơn giản trang nhã, nhãn hiệu lại rất có tiếng nên rất nhiều người mua, hiển nhiên là trong quầy có sẵn hàng. Hàn Trọng Viễn cũng không cần đóng gói mà trực tiếp đeo luôn.

"Hàn Trọng Viễn?" Khi Hàn Trọng Viễn còn đang tận hưởng chiếc đồng hồ tình nhân với Mạnh Ân thì một giọng nói chợt vang lên. Hàn Trọng Viễn ngoảnh đầu thì trông thấy một người có mái tóc hơi dài, dường như mỗi sợi tóc đều được chải chuốt kĩ càng – Thẩm Hoà Thái.

Lại nói, Thẩm Hoà Thái không chỉ là người đầu tiên mà Hàn Trọng Viễn gặp sau khi sống lại mà đời trước, trước khi người này tuyệt giao với hắn thì vẫn luôn là một trong những người bạn thân nhất của hắn. Có thể nói hai người vô cùng thân thiết, tuy nhiên trước đấy hắn bộn bề nhiều việc, lại đổi số điện thoại nên hai người cũng không liên lạc với nhau.

"Hàn Trọng Viễn, quả nhiên là ông. Bao ngày nay ông đi đâu vậy? Tôi đến nhà ông tìm mấy lần đều không thấy." Thẩm Hoà Thái hỏi, gã đã đến biệt thự của Tiền Mạt vài lần nhưng Tiền Mạt lại không muốn cho gã biết Hàn Trọng Viễn ở đâu. Sau này bố mẹ gã còn tự dưng không cho gã đi tìm Hàn Trọng Viễn nữa chứ.

https://thuviensach.vn

Khi ấy gã còn tưởng là vì mình đang học năm cuối Trung học nên bố mẹ mới không cho gã tìm Hàn Trọng Viễn. Chẳng ngờ đã đến nghỉ hè mà bố mẹ cũng không cho gã đi… Rốt cuộc Hàn Trọng Viễn đã có chuyện gì?

Chú ý tới gương mặt có phần lo lắng của Thẩm Hoà Thái, nhất thời Hàn Trọng Viễn không biết nên nói gì cho phải. Sau khi hắn lên Đại học thì Tiền Mạt ngã bệnh, về sau lúc nào hắn cũng bận rộn xử lí chuyện công ti, bởi vậy bạn bè thân thiết có thể trò chuyện cũng không nhiều, chỉ có hai người mà thôi, một trong số đó chính là Thẩm Hoà Thái.

Gia đình Thẩm Hoà Thái mở siêu thị, dù so ra kém nhà hắn nhưng cũng coi như rất ổn rồi, hiển nhiên quan hệ của hai người cũng vô cùng tốt. Chỉ tiếc đời trước, cuối cùng vẫn là mỗi người một ngả, mà lại nói, chuyện này còn có liên quan với Lịch Tiếu Tiếu.

Đời trước hắn một lòng thích Lịch Tiếu Tiếu, chỉ hận không thể móc cả trái tim mình ra. Vậy nên khi Lịch Tiếu Tiếu nói, một người bạn thân của ả thích Thẩm Hoà Thái, hắn bèn giới thiệu giúp.

Khi ấy hắn không nghĩ nhiều, cũng bộn bề công việc không có thời gian nghĩ nhiều, khi Thẩm Hoà Thái oán thán chỉ khuyên bảo gã đừng tuyệt tình quá với cô gái kia mà thôi. Chẳng ngờ người bạn kia của Lịch Tiếu Tiếu lại gài bẫy Thẩm Hoà Thái, cuối cùng hại Thẩm Hoà Thái chia tay với bạn gái. Chia tay thì cũng thôi đi, vậy mà bạn gái của Thẩm Hoà Thái lại gặp tai nạn giao thông qua đời…

https://thuviensach.vn

Lúc đó Thẩm Hoà Thái giống như phát điên vậy, muốn tính xổ với Lịch Tiếu Tiếu và bạn thân của ả. Mặc dù hắn không bảo vệ cho bạn thân của Lịch Tiếu Tiếu, nhưng lại muốn bảo vệ Lịch Tiếu Tiếu. Vậy là, cuối cùng Thẩm Hoà Thái đã tuyệt giao với hắn.

Khi ấy hắn cũng rất nuối tiếc, về sau lại càng ân hận muôn phần. Cũng vì mớ suy nghĩ rối nhùi này nên trước đấy hắn vẫn không liên lạc với Thẩm Hoà Thái.

Ánh mắt phức tạp nhìn Thẩm Hoà Thái, cuối cùng Hàn Trọng Viễn chỉ đơn giản trả lời: “Tôi chuyển nhà.”

“Hàn Trọng Viễn, đang yên đang lành sao ông lại chuyển nhà? Lại còn cứ như là mất tích nữa chứ… Đúng rồi, cái dạo trước khi ông mất tích ấy cũng rất khác thường.” Thẩm Hoà Thái lại bảo.

“Tôi không sao, chỉ là dạo này cơ thể có chút vấn đề mà thôi.” Hàn Trọng Viễn không định nói chuyện trong này, bèn chuyển đề tài, “Đúng rồi, sao ông lại đến đây? Không phải ông ghét nhất là đến khu thương mại à?” Nhà Thẩm Hoà Thái mở siêu thị, từ nhỏ bố mẹ gã đã thường đưa gã đến siêu thị rồi để gã tự chơi một mình, còn chơi nguyên cả một ngày, thành ra gã cực kì chán ghét các loại siêu thị và khu mua sắm.

https://thuviensach.vn

“Tôi đến đây để mua MP4 của Duyên Mộng, chắc ông cũng biết Duyên Mộng đúng không? Nghe nói MP4 của họ còn xịn hơn cả mấy hãng lớn ở nước ngoài nên tôi muốn mua về dùng thử.” Thẩm Hoà Thái cười nói.Về cái vụ mà ai cũng biết là gì đấy, thì tớ có lượn qua weibo và thấy là những tác giả nhà tớ đều hem có share nha. Nhưng mà bên cạnh đó tớ cũng phát hiện ra một chuyện quan trọng đấy là bộ “Ân hữu trọng báo” bị đạo văn! OTL Nhưng mà có lẽ là vụ kia hót hơn nên chuyện đạo văn này nó không gây sóng gió gì lắm.

Bộ đạo Ân hữu là 《重生：温暖如你》 (Trùng sinh: Ấm áp như em) của 刘艺柏peony (Lưu Nghệ Bách Peony), cũng là đam và nội dung như kiểu trùng 96,69% với Ân hữu í (chỉ khác Ân hữu là công bị vợ với anh họ hại vào viện điều dưỡng, còn bộ kia là công bị vợ và bạn tốt hại vào viện tâm thần, còn chi tiết viện cháy rồi được thụ cứu cũng giống hệt). Mặc dù trên weibo của Quyết Tuyệt có bản so sánh hai truyện, nhưng mà tớ thấy cái bộ đạo văn kia và cả tác giả của bộ đó chả nổi và đều thuộc hạng tép í, với cả tác giả đấy cũng xoá truyện rồi, nên thôi… Có lẽ là tớ sẽ hem update vụ này nha OTL…

À, ngoài ra thì chương này có đổi xưng hô một tí, vì tớ chợt nhớ ra để anh Viễn đổi xưng hô là anh – em với tiểu thụ ở chương sau thì hợp lí hơn. Cái này là lỗi của tớ, vốn tớ đã đọc bộ này rồi nhưng mà tớ không nhớ cái chi tiết ấy, thành ra… Thôi thì sry mọi người, tớ đã sửa lại những chương trước rồi OTL…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 43: Thổ Lộ

“Duyên Mộng?” Mạnh Ân ngạc nhiên hỏi. Mấy ngày nay đều đến công ti với Hàn Trọng Viễn nên tất nhiên cậu biết tên công ti của Hàn Trọng Viễn. Khi trước cậu còn tưởng Duyên Mộng chỉ vừa bước vào giai đoạn đầu, không ngờ ngay cả sản phẩm của Duyên Mộng cũng đã xuất hiện.

“Đúng vậy, tên là Duyên Mộng, công ti họ có nguyện vọng sản xuất hàng trong nước chất lượng cao nên tất nhiên tôi phải ủng hộ rồi!” Thẩm Hoà Thái nói, lại liến tha liến thoắng giới thiệu về Duyên Mộng, “Mặc dù Duyên Mộng mới chỉ thành lập nửa năm, nhưng sản phẩm mà họ nghiên cứu ra thì tuyệt cú mèo luôn! Bốn ngày trước, sản phẩm của họ đã đồng loạt được bày bán ở khắp các thành phố lớn trên cả nước! Ai cũng bảo tôi là sản phẩm của họ dùng rất tốt nên tôi mới định mua về dùng.”

“Trong khu thương mại này cũng có à? Nếu vậy thì chúng ta cùng đi xem đi.” Hàn Trọng Viễn thản nhiên nói.

Sản phẩm của Duyên Mộng đã được đưa ra thị trường, việc này hiển nhiên là hắn biết. Trên thực tế, đây là chuyện do một tay hắn thúc đẩy.

https://thuviensach.vn

Lần này hắn đưa ra tổng cộng bốn loại sản phẩm, hai loại MP3 và hai loại MP4. So với các loại MP3 và MP4 hiện có trên thị trường thì thật ra, bốn loại này chỉ cải tiến hơn một chút. Cũng chịu thôi, nhân viên của hắn không nhiều, thời gian lại có hạn mà.

Tuy nhiên dù chỉ cải tiến một chút thì những sản phẩm kia vẫn là loại tốt nhất. Hắn có Hoa Viễn đứng sau, những việc như sản xuất linh kiện, sử dụng vật liệu, tất cả đều là tốt nhất nên hiển nhiên chất lượng sản phẩm sản xuất ra vô cùng tốt, người dùng mua về cũng sẽ tuyệt đối không thất vọng. Hơn nữa sản phẩm của hắn không chỉ có chất lượng cao mà kiểu dáng cũng cực kì bắt mắt. Hai loại trong số đó đơn giản trang nhã, hai loại còn lại thì có kiểu dáng vô cùng thời thượng. Mỗi loại đều có năm màu, nhất định các cô gái vừa nhìn là sẽ thích.

Tất nhiên, mặc dù sản phẩm quan trọng, nhưng quảng cáo và bày bán cũng không thể bỏ qua. Mà hai điều này, Hàn Trọng Viễn cũng làm rất ổn thoả.

Hiện giờ mua hàng online còn chưa phát triển, mọi người mua sắm đều ưa đến khu thương mại hơn, hắn bèn đi theo con đường của Hoa Viễn: thiết lập quầy chuyên doanh ở các khu thương mại trong những thành phố lớn trên cả nước, sau đó bắt đầu tiến hành quảng cáo.

Quảng cáo trên truyền hình rất tốn kém, trong khi những đối tượng sẽ mua MP3 và MP4 lại thường hay lên mạng hơn. Thế nên quảng cáo mà

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn làm đều ở trên mạng cả.

Nếu là mười năm sau, lên mạng đọc "Súp gà cho tâm hồn"[1] mà trông thấy một vài cái tên sản phẩm thì hẳn là, ai nấy đều cho rằng đấy là quảng cáo vớ vẩn. Nhưng bây giờ căn bản chẳng cần lo lắng chuyện đó…

[1] Súp gà cho tâm hồn (Chiken soup for the soul): Là một series các câu chuyện quà tặng cuộc sống nổi tiếng thế giới.

Hàn Trọng Viễn giao cho Tề An An bản thiết kế quảng cáo kia, bao gồm đủ các cách thức quảng cáo trên mạng. Bây giờ người bình thường lên mạng tìm kiếm từ khoá MP3 thì chắc chắn, kết quả đầu tiên hiện ra chính là Duyên Mộng. Mà dân mạng từng trải đi dạo quanh các diễn đàn, cũng sẽ trông thấy hai chữ "Duyên Mộng" này rất nhiều.

Dưới tình hình như vậy, Thẩm Hoà Thái đích thân đi mua mà ở quầy chuyên doanh bên này còn đầy người vây quanh thì cũng là chuyện bình thường.

"Đông quá đi mất! Cơ mà bây giờ trong nước vẫn chưa có loại MP4 nào xịn cả, mọi người đổ xô đi mua cũng là bình thường…" Thẩm Hoà Thái lên tiếng. Là một thanh niên, gã vô cùng ưa thích các mặt hàng điện tử, bấy giờ chỉ hận không thể lập tức đi lấy một chiếc MP4 về dùng.

https://thuviensach.vn

“Ông đi mua đi.” Hàn Trọng Viễn bảo. Hắn thích nhìn người khác tranh nhau mua sản phẩm của mình, nhưng tuyệt nhiên bản thân chẳng có ý định chen vào.

“Vậy tôi đi mua, ông ở đây đợi tôi nhé!” Thẩm Hoà Thái nói. Gã có rất nhiều câu muốn hỏi Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ không phải lúc nói chuyện, chi bằng đợi lúc mua xong thì đến nơi nào gần đó nói sau.

Thẩm Hoà Thái ùa vào đám người. Hàn Trọng Viễn dõi theo từ xa, chẳng ngờ lại gặp phải người quen: “Tổng giám Hàn?”

“Là cô à?” Hàn Trọng Viễn ngoảnh đầu thì trông thấy Vạn Huyên.

“Tổng giám Hàn, là tôi. Anh đến đây để xem tình hình tiêu thụ à?” Vạn Huyên vén một lọn tóc rủ xuống ra sau tai, tò mò hỏi.

“Không.” Hàn Trọng Viễn đáp, lại nhìn Vạn Huyên, “Cô đến đây làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Tổng giám Hàn, tôi phụ trách việc tiêu thụ lần này. Hiện giờ sản phẩm của chúng ta tiêu thụ vô cùng chạy nên tôi phải đến khu thương mại kí thêm hợp đồng.” Vạn Huyên cười nói, trước kia khi họ được Hàn Trọng Viễn tìm đến thì thật ra cũng không xem trọng Duyên Mộng cho lắm, dù sao đây cũng chỉ là một nhà máy tư nhân. Nhưng bây giờ… Không thể không thừa nhận, Duyên Mộng phát triển vượt xa so với tưởng tượng của họ.

“Ừm.” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Tổng giám Hàn, giờ cũng sắp đến bữa trưa rồi, anh có muốn ra ngoài ăn cơm cùng chúng tôi không? Có thể dẫn bạn của anh theo cũng được.” Vạn Huyên lại nói, đồng thời cười híp mắt nhìn Mạnh Ân.

“Không cần, tôi có hẹn rồi.” Hàn Trọng Viễn đã bắt đầu lười đối thoại với người này, đáp xong một câu còn nói thêm, “Cô đi làm việc đi.”

Vạn Huyên vẫn cười, nhưng lại cảm giác lúc này mặt mình đã cứng đờ – Hàn Trọng Viễn cũng quá không nể mặt cô rồi! Có điều ngẫm lại những việc trước kia mà Hàn Trọng Viễn từng làm thì có vẻ, thế này mới là bình thường? Thật chẳng biết phải làm sao mới có thể khiến người này động lòng được nữa.

https://thuviensach.vn

“Cô Vạn, vị kia cũng là người của Duyên Mộng à? Trông thì hình như còn rất trẻ?” Một trong số những người đứng chung với Vạn Huyên lên tiếng.

“Quản lí Tôn, đó là tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng, nhìn mặt còn trẻ thế thôi.” Vạn Huyên cười khẽ, mời những người này đến khách sạn đã đặt từ trước.

Bấy giờ Thẩm Hoà Thái cũng đã mua xong đồ. Thứ gã mua là một chiếc MP4 màu bạc cỡ bằng nửa bàn tay, đang mở ra chơi.

“Có thể đọc sách, xem phim, còn có mấy chức năng khác nữa…” Thẩm Hoà Thái phấn khích chơi một lát, sau đó cất MP4 vào ba lô, “Hàn Trọng Viễn, tôi mời ông đi ăn Pizza Hut, ông kể tôi nghe mấy ngày nay ông đã đi đâu nhé.”

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đồng ý.

“Đúng rồi, đây là ai?” Thẩm Hoà Thái hiếu kì nhìn Mạnh Ân vẫn luôn im lặng, khi nãy gã chỉ để ý đến Hàn Trọng Viễn nên chưa kịp quan sát người này.

https://thuviensach.vn

“Cậu ấy là Mạnh Ân.” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Tên là Mạnh Ân à… Mạnh Ân?” Thẩm Hoà Thái trợn mắt, sau đó cẩn trọng nhìn hai người trước mặt mình… Dường như gã đã hiểu ra vì cớ gì mà bố mẹ không cho phép gã gặp Hàn Trọng Viễn và chơi với Hàn Trọng Viễn nữa.

Khụ khụ, không ngờ Mạnh Ân xấu xấu bẩn bẩn trước kia, sau khi trau chuốt một chút lại rất ưa nhìn.

Thẩm Hoà Thái khi còn trẻ rất thích những chỗ như Pizza Hut, sau khi đi vào bèn gọi cho mình rất nhiều món, sau đó để Hàn Trọng Viễn gọi.

Hàn Trọng Viễn liếc nhìn Mạnh Ân, gọi một suất lasagna, một chiếc pizza nhỏ, thêm nước hoa quả và kem.

“Gọi từng này hai người đủ ăn không đấy?” Thẩm Hoà Thái ngờ vực nhìn hai người trước mắt.

“Đủ rồi, tôi không đói.” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn chỉ muốn cho Mạnh Ân nếm thử mà thôi.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân khó hiểu nhìn Hàn Trọng Viễn, sau khi cậu và Hàn Trọng Viễn ăn sáng cùng nhau thì Hàn Trọng Viễn vẫn chưa ăn gì mà!

Hàn Trọng Viễn liếc Mạnh Ân một cái, lại nhìn thẳng vào Thẩm Hoà Thái: “Có gì muốn hỏi thì ông hỏi đi.”

Thẩm Hoà Thái có rất nhiều thắc mắc, nhưng cuối cùng chỉ chọn ra câu mà mình muốn hỏi nhất: “Ông… Hàn Trọng Viễn, ông và Mạnh Ân là thế nào?”

“Hai bọn tôi đang yêu nhau.” Hàn Trọng Viễn chẳng hề do dự trả lời.

Mặc dù khi nãy Thẩm Hoà Thái đã có suy đoán, nhưng nghe được câu trả lời chắc chắn thì vẫn như thể sét đánh ngang tai. Ngặt nỗi, dù gã kinh ngạc đấy, nhưng so thế nào được với Mạnh Ân – nghe thấy câu nói của Hàn Trọng Viễn, toàn thân Mạnh Ân tưởng chừng đông cứng, thậm chí đôi tay còn khẽ run.

“Hai người các ông đều là nam, liệu bố mẹ ông có chấp nhận không?” Sắc mặt Thẩm Hoà Thái trắng bệch, Hàn Trọng Viễn lại đi thích đàn ông,

https://thuviensach.vn

vậy thì tương lai hắn sẽ thế nào?

“Mẹ tôi chấp nhận rồi, bố tôi thì không cần phải xen vào.” Hàn Trọng Viễn nói.

Trong khoảnh khắc, Thẩm Hoà Thái như bình tĩnh lại. Hàn Trọng Viễn lại liếc nhìn Mạnh Ân, chú ý tới dáng vẻ đờ đẫn, tỏ rõ không tin thậm chí còn hơi kinh hãi của cậu, lại không kìm được cau mày.

Không phải là Mạnh Ân thích hắn à? Những ngày này hắn thể hiện rõ ràng như thế, sao cậu chẳng hề phản ứng lại? Không phải là bị doạ sợ đấy chứ?

Đợi nhân viên phục vụ bưng đồ ăn lên, rốt cuộc Thẩm Hoà Thái mới hồi thần: “Hàn Trọng Viễn, ông nói thật đấy à? Ông…”

“Tất nhiên là thật rồi, tôi chẳng việc gì phải lừa ông cả.” Hàn Trọng Viễn nói.

Sắc mặt Thẩm Hoà Thái biến đổi xoành xoạch, nhìn Hàn Trọng Viễn cũng càng lúc càng cảm thông. Gã còn đang hỏi cớ gì Hàn Trọng Viễn

https://thuviensach.vn

bỗng nhiên lại nghỉ học, tính tình còn thay đổi lớn, hoá ra là vì chuyện này… Lần trước gã và một cô bạn có gia cảnh bình thường ở trường yêu nhau mà bố mẹ gã đã phản đối rồi, bây giờ Hàn Trọng Viễn ở bên nam giới, tình cảnh gia đình hẳn quá nửa là sóng to gió lớn đến ngút trời rồi đi?

“Thế nên những ngày này ông vẫn luôn đấu tranh với gia đình, thế nên mới nghỉ học? Ông có thi Đại học không?” Thẩm Hoà Thái cẩn trọng nhìn Hàn Trọng Viễn.

“Tôi không đăng kí thi Đại học.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Thẩm Hoà Thái càng thêm cảm thông, nói chuyện cũng bắt đầu cân nhắc từ ngữ, lại càng chẳng hé răng hỏi một câu về chuyện Hàn Trọng Viễn đổi tính.

Pizza Hut vẫn rất ngon, nhưng Hàn Trọng Viễn chưa hề nếm bất cứ miếng nào, chỉ lặng lẽ nhìn Mạnh Ân ăn.

Mạnh Ân hơi mất hồn, khi ăn không khỏi luống cuống tay chân. Hàn Trọng Viễn nhìn cậu, khoé môi lại vẽ nên một áng cười nhẹ.

https://thuviensach.vn

Biết được một bí mật lớn như vậy của Hàn Trọng Viễn, Thẩm Hoà Thái cũng chẳng còn khẩu vị nữa, ánh nhìn lại rơi trên người Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn.

Trước kia khi ở Hồng Tài, trông thấy nhật kí của Mạnh Ân, gã cũng chẳng thấy ác cảm gì với Mạnh Ân cả, nhưng bây giờ trái lại có hơi căm phẫn – nếu không phải tại Mạnh Ân thì sao Hàn Trọng Viễn có thể không đăng kí thi Đại học cơ chứ?

Nhưng thấy gương mặt khi Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân… Trong mấy năm Thẩm Hoà Thái quen biết Hàn Trọng Viễn, đây là lần đầu tiên gã thấy hắn để lộ ánh mắt như thế. Không thể không thừa nhận, người này hắn đã yêu thật rồi.

Nhìn nét mặt của Hàn Trọng Viễn thì nhất định là hắn sẽ đối xử tốt với Mạnh Ân, chỉ hi vọng người kia có thể biết điều một chút, đừng làm tổn thương Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn biết, tuy vì gia cảnh tốt mà Thẩm Hoà Thái biết nhiều chuyện trên thương trường hơn những nam sinh Trung học bình thường khác, nhưng hiểu biết cũng chẳng đâu vào đâu cả nên không có ý định kéo Thẩm Hoà Thái đến công ti của mình, cuối cùng chỉ trao đổi số điện thoại với Thẩm Hoà Thái. Đợi xong việc, hắn bèn đưa Mạnh Ân về nhà.

https://thuviensach.vn

“Anh đói bụng, lát nữa về nhà em nấu cho anh bát mì nhé.” Ngồi trên ô tô của Triệu Anh, Hàn Trọng Viễn bảo.

“Vâng.” Mạnh Ân trả lời một cách mất hồn.

“Em không có gì muốn hỏi anh à?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Có ạ… Vừa nãy sao anh không ăn gì hết?” Mạnh Ân tò mò nhìn Hàn Trọng Viễn, khi nãy cậu từng hỏi Hàn Trọng Viễn có muốn ăn muốn uống gì không, kết quả Hàn Trọng Viễn lại chẳng động vào thứ gì.

Nhất thời vẻ mặt Hàn Trọng Viễn trở nên rất kì lạ: “Em chỉ hỏi câu này thôi à?”

“Còn cần hỏi gì nữa sao?” Mạnh Ân hỏi.

“Anh nói chúng ta đang yêu nhau.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân.

Mạnh Ân vừa nghe thế thì toàn thân bỗng hoá ngẩn ngơ. Cậu biết Hàn Trọng Viễn đối xử rất thân thiết với cậu, nhưng không thể phủ nhận, cậu

https://thuviensach.vn

chưa bao giờ nghĩ đến chuyện yêu đương này. Bởi cậu chưa từng nghĩ, Hàn Trọng Viễn sẽ thích mình.

Hàn Trọng Viễn giỏi như thế, xuất sắc như thế, sao có thể thích cậu cơ chứ?

Ban nãy Hàn Trọng Viễn nói vậy, cậu chỉ xem là giả. Bây giờ Hàn Trọng Viễn lại nhắc đến, cậu cũng không biết mình nên phản ứng thế nào.

“Thấy em thích anh như thế, sau này anh chính là bạn trai của em. Về sau em nhất định không được dây dưa với người khác nghe không?” Hàn Trọng Viễn ho nhẹ một tiếng.

Mạnh Ân trợn mắt.

“Em nhìn cái gì mà nhìn!” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, nếu không phải khi nãy, thấy dáng vẻ kinh hãi khó tin kia của Mạnh Ân rất đáng yêu thì hắn nhất định sẽ không nhắc lại chuyện này lần nữa.

“Anh nói thật sao?” Mạnh Ân hỏi, trong lòng vừa lo vừa hạnh phúc đến phát điên. Từ trước đến nay cậu vẫn luôn thích Hàn Trọng Viễn, nhưng

https://thuviensach.vn

thật sự chưa từng ngờ rằng, mình sẽ có cơ hội quen biết với Hàn Trọng Viễn.

“Tất nhiên là thật, sau này anh chính là bạn trai của em, chuyện gì em cũng phải nghe lời anh có biết không?” Hàn Trọng Viễn lặp lại lần nữa.

“Biết rồi, nhất định chuyện gì em cũng nghe theo anh.” Mạnh Ân đáp, mỉm cười một cách ngốc nghếch. Một người như Hàn Trọng Viễn vốn rất khó có thể ở bên cậu, nhưng lúc này đây, nếu Hàn Trọng Viễn đã đồng ý ở bên cậu thì cậu cũng không nỡ buông tay.

Cùng lắm thì đợi sau này Hàn Trọng Viễn thích người khác, cậu rời đi là được.

“Ngoan lắm.” Hàn Trọng Viễn hài lòng xoa đầu Mạnh Ân. Hắn biết người này thích mình, bây giờ mình đáp ứng cậu, hắn là cậu vui chết đi được đúng không?

Sau khi về nhà, Mạnh Ân nấu một bát mì. Có lẽ vì tâm trạng rất tốt nên cậu đã cho tất cả những thứ trong nhà có thể cho được vào, cuối cùng đầy ắp một bát lớn.

https://thuviensach.vn

Quá nhiều nguyên liệu nên trái lại hương vị rất hỗn độn, hơn nữa vì nấu quá lâu nên mì có hơi nát… Bản thân Mạnh Ân cũng cảm thấy mình đã nấu hỏng bát mì rồi, vậy mà Hàn Trọng Viễn lại chẳng biến sắc ăn hết.

Lúc rửa bát, Mạnh Ân mới chú ý tới chiếc đồng hồ trên cổ tay mình, vội tháo đồng hồ ra, sau đó trân trọng đặt sang một bên.

“Không phải chỉ là rửa bát thôi à, sao em phải tháo đồng hồ ra?” Hàn Trọng Viễn khẽ nhíu mày.

“Thì đắt quá mà… Sau này em không đeo thì hơn.” Mạnh Ân đáp, trước đây cậu vẫn luôn cho rằng vàng là thứ đắt nhất, kết quả một chiếc đồng hồ như này mà tận hơn hai vạn… Dạo trước trong ngõ nhỏ nơi họ sống, có một người phụ nữ được chồng mua cho chiếc vòng tay hơn bốn nghìn tệ, cô bèn khoe hơn nửa năm!

Cứ nghĩ đến việc trên tay mình có thứ đồ đắt đỏ như vậy là Mạnh Ân lại cảm thấy toàn thân mất tự nhiên. Trước đấy nếu không phải mải nghĩ đến chuyện yêu đương Hàn Trọng Viễn nói mà quên mất thứ này, e cậu đã tháo đồng hồ ra từ lâu rồi.

“Anh bảo em đeo thì em cứ đeo!” Hàn Trọng Viễn bất mãn nhìn Mạnh Ân một cái, “Em đã là người của anh rồi, kiểu gì trên người cũng phải có

https://thuviensach.vn

thứ đắt tiền.”

“Vậy em đeo.” Mạnh Ân nhớ tới việc Hàn Trọng Viễn bảo mình phải nghe lời khi nãy, vội vàng gật đầu.

Hàn Trọng Viễn hài lòng gật đầu, vuốt ve chiếc đồng hồ giống y chang Mạnh Ân của mình, ánh mắt dịu đi.

***

Kỳ nghỉ hè nhanh chóng trôi qua một nửa, sản phẩm của Duyên Mộng cũng đã tiêu thụ được mười ngày mà doanh số bán hàng còn có khuynh hướng ngày càng tăng. Nếu không phải nhà máy mà Hàn Trọng Viễn mở có quy mô lớn, lại tuyển rất nhiều công nhân từ trước thì chỉ e cũng không đủ cung.

Mặt hàng điện tử chỉ cần có thể đi trước thời đại thì sẽ chẳng lo không bán được giá cao. Mà chỉ cần bán được giá cao thì hiển nhiên lợi nhuận tới mức đáng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

“Hàn tổng, tình hình tiêu thụ hiện tại vô cùng tốt. Cứ tiếp tục như vậy thì chỉ cần một năm là công ti chúng ta có thể thu hồi vốn, sau này sẽ càng ngày càng tốt hơn nữa…” Tề An An phấn khích nói với Hàn Trọng Viễn. Cô là cánh tay đắc lực mà Tiền Mạt đào tạo, cũng là một nữ cường nhân như Tiền Mạt, đạt được thành tựu trên sự nghiệp thì hiển nhiên khiến cô vô cùng phấn khởi.

“Chúng ta sẽ không tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ càng ngày càng tốt hơn nữa.” Hàn Trọng Viễn nhếch miệng. Trên thị trường điện tử, nhất là thị trường điện thoại, không phát triển thì ắt sẽ thụt lùi.

Những mặt hàng ấy luôn phát triển một cách chóng mặt. Nếu không thể cải tiến thì nhất định sẽ bị vứt bỏ. Như hãng Nhai Cơ nổi tiếng bấy giờ chẳng hạn, một nhãn hiệu điện thoại chất lượng cao mà danh tiếng lại lan xa kia, chẳng phải đến cuối cùng vẫn tuột dốc đấy sao?

“Đúng, nhất định chúng ta sẽ càng ngày càng tốt hơn nữa!” Tề An An cũng rất kích động, lại hỏi, “Bộ phận kĩ thuật bên kia có cần thêm người không?”

“Tạm thời thì đủ rồi. Có điều tôi sẽ theo dõi tình hình ở nước ngoài một chút, khi nào cần thì hãy cử một số người tài đến cho tôi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Mặc dù kĩ thuật viên trong nước không sáng tạo như nước ngoài, nhưng nếu chỉ cho họ một hướng đi thì nhất định họ có thể làm rất tốt. Như smartphone chẳng hạn, ban đầu trong nước không thể sản xuất được

https://thuviensach.vn

smartphone, nhưng về sau lại mọc lên rất nhiều nhãn hiệu rất tốt. Thậm chí còn có rất nhiều nhà máy có thể sản xuất ra hàng nhái…

Hàn Trọng Viễn còn nhớ, có lần một hãng nào đó của nước ngoài mới sản xuất ra mà trong nước còn chưa được bày bán, hắn đã mua một chiếc trên mạng. Ban đầu còn tưởng cùng lắm cũng là hàng lậu, không ngờ cuối cùng trông thấy lại là hàng giả có vỏ ngoài giống y chang hàng gốc mà hệ thống bên trong lại khác nhau một trời một vực… Lại nói, nếu không phải hắn rất am hiểu về lĩnh vực này thì với người bình thường, chỉ e là sẽ không phát hiện ra được – bởi tuy thay đổi hệ thống, nhưng hàng giả lại làm giống y chang cách thức sử dụng.

“Vậy cũng được, tôi cũng sẽ hỏi thăm chuyện này một chút.” Tề An An nói.

Khi Hàn Trọng Viễn và Tề An An đang trao đổi hướng phát triển của công ti trong tương lai thì ở thành phố B, bên trong ngôi nhà lớn của nhà họ Hàn, Hàn Hành Diểu cũng đang ngắm nghía một chiếc MP4.

Y thi đỗ một trường Đại học rất rất được. Hàn Thận tặng y một chiếc xe, người khác cũng tặng rất nhiều quà, nhưng trong số những món quà của mình, y thích nhất vẫn là chiếc MP4 này, vì nó là do Lịch Tiếu Tiếu tặng.

https://thuviensach.vn

Bây giờ cuộc đời y đang tràn ngập ánh sáng, Hàn Trọng Viễn thì ngay cả Đại học cũng không đăng kí thi… Trên mặt Hàn Hàn Diểu không kìm được hiện lên nét cười, nghĩ đến sinh nhật của mình vào mấy ngày nữa, nét cười lại hằn càng thêm sâu

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 44: Duyên Mộng

Kỳ nghỉ hè năm 2003, trong nước có một doanh nghiệp tư nhân gây sốt trên mạng internet, dùng internet làm phương tiện quảng bá thương hiệu, cũng là nơi ra mắt công chúng lần đầu tiên.

Duyên Mộng vốn chỉ là một công ti tư nhân nhỏ mới thành lập không lâu, nhưng trên mạng, thông qua đủ các kế hoạch thì phần lớn dân mạng đều đã biết đến. Tất nhiên những điều họ biết, chỉ là những điều mà Hàn Trọng Viễn muốn họ biết về Duyên Mộng mà thôi.

Một nhóm sinh viên mới tốt nghiệp, thậm chí trong đó còn có rất nhiều những sinh viên năm tư chỉ vừa nhận bằng tốt nghiệp vào hai tháng trước, họ cùng nhau tụ họp, lòng ôm hoài bão phát triển các mặt hàng điện tử trong nước, Duyên Mộng cũng từ đấy mà ra. Câu chuyện như thế chẳng phải rất dễ gây thiện cảm với người nghe hay sao?

Thuận nước đẩy thuyền, Hàn Trọng Viễn xây dựng website của Duyên Mộng. Website giới thiệu chi tiết về Duyên Mộng, cung cấp rất nhiều hình ảnh. Không chỉ giới thiệu đầy đủ các loại mặt hàng mà còn thiết lập một số đường dây nóng, để những người muốn tìm hiểu về Duyên Mộng có thể hiểu rõ Duyên Mộng, những người muốn mua sản phẩm của Duyên Mộng cũng có thể đưa ra đóng góp cho các mặt hàng của Duyên Mộng.

https://thuviensach.vn

“Website còn có thể triển khai hoạt động rút thăm trúng thưởng, tổ chức vào ngày hai mươi tám tháng tám là được. Những người đã đăng kí tài khoản trên website Duyên Mộng vào ngày đó đều có thể tham gia hoạt động của trang web. Mỗi loại mặt hàng đưa ra năm trăm chiếc để rút thăm, tổng cộng là hai nghìn chiếc.” Hàn Trọng Viễn nói, hắn muốn quảng bá chủ yếu vẫn là thương hiệu của mình. Mà hoạt động như thế vừa hay có thể khiến người khác biết đến công ti của mình – trong khoảng thời gian sau đó, nhất định địa chỉ website chính thức của họ sẽ xuất hiện ở rất nhiều nơi.

“Lượng quà tặng liệu có hơi nhiều hay không?” Tề An An ngạc nhiên, người khác rút thăm trúng thưởng đều chỉ tặng một hai món, Hàn Trọng Viễn vừa ra tay một cái đã là hai nghìn…

“Không nhiều đâu, tới lúc đó còn phải xem số người tham gia nữa, nếu cần thì cũng có thể tăng thêm.” Hàn Trọng Viễn bảo, “Chỗ tôi có bản kế hoạch, lát nữa đưa cô xem. Ngoài ra, cô cũng phải chuẩn bị chu đáo để tuyển thêm một số nhân viên làm dịch vụ chăm sóc khách hàng nữa.”

“Tôi biết rồi.” Tề An An trả lời, lại liếc nhìn Hàn Trọng Viễn. Mấy hôm nay Hàn Trọng Viễn bình thường hơn rất nhiều, không còn u ám như trước nữa. Tất nhiên, có lẽ một phần cũng do cô đã quen rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nói thêm vài câu với Tề An An rồi về phòng nghiên cứu, tiếp tục nghiên cứu cùng Đàm Phi Dược. Gần đây hắn và Đàm Phi Dược đang tạm dừng việc nghiên cứu smartphone để chú tâm vào một loại từ điển điện tử, đây là sản phẩm tiếp theo mà Duyên Mộng chuẩn bị tung ra thị trường.

Tuy smartphone chính là cách thức làm giàu trong tương lai mà Hàn Trọng Viễn đã suy tính chu toàn, nhưng bây giờ họ đang thiếu người, việc này lại không gấp nên tạm thời cứ gác sang một bên, đổi lại cũng chẳng sao.

“Bên trong từ điển điện tử cài đặt nhiều chức năng như vậy, liệu có ổn không?” Đàm Phi Dược hơi đắn đo vì ở trong có thiết đặt thêm một số trò chơi. Cũng may Hàn Trọng Viễn tài cao, với loại từ điển điện tử màn hình đen trắng này mà còn có thể nghĩ ra nhiều trò chơi như vậy.

“Nhiều chức năng thì người ta mới thích mua, về phần có thể ảnh hưởng đến học tập hay không… Chúng ta thiết đặt một chế độ học tập và một chế độ giải trí, có thể cài mật khẩu, thế thì phụ huynh cũng sẽ thích mua. Đúng rồi, bên trong còn có thể đưa vào ánh đèn màu xanh lá, tránh trường hợp ở nơi thiếu ánh sáng không nhìn rõ chữ.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Cậu có nhiều ý tưởng thật đó lão đại, chúng ta đi nghiên cứu ngay đi!” Đàm Phi Dược bảo.

https://thuviensach.vn

“Không, anh đem mấy tài liệu này đi nghiên cứu với những người bên dưới thôi. Mấy ngày nữa tôi bận nên có lẽ sẽ nghỉ ít hôm.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Đàm Phi Dược còn đang thấy hơi tò mò thì chuông điện thoại của Hàn Trọng Viễn bỗng vang lên.

“Mẹ, có chuyện gì vậy?” Trông thấy số của Tiền Mạt, Hàn Trọng Viễn lập tức hỏi.

“Tiểu Viễn, nhà họ Hàn gọi điện đến, bảo chúng ta đến thành phố B.”

“Là sinh nhật của Hàn Hành Diểu?” Hàn Trọng Viễn mỉa mai hỏi.

“Ông bà nội con bảo chúng ta nhất định phải đi, nhưng nếu con không muốn đi thì mẹ cũng có thể từ chối giúp con.” Tiền Mạt nói. Hàn Hành Diểu ngang hàng với Hàn Trọng Viễn, là thế hệ sau của cô. Đáng ra sinh nhật cũng không cần cả hai phải cùng đi, ngặt nỗi bên phía nhà họ Hàn kia lại nói, trong bữa tiệc sinh nhật lần này sẽ cho Hàn Hành Diểu một ít cổ phần… Dù nội tâm cô đã hoá nguội lạnh vì Hàn Thận thì Hàn Trọng Viễn

https://thuviensach.vn

vẫn mang họ Hàn, hiển nhiên cô không hề muốn quyền lợi mà Hàn Trọng Viễn đáng được hưởng sẽ bị kẻ khác chiếm đoạt.

Có điều Hàn Trọng Viễn bây giờ… Trước khi Tiền Mạt gọi đến còn muốn khuyên bảo Hàn Trọng Viễn vài câu, nhưng sau khi nghe thấy thanh âm lạnh như băng của Hàn Trọng Viễn, lại từ bỏ ý định của mình.

Nếu Hàn Trọng Viễn không muốn đi thì thôi vậy…

“Con biết rồi, con sẽ đi.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Thật ra con không đi cũng không sao… Con sẽ đi á?” Tiền Mạt kinh ngạc hỏi.

“Vâng, con sẽ đi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Hắn đã định đến thành phố B một chuyến từ lâu, tiện đường đi tham dự một bữa tiệc sinh nhật cũng chẳng phải việc gì to tát.

Hơn nữa, hắn cũng muốn ghé thăm kẻ thù của mình.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến Hàn Hành Diểu và Lịch Tiếu Tiếu, khuôn mặt Hàn Trọng Viễn bỗng hoá lạnh lẽo. Đời trước, có thể nói hắn đã đem cả tim gan ra đối đãi với Lịch Tiếu Tiếu, đối với Hàn Hành Diểu cũng vô cùng thân thiết, thậm chí vẫn luôn cảm thấy dù Hàn Thị có đem cho Hàn Hành Diểu hết cũng không sao. Kết quả Hàn Hành Diểu có được Hàn Thị thì cũng thôi đi, vậy mà còn muốn cả Hoa Viễn, thậm chí còn vì thế mà mưu tài hại mệnh…

Còn Hàn Thị… Đời trước vào sinh nhật của Hàn Hành Diểu, Hàn Quảng Đào đã cho đứa cháu đích tôn này mười lăm phần trăm cổ phần, không biết lần này sẽ cho bao nhiêu.

Khi người cha Hàn Dung của Hàn Hành Diểu còn tại thế thì đã giữ mười lăm phần trăm cổ phần của Hàn Thị rồi. Về sau tất cả chỗ ấy đều để lại cho Hàn Hành Diểu, cộng thêm mười lăm phần trăm này nữa, trên tay Hàn Hành Diểu đã có ba mươi phần trăm, một mạch trở thành cổ đông lớn nhất của Hàn Thị. Dù Hàn Quảng Đào có đem toàn bộ cổ phần còn lại trên tay cho Hàn Thận thì lượng cổ phần của Hàn Thận cũng không bằng y.

Vậy Hàn Quảng Đào có đem toàn bộ cổ phần còn lại trên tay lão cho Hàn Thận hay không? Tất nhiên là không. Họ đều cho rằng, trong tay Tiền Mạt có Hoa Viễn thì đã giàu có lắm rồi, thế nên bên trong di chúc của Hàn Quảng Đào, lão đã đem hai mươi phần trăm cổ phần còn lại của mình cho Hàn Hành Diểu mười lăm phần trăm, Hàn Thận chỉ được năm phần trăm.

https://thuviensach.vn

Trên tay Hàn Thận vốn chỉ có năm phần trăm mà Hàn Quảng Đào cho ông ta khi ông ta tiếp quản Hàn Thị lúc Hàn Dung qua đời. Thêm phần này nữa, cộng lại cũng chỉ có mười phần trăm, hoàn toàn không thể so sánh được với Hàn Hành Diểu. Về phần hắn đời trước, đến tận lúc chết cũng chưa từng có được cổ phần của Hàn Thị.

Hàn Hành Diểu… Trên mặt Hàn Trọng Viễn hiện lên một nét cười âm u.

Đúng lúc Đàm Phi Dược trông thấy biểu tình này, nhất thời chỉ cảm thấy tim mình như muốn vọt khỏi lồng ngực – Hàn Trọng Viễn thế này, trông hệt như một con ma ấy!

Khuôn mặt Đàm Phi Dược hiện vẻ kinh hãi, Mạnh Ân lại hoàn toàn không có phản ứng gì: “Trọng Viễn, em hâm nóng thức ăn xong rồi.”

Dù thế nào Hàn Trọng Viễn cũng không cho phép làm nhà bếp ở nơi làm việc, tuy nhiên hắn lại cho bày một số lò vi sóng để nhân viên có thể hâm nóng đồ ăn sáng mang theo, cũng tiện để Mạnh Ân hâm nóng cơm cho hắn.

Mạnh Ân mở cặp lồng ra, hương thơm nhẹ nhàng lan toả. Vẻ ngoài của đồ ăn chẳng có gì cải thiện, song Đàm Phi Dược vẫn thèm tới chảy

https://thuviensach.vn

nước miếng. Đã nhiều ngày như vậy mà hắn chưa từng ăn được dù chỉ một miếng thức ăn Mạnh Ân nấu, mà thứ gì càng không đoạt được thì lại càng là đồ tốt. Lúc này trong đầu hắn đã thầm gán cho Mạnh Ân biết bao cái tên, như "hậu duệ của ngự trù" hay "danh trù tuyệt thế" chẳng hạn.

Mạnh Ân lười giải thích cái sự thật rằng thức ăn mình nấu rất khó ăn, bèn không thèm để ý đến Đàm Phi Dược luôn.

"Mạnh Ân, hai ngày nữa em đến thành phố B với anh một chuyến." Hàn Trọng Viễn bảo.

"Vâng." Mạnh Ân gật khẽ, chẳng hỏi gì thêm.

Từ sau khi Hàn Trọng Viễn trở thành bạn trai của cậu, thật ra cuộc sống của cậu và Hàn Trọng Viễn cũng không có thay đổi gì lớn, nhưng cậu vẫn vô cùng hạnh phúc.

Hoá ra không chỉ có cậu thích Hàn Trọng Viễn mà Hàn Trọng Viễn cũng có một chút thích cậu!

https://thuviensach.vn

Không phải Hàn Trọng Viễn đã bảo là ở bên hắn thì nhất định phải nghe lời à? Vậy mình cứ nghe lời là được rồi! Trước kia Hàn Trọng Viễn nói gì Mạnh Ân đều nghe nấy, giờ lại càng hơn chứ không có kém.

Hàn Trọng Viễn gật nhẹ, hài lòng ăn đồ mà Mạnh Ân làm. Đàm Phi Dược bên cạnh lại cảm thấy tình hình trước mắt có vẻ hơi bất thường.

Tuy hắn chưa từng yêu ai nhưng hiểu biết thì vẫn có. Mối quan hệ giữa hai người này, căn bản không giống tình nhân… Có điều nếu người ta đã thích thế thì hắn cũng chẳng việc gì phải bày tỏ ý kiến cả…

Nếu Hàn Trọng Viễn đã quyết định đến thành phố B thì sẽ lập tức chuẩn bị. Hắn củng cố lại hệ thống mạng của công ti một lần nữa, sau đó tạm dừng một số hạng mục nghiên cứu, bấy giờ mới yên lòng.

Thật ra lúc vừa sống lại, có một dạo hắn từng rất kiêu căng, cứ nghĩ mình giỏi giang lắm. Cho đến khi Đàm Phi Dược chẳng biết từ đâu mà dây vào một hacker đến tấn công họ.

Đối với máy tính bây giờ, hắn sử dụng cũng không thành thạo lắm, tốn biết bao công sức mới đuổi được tên hacker kia đi. Tuy nhiên cũng chính bởi chuyện này mà hắn bình tâm lại, không còn cho mình là vô địch thiên hạ nữa, tiện thể còn nghĩ đến một việc.

https://thuviensach.vn

Năm nay, là năm mà an ninh mạng phát triển vượt bậc.

Hai lần tàn phá của worm[1] khiến cả thế giới bắt đầu dành sự quan tâm cho an ninh mạng. Hiển nhiên trong nước cũng không ngoại lệ, thậm chí còn đặc biệt cử người chịu trách nhiệm việc này. Thật trùng hợp, thứ nam Lý Thành Giang nhà Lý Nghị Nam chính là người phụ trách ấy.

[1] Worm hay còn gọi là sâu máy tính: Là một chương trình máy tính có khả năng tự nhân bản giống như virus máy tính. Tuy nhiên virus là một phần của chương trình và chỉ gây hại khi bạn mở hoặc chạy chương trình đó, thì worm lại có thể tự nhân bản trong hệ thống của bạn và tự di chuyển từ máy tính này sang máy tính khác. Do đó máy tính của bạn có thể gửi đi hàng nghìn bản copy của worm ra ngoài và gây ra sự tàn phá kinh khủng.

Lần trước, sau khi Hàn Trọng Viễn dùng chuyện của Lý Mẫn Học để tạo dựng quan hệ với Lý Nghị Nam thì vẫn đang suy xét xem, nên làm gì để quan hệ của hai bên có thể tiến thêm một bước, bây giờ chẳng phải chính là một cơ hội đấy sao? Hắn không thể trở thành cấp dưới của Lý Thành Giang, song trao đổi với Lý Thành Giang một chút thì cũng chẳng phải việc gì to tát. Chưa kể nếu có thể kéo nhà họ Lý đứng về phía mình thì không còn gì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

***

Rất nhanh đã đến ngày khởi hành.

Hàn Trọng Viễn đặt vé máy bay hơn tám giờ sáng, thức dậy từ sớm, sau khi ăn bánh canh mà Mạnh Ân làm bằng bột mì thì đến thẳng sân bay.

Khi họ đến thì Tiền Mạt đang ăn sáng trong một quán ăn nằm ngoài sân bay, trông thấy hai người thì lập tức vẫy tay: “Các con ăn chưa? Ngồi xuống đây ăn chung không?”

“Bọn con ăn rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Tiền Mạt hơi ngừng lại, cầm một xiên cánh gà nướng nhét vào tay Mạnh Ân: “Mẹ gọi nhiều lắm, Mạnh Ân, nếu nó không ăn thì con ăn giúp mẹ một chút đi.”

“Cảm ơn ạ.” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, cẩn trọng cắn miếng cánh gà trên tay. Cậu vẫn không hiểu vì sao Hàn Trọng Viễn lại không thích ăn đồ bên ngoài, rõ ràng bất kể là lasagna hay cánh gà nướng thì cũng đều ngon ơi là ngon.

https://thuviensach.vn

Trước đây Mạnh Ân chưa ngồi máy bay bao giờ nên chỉ biết đi theo Hàn Trọng Viễn, có vẻ hơi rụt rè. Thật ra ở sân bay có rất nhiều người giống cậu, nhưng lên khoang hạng nhất thì chỉ có một mình cậu mà thôi, nhất thời bị vô số người chú ý khiến cậu không khỏi thấy hơi xấu hổ.

"Đừng lo." Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái, cho cậu chiếc kẹo cao su, "Nhai vài miếng rồi ngủ một giấc dậy là đến nơi rồi."

Hàn Trọng Viễn nói thì dễ, nhưng Mạnh Ân căn bản ngủ mãi không được, hai mắt cứ mở to hiếu kì nhìn ngó xung quanh.

Tiền Mạt thấy thế thì bật cười, không khỏi nhớ lại chuyện khi xưa của mình: "Nhớ lần đầu tiên mẹ ngồi xe lửa cũng hồi hộp y như con vậy, còn ngồi máy bay thì… Trước cái hôm đầu tiên đi máy bay, mẹ lo đến nỗi mấy ngày không ngủ được, thế nên hôm ấy vừa lên máy bay cái là mẹ ngủ luôn."

Mạnh Ân lắng nghe một cách chăm chú nhưng không nói gì. Thấy cậu như vậy Tiền Mạt lại cười nhẹ: "Thằng bé này, chẳng biết nói chuyện với người khác gì cả, đúng là không phải người có khiếu làm ăn mà… Đúng rồi, đồ uống trên máy bay đều là miễn phí, con có muốn uống gì không?"

https://thuviensach.vn

“Sữa thì sao ạ?” Mạnh Ân hỏi, trước giờ lúc nào Hàn Trọng Viễn cũng cho cậu uống sữa.

“Thế thì gọi cốc sữa nhé, con có uống không Trọng Viễn?” Tiền Mạt lại hỏi.

“Không cần đâu.” Hàn Trọng Viễn khẽ phất tay. Ở ngoài, hắn vẫn có thể ăn một ít đồ ăn thức uống được đóng hộp cẩn thận, nhưng dù gì cũng không thích, thậm chí nhìn thôi là đã thấy ghét rồi, chẳng bằng không ăn còn hơn.

Hàn Trọng Viễn không gọi gì cả, cuối cùng chỉ có Mạnh Ân và Tiền Mạt gọi mấy thứ. Ban đầu Mạnh Ân uống rất từ tốn, sau đấy phát hiện xung quanh có người rất thoải mái mà gọi thêm ly thứ hai ly thứ ba thì cũng uống một ngụm cạn hết sữa, sau đó gọi thêm một ly trà sữa.

Lúc xuống máy bay thì bụng của Mạnh Ân đã đầy căng nước, dù đã đi vệ sinh ở trên máy bay thì vẫn có xúc động muốn chạy vào nhà vệ sinh.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, mẹ cứ đi trước đi, bọn con sẽ đi riêng.” Hàn Trọng Viễn chờ Triệu Anh xách hành lí của mình theo kịp, mới quay sang Tiền Mạt nói.

“Con không đến nhà họ Hàn với mẹ à?” Tiền Mạt gần như hiểu ý Hàn Trọng Viễn ngay tức thì.

“Mẹ, hôm tổ chức tiệc con sẽ đến.” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn vốn chẳng có ý định đến nhà họ Hàn ở, thế có khác nào tự mình rước lấy khó chịu đâu chứ?

Tiền Mạt cũng không thể để con mình chịu ấm ức, lập tức gật đầu: “Vậy cũng được. Mẹ có một căn nhà ở thành phố B, chỗ đó con cũng biết, hay các con đến đấy ở nhé?”

“Cũng được.” Hàn Trọng Viễn gật khẽ, hắn không thích ở khách sạn, có nhà để ở thì không còn gì tốt hơn.

Tiền Mạt nhanh chóng rời đi. Bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới dẫn Mạnh Ân đi sang hướng khác, chẳng bao lâu đã đến một nhà vệ sinh gần đấy: “Em nhanh lên một chút.”

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Mạnh Ân mỉm cười.

Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đi ra từ một cửa khác, mà cùng lúc đó, Tiền Mạt cũng ngồi vào xe do nhà họ Hàn cử đến.

Trước kia, Hàn Thận sẽ chẳng đích thân đi đón người như thế này, nhưng biết lần này Hàn Trọng Viễn cũng đến, ông ta lại tự mình đi. Đã nhiều ngày ông ta chưa gặp con mình rồi, bấy giờ vô cùng mong mỏi có thể nói chuyện hẳn hoi với con.

“Tiểu Mạt, Trọng Viễn đâu?” Thấy chỉ có mình Tiền Mạt đi ra, Hàn Thận không kìm được lên tiếng hỏi.

“Trọng Viễn sẽ ở bên ngoài, chúng ta đi thôi.” Tiền Mạt đáp.

“Ở bên ngoài? Anh đã đích thân đến đón nó rồi mà nó còn muốn ở ngoài nữa à?” Hàn Thận lập tức cau mày.

“Thế thì đã sao?” Tiền Mạt hỏi lại, “Chẳng lẽ để nó đến ở trong nhà họ Hàn rồi phải chịu ấm ức à?”

https://thuviensach.vn

“Tiểu Mạt! Anh biết bố mẹ không thích em, khiến em chịu chút ấm ức, nhưng Trọng Viễn ở nhà họ Hàn thì sao lại phải chịu ấm ức cơ chứ? Bố mẹ đều rất thích nó!” Hàn Thận day trán, cảm thấy vợ con mình càng lúc càng ngang ngược.

“Lúc Tiểu Viễn và Hàn Hành Diểu xuất hiện tranh cãi, không phải lần nào các người cũng giúp Hàn Hành Diểu à?”

“Sức khoẻ của Hành Diểu không tốt.”

“Vâng, sức khoẻ không tốt! Thế nên có làm bao nhiêu việc xấu thì cũng không sao.” Tiền Mạt khẩy cười một tiếng, “Được rồi, tôi không muốn cãi nhau. Nếu anh không chào đón tôi, tôi tới ở với Trọng Viễn là được.”

Hàn Thận im lặng siết chặt nắm tay, càng lúc càng giận vợ mình. Những ngày này, ông ta đã hạ mình trước Tiền Mạt nhiều lắm rồi, thế mà lúc nào Tiền Mạt cũng thờ ơ, còn làm ra vẻ như ông ta nợ họ không bằng.

https://thuviensach.vn

Ông ta đối xử với Tiền Mạt chưa đủ tốt ư? Cho dù người nhà ông ta có sai thì chẳng lẽ, Tiền Mạt không thể bao dung chút nào được à?

Tiền Mạt cũng thấy rõ biểu tình của Hàn Thận. Dạo trước, sau khi viết hết những việc mà người nhà họ Hàn từng làm rồi gửi mail cho Hàn Thận, cô cũng từng nghĩ đến việc làm lành với Hàn Thận. Nhưng sau này lại nhận ra không sao có thể làm được, nhất là khi Hàn Thận hoàn toàn không hiểu được lỗi lầm của mình.

Không sai, đúng là Hoa Viễn dùng tiền của nhà họ Hàn gây dựng. Nhưng chút tiền ấy cũng chẳng phải mấu chốt, ngay từ đầu nhà họ Hàn đều chưa từng cho họ bất cứ sự giúp đỡ nào… Trước kia Hàn Hành Diểu ra nước ngoài chữa bệnh, chỉ e viện phí còn vượt qua số tiền mà họ nhận từ nhà họ Hàn, thế thì cớ gì Hàn Thận lúc nào cũng cho rằng mình thiếu nợ người nhà họ Hàn? Số tiền mấy năm nay cô gửi về nhà họ Hàn chẳng lẽ còn ít?

Bầu không khí giữa Tiền Mạt và Hàn Thận căng như giây đàn, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân lại rất thanh bình.

Nhà của Tiền Mạt ở thành phố B cũng là một căn biệt thự, trước giờ vẫn luôn có người chăm chút. Sau khi Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đến, Mạnh Ân bèn dùng đồ ăn trong bếp nấu cơm, cùng ăn với Hàn Trọng Viễn, sau đó lại bắt đầu thu dọn đồ đạc.

https://thuviensach.vn

Nhìn Mạnh Ân bận tới bận lui, Hàn Trọng Viễn cũng dần thấy nóng mắt: “Để đấy chốc nữa dọn tiếp, em đi đổi ra giường đi, chúng ta nằm nghỉ một lát.”

“Vâng.” Mạnh Ân gật khẽ, nhanh chóng đổi ra giường và vỏ chăn, còn ngoan ngoãn nằm sẵn trên giường. Dạo trước cậu còn kinh hãi khi được Hàn Trọng Viễn ôm ngủ, gần đây lại hết sức bình tĩnh – họ đã là người yêu rồi, lẽ nào không nên ngủ chung?

Nhiệt độ trong mắt Hàn Trọng Viễn càng lúc càng tăng, ôm chặt lấy Mạnh Ân, như thể muốn khảm người vào thân thể của mình vậy.

Mạnh Ân không thoải mái lắm, mở to hai mắt nhìn Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn thở dài, đành phải nói: “Ngủ đi.”

Sau khi thổ lộ với Mạnh Ân, càng lúc hắn càng ham muốn Mạnh Ân, thậm chí còn có xúc động muốn ăn Mạnh Ân ngay lập tức, có điều rốt cuộc vẫn kiềm chế được.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân còn quá nhỏ, cộng cả số tuổi đời trước của hắn thì cậu chỉ đáng tuổi con hắn, quả thật hắn có phần không xuống tay được. Hơn nữa nghe nói chuyện đó giữa hai người đàn ông sẽ gây ra thương tích…

Đời trước hắn đã bất lực mười lăm năm, đời này có thể lấy lại cảm giác thì đã phải cảm ơn trời đất lắm rồi. Đổi lại có một số việc cũng không thể vội vàng.

Hàn Trọng Viễn biết, tối qua Mạnh Ân quá phấn khích không ngủ được nên mới bảo cậu ngủ một giấc, chứ bản thân cũng chẳng định ngủ. Thế mà ôm người trong lòng, sau cùng hắn lại bất giác thiếp đi lúc nào không hay…

Đêm đến, sau khi đưa đồ ăn mà người giúp việc nấu cho Triệu Anh và hai vệ sĩ khác, Hàn Trọng Viễn lại ăn cơm Mạnh Ân nấu, sau đó mang quà đến nhà họ Lý, thăm hỏi Lý Nghị Nam.

“Sao con lại đến đây một mình?” Lúc trông thấy Hàn Trọng Viễn, Lý Nghị Nam có hơi kinh ngạc.

“Bác, con đến là có việc riêng.” Hàn Trọng Viễn trả lời.

https://thuviensach.vn

“Việc riêng?” Lý Nghị Nam tò mò nhìn Hàn Trọng Viễn.

“Nghe nói anh họ đang phụ trách vấn đề an ninh mạng? Con có nghiên cứu một chút về việc này.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp tự tiến cử mình.

“Tin tức của con cũng nhanh nhạy thật.” Lý Nghị Nam mỉm cười, biết hắn là người đối diện lại muốn mang lợi đến cho mình rồi.

Trước đây ông được Hàn Trọng Viễn nhắc nhở chuyện của Lý Mẫn Học, gì thì gì cũng chỉ là một câu nhắc nhở, cùng lắm thì chỉ làm tăng thiện cảm của ông với Hàn Trọng Viễn mà thôi. Nhưng nếu bây giờ Hàn Trọng Viễn có thể giúp đỡ cho thằng út nhà ông thì…

Mặc dù gần đây thằng bé này đã gây ra một hành động rất vô lí, nhưng so với Hàn Hành Diểu thì ông vẫn thích người trước mặt này hơn.

Lý Nghị Nam có hai con trai một con gái. Con gái gả rồi cũng như bát nước đổ đi, tuy cuộc sống bây giờ rất ổn, nhưng cũng không thể coi là quá tốt. Tuy nhiên hai thằng con trai đều rất có tiền đồ.

https://thuviensach.vn

Con trai cả Lý Thành Phong đã bước chân vào giới quan chức từ lâu, gần đây mới đến thành phố S nhậm chức. Mà con trai thứ tốt nghiệp tiến sĩ xong, cũng từng bước mà thăng tiến. Chỉ nhìn tình hình này thì đã biết, mai sau nhà họ Lý phát triển nhất định không tầm thường.

Trên thực tế, đúng là nhà họ Lý phát triển rất được. Tiếc rằng đời trước, chuyện của Lý Mẫn Học đã đâm cho họ một kích đau, cuối cùng cũng dần tuột dốc…

Lần trước lời nhắc nhở của Hàn Trọng Viễn đã giúp được Lý Thành Phong, lần này đề nghị về an ninh mạng, ắt hẳn có thể giúp Lý Thành Giang một tay.

Hàn Trọng Viễn vốn là hậu bối mà Lý Nghị Nam đánh giá cao, vậy nên sau khi Hàn Trọng Viễn tự tiến cử, ông nhanh chóng liên lạc với thằng út dạo này đang bận đến sứt đầu mẻ trán nhà mình, sau đó tiến cử Hàn Trọng Viễn với nó.

Mấy năm cuối đời trước, Hàn Trọng Viễn vẫn làm hacker nên rất am hiểu về vấn đề an ninh mạng này, hiển nhiên đề ra sáng kiến rất được, cũng khiến Lý Thành Giang nhìn hắn bằng cặp mắt khác xưa.

https://thuviensach.vn

“Trước đây lúc gặp tụi hacker mới mấy mươi tuổi đầu kia thì anh đã nghĩ là trẻ con bây giờ càng ngày càng giỏi rồi, không ngờ em họ mình cũng là một trong số đó.” Lý Thành Giang là người rất dễ tính, sau khi nói chuyện với Hàn Trọng Viễn thì lập tức có thiện cảm với Hàn Trọng Viễn.

“Đấy chỉ là sở thích của em thôi.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Thích cái này là chuyện tốt mà, tương lai nhất định internet sẽ càng ngày càng phát triển… Cơ mà bây giờ cậu đang mở công ti à?”

“Đúng vậy, em có mở một công ti nhỏ, tên là Duyên Mộng.”

“Duyên Mộng sao có thể coi là công ti nhỏ được!” Lý Thành Giang nhướn mày ngạc nhiên, “Hàng của Duyên Mộng anh cũng mua nữa đó, dạo này nổi tiếng lắm luôn. Em họ, có thể nói cậu đúng là trò giỏi hơn thầy rồi!” Anh nghe bố mình nói Hàn Trọng Viễn đang mở công ti, nhưng bây giờ mới biết hoá ra chính là Duyên Mộng mà dạo này đang rất hot kia. Nhất thời lại càng coi trọng Hàn Trọng Viễn.

“Chẳng qua chỉ dùng một ít mánh khoé mà thôi… Anh họ, anh có thể giúp em giữ bí mật chuyện này được không?” Hàn Trọng Viễn nhìn Lý Thành Giang.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 45: Trịnh Kỳ

Bây giờ Duyên Mộng quá yếu ớt. Hàn Trọng Viễn cũng chẳng mong người nhà họ Hàn biết đến sự tồn tại của nó, nên mới nhờ Lý Thành Giang che giấu giúp.

"Cậu không muốn cho mọi người biết Duyên Mộng là của mình à?" Lý Thành Giang hơi khó hiểu, không phải bây giờ Hàn Trọng Viễn đang cần cơ hội để chứng tỏ bản thân mình sao? Cớ gì lại không nói việc này ra chứ?

"Duyên Mộng là hình thức đầu tư cổ phần, còn có bên đối tác nữa, không thể coi là công ti của em được. Hơn nữa bây giờ Duyên Mộng còn quá yếu ớt, em lo người khác biết nó có quan hệ với em thì sẽ nhằm vào nó." Hàn Trọng Viễn đáp.

Lý Thành Giang cũng là người thường xuyên lên mạng nên hiển nhiên biết, bây giờ Duyên Mộng nổi tiếng như thế đều nhờ vào quảng cáo, chứ chịu chút sóng gió là sẽ có nguy cơ lật thuyền ngay, trái lại cũng hiểu quyết định của Hàn Trọng Viễn: "Cậu yên tâm, anh nhất định sẽ giúp cậu giữ kín chuyện này. Đúng rồi, hôm nay không còn nhiều thời gian nữa, có nói cũng không kĩ được, hay là cậu ở lại đây rồi ngày mai nói tiếp?"

https://thuviensach.vn

“Anh họ, hành lí của em đều đã đưa hết sang nhà mẹ em rồi, để sáng mai lại đến thì hơn.” Hàn Trọng Viễn từ chối.

“Vậy cũng được, ngày mai anh sẽ giới thiệu mấy người cho cậu làm quen.” Lý Thành Giang cười, tuy anh đã ba mươi tuổi nhưng vẫn chưa kết hôn, tinh thần rất trẻ trung, đối xử với Hàn Trọng Viễn cũng rất thân thiết.

Tối ấy khi Hàn Trọng Viễn về nhà thì Mạnh Ân đã dọn dẹp xong đồ đạc, đang ngồi đọc sách trên sô pha, trông thấy hắn bèn đứng dậy ngay: “Anh về rồi?”

Trong lòng Hàn Trọng Viễn chợt ấm áp, vẻ mặt dịu xuống, song rất nhanh lại ngoảnh đi ho nhẹ một tiếng: “Anh đói rồi, em nấu gì cho anh ăn đi.”

“Trong tủ lạnh có vỏ sủi cảo, em làm sủi cảo cho anh nhé?” Mạnh Ân hỏi, hắn là làm sủi cảo sẽ rất nhanh?

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đáp.

https://thuviensach.vn

Tay chân nhanh nhẹn, rất nhanh Mạnh Ân đã băm xong một miếng thịt heo nhỏ, sau đó cho thêm ít cải thảo, cuối cùng gói hai mươi miếng sủi cảo để vào nồi.

Da sủi cảo được làm sẵn nên cũng không khó gói. Chỉ tiếc vì cậu cứ lo nấu không chín nên đã đun hơi lâu, vỏ sủi cảo mua lại quá mỏng nên rất nhiều miếng sủi cảo bị rách vỏ, may là không ảnh hưởng nhiều đến hương vị.

Hàn Trọng Viễn gắp năm miếng cho Mạnh Ân rồi chén sạch chỗ còn lại: “Sủi cảo này ăn ngon lắm, sáng mai ăn tiếp nhé.”

“Vâng.” Mạnh Ân chỉ thấy mặt mình nóng lên. Hương vị của chỗ sủi cảo cậu làm này tuyệt đối là rất bình thường, Hàn Trọng Viễn thấy ngon, chắc chắn là trước đây cậu nấu nướng chẳng ra sao… Trước kia ở thành phố S cậu không biết đi học nấu ăn ở đâu, cũng chẳng có thời gian. Bây giờ đúng lúc rảnh rỗi. Người giúp việc mà Tiền Mạt thuê để trông coi căn nhà này có tài nấu nướng cũng không đến nỗi nào, hắn là có thể học một chút?

Sáng hôm sau, Mạnh Ân hỏi qua người giúp việc kia, sau đó ngoài cải thảo và thịt heo ra, còn cho thêm trứng gà và rau hẹ vào sủi cảo.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn ăn xong hai bát tô, sau đó mới sang nhà họ Lý.

Lý Thành Giang đã đợi Hàn Trọng Viễn ở nhà họ Lý từ lâu, sau đó lại muốn đưa hắn đến chỗ làm của mình.

“Anh họ, em đến nơi làm việc liệu có ổn không?” Hàn Trọng Viễn khẽ nheo mày. Hắn biết quốc gia thường gặp phải những vụ hacker tấn công. Hai năm trước thậm chí còn từng chiến đấu với hacker nổi tiếng ở nước ngoài nên rất cần người tài trong lĩnh vực này. Nhưng dù sẽ trợ giúp hết sức, hắn cũng chẳng định lún vào quá sâu.

“Không sao đâu, dạo này vì vụ worm biến thể kia với mấy website bị hacker tấn công nên chỗ anh có tìm một số người ngoài đến giúp đỡ. Cậu cứ coi như đến giúp anh là được rồi. Tới nơi thì làm quen với họ, sau đó trao đổi cách thức liên lạc.” Hắn Lý Thành Giang cũng có ý để Hàn Trọng Viễn mở rộng mạng lưới quan hệ.

Sống lại đã sắp nửa năm, khi không có Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn cũng đã có thể tự kiềm chế bản thân phần nào. Kĩ thuật của hắn lại rất ổn nên trái lại khá hợp cạ với những người mà Lý Thành Giang giới thiệu. Mà cho dù có không hợp tính thì cũng chẳng phải do vấn đề ở hắn – ở đây có quá nhiều người quái gở! Chẳng hạn trong số đó có một kĩ thuật viên, hai

https://thuviensach.vn

mắt thâm quầng, người như cây sào, dù ai bắt chuyện thì anh ta cũng chả thèm để ý. So với những người này thì có thể nói, tính tình Hàn Trọng Viễn đã dễ chịu lắm rồi.

Trong những người ở đây, có cả những người mà Hàn Trọng Viễn biết. Sau khi trao đổi cách liên lạc với nhau, Hàn Trọng Viễn bắt đầu suy xét xem nên làm gì để chiêu mộ những người này. Đúng lúc ấy, một người đàn ông có mái tóc mọc nửa vàng nửa đen loạng choạng từ ngoài đi vào.

Nói đúng ra thì, không phải tóc y mọc nửa vàng nửa đen, mà là mái tóc ban đầu vốn nhuộm vàng, nhưng về sau thì không nhuộm nữa, nên mới mọc ra bảy đến tám centimet tóc đen. Không sai, có khoảng bảy đến tám centimet là tóc đen. Người đàn ông này… y để tóc dài!

Trông thấy người này, Hàn Trọng Viễn chợt nảy sinh cảm giác thảm khốc đến không nỡ nhìn. Ở đây rất nhiều kĩ thuật viên có vẻ ngoài "đầu trâu mặt ngựa", nhưng trong nhiều người như vậy, kẻ khiêu chiến mắt thẩm mĩ của hắn nhất tuyệt đối là người trước mặt này.

Thật ra mặt mũi người này rất ưa nhìn. Nhưng mái tóc vừa đen vừa vàng rối tinh rối mù xoã trên vai, dưới cằm thì tua tủa râu, người lại gầy trơ xương, trông chẳng khác gì dân tị nạn…

https://thuviensach.vn

Tất nhiên nếu chỉ có vậy thì cũng không sao, trạch nam không chăm chút nhiều khiến người ngợm luộm thuộm là chuyện hết sức bình thường. Vấn đề là Hàn Trọng Viễn biết người này.

“Trọng Viễn, để anh giới thiệu với cậu một chút. Vị này là Noyce, mới về nước không lâu. Cậu ấy từng thắng lớn trong giải hacker thế giới tháng sáu năm nay, là một trong những hacker hàng đầu thế giới bây giờ.” Lý Thành Giang giới thiệu giúp Hàn Trọng Viễn, giọng nói tỏ ra cực kì sùng bái Noyce.

“Noyce, chào anh.” Hàn Trọng Viễn vươn tay, khoé miệng hơi méo. Trịnh đại thiếu này nổi tiếng tự luyến, được mọi người ca ngợi là người đi đầu trào lưu, vậy mà cũng có lúc dày vò bản thân thành ra thế này? Hơn nữa anh ta là một hacker? Thậm chí còn là hacker Noyce tiếng tăm lẫy lừng?

Chàng trai trước mắt này là người Cảng thành[1], tên tiếng Trung là Trịnh Kỳ. Đời trước Hàn Trọng Viễn cũng biết. Thậm chí trong mắt hắn, cuộc đời của người này rất giống truyền kỳ.

[1] Cảng thành hay Hương Cảng: Hongkong.

https://thuviensach.vn

Bố của Trịnh Kỳ làm bất động sản ở Cảng thành, cực kì giàu có. Mà mẹ của Trịnh Kỳ thì là con gái nhà họ Hoắc – một gia tộc lớn ở Cảng thành. Hai người trai tài gái sắc, gia thế tương đương, là một cặp vợ chồng vô cùng thắm thiết trong mắt mọi người. Con trai độc nhất Trịnh Kỳ của họ cũng được chú ý.

Từ nhỏ Trịnh Kỳ đã là đại thiếu gia được mọi người săn đón ở Cảng thành. Đến khi trưởng thành thì các loại tiệc tùng ở Cảng thành càng không thể thiếu y, là một trong những đại thiếu gia tiếng tăm lẫy lừng nhất. Song đúng vào lúc y đương nổi tiếng nhất, bỗng nhiên y lại phản nghịch bỏ nhà ra đi!

Vị đại thiếu gia này bỏ nhà đi suốt hai năm mới quay về Cảng thành. Sau đó tỉnh ngộ không chơi bời khắp nơi nữa, trái lại bắt đầu học tiếp quản gia nghiệp. Đáng lí mọi chuyện đến đây là tạm thời kết thúc, lại chẳng ngờ đúng lúc ấy, bỗng nhiên bố y mang về một cậu con riêng…

Hàn Trọng Viễn cũng không rõ rốt cuộc nhà họ Trịnh đã xảy ra chuyện gì. Chỉ biết Trịnh Kỳ đưa mẹ rời khỏi nhà họ Trịnh, sau đó dùng số tiền còn lại trên người đi đầu tư. Đầu tư vào công ti điện thoại mới khai trương của Đàm Phi Dược, giành được một phần cổ phần.

Chuyện sau này thì không cần phải nói nữa. Công ti của Đàm Phi Dược trở thành một con hắc mã trên thị trường điện thoại. Dù trên trường quốc tế chẳng mấy nổi danh, nhưng trong nước lại vô cùng đắt hàng. Chưa

https://thuviensach.vn

qua mấy năm, Trịnh đại thiếu gia nghèo túng lại trở thành người có tiền, sau đó phong độ nhẹ nhàng mà xuất hiện trong giới xã giao.

Đời trước khi Hàn Trọng Viễn qua đời, vị Trịnh đại thiếu gần năm mươi này chăm chút cực tốt nên trông cùng lắm cũng chỉ ba mươi: vẫn tuấn tú, phóng khoáng, phong lưu và hào hoa lắm. Bình thường còn hay lên trang bìa tạp chí, có lượng lớn fan hâm mộ. Tuy nhiên chẳng biết có phải vì chuyện tình cảm bố mẹ rạn nứt hay không, y vẫn chưa lập gia đình.

Mặc dù tuổi tác người này không còn nhỏ nữa, nhưng vì dáng vẻ mặt mũi ưa nhìn nên luôn được cho là một "Vương lão ngũ"[2] cấp độ kim cương. So ra thì, ông chủ Đàm Phi Dược béo phì của y đứng cạnh y cứ như là người ở hai thế hệ. Vậy nên rõ ràng tuổi tác xấp xỉ nhau, thế mà lúc nào cũng bị dân mạng ném đá…

[2] Vương lão ngũ: Tên một bộ phim nói về dân nghèo ở Thượng Hải TQ. Sau bộ phim, "Vương lão ngũ" trở thành danh từ chỉ người đàn ông lớn tuổi mà còn độc thân.

Khi Trịnh Kỳ hơn năm mươi tuổi còn có thể khiến hàng loạt cô nàng đổ gục, gu ăn mặc được tạp chí thời trang ca ngợi là kinh điển, thế mà không ngờ cũng có lúc như này. Nếu bây giờ hắn chụp ảnh người này, mai sau có khi lại bán được giá cao không chừng?

https://thuviensach.vn

Nghe Lý Thành Giang giới thiệu, Trịnh Kỳ nhếch mi nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, uể oải lên tiếng: “Chào cậu.”

“Noyce, tối qua cậu lại thức đêm à?” Lý Thành Giang khẽ cau mày, “Cậu nên chú ý nghỉ ngơi nhiều hơn đi.”

“Ừm.” Trịnh Kỳ rũ mi đáp, trực tiếp gục vào chiếc máy tính gần đấy.

Hàn Trọng Viễn vốn còn định nói vài câu với Trịnh Kỳ, nhưng trông thấy bộ dạng bây giờ của y thì không nghĩ đến nữa. Sau đó bắt đầu thảo luận một số kiến thức về internet với những người khác.

Đời trước Hàn Trọng Viễn bắt đầu tiếp xúc với các kiến thức hacker khi lên Đại học, nhưng mãi tới sau khi mình bại liệt mới bắt đầu đi sâu vào học mấy thứ này. Vậy nên cũng không quen thuộc các mánh khoé mà hacker những năm gần đây thường sử dụng. Trái lại hắn biết rất nhiều mánh khoé tiên tiến hơn.

Bây giờ hệ thống của một chiếc máy tính bình thường cũng hoàn toàn khác biệt với mấy thập niên sau, những mánh mà Hàn Trọng Viễn có thể làm cũng không nhiều. Nhưng dù chỉ có một số ít kia thì cũng đã ghê gớm lắm rồi.

https://thuviensach.vn

“Sao cậu có thể nghĩ được như thế nhỉ, giỏi quá đi mất.” Vị “cây sào” lúc trước hoàn toàn không để ý đến Hàn Trọng Viễn, cũng chẳng quan tâm đến người khác, bấy giờ lại trợn tròn mắt, nhìn Hàn Trọng Viễn đầy sùng bái.

“Cách thế này ở nước ngoài đã có người sử dụng rồi. Tôi chỉ thay đổi một chút thôi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Thoạt tiên hắn mới chỉ làm chút khởi động, nhưng không thể không nói, mấy thủ thuật này rất đáng kinh ngạc.

“Kĩ thuật tin học của cậu rất tốt, cơ mà, sao tôi thấy tường lửa này quen quen.” Bỗng nhiên Trịnh Kỳ sán đến, sau đó âm u nhìn Hàn Trọng Viễn.

Trong mắt Trịnh Kỳ có ý đối địch, sắc mặt Hàn Trọng Viễn cũng lạnh đi: “Thế à?”

Trịnh Kỳ xụ mặt, tản ra khí thế “đừng chọc tôi”, định bụng “thảo luận” cẩn thận chuyện trước đấy với Hàn Trọng Viễn. Nhưng sau khi đối mặt với ánh mắt lạnh lẽo của Hàn Trọng Viễn, y lại không kìm được cảm thấy hoảng sợ, quên tiệt mình định làm gì.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ bị doạ sợ. Nhưng chờ khi y hồi thần, lại nhìn Hàn Trọng Viễn lần nữa thì Hàn Trọng Viễn đã thu lại biểu tình trước đấy từ lâu, khiến y còn nghi ngờ không biết có phải mình nhìn nhầm hay không.

Lục lọi trí nhớ một phen, Trịnh Kỳ cau mày nhìn Hàn Trọng Viễn: "Lần trước người giúp Đàm Phi Dược chặn tôi có phải cậu không?"

Lời này của Trịnh Kỳ vừa nói ra thì Hàn Trọng Viễn bèn nghĩ đến hacker mà lúc trước từng đối đầu kia. Không ngờ người nọ lại là Trịnh Kỳ… Hắn đã bảo sau này sao tự dưng Trịnh Kỳ lại đầu tư vào công ti của Đàm Phi Dược mà, thì ra là vì hai người này đã quen biết nhau từ lâu?

"Anh chính là kẻ thù kia của Đàm Phi Dược?" Hàn Trọng Viễn hỏi.

Vẻ mặt Trịnh Kỳ hết sức đặc sắc. Lát sau mới nghiến răng nghiến lợi nói: "Cậu dẫn tôi đi gặp Đàm Phi Dược!"

***

Hôm ấy khi Hàn Trọng Viễn về nhà, đằng sau mọc thêm một cái đuôi – Trịnh đại thiếu gia lúc nào cũng tuỳ hứng làm bậy, nói xong mấy câu bèn

https://thuviensach.vn

bỏ việc, định bụng bám dính lấy Hàn Trọng Viễn. Khiến Lý Thành Giang nhìn Hàn Trọng Viễn mà sắc mặt có phần căm phẫn: khi trước họ đã phải tốn không ít công sức mới có thể tìm được Trịnh Kỳ! Vậy mà bây giờ người này lại cuốn gói như thế!

Hàn Trọng Viễn sẵn sàng chăm chút cho Đàm Phi Dược, nhưng với Trịnh Kỳ thì không để ý như thế. Sau khi về đến nhà bèn giao thẳng cho người giúp việc, để người giúp việc thu xếp cho y một phòng.

Mạnh Ân cũng bị phong cách ăn mặc như Brother Sharp[3] của Trịnh Kỳ làm kinh hãi. Tất nhiên lúc ấy cậu cũng không biết Brother Sharp là ai, chỉ cảm thấy Trịnh Kỳ rất kì cục, kèm theo tức giận vì không biết y là ai. Nhưng dù vậy, cậu cũng chẳng hỏi câu nào mà trái lại, chỉ làm theo yêu cầu của Hàn Trọng Viễn đi nấu cơm.

[3] Brother Sharp: Nguyên danh Trình Quốc Vinh, sinh năm 1976, là một người ăn xin. Năm 2010, sau khi một nhiếp ảnh gia tình cờ chụp được bức hình anh này với vẻ ngoài bụi bặm, rất manly rồi tung lên mạng, thì được dân mạng tung hô là “chàng ăn mày đẹp trai nhất TQ”.

Hàn Trọng Viễn bảo Mạnh Ân chỉ cần nấu cơm cho hai người họ. Mạnh Ân nhìn qua nhìn lại trong bếp, cuối cùng lấy cà rốt xào thịt, cắt cánh gà đem kho, rồi nấu một nồi canh đậu phụ.

https://thuviensach.vn

Khi hai món một canh bày lên bàn, rốt cuộc Trịnh Kỳ cũng ra khỏi nhà tắm, vừa bước xuống tầng vừa không ngừng ca thán: “Dao cạo râu trong nhà tắm chẳng ra làm sao, cạo rát cả mặt. Sữa rửa mặt cũng không phải hãng xịn, rửa xong mặt mày khô rom hết ý. Dầu gội đầu các cậu lại còn dùng loại XX nữa chứ, dùng hãng này sẽ làm tổn thương da đầu đó các cậu biết không? Còn nữa, ngay cả sữa tắm dưỡng thể làm trắng da cũng chả thấy đâu…”

Hôm qua, sau khi biết Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân sẽ ở đây, người giúp việc đã đặc biệt đi mua hai bộ đồ rửa mặt, đặt trong hai phòng ngủ khác nhau. Do Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ở chung nên rốt cuộc cũng chỉ dùng một bộ. Bộ còn lại, hôm nay vừa vặn cho Trịnh Kỳ dùng.

Trước đây Mạnh Ân chưa dùng sữa rửa mặt bao giờ, lúc thấy người giúp việc mua thứ này còn cảm giác rất mới lạ. Hãng dầu gội đầu kia lại càng là nhãn hiệu nổi tiếng trong mắt cậu. Kết quả đồ xịn trong mắt cậu, vậy mà trong mắt Trịnh Kỳ lại thành ra chẳng đáng một xu…

Nhưng bộ dạng trước kia của Trịnh Kỳ trông cứ như là mấy ngày không tắm rồi. Cho dù mình dùng xà phòng để rửa mặt thì dẫu sao cũng vẫn sạch sẽ thoải mái hơn. Nhìn kiểu gì cũng thấy người đáng chê là Trịnh Kỳ mà?

Tất cả suy nghĩ của Mạnh Ân đều hiện rõ trên mặt. Trịnh Kỳ lập tức xù lông: “Cậu chê tôi? Đồ nhà quê!”

https://thuviensach.vn

Bản thân Hàn Trọng Viễn có thể gắt gỏng với Mạnh Ân, nhưng sẽ không để kẻ khác làm thế. Nghe được ba chữ "đồ nhà quê", sắc mặt hắn lập tức biến đổi: "Anh vừa nói gì?"

Trong mắt Trịnh Kỳ, Mạnh Ân tuyệt đối là quê đến không thể quê hơn. Bày ra dáng vẻ thảm khốc nhất của mình trước mặt đồ nhà quê này đã khiến y bực mình lắm rồi, vậy mà còn bị đồ nhà quê này chê, tất nhiên là y không chịu nổi rồi. Kết quả y còn chưa nói gì, vậy mà lại bị Hàn Trọng Viễn dội cho gáo nước lạnh.

Trịnh Kỳ vốn là người không sợ trời không sợ đất, nhưng sau khi đối diện với vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn, bỗng nhiên lại không dám tranh cãi nữa. Y là người thông minh, tất nhiên phải thức thời mới là bậc tài giỏi!

"Xin lỗi Mạnh Ân mau!" Hàn Trọng Viễn nói tiếp.

"Tôi biết rồi. Mạnh Ân, tôi không nên nói vậy." Trịnh Kỳ bảo Mạnh Ân, trong khoé mắt lại hơi miễn cưỡng.

https://thuviensach.vn

“Anh không xin lỗi hắn hoi, tôi sẽ không đưa anh đi gặp Đàm Phi Dược nữa.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

Trịnh Kỳ trợn trừng mắt, rốt cuộc đành cúi đầu: “Xin lỗi.”

“Không sao.” Trịnh Kỳ xin lỗi xong, Mạnh Ân ngược lại thấy ngại. Cậu lén nhìn Trịnh Kỳ mấy lần, sau đó không thể không thầm thán phục gương mặt của Trịnh Kỳ – mặt mũi người này thật ưa nhìn.

Lúc trước trên mặt người này đầy râu, thoạt trông hơi nhếch nhác. Nhưng bây giờ y đã cạo sạch râu, để lộ gương mặt trắng ngần. Mái tóc dài cũng được buộc gọn đằng sau, đem lại cho người ta cảm giác khác hẳn. Thậm chí lập tức thay đổi từ hình tượng anh chàng sa sút đến công tử danh giá.

Trịnh Kỳ tất nhiên để ý Mạnh Ân nhìn mình chằm chằm, lập tức đắc ý hất cằm. Hàn Trọng Viễn lại kéo Mạnh Ân xuống ngồi cạnh mình: “Em đừng nhìn anh ta.”

Mạnh Ân ngạc nhiên, lập tức cúi đầu xuống. Nhưng gương mặt kia của Trịnh Kỳ hãy còn khắc sâu trong trí óc cậu, khiến cậu chợt hơi hoảng hốt – người này được Hàn Trọng Viễn đưa về, dáng vẻ lại còn ưa nhìn đến thế…

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân còn chưa kịp tưởng tượng xa hơn, Hàn Trọng Viễn đã bắt đầu đuổi Trịnh Kỳ: “Nếu anh xin lỗi xong rồi thì cũng đừng đứng đây nữa, ngứa mắt!”

“Tôi thế này mà ngứa mắt?” Trịnh Kỳ đặt mông ngồi xuống, “Thẩm mĩ cậu có vấn đề hả? Với cả thức ăn các cậu nấu trông cũng chả ra sao. Cà rốt xào mỡ quá, cánh gà chả bóng gì cả, đậu phụ trong canh lại còn nát thế này…”

Trịnh Kỳ đầy chán ghét cầm bát đũa bỏ không ở bên cạnh lên, lại bị Hàn Trọng Viễn dùng đũa đánh vào tay: “Những món này không phải cho anh ăn, anh ra kia ăn đi!”

Trịnh Kỳ đâu thể chịu được sự đối xử như vậy, lập tức định nổi đoá. Chẳng ngờ lại đối diện với ánh mắt lạnh như băng của Hàn Trọng Viễn, bèn thông mình rời đi. Trước khi đi, đúng lúc trông thấy Hàn Trọng Viễn đổi đôi đũa vừa mới đánh mình kia.

Thế này là y bị ghẻ lạnh ư? Thế mà không ngờ y cũng có ngày bị ghẻ lạnh! Trịnh đại thiếu vẫn luôn được người khác nâng niu bỗng thấy hơi ấm ức, đồng thời nghiến răng. Y thành ra thế này đều là tại Đàm Phi Dược.

https://thuviensach.vn

Chờ khi nào tìm được Đàm Phi Dược, nhất định y phải ăn miếng trả miếng Đàm Phi Dược!

Hàn Trọng Viễn để Trịnh Kỳ đi ăn chung với bọn Triệu Anh. Sau khi xong xuôi, tâm trạng hắn dần thoải mái mà bắt đầu ăn cơm.

“Trọng Viễn, cô giúp việc hầm chân giò, còn làm vịt nấu bia nữa, anh muốn ăn không?” Mạnh Ân hỏi. Mấy người vệ sĩ bọn Triệu Anh ăn khoẻ, người giúp việc nấu nướng cũng không hề kém cạnh. Lúc trước cậu trông thấy, đã không kìm được chảy nước miếng rồi.

“Không ăn.” Hàn Trọng Viễn lời ít mà ý nhiều trả lời.

Hít hà hương thịt tản trong không khí, Mạnh Ân lặng lẽ gặm cánh gà.

Cơm nước xong xuôi thì Trịnh Kỳ lên tầng đi ngủ. Hôm sau lúc Hàn Trọng Viễn ra ngoài, y hãy còn chưa rời giường. Chờ Hàn Trọng Viễn đến chỗ Lý Thành Giang một chuyến rồi quay về ăn trưa thì y đã ra khỏi nhà rồi.

https://thuviensach.vn

Tối hôm ấy chính là sinh nhật của Hàn Hành Diểu. Hàn Trọng Viễn cũng lười quan tâm đến y. Sau khi liên lạc với mấy hacker trên mạng, hắn lấy chiếc sơ mi và bộ đồ Tây mà Tiền Mạt đã tìm người thiết kế cho mình ra rồi chậm rãi mặc vào.

Chàng trai trong gương cùng lắm chỉ khoảng mười bảy mười tám, vậy mà mặc bộ Tây trang màu đen lại hết sức ưa nhìn. Hàn Trọng Viễn thắt nơ cho mình, sau đó ngoảnh đầu: “Mạnh Ân, em nấu mấy món cho anh ăn đi.” Đợi lát nữa nhập tiệc, nhất định là hắn sẽ chẳng nuốt trôi thứ gì nên tất nhiên, bây giờ phải ăn no trước đã.

Mạnh Ân đi hấp sủi cảo. Từng miếng từng miếng, Hàn Trọng Viễn ăn hết hai đĩa, sau đó trông thấy Trịnh Kỳ xách túi lớn túi nhỏ quay về.

Mái tóc cắt ngắn chỉ còn sắc đen được tạo kiểu rất phong cách. Áo sơ mi hồng trên người và bộ đồ Tây màu bạc khoác ngoài cũng tương xứng một cách kì lạ. Lại một lần nữa, dáng vẻ Trịnh Kỳ biến đổi lớn.

Mạnh Ân lớn nhường này rồi, nhưng trừ Hàn Trọng Viễn thì Trịnh Kỳ tuyệt đối là người đàn ông ưa nhìn nhất mà cậu từng gặp ngoài trường. Không kìm được lại nhìn thêm mấy lần, khiến sắc mặt Hàn Trọng Viễn càng lúc càng khó coi.

https://thuviensach.vn

Biết trước thì đã chuẩn bị một chút để đưa Mạnh Ân cùng tham gia bữa tiệc nhà họ Hàn rồi… Gương mặt Hàn Trọng Viễn thay đổi thất thường.

Trịnh Kỳ nhạy bén chuồn nhanh tránh khỏi nguy hiểm, Mạnh Ân lại khó hiểu nhìn Hàn Trọng Viễn: “Anh sao vậy?”

“Anh không sao. Em về phòng đi, không được ra ngoài cho đến khi anh về!” Hàn Trọng Viễn lại nói.

“Vâng.” Mạnh Ân đồng ý. Buổi tối cậu vốn cũng định ở trong phòng học bài.

***

Biệt thự nhà họ Hàn nằm trong khu người giàu của thành phố B. Biệt thự ở khu này đều rất lớn, nhưng dẫu vậy thì cũng chẳng đủ để tổ chức tiệc. Thế nên cuối cùng, nhà họ Hàn chọn một hội trường để tổ chức.

Bữa tiệc đã được sắp xếp ổn thoả từ trước, trang trí nguy nga lộng lẫy. Sau khi tới giờ, khách khứa cũng lũ lượt kéo đến. Hàn Hành Diểu ngồi trên

https://thuviensach.vn

một chiếc ghế ở ban công tầng hai, chậm rãi lắc ly rượu trên tay mình. Cũng chẳng biết là đang nhìn rượu đỏ trong ly hay đang nhìn cửa chính của hội trường phía xa xa mà thần sắc thật lạ lùng.

“Hành Diểu, thì ra anh ở đây.” Lịch Tiếu Tiếu lên tầng, liếc nhìn bèn trông thấy y.

“Tiếu Tiếu.” Hàn Hành Diểu động người, nhìn Lịch Tiếu Tiếu cười hết sức dịu dàng, khiến Lịch Tiếu Tiếu bất giác đỏ mặt.

“Hành Diểu, khách khứa đã đến đông lắm rồi, cô bảo em gọi anh xuống dưới.” Lịch Tiếu Tiếu lắc lắc mái tóc uốn cong nhuộm màu hạt dẻ của mình, dường như muốn xua tan nhiệt độ trên mặt.

“Anh biết rồi. Chúng ta cùng xuống đi.” Hàn Hành Diểu đứng dậy bước đến bên Lịch Tiếu Tiếu, đưa tay nắm lấy tay của Lịch Tiếu Tiếu.

Lịch Tiếu Tiếu giãy nhẹ nhưng không ra, ráng đỏ trên mặt càng thêm đậm, cuối cùng không giãy giụa nữa. Tuy nhiên chờ khi xuống dưới tầng, Hàn Hành Diểu lại chủ động buông tay cô ta ra.

https://thuviensach.vn

Trong lòng xẹt qua một tia mất mát, nhưng Lịch Tiếu Tiếu rất nhanh đã trưng ra nụ cười, sau đó đi chào hỏi những người quen biết, trong đó có cả Tiền Mạt mà mấy ngày nay cô ta chưa gặp: “Cô Tiền, Trọng Viễn có đến không? Con không gọi được cho anh ấy… Có phải con đã làm gì sai nên anh ấy không để ý đến con nữa không?”

Gương mặt Lịch Tiếu Tiếu hiện đầy trông mong cùng mất mát. Nếu là khi trước thì chắc chắn Tiền Mạt đã an ủi cô ta rồi, nhưng bây giờ lại tụt hết hứng, nhát gừng bảo: “Sao mà thế được? Chẳng qua là thằng bé đổi số điện thoại thôi.”

“Thế ạ?” Lịch Tiếu Tiếu hơi bĩu môi, sau đó lại nhìn ra cổng lớn, “Cô, Trọng Viễn đến rồi!”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 46: Tiệc Sinh Nhật

Nghe thấy câu nói của Lịch Tiếu Tiếu, cả đám Tiền Mạt đều nhìn ra cổng hội trường. Quả nhiên trông thấy Hàn Trọng Viễn đang đi vào.

Dáng người Hàn Trọng Viễn rất cao. Rõ ràng là nhỏ hơn Hàn Hành Diểu ba tuổi mà lại cao hơn, chưa kể còn thừa hưởng dung mạo ưa nhìn của Hàn Thận và Tiền Mạt nên cực kì thu hút sự chú ý của người khác.

Mấy ngày nay Hàn Hành Diểu vẫn đang vui vẻ vì chuyện mình hạ bệ được Hàn Trọng Viễn. Nhưng thấy Hàn Trọng Viễn như vậy, lại không kìm được nổi lên vài phần ghen tị.

“Không ngờ nó vẫn còn mặt mũi đến đây…” Khuất Tịnh Vân bước đến bên cạnh Hàn Hành Diểu, nói bằng âm lượng mà chỉ con mình mới có thể nghe được.

Hàn Hành Diểu nghe thấy lời mẹ mình, sự đố kị trong lòng cũng bay biến rất nhiều. Bây giờ Hàn Trọng Viễn đã dính tin đồn đồng tính luyến ái, ngay cả Đại học cũng không thi, còn có thể lấy gì ra để so sánh với y?

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu đè cảm xúc trong lòng xuống, mỉm cười bước lên phía trước: “Em hai, cậu đến được thì đúng là tốt quá, anh còn tưởng cậu sẽ không tới chứ.” Nói được một nửa, y bèn tỏ ra hơi ủ rũ, như thể đang buồn vì sự lạnh nhạt của Hàn Trọng Viễn.

Đây là lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn gặp Hàn Hành Diểu sau khi sống lại. Nếu không phải có khoảng thời gian nửa năm xoa dịu thì hắn tin chắc, bây giờ nhất định mình sẽ chẳng quan tâm gì cả mà táng cho Hàn Hành Diểu một đấm. Bây giờ ấy à…

Hàn Trọng Viễn hừ nhẹ một tiếng: “Anh tưởng tôi muốn đến chắc?”

Thái độ và giọng điệu của Hàn Trọng Viễn rõ ràng là không để Hàn Hành Diểu vào mắt. Hàn Hành Diểu thầm siết chặt nắm tay, trên mặt thoáng hiện nét chua chát: “Em hai, rốt cuộc cậu sao vậy? Điện thoại của anh cậu không tiếp, lại còn thế này nữa…”

Hàn Hành Diểu còn chưa nói hết câu, vừa ngẩng đầu lên lại phát hiện Hàn Trọng Viễn đã đi mất từ bao giờ, đang nói chuyện với Lý Thành Giang.

https://thuviensach.vn

Hai gia tộc quan hệ tốt nhất với nhà họ Hàn, một là nhà họ Lý bên chồng của bà cô nhà họ, một là nhà họ Thiệu bên chồng của cô nhà họ. So ra thì nhà họ Lý hiển hách hơn nhà họ Thiệu rất nhiều, nhưng quan hệ với nhà họ Hàn lại không bằng nhà họ Thiệu. Chẳng hạn bữa tiệc sinh nhật lần này của y, tất cả những người cùng thế hệ với y trong nhà họ Thiệu đều đến, cô và chú của y cũng đến. Nhà họ Lý lại chỉ có một mình Lý Thành Giang.

Hàn Hành Diểu đã có ý định làm thân với Lý Thành Giang từ lâu, cũng nghĩ rằng người như Lý Thành Giang chắc chắn sẽ ngứa mắt Hàn Trọng Viễn, không ngờ sự thật lại khác một trời một vực.

Trông thấy Lý Thành Giang và Hàn Trọng Viễn quan hệ thân thiết, Hàn Hành Diểu che miệng lại, bắt đầu ho khan.

“Hành Diểu, anh không sao chứ?” Lịch Tiếu Tiếu lo lắng hỏi. Tuy nhà họ Lịch và nhà họ Hàn không có quan hệ thân thích, nhưng vẫn qua lại rất khăng khít. Lịch Tiếu Tiếu và Hàn Hành Diểu đã lớn lên bên nhau từ nhỏ.

Mặc dù sức khoẻ của Hàn Hành Diểu không tốt, nhưng vô cùng dịu dàng, lúc nào cũng chăm sóc cho cô ta rất chu đáo nên hiển nhiên là cô ta để ý đến Hàn Hành Diểu rồi. Về phần Hàn Trọng Viễn… Tuy hồi nhỏ cô ta cũng từng chơi rất thân với Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ trưởng thành, bố mẹ cô ta lúc nào cũng nhắc nhở cô ta phải gần gũi với Hàn Trọng Viễn, lại khiến cô ta nảy sinh tâm lí phản nghịch.

https://thuviensach.vn

Dù rằng vì yêu cầu của người nhà mà cô ta vẫn liên lạc thường xuyên với Hàn Trọng Viễn, đôi lúc cũng cảm thấy Hàn Trọng Viễn là một người rất được, có thể thoả mãn lòng hư vinh của mình. Nhưng đối với người sẽ đoạt đi những thứ thuộc về Hàn Hành Diểu này, cô ta vẫn không tài nào thích nổi – rõ ràng nhà họ Hàn vốn nên thuộc về Hàn Hành Diểu, kết quả chỉ vì bố của Hàn Hành Diểu mất sớm mà tất cả mọi người đều coi trọng Hàn Trọng Viễn…

“Anh không sao, em đừng trách em hai, dạo này tâm trạng nó không tốt.” Hàn Hành Diểu nói.

“Tâm trạng không tốt không phải do anh ta tự chuốc lấy à? Sống chung với con trai lại còn không thi Đại học, rõ ràng là đáng đời mà, sao có thể có mặt mũi nổi giận với anh cơ chứ?” Khi Lịch Tiếu Tiếu nói những lời này, nét mặt tràn đầy căm tức.

Trước đây Hàn Trọng Viễn vẫn luôn theo đuổi cô ta, thường hay tặng quà cho cô ta, khiến bạn bè đều rất hâm mộ cô ta. Nhưng nửa năm trước, bỗng nhiên lại không để ý đến cô ta nữa. Ban đầu khi Hàn Trọng Viễn không gọi điện viết thư, cô ta chỉ tưởng là Hàn Trọng Viễn thi cử bận rộn nên vẫn chưa bận tâm lắm. Nhưng sau này khi cô ta gọi điện cho Hàn Trọng Viễn, thế mà lại không gọi được, cô ta bèn nổi giận. Chẳng ngờ lúc cô ta đang suy xét xem nên “dạy dỗ” Hàn Trọng Viễn thế nào thì lại biết

https://thuviensach.vn

được chuyện Hàn Trọng Viễn nghỉ học vì một tên con trai từ chỗ Hàn Hành Diểu.

Quả thật Hàn Trọng Viễn đã vứt mặt mũi cô ta xuống đất mà chà đạp! Trước kia còn khua chiêng gióng trống theo đuổi cô ta, thế mà chỉ chớp mắt đã gây ra chuyện như vậy… Lịch Tiếu Tiếu đã hận Hàn Trọng Viễn muốn chết rồi.

Vừa hay, sau khi bố mẹ cô ta nghe phong thanh được ít chuyện của Hàn Trọng Viễn thì không bắt cô ta phải qua lại với Hàn Trọng Viễn nữa. Cô ta cũng theo lẽ thường tình mà gần gũi với Hàn Hành Diểu. Chỉ là không biết vì cớ gì, nguyện vọng của cô ta đã đạt được, trong lòng lại chẳng thấy vui.

“Tiếu Tiếu, đừng nói vậy. Chắc là em hai có nguyên nhân khác.” Hàn Hành Diểu lại nói, đồng thời kho khù khụ.

Lịch Tiếu Tiếu được Hàn Hành Diểu khuyên một câu như vậy thì lại càng tức giận, sau đó bèn đi tới chỗ Hàn Trọng Viễn: “Hàn Trọng Viễn!”

Đây là giọng của Lịch Tiếu Tiếu, giọng của Lịch Tiếu Tiếu khi còn trẻ.

https://thuviensach.vn

Hồi nãy đối diện với Hàn Hành Diểu, Hàn Trọng Viễn còn có thể bình tĩnh thì bây giờ, toàn thân chợt đông cứng. Hắn đột ngột ngừng lại, nổi lên xúc động muốn xoay lại bóp chết Lịch Tiếu Tiếu. Hàn Hành Diểu phản bội hắn, thật ra hắn có thể hiểu được. Quan hệ giữa hắn và kẻ này vốn không phải quá tốt, dùng thù đoạn cũng là việc bình thường. Nhưng điều khiến hắn không chịu nổi, vẫn là sự phản bội của Lịch Tiếu Tiếu.

Hắn đối xử với Lịch Tiếu Tiếu cực kì cực kì tốt, công việc bận rộn đến đâu cũng nhớ đến Lịch Tiếu Tiếu. Đối với con trai lại càng cưng chiều từ nhỏ, chỉ cần về nhà thì lần nào cũng sẽ chơi với nó một lúc… Kết quả Lịch Tiếu Tiếu lại muốn hắn chết, con trai cũng không phải là của hắn…

Thế thì cũng thôi đi, dù gì cũng đã báo được thù rồi. Nhưng đúng vào lúc hắn hạ quyết tâm muốn sống an ổn với Mạnh Ân, Lịch Tiếu Tiếu lại giết Mạnh Ân.

Nhớ lại dáng vẻ khi chết của Mạnh Ân, khoé mắt Hàn Trọng Viễn tưởng như bao phủ một màn sương máu, phong thái toàn thân cũng thay đổi.

Lịch Tiếu Tiếu vội vã chạy tới nên tất nhiên không nhận ra sự dị thường của Hàn Trọng Viễn: “Hàn Trọng Viễn, anh dám bắt nạt Hành Diểu!”

https://thuviensach.vn

Lịch Tiếu Tiếu bằng tuổi Hàn Trọng Viễn, lớn hơn Hàn Trọng Viễn mấy tháng, bây giờ vừa tròn mười bảy tuổi.

Vẻ ngoài cô ta vô cùng xinh đẹp: mái tóc nhuộm màu hạt dẻ uốn thành lọn nhỏ xoã tung trên vai, khiến gương mặt cô ta có vẻ rất nhỏ nhắn, trang phục là váy công chúa tay phồng màu cọ. Thật ra màu sắc như vậy hơi trầm, nhưng vừa hay lại làm nổi bật nước da trắng ngần của cô ta, cộng thêm một ít trang sức lấp lánh, càng khiến cô ta tăng thêm vài phần yêu kiều.

Đây là một cô nhóc đáng yêu, trông cứ như công chúa vậy. Đời trước quả thật Hàn Trọng Viễn cũng cung phụng cô ta như công chúa.

Bây giờ ấy à… Dặn đi dặn lại bản thân phải bình tĩnh, tự nhủ hết thảy đã được sửa lại, tự nhủ Mạnh Ân còn đang ở ngoài chờ, cuối cùng nội tâm quay cuồng thù hận của Hàn Trọng Viễn cũng an ổn lại.

“Hàn Trọng Viễn, anh không nói câu nào là có ý gì?” Lịch Tiếu Tiếu chống nạnh bĩu môi, rõ ràng là dáng vẻ tức giận mà lại chẳng hề gây phản cảm cho người khác.

“Đồ điên.” Hàn Trọng Viễn thấp giọng nói. Hắn cũng chả định đánh người giữa đám đông, bèn xoay người đi thẳng.

https://thuviensach.vn

Lịch Tiếu Tiếu đứng yên tại chỗ, nét mặt tràn đầy khó tin. Hàn Trọng Viễn mà trước đây vẫn rất ôn hoà với cô ta, bây giờ lại như vậy…

“Có một số người rõ là không biết xấu hổ. Suốt ngày rêu rao người ta thích cô thế nào, thật ra người ta có thích thì cũng đâu thèm thích cô.” Một cô gái đứng cạnh mặc bộ lễ phục bó sát màu xanh da trời đã thu trọn một màn này vào mắt, chợt lên tiếng mai mỉa.

Sắc mặt Lịch Tiếu Tiếu càng lúc càng khó coi, lập tức đâm lại: “Ít ra cũng tốt hơn cô, người ta còn không biết cô là ai kìa!” Hàn Trọng Viễn sống ở thành phố S, rất ít khi đến thành phố B nên tất nhiên cũng không quen biết nhiều người ở thành phố B. Nhưng bất kể như vậy thì vẫn có rất nhiều nữ giới thích hắn, dù gì điều kiện cá nhân của Hàn Trọng Viễn cũng thật sự rất tốt. So ra thì, Hàn Hành Diểu lại không được ưa thích lắm – hiếm có cô gái nào lại đi thích đàn ông ốm yếu mà.

“Không biết thì sao? Tôi cũng chả muốn quen anh ta.” Cô gái mặc lễ phục xanh khẽ nhếch môi, quay người rời đi. Tất nhiên không phải là cô không muốn làm quen với Hàn Trọng Viễn, nhưng dáng vẻ hồi nãy của Hàn Trọng Viễn quả thật hơi kinh dị, hình như tâm trạng đang rất không tốt, cô cũng chẳng tiếp cận nữa.

https://thuviensach.vn

Cũng khó trách tâm trạng hắn không tốt. Dạo này ở thành phố S bên kia đã thoáng lan truyền rất nhiều lời đồn đại về hắn, nghe nói trong bữa tiệc sinh nhật lần này của Hàn Hành Diểu, chủ nhân nhà họ Hàn còn định tặng cho Hàn Hành Diểu rất nhiều cổ phần… Bây giờ tâm trạng hắn tốt được mới là lạ!

Không biết chuyện Hàn Trọng Viễn thích nam giới có phải là thật hay không… Mặc dù luận theo địa vị thì so ra, thương nhân kém hơn chính khách. Nhưng luận về mức sống thì chắc chắn là đi theo thương nhân sẽ sung sướng hơn. Vậy nên nếu không có chuyện này thì Hàn Trọng Viễn nhất định là một trong những đối tượng hoàn hảo nhất. Còn nếu chuyện này là thật… Lấy Hàn Trọng Viễn rồi làm một cặp vợ chồng giả mệnh ai nấy lo kể cũng rất được…

Hàn Trọng Viễn không hề hay biết bây giờ danh tiếng mình đã bị huỷ hoại mà vẫn còn có người để ý đến mình. Thấy Lý Thành Giang đi chào Hàn Quảng Đào, hắn bèn trực tiếp đi tìm Tiền Mạt.

“Cuối cùng con cũng học được cách kiềm chế rồi.” Tiền Mạt nhìn con mình, khẽ thở dài một hơi.

“Dần dần con sẽ tốt hơn.” Hàn Trọng Viễn nói.

https://thuviensach.vn

“Có đôi khi con người cần phải tự đeo cho mình lớp mặt nạ. Nếu con muốn làm nên sự nghiệp, thì con phải giữ mặt nạ của mình cho chắc.” Tiền Mạt nhắc nhở một câu.

“Con biết rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Hắn cũng đã từng là chàng trai luôn mỉm cười ba phần khi gặp người khác. Tiếc rằng mười lăm năm sinh sống buồn vui thất thường, có một số thói quen đã khắc sâu vào xương tuỷ hắn.

“Đi chào ông nội con đi. Chí ít thì ngoài mặt cũng đừng để kẻ khác bới móc được lỗi sai.” Tiền Mạt bảo. Hôm nay có rất đông người đến đây. Nếu Hàn Trọng Viễn lưu lại ấn tượng xấu cho những người này thì e hắn làm việc sẽ không dễ dàng như trước nữa.

Hàn Trọng Viễn gật đầu, đi cùng Tiền Mạt đến chỗ của Hàn Quảng Đào. Dọc đường đi có rất nhiều người chào hắn, nhiệt tình với hắn hơn Hàn Hành Diểu rất nhiều.

Cũng phải thôi. Hình tượng ốm yếu của Hàn Hành Diểu đã in quá sâu vào lòng người, bản thân cũng chẳng phải người đặc biệt xuất sắc. Hiển nhiên mọi người sẽ càng chú ý đến Hàn Trọng Viễn hơn – dù Hàn Trọng Viễn có bất trị thế nào thì sau lưng hắn cũng còn có Hoa Viễn!

https://thuviensach.vn

Hàn Thị là doanh nghiệp may cực kì ăn nên làm ra trong nước, còn sáng lập ra một nhãn hiệu hết sức nổi tiếng. Nhưng bây giờ đầy rẫy các nhãn hiệu thời trang như vậy, còn có cả nhãn hiệu ngoại quốc tranh giành thị trường, sao có thể so sánh với Hoa Viễn cơ chứ?

Mặc dù ban đầu Hàn Trọng Viễn rất không thích sự nhiệt tình của những người này, thậm chí còn thấy toàn thân nổi da gà, nhưng lát sau lại thấy quen ngay – đời trước hắn thi Đại học được điểm cao, còn được chào đón hơn bây giờ nhiều.

Chờ tới khi đi đến bên cạnh Hàn Quảng Đào, thậm chí hắn đã đeo chắc chiếc mặt nạ, trưng ra một nụ cười mà không ai có thể chê trách được gì.

Dù sao hai ba năm nữa Hàn Quảng Đào cũng sẽ bệnh chết. Hắn cũng chả việc gì phải tức giận với người sắp chết.

Khi còn trẻ Hàn Quảng Đào lao lực quá độ nên đã chuốc lấy một thân bệnh tật. Nhưng mấy năm nay nghỉ ngơi cẩn thận, về lí thì cũng không bị bệnh mà chết nhanh như vậy. Hai ba năm sau lão sẽ bệnh chết cũng là vì bị ung thư, ung thư tuyến tuỵ.

https://thuviensach.vn

Phát hiện căn bệnh này không bao lâu thì lão chết. Ngược lại cũng nhanh gọn. Không giống Tiền Mạt chữa bệnh rất lâu, cuối cùng cả người gầy đến nỗi chỉ còn da bọc xương…

Căn bệnh như ung thư tuyến tuỵ, nếu phát hiện sớm thì tất nhiên cũng có thể tránh được. Nhưng cớ gì hắn phải giúp Hàn Quảng Đào? Hàn Trọng Viễn quyết định nghiền nát chuyện này trong bụng một cách hả hê: “Ông.”

Hàn Quảng Đào đã để ý Hàn Trọng Viễn từ lâu. Tuy lão không thích Tiền Mạt, nhưng từ sau khi Hoa Viễn phất lên thì đối đãi với Tiền Mạt rất tốt, cũng rất coi trọng Hàn Trọng Viễn – cho dù thương Hàn Hành Diễu hơn thì lão cũng hiểu được rằng, sau này nhà họ Hàn muốn phát triển lớn mạnh thì vẫn phải trông cậy vào Hàn Trọng Viễn.

Có điều những việc mà gần đây Hàn Trọng Viễn gây ra lại khiến lão cực kì thất vọng, thậm chí có thể nói là thất vọng tột cùng.

Thật ra những dòng tộc như họ thì có thi Đại học hay không cũng chả sao. Rất nhiều người học hành bình thường, biết mình mà đi thi thì sẽ không được điểm cao, học xong năm ba Trung học sẽ xuất ngoại. Nhưng nghỉ học vì một thằng con trai, sau đó không xuất ngoại cũng chả biết đang làm gì, thật không khỏi khiến người ta tức giận.

https://thuviensach.vn

Hàn Quảng Đào lạnh lùng nhìn Hàn Trọng Viễn một cái. Bây giờ đông người không tiện ầm ĩ, bèn chỉ nói: “Chờ xong tiệc mày đến phòng ông.”

“Ông à, con với anh Thành Giang đã hẹn tan tiệc gặp nhau rồi.” Nụ cười trên khoé môi Hàn Trọng Viễn vẫn chẳng xê dịch một li.

Đôi ngươi Hàn Quảng Đào co lại, lão là người khôn khéo, hiển nhiên cũng nhận ra sự miễn cưỡng của Hàn Trọng Viễn, lập tức nổi giận, song vẫn hạ thấp giọng: “Gặp thì cứ gặp, gặp xong rồi quay về. Sau này cũng đừng ở ngoài nữa, dù sao mày cũng là người nhà họ Hàn!” Ý tại ngôn ngoại, không phải người nhà họ Hàn mới đi ở bên ngoài.

“Ông à, con quen ở ngoài rồi.” Hàn Trọng Viễn vẫn cười, dường như không hề nghe ra sự uy hiếp của Hàn Quảng Đào.

“Có thật là mày không định về không?” Âm lượng của Hàn Quảng Đào vẫn không tăng, sắc mặt cũng hết sức khó coi.

“Con quen ở ngoài rồi.” Biểu tình của Hàn Trọng Viễn chẳng hề thay đổi. Trước kia hắn cũng từng ân cần mà hỏi han ông già này, thậm chí chỉ vì ít lời coi trọng của đối phương dành cho mình mà cảm thấy có lỗi với Hàn Hành Diểu, vậy nên càng thêm nhường nhịn. Nhưng bây giờ hắn sẽ không quên ông già này đã bắt hắn chuyển cổ phần Hoa Viễn cho Hàn

https://thuviensach.vn

Thận và Hàn Hành Diểu khi Tiền Mạt vừa qua đời thế nào. Cũng sẽ không quên lão đề phòng hắn thế nào trong di chúc, nhưng lại sắp xếp ổn thoả tất cả cho Hàn Hành Diểu.

Bởi sức khoẻ của Hàn Hành Diểu không tốt, nên hắn nhất định phải nhường y?

“Nếu mày không về thì sau này cũng đừng về nữa!” Hàn Quảng Đào thấp giọng nói, rõ ràng đã khó lòng khống chế cơn giận.

“Cảm ơn ông.” Nụ cười trên khoé môi Hàn Trọng Viễn lại càng loang rộng.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 47: Cổ Phần

Hồi nãy Hàn Quảng Đào vẫn hạ thấp âm lượng của mình, không muốn ầm ĩ mọi chuyện. Nhưng Hàn Trọng Viễn chả nể mặt lão như vậy lại khiến lão hơi khó chịu, thậm chí còn giơ tay lên định cho Hàn Trọng Viễn một bạt tai.

Nhưng Tiền Mạt sao có thể để lão đánh con trai mình? Vừa thấy lão giơ tay lên thì Tiền Mạt đã đứng ra, gọi một tiếng "bố". Tay của Hàn Quảng Đào đột ngột khựng lại không dám cử động, lại không kìm được run nhẹ, căm tức mà nhìn Tiền Mạt.

Hàn Quảng Đào không đánh phụ nữ. Nhưng trước kia khi Tiền Mạt mới ở bên Hàn Thận, quả thật lão chưa từng cho Tiền Mạt sắc mặt hoà nhã. Hàn Thị là do một tay Hàn Quảng Đào vất vả gây dựng. Cổ phần của Hàn Thị, hiển nhiên lão cũng không nỡ phân phát ra ngoài tẹo nào. Số cổ phần nhượng cho nhà họ Lý và nhà họ Thiệu, đều là bởi hai gia đình này có thể giúp lão việc lớn.

Lão có hai người con trai, hai người con trai lại có thể sẽ sinh ra rất nhiều cháu trai. Nếu lão cứ chia đều cổ phần của Hàn Thị ra thì mai sau, chẳng phải cổ phần trong tay mỗi người sẽ càng ngày càng ít à? Vốn dĩ nhà

https://thuviensach.vn

họ Hàn của lão có Hàn Thị nên cực kì giàu có, nhưng nếu cứ phân chia như vậy, thì không phải sẽ càng ngày càng nghèo sao?

Đến lão hoàng đế chiếm cả thiên hạ cũng chả dám phân chia hết địa bàn của mình cho con cái thì việc gì lão lại phải chia cơ chứ?

Chính vì suy nghĩ ấy nên ngay từ đầu, Hàn Quảng Đào đã quyết định để lại Hàn Thị cho thằng con cả thông minh sáng suốt. Về phần con thứ, lão chỉ mong nó có thể học chính trị hay nhập ngũ, sau đó lấy vợ rồi cầm năm phần trăm cổ phần là khỏi phải lo ăn mặc.

Hàn Thận không thích học chính trị, lúc nào cũng làm theo ý mình đã khiến lão hơi không vui rồi. Thế mà khi lão chọn cho Hàn Thận một cô vợ có điều kiện tốt ơi là tốt, Hàn Thận lại muốn kết hôn với Tiền Mạt đến từ nông thôn…

Cô vợ mà lão chọn cho Hàn Thận là con gái độc nhất một người bạn của lão. Bạn lão rất quý Hàn Thận nên nếu Hàn Thận cưới cô gái kia thì đã có thể một mạch thừa kế gia nghiệp của đối phương rồi – tuy là tạm thời công ti kia sẽ đứng tên nhà gái, nhưng không phải cuối cùng cũng sẽ là của cháu trai lão à? Vẫn hời chán.

https://thuviensach.vn

Hàn Quảng Đào đã suy nghĩ chu toàn cả rồi, thế mà Hàn Thận lại một lòng một dạ muốn kết hôn với Tiền Mạt, tất nhiên khiến lão rất giận. Ngăn cản bằng đủ mọi cách cũng vô dụng, lão bèn dứt khoát cho một khoản tiền, sau đó trực tiếp đuổi người đi, còn tuyên bố sẽ không cho Hàn Thận một chút cổ phần nào.

Khoảng thời gian đó, người nhà họ Hàn đối đãi với Tiền Mạt cực chẳng ra gì. Nhưng sau này, càng ngày Tiền Mạt làm ăn càng phát đạt, họ cũng không dám khinh thường Tiền Mạt nữa, tuy nhiên chán ghét thì vẫn thế.

Mặc dù bây giờ Tiền Mạt phát triển Hoa Viễn khiến nhà họ Hàn cũng nở mày nở mặt, nhưng Hàn Quảng Đào vẫn không cách nào thích được cô – một người mà vốn dĩ lão có thể vân vê tuỳ thích giờ lại trèo lên đầu lão, sao lão có thể thoải mái cho được? Tuy rằng ngoài mặt đối xử với Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn khá tốt, nhưng sâu trong lòng Hàn Quảng Đào vẫn không thích họ. Nếu đã không thích họ thì khi gặp nhau cũng thấy không vừa mắt.

Vậy nên Tiền Mạt tặng quà cho họ, là tát vào mặt họ. Tiền Mạt không đáp ứng yêu cầu nào đó của họ, là khinh thường họ. Còn nếu Tiền Mạt thoát ly khỏi họ không quay về, tức là Tiền Mạt bất hiếu.

Chính vì hai vợ chồng Hàn Quảng Đào có suy nghĩ như vậy nên mới ra sức níu kéo Hàn Thận, không cho ông ta về thành phố S – dù sao Tiền

https://thuviensach.vn

Mạt đã sinh con cho Hàn Thận, Hoa Viễn có thế nào thì chắc chắn cũng sẽ thuộc về cháu trai họ, họ cũng chả cần lo lắng gì khác.

Tất nhiên, tuy Hàn Quảng Đào không thích Tiền Mạt, nhưng ấn tượng về Hàn Trọng Viễn vẫn khá tốt. Song những chuyện mà Hàn Trọng Viễn gây ra gần đây lại khiến lão nổi trận lôi đình. Tình hình bây giờ lại càng khiến lão hận không thể đuổi hai mẹ con này ra ngoài.

Nhưng lão không thể làm vậy.

Nhìn chằm chằm Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn rất lâu, rốt cuộc Hàn Quảng Đào nói: “Mày giỏi lắm, sau này tao coi như không có thằng cháu như mày!”

“Vâng.” Hàn Trọng Viễn nhất trí.

Biểu tình của Hàn Quảng Đào và Hàn Trọng Viễn có vấn đề, người xung quanh đều có thể thấy được. Nhưng sau khi liếc qua thì ai nấy đều sáng suốt chuyển tầm mắt sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc nhà họ Hàn xảy ra chuyện gì thì cũng chẳng liên quan nhiều đến họ. Bây giờ có vẻ nhà họ Hàn đang phát triển tốt, rất đáng kết giao.

“Thằng nhóc thối tha kia, càng ngày càng chả ra sao!” Thấy Hàn Trọng Viễn bỏ đi, Khuất Như Tình vợ của Hàn Quảng Đào hết sức tức giận.

Mặc dù Hàn Quảng Đào không thích Hàn Trọng Viễn lắm, nhưng chí ít vẫn coi trọng thằng cháu này. Khuất Như Tình thì lại khác. Cuộc đời này Khuất Như Tình sinh hai người con trai là Hàn Dung và Hàn Thận. Hai người con này mụ đều yêu thương, thậm chí còn cưng Hàn Thận hơn một chút. Nhưng cũng chính vì điều này nên mụ càng không thể chịu đựng được người đàn bà đã mê hoặc con trai mình, khiến nó không còn xem mình ra gì nữa.

Tiền Mạt thì có gì tốt? Sao Hàn Thận lại nhất quyết phải thích người đàn bà như thế? Khuất Như Tình ghét Tiền Mạt, nên cũng chẳng ưa Hàn Trọng Viễn. Mà cái sự chẳng ưa này, từ sau khi mụ tự tay nuôi nấng Hàn Hành Diểu lại càng ngày càng hằn sâu.

Từ nhỏ sức khoẻ Hàn Hành Diểu đã không tốt, lúc nào cũng trong tình trạng hôm nay bệnh này, ngày mai bệnh kia. Khuất Tịnh Vân mẹ của y chăm không nổi, cũng chỉ có thể nhờ Khuất Như Tình chăm giúp. Mà chăm bẵm trong thời gian dài, hiển nhiên tình cảm của Khuất Như Tình với y cũng càng ngày càng thân thiết.

https://thuviensach.vn

Một là thằng cháu lớn ngoan ngoãn ốm yếu mà mình nuôi nấng từ nhỏ, mới đây còn ngủ chung chăn với mình. Một là thằng cháu nhỏ do người đàn bà mình không thích sinh ra. Khuất Như Tình thích ai hơn không cần nói cũng biết.

Hàn Thận vẫn đang ở nhà họ Hàn, Tiền Mạt lại không ở. Thỉnh thoảng thậm chí Khuất Như Tình còn nghĩ, nếu Hàn Thận li hôn rồi cưới Khuất Tịnh Vân thì tốt rồi. Như vậy cháu trai cả của mình sẽ không còn mồ côi cha, mỗi lần Tiền Mạt đưa Hàn Trọng Viễn về đều chỉ có thể trông mong mà nhìn cả gia đình họ đoàn viên, không dám đến gần nữa.

Lần này thành phố S bên kia truyền đến tin tức là có vẻ như, Hàn Trọng Viễn đang thích một thằng con trai, Hàn Quảng Đào nổi trận lôi đình, Khuất Như Tình lại có phần vui vẻ. Hàn Trọng Viễn không thích nữ giới, vậy chẳng phải sẽ không sinh con à? Thế nên, tương lai tất cả nhà họ Hàn đều sẽ thuộc về cháu trai cả của mình, thậm chí ngay cả Hoa Viễn… Tới lúc đó mụ bảo Hàn Hành Diểu sinh thêm một đứa con rồi cho Hàn Trọng Viễn nhận làm con thừa tự là được rồi.

Khuất Như Tình đã tính toán chu toàn cả rồi, thế mà ngờ đâu Hàn Trọng Viễn lại hoàn toàn không để họ vào mắt… Mụ đã biết ngay hai mẹ con nhà này đều chả phải hạng gì tốt lành mà!

https://thuviensach.vn

Hai người Khuất Như Tình và Hàn Quảng Đào có thể nói là tức đến hổn hển, Tiền Mạt lại kéo con trai đến gần đó: “Tiểu Viễn, con thật sự quyết định rồi à?”

“Mẹ à, con không cầm dao đi chém giết khắp nơi là mẹ nên thấy may mắn rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp. Bây giờ người có thể khiến hắn bận tâm rất ít, cũng chỉ có hai người Mạnh Ân và Tiền Mạt mà thôi. Nếu không phải có họ thì hắn tin chắc, nhất là định mình đã làm ra chuyện điên rồ rồi.

Tiền Mạt nghe thấy câu nói của con mình, chỉ có thể gượng cười: “Chờ bố con biết thì e sẽ lại giận mất. Nếu quả thật không được thì mẹ chuyển ra ở với con.” Hôm nay tổ chức tiệc, nhà họ Hàn cũng phải có người đứng ở cổng đón khách. Vốn dĩ thích hợp nhất là Hàn Hành Diểu và Hàn Trọng Viễn, không thì con cháu của nhà thân thích cũng được. Nhưng sức khoẻ Hàn Hành Diểu không tốt, Hàn Trọng Viễn lại chả thấy mặt mũi đâu, rốt cuộc người đón khách lại trở thành Hàn Thận.

“Hoan nghênh.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Đi thôi, mẹ dẫn con làm quen mấy người này.” Tiền Mạt hơi ngừng lại, sau đó kéo con trai ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bữa tiệc còn chưa bắt đầu nhưng những ai nên đến thì đều đã đến. Hàn Hành Diểu ngồi trong góc hẻo lánh, nhìn hai người Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn ở phía xa đang được một đám người vây quanh, ánh mắt vô cùng phức tạp.

“Hành Diểu, sao lại ngồi trong này? Trong người lại không thoải mái à?” Thiệu Hồng Cẩn đặt mông ngồi xuống bên cạnh Hàn Hành Diểu, tít mắt cười hỏi.

“Đâu có. Anh họ, việc em nhờ anh thế nào rồi?” Hàn Hành Diểu hỏi.

“Việc cậu nhờ anh, anh đã bao giờ qua quýt chưa? Hành Diểu, anh đã bảo người đi tranh mặt hàng mới ra của Duyên Mộng kia rồi, khi nào mua được thì sẽ đưa đến cho cậu ngay.” Thiệu Hồng Cẩn nói.

Trong thời gian gần đây Duyên Mộng là cái tên rất hot trên mạng, sau đó công ti này còn thêm dầu vào lửa khi đưa ra thị trường mẫu MP4 đặc biệt.

Nhìn chung thì cấu tạo của mẫu đặc biệt cũng tương tự như mặt hàng trước đó, nhưng bề ngoài lại được cải biên, thiết kế thêm đủ các hoạ tiết hoa hồng, bồ công anh,… Màn hình cũng sắc nét hơn. Đây là chiêu mà Hàn

https://thuviensach.vn

Trọng Viễn đề ra nhằm tăng độ nổi tiếng trên internet nên số lượng bán ra rất ít, chưa kể chỉ bán trên mạng.

Lần trước, sau khi nhận được quà của Lịch Tiếu Tiếu thì Hàn Hành Diểu cũng định hồi đáp lại. Cuối cùng nghĩ đi nghĩ lại, vẫn cảm thấy đây là thứ thích hợp nhất.

“Cảm ơn anh.” Hành Hành Diểu bảo.

“Không cần cảm ơn, việc này có gì to tát đâu.” Thiệu Hồng Cẩn nói, gã vẫn luôn rất cưng người em cậu này. Có điều bây giờ nhắc đến Duyên Mộng, gã lại nhớ tới một chuyện khác, “Đúng rồi Hành Diểu, anh thấy cái hãng Duyên Mộng này phát triển được đấy, hay là chúng ta cũng làm một cái, cậu thấy sao?

Năm nay Thiệu Hồng Cẩn đã hai mươi tư, gã vẫn luôn thích kinh doanh nên vô cùng thân thiết với Hàn Hành Diểu. Tiếc rằng nhọc công hai năm, đầu tư hết quán cà phê cho đến câu lạc bộ, không chỉ chả lời lãi gì mà còn lỗ vốn.

“Em không am hiểu lĩnh vực này đâu…” Hàn Hành Diểu nhăn mày. Cái thời mười mấy hai mươi năm trước mà bất kể mở công ti gì cũng có thể thu lời lớn đã xa rồi. Kinh doanh lĩnh vực này, mặc dù có thể kiếm tiền

https://thuviensach.vn

nhưng cũng có thể lỗ vốn, “Cơ mà anh nè, nếu anh thích thì có thể nghĩ cách đi đầu tư. Loại công ti mới thành lập mà chỉ toàn quảng cáo trên mạng thế này, chưa biết chừng sẽ cần tiền đấy.”

Tự mình mở công ti là việc rất phiền phức, chưa biết chừng sẽ còn thua lỗ rất nhiều nữa nên tất nhiên, Hàn Hành Diểu chả dám mạo hiểm, bèn cứ đưa đẩy để người anh họ này của mình đi đầu tư.

“Nếu lại lỗ thì sao?” Thiệu Hồng Cẩn cau mày.

“Anh à, câu lạc bộ lần trước là vì quản lí anh thuê không đủ năng lực nên mới gặp vấn đề. Lần này Duyên Mộng, bản thân quản lí và nhân viên của nó đã khá ổn rồi, anh đầu tư thì chỉ cần đợi nhận tiền lãi mà thôi.” Hàn Hành Diểu cười nói.

“Cậu nói không sai, cơ mà bây giờ anh làm gì có tiền…”

“Anh họ, chỗ em vẫn còn một ít, để em cho anh vay.” Hàn Hành Diểu đáp. Có vẻ như Hàn Trọng Viễn rất thân thiết với nhà họ Lý nên tất nhiên, y phải đề phòng kẻo hắn lại kéo nhà họ Thiệu đi mất.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn Hành Diểu!” Thiệu Hồng Cẩn vỗ vai Hàn Hành Diểu một cái.

“Không cần cảm ơn đâu anh họ, em giúp được thì tốt rồi… Cơ mà việc này anh đừng cho người khác biết, ông bà cho em khá nhiều tiền tiêu vặt, nếu để em hai biết thì e nó sẽ để bụng.”

“Để bụng? Hàn Trọng Viễn cũng hẹp hòi quá đấy? Bản thân nó đã có con gà đẻ trứng vàng là Hoa Viễn rồi, thế mà vẫn còn để bụng chuyện này à?” Thiệu Hồng Cẩn lớn hơn Hàn Trọng Viễn bảy tuổi, trước giờ vẫn không thân thiết với Hàn Trọng Viễn lắm, bây giờ ấn tượng của gã với Hàn Trọng Viễn lại càng xấu đi.

“Cũng chả có gì, chỉ là em ấy cảm thấy trong nhà thiên vị thôi.” Hàn Hành Diểu khuyên Thiệu Hồng Cẩn.

“Nó còn có mặt mũi nói thế cơ đấy! Hành Diểu, sau này nếu nó chèn ép cậu thì cậu cứ bảo anh, đến lúc đó anh giúp cậu dạy cho nó một trận!” Thiệu Hồng Cẩn nói. Bây giờ bố của Hàn Trọng Viễn quản lí Hàn Thị, mẹ của Hàn Trọng Viễn quản lí Hoa Viễn, gã chẳng thấy Hàn Trọng Viễn bất công ở đâu hết. Trong khi Hàn Hành Diểu sức khoẻ yếu kém thì ngược lại… Liếc nhìn Hàn Hành Diểu, Thiệu Hồng Cẩn lại càng đồng cảm hơn.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không hề hay biết kẻ thù của mình còn đang định đầu tư vào công ti của mình, sau khi chào hỏi mọi người một lượt, hắn lại về bên cạnh Lý Thành Giang.

Thấy Hàn Trọng Viễn, Lý Thành Giang lập tức cười gọi: “Trọng Viễn lại đây, anh giới thiệu mấy người với cậu.”

Những người mà Tiền Mạt đưa Hàn Trọng Viễn đi gặp, cơ bản đều là một số người lớn tuổi. Những người này đến đây một phần là vì nhà họ Hàn, một phần trực tiếp là vì Tiền Mạt. Mà những người Lý Thành Giang giới thiệu với Hàn Trọng Viễn thì lại khác.

Lý Thành Giang giới thiệu với Hàn Trọng Viễn đều là những người trẻ tuổi nổi trội ở thành phố B này. Lại nói, nếu không phải lần này nhà họ Hàn nói sẽ chuyển nhượng cổ phần cho Hàn Hành Diểu, sau đó phát thiệp mời rộng rãi thì chưa chắc những người trẻ tuổi này đã đến đây.

“Dạo này Hàn nhị thiếu đang làm gì vậy?” Có người tò mò hỏi, chỉ cần Hàn Trọng Viễn có tiền đồ thì thích đàn ông đã sao? Hơn nữa còn chưa biết được chuyện đó là thật hay giả nữa chứ.

“Làm ăn nhỏ thôi.” Hàn Trọng Viễn trả lời.

https://thuviensach.vn

Lý Thành Giang biết Hàn Trọng Viễn không muốn để lộ chuyện Duyên Mộng nên lập tức cười bảo: “Đúng vậy, làm ăn nhỏ thôi, hôm trước còn đến chỗ tôi giúp đỡ nữa.”

Thái độ của Lý Thành Giang rất thân mật, tất nhiên mấy người này nhận ra, lại càng nhiệt tình hơn với Hàn Trọng Viễn. Mà bấy giờ, bữa tiệc cũng chính thức bắt đầu.

Tiệc có rất nhiều chương trình, thậm chí có cả khiêu vũ. Hàn Trọng Viễn lười để ý đến mấy thứ này, lấy khăn tay ra lau miệng sau đó cầm ly rượu mà hắn mới chỉ ghé miệng vào chứ chưa hề uống một ngụm nào, im lặng ngồi xuống chiếc sô pha gần đấy.

Hàn Hành Diểu đã dẫn Lịch Tiếu Tiếu bắt đầu khiêu vũ. Kẻ này sức khoẻ không tốt nhưng khiêu vũ lại rất đẹp, phối hợp với Lịch Tiếu Tiếu lại càng ăn ý, cứ như hoàng tử và công chúa vậy. Cả hai thoạt trông xứng đôi một cách lạ thường, khi đối mặt nhau thì tình ý lại càng sâu sắc.

Cũng tại hắn ngu, năm đó lại không nhìn ra thủ đoạn của hai kẻ này, cứ tưởng Lịch Tiếu Tiếu cũng thích mình.

https://thuviensach.vn

Nếu Lịch Tiếu Tiếu thích hắn thật thì cớ gì sau khi kết hôn lại không muốn đến thành phố S định cư? Nếu Lịch Tiếu thích hắn thật thì cớ gì khi hắn bận tối mắt tối mũi lại đi khắp nơi không chịu về nhà? Chẳng trách khi đó Thiệu Hồng Cẩn bảo hắn cậy thế hiếp người, cướp vợ của kẻ khác.

Trong lòng cay độc cuồn cuộn, Hàn Trọng Viễn nhắm mắt, bắt đầu hồi tưởng dáng vẻ của Mạnh Ân.

Đời trước, mười lăm năm ấy tuy rằng có Mạnh Ân ở bên, nhưng cơ thể bại liệt vẫn khiến oán hận trong hắn càng tích càng dày. Mà nửa năm nay, hắn lại thoải mái hơn rất nhiều.

Nghĩ đến Mạnh Ân còn đang đợi mình ở nhà, Hàn Trọng Viễn lại càng cảm thấy trong lòng ấm áp.

Chờ khi tâm tình bình ổn, mở mắt ra, Hàn Trọng Viễn chỉ thấy một cô gái mặc bộ lễ phục xanh đang nhìn mình một cách sợ hãi, sau đó chẳng nói chẳng rằng đã chạy mất hút.

Ở giữa khán phòng, khiêu vũ đã được một khoảng thời gian.

https://thuviensach.vn

Hắn không bận tâm đến cô gái vốn chẳng biết là ai kia, cũng không hề biết cô gái mặc lễ phục xanh từng chế giễu Lịch Tiếu Tiếu ấy vốn định mời mình khiêu vũ, nhưng sau khi đến gần lại bị doạ sợ chẳng dám cử động. Chờ hắn mở mắt, ngay bản thân cô gái ấy cũng chẳng biết tại sao mình lại hoảng sợ mà chạy biến…

Bữa tiệc diễn ra rất náo nhiệt. Bấy giờ rất nhiều người đang ăn buffet, một khi hết món, các nhân viên phụ vụ sẽ luân phiên bổ sung ngay. Cũng chính lúc này, Hàn Quảng Đào bước lên khán đài, sau đó thông báo việc chuyển giao cổ phần cho Hàn Hành Diểu.

Cảnh tượng này, đời trước Hàn Trọng Viễn đã từng chứng kiến. Khi ấy hắn còn chưa cảm thấy ông nội mình thiên vị, còn thật lòng chúc mừng cho Hàn Hành Diểu. Kết quả Hàn Hành Diểu xin lỗi một phen, lại khiến mọi người cảm thấy hắn đố kị với Hàn Hành Diểu, bất mãn vì Hàn Hành Diểu được nhận nhiều cổ phần như thế…

Lần này hắn đến tham dự tiệc sinh nhật Hàn Hành Diểu, cũng là để kết thúc tất cả.

Trước kia cổ phần của Hàn Thị đã phân ra một phần rồi, ban đầu trong tay Hàn Quảng Đào có bảy mươi phần trăm. Bảy mươi phần trăm này, nhà họ Lý và nhà họ Thiệu mỗi nhà giữ năm phần trăm, lão còn lại sáu mươi phần trăm.

https://thuviensach.vn

Sáu mươi phần trăm này, hiện giờ trên tay Hàn Hành Diểu có mười lăm phần trăm thừa kế từ bố, Hàn Thận có năm phần trăm, Khuất Như Tình vợ của Hàn Quảng Đào có mười phần trăm. Ba mươi phần trăm còn lại do Hàn Quảng Đào nắm giữ.

Lần này, Hàn Quảng Đào lại chuyển hai mươi phần trăm trong số ba mươi phần trăm cổ phần của mình cho Hàn Hành Diểu, còn nhiều hơn bữa tiệc đời trước năm phần trăm. Nếu không nhầm thì chắc hẳn do bị hành động khi nãy của hắn kích thích.

Còn về tại sao không chuyển giao toàn bộ cổ phần cho Hàn Hành Diểu… Trong tay Hàn Quảng Đào cũng phải giữ lại tiền dưỡng lão, hơn nữa lão còn phải ổn định Hàn Thận, để Hàn Thận tiếp tục quản lí Hàn Thị giúp lão.

Hàn Trọng Viễn cân nhắc trước sau một phen thì thả lỏng tâm tình, không nói gì hết. Hàn Thận thì hơi giật mình, nhưng nhớ đến chuyện thằng con ngỗ nghịch khi trước, lại thở dài im lặng.

Hàn Thận giật mình, người khác cũng giật mình chẳng kém. Bây giờ Hàn Thận đang quản lí Hàn Thị, thế mà Hàn Quảng Đào lại cho Hàn Hành Diểu nhiều cổ phần như vậy… Có người hiểu biết tình hình trong nhà họ

https://thuviensach.vn

Hàn tính toán một phen, sau khi phát hiện trên tay Hàn Hành Diểu có thể có đến ba mươi lăm phần trăm cổ phần, lại càng không hiểu Hàn Quảng Đào đang nghĩ gì.

Nhưng nhớ đến Hoa Viễn của Tiền Mạt, mấy người này lại cảm thấy Hàn Quảng Đào làm thế cũng chẳng có gì đáng trách.

“Ông, ông cho con nhiều cổ phần thế liệu có được không? Em hai cũng là cháu trai nhà họ Hàn, làm vậy bất công với em ấy quá, em ấy sẽ buồn mất.” Sau khi Hàn Quảng Đào dứt lời thì Hàn Hành Diểu lập tức lên tiếng, kèm theo áy náy mà nhìn về phía Hàn Trọng Viễn.

Lần này ra vẻ ta đây quả thật y chang đời trước… Hàn Trọng Viễn vốn còn định nghe xem kẻ này định hắt nước bẩn cho mình ra sao, bỗng nhiên bấy giờ lại lười chả buồn nghe nữa: “Hàn Hành Diểu, anh không cần ra vẻ thế đâu, anh giữ cổ phần của Hàn Thị, tôi chẳng buồn một chút nào hết.”

“Em hai, cậu đâu cần phải sĩ diện với mọi người…”

“Tôi không sĩ diện. Hôm nay có nhiều người ở đây, tôi sẽ nói rõ chuyện này. Về sau cổ phần Hàn Thị tôi sẽ không lấy một phân một hào, bố tôi có cho thì tôi cũng không lấy. Thứ như thế… Tôi khinh.” Hàn Trọng

https://thuviensach.vn

Viễn đứng dưới khán đài, cất giọng từ tốn, nhưng khi đối mặt với Hàn Hành Diểu, khoé môi lại vẽ nên nét cười đầy mỉa mai.

Hắn biết Tiền Mạt muốn giành lấy cho hắn những thứ mà hắn đáng được nhận, nhưng hắn lại chẳng có hứng thú. Mà không. Không thể nói hắn không có hứng thú với Hàn Thị được. Thật ra hắn có hứng thú huỷ hoại Hàn Thị đấy chứ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 48: Nước Bẩn

Biểu tình mỉa mai kia của Hàn Trọng Viễn, người nhà họ Hàn đứng trên khán đài là chứng kiến rõ nhất, trong khi những người khác lại chẳng thấy rõ ràng mà chỉ nghe được thanh âm đầy chắc nịch của hắn.

Tuy phát ngôn này của Hàn Trọng Viễn hơi vô lễ, nhưng quả thật hắn có đủ tư cách để nói thế… Hơn nữa trong tình cảnh bây giờ mà Hàn Trọng Viễn lại nói mình không cần cổ phần của nhà họ Hàn, không phải trong nhà họ Hàn có lục đục gì đấy chứ?

Rất nhiều người không kìm được mà bắt đầu suy đoán – Hàn Thận cầm trịch Hàn Thị đã hơn mười năm, không ngừng phát triển tập đoàn trở thành một trong những thương hiệu nổi tiếng nhất cả nước, không có công lao cũng có khổ lao. Bây giờ Hàn lão gia tử lại chuyển giao phần lớn cổ phần cho một Hàn Hành Diểu ốm yếu vừa thi đỗ Đại học, còn chưa biết tương lai sẽ thế nào như vậy, trong khi Hàn Thận lại chả được gì… Nếu trong chuyện này không có uẩn khúc thì họ còn lâu mới tin.

Người đến dự tiệc đều tò mò nhìn về phía người nhà họ Hàn, khiến sắc mặt Hàn Quảng Đào bỗng chốc trở nên vô cùng khó coi. Trong khi Hàn Hành Diểu lại chẳng hề biến sắc, gương mặt tái nhợt của y ngập tràn áy

https://thuviensach.vn

náy: “Em hai, cậu đừng như vậy. Dù cậu có chọc giận ông thì ông vẫn quan tâm đến cậu mà… Nếu cậu giận thì… anh cũng không cần số cổ phần này.”

Mặc dù hai năm nay sức khoẻ của Hàn Hành Diểu đã cải thiện hơn nhiều, nhưng thoạt trông vẫn yếu ớt lắm, không khỏi khiến người khác nảy sinh cảm thông. Hơn nữa nghe y nói Hàn Trọng Viễn chọc giận Hàn Quảng Đào, lập tức những người ở đây bèn có phần không hài lòng với Hàn Trọng Viễn.

Bấy giờ Hàn Thận cũng nhìn hắn: “Hàn Trọng Viễn! Thế là ý gì hả!” Thằng con này của ông ta phát ngôn như vậy nghĩa là ngay cả ông ta cũng không thèm nhận? Ngay cả cổ phần của ông ta cũng không cần?

Hiển nhiên Hàn Trọng Viễn nhìn thấu suy nghĩ của những người xung quanh. Không phải năm ấy Hàn Hành Diểu cũng dùng cách này để khơi lên đồng cảm trong lòng người khác đấy sao?

“Anh không cần phải viện đủ lí do gán tội cho tôi đâu. Lần này nhân dịp nhiều người ở đây, tôi cũng nói rõ: tôi không đố kị anh, cũng chả thấy anh có gì đáng để đố kị cả. Tôi tuyệt chẳng định chèn ép anh, vì tôi không thấy anh có chỗ nào đáng để mình chèn ép hết. Tôi càng không định tranh đoạt thứ gì của anh. Cổ phần của Hàn Thị tôi không cần một phân một hào nào hết! Thế nên mong anh đừng có đặt điều về tôi, cũng đừng tơ tưởng đến Hoa Viễn.” Hàn Trọng Viễn biết, trước giờ Hàn Hành Diểu vẫn luôn hắt nước bẩn vào mình. Mà lần này lại đến phiên hắn hắt ướt cả người Hàn

https://thuviensach.vn

Hành Diểu. Tất nhiên mấy câu kia cũng đâu thể nói là nước bẩn được. Bởi đấy đều là việc thật mà Hàn Hành Diểu từng làm.

Quả nhiên Hàn Trọng Viễn vừa dứt lời thì rất nhiều người đều hướng ánh nhìn lạ lùng về phía Hàn Hành Diểu. Mấy người bình thường vẫn qua lại với Hàn Hành Diểu lại càng tỏ ra kinh ngạc.

Ngày thường khi Hàn Hành Diểu ở cùng họ thì vẫn hay bóng gió rằng lúc nào Hàn Trọng Viễn cũng ganh đua với y, rằng vì người nhà chiều chuộng y mà sinh lòng đố kị. Khi ấy họ còn bất bình thay cho Hàn Hành Diểu… Phải rồi, mấy hôm trước Hàn Hành Diểu còn lan truyền việc Hàn Trọng Viễn bỏ thi Đại học vì một gã con trai nữa… Chả lẽ tất cả đều là giả? Đều là Hàn Hành Diểu nói bậy?

Chưa kể, Hàn Hàn Diểu lại còn tơ tưởng đến Hoa Viễn?

Hoa Viễn thật sự chẳng có liên quan gì đến Hàn Hành Diểu hết. Ai cũng biết năm ấy hai vợ chồng Tiền Mạt bị ép vào Nam, cuối cùng đã thuê nhà, dùng gia sản và tiền vay mượn thu mua một xưởng sản xuất quạt điện, sau đó mới dần dần gây dựng Hoa Viễn. Khi Hoa Viễn vừa có chút khởi sắc thì Hàn Thận lại về nhà họ Hàn. Sau này bất kể là giải quyết nguy nan hay xác định phương hướng phát triển, thì Hoa Viễn vẫn đều dựa vào Tiền Mạt.

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu giữ cổ phần của Hàn Thị thì cũng bình thường, nhưng tơ tưởng đến Hoa Viễn thì lại thành quá quắt.

“Em hai, sao cậu có thể nói thế? Khụ khụ…” Hàn Hành Diểu ho một lát mới tiếp lời, “Em hai, có gì bất mãn thì mọi người có thể ngồi xuống từ từ nói mà. Hôm nay là sinh nhật anh, dù sao cậu làm thế cũng là không nên. Hơn nữa việc gì anh phải tơ tưởng đến Hoa Viễn cơ chứ?”

“Đúng, mày nói linh tinh cái gì thế! Ai tơ tưởng đến Hoa Viễn chứ!” Lúc này có thể nói Hàn Quảng Đào đã nổi cơn tam bành, song ngoài nổi giận ra, trong lòng lại có phần chột dạ.

“Ông đã nói không tơ tưởng, thì tức là không tơ tưởng. Sau này không bắt nhà con giao nộp cổ phần Hoa Viễn là được rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp lời. Đời trước lão già này viết di chúc giao cổ phần Hàn Thị cho Hàn Hành Diểu thì cũng thôi đi, trước khi chết còn bắt Hàn Thận phải cho Hàn Hành Diểu số cổ phần mà Tiền Mạt để lại cho Hàn Thận…

Tất nhiên cũng không thể nói là lão bắt ép được, bởi thực chất bản thân Hàn Thận cũng rất tình nguyện. Hàn Thận cho Hàn Hành Diểu cổ phần trong tay mình, sắp xếp cho Hàn Hành Diểu vị trí tốt trong công ti, việc này cũng chả phải do bị bắt ép mà ra.

https://thuviensach.vn

“Mày còn nhỏ, học đòi gì chứ? Mới tí tuổi đầu mà đã lo nghĩ đến cổ phần của bố mẹ là thế nào? Bố mày muốn cho ai cổ phần mà còn phải hỏi ý mày à?” Hàn Quảng Đào giận dữ quá đỗi, kèm theo bất mãn mà nhìn Hàn Thận một cái.

Cũng là Hàn Trọng Viễn mèo mù vớ cá rán. Quả thật mấy hôm trước Hàn Quảng Đào đã từng nhắc chuyện cổ phần Hoa Viễn với Hàn Thận. Cho dù cảm thấy tương lai nhà họ Hàn còn phải dựa vào Hàn Trọng Viễn, thì lão cũng không muốn Hàn Hành Diểu bị Hàn Trọng Viễn đè đầu mà chỉ mong Hàn Hành Diểu nắm giữ cổ phần, sau đó để Hàn Trọng Viễn quản lí công ti giúp y. Chưa kể trước đó vài ngày, Hàn Trọng Viễn còn khiến lão thất vọng tột cùng nữa chứ.

Thế nên lão tìm Hàn Thận, bảo Hàn Thận cho Hàn Hành Diểu cổ phần Hoa Viễn trong tay ông ta, phòng ngừa mai sau Hàn Trọng Viễn không có người thừa kế.

Khi ấy Hàn Thận hãy còn trầm tư chưa đáp ứng, khiến lão càng thêm giận. Bây giờ xem ra… Chả lẽ Hàn Thận còn kể chuyện này cho Tiền Mạt?

Đúng là ăn cơm nhà vác tù và hàng tổng mà! Hàn Quảng Đào giận lây sang Hàn Thận.

https://thuviensach.vn

“Ông lo xa rồi. Bố con không có cổ phần Hoa Viễn, nên ông ấy muốn cho ai cũng không cần phải hỏi ý con.” Hàn Trọng Viễn nhếch cười. Trước kia khi Hàn Quảng Đào bắt Hàn Thận trở về quản lí Hàn Thị, Hoa Viễn mới chỉ là công ti nhỏ, Hàn Thận thấy áy náy với Tiền Mạt nên đã sang tên tất cả cổ phần của mình cho Tiền Mạt.

Tất nhiên dù có như vậy thì Hoa Viễn vẫn là tài sản chung của hai vợ chồng. Tuy nhiên mấy hôm trước, khi Tiền Mạt giận dỗi Hàn Thận thì đã để Hàn Thận kí một thoả thuận ghi rõ tất cả cổ phần của Hoa Viễn đều để lại cho con trai của hai người… Hơn nữa, đây cũng là phòng ngừa của Tiền Mạt sau khi nghe Hàn Trọng Viễn kể chuyện đời trước – đời trước cô muốn Hàn Thận chăm nom hắn, dạy dỗ hắn, trông coi Hoa Viễn giúp hắn nên trước khi mất đã giao một phần cổ phần Hoa Viễn cho Hàn Thận. Ai ngờ ngoảnh đầu một cái, Hàn Thận lại đi giao cổ phần Hoa Viễn cho Hàn Hành Diễu…

Khi Hàn Trọng Viễn kể chuyện này với Tiền Mạt thì cũng chẳng nghĩ gì nhiều, dù sao bây giờ sức khoẻ Tiền Mạt đã ổn định, Hoa Viễn vẫn sẽ do Tiền Mạt quản lí. Nhưng Tiền Mạt lại để tâm, bèn lựa lúc để Hàn Thận kí thoả thuận kia, cũng gây ra vấn đề lần này với Hàn Quảng Đào.

Trong tay Hàn Thận không có cổ phần Hoa Viễn, người biết việc này không nhiều, thậm chí ngay cả Hàn Quảng Đào cũng không biết. Hơn nữa đây cũng là do sự xa cách của hai vợ chồng Hàn Quảng Đào với Tiền Mạt trước đây mà ra.

https://thuviensach.vn

Vì Hàn Thận thấy áy náy với Tiền Mạt nên mới giao toàn bộ cổ phần cho Tiền Mạt. Nhưng lại lo bố mẹ sẽ càng có nhiều thành kiến với Tiền Mạt nên sau cùng bèn dứt khoát giấu bố mẹ chuyện này. Cũng chính vì thế mà lúc trước, khi Hàn Quảng Đào bảo ông ta cho Hàn Hành Diểu cổ phần, ông ta mới nín thinh.

Nhưng Hàn Quảng Đào nào biết việc này. Bấy giờ lão chỉ cảm thấy cả nhà Hàn Thận đã hợp lại làm mình tức chết: “Cái thằng Hàn Thận bất hiếu này, mày muốn làm tao tức chết đúng không! Lại còn kéo bè kéo cánh đến gây sự nữa!”

Phản ứng của Hàn Quảng Đào nằm ngoài sự đoán của Hàn Trọng Viễn. Song ngẫm lại, Hàn Trọng Viễn chợt nhận ra: e Hàn Quảng Đào đã có ý đồ với cổ phần Hoa Viễn từ lâu, nên giờ khắc này mới nổi cơn với Hàn Thận.

“Thằng hai, Hoa Viễn do một tay mày sáng lập, tiền vốn cũng là của nhà họ Hàn, sao mày lại giao cổ phần cho người khác?” Khuất Như Tình oán giận nhìn con trai mình, lại nhìn Tiền Mạt, trong mắt nhen đầy cay độc. Nếu không phải giữa chốn đông người, chỉ e mụ đã mắng ra mấy từ “tiện nhân” giống như trước đây.

https://thuviensach.vn

“Bà à, bà nói vậy đâu có được. Chúng con là người một nhà, sao lại thành người khác?” Hàn Trọng Viễn cười khẽ, “Lần này con chỉ muốn nói với ông bà một câu thôi, cổ phần của Hàn Thị con sẽ không lo nghĩ, ông bà muốn cho ai thì cho. Chỉ mong ông bà đừng lan truyền những chuyện không hay về con, cũng đừng có ý gì với Hoa Viễn.” Hôm nay có thể nói là thiên thời địa lợi nhân hoà, hắn chẳng ngại đẩy tất cả mọi chuyện về phía người nhà họ Hàn.

Lẽ nào mấy lời đồn đại trước kia về Hàn Trọng Viễn đều là do người khác cố ý bịa đặt? Mà kể cũng đúng. Hàn Trọng Viễn chỉ mới mười bảy tuổi, hắn mà phạm lỗi thật thì e đã bị đi tống ra nước ngoài, không thì cũng bị xử lí từ lâu rồi, chứ làm gì có chuyện Tiền Mạt vẫn bình thản như bây giờ? Đấy là còn chưa kể chuyện Hàn Trọng Viễn theo đuổi cô con gái nhà họ Lịch trước đây đã hết sức nổi tiếng nữa chứ.

Hàn Trọng Viễn lại còn ra vẻ ấm ức? Hôm nay Hàn Quảng Đào giận đến phát điên, bấy giờ còn hơi khó thở nữa. Dù quả thật lão có đôi chút tính toán, nhưng bị người khác lật tẩy trần trụi như thế này thì thật chẳng còn tí thể diện nào. Mà quan trọng hơn là Hàn Trọng Viễn còn ra vẻ ấm ức trước mặt mọi người, đổ tội cho Hàn Hành Diểu nữa chứ.

Thế này là Hàn Trọng Viễn vừa không xem mình là ông, cũng chẳng xem nhà họ Hàn ra gì! Có thể nói bấy giờ, Hàn Quảng Đào đã ghét thằng cháu này một cách triệt để rồi.

https://thuviensach.vn

“Trọng Viễn, tự mày làm xằng làm bậy mà còn đổ vấy cho người khác, mày giỏi lắm! Tao không có thằng cháu như mày!”

“Bố!” Hàn Thận kinh hãi kêu lên.

Mọi người thấy một màn như vậy, mặc dù không hiểu rốt cuộc nhà họ Hàn đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng biết là bên trong có vấn đề. Ngặt nỗi hôm nay là sinh nhật của Hàn Hành Diểu, tuy rằng rất nhiều người đến đây nhưng có thể ngang hàng với Hàn Quảng Đào thì lại chẳng có ai, cũng không ai có thể đứng ra khuyên can Hàn Quảng Đào cả. Cuối cùng vẫn là Lý Thành Giang lên tiếng: “Ông, bà, Tiểu Viễn còn trẻ người non dạ, ông bà đừng chấp em ấy.”“Ông, bất kể thế nào thì ông vẫn là ông nội con, đây là sự thật không thể thay đổi.” Hàn Trọng Viễn mỉm cười, sau khi vứt lại một câu thì quay người rời đi.

Hôm nay những việc hắn cần làm đều đã hoàn thành. Hắn không tin ai nấy đều đã vạch mặt nhau như thế mà sau này, Hàn Quảng Đào còn có mặt mũi để ý đến Hoa Viễn.

Tất nhiên hắn làm vậy cũng là để vạch rõ ranh giới với nhà họ Hàn. Để người khác biết thái độ của hắn. Để sau này mấy kẻ nhiều chuyện khỏi phải thấy Hàn Hành Diểu chịu ấm ức mà khuyên hắn đối tốt với Hàn Hành Diểu, hoặc là trực tiếp bắt hắn giúp đỡ Hàn Hành Diểu.

https://thuviensach.vn

Ầm ĩ một trận, kết quả Hàn Trọng Viễn lại rời đi như thế, quả thật ngoài dự đoán của mọi người. Ngay đến Tiền Mạt cũng không kìm được cười khổ. Mà sau khi cười khổ, Tiền Mạt liếc nhìn người chồng đang đầy mặt giận dữ, lại nối gót con mình ra ngoài.

Đổi lại là cô thì nhất định sẽ không làm ầm lên như thế. Nhưng bây giờ con trai cô đã đâm lao rồi, dĩ nhiên cô phải theo lao thôi.

Hàn Thận nhìn vợ con bỏ đi, trong lòng hỗn độn cảm xúc. Mà những cảm xúc này hoà chung lại, cuối cùng tất cả hoá thành cơn giận con trai. Rõ ràng Hàn Trọng Viễn làm sai, thế mà lại vu hãm cho Hành Diểu! Bố mẹ ông ta nói quả không sai, thằng nhóc này đã bị chiều hư rồi!

Còn cả Tiền Mạt nữa, cô đã dạy con trai họ thế sao? Cô muốn kéo xa quan hệ của con trai họ với nhà họ Hàn? Khi trước cô để mình kí thoả thuận về cổ phần của Hoa Viễn kia là đang đề phòng mình?

Trong khoảnh khắc, Hàn Thận chỉ cảm thấy đỉnh đầu như bị dội một chậu nước đá, lạnh buốt từ đầu đến chân, không khỏi căm giận Tiền Mạt.

Khi Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt yên vị trên chiếc xe Triệu Anh lái để rời khỏi hội trường thì bên trong biệt thự họ đang ở tạm, cửa sổ phòng Mạnh Ân bỗng bị gõ vang.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không muốn Mạnh Ân tiếp xúc với Trịnh Kỳ nên bắt cậu ở yên trong phòng, không cho rời khỏi cửa. Kết quả mặc dù Mạnh Ân vâng lời, song Trịnh Kỳ lại cực kì không vui. Mà trong lúc không vui, y đã nghĩ ra một ý.

Biệt thự này tổng cộng có hai tầng phòng và một tầng hầm. Người giúp việc ở tầng một. Phòng của Mạnh Ân với Hàn Trọng Viễn và phòng của Trịnh Kỳ đều ở tầng hai, hai phòng đều có ban công.

Hai ban công này không nối liền, nhưng ở giữa cách nhau cũng không xa. Trước đây khi Tiền Mạt sửa sang nhà cửa cũng không bít kín ban công này… Trịnh Kỳ cậy mình to gan trèo sang ban công ngoài phòng Mạnh Ân, lại còn gõ cửa sổ.

“Anh sang đây kiểu gì thế?” Mạnh Ân ngạc nhiên hỏi.

“Thì bò sang… Cậu là Mạnh Ân đúng không? Tôi nhìn ra rồi, chúng ta là người trong giới.” Trịnh Kỳ mỉm cười nhìn Mạnh Ân, để lộ chiếc khuyên hình con nhện bên tai trái.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân cảm thấy đàn ông đeo khuyên tai cứ kì kì thế nào, nhưng đối mặt với nụ cười của Trịnh Kỳ, lại bất giác dao động – đây tuyệt đối là người ưa nhìn nhất trong số những người cậu từng gặp, có điều… "Người trong giới gì cơ?"

"Tất nhiên là chúng ta đều thích đàn ông rồi." Trịnh Kỳ cười một cách đắc ý. Khi trước nhìn thấy ánh mắt mà Mạnh Ân dành cho Hàn Trọng Viễn, y đã nhận ra ngay Mạnh Ân có thể là người cùng tính hướng. Trái lại cái tên Hàn Trọng Viễn kia… Y lại chẳng nghe ra khí chất này trên người hắn. Có điều tuy rằng trên người hắn không có khí chất này, nhưng rõ ràng hắn để ý Mạnh Ân rất gắt gao, thậm chí còn là một vại giấm chua đúng nghĩa. Chí ít thì cũng là bi ha?

Mạnh Ân nhìn Trịnh Kỳ, nhất thời không nói nên lời. Cậu không sao ngờ được là lại có thể gặp được một người biến thái giống mình. Không sai, bấy giờ Mạnh Ân hãy còn cảm thấy hành vi của mình có phần biến thái. Về phần Hàn Trọng Viễn, tất nhiên Hàn Trọng Viễn khác cậu rồi. Người như thế sao mà là biến thái được chứ?

"Nè, mặt mày thế là sao?" Trịnh Kỳ cau mày nhìn Mạnh Ân một cái, "Đều là người giống nhau, chả lẽ cậu còn dám coi thường tôi à?"

"Không có không có." Mạnh Ân vội vàng lắc đầu, lúng túng rời mắt. Thật ra ngay chính bản thân mình, cậu cũng hơi khinh thường.

https://thuviensach.vn

“Không có thì tốt. Cái tên Hàn Trọng Viễn kia đi dự tiệc rồi ha, chắc phải muộn lắm mới về, đúng lúc tôi cũng có chuyện muốn hỏi cậu… Cậu biết Đàm Phi Dược không?” Trịnh Kỳ lại cười.

“Biết ạ, có chuyện gì vậy?” Mạnh Ân hỏi.

“Thật chứ? Vậy cậu mau nói tôi biết anh ta ở đâu đi!” Trịnh Kỳ không muốn chậm trễ thêm giây phút nào nữa. Y quen biết Đàm Phi Dược trong lúc chơi game online. Ban đầu hai người là bạn tốt, cuối cùng lại trở mặt vì một người đàn bà. Vì y dùng chút mánh khoé hacker mà Đàm Phi Dược còn trút giận lên y, coi y là kẻ thù, ngày nào cũng đuổi giết trong game.

Y cảm thấy hai người gây lộn ầm ĩ như thế cũng rất vui, nên không ngừng khiêu khích Đàm Phi Dược. Lúc biết Đàm Phi Dược phải về nước còn cân nhắc về theo để tiếp tục làm oan gia… Kết quả, Đàm Phi Dược lại lặn mất hút!

Y thật sự không có hứng thú với người đàn bà kia, y rõ ràng là để ý Đàm Phi Dược mà! Khó khăn lắm mới thấy Đàm Phi Dược online, kết quả dò tìm IP lại bị người ta ngăn cản, khiến y cuống muốn chết rồi. Nếu không phải thế thì y cũng chẳng đến chỗ Lý Thành Giang làm việc, hòng tìm ra gã hacker bí ẩn kia.

https://thuviensach.vn

“Em không nói cho anh đâu.” Mạnh Ân trả lời. Hàn Trọng Viễn từng bảo là phải giữ bí mật công việc mà hắn và Đàm Phi Dược đang làm.

“Cậu…” Ngay cả khi nổi giận, trông Trịnh Kỳ vẫn rất điển trai, “Vậy cậu có biết gần đây anh ta sống thế nào không?”

“Anh ấy sống tốt lắm, gần đây còn mập ra đấy, nói là muốn giảm cân nhưng cứ đói bụng là lại không nhịn được phải ăn.” Mạnh Ân bảo.

“Anh ta vốn đã không gầy rồi, thế mà còn mập ra nữa?” Trịnh Kỳ che mắt, cực kì căm phẫn. Đàm Phi Dược đã xấu lắm rồi, thế mà hắn còn định biến bản thân thành một tên mập nữa? Đây là muốn bắt mình phải hạ thấp tiêu chuẩn chọn bạn đời hay sao?

“Đúng vậy.” Mạnh Ân nghiêm túc gật đầu.

“Vậy đời sống tình cảm của anh ta thì sao? Có thân thiết với ai không?”

https://thuviensach.vn

“Không biết nữa.” Mạnh Ân nói.

Trịnh Kỳ trợn mắt: “Vậy gần đây anh ta thích cái gì? Muốn làm gì?” Mắt thấy không thể thăm dò được gì từ chỗ Mạnh Ân, trong hoàn cảnh lâu ngày gặp lại thế này, chi bằng chuẩn bị quà tặng trước đã?

“Em cũng không biết anh ấy thích gì, nhưng mà gần đây anh ấy vẫn muốn được ăn cơm em nấu.”

Trịnh Kỳ giật mình nhìn Mạnh Ân. Tuy chưa nếm thử hương vị đồ ăn Mạnh Ân làm, nhưng nhìn bề ngoài thôi đã đủ khiến y tránh xa chín mươi dặm rồi. Không ngờ Đàm Phi Dược lại rất muốn ăn? Lẽ nào gần đây hắn phải chịu khổ?

Trịnh Kỳ còn đang định hỏi thêm thì bỗng nhiên nghe thấy một thanh âm lạnh lẽo: “Trịnh Kỳ!”

Hàn Trọng Viễn gấp rút chạy về nhà, vội vã nhìn về phía căn phòng của Mạnh Ân, kết quả lại thấy có người trên ban công… Đủ loại cảm xúc khi nãy còn dồn nén nháy mắt lan tràn toàn thân. Trong khoảnh khắc, hắn chỉ hận không thể lôi Trịnh Kỳ xuống xẻ làm tám khúc cho hả dạ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 49: Vết Thương

“Trịnh Kỳ!” Hàn Trọng Viễn lặp lại, từng chữ toát ra lạnh lẽo thấu xương. Hắn của bây giờ hành xử đã bình tĩnh hơn, nhưng đấy là trong trường hợp không liên quan đến Mạnh Ân. Bấy giờ trông thấy có người ghé vào cửa sổ phòng Mạnh Ân, toàn thân bỗng chốc bừng lửa.

Nhìn gườm gườm tầng hai một lúc, hắn lao nhanh vào nhà, sau đó chạy thẳng lên tầng hai.

“Sắc mặt cậu ta hơi khó coi…” Trịnh Kỳ khẽ liếm môi, không kìm được run rẩy – sao mà thần sắc đáng sợ của cái tên Hàn Trọng Viễn kia, lại khiến y nảy sinh cảm giác người nọ sẽ giết chết mình thế này?

“Gì cơ?” Bị ban công và cửa sổ che mất nên Mạnh Ân không trông thấy dáng vẻ Hàn Trọng Viễn, song cũng hơi lo, “Liệu Trọng Viễn có giận không?”

“Tôi thấy cậu ta như muốn giết người đến nơi rồi ấy, tôi phải đi đây.” Trịnh Kỳ vội vàng trèo qua lan can ngoài ban công. Y có linh cảm mình mà không trốn thì sẽ toi mất.

https://thuviensach.vn

Hai ban công cách nhau chừng một mét. Trịnh Kỳ tự cổ vũ mình, đang định nhảy thì bỗng nhiên trong phòng Mạnh Ân vang lên tiếng ầm lớn, tiếp theo là thanh âm Hàn Trọng Viễn xông ra chỗ này.

Trong lòng hoảng sợ một cách khó hiểu, Trịnh Kỳ vô thức sải chân phải lên trước…

Hàn Trọng Viễn vừa xông tới ban công thì trông thấy Trịnh Kỳ đã nhảy sang một ban công khác. Chân phải người này đã nhảy qua, đã vươn sang ban công bên cạnh. Song ngặt nỗi chân trái không theo kịp, vừa vặn mắc trên lan can, sau đó trọng tâm không vững nên ngã nhào ra trước trong tư thế "chó đớp phân".

Tất nhiên cũng may mắn, chí ít thì y không rơi xuống tầng – cho dù ngã khỏi tầng hai không chết người, nhưng nếu ngã xuống thật thì có khi lại gãy tay gãy chân ấy chứ.

Trong khoảnh khắc, Hàn Trọng Viễn cảm thấy vận may của kẻ này đúng là tốt quá.

https://thuviensach.vn

“Oh my God!” Trịnh Kỳ kêu thảm một tiếng, nằm bất động trên đất. Hàn Trọng Viễn lại nhảy theo y, sau đó túm áo quần y xách lên, “Mạnh Ân là người của tôi nghe chưa?”

Biểu tình của Hàn Trọng Viễn hung dữ, Trịnh Kỳ bưng lấy gương mặt trầy xước, cảm thấy mình xui tận mạng: “Tôi biết tôi biết, tôi không có ý gì với cậu ấy thật mà!”

“Vậy anh muốn làm gì?” Hàn Trọng Viễn đẩy Trịnh Kỳ, khiến người ngã ra đất luôn.

Trịnh Kỳ chỉ cảm thấy cái mông được mình chăm nom cẩn thận cũng bị ngã đến dập nát, dù rằng không biết rốt cuộc Hàn Trọng Viễn làm sao, lại vô thức xin tha: “Tôi không làm gì thật mà, tôi chỉ hỏi thăm Đàm Phi Dược một chút, tôi với Đàm Phi Dược là một đôi!” Tuy rằng chưa tỏ tình, nhưng chả có lí gì Đàm Phi Dược lại từ chối một người xuất sắc như y hết! Bấy giờ Trịnh Kỳ không hề cảm thấy chột dạ tẹo nào.

Trịnh Kỳ cũng chỉ coi như hên xui, có điều câu này của y lại có tác dụng thật. Nghe y nói thế, rốt cuộc phẫn nộ cuồn cuộn trong lòng Hàn Trọng Viễn cũng bay biến đi nhiều.

https://thuviensach.vn

“Trọng Viễn.” Mạnh Ân cũng bước tới ban công, sắc mặt có phần trắng bệch. Hồi nãy khi Hàn Trọng Viễn nhảy qua ban công, cậu bị doạ tới mức chân mềm nhũn.

Thần sắc tái nhợt của Mạnh Ân khiến Hàn Trọng Viễn hơi đau lòng, toàn thân cũng tỉnh táo hơn nhiều, lập tức phóng ánh nhìn lạnh lùng về phía Trịnh Kỳ: “Lần sau mà còn để tôi thấy anh đến chỗ Mạnh Ân thì triệt anh luôn!”

Trịnh Kỳ toan phản bác một câu bây giờ đã là xã hội pháp chế, song đối mặt với ánh nhìn có thể nói là đáng sợ của Hàn Trọng Viễn, lại không kìm được rụt đầu, chẳng thốt nên câu. Mẹ kiếp, đầu óc cái tên Hàn Trọng Viễn này có vấn đề chắc? Cùng lắm y chỉ nói với Mạnh Ân có mấy câu thôi, thế mà cứ làm như y cưỡng đoạt Mạnh Ân không bằng…

“Trời đất chứng giám, tôi đã có người mình thích rồi!” Trịnh Kỳ bưng mặt khóc không ra nước mắt, trước đây y cứ tưởng Hàn Trọng Viễn chỉ hay ghen mà thôi, không ngờ người này bị điên thật chứ chả đùa!

Đúng rồi, hình như cái tên Hàn Trọng Viễn này không được bình thường cho lắm… Trịnh Kỳ cũng coi như hiểu rộng biết nhiều, dù rằng khi nãy bị Hàn Trọng Viễn doạ cho phát khiếp nhưng bây giờ thì đã bình tâm suy xét lại.

https://thuviensach.vn

Tính chiếm hữu thế này cũng mạnh quá rồi đấy… Trước đây y từng gặp một người đàn ông, ngoài mặt thì hào hoa phong nhã, bên trong thì lại cấm tiệt bà xã nói với người khác dù chỉ vài câu. Không phải Hàn Trọng Viễn cũng giống vậy đấy chứ?

Trước nay Trịnh Kỳ thích nhất là chải chuốt bản thân thật đẹp sau đó sẽ ra ngoài chơi. Giờ nhận ra điều này, lập tức quyết định phải cách xa Hàn Trọng Viễn, đồng thời nảy sinh cảm thông với Mạnh Ân – nếu là y, ngày nào cũng bị người câu thúc thì chỉ e ngay cả suy nghĩ giết chết người đó cũng sẽ có.

Bấy giờ Hàn Trọng Viễn cũng đã nhảy về. Vốn hắn định mắng Mạnh Ân mấy câu, nhưng vừa trông thấy biểu tình lo lắng của cậu, lại xét thấy Mạnh Ân cũng chưa cho người vào phòng, bèn chẳng mắng nên lời, rốt cuộc chỉ bảo: “Cái tên Trịnh Kỳ kia vừa nhìn đã biết không phải hạng tốt lành gì! Sau này đừng nói chuyện với anh ta nữa!” Đàn ông đàn ang mà lại ăn mặc lả lơi như thế, vừa nhìn đã biết chả phải hạng gì tốt lành!

Trong khoảnh khắc, Hàn Trọng Viễn chợt có phần hoài niệm Mạnh Ân bị huỷ đi dung mạo của đời trước. Chí ít Mạnh Ân như vậy rất an toàn – bây giờ hắn không bại liệt, Mạnh Ân bị huỷ dung chắc chắn không thể tìm được người nào tốt hơn hắn!

Đủ loại suy nghĩ đen tối quay cuồng trong đầu, nhưng sau khi tầm nhìn rơi trên người Mạnh Ân thì tất cả đều quên sạch… Kéo người vào

https://thuviensach.vn

phòng, khoá cửa xong, kéo rèm kín, Hàn Trọng Viễn dự định đi ngủ.

Tiền Mạt đứng dưới tầng, suýt nữa thì biểu cảm nứt toác. Thằng con xuất sắc kia của cô, chỉ vì người khác nói với Mạnh Ân mấy câu mà chạy đi bắt gian, lại còn nhảy tới nhảy lui trên ban công nữa chứ… Ha ha!

Hít sâu một hơi, Tiền Mạt nhìn người giúp việc trước đấy ở trong nhà nên không thấy được một màn phấn khích này: “Chị Mai, ngày mai chị tìm bên lắp đặt bịt kín ban công lại đi, làm thành kiểu phòng đón nắng như nhà người khác, dùng thuỷ tinh hạng tốt nhé.”

“Trước đừng sửa nhà vội, mau đưa tôi vào viện đã! Mặt tôi bị thương rồi!” Trịnh Kỳ kêu ầm lên, ai mà ngờ mặt y lại chảy máu! Chảy máu rồi!

Cho dù chỉ là tơ máu thì đó vẫn là máu á! Y là người theo chủ nghĩa hoàn hảo, tuyệt đối không chịu được trên mặt mình có vết thương!

Vốn Tiền Mạt còn thấy buồn lòng vì hành động của con mình, nghe vậy lại không thể không chỉnh đốn tâm tình, đưa Trịnh Kỳ vào viện.

https://thuviensach.vn

Thật ra mặt của Trịnh Kỳ chỉ bị trầy da, bác sĩ chỉ định sát khuẩn cho y bằng ít nước oxi già, song Trịnh Kỳ lại cố chấp không chịu. Cuối cùng Tiền Mạt đành đưa y đến bệnh viện chữa bỏng có tiếng, sau khi dùng loại axit amin mà nghe nói có thể giúp vết thương khép miệng, lại thoa thêm it thuốc mỡ.

Lại một lần nữa Tiền Mạt không kìm được muốn "ha ha". Nếu không phải bỗng nhiên biết Trịnh Kỳ là con trai độc nhất của nhà họ Trịnh tiếng tăm lừng lẫy ở Cảng thành bên kia thì cô cũng định vứt tên đàn ông còn phiền phức hơn cả đàn bà này vào viện rồi!

Tuy nhiên không thể phủ nhận, trong cảm nhận của cô, người mà sẽ thích đàn ông đúng là kiểu giống Trịnh Kỳ… Ầy, thật ra Trịnh Kỳ cũng chưa đến nỗi ẻo lả lắm.

Hôm sau Trịnh Kỳ sống chết cũng không chịu rời phòng. Ngay cả lúc Hàn Trọng Viễn bảo y về thành phố S, có thể sớm ngày gặp Đàm Phi Dược, y cũng hờ hững.

"Không phải chỉ là trên mặt bị thương thôi à? Dù sao cũng dễ nhìn hơn hồi anh mới đến mà?" Mạnh Ân khó hiểu hỏi, một kích trúng đích.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ bước ra với bên má trái đắp một tầng băng vải được dán đè miếng urgo lên trên.

“Không phải không cần băng bó à?” Tiền Mạt thấy thế thì ngạc nhiên.

“Bên ngoài nhiều bụi như vậy, nhỡ bay vào vết thương thì sao?” Trịnh Kỳ lập tức nói, nếu không phải lo lắng đắp nhiều băng vải quá sẽ cản trở thông khí, ảnh hưởng vết thương khép miệng thì nhất định, y sẽ bịt vết thương kín mít.

“…”

Trịnh Kỳ mang theo một bên mặt kì dị, theo đám người Hàn Trọng Viễn lên máy bay. Trước khi lên máy bay, vì bộ dáng đặc biệt mà y còn bị nhân viên kiểm tra an ninh đề phòng, nhìn chòng chọc…

Tin Tiền Mạt quay về, đến khi cô lên máy bay thì người nhà họ Hàn mới biết. Hàn Thận đêm qua mới bị bố mẹ quở mắng một trận chợt thấy vợ mình ác độc quá mức. Vốn ông ta định hỏi vợ mình, cớ gì lại muốn bôi xấu thanh danh của nhà họ Hàn, nhưng thấy mẹ mình lẫn Hàn Hành Diểu đều giận đến đổ bệnh, bèn từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Ngay cả thắc mắc Tiền Mạt làm sao mà biết bố mình muốn có cổ phần Hoa Viễn, cũng bị ông ta vứt ra sau đầu – có lẽ Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn vốn chẳng hề biết chuyện đó, nói ra chỉ vì khiến họ mất mặt mà thôi.

Ôm theo tâm tình phức tạp, Hàn Thận bắt đầu bận rộn công việc của Hàn Thị. Còn Hàn Hành Diểu gặp những người bạn kia của mình trong phòng bệnh, sau khi phát hiện mấy người mang ánh mắt hấp háy nhìn mình, bàn tay giấu trong chăn của y thầm siết chặt ra giường.

Cũng tại y sơ suất, trước kia lại nói linh tinh về Hàn Trọng Viễn trước mặt bạn bè.

Có điều, dẫu sao vẫn có người tin y. Để ý thấy gương mặt quan tâm của Lịch Tiếu Tiếu, Hàn Hành Diểu bày ra nụ cười mệt mỏi: “Xin lỗi, sức khoẻ tôi không tốt, không tiếp đãi mọi người được rồi.” Dù Hàn Trọng Viễn náo loạn thì cũng có sao? Không phải càng khiến ông bà ghét đến hết mức à? Cứ tiếp tục như vậy thì chưa biết chừng, chú còn có ý định li hôn ấy chứ.

Trên giường bệnh màu trắng, gương mặt Hàn Hành Diểu càng thêm phần tái nhợt, lại khiến những người xung quanh nảy sinh cảm thông, nghi ngờ khi trước cũng giảm đi đôi chút.

https://thuviensach.vn

Bấy giờ, đám người Hàn Trọng Viễn đã về đến thành phố S.

Ban đầu khi nghe con mình kể lại những chuyện kiếp trước, Tiền Mạt hãy còn lưu luyến Hàn Thận, thậm chí còn dốc sức để hai bố con làm lành. Nhưng giờ xảy ra nhiều chuyện như vậy, lại khiến cô hoàn toàn buông tay, một lòng tập trung vào sự nghiệp.

Nhưng ngặt nỗi lại cứ có người khiến cô không thể tập trung vào sự nghiệp.

Gương mặt không còn hoàn hảo, Trịnh Kỳ không muốn đi gặp Đàm Phi Dược, bèn đòi ra ngoài ở, kết quả lại chê khách sạn không sạch sẽ, rồi thì lo thức ăn bên ngoài không hợp miệng, cuối cùng lại trở về biệt thự với cô.

Trịnh Kỳ mang thương tích trên mặt nằng nặc đòi ăn ít dầu ít muối, nhất định không ăn xì dầu thì cũng thôi đi, không ngờ còn chê trách cô!

Gì mà lông mày cô sửa sao mà xấu thế, gì mà suốt ngày buộc tóc làm phí cả mái tóc đẹp, gì mà không biết tút tát nên trông rất già…

https://thuviensach.vn

Đối mặt với một người đàn ông còn biết phối đồ hơn cả phụ nữ, Tiền Mạt nảy sinh cảm giác nghẹn họng không nói nên lời. May mà cuối cùng cô cũng tự thuyết phục mình coi Trịnh Kỳ như một cô gái, nên mới có thể bình tĩnh mà trao đổi với Trịnh Kỳ xem mình nên mặc đồ gì cho hợp.

Tuy Trịnh Kỳ có hơi dông dài, song không thể phủ nhận mắt nhìn của y rất tốt. Tiền Mạt học hỏi y mấy ngày, đổi kiểu tóc, lại phát hiện dường như mình trẻ ra vài tuổi.

Trịnh Kỳ rất điển trai, chưa kể còn thích chăm chút bản thân, nhưng không hề ẻo lả tẹo nào. Dù có mặc trang phục lả lướt thì cũng chỉ khiến người khác cảm thấy, đây là người đàn ông khôi ngô tuấn tú. Sau cùng, Tiền Mạt lại thấy quý chàng văn bối này, chờ khi Trịnh Kỳ lành thương định đi tìm Đàm Phi Dược, còn hẹn người ta lần sau mua sắm.

Cô vẫn luôn mong có con gái để có thể đi mua sắm với mình, rốt cuộc bây giờ cũng toại nguyện.

Trịnh Kỳ không biết suy nghĩ của Tiền Mạt, nếu như biết… Trước kia y xinh xắn như con gái vậy, chưa kể mẹ y mê tín còn bấm khuyên tai, rồi đeo một chiếc bông tai cho y để cầu bình an, thế nên thường hay có người xem y là nữ. Khi đó y còn nghĩ cách xử lí đám con trai muốn tìm trêu người “em gái” là mình này một trận…

https://thuviensach.vn

Tháo mấy thứ trang sức mà Đàm Phi Dược trông thấy quá nửa là sẽ không thích xuống, mặc vào bộ Tây trang xám bạc, Trịnh Kỳ nhìn mình thoạt trông rõ ràng là người thành đạt trong gương, hài lòng đi đến Duyên Mộng.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 50: Đồng Nghiệp

Mạnh Ân đang bóc hạt dưa cho Hàn Trọng Viễn.

Hạt dưa là do Đàm Phi Dược mua. Dạo này hắn không bận lắm, bèn mua ít đồ ăn vặt về, rồi hỏi họ có muốn ăn hay không.

Mạnh Ân ngại ăn đồ của người khác, vừa định bảo không muốn thì bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn lại cầm túi hạt dưa kia, sau đó để cậu bóc hạt dưa.

“Lão đại cậu biết hưởng thụ quá nhỉ, ăn hạt dưa mà cũng phải để người khác bóc.” Đàm Phi Dược đảo mắt một vòng qua người Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, không kìm được ngưỡng mộ.

Mạnh Ân phục vụ Hàn Trọng Viễn chu đáo quá đi mất, khiến một kẻ cô đơn như hắn nhìn mà phát ghen – trước kia khó khăn lắm hắn mới quen được một cô nàng trong game, đã định tiến tới, nào ngờ lại bị anh em tốt nẫng tay trên. Nghĩ đến cái tên suốt ngày đi dụ dỗ người khác kia, Đàm Phi Dược không kìm được thầm nghiến răng.

https://thuviensach.vn

“Anh cũng có thể gọi người khác đến bóc.” Hàn Trọng Viễn hết sức tự nhiên ăn hết hạt dưa Mạnh Ân bóc cho mình. Hắn không thích ăn đồ bên ngoài chủ yếu vẫn là do ảnh hưởng tâm lý, còn như Mạnh Ân làm cho hắn thì lại rất vui lòng ăn. Về phần để Mạnh Ân bóc hạt dưa, không phải đây là chuyện rất bình thường à?

Trước kia sau khi hắn bại liệt, ngày nào Mạnh Ân cũng mua mấy thứ quả hạch cho hắn ăn. Tiếc rằng khi đó hắn không thể ăn nhiều quá, nếu không sẽ táo bón.

“Lấy đâu ra người bóc cho tôi?” Đàm Phi Dược thở dài đáp.

“Tất nhiên là có chứ.” Hàn Trọng Viễn nói. Hắn cũng không phải người nhiều chuyện, chưa kể Trịnh Kỳ còn dặn trước với hắn là không được hé răng chuyện của y, để có thể cho Đàm Phi Dược một niềm vui bất ngờ, nên cũng chẳng nhắc về Trịnh Kỳ với Đàm Phi Dược. Có điều đối với chuyện của hai người Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược, hắn cũng rất chắc chắn.

Trong kí ức của hắn, Trịnh Kỳ vẫn không hề kết hôn. Dù rằng thỉnh thoảng sẽ có ít scandal, nhưng sau cùng đều được chứng thực là giả. Mà tuy tình trạng hôn nhân của Đàm Phi Dược được bảo mật, nhưng hắn chưa từng

https://thuviensach.vn

đề cập với công chúng chuyện vợ hoặc con, hắn là cũng chưa lập gia đình. Không chỉ có thế, hai người này còn rất thân thiết…

Chỉ là ngoại hình của hai người này chênh lệch hơi lớn, nên trước giờ chưa có ai nghi ngờ họ cả – Trịnh Kỳ là người theo chủ nghĩa hoàn hảo, giai đoạn sau y từng đầu tư vào ngành giải trí, sau đó suốt ngày lên weibo bắt bẻ ngôi sao này tay thô, bắt bẻ ngôi sao kia chân ngắn,… Lại còn nghiên cứu cặn kẽ những cách chăm sóc dưỡng sinh nữa chứ. Một người như vậy, ai mà tin nổi y lại là một cặp với Đàm Phi Dược mập mạp da còn hơi ngăm?

“Nếu mà có thì đã tốt rồi!” Đàm Phi Dược thở dài, nghiên cứu có tí mà hắn đã rất hay rơi vào trạng thái mê đắm, thế nên dù rằng từng quen hai cô bạn gái thì cũng chia tay rất nhanh. Ngay cả nụ hôn đầu cũng chưa trao, có thể nói là bi đát hết sức.

Hàn Trọng Viễn liếc Đàm Phi Dược, sau khi phát hiện biểu tình của Đàm Phi Dược không giống đang giả vờ thì khẽ nhướn mày. Khi trước Trịnh Kỳ nói một cách khẳng định như thế, hắn còn tưởng hai người này đã qua lại rồi, bây giờ xem ra cũng không phải vậy.

Đúng lúc này điện thoại của Hàn Trọng Viễn đổ chuông. Hắn cầm điện thoại lên nghe máy, sau đó lại tắt máy rất nhanh. Bấy giờ mới nhìn Đàm Phi Dược: “Ở ngoài có một đồng nghiệp muốn vào, anh ra tiếp đón đi.”

https://thuviensach.vn

Không sai, hắn đã biến hoá cho Trịnh Kỳ trở thành đồng nghiệp của họ. Mặc dù Trịnh Kỳ có rất nhiều tật xấu, nhưng nhân cách cũng rất được, kĩ thuật máy tính còn cực kì tốt. Cái khác chưa chắc, chứ làm mấy thứ như app điện thoại thì chắc chắn là sở trường…

Bây giờ tuổi tác đứa con riêng kia của nhà họ Trịnh còn chưa lớn, đời trước mọi chuyện bại lộ cũng là bốn năm sau. Trịnh đại thiếu cực kì lắm tiền của bây giờ, quyết không xem trọng một Duyên Mộng nhỏ bé.

Về phần tương lai… Cổ phần Duyên Mộng hắn sẽ không cho người khác, nhưng hắn cũng chả quan tâm Đàm Phi Dược có mở công ti sản xuất smartphone bình dân như đời trước hay không… Dù sao thị trường điện thoại di động rất rộng lớn, vốn dĩ Duyên Mộng không thể chiếm hết tất cả.

“Tầng này của chúng ta?” Đàm Phi Dược hơi ngạc nhiên kèm theo mừng rỡ, tầng bên dưới kia có rất nhiều kĩ thuật viên, mà tầng này lại chỉ có ba người họ, có thể thêm được mấy người cũng tốt.

“Đúng vậy.” Hàn Trọng Viễn đáp.

https://thuviensach.vn

“Người đó ở đâu? Nam hay nữ?” Đàm Phi Dược lại hỏi.

“Người đó ở ngay cửa, là một đại mĩ nhân.” Hàn Trọng Viễn nhớ lại ngoại hình của Trịnh Kỳ một lát, thời trẻ người nọ là con nhà giàu đẹp trai nhất, sau này lại là ông chủ lớn đẹp trai nhất, tuyệt đối là một mĩ nam.

Đàm Phi Dược chợt nhảy cẫng lên chạy xuống tầng.

“Hình như anh ấy không thích Trịnh Kỳ lắm.” Mạnh Ân hơi khó hiểu.

“Có lẽ Trịnh Kỳ vẫn đang đơn phương… Em xem, số em may mắn bao nhiêu? Thích anh, kết quả anh cũng thích em.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái.

Mạnh Ân cúi mặt, lại thả một hạt dưa đã bóc lên khăn giấy.

***

Dù rằng vì tính tình Hàn Trọng Viễn quá đỗi lạnh nhạt nên Đàm Phi Dược vẫn vô thức thể hiện hơi “hoạt bát” trước mặt Hàn Trọng Viễn, chứ

https://thuviensach.vn

thật tình bên ngoài vẫn chững chạc lắm. Hắn có bằng cấp cao kĩ thuật cũng tốt, ở một số phương diện còn được mấy kĩ thuật viên tầng dưới kia kính trọng hơn Hàn Trọng Viễn. Thấy hắn xuống tầng, những người đó tự khắc chào hỏi tới tấp.

Gật đầu với những người này, Đàm Phi Dược nhanh chóng mở cửa ra ngoài, sau đó bắt đầu nhìn ngó xung quanh.

Quanh đi quẩn lại cũng chỉ có mấy người mặc trang phục bình thường. Không ai dừng lại, càng không có đại mĩ nhân gì hết… Khi Đàm Phi Dược còn đang suy xét đồng nghiệp sắp đến của mình là ai, thì một chiếc xe thể thao trắng bỗng dừng khựng trước mặt hắn.

“Lái xe thể thao trong cái thành phố S suốt ngày tắc đường này, có bệnh chắc?” Đàm Phi Dược không kìm được càm ràm một câu, sau đó trông thấy một người trẻ tuổi điển trai bước xuống xe, nhất thời chỉ muốn chửi đậu má.

Không ngờ kẻ này lại tìm đến!Hắn cũng không biết rốt cuộc mình đã trêu phải thần thánh phương nào, lại bất cẩn trêu vào một người như vậy.

Hắn và Trịnh Kỳ quen nhau trên mạng, nói chuyện cực hợp, quan hệ cũng càng ngày càng thân thiết. Sau này Trịnh Kỳ bỏ nhà chạy đến chỗ

https://thuviensach.vn

hắn, hai người họ lại càng trở thành anh em tốt. Sau đó thì xảy ra chuyện.

Bộ dáng Trịnh Kỳ quá điển trai, còn biết tán tỉnh con gái. Bạn gái hắn gặp Trịnh Kỳ vài lần bèn chia tay hắn theo đuổi Trịnh Kỳ. Thế mà Trịnh Kỳ lại không thích.

Khi ấy hắn cực kì tức giận, thấy Trịnh Kỳ vẫn còn trêu chọc người khác trong game, bèn giao đấu với Trịnh Kỳ. Kết quả Trịnh Kỳ lại hack vào máy tính của hắn, khiến nhân vật trong game của hắn lên mạng tỏ tình với nhân vật trong game của Trịnh Kỳ…

Hai người họ chơi game quen biết rất nhiều người, từ đó mặt mũi hắn xem như mất hết. Thế mà Trịnh Kỳ còn suốt ngày lắc lư trước mặt hắn, bảo hắn đừng mặc cái kia, đừng ăn cái kia…

Mặc dù trước đây hắn bỏ việc ở nước ngoài không phải vì Trịnh Kỳ, nhưng không thể phủ nhận sau khi hắn chỉnh đốn xong, thì không mong Trịnh Kỳ tìm đến nữa.

Thế mà Trịnh Kỳ lại xuất hiện cơ chứ!

https://thuviensach.vn

“Lâu rồi không gặp!” Trịnh Kỳ nhìn Đàm Phi Dược mỉm cười, nét cười xán lạn.

Tuy không thích Trịnh Kỳ, nhưng sau khi trông thấy nụ cười này, Đàm Phi Dược vẫn có phần thất thần. May mà, hắn đã có sức đề kháng với Trịnh Kỳ rồi: “Thời tiết nóng nực mặc đồ Tây không thấy mệt à?”

“Đây là đồ công sở! Dù sao cũng đẹp hơn loại mặc T-shirt quần ngố thể thao khoe cả đống lông chân như cậu!” Trịnh Kỳ quan sát Đàm Phi Dược một lát, cách nào cũng thấy trên người đối phương chẳng có chỗ nào vừa mắt mình cả, ngặt nỗi y lại cứ thích cơ chứ!

Internet quả là một thứ thần kì, không ngờ lại khiến y thích một người như vậy. Đổi lại ngoài đời thật, quá nửa là lần đầu gặp mặt y đã không ưa nổi rồi.

Để ý thấy khinh thị trong mắt Trịnh Kỳ, Đàm Phi Dược lại càng giận: “Cậu thấy xấu thì đừng có nhìn! Đứng xa tôi ra nghe chưa?” Thật ra hắn chưa tính là xấu, chỉ là một người phổ thông, loại phổ thông mà vứt vào trong đám người sẽ không tìm ra được ấy. Về phần ăn mặc… Đồ hắn mặc đều là nhãn hiệu thể thao có tiếng, hắn chẳng thấy mình có chỗ nào mất mặt hết.

https://thuviensach.vn

Còn về mấy thứ đồ Tây, một kĩ thuật viên như hắn thì việc gì phải dùng tới?

Bình tĩnh suy xét, hắn thật sự cảm thấy mình đẹp trai hơn nhiều so với đám kĩ thuật viên vừa chào hỏi hắn kia. Tất nhiên không thể so với Hàn Trọng Viễn được, gen nhà người ta thật sự quá tốt mà.

“Không được.” Trịnh Kỳ đáp, sau đó lại cười tít mắt nhìn Đàm Phi Dược một cái, “Sau này chúng ta là đồng nghiệp rồi, phải ở gần nhau chứ.”

“Cậu chính là đại mĩ nhân đó sao?” Đàm Phi Dược suýt nữa hộc máu, nhưng vừa cẩn thận suy xét, lại không thể không thừa nhận, Trịnh Kỳ thật sự rất điển trai.

“Đại mĩ nhân? Xem ra Hàn Trọng Viễn đánh giá tôi rất cao.” Nghĩ đến vại giấm kia, Trịnh Kỳ lại không kìm được thầm sợ hãi, sau đó vô thức sờ lên mặt mình. Bây giờ y hãy còn cảm thấy màu da ở chỗ bị trầy của mình không đồng màu với những chỗ khác…

“Cậu cũng chỉ được có cái mã ngoài này thôi!” Đàm Phi Dược xoáy lại một câu, sau đó mới bảo, “Được rồi, mau theo tôi vào trong, mặc đẫy vào như thế đứng ngoài có mà nóng chết cậu.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ quả thật rất nóng, vừa ra khỏi xe có một lát mà đã toát mồ hôi đầy người. Giờ nghe thấy Đàm Phi Dược quan tâm mình, trên mặt lại hiện lên nét cười.

Đàm Phi Dược chỉ đành thở dài. Mặc dù hắn giận Trịnh Kỳ, nhưng lại không kìm được xem người này như em trai, gặp nhau thì bất giác không giận nổi nữa.

Sau khi Trịnh Kỳ lên tầng thì cũng trông thấy Mạnh Ân đang bóc hạt dưa, vẻ mặt lập tức phức tạp mà nhìn Hàn Trọng Viễn – Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân thật, hay là chỉ muốn độc chiếm? Sao mà lúc nào cũng bình chân như vại để Mạnh Ân làm này làm kia cơ chứ?

“Trước hết anh theo Đàm Phi Dược làm quen tình hình ở đây đi đã, sau đó tôi sẽ nói chuyện chi tiết với anh.” Hàn Trọng Viễn bảo.

“Được.” Trịnh Kỳ đồng ý, lại không kìm được kéo kéo áo mình. Chỗ này điều hoà không đặt ở trung tâm, hiển nhiên nhiệt độ trong phòng cũng không thấp lắm… Bây giờ y vẫn còn thấy nóng.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Đàm Phi Dược chê quần áo y sặc sỡ thì đâu đến nỗi y phải mặc thế này… Trịnh Kỳ lại hậm hực nhìn Đàm Phi Dược một cái.

Trịnh Kỳ bèn ở lại như thế. Chiều hôm đó, còn đặc biệt đi tìm chủ nhà, sau đó thuê một tầng bên trên dự định tìm người sửa sang.

“Mạnh Ân, cậu có biết mấy công ti lắp đặt thiết bị không? Thử đề cử một công ti thích hợp xem nào?” Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược đều bận, Trịnh Kỳ chỉ có thể hỏi thăm Mạnh Ân đang dọn dẹp.

Mạnh Ân lại chẳng nói gì, lấy một tờ giấy viết: “Em không biết.”

“Cậu đau họng à?” Trịnh Kỳ lại hỏi.

“Không phải, Trọng Viễn bảo em không được nói chuyện với anh.” Mạnh Ân lại viết.

Nhìn đôi ngươi nghiêm túc của Mạnh Ân, khoé miệng Trịnh Kỳ khẽ co giật.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 51: Liên Hoan

Hai ngày trước khai giảng, Duyên Mộng tổ chức một hoạt động có quy mô rất lớn trên mạng.

Vì hoạt động lần này có rất nhiều quà tặng nên lượng người tham gia cũng vô cùng đông. Đồng thời, website chính thức của Duyên Mộng cũng được rất đông người biết đến.

Thôi Dĩnh là một sinh viên sắp lên năm ba của trường Đại học H. Đầu năm nay, bố mẹ cô vừa sắm cho cô một chiếc máy vi tính, vậy nên hàng ngày việc mà cô thích làm nhất, từ đến thư viện mượn sách trở thành lên mạng đọc tin tức, dạo quanh các diễn đàn và viết blog. Mà trước đấy không lâu, Thôi Dĩnh đã trông thấy đường link đến website chính thức của Duyên Mộng, biết Duyên Mộng sắp tiến hành hoạt động rút thăm trúng thưởng.

Thôi Dĩnh cũng từng nghe nói tới MP3 và MP4 của Duyên Mộng. Cô không thích nghe nhạc lắm, cũng chẳng có hứng thú nhiều với MP3, nhưng lại rất muốn sở hữu một chiếc MP4 có thể đọc tiểu thuyết và xem TV. Có một thứ như thế, cô sẽ có thể nằm trên giường mà đọc tiểu thuyết rồi…

https://thuviensach.vn

Trước đây Thôi Dĩnh còn định ra ngoài mua một chiếc, bây giờ trông thấy có thể rút thưởng thì lập tức hào hứng.

Thôi Dĩnh đã đăng kí tài khoản ở Duyên Mộng từ trước, sau đó vào ngày rút thưởng ngồi chờ trước máy tính thật lâu. Thấy còn dư dả thời gian, bèn bật website và diễn đàn của Duyên Mộng lên, đồng thời không thể không nảy sinh ấn tượng tốt với Duyên Mộng.

“Thôi Dĩnh, cậu tin là rút trúng thì người ta sẽ tặng thật à? Bây giờ có nhiều vụ lừa đảo qua mạng như thế lắm, cậu không biết hả? Tớ nói cậu nghe nè, trên mạng đều là lừa người hết.” Một cô gái cùng phòng với Thôi Dĩnh lên tiếng.

Thôi Dĩnh im lặng bĩu môi, song vẫn hơi thấp thỏm. Sau đó nghĩ dù sao mình cũng sẽ không mất tiền cho người khác thì lại thả lỏng: “Dù họ không tặng thì tớ cũng chả thiệt gì.”

Rút thưởng rất nhanh đã bắt đầu. Để tăng phần thú vị, Duyên Mộng còn tổ chức một vài hoạt động khác trên forum chính thức, trong đó có hoạt động “chiếm post nhận quà”. Chỉ cần chiếm được những post đánh dấu thì sẽ có thể nhận được quà tặng.

https://thuviensach.vn

Thôi Dĩnh tập trung toàn lực, không dám thả lỏng phút nào nhìn chằm chặp vào màn hình máy tính trước mặt mình, tiếp đó nhanh chóng hiện ra từng mẩu thông báo về chiếm post.

Không chiếm được… Lại không chiếm được… Vẫn chưa chiếm được…

Mặc dù đã thất vọng rất nhiều lần, song Thôi Dĩnh vẫn không từ bỏ. Thậm chí còn không kìm được kích động khi thấy có rất đông rất đông người tham gia.

Lại một page nữa hiện ra. Thôi Dĩnh đang định xem xem mình đang ở page thứ mấy thì bỗng nhiên phát hiện, máy tính của mình bị lag.

“Mạng trường yếu quá đi mất!” Thôi Dĩnh không kìm được ca thán, thấy page load chậm không chuyển được trang, chỉ có thể refresh, sau khi refresh thì vội vàng kéo xuống.

Người càng lúc càng đông, cũng chẳng biết bây giờ đã sang page thứ mấy, nếu lỡ chẳng may tất cả phần quà hiện có đều biến mất thì đi tong…

https://thuviensach.vn

Thôi Dĩnh bất đắc dĩ nhìn topic lại có thêm mấy page nữa, tốn rất nhiều sức mới vào được page cuối cùng, sau đó phát hiện quả nhiên topic chiếm post rút thưởng này đã kết thúc. Muốn tiếp tục thì cần phải đổi topic, hoặc là đổi hẳn cách khác mới được.

Cái mạng cùi bắp này của mình, chắc quá nửa là không rút trúng được đâu nhỉ?

Thôi Dĩnh đau buồn click vào xem mấy page trước, muốn xem xem rốt cuộc là ai đã rút trúng giải thưởng.

Website chầm chậm chuyển trang, cuối cùng Thôi Dĩnh cũng thấy được post đoạt giải.

Post #2888, Thôi đại tiểu thư!

Thôi Dĩnh kinh hãi nhìn máy tính, hoàn toàn không ngờ dưới tình trạng quá tải như hồi nãy mà post của mình lại có thể gửi được. Gửi được thì cũng thôi đi, không ngờ vừa hay lại gửi ở post có thể trúng thưởng!

https://thuviensach.vn

Không sai, nickname của cô là Thôi đại tiểu thư, vừa khí phách lại vừa dễ nhớ.

“Tớ trúng thưởng rồi!” Hai mắt Thôi Dĩnh sáng rực, nói lớn.

“Trúng thưởng thì sao nào? Cậu tưởng người ta sẽ tặng thưởng cho cậu thật chắc?” Có người mỉa mai bảo.

Thôi Dĩnh không phục trừng người đó một cái, song cũng không dám chắc liệu mình có thể nhận được phần thưởng này thật không, lập tức cau mày im lặng.

Bạn cùng phòng mới cười mỉa cô còn tiếp tục càm ràm: “Cũng chỉ có cậu chưa trải sự đời mới đi tin chuyện này. Tớ cá với cậu là nhất định người của Duyên Mộng sẽ không gửi quà cho cậu đâu, mà không, chưa biết chừng trang web này còn không phải của Duyên Mộng ấy chứ…”

Bấy giờ cái tính bướng bỉnh trong Thôi Dĩnh cũng trỗi dậy, lập tức muốn phản bác, lại chợt phát hiện mình nhận được một tin nhắn nội bộ diễn đàn.

https://thuviensach.vn

“Chào bạn, Thôi đại tiểu thư, mời bạn kiểm tra địa chỉ và họ tên mà bạn cung cấp lúc đăng kí, sau khi nhận được trả lời chúng tôi sẽ gửi phần thưởng cho bạn ngay.”

Có phần thưởng thật ư? Thôi Dĩnh kiểm tra địa chỉ của mình, lòng thấy hơi tò mò.

Có rất nhiều người cũng trúng thưởng và không dám chắc liệu mình có nhận được phần thưởng hay không giống như Thôi Dĩnh. Mà bấy giờ, ở Duyên Mộng đã có người chuẩn bị gửi các túi đựng phần thưởng đi rồi.

Bây giờ ngành chuyển phát nhanh còn chưa phát triển, lần này người trúng thưởng lại ở khắp trời nam đất bắc, thế nên tất cả đều phải gửi qua bưu điện. Không thể không nói, chuyển phát nhanh là ngành có tương lai phát triển cực kì rộng mở… Hàn Trọng Viễn động lòng trong khoảnh khắc, song rất nhanh đã xoá bỏ suy nghĩ này.

Hắn không có nhiều sức lực như thế. Có thể phát triển tốt Duyên Mộng đã là đủ rồi.

“Hoạt động lần này làm rất tốt, lượng người tham gia rút thưởng đã vượt quá dự tính của chúng ta. Hôm nay tôi mời, mọi người cùng nhau ăn khuya đi.” Tề An An đã xem qua thống kê website, bấy giờ tâm trạng cực

https://thuviensach.vn

kì tốt. Mặc dù số người tham gia tích cực thực thụ thì không đông, nhưng dạo này lượng view trang web của họ càng ngày càng nhiều. Trên diễn đàn, họ cố tình đăng một số topic phổ biến về khoa học thì lại càng thu hút nhiều người… Không thể nghi ngờ, chỉ e bây giờ đã có rất đông người biết đến Duyên Mộng rồi.

Tất nhiên, ngoài quảng bá trên website thì việc tiêu thụ trên mạng cũng hết sức quan trọng…

“Chúng ta phải ăn tiệc to!” Nghe Tề An An nói, ai trong công ti cũng vô cùng hào hứng.

“Được, hôm nay tôi sẽ đãi mọi người tiệc to! Tổng giám Hàn đi cùng chứ?” Tề An An nhìn Hàn Trọng Viễn, bây giờ nhân viên trong công ti họ không đông, thế nên trước đây cả công ti đã từng liên hoan mấy lần, tiếc là Hàn Trọng Viễn chưa bao giờ góp mặt… Tiền Mạt từng dặn riêng cô là phải quan tâm đến Hàn Trọng Viễn, dĩ nhiên bây giờ cô cũng muốn gọi Hàn Trọng Viễn theo.

Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái rồi gật khẽ. Để trang web không bị quá tải khi hoạt động diễn ra, hai hôm nay hắn đều bận rộn trước màn hình máy tính, Mạnh Ân phải chuẩn bị đồ ăn và ghi chép một số thứ cho hắn cũng không dễ dàng gì… Hơn nữa hắn không thích ăn đồ liên hoan, nhưng Mạnh Ân lại thích.

https://thuviensach.vn

Tề An An chọn chỗ là một tiệm lẩu. Mặc dù đã khuya, nhưng trời nóng ăn lẩu cũng không tốt. Song cả đám trạch nam trong công ti đều bày tỏ, họ ăn bữa này không vấn đề gì!

Cả đám người đổ xô kéo đến tiệm lẩu, ngồi chật ních cửa tiệm không rộng lắm, cũng khiến Hàn Trọng Viễn không kìm được cau mày.

“Bốn người chúng ta một bàn nhé?” Đàm Phi Dược đề nghị, hắn biết Trịnh Kỳ ưa sạch sẽ, Hàn Trọng Viễn lại không thích ăn đồ ngoài quán. Họ không thân thiết gì với những người khác, chỉ có thể đề xuất như vậy.

Hàn Trọng Viễn nhìn Đàm Phi Dược một cái, trực tiếp tìm chủ tiệm: “Còn nồi lẩu nào không? Bàn của chúng tôi phải cho thêm một cái.” Để Mạnh Ân ăn chung một nồi với người khác á? Nằm mơ!

“Thêm một cái?” Chủ tiệm không phản ứng kịp, một bàn một nồi lẩu, đều đặt trên phần khuyết nằm chính giữa bàn, làm sao mà thêm được cơ chứ?

https://thuviensach.vn

“Mấy người sang bên kia ngồi đi, hai người một bàn, những người khác ngồi chật chút nhé.” Tề An An lên tiếng, lại nhìn những nhân viên kia, “Chúng ta ngồi quanh bàn lớn ăn, lẩu phải ăn chung mới vui, cái tụi thích sạch sẽ không bao giờ hiểu được đâu!”

Thế này cũng coi như Tề An An giải thích giúp Hàn Trọng Viễn và Trịnh Kỳ. Các kĩ thuật viên máy tính của Duyên Mộng đều biết hai người này, bấy giờ cũng không bất mãn gì cả. Trông thấy bốn người kia ngồi trong góc vây quanh hai nồi lẩu, còn cảm thấy hai người kia đúng là không biết hưởng thụ tinh hoa ăn lẩu gì hết.

Mấy kĩ thuật viên kia thêm ghế vào ngồi ở bàn lớn, nhân viên làm dịch vụ chăm sóc khách hàng mới tuyển thì bốn hoặc năm người ngồi quanh mỗi bàn nhỏ bên cạnh. Tề An An và ba nhân viên nữ ngồi chung một bàn, thân thiết với mọi người hơn Hàn Trọng Viễn nhiều.

Mạnh Ân không quen lắm với sự đối đãi đặc biệt này, Hàn Trọng Viễn lại thản nhiên như không, sau đó đổ thịt cừu và thịt bò vào trong nồi – mặc dù bình thường ở nhà Mạnh Ân ăn rất nhiều rau, nhưng vẫn có khuynh hướng thích thịt hơn.

“Đây là sách bò, ăn rất ngon, em nếm thử đi.” Gắp một đũa sách bò vào nồi, Hàn Trọng Viễn dịu dàng nhìn Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Sách bò là gì ạ?” Mạnh Ân không hiểu lắm.

“Là dạ dày bò ấy…”

“Vậy anh có muốn ăn không?” Mạnh Ân nhìn cái đĩa sạch trơn trước mặt Hàn Trọng Viễn.

“Anh không thích ăn đồ ngoài quán.” Hàn Trọng Viễn gắp sách bò đã tái cho Mạnh Ân, khẽ cau mày, “Sau này đừng hỏi anh mấy chuyên ngu ngốc này nữa!”

Mạnh Ân vội vàng gật đầu, ngoan ngoãn ăn.

Bên cạnh, Đàm Phi Dược nhìn một bàn đồ chay, khoé miệng lại không kìm được co giật: “Tôi ăn thế này đó hả?”

“Bây giờ lượng mỡ của cậu vượt quá tiêu chuẩn rất nhiều, cứ như vậy thì sớm muộn gì cơ thể cũng sẽ nảy sinh vấn đề, tôi khuyên cậu không nên ăn nhiều đường nhiều mỡ… Thật ra thì bây giờ, tốt nhất là cậu không ăn gì hết, nhưng nếu mọi người đã đến đây rồi thì ăn ít đồ chay đi.”

https://thuviensach.vn

“…Tôi là động vật ăn thịt!” Đàm Phi Dược hết nói nổi.

“Vì sức khoẻ, vẫn nên biến thành động vật ăn chay thì hơn!” Trịnh Kỳ đáp.

Đàm Phi Dược cảm thấy mình thật khó có thể chung sống hoà bình với Trịnh Kỳ. Hắn không hiểu tại sao Hàn Trọng Viễn lại tìm kẻ thù của hắn đến làm đồng nghiệp với hắn cơ chứ – thế này không phải là làm khó hắn sao?

Thanh niên nổi loạn gì chứ, hắn không muốn gặp một tẹo nào hết!

Nhưng hắn cũng không muốn từ bỏ công việc này…

Đàm Phi Dược nhìn Trịnh Kỳ một cái, bất đắc dĩ ăn. Thật ra hắn biết Trịnh Kỳ không có ý xấu, nếu không phải vậy, hắn cũng chẳng tỏ ra hoà nhã với người này…

https://thuviensach.vn

Bốn người ăn vui vẻ, có mấy người sôi nổi cũng đã bắt đầu đi xung quanh mời rượu.

Ngày thường cả đám Hàn Trọng Viễn không thân quen với những người khác, nên ban đầu cũng không có ai đến mời rượu, song rất nhanh thì Vạn Huyên đã mang rượu tới.

Vạn Huyên thích Hàn Trọng Viễn lâu lắm rồi, bây giờ có cơ hồi tiếp cận Hàn Trọng Viễn thì tất nhiên sẽ không bỏ qua: “Tổng giám Hàn, sản phẩm lần này xuất sắc như vậy đều dựa vào hướng dẫn của anh, tôi mời anh một ly!”

“Tôi không uống rượu.” Hàn Trọng Viễn lại gắp sách bò cho Mạnh Ân.

“Vậy tôi uống là được rồi. Đúng rồi, tổng giám Hàn, có phải anh không thích ăn lẩu không? Thế đồ Pháp thì sao? Bạn tôi có mở một tiệm, tôi mời anh đi ăn nhé?” Hai mắt Vạn Huyên sáng lấp lánh, muốn mời Hàn Trọng Viễn ăn cơm.

Vạn Huyên vừa dứt lời thì giống như lòng dạ Tư Mã Chiêu, ngay cả người qua đường cũng biết[1]. Hàn Trọng Viễn đang thấy hơi khó chịu thì Đàm Phi Dược bất chợt ho khù khụ. Hắn ho một lúc lâu, đến nỗi khoé mắt

https://thuviensach.vn

đỏ ửng, sau đó mới bảo: “Vạn Huyên, cỏ già như cô đừng nên làm khó trâu non thì hơn.”

[1] Lòng dạ Tư Mã Chiêu: chỉ điều rõ ràng mà ai ai cũng biết, ai ai cũng thấy. Thời Tam Quốc, Tư Mã Chiêu là một người có dã tâm rất lớn, muốn trở thành hoàng đế. Dã tâm này của Tư Mã Chiêu rõ ràng đến nỗi không ai là không biết. Câu nói “dã tâm của Tư Mã Chiêu ngay cả người qua đường cũng biết”, ban đầu xuất phát từ Nguỵ đế Tào Mao.

“Anh nói linh tinh gì vậy! Cỏ già với trâu non gì chứ!” Vạn Huyên bất mãn nhìn Đàm Phi Dược, cô vừa mới tốt nghiệp Đại học, là một cô gái 8x trẻ trung cơ mà!

“Khụ khụ, tuy là cô trẻ, nhưng người ta còn chưa thành niên nữa kìa.” Đàm Phi Dược nói khẽ, hắn vẫn rất có thiện cảm với Vạn Huyên, quả thật không đành lòng thấy Vạn Huyên thắt cổ trên cái cây đã có chủ như Hàn Trọng Viễn… Rõ ràng hắn mới là sự lựa chọn tốt nhất của người đẹp mà!

“Chưa thành niên?!”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 52: Kỳ Nổi Loạn

Vạn Huyên biết tuổi của Hàn Trọng Viễn không lớn lắm, dẫu sao gương mặt đó của hắn cũng rất baby, nhưng trước giờ không hề nghĩ Hàn Trọng Viễn sẽ chưa thành niên.

Kẻ mà trừng mắt một cái là đã có thể khiến người khác run lên cầm cập, khi mắng người khác sẽ có thể làm một người đàn ông muốn khóc như Hàn Trọng Viễn. Một người như vậy, hoá ra lại chưa thành niên? Sao mà có thể cơ chứ!

Nếu ai ở tuổi vị thành niên cũng có khí thế như vậy, thì cô đã sống hai mươi năm uổng phí rồi!

Ban đầu Vạn Huyên bị chấn kinh, sau đó lại cảm thấy có lẽ Đàm Phi Dược đang lừa mình: “Anh nói linh tinh gì vậy? Sao tổng giám Hàn có thể chưa thành niên được chứ? Chả lẽ Duyên Mộng lại thuê lao động trẻ em à?” Càng nói, biểu tình của Vạn Huyên lại càng khôi phục lại bình thường, trên mặt cũng hiện lên nụ cười như thể đang xem lời nói của Đàm Phi Dược là trò đùa, song vẫn không kìm được hướng ánh mắt ngờ vực về phía Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

“Xéo!” Hàn Trọng Viễn bất mãn nhìn Vạn Huyên, hắn đã bắt đầu thấy cô nhân viên này phiền phức rồi.

Vẻ mặt Hàn Trọng Viễn u tối, tức khắc làm Vạn Huyên hoảng sợ, vô thức lùi lại hai bước đi đến cạnh bàn của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ.

Không thể phủ nhận lời nói của Hàn Trọng Viễn đã gây đả kích cho Vạn Huyên, nhưng cũng khiến cô càng không tin rằng Hàn Trọng Viễn chưa thành niên. Chỉ là dáng vẻ người-sống-đừng-có-đến-gần của Hàn Trọng Viễn, lại khiến cô chẳng dám ho he, chỉ có thể trừng Đàm Phi Dược một cái.

“Tôi đây có lòng tốt mà còn không được báo đáp… Em trai Mạnh Ân, cậu nói thử xem Hàn Trọng Viễn bao nhiêu tuổi?” Đàm Phi Dược nhìn Mạnh Ân.

Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, mới đáp: “Lớn hơn em một tuổi.”

Hàn Trọng Viễn có dáng vóc cao lớn, phong thái chững chạc, miễn cưỡng mới có thể dùng gương mặt baby để giải thích rằng hắn còn trẻ. Mạnh Ân thì khác, mặt cậu tràn đầy non nớt, vừa nhìn đã biết là một thiếu niên… Nếu Hàn Trọng Viễn chỉ lớn hơn Mạnh Ân một tuổi…

https://thuviensach.vn

Bộ dáng Vạn Huyên như thể bị đả kích nặng nề, nhìn Hàn Trọng Viễn chằm chằm một lát, đứng dậy loạng choạng rời đi.

Vạn Huyên ngồi chung bàn với Tề An An. Khi đi thì cười tít mắt, khi về thì lại lảo đảo, lập tức khiến Tề An An tò mò: “Sao thế? Tổng giám Hàn lại nạt em à?”

Vạn Huyên ngẩn ra, sau đó nhìn Tề An An cười: “Tề tổng, tổng giám Hàn còn trẻ mà đã có kĩ thuật tốt như vậy rồi, giỏi thật đấy!”

“Đúng vậy, cũng chẳng biết cậu ấy trưởng thành thế nào nữa.” Tề An An gật đầu, mấy hôm nay càng biết nhiều về bản lĩnh của Hàn Trọng Viễn thì cô lại càng kinh ngạc. Hắn không chỉ có rất nhiều ý tưởng về kĩ thuật mà cũng vô cùng am hiểu về quản lí công ti, khiến cô không kìm được mà bắt đầu ngờ vực tuổi tác của hắn.

Một người gặp phải biến cố lớn rồi sẽ thay đổi đôi chút là việc hết sức bình thường, nhưng trở nên chênh lệch quá mức như Hàn Trọng Viễn, e chỉ có một mình hắn… Tuy nhiên, có lẽ vào lúc cô không biết, Tiền Mạt đã dạy cho Hàn Trọng Viễn rất nhiều?

https://thuviensach.vn

“Chỉ là, cậu ấy giỏi quá mức, hồi trước em còn tưởng cậu ấy giỏi như thế thì kiểu gì cũng tầm hai bảy hai tám rồi, chỉ là mặt hơi baby một tí thôi. Không ngờ hoá ra còn chưa đến hai mươi.” Vạn Huyên lại nói, sau đó nhìn Tề An An chằm chằm, cô ngại hỏi thẳng Tề An An tuổi tác của Hàn Trọng Viễn, cũng chỉ có thể thăm dò như vậy.

“Mặt cậu ấy không hề baby nhé, chị thấy rõ là già dặn quá mức thì có.” Tề An An nhận ra Vạn Huyên đang thăm dò, cũng theo đà chỉ dẫn một câu. Hàn Trọng Viễn thích nam giới, Vạn Huyên vẫn nên tìm người đàn ông khác thì hơn.

Vạn Huyên có cảm giác như bị sét đánh, không ngờ Hàn Trọng Viễn lại nhỏ như vậy… Thế tức là bộ dạng ngông cuồng đẹp trai lạnh lùng bá đạo khí phách, còn không xem ai ra gì kia của hắn, thật ra không phải là kiểu lắm tài nhiều tật, mà là vì hắn chưa qua hết thời kì nổi loạn? Cô tự nhận mình là một người rất lí trí, ngờ đâu lại đi thích một thiếu niên trong kỳ nổi loạn!

Quả thật vẻ mặt Vạn Huyên có hơi đặc sắc, Tề An An vỗ vai cô một cái coi như an ủi, sau đó lại tiếp chuyện với người đến mời rượu.

Trong khi Vạn Huyên đang chuẩn bị vung kiếm chặt đứt tơ tình, vạch rõ giới hạn với thiếu niên trong kỳ nổi loạn, Hàn Trọng Viễn còn đang nhúng thức ăn cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Trước đây đều là Mạnh Ân phục vụ Hàn Trọng Viễn, bỗng nhiên bây giờ chuyển thành Hàn Trọng Viễn phục vụ, lập tức hơi mất tự nhiên: “Em tự làm được.”

“Cứ để anh làm.” Hàn Trọng Viễn nói, thấy Mạnh Ân đã ăn rất nhiều món mặn rồi, bèn bỏ ngó sen, nấm kim châm và nấm ngọc châm vào.

“Đây là gì vậy?” Mạnh Ân chỉ vào nấm ngọc châm hỏi, trước giờ mẹ cậu chỉ mua mấy loại rau vô cùng rẻ, chưa bao giờ mua nấm, nên cậu cũng không hiểu mấy về những thứ này.

“Đây là nấm ngọc châm, hương vị rất ngon.” Hàn Trọng Viễn gắp phần đã chín cho Mạnh Ân, lại cho thêm nấm sò và rong biển vào nồi.

Lần này ăn lẩu, có rất nhiều món Mạnh Ân chưa ăn bao giờ, chưa kể món nào cậu cũng thấy ngon ơi là ngon, khiến khẩu vị cậu được mở mang hẳn.

“Thích không?” Hàn Trọng Viễn hỏi. Sống chung với Mạnh Ân mười lăm năm, hắn hiểu rất rõ tình trạng ăn uống của Mạnh Ân, song đã từng

https://thuviensach.vn

đoán sai sở thích của cậu. Bản thân hắn khi ăn đều sẽ chọn gắp món mình thích ăn trước tiên, thấy Mạnh Ân ăn cơm với mình đều ăn rau trước, bèn nghĩ Mạnh Ân thích ăn thanh đạm. Từ khi quan tâm đến khẩu vị của Mạnh Ân, mỗi lần Mạnh Ân hỏi hắn thích ăn gì thì cũng sẽ ăn nhiều rau hơn một chút. Cho đến một hôm, thấy Mạnh Ân tràn đầy thoả mãn ăn thịt kho tàu còn thừa trong bát hắn.

Ban đầu hắn thấy rất lạ, sau đó phát hiện Mạnh Ân ăn nấm hương sẽ ăn cái xấu trước, ăn sườn xào chua ngọt sẽ chọn miếng khó gặm ít thịt trước, cũng hiểu ra.

Mạnh Ân thích để dành đồ ngon tới cuối cùng mới ăn.

Sau khi phát hiện điều này thì tìm hiểu sở thích của Mạnh Ân cũng không còn khó nữa. Đời trước sau khi sống chung mấy năm, lần nào bảo Mạnh Ân nấu nướng, hắn cũng sẽ để cậu nấu món cậu thích.

“Đều rất ngon!” Mạnh Ân vui vẻ nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, ở đây có rất nhiều món là lần đầu tiên cậu ăn, nhưng không biết vì sao lại cảm thấy ngon cực kì.

“Lần sau dẫn em đến tiếp.” Hàn Trọng Viễn lại bảo.

https://thuviensach.vn

“Không cần, anh cũng đâu có ăn… Tiền ăn tháng này còn nhiều, em có thể đi mua lẩu về nhà tự làm.” Mạnh Ân nói, mỗi tháng Hàn Trọng Viễn cho cậu hai nghìn tệ, để chi tiêu chung cho cả hai người, mà lần nào số tiền này cũng không dùng hết.

“Cũng được.” Hàn Trọng Viễn gật đầu, đồng thời quyết định sau này có cơ hội thì sẽ đưa Mạnh Ân ra ngoài ăn. Mạnh Ân không hề ngu ngốc, trước đây nấu ăn không ngon cũng bởi quá ít kiến thức. Đời trước hắn đi đứng không tiện nên không muốn cho Mạnh Ân ra ngoài, giờ thì đã có thể đưa Mạnh Ân đi nhiều hơn rồi.

Bây giờ Mạnh Ân đã mập hơn chút, dạ dày cũng hồi phục rất tốt, ăn nhiều thịt hơn cũng không sao cả. Vậy nên sau khi Hàn Trọng Viễn cho cậu ăn ít rau, bèn nhúng tiếp các thứ thịt thà sách bò.

“Cậu cũng để tôi ăn tí thịt được không? Ít thôi cũng được.” Đàm Phi Dược nhìn Mạnh Ân một cái, quay sang Trịnh Kỳ cười nói, chỉ ăn mỗi đồ chay không thật chả có hương vị gì!

“Chả lẽ cậu cứ định béo mãi rồi sau này càng ngày càng xấu đi à? Bây giờ cậu đã đang khiêu chiến gu thẩm mĩ của tôi lắm rồi cậu biết không hả?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ chê bai nói, mặc dù Đàm Phi Dược chưa đến nỗi quá béo, nhưng cứ tiếp tục như vậy thì nhất định cơ thể hắn sẽ đi tong!

Lúc vòi ăn thịt, tâm trạng Đàm Phi Dược cũng rất tốt, nhưng bây giờ đối diện với ánh mắt chê bai của Trịnh Kỳ, lòng lập tức trùng xuống: “Nếu cậu thấy tôi xấu, thì đừng nhìn nữa được không?” Hắn không hề có lỗi với Trịnh Kỳ, dựa vào đâu mà Trịnh Kỳ chê trách hắn cơ chứ?

“Cậu tưởng tôi muốn nhìn chắc?” Trịnh Kỳ vô thức đáp.

“Rất xin lỗi, tôi đã làm bẩn mắt cậu rồi.” Đàm Phi Dược lạnh lùng lên tiếng, đứng dậy bỏ ra ngoài.

“Đàm Phi Dược!” Trịnh Kỳ quýnh lên, vội vàng đi theo.

“Họ sao vậy?” Mạnh Ân khó hiểu hỏi, không phải Trịnh Kỳ thích Đàm Phi Dược à? Sao lúc nào cũng nói Đàm Phi Dược không tốt cơ chứ?

“Không sao, chỉ là cãi nhau thôi.” Hàn Trọng Viễn vốn không thèm để ý đến hai người kia, chỉ từ tốn trộn bơ đậu phộng với nước sốt.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân ăn lẩu đến no căng, trong khi Hàn Trọng Viễn chỉ mua nước khoáng rồi uống mấy hớp, khi về đến nhà thì đã thấy đói.

“Sáng nay em ngâm miến, nấu cho anh một bát canh miến nhé?” Mạnh Ân hỏi.

“Được.” Hàn Trọng Viễn gật đầu.

Trước kia khi Mạnh Ân học Tiểu học, cổng trường có mấy quán ăn nhỏ, đậu phụ thối, đậu phụ khô, dăm bông rán, xúc xích, bánh củ cải sợi, cái gì cũng có. Tất nhiên cũng không thể thiếu canh miến.

Một bát canh miến nhỏ, rắc ít hành băm và dăm bông băm lên trên, khi đó chỉ cần năm hào[1], rất nhiều học sinh trường họ tan học sẽ mua một bát để ăn. Người có nhiều tiền tiêu vặt còn thêm vào trứng trà hay xúc xích rán. Cậu thì lúc nào cũng chỉ có thể chảy nước miếng. Sau này lên lớp ba, bỗng nhiên nhặt được một đồng, cuối cùng mới có thể mua về nếm thử một phen.

[1] 10 hào thì bằng 1 tệ, 5 hào = khoảng 1600 VNĐ.

https://thuviensach.vn

Khi đó canh miến không đựng vào bát, mà đựng bằng cốc nhựa dùng một lần. Cậu cầm chiếc cốc nhựa và thìa nhựa kia, dè dặt ăn, lúc về đến nhà hãy còn thừa nửa cốc, kết quả bị mẹ cậu trông thấy…

Một tát bay tới, nửa cốc canh miến kia chợt vãi tung, nhưng hương vị đó Mạnh Ân vẫn còn nhớ rõ.

Miến là sáng sớm Mạnh Ân ngâm rồi đun, bây giờ đã rất mềm rồi, cậu cắt miến, rửa sạch rồi nấu chín, sau đó thêm vào một miếng dăm bông lớn và ít hành băm, sau đó bưng đến trước mặt Hàn Trọng Viễn.

Trước kia Hàn Trọng Viễn đã từng ăn loại canh miến giống vậy rồi, không phải thêm dăm bông mà là thịt bò băm. Nhưng dù thế, hắn vẫn rất hài lòng với bát miến này của Mạnh Ân.

***

Sắp sửa khai trường, trên mạng có rất nhiều người đang rên rỉ chưa làm xong bài tập hè, Mạnh Ân thì lại hoàn toàn không cần lo lắng chuyện này, vẫn theo Hàn Trọng Viễn đến Duyên Mộng.

https://thuviensach.vn

Đây là yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, cũng vì bản thân cậu muốn ở bên Hàn Trọng Viễn.

Sắp phải khải giảng rồi, sau này có lẽ ngay cả cuối tuần cũng không thể đến đây, vậy nên Mạnh Ân vừa đến Duyên Mộng, bèn bắt đầu dọn dẹp vệ sinh. Cậu dọn dẹp ổn thoả từng thứ, lại mang mấy hộp giấy sắp xếp đồ dùng cá nhân của Hàn Trọng Viễn, hết sức bận rộn.

“Vẫn là cậu tốt nhất.” Đàm Phi Dược day mi tâm đi vào, cảm thán nói, nếu Trịnh Kỳ mà ngoan được bằng nửa Mạnh Ân thì hắn đã chẳng ghét y rồi.

Mạnh Ân nhìn Đàm Phi Dược một cái, không biết nên trả lời ra sao, bèn im lặng. Trịnh Kỳ vừa mới bước vào, nghe vậy sắc mặt lại hơi thay đổi.

Đàm Phi Dược thấy Trịnh Kỳ mang thần sắc không ổn, cũng chẳng chào hỏi, về thẳng phòng nghiên cứu của mình, còn khoá trái cửa.

Thế này là sao? Mạnh Ân khó hiểu nhìn Trịnh Kỳ một cái, cúi đầu dọn dẹp tiếp.

https://thuviensach.vn

Vốn Trịnh Kỳ còn đang đợi Mạnh Ân hỏi mình mấy câu, không ngờ Mạnh Ân lại chẳng nói gì, rốt cuộc chỉ có thể cắn răng đến chỗ Hàn Trọng Viễn – Lý Thành Giang bên kia giao ít nhiệm vụ cho Hàn Trọng Viễn, y cũng phải đi giúp. Có điều hôm nay tâm trạng y không tốt, đến lúc đó chỉ e giúp đỡ không xong còn bị Hàn Trọng Viễn mắng…

***

Trưa, bữa ăn mà Trịnh Kỳ đặt ở một nhà hàng năm sao được đưa tới. Như mọi ngày, y đi tìm Đàm Phi Dược, Đàm Phi Dược thì đã ôm đồ ăn nhanh mà đánh chén rồi.

“Không phải tôi bảo cậu đừng ăn thức ăn nhanh, ăn chung với tôi à?” Trịnh Kỳ giận dữ nói.

“Đại thiếu gia chê tôi chướng mắt, sao còn phải mời tôi ăn cơm?” Đàm Phi Dược hỏi lại, tuy đồ ăn mà Trịnh Kỳ đặt là do nhà hàng năm sao đưa tới, nhưng chẳng có tí chất béo gì, đồ mặn cũng là mấy thứ tôm cá, thật tình còn chẳng bằng thịt kho tàu hợp khẩu vị hắn.

https://thuviensach.vn

Trước đây hắn muốn cải thiện quan hệ với Trịnh Kỳ nên mới ăn chung với y, kết quả Trịnh Kỳ vẫn coi thường hắn, thì việc gì hắn cứ phải tự chuốc ấm ức? Đâu phải hắn không có tiền chỉ có thể ăn ké người khác!

"Chả lẽ cậu không chướng mắt à? Cậu nhìn bụng cậu đi, trông cứ như bà chửa ấy!" Trịnh Kỳ đứng cạnh Đàm Phi Dược, vừa vặn có thể thấy bụng của Đàm Phi Dược.

Đàm Phi Dược cũng biết mình béo, chỉ là mấy câu như vậy, có lẽ bố mẹ hắn nói thì hắn chỉ biết ngó lơ rồi cười. Nhưng Trịnh Kỳ này cứ nhằm vào mình, lại khiến hắn sa sầm mặt mày.

Trịnh Kỳ cũng nhận ra mình nói sai rồi, hơi mất tự nhiên ngoảnh đầu. Trước nay y chưa bao giờ xin lỗi người khác, bây giờ phải nói gì đây?

Trong lúc Trịnh Kỳ đang rối rắm, Đàm Phi Dược hít sâu một hơi: "Được rồi Trịnh Kỳ, tôi biết cậu vừa đẹp trai lại còn có tiền, cậu không cần phải khoe trước mặt tôi đâu."

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 53

Lúc Đàm Phi Dược nói nửa câu đầu rằng Trịnh Kỳ vừa đẹp trai vừa có tiền, y còn hơi đắc ý. Nhưng khi hắn nhắc đến chữ "khoe" thì lại khiến Trịnh Kỳ đổi sắc: "Cậu nghĩ tôi đang khoe à?"

Đàm Phi Dược ngồi yên nhìn Trịnh Kỳ, có lẽ không phải Trịnh Kỳ đang khoe, nhưng hắn chỉ là một người bình thường, đâu chịu nổi có người suốt ngày cứ khinh thường mình.

Trịnh Kỳ bị Đàm Phi Dược nhìn chằm chằm hồi lâu, mặt cũng hiện vẻ tức giận: "Đúng là làm phước phải tội!"

Đến chiều, bầu không khí giữa Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược càng kì dị hơn. Đàm Phi Dược hoàn toàn không để ý đến Trịnh Kỳ, Trịnh Kỳ thì tuy cả ngày bận rộn bên Đàm Phi Dược, song lại chẳng nói câu nào với hắn. Có chuyện thì chỉ nhờ Mạnh Ân chuyển lời giúp.

"Sao họ lại như vậy? Trông cứ kì lạ thế nào." Mạnh Ân không quen với tình cảnh này lắm, lúc pha trà cho Hàn Trọng Viễn, theo lời hắn bóp chân cho hắn, bèn không kìm được hỏi.

https://thuviensach.vn

“Họ không hiểu ý nhau.” Hàn Trọng Viễn đáp, sau đó kéo Mạnh Ân lại, “Sau này em có chuyện gì cũng phải nói với anh, có thắc mắc gì cũng phải đến hỏi anh ngay nghe chưa? Em có để ý không, mấy chuyện tình cảm trong TV nảy sinh vấn đề, rất nhiều lúc đều là vì không hiểu ý nhau, có một số việc nếu nói ra thì chẳng phải là xong rồi à.”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân gật đầu, thật ra cậu không hay xem TV, nhưng đôi khi nảy sinh hiểu lầm chính là bởi trao đổi quá ít, điều ấy thì cậu biết. Bên đó họ là một cặp vợ chồng, trong lúc vô tình anh chồng nhận lại người chị gái mà năm xưa cha mẹ từng bỏ rơi, thường xuyên giúp đỡ lại không nói cho vợ biết. Kết quả vợ anh ta chặn đường chị và con của chị anh ta, vừa đánh vừa chửi còn đòi li dị…

“Em có muốn hai người họ làm lành không?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Tất nhiên.” Mạnh Ân gật đầu, người cậu thân thiết rất ít, có thể nói phải gặp mặt Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ cũng nhiều, dĩ nhiên chẳng mong họ mâu thuẫn. Hơn nữa hai người này như vậy, chẳng phải sẽ không thể giúp Hàn Trọng Viễn làm việc thật tốt hay sao?

“Đưa cái này cho Đàm Phi Được là được.” Hàn Trọng Viễn lấy một chiếc CD ra đưa cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không hiểu lắm, nhưng vẫn nhận lấy.

Hàn Trọng Viễn quay sang máy vi tính, tiếp tục bận rộn.

Nội dung trong chiếc CD kia được hắn biên tập từ cảnh mà camera giám sát trong biệt thự trước đây ở thành phố B quay được. Căn biệt thự kia, Tiền Mạt dự định sau này chuyển đến thành phố B sẽ ở, không chỉ xây dựng khang trang mà còn lắp một ít camera giám sát. Tất nhiên, cô không có sở thích lắp camera trong phòng, nên camera được lắp trên ban công và cổng.

Camera ở cổng quay được dáng vẻ chật vật của Trịnh Kỳ lần đầu tiên đi vào đó. Camera trên ban công thì quay được cảnh Trịnh Kỳ nói chuyện với Mạnh Ân và cảnh sau khi hắn trở về.

Hôm đó hắn trông thấy Trịnh Kỳ nói chuyện với Mạnh Ân trên ban công xong, bèn đặc biệt đi xem video mà camera quay lại. Sau đó giật mình, còn lưu lại hai đoạn video.

https://thuviensach.vn

Video không có âm thanh, nhưng nào ngăn được máy ghi âm hắn để cạnh Mạnh Ân… Hàn Trọng Viễn cũng biết cắt nối biên tập video, Duyên Mộng còn trang bị thiết bị tương ứng để họ tiện đăng video quảng cáo lên mạng, vì thế hắn làm ra một chiếc CD như vậy rất nhanh.

Hai người Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ này mà mâu thuẫn thì kiểu gì cũng sẽ ảnh hưởng đến công việc, nên tốt nhất vẫn nên làm tan biến hiềm khích trước đấy của họ thì hơn. Tất nhiên, quan trọng hơn là hắn hi vọng có thể có một cặp tình nhân đồng tính làm ví dụ để gia tăng chút lòng tin cho Mạnh Ân – tuy Mạnh Ân đã đồng ý ở bên hắn, nhưng hắn cảm thấy dường như Mạnh Ân còn đang ôm suy nghĩ qua được ngày nào thì hay ngày ấy.

Về phần vì sao hắn cho rằng hai người này sẽ yêu nhau… Hai mươi năm sau Đàm Phi Dược trở thành ông chú béo mập Trịnh Kỳ còn không bỏ không rời, chẳng phải chân tình thì là gì? Phải biết khi đó Trịnh Kỳ đi đầu tư rất nhiều, nên tài sản đều đã vượt qua Đàm Phi Dược.

Mạnh Ân không biết suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn, chỉ vâng lời đưa đồ cho Đàm Phi Dược.

“Đây là cái gì?” Đàm Phi Dược khó hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em cũng không biết.” Mạnh Ân lắc đầu, nhanh chóng ra ngoài – cậu muốn đi nấu cơm tối cho Hàn Trọng Viễn.

Đàm Phi Dược liếc nhìn bóng lưng của Mạnh Ân, trực tiếp cho CD vào đọc.

Đây là tài liệu Hàn Trọng Viễn định gửi cho hắn? Đàm Phi Dược hơi tò mò nhìn màn hình, song chẳng ngờ bỗng nhiên trên màn hình lại xuất hiện một bức ảnh, người trong ảnh mang gương mặt hắn vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Quen thuộc vì người đó chính là Trịnh Kỳ. Còn xa lạ là vì dáng vẻ sa sút này của Trịnh Kỳ, trước giờ hắn chưa từng chứng kiến.

Tấm ảnh là lúc đầu Hàn Trọng Viễn chụp bằng điện thoại, định lưu lại làm lịch sử đen tối của Trịnh Kỳ, rất rõ nét. Kế tiếp chính là đoạn video khá mờ mà camera quay được.

Mà so với đoạn video mờ ảo, có thể nói đối thoại bên trong rõ ràng một cách dị thường…

https://thuviensach.vn

Đoạn đối thoại ban đầu của Trịnh Kỳ với Mạnh Ân chỉ khiến Đàm Phi Dược hơi ngạc nhiên, đoạn đối thoại lúc sau lại khiến hắn kinh hãi, đặc biệt là một câu tuyên bố "tôi với Đàm Phi Dược là một đôi" kia của Trịnh Kỳ.

Hắn và Trịnh Kỳ là một đôi từ khi nào vậy? Chả trách dạo trước ánh mắt Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân nhìn hắn lại lạ như thế, còn nói mấy câu hết sức kì quặc nữa chứ. Hoá ra là vì Trịnh Kỳ!

Nếu Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân nói thẳng cho Đàm Phi Dược là Trịnh Kỳ thích hắn, thì căn bản Đàm Phi Dược sẽ không tin. Dẫu sao biểu hiện của Trịnh Kỳ với hắn hoàn toàn chính là có thù chứ lấy đâu ra yêu, nhưng xem video này…

"Video thật hay giả chắc là anh nhận ra được. Vốn dĩ Trịnh Kỳ cùng về thành phố S với chúng tôi, cơ mà anh ta ngã trầy mặt, nên phải mất mấy hôm mới đến công ti." Video phát đến cuối thì giọng nói của Hàn Trọng Viễn vang lên.

Đàm Phi Dược lấy CD ra, bất giác không kìm được bật cười.

Hắn từng nghĩ đến rất nhiều nguyên nhân khiến Trịnh Kỳ chống đối mình, chỉ tuyệt nhiên không ngờ Trịnh Kỳ sẽ thích mình. Hắn và Trịnh Kỳ, rõ ràng chính là người của hai thế giới.Mặc dù nhà hắn có chút tiền, nhưng

https://thuviensach.vn

chỉ có thể xem là gia đình bậc trung, trong khi Trịnh Kỳ gia tài bạc triệu. Học vấn hắn khá ổn, trong khi Trịnh Kỳ tốt nghiệp Đại học danh tiếng, còn đa tài đa nghệ. Diện mạo hắn bình thường, trong khi Trịnh Kỳ anh tuấn phóng khoáng thanh tú phi phàm.

Trước đây ở nước ngoài, người theo đuổi Trịnh Kỳ nhiều không kể xiết. Trong đó rất nhiều người có thể hoàn toàn đè bẹp hắn. Hắn không sao ngờ được vì cớ gì Trịnh Kỳ lại thích mình.

Có điều Trịnh Kỳ thích mình, sao hắn không cảm thấy đáng ghét mà lại còn hơi vui?

***

Bữa tối Mạnh Ân nấu đậu dải xào thịt, nộm ớt xanh khoai tây, canh nấm đậu phụ và vịt nấu bia.

Cậu làm vịt nấu bia dựa theo công thức tìm trên mạng, dùng bia thay nước đun vịt, hương vị khá ngon, chỉ là cho nhiều xì dầu nên thoạt trông hơi đen, chưa kể còn chẳng bóng ngậy gì cả.

https://thuviensach.vn

Lần sau nhất định phải nghĩ cách cải thiện… Đặt thức ăn lên bàn rồi bưng cơm ra, Mạnh Ân thầm quyết định.

Bên này Mạnh Ân làm bốn món ăn gia đình, bên kia, khách sạn năm sao vẫn đưa tới cho Trịnh Kỳ năm món một canh đủ cả sắc, hương, vị.

Canh là canh bào ngư, canh gà chắt mỡ đi rồi cho bào ngư và gia vị nấu thành. Món ăn cũng phải nói là tuyệt hảo, cá thờn bơn hấp, sườn xào chua ngọt, cần tây xào hạt điều, thịt xào trứng mộc nhĩ, nấm trà tân và đậu phụ nướng kiểu teppanyaki, năm món có mặn có chay… Khoan đã, có mặn?

Mạnh Ân tò mò liếc nhìn đồ ăn trước mặt Trịnh Kỳ, trước đây hầu hết đồ mà Trịnh Kỳ ăn đều là thức ăn chay ít dầu ít muối, canh cũng cực kì thanh đạm. Bây giờ những món này lại khác hẳn với phong cách của y.

“Đàm Phi Dược chưa ra à?” Dọn xong đồ ăn, Trịnh Kỳ nhìn Mạnh Ân.

“Chưa ra ạ.” Mạnh Ân gật đầu, Hàn Trọng Viễn đã cho phép cậu nói chuyện với Trịnh Kỳ rồi.

https://thuviensach.vn

“Đã hết giờ ăn rồi.” Trịnh Kỳ lại nói, vẫn nhìn Mạnh Ân chằm chằm.

“Mạnh Ân phải ăn cơm, muốn biết nguyên nhân thì anh tự đi mà gõ cửa hỏi!” Hàn Trọng Viễn bất mãn nhìn Trịnh Kỳ một cái.

Trịnh Kỳ hít sâu một hơi, sửa sang quần áo mình một chút, trực tiếp gõ cửa phòng làm việc của Đàm Phi Dược: “Đàm Phi Dược, cậu định ăn kiêng giảm cân đấy à? Với cái tính của cậu thì tôi thấy tỉ lệ giảm cân thành công không cao đâu, bỏ ăn một bữa thì có khi bữa sau ăn bù lại còn nhiều hơn ấy chứ.”

Đàm Phi Dược còn đang ngơ ngẩn, đến khi giọng nói của Trịnh Kỳ vang lên thì rốt cuộc mới hồi thần, sau đó bèn bị mấy lời của Trịnh Kỳ chọc tức.

Hắn vẫn biết EQ mình không cao, hoặc có thể nói là không muốn tốn thời gian vào mặt này. Nhưng dù EQ hắn thấp thì cũng sẽ không giống Trịnh Kỳ… Mở cửa nhìn thấy dáng vẻ nghênh ngang hống hách của Trịnh Kỳ, Đàm Phi Dược không khỏi nghi ngờ video kia có phải là thật hay không, cho đến khi hắn trông thấy thức ăn trên bàn.

“Khách sạn đề cử hai món đặc biệt, tôi vừa nhìn đã thấy chẳng muốn ăn, cho cậu ăn đó!” Trịnh Kỳ thấy tầm mắt Đàm Phi Dược dừng trên chỗ

https://thuviensach.vn

đồ ăn bèn lập tức nói.

“Khách sạn còn đặc biệt đưa hai phần cơm đến cho cậu cơ à?” Đàm Phi Dược hỏi.

Trịnh Kỳ hoàn toàn nghẹn họng.

Đàm Phi Dược nhìn Trịnh Kỳ một cái, rất dứt khoát ngồi lên ghế của Trịnh Kỳ, sau đó bưng bát đũa mà Trịnh Kỳ đã dọn sẵn lên ăn. Hành động như vậy có hơi thất lễ, trước đây tuyệt đối hắn sẽ không làm trước mặt Trịnh Kỳ, bây giờ không biết vì sao lại làm.

Không ngờ Trịnh Kỳ lại chẳng nói gì hết. Y đổi ghế ngồi xuống, lại không kìm được bảo: “Sườn xào này ngọt lắm, rất nhiều calo, cậu ăn xong thì nhất định bụng sẽ càng ngày càng to.”

Cúi đầu tự nhìn mình một lúc, lại nhìn dáng người hình tam giác ngược của Trịnh Kỳ, đột nhiên Đàm Phi Dược phát hiện hình như bụng của mình đúng là có hơi to thật: “Vậy cậu nói phải làm sao?”

https://thuviensach.vn

“Cậu có muốn tập gym với tôi không?” Trịnh Kỳ lập tức đưa ra ý kiến, “Tầng trên của nhà tôi đặc biệt làm một phòng tập gym, chờ sửa sang xong thì cậu có thể đi tập với tôi đó!”

“Được.” Đàm Phi Dược gật đầu, hắn có phần không rõ tâm tư của mình, sau khi biết Trịnh Kỳ thích mình thì hắn phải nên cách xa người ấy mới đúng, dù sao trước đấy hắn còn muốn tìm một cô vợ hiền dịu cơ mà. Ngặt nỗi chẳng biết vì sao hắn lại không hề muốn làm như vậy, có lẽ bởi đây là lần đầu tiên có người theo đuổi mình?

Chỉ là với thân phận của Trịnh Kỳ, e nhiều nhất cũng chỉ nói chuyện yêu đương với hắn mà thôi… Đàm Phi Dược không hề cảm thấy bố mẹ Trịnh Kỳ sẽ đồng ý cho y ở bên một người đàn ông.

Trịnh Kỳ không hề hay biết suy nghĩ của Đàm Phi Dược, bấy giờ y còn đang vui mừng vì Đàm Phi Dược thay đổi thái độ với mình, sau đó bắt đầu bới móc: “Đàm Phi Dược, sao cậu suốt ngày mặc đồ thể thao lại còn mặc cùng một kiểu thế hả? Nếu không phải tôi biết ngày nào cậu cũng tắm thì đã phải nghi ngờ thật ra cậu không thay quần áo rồi, chốc nữa có muốn đi shopping với tôi không?”

“Không cần đâu.” Đàm Phi Dược nói ngay, hắn từng đi shopping với Trịnh Kỳ, sau đó nửa đường thì hết chịu nổi… Mức độ nhiệt tình khi mua quần áo của Trịnh Kỳ tuyệt không thua gì phái nữ.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ hơi thất vọng, không cam lòng quét mắt nhìn Đàm Phi Dược từ trên xuống dưới.

Không khí giữa hai người đột ngột tốt lên, Mạnh Ân lập tức kính nể mà nhìn Hàn Trọng Viễn – cậu chỉ mang thứ đồ mà Hàn Trọng Viễn giao cho Đàm Phi Dược, không ngờ lại xảy ra biến đổi như vậy… Hàn Trọng Viễn lợi hại quá đi mất!

Mạnh Ân rất tò mò về tiến triển của Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược, nhưng lại không có thời gian quan tâm đến, bởi rất nhanh thôi là cậu khai giảng rồi, lúc khai giảng còn phải trải qua kỳ thi khảo sát nữa.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 54: Khảo Sát

Mạnh Ân đã học năm hai rồi, phân ban xã hội và ban tự nhiên, vì thế sau khi vào học kỳ mới thì cậu phải đổi lớp.

Ngôi trường này có nhiều lớp học ban tự nhiên hơn ban xã hội nhiều, hầu hết những người học cùng lớp cũ với Mạnh Ân đều theo ban tự nhiên, người học ban xã hội thì lác đác chẳng mấy ai, khác với Hồng Tài. Trong ngôi trường này học sinh theo ban xã hội được chú ý rất nhiều, mà ban Mạnh Ân chọn lại chính là ban xã hội.

Cậu chẳng có năng khiếu với mấy môn tự nhiên cho lắm, hỏi ý Hàn Trọng Viễn xong bèn chọn ban xã hội, như vậy có lẽ sau này cậu có thể làm thư kí cho Hàn Trọng Viễn?

Mặc dù đổi lớp, nhưng trong lớp vẫn có bảy tám bạn học cùng lớp cũ. Tuy nhiên Mạnh Ân không quen biết họ, vì thế cũng chẳng có cảm giác gì. Chỉ là nhìn người khác tụ họp nói chuyện hết sức náo nhiệt, còn trao đổi sao chép bài tập, đồng thời tràn đầy lo lắng với kỳ thi khảo sát sắp tới.

https://thuviensach.vn

Tuy trường chuyên ngữ là ngôi trường chăm học, nhưng cũng có nhiều học sinh không thích làm bài tập. Một nam sinh rất thông minh trong lớp Mạnh Ân từng kể rằng mình ở nhà hoàn toàn chẳng muốn học, bài tập thì dù chỉ một chữ cũng không muốn viết. Tất nhiên, cậu ta có cách giải quyết, đó chính là thường không hay về nhà dịp cuối tuần…

Mạnh Ân thì lại không có vấn đề này. Bài tập cậu đã làm xong từ lâu, bài cần học cũng không bỏ sót, bài cần chuẩn bị cũng không quên, tràn đầy lòng tin với kỳ khảo sát.

“Mạnh Ân, bài tập của cậu làm cẩn thận quá.” Cán sự lớp tạm thời mà cô giáo chọn đã bắt đầu thu bài tập rồi, trong lúc vô tình cô nàng giở bài tập của Mạnh Ân ra, hơi ngạc nhiên bảo.

“Ừm.” Mạnh Ân trả lời, cúi đầu tiếp tục đọc sách.

Cô nhóc kia thấy dáng vẻ lạnh nhạt của Mạnh Ân thì bĩu môi, đi thu bài tập của người khác. Mà lúc này, bỗng nhiên một trong những bạn cùng lớp cũ của Mạnh Ân bắt đầu bàn tán: “Các cậu biết không, Lý Hướng Dương bỏ học rồi!”

“Cậu ấy làm sao vậy?” Có người khó hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Hồi trước thành phố bắt một quan tham, chính là cái ông tham ô để tiền hối lộ trong nhà trống của mình kết quả bị trộm cạy cửa đó, các cậu biết chứ?” Người gợi chuyện hết sức bí hiểm bảo.

“Biết. Người này làm sao?” Có bạn học hỏi.

“Mấy hôm trước tớ mới biết hoá ra người đó chính là bố của Lý Hướng Dương, chả trách Lý Hướng Dương nhiều tiền như thế…”

“Còn có chuyện này nữa hả? Hồi trước trong lớp sao cậu không nói?”

“Chả phải lúc đó tớ còn chưa biết à?”

…

Mấy học sinh này nói chuyện về Lý Hướng Dương, những học sinh trước đây học khác lớp họ cũng bắt đầu tò mò, hỏi thăm tới tấp.

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Dương cũng coi như một người bạn cùng lớp khá thân thiết với Mạnh Ân. Cậu cũng nghe ngóng, sau đó trở nên trầm lặng.

Két bảo hiểm mà Hàn Trọng Viễn đưa cậu đi trộm kia, không ngờ lại thuộc về bố của Lý Hướng Dương… Mạnh Ân nhìn sách giáo khoa trước mặt mình, cứ cảm thấy việc này có liên quan đến mình.

Tham quan dĩ nhiên có tội, cậu cũng sẽ không vì thế mà áy náy. Chỉ là sau này nhất định cậu phải chú ý giữ khoảng cách với người bên cạnh mới được…

Mặc dù kiến thức của Mạnh Ân không nhiều, nhưng cậu cũng chẳng ngốc, càng không phải không cảm nhận được tính độc chiếm của Hàn Trọng Viễn với mình. Từ nhỏ cậu đã không được mọi người ưa thích, vì thế tính độc chiếm của Hàn Trọng Viễn lại đem đến cho cậu cảm giác an toàn. Chỉ là sau này cậu cũng phải cẩn thận một chút, tránh chọc giận Hàn Trọng Viễn.

Cậu không hề muốn làm liên luỵ đến người khác.

Mạnh Ân hít sâu mấy hơi, đè nén cảm giác hoảng hốt, gắng sức tỏ ra bình tĩnh. Những người khác trong lớp vẫn đang nói chuyện của Lý Hướng Dương. Có người thông cảm thì cũng có người cười trên sự đau khổ của

https://thuviensach.vn

người khác. Về sau vẫn là chủ nhiệm đứng ra, mới khiến mọi người trong lớp yên ổn lại.

Sau đó gần như không có cả thời gian nghỉ ngơi, thi khảo sát bắt đầu.

Thi kéo dài một mạch đến tối, ngay cả tiết tự học buổi tối cũng phải thi. Mạnh Ân ước chừng thời gian một lúc, nộp bài thi sớm năm phút, cổng trường vừa mở bèn xông ra ngoài ngay.

“Em chạy nhanh như thế làm gì!” Hàn Trọng Viễn tức giận gọi Mạnh Ân đang chạy khỏi trường lại.

“Anh đến rồi?” Mạnh Ân hơi kinh ngạc nhìn Hàn Trọng Viễn.

“Không phải hôm nay em đi thi à? Anh đưa em ra ngoài ăn.” Hàn Trọng Viễn kéo người vào xe.

“Vậy còn anh?” Mạnh Ân khó hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em tưởng anh không biết nấu cơm hả?” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, hắn quả thật không biết nấu cơm… Có điều úp bát mì cho ít xì dầu và dầu ô liu trộn lên thì vẫn biết, cơm rang trứng chắc cũng không thành vấn đề.

“Bây giờ về nhà làm ít đồ ăn vẫn kịp…” Mạnh Ân nói.

“Em đừng có lằng nhằng nữa!” Hàn Trọng Viễn trực tiếp bảo Triệu Anh lái xe đến một nhà hàng gần đấy, sau đó gọi mấy món ăn, trong đó có mấy món mà hôm qua hai người Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ từng ăn.

“Ở đây cũng có món này? Nhiều như thế mình không ăn hết đâu.” Ban đầu Mạnh Ân ngạc nhiên trong mừng rỡ, sau đó lại hơi lo lắng. Hôm qua Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ không ăn hết đồ ăn, cuối cùng chỉ có thể đổ đi. Cậu nhìn mà cứ cảm thấy tiếc ơi là tiếc.“Mấy món này nhiều chỗ có lắm… Không ăn hết thì gói lại mang về cho em ăn khuya.” Hàn Trọng Viễn giận dữ nói, hôm qua Mạnh Ân lại đi trông mong mà nhìn đám đồ ăn thừa kia chứ!

Mặc dù nói muốn gói lại mang về, song cuối cùng Hàn Trọng Viễn lại cho Triệu Anh và một vệ sĩ khác hơn nửa, sau đó mới để Mạnh Ân ăn – hắn không thích Mạnh Ân về nhà mà còn ăn đồ thừa.

https://thuviensach.vn

Mấy thứ ngon nhất trong đĩa đều được Hàn Trọng Viễn lấy ra để trước mặt Mạnh Ân, khiến Mạnh Ân thấy hơi ngại mà nhìn Triệu Anh một cái. Đám Triệu Anh thì lại chẳng hề để ý. Nếu làm vệ sĩ cho người khác, e nhiều nhất cũng chỉ có thể ngồi trong ô tô ăn bánh mì luân phiên.

Phần lớn thức ăn cho đám Triệu Anh, còn lại Mạnh Ân ăn thì vừa đẹp. Cậu cũng ăn xong rất nhanh chóng, thoả mãn liếm môi.

Thật ra cậu cảm thấy mình còn có thể ăn một bát cơm nữa, nhưng Hàn Trọng Viễn không cho phép cậu ăn quá nhiều một lần, cũng chỉ đành thôi.

Hàn Trọng Viễn vẫn ngồi bên cạnh nhìn Mạnh Ân ăn, cốc nước trước mặt kia chẳng hề động tới một hớp. Thấy Mạnh Ân ăn xong mới bảo: “Em qua đây.”

Không phải mình đang ở ngay bên cạnh Hàn Trọng Viễn à? Mạnh Ân khó hiểu nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, kết quả bị Hàn Trọng Viễn kéo lên người, một tay còn đưa ra xoa bụng cậu.

Mặt Mạnh Ân lập tức đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn bao phòng riêng, bấy giờ bên cạnh cũng chỉ có vệ sĩ, bèn dứt khoát mà táo bạo hôn Mạnh Ân một cái, ngay sau đó lại tỏ ra đứng đắn: “Lát nữa thi tốt vào đấy!”

“Vâng.” Mạnh Ân gật đầu, cả người còn hơi choáng váng.

Lúc được Triệu Anh đưa đến trường, Mạnh Ân cứ cúi đầu mãi chẳng dám lên tiếng. Hàn Trọng Viễn thì một đường nghịch tay của cậu, tới khi đưa cậu đến cổng trường thì mới bảo: “Em không cần nghĩ nhiều, quan hệ của chúng ta người bên cạnh đều biết, cứ bình tĩnh mà thi là được.”

Mạnh Ân cứ cảm thấy trong lòng càng rối loạn hơn, tuy nhiên điều này cũng không ảnh hưởng đến bài thi của cậu. Từ nhỏ cậu đã sinh sống trong hoàn cảnh vừa bẩn vừa hỗn tạp lại còn đầy ồn ã, đã tạo thành thói quen chỉ cần mình muốn thì sẽ có thể tĩnh tâm.

Giờ tự học buổi tối thi hai môn, vì đều thuộc vào một trăm bài thi mà trường tự ra đề nên mỗi môn chỉ cần sáu mươi phút. Có điều cho dù như vậy thì thi xong cũng đã tám giờ bốn mươi phút. Mạnh Ân nhìn giờ, lại chạy vội ra ngoài lần nữa.

“Đã bảo em từ từ thôi, còn chạy nhanh như thế làm gì!” Lại một lần nữa, giọng nói của Hàn Trọng Viễn vang lên, Mạnh Ân cũng nhìn thấy

https://thuviensach.vn

chiếc xe quen thuộc kia đang đỗ trước cổng trường.

Ô tô vốn dĩ khuất trong bóng tối, dường như đã đợi rất lâu, theo thanh âm của Hàn Trọng Viễn, đèn xe vụt sáng, trong khoảnh khắc như thể cũng soi sáng trái tim của Mạnh Ân.

Bất kể sau này có ra sao, thì đời này, cậu tuyệt sẽ không rời bỏ Hàn Trọng Viễn.

Trong lòng Mạnh Ân đầy ắp cảm động, Hàn Trọng Viễn lại gọi một tiếng: “Đứng trơ ra đấy làm gì! Còn không mau lên.”

Khoé môi khẽ cong một áng cười nhẹ, Mạnh Ân bước nhanh lên xe.

Lần này thi khảo sát có khuynh hướng nghiêng về ban xã hội nhiều hơn, hơn nữa có thể thi tốt hay không chủ yếu là do nghỉ hè có học bài chuẩn bị bài hay không, thế nên Mạnh Ân vừa thi là đã được hạng năm, cũng vì thế mà chủ nhiệm tìm cậu, hỏi cậu có muốn làm cán sự lớp không.

“Thưa cô, thời gian em ở trong trường khá ít, sợ không làm cán sự lớp được ạ.” Mạnh Ân từ chối ngay.

https://thuviensach.vn

“Em nói vậy cô cũng từng nghĩ đến, lần này thi khảo sát có thể thấy em là một người rất chăm chỉ cũng rất ham học, sau này giờ tự học buổi tối ở trường sẽ có giáo viên lên giảng, em có nghĩ về sau sẽ đi học giờ tự học buổi tối không?” Chủ nhiệm lần này của Mạnh Ân là một người phụ nữ trung niên ba bốn mươi tuổi, họ Giang. Cô từng xem tất cả các bài thi khảo sát của học sinh, phát hiện Mạnh Ân gần như là một trong những người học hành chăm chỉ nhất. Cô vẫn rất yêu quý học sinh như vậy, cũng vì thế mà hơi bất mãn khi Mạnh Ân không tham gia tiết tự học buổi tối.

Còn về lời đồn trước đây của Mạnh Ân… Mạnh Ân ăn mặc giản dị, vẻ ngoài cũng không thể coi là xuất sắc, cô hoàn toàn chẳng để mấy lời đó trong lòng.

“Xin lỗi cô, buổi tối em có việc… Nhưng mà em đảm bảo, sau khi về nhà sẽ chăm chỉ ôn tập.” Mạnh Ân nói, tuy đôi lúc cậu cảm thấy Hàn Trọng Viễn rất kì lạ, nhưng dù Hàn Trọng Viễn có kì lạ thế nào thì vẫn là Hàn Trọng Viễn, không có gì quan trọng hơn Hàn Trọng Viễn hết.

“Em không suy nghĩ tí nào à?” Cô giáo Giang nhíu mày.

“Không cần đâu ạ.” Mạnh Ân cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Cô giáo Giang nhìn dáng vẻ của Mạnh Ân, cũng biết thế này là mình không khuyên được Mạnh Ân rồi, lập tức có phần không vui: “Hiệu trưởng cũng đã nói chuyện của em cho cô rồi, vậy tuỳ em! Có điều trách nhiệm của học sinh chính là học tập, điều ấy em phải nhớ kĩ.”

“Em biết ạ, cảm ơn cô.” Mạnh Ân đáp, cậu biết rằng với rất nhiều người thì làm học sinh, quả thật chỉ cần học tập là được. Nhưng trước giờ cậu chưa từng có cơ hội như thế, thậm chí hoàn cảnh lúc này đây mà Hàn Trọng Viễn tạo ra cho cậu, đã là tốt nhất từ trước đến nay với cậu rồi.

Mạnh Ân rất trân quý cơ hội học tập, cũng cố gắng không lãng phí dù chỉ một giây. Tối hôm ấy vừa tan học, cậu bèn lập tức nhét tai nghe vào tai để nghe tiếng Anh.

Khai trường đã mấy ngày rồi. Bất kể là cuộc sống của cậu hay Hàn Trọng Viễn thì đều đã trở lại nhịp điệu bình thường. Mà khác với một kỳ nghỉ nghè rảnh rang sớm chiều, bấy giờ lại khiến Mạnh Ân có hơi không quen.

Cũng không biết bây giờ Hàn Trọng Viễn đang làm gì… Khẽ mỉm cười, Mạnh Ân suy nghĩ về thực đơn ngày mai, lại chẳng ngờ khi đang rẽ

https://thuviensach.vn

vào một khúc ngoặt, bỗng nhiên bị người khác giật tai nghe trong tai xuống.

“Mạnh Ân!” Một giọng nói mà Mạnh Ân quen thuộc vang lên, chỉ là giọng nói trước giờ vẫn luôn ngọt ngào ấy, lúc này đây lại đầy ắp cay độc.

Mạnh Ân ngoảnh đầu thì trông thấy Mạnh Manh đã rất lâu rồi không gặp. Trước đây cô ta là hoa khôi trong trường, lúc nào cũng ăn diện xinh đẹp cao quý. Bây giờ cả người lại nhếch nhác một cách dị thường, da dẻ cũng rất xấu, lúc nhìn Mạnh Ân, trong mắt tràn ngập oán độc.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 55: Đòi Tiền

Mạnh Ân quan sát Mạnh Manh thì Mạnh Manh cũng nhìn Mạnh Ân, càng nhìn, phẫn nộ trong lòng càng đậm.

Mạnh Ân là ai? Trong mắt Mạnh Manh thì cùng lắm, Mạnh Ân chỉ là một thằng nhóc bị bố cô ta chán ghét rồi bỏ rơi, suốt ngày sợ sợ sệt sệt. Dường như lúc nào kẻ ấy cũng mặc quần áo chưa giặt sạch, cúi đầu trông thật vô dụng, bị cô ta đánh mắng cũng chả dám phản kháng, đúng là gã con trai vô dụng nhất trên thế giới này… Nhưng bây giờ, gã con trai này thay đổi rồi.

Đây là lần đầu tiên Mạnh Manh phát hiện, hoá ra vẻ ngoài của Mạnh Ân cũng khá ưa nhìn.

Kẻ này bám lấy Hàn Trọng Viễn, sau đó như một con sâu phá kén thành bướm, bắt đầu toả sáng rực rỡ, cũng khiến cô ta chỉ hận không thể bóp chết cậu ngay lập tức.

Đáng tiếc cô ta không thể làm vậy… Hơi cúi đầu giấu đi căm hận trong mắt, Mạnh Manh cũng hạ giọng: “Mạnh Ân, em tìm anh lâu lắm rồi,

https://thuviensach.vn

nhất định anh phải giúp em.”

Quả thật cô ta không còn cách nào khác, nếu không cũng chẳng định đến nhờ Mạnh Ân mà mình ghét nhất giúp đỡ. Vì chuyện trước đây cô ta và Lý Hướng Dương hợp mưu hại Mạnh Ân nên Mạnh Kiến Kim cũng quen biết Lý Mẫn Học bố của Lý Hướng Dương, hơn nữa còn đút lót để mua một mảnh đất… Khi ấy cả nhà họ đắc ý lắm, nào ngờ mới đắc ý chưa được mấy hôm thì Lý Mẫn Học bị bắt, còn liên luỵ đến Mạnh Kiến Kim nữa.

Tức khắc, Trình Ninh San và cô ta bị doạ sợ, bắt đầu nghĩ đủ mọi cách chạy chọt quan hệ cho Mạnh Kiến Kim. Nhưng hai người làm sao mà tìm ra cách cơ chứ? Hơn nữa phúc không đến đôi mà hoạ thì chẳng đi một mình, không ngờ Mạnh Kiến Kim còn bị điều tra ra rất nhiều hành vi trái pháp luật như trốn thuế lậu thuế, đến nỗi chẳng những phải ngồi tù, mà còn phải nộp khoản tiền phạt kếch xù.

Vì mua mảnh đất kia mà Mạnh Kiến Kim đã tốn rất nhiều tiền, không chỉ vét sạch khoản mình dành dụm mà còn vay rất nhiều tiền từ ngân hàng và một ít “tổ chức tư nhân” nữa. Thế nên không chỉ không nộp phạt được, mà còn bị người ta đòi nợ.

Tất cả sản nghiệp đứng tên Mạnh Kiến Kim, bao gồm cả mảnh đất kia đều bị toà án niêm phong. Tài sản đứng tên Trình Ninh San cũng bị mấy “tổ chức tư nhân” kia đe doạ lấy đi gần hết…

https://thuviensach.vn

Bây giờ chỉ cần nghĩ tới mấy kẻ hung thần ác sát đến cửa đòi nợ kia là Mạnh Manh đã không kìm được, toàn thân run rẩy.

"Giúp em?" Mạnh Ân khó hiểu nhìn Mạnh Manh. Từ nhỏ Mạnh Manh đã là "con gái rượu". Khi cậu ngày ngày đều thèm ăn thịt thì Mạnh Manh đang chê cua ở nhà hàng không ngon. Khi cậu mặc quần áo rách đi học bị giáo viên và bạn cùng lớp cười nhạo thì Mạnh Manh cắt nát áo măng tô mới mua hôm trước chỉ vì đụng hàng… Cậu không hề cảm thấy Mạnh Manh như vậy sẽ cần cậu giúp việc gì cả.

Ngờ vực trên mặt Mạnh Ân vào mắt Mạnh Manh, lại thành ra cười nhạo với mình. Cô ta nghiến răng, nắm tay siết chặt rồi lại thả lỏng, chỉ là giọng nói thoáng trùng xuống: "Đúng vậy, giúp em, em hết cách thật rồi, bây giờ trong nhà chẳng có chút tiền nào hết, em trai bị ốm cũng không có tiền chữa bệnh, chỉ có anh mới giúp được em."

"Rốt cuộc làm sao?" Mạnh Ân khó hiểu nhìn Mạnh Manh, không phải Mạnh Kiến Kim rất giàu sao?

Mạnh Manh vẫn tưởng là Mạnh Ân biết hoàn cảnh gần đây của họ. Nếu cô ta là Mạnh Ân thì dưới tình huống đột nhiên phát đạt, nhất định sẽ muốn khoe khoang một phen trước mặt những người từng khinh thường

https://thuviensach.vn

mình, sẽ càng để tâm đến hoàn cảnh của mấy kẻ thù kia… Nhưng nhìn tình hình bây giờ, hình như Mạnh Ân chẳng biết gì hết thật?

Mạnh Manh nhìn Mạnh Ân, nhất thời tâm tư thoắt biến, đè nén căm hận trong lòng càng sâu: “Mạnh Ân, anh không biết à? Bố ngồi tù rồi, vì nhà họ Hàn từng bước chèn ép bố nên bố mới muốn phát triển sản nghiệp khác, không ngờ quan chức mà bố giao thiệp lại là một tham quan, liên luỵ khiến bố cũng phải ngồi tù… Bây giờ công ti của bố đóng cửa rồi, còn có rất đông người đến đòi nợ, chúng em đã không còn sống nổi được nữa…”

Mạnh Manh sửa lại hành vi đút lót và trốn thuế, lậu thuế bị điều tra ra sau khi đút lót thành hoa mĩ hơn rồi mới nói ra. Nhưng Mạnh Ân cũng biết nhất định chuyện không chỉ đơn giản như vậy, chẳng qua bất kể sự thật có ra sao, thì cậu cũng không muốn quan tâm.Tuy Lý Thục Vân vẫn mong cậu có thể được Mạnh Kiến Kim yêu quý, nên rất siêng đưa cậu đến nhà của Mạnh Kiến Kim và Trình Ninh San, nhưng từ nhỏ Mạnh Ân đã biết mình khác với những người trong ngôi nhà kia. Thậm chí lúc nào cậu cũng hi vọng có thể vạch rõ giới hạn với người nhà đó: “Em muốn anh giúp thế nào?”

Trong mắt Mạnh Manh thoắt hiện tia mừng rỡ, nhưng rất nhanh lại bị đố kị che khuất: “Mạnh Ân, không phải bây giờ anh đang sống chung với Hàn Trọng Viễn à? Đầu tiên anh cho chúng em ít tiền để chúng em thu xếp, sau đó đi xin Hàn Trọng Viễn, để anh ta cứu bố ra.” Sao Hàn Trọng Viễn lại thích Mạnh Ân cơ chứ? Nếu mà là cô ta…

https://thuviensach.vn

“Mọi người không có tiền thật à? Hồi trước trường cho chúng ta đến ngân hàng gửi tiền mừng tuổi, bố đã gửi cho em hai mươi nghìn[1], chỗ này cũng không còn ư?” Mạnh Ân hỏi.

[1] Khoảng 65 triệu VNĐ.

Dĩ nhiên không thể có chuyện bên cạnh Mạnh Manh và Trình Ninh San ngay cả một ít tiền cũng không có. Nhưng như vậy không có nghĩa là Mạnh Manh sẽ không cần tiền: “Mạnh Ân, anh thế này là có ý gì? Nghi ngờ chúng tôi à? Lúc chúng tôi trả nợ giúp bố thì anh đang ở đâu? Bây giờ lại còn nghi ngờ chúng tôi nữa! Rốt cuộc anh có lương tâm hay không!”

Gương mặt Mạnh Manh tràn đầy trách cứ, lại khiến Mạnh Ân không dám chắc liệu cô ta có tiền thật hay không. Im lặng một lát, Mạnh Ân móc ra tờ tiền một trăm tệ trên người mình đưa cho Mạnh Manh: “Anh cũng không có tiền, chỉ cho mọi người được thế này, về sau mọi người đừng đến tìm anh nữa, anh cũng sẽ không nói gì với Hàn Trọng Viễn hết.”

Tất nhiên trên người cậu không chỉ có một trăm tệ, nhưng cũng chẳng định đưa nhiều hơn. Hơn nữa quê của Trình Ninh San cách thành phố S không xa, một trăm tệ cũng đủ để họ đi xe về… Còn về Mạnh Kiến Kim,

https://thuviensach.vn

cậu biết Mạnh Kiến Kim cũng không phải là một thương nhân tuân thủ pháp luật, vì thế sẽ không nhắc việc này cho Hàn Trọng Viễn.

Mạnh Ân nhìn tờ một trăm tệ kia, khẽ mím môi. Hai ngày nữa là sinh nhật Hàn Trọng Viễn rồi, vốn dĩ cậu định dùng ít tiền mình tiết kiệm mua quà cho Hàn Trọng Viễn, bây giờ cho Mạnh Manh một trăm tệ, không biết còn đủ mua món quà đó hay không…

Mạnh Ân hơi tiếc số tiền này, nhưng Mạnh Manh nhìn tờ một trăm tệ kia, lại cảm thấy mình bị sỉ nhục. Một trăm tệ thì có thể làm được gì? Cô ta và em trai đi ăn KFC là hết! Cô ta vứt bỏ mặt mũi đến nhờ vả Mạnh Ân, Mạnh Ân lại lừa gạt họ như thế!

Mạnh Manh vừa giật lấy tờ tiền kia bèn ném ngay xuống đất: “Mạnh Ân, anh đeo đồng hồ mấy chục nghìn, thế mà chỉ cho tôi tí tẹo như thế? Anh có ý gì đây?”

Mạnh Ân đưa tiền chỉ vì dáng vẻ hiện giờ của Mạnh Manh khiến cậu hơi mủi lòng, nhưng tình hình bây giờ lại khiến sự mủi lòng trong cậu tức khắc tan thành mây khói. Đổi lại khơi dậy những chuyện từng xảy ra trước kia – nếu không phải Mạnh Manh đem dán nhật kí của cậu thì sao Hàn Trọng Viễn phải nghỉ học? Mạnh Kiến Kim còn từng uy hiếp Hàn Trọng Viễn… Việc gì cậu phải giúp những người này cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Nhìn Mạnh Manh một cái, Mạnh Ân nhặt tiền về: “Em không muốn thì thôi.”

Thế này là Mạnh Ân định đi à? Mạnh Manh không dám tin nhìn Mạnh Ân, quả thật không ngờ người này lại dám từ chối yêu cầu của mình, lập tức đuổi theo: “Mạnh Ân, anh đừng đi! Nếu anh dám đi thì ngày mai tôi sẽ đến trường anh, nói việc anh bỏ mặc sống chết của bố ra!”

Từ đầu Mạnh Manh đã đè nén tính cách của mình, nhưng bấy giờ thấy Mạnh Ân không ăn mềm, cũng không quan tâm gì hết, thì chẳng che giấu căm hận trong mắt nữa. Chỉ là dù nói như vậy, cô ta cũng hơi chột dạ – không biết vì sao cô ta lại chẳng vào được trường của Mạnh Ân, nếu không cũng sẽ không chờ ở đây.

Mắt thấy tay sắp bắt được Mạnh Ân, bỗng nhiên từ xa một chiếc điện thoại bay tới đập vào mặt Mạnh Manh, khiến cô ta “oái” một tiếng bưng chặt mặt mình. Đồng thời, bóng dáng Hàn Trọng Viễn cũng hiện ra từ chỗ khúc quanh.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 56: Nhập Cổ Phần

Hàn Trọng Viễn vẫn luôn cho người theo dõi người nhà Mạnh Ân nên tất nhiên cũng biết rất rõ chuyện nhà họ Mạnh. Thậm chí Mạnh Kiến Kim rơi vào tình cảnh như ngày hôm nay, cũng không thể không kể công hắn thêm dầu vào lửa.

Tuy nhiên, hắn cũng chẳng làm một lưới tóm gọn. Dù sao xã hội bây giờ cũng là xã hội pháp chế, tuy đám Triệu Anh sẵn sàng giúp hắn dày vò mấy người nhà họ Mạnh đó, nhưng nếu làm quá thì lại không được.

Vì thế mặc dù mấy ngày nay hai mẹ con Mạnh Manh gặp rất nhiều phiền phức, nhưng chí ít vẫn được an toàn. Trên thực thế, nếu họ có thể rời đi nhanh một chút thì e cũng chẳng có ai đến tìm họ để gây phiền phức.

Nhưng rất rõ ràng, Trình Ninh San và Mạnh Manh không hề muốn làm vậy.

Tuy Mạnh Kiến Kim nợ nần, lại còn bị bắt, nhưng số tài sản bị toà án niêm phong của ông ta cũng rất nhiều. Đấu giá xong, trả nợ ngân hàng thì còn có thể thừa lại một khoản. Trình Ninh San không nỡ từ bỏ số tiền này,

https://thuviensach.vn

tất nhiên cũng không muốn rời đi, thậm chí họ còn mong có thể đưa Mạnh Kiến Kim ra…

Việc Mạnh Manh tìm Mạnh Ân, lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn biết thì đã tìm đám Triệu Anh cản lại rồi. Chỉ là hắn không ngờ Mạnh Manh đã bị người của hắn ngăn cản rồi, mà vẫn dám đến tìm Mạnh Ân, thậm chí còn bị hắn bắt gặp nữa.

Nếu không phải hắn đợi Mạnh Ân, mất kiên nhẫn tới đây xem thì có phải Mạnh Ân đã bị ức hiếp rồi không?

Hàn Trọng Viễn mang sắc mặt khó coi nhìn Mạnh Manh, trước mắt lại hiện ra dáng vẻ Mạnh Ân khi hắn mới sống lại.

“Hàn Trọng Viễn…” Mạnh Manh bị điện thoại đập một cái, vừa định nổi cáu thì đối diện với đôi mắt lạnh lẽo của Hàn Trọng Viễn, lập tức kinh hãi lùi về sau một bước, thậm chí muốn bỏ chạy ngay.

Nhưng cô ta lại không cam lòng. Không cam lòng khi Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân, cũng không cam lòng khi mình sống thảm hại như vậy mà Mạnh Ân lại có thể được người khác nâng trong lòng bàn tay: “Hàn Trọng Viễn, anh có biết người anh thích là loại người gì không? Đó là kẻ máu lạnh mà ngay đến sống chết của bố mình cũng không thèm quan tâm!”

https://thuviensach.vn

“Lẽ nào bố cậu ấy thì quan tâm đến sống chết của cậu ấy?” Toàn thân Hàn Trọng Viễn mang theo hơi lạnh tới gần Mạnh Manh, sau đó chán ghét cau mày, lại nhếch lên một nụ cười: “Nếu cô không muốn chết, sau này đừng đến gần Mạnh Ân nữa.”

Mạnh Manh sợ hãi nhìn Hàn Trọng Viễn, không kìm được run rẩy. Mấy lần gặp mặt lúc trước đã khiến cô ta rất sợ Hàn Trọng Viễn, thậm chí thứ sợ hãi ấy còn đè nén hết tình cảm mà trước kia cô ta dành cho Hàn Trọng Viễn, chỉ còn lại cảm giác không cam lòng.

Nhưng dù như vậy thì Mạnh Manh cũng chưa bao giờ sợ hãi như lần này.

Hàn Trọng Viễn để ý thấy sự hoảng sợ của Mạnh Manh, khẽ liếm môi: “Từng dao một cắt cơ thể cô ra, khiến máu cô chảy chầm chậm tới hết, nhất định là một cảnh tượng vô cùng tuyệt vời phải không?”

Hắn thật sự sẽ giết mình mất! Mạnh Manh chỉ cảm thấy hơi lạnh như băng bốc lên từ lòng bàn chân mình, khiến toàn thân cô ta đông cứng. Mấy giây sau cô ta mới phản ứng lại, sau đó đột ngột xoay người bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân cầm trong tay tờ một trăm tệ kia, hơi mù mờ nhìn cảnh tượng trước mắt này. Thấy thế, Hàn Trọng Viễn lập tức bất mãn trừng cậu một cái: “Em còn đờ ra đấy làm gì? Muốn anh đói chết chắc.”

“Ưm.” Mạnh Ân gật đầu.

Hồi nãy Hàn Trọng Viễn cũng trông thấy cảnh Mạnh Ân đưa tiền, lại cười lạnh một tiếng: “Với loại con gái này thì em cho nhiều tiền như thế làm gì? Vứt cho cô ta mấy xu là được rồi! Ném thẳng vào mặt ấy!”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân lại gật đầu.

Hàn Trọng Viễn rất hài lòng với dáng vẻ ngoan ngoãn này của Mạnh Ân, dẫn Mạnh Ân đi về phía trước. Đi được mấy bước, lại bảo: “Mạnh Kiến Kim ngồi tù rồi, nhưng chỗ của mẹ em, hàng tháng anh vẫn sẽ gửi tiền cho bà ấy, nên bà ấy sẽ không đến đâu.”

Đúng là Mạnh Ân đang lo về chuyện của Lý Thục Vân, sợ Lý Thục Vân sẽ gây ra chuyện gì đó. Không ngờ Hàn Trọng Viễn đã sắp xếp ổn, nhất thời càng áy náy hơn: “Số tiền kia…”

https://thuviensach.vn

“Thế nên em phải chăm sóc anh chu đáo vào, biết chưa?” Hàn Trọng Viễn trả lời một cách hợp tình hợp lí.

Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, trong mắt tràn ngập lấp lánh.

Hàn Trọng Viễn đắc ý nhéo mặt Mạnh Ân. Nhưng tầm mắt hắn vừa rời khỏi Mạnh Ân thì rất nhanh lại lạnh đi, lạnh đến thấu xương. Suýt nữa thì hắn quên mất Mạnh Manh rồi, không ngờ kẻ này lại xông ra…

Bên này, Hàn Trọng Viễn nghĩ đến Mạnh Manh. Bên kia, Mạnh Manh chạy về nhà, còn chưa hết hoảng hồn.

“Manh Manh, làm sao vậy? Sao con lại thành ra thế này?” Trình Ninh San hơi bất mãn liếc nhìn cô con gái chật vật của mình. Tuy bà ta có hơi tiều tuỵ, nhưng vẫn quan tâm chăm chút cho mình, thế nên nhìn phong thái có phần xót xa hơn, nhưng gương mặt xinh đẹp lại không hề tổn hại.

Mạnh Kiến Kim có thể bị bà ta quyến rũ, hoàn toàn bỏ mặc vợ và con trai, cũng chính vì bà ta có một gương mặt đẹp mà lúc nào cũng chú ý chăm chút – Trình Ninh San vẫn luôn tin, trên đời này không có phụ nữ xấu, chỉ có phụ nữ lười.

https://thuviensach.vn

Người đàn bà tên Lý Thục Vân kia, nói thật nhan sắc không hề thua kém bà ta, nếu không năm đó một người dù nghèo khổ nhưng ánh mắt vẫn rất cao ngạo như Mạnh Kiến Kim cũng sẽ chẳng để ý đến bà ta. Nhưng ai bảo người đàn bà tên Lý Thục Vân kia lại tự tay huỷ hoại một ưu điểm lớn như vậy cơ chứ…

Thôi được, bây giờ cũng không thể coi đó là ưu điểm lớn được nữa. Chỉ là bà ta theo Mạnh Kiến Kim mười mấy năm, bây giờ ngay cả muốn đi tìm nhà cũng không thể.

“Con đi tìm Mạnh Ân rồi.” Mạnh Manh nói.“Nó bảo sao?” Trình Ninh San hỏi ngay, lại cảm thấy quá nửa là Mạnh Ân sẽ đồng ý. Có thể nói bà ta đã nhìn thằng bé kia lớn lên, yếu đuối không có chính kiến, là loại khống chế dễ nhất.

“Anh ta không chịu! Anh ta còn sỉ nhục con! Cả Hàn Trọng Viễn kia nữa…” Mạnh Manh không kìm được run rẩy, đời này cô ta thật sự không muốn gặp lại người này nữa.

“Rốt cuộc làm sao?” Trình Ninh San hỏi.

Mạnh Manh kể lại đầu đuôi mọi chuyện xảy ra trước đó, lại hỏi: “Mẹ, rốt cuộc chúng ta phải làm sao? Ban đầu cứ tưởng nhà họ Hàn quen biết

https://thuviensach.vn

nhiều người, chúng ta có thể nghĩ cách giúp bố giảm án, mà bây giờ…”

Sắc mặt Trình Ninh San hơi trắng, bất chợt ngắt lời Mạnh Manh: “Hàn Trọng Viễn để ý đến Mạnh Ân như thế thật à?”

“Đúng vậy.” Mạnh Manh gật đầu.

“Sau này con đừng đi tìm Mạnh Ân nữa! Ngàn vạn lần đừng đi! Lần trước không phải Lý Hướng Dương đó từng bảo là họ muốn nịnh bợ một nhân vật lớn là bác của Hàn Trọng Viễn à? Con xem, nếu Hàn Trọng Viễn để ý đến Mạnh Ân như thế thật, Tiền Mạt lại không phản đối thì liệu chuyện của Lý Mẫn Học và bố con, có phải chính là Hàn Trọng Viễn làm hay không?” Bỗng nhiên Trình Ninh San nảy ra một suy đoán đáng sợ.

Sắc mặt Mạnh Manh cũng trắng y hệt. Nếu là trước đây thì nhất định cô ta sẽ làm ầm lên đòi đi tìm Mạnh Ân gây sự. Nhưng lần này nhớ đến biểu tình khi trước của Hàn Trọng Viễn, bất giác lại chẳng dám làm gì.

Liệu Hàn Trọng Viễn có giết cô ta thật hay không?

https://thuviensach.vn

Nhưng đến bây giờ hai người họ mới kịp phản ứng thì đã muộn rồi. Hôm sau, người đòi nợ đến cửa. Trước đây Trình Ninh San cầu xin nên mấy kẻ này đã đồng ý vài hôm nữa mới đến đòi tiền, bây giờ không chỉ mang dáng vẻ hung thần ác sát mà còn tỏ ra hết sức giận dữ.

Dẫn đầu là một gã đàn ông thấp bé đô con cao nhất cũng chỉ một mét sáu, đeo dây chuyền vàng bản to. Sửa lại mái đầu húi cua của mình, vừa vào cửa, không hề thương hoa tiếc ngọc mà tát Trình Ninh San một phát: "Đĩ thoã, rõ ràng trong tay có tiền có nhà mà lại lừa tao là không có tiền!"

Gã đàn ông thấp bé đô con vừa ra tay thì đám đàn ông phía sau cũng nhao nhao hành động. Họ quây ba mẹ con Trình Ninh San vào góc, cũng không đánh người, nhưng lại đập phá nhà cửa. Mỗi một tiếng động đều như nện thẳng vào lòng Trình Ninh San, khiến trái tim bà ta thình thịch thình thịch mà càng đập càng nhanh.

Chờ tạo xong bầu không khí, gã đàn ông thấp bé đô con không hề ra tay đập phá nhà cửa mà chỉ ngồi trên sô pha hút thuốc lá mới nói: "Trang sức giấy tờ nhà đất lấy hết ra cho tao! Không lấy thì đừng trách tao không khách sáo, đem con trai con gái mày bán vào trong núi! Con gái mày xinh thế này, trước khi đi còn có thể để bọn tao vui vẻ nữa!"

Trình Ninh San bị doạ sợ, trước đây những kẻ này cũng từng doạ bà ta, nhưng chưa bao giờ xông vào nhà bà ta đập phá đồ đạc như thế này…

https://thuviensach.vn

“Mày cần tiền hay cần mạng?” Gã đàn ông thấp bé đô con ném mẩu thuốc tàn trong tay về phía Trình Ninh San.

Mặt Trình Ninh San bị bỏng một ít, nhưng nào dám nhìn vết thương của mình: “Tôi đưa, tôi đưa, tôi đưa ngay…”

***

Trong tay Trình Ninh San không còn tiền nữa, Hàn Trọng Viễn lại đến toà án chào hỏi, đưa ra số tài khoản của Mạnh Ân – Trình Ninh San nhớ mong tiền của Mạnh Kiến Kim, nhưng trên thực tế, Mạnh Ân đã “trưởng thành” mới là con trai hợp pháp của Mạnh Kiến Kim, là người hợp pháp tiếp nhận tài sản của ông ta.

Còn Trình Ninh San và Mạnh Manh… Về mặt luật pháp thì họ không có một chút liên quan nào với Mạnh Kiến Kim hết.

Hàn Trọng Viễn sắp xếp ổn thoả mọi chuyện, lại chẳng định nói cho Mạnh Ân biết. Còn về số tiền kia… Ngoài Duyên Mộng, hắn còn định đăng kí một công ti chuyên phát triển các loại app điện thoại trong tương lai, lúc

https://thuviensach.vn

đó coi số tiền này như khoản đầu tư của Mạnh Ân, rồi cho Mạnh Ân một ít cổ phần là được.

Mạnh Ân là một nửa mà hắn không thể tách rời. Thứ gì của hắn, Mạnh Ân cũng nên có một phần.

Tất nhiên, hắn không định nói cho Mạnh Ân biết.

Hàn Trọng Viễn tính toán chuyện tương lai đâu vào đấy. Có điều giai đoạn hiện giờ, Duyên Mộng vẫn chỉ tập trung nghiên cứu sản xuất MP3 và MP4, tuy có danh tiếng trong nước, nhưng cũng chẳng gây chú ý.

Tuy nhiên, vẫn có người để mắt đến công ti nhỏ này… Hôm sau, khi Hàn Trọng Viễn vừa đến công ti thì Tề An An nói với hắn, có người muốn nhập cổ phần Duyên Mộng. Mà người kia lại là một trong những ông anh họ của hắn, có quan hệ cực kì thân thiết với Hàn Hành Diểu – Thiệu Hồng Cẩn.

Hàn Trọng Viễn có ấn tượng rất sâu sắc với Thiệu Hồng Cẩn. Người này một lòng muốn kinh doanh, nhưng trên thương trường lại càng đánh càng thua. Có điều người nhà họ Thiệu ai cũng chiều chuộng gã, gã lại một lòng giúp đỡ Hàn Hành Diểu, khiến Hàn Hành Diểu sẵn lòng ủng hộ gã, vì thế sau cùng phát triển rất ổn.

https://thuviensach.vn

Bây giờ người này lại có mắt nhìn tinh tường như thế, không ngờ lại để ý đến Duyên Mộng của hắn.

“Bảo anh ta, muốn nhập cổ phần Duyên Mộng, nằm mơ đi!” Hàn Trọng Viễn cười lạnh một tiếng.

Tề An An há hốc. Cô cũng biết Duyên Mộng không bán cổ phần, nếu không phải Thiệu Hồng Cẩn là người thân của Hàn Trọng Viễn thì cũng chẳng nói chuyện này cho Hàn Trọng Viễn biết. Nhưng lời này của Hàn Trọng Viễn đúng là không khách sáo mà…

Lại nói, người khác mở công ti, giai đoạn đầu đều nghĩ đủ mọi cách bán cổ phiếu để góp vốn, e cũng chỉ có Hàn Trọng Viễn lắm tiền nhiều của mới như thế này mà thôi…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 57: Giao Chiến

Tối hôm ấy Hàn Trọng Viễn lắm tiền nhiều của từ chối Thiệu Hồng Cẩn, không ngờ lại gặp Thiệu Hồng Cẩn.

Bình thường Hàn Trọng Viễn không hay ra ngoài vào buổi tối, nhưng hôm ấy là ngoại lệ – Thẩm Hoà Thái sắp đi học Đại học tổ chức một buổi tiệc chia tay cho mình, mời Hàn Trọng Viễn đến.

Mặc dù sức học của Thẩm Hoà Thái không bằng Hàn Trọng Viễn, nhưng cũng khá tốt, lần này thi đỗ một trong những trường Đại học trọng điểm của cả nước. Vì ngôi trường này khai giảng hơi muộn nên bây giờ đã là giữa tháng chín rồi, gã mới phải rời đi.

Hàn Trọng Viễn không thích ra ngoài, lại càng chẳng hứng thú với mấy loại tiệc chia tay. Nhưng hắn lại có một phần áy náy với Thẩm Hoà Thái.

Tuy vụ tai nạn xe của bạn gái Thẩm Hoà Thái không phải do cô bạn kia của Lịch Tiếu Tiếu gây ra, nhưng đúng là tinh thần bạn gái gã trở nên hoảng hốt vì chia tay bạn trai, sau đó mới bất cẩn bị đâm… Phần áy náy

https://thuviensach.vn

này cộng thêm việc thỉnh thoảng Thẩm Hoà Thái gọi điện đến an ủi hắn, nên Hàn Trọng Viễn mới nể mặt tham gia.

Dẫu sao bây giờ tình trạng của hắn đã ổn hơn rất nhiều, ít nhất sẽ không bất ngờ lên cơn… Mà không, trước đây cũng chẳng phải hắn lên cơn, chỉ là thỉnh thoảng sẽ thích nói chuyện thẳng thừng mà thôi.

Trước kia lúc Hàn Trọng Viễn sống trong biệt thự, Tiền Mạt chuẩn bị rất nhiều trang phục đắt tiền cho hắn. Nhưng mấy bộ quần áo đó đều phải đưa đến tiệm giặt khô, trong khi Hàn Trọng Viễn lại thích để Mạnh Ân giặt quần áo cho mình, nên ngoài thi thoảng họp hành ở công ti phải mặc đồ Tây ra, thì cũng chẳng mặc bao giờ. Quần áo bình thường mà hắn mặc, chủ yếu đều là đồ thể thao cùng kiểu dáng với Mạnh Ân.

Tiệc chia tay lần này của Thẩm Hoà Thái, nếu Hàn Trọng Viễn mặc đồ Tây thì có vẻ trang trọng quá, cuối cùng bèn chọn bừa một bộ đồ thể thao.

Lúc ra khỏi cửa, Hàn Trọng Viễn không quên dặn dò Mạnh Ân: “Buổi tối em đừng có ra ngoài đi lung tung!” Tình huống thế này, có chết hắn cũng không đưa Mạnh Ân theo.

“Em biết rồi.” Mạnh Ân cười một tiếng, bất giác phát hiện khi đối diện với Hàn Trọng Viễn, số lần nói câu “em biết rồi” của mình cực kì nhiều.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nhìn nụ cười của Mạnh Ân, lại thấy hơi áy náy khi mình ra ngoài chơi mà bỏ lại Mạnh Ân: “Anh không đưa em đi cũng vì muốn tốt cho em, chỗ đó loạn lắm… Em yên tâm, anh đi một lát rồi về ngay.”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân lại cười.

Bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới rời khỏi cửa.

Nơi bị Hàn Trọng Viễn nói là “loạn lắm”, thực chất là một câu lạc bộ tư nhân, tuyệt đối là nơi hết sức đàng hoàng. Các “quý phu nhân” ở thành phố S thích nhất là đến nơi này.

Hàn Trọng Viễn cũng từng đến đây mấy lần, nhưng số lần rất ít, đã quên tình hình cụ thể ở đây từ lâu. Có điều dù vậy, khi hắn mặc bộ đồ thể thao hai ba trăm tệ, mà trong mắt của một vài người có thể coi là rẻ tiền đi vào, vẫn có người liếc mắt một cái là nhận ra.

Về cơ bản thì nhân viên lễ tân ở đây không thay đổi, tuyển chọn đều là những người có sở trường nhớ mặt. Thân phận hắn như thế, từng đến một

https://thuviensach.vn

lần thì người khác đều sẽ nhớ kĩ hắn.

Rất nhanh chóng, Hàn Trọng Viễn được phục vụ đưa vào một phòng lớn ở phía sau. Gian phòng này rất rộng, chia ra làm hai khu. Bên trong có thể hát, bên ngoài thì có thể uống rượu và nói chuyện tán dóc. Ngoài ra nếu cần gì thì gọi phục vụ một câu là có thể đưa tới ngay.

Tất nhiên, nếu mọi người thích thì cũng có thể sang phòng hoạt động khác để đánh bida chẳng hạn.

“Hàn Trọng Viễn, ông đến rồi!” Trông thấy Hàn Trọng Viễn, Thẩm Hoà Thái cười gọi ngay.

Gật đầu với Thẩm Hoà Thái, Hàn Trọng Viễn nhìn một vòng quanh những người khác ở đây.

Nơi này nam có nữ có, có một ít người hắn thấy quen mặt, nhưng đa phần là không biết. Tất nhiên, có lẽ chỉ là hắn quên mất đối phương mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn, chú đến muộn nhé, mau lên, tự phạt một ly đi!” Một chàng trai trẻ ồn ào lên tiếng, rót ra một ly rượu vang.

“Tôi không uống rượu.” Hàn Trọng Viễn đáp, nét mặt dịu đi rất nhiều. Hắn vẫn còn ấn tượng với người trước mặt này, tên là Tiết Văn Bác, có thể coi là một trong những tài phiệt đời hai có quan hệ khá tốt với hắn. Chỉ là sau này hắn sớm tiếp quản gia nghiệp, đối phương thì vẫn lận đận lập nghiệp, dần dần cũng không còn liên lạc nữa.

Người ở nơi đây hắn đều không thân thiết, nhưng chí ít cũng chưa từng hãm hại hắn.

“Đàn ông con trai sao lại không uống rượu hả? Hàn Trọng Viễn, đây là rượu vang đỏ tuổi đời hơn mười năm nhập về từ nông trường rượu ở Pháp, chú không nếm thử thì thiệt đó nha!” Tiết Văn Bác lại nói, anh lớn tuổi hơn Thẩm Hoà Thái và Hàn Trọng Viễn, vì trước đây hai người phải đi học nên quan hệ cũng bình thường, nhưng hai tháng nay Thẩm Hoà Thái không cần ôn thi Đại học nên bỗng chốc, quan hệ lại thân thiết hơn nhiều.

Rượu ngon chân chính, có một số loại vốn không xuất hiện trên thị trường, chỉ có thể đến nông trường rượu đặt trước. Mà rượu vang đỏ trước mắt này, chắc chắn là rượu ngon.

https://thuviensach.vn

Trước kia Hàn Trọng Viễn cũng thích uống chút rượu, nhưng bây giờ nhìn là đã chẳng ưa, thẳng thừng nói: “Người đó nhà tôi không thích mùi rượu, nên tôi không uống đâu.”

“Người đó nhà chú?” Tiết Văn Bác ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn, Thẩm Hoà Thái cũng hơi sững sờ.

“Ừ, người đó không thích tôi uống rượu.” Nhớ đến Mạnh Ân, nét mặt Hàn Trọng Viễn dịu đi. Mà hắn cũng đâu nói dối. Sau khi bại liệt hắn rất khó ngủ, bèn muốn uống rượu. Ban đầu Mạnh Ân không phản đối, nhưng sau khi đọc sách y học thì không cho hắn uống rượu nữa, còn tỏ ra cương quyết mà trước đây chưa từng thấy, dù hắn có giận thì cũng không đồng ý.

“Bạn gái chú á? Hàn Trọng Viễn, chú nghe lời bạn gái thế cơ á?” Tiết Văn Bác kinh ngạc nhìn Hàn Trọng Viễn, có bạn gái là chuyện bình thường, nhưng nghe lời bạn gái đến thế thì lại khiến anh thấy hơi kì lạ.

“Không phải, là bạn trai.” Nét dịu dàng trên mặt Hàn Trọng Viễn vẫn chẳng hề đổi khác, hắn không định công khai danh tính của Mạnh Ân, nhưng bắt đầu từ bây giờ, sẽ từng bước đề cao giá trị của cậu.

Dù rằng bản thân hắn vẫn thường quát mắng cậu, nhưng sẽ không cho phép bất cứ ai coi thường cậu dù chỉ một chút. Mà muốn người khác coi

https://thuviensach.vn

trọng Mạnh Ân, trước nhất bản thân hắn cũng phải coi trọng Mạnh Ân cái đã.

Nếu hắn không tỏ ra coi trọng Mạnh Ân, thì ắt người khác sẽ chẳng coi cậu ra gì. Nhưng nếu như hắn coi trọng Mạnh Ân, lẽ nào người khác còn dám khinh thường cậu?

Mặc dù trước đây, việc Hàn Trọng Viễn thích đàn ông từng lan truyền sôi sục, nhưng dẫu sao cũng không có chứng cứ cụ thể, thậm chí Tiền Mạt cũng chẳng có phản ứng gì, vì thế rất nhiều người đều không tin. Tiết Văn Bác chính là một trong số đó, cho đến khi chính miệng Hàn Trọng Viễn thừa nhận.

“Chú…” Tiết Văn Bác kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn.

Thẩm Hoà Thái không kể chuyện của Mạnh Ân cho những người khác, vẫn trông mong Hàn Trọng Viễn có thể “quay đầu lại là bờ”. Nhưng lúc này đây, cũng chỉ đành cười mấy tiếng giúp Hàn Trọng Viễn làm dịu bầu không khí: “Hàn Trọng Viễn, sao ông không đưa Mạnh Ân đến.”“Cậu ấy phải học.” Gương mặt Hàn Trọng Viễn tràn đầy nghiêm túc.

Nhất thời mọi người lại rơi vào im lặng. Ngay chính bản thân Hàn Trọng Viễn cũng không đi học, thế mà tình nhân nhỏ đó của hắn còn học

https://thuviensach.vn

nữa? Với cả Hàn Trọng Viễn bây giờ, cứ như thể đã thay đổi thành một người hoàn toàn khác trước.

“Hàn Trọng Viễn, hồi trước không phải cậu thích Lịch Tiếu Tiếu à? Sao tự dưng lại đổi sang con trai?” Một cô gái lên tiếng hỏi, trước giờ cô vẫn thích Hàn Trọng Viễn, xưa kia khi tình địch là Lịch Tiếu Tiếu thì cô cảm thấy mình không có hi vọng nên không nói ra. Nào ngờ bây giờ tình địch lại biến thành con trai rồi!

Vì sao cô lại nảy sinh cảm giác mình càng không có hi vọng cơ chứ?

“Bây giờ tôi chỉ thích mình Mạnh Ân thôi.” Hàn Trọng Viễn nói một cách trịnh trọng. Lời hứa hẹn của một người ở tuổi như hắn, nói ra đều không thể tin, nhưng chẳng biết tại sao, bấy giờ những người nghe lời hắn nói đều bất giác muốn tin tưởng.

Cô nàng kia bĩu môi, có thể coi là hoàn toàn từ bỏ Hàn Trọng Viễn. Gia cảnh cô khấm khá, so với việc thắt cổ trên cái cây là Hàn Trọng Viễn này, thà đi tìm người chiều chuộng mình còn hơn.

Tuy biểu hiện của Hàn Trọng Viễn khiến mọi người hơi bất ngờ, nhưng không thể phủ nhận rằng, chủ đề như vậy vừa được gợi lên thì cũng

https://thuviensach.vn

có rất nhiều người bắt chuyện với Hàn Trọng Viễn. Mà khi bầu không khí vừa trở nên náo nhiệt, một lần nữa cửa phòng lại được mở ra.

"Tiết Văn Bác, nghe nói ông ở đây à!" Một người bạn của Thẩm Hoà Thái và Thiệu Hồng Cẩn đi vào, mà Thiệu Hồng Cẩn vừa vào thì đã đi tìm Tiết Văn Bác – tuổi tác của gã và Tiết Văn Bác chẳng hơn kém nhau là bao, quan hệ cũng khá thân thiết.

Đối diện với đám Thẩm Hoà Thái, Hàn Trọng Viễn vẫn có thể giữ được nụ cười của mình, nhưng trông thấy Thiệu Hồng Cẩn thì ánh mắt hắn lập tức không còn nhiệt độ.

Hàn Trọng Viễn nhìn thấy Thiệu Hồng Cẩn, tất nhiên Thiệu Hồng Cẩn cũng trông thấy Hàn Trọng Viễn. Trước đây trong tiệc sinh nhật của Hàn Hành Diểu, mấy lời mà Hàn Trọng Viễn nói từng khiến một khoảng thời gian sau Thiệu Hồng Cẩn mất tự nhiên khi gặp Hàn Hành Diểu. Nhưng gã hiểu Hàn Hành Diểu, biết Hàn Hành Diểu không phải loại người nói xấu sau lưng đó, hơn nữa thấy Hàn Hành Diểu đều tức đến đổ bệnh vì mấy lời của Hàn Trọng Viễn… Ấn tượng của gã với Hàn Trọng Viễn lại càng lúc càng xấu.

"Không ngờ Trọng Viễn cậu cũng ở đây… Bây giờ mọi người đều đi học, cậu thì sướng rồi, còn ra ngoài uống rượu hát hò nữa chứ." Thiệu Hồng Cẩn nhìn Hàn Trọng Viễn, trong mắt hiện lên khinh thường. Hàn

https://thuviensach.vn

Trọng Viễn nắm trong tay những tài nguyên tốt nhất, thế mà chả biết quý trọng gì hết!

"Nghe nói anh lại thua lỗ hả?" Hàn Trọng Viễn ngẩng đầu nhìn Thiệu Hồng Cẩn, Thiệu Hồng Cẩn không phải là người có khiếu kinh doanh, việc có thể kiếm lợi nhuận lớn trong tay người khác, thường thì đến tay gã sẽ thua lỗ. Còn tại sao thì… Dĩ nhiên là bởi hay tin lời nói phiến diện, cộng thêm não ngắn, còn thích tỏ ra tình nghĩa đi nuôi béo mấy con đỉa hút máu bám trên người gã nữa chứ.

Mặt Thiệu Hồng Cẩn lập tức đỏ ửng. Nhà gã nhiều tiền, nhưng cũng chưa đến mức siêu nhiều, tất nhiên gã không thể thờ ơ khi thua lỗ được rồi. May sao còn có Hàn Hành Diểu… Nghĩ thế, Thiệu Hồng Cẩn lại càng bất mãn với Hàn Trọng Viễn: "Vẫn tốt hơn loại chỉ biết tiêu tiền như cậu."

"Dù tôi chỉ biết tiêu tiền, thì tiêu cũng là tiền của mình, sẽ không xin xỏ anh họ hay người khác." Hàn Trọng Viễn khẩy cười một tiếng.

"Cậu mà cũng biết kiếm tiền á?" Mặt Thiệu Hồng Cẩn tỏ rõ không tin.

Hàn Trọng Viễn chỉ cười: "Hết cách mà, mẹ tôi cho nhiều tiền quá, chỉ riêng lãi gửi ngân hàng tôi đã không tiêu hết rồi, mẹ còn bảo tôi mua ít cửa hàng nữa chứ… Anh họ, anh không phải người có khiếu kinh doanh, tôi

https://thuviensach.vn

thấy anh cũng đừng cố nữa, bỏ tiền mua mấy ngôi nhà mấy cửa hàng làm chủ thuê nhà là được.”

“Còn lâu anh đây mới làm việc tầm thường như thế!” Thiệu Hồng Cẩn cười lạnh đáp.

“Tôi chống mắt lên chờ xem.” Hàn Trọng Viễn nói, hắn chỉ mong Thiệu Hồng Cẩn không làm loại chuyện tầm thường này… Phải biết đời trước, có thể xem bất động sản là nghề duy nhất kiếm ra tiền của Thiệu Hồng Cẩn.

Sắc mặt Thiệu Hồng Cẩn đen kịt, vốn đã từ bỏ chuyện nhập cổ phần Duyên Mộng rồi, bấy giờ lại nảy sinh mấy phần tâm tư, muốn làm ra một ít thành tựu.

Hàn Trọng Viễn mặc kệ gã nghĩ gì, hắn đã không muốn ngồi đây nữa, lập tức đứng dậy, nhìn những người đang ngồi xung quanh: “Mọi người, tôi đã bảo với người ở nhà là sẽ về sớm, giờ tôi đi đây, lần sau mọi người có việc thì cứ đến tìm tôi.”

Quen biết nhiều với những người này vẫn cần thiết lắm, ít nhất thì cũng có thể nắm bắt tin tức một cách nhanh nhạy.

https://thuviensach.vn

Mặc dù khi mới sống lại, ngoài Mạnh Ân và Tiền Mạt ra hắn không muốn để ý đến ai khác, nhưng bây giờ đã cải thiện hơn nhiều rồi.

Hàn Trọng Viễn nói mấy câu xong thì đi luôn, có những lời này của hắn thì lẽ dĩ nhiên, người nào muốn kết thân cùng hắn sẽ liên lạc với hắn.

Thẩm Hoà Thái đưa Hàn Trọng Viễn ra tận cửa: "Trọng Viễn, hôm nay ông làm Thiệu Hồng Cẩn mất mặt như thế không sao chứ?" Họ đều là dân làm ăn, nhưng nhà họ Thiệu còn làm quan. Xưa kia Thiệu Hồng Cẩn đến thì họ đều phải đem tiền đi cung phụng gã.

"Anh ta có thể làm được gì cơ chứ?" Dù sao nhà họ Thiệu và nhà họ Hàn cũng là thông gia.

"Cũng đúng." Thẩm Hoà Thái vỗ vai Hàn Trọng Viễn một cái, "Tôi sắp đi học rồi, ông cũng tìm ít việc để làm đi."

"Ông yên tâm." Hàn Trọng Viễn đáp. Chắc chắn Duyên Mộng sẽ ngày càng phát triển, có lẽ bây giờ sẽ có người coi thường hắn, nhưng hắn tin mười năm sau, sẽ chẳng ai là không biết, chẳng ai là không hiểu.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn ra khỏi cửa, Mạnh Ân thì vẫn ngồi ở bàn học của mình đọc sách làm bài. Chỉ là dù vẫn tập trung như ngày thường, cậu lại không kìm được thỉnh thoảng xem giờ.

Sinh nhật bạn cùng lớp họ ra ngoài hát hò, nghe nói phải hơn mười giờ tối mới xong, không biết mấy giờ Hàn Trọng Viễn sẽ về…

Chưa đến chín giờ thì Hàn Trọng Viễn đã về rồi. Nếu không phải nơi đó cách khá xa thì đáng lẽ đã có thể về sớm hơn một chút…

“Anh khát, em pha cho anh tách trà, rồi đi làm bánh trứng cho anh ăn đi.” Hàn Trọng Viễn ngồi trên sô pha, bày ra dáng vẻ đại gia.

Mạnh Ân nhanh chóng pha trà, sau đó đi làm bánh trứng. Tất nhiên bánh trứng mà cậu làm không có hoa mĩ như ngoài quán, chỉ là đánh hai quả trứng gà, thêm ít bột mì vào quấy lên, sau đó cho vào chảo rán mà thôi. Độ dày không đều, thậm chí có mấy cái còn dính nhằng vào nhau, nhưng dù như vậy thì vẫn ăn được, dẫu sao cũng chín hết rồi. Tất nhiên, có thể xem như hôm nay cậu tích thêm được ít kinh nghiệm mới.

https://thuviensach.vn

“Xào trứng gà thịt băm với rau cải muối ớt và hành lên, thêm ít tương đậu ớt và ít nước vào, là có thể làm ra một tô tương trộn. Thịt và trứng gà bên trong đều rất ngon, bánh trứng chấm tương này chắc hương vị sẽ ngon lắm.” Mạnh Ân vui vẻ bưng một tô tương đen ngòm lên. Thứ này không cần thêm muối và mì chính, vừa dễ làm mà còn rất ngon!

Hàn Trọng Viễn gắp bánh trứng chấm tương ăn, thỉnh thoảng còn khều ít trứng gà bên trong tương ra, rất nhanh đã giải quyết xong một âu.

Hừm, đúng là hương vị khá ngon, chí ít ngon hơn nhiều so với bánh bột chấm tương ăn mấy hôm trước.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 58: Kết Thân

Hàn Trọng Viễn đoán không sai, hắn vừa đi dự tiệc của Thẩm Hoà Thái một chuyến thì mấy hôm sau đã có người muốn kết thân liên lạc với hắn, mà Tiết Văn Bác chính là một trong số đó.

Bố của Tiết Văn Bác mở khách sạn, chuỗi khách sạn trải dài khắp cả nước. Tất nhiên, đó là bảy tám năm sau, chứ bây giờ việc kinh doanh của họ chủ yếu vẫn là ở miền Nam.

Tiết Văn Bác lớn hơn Hàn Trọng Viễn năm tuổi, lúc này vừa tốt nghiệp Đại học xong. Tính cách anh hào phóng, lại hết sức vui vẻ, có thể nói là giao du rộng rãi. Nếu không phải như thế thì khi trước, Thiệu Hồng Cẩn cũng chẳng đến gặp riêng anh.

Với Hàn Trọng Viễn, ban đầu anh vừa không định thân cận nhưng cũng chẳng muốn đắc tội. Nhưng mà trước đây, một người có thể nói là bướng bỉnh như Hàn Trọng Viễn không hợp tính anh cho lắm, thì bây giờ lại khác. Vì thế mới sáng sớm, anh đã đặc biệt liên lạc với Hàn Trọng Viễn, hẹn hắn đi đánh golf.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn biết tính tình mình chả đẹp đẽ gì cho cam, nếu tụ họp với những người này thì có khi chưa nói được mấy câu đã đắc tội với người ta rồi, chẳng bằng ngay từ đầu không đồng ý tham gia cho xong. Vì thế vừa nhận được điện thoại của Tiết Văn Bác là hắn nói luôn: “Dạo này tôi bận làm một công ti nhỏ, sợ không có thời gian đi đánh golf đâu.”

“Ồ, công ti nhỏ? Không phải chú bảo muốn làm chủ thuê nhà à?” Tiết Văn Bác buồn cười hỏi. Thiệu Hồng Cẩn người đó, đơn giản là bị chiều chuộng quá mức. Tuy rằng vì nhà họ Thiệu nên anh vẫn luôn cung phụng người này, nhưng cũng không thích gã, hôm qua thấy Hàn Trọng Viễn đá xéo khiến gã nghẹn lời còn cảm thấy hết sức vui vẻ.

“Anh cho là tôi sẽ chỉ đi làm một chủ thuê nhà thôi à? Thế anh có muốn lúc nào bạn bè cùng lứa cũng xem mình là con trai của Tiết Thành hay không?” Hàn Trọng Viễn hỏi ngược lại.

“Tất nhiên không muốn!” Tiết Văn Bác trả lời ngay, anh đã bắt đầu cân nhắc gây dựng sự nghiệp rồi đấy chứ!

“Thế thì có phải chúng ta nên tìm ít việc để làm hay không?” Hàn Trọng Viễn từng bước dẫn dắt. Giao tình sinh ra từ việc ăn uống vui chơi cùng nhau, nào có thể nồng đậm bằng giao tình tạo thành khi cùng nhau phát triển sự nghiệp?

https://thuviensach.vn

“Chuyện này còn cần chú dạy à?” Tiết Văn Bác hơi bất mãn.

“Tất nhiên cậu Tiết không cần tôi dạy chuyện này, nhưng mà tôi có một ý kiến hay ở đây, cậu Tiết có muốn nghe thử không?” Hàn Trọng Viễn vừa cầm điện thoại nói chuyện, vừa lật tài liệu trước mặt mình.

“Ý kiến gì?” Tiết Văn Bác tò mò.

“Bây giờ máy tính đang phát triển hết sức nhanh chóng, người người mua máy tính, cà phê internet cũng đông nghịt, nhưng lại có ít game hay.” Hàn Trọng Viễn cười một tiếng.

“Đúng là anh hùng thường chung chí hướng! Anh cũng nghĩ thế, cũng đã định thành lập công ti chuyên làm game online rồi!” Giọng nói của Tiết Văn Bác toát lên hào hứng, anh đã nung nấu ý định này từ khi học Đại học, ngặt nỗi mọi người xung quanh đều không đồng ý, cảm thấy anh suy nghĩ viển vông…

Tất nhiên là Hàn Trọng Viễn biết ý định của Tiết Văn Bác. Trong kí ức hắn, Tiết Văn Bác làm game online một mạch hơn hai mươi năm, có thể nói là hết sức nghiêm túc. Chỉ tiếc mặc dù phát triển rất nhiều game, kiếm tiền lại chẳng được bao nhiêu, chỉ có thể xem là làm ăn nhỏ: “Anh muốn

https://thuviensach.vn

làm game, có ý tưởng nào hay ho không? Có đủ kĩ thuật viên không? Nghiên cứu tình huống kinh doanh[1] như thế nào?”

[1] Tình huống kinh doanh: hay business case, điển cứu kinh doanh.

“Khụ khụ… Không phải anh đây vừa mới nảy ra ý tưởng thôi à?” Tiết Văn Bác hơi xấu hổ, mặc dù anh muốn làm game, nhưng nói thật cũng không hiểu nhiều về lĩnh vực này. Công nghệ tin học lại càng hạn hẹp, lúc chơi game sẽ dùng plug-in[2]. Hết cách mà, anh học Đại học khoa quản trị kinh doanh chả liên quan gì đến máy tính cả. Mà anh cũng chẳng hề thích thú gì với ngôn ngữ lập trình C.

[2] Plug-in: bộ phần mềm hỗ trợ để gia tăng những tính năng cụ thể cho một phần mềm ứng dụng lớn hơn, thường được sử dụng trong các trình duyệt web để chơi video, quét virus, và hiển thị các loại tập tin mới. Ví dụ như Adobe Flash Player hay QuickTime,…

“Làm game đúng là một ý tưởng rất hay, nhưng muốn làm ra game chất lượng thì phải có tiền, có người, có thời gian. Hơn nữa vất vả làm ra rồi, cũng chưa chắc dân mạng đã thích, việc này phải từ từ thực hiện mới được.” Hàn Trọng Viễn nói, “Cậu Tiết có biết bây giờ game hot nhất trong nước là gì không?”

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên là Truyền Kỳ và Kỳ Tích.” Tiết Văn Bác đáp ngay, anh đã bỏ rất nhiều tiền vào trò đầu tiên, còn trò thứ hai, tuy thời gian chơi không dài, nhưng cảm thấy chơi hay hơn trò thứ nhất. Lại nói, anh muốn làm game, chính vì mong tương lai có thể dựa vào thân phận ông chủ của mình mà lấy được ít trang bị xịn có một không hai trong game của mình, trở thành vô địch thiên hạ.

“Không sai, chính là hai trò này. Trong hai game này anh thấy trò nào có triển vọng phát triển tốt hơn?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Chắc là Kỳ Tích.” Tiết Văn Bác nhanh chóng đưa ra đáp án.

“Kỳ Tích không phải sản phẩm game trong nước, mà là nước ngoài du nhập vào. Ắt hẳn đại lý uỷ quyền phân phối game này có thể kiếm được khoản tiền lớn.”

“Chú nói với anh nhiều như thế, là muốn bảo anh nhập game nước ngoài à?” Tiết Văn Bác lập tức bảo.

“Trước cứ nhập game nước ngoài, làm uỷ quyền phân phối góp đủ vốn cái đã, rồi sau đó mới nghiên cứu game của mình.” Hàn Trọng Viễn đưa ra phương hướng phát triển thích hợp hơn cả. Hắn nhớ có mấy game nước ngoài từng thịnh hành trong nước, thậm chí có người chỉ dựa vào uỷ quyền

https://thuviensach.vn

phân phối game nước ngoài mà có thể chen chân vào top 100 người giàu nhất cả nước, làm để góp vốn thì đúng là không còn gì thích hợp hơn. Còn về sau này… Bất cứ lúc nào họ cũng có thể làm ra game hay – mặc dù hắn không thích chơi game, nhưng sau mười mấy năm ngày ngày đối diện với máy tính, cũng biết rất nhiều thông tin.

Tiết Văn Bác thích nghiên cứu game của mình hơn, nhưng cũng biết đây chẳng phải chuyện một sớm một chiều, lập tức đồng ý với suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn. Cảm thấy nói chuyện qua điện thoại không rõ ràng, còn hẹn Hàn Trọng Viễn ra ngoài nói tiếp.

Hàn Trọng Viễn cũng không từ chối, bèn hẹn gặp Tiết Văn Bác ở quán cà phê bên ngoài, định thuyết phục Tiết Văn Bác kéo thêm mấy người bạn cùng trang lứa nhập hội. Mình cũng chen thêm một chân vào, như thế, hắn nhiên là mối quan hệ được mở rộng thêm.

Tất nhiên hắn muốn hình thành nên mạng lưới quan hệ thì cũng không thể chỉ dựa vào việc này, còn phải dùng ít chiêu khác. Như giúp người lựa chọn hướng đầu tư, giúp người né tránh một ít khó khăn mà nhà họ sẽ gặp phải chẳng hạn.

Không có ai là không thích tiền, dù có là tài phiệt đời hai thì cũng chả có ai sẽ chê tiền nhiều hết.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cân nhắc tính toán của mình một lúc, bỗng nhiên nghĩ ra ý tưởng này của mình, có lẽ còn có thể giao thiệp với nhiều người hơn cả.

Không kể trước đây hắn dùng chuyện của Lý Mẫn Học và kĩ thuật máy tính để kết thân với nhà họ Lý, chắc chắn đem lại rất nhiều tiền, thậm chí nếu hắn cho đối phương lợi ích còn lớn hơn năm phần trăm cổ phần kia của Hàn Thị mang lại, thì một trăm phần trăm là họ sẽ đứng về phía hắn.

Hắn sẽ không phân chia Duyên Mộng. Nhưng trên đời này, đâu chỉ có mình Duyên Mộng là có thể kiếm ra tiền.

Hàn Trọng Viễn vừa cân nhắc, vừa sắp xếp đồ đạc để đi đến chỗ hẹn. Hồi nãy Đàm Phi Dược nghe lỏm được một ít, bèn hỏi ngay: “Cậu có bạn muốn uỷ quyền phân phối game nước ngoài à? Cần tôi giới thiệu vài trò không?”

“Tất nhiên là cần.” Hàn Trọng Viễn đáp, lại nhìn Trịnh Kỳ đang vừa đắp mặt nạ vừa lướt tay trên bàn phím ở bên cạnh, “Cần cả kĩ thuật viên nữa.”

“Tôi đã tìm giúp cậu cả đống người rồi? Còn muốn tìm nữa á?” Trịnh Kỳ ngẩng đầu nhìn Hàn trọng Viễn một cái, có cảm giác mình đã lên phải

https://thuviensach.vn

thuyền cướp.

“Anh tìm người hộ, rồi đầu tư ít tiền vào thì cũng có thể giữ một số cổ phần.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Tôi sẽ tìm người hộ, cổ phần thì thôi đi, tôi lười giữ lắm.” Trịnh Kỳ đáp, làm cổ đông thì thể nào cũng phải quan tâm đủ thứ việc. Kĩ thuật máy tính của y tốt, khéo lại sẽ bị điều động tách khỏi Đàm Phi Dược ấy chứ… Y chả thích thế, dù sao y cũng đâu thiếu tiền.

“Anh không muốn mình có một chút sự nghiệp nào hay sao?”

“Không quan tâm, bây giờ tôi còn chơi được mấy năm, chứ vài năm nữa khéo lại phải quay về chuẩn bị tiếp quản gia nghiệp.” Trịnh Kỳ đáp, dù thoạt nhìn y chính là loại con nhà gia thế, nhưng cũng có kế hoạch với tương lai của mình – bây giờ y còn có thể rong chơi, nhưng vài năm nữa thì sẽ phải quay về.

Đàm Phi Dược đã chắc chắn về tâm tư của Trịnh Kỳ, nhưng vẫn chưa đưa ra câu trả lời. Một là vì hắn vẫn chưa hiểu rõ tình cảm của mình với Trịnh Kỳ, một là vì hắn lo Trịnh Kỳ sẽ không thể ở bên mình mãi. Bây giờ nghe được lời này của Trịnh Kỳ, trong lòng hắn kinh hãi, thấy hơi may mắn

https://thuviensach.vn

vì khi trước chưa nói gì hết – Trịnh Kỳ quay về tiếp quản gia nghiệp, đến lúc đó hắn sẽ phải làm gì đây?

“Anh định quay về tiếp quản gia nghiệp à?” Hàn Trọng Viễn vô thức hỏi, bởi bố của Trịnh Kỳ không hề có ý định giao gia nghiệp cho Trịnh Kỳ… Cũng đúng lúc này, Hàn Trọng Viễn mới phát hiện là mình đã quên không nhắc nhở Trịnh Kỳ về chuyện ấy.

Trịnh Kỳ không hề hay biết suy nghĩ của Hàn Trọng Viễn, lại giống Đàm Phi Dược, nghĩ không biết phải làm sao với tình cảm của cả hai: “Đúng, tôi định quay về tiếp quản gia nghiệp. Nhưng mà tôi thấy tiềm năng phát triển bất động sản ở Cảng thành bên kia có hạn, công ti hoàn toàn có thể dời đến thành phố S này để phát triển, tới lúc đó chúng ta có thể đặt chung một toà nhà làm việc.” Y vừa nói vừa nhìn Đàm Phi Dược một cái, lòng dạ Tư Mã Chiêu người qua đường ai ai cũng biết.

Hàn Trọng Viễn nhìn dáng vẻ này của Trịnh Kỳ, cũng không biết nên nói gì. Hắn định sau khi về sẽ gửi mail ngay cho Trịnh Kỳ, nói cho Trịnh Kỳ biết chuyện bên ngoài của bố y, để sau cùng Trịnh Kỳ không bị con riêng đoạt đi tất cả.

Hàn Trọng Viễn suy nghĩ rất nhiều, Trịnh Kỳ thì còn đang bận tỏ ra trung trinh: “Lại nói, Cảng thành bên kia đều thích hôn nhân sắp đặt, nhưng mà tôi chả thích, mai này tôi sẽ chỉ kết hôn với người mình thích mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ lại nhìn Đàm Phi Dược, Đàm Phi Dược cũng nhìn y: “Cậu có chắc bố mẹ cậu đồng ý cho cậu kết hôn với người cậu thích không?” Trước giờ bố mẹ hắn vẫn ở nước ngoài, tiếp nhận rất nhiều tư tưởng mới, lại có mấy đứa con liền nên cũng không để tâm đến chuyện của hắn lắm. Hắn không có cô bạn gái nào, họ chẳng hề hỏi han. Nếu hắn mà dẫn bạn trai về, dù họ có bất mãn thì e cũng chẳng phản đối kịch liệt. Nhưng Trịnh Kỳ thì khác.

“Ban đầu dù họ không vui, nhưng tôi kiên trì thì họ cũng hết cách.” Trịnh Kỳ đáp, lần này y ra ngoài là bỏ nhà đi, mà trước khi bỏ nhà đi, y đã come out tính hướng của mình trước mặt bố mẹ, còn khóc một trận nữa. Nói với họ rằng mình xin lỗi công ơn nuôi dưỡng của họ, đắp nặn bản thân thành một người bị hại…

Có lẽ vì trước khi bỏ đi y khóc kinh quá, sau này mẹ y liên lạc với y, vừa nhắc đến vấn đề tính hướng thì y lại ra sức tự trì chiết rằng mình vẫn chưa tìm được bạn trai. Lúc ấy thái độ của mẹ y đã sớm trở nên mềm mỏng, thậm chí còn bắt đầu tìm người mang thai hộ cho y ở nước ngoài nữa.

Trịnh Kỳ nói một cách chắc chắn, Đàm Phi Dược còn muốn hỏi thêm, lại lo hỏi lộ liễu quá thì sẽ khiến Trịnh Kỳ càng gần gũi với mình hơn, chỉ đành kiềm chế không lên tiếng, sau đó bắt đầu lên máy chạy bộ ở bên cạnh để chạy.

https://thuviensach.vn

Trước đây hắn không thèm để ý đến vóc dáng của mình, nhưng thấy dáng vẻ của Trịnh Kỳ mặc đồ có gầy cởi đồ có eo, dẫu sao hắn vẫn hơi không cam tâm, chỉ đành bắt đầu luyện tập.

***

Hàn Trọng Viễn và Tiết Văn Bác nói chuyện rất vui vẻ. Tiết Văn Bác nghe một ít ý tưởng của Hàn Trọng Viễn về game xong, lại càng nhìn Hàn Trọng Viễn với cặp mắt khác xưa.

Một hơi uống cạn tách cà phê thứ năm của mình, Tiết Văn Bác nói ngay: “Trọng Viễn, chúng ta cứ làm thế là được rồi! Uống cà phê đắng miệng, hay là chúng ta tìm chỗ nào ăn cơm đi?”

Tiết Văn Bác đã uống một bụng cà phê rồi, nhưng tách cà phê trước mặt Hàn Trọng Viễn thì vẫn còn nguyên. Nhìn sắc trời một lát, Hàn Trọng Viễn lắc đầu: “Tôi phải về nhà ăn cơm.”

“Lẽ nào Tiền tổng còn quản thúc cả việc đi lại của chú nữa à?” Tiết Văn Bác tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên là không, nhưng mà bạn trai tôi đang đợi tôi về ăn cơm.” Hàn Trọng Viễn khẽ mỉm cười.

“Chú đối xử với cậu bạn trai kia tốt thật đấy, không sợ cậu ta không thích chú mà chỉ thích tiền của chú thôi à?” Tiết Văn Bác lại hỏi, trai gái bên cạnh những người như họ, rất nhiều người đều chỉ vì tiền. Không khéo cậu bạn trai của Hàn Trọng Viễn cũng là một trong số đó. Cũng chả biết tại sao Hàn Trọng Viễn lại coi trọng bạn trai của hắn như thế nữa.

“Cậu ấy không quan tâm đến tiền của tôi đâu! Hơn nữa dù cậu ấy có thích tiền của tôi thì đã sao? Chỉ cần cậu ấy không rời khỏi tôi là được.” Hàn Trọng Viễn đáp. Hắn biết tâm ý của Mạnh Ân, chỉ là dù biết đấy, nhưng thỉnh thoảng vẫn cảm thấy trong lòng không yên, chỉ hận không thể nắm Mạnh Ân trong lòng bàn tay, từng giờ từng phút mang theo bên mình.

Thế này đúng là “tình thánh” luôn rồi! Tiết Văn Bác kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn, lại không kìm được cân nhắc tầm quan trọng cậu bạn trai đó của Hàn Trọng Viễn.

Cho dù cậu bạn trai đó là hồ ly tinh thật, thì Hàn Trọng Viễn coi trọng cậu ta như thế, nhất định anh cũng phải để ý một chút. Tương lai thế nào không ai có thể biết được.

https://thuviensach.vn

Sau lần Hàn Trọng Viễn gặp Tiết Văn Bác thì lại lần lượt gặp gỡ những người khác, còn tham gia một buổi tụ họp do Tiết Văn Bác tổ chức, nhưng cũng không chơi bời gì với những người này cả, thậm chí còn chẳng hề động đến đồ ăn ngoài quán, lần nào cũng nói xong chuyện là đi ngay.

Tất nhiên đám Tiết Văn Bác không biết khi ấy đầu óc Hàn Trọng Viễn có vấn đề. Thấy lần nào đến nhà hàng, Hàn Trọng Viễn cũng muốn về nhà ăn cơm thì chỉ cho là cậu bạn trai đó của hắn sở hữu tài nghệ nấu nướng tuyệt đỉnh.

“Hồi trước ở căng tin trường, Hàn Trọng Viễn cũng ăn rất vui vẻ mà, bây giờ ngay cả đồ ăn ngon thế này cũng coi thường, dám chắc trong nhà có đồ ăn ngon hơn rồi.” Lúc này, một thanh niên trước đây có quan hệ khá tốt với Thẩm Hoà Thái và Hàn Trọng Viễn cực kì cảm thán.

“Quả nhiên, con đường ngắn nhất đến trái tim đàn ông là đi qua dạ dày. Đàn ông nhớ đến đồ ăn trong nhà thì tự khắc sẽ muốn về nhà thôi.” Cô gái từng cảm nắng Hàn Trọng Viễn có vẻ đăm chiêu.

“Lâm Ớt, em đang định đi luyện tay nghề nấu nướng đấy hả? Kể cũng đúng, với bản lĩnh rang cơm trứng mà cho gạo vào của em, thì có khi mai sau chồng em chả dám về nhà ấy chứ.” Tiết Văn Bác cười trêu.

https://thuviensach.vn

Cô gái kia lớn hơn Hàn Trọng Viễn hai tuổi, hồi đi học là người cao nhất khoá, tên Lâm Lan Kiều, biệt danh Lâm Ớt, là con nhà gia giáo. Ngành giáo dục của thành phố S đâu đâu cũng là người nhà của cô. Bố cô thì mở đủ loại trường tư từ Mẫu giáo cho đến Trung học, không chỉ có học vấn mà còn có tiền.

Gia đình cô quản lí cô rất nghiêm khắc, vốn dĩ cô không thể tụ tập với đám Tiết Văn Bác, nhưng ngặt nỗi suốt mười mấy năm cô đã làm con gái ngoan đủ rồi, vài năm nay bắt đầu phản nghịch, không chịu nghe lời của người nhà nữa.

Bố mẹ Lâm Lan Kiều chỉ có mình cô là con gái, tuy ban đầu rất giận vì cô phản nghịch, nhưng qua thời gian cũng dần chấp nhận. Dẫu sao cái gọi là phản nghịch của Lâm Lan Kiều, cùng lắm chỉ là không còn đi đi về về giữa hai nơi là nhà và trường nữa, mà thích ra ngoài chơi và kết bạn mà thôi. Tóm lại không làm chuyện phạm pháp, thành tích cũng không giảm sút, lúc trước thi Đại học còn đỗ tận mấy trường danh tiếng hàng đầu ở thành phố S nữa kìa.

Tất nhiên, thấy cô chọn học ngành y với quyết tâm trở thành một bác sĩ ngoại khoa, cũng không khỏi khiến người cha muốn hướng cô vào ngành giáo dục nổi trận lôi đình.

https://thuviensach.vn

“Tiết Văn Bác, anh muốn chết đúng không?” Vừa hay trong túi của Lâm Lan Kiều có mang theo dao phẫu thuật lấy ở chỗ đàn chị, lập tức móc ra quơ, tỏ vẻ uy hiếp.

Chẳng biết từ bao giờ, cô nàng nhẹ nhàng lúc nào cũng cười không hé răng đã biến mất không còn tung tích, bây giờ chỉ còn lại một em gái bạo lực… Tiết Văn Bác đau khổ nhìn Lâm Lan Kiều một cái, không dám lấy vụ Lâm Lan Kiều từng nướng thịt thành cục than đen sì lần trước nữa ra giễu cợt nữa.

Mà Hàn Trọng Viễn vừa về đến nhà, bắt đầu ăn đồ ăn mà người khác cho là Mạnh Ân có tài nghệ tuyệt đỉnh nấu ra.

Niềng niễng thái sợi xào, cải thìa xào, cộng thêm thịt gà trắng và canh là nước luộc thịt gà trắng, Mạnh Ân lại đánh thêm hai quả trứng, nấu một bát canh trứng mỡ gà nổi lềnh bềnh.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 59: Nhắc Nhở

Hàn Trọng Viễn không để tâm đồ ăn nhiều hay ít, vừa ngồi xuống là ăn ngay. Canh trứng gà cũng uống nửa bát, ăn xong thì nhìn Mạnh Ân dọn dẹp.

Mạnh Ân ăn uống rất tiết kiệm nên hắn bèn đưa ra quy định là không được ăn đồ đã để qua đêm, đến giờ lúc nào Mạnh Ân cũng ngoan ngoãn ăn sạch tất cả thức ăn.

“Em không ăn được nhiều thịt gà trắng thế này đâu, thịt gà với canh gà còn thừa ngày mai nấu mì gà được không?” Mạnh Ân nấu nửa con gà, vì gà hơi bự nên hai người ăn được một nửa, còn thừa một nửa.

“Được.” Hàn Trọng Viễn gật đầu, lại bảo, “Sau này trước khi nấu gà thì em xé hết da gà ra, mỡ gà cũng lọc hết đi.”

“Anh không thích ăn da gà? Có thể để em ăn.” Mạnh Ân lập tức nói, da gà rất ngon, bỏ đi thì tiếc lắm. Dù sao cậu cũng không ngại ăn thứ mà Hàn Trọng Viễn không thích.

https://thuviensach.vn

“Ăn da gà không tốt cho sức khoẻ!” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, chỉ vào bát canh bên cạnh, “Anh nói bỏ là bỏ, lần sau đừng nấu canh gà đầy mỡ như thế nữa!”

Dù rằng cảm thấy một ít mỡ sẽ làm hương vị ngon hơn, nhưng nghe Hàn Trọng Viễn nói ăn vào không tốt cho sức khoẻ thì Mạnh Ân lại đồng ý ngay, còn quyết định sau này trước khi hầm gà sẽ phải xé hết những chỗ da dày đi. Như cổ gà chẳng hạn, lớp da ở trên đó nhất quyết không thể giữ lại.

Ngày nào Hàn Trọng Viễn cũng ăn cơm cậu nấu, dù thế nào thì cậu cũng không thể nấu những món không tốt, làm hại đến sức khoẻ của Hàn Trọng Viễn.

Sau khi đạt được sự thống nhất trong vấn đề ăn gà, Mạnh Ân vào bếp rửa bát, Hàn Trọng Viễn thì vào phòng sách bật máy tính lên.

Bật máy tính xong thì theo thói quen, Hàn Trọng Viễn sẽ mở hòm mail ra, tất nhiên lần này cũng không ngoại lệ. Chỉ là sau khi mở hòm mail mình thường dùng ra, hắn hơi đăm chiêu, lại mở một hòm mail khác.

https://thuviensach.vn

Hòm mail kia là hắn mới đăng kí, chưa từng làm gì khác, chỉ gửi cho Trịnh Kỳ một bức mail nặc danh nói chuyện của bố Trịnh Kỳ. Sau khi gửi xong, lo Trịnh Kỳ dựa vào bản lĩnh hacker của y sẽ phát hiện được gì đó, hắn còn một tháng không đăng nhập.

Thời gian đã qua rất lâu, hôm nay thì hắn có thể xem phản ứng của Trịnh Kỳ rồi.

Chuyện nhà họ Trịnh ở Cảng thành, Hàn Trọng Viễn không hiểu nhiều nên chỉ cho Trịnh Kỳ biết bố y có con riêng ở bên ngoài, để y chú ý. Mà hiện tại email này đã có reply rồi, trả lời chỉ có ba chữ: “Anh là ai?”

Hàn Trọng Viễn không định trả lời Trịnh Kỳ, lập tức đóng hộp thư, sau đó lại dùng phần mềm chat liên lạc với những người khác một lúc.

Hàn Trọng Viễn gửi mail chỉ vì không muốn Trịnh Kỳ bị lừa mà chẳng hề hay biết, chứ thật ra cũng không để tâm chuyện của Trịnh Kỳ lắm. Vì thế cũng hoàn toàn không biết bức mail hắn gửi cho Trịnh Kỳ mang đến biến động lớn tới mức nào.

Lúc Trịnh Kỳ mới nhận được mail thì chỉ tưởng là người khác đùa dai, dẫu sao tình cảm của bố mẹ y vẫn rất thắm thiết, trong mail còn chẳng nói rõ ràng chuyện liên quan đến con riêng của bố y.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù như vậy thì khi liên lạc với mẹ mình, y vẫn coi như đây là chuyện cười mà kể cho mẹ y nghe, sau đó phát hiện phản ứng của mẹ y có gì đó không đúng lắm. Hoá ra khoảng thời gian trước, sau khi y nói rõ tình hướng của mình rồi bỏ nhà đi, thời gian bố y về nhà càng ngày càng ít. Ban đầu mẹ y chỉ cho là bố y tìm tình nhân bên ngoài, vì vấn đề tình hướng của y mà không tiện mâu thuẫn với bố y, nên không quan tâm. Nếu như có con riêng thật…

Mẹ Trịnh Kỳ lập tức quyết định phải điều tra chồng mình cẩn thận một phen. Bây giờ thì đã điều tra xong hết rồi.

***

Hôm sau là thứ bảy, trường Mạnh Ân chỉ học nửa ngày, tâm trạng học sinh trong lớp không khỏi lâng lâng, mong ngóng về nhà, cũng chỉ có Mạnh Ân là còn chăm chú làm bài tập.

Trường giao bài tập càng ngày càng nhiều, sau khi về nhà Mạnh Ân còn phải nấu cơm làm việc nhà, thi thoảng thường không làm hết bài tập. Nếu không phải bình thường cậu tận dụng từng phút học tập ở trường, cuối tuần lại rất siêng năng, chỉ e thành tích đã giảm sút.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm đã nấu cơm trong nồi cơm điện, bên trên còn hấp mấy con cá đù vàng, sau khi về nhà Mạnh Ân rán trứng gà với hẹ, lại dùng niễng, mộc nhĩ và rau chân vịt nấu một bát canh là có thể dọn cơm. Hàn Trọng Viễn cũng về đến nhà.

“Cuối tuần này anh nghỉ, em có muốn ra ngoài chơi không?” Ăn được mấy miếng, Hàn Trọng Viễn ngẩng đầu hỏi. Từ lúc đi làm, hắn chưa bao giờ được nghỉ hết. Ngay cả kỳ nghỉ Quốc khánh cũng đi bàn bạc công việc với đám Tiết Văn Bác, vốn không nghĩ đến chuyện dẫn Mạnh Ân ra ngoài chơi. Cho đến một tuần trước, Tề An An đưa ra kế hoạch tổ chức một chuyến du lịch cho công ti, hôm nay đều đưa mọi người đi chơi hết.

Sau khi hắn ở chung với Mạnh Ân, ngoài cùng đi siêu thị ra thì chưa từng đưa Mạnh Ân đến nơi khác… Công ti tổ chức du lịch hắn không muốn đi, nhưng lại có thể tự mình đưa Mạnh Ân đi chơi.

“Không ạ, em còn chưa làm xong bài tập.” Mạnh Ân thành thật nói. Trước khi vào năm hai thì cậu vẫn định cuối tuần sẽ đến công ti của Hàn Trọng Viễn để giúp hắn, nhưng bây giờ phát hiện mình đã nghĩ nhiều rồi – cậu muốn giành học bổng, muốn thi được kết quả cao thì tối đa cuối tuần chỉ có thể đến chỗ Hàn Trọng Viễn nửa ngày, giúp dọn dẹp vệ sinh qua loa.

https://thuviensach.vn

“Vậy anh kèm em làm bài.” Hàn Trọng Viễn lập tức trả lời. Với hắn thì việc này thích hơn đi du lịch nhiều – ôm Mạnh Ân trong lòng rồi giảng bài cho cậu, vừa nghĩ là đã khiến hắn cảm thấy hào hứng.

“Vâng.” Mạnh Ân gật đầu ngay, hồi xưa thành tích của Hàn Trọng Viễn tốt như thế, chắc chắn những bài cậu không biết đều có thể được Hàn Trọng Viễn giải đáp!

Sự thật chứng minh, Mạnh Ân lại nghĩ nhiều rồi…

Tiếng Anh của Hàn Trọng Viễn rất giỏi, đọc sách gốc hay giao tiếp với người nước ngoài hoàn toàn không thành vấn đề. Nhưng ngữ pháp thì đã quên gần hết, có thể làm đúng bài tập nhưng hoàn toàn không thể giải thích tại sao lại làm như vậy. Những môn xã hội khác thì càng khỏi phải nói, mà môn tự nhiên… Ngoài làm giáo viên ra, thì người nào tốt nghiệp Trung học được hai mươi năm còn biết giải bài thi tổng hợp các môn tự nhiên thời Trung học?

Sau khi phát hiện mình hoàn toàn không dạy được cho Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn lặng lẽ vào phòng sách.

Mạnh Ân nhìn bóng lưng Hàn Trọng Viễn, cứ cảm thấy có gì đó không đúng – rõ ràng Hàn Trọng Viễn thông minh như vậy, sao ngay cả bài

https://thuviensach.vn

tập thế này cũng không biết làm?

Lẽ nào là bởi bây giờ hắn học nhiều thứ quá, nên đã quên những gì từng học trước đây? Nhớ đến những mã hoá mình nhìn mà chẳng hiểu gì trong máy tính của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân lập tức nhận định mọi chuyện chính là như vậy.

Khi Hàn Trọng Viễn đang ở nhà giúp Mạnh Ân làm bài tập thì nhân viên của Duyên Mộng đến một địa danh gần đó du lịch hai ngày.

Sau khi về nước, lúc nào Đàm Phi Dược cũng bận rộn làm trâu làm ngựa cho Hàn Trọng Viễn, vẫn không có thời gian nghỉ ngơi, nhưng bây giờ thì rất vui. Trong khi tâm trạng Trịnh Kỳ lại hơi bất ổn.

Bây giờ là giữa tháng mười, thời tiết mát mẻ lại không lạnh lắm, chính là lúc khí hậu dễ chịu nhất, thời gian Trịnh Kỳ nhận được bức mail nặc danh kia cũng đã được một tháng.

Ban đầu y không hề tin bố mình sẽ ngoại tình, nên ngoài mặt vẫn tỏ ra bình thường. Nhưng đêm qua mẹ y liên lạc với y, lại nói cho y biết, đúng là bố của y có một đứa con riêng bên ngoài, hơn nữa tuổi tác không còn nhỏ nữa, khoảng thời gian này bố y vẫn luôn dạy bảo cho thằng bé kia.

https://thuviensach.vn

Chuyện này không chỉ có mẹ y không tiếp nhận được, y cũng không cách nào có thể tiếp nhận.

Khi y vẫn tưởng rằng mình có một gia đình hạnh phúc, thì hoá ra bố y đã sớm có một gia đình bên người khác!

Nhọc công y trước đây còn vì tính hướng mình khác với người thường, không thể kết hôn sinh con, cùng lắm cũng chỉ có thể tìm người mang thai hộ mà mang đầy áy náy với bố, kết quả bố của y đã sớm có đứa con khác!

“Cậu sao vậy?” Đàm Phi Dược khó hiểu nhìn Trịnh Kỳ.

“Tôi không sao.” Trịnh Kỳ nhếch miệng, song trong mắt chẳng hề cười.

“Không muốn cười thì đừng cười.” Đàm Phi Dược bảo, vốn định gặng hỏi, nhưng lại nghĩ mình chẳng có tư cách, rốt cuộc cũng không nói gì nhiều.

https://thuviensach.vn

Hắn có thiện cảm với Trịnh Kỳ, nhưng không cảm thấy mình xứng với Trịnh Kỳ, lại càng không cảm thấy người nhà Trịnh Kỳ sẽ chấp nhận cho mình và Trịnh Kỳ bên nhau, dứt khoát không bắt đầu nữa.

Hắn chỉ là một trạch nam mê kĩ thuật, cho dù thích đàn ông, muốn tìm một bạn đời đồng tính, thì cũng nên tìm người nào hợp với mình. Chưa kể so với đàn ông, thật ra hắn càng thích phụ nữ hơn.

Trịnh Kỳ không cười nữa. Lát sau thấy Đàm Phi Dược vẫn chẳng có phản ứng, lại không kìm được hỏi: “Cậu không hỏi xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì à?”

“Nếu cậu muốn nói thì sẽ tự mình nói.” Đàm Phi Dược đáp.

Vốn dĩ Trịnh Kỳ định nói một ít tình hình trong nhà mình cho Đàm Phi Dược, tốt nhất có thể khiến Đàm Phi Dược thông cảm với mình, sau đó từ thương hoá yêu. Nhưng thấy bộ dáng tỉnh táo của Đàm Phi Dược, lại nhớ đến trước kia bố mình đối xử với mình tốt thế nào, lúc này lại không biết nên nói gì cho phải. Cuối cùng chỉ theo chân Đàm Phi Dược, cắm đầu leo núi.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ luôn chú tâm tập luyện, cơ thể cực kì khoẻ mạnh. Gần đây Đàm Phi Dược tập với y hơn một tháng, thể chất cũng tăng tiến lớn. Rất nhanh hai người đã bỏ xa những người khác ở sau lưng mà trèo lên trước nhất.

Tề An An đổi đôi giày gót nhọn mà thường ngày thích đi thành đôi giày thể thao, thở hồng hộc leo lên. Xa xa thấy hai người Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ càng đi càng xa đến hút tầm mắt, không kìm được vừa hâm mộ vừa ghen tị.

Trước kia khi còn theo Tiền Mạt, cô chẳng có ngày nào nhàn rỗi, nhưng sau khi theo Hàn Trọng Viễn thì còn tệ hại hơn. Dạo này không kể ngồi xuống là có thể ngủ được, cà phê uống bao nhiêu rồi mà còn thấy không đủ…

Mình đúng là đang kiếm tiền bằng cả sinh mạng mà!

Tiếc là dù biết mình nên bảo đảm giấc ngủ, tăng cường tập luyện, thì căn bản cũng chả có thời gian. Hơn nữa chính cô cũng muốn kiếm thật nhiều tiền.

Đứng trong hàng ngũ những người sau cùng, Tề An An lau mồ hôi trên trán, nảy sinh xúc động muốn ngồi xuống nghỉ không leo lên nữa.

https://thuviensach.vn

“Tề tổng!” Đúng lúc này, một người quen đến gần, tới trước mặt Tề An An, chính là Thiệu Hồng Cẩn vẫn luôn tâm niệm muốn nhập cổ phần Duyên Mộng.

“Cậu Thiệu có chuyện sao?” Tề An An đứng thẳng dậy lướt nhanh qua quần áo của mình, sau khi chắc chắn không có gì bất ổn thì trưng ra một nụ cười.

“Không có, tôi đến đây chơi tình cờ gặp được Tề tổng nên tới chào. Chúng ta đều muốn leo ngọn núi này, hay là đi chung đi?” Thiệu Hồng Cẩn bảo.

“Tôi leo chậm lắm, cậu Thiệu không cần đi chung với tôi phí thời gian đâu.” Tề An An nói ngay.

“Chậm một chút càng hay, thật ra tôi leo cũng chậm lắm.” Thiệu Hồng Cẩn phất tay, gã đến đây để tìm Tề An An bàn chuyện làm ăn, cũng chả phải đến leo núi thật!

https://thuviensach.vn

Thiệu Hồng Cẩn là người Hàn Trọng Viễn ghét, nhưng Tề An An không hề ghét gã. Dù sao tướng tá gã anh tuấn, nói năng nhã nhặn, có rất ít điểm khiến người ta ghét. Nhưng lúc nghe Thiệu Hồng Cẩn nhắc đến chuyện nhập cổ phần lần nữa, cô vẫn âm ỉ cảm thấy hơi đau dạ dày.

Cô đã từ chối rất nhiều lần rồi, sao người này vẫn không chịu từ bỏ chứ? Mấy đại thiếu gia này rảnh rỗi đến mức có thể dây dưa với cô tận một tháng cơ à?

“Tề tổng, tôi thật lòng muốn nhập cổ phần mà. Tôi từng tìm hiểu về lĩnh vực MP4 và MP3 này, cảm thấy nó rất có thị trường, cũng biết Duyên Mộng rất có tiềm năng phát triển. Tin rằng nếu có tiền, có thể mở rộng quy mô của Duyên Mộng thì phân ngạch trên thị trường của nó sẽ không đến mức chỉ một chút ít như vậy…”

Thiệu Hồng Cẩn vừa nói đến lợi ích của việc mở rộng quy mô thì lại càng ra sức xúi giục Tề An An đưa Duyên Mộng ra thị trường để hồi tiền. Càng lúc Tề An An càng bất đắc dĩ, chỉ có thể nói: “Cậu Thiệu, công ti chúng tôi không thiếu tiền, hơn nữa dù có thiếu tiền thật, thì tôi cũng không thể làm chủ được.”

“Cô không làm chủ được, vậy có thể mời người làm chủ gặp tôi bàn luận một chút.” Thiệu Hồng Cẩn rất kiên trì, sau khi bị Hàn Trọng Viễn mỉa mai một trận trong câu lạc bộ kia, gã trở nên kiên định phải gây dựng được sự nghiệp tới độ cố chấp. Mà Duyên Mộng chính là một khởi đầu mà gã hết

https://thuviensach.vn

sức hài lòng – qua một tháng này, tình hình phát triển của Duyên Mộng lại càng ngày càng tốt!

"Cậu Thiệu, xin cậu đừng làm khó người khác."

"Làm khó người khác? Tôi thấy vốn dĩ không phải tôi làm khó người khác, mà là các người không coi tôi ra gì thì có." Rốt cuộc Thiệu Hồng Cẩn không chịu được nữa, "Hôm nay tôi nói rõ ở đây, tôi muốn nhập cổ phần là coi trọng các người. Nếu ngay cả ông chủ của các người cũng không ra mặt mà cứ liên tiếp từ chối, thì đừng trách tôi không khách sáo! Cũng không biết trải qua tra xét thì Duyên Mộng còn có thể yên ổn từ đầu đến cuối được không đâu."

Vốn dĩ Thiệu Hồng Cẩn cũng không định làm chuyện cậy thế hiếp người như vậy, nhưng thái độ của Tề An An lại chọc giận gã.

Duyên Mộng chẳng qua chỉ là công ti do một đám sinh viên lập nghiệp làm ra thôi, gã muốn nhập cổ phần, muốn nâng đỡ chúng là vì để ý đến chúng, thế mà đám người ngày lại không biết điều quá mức! Đúng như Hàn Hành Diểu nói, gã cũng nên cho chúng xem thử mặt mũi gã một phen.

Sau mấy lời này thì thiện cảm mà Tề An An dành cho Thiệu Hồng Cẩn bay sạch, nhưng cũng không thể không thừa nhận, lời này của Thiệu

https://thuviensach.vn

Hồng Cẩn đã uy hiếp đúng chỗ.

Cô tin chắc toàn bộ Duyên Mộng đều là chính quy hợp pháp. Nhưng nếu có người cố ý đến điều tra thì sau cùng, Duyên Mộng sẽ gặp rất nhiều phiền phức, ảnh hưởng đến sản xuất hàng hoá.

Thiệu Hồng Cẩn uy hiếp một câu xong, bèn nói: “Tề tổng, cô nghĩ cho kĩ vào, tôi đợi tin cô.” Vừa dứt lời, gã xoay người rời đi.

Tề An An hít sâu một hơi, gọi điện thoại cho Hàn Trọng Viễn.

Lúc nhận cuộc gọi của Tề An An, Hàn Trọng Viễn đang đọc sách giáo khoa của Mạnh Ân, định rảnh rỗi sẽ học thêm một ít. Sau khi nghe điện thoại của Tề An An, lại lập tức cau mày: “Anh ta nói thế thật sao?”

Hắn vẫn biết Thiệu Hồng Cẩn đang dây dưa Tề An An, nhưng lại không để tâm, chỉ cho là sớm muộn gì Thiệu Hồng Cẩn cũng sẽ từ bỏ. Không ngờ Thiệu Hồng Cẩn lại học được thói cậy thế hiếp người… Trước giờ cứ tưởng tuy Thiệu Hồng Cẩn chẳng làm nên trò trống gì, nhưng là một người ngay thẳng nhiệt huyết có tình nghĩa, bây giờ xem ra trước kia hắn đã nhìn nhầm kẻ này rồi. Cũng đúng, nếu Thiệu Hồng Cẩn thật sự tốt như vậy, thì sao lại chẳng phân biệt nổi tốt xấu mà chống đối hắn?

https://thuviensach.vn

“Đúng là cậu ta đã nói vậy. Chúng ta có cần tiết lộ quan hệ của cậu hay Tiền tổng với Duyên Mộng, để cậu ta biết khó mà lui không?” Tề An An hỏi, nếu Thiệu Hồng Cẩn biết Duyên mộng có quan hệ với Hàn Trọng Viễn hoặc Tiền Mạt thì chắc chắn sẽ không dây dưa nữa.

“Cô không cần nói chuyện này đâu, tôi có cách đối phó với anh ta.” Hàn Trọng Viễn đáp. Người nhà họ Lý đã đến thành phố S rồi, hắn đi thăm hỏi hai lần, lại chủ động đề nghị giúp họ chơi cổ phiếu, khiến người nhà họ Lý càng có thiện cảm hơn với hắn. Đã như thế, thì việc gì hắn phải sợ Thiệu Hồng Cẩn cơ chứ?

Nền móng của nhà họ Thiệu chủ yếu ở thành phố B, cũng chẳng có cách nào vươn tay đến thành phố S. Thiệu Hồng Cẩn muốn tạo áp lực cho Duyên Mộng thì không thể không tìm người nhà họ Lý giúp đỡ.

Hàn Trọng Viễn cúp máy xong thì định sẽ đến nhà họ Lý một phen. Bên kia, đột nhiên Tề An An phát hiện chẳng biết từ khi nào, mình đã sắp leo đến đỉnh núi rồi, hai chân cũng đã bắt đầu run rẩy.

Đỉnh núi vốn chẳng có gì đáng chơi đáng ngắm hết, rõ ràng cô nên nghỉ ngơi ở giữa sườn núi mới đúng! Tất cả là tại tên Thiệu Hồng Cẩn kia đi quá nhanh!

https://thuviensach.vn

***

Không lâu sau khi Hàn Trọng Viễn tìm người nhà họ Lý nói chuyện của Thiệu Hồng Cẩn, Thiệu Hồng Cẩn cũng tìm đến người nhà họ Lý.

Nhà họ Thiệu và nhà họ Lý đều cưới người nhà họ Hàn, bình thường quan hệ khá tốt, vì thế Thiệu Hồng Cẩn tìm thẳng đến nhà họ Lý, nhờ nhà họ Lý giúp gây phiền phức cho một công ti nhỏ.

Nhà họ Lý lại từ chối ngay tại chỗ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 60: Ly Hôn

Nhà họ Lý đến thành phố S nhậm chức, là Lý Thành Phong con trai cả của Lý Nghị Nam.

Người cha Lý Nghị Nam yêu quý Hàn Trọng Viễn, em trai Lý Thành Giang cũng đánh giá Hàn Trọng Viễn rất cao nên tất nhiên, Lý Thành Phong cực kì có thiện cảm với Hàn Trọng Viễn. Vì thế sau khi Hàn Trọng Viễn thẳng thắn bộc bạch mâu thuẫn với Thiệu Hồng Cẩn, anh lập tức đồng ý sẽ không ra tay với Duyên Mộng, còn bảo rằng sẽ che giấu tin tức Duyên Mộng thuộc về Hàn Trọng Viễn.

Tất nhiên, Hàn Trọng Viễn cũng không để anh uổng công làm vậy. Sau khi anh đồng ý thì nói ngay rằng có thể giúp anh đầu tư, coi như đôi bên cùng có lợi.

“Hành Diểu, làm sao đây? Người của Duyên Mộng sống chết không chịu, Lý Thành Phong lại không chịu giúp, chỉ nói gì mà không thể làm việc phạm pháp.” Thiệu Hồng Cẩn ra khỏi nhà của Lý Thành Phong nhậm chức ở thành phố S, lập tức gọi điện thoại cho Hàn Hành Diểu.

https://thuviensach.vn

Thật ra ban đầu gã cũng không để tâm đến Duyên Mộng lắm. Sau này bị từ chối đến lần thứ hai, mới khơi dậy tâm lí phản nghịch, nhất định phải lấy vào tay mới chịu bỏ qua.

"Việc này thì có gì mà phạm pháp? Em không tin là trước kia anh ta chưa làm bao giờ!" Hàn Hành Diểu không khỏi cau mày, họ chỉ định gây ít phiền phức nhỏ cho Duyên Mộng mà thôi, vốn là chuyện bé xíu, sao Lý Thành Phong lại không đồng ý cơ chứ?

"Anh thấy anh ta càng ngày càng nhát gan thì có!" Thiệu Hồng Cẩn hừ lạnh một tiếng. Vì nhà họ Hàn nên nhà họ Lý cũng gần như họ hàng với gã, có thể coi Lý Thành Phong là anh họ gã. Nhưng với ông anh họ lớn hơn mười tuổi mà mặt nào cũng xuất sắc hơn gã, chuyên được lấy ra giáo dục gã này, gã chẳng có tí thiện cảm nào hết.

"Chưa chắc… Anh xem, liệu có phải đằng sau Duyên Mộng có người không?" Bỗng nhiên Hàn Hành Diểu nghĩ đến gì đó.

"Đằng sau Duyên Mộng có người? Có thể có người nào mà ngay cả nhà họ Lý cũng sợ?" Thiệu Hồng Cẩn không kìm được cau mày.

"Chưa chắc nhà họ Lý đã sợ, có lẽ chỉ là cảm thấy không cần giúp chúng ta đắc tội với người khác thôi. Dù sao chúng ta cũng chỉ là hai nhân

https://thuviensach.vn

vật nhỏ bé.” Hàn Hành Diểu thở dài.

Nghe Hàn Hành Diểu nói hai người họ chỉ là nhân vật nhỏ bé, Thiệu Hồng Cẩn không khỏi càng tức giận hơn. Bấy giờ, Hàn Hành Diểu lại bảo: “Anh họ, tuy chúng ta không thể đầu tư vào Duyên Mộng, nhưng có thể mở một công ti tương tự như Duyên Mộng, anh có hứng thú không?”

Mặc dù Lý Thành Phong từ chối giúp đỡ khiến Hàn Hành Diểu không vui, nhưng cũng có thể hiểu được. Dẫu sao có giúp thì cũng chẳng mang lại ích lợi gì cho Lý Thành Phong. Chỉ là dù thế, Hàn Hành Diểu cũng không muốn từ bỏ Duyên Mộng, hay nói cách khác là từ bỏ lập nghiệp.

Dù sao tương lai Hàn Thị sẽ nằm trong tay y, nhưng chỉ dựa vào Hàn Thị thì y lo sẽ mãi mãi không thể sánh bằng Hàn Trọng Viễn, trừ khi y có thể gây dựng nên sự nghiệp khác. Mà dựa vào nghiên cứu mấy ngày nay của y, y cảm thấy dường như lĩnh vực điện tử khoa học kĩ thuật này có tiềm năng phát triển tốt nhất, hiển nhiên thành công của Duyên Mộng đã chứng minh điều này.

Vốn dĩ y đã hơi hối hận vì không tự mình đi đầu tư mà để Thiệu Hồng Cẩn đi trước, bây giờ Duyên Mộng từ chối đầu tư, cũng chẳng coi là chuyện xấu.

https://thuviensach.vn

Duyên Mộng không cho họ nhập cổ phần thì sao? Chờ đến khi y thành lập công ti của chính mình, mai sau sẽ thu mua Duyên Mộng!

Hàn Trọng Viễn không hề hay biết kẻ thù của mình đã đang nung nấu ý định thu mua công ti của mình. Hắn biết với tình huống hiện tại của mình thì không thể huỷ hoại Hàn Thị được, nên đang tận lực nghĩ cách mở rộng Duyên Mộng, phát triển sản phẩm mới.

Vào lúc máy học tập mà Duyên Mộng mới nghiên cứu được đưa vào sản xuất, rốt cuộc sản nghiệp của Mạnh Kiến Kim cũng bán đấu giá xong. Biết được tin này, gần như Trình Ninh San mừng đến phát khóc.

Mạnh Kiến Kim vẫn chưa ly dị với Lý Thục Vân nên để đền bù cho Trình Ninh San, ông ta cho Trình Ninh San rất nhiều tiền. Mấy năm nay thấy con gái đã lớn, Trình Ninh San sẽ không thể rời khỏi ông ta, ông ta còn sang tên hai căn hộ và ba cửa hàng cho Trình Ninh San. Nhưng bây giờ, dưới sự uy hiếp của mấy kẻ cho vay nặng lãi, Trình Ninh San đã bán tất cả những thứ này đi rồi, sinh sống càng lúc càng nghèo khó.

Mạnh Kiến Kim đối đãi chả ra gì với Lý Thục Vân, nhưng lại rất tốt với Trình Ninh San. Hai chị em Mạnh Manh và Mạnh Hạo Bân càng chưa từng chịu khổ từ bé. Vì thế với họ, cuộc sống mấy hôm nay quả đúng là địa ngục.

https://thuviensach.vn

May sao, bây giờ rất nhanh thôi là họ có thể thoát khỏi địa ngục rồi!

“Mẹ, tài sản của bố có thể còn lại bao nhiêu?” Mạnh Manh khó nén xúc động mà nhìn Trình Ninh San.

“Kiểu gì cũng có ba bốn triệu!” Trình Ninh San đáp. Mảnh đất mà Mạnh Kiến Kim mua kia, giờ bán đi cũng được giá tương đương lúc trước. Tuy phải nộp rất nhiều tiền phạt, nhưng vẫn có thể còn lại rất nhiều.

“Ít như vậy thôi? Nhà chúng ta bán mấy hôm trước cũng chỉ được từng đó.” Mạnh Manh không kìm được cau mày, nhà và cửa hàng của họ bán rất rẻ, nhưng cũng lấy được chừng ấy tiền. Đáng tiếc tất cả đều trả cho chủ vay nặng lãi hết rồi.

“Còn lại từng ấy đã là tốt lắm rồi!” Trình Ninh San thở dài, trước đây họ mua mấy căn nhà kia rẻ biết bao nhiêu? Nhưng bây giờ giá nhà ở thành phố S đều đã sáu nghìn một căn rồi, cửa hàng lại càng đắt hơn nữa! Có điều bà ta cầm tiền mua lại nhà và cửa hàng, sau đó dựa vào tiền cho thuê nhà thì cũng có thể sinh sống rồi.

Trình Ninh San nghĩ đâu vào đấy, nhưng hiển nhiên mọi chuyện sẽ không tiến triển theo như tưởng tượng của bà ta.

https://thuviensach.vn

Mạnh Kiến Kim đã bắt đầu thi hành án rồi, nhưng tài sản thuộc về ông ta, trong hoàn cảnh quốc gia chưa tịch thu hoàn toàn thì ông ta vẫn có thể chi phối. Chỉ là ông ta vừa định giao tiền cho Trình Ninh San thì được báo cho biết là Lý Thục Vân muốn ly dị với ông ta.

“Ly dị?!” Mạnh Kiến Kim kinh hãi nhìn luật sư trước mặt mình, Lý Thục Vân muốn ly dị với ông ta? Đùa gì thế!

“Không sai, bà Lý Thục Vân muốn ly hôn với ông.” Luật sư mang theo gương mặt đầy hoà nhã cười híp mắt, đẩy gọng kính trên sống mũi mình lên, tỏ ra rất dễ gần.

Nhưng vị luật sư rất dễ gần này, không chỉ khiến Mạnh Kiến Kim và Lý Thục Vân ly hôn, còn khiến Mạnh Kiến Kim trắng tay rời nhà.

Mạnh Kiến Kim đang ngồi tù, Lý Thục Vân muốn ly hôn với ông ta sẽ nhận được sự ủng hộ của toà án, lại thêm chứng cứ ngoại tình của Mạnh Kiến Kim cực kì dễ tìm, vì thế dù Mạnh Kiến Kim không đồng ý, thì hôn nhân của hai người cũng sẽ tan.

https://thuviensach.vn

Về tài sản, Mạnh Kiến Kim và Lý Thục Vân kết hôn khi còn nghèo khó, thành ra, công ti của Mạnh Kiến Kim cũng chính là tài sản sau khi kết hôn, có một nửa thuộc về Lý Thục Vân.

Nhưng hiển nhiên là luật sư không đồng ý chỉ lấy một nửa. Anh đưa ra rất nhiều chứng cứ, như Mạnh Kiến Kim phạm tội trùng hôn, ở chung với Trình Ninh San sinh được một trai một gái, như Mạnh Kiến Kim đem tài sản chung của gia đình sang tên cho Trình Ninh San chẳng hạn, yêu cầu toà án phân chia tài sản một lần nữa.

Trình Ninh San là nhân tình của Mạnh Kiến Kim, không thể có chuyện Lý Thục Vân đồng ý tặng Trình Ninh San tài sản chung của gia đình được. Tội di dời tài sản tự khắc được thành lập, số tiền kia phải cho Lý Thục Vân ít nhất một nửa. Do Mạnh Kiến Kim còn là bên phạm phải sai lầm ngoại tình, nên khi phân chia tài sản, toà án còn nghiêng về Lý Thục Vân nhiều hơn.Sau một màn tố tụng, tất cả tài sản đứng tên Mạnh Kiến Kim đều trở thành của Lý Thục Vân và Mạnh Ân. Đây còn là luật sư “hạ thủ lưu tình”, niệm tình bây giờ trong tay Trình Ninh San không có tiền nên mới không ép bà ta phải trả lại tiền cho Mạnh Kiến Kim – tuy tiền trong tay Trình Ninh San bị đám cho vay nặng lãi đoạt đi, nhưng căn bản bà ta không đưa ra được bằng chứng, chứng minh rằng bà ta trả tiền giúp Mạnh Kiến Kim.

“Lý Thục Vân đâu? Tôi muốn gặp bà ta!” Mạnh Kiến Kim nhận được kết quả này, gần như sắp phát điên rồi. Con tiện nhân Lý Thục Vân kia, trước đây khi ông ta oai phong thì không chịu ly dị, bây giờ ông ta vừa sa

https://thuviensach.vn

sút thì lại muốn ly dị, thật không ra gì! Nếu biết trước thì khi xưa ông ta đã sớm ly hôn rồi!

Trong lòng Mạnh Kiến Kim hận không chịu được, nhưng cũng biết bây giờ mình không thể náo loạn, lại muốn nói chuyện mềm mỏng với Lý Thục Vân – trước giờ người đàn bà kia vẫn coi chồng như trời, dù có lúc gây rối ầm ĩ, nhưng vẫn nghe lời ông ta nhất. Ông ta dỗ dành một phen, chưa biết chừng còn có thể khiến bà ta trả lại ít tiền.

Vụ kiện ly hôn này, từ đầu đến cuối Lý Thục Vân đều không xuất hiện, toàn quyền uỷ thác cho luật sư đại diện của mình. Bây giờ, vị luật sư hoà nhã này tỏ ra cực kì có lỗi: “Mạnh tiên sinh, rất xin lỗi, thân chủ của tôi cảm thấy vô cùng tức giận vì ông phạm tội trùng hôn, còn sinh ra một trai một gái nên đau lòng quá đỗi mà đổ bệnh rồi, không muốn gặp lại ông nữa.”

“Mày nói năng linh tinh!” Mạnh Kiến Kim cả giận nói. Chuyện của ông ta và Trình Ninh San, Lý Thục Vân đã biết từ mười mấy năm trước, có tức đến đổ bệnh bao giờ đâu?

“Tôi không hề nói dối, thân chủ của tôi vì muốn vạch rõ quan hệ với ông mà ngay cả tài sản ông di dời cũng không cần, thì sao có thể đến gặp ông được?” Luật sư trưng ra gương mặt tươi tắn, nói đến cuối còn thở dài một hơi, “Ác giả ác báo.”

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân không cần tài sản di dời, là vì bà ta biết số tiền kia đã mất cả rồi chứ gì?! Mạnh Kiến Kim nhớ đến chuyện trước đây Trình Ninh San nói, rằng ba mẹ con họ bị đòi nợ, còn phải bán nhà mà vô cùng áy náy, nhìn luật sư kia thì thần sắc cũng xấu đi. Lại không phát hiện khi ông ta đang trưng ra vẻ mặt hầm hầm này, biểu tình của những người ở bên cạnh ông ta cũng trở nên khinh thường.

Kẻ này trốn thuế, lậu thuế, hối lộ thì cũng thôi đi, lại còn đối xử với người vợ từng đồng cam cộng khổ cùng mình như thế, đúng là vong ơn phụ nghĩa! Nhất thời, sức lực trên tay hai quản giáo đang giữ Mạnh Kiến Kim đều nặng thêm rất nhiều.

Đau đớn trên cánh tay khiến Mạnh Kiến Kim tỉnh táo hơn rất nhiều, cũng nhận ra chỗ không đúng: “Lý Thục Vân sẽ không như vậy… Rốt cuộc mày do ai cử đến?” Lý Thục Vân là một người đàn bà nhà quê trăm phần trăm, dù có ở thành phố S hai mươi năm thì cũng không thay đổi được quan niệm của bà ta. Ngay cả đồn cảnh sát ở đâu bà ta cũng không biết, thì sao có thể biết mời luật sư ly hôn, còn lấy được nhiều bằng chứng như vậy cơ chứ?

Trước đây vì chuyện xảy ra đột ngột, nên ông ta mới không nghĩ đến điều này, bây giờ bỗng nhiên lại nghĩ ra gì đó.

https://thuviensach.vn

“Tôi có thể do ai cử đến đây? Ông ngoại tình bao che cho tình nhân và con riêng thì cũng thôi đi, lại còn dung túng con gái riêng hãm hại con trai trong giá thú, sao thân chủ của tôi có thể khoan nhượng cho được?” Luật sư vẫn cười híp mắt, Mạnh Kiến Kim thì mặt mũi lại trắng bệch.

Người khác nghe luật sư nói thì sẽ chỉ cho là vì con trai mình bị hại, nên Lý Thục Vân mới tỉnh ra. Nhưng Mạnh Kiến Kim lại nghe được ẩn ý. Ông ta và Lý Mẫn Học quen nhau là vì Mạnh Manh giận Mạnh Ân sống tốt quá, nên muốn hại Mạnh Ân. Sau cùng kết quả là Mạnh Ân yên ổn, ông ta và Lý Mẫn Học đều gặp hoạ lao ngục.

Trước đây Hàn Trọng Viễn uy hiếp ông ta xong thì cũng không có động tĩnh gì nữa, ông ta cứ thế mà chả thèm để thằng nhóc mười bảy mười tám tuổi này vào mắt, nhưng lúc này đây… Nhớ lại ánh mắt lạnh như băng của Hàn Trọng Viễn, bỗng nhiên toàn thân Mạnh Kiến Kim run rẩy, một câu cũng không nói nên lời.

Lý Mẫn Học kia bị lộ tẩy một cách vô cùng kì lạ. Ông ta còn đang suy xét xem rốt cuộc người đó đã đắc tội ai, không ngờ lại đắc tội với Hàn Trọng Viễn!

Mạnh Kiến Kim như thể gặp ma, luật sư mang gương mặt tươi tắn lại vỗ vai ông ta một cái: “Có điều tấm lòng của thân chủ tôi vẫn rộng rãi lắm, nên mới không kiện ông tội trùng hôn để ông phải thi hành án thêm hai

https://thuviensach.vn

năm. Ông cố mà cải tạo để được khoan hồng giảm án, chờ mười mấy năm sau ra tù, thì cố mà làm người tốt đi.”

Trong mắt người khác, lời nói của luật sư đầy chân thành thấm thía, nhưng vào tai Mạnh Kiến Kim thì rõ ràng chính là uy hiếp. Ông ta cam chịu nhìn luật sư một cái, cúi đầu xuống.

Ông ta chỉ là một thương nhân bình thường, quả thật không đấu nổi với Hàn Trọng Viễn. Vì nghĩ đến an toàn của đám Trình Ninh San, ông ta phải bảo họ đừng đắc tội với Hàn Trọng Viễn nữa mới được…

Nếu biết trước nghiệt tử Mạnh Ân kia có thể khiến Hàn Trọng Viễn coi trọng như thế thì xưa kia, ông ta sẽ chẳng bỏ mặc cậu như vậy! Nhất thời Mạnh Kiến Kim hối hận muôn phần, cũng bắt đầu giận Mạnh Manh – nếu không phải Mạnh Manh suốt ngày ra tay với Mạnh Ân thì sao ông ta có thể rơi vào tình cảnh như ngày hôm nay?

Mạnh Kiến Kim bị đưa xuống, luật sư mang gương mặt tươi tắn cũng nhanh chóng rời đi. Mà không lâu sau, anh đã xuất hiện trước mặt Hàn Trọng Viễn: “Cậu Hàn, mọi chuyện đều giải quyết xong rồi.”

“Ừ, không có gì bất ngờ chứ?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không có, cũng đánh động chỗ Mạnh Kiến Kim rồi, ông ta sẽ thức thời thôi.” Trần Cảnh Đường đáp. Anh là luật sư của Hoa Viễn, trước đây vì tuổi đời còn trẻ, lại mang gương mặt tươi tắn bẩm sinh nên chỉ có thể làm việc vặt cho đàn anh đàn chị. Không ngờ mấy tháng trước bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn đến đưa anh đi, còn đề ra mức lương cao để anh gia nhập Duyên Mộng.

Hàn Trọng Viễn quả đúng là Bá Nhạc[1] của anh, tất nhiên anh phải cố mà báo đáp. Chỉ là anh không ngờ vụ kiện đầu tiên Hàn Trọng Viễn giao cho anh, lại chẳng có liên quan gì đến Duyên Mộng, còn là vụ kiện ly dị mà anh chưa bao giờ tiếp nhận…

[1] Bá Nhạc: sống thời Xuân Thu, nổi tiếng có tài xem ngựa, là người có thể nhận ra thiên lý mã. Thời nay dùng để chỉ người biết phát hiện nhân tài, biết chiêu hiền đãi sĩ.

May mà vụ kiện này rất dễ xử lí, điều duy nhất khó khăn chính là lừa phỉnh nguyên cáo.

Khụ khụ, Lý Thục Vân đồng ý ly hôn, gần như tất cả đều do anh lừa phỉnh mà thành. Hơn nữa Lý Thục Vân còn không biết mình là nguyên cáo, chỉ cho là Mạnh Kiến Kim đến toà khởi tố muốn ly dị với mình.

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ mà ngay cả chữ cũng không nhận được bao nhiêu này, thật là dễ lừa quá.

“Tổng cộng bao nhiêu tiền?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Tổng cộng ba triệu bốn trăm năm mươi nghìn[2], cộng thêm một căn nhà cũ một phòng ngủ một phòng khách.” Có lẽ trước kia từng trải qua nỗi khổ không nhà nên mấy năm trước, khi giá nhà cực kì rẻ, Mạnh Kiến Kim đã mua liền mấy căn. Ngoài cho Trình Ninh San và sau này bán đi để góp vốn ra, trên danh nghĩa vẫn còn một căn.

[2] Hơn 11 tỉ 200 triệu VNĐ.

“Anh đến chỗ Lý Thục Vân, lấy bốn trăm năm mươi nghìn[3] mua nhà, bảo hiểm dưỡng lão và bảo hiểm y tế cho bà ta, ba triệu còn lại thì chuyển vào tài khoản này.” Hàn Trọng Viễn đưa ra một tài khoản.

[3] Hơn 1 tỉ 400 triệu VNĐ.

https://thuviensach.vn

“Tôi đi làm ngay.” Trần Cảnh Đường cũng không hỏi ba triệu còn lại định dùng để làm gì, đáp ứng ngay lập tức

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 61: Thục Vân

Mẹ và hai người em trai của Lý Thục Vân đều ở trong một thị trấn nhỏ của tỉnh S. Ngoài ra hai người đều làm việc tại một xưởng đóng tàu trong thị trấn.

Tuy nơi đây là thị trấn, nhưng vì có mấy dòng sông chảy qua, còn chứa một con kênh đào cổ kính nên có xây dựng một số xưởng đóng tàu. Các loại công xưởng khác cũng nhiều, rất sầm uất, cũng chẳng kém hơn mấy huyện thành khác là bao.

Mặc dù xưởng đóng tàu có "ngũ hiểm nhất kim"[1], nhưng tiền lương không hề cao. Vậy nên gia cảnh hai người em trai của Lý Thục Vân cũng hết sức bình thường, ở thì vẫn là căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách rộng năm sáu mươi mét vuông mà mười mấy năm trước xưởng đóng tàu phân phát. Trong khi bố mẹ của Lý Thục Vân lại có một ngôi nhà ba tầng rộng rãi, là mấy năm trước dùng tiền tiết kiệm của mình và tiền Lý Thục Vân gửi về mua một mảnh đất nhỏ, sau đó tự xây.

[1] Ngũ hiểm nhất kim: Ngũ hiểm là năm loại bảo hiểm – bảo hiểm hưu trí, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm tai nạn lao động và bảo hiểm thai sản. Nhất kim là một căn nhà của công, được phân phát cho công nhân.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân về nhà mẹ đẻ thì ở cùng với bố mẹ mình, tiện thể trông con cho em trai. Tất nhiên bà ta còn gánh thêm cả việc cơm nước nữa.

Lý Thục Vân chịu thương chịu khó, lại một lòng hiếu thảo với bố mẹ nên thường ngày lúc nào cũng bận bịu đến bù đầu. Nhưng mấy hôm nay bỗng dưng lại khó chịu, cực kì mất tinh thần.

Hôm nay bà ta dậy muộn, không nấu đồ ăn sáng thì cũng thôi đi, ăn cơm xong còn ngồi bần thần trong phòng khách.

“Thục Vân, đi mua thức ăn đi. Hôm nay là thứ bảy, Văn Văn về nhà ăn cơm, lúc đi mua thức ăn nhớ mua ít xương sườn, lấy xương thẳng ấy, Văn Văn thích ăn cái đó. Đúng rồi, cá rô cũng mua hai con để hấp. Mua một con gà, đến tiệm cơm mua ít gà chay làm từ đậu nữa, thế là được rồi.” Mẹ của Lý Thục Vân đi từ trong nhà ra, thấy Lý Thục Vân ngồi đó không nhúc nhích thì khẽ cau mày.

“Vâng, để con đi.” Lý Thục Vân đáp một tiếng, mang tâm sự nặng nề cầm ví ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy bà ta rời đi, mẹ của Lý Thục Vân xoay người vào nhà, sau đó vừa rửa bát trong bồn vừa tức giận càm ràm: “Nó về đây làm tiểu thư chắc, còn bắt mẹ phải nấu đồ ăn sáng với rửa bát cho nó nữa!”

“Trước giờ không phải đều là bà làm à?” Bố Lý vo một ít lá thuốc cho vào tẩu thuốc của mình, sau đó châm lửa. Thời buổi này mọi người đều hút thuốc lá, nhưng lão lại cảm thấy thuốc lá không đủ vị, chỉ có lá thuốc này là hút ngon.

“Thế cũng không có nghĩa là tôi phải hầu hạ nó, với cả bây giờ bảo nó đi mua thức ăn thôi mà cũng lười!” Mẹ Lý cau mày. Hai con trai của mụ đều ở không xa, buổi sáng người thì nấu ít cháo người thì mua bánh bao chay để ăn, nhưng buổi trưa buổi tối đều đến đây ăn cơm. Người lớn trẻ con và hai vợ chồng mụ, thêm cả Lý Thục Vân, cộng lại có khoảng mười người.

Trước đây khi nấu cơm nấu thức ăn cho hai con trai thì mụ đều thu tiền ăn, cũng rất ít khi nấu thịt, sau cùng thường tiết kiệm được rất nhiều tiền. Nhưng từ lúc Lý Thục Vân trở về bỏ tiền làm mấy bữa cơm, hai thằng con của mụ lại không chịu nộp tiền ăn nữa, tự dưng khiến mụ ít đi hai ba trăm tệ[2] mỗi tháng.

[2] 200 – 300 tệ: Khoảng 700 nghìn – 1 triệu.

https://thuviensach.vn

May sao Lý Thục Vân có tiền, mụ bảo Lý Thục Vân mua quần áo mua đồ đạc, thường thì Lý Thục Vân không nói hai câu sẽ mua ngay. Từ sau khi Lý Thục Vân trở về, bữa ăn của cả nhà họ cũng được cải thiện rất lớn, bữa nào cũng có thịt có cá.

“Không phải nó đi mua rồi à? Bà cũng đừng làm ầm lên nữa, nó mà về thành phố S thì đừng nói mua thức ăn hay nấu cơm, trông cháu cũng chả có ai giúp bà đâu.” Bố Lý rít mấy hơi thuốc, gõ tẩu thuốc dài của mình lên ghế mấy cái.

Mẹ Lý im lặng hừ nhẹ một tiếng. Trước đây Lý Thục Vân ở thành phố S, tuy rằng thỉnh thoảng họ có thể viện đủ loại lí do vòi tiền bà ta, để bà ta gửi tiền về nhà, nhưng chắc chắn vòi tiền không hề dễ dàng như bây giờ. Còn thằng con út của mụ nữa, sinh đứa đầu là con gái, hai năm trước mới lén sinh thêm một thằng con trai, bây giờ chính là lúc nghịch ngợm phá phách. Có Lý Thục Vân ở đây, cũng có thể trông cháu giúp mụ.

Mỗi tháng Mạnh Kiến Kim cho Lý Thục Vân hẳn ba nghìn tệ[3] lận! Trước kia có bao giờ Lý Thục Vân gửi nhiều tiền như thế về đâu!

[3] 3000 tệ: Khoảng 10 triệu.

https://thuviensach.vn

Lúc nào mẹ Lý cũng cảm thấy trước đây Lý Thục Vân gửi về ít tiền quá, lại chẳng hề hay biết rằng khi đó, Lý Thục Vân đã gửi hơn một nửa số tiền mình kiếm được về nhà rồi. Mà mấy hôm nay bà ta làm việc lơ đãng, cũng là có nguyên nhân.

Siết chặt chiếc ví trong tay, Lý Thục Vân đi chợ, mua thức ăn theo lời của mẹ Lý.

Hồi bà ta còn ở thành phố S, ngay cả mua mấy quả trứng gà cũng thấy tiếc, hàng ngày hai mẹ con chỉ ăn cải thìa. Đến đây lại hết sức hào phóng, cũng thích nghe người xung quanh khen mình hiếu thảo, càng thích thái độ đối xử của bố mẹ dành cho mình khác hẳn với trước khi cưới.

Chỉ là tất cả những thứ này, không biết còn có thể duy trì bao lâu… Không ngờ Mạnh Kiến Kim lại muốn ra toà ly hôn với bà ta!

Vừa nghĩ đến việc này là Lý Thục Vân lại cảm thấy muôn phần hoảng hốt, ngặt nỗi lại chả dám nói với người nhà. Nếu bố mẹ bà ta mà biết bà ta ly hôn với Mạnh Kiến Kim thì nhất định sẽ đuổi bà ta đi, người khác cũng sẽ khinh thường bà ta!

Lần nào nghĩ đến cuộc sống bi thảm dành cho mình sau khi ly hôn, toàn thân Lý Thục Vân đều không khỏi run rẩy, chỉ có thể lấy làm may mắn

https://thuviensach.vn

vì con trai mình đã tìm cho mình luật sư. Mặc dù luật sư kia nhìn còn trẻ tuổi, nhưng lại rất hoà nhã, còn rất đồng cảm với bà ta, nhất định sẽ giúp bà ta, không để Mạnh Kiến Kim được như ý!

Trong lòng thầm cổ vũ mình, Lý Thục Vân đi tới hàng thịt, sau đó hơi tiếc tiền mà mua xương sườn. Đúng là gặp ma, thịt ba chỉ ngon biết bao nhiêu, thế mà cháu của bà ta lại thích ăn xương sườn chả được mấy lạng thịt này. Xương sườn này còn đắt hơn cả thịt ba chỉ nữa!

Còn cả cá, mười tệ là có thể mua được một con cá mè rất to, người nhà lại không thích ăn, một mực muốn ăn cá rô mười mấy tệ một con bè tí…

Trong lòng Lý Thục Vân phiền não, nhưng vẫn mua đủ đồ, sau đó túi lớn túi nhỏ đi về.

Cá đã được người bán hàng giết, nhưng còn gà, nếu muốn người ta giúp giết thịt vặt lông thì phải trả thêm tiền, nên dĩ nhiên là Lý Thục Vân xách theo gà sống. Lúc đi vào ngõ bỗng nhiên gà giãy lên, lập tức Lý Thục Vân tức giận mắng mỏ một câu.

“Khụ khụ, chị Lý.” Trần Cảnh Đường gọi một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Luật sư Trần!” Lý Thục Vân đầy ngạc nhiên kèm theo mừng rỡ nhìn Trần Cảnh Đường, rất nhanh lại trở nên thấp thỏm, “Luật sư Trần trở lại rồi à? Chuyện kia thế nào rồi?”

“Chị Lý, chị bây giờ, hình như chúng ta nói chuyện không tiện cho lắm.” Trần Cảnh Đường trưng ra nụ cười hoà nhã, sau đó nhìn túi lớn túi nhỏ trên tay Lý Thục Vân. Đúng lúc này con gà trong tay Lý Thục Vân còn hết sức hợp thời mà vỗ cánh, một chiếc lông gà cứ như vậy phấp phới rơi trên chiếc giày da đen bóng của Trần Cảnh Đường.

“Luật sư Trần, xin lỗi…” Lý Thục Vân lúng túng nhìn tình cảnh này, ngồi xổm xuống định lau giày giúp Trần Cảnh Đường. Vẫn là Trần Cảnh Đường lùi lại một bước đỡ bà ta dậy.

“Chị Lý, tôi không sao, chị cất đồ đi trước đã, tôi chờ chị trong tiệm cơm đằng kia.” Trần Cảnh Đường chỉ vào một tiệm cơm nhỏ cách đó không xa.

“Được, được, tôi đi cất đồ xong sẽ đến ngay!” Vốn dĩ Lý Thục Vân còn định hỏi xem rốt cuộc mình và Mạnh Kiến Kim đã ly dị hay chưa, nhưng lại lo nghe được tin xấu, bèn dứt khoát làm con rùa rụt cổ, tạm thời chưa đả động đến.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân mang đồ phi nhanh về nhà, vừa để xuống là muốn đi ngay: “Mẹ, con mua các thứ xong rồi, mẹ nấu đi, con có việc phải đi một lúc.”

“Mày thì có việc gì được? Gà này còn chưa thịt, bắt mẹ phải thịt à?” Suýt nữa thì mẹ Lý muốn nhảy dựng lên.

Nếu là trước kia, thấy mẹ mình nổi giận chắc chắn Lý Thục Vân sẽ rất sợ, sau đó sẽ đi ra dỗ dành. Nhưng bây giờ nghĩ đến chuyện của Mạnh Kiến Kim thì bà ta hoàn toàn không để ý đến biểu tình của mẹ mình nữa, còn chạy như bay ra ngoài.

“Cái con chết tiệt này, vội đi đầu thai chắc!” Mẹ Lý không kìm được mắng, càm ràm không ngưng.

“Bà nói cái gì đấy? Còn không đi nấu mau lên! Muốn Văn Văn nhịn đói chắc?” Cuối cùng vẫn là bố Lý lên tiếng khiến mẹ Lý im bặt. Lý Văn là con trai duy nhất của thằng con cả, là cháu nội của họ, bây giờ đang học Trung học ở thành phố, chỉ cuối tuần mới về nhà. Mà mỗi lần gã về nhà, người nhà đều sẽ làm món ngon cho gã.

Bấy nay người mà mẹ Lý thương nhất chính là cháu nội lớn và cháu nội bé. Mà so với thằng cháu bé suốt ngày nghịch ngợm phá phách bên

https://thuviensach.vn

cạnh, mụ vẫn quan tâm tới thằng cháu lớn hơn, lập tức đi thịt gà ngay. Mà lúc này, Lý Thục Vân đã đến tiệm cơm trong lời Trần Cảnh Đường.

Bây giờ vẫn chưa tới giờ cơm. Trần Cảnh Đường cũng không gọi món mà chỉ ngồi vào một bàn, bấy giờ mở túi hồ sơ mình mang theo ra, lần lượt lấy ra từng thứ.

Thật ra anh đã hoàn thành vụ kiện ly dị của Lý Thục Vân được mấy hôm rồi. Bây giờ mới đến đây gặp Lý Thục Vân, hoàn toàn là bởi mấy ngày qua anh đi làm việc mà Hàn Trọng Viễn giao phó.

Hồi đó sau khi anh cho Lý Thục Vân biết mình sẽ giúp vụ kiện ly dị của bà ta thì đã để Lý Thục Vân kí một số giấy tờ uỷ thác, còn mang cả chứng minh thư của Lý Thục Vân đi, hơn nữa anh là luật sư, nên mấy hôm nay làm việc vô cùng thuận lợi.

“Cái đó… cái đó…” Lý Thục Vân thấp thỏm nhìn Trần Cảnh Đường, gương mặt tràn đầy bất an.

“Chị Lý, trước đây chị không đóng bảo hiểm hưu trí và bảo hiểm y tế, nhưng mấy ngày nay tôi đã tìm công ti làm chứng nhận hành nghề cho chị, sau đó nộp tiền đóng bảo hiểm hưu trí và bảo hiểm y tế cho chị rồi. Chị còn chưa đến tuổi về hưu, mấy năm nữa vẫn phải đóng tiền, nhưng sẽ có người

https://thuviensach.vn

đóng giúp chị.” Trần Cảnh Đường hoà nhã nhìn Lý Thục Vân, sau đó lấy thẻ bảo hiểm y tế và tài liệu liên quan ra đưa cho Lý Thục Vân.

“Đóng cái này cần rất nhiều tiền đúng không?” Lý Thục Vân hơi giật mình, trước kia bà ta đi làm ở thành phố S, mặc dù không thể đóng đủ “ngũ hiểm nhất kim”, nhưng vẫn đóng được bảo hiểm hưu trí. Có điều tiền đóng bảo hiểm hưu trí mỗi tháng là một trăm tệ, nếu không đóng thì có thể giữ lại tiêu nên bà ta bèn không đóng.

“Khoảng mấy chục nghìn, nhưng số tiền này chị không cần lo.” Trần Cảnh Đường mỉm cười, sau đó lại lấy ra bốn tờ chứng nhận, hai tờ chứng nhận nhà, hai tờ chứng nhận đất, “Ngoài đóng đủ tiền bảo hiểm cho chị, trong đây còn có hai ngôi nhà ấm áp cách đó không xa, một hai tầng một ba tầng, đều là ba phòng hai sảnh hai nhà vệ sinh, bên dưới còn có hai nhà để xe nữa.”

“Nhà?” Hai mắt Lý Thục Vân sáng rực, bà ta không nhận được mặt chữ, cũng chẳng có kiến thức gì cả, nhưng từng là một người đàn bà không có nhà để về, bà ta vô cùng cố chấp với nhà cửa.

“Hai căn nhà đều là một trăm chín mươi nghìn[4] mỗi căn, vì đó là một khu dân cư mở cửa, không cần đóng bất động sản, nên sau này chị có thể đến ở, cũng có thể cho thuê.” Trần Cảnh Đường đáp, ở thị trấn nhỏ này có rất ít cửa hàng, anh cũng phải cân nhắc rồi mới mua hai căn nhà kia.

https://thuviensach.vn

[4] 190000 tệ: Khoảng 630 triệu.

“Bất động sản là gì? Sau này hai căn nhà này sẽ là của tôi sao?” Lý Thục Vân vừa mừng vừa ngạc nhiên hỏi.

May mà mình không chọn hai ngôi nhà trên thị trấn phải đóng bất động sản kia. Người như Lý Thục Vân, chắc chẳng muốn đóng bất động sản đâu nhỉ… Trần Cảnh Đường lại lấy ra một chứng chỉ tiền gửi[5]: “Đây là hai mươi nghìn tệ[6], cũng là của chị. Ngoài cái này ra thì mỗi tháng, ba nghìn tệ vẫn sẽ được chuyển vào thẻ của chị như trước.”

[5] Chứng chỉ tiền gửi (Certificate of deposit): Là một loại giấy tờ có giá, do ngân hàng phát hành, có lãi suất cao hơn các khoản tiết kiệm thông thường.

[6] 20000 tệ: Khoảng 66 triệu.

Lý Thục Vân quả thật mừng đến choáng váng. Đời này trong tay bà ta chưa từng có tiền tiết kiệm, bây giờ vừa có nhà lại vừa có chứng chỉ tiền gửi, dĩ nhiên phấn khởi vô cùng. Chỉ là tự dưng lại cho bà ta nhiều tiền như

https://thuviensach.vn

vậy… Tuy rằng bà ta thiếu hiểu biết, cũng biết Mạnh Kiến Kim sẽ chẳng vô duyên vô cớ lại cho bà ta tiền, trừ khi… trừ khi họ đã ly hôn.

Lý Thục Vân cứ tưởng rằng nếu mình ly hôn thật thì nhất định sẽ không sống nổi, thậm chí còn từng nghĩ, nếu ngày đó đến thật thì phải đi thắt cổ trước cửa nhà của Mạnh Kiến Kim. Nhưng hồi nãy Trần Cảnh Đường đưa cho bà ta những thứ đó, lại khiến bà ta cảm thấy ly hôn cũng chẳng có gì to tát.

Hoá ra bà ta không hề khó chịu như mình vẫn tưởng.

“Đây là chứng nhận ly hôn của chị và Mạnh Kiến Kim.” Trần Cảnh Đường lại nói.

Lý Thục Vân cầm chứng nhận ly hôn, bỗng nhiên hỏi: “Tôi không biết chữ, những thứ cậu đưa cho tôi lúc này đều là thật cả chứ?”

“Tất nhiên là thật.” Trần Cảnh Đường nói một cách cam đoan.

“Vậy thì tốt…” Lý Thục Vân cầm một tờ chứng nhận nhà, lại lấy chứng chỉ tiền gửi ra, “Cái này cậu đưa cho Mạnh Ân.”

https://thuviensach.vn

Trần Cảnh Đường có chút kinh ngạc, ngay sau đó bật cười: “Không cần đâu chị Lý, Mạnh Ân là con trai của Mạnh Kiến Kim, hai người ly dị cậu ấy cũng được chia tài sản, có một căn nhà ở thành phố S, còn có một ít tiền nữa. Chị cũng biết đấy, nhà ở thành phố S có giá hơn nhà ở đây.”

“Vậy thì tốt rồi.” Lý Thục Vân ngơ ngẩn nhìn những thứ trước mặt mình.

“Chị Lý, những thứ này đều đứng tên chị, sổ tiết kiệm cũng có mật mã, nhưng chị vẫn nên cất giữ cẩn thận thì hơn.” Trần Cảnh Đường nhắc nhở. Lần trước anh đến tìm Lý Thục Vân bàn việc ly dị thì phát hiện, người nhà của Lý Thục Vân đối xử với bà ta chẳng hề thân thiết, rõ ràng coi bà ta không khác gì máy rút tiền và người giúp việc. Nếu để họ biết Lý Thục Vân có tiền có nhà, chưa biết chừng sẽ lừa Lý Thục Vân cạn kiệt – lại nói, Lý Thục Vân thật sự rất dễ lừa. Trước kia nếu Mạnh Kiến Kim tìm người lừa Lý Thục Vân ly hôn thì hoàn toàn có thể chẳng cần cho Lý Thục Vân một xu.

Có điều nếu bản thân Lý Thục Vân bằng lòng như vậy thì anh cũng không ngăn được… Có một số người lại cứ thích tự hạ mình.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết rồi, tôi đi xem nhà của mình có được không?” Lý Thục Vân hỏi.

“Tất nhiên là được.” Trần Cảnh Đường lập tức đáp.

Nhà rất đơn sơ, nhưng bên ngoài trang bị cửa chống trộm rất dày. Lý Thục Vân cất túi hồ sơ mà Trần Cảnh Đường đưa vào trong góc, bấy giờ mới cầm chìa khoá và chứng chỉ tiền gửi đi. Về nhà, trên đường còn hào phóng mua năm cân táo và năm cân quít.

Bỗng nhiên Trần Cảnh Đường cảm thấy Hàn Trọng Viễn chỉ cho bà ta phần số lẻ, còn lại mua nhà cho bà ta là một quyết định hết sức đúng đắn. Mà Mạnh Kiến Kim, trước kia không nghĩ cách ly dị chắc cũng vì hiểu Lý Thục Vân, cảm thấy có thể hoàn toàn nắm giữ bà ta trong lòng bàn tay chăng?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 62: Di Chúc

Lý Thục Vân hết sức keo kiệt với bản thân, nhưng lại vô thức dùng tiền để lấy lòng bố mẹ và hai người em trai của mình – dưới tình huống không thể trông đợi gì ở Mạnh Kiến Kim, họ chính là chỗ dựa còn sót lại của bà ta trong tiềm thức.

Chính vì như vậy nên Lý Thục Vân không hề che giấu việc trong tay mình có chứng chỉ tiền gửi hai mươi nghìn tệ. Có điều chuyện bảo hiểm hưu trí và nhà cửa thì bà ta lại giữ kín.

Không nói chuyện bảo hiểm, là vì bản thân bà ta cũng không hiểu về thứ này lắm, lại cảm thấy mỗi tháng ba nghìn tệ đã cực kì cực kì nhiều rồi. Mà không nói chuyện nhà cửa, là vì từ nhỏ đã không được ở chỗ nào tử tế nên bà ta coi nhà là thứ vô cùng quan trọng, bèn vô thức muốn giấu kĩ.

Bà ta không nỡ bán nhà, cũng không nỡ cho người khác thuê. Hai người em trai và bố mẹ lại đều có nhà, bèn dứt khoát gạt sang một bên không quan tâm nữa, chỉ là lựa lúc đi một chuyến để xé chứng nhận ly hôn ra từng mảnh.

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân ném Mạnh Kiến Kim và hai căn nhà kia ra sau đầu, sau đó tiếp tục sống với bố mẹ. Hai mươi nghìn tệ, bà ta cho hai người em mỗi người mười nghìn. Về sau ba nghìn tệ mỗi tháng, bà ta cũng toàn tiêu cho bố Lý và mẹ Lý, đồng thời cần mẫn làm việc nhà trông trẻ con, chính xác là vừa tốn tiền mà vừa làm ô sin kiêm bảo mẫu miễn phí.

Tất nhiên đó đều là chuyện sau này. Hiện tại Hàn Trọng Viễn vừa mới nghe Trần Cảnh Đường báo cáo chuyện về Lý Thục Vân xong.

“Bà ta sống như vậy cũng coi như đáng đời, còn Mạnh Kiến Kim thì sao?” Hàn Trọng Viễn hừ lạnh một tiếng. Hắn chẳng có chút thiện cảm nào với Lý Thục Vân cả. Cho Lý Thục Vân tiền, cũng chỉ vì không muốn Lý Thục Vân nghèo khổ suy sụp rồi lại đi dựa dẫm Mạnh Ân mà thôi.

Mạnh Ân là người của riêng mình hắn!

“Mạnh Kiến Kim bị đưa đi cải tạo lao động ở nhà giam tỉnh Z[1]. Đám Trình Ninh San và Mạnh Manh cũng không đi thăm ông ta, mà rời khỏi thành phố S rồi.” Trần Cảnh Đường đáp. Đôi lúc anh cảm thấy bây giờ mình không phải làm luật sư, mà đã trở thành nhân viên tình báo rồi… Hàn Trọng Viễn đặc biệt cho anh hai người lính đặc chủng giải ngũ để giúp anh điều tra tin tức, rốt cuộc trò đùa này là thế nào?

https://thuviensach.vn

[1] Tỉnh Z hay Zhejiang: Tỉnh Chiết Giang.

“Ông ta cũng đáng đời lắm!” Hàn Trọng Viễn lại hừ lạnh một tiếng. Tuy Lý Thục Vân không ra sao, nhưng dù gì cũng nuôi Mạnh Ân khôn lớn, Mạnh Kiến Kim thì lại chẳng làm được gì. Hơn nữa nếu Mạnh Kiến Kim không ngoại tình khi Lý Thục Vân mang thai, hoặc dù có tình nhân bên ngoài những vẫn đối xử tốt với Lý Thục Vân, cho Lý Thục Vân một cuộc sống khấm khá thì Lý Thục Vân cũng sẽ không trở thành như bây giờ – người phụ nữ như bà ta, thật ra rất dễ lừa.

Chỉ cần cuộc sống thoải mái hơn chút, chưa biết chừng Lý Thục Vân còn chiều chuộng con trai hết mực.

Trần Cảnh Đường đồng tình không được mà không đồng tình cũng không được, đang không biết nên làm sao thì Hàn Trọng Viễn lại lên tiếng: “Anh mau đổi tên căn nhà ở thành phố S kia sang thành Mạnh Ân, sau đó đưa giấy chứng nhận cho tôi, còn về tiền… Để tôi nghĩ xem nên dùng thế nào trước đã.”

Ban đầu Hàn Trọng Viễn định dùng số tiền này, lấy danh nghĩa của Mạnh Ân đổi thành một ít cổ phần trong công ti sắp mở của mình. Có điều bây giờ công ti đó còn chưa thấy bóng dáng, nên cứ để đó trước đã, dẫu sao hắn cũng không thạo chơi cổ phiếu: “Được rồi, bây giờ anh rảnh đúng không? Trước đây công ti chúng ta có mấy hạng mục kĩ thuật mới đã được tôi đăng kí độc quyền sáng chế rồi, nhưng còn có một ít hạng mục nhỏ chưa

https://thuviensach.vn

đăng kí, anh chạy đi một chuyến, tiện thể đăng kí luôn bản quyền thiết kế nữa.” Mặc dù trong nước, đôi khi có bản quyền hay không cũng chẳng khác biệt là bao, nhưng dẫu sao hắn cũng chẳng thiếu tiền đăng kí, thế thì cứ đăng kí là được rồi.

Hình như việc này không nằm trong phạm vi công việc của mình thì phải… Cơ mà so với lo vụ kiện ly hôn của người chẳng liên quan gì đến công ti, thì dù sao đây cũng là việc của công ti mình… Không biết tại sao lúc nào Trần Cảnh Đường cũng có cảm giác mình sẽ càng ngày càng bận rộn, có điều nghĩ đến tiền lương, anh sẽ cố gắng!

Hàn Trọng Viễn không hề cảm thấy mình đang ép người. Trước đây khi hắn tiếp nhận Hoa Viễn, Trần Cảnh Đường chính là một trong những người được việc nhất. Bây giờ hắn lấy người đi trước thời hạn, cũng định đào tạo thành người được việc giống như đời trước.

Tiếc rằng đời trước quan hệ giữa hắn và cấp dưới không tốt đến mức có thể nói chuyện riêng tư, trước mặt người khác lại lúc nào cũng vợ chồng thâm tình với Lịch Tiểu Tiểu. Bằng không biết đâu Trần Cảnh Đường có thể giúp hắn cũng không chừng…

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nghĩ đến điều gì, lại gọi Trần Cảnh Đường: “Đúng rồi, còn có chuyện cần anh làm… Tôi muốn lập di chúc.” Hắn cũng chỉ bất chợt nghĩ tới, dù hắn có không bằng lòng thì hắn vẫn là con trai của Hàn Thận. Nếu ngộ nhỡ hắn xảy ra chuyện, thì liệu có

https://thuviensach.vn

thể sẽ như đời trước, tất cả tài sản đều rơi vào tay của người mà hắn không muốn giao phó hay không?

"Di chúc?" Trần Cảnh Đường ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn, người chưa đến hai mươi tuổi muốn làm di chúc ư?

Biểu tình của Hàn Trọng Viễn lại hết sức bình thản. Người có hoạ phúc đan xen, hắn không bao giờ biết được sau này sẽ xảy ra chuyện gì, để tránh bất trắc, hắn vẫn nên chuẩn bị tất cả thật thoả đáng. Chẳng hạn như để lại toàn bộ tài sản của mình cho Mạnh Ân, nếu Mạnh Ân cũng không còn nữa, vậy sẽ đem quyên góp tất cả.

Còn về Tiền Mạt… Nên nhớ mẹ hắn là một trong những người phụ nữ giàu nhất cả nước.

Có Trần Cảnh Đường giúp đỡ, Hàn Trọng Viễn lập di chúc rồi công chứng cũng không mất nhiều thời gian. Chỉ là nội dung của bức di chúc này thật đúng là khiến người ta giật mình, thậm chí Trần Cảnh Đường chứng kiến toàn bộ quá trình còn có phần chưa tỉnh táo lại. Bấy nay anh vẫn luôn nghĩ không biết quan hệ giữa Mạnh Ân và ông chủ của mình ở mức nào, không ngờ quan hệ của hai người này còn hơn xa so với tưởng tượng của anh… Thế này là ông chủ mình coi Mạnh Ân kia là người quan trọng nhất rồi, cũng không biết sau này liệu có thay lòng đổi dạ hay không.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, mọi việc xong xuôi, mọi người về đi, tôi về nhà ăn cơm trước.” Hàn Trọng Viễn bảo Trần Cảnh Đường và một luật sư đáng tin khác mà mình tìm đến, sau đó đi vào trong xe mà Triệu Anh đã mở sẵn cửa. Đám Trần Cảnh Đường đều ăn cơm bên ngoài, hắn thì chưa ăn gì cả, bây giờ thật sự rất đói.

Trần Cảnh Đường đã quen với hành động có phần kì lạ của ông chủ mình, lập tức nói với người bên cạnh: “Chúng ta đi thôi.”

“Hàn tổng…” Người kia là một luật sư khác ở Hoa Viễn mà Hàn Trọng Viễn tìm đến, bấy giờ có hơi nghẹn họng trân trối. Hành động của con trai Tiền tổng đúng là khiến người ta bất ngờ, lập di chúc để lại tất cả tiền cho một người không thân thích thì cũng thôi đi, làm việc cũng khác hẳn người khác.

“Hàn tổng là người hào sảng, lúc nào cũng thích nói thẳng, nhưng nhân cách tốt lắm.” Trần Cảnh Đường đáp, mặc dù Hàn Trọng Viễn vứt họ lại ở đây, nhưng trước đó hắn đã cho tiền thưởng rồi.

“Tôi cũng thấy thế.” Người còn lại nói. Có thể để lại toàn bộ gia sản của mình cho chàng trai chỉ vẻn vẹn là người yêu, thật đúng là người hào sảng.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta gọi xe về công ti.” Trần Cảnh Đường nói. Họ đã ăn cơm trưa rồi, bây giờ về công ti làm việc là được. Còn về chuyện di chúc, họ đã kí cam kết giữ bí mật, một chữ cũng không thể để lộ ra ngoài.

Hàn Trọng Viễn cũng chẳng định nói ra chuyện di chúc. Trong thâm tâm hắn không mong Mạnh Ân biết nhiều quá, chỉ muốn để Mạnh Ân ngoan ngoãn ở bên mình, toàn tâm dựa dẫm vào mình.

Mặc dù biết rằng mình nghĩ thế là bất bình thường, hắn cũng không sao thay đổi đực, chỉ có thể gắng sức kiềm chế.

Trần Cảnh Đường đến công ti thì Hàn Trọng Viễn trở về nhà mình. Hôm nay Mạnh Ân phải đi học nên không ở nhà, nhưng đã để phần cơm cho hắn.

Diếp thơm xào, nấm hương xào niễng, trong nồi áp suất còn có canh củ cải ninh xương sườn.

Hàn Trọng Viễn bật bếp gas hâm nóng canh, xới cơm trong nồi cơm điện ăn. Ăn xong gọi vệ sĩ đang trực bên cạnh đến: “Mấy hôm nay Mạnh Ân làm gì?”

https://thuviensach.vn

Hắn đặc biệt tìm một người đi theo Mạnh Ân, Mạnh Ân làm những gì đều tìm hiểu kĩ càng, nếu không phải lo Mạnh Ân bất mãn, lo bản thân vượt quá giới hạn thì thậm chí còn muốn tìm người chụp ảnh toàn bộ lịch trình.

Vệ sĩ nhanh chóng lấy lịch trình Mạnh Ân ra, gần như cậu chỉ đi con đường giữa hai điểm là trường và nhà. Vốn dĩ trước kia vẫn đi siêu thị, nhưng từ sau khi Hàn Trọng Viễn nói có thể để vệ sĩ đi siêu thị mua thức ăn thì ngay cả siêu thị cậu cũng không đi nữa.

“Cậu Hàn, cậu Mạnh ở trường… hình như bị cô lập.” Lịch trình của Mạnh Ân không có vấn đề gì, sau khi vệ sĩ để Hàn Trọng Viễn xem thì nói thêm một câu.

Hàn Trọng Viễn ngẩn ra, vốn định hỏi tại sao, nhưng rất nhanh đã hiểu rõ nguyên nhân – về cơ bản Mạnh Ân không nói chuyện với các bạn, không bị cô lập mới là là. Có điều việc này cũng không có gì to tát, nếu Mạnh Ân mà hoà nhập với các bạn thì hắn không biết liệu mình có thể chịu đựng nổi để Mạnh Ân đi học hay không: “Có người bắt nạt hay nói gì trước mặt cậu ấy không?”

“Cái này thì không có, chí là hình như chủ nhiệm của họ không thích cậu ấy lắm, bạn học cũng không nói chuyện với cậu ấy, lúc nào cậu ấy cũng chỉ lủi thủi một mình.” Vệ sĩ đáp. Tất cả các bạn bận bịu học hành, một nhóm bạn khác còn đi du học. Ngoài giờ học Mạnh Ân cũng không nán lại trường, vì thế chẳng có ai bắt nạt cậu hết. Chỉ là chủ nhiệm không thích

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân, mọi người cũng theo thói quen xa lánh cậu. Thi thoảng trong trường có tin tức gì, ai ai cũng biết chỉ có cậu là không. Giáo viên dạy tiết tự học buổi tối giao bài tập, cũng không có ai nói cho cậu biết.

"Tôi biết rồi." Sắc mặt Hàn Trọng Viễn chẳng dễ nhìn chút nào, lại hỏi thêm ít chuyện trong trường của Mạnh Ân.

Vệ sĩ đều lấy thân phận trợ lí bên cạnh phụ huynh của Mạnh Ân để hỏi thăm, cũng không biết nhiều, thuận miệng nói đôi câu. Nhưng cho dù như vậy thì cũng đã khiến cho thần sắc của Hàn Trọng Viễn càng lúc càng khó coi.

Chỉ là, việc này phải giải quyết thế nào mới được?

Hắn biết rõ, muốn để Mạnh Ân chơi hoà thuận với người khác cũng không khó, nhưng một kẻ biết mua chuộc lòng người như hắn, thỉnh thoảng lại không muốn làm, hắn cũng không muốn Mạnh Ân có quan hệ thân thiết với người khác.

"Vậy phải làm sao?" Gõ ngón tay lên mặt bàn, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn không kìm được hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tốt nhất cậu Mạnh nên có mấy người bạn, tìm ít việc để làm thì hơn.” Vệ sĩ đáp, nếu ngày nào anh ta cũng bị người khác cô lập, e trong lòng sẽ muôn phần khó chịu.

Đôi mày của Hàn Trọng Viễn thoáng cau, qua một lúc lâu, cuối cùng mới giãn ra.

Hôm ấy khi Mạnh Ân vội vã chạy từ trường về nhà, phát hiện Hàn Trọng Viễn đã ở nhà thì trên mặt lập tức hiện lên nụ cười.

“Dạo này ở trường thế nào?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Tốt lắm.” Mạnh Ân bật cười, bây giờ cuộc sống của cậu hết sức tốt đẹp, hàng ngày mặc quần áo mới nghe giảng, không cần lo ruột bút hết mực phải tốn tiền mua, không cần vì đói bụng mà phải nốc đầy bụng nước…

“Có ai bắt nạt em không?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Không có.” Mạnh Ân lắc đầu ngay. Bạn học đều rất tử tế, chỉ là cậu không nói chuyện với người khác nên người khác cũng không nói chuyện

https://thuviensach.vn

với cậu. Nhưng cho dù như vậy thì cũng đã tốt hơn nhiều khi cậu ở Hồng Tài năm xưa. Khi đó vì có Mạnh Manh nên thỉnh thoảng, bài tập của cậu còn cố tình bị vứt đi.

Hàn Trọng Viễn liếc nhìn Mạnh Ân: “Mấy hôm nữa là Tết dương lịch, đến lúc đó anh đưa em ra ngoài nghỉ ngơi, cả Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ cũng theo nữa.”

Tâm trạng Mạnh Ân không vui, hắn đưa Mạnh Ân đi giải sầu là được. Cậu muốn kết bạn, thì có thể kết bạn với Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 63: Xuất Phát

Mấy hôm nay Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ cứ bần thần trước mắt Hàn Trọng Viễn suốt, Hàn Trọng Viễn cũng hiểu được tâm trạng của hai người này. Hắn không chịu được Mạnh Ân qua lại với người khác, nhưng lại không phản đối cậu ở cùng hai người này. Chưa kể còn có hắn ở bên cạnh quan sát, tuyệt đối sẽ không để Trịnh Kỳ động tay động chân với Mạnh Ân.

Hàn Trọng Viễn tự cho đây là một quyết định rất tuyệt, trong khi đôi mi Mạnh Ân lại thoáng cau.

“Thế nào? Em không muốn à?” Hàn Trọng Viễn hỏi ngay, mấy năm nay các em trai em gái càng ngày càng mong đến lễ Giáng Sinh, đến Tết dương lịch, trường của Mạnh Ân còn tổ chức cái gì mà dạ hội Tết Tây… Không phải cậu muốn tham gia đấy chứ?

“Không ạ, nhưng chẳng phải anh không thích ăn đồ ngoài quán sao? Nếu ra ngoài thì biết làm thế nào?” Mạnh Ân không kìm được hỏi, tuy từ trước đến giờ cậu từng ra ngoài du lịch, nhưng cũng biết bên ngoài có rất nhiều việc bất tiện.

https://thuviensach.vn

“Chuyện ấy thì có gì to tát? Cùng lắm em làm thêm cho anh ít cơm nắm là được.” Hàn Trọng Viễn đáp, để Mạnh Ân chuẩn bị sơn hào hải vị cho hắn mang đi là bất khả thi, nhưng làm mấy nắm cơm thì vẫn được. Thực tế, trước đấy không lâu Mạnh Ân từng làm cơm nắm cho hắn ăn sáng, nghe nói là học theo một bà lão bán hàng ăn sáng tại nơi Mạnh Ân ở trước đây.

Gạo dẻo nấu thành cơm, bánh quẩy cắt thành miếng nhỏ, rán giòn trong chảo dầu. Muốn ăn ngọt thì có thể lấy một phần cơm cho thêm hai thìa vừng, đường trắng và một miếng quẩy nhỏ, nắm thành cơm nắm. Nếu muốn ăn mặn thì thêm hai thìa dưa muối băm, rồi thêm một miếng quẩy nhỏ. Theo lời Mạnh Ân, nếu không mua loại cơm nắm một tệ rẻ nhất mà mua loại đắt hơn thì bà lão kia còn cho thêm cả trứng tráng và lạc.

Tất nhiên Mạnh Ân làm cơm nắm cho hắn không giống như thế. Mấy hôm trước lúc làm, Mạnh Ân cho thêm trứng rán và rau ngải cứu mà bữa trước không ăn hết.

Trước kia thường thì Hàn Trọng Viễn không ăn đồ thừa, nhưng sau khi sống chung với Mạnh Ân thì thỉnh thoảng lại phải ăn một lần, hắn đã vô cùng quen với việc này rồi.

Lúc Mạnh Ân mới cõng hắn ra khỏi biển lửa, hắn từng chê đồ ăn không đủ tốt. Kết quả là Mạnh Ân không thể không tìm việc làm ngay cả

https://thuviensach.vn

khi vết thương còn chưa khỏi hẳn. Sau này có khoảng thời gian hắn không muốn ăn cơm thừa, thì lại trở thành mình Mạnh Ân ăn…

Dần dà hắn thành quen, ngoài lúc ăn cơm cố gắng ăn sạch thức ăn ra, nếu còn đồ thừa thì cũng sẽ tranh ăn với Mạnh Ân.

“Cơm nắm vừa không có dinh dưỡng vừa không ấm…” Mạnh Ân vẫn hơi do dự.

“Sợ gì, tới lúc đó đi mua cặp lồng giữ nhiệt là được. Hơn nữa chúng ta sẽ lái xe, đến khách sạn còn có thể thuê một phòng có chỗ nấu cơm, không thì thuê hẳn một căn hộ luôn.” Hàn Trọng Viễn nói, nếu thật hết cách thì mình mua thức ăn rồi giao cho vệ sĩ mang đi cũng không phải việc khó.

Mạnh Ân cứ tưởng du lịch trong lời Hàn Trọng Viễn cũng là đi theo đoàn giống như du xuân nhà trường tổ chức, vì thế hoàn toàn không nhĩ đến chuyện lái xe. Bây giờ nghe Hàn Trọng Viễn nói, mới phát hiện chênh lệch giữa hai người lớn đến mức nào. Dẫu bây giờ cậu và Hàn Trọng Viễn sống chung, thì vẫn khác nhau một trời một vực.

“Em còn vấn đề nào khác không?” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Không ạ.” Mạnh Ân đáp.

“Không thì đi nấu cơm đi.” Hàn Trọng Viễn nói, sau đó mở máy tính, bắt đầu tìm kiếm địa điểm có thể cho họ thư giãn mấy ngày.

Bây giờ không phải mười năm sau, rất khó tìm được tư vấn du lịch trên mạng. Hàn Trọng Viễn tìm kiếm một lát cũng không ra chỗ nào, đành phải bắt đầu hồi ức những nơi mình từng đi qua. Tiếc rằng nơi hắn từng đến không nhiều. Hồi trẻ thì tham gia rất nhiều trại hè, nhưng sau đó toàn bộ tâm trí đều dồn vào công ti, cũng chỉ đi nước ngoài nghỉ tuần trăng mật một lần sau khi kết hôn với Lịch Tiếu Tiếu… Khi ấy hắn rất vui, nhưng bây giờ nhớ đến lại cảm thấy mắc ói.

Mạnh Ân nấu cơm tối vẫn đơn giản như trước, một tô cải thảo mộc nhĩ xào đậu phụ, một khay thịt kho tàu và một đĩa nấm hương xào cải thìa. Cải thìa phải đợi khi nào trời lạnh, sương tan thì ăn mới ngon chứ bây giờ hãy còn nhạt lắm. Hàn Trọng Viễn nếm thử, sau đó miếng lớn ăn tiếp, mấy đũa là ăn hơn nửa đĩa cải thìa, còn toàn chọn cuộng rau mà ăn.

“Sau anh toàn ăn cuộng rau thế?” Mạnh Ân nhìn lá rau và nấm hương còn lại, không kìm được hỏi, nấm hương và lá rau ắt phải ngon hơn chứ?

https://thuviensach.vn

“Không liên quan đến em.” Hàn Trọng Viễn lườm cậu một cái rồi ăn một miếng thịt.

Hôm sau là cuối tuần, Hàn Trọng Viên đưa Mạnh Ân đến công ti, đồng thời nói với hai người Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ kế hoạch Tết dương lịch: “Tết dương lần này mấy người chúng ta cùng đi chơi, công ti trả tiền, nghỉ ngơi thoải mái một phen.”

“Tốt quá lão đại, tôi muốn đi chơi từ lâu lắm rồi, khổ thân tôi vừa về nước đã bị kéo đến đây, ngay cả thành phố S cũng chưa dạo hết…” Đàm Phi Dược nói một cách hào hứng.

Mạnh Ân vừa dọn dẹp giúp Hàn Trọng Viễn, vừa không khỏi nhìn lén Đàm Phi Dược. Trước đây gương mặt Đàm Phi Dược phổ thông, vóc người hơi béo, tỉ lệ cơ thể càng chả ra gì, nhưng bấy nay không gặp, bây giờ hắn lại lột xác!

Không, cũng không thể nói hắn lột xác được, chỉ là giảm cân rồi, có một ít cơ bắp. Có điều với một người đàn ông thì đôi khi dáng dấp thay đổi là có thể đẹp hắn lên, mà rõ ràng dáng dấp Đàm Phi Dược rất ổn.Ánh mắt của Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn để ý thấy đầu tiên, bèn mất vui: “Mạnh Ân, em nhìn cái gì đấy!”

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân lập tức rời mắt đi chỗ khác, trong khi Đàm Phi Dược mang tâm trạng rất tốt nhìn Trịnh Kỳ một cái. Hai tháng nay hắn quả thật liều mạng, gần như mỗi ngày đều tập thể dục một tiếng, cuối cùng mới đổi lấy thành quả như ngày hôm nay. Trịnh Kỳ nói không sai, vận động đúng là liều thuốc giảm cân và làm đẹp tốt nhất. Bây giờ không chỉ dáng dấp hắn đẹp hơn mà gương mặt cũng sắc nét thêm rất nhiều, thậm chí đám rỗ do đối diện máy tính lâu ngày trên mặt cũng mất tăm không còn tung tích.

Trước kia vào lúc này đáng lẽ Trịnh Kỳ sẽ để ý đến Đàm Phi Dược từng giây từng phút, nhưng hôm nay lại hơi mất tập trung, thậm chí không hề để ý thấy ánh mắt Đàm Phi Dược nhìn mình, chỉ nhìn Hàn Trọng Viễn, dưới khoé mắt là quầng đen mà dùng phấn nền cũng không che giấu được: “Xin lỗi, Tết dương lịch tôi có việc, e không thể đi cùng mọi người.”

“Anh có việc gì?” Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày nhìn Trịnh Kỳ, mấy hôm nay Trịnh Kỳ không còn hoạt bát như xưa nữa, thậm chí càng ngày càng kiệm lời – điều ấy hắn đã phát hiện từ sớm. Nếu không nhầm thì nguyên do là y đã biết bố mình có con riêng.

“Tết dương lịch tôi muốn đi Cảng thành một chuyến.” Trịnh Kỳ nói. Sau khi nói cho mẹ biết chuyện bố mình có con riêng thì mẹ y đã điều tra chuyện này, sau cùng quả nhiên điều tra ra, thậm chí tin tức tra được càng ngày càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Bố y thương mẹ y, điều ấy khỏi cần nghi ngờ, nếu không những năm đó bố y cũng chẳng cần yêu chiều mẹ y như thế. Nhưng phần thương này, hiển nhiên không đủ để bố y chung thuỷ với vợ.

Người đàn bà mà bố y nuôi bên ngoài, từng là một lễ tân làm trong công ti bất động sản của bố y. Dáng vẻ xinh đẹp nhưng chỉ được cái ngực lớn chứ chẳng có đầu óc, trong lúc vô tình lọt vào mắt bố y, bèn được bố y nuôi bên ngoài.

Người đàn bà này cũng không thông minh. Bà ta từng có dã tâm, nhưng bị bố y nạt mấy lần lại thành biết điều. Có lẽ chính vì như vậy nên sau cùng, bố y để bà ta sinh ra một đứa bé.

Thật ra bố y không coi trọng đứa con riêng kia lắm. Thằng bé kia cũng chẳng phải thiên tài gì, thành tích cùng lắm chỉ trên mức trung bình, thậm chí vì mẹ chiều mà ăn thành một nhóc béo. Trịnh Kỳ tin, nếu y không come out thì chắc chắn bố y sẽ chọn che giấu sự tồn tại của đứa con riêng này cả đời, tương lai cho ít tiền rồi đuổi đi.

Nhưng ngặt nỗi y đã come out rồi.

Sau khi y come out, số lần bố y đi thăm con riêng ngày một tăng, thậm chí còn bắt đầu dạy dỗ đứa con riêng đó.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ không chỉ là gay bẩm sinh mà thậm chí còn là 0 bẩm sinh. Bắt đầu từ cấp hai, y đã phát hiện mình thích đàn ông hơn là phụ nữ, thậm chí còn thích đàn ông cường tráng. Mà tất thảy những điều này, hẳn nhiên khiến y vô cùng đau khổ. Y từng một lần muốn thay đổi mình, nhưng cuối cùng không thành công.

Vì việc này mà y vẫn rất áy náy với bố mẹ mình. Những năm trước đây khi ở Cảng thành ăn chơi trác táng, mỗi ngày y cũng sẽ về nhà ăn chung với người thân ít nhất một bữa cơm, quan tâm đến sức khoẻ của bố mẹ.

Từ lúc phát hiện tính hướng của mình cho đến khi quen biết Đàm Phi Dược, bên cạnh y nam nam nữ nữ nhiều không kể xiết, nhưng y chưa từng yêu đương, thậm chí ngay cả nụ hôn đầu cũng chưa hề trao, cũng vì lo lắng bố mẹ mình sẽ không chịu nổi.

Sau cùng, khi bản thân đã đủ ưu tú, y thừa nhận tính hướng của mình với bố mẹ. Dưới cơn giận của bố mình, bị đuổi ra khỏi nhà lại báo cho bạn bè biết, mình muốn bỏ nhà ra đi.

Ý định của y rất chu toàn, y sẽ ở ngoài đợi bố mình nguôi ngoai. Có lẽ tương lai y sẽ không thể cưới vợ sinh con, nhưng nếu cần thì y có thể giấu

https://thuviensach.vn

kín tính hướng của mình, sau đó tìm ai đẻ thuê sinh cho một người thừa kế.

Đây là quyết định mà y suy xét rất lâu mới đưa ra. Chỉ là y không ngờ, bố mình lại có con riêng từ trước. Cũng không ai biết, khi tin tức này được xác thực, thậm chí sau khi nhận được ảnh chụp chung của bố mình và đứa con riêng kia, y đã tự nhốt mình trong phòng, nôn rất lâu.

Trong mắt rất nhiều người, y là một người thích sống hoàn hảo, thậm chí có phần ưa sạch sẽ. Nhưng e rằng chẳng ai biết, thật ra y ưa sạch sẽ trầm trọng. Nếu bố của y qua lại với người khác trước khi kết hôn cùng mẹ y, hoặc sau khi li hôn với mẹ y tái hôn với ai khác, y không tới nỗi không chấp nhận nổi. Nhưng ngoại tình sau khi cưới, việc này khiến y cảm thấy ghê tởm.

Vả lại, ban đầu y để ý đến Đàm Phi Dược, chính là bởi khi đám người bên trong game kia ba hoa khoác lác nói về phụ nữ hay thậm chí làm thế nào để tìm tình nhân, Đàm Phi Dược đã bảo rằng ngoại tình là vô đạo đức.

Sắc mặt Trịnh Kỳ khó coi, song Đàm Phi Dược cũng không biết y đang nghĩ gì. Nghe thấy hai chữ “Cảng thành”, thậm chí nội tâm trùng xuống. Bây giờ Trịnh Kỳ đang bỏ nhà đi, y mà về nhà thì cuộc sống ắt phải đi vào “quỹ đạo” còn gì?

https://thuviensach.vn

“Cảng thành?” Hàn Trọng Viễn thoáng cau mày, “Chi bằng mấy người chúng ta cùng đi Cảng thành chơi hai ngày, Trịnh Kỳ, bên kia anh có ngôi nhà nào ở được không?” Mạnh Ân chưa từng trải sự đời, mà Cảng thành… Không thể không nói đó là một nơi tốt để người ta chứng kiến sự đời.

“Có… Nhưng mà lần này tôi về có việc, sợ là không đi chơi cùng mọi người được đâu.” Trịnh Kỳ cười.

“Bọn tôi tự đi chơi được.” Hàn Trọng Viễn quyết định hết sức nhanh chóng.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 64: Cảng Thành

Hàn Trọng Viễn giao tất cả việc làm visa và đặt vé máy bay cho Trần Cảnh Đường.

Trần Cảnh Đường – dạo gần đây đang bận chạy đôn chạy đáo xin các bản quyền sáng chế cho Duyên Mộng: "…"

Có điều, mặc dù thầm oán thán không ngừng nhưng anh vẫn hoàn thành công việc hết sức nhanh chóng. Ai bảo Hàn Trọng Viễn là cơm áo, là cha mẹ của anh cơ chứ?

Lần đầu tiên Mạnh Ân ngồi máy bay, trước khi khởi hành vẫn còn lo lắng cho hành lí, vừa tò mò không biết gửi vận chuyển là gì, nhưng lại ngại hỏi Hàn Trọng Viễn, chỉ có thể lên mạng tìm, đáng tiếc cũng không hiểu lắm.

Vì thế mà trước khi lên máy bay cậu cứ thấp thỏm mãi. Nhưng sự thật chứng minh cậu nghĩ nhiều rồi. Đến hôm lên máy bay thật, cậu và Hàn Trọng Viễn, rất nhanh chóng đã làm xong tất cả các kiểm tra. Chỉ là thời

https://thuviensach.vn

gian ở phòng chờ sân bay lâu hơn cậu tưởng tượng một ít, trên máy bay cũng không thấy được trời xanh mây trắng hay mặt đất thu nhỏ.

Cơ thể cứng đờ của Mạnh Ân ngồi ở chỗ của mình, màng nhĩ căng phồng hết mức, cứ có cảm giác không chân thật.

Khó khăn lắm Hàn Trọng Viễn mới có dịp ra ngoài chơi, không mang theo bất cứ công việc này, sự chú ý hoàn toàn đặt trên người Mạnh Ân, bấy giờ hiển nhiên cũng để ý thấy sự khác lạ của Mạnh Ân, lập tức ho khan một tiếng: “Nếu em thấy khó chịu thì có thể dựa vào anh.” Đằng trước có một cặp tình nhân, cô gái đang dựa lên vai chàng trai.

“Em không cần…” Mạnh Ân không muốn làm phiền Hàn Trọng Viễn nên nói ngay, kết quả lời nói vừa ra khỏi miệng thì thần sắc Hàn Trọng Viễn lạnh xuống.

“Anh cho phép em dựa!”

Mạnh Ân ngơ ngác, lập tức theo lời dựa lên vai Hàn Trọng Viễn. Chỉ là dẫu sao bây giờ cũng đang ở chốn đông người, cậu lo người khác sẽ phát hiện ra điều gì đó, vì thế lại càng căng thẳng, toàn thân đều cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, lập tức ôm Mạnh Ân vào trong ngực, sau khi nhận thấy Mạnh Ân đã thả lỏng hơn thì nhắm nghiền hai mắt – để có thể tranh thủ thời gian đi chơi với Mạnh Ân mà hai ngày trước hắn đều dậy rất sớm, thật ra bây giờ hơi mệt. Hơn nữa mỗi lần, chỉ cần ôm Mạnh Ân, hắn đều sẽ cảm thấy vô cùng an lòng.

Vì chuyện trong nhà nên mấy ngày nay Trịnh Kỳ vẫn luôn phiền muộn, thậm chí còn nảy sinh cảm giác không muốn đặt chân về Cảng thành. Nhưng sau khi ngồi lên máy bay, y lại cảm thấy bình tĩnh bất ngờ, còn bắt đầu có lòng dạ thảnh thơi để ý những người xung quanh.

Người phụ nữ đằng trước kia trang điểm đậm quá, liếc qua là đã thấy giả tạo rồi, kĩ thuật hoá trang kém cỏi tới mức khiến người khác căm phẫn. Người đàn ông bên cạnh cô ta mặt đầy mụn, trông cũng sắp tới ba mươi rồi mà mặt tròn như trăng, đúng là chẳng để ý hình tượng của mình tí nào. Ông lão tóc bạc kia thì mặt mũi nghiêm túc quá, nhìn là biết không phải người dễ trêu ghẹo…

Sau đó chính là ba người bên cạnh y. Mấy hôm nay thái độ của Đàm Phi Dược với y đã cải thiện hơn rất nhiều, nhất định là mê đắm vẻ ngoài của y, quỳ gối dưới quần tây của y rồi. Mà Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đang ngồi phía sau y…

Nhìn hai người đang dựa vào nhau, trong lòng Trịnh Kỳ không khỏi ghen tị. Mặc dù thái độ của Đàm Phi Dược với y đã tốt hơn rất nhiều,

https://thuviensach.vn

nhưng cả hai vẫn luôn giữ quan hệ bạn tốt, chưa từng tiến xa hơn. Nhưng hai người này thì khác. Ngày nào Hàn Trọng Viễn cũng nghĩ đến Mạnh Ân, Mạnh Ân thì Hàn Trọng Viễn nói gì nghe nấy, đúng là khiến người ta ngưỡng mộ!

Trong lòng Trịnh Kỳ chua chát, nhìn tiếp ra đằng sau hai lần, không ngờ lại đúng lúc bắt gặp đôi mắt của Mạnh Ân.

Mạnh Ân dựa vào vai Hàn Trọng Viễn, hông lại bị Hàn Trọng Viễn ôm theo cách hết sức độc tài, thoạt trông tư thế có phần dị thường. Đôi mắt bấy giờ đang trợn tròn, đối diện với ánh nhìn của y thì nở một nụ cười.

Khung cảnh mới đây thôi còn khiến Trịnh Kỳ cảm thấy ghen tị vì ấm áp, lúc này lại làm y cau mày.

Nếu như Mạnh Ân theo đà tựa lên người Hàn Trọng Viễn, thì chắc chắn sẽ không đến nỗi khó chịu. Nhưng tình huống trước mắt, rõ ràng Mạnh Ân còn chưa chấn tĩnh hoàn toàn, thành ra sau cùng mới giữ một tư thế hơi mất tự nhiên như vậy.

Rốt cuộc Hàn Trọng Viễn xem Mạnh Ân là gì? Mạnh Ân, lại xem Hàn Trọng Viễn là gì đây?

https://thuviensach.vn

***

Sân bay Cảng thành cực kì rộng, cơ sở vật chất cũng vô cùng đầy đủ, tất cả đều là những thứ Mạnh Ân chưa từng nghe. Mà thỉnh thoảng người da trắng xuất hiện, càng khiến cậu không kìm được để ý liên tục.

Lại một lần nữa Hàn Trọng Viễn không vui kéo người đến cạnh mình: "Những kẻ đó có gì đẹp mà nhìn!"

Mạnh Ân cúi đầu xuống không nhìn nữa, sau đó lén nắn hông. Hàn Trọng Viễn cau mày, nhanh chóng đoạt chiếc túi trên lưng Mạnh Ân vào tay mình, nhất thời khiến Mạnh Ân được đối tốt mà không khỏi vừa mừng vừa lo.

Trịnh Kỳ nhìn hai người này, lại liếc nhìn va li hành lí của mình – đúng là hai người này bên nhau có chút vấn đề thật, chẳng qua bây giờ thân y đầy rẫy phiền phức, cũng chẳng có cách nào nhúng tay vào chuyện tình cảm của người khác…

https://thuviensach.vn

“Ở Cảng thành tôi có bí mật mua một chung cư, mọi người có muốn đến ở không? Chỉ là chỗ hơi nhỏ một chút.” Trịnh Kỳ nói. Sắp tới đây chỉ e nhà họ Trịnh sẽ vô cùng huyên náo, tất nhiên y cũng không muốn dẫn đám Hàn Trọng Viễn đến. May sao tự nhiên y nhớ ra, năm ấy khi mới phát hiện ra tính hướng của mình, đã từng lén mua một chung cư để tích trữ.

“Không sao.” Hàn Trọng Viễn đáp ngay. Hắn cũng thích ở cùng Mạnh Ân trong căn nhà nhỏ thôi, còn về Đàm Phi Dược… Chẳng lẽ lại muốn ở chung một căn nhà với ông chủ hay sao?

***

Chung cư của Trịnh Kỳ đúng là không lớn, tổng cộng không quá năm mươi mét vuông, gồm một phòng ngủ, một phòng khách và một nhà vệ sinh. Mà nơi vốn là bếp thì được cải biên thành phòng sách, bên trên còn trưng đầy các loại sách liên quan đến đồng tính luyến ái, thậm chí còn có một ít đĩa CD.

Tất nhiên đây không phải chuyện gì to tát, thứ khiến Hàn Trọng Viễn bận tâm chính là trong này bụi bặm nhiều quá, bụi bám dày đặc bao trùm toàn bộ chung cư này, khiến hắn cũng chẳng muốn đặt chân vào.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ, lâu lắm tôi không quay lại đây rồi… Cơ mà không sao, tìm một người giúp việc đến quét dọn qua là được.” Đối mặt với tình huống này, Trịnh Kỳ cũng hơi lúng túng.

“Không cần đâu, để em dọn là được.” Mạnh Ân lại chẳng hề thấy gì, không phải chỉ là bụi thôi à? Mấy tiếng thôi là cậu có thể quét tước sạch sẽ.

“Gọi hai người giúp việc đến quét dọn hết chỗ này, đồ đạc trên giường và đồ dùng hàng ngày đều vứt hết, chúng ta đến trung tâm thương mại.” Hàn Trọng Viễn kéo tay Mạnh Ân lại, hắn thích Mạnh Ân chăm sóc mình, nhưng đánh chết cũng không thể để Mạnh Ân đi quét nhà cho kẻ khác.

“Thật ra rửa một chút là được mà.” Mạnh Ân nhỏ giọng lên tiếng. Tuy căn nhà này phủ nhiều bụi, nhưng đồ đạc bên trong vẫn rất mới, cậu cứ cảm thấy đem vứt hết thì tiếc quá.

Trịnh Kỳ cũng thấy tiếc lắm. Thật ra ban đầu căn nhà này do chính tay y sắp xếp, còn chưa ở được mấy lần, không ngờ đã sắp bị biến đổi…

“Anh không dùng đồ người khác đã sử dụng, em không muốn lãng phí thì cho người giúp việc.” Hàn Trọng Viễn hiểu trong lòng Mạnh Ân không muốn lãng phí nên trả lời ngay.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân lập tức im bặt.

***

Trịnh Kỳ nhanh chóng quay về nhà. Người giúp việc đến, Hàn Trọng Viễn dặn dò quét tước nhà cửa thế nào xong thì đưa Mạnh Ân và Đàm Phi Dược đến một trung tâm thương mại lớn ở gần đấy, sau đó bắn một tràng tiếng Anh chuẩn bắt đầu mua sắm.

Đầu tiện họ mua ra giường và chăn, sau đó mua đồ dùng nhà bếp đơn giản. Sau khi hẹn giao hàng với trung tâm thương mại thì đến một nhà hàng lớn cách đấy không xa.

“Chúng ta về nhà nấu cơm đi.” Mạnh Ân nhìn từng con số tính bằng đô la Hongkong trong thực đơn, nhỏ giọng nói.

“Để anh gọi món.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp cầm lấy thực đơn trên tay Mạnh Ân, sau đó dùng tiếng Anh gọi ba món ăn một món canh.

https://thuviensach.vn

“Chờ chút, Hàn Trọng Viễn, tôi còn chưa xem thực đơn, cậu không được quên tôi chứ.” Đàm Phi Dược vẫn bị hai người này xem như không khí, bấy giờ rốt cuộc không chịu nổi nữa.

Đúng là Hàn Trọng Viễn cũng sắp sửa quên mất người này thật…

Đàm Phi Dược cũng không phải người phí phạm, nhưng thấy Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn mới gọi ba món một canh, cuối cùng bèn gọi thêm hai món nguội và hai món nóng – nhìn qua là đã biết đồ ăn trong này không nhiều rồi, ba người đàn ông ăn như vậy cũng vừa.

Chẳng qua là, thật ra cuối cùng lại chỉ có hai người ăn…

Hàn Trọng Viễn ngồi tại chỗ, ân cần nhìn Mạnh Ân, nhưng thức ăn trước mặt chẳng hề động đến.

Mạnh Ân hơi sốt ruột, tốc độ ăn cũng tăng nhanh. Đàm Phi Dược thì lại càng mong ngóng về tài nấu nướng của Mạnh Ân.

Ngay cả đồ ăn của nhà hàng nổi tiếng thế này mà Hàn Trọng Viễn cũng chả thèm để ý, nhất định là bởi Mạnh Ân nấu ăn cực kì ngon! Trước

https://thuviensach.vn

kia Hàn Trọng Viễn cứ không chịu cho hắn ăn đồ Mạnh Ân nấu, nhưng bây giờ họ đều ở nhà của Trịnh Kỳ, chắc hắn sẽ không ngăn được nữa đúng không? Nếu thật không được thì mình cũng có thể lén ăn…

Đàm Phi Dược suy nghĩ rất chu toàn, nhưng sự thật chứng minh hắn nghĩ nhiều rồi.

Sau cùng, khi họ đã dọn dẹp sạch sẽ chung cư của Trịnh Kỳ, Hàn Trọng Viễn đưa cho hắn một tấm thẻ ngân hàng: “Phía trước không xa có một khách sạn, anh đến đó ở đi.”

“…” Quả nhiên Hàn Trọng Viễn chả phải hạng tốt đẹp gì! Nháy mắt thôi Đàm Phi Dược đã cảm thấy căm phẫn.

Đây là nhà của Trịnh Kỳ, họ đuổi Đàm Phi Dược đi liệu có được hay không? Rõ ràng ghế sô pha trong phòng khách có thể làm giường mà… Mạnh Ân hơi chần chừ, nhưng cuối cùng chỉ có thể áy náy mà nhìn Đàm Phi Dược.

Mà cùng lúc ấy, Trịnh Kỳ đã trở về ngôi nhà mà y rời xa từ rất lâu.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 65: Nhà Họ Trịnh

Nhà họ Trịnh chủ yếu kinh doanh bất động sản ở Cảng thành nên dĩ nhiên, nơi ở của mình sẽ rất tốt. Ngay từ rất xa Trịnh Kỳ đã trông thấy toà biệt thự sừng sững đứng giữa sườn núi.

Đó là một toà biệt thự có một vườn hoa kiểu Âu rộng lớn, vát chéo phía sau còn có một căn nhà nhỏ nơi người giúp việc ở. Biệt thự chiếm diện tích rất lớn, bài trí cũng vô cùng đẹp.

Mẹ y sinh ra trong gia đình quyền quý, hồi trẻ du học ở nước ngoài, từng học rất nhiều tri thức cũng có hoài bão cao xa. Nhưng sau khi lập gia đình thì vẫn đóng thân trong biệt thự này, xử lí mọi việc trong nhà. Bởi kết hôn với người đàn ông mà mình yêu nên bà vẫn luôn sống vui vẻ, cho đến cách đấy không lâu, những bong bóng hạnh phúc bị đâm vỡ.

Hít sâu một hơi, Trịnh Kỳ bước chân vào cửa.

Trịnh Kỳ đã nói với bố mẹ mình dự định về nhà từ trước, nên bây giờ bố mẹ y cũng đang đợi y.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam Ngọc mẹ của Trịnh Kỳ ngồi trên sô pha, gương mặt chỉnh trang tỉ mẩn mỉm cười, hệt như dáng vẻ ngồi đợi Trịnh Kỳ về nhà trước kia, chẳng hề đổi khác. Nhưng sự chẳng hề đổi khác này, vừa hay lại là khác thường lớn nhất – không một người mẹ nào gặp lại đứa con đã xa cách rất lâu mà còn có thể dửng dưng đến thế.

Có điều tất nhiên chủ nhân nhà họ Trịnh, Trịnh Tu Bình bố của Trịnh Kỳ không phát hiện sự khác thường của vợ mình. Bấy giờ ông ta đang nhìn Trịnh Kỳ bằng ánh mắt tức giận, còn cầm chiếc gạt tàn bên cạnh ném đi: "Thằng khốn, mày còn biết đường về à! Tao còn tưởng mày chết ở ngoài rồi chứ!"

"Con vẫn gọi điện về nhà mà." Trịnh Kỳ tránh khỏi chiếc gạt tàn kia. Lời y nói là thật, mặc dù y bỏ nhà ra đi nhưng vẫn gọi về để báo bình an, dẫu sao thì khi ấy y cũng thấy rất áy náy với bố mẹ mình.

"Tao cần mày gọi về nhà à? Trịnh Kỳ, nếu mày về rồi thì ngày mai theo tao ra ngoài gặp con gái thứ hai nhà họ La." Trịnh Tu Bình lạnh lùng nói, lúc mới biết tính hướng của Trịnh Kỳ ông ta đã rất tức giận, theo thời gian nỗi giận này lại càng ngày càng tăng.

https://thuviensach.vn

“Bố, con thích đàn ông.” Trịnh Kỳ nhìn bố mình, ánh mắt có phần chua chát.

“Thích đàn ông? Thằng khốn mày làm tao mất hết mặt mũi rồi! Trịnh Kỳ tao nói cho mày biết, nếu mày cứ muốn đi lệch đường thì tao coi như không có thằng con như mày!” Trịnh Tu Bình lạnh lùng nói. Trước kia Trịnh Kỳ vẫn luôn là niềm kiêu hãnh của ông ta, nhưng nếu Trịnh Kỳ thích đàn ông thì chính là nỗi sỉ nhục của ông ta. Con trai của Trịnh Tu Bình, quyết không thể thích đàn ông!

“Vậy anh cứ coi như không có đứa con trai này đi.” Đột nhiên Hoắc Nam Ngọc lên tiếng.

Trịnh Tu Bình nghe vậy thì ngạc nhiên ngoảnh đầu, hơi ngừng một lát mới hỏi: “Nam Ngọc, em nói gì cơ?”

“Tôi nói, vậy anh cứ coi như không có đứa con trai này đi, tôi cũng không có người chồng như anh.” Hoắc Nam Ngọc không cử động, bản thân chăm chút cẩn thận nên thoạt nhìn bà chỉ khoảng ba mươi, khi ấy ngồi trên sô pha, dường như toả ra khí thế lấn át người khác.

“Hoắc Nam Ngọc, em nói linh tinh gì thế!” Trịnh Tu Bình cứ tưởng vợ mình muốn uy hiếp mình nên lập tức cau mày một cách bất mãn.

https://thuviensach.vn

“Trịnh Tu Bình, tôi đã chuẩn bị xong đơn ly hôn rồi, anh kí tên đi.” Hoắc Nam Ngọc nhìn con trai mình một cái, sau đó lấy ra một tờ giấy trong chiếc túi xách bên cạnh.

Nét mặt Trịnh Tu Bình càng tức giận hơn: “Em uy hiếp anh?”

“Không phải tôi uy hiếp anh, tôi muốn ly hôn với anh thật, nếu anh không định làm to chuyện thì kí tên nhanh cho, chúng ta chia tay trong hoà bình.” Hoắc Nam Ngọc đáp. Với bà, hai tháng nay hết mức khó chịu, bây giờ nói ra lời này lại cảm thấy có phần ung dung.

Đã hơn mười năm Trịnh Tu Bình chưa từng thấy vợ mình lạnh lùng đến thế, rốt cuộc cũng xác định lời vợ mình nói là thật: “Vì thằng nhãi chết tiệt này mà em muốn ly hôn với anh?” Hay thật ra còn vì nguyên nhân khác? Trịnh Tu Bình nghi hoặc nhìn Hoắc Nam Ngọc, bất chợt nhớ đến rất nhiều chuyện khác, chẳng hạn như mấy tháng nay Hoắc Nam Ngọc cứ lấy cớ mất ngủ để chia phòng ngủ với ông ta suốt…

“Họ Trịnh, tốt hơn hết anh đừng có mắng con trai tôi. Nhưng mà đúng là vì một thằng nhãi chết tiệt nên tôi mới muốn ly hôn với anh, chính là nó.” Hoắc Nam Ngọc ném ra một bức ảnh chụp con riêng của Trịnh Tu Bình.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ Trịnh Tu Bình có cả bụng lời muốn nói. Ông ta muốn chất vấn Hoắc Nam Ngọc rằng có phải đã có người đàn ông khác bên ngoài hay không, muốn mắng con trai mình bất hiếu. Nhưng trông thấy bức ảnh này thì toàn thân hệt như bóng bay bị chọc thủng, bỗng chốc xẹp lép.

“Ly dị đi.” Hoắc Nam Ngọc nói.

“Nam Ngọc, chẳng qua là anh bị người đàn bà kia gài bẫy thôi, đó giờ anh chưa bao giờ muốn ly dị hết, nếu không phải Tiểu Kỳ come out thì anh cũng chẳng đi thăm đứa bé kia! Nếu em không thích họ thì anh sẽ đuổi họ đi ngay.” Bấy giờ Trịnh Tu Bình cũng đã hồi thần. Mặc dù ông ta có đàn bà bên ngoài, nhưng từ trước tới nay chưa từng có ý định ly hôn. Đàn bà bên ngoài, làm sao quan trọng bằng Hoắc Nam Ngọc cơ chứ? Nếu không phải Trịnh Kỳ làm ra chuyện khốn nạn thì việc gì ông ta phải đặt hi vọng trên mình thằng bé ở ngoài kia?

“Trịnh Tu Bình, anh đúng là không biết xấu hổ đi đẩy trách nhiệm sang Tiểu Kỳ… Tôi nói anh biết, tôi ly dị không phải vì anh dạy dỗ đứa con riêng kia, mà vì anh ngoại tình. Lúc anh ngoại tình Tiểu Kỳ mới bao nhiêu tuổi? Việc này chẳng liên quan gì đến nó hết.” Hoắc Nam Ngọc chợt cười, “Còn mấy chuyện bị hãm hại, anh cũng không cần nói đâu, nếu không có anh thì sao chúng có thể sống trong nhà cao cửa rộng thuê người giúp việc mà bản thân chẳng có công ăn việc làm gì?”

https://thuviensach.vn

Nhất thời Trịnh Tu Bình biến sắc, nhưng không nói thêm câu phản bác nào nữa. Trước kia Hoắc Nam Ngọc là một trong những cô gái xuất sắc và nổi danh nhất Cảng thành, người theo đuổi nườm nượp. Vất vả lắm ông ta mới theo đuổi được, còn hứa nhất định sẽ không ngoại tình. Chỉ là thời gian thoắt biến, dần dà chính ông ta cũng quên mất rồi.

Những năm gần đây đàn ông nuôi đàn bà và có con riêng ở ngoài quả thật không phải chuyện gì to tát. Hơn nữa sức khoẻ Hoắc Nam Ngọc không tốt, sau khi có Trịnh Kỳ thì không thể sinh nữa. Ông ta chỉ có độc một người con trai là Trịnh Kỳ, sợ nhỡ đâu bất ngờ, mới giữ lại đứa con riêng kia. Bây giờ Trịnh Kỳ khốn nạn nên mới đi dạy dỗ đứa bé kia, sao Hoắc Nam Ngọc lại không hiểu cơ chứ?

Sắc mặt Trịnh Tu Bình biến đổi liên tục, trong đầu suy nghĩ đan xen, bỗng nhiên một cái bạt tai vụt tới Trịnh Kỳ: “Thằng khốn này, nếu không phải mày…”

Trịnh Kỳ vẫn đứng bên cửa nhìn bố mẹ mình cãi nhau mà không nói lời nào. Trước đây y vẫn luôn tự trách bản thân, cảm thấy vì mình nên bố mẹ mới đi đến ngày hôm nay. Nhưng bây giờ nhận một bạt tai, loại suy nghĩ này cũng bay biến mất.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam Ngọc không ngăn được bàn tay kia, gương mặt hoá lạnh: “Tiểu Kỳ, chúng ta đi!”

Thật ra bà ly hôn, đúng là có một phần vì Trịnh Kỳ. Nếu chỉ biết Trịnh Tu Bình ngoại tình thì vì con trai mình, dẫu chán ghét Trịnh Tu Bình đến đâu bà cũng sẽ không ly hôn, chờ giành được toàn bộ nhà họ Trịnh cho con trai mình đã rồi tính.

Nhưng Trịnh Kỳ lại thích đàn ông… Trịnh Thị là doanh nghiệp gia đình, Trịnh Tu Bình có ba mươi hai phần trăm cổ phần, cũng chẳng phải cổ đông có quyền khống chế tuyệt đối. Tuy Trịnh Kỳ có thể trở thành chủ tịch tương lai nhờ sự ủng hộ của ông ta, nhưng sẽ không tránh được phải đối mặt với những kẻ muốn tranh giành quyền lực khác. Đến lúc đó nếu chẳng may tính hướng bị đưa ra ánh sáng, thì phải làm sao?

Tất nhiên, nếu Trịnh Kỳ cực kì tài giỏi, có khả năng đưa Trịnh Thị lên tầm cao mới thì cũng khỏi cần lo lắng, người khác cũng sẽ không quan tâm rốt cuộc y thích đàn ông hay đàn bà. Nhưng con trai mình mình biết, Hoắc Nam Ngọc rất rõ ràng, có thể Trịnh Kỳ là một thiên tài trong lĩnh vực tin học, nhưng quản lí công ti thì chỉ là một lính mới. So với những người chú, thậm chí anh họ em họ, căn bản chẳng có ưu thế.

Hơn nữa tuy Trịnh Tu Bình còn tình cảm với họ, nhưng chưa chắc sẽ dốc lòng ủng hộ một Trịnh Kỳ mà ông ta coi là sự sỉ nhục.

https://thuviensach.vn

Bà thà nhân lúc bây giờ Trịnh Tu Bình hổ thẹn trong lòng mà ly dị sớm một chút, tiện thể tranh thủ quyền lợi, còn hơn là phải chịu đựng nỗi chán ghét tiếp tục lãng phí thời gian với Trịnh Tu Bình.

“Mẹ, chúng ta đi đâu?” Vừa rời khỏi biệt thự nhà họ Trịnh, Trịnh Kỳ bèn hỏi.

“Mẹ có căn nhà ở gần đây, đã dọn dẹp xong rồi, chúng ta có thể đến ở.” Hoắc Nam Ngọc đáp, sau đó nhìn Trịnh Kỳ, “Tiểu Kỳ, mẹ muốn ly dị, con có trách mẹ không?”

“Sao lại trách cơ chứ?” Trịnh Kỳ bảo ngay, đổi lại là y gặp phải tình huống như vậy thì cũng sẽ muốn ly dị.

“Vậy cũng tốt, con cũng yên tâm, mẹ sẽ không để con chịu thiệt đâu.” Hoắc Nam Ngọc nói. Bây giờ Trịnh Tu Bình là bên sai, trong tay bà còn nắm chứng cứ Trịnh Tu Bình ngoại tình, đồng nghĩa với nắm quyền chủ động. Nếu không có gì bất ngờ thì đơn ly hôn bà để lại, nhất định Trịnh Tu Bình sẽ kí.

https://thuviensach.vn

Bà không cần cổ phần Trịnh Thị, cũng không cần nhà của họ Trịnh. Tuy bây giờ toà biệt thư kia có giá trị vô cùng lớn, nhưng dẫu sao nó cũng là nhà tổ của họ Trịnh, do cha mẹ của Trịnh Tu Bình để lại. Nếu bà nhất quyết đòi, Trịnh Tu Bình đồng ý thì anh chị em nhà Trịnh Tu Bình cũng sẽ không đồng ý…Tuy nhiên, ngoài hai thứ này ra thì tất cả tài sản của Trịnh Tu Bình, bà đều muốn hết.

Cổ phần Trịnh Thị là tài sản đắt giá nhất trong tay Trịnh Tu Bình. Nhưng ngoài Trịnh Thị ra, mấy năm nay Trịnh Tu Bình dùng tài sản khác mà tổ tiên nhà họ Trịnh để lại đầu tư bất động sản, tổng giá trị gộp vào cũng chẳng ít hơn cổ phần của Trịnh Thị là bao.

Trong tờ đơn ly hôn kia, trừ toà biệt thự của nhà họ Trịnh thì bà muốn tất cả bất động sản trong tay Trịnh Tu Bình, muốn tất cả vốn liếng trong tay ông ta, cũng muốn cổ phần của những công ti khác trừ Trịnh Thị mà Trịnh Tu Bình nắm giữ. Còn về tài sản cá nhân của bà thì lại càng nắm trọn trong tay từ lâu.

Thậm chí, ngay cả biệt thự nhà họ Trịnh cũng được bà xử lí xong hết rồi. Những năm này đồ cổ, tranh chữ và châu ngọc mà bà và Trịnh Tu Bình mua, cộng thêm tổ tiên để lại, bây giờ tất cả đều cất trong két bảo hiểm của ngân hàng dưới danh nghĩa Trịnh Kỳ.

***

https://thuviensach.vn

Nhà của Hoắc Nam Ngọc nằm cạnh một khu phố vô cùng sầm uất ở Cảng thành. Ngôi nhà ba tầng không lớn, vườn hoa nhỏ tới đáng thương, thoạt trông cũng bình thường rất đỗi, nhưng địa thế cực kì tốt, không có năm sáu mươi triệu thì ắt không mua được. Mà nơi này, vốn là của hồi môn của Hoắc Nam Ngọc.

“Hồi xưa ông từng bảo mẹ, địa thế tốt thì bất động sản mãi mãi không lo mất giá, quả nhiên bây giờ giá trị căn nhà này đã tăng gấp mấy lần rồi.” Hoắc Nam Ngọc dẫn Trịnh Kỳ vào nhà.

Trịnh Kỳ rất đồng ý với lời của Hoắc Nam Ngọc, đang định tiếp lời thì bất ngờ nhìn thấy bảo mẫu trông nom mình từ nhỏ đang đứng bên cửa đón họ.

“Giờ thì biệt thự kia chỉ còn là cái xác rỗng.” Hoắc Nam Ngọc khẽ mỉm cười, bây giờ e rằng Trịnh Tu Bình muốn ăn bữa cơm hợp khẩu vị ở nhà cũng khó…

Chợt nhiên Trịnh Kỳ cảm thấy thoải mái hơn hẳn.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, với Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, đó mới là thoải mái đích thực.

Tối hôm ấy Mạnh Ân chỉ nấu món ăn đơn giản cho Hàn Trọng Viễn, nhưng sáng hôm sau, cậu làm sủi cảo ba loại hương vị, nhân thịt heo rau cần, nhân trứng gà mộc nhĩ cà rốt và nhân thịt heo rau hẹ.

Mạnh Ân không làm vỏ sủi cảo, thế nên vỏ sủi cảo là đi mua, cực kì mỏng, ăn rất ngon. Hai người mỗi người một bát canh sủi cảo, sau khi ăn xong thì Mạnh Ân hấp chín tất cả sủi cảo còn lại rồi cho vào hộp giữ nhiệt, sau đó đổ cháo thịt băm trứng muối vào bình giữ nhiệt, bấy giờ mới ra ngoài cùng Hàn Trọng Viễn.

Cảng thành vốn là chốn vô cùng phồn hoa. Đúng dịp Tết dương lịch, náo nhiệt càng thêm gấp bội. Họ đi dạo qua từng cửa hàng một, đừng nói Mạnh Ân nhìn không chớp mắt, ngay cả Hàn Trọng Viễn, trên mặt cũng hiện lên nụ cười.

Còn về Đàm Phi Dược… Lại một lần nữa Hàn Trọng Viễn quên mất hắn.

“Cái này đắt quá.” Mạnh Ân theo Hàn Trọng Viễn dạo qua rất nhiều chỗ, nhưng ngoài bình giữ nhiệt buổi sáng mang theo, lại chẳng mua thêm

https://thuviensach.vn

thứ nào khác.

“Có nhiều đồ rẻ lắm đấy.” Hàn Trọng Viễn mỉm cười. Rất nhiều người thích đến đây, chính là để mua sắm. Trước kia mỗi năm Lịch Tiếu Tiếu đều sẽ đến mấy chuyến. Có một lần hắn đi cùng, dáng vẻ kia của Lịch Tiếu Tiếu đúng là chỉ hận không thể mua cả con phố luôn.

Quả nhiên Mạnh Ân vẫn là tốt nhất.

Hai người họ đều là nam, chẳng có hứng thú với quần áo và đồ trang điểm, cuối cùng hầu như toàn mua các thứ quà vặt. Mỗi lần trông thấy ven đường có quà vặt gì hay thì Hàn Trọng Viễn đều mua một ít cho Mạnh Ân, nhưng bản thân mình lại chẳng ăn miếng nào.

Mạnh Ân vẫn luôn cảm thấy Hàn Trọng Viễn chênh lệch rất nhiều so với tưởng tượng của cậu, nhưng dẫu vậy, tầm mắt cậu vẫn không cách nào rời khỏi người Hàn Trọng Viễn…

“Chúng ta đến cửa hàng phía trước mua ít mĩ phẩm dưỡng da đi.” Thấy đằng xa có một cửa hàng, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói. Tiền Mạt dốc toàn tâm toàn lực vào sự nghiệp nên tất nhiên khó lòng để ý nhan sắc, dùng mĩ phẩm dưỡng da cũng rất bình thường. Bây giờ nếu đã trông thấy thì Hàn Trọng Viễn sẽ mua cho mẹ mình một bộ mĩ phẩm thật tốt.

https://thuviensach.vn

“Hả?” Mạnh Ân hơi ngạc nhiên, mĩ phẩm dưỡng da, đây là đồ dùng của phụ nữ cơ mà?

“Cho mẹ anh dùng.” Hàn Trọng Viễn thấy Mạnh Ân nghi hoặc, giải thích một câu. Đời trước hắn từng mua đồ trang điểm để che vẻ ốm yếu lúc Tiền Mạt bệnh nặng, hãy còn nhớ tên nhãn hiệu mà Tiền Mạt dùng.

Thì ra là vậy. Nghe Hàn Trọng Viễn giải thích, chẳng biết tại sao Mạnh Ân lại thấp thoáng vui.

Chỉ tiếc niềm vui của cậu chỉ kéo dài đến khi vào cửa hàng.

***

“Hàn Trọng Viễn?” Lịch Tiếu Tiếu ngạc nhiên nhìn thiếu niên trước mắt, hay đúng hơn không thể nói là thiếu niên, mà phải gọi là thanh niên. Kỳ nghỉ hè năm ngoái sau khi gặp Hàn Trọng Viễn, cô ta vẫn chưa từng chạm mặt hắn, không ngờ bây giờ lại nhìn thấy ở đây. Nửa năm không gặp, Hàn Trọng Viễn càng trưởng thành hơn, khí thế cũng càng đáng gườm hơn.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn lùi lại một bước, nhìn Lịch Tiếu Tiếu một cách chán ghét. Bây giờ hắn chưa thể trả thù Lịch Tiếu Tiếu nên vẫn xem kẻ này như không tồn tại, ai ngờ cuối cùng vẫn gặp phải, đúng là xui xẻo!

“Anh chính là Hàn Trọng Viễn? Sao học kỳ này anh không gửi bài vở cho chúng tôi?” Một cô gái ở bên cạnh Lịch Tiếu Tiếu hỏi, nghiêng đầu đầy đáng yêu.

Hàn Trọng Viễn biết cô gái này, chính là bạn thân của Lịch Tiếu Tiếu, sau này thích Thẩm Hoà Thái và hãm hại người bạn gái kia, tên là Tả Lôi, trong nhà có mở một nhà máy thực phẩm. Còn về bài vở… Lực học của Lịch Tiếu Tiếu không tốt, đúng là hắn đã từng làm chuyện đần độn là mỗi khi bắt đầu học kỳ, sẽ đặc biệt ghi chép sửa soạn nội dung cần học ra.

“Cái việc ngu ngốc đó, sau này tôi sẽ không làm nữa. Với cả, phiền các cô cách xa tôi ra, nhìn các cô là tôi đã thấy ghét rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Mặt mũi Lịch Tiếu Tiếu trắng bệch: “Hàn Trọng Viễn, anh tưởng tôi muốn chào anh chắc? Nếu không phải nể mặt chú Hàn…”

https://thuviensach.vn

“Vậy cô còn không mau xéo đi?” Hàn Trọng Viễn mai mỉa nhìn Lịch Tiếu Tiếu, nếu cô ta ghét hắn, thì việc gì phải giả vờ giả vịt mà sấn tới?

Lịch Tiếu Tiếu bưng mặt, oà khóc chạy ra ngoài.

Gặp kẻ đáng ghét mà ngặt nỗi không thể đứng ra dạy dỗ, tâm trạng Hàn Trọng Viễn cũng trở nên rất xấu, thậm chí không muốn ở trong cửa hàng này nữa, lập tức nhìn Mạnh Ân: “Đi theo anh!”

Mạnh Ân vội vàng đi theo, cúi đầu hơi mông lung.

Hồi nãy cậu đứng sau Hàn Trọng Viễn, trông thấy dáng vẻ của Lịch Tiếu Tiếu, cũng trông thấy hai bàn tay Hàn Trọng Viễn siết chặt.

Hàn Trọng Viễn rất dễ bị chọc giận, nói chuyện cũng chẳng mấy khi nể tình. Nhưng trước giờ chưa từng phẫn nộ như hôm nay… Cô gái kia, rốt cuộc là ai?

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 66: Biến Cố

Trước kia khi Mạnh Ân yêu thầm Hàn Trọng Viễn, mặc dù không dám đến gần Hàn Trọng Viễn, nhưng cũng từng nghe rất nhiều tin tức có liên quan đến hắn. Một trong những tin tức đó, chính là Hàn Trọng Viễn có thích một người ở thành phố B.

Chuyện này cũng không phải bí mật ở Hồng Tài, dẫu sao Hàn Trọng Viễn cũng từng lấy lí do này để từ chối lời tỏ tình của người khác. Ban đầu, sau khi Mạnh Manh nghe nói chuyện đó thì trước mặt cậu vẫn hay chửi mắng người được Hàn Trọng Viễn thích. Nhưng sau khi sống chung với Hàn Trọng Viễn, cậu lại không hề nghe ai nhắc đến tin tức liên quan tới người mà Hàn Trọng Viễn thích cả.

Cô gái hồi nãy, có phải là người trước kia Hàn Trọng Viễn thích không? Ra khỏi cửa hàng mĩ phẩm, Mạnh Ân vô thức nhìn quanh một cái.

“Em nhìn gì thế? Còn không đi theo nhanh lên?” Hàn Trọng Viễn cau mày nói.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân lập tức bước nhanh hơn. Cậu muốn biết có phải Hàn Trọng Viễn thất tình, bị đả kích mới ở bên mình hay không, nhưng lại chẳng dám hỏi. Suy nghĩ một lát, sau cùng quyết định xem như không biết gì hết. Chẳng phải Hàn Trọng Viễn đã nói là thích cậu rồi à? Cậu nên tin tưởng vào Hàn Trọng Viễn mới đúng. Hơn nữa chỉ cần có thể ở lại bên Hàn Trọng Viễn thì cậu đã cảm thấy mĩ mãn rồi.

Không mua được mĩ phẩm, Hàn Trọng Viễn bèn vào một cửa hàng trang sức, sau đó mua cho Tiền Mạt một chiếc vòng tay bằng vàng rất to – loại vòng tay này, người khác mà đeo thì chẳng khác nào nhà giàu mới nổi, nhưng Tiền Mạt nhất định sẽ át chế được, thậm chí còn khiến người ta cảm thấy sang trọng duyên dáng.

Mua vòng tay xong, suy nghĩ một lát, cuối cùng Hàn Trọng Viễn chọn tiếp một miếng ngọc Quan Âm bằng phỉ thuý cho Mạnh Ân: “Đeo vào.”

“Dạ?” Mạnh Ân bị mác giá hơn trăm nghìn đô la Hongkong doạ sợ, căn bản không dám lấy.

“Bảo em đeo vào thì đeo vào đi.” Hàn Trọng Viễn đeo ngọc Quan Âm phỉ thuý cho Mạnh Ân một cách cứng rắn, thấy bộ dáng Mạnh Ân mất tự nhiên, bỗng dưng tâm tình lại khởi sắc.

https://thuviensach.vn

Chiếc đồng hồ đeo tay trước kia đã đủ khiến Mạnh Ân không biết nên đặt tay ở đâu rồi, bây giờ miếng ngọc lại càng làm cậu cảm thấy đang đeo hòn đá nặng nghìn cân trên cổ.

“Đừng rời xa anh.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, chợt nhiên có xúc động muốn hôn cậu.

“Cái gì?” Mạnh Ân hoài nghi bản thân nghe nhầm.

“Không có gì. Đúng rồi, Trịnh Kỳ mời chúng ta đến nhà anh ta ăn cơm.” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói.

Hôm qua sau khi sắp xếp ổn thoả trong nhà mẹ mình, Trịnh Kỳ mới nói chuyện có bạn đến. Hoắc Nam Ngọc hỏi han một chút, lập tức bảo Trịnh Kỳ mời mọi người về nhà. Bây giờ, Trịnh Kỳ đã lái xe đến đón người rồi.

“Lão đại, bỏ tôi ở khách sạn chính là đưa tôi đi chơi trong lời cậu nói sao?” Trịnh Kỳ đón Đàm Phi Dược trước. Khi ở chung ở Trịnh Kỳ thì Đàm Phi Dược hết sức bình thường, nhưng vừa trông thấy Hàn Trọng Viễn là hắn trách cứ ngay, thoạt nhìn “hoạt bát” nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Tối qua để hắn ngủ trong khách sạn một mình thì cũng thôi đi, sáng hôm nay hắn đến chung cư gõ cửa hồi lâu, mới phát hiện Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đã ra ngoài từ sớm rồi.

Hai người này bỏ rơi cái bóng đèn là hắn để đi hưởng thụ thế giới của cả hai chứ gì!

“Anh không có chân à?” Hàn Trọng Viễn liếc Đàm Phi Dược một cái.

Đàm Phi Dược nghẹn họng.

***

“Trịnh Kỳ, không ngờ cậu lại sống trong ngôi nhà thế này, tôi còn tưởng cậu sẽ sống ở biệt thự sang chảnh như trong TV, có người làm đông như mây chứ.” Đến trước nhà của Hoắc Nam Ngọc, Đàm Phi Dược cười nói, ngôi nhà này quả thật chẳng có gì đặc biệt cả.

Trịnh Kỳ cũng không nhắc về giá trị của ngôi nhà này, chỉ cười cay đắng: “Vốn dĩ ngôi nhà mà tôi ở đúng là sang chảnh như trong TV, đáng tiếc bố mẹ tôi muốn ly hôn, thế là tôi bị đuổi ra ngoài.” Cho người mình

https://thuviensach.vn

thích biết một chuyện đau buồn của mình, đây chính là cách theo đuổi cực kì tốt! Đàm Phi Dược nghe xong chuyện buồn của y, nhất định sẽ đồng cảm với y, đồng cảm rồi chưa biết chừng sẽ sinh yêu ấy chứ.

"Ly hôn?" Đàm Phi Dược ngạc nhiên hỏi.

"Đúng thế, bố tôi ngoại tình còn có con riêng, thế là ly dị với mẹ tôi. Sau này tôi không phải là đại thiếu gia nhà họ Trịnh nữa rồi." Trịnh Kỳ kể lại sự việc một cách khéo léo, "Về sau tôi cũng không làm việc chểnh mảng được nữa, nếu không ngay cả mẹ tôi cũng không nuôi nổi mất."

Trịnh Kỳ tỏ ra đau khổ, biểu tình của Đàm Phi Dược cũng hoá nghiêm túc: "Cậu xuất sắc như thế thì lẽ gì bố cậu lại muốn đuổi cậu?"

Ai bảo mình thích đàn ông cơ chứ? Trịnh Kỳ đang định nói thì bỗng nhiên nhớ ra, vì sợ Đàm Phi Dược lẩn tránh mình nên vẫn chưa cho Đàm Phi Dược biết chuyện mình là gay: "Bây giờ lòng dạ ông ấy toàn là đứa con riêng đó, đâu còn quan tâm đến tôi nữa? Với cả hồi trước tôi làm ít chuyện, đã từng chọc giận ông ấy."

Lúc này đây, Trịnh Kỳ suốt ngày vênh váo lại tràn đầy cô độc, khiến Đàm Phi Dược không biết phải nói gì để an ủi, càng làm hắn không khỏi

https://thuviensach.vn

rơi vào trầm tư – Trịnh Kỳ chọc giận bố mình, phải chăng là vì vấn đề tính hướng?

Đàm Phi Dược có phần hoảng hốt, thế nên hoàn toàn không để ý thấy Trịnh Kỳ đang lén quan sát mình, chỉ bất giác cảm thấy trang phục của mình có phần tuỳ tiện rồi.

Hôm nay đến gặp mẹ của Trịnh Kỳ, nhưng hắn lại ăn diện trông như một quả bóng lông màu đen…

Trịnh Kỳ đã nói trước cho Hoắc Nam Ngọc biết thân phận của đám Hàn Trọng Viễn, nên dĩ nhiên Hoắc Nam Ngọc cũng rất nhiệt tình với đồng nghiệp của con trai. Bà cũng không biết chuyện Trịnh Kỳ thích Đàm Phi Dược, lại nghe Trịnh Kỳ nói hồi ở nước ngoài từng được Đàm Phi Dược chăm sóc, thế là lại càng nhiệt tình với Đàm Phi Dược: “Thằng nhóc thối tha nhà cô có cả đống tật xấu, nhất định đã gây phiền phức cho con đúng không?”

“Không đâu ạ, thật ra Trịnh Kỳ tốt lắm.” Đàm Phi Dược vội nói. Lúc mới quen Trịnh Kỳ, tuy hắn cảm thấy người này có rất nhiều tật xấu, nhưng thật tình vẫn thấy quý y, thậm chí hắn còn học tập theo một ít lối sống của Trịnh Kỳ nữa.

https://thuviensach.vn

“Thằng nhóc này có chỗ nào tốt chứ? Ở nhà thì suốt ngày gây rắc rối cho cô, cô tức đến mức chỉ muốn đánh cho nó một trận.” Hoắc Nam Ngọc cười bảo.

“Nhưng mà cậu ấy nói đúng lắm.” Đàm Phi Dược cười nói chuyện với Hoắc Nam Ngọc.

Mặc dù vẻ ngoài của Đàm Phi Dược bình thường, nhưng gương mặt và dáng vẻ hết sức đáng tin, vóc người lại cao lớn, nên rất dễ gây được thiện cảm từ phụ nữ lớn tuổi. Hoắc Nam Ngọc nói chuyện với hắn một chốc thì càng lúc càng cảm thấy hợp ý, nhất là nói chuyện có liên quan đến Trịnh Kỳ.

Trịnh Kỳ thì lại có phần không hiểu nổi tình cảnh trước mắt, Đàm Phi Dược nhớ chuyện hai người ở chung rõ thế cơ á?

Hoắc Nam Ngọc đưa theo hai người giúp việc ở nhà họ Trịnh đến, vì thế rất nhanh đã làm xong một bàn thức ăn thịnh soạn. Đàm Phi Dược và Mạnh Ân đều ăn rất hưng phấn, chỉ có Hàn Trọng Viễn là lấy sủi cảo hấp và cháo thịt băm trứng muối mà Mạnh Ân làm từ trước ra ăn.

Thấy gương mặt Hoắc Nam Ngọc tràn đầy ngờ vực, hiếm lắm Hàn Trọng Viễn mới giải thích: “Lúc trước Mạnh Ân làm cho con, con không ăn

https://thuviensach.vn

thì phí lắm.”

Lời giải thích này hơi lạ, nhưng Hoắc Nam Ngọc cũng chẳng hỏi thêm, Đàm Phi Dược thì lại không kìm được oán thán: “Lão đại… Khụ khụ, ông chủ sao cậu hẹp hòi thế hả, nếu Mạnh Ân đã nấu đồ ăn ngon thì cậu phải lấy ra để chúng tôi cùng nếm thử chứ.”

“Đây là Mạnh Ân làm cho tôi.” Hàn Trọng Viễn trừng Đàm Phi Dược một cái, sau đó cho từng miếng sủi cảo mà da đều đã cứng cả lại vào miệng.

Ngay cả Trịnh Kỳ, lúc này đây cũng không kìm được mà bắt đầu ngờ vực liệu có phải đồ ăn Mạnh Ân làm thật đúng là mĩ vị tuyệt thế hay không.

***

Ngôi nhà này của Hoắc Nam Ngọc có năm phòng ngủ, sau khi ăn xong bà mời mọi người nghỉ lại, nhưng Hàn Trọng Viễn đã từ chối hết sức nhanh chóng. So với ở lại nhà người khác, thì hắn càng muốn ở trong chung cư mà hôm qua hắn và Mạnh Ân cùng nhau dọn dẹp hơn. Đàm Phi Dược thì khác, vì không muốn ngủ trong khách sạn nên ở lại.

https://thuviensach.vn

“Cậu ngủ trong phòng này đi, tôi ở ngay bên cạnh. Đúng rồi, hôm qua chúng tôi mới dọn đến, nên đồ đạc có thể sẽ hơi ít.” Trịnh Kỳ dẫn Đàm Phi Dược lên tầng, sau đó mở căn phòng có cửa thông sang phòng mình ra. Hoắc Nam Ngọc để y ở trong căn phòng của nam chủ nhân, mà căn phòng trước mắt này, chính là phòng của nữ chủ nhân.

“Tôi thấy đồ đạc đã nhiều lắm rồi.” Đàm Phi Dược nói, hiển nhiên người giúp việc đã dọn dẹp phòng này, cơ bản cũng chẳng thiếu thứ gì.

“Cứ cảm thấy mắt thẩm mĩ của cậu kém quá, cậu mặc bộ đồ này, cũng không biết là lấy đâu ra nữa, mặc trông như con gấu ấy.” Trịnh Kỳ đã có ý kiến về lối ăn mặc của Đàm Phi Dược lâu rồi, rốt cuộc bây giờ cũng nói ra.

“…” Bỗng nhiên Đàm Phi Dược cảm thấy đúng ra mình không nên nghe người trước mặt này nói làm gì.“Cả quần của cậu nữa, cái quần này rõ ràng quá khổ, thế mà cậu vẫn mặc…”

“Trịnh Kỳ.” Đàm Phi Dược ngắt lời Trịnh Kỳ, “Tôi phát hiện tôi rất thích cậu.”

Trịnh Kỳ lập tức bối rối: “Cậu nói gì?”

https://thuviensach.vn

“Tôi phải đi nghỉ rồi.” Đàm Phi Dược đóng cửa bỏ lại Trịnh Kỳ bên ngoài.

Một đêm ấy, Đàm Phi Dược nghĩ về chuyện của Trịnh Kỳ rất lâu mới đi vào giấc ngủ. Trịnh Kỳ cứ băn khoăn mãi không biết có nên đi hỏi cho ra nhẽ không, cuối cùng chạy đi tìm bạn trên mạng rèn luyện kĩ thuật, cả đêm không ngủ. Trịnh Tu Bình và Hoắc Nam Ngọc đều nghĩ về chuyện ly hôn còn chưa nói hết. Ngay cả Mạnh Ân, nửa đêm cũng bỗng nhiên mơ thấy Hàn Trọng Viễn ôm hôn cô gái gặp mặt hồi sáng kia, sau đó giật mình bừng tỉnh.

“Sao vậy?” Hàn Trọng Viễn quan tâm hỏi.

“Không sao ạ.” Mạnh Ân đáp, cả người nhích sâu vào ngực Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn vẫn luôn ôm cậu ngủ, thỉnh thoảng cậu sẽ cảm thấy Hàn Trọng Viễn có phản ứng, nhưng chẳng biết tại sao đến tận bây giờ, Hàn Trọng Viễn vẫn chưa từng động tới cậu, nhiều nhất cũng chỉ là hôn…

Hàn Trọng Viễn thật sự sẽ thích một người chẳng có gì cả như cậu ư? Từ nhỏ đã bị mẹ mình mắng là vô dụng, căn bản Mạnh Ân không dám tin Hàn Trọng Viễn sẽ thích mình.

https://thuviensach.vn

Giam Mạnh Ân lại trong ngực, Hàn Trọng Viễn hôn phớt mấy cái rồi thấp giọng nói: “Ngủ đi.”

“Vâng.” Mạnh Ân gật đầu, nằm yên bắt đầu lắng nghe nhịp tim của Hàn Trọng Viễn.

***

Bấy giờ Lịch Tiếu Tiếu mới trở lại thành phố B, mà vừa ra khỏi sân bay thì cô ta trông thấy Hàn Hành Diểu.

Hàn Hành Diểu mặc một chiếc áo dạ cổ lông, gương mặt vùi giữa màu lông đen càng thêm phần nhợt nhạt, nhìn thấy cô ta thì lập tức mỉm cười.

“Hôm nay lạnh như thế, sao anh còn chạy ra ngoài?” Lịch Tiếu Tiếu trông thấy dáng vẻ của Hàn Hành Diểu thì lập tức lo lắng hỏi.

“Anh không yên tâm về em.” Hàn Hành Diểu nắm tay phải để bên môi, ho nhẹ mấy tiếng.

https://thuviensach.vn

“Dù không yên tâm về em thì cũng có thể để người khác đến đón em mà, đừng để bị cảm lạnh.” Lịch Tiếu Tiếu đầy lo lắng, tức giận trước đấy sinh ra vì Hàn Trọng Viễn đều bay biến hết.

“Tiếu Tiếu tủi thân, sao anh có thể không tự mình đến gặp cơ chứ?” Hàn Hành Diểu đáp, lại hỏi, “Tiếu Tiếu, em gặp Hàn Trọng Viễn ở Cảng thành thật à? Bên cạnh nó còn dẫn theo gã con trai đó?”

“Chuyện này làm sao mà nhầm được?” Lịch Tiếu Tiếu cười lạnh một tiếng, “Gã trai kia trông dáng dấp cũng chẳng có gì đặc biệt, không biết đã dùng thủ đoạn gì biến Hàn Trọng Viễn thành ra như thế.”

“Tiếu Tiếu, em đừng nóng, nhất định anh sẽ giúp em xả giận.”

“Em tin anh.” Lịch Tiếu Tiếu gật đầu, ánh mắt nhìn Hàn Hành Diểu tràn đầy sùng bái.

Hàn Hành Diểu dắt tay Lịch Tiếu Tiếu, sau khi đưa Lịch Tiếu Tiếu về nhà thì gọi điện cho Thiệu Hồng Cẩn ngay: “Kế hoạch của chúng ta có thể bắt đầu được rồi.” Chờ y có đủ năng lực, có công ti của mình, thì Hàn Trọng Viễn có là cái thá gì? Tiềm năng phát triển của MP3, MP4 cực kì tốt, y tin rằng nhất định mình sẽ thành công.

https://thuviensach.vn

***

Nghỉ Tết dương lịch chỉ có ba ngày, chớp mắt là đã đến ngày thứ ba rồi.

Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đi chơi cả ngày, tối hôm ấy quay về nhà, Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ thì ở lại. Trịnh Kỳ ở lại vì chuyện ly dị của bố mẹ mình còn chưa xong. Đàm Phi Dược ở lại, chính vì Trịnh Kỳ nói với Hoắc Nam Ngọc rằng Đàm Phi Dược tỏ tình với y, Đàm Phi Dược lại không phủ nhận, thế là bị Hoắc Nam Ngọc xem như người nhà mà giữ lại.

“Không ngờ Đàm Phi Dược cũng thích Trịnh Kỳ.” Ngồi trên máy bay về nhà, Mạnh Ân không kìm được nói, thấp thoáng chút hâm mộ – tình cảm của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ, không ngờ lại được Hoắc Nam Ngọc đồng ý, thật là tốt.

“Trịnh Kỳ được lắm đấy.” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn còn nhớ dáng vẻ đầy trưởng thành quyến rũ của Trịnh Kỳ hơn hai mươi năm sau, mắt nhìn của Đàm Phi Dược đúng là rất được.

https://thuviensach.vn

Chỉ là không biết liệu hai người này có trở thành dáng vẻ sau này hay không… Lại nói, đời trước mấy năm sau bố mẹ Trịnh Kỳ mới ly dị, chắc chắn y và Đàm Phi Dược tiến tới cũng phải mấy năm sau nữa. Đời này họ nên cảm ơn hắn mới đúng.

Hàn Trọng Viễn thích thú quyết định, đợi sau khi trở về sẽ để hai người này dốc sức mà trả nợ.

Tất nhiên, có thể thấy sau khi ly dị, ắt tài sản của Trịnh Kỳ sẽ rất dồi dào, hắn và đối phương còn có thể cùng đi đầu tư.

Nghe thấy lời khen hiếm hoi của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân lại không khỏi có phần tự ti.

Quả thật Trịnh Kỳ rất giỏi, cực kì thông minh, dường như cái gì cũng biết. Cậu thì chỉ biết học, thậm chí ngay cả học bổng cũng không giành được.

Đưa tay lên ngực mình, nghĩ đến chiếc vòng cổ đeo bên trong, Mạnh Ân lại khẽ thở dài một hơi. Hàn Trọng Viễn tiêu tiền cho cậu, cậu đều ghi lòng tạc dạ, nhưng e cả đời này cũng chẳng trả hết.

https://thuviensach.vn

***

Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược ở Cảng thành một tuần. Trong một tuần này, Hoắc Nam Ngọc và Trịnh Tu Bình đã chính thức ly hôn, cũng phân chia xong tất cả tài sản.

Trịnh Tu Bình không hề muốn ly dị, vẫn luôn cố cứu vãn, nhưng Hoắc Nam Ngọc hết sức kiên quyết, sau cùng còn sử dụng đòn chí mạng.

Đó là một ngày, Trịnh Tu Bình lấy lí do kí đơn ly hôn hẹn Hoắc Nam Ngọc ra ngoài, nhưng cứ cố kiết không chịu kí tên. Ban đầu Hoắc Nam Ngọc nhất quyết đòi ly hôn, sau đó thấy làm thế nào Trịnh Tu Bình cũng không chịu, bèn ném một tập kết quả kiểm tra sức khoẻ của mình ra: “Anh tìm đàn bà ở ngoài, ai biết liệu có dính phải bệnh gì hay không? Bây giờ nhìn anh là tôi đã thấy ghét, chạm vào anh là đã muốn đến bệnh viện kiểm tra, anh còn không chịu ly dị, là muốn tôi khó chịu chết đúng không?”

Kết quả kiểm tra sức khoẻ của Hoắc Nam Ngọc kia, gần như tất cả các bệnh xã hội đều xét nghiệm một lần, rõ ràng không tin tưởng Trịnh Tu Bình. Sắc mặt Trịnh Tu Bình cũng không nén được giận dữ.

“Nếu anh không kí thì ngày mai tôi sẽ đi kiểm tra sức khoẻ công khai trước truyền thông, tiện thể nói chuyện chúng ta muốn ly dị và anh có con

https://thuviensach.vn

riêng ra, sau đó tìm luật sư nói tiếp.” Hoắc Nam Ngọc lại bảo, “Không biết anh có chịu bỏ người này không đây.”

Tất nhiên Trịnh Tu Bình không bỏ được người này, nhưng ông ta không cam lòng, thậm chí còn muốn dùng tính hướng của Trịnh Kỳ để uy hiếp Hoắc Nam Ngọc. Nhưng chuyện ông ta có con riêng là không thể chối cãi, trong khi từ trước đến giờ cuộc sống riêng tư của Trịnh Kỳ vẫn luôn sạch sẽ tới mức kinh ngạc.

Sau cùng, Trịnh Tu Bình đành phải kí tên mình xuống.

Hoắc Nam Ngọc giữ lại những bất động sản và một số quỹ cổ phiếu, còn lại đều cho Trịnh Kỳ. Đến khi Trịnh Kỳ từ Cảng thành về lại thành phố S thì đã trở thành một “đại phú ông”.

Việc đầu tiên mà “đại phú ông” này làm sau khi về thành phố S chính là mua nhà. Có điều y còn chưa kịp mua nhà thì đã bị Hàn Trọng Viễn gọi đến công ti, vì Duyên Mộng xảy ra biến cố.

Đài truyền hình của tỉnh nào đó đưa ra một tin tức, có người đang nghe nhạc bằng MP3 của Duyên Mộng thì bất chợt MP3 nổ tung, khiến gương mặt của người dùng bị huỷ hoại. Mà tin tức này, trong thời gian rất ngắn đã bị rất nhiều phương tiện truyền thông đăng tải lại.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, bỗng nhiên một thương hiệu MP3, MP4 khác bắt đầu quảng cáo nườm nượp trên TV.

Trong nhất thời, Duyên Mộng vướng phải vô số nghi ngờ, sản lượng tiêu thụ cũng tụt dốc không phanh.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 67: Phòng Chống Hàng Giả

Nửa năm trước Duyên Mộng cực hot, thiết kế hợp mốt và đủ loại chức năng hiện đại của các sản phẩm được đông đảo học sinh ưa thích. Nhưng dẫu sao cũng chỉ có nửa năm.

Với công ti lớn như Hoa Viễn thì nếu bán ra món đồ điện nào gây nổ, dù có lên ti vi thì cũng sẽ giải quyết rất nhanh chóng, chỉ cần xử lí hậu quả thoả đáng thì cũng chẳng gây ảnh hưởng gì. Nhưng Duyên Mộng thì khác. Duyên Mộng là một công ti mới, một trong số các mặt hàng xảy ra vấn đề thì người tiêu dùng ắt sẽ bắt đầu nghi ngờ tất cả các mặt hàng khác.

“Sản phẩm của Duyên Mộng chúng ta đã trải qua kiểm tra mức độ an toàn, nảy sinh vấn đề chắc chắn là do cách sử dụng của người tiêu dùng có sai sót. Chúng ta có thể làm sáng tỏ vụ việc lần này, sau đó bồi thường nhất định cho người tiêu dùng.” Tề An An đưa ra một phương pháp giải quyết, mà kiểu phương pháp này, cũng là cách mà Hoa Viễn dùng để xử trí tình huống khi thiết bị điện phát sinh sự cố.

Đồ điện gia dụng mà Hoa Viễn sản xuất rất an toàn, sử dụng đúng cách thì cùng lắm cũng chỉ hỏng hóc chứ chẳng đến nỗi phát sinh nguy hiểm. Nhưng bao giờ cũng vậy, thi thoảng vẫn sẽ có người sử dụng lung tung, mà mỗi lần gặp phải tình huống như vậy thì Hoa Viễn đều sẽ điều tra

https://thuviensach.vn

rõ ràng, chứng minh rõ trách nhiệm không thuộc về Hoa Viễn, sau đó bồi thường cho người tiêu dùng chiếc máy mới hoặc là bồi thường thứ khác, coi như lấy được danh tiếng.

"Không được." Hàn Trọng Viễn từ chối thẳng thừng.

"Vậy phải làm sao?" Tề An An hỏi.

"Chi bằng chúng ta khởi kiện cái vị được gọi là người bị hại kia tội phỉ báng, cũng công bố chuyện này cho tất cả truyền thông." Hàn Trọng Viễn cười lạnh, khiến nhiệt độ trong văn phòng giảm xuống rất nhiều.

"Cậu Hàn, như vậy liệu có được không?" Tề An An cau mày, bất kể vấn đề có phải do bản thân người tiêu dùng hay không thì cô ta bị huỷ đi dung mạo đã rất đáng thương rồi, Duyên Mộng lại đi khởi kiện cô ta thì… Sau cùng chưa chắc dân chúng sẽ đứng về phía Duyên Mộng.

"Tề An An, chị cảm thấy vụ nổ này, là thật hay giả?" Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nhìn Tề An An.

https://thuviensach.vn

Tề An An im lặng một lát mới nói: “Có thể có một nửa, đúng là ngoài khả năng sản phẩm của chúng ta có vấn đề ra thì còn có một nửa, có thể có người cố ý công kích công ti chúng ta, gần đây tình hình phát triển chúng ta thật sự quá tốt mà.”

Hàng điện tử phát nổ, thật ra đều là do nổ pin.

Bây giờ đa số MP3, MP4 đều dùng các loại pin khô số năm hoặc số bảy. Ban đầu mấy mẫu MP3 và MP4 mà Duyên Mộng bán ra cũng như vậy. Mà dù loại mặt hàng này có nổ thì trách nhiệm cũng thuộc về nhà máy sản xuất pin chứ không phải do Duyên Mộng.

Nhưng vụ nổ lần này là một chiếc MP3 thuộc dòng sản phẩm Duyên Mộng mới ra mắt, bên trong là pin Lithium, thế nên rốt cuộc có phải do máy móc của họ gây nổ hay không thì rất khó xác định.

“Không, chuyện này nhất định là có người cố ý công kích công ti của chúng ta.” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói.

“Vì sao?” Tề An An khó hiểu.

https://thuviensach.vn

“Bởi vì có một số chuyện trùng hợp quá, nhưng mà tôi còn phải chờ tin tức đã.” Hàn Trọng Viễn đáp, “Còn bây giờ, mọi người chỉ cần khẳng định tuyệt đối sản phẩm của Duyên Mộng sẽ không xảy ra vấn đề là được.”

Hàn Trọng Viễn chắc chắn sản phẩm của mình sẽ không xảy ra vấn đề như vậy cũng có nguyên nhân. Vì bây giờ các mặt hàng điện tử cũng không sử dụng pin Lithium nhiều nên ban đầu hắn đều nghiên cứu sản phẩm dùng pin khô, mà mặt hàng này, đã trải qua vô số lần kiểm tra và được xác định là an toàn tuyệt đối thì mới được đưa vào sản xuất.

Hắn dùng pin Lithium chất lượng rất tốt, khoan hãy nói trong mấy tháng không thể vô cớ phát nổ, mà bên trong hệ thống của loạt sản phẩm này, hắn còn cho thêm một linh kiện nhỏ.

Đó là một linh kiện mà hầu như tất cả các mặt hàng điện tử ở hai mươi năm sau đều có, chính là thứ khiến pin sau khi đầy rồi thì không thể sạc tiếp được nữa, đây chính là thứ đảm bảo độ an toàn của pin không thể nghi ngờ. Dưới tình huống như thế thì làm sao loại sản phẩm này có thể vô duyên phát nổ? Càng đừng nói đến pin ở bên trong của họ rất nhỏ, vỏ ngoài lại rắn chắc đầy đủ, dẫu có nổ thì cũng không tới nỗi tạo thành hậu quả như vậy.

Tất nhiên, rốt cuộc mọi chuyện là thế nào, còn phải điều tra mới rõ.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đã thành lập các cửa hàng độc quyền của Duyên Mộng ở những thành phố lớn từ lâu, nhưng vẫn chưa phát triển đến các thành phố nhỏ. Trùng hợp người bị thương lần này lại ở trong một thành phố nhỏ, suy nghĩ một lát, hắn lại tìm đến Tiền Mạt, nhờ mẹ giúp điều tra tin tức.

Mà cùng lúc ấy, lại có một vài tin tức liên quan đến Duyên Mộng được công bố, rất nhiều người tiêu dùng phản ánh lại với truyền thông rằng sản phẩm mà họ mua của Duyên Mộng có chất lượng cực kì tệ hại.

Trong nhất thời, Duyên Mộng vốn được xem là "hàng trong nước chất lượng cao", được rất nhiều người ủng hộ đã rước lấy vô số nghi ngờ. Sản phẩm của Duyên Mộng không tốt gần như đã được công nhận rồi, chỉ có điều cũng bởi vậy mà danh tiếng của Duyên Mộng tăng lên rất nhanh. Tất nhiên, là danh tiếng xấu.

***

Hai ngày sau, Hàn Trọng Viễn có trong tay một chồng tư liệu dày cộp.

"Đây vốn dĩ không phải là sản phẩm của Duyên Mộng chúng ta!" Tề An An cầm một chiếc MP3 chất lượng kém, giọng nói tràn ngập tức giận.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết.” Hàn Trọng Viễn đáp, từ tốn lật tài liệu trên tay.

Ban đầu hắn đã từng nghi ngờ cô gái bị huỷ hoại dung mạo kia đã được kẻ khác mua chuộc để hãm hại hắn, nên mới muốn kiện cô ta tội phỉ báng. Nhưng theo như tin tức bây giờ thu được thì quả thật cô gái kia bị huỷ đi gương mặt còn đau đến mức không muốn sống nữa. Chứng tỏ cô ta cũng không phải bị mua chuộc để chống lại Duyên Mộng.

Nếu không có gì bất ngờ thì có lẽ cô ta đã sử dụng món hàng giả mà Tề An An đang cầm trong tay kia.

Mười năm sau trên thị trường điện thoại, hàng nhái nhiều vô số kể, thậm chí còn có cả chuyện bản chính chưa được bày bán mà hàng nhái giống y sì đúc bề ngoài, thậm chí cả hệ thống bên trong cũng bắt trước giống hệt đã xuất hiện trên thị trường, cấm hoài không hết. Nhưng Hàn Trọng Viễn thật không ngờ, hiện tại cũng đã có người làm nhái sản phẩm của Duyên Mộng.

Hiện tại là thời hoàng kim để phát triển các mặt hàng điện tử, chúng mô phỏng được kĩ thuật sản phẩm của Duyên Mộng, thì hoàn toàn có thể thành lập một nhãn hiệu khác, đó mới là hướng phát triển thích hợp nhất. Thế nên… Hoá ra có người đang đối đầu với Duyên Mộng?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn lại lật giở tài liệu tiếp theo.

Ngoài điều tra cô gái kia ra, tất nhiên hắn còn tra xét những người có khả năng đối đầu với Duyên Mộng. Mà kẻ khiến hắn nghi ngờ, chính là một công ti tên Hải Linh bỗng nhiên xuất hiện trong khoảng thời gian này.

Câu quảng cáo "MP3 Hải Linh, sự lựa chọn tốt nhất của bạn" mấy hôm nay vẫn liên tục phát sóng trên kênh của các đài truyền hình lớn, có thể nói là không ai không biết. Mà công ti này… lại có Thiệu Hồng Cẩn tham gia?

Khó trách khi trước Tiền Mạt đưa tài liệu cho hắn, vẻ mặt lại kì lạ như thế! Hàn Trọng Viễn vẫn tưởng rằng phải đợi đến khi bản thân lớn mạnh thì mới có thể đấu với đám Hàn Hành Diểu, Thiệu Hồng Cẩn, không ngờ bây giờ lại có cơ hội.

"Chúng ta phải làm sao?" Tề An An lại hỏi.

"Chúng ta đi liên hệ với đài truyền hình. Chị yên tâm, chúng ta không sao, dù gì mỗi mặt hàng của chúng ta cũng đều có mã chống hàng giả."

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nói.

Gương mặt Tề An An thoáng hiện vẻ vui mừng. Ban đầu khi Hàn Trọng Viễn lưu lại mã chống hàng giả có thể lên mạng kiểm chứng trên từng bao bì sản phẩm, cô còn cảm thấy loại chuyện làm tăng giá thành như vậy hoàn toàn không cần thiết. Không ngờ sau cùng còn có công dụng này.

“Đúng rồi, tôi làm phép cho chị xem.” Bỗng nhiên Hàn Trọng viễn nói, sau đó ngay trước mặt Tề An An, ấn mấy phím bấm trên chiếc MP3 trong tay theo một trình tự nhất định.

Màn hình nhỏ của chiếc MP3 loé sáng, đột nhiên xuất hiện dòng chữ: “Tôi sinh ra vì bạn.”

Ban đầu khi thiết kế sản phẩm, Hàn Trọng Viễn nghĩ đến Mạnh Ân nên bèn tạo ra một lập trình nhỏ thế này – chỉ cần sau khi mở máy, bấm phím theo một trình tự nhất định thì chiếc máy này sẽ hiện ra dòng chữ như vậy. Đây là lời hắn muốn nói với Mạnh Ân, nhưng cũng có thể xem là lời mà Duyên Mộng muốn nhắn gửi đến mỗi người tiêu dùng.

“Còn có cái này nữa hả?” Tề An An đầy ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

“Đây là niềm vui bất ngờ nho nhỏ dành cho người tiêu dùng, cũng không biết trước giờ có ai phát hiện ra không.” Hàn Trọng Viễn đáp, bất kể là MP3 hay MP4 thì số lượng phím cũng rất ít, chưa biết chừng trước đây cũng đã có người ấn linh tinh thấy được dòng chữ này rồi.

“Dù có ai từng phát hiện hay không thì có cái này, chuyện tiếp theo dễ làm rồi!” Gương mặt Tề An An hiện lên vui vẻ, cô đã có thể tưởng tượng ra sắc mặt khó coi của kẻ đối đầu với Duyên Mộng sau khi chuyến này hoá nguy thành an rồi.

Tuy nhiên, thủ đoạn của đối phương đúng là độc ác. Nếu Duyên Mộng thật chỉ là một công ti nhỏ, Hàn Trọng Viễn thật chỉ là một thanh niên mới gây dựng sự nghiệp, dưới tình huống không có Hoa Viễn chống lưng, e rằng ngay cả cơ hội thanh minh họ cũng không có đúng không?

Nghĩ đến đây, hăng hái của Tề An An giảm đi rất nhiều. Đã thế đúng lúc này, trợ lí của Tề An An còn hốt hoảng chạy vào: “Tổng giám đốc, có rất nhiều người muốn từ chức!”

Sau khi Duyên Mộng gặp biến cố, cả đám Hàn Trọng Viễn đều hết sức bận rộn. Ngay cả Trịnh Kỳ thường ngày vẫn tỏ ra cà lơ phất phơ cũng chôn mình trước máy tính để ý tình hình trên mạng, lo liệu cùng nhau vượt qua cửa ải khó khăn, toàn bộ bầu không khí ở Duyên Mộng đều có vẻ cực kì nặng nề.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc, không phải tất cả các nhân viên của Duyên Mộng đều trung thành với Duyên Mộng.

Tết dương lịch năm 2004 mới qua không lâu, lúc sắp nghênh đón tết âm, Duyên Mộng có rất nhiều nhân viên từ chức.

Hàn Trọng Viễn biết tầm quan trọng của nhân tài, hắn cũng chẳng thiếu tiền, vì thế quyền lợi mà hắn dành cho nhân viên cũng cực kì tốt, vượt xa so với những sinh viên tốt nghiệp cùng khoá. Nhưng những người này vẫn từ chức, còn từ chức tập thể, nếu không có gì mờ ám thì ai tin?

Im lặng một lát, Hàn Trọng Viễn bảo Tề An An kí tên hết cho những tờ đơn xin từ chức, sau đó lưu trữ tất cả tài liệu về những nhân viên này.

Tề An An cũng không phải một người cứng nhắc. Ban đầu có hơi lo lắng cùng chần chừ, nhưng sau khi trông thấy ánh mắt lạnh lẽo của Hàn Trọng Viễn thì cũng gật đầu rất nhanh.

Cô đã không muốn nghĩ xem sau khi mất đi một số lượng lớn nhân viên thì Duyên Mộng sẽ gặp chuyện gì, chỉ còn lại sự chán ghét và thương

https://thuviensach.vn

cảm đối với những nhân viên kia mà thôi. Chán ghét những người đó bỏ đá xuống giếng lúc công ti rơi vào đầm sâu, cũng thương cảm cho tương lai của những người đó – chả lẽ những người đó còn trông mong kẻ phía sau họ trọng dụng đám phản trắc như họ hay sao?

Nhận một số lượng lớn đơn từ chức xong, Tề An An bắt đầu bận bịu minh oan cho Duyên Mộng. Lúc còn làm việc ở Hoa Viễn cô quen biết rất nhiều người, cũng có liên lạc với đài truyền hình. Sau khi rời khỏi văn phòng của Hàn Trọng Viễn, cô lập tức dẫn theo Trần Cảnh Đường đi chạy quan hệ, nhân tiện dựa vào Hoa Viễn mà qua được trót lọt rất nhiều khâu then chốt. Mà Hàn Trọng Viễn cũng gọi điện thoại cho Lý Thành Phong và những người mình biết.

Ngay khi Duyên Mộng chuẩn bị trả đòn, kỳ thi cuối kỳ của Mạnh Ân đã đến.

Học kỳ này Mạnh Ân vô cùng cố gắng, mong sao cuối cùng có thể thi đạt thành tích tốt. Nhưng chuyện của Duyên Mộng có ảnh hưởng đôi chút đến cậu.

Rốt cuộc Hàn Trọng Viễn đã trả giá bao nhiêu công sức vì Duyên Mộng, sợ rằng chỉ có hắn biết. Nhưng bây giờ Duyên Mộng lại xảy ra chuyện, khiến Hàn Trọng Viễn ngay cả thời gian về nhà ăn trưa cũng không có, buổi tối trở về cũng là nửa đêm…

https://thuviensach.vn

Mấy hôm nay thi cử, những thí sinh khác đều nghỉ ngơi rất cẩn thận, ngủ sớm dậy sớm, nhưng Mạnh Ân lại không thể tĩnh tâm. Nếu không phải từ nhỏ đã rèn được khả năng không để ý đến hoàn cảnh xung quanh, thì Mạnh Ân tin chắc mình làm bài thi đã chả ra sao rồi.

Ra khỏi trường thi, học sinh khác đều bận rộn soát đáp án, Mạnh Ân lại chạy thật nhanh về nhà, sau đó vọt thẳng vào bếp. Hai ngày nay cậu rất bận, mỗi bữa ăn đều do vệ sĩ đi mua, hết sức phong phú. Nhưng Hàn Trọng Viễn không ăn đồ ngoài quán, lại không cho cậu nấu món ăn phức tạp…

Chỉ cần nghĩ đến Hàn Trọng Viễn đã ăn liền hai bữa cơm rang trứng là Mạnh Ân lại cảm thấy mình quả thật vô trách nhiệm quá.

Bận bịu hơn một tiếng nấu xong thức ăn, Mạnh Ân mang cơm hộp ngồi lên xe của Triệu Anh, sau đó chạy thẳng đến Duyên Mộng.

Trước đây Hàn Trọng Viễn vẫn chôn mình trong phòng nghiên cứu, mấy hôm nay lại chiếm lĩnh một góc nhỏ trong phòng làm việc của Tề An An. Bây giờ việc hắn có cổ phần công ti đã được nhân viên trong công ti ngầm chấp nhận, hắn lại là tổng giám sát kĩ thuật của công ti, vì thế cũng không có ai cảm thấy hành động này của hắn là không đúng.

https://thuviensach.vn

Mùa đông ở thành phố S trời tối rất sớm, chạng vạng sáu giờ mà ngoài trời đã tối đen một mảnh. Cuối cùng Tề An An cũng hoàn thành việc phải làm, bắt đầu ăn bữa tối, Hàn Trọng Viễn lại chỉ vặn một chai nước khoáng ra uống.

“Cậu Hàn, rõ ràng có thể uống trà nóng, sao cậu cứ uống nước khoáng thế?” Tề An An hơi không hiểu lựa chọn của Hàn Trọng Viễn.

“Sở thích cá nhân.” Hàn Trọng Viễn đáp, nước khoáng đóng chai kín kẽ như vậy hắn vẫn có thể uống một ít, nhưng trà người khác pha sẽ khiến hắn không kiềm chế nổi mà chán ghét muốn ói.

“Trọng Viễn.” Đúng lúc này Mạnh Ân đến, ngửi thấy hương thơm truyền ra từ hộp cơm trên tay Mạnh Ân, vẻ mặt lạnh lùng của Hàn Trọng Viễn dịu đi rất nhiều.

“Em thi thế nào?” Mở hộp cơm ra, Hàn Trọng Viễn vừa ăn vừa hỏi.

“Có lẽ không tốt lắm.” Mạnh Ân có hơi áy náy, mấy bài thi đều có câu hỏi cậu không chắc chắn, câu cuối cùng trong đề Toán thì cậu hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không làm được… Trước kia Hàn Trọng Viễn không phải đứng nhất toàn trường thì cũng là hạng hai, nhưng cậu thì sợ là ngay cả học bổng cũng không lấy được.

“Không sao, lần sau cố gắng là được.” Hàn Trọng Viễn nói. Mạnh Ân rất để ý đến thành tích của mình, nhưng thật ra Hàn Trọng Viễn không hề quan tâm, thậm chí chỉ mong Mạnh Ân không đi học luôn cho rồi.

“Lần sau em nhất định sẽ cố gắng.” Mạnh Ân nghiêm túc gật đầu.

Hàn Trọng Viễn ăn thêm mấy miếng thì bỗng phát hiện đồ ăn trước mặt mình có hơi nhiều, lại hỏi: “Em ăn chưa?”

Tất nhiên là Mạnh Ân chưa ăn, cậu vội vàng đưa cơm cho Hàn Trọng Viễn đến quên cả ăn: “Anh ăn xong còn thừa để em ăn.”

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn gật đầu, sau đó lúc ăn cơm bèn ăn hết những thứ Mạnh Ân không thích ăn, thịt vịt bên trong cũng gặm hết mấy miếng xương xẩu.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn còn tăng tốc độ ăn cơm, sau đó nhân lúc thức ăn còn ấm đẩy đến trước mặt Mạnh Ân.

Tề An An thấy vậy thương cảm nhìn Mạnh Ân một cái. Trước kia cô vẫn cảm thấy Mạnh Ân có thể khiến Hàn Trọng Viễn vừa ý thật may mắn, bây giờ nhìn thấy cảnh này cũng không cho là chuyện gì tốt đẹp… Hàn Trọng Viễn lại để người ta ăn cơm thừa! Nếu như có người để cô ăn cơm thừa, thì nhất định cô sẽ trở mặt ngay.

Hiển nhiên suy nghĩ của Mạnh Ân khác Tề An An, vì cậu bưng cơm thừa lên ăn rất thoả mãn.

“Ăn xong thì rửa bát, sau đó ra đây ngồi.” Thấy Mạnh Ân ăn sạch cơm, Hàn Trọng Viễn bảo.

Mạnh Ân gật đầu đồng ý.

Hàn Trọng Viễn chờ Mạnh Ân thu dọn xong thì kéo Mạnh Ân sang phòng bên cạnh nghỉ ngơi, sau đó ngồi trên sô pha bật ti vi lên.

https://thuviensach.vn

Hầu hết nhân viên của Duyên Mộng đều đã tan ca, những người chưa tan ca bây giờ đều tụ tập ở đây. Chẳng bao lâu sau thì họ trông thấy đài truyền hình phát sóng tin tức, hơn nữa còn là tin tức có liên quan đến Duyên Mộng.

Mặc dù gặp chút khó khăn, nhưng dưới sự giúp đỡ của Tiền Mạt, Duyên Mộng đã liên hệ được với tất cả những người cần thiết trong giới truyền thông. Thậm chí Hàn Trọng Viễn còn đặc biệt cho người quay quảng cáo mới.

MC của đài truyền hình là một người đàn ông trẻ mặc âu phục: “Mấy hôm trước, đài chúng ta phát sóng tin tức một cô gái nghe nhạc bằng MP3, không may MP3 nổ tung, cuối cùng gương mặt bị huỷ hoại. Nhà đài vẫn đang tìm hiểu thêm về tin tức này, mà hôm nay, đã có kết quả, xin mời xem bản tin sau đây.”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 68: Hàng Giả

Nickname của Thôi Dĩnh là Thôi đại tiểu thư, mấy tháng trước khi Duyên Mộng tổ chức event thì cô đã từng tham gia sự kiện trên trang web chính thức của Duyên Mộng, sau cùng trúng được một chiếc MP4. Chiếc MP4 đó dùng rất tốt, Thôi Dĩnh thích ơi là thích. Vì có nó nên thỉnh thoảng Thôi Dĩnh sẽ lên dạo diễn đàn của Duyên Mộng, cũng trở thành fan trung thành của Duyên Mộng.

Mà trên mạng, vì Thôi đại tiểu thư từng khoe mình trúng được MP4, sau đó lại hoạt động hết sức sôi nổi nên có rất nhiều người biết đến cô, cô còn rất được hoan nghênh.

Nhưng lần này, sau khi Duyên Mộng bỗng nhiên rơi vào "Ải huỷ dung", hành động nói giúp cho Duyên Mộng của Thôi Dĩnh lại khiến cô hứng đủ gạch đá trên mạng.

Thấy bên dưới bài topic lên tiếng ủng hộ Duyên Mộng của mình có rất nhiều người đang nghi ngờ mình chửi mắng mình, tâm tình Thôi Dĩnh càng ngày càng xấu, rốt cuộc vẫn không chịu được lại gửi đi một bài viết: "Sản phẩm của Duyên Mộng tôi vẫn đang dùng đây, quanh tôi cũng có rất nhiều người dùng, vốn chả có vấn đề gì cả, các người dựa vào đâu mà nói Duyên Mộng là rác rưởi? Dựa vào đâu mà ở đấy mắng chửi người khác?"

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, Thôi Dĩnh nhận được hàng loạt trả lời.

“Duyên Mộng không phải rác rưởi thì là cái gì? Bán đắt như thế mà dùng thì đểu!”

“Cô giúp Duyên Mộng như thế, chả lẽ bản thân chính là người trong Duyên Mộng? Loại quỷ hút máu như các người rồi sẽ gặp báo ứng!”

“Mẹ kiếp người của Duyên Mộng chả ai ra gì… Đời này ông mày ghét nhất chính là doanh nghiệp có lòng dạ đen tối!”

…

Trong mấy câu trả lời này đủ các thể loại chửi mắng người khác, khiến Thôi Dĩnh nhìn mà trong lòng nổi giận, nhưng lại không khỏi có chút dao động – lẽ nào Duyên Mộng thật sự sản xuất một số sản phẩm chất lượng thấp? Nếu không thì sao lại có nhiều người bới lông tìm vết như vậy?

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thôi Dĩnh còn đang ngờ vực thì bỗng nhiên bên dưới có người gửi đến một đường link, Thôi Dĩnh thấy đường link kia là trang chủ của một website nào đó, không hề nghi ngờ trực tiếp bấm vào, kết quả liếc mắt là trông thấy một tin tức – "Duyên Mộng đáp lại 'Ải huỷ dung', sản phẩm mà cô gái bị huỷ hoại dung mạo sử dụng không phải là của Duyên Mộng".

Tin tức này cung cấp một cách ngắn gọn kết quả điều tra của cảnh sát, cho thấy cô gái bị huỷ hoại dung mạo không thể đưa ra bằng chứng chứng tỏ mình mua sản phẩm của Duyên Mộng, thứ còn sót lại sau vụ nổ và bao bì sản phẩm của Duyên Mộng mà trước đó cô ta đem đến tìm đài truyền hình đều có khác biệt rất lớn so với hàng chính hãng.

Mà bên dưới, phía Duyên Mộng đưa ra cách phân biệt hàng Duyên Mộng chính hãng, trên bao bì sản phẩm có một mã chống hàng giả, có thể lên mạng hoặc nhắn tin điện thoại để kiểm tra. Mà bản thân sản phẩm của Duyên Mộng, còn có một bí mật nhỏ có thể phân biệt thật giả.

Phía đưa tin còn phỏng vấn một cửa hàng chuyên doanh nào đó của Duyên Mộng, người phụ trách cửa hàng chuyên doanh kia cho biết, một tháng nay từng có ba bốn người mang sản phẩm trông giống hàng Duyên Mộng đến sửa. Tuy nhiên vì họ không đưa ra được hoá đơn mua hàng hay phiếu bảo hành, nên cửa hàng cũng không sửa giúp cho họ. Bây giờ nghĩ lại, rất có thể những sản phẩm kia là hàng nhái mà thương gia phi pháp làm ra để kiếm lời.

https://thuviensach.vn

Tin tức nói rõ ràng chân tướng, khiến Thôi Dĩnh phấn khởi vô cùng. Cô lập tức copy đường link của tin tức, sau đó quay về diễn đàn Duyên Mộng, trả lời vào một topic nói rằng bản thân mua phải sản phẩm Duyên Mộng chất lượng kém. Cùng lúc đó, cô cũng cầm MP4 của mình làm theo hướng dẫn trong tin tức để hiện ra mấy chữ "Tôi sinh ra vì bạn", sau đó lấy điện thoại chụp ảnh rồi gửi vào máy tính.

Mã chống hàng giả thì thôi đi, rất nhiều người mua hàng Duyên Mộng đã vứt bao bì đi từ lâu rồi. Nhưng mấy chữ "Tôi sinh ra vì bạn" này, chỉ cần trên tay có sản phẩm của Duyên Mộng thì sẽ có thể bấm ra. Hơn nữa đây là trò vui rất thú vị, giống như mật mã vậy, tất cả mọi người đều sẵn sàng làm thử.

Người mua được hàng chính hãng nhìn thấy bất ngờ nho nhỏ này đều hết sức vui vẻ, mấy người trước đấy vẫn luôn ầm ĩ mình bị Duyên Mộng lừa lại im hơi lặng tiếng. Không còn nghi ngờ, ấn phím trên những sản phẩm giả mạo kia, tuyệt không thể cho ra kết quả mà họ mong muốn.

Tin tức trên mạng đưa ra rồi, nhiều đài truyền hình cũng phát sóng sự việc này. Nhưng muốn hoàn toàn rửa sạch ấn tượng xấu của người khác với Duyên Mộng thì lại không hề đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Mọi người luôn đặc biệt quan tâm đến sức khoẻ của mình, sau khi nghe loáng thoáng một ít tin đồn sản phẩm của Duyên Mộng không tốt thì nhất định sẽ lựa chọn các mặt hàng cùng loại của hãng khác, mà đây cũng là điều Hàn Trọng Viễn không thể chấp nhận. Dẫu sao nhãn hàng Hải Linh mà gần đây đang quảng cáo rầm rộ đó, có lẽ kẻ đứng sau chính là Hàn Hành Diểu và Thiệu Hồng Cẩn. Chuyện của Duyên Mộng lần này, chắc cũng do chúng gây ra…

***

Tết âm lịch năm 2004 là ngày hai mốt tháng một, sớm vô cùng, bây giờ sắp đến rồi.

Khi trẻ con đều mong chờ kỳ nghỉ đông, người lớn cũng dự định đón năm mới thì Hàn Trọng Viễn thông qua Tiền Mạt, hẹn đài truyền hình trung ương làm một chương trình, tiến hành sắp xếp và đưa tin về chuyện lần này của Duyên Mộng, còn phát sóng trước thềm năm mới.

Tất nhiên, phía đài truyền hình cũng sẽ không nói trắng ra như vậy. Nhìn bề ngoài thì cách đưa tin của họ là tham khảo các tác hại của hàng giả hàng nhái, thậm chí còn xen vào những tai nạn do hàng giả hàng nhái gây ra, chẳng hạn như một đám người uống rượu giả, cuối cùng có người trúng độc chết.

https://thuviensach.vn

Chương trình này dần nói sang “Ải huỷ dung”, sau đó đưa ra so sánh cặn kẽ giữa hàng chính hãng Duyên Mộng và hàng nhái, thậm chí còn so sánh giữa sản phẩm Duyên Mộng với một sản phẩm của ngoại quốc. Sau cùng cho ra kết luận là độ an toàn của hàng Duyên Mộng là rất cao, thậm chí vượt qua cả tiêu chuẩn quốc tế. Người dân cần phải mua hàng chính hãng vì an toàn, chứ không nên tham rẻ mà mua hàng chất lượng thấp.

Chương trình này phát sóng, cũng xem như hoàn toàn rửa sạch thanh danh cho Duyên Mộng. Thậm chí linh kiện chặn ngưỡng sạc pin mà Hàn Trọng Viễn thiết kế còn nhận được rất nhiều lời khen từ trong và ngoài nước, đến mức có doanh nghiệp ngoại quốc còn liên lạc với phía Duyên Mộng hi vọng được trao độc quyền sử dụng sáng chế.

Nhất thời, danh dự của Duyên Mộng hoá tốt trở lại, thậm chí danh tiếng còn tăng thêm rất nhiều. Điều này khiến người trong Duyên Mộng từ trên xuống dưới đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng khiến một số kẻ vô cùng tức giận.

“Rốt cuộc Duyên Mộng đó có lai lịch gì? Sao ngay cả CCTV cũng giúp bọn họ!” Hàn Hành Diễu đã sắp tức điên rồi.

Chuyện của Duyên Mộng lần này, là do y sắp đặt.

https://thuviensach.vn

Y thấy được triển vọng của ngành này, sau khi Thiệu Hồng Cẩn không thu mua được Duyên Mộng bèn đưa ra ý tưởng muốn mở một công ti sản xuất MP3, MP4 của mình. Với ý tưởng này, tất nhiên Thiệu Hồng Cẩn giơ hai tay ủng hộ.

Trên tay Hàn Hành Diểu có rất nhiều vốn, sau khi làm ra một điển cứu kinh doanh thì y còn lấy được thêm một khoản tiền từ chỗ người lớn. Sau đó, công ti Hải Linh cứ như thế mà thành lập.

Vốn dĩ số vốn trong tay Hàn Hành Diểu không hề ít hơn so với Hàn Trọng Viễn lúc đầu, tất nhiên cũng tìm được rất nhiều người tài, thậm chí còn dùng lương cao dụ được nhiều kĩ thuật viên có kinh nghiệm. Nhưng cho dù như vậy thì năng lực sản xuất sản phẩm của họ cũng kém hơn Duyên Mộng và một số doanh nghiệp khác, chỉ có thể nói là tốt hơn một chút so với mấy nhãn hiệu tạp nham trong nước mà thôi.

Tuy nhiên điều này cũng chả có gì to tát. Họ không có năng lực sản xuất, nhưng không phải là có thể học hỏi à? Không phải trong nước luôn là như thế sao? Công ti nào đó phát minh ra mặt hàng này, chỉ chớp mắt là tất cả các công ti đều sẽ sản xuất theo…

Cuối cùng Hàn Hàn Diểu mua rất nhiều sản phẩm của Duyên Mộng, để kĩ thuật viên của mình nghiên cứu, đồng thời hạ “quân lệnh”, lệnh họ nhất định phải mau chóng nghiên cứu ra sản phẩm có thể đưa vào sản xuất.

https://thuviensach.vn

Trong khi những người đó nghiên cứu, y còn nhân tiện chuẩn bị tất cả trang thiết bị phục vụ cho việc sản xuất.

Đúng là những người đó nghiên cứu ra được sản phẩm có thể đưa vào sản xuất, nhưng mặt nào cũng kém hơn Duyên Mộng một chút. Nếu như đưa ra thị trường thì cũng chỉ có thể dựa vào giá rẻ để chiến thắng.

Người quản lí công ti mà Hàn Hành Diểu tìm đến cảm thấy đây cũng là một hướng đi tốt, thậm chí còn ngỏ ý rằng, trong lúc Duyên Mộng chiếm lĩnh thị trường hàng đắt tiền thị họ có thể đi đoạn đường thấp hơn, sau đó chiến thắng bằng lượng tiêu thụ. Nhưng dẫu sao Hàn Hành Diểu vẫn có phần không cam lòng – dù gì sản phẩm của Duyên Mộng cũng chỉ do một đám sinh viên tụ lại gây dựng sự nghiệp làm ra mà thôi, y dùng nhiều nhân lực vật lực như thế, lẽ nào còn bị chúng đè đầu?

Hàn Hành Diểu chỉ hơi không cam lòng thì Thiệu Hồng Cẩn lại hết sức tức giận. Vì không thu mua được nên gã rất hận Duyên Mộng, một lòng muốn hạ bệ Duyên Mộng. Bây giờ biết được công ti của mình vốn không thể sánh bằng Duyên Mộng thì cũng thôi đi, lại còn phải dè chừng Duyên Mộng, tất nhiên lửa giận bốc cao ngùn ngụt.

Thiệu Hồng Cẩn tìm Hàn Hành Diểu, bảo Hàn Hành Diểu nhất định phải cho Duyên Mộng một bài học. Hàn Hành Diểu nghĩ ngợi một lát, sau cùng nghĩ ra một cách.

https://thuviensach.vn

Kĩ thuật của Hải Linh vẫn chưa hoàn thiện, cần phải làm rất nhiều thử nghiệm, thiết bị sản xuất và công nhân tuyển dụng cũng cần mài dũa. Đã như vậy, không bằng cứ mô phỏng sản phẩm của Duyên Mộng để luyện tập?

Hàn Hành Diểu để người mình dựa theo mẫu mã của Duyên Mộng sản xuất ra một lô sản phẩm cùng loại với mặt hàng mà công ti mình đang nghiên cứu, sau đó lại làm số lượng lớn bao bì giả giống của Duyên Mộng, cuối cùng đem bán những mặt hàng này ở mấy thành phố nhỏ không có cửa hàng chuyên doanh của Duyên Mộng.

Những mặt hàng này là họ làm để luyện tập, họ vừa sản xuất vừa cải thiện, có thể tượng tượng được chất lượng sẽ kém hơn rất nhiều.

Khi những mặt hàng hết sức hoàn thiện của Hải Linh tiến vào thị trường thì các loại hàng giả của Duyên Mộng đã lưu thông trên thị trường hơn một tháng. Rất nhiều người mua phải hàng giả đã cực kì mất lòng tin vào sản phẩm của Duyên Mộng.

Ban đầu Hàn Hành Diểu và Thiệu Hồng Cẩn chỉ định bụng sẽ công bố tất cả những thứ này vào thời điểm thích hợp, thật thật giả giả làm tổn hại

https://thuviensach.vn

một chút uy tín của Duyên Mộng, chẳng ngờ cuối cùng lại có người bị huỷ hoại gương mặt vì sản phẩm của mình…

Biết được chuyện này, Thiệu Hồng Cẩn luôn ầm ĩ muốn cho Duyên Mộng một bài học lại hơi không đành lòng, nhưng Hàn Hành Diểu thì cảm thấy đây là một cơ hội cực kì tốt dành cho mình, vì thế y bèn thúc đẩy truyền thông làm lớn chuyện này lên.

Ban đầu Hàn Hành Diểu tưởng rằng sau khi phát sinh sự việc thế này, nhất định phía Duyên Mộng sẽ sứt đầu mẻ trán, chưa biết chừng công ti này còn không thể gượng dậy nổi. Nhưng ai ngờ, cuối cùng Duyên Mộng lại chống đỡ được, thậm chí còn hoá nguy thành an.

“Có vẻ bọn chúng có chút lai lịch, ban đầu lúc anh ngỏ ý để truyền thông tung tin nghi ngờ Duyên Mộng thì họ đều đồng ý, không ngờ chớp mắt đã xem anh như không khí.” Thiệu Hồng Cẩn cũng tức giận hết sức. Ban đầu khi nghe nói có người bị huỷ hoại gương mặt, gã đã từng áy náy, nhưng thấy Duyên Mộng chẳng hề hấn gì thì giờ đây trong gã chỉ còn lại tức giận.

“Xem ra chúng ta không đắc tội nổi bọn họ.” Hàn Hành Diểu thở dài một hơi, sắc mặt nhợt nhạt khiến y thoạt trông có phần đáng thương.

https://thuviensach.vn

Thiệu Hồng Cẩn thấy bộ dáng này của Hàn Hành Diểu thì bỗng chốc nổi giận: “Một ngày nào đó anh sẽ xử đẹp chúng nó! Đúng rồi Hành Diểu à, em nói xem mấy nhân viên đó của Duyên Mộng có hữu dụng với chúng ta không? Nhân viên chúng ta dụ về đều đã đến rồi.”

Lúc Hàn Hành Diểu quyết định hại Duyên Mộng thì đã cho người liên hệ với nhân viên của Duyên Mộng, dùng lương cao để đoạt người. Vốn dĩ hành động này sẽ khiến Duyên Mộng hoạ vô đơn chí, chưa biết chừng còn có thể giúp họ thu mua được Duyên Mộng, nhưng giờ… Rốt cuộc Hàn Hành Diểu nói: “Cho người đi hỏi họ xem, rồi giữ lại những ai am hiểu kĩ thuật của Duyên Mộng.”

“Chúng ta vốn không thể tiếp cận được những người nắm giữ kĩ thuật nòng cốt của Duyên Mộng, dụ đến đều là công nhân viên bình thường của Duyên Mộng.” Tâm trạng Thiệu Hồng Cẩn cũng không tốt, chỉ là nhắc đến những người này, bỗng nhiên gã nghĩ tới một chuyện thú vị, “Đúng rồi Hành Diểu à, tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng lại cùng tên với Hàn Trọng Viễn, cậu nói có thú vị không?”

“Hàn Trọng Viễn?” Nghe thấy cái tên này, Hàn Hành Diểu lập tức trợn to mắt.

“Ừ, tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng tên là Hàn Trọng Viễn, nghe nói là một người có tính cách rất tồi tệ. Có điều hắn ta dụ được một cao thủ từ nước ngoài về tên là Đàm Phi Dược, sau đó còn dụ được một

https://thuviensach.vn

người khác ở Cảng thành. Về sau rất nhiều mặt hàng đều do mấy người này thiết kế, những kĩ thuật viên kia ghen ghét bèn nói ra nói vào, nói đãi ngộ của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ tốt hơn họ mấy chục lần. Nghe nói bên phía Duyên Mộng đặc biệt cho hai người kia một tầng để làm nghiên cứu thì cũng thôi đi, còn sửa sang một tầng nhà cho họ ở, ngay cả dụng cụ thể hình cũng chuẩn bị đầy đủ." Sức khoẻ của Hàn Hành Diểu không tốt, rất nhiều chuyện đều giao cho Thiệu Hồng Cẩn xử lí, những việc này đều là Thiệu Hồng Cẩn trao đổi với những người kia mà biết được.

"Anh đi hỏi ngay xem, hỏi những người đó mặt mũi của Hàn Trọng Viễn." Bỗng nhiên Hàn Hành Diểu nói.

"Hành Diểu, không phải cậu nghĩ tổng giám sát kĩ thuật đó chính là Hàn Trọng Viễn đấy chứ? Điều này sao có thể? Hàn Trọng Viễn đó ngay cả Đại học cũng không học…"

"Hỏi một chút cũng có mất mát gì đâu nào?" Hàn Hành Diểu đáp, đúng là ngay cả Đại học Hàn Trọng Viễn cũng không học, nhưng Tiền Mạt sẽ nhìn hắn sa ngã chắc?

"Vậy để anh đi hỏi." Thiệu Hồng Cẩn rất ghét Hàn Trọng Viễn, lập tức nói.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh Thiệu Hồng Cẩn đã hỏi được đáp án. Tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng về tuổi tác mặt mũi, đều giống hệt Hàn Trọng Viễn, thậm chí còn hỏi được cả chuyện hắn từng đưa một cậu bé vị thành niên đến công ti. Ngoài chuyện này ra, họ còn biết được một việc, chính là người phụ trách hiện tại của Duyên Mộng – Tề An An, từng là trợ lí của Tiền Mạt.

“Chả trách ban đầu không cho anh đầu tư, hoá ra là có quan hệ với Hoa Viễn!” Thiệu Hồng Cẩn đập tay xuống bàn.

Sắc mặt Hàn Hành Diểu cũng trở nên hết sức khó coi. Bây giờ cảnh sát đã đang điều tra nguồn gốc của đám hàng giả kia rồi, khiến y sứt đầu mẻ trán, Hàn Trọng Viễn lại thu được cả danh lẫn lợi…

Hàn Trọng Viễn vốn là khắc tinh của y đúng không?!

Tuy nhiên Duyên Mộng có liên quan với Hàn Trọng Viễn thì sự việc sẽ không còn tệ hại như vốn dĩ nữa, thậm chí còn có thể tìm ra chỗ tốt – có lẽ ấn tượng về Hàn Trọng Viễn trong lòng chú của y sẽ càng xấu đi? Hàn Hành Diểu đã bắt đầu suy nghĩ xem, chuyện lần này phải làm thế nào để thanh minh cho mình và hắt nước bẩn sang Hàn Trọng Viễn rồi.

Suy nghĩ của hai kẻ kia, Hàn Trọng Viễn không hề hay biết.

https://thuviensach.vn

Sau khi biết Hải Linh có liên quan tới Hàn Hành Diểu và Thiệu Hồng Cẩn thì Hàn Trọng Viễn đã dự định sẽ không bỏ qua dễ dàng cho công ti này rồi. Nhưng trước đó, hắn còn có những chuyện khác phải làm, đó chính là đón tết.

Thi cuối kỳ Mạnh Ân đứng hạng hai mươi sáu, thành tích rất tốt, nhưng vì chỉ có mười người hạng đầu mới có học bổng nên cậu hết sức không hài lòng. Dù cho nhờ thứ hạng này mà cậu đã được chủ nhiệm thưởng cho một ít sổ tay các thứ rồi.

Hàn Trọng Viễn để ý thấy ưu phiền của Mạnh Ân, nhưng chỉ cho là Mạnh Ân thấy cô đơn khi năm hết tết đến, sau cùng suy nghĩ một chút bèn quyết định đưa Mạnh Ân về ở biệt thự của Tiền Mạt.

Không phải Mạnh Ân luôn mong mỏi có người cùng đón năm mới với mình à? Họ sẽ cùng đón với cậu!

Hàn Trọng Viễn không thích năm mới. Hồi bé mỗi lần tết đến hắn đều phải về nhà họ Hàn với mẹ, sau đó tự mình cảm nhận sự đối đãi khác biệt giữa mình và Hàn Hành Diểu. Không chỉ có vậy, mỗi lần năm mới Hàn Hành Diểu đều sẽ bị ốm, sau cùng khiến tất cả mọi người đều vây quanh Hàn Hành Diểu…

https://thuviensach.vn

Khi hắn ở tuổi phản nghịch mười bốn mười lăm, nếu không phải nhớ Lịch Tiếu Tiếu thì cũng chẳng muốn đến thành phố B.

Về sau hắn kết hôn với Lịch Tiếu Tiếu, tết đến cũng chẳng vui vẻ bao nhiêu. Dẫu sao lòng dạ Lịch Tiếu Tiếu cũng không đặt trên người hắn. Còn về những năm ở bên Mạnh Ân kia…

Khi đó hắn đầy thù hận, dù cho Mạnh Ân có cố gắng khơi lên không khí thì cũng chẳng hề náo nhiệt. Sau này thì Mạnh Ân cũng không bày vẽ gì nữa.

Nhưng bây giờ, tất cả mọi thứ đều đã khác. Nhìn Mạnh Ân bên cạnh nghe đến ăn tết thì rõ ràng rất vui vẻ, Hàn Trọng Viễn cũng nổi lên hứng thú với năm mới: “Mạnh Ân, lát nữa chúng ta đi sắm đồ tết, ngày mai giao thừa, anh sẽ mừng tuổi.” Không phải Mạnh Ân từng nói là chưa bao giờ được nhận tiền mừng tuổi à? Sau này hắn sẽ mừng, mừng đến khi nào tóc trên đầu hai người bạc trắng.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 69: Năm Mới

Nhìn chung việc đón tết ở miền Nam không bị đặt nặng như ở miền Bắc. Mà một thành phố lớn như thành phố S, hội tụ người từ khắp năm châu bốn bể, tất nhiên cũng có nhiều cách đón tết, mỗi cách lại hoàn toàn khác nhau.

Chồng vừa mất sớm lại không có con nên tết đến thím Lưu cũng không rời khỏi nhà họ Tiền, vẫn chăm sóc cho đám Tiền Mạt như bình thường, vì thế tất cả công việc đón tết ở nhà họ Tiền đều do bà xử lí.

Nghe Hàn Trọng Viễn nói muốn đưa Mạnh Ân đi sắm tết, bà bật cười: "Bây giờ còn sắm tết gì nữa? Hồi đó chúng ta phải đi sắm tết là vì mấy ngày năm mới muốn mua đồ đều chả có chỗ nào bán cả, nhưng bây giờ siêu thị ba mươi tết còn mở cửa, đồ ăn trong nhà cũng chả thiếu gì, thì còn phải mua gì nữa chứ?"

"Thím Lưu, hồi đó tết đến mọi người hay mua những gì?" Mạnh Ân tò mò hỏi. Bản thân Lý Thục Vân không ăn tết, mỗi lần tết đến đều sẽ đưa cậu đến chỗ Mạnh Kiến Kim. Mặc dù như vậy thì cậu có thể ăn được chút đồ ngon, nhưng trong lòng nhất định không hề thoải mái. Thỉnh thoảng Mạnh Kiến Kim đưa đám Trình Ninh San và Mạnh Manh ra ngoài ăn cơm, còn cậu thì không thể không chờ đợi trong gió rét.

https://thuviensach.vn

“Thật ra hồi đó đến tết chúng ta không mua nhiều đồ đâu, hơn nữa mới sang tháng mười hai đã bắt đầu chuẩn bị rồi, có người còn chuẩn bị sớm hơn nữa kìa. Đầu tiên là phải chuẩn bị một cái thủ lợn hoặc một miếng thịt lợn ướp muối để dành cúng tết, sau đó đi làm mấy cái bánh tổ[1], mua một giỏ măng khô… Nhà ở nông thôn ai cũng nuôi gà, lúc đến tết cũng không cần mua gà, thịt một con của nhà mình là được.” Thím Lưu cười nói. Bà và Tiền Mạt là đồng hương, quê cách thành phố S cũng không xa, “Hồi đó mọi người còn nghèo, lúc sắm tết không mua nhiều đồ, cũng chỉ có hai dây pháo, còn thừa tiền thì mua thêm chữ phúc thôi.”

[1] Bánh tổ: Loại bánh truyền thống dịp năm mới của TQ. Ở Việt Nam, bánh tổ cũng là loại bánh truyền thống dịp tết của người Quảng Nam.

“Đúng đấy, hồi đó chẳng ai có tiền cả.” Tiền Mạt cũng hơi hoài niệm, “Con còn nhớ hồi bé tết đến sang nhà người quen, trên bàn toàn là cải thìa, củ cải, đậu phụ, còn mấy món như thịt heo hay thịt gà thì bình thường người lớn sẽ không ăn. Trẻ con cũng chỉ được ăn một miếng, có lần thằng nhóc Tiểu Tùng đó ăn một miếng rồi còn muốn ăn nữa, bố con sẽ đạp cho nó một cái bên dưới gầm bàn. Cả cá nữa, rất nhiều lúc trên bàn có cá trứng, thằng nhóc nào đó ngắm cá, mỗi lần khách đến đều bày ra ngắm.” Lúc nhắc tới em trai Tiền Tùng của mình, Tiền Mạt không kìm được khẽ thở dài một hơi.

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt và thím Lưu kể lại việc đón tết trước đây, đều có phần thổn thức. Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân đang chăm chú lắng nghe Tiền Mạt kể chuyện, lại lặng lẽ đau lòng.

Cuộc sống trước kia của Mạnh Ân, cũng chẳng tốt hơn quá khứ của Tiền Mạt và thím Lưu là bao.

Có thím Lưu ở đây, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân không cần phải đi mua sắm nữa. Suy nghĩ một lát, Hàn Trọng Viễn quyết định dẫn theo Mạnh Ân, để Triệu Anh đưa cậu đi đến một cửa hàng chuyên bán pháo hoa ở ngoại ô thành phố S, sau đó vung tiền mua rất nhiều.

Lúc ra khỏi nhà họ Tiền thì đã là chiều. Hàn Trọng Viễn biết quá nửa là mình phải ăn cơm bên ngoài, bèn để thím Lưu chuẩn bị trước một ít đồ ăn, vì thế mua xong pháo hoa vẫn chưa về nhà mà đưa Mạnh Ân đến một nhà hàng gần đó.

Mạnh Ân tự xem thực đơn gọi hai món ăn, sau khi vệ sĩ cũng ngồi hết xuống một bàn khác, Hàn Trọng Viễn bèn lấy ra một hộp sushi.

Hàn Trọng Viễn không ăn đồ ngoài quán, nhưng cũng không ghét thức ăn mà thím Lưu nấu. Tiền mạt rất bận, hồi nhỏ hầu như hắn đều được thím Lưu chăm. Đời trước thím Lưu vẫn luôn đứng về phía hắn, dù cho sau này

https://thuviensach.vn

hắn gặp phải đả kích nghiêm trọng thì cũng không ghét thím Lưu. Chỉ tiếc thím Lưu lớn tuổi, lại không học vấn, cuối cùng cũng không giúp gì được cho hắn, lại bị Lịch Tiếu Tiếu đuổi đi trông coi ở rất xa.

Sushi thím Lưu làm, hiển nhiên khác biệt đẳng cấp với đồ ăn Mạnh Ân nấu.

Sushi đã được cắt, miếng nào miếng nấy nhỏ bằng ngón út, các loại nguyên liệu bao lấy cơm trắng bên trong. Ở trong còn có dưa leo thím Lưu tự muối, hương vị thơm ngon mà nhìn cũng đẹp, không hề thua kém sushi bán trong nhà hàng.

Tất nhiên, nếu thím Lưu không cho vào một số nguyên liệu quý giá thì dù sushi có ngon thế nào, về cơ bản cũng chỉ như một loại cơm nắm tiện mang theo mà thôi, thật ra vẫn không sánh được với đồ ăn nóng.

Mạnh Ân ngồi đối diện Hàn Trọng Viễn. Cậu gọi hai món, một là thịt hầm, còn một là ngư hương nhục ti[2]. Bấy giờ đang ăn đến mức đầu mũi đổ mồ hôi, mùi hương nghi ngút cũng khiến Hàn Trọng Viễn nghĩ, về nhà phải bảo thím Lưu nấu cá cho mình mới được.

[2] Ngư hương nhục ti: Là món ăn truyền thống đặc sắc của Tứ Xuyên, vì gia vị có mùi của cá nên mang tên như vậy (ngư hương có nghĩa

https://thuviensach.vn

là mùi cá), chứ thực chất nguyên liệu chính của món này là thịt heo.

Mặc dù đồ ăn rất thơm, nhưng nước mắt Mạnh Ân trào ra vì cay quá. Lúc gọi món cậu còn tưởng rằng thịt hầm là dùng nước trắng để nấu thịt heo, nhưng thực tế nước luộc thịt cay ơi là cay, rõ ràng đã được cho thêm rất nhiều gia vị.

Từng miếng thịt nhỏ lơ lửng trong bát nước dùng đỏ rực, ở bên dưới thịt có một lớp giá đỗ, thoạt nhìn đã thấy món này cực kì cay, khiến người ta chẳng dám nếm thử, nhưng khi ăn vào sẽ thấy rất sướng. Khốn nỗi trước kia Mạnh Ân ít có cơ hội ăn cay, vì thế mặc dù hai món trước mắt đều đã giảm cay, cậu vẫn có phần không chống đỡ nổi.

Nhưng không ăn thì cậu lại thấy tiếc, dù sao hai món này cũng rất thơm, giá lại còn đắt…

Gắp giá đỗ và thịt lên, chờ tất cả nước dùng bên trên nhỏ hết xuống, Mạnh Ân mới dám ăn tiếp, sau đó lại lập tức nhét vào một đũa cơm trắng…

Bình thường đồ cay có tác dụng khai vị, sau cùng Mạnh Ân ăn thêm một mạch bốn bát cơm nhỏ. Tất nhiên, đây cũng là do cậu thấy tiếc đồ ăn thừa.

https://thuviensach.vn

“Ăn xong chúng ta đi đốt pháo hoa.” Hàn Trọng Viễn lên tiếng. Thành phố cấm đốt pháo hoa, nhưng ở ngoại ô thì vẫn có chỗ được đốt. Lần này hắn đưa Mạnh Ân ra ngoài chính vì muốn đốt pháo hoa – nghe nói, đưa người mình thích đi ngắm pháo hoa là một việc vô cùng lãng mạn.

“Đốt những cái chúng ta mua kia ạ?” Mạnh Ân vô thức hỏi.

“Tất nhiên.” Hàn Trọng Viễn kéo người vào trong ô tô, thừa dịp Triệu Anh đang tính tiền chưa lên xe bèn hôn lên môi Mạnh Ân, “Cay quá.”

Mạnh Ân bị hành động của Hàn Trọng Viễn làm giật mình, quên sạch những gì muốn hỏi, mãi đến khi trông thấy Hàn Trọng Viễn mang tất cả pháo hoa ra một bãi đất trống.

“Hay là mình mang một ít về đốt cùng các dì?” Mạnh Ân kéo tay Hàn Trọng Viễn.

“Không cần đâu, hơn nữa ở đó không được đốt pháo hoa.” Hàn Trọng Viễn xoa đầu Mạnh Ân, đốt một ống pháo hoa.

https://thuviensach.vn

Một ống pháo hoa này, cậu nhớ Hàn Trọng Viễn mua hết hơn bốn trăm! Lúc trước Mạnh Ân thấy Hàn Trọng Viễn vung tiền mua pháo hoa, tưởng là Tiền Mạt muốn xem hoặc công ti yêu cầu nên hoàn toàn không ngăn cản. Nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn đốt từng ống từng ống pháo hoa ngay trước mặt cậu, những ống pháo hoa kia, cộng lại cũng phải ba nghìn tệ!

Pháo hoa đúng là rất đẹp. Mạnh Ân còn nhớ có một lần vì muốn ngắm pháo hoa mà thậm chí, vào ngày lạnh nhất của mùa đông còn đợi hết mấy tiếng trên quảng trường ở gần đấy, nhưng đó là pháo hoa miễn phí… Mà bây giờ, chỉ cần nghĩ đến đốt một lần là hết ba nghìn tệ như thế này, Mạnh Ân lại không khỏi đau lòng, cũng không cảm thấy pháo hoa này đẹp nữa.

Hơn ba nhìn tệ cứ như vậy bay biến, thế không phải là lãng phí ư?

“Đốt pháo hoa xong, chúng ta đi xem phim.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

“Đã muộn lắm rồi…”

https://thuviensach.vn

“Anh vẫn chưa đưa em đi xem phim bao giờ.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp quyết định, lúc đến rạp chiếu bóng thì chọn một bộ phim hài mà nhiều năm sau hắn và Mạnh Ân từng cùng nhau xem.

Bây giờ đã là hai chín tết, rất nhiều người đã được nghỉ, vì thế rạp chiếu bóng hết sức náo nhiệt. Hàn Trọng Viễn không mua được vé chỗ tốt nên ngồi cùng Mạnh Ân ở trong góc phía sau.

Trên màn hình hiện lên cảnh phim hài hước gây cười, nhưng Mạnh Ân lại hơi hoảng hốt – lần đầu tiên cậu biết, hoá ra xem phim lại đắt như vậy…

Mặc dù phát hiện biểu tình đau xót của Mạnh Ân nhưng Hàn Trọng Viễn chỉ cảm thấy Mạnh Ân như vậy rất đáng yêu, lại không hề biết cách hẹn hò của mình khiến Mạnh Ân không đỡ nổi.

Sau khi đưa Mạnh Ân đi xem phim thì Hàn Trọng Viễn hài lòng về nhà, thậm chí cực kì hiếm có là không đi kiểm tra tình hình hiện tại của Duyên Mộng – dù sao nếu Duyên Mộng thật sự xảy ra vấn đề gì, nhất định Tề An An sẽ liên lạc với hắn đầu tiên.

Mạnh Ân để ý thấy tâm trạng của Hàn Trọng Viễn rất tốt, cũng khiến cậu nuốt vào mấy lời muốn nói. Tuy cậu cảm thấy đốt pháo hoa phí tiền

https://thuviensach.vn

quá, nhưng nếu Hàn Trọng Viễn thích thì cậu có tư cách gì ngăn cản? Tiền Hàn Trọng Viễn tiêu cũng đâu phải là của cậu.

Hôm sau chính là giao thừa.

Mặc dù mùng một đầu năm mới bắt đầu đến tết, nhưng bình thường mọi người vẫn coi trọng giao thừa hơn. Ở thành phố S, rất nhiều người đã lược bớt các hoạt động như thắp hương, cúng Táo Quân, nhưng sẽ chả có ai lược bớt bữa cơm giao thừa. Hôm ấy thức ăn mà thím Lưu nấu lại càng cực kì phong phú.

Trong phòng ăn của ngôi biệt thự rộng lớn, bốn người họ cùng nhau ăn bữa cơm mĩ vị. Tuy rằng ít người, nhưng bầu không khí hết sức vui vẻ, cho đến khi điện thoại của Tiền Mạt đổ chuông.

Tiền Mạt nhìn dãy số hiện trên màn hình điện thoại, nhất thời nụ cười bên môi nhạt đi. Từ lúc nghỉ hè, sau khi Hàn Trọng Viễn phát biểu mấy lời trong bữa tiệc kia thì rạn nứt giữa Hàn Thận và cô càng ngày càng lớn.

Lúc mới biết chuyện con trai mình sống lại, Tiền Mạt còn nghĩ rằng nhất định mình có thể thuyết phục Hàn Thận, để Hàn Thận đứng về phía hai mẹ con họ. Nhưng bây giờ, cô biết điều đó đã là bất khả thi rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Thận có tình cảm với họ, nhưng sao thứ tình cảm này có thể sánh với cha mẹ sinh thành nuôi dưỡng ông ta? Cả Hàn Hành Diểu nữa… Hàn Thận nuôi Hàn Hành Diểu nhiều năm như thế, tốn nhiều công sức vào Hàn Hành Diểu lắm bệnh nhiều tật như thế, chỉ e tình cảm với Hàn Hành Diểu, đã vượt qua con ruột rồi!

“Cò chuyện gì?” Sau cùng Tiền Mạt vẫn nghe máy.

“Tiền Mạt, ngay cả năm mới mà em cũng không về!” Hàn Thận nghiến răng nghiến lợi nói. Bố mẹ ông ta đã nói hết rồi, nếu Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn quay về xin lỗi thì họ sẽ không nhắc lại chuyện cũ nữa. Kết quả ngay cả năm mới mà Tiền Mạt cũng không về nhà.

“Hàn Thận, đó không phải là nhà của tôi. Hơn nữa, không phải ngay cả năm mới anh cũng không về đấy à?” Tiền Mạt cười lạnh nói.

“Ý em là gì hả Tiền Mạt? Em không muốn đón tết cùng anh sao?” Hàn Thận cũng cực kì tức giận, sao nhà của ông ta lại không phải là nhà của Tiền Mạt cơ chứ?

https://thuviensach.vn

“Câu này phải hỏi anh mới đúng, Hàn Thận, nếu anh ngại hai mẹ con tôi phiền phức, vậy li hôn đi.” Tiền Mạt đáp, cô vẫn luôn chịu đựng những khó dễ nhỏ nhặt của nhà họ Hàn, là bởi Hàn Thận đứng về phía cô, nhưng bây giờ đã không còn nữa rồi.

“Tiền Mạt! Tôi thật sự nhìn nhầm cô rồi! Tôi cứ tưởng giữa chúng ta có tình cảm, không ngờ cô lại tuyệt tình như thế… Trước đây Hành Diểu nói cô giật dây Duyên Mộng đối đầu với Hải Linh tôi còn không tin, bây giờ xem ra đây là sự thật…” Giọng nói của Hàn Thận có phần mỏi mệt, “Tiền Mạt, Trọng Viễn còn trẻ, cô định dung túng nó như thế thật ư? Cô không sợ cuối cùng dung túng quá đà, sẽ khiến nó mắc phải sai lầm lớn à?”

Việc Hàn Hành Diểu mở một công ti điện tử mang tên Hải Linh, Hàn Thận biết, thậm chí còn vay hai triệu cho Hàn Hành Diểu.

Thấy Hàn Hành Diểu tự mình học hỏi mà mở nhà máy, Hàn Thận không khỏi tự hào về y, cả vinh dự nữa. Nhưng ông ta không ngờ Hải Linh mới mở chưa bao lâu, Hàn Hành Diểu đã nói với ông ta rằng Duyên Mộng nhất quyết đối đầu với Hải Linh, mà có lẽ đây là việc do Tiền Mạt thúc đẩy.

Hàn Trọng Viễn mới mười tám tuổi, vừa tốt nghiệp Trung học mà lại có thể làm tổng giám sát kĩ thuật của Duyên Mộng, Hàn Thận không tin trong này không có bút tích của Tiền Mạt!

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt bố trí Hàn Trọng Viễn vào Duyên Mộng thì cũng không sao, nhưng biết Hải Linh là của Hàn Hành Diểu mà lại dung túng Hàn Trọng Viễn đối đầu với Hải Linh thì thật không chấp nhận được!

"Ngay cả con ruột của mình mà anh cũng không tin?" Tiền Mạt thở dài, trước kia Hàn Trọng Viễn ngoan ngoãn với Hàn Thận như thế, không ngờ Hàn Thận lại chẳng hề tin hắn… Cô đã từng thủ thỉ với Hàn Thận, nói rằng mình và Hàn Trọng Viễn bị đối xử bất công ở nhà họ Hàn, nhưng Hàn Thận vẫn tin tưởng những kẻ đó, bây giờ cô không còn gì để nói.

Bây giờ Hàn Trọng Viễn hoàn toàn là một thằng con ngỗ nghịch, còn có thể tin được cái gì? Hàn Thận muốn chất vấn, lại phát hiện Tiền Mạt đã cúp máy rồi.

Lửa giận trong lòng gần như không kìm nén được, trên hành lang, Hàn Thận thở hồng hộc một hồi, mới trở lại bàn ăn.

"Tiền Mạt nói sao?" Hàn Quảng Đào nhìn con trai mình.

"Cô ấy lại nổi giận với con." Hàn Thận cười khổ.

https://thuviensach.vn

“Nó giận thì mày phải dỗ chứ.” Hàn Quảng Đào nói. Lão không thích Tiền Mạt, thậm chí còn ghét cô con dâu này, nhưng sẽ không cho phép con trai mình thật sự xa cách Tiền Mạt, dẫu sao bây giờ tài sản của Tiền Mạt cũng vượt xa nhà họ Hàn.

Hàn Thận nghe bố mình nói thế thì bất mãn với Tiền Mạt lại càng lớn, ngay cả ấm ức Tiền Mạt phải chịu trước kia, ông ta cũng cảm thấy là do tính tình Tiền Mạt bướng bỉnh quá, hoặc là hiểu nhầm ý của bố mẹ mình.

“Chú, đều tại con không tốt, nếu không phải con nói chuyện của Hải Linh…” Hàn Hành Diểu tỏ ra áy náy.

“Hành Diểu, chuyện này không liên quan đến con.” Hàn Thận an ủi cháu mình một câu, sao con trai của ông ta lại không thể dễ mến như cháu ông ta cơ chứ?

Tuy Hàn Thận nói vậy, nhưng vợ con không ở bên, thậm chí vợ còn nhắc đến li dị với ông ta, vẫn khiến ông ta hơi không yên lòng. Bầu không khí trong nhà họ Hàn, cũng không còn tốt như trước nữa.

Bấy giờ, đám Tiền Mạt đã ăn xong bữa cơm giao thừa.

https://thuviensach.vn

Quê của Tiền Mạt không có truyền thống ăn sủi cảo đón năm mới, thậm chí còn không cả thức qua đêm, nhưng lại có tập quán xem chương trình đêm xuân. Ăn cơm xong, hai người Tiền Mạt và thím Lưu ngồi trên sô pha xem ti vi.

Mạnh Ân nhìn cảnh tượng này có hơi hâm mộ, thật ra cậu vẫn hơi nhớ Lý Thục Vân. Đúng là Lý Thục Vân đối xử với cậu rất tệ, nhưng dù sao Lý Thục Vân cũng nuôi cậu khôn lớn, hơn nữa thỉnh thoảng Lý Thục Vân cũng sẽ đối tốt với cậu… Nhưng mà, có lẽ Lý Thục Vân chỉ mong cậu không tồn tại đúng không?

Nghĩ đến đây, Mạnh Ân không khỏi có phần suy sụp.

“Em có thể gọi điện thoại cho mẹ, thật ra anh đã bảo người gửi đồ tết cho bà ấy rồi, em không cần lo cho bà ấy.” Hàn Trọng Viễn nói. Từ sau khi biết được bản chất của người nhà họ Lý thì mỗi dịp lễ tết, Hàn Trọng Viễn sẽ gửi ít đồ cho Lý Thục Vân, để người nhà họ Lý cho rằng Mạnh Kiến Kim vẫn chưa quên Lý Thục Vân, sau đó đối xử với Lý Thục Vân tốt hơn một chút, như vậy chắc chắn Lý Thục Vân sẽ không rời khỏi nhà họ Lý.

“Cảm ơn.” Mạnh Ân cảm kích nhìn Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn lại không kìm được muốn hôn Mạnh Ân rồi.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không hứng thú lắm với chương trình đêm xuân, vì thế hơn chín giờ Hàn Trọng Viễn đã cho cậu đi ngủ. Chờ Mạnh Ân đi rồi, hắn đến bên cạnh Tiền Mạt: “Hàn Thận đã nói gì?”

“Nói mẹ giật dây Duyên Mộng gây khó dễ cho Hải Linh.” Tiền Mạt cười lạnh một tiếng.

“Thế sao? Vậy con không làm chuyện này thì đúng là có lỗi với ông ta rồi.” Hàn Trọng Viễn bật cười. Hắn thông qua rất nhiều quan hệ, để cảnh sát đi điều tra nguồn gốc của đám hàng giả kia, e là Hàn Hành Diểu sợ nên mới nói vậy trước mặt Hàn Thận.

Hàn Hành Diểu đi trước một bước, nói với Hàn Thận và những người khác rằng Duyên Mộng muốn gây phiền phức cho y, như vậy đến lúc cảnh sát tra được ra y, chưa biết chừng người khác sẽ cảm thấy Duyên Mộng hãm hại y. Những người đó cảm thấy y đáng thương, có lẽ sẽ còn giúp y thoát tội, giúp Hải Linh vượt qua ải khó khăn.

Lý tưởng hơn là, chưa biết chừng người làm con trai như hắn sẽ để lại ấn tượng không tốt trong Hàn Thận mà phải buông tha cho Hải Linh.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, hắn có thể làm như vậy ư?

E là Hàn Hành Diểu cứ tưởng, hắn chỉ có thể dựa vào việc điều tra xuất xứ của lô hàng giả kia để đối phó với Hải Linh đúng không? Thế này cũng coi thường họ quá rồi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 70: Đưa Ra Ánh Sáng

Đêm giao thừa có rất nhiều người không ngủ, Lý Thục Vân cũng vậy, ngồi trong phòng khách ở tầng dưới chờ đến mười hai giờ.Ở thị trấn nhỏ này, mùng một tết đều sẽ mở cửa đốt pháo. Vốn dĩ ban đầu là sáng mùng một tết khi mở cửa ra thì sẽ đốt hai dây pháo, báo hiệu một năm kế tiếp thành công phát đạt. Nhưng sau này không biết từ đâu lại có một cách nói, nói rằng nên đốt pháo càng sớm càng tốt nên dần dần cũng thay đổi – bây giờ, hầu hết mọi người trong thị trấn đều chờ qua mười hai giờ thì sẽ mở cửa đốt pháo ngay.

Có rất nhiều người miền Nam không thức đêm chờ năm mới, ở nơi nhỏ bé lại càng chẳng có bao nhiêu người quen thức đêm. Trước kia mọi người ai cũng ngủ rất sớm, nhưng bây giờ vì đốt pháo mà họ đều gắng gượng không ngủ, Lý Thục Vân chính là một trong số đó.

Thật ra Lý Thục Vân không thích ngủ muộn, nhưng bố mẹ đã dặn bà ta rằng nhất định phải đốt pháo thật sớm, bà ta cũng chỉ có thể gắng gượng không ngủ, một mình ở dưới nhà chờ tới mười hai giờ.

Trong phòng khách rất lạnh, dù Lý Thục Vân có đắp chiếc áo bông lên chân thì cũng chẳng đỡ hơn được bao nhiêu. Mà trong cơn lạnh giá ấy, bà ta lại nhớ đến con trai của mình.

https://thuviensach.vn

Không biết thằng nhóc kia thế nào rồi… Người đàn ông đó thích nó, chắc sẽ đốt tốt với nó chứ? Chẳng qua một thằng bé như vậy, tương lai quá nửa là chả có tiền đồ gì.

Âm thầm thở dài, Lý Thục Vân lại nghĩ đến Lý Văn. Lý Văn bằng tuổi Mạnh Ân, bây giờ đang học năm hai Trung học, không chỉ ưa nhìn mà thành tích học tập cũng giỏi, con trai của bà ta vốn không thể nào so sánh được. Bà ta ở nhà họ Lý, sau này còn phải nhờ vào Lý Văn dưỡng lão, đúng là nên đối tốt với Lý Văn hơn một chút…

Nghĩ vậy, Lý Thục Vân bèn lấy len ra bắt đầu đan áo len cho Lý Văn. Ban đầu khi mẹ Lý bảo bà ta làm việc này, vì bận rộn quá mà bà ta còn hơi không vui, nhưng bây giờ nghĩ thông thì lại hết sức để ý.

Chờ mười hai giờ vừa đến, Lý Thục Vân lập tức xông ra ngoài. Bà ta đã từng chứng kiến cảnh pháo nổ làm người bị thương nên không dám trực tiếp cầm bật lửa châm pháo, bèn tìm một cây nến, sau đó mới châm ngòi pháo. Chậm chạp một phen như vậy, pháo nhà người khác đã vang lên trước rồi.

Bố Lý mẹ Lý đều là người già giấc nông, bấy giờ bị đánh thức nhưng không nghe thấy tiếng pháo của nhà mình, lại ở trên tầng mắng um lên, Lý

https://thuviensach.vn

Thục Vân chỉ có thể tăng nhanh tốc độ…

Mà cùng lúc ấy, Hàn Trọng Viễn để bao lì xì tiền mừng tuổi ở dưới gối của Mạnh Ân, sau đó ôm Mạnh Ân thật chặt.

Mạnh Ân bị ôm có phần không quen, hơi giãy một cái nhưng không giãy ra được, cũng chỉ có thể nằm im.

***

Sáng mùng một tết, thím Lưu cắt bánh tổ thành từng miếng nhỏ, sau đó dùng cải thìa đã ngấm sương nấu một nồi cháo rau bánh tổ. Đây cũng không phải món gì ngon quá mức, nhưng là một món ăn mà quê của bà và Tiền Mạt hay ăn.

Cải thìa ngấm sương ngọt lịm, tay nghề của thím Lưu cũng tốt, vì thế món cháo rau bánh tổ mà bà nấu rất được yêu thích, Mạnh Ân còn đặc biệt hỏi cách làm.

“Anh không thích ăn bánh tổ lắm.” Thấy dáng vẻ hào hứng của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn lén tìm riêng cậu, Mạnh Ân thích loại bánh tổ dinh

https://thuviensach.vn

dính còn dễ gây đầy bụng này, nhưng hắn không thích. Thỉnh thoảng ăn một lần cũng được, chứ hắn chẳng mong đây trở thành món thường xuyên xuất hiện trên bàn ăn. Tất nhiên còn có một phần, đó chính là dạ dày của Mạnh Ân không tốt, không thể ăn nhiều mấy món như bánh tổ.

"Dạ…" Mạnh Ân gật đầu, từ bỏ ý định mua bánh tổ.

Ăn sáng xong Tiền Mạt đi ra ngoài, Hàn Trọng Viễn không có ý định đi chúc tết người khác, bèn đưa Mạnh Ân lên gác học tiếng Anh.

Chuyến đi Cảng thành dạo trước, sau khi phát hiện rất nhiều người ở đó đều nói tiếng Anh, thậm chí Hàn Trọng Viễn mua đồ cũng thường nói chuyện với người khác bằng tiếng Anh, nhiệt huyết học tiếng Anh trong Mạnh Ân tăng vọt. Nhưng hôm nay Hàn Trọng Viễn chủ động đối thoại bằng tiếng Anh với cậu thì cảm xúc mãnh liệt nhất trong cậu vẫn là kinh ngạc vì được hậu đãi.

Được Hàn Trọng Viễn ôm, câu được câu không nói chuyện bằng tiếng Anh với Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân không kìm được thất thần.

Hàn Trọng Viễn luôn tỏ ra lưu luyến cậu, nhưng cậu đã từng phát hiện một chuyện vào lúc nửa đêm – Hàn Trọng Viễn dùng tay giải quyết dục vọng của mình.

https://thuviensach.vn

Liệu có phải, Hàn Trọng Viễn vẫn thích con gái? Nếu không… Không phải trong máy tính nói rằng người ta thích nhất là con trai ở lứa tuổi này của cậu à? Nhân vật nam trong những bộ truyện tranh đó trông toàn là mười sáu mười bảy tuổi…

Trước kia Mạnh Ân rất ngây thơ, không biết rất nhiều chuyện. Nhưng sau khi sống chung với Hàn Trọng Viễn lên mạng, lúc đi Cảng thành lại trông thấy mấy quyển sách và truyện tranh trong chung cư của Trịnh Kỳ thì những điều cần biết cậu đều biết cả.

“Em đang nghĩ cái gì?” Hàn Trọng Viễn có phần không vui khi thấy Mạnh Ân thất thần.

“Không có gì…” Mạnh Ân vội vã lắc đầu.

“Vậy chúng ta tiếp tục.” Hàn Trọng Viễn lại nói, song lời vừa ra khỏi miệng thì cửa phòng có tiếng gõ cửa.

Khách đến nhà, vẫn là một vị khách mà Hàn Trọng Viễn nhất định phải gặp – ông ngoại của hắn đưa cả nhà Tiền Tùng đến.

https://thuviensach.vn

Từ chỗ con trai mình, sau khi Tiền Mạt biết rằng nếu không dạy dỗ tốt thì tương lai em trai mình sẽ làm ra chuyện khốn nạn, bèn bắt đầu dốc nhiều công sức dạy dỗ người em trai này.

Đầu tiên, tất cả chức vụ của Tiền Tùng ở Hoa Viễn đều bị Tiền Mạt xoá bỏ. Sau đó, Tiền Mạt còn cắt đứt nguồn trợ cấp cho Tiền Tùng, vơ vét tiền mặt bên người Tiền Tùng bổ sung vào phần thâm hụt mà gã gây ra cho Hoa Viễn.

Sau cùng, Tiền Tùng chỉ có thể tự mình đi xử lí khoản nợ đánh bạc.

Hơn nửa năm nay đúng là Tiền Tùng sống chả ra sao. Gã là em trai duy nhất của Tiền Mạt, vốn dĩ tài sản rất dư dả, ở thành phố S có nhà có xe có cửa hàng, nhưng bây giờ cũng chẳng còn lại gì… Tất nhiên đây cũng không thể xem là chuyện xấu, sau khi Tiền Mạt nhất quyết không trả nợ giúp gã, cuối cùng gã không còn đánh bạc nữa, hay nói đúng hơn là không dám đi đánh bạc.

Nhưng không đánh bạc thì cuộc sống sau đó vẫn nảy sinh vấn đề. Nếu không phải thế thì mùng một đầu năm, Tiền Tùng sẽ chẳng đến cửa thỉnh tội.

https://thuviensach.vn

Mẹ của Tiền Mạt đã qua đời, bố cô là một người đàn ông rất trầm tính. Người đàn ông này không có học vấn gì cả, mọi mặt đều rất bình thường. Chỗ không bình thường duy nhất, e chỉ có việc ông hết sức yêu thương con cái so với những người ở nông thôn. Nếu không phải vậy thì một cô gái như Tiền Mạt cũng không thể đi học Đại học.

Mặc dù khoảng thời gian này Tiền Mạt không cho Tiền Tùng tiền, nhưng lại chăm sóc rất chu đáo cho người bố sống chung với Tiền Tùng, còn đặc biệt mời về một hộ sĩ chuyên nghiệp. Vậy nên tuy rằng Tiền Tùng gầy đi rất nhiều vì lo nghĩ, thì tinh thần của bố Tiền lại rất tốt.

Tuy nhiên bố Tiền lại không biết nói sao, sau khi thấy Hàn Trọng Viễn thì gọi hắn một câu, cho hắn một bao lì xì rồi cũng không nói thêm gì nữa, cuối cùng vẫn là Tiền Tùng đánh tan bế tắc: “Tiểu Viễn, mẹ con đâu? Chị không có đây à?”

“Chắc là mẹ đi chúc tết rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp, Tiền Mạt phải đến chỗ Lý Thành Phong.

“Chị mà cũng phải đi chúc tết người khác à? Bao giờ thì về?” Tiền Tùng lại hỏi.

https://thuviensach.vn

“Con không biết.” Trông Hàn Trọng Viễn chẳng muốn nói chuyện cùng Tiền Tùng gì cả.

Mấy tháng nay Tiền Tùng đến chỗ Tiền Mạt khá nhiều, cũng biết ít chuyện Hàn Trọng Viễn thay đổi tính tình, không để ý đến bộ dạng lạnh nhạt của Hàn Trọng Viễn, tiếp tục tìm chủ đề nói chuyện.

Vợ của Tiền Tùng kết hôn với Tiền Tùng rất sớm, khi đó Tiền Mạt mới tốt nghiệp Đại học không lâu, nhà họ Tiền cũng chẳng giàu có gì, tất nhiên cô không thể có gia thế hiển hách. Thực tế, mấy năm nay cô và Tiền Tùng đều dựa vào Tiền Mạt mới có thể sống tốt, vì thế cô cũng có phần nịnh nọt Hàn Trọng Viễn.

Khi cặp vợ chồng này đang cố gắng lấy lòng Hàn Trọng Viễn, thì cô con gái duy nhất Tiền Xảo Vũ của họ lại nhìn Hàn Trọng Viễn bằng ánh mắt mang theo căm hận.

Tiền Xảo Vũ nhỏ hơn Hàn Trọng Viễn một tuổi, từ bé đến lớn chưa từng chịu khổ, thế mà hơn nửa năm nay cuộc sống lại hết sức vất vả, tất nhiên oán hận một cách rõ ràng cả nhà người bác giàu có lại không chịu giúp đỡ bố mình.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn chỉ xem như không thấy sự oán hận của cô bé. Đời trước cô em họ này ra nước ngoài từ rất sớm, không liên lạc cũng chẳng có ân oán gì với hắn, tất nhiên hắn không cần quan tâm. Nhưng Mạnh Ân thì lại lo lắng nhìn Tiền Xảo Vũ mấy lần, để rồi bất cẩn đối mặt với tầm nhìn của Tiền Xảo Vũ mà nhận lại ánh mắt coi thường của đối phương.

Hàn Trọng Viễn chỉ xem như không nghe thấy những lời Tiền Tùng nói, thản nhiên cầm một cái nạo nhỏ đập quả hồ đào, đập được hạt hồ đào to thì cho ông ngoại hiếm gặp của mình, hạt nhỏ thì để trong một cái chén bên cạnh, đó là cho Mạnh Ân.

Trước mặt khách khứa, Mạnh Ân không dám nghênh ngang ăn những hạt hồ đào đó, thậm chí có hơi không thích bầu không khí trong phòng khách, bèn tìm cơ hội vào bếp. Kết quả chưa được bao lâu thì Tiền Xảo Vũ cũng đi theo.

“Anh chính là gã hồ ly mà anh họ thích?” TIền Xảo Vũ hận Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn nên dĩ nhiên cũng hận Mạnh Ân, nhất là sau khi trông thấy cả người toàn đồ hiệu của Mạnh Ân.

Mùng một tết phải mặc quần áo mới, Tiền Mạt bèn chuẩn bị cho Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân mỗi người một bộ. Giá của quần áo mà cô chọn,

https://thuviensach.vn

cũng không phải những bộ đồ thể thao Hàn Trọng Viễn mua cho Mạnh Ân có thể so sánh.

Mạnh Ân không lên tiếng, cũng không biết nói gì cho phải.

“Anh cũng đừng đắc ý, anh không đẹp cũng chả có tài cán gì, tôi thấy chả bao lâu nữa là Hàn Trọng Viễn sẽ bỏ rơi anh thôi!” Tiền Xảo Vũ hung ác trợn mắt nhìn Mạnh Ân, cô ta không dám nổi giận với Hàn Trọng Viễn, chỉ có thể lén tìm Mạnh Ân xả ra.

Mạnh Ân cúi mặt, vẫn không lên tiếng. May sao lúc ấy thím Lưu đi đến, cũng khiến Tiền Xảo Vũ không cam lòng rời đi.

Sau khi về, Tiền Mạt nói chuyện rất lâu với Tiền Tùng. Cô không cho Tiền Tùng về Hoa Viễn, nhưng để bố mình mua hai cửa hàng trong khu vực sầm uất rồi cho Tiền Tùng thu tiền thuê.

Số tiền thuê này đủ để Tiền Tùng sống tốt, tích góp dành gây dựng sự nghiệp cũng được. Sau này Tiền Tùng có chứng minh được không thì phải xem bản lĩnh của gã rồi.

https://thuviensach.vn

***

Mùng năm tết thím Lưu xin nghỉ, muốn trở về thăm cha mẹ mình. Cũng trong ngày này, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân quay lại nhà mình.

Vừa về đến nhà, Mạnh Ân bắt đầu dọn vệ sinh, mà Hàn Trọng Viễn thì mở máy tính ra đọc tin tức về Duyên Mộng.

Bây giờ khắp nơi trên mạng đều là chuyện liên quan đến năm mới, tin tức gây xôn xao của Duyên Mộng trước đây cũng đã giảm độ hot, nhưng Hàn Trọng Viễn tin, rất nhanh tình hình sẽ thay đổi.

Thời buổi này mọi người đều thích xem ti vi, dịp tết thì người một nhà lại càng cùng nhau ngồi tụ tập trước vô tuyến. Sau đó bắt đầu từ hôm mùng sáu tết ấy, có rất nhiều người xem được một quảng cáo mới.

Trong sân trường, một cô gái đeo tai nghe đi dưới tàng cây, khiến rất nhiều người chú ý. Tầm mắt của mọi người đều hướng về chiếc MP4 rất khác lạ mà cô cầm trên tay. Lúc này, có người đi tới hỏi đây là cái gì.

https://thuviensach.vn

Cô gái xinh đẹp xoay người mỉm cười: “Duyên Mộng, luôn bị bắt chước, chứ chưa bao giờ bị vượt qua.”

Quảng cáo này cũng không có nhiều chỗ khác thường, cùng lắm chỉ là hình ảnh cực kì độc và đẹp, nhưng câu câu quảng cáo này lại có chút thâm ý khác…

Vào lúc đoạn quảng cáo này và quảng cáo trước kia của Hải Linh cùng nhau xuất hiện trên các đài truyền hình, Duyên Mộng bắt đầu khởi kiện.

Tuy rằng cô gái bị huỷ hoại dung mạo kia cũng có thể xem là vu oan cho Duyên Mộng, nhưng dẫu sao đã rất xui xẻo rồi, tất nhiên Hàn Trọng Viễn không thể khởi kiện cô ta như mình từng nói. Đối tượng Hàn Trọng Viễn khởi kiện, là Hải Linh, kiện chính là bản quyền.

Ban đầu Hàn Trọng Viễn giao cho Trần Cảnh Đường đăng kí độc quyền tất cả những gì có thể đăng kí được đều là để đề phòng vạn nhất, bây giờ vừa hay lại dùng đến.

Công ti điện tử mà Hàn Hành Diểu và Thiệu Hồng Cẩn mở là nhắm đến Duyên Mộng, sản phẩm của chúng lại càng ăn cắp bản quyền sản phẩm của Duyên Mộng. Vụ kiện bản quyền này, đúng là một phát trúng đích.

https://thuviensach.vn

Ngoài chuyện này ra, Hàn Trọng Viễn còn công bố danh sách những nhân viên Duyên Mộng từ chức năm ngoái lên website chính thức của Duyên Mộng, tiện thể đăng thêm chứng cứ công ti Hải Linh mời những người này về làm.

Tất nhiên, mặc dù tất cả những việc này khiến người khác chú ý, nhưng số người chú ý cũng không nhiều, vì dân chúng trong nước cũng không để ý đến chuyện bản quyền như thế. Lúc việc này mới được công bố thậm chí còn có dân mạng bày tỏ, nếu Hải Linh làm dựa theo sản phẩm của Duyên Mộng, mà không mua nổi hàng Duyên Mộng thì mua Hải Linh cũng được.

Có rất nhiều người tán đồng lời nhận xét như vậy, cho đến khi sự việc thứ hai được công bố, những món hàng giả của Duyên Mộng trước kia, tất cả đều do công ti Hải Linh sản xuất.

“Hàng giả ư? Ông chủ nói kĩ thuật của mọi người còn chưa hoàn thiện nên để chúng tôi luyện tập trước một chút, vì thế chúng tôi mới làm cái (MP3) đó của Duyên Mộng. Chúng tôi làm nhiều lắm, làm xong một lô thì ông chủ sẽ sửa đổi một chút, sau đó để chúng tôi làm tiếp. Món đồ kia, trong chúng tôi còn có người lén lấy về nhà cho trẻ con chơi, về sau nghe nói có nổ thì sợ hết cả hồn…” Một công nhân nữ chừng bốn mươi tuổi phỏng vấn ở đài truyền hình, phát biểu như vậy bằng tiếng phổ thông mang

https://thuviensach.vn

theo khẩu âm, một số nhân viên khác của Hải Linh cũng đưa ra kết luận tương tự.

Quản lí hàng giả trong dịp năm mới không hề nghiêm khắc, hơn nữa ban đầu Hàn Hành Diểu cũng không ngờ sẽ xảy ra vụ nổ như vậy, vì thế cũng không che giấu kín kẽ chuyện mình sản xuất hàng giả. Tất nhiên, đây cũng là vì với bản lĩnh của y thì không thể che giấu được toàn bộ – nhiều nhân viên như thế, chả lẽ y có thể giết người diệt khẩu được chắc?

Nếu như Hải Linh chỉ bị công bố một trong hai sự việc trên thì mặc dù bị mọi người ghét, song cũng chỉ dừng lại ở ghét mà thôi. Nhưng bây giờ hai chuyện này lại cùng lúc bị đưa ra ánh sáng…

Nhất thời, Hải Linh trở thành thứ mà người người kêu đánh, người sử dụng hàng Hải Linh thì lại càng nghi ngờ về chất lượng của sản phẩm – Hải Linh dựa vào sản xuất hàng giả để lập nghiệp, những món hàng giả kia còn từng phát nổ, liệu có khi nào đồ mà họ mua cũng có thể phát nổ hay không?

Rất nhiều người dùng đã ầm ĩ muốn trả lại hàng rồi!

“Rõ ràng anh đã dặn dò là không được để truyền thông biết việc này rồi.” Sau khi biết chuyện, sắc mặt Thiệu Hồng Cẩn tái nhợt.

https://thuviensach.vn

“Vô dụng.” Hàn Hành Diểu nói, lúc cảnh sát điều tra hàng giả tra ra được chính xác Hải Linh thì y đã biết, nhất định đằng sau Duyên Mộng có chống lưng. Nếu đã vậy thì chuyện này y tránh cũng không được.

Thật ra y đã chuẩn bị xong nếu chuyện hàng giả bị đưa ra ánh sáng, còn ngầm ám chỉ với đám Hàn Thận chuyện này từ trước, cũng tìm luật sư bàn biện pháp đối phó, lại chẳng ngờ Hàn Trọng Viễn lại đăng kí bản quyền nhiều như vậy.

Cho dù đám người Hàn Thận tin rằng Duyên Mộng hãm hại y, giúp y thoát được chuyện này thì Hải Linh vẫn phải đối mặt với khoản tiền phạt lớn, thậm chí không thể tái sản xuất sản phẩm hiện giờ, danh tiếng cũng sẽ tụt dốc, rốt cuộc y phải làm sao?

Hàn Trọng Viễn, tất cả là tại Hàn Trọng Viễn! Nếu không có Hàn Trọng Viễn, không có Hoa Viễn làm chỗ dựa sau lưng Duyên Mộng thì cớ gì một công ti nhỏ như Duyên Mộng có thể có lực lượng mạnh như thế? Hàn Trọng Viễn căn bản không để y được sống thoải mái!

Lại xem tin tức trên mạng, nhìn Thiệu Hồng Cẩn đã sứt đầu mẻ trán bên cạnh, Hàn Hành Diểu nghiến răng một cái, bỗng nhiên ngã thẳng xuống đất.

https://thuviensach.vn

“Hành Diểu, cậu sao vậy Hành Diểu? Người đâu! Hành Diểu ngất rồi!” Thiệu Hồng Cẩn lập tức hoảng sợ gọi ầm lên, luống ca luống cuống tìm người đưa Hàn Hành Diểu vào viện.

Chờ đám người Hàn Thận chạy đến, từ áy náy, gã còn vơ hết chuyện sản xuất hàng giả lên người mình, tất nhiên gã cũng không quên hắt nước bẩn vào Duyên Mộng: “Chúng con chỉ sản xuất một ít hàng giả, trên thị trường có hàng giả cũng chẳng phải chuyện to tát gì, còn về bản quyền thì chúng con sản xuất theo sản phẩm của nước ngoài! Bản thân Duyên Mộng cũng sản xuất theo sản phẩm của nước ngoài, thế nên mới giống của chúng con, việc gì phải để ý đến chúng con cơ chứ? Bọn họ vốn dĩ muốn đối đầu với chúng con!”

Thiệu Hồng Cẩn nói đến mức tình cảm trào dâng, còn kể chuyện mình từng bị lạnh nhạt ở Duyên Mộng trước kia. Toàn thân dáng vẻ ấm ức, khiến vẻ mặt của Hàn Thận càng lúc càng khó coi.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 71: Thức Tỉnh

Hải Linh sản xuất hàng giả, đây đúng là làm sai, Hàn Thận cũng thừa nhận điều này.

Nhưng Hải Linh sản xuất hàng giả chỉ là một chuyện nhỏ để Thiệu Hồng Cẩn xả giận mà thôi, trong hoàn cảnh Duyên Mộng làm tốt công tác phòng chống hàng giả như vậy thì chẳng hề gây ảnh hưởng gì tới Duyên Mộng cả. Nếu đã như thế thì cớ gì Hàn Trọng Viễn còn muốn đuổi tận giết tuyệt đối đầu với Hải Linh? Hắn còn hại Hàn Hành Diểu nằm viện!

Nhìn Hàn Hành Diểu thần sắc nhợt nhạt nằm trên giường bệnh, Hàn Thận không khỏi đau lòng.

Cố chấp với ấn tượng ban đầu, là một sai lầm rất dễ mắc phải của con người. Khi họ đã nhận định một người là tốt thì cho dù lần sau người ấy có làm việc xấu, cũng có thể tìm lí do cho người ta. Tương tự, khi họ cảm thấy một người là xấu, dù người đó có làm việc tốt thì cũng có thể bị cho là có ý đồ khác, muốn xoá đi ấn tượng như vậy không phải dễ dàng gì.

https://thuviensach.vn

Khi Hàn Thận từ thành phố S quay về nhà họ Hàn, Hàn Hành Diểu là một thằng bé đáng thương mất bố và ốm đau bệnh tật. Lúc mới gặp, dáng vẻ yếu ớt của thằng bé này đến giờ ông ta còn nhớ như in, vì thế ấn tượng ban đầu của Hàn Hành Diểu với ông ta, chính là một đứa bé vô cùng yếu đuối cần người bảo vệ. Mà thứ ấn tượng này, trong những năm về sau càng ngày càng trở nên sâu sắc.

Hàn Hành Diểu là đứa bé một tay ông ta nuôi lớn. Ông ta đảm nhiệm chức trách người cha trong cuộc sống của Hàn Hành Diểu, nuôi nấng Hàn Hành Diểu như con trai, nhưng xét cho cùng thì Hàn Hành Diểu cũng không phải là con của ông ta.

Khi con mình và con người khác xảy ra mâu thuẫn, sẽ có rất nhiều người không màng đến phải trái đúng sai mà răn dạy con mình trước nhất, vì trong tiềm thức họ cảm thấy con của mình có thế dạy dỗ, còn con của người khác thì không.

Trước kia khi Hàn Hành Diểu và Hàn Trọng Viễn xảy ra mâu thuẫn, vì nghĩ rằng sức khoẻ của Hàn Trọng Viễn rất tốt, nên người mà Hàn Thận trách mắng mãi mãi là Hàn Trọng Viễn. Thời gian lâu dần, thậm chí ông ta đã bắt đầu nghĩ rằng Hàn Trọng Viễn không thích Hàn Hành Diểu, có ý đồ xấu với y, trong tiềm thức thiên vị Hàn Hành Diểu.

Cách nhìn như vậy, qua những việc bất tuân mà Hàn Trọng Viễn làm trong một năm nay lại càng thêm sâu sắc.

https://thuviensach.vn

“Thằng khốn đó!” Nghe Thiệu Hồng Cẩn nói xong, Hàn Thận nghiến răng đáp. Ông ta đã đặc biệt nói với Tiền Mạt, để Tiền Mạt đừng đối đầu với Hải Linh, thế mà bây giờ mới được mấy ngày? Duyên Mộng đã đẩy Hải Linh đến bước này!

Tổng giám đốc của Duyên Mộng là trợ lí cũ của Tiền Mạt, nhưng bản thân người đó cũng chẳng có chống lưng gì cả. Nếu đã vậy thì sức mạnh lần này của Duyên Mộng nhất định là do Tiền Mạt đứng sau làm chỗ dựa. Tiền Mạt làm thế, cũng nhất định là vì Hàn Trọng Viễn…

Ra khỏi phòng bệnh của Hàn Hành Diểu, Hàn Thận liên lạc với Tiền Mạt ngay, không cho phép cô đối đầu với Hải Linh, nhưng Tiền Mạt cúp máy rất nhanh, khiến ông ta chỉ có thể đi tìm mối quan hệ khác.

Quan hệ giữa nhà họ Hàn và thông gia là nhà họ Lý và nhà họ Thiệu rất thân thiết, nhưng chắc chắn mạng lưới quan hệ của họ không chỉ có hai nhà này. Thế mà khi Hàn Thận tìm đến mấy người, hi vọng họ có thể áp chế tin tức hoặc giúp Hải Linh đôi chút, tất cả lại đều từ chối. Sau cùng, ngay cả người nhà họ Thiệu cũng không muốn giúp đỡ.

“Cậu ba, lần này đúng là hai thằng bé làm sai rồi, nếu chúng nó đã làm sai thì chịu ít dạy dỗ như thế cũng đáng. Với thế lực của chúng ta thì không

https://thuviensach.vn

đến nỗi để chúng nó phải ngồi tù, Hải Linh như vậy thì có cũng được mà không có cũng không sao.” Chị cả của Hàn Thận cũng là mẹ Thiệu Hồng Cẩn – Hàn Ngữ Lan nói. Sau khi gả đến nhà họ Thiệu bà sinh tổng cộng hai con trai một con gái, con trai lớn và con gái đều rất xuất sắc, chỉ có con trai bé là suốt ngày muốn kinh doanh lại chẳng kiếm được tiền, rất không nên thân.

Mặc dù bà chiều chuộng con trai bé, còn hết sức dung túng gã, nhưng cũng cảm thấy lần này con trai bé đúng là đã làm sai, cần phải chịu chút dạy dỗ. Tất nhiên, bà nghĩ như vậy cũng là vì tiền mở Hải Linh không phải là của nhà họ Thiệu.

“Chị cả, Hải Linh rất quan trọng đối với hai đứa nó, Hải Linh bị huỷ thì sẽ là đả kích rất lớn vào lòng tự tin của hai đứa. Hơn nữa khoản tiền phạt lớn như thế…” Hàn Thận không kìm được cau mày, tuy nhà họ Hàn có tiền, nhưng tất cả tiền đầu tư vào Hải Linh giai đoạn đầu đều đã bốc hơi, lại còn phải chịu mấy triệu tiền phạt thì cũng sẽ có phần khốn đốn.

“Sau lưng người ta có chỗ dựa, chị thì có cách gì? Hơn nữa đây không phải đều do cậu tạo ra à? Chị nghe nói phía sau Duyên Mộng có Hoa Viễn làm chỗ dựa.” Hàn Ngữ Lan nhìn em trai mình, gương mặt tỏ rõ không vui.

Hàn Thận có cảm giác không còn mặt mũi nhìn chị gái mình, cuối cùng chỉ có thể chào tạm biệt rời đi, sau đó đến bệnh viện thăm Hàn Hành Diểu.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hàn Hành Diểu bỗng dưng ngất xỉu thì mọi người bèn để y nghỉ ngơi cho khoẻ, nhưng Hàn Hành Diểu lại không muốn, cứ khăng khăng đòi đến công ti, tới khi càng lúc càng yếu… Đến hôm qua thì không thể không nằm viện điều trị.

“Mẹ thấy hai mẹ con nhà nó, căn bản không cho chúng ta được sống yên ổn!” So với Hàn Quảng Đào thì Khuất Như Tình mẹ của Hàn Thận lại càng không thích Tiền Mạt, cũng càng chiều chuộng Hàn Hành Diểu hơn, bây giờ có thể nói là nổi trận lôi đình.

“Hu hu, bây giờ phải làm sao? Tiểu Diểu dồn nhiều tâm sức vào công ti Hải Linh ấy như thế, nếu Hải Linh không thể mở cửa nữa thì nhất định thằng bé sẽ rất buồn.” Khuất Tịnh Vân mẹ của Hàn Hành Diểu cũng yếu đuối như Hàn Hành Diểu, bấy giờ khoé mắt đã sưng húp.

“Con đi thành phố S xem xem.” Rốt cuộc Hàn Thận lên tiếng, ông ta giúp Hải Linh mời luật sư rất giỏi, nhưng trong hoàn cảnh chứng cứ xác thực thì Hải Linh vẫn phải đối mặt với khoản tiền phạt kếch dù, thanh danh cũng sẽ mất hết.

Hải Linh đã tràn ngập nguy khốn, Hàn Hành Diểu đã nằm viện rồi, Hàn Trọng Viễn lại không chịu buông tha. Thằng con này của ông ta, đúng

https://thuviensach.vn

là chẳng có tí tình nghĩa anh em nào hết.

Nhìn hai quầng thâm rộng trên gương mặt Hàn Hành Diểu, Hàn Thận đưa ra quyết định.

***

Bộ phận kĩ thuật của Duyên Mộng, mọi người đã bắt đầu bận rộn nghiên cứu sản phẩm mới.

“Cậu ra tay tàn nhẫn với anh em mình như thế mà không chột dạ tí nào?” Trịnh Kỳ nhìn Hàn Trọng Viễn, cười hỏi.

“Kẻ đó không phải anh em của tôi.” Hành Trọng Viễn nhìn Trịnh Kỳ một cái, rất nhanh lại quay đầu tiếp tục bận rộn.

Thật ra hắn cảm thấy mình còn hơi nhân từ rồi, vì hắn còn chẳng làm chuyện phạm pháp, thậm chí không hề chủ động tấn công mà vẻn vẹn chỉ có đánh trả.

https://thuviensach.vn

Nhưng đây cũng là điều hiển nhiên.

Bây giờ Duyên Mộng còn rất nhỏ bé, nhưng đã khiến rất nhiều người để ý. Hắn muốn Duyên Mộng phát triển tốt, muốn đạt được ủng hộ của mấy người ở tầng lớp thượng lưu thì nhất định không thể tuỳ ý làm bừa, Duyên Mộng cũng không thể ra đòn công kích quá mức.

Những người đó sẽ không để ý Duyên Mộng phản kích lại sau khi chịu oan uổng, nhưng cũng sẽ không chấp nhận khi thấy Duyên Mộng đuổi tận giết tuyệt người khác. Nếu hắn làm vậy thật thì chưa biết chừng còn sẽ ảnh hưởng đến Hoa Viễn của mẹ mình – nếu giới thượng lưu có ấn tượng không tốt với họ, thì dĩ nhiên họ sẽ gặp tổn thất cực kì lớn.

“Cũng đúng, người như thế không thể coi là anh em được.” Khoé môi đuôi mắt của Trịnh Kỳ đều là ý cười, “Cơ mà lại nói, chúng ta còn phải cảm ơn cậu ta đã giúp nâng cao danh tiếng của Duyên Mộng.”

Từ lúc Duyên Mộng bắt đầu khởi kiện Hải Linh, đến nay đã hơn một tháng rồi.

Vụ kiện còn chưa có kết quả gì, toàn bộ Duyên Mộng cũng đã khôi phục lại bình thường, nhân viên khuyết thiếu cũng đã tuyển đủ từ lâu, thậm chí hầu hết nhân viên được tuyển còn có chất lượng cao hơn khi trước.

https://thuviensach.vn

Trải qua một lần trúc trắc, Duyên Mộng không hề sa sút, ngược lại hào quang càng thêm rực rỡ.

“Ừ…” Trên mặt Hàn Trọng Viễn hiện lên vài phần mỉa mai, bỗng nhiên lại nhìn Trịnh Kỳ, “Đúng rồi, hình như hai hôm nay anh rất vui thì phải?” Trước đây Trịnh Kỳ như con công vậy, suốt ngày xoè đuôi, dạo này lại càng thậm tệ hơn khi toả ra hormone, khiến Hàn Trọng Viễn có phần không ưa.

Trịnh Kỳ mà cứ tiếp tục như thế thì toàn bộ nhân viên nữ trong công ti sẽ bị y hút hồn hết!

“Cậu phát hiện rồi à?” Trịnh Kỳ nhếch mi một cái.

“Anh làm sao?” Hiếm khi Hàn Trọng Viễn thấy tò mò, Trịnh Kỳ không đến mức vui vẻ như vậy vì tình hình phát triển của Duyên Mộng tốt đấy chứ?

“Tôi thoải mái như thế tất nhiên là vì được yêu rồi.” Trịnh Kỳ đã muốn khoe với người khác từ lâu rồi, ngặt nỗi việc này không thể bạ ai

https://thuviensach.vn

cũng nói được… Bây giờ được một người là gay giống y và còn có người yêu là Hàn Trọng Viễn hỏi, cớ gì lại không nói ra?

“Mấy hôm trước cũng không thấy anh vui như thế.” Hàn Trọng Viễn hơi nghi ngờ, hắn biết chuyện Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược tỏ tình với nhau ở Cảng thành, nhưng không hiểu tại sao bây giờ Trịnh Kỳ mới có thay đổi lớn như vậy.

“Còn không phải tại cậu à? Hồi ở Cảng thành chỗ mẹ tôi, nên chúng tôi ngại làm chuyện thân mật, sau khi quay về vừa định làm ít chuyện thân mật thì Duyên Mộng lại xảy ra vấn đề, sau đó còn phải đi đón tết với mẹ tôi… Không phải vì thế nên đến bây giờ mới tìm được cơ hội à?” Cuối cùng cũng ăn được Đàm Phi Dược, tất nhiên y rất vui rồi.

“Nghĩa là gì?” Nhất thời Hàn Trọng Viễn không phản ứng kịp.

“Chính là tôi phá zin Đàm Phi Dược… Khoan đã, cậu không hiểu à? Không phải ngày nào cậu với Mạnh Ân cũng ngủ chung sao?” Mặt Trịnh Kỳ đầy kinh ngạc, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân thân mật như thế, y còn tưởng họ đã sớm ăn vụng trái cấm rồi chứ, chả lẽ hai người này còn chưa xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

“Ngủ chung thì sao?” Hàn Trọng Viễn trừng Trịnh Kỳ một cái, hắn không ngờ Trịnh Kỳ lại nói chuyện này… Khoan đã, nghe Trịnh Kỳ nói, lẽ nào y là người ở trên?

“Lão đại, đánh giá của sản phẩm mới đến rồi.” Đúng lúc này Đàm Phi Dược đi vào.

“Để xuống đi.” Hàn Trọng Viễn nói, không kìm được nhìn Đàm Phi Dược cao to vạm vỡ một cách tò mò – người này bị Trịnh Kỳ đè? Không ngờ Trịnh Kỳ lại có bản lĩnh như thế.

Trên mặt Đàm Phi Dược cũng đầy tràn vui vẻ, lúc nhìn Trịnh Kỳ thì ánh mắt lại càng thêm dịu dàng: “Hôm nay là cuối tuần cũng không có việc gì, sao em không nghỉ ngơi thêm?”

“Một mình em cũng đâu có ý nghĩa gì.” Trịnh Kỳ đứng dậy đi cùng Đàm Phi Dược ra ngoài.

“Vậy buổi trưa em muốn ăn gì?”

“Ăn thanh đạm chút là được…”

https://thuviensach.vn

Dần dần, giọng nói của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ không còn nghe thấy nữa. Hàn Trọng Viễn không kìm được hừ khẽ một tiếng, hắn còn tưởng Trịnh Kỳ tài giỏi như thế thật, hoá ra chỉ là nói khoác.

Nhưng mà, chuyện đó lại khiến Trịnh Kỳ vui vẻ như thế, lẽ nào thật sự rất thoải mái?

Đời trước Hàn Trọng Viễn thích Lịch Tiếu Tiếu từ rất sớm, sau đó lại bận rộn với sự nghiệp, tất nhiên cũng chỉ quan hệ với một mình Lịch Tiếu Tiếu.

Lịch Tiếu Tiếu không hề thích hắn, hiển nhiên điều này cũng thể hiện trong đời sống vợ chồng của hai người. Mà nếu Lịch Tiếu Tiếu không muốn phối hợp thì hắn cũng không thể hưởng thụ được bao nhiêu. Hơn nữa sau khi Lịch Tiếu Tiếu mang thai sinh con ra thì lúc nào cũng ngủ chung với con trai, số lần hắn và Lịch Tiếu Tiếu thân mật lại càng ít hơn.

Khi đó hắn rất bận, bản thân không có tinh lực gì, vì thế cũng không ham muốn chuyện ấy, tất nhiên cũng không thể nói là thích thú bao nhiêu, cho đến sau này…

https://thuviensach.vn

Những năm hắn bại liệt kia, từ bụng trở xuống hoàn toàn không có cảm giác, chính xác là một kẻ tàn phế, hiển nhiên dù có muốn cũng chẳng làm được chuyện ấy.Sau khi sống lại thì dục vọng của hắn rõ ràng hơn một chút, tuổi trẻ khí thịnh bình thường sẽ có phản ứng, nhưng Mạnh Ân lại rất trẻ con ở mặt này, rõ ràng không hiểu biết nhiều về chuyện ấy. Tuy hắn thích Mạnh Ân nhưng dường như vẫn còn bài trừ chuyện gần gũi giữa đàn ông với đàn ông, hai người cũng chưa từng làm đến cuối cùng.

Có lẽ lần sau có thể thử xem? Hàn Trọng Viễn nổi lên một suy nghĩ, nhưng rất nhanh lại bắt đầu cặm cụi làm việc.

Khi Hàn Trọng Viễn bắt đầu xem xét mấy sản phẩm mới mà nhân viên kĩ thuật cấp dưới thiết kế, Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược lại nói đến chuyện của Hàn Trọng Viễn.

“Hàn Trọng Viễn quản lí Mạnh Ân chặt như thế, em còn tưởng là cả hai đã dính như keo sơn, linh hồn và thể xác đã sớm giao hoà rồi, không ngờ vẫn chưa đi đến bước cuối cùng, đúng là khiến người ta bất ngờ. Cơ mà như thế cũng tốt, nhìn Mạnh Ân còn chưa thành niên, nếu Hàn Trọng Viễn ra tay với Mạnh Ân thật thì em sẽ cảm thấy cậu ta là thằng nhóc dâm ô bỉ ổi.” Trịnh Kỳ nói. Trong giới này có rất nhiều chuyện tạp nham, còn có người chuyên đi gạ gẫm bé trai trẻ tuổi, nhưng y thấy những điều này rất ngứa mắt, thậm chí cực kì chán ghét.

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn cũng chưa thành niên.” Đàm Phi Dược ho nhẹ một tiếng.

“Tên này rõ là yêu nghiệt mà, em cứ quên tuổi thật của cậu ta suốt.” Trịnh Kỳ thở dài, sau đó lại nói, “Đàm Phi Dược, anh có thấy cách Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ở bên nhau có gì sai sai không?”

Trịnh Kỳ đã nhận ra Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ở bên nhau không giống như người yêu bình thường từ lâu. Trước đây tình cảm của y rối như tơ vò nên cũng không rảnh quan tâm đến người khác, nhưng bây giờ không phải cuộc sống của y đang đầy ắp thoải mái hay sao?

“Có một chút, nhưng mà họ thích ở chung như vậy thì chúng ta cũng không thể nói gì được, anh thấy họ chính là kiểu nồi nào vung ấy.”

“Cũng đâu thể nói thế… Mạnh Ân đến rồi.” Trịnh Kỳ nói.

Cửa cầu thang thông với tầng này được mở, Mạnh Ân xách một hộp cơm bước ra.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là cuối tuần, sau khi nấu cơm xong thì Mạnh Ân đưa đến luôn, thấy Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược thì lập tức mỉm cười.

“Mạnh Ân, vào đi!” Hàn Trọng Viễn mở cửa đúng lúc thấy được cảnh này, lại không vui cau mày, quanh người tràn ngập hơi lạnh rét buốt.

Mạnh Ân không dám cười nữa, vội vàng vào phòng với Hàn Trọng Viễn.

Mùa xuân vạn vật sinh sôi, nhưng rau có thể ăn lại không nhiều, may sao bây giờ có nhà kính nên Mạnh Ân cũng không đến mức suốt ngày làm lặp món ăn.

Món ăn hôm nay là thịt muối hầm măng, còn có đậu phụ ngồng tỏi, thịt muối là thím Lưu cho, bà ướp xong thì treo thịt muối lên phơi, đến khi nào nước trong thịt muối bay hơi thì mới đem cất.

Thịt muối như thế vô cùng ngon, hầm với măng là hết ý, nhưng vì món này nhiều, Mạnh Ân cũng chỉ làm thêm một món đậu phụ ngồng tỏi.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn ăn một mạch hai bát cơm với thịt muối hầm măng, sau đó hài lòng ngồi sau máy tính. Mạnh Ân nấu kiểu món ăn không cần nhiều kĩ thuật như này là thích hợp nhất, có lẽ sau này hắn có thể để Mạnh Ân học làm thêm món hầm…

Ăn no có thể làm tăng cảm giác hạnh phúc của mọi người, Hàn Trọng Viễn không chỉ lấp đầy bụng mà còn có thể thấy Mạnh Ân quanh quẩn bên cạnh mình, hiển nhiên tâm tình cực kì tốt, ngặt nỗi có một số người lại cứ thích quấy rầy hắn.

Tề An An gọi điện thoại, nói rằng Hàn Thận đến Duyên Mộng rồi, còn chỉ đích danh muốn gặp hắn.

“Ông ta nghĩ mình là ai? Muốn gặp tôi thì tôi nhất định phải đi gặp chắc? Chị không cần để ý đến ông ta, bảo ông ta xéo đi là được.” Hàn Trọng Viễn không hề muốn tự đày đoạ mình nên từ chối ngay.

Tề An chẳng hề thấy lạ khi Hàn Trọng Viễn nói thế, lập tức truyền đạt lại. Hàn Trọng Viễn cúp máy ngẩng đầu lên thì thấy Mạnh Ân đang tò mò nhìn mình.

Phiền muộn sinh ra khi nghe tin về Hàn Thận tan biến không còn dấu vết, Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, chờ đối phương hỏi mình đầu đuôi,

https://thuviensach.vn

như vậy chưa biết chừng hắn còn có thể ôm Mạnh Ân trong lòng mà vuốt ve một phen…

Mạnh Ân không hỏi gì cả, rất nhanh rời đi tầm mắt đang đối diện với Hàn Trọng Viễn, sau đó lại bắt đầu bận rộn rửa bát quét dọn.

Hàn Trọng Viễn vẫn luôn thích dáng vẻ ngoan ngoãn của Mạnh Ân, nhưng… Rõ ràng bây giờ Mạnh Ân rất ngoan, mà không hiểu vì sao hắn vẫn hơi không vui.

Mình làm sao thế này? Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn cảm thấy mình có hơi lập dị, thật ra nếu quả thực Mạnh Ân muốn hỏi gì đó, chưa biết chừng hắn sẽ bảo cậu đừng nhiều chuyện, vậy thì sao lại muốn Mạnh Ân hỏi cơ chứ?

Chờ Mạnh Ân đi khỏi, Hàn Trọng Viễn lại gọi Đàm Phi Dược vào.

Trước đó bộ phận kĩ thuật của Duyên Mộng thiết kế tổng cộng sáu loại sản phẩm mới, giống nhau nhưng lại có chỗ khác nhau. Hàn Trọng Viễn xem từng cái một, cuối cùng chỉ chọn ra một cái bên trong đưa cho Đàm Phi Dược: “Tôi thấy cái này rất được, anh để Trịnh Kỳ xem xét thiết kế vỏ, nếu anh ta thấy ổn thì đưa vào sản xuất. Còn năm cái kia, nếu kết quả đánh giá không tốt lắm thì cũng không cần sản xuất.”

https://thuviensach.vn

Thương hiệu Duyên Mộng không cần hàng thứ phẩm.

***

“Tôi thấy thiết kế vỏ của cái này đã đẹp lắm rồi, chỉ là chất liệu vỏ có thể thay đổi một chút.” Trịnh Kỳ đi vào cùng Đàm Phi Dược, y không am hiểu nhiều về mặt kĩ thuật, nhưng thẩm mĩ thì tuyệt đối là xuất chúng.

“Dùng vật liệu gì thì anh cứ quyết định, chỉ cần chi phí sản xuất không vượt qua dự tính là được.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp nói.

“Được, nhất định tôi sẽ làm tốt!” Trịnh Kỳ gật đầu.

“Vậy thì được rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp, mà hắn vừa dứt lời thì Trịnh Kỳ bèn đi đến bên cạnh Đàm Phi Dược.

Hàn Trọng Viễn không khỏi cảm thấy cảnh tượng này có hơi ngứa mắt: “Trịnh Kỳ, anh đợi một lát, tôi còn có việc hỏi anh.”

https://thuviensach.vn

“Việc gì?” Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược cùng nhau dừng lại.

Hàn Trọng Viễn cau mày nhìn Đàm Phi Dược: “Tôi có việc tìm Trịnh Kỳ, anh có thể ra ngoài trước.

“…” Đàm Phi Dược bất đắc dĩ bị đuổi đi.

“Cậu đuổi honey nhà tôi đi là muốn nói gì?” Trịnh Kỳ tò mò nhìn Hàn Trọng Viễn.

Ngoài mặt Hàn Trọng Viễn vẫn lạnh lùng, nhưng bên trong lại mang chút ngờ vực: “Hồi trước ở Cảng thành, tôi từng xem sách trong chung cư của anh, loại chuyện đó thật sự thoải mái thế sao? Có thể…” Có thể khiến hai người thân mật khăng khít?

“Cậu hỏi tôi chuyện này á? Ngại quá đi mất?” Trịnh Kỳ trưng ra nụ cười có phần trêu chọc với Hàn Trọng Viễn, dù nói “ngại” nhưng rõ ràng trông lại chẳng ngại tí nào.

https://thuviensach.vn

“Nói năng hẳn hoi vào!” Hàn Trọng Viễn thấy nụ cười này của Trịnh Kỳ, lập tức hiện lên vẻ chán ghét – một người đàn ông õng a õng ẹo, hắn nhìn là đã thấy mất tự nhiên rồi!

“Hàn Trọng Viễn, cậu thích đàn ông thật à? Sao tôi không lại không thấy thế nhỉ?” Trịnh Kỳ đối mặt với phản ứng của Hàn Trọng Viễn, không khỏi có phần cạn lời. Y có vẻ ngoài điển trai, phong thái xuất chúng lại không hề ẻo lả, còn rất có tài năng, tính cách hướng ngoại, luôn làm người khác yêu thích, tuyệt đối là một 0 chất lượng cao. Đổi thành đồng loại khác thì dù không yêu y, nhất định cũng sẽ có phần quý mến. Mà Hàn Trọng Viễn thì hay rồi, lúc nhìn y trong mắt lại mang theo chán ghét!

“Tôi chỉ thích Mạnh Ân thôi.” Hàn Trọng Viễn cau mày.

“…” Trịnh Kỳ có hơi cạn lời, “Chả lẽ thật sự có chuyện anh chỉ yêu em, bất kể em là giới tính gì?”

“Trịnh Kỳ, anh chỉ cần trả lời câu hỏi của tôi là được rồi.” Hàn Trọng Viễn nói, hắn chỉ muốn biết có phải hai người đàn ông phát sinh quan hệ sẽ rất thoải mái, có quan hệ như vậy thì có phải giữa hai người sẽ thân mật hơn rất nhiều hay không.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân sẽ không từ chối hắn, hắn nói gì cũng gọi dạ bảo vâng, nhưng nhất định sẽ không chủ động gần gũi hắn, điều này làm Hàn Trọng Viễn luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì.

Nếu Mạnh Ân có thể như Trịnh Kỳ dính chặt lấy Đàm Phi Dược, chủ động bám lấy hắn thì… Chỉ nghĩ thôi mà Hàn Trọng Viễn đã cảm thấy trong người nóng lên, có lẽ hắn thật sự nên thân mật hơn với Mạnh Ân?

“Trả lời câu đó? Có phải làm chuyện đó rất thoải mái hay không?” Trịnh Kỳ nghiêm túc, “Hàn Trọng Viễn, tôi thấy bây giờ cậu muốn chuyện này thì còn sớm quá, tốt nhất cậu vẫn nên nghĩ thêm thì hơn, rốt cuộc tình cảm cậu dành cho Mạnh Ân là gì, tình cảm Mạnh Ân dành cho cậu là gì.”

“Tôi thích cậu ấy, cậu ấy cũng thích tôi.” Hàn Trọng Viễn tự tin đưa ra câu trả lời, thậm chí còn nở nụ cười mang đôi chút dịu dàng.

“Sao tôi không cảm nhận được nhỉ? Nếu cậu thích cậu ấy thì sao lại không biết cậu ấy muốn gì? Nếu cậu ấy thích cậu, thì sẽ không đến mức ngay cả bày tỏ ý mình cũng không dám.” Trịnh Kỳ nói. Trước kia ở trên máy bay rõ ràng Mạnh Ân rất khó chịu, nhưng lại không đẩy Hàn Trọng Viễn ra, mà bình thường… Thỉnh thoảng Mạnh Ân cũng có những suy nghĩ khác, nhưng rõ ràng cậu không dám nói ra.

https://thuviensach.vn

“Anh nói gì?” Hàn Trọng Viễn nhìn Trịnh Kỳ, đôi mắt kia ngỡ như một mũi tên độc, khiến Trịnh Kỳ vô thức run lên.

May sao, ở chung mấy ngày như vậy với Hàn Trọng Viễn, Trịnh Kỳ đã có hiểu biết về Hàn Trọng Viễn rồi, cũng đã quen khi Hàn Trọng Viễn lúc nào cũng toả ra hơi lạnh.

“Tôi cảm thấy tình cảm giữa hai cậu không đúng, tình cảm cậu dành cho Mạnh Ân tôi không có phán xét gì, vì đôi lúc tôi cũng nhìn không thấu, nhưng Mạnh Ân thì… Tôi cảm thấy dường như cậu ấy căn bản không dám phản kháng cậu, cũng không dám bày tỏ suy nghĩ của mình, chỉ luôn chấp nhận tất cả các quyết định của cậu. Cậu chắc chắn đây là yêu mà không phải là tình cảm khác ư? Tất nhiên, cậu ấy có tình cảm với cậu, nhưng cậu chưa bao giờ để cậu ấy có chính kiến của riêng mình cả, như vậy tình cảm của cậu ấy có nhiều đến đâu cũng sẽ bị hao mòn đúng không?” Trịnh Kỳ hỏi, thấy ban đầu gương mặt Hàn Trọng Viễn hiện lên đôi phần ngơ ngác, sau đó toàn thân như thể lập tức phun ra màn sương dày đặc, y vội vã xoay người chạy ra ngoài.

Tính chiếm hữu của Hàn Trọng Viễn với Mạnh Ân rất khủng khiếp, y nói như vậy liệu có thể bị Hàn Trọng Viễn trả thù hay không? Còn Mạnh Ân nữa, liệu y có gây phiền phức cho Mạnh Ân không?

Không, chắc là không. Mặc dù có lúc Hàn Trọng Viễn rất biến thái, nhưng đối xử với Mạnh Ân rất tốt, nhất định sẽ không làm Mạnh Ân tổn

https://thuviensach.vn

thương…

Vỗ ngực mình một cái, Trịnh Kỳ có cảm giác sống sót sau tai nạn.

Hôm nay quả thật y bị doạ sợ rồi, hi vọng Hàn Trọng Viễn có thể nghe thủng những lời y nói, thay đổi đôi chút thái độ đối xử với Mạnh Ân – cách sống chung của hai người đó quả thật rất bất thường cũng không bình đẳng, nếu cứ tiếp tục như vậy thì sớm muộn cũng sẽ xảy ra vấn đề

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 72: Cảm Tình

Trịnh Kỳ đi rồi, tay của Hàn Trọng Viễn lại không kìm được run lên, thậm chí sắc mặt vô thức trở nên nhợt nhạt.

Dẫu rằng trong quan hệ với Mạnh Ân, hắn đang chiếm thế mạnh, nhưng e chỉ mình hắn biết, thật ra hắn vẫn luôn sợ hãi.

Năm ấy khi nửa người dưới của hắn bại liệt, bị người nhà và người yêu bỏ rơi, chỉ có Mạnh Ân cõng hắn thoát khỏi đám cháy, bất kể ban đầu hắn có từng nghi ngờ Mạnh Ân hay chăng thì trong những năm tháng đằng đẵng sau đó, hắn vẫn xem Mạnh Ân như sự cứu rỗi duy nhất của mình.

Hắn sợ Mạnh Ân sẽ bỏ mình đi, cực kì sợ, chính vì thế nên mới không muốn Mạnh Ân rời xa mình dù chỉ một bước.

Tuy rằng bây giờ sống lại rồi, nhưng rốt cuộc trong lòng hắn vẫn mang lỗ hổng lớn, mà lỗ hổng này chỉ mình Mạnh Ân mới lấp đầy được. Vì thế, lúc nào hắn cũng sợ Mạnh Ân sẽ bỏ rơi mình, càng gửi gắm thêm nhiều cảm tình trên người Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân thích hắn, nên mới bằng lòng ở lại bên hắn. Nhưng nếu Mạnh Ân không thích hắn thì sao? Dù hắn có thể dùng vài thủ đoạn giam Mạnh Ân lại bên mình, nhưng nếu Mạnh Ân không nấu cơm cho hắn nữa, không chăm sóc cho hắn nữa, không nhìn hắn bằng ánh mắt đầy ắp tình cảm nữa, thì cuộc sống của hắn còn ý nghĩa gì?

Không, Mạnh Ân sẽ không bỏ rơi hắn. Cậu yêu hắn như thế thì sao có thể bỏ rơi hắn? Những lời đó của Trịnh Kỳ chỉ là nói năng linh tinh mà thôi.

Cuối cùng Hàn Trọng Viễn bình tĩnh lại, nhưng rốt cuộc những lời của Trịnh Kỳ vẫn cứa vào lòng hắn một vết thương.

Tối hôm ấy, lúc để Mạnh Ân làm nọ làm kia, Hàn Trọng Viễn đặc biệt để ý đến vẻ mặt của Mạnh Ân, sau khi phát hiện Mạnh Ân chẳng hề khó chịu gì cả mới thở phào nhẹ nhõm.

“Mạnh Ân, em sẽ không bỏ anh mà đi chứ?” Tối đến hai người nằm trong chăn, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn không kìm được hỏi.

https://thuviensach.vn

“Sẽ không.” Mạnh Ân trả lời rất nhanh. Trừ khi Hàn Trọng Viễn không cần cậu nữa, nếu không nhất định cậu sẽ không rời khỏi Hàn Trọng Viễn.

“Mãi mãi sẽ không?”

“Mãi mãi sẽ không.”

Mạnh Ân nói hết sức chắc chắn, trong lòng Hàn Trọng Viễn nóng như lửa đốt, rốt cuộc kích động ôm lấy Mạnh Ân. Mà người trong lòng lại khiến hắn nhớ đến dáng vẻ mặt mày phơi phới của Trịnh Kỳ lúc trước. Nếu Mạnh Ân có thể giống như Trịnh Kỳ thì chắc chắn sẽ cực kì quyến rũ… Lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn đưa tay vào trong quần áo của Mạnh Ân vuốt ve, nụ hôn dành cho Mạnh Ân càng trở nên mạnh mẽ.

Điều này khiến Mạnh Ân hơi không thoải mái, thậm chí bởi cảm giác hoàn toàn xa lạ mà không khỏi căng thẳng. Nhưng cậu không hề can ngăn, thậm chí dường như có phần vui vẻ, nhất là sau khi cậu phát hiện Hàn Trọng Viễn có phản ứng rõ ràng.

Hàn Trọng Viễn thích cậu, tốt quá…

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không kìm được muốn đáp lại, nhưng sợ Hàn Trọng Viễn không thích, cũng sợ rằng mình chẳng biết gì sẽ khiến Hàn Trọng Viễn khó chịu nên chỉ có thể mở to hai mắt trong bóng tối, để mặc chút ít cảm giác nào đó mà bản thân vô thức sinh ra.

Mạnh Ân phát hiện Hàn Trọng Viễn có phản ứng, Hàn Trọng Viễn cũng phát hiện cơ thể Mạnh Ân thay đổi. Trước kia hắn cứ tưởng rằng mình sẽ không thích cơ thể của nam giới, sẽ không thích cái bộ phận mà người đàn ông nào cũng có đó, nên muốn yêu Mạnh Ân theo kiểu Platon[1]. Bây giờ mới phát hiện mình đã nghĩ nhiều rồi.

[1] Tình yêu Platon: Tình yêu thuần khiết không có tình dục.

Đây là Mạnh Ân, sao hắn có thể ghét cơ thể của Mạnh Ân cơ chứ?

Hai người đều có phần không kiềm chế được, thậm chí tay của Hàn Trọng Viễn đã len vào quần Mạnh Ân. Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên chuông cửa vang lên.

Hơn nửa đêm sao còn có người đến ấn chuông? Trên mặt Hàn Trọng Viễn đầy bất mãn, nhưng cũng bình tĩnh lại, có phần may mắn vì mình vẫn chưa làm ra việc gì khiến bản thân hối hận.

https://thuviensach.vn

Thật ra đối với chuyện đồng tính luyến ái, hắn còn hiểu nhiều hơn Mạnh Ân.

Bây giờ Mạnh Ân chỉ là một cậu bé chưa trải đời, dẫu sao cũng chưa tìm hiểu thông tin gì. Hắn thì khácm đời trước sau khi phát hiện Mạnh Ân có ý với mình thì đã tìm hiểu toàn bộ vấn đề này, cũng xem rất nhiều phim ảnh.

Trong mấy bộ phim đó, diễn viên đều sẽ làm đến bước cuối cùng, thoạt trông kích tình hết sức. Nhưng Hàn Trọng Viễn biết, thật ra chuyện đó gây ra tổn thương rất lớn đối với người nhận. Trước khi hắn chết, đã từng thấy trên mạng có người than vãn rằng lúc trẻ không biết tiết chế, già rồi khắp cơ thể đều có vấn đề.

Thậm chí có thể than vãn như vậy đã xem là may mắn rồi. Trong giới này có một số người buông thả quá mức, lây nhiễm bệnh tật xong sẽ qua đời rất sớm.

Chuyện thứ hai thì Hàn Trọng Viễn không hề lo lắng, dù sao hắn không đi tìm người khác, cũng sẽ không cho phép Mạnh Ân đi tìm người khác. Nhưng chuyện thứ nhất…

https://thuviensach.vn

Tuy là không khó để tìm ra một số cách chăm sóc, nhưng chăm sóc chu toàn đến đâu thì cấu tạo và chức năng gốc vẫn sẽ bị tổn thương. Mà hắn thì không hề muốn Mạnh Ân bị tổn thương chút nào, nếu đã vậy thì nhất định phải chú ý.

Mạnh Ân dậy thì muộn, bây giờ còn quá nhỏ, có lẽ có một số chuyện phải chờ một thêm. Nếu thật sự đến ngày đó, hắn cũng phải chuẩn bị thuốc bôi đầy đủ, sau đó nhiều nhất một tuần chỉ làm một lần.

Hít sâu mấy hơi, sau cùng Hàn Trọng Viễn buông Mạnh Ân ra.

“Có người đến.” Mạnh Ân thì thầm, có xúc động chỉ hận không thể chôn mình trong chăn.

“Không cần để ý đến người đó.” Hàn Trọng Viễn đáp. Hắn cũng không biết bây giờ có ai đến tìm hắn, nhưng vệ sĩ ở cách vách chắc chắn sẽ xử lí mọi chuyện.

Hàn Trọng Viễn vốn không hề có ý định đi mở cửa, quay lại vuốt ve Mạnh Ân, sau đó lại bắt đầu cắn mút môi của Mạnh Ân – đây vẫn luôn là

https://thuviensach.vn

hành động hắn thích làm nhất.

Chỉ là, vệ sĩ không hề đưa người bên ngoài đi như hắn vẫn nghĩ. Sau khi chuông cửa vang lên rất lâu thì điện thoại của Hàn Trọng Viễn đổ chuông, người gọi đến là Tiền Mạt.

“Mẹ…”

“Mở cửa!” Hàn Trọng Viễn mới nói một chữ thì giọng của Tiền Mạt bất chợt vang lên.

“…” Chả trách vệ sĩ không có động tĩnh gì, ai bảo Tiền Mạt là chủ cũ của họ làm chi.

Tất nhiên Hàn Trọng Viễn không đến mức nhốt Tiền Mạt ngoài cửa, vì thế rất nhanh, trong phòng khách ở căn nhà nhỏ của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đã tiếp đón Tiền Mạt trên người mang đôi chút mùi rượu.

“Nhà này đâu cách âm tốt như thế? Mẹ vừa ấn chuông vừa gõ cửa mà hai đứa cũng không nghe thấy?” Giọng nói của Tiền Mạt không ổn lắm, sắc mặt cô lại càng tệ hại.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên Mạnh Ân chứng kiến một Tiền Mạt tâm tình rõ ràng rất xấu, chỉ có thể không ngừng xin lỗi: “Xin lỗi, xin lỗi…”

Nghe thấy tràng xin lỗi của Mạnh Ân, Tiền Mạt lắc đầu rồi hít sâu mấy cái, cuối cùng sắc mặt cũng khá hơn đôi chút: “Con không cần xin lỗi, cũng tại cô đến không đúng lúc.” Lúc này là hơn mười giờ tối, dẫu không tới mức quá khuya nhưng cũng không còn sớm nữa.

“Không, không sao ạ…” Mạnh Ân lại nói.

“Cô làm phiền hai đứa hả? Đúng là phải xin lỗi.” Bấy giờ Tiền Mạt đã tỉnh táo hơn, cũng trông thấy đôi môi sưng đỏ của Mạnh Ân, lập tức cười trêu.

Nhất thời mặt đỏ tới mang tai, Mạnh Ân cúi đầu, Hàn Trọng Viễn lại nhìn Tiền Mạt một cách chăm chú: “Mẹ, mẹ sao vậy?” Tuy Tiền Mạt không nói gì, nhưng hôm nay vừa nhìn Tiền Mạt, Hàn Trọng Viễn đã cảm thấy trên người mẹ mình toả ra đau buồn nồng đậm.

https://thuviensach.vn

“Cũng không sao, mẹ và bố con ly dị rồi.” Tiền Mạt cười khổ nói. Ngay cả khi nhà họ Hàn nhất quyết không đồng ý cho hai người kết hôn, ngay cả khi nhà họ Hàn không muốn gặp lại họ, “lưu đày” họ đến miền Nam, ngay cả khi phải ở riêng mười mấy năm, thì cô và Hàn Thận vẫn không chia tay. Chẳng ngờ, bây giờ con trai đã lớn thế này mà lại ly hôn.

Thật ra trước kia cái dự định ly hôn này, Tiền Mạt đã nghĩ đến rất nhiều lần, nhưng bây giờ ly hôn thật, cô vẫn cảm thấy hơi khó chấp nhận.

“Ông ta sẽ hối hận.” Hàn Trọng Viễn nói không hề do dự, trong lòng cũng bất giác nảy sinh áy náy. Đời trước đúng vào khoảng thời gian này Tiền Mạt phát hiện ra bệnh ung thư, sau khi biết tin thì Hàn Thận đau khổ muốn chết, vẫn hết sức hết lòng chăm sóc cho Tiền Mạt. Sau này Tiền Mạt qua đời cũng hoàn toàn không có ý định tái hôn, đủ để thấy cảm tình ông ta dành cho Tiền Mạt. Nếu hắn không sống lại thì chắc chắn họ sẽ không ly hôn.

“Đúng, Hàn Thận sẽ hối hận, nhất định người nhà họ Hàn sẽ càng hối hận.” Tiền Mạt cười, chỉ là nụ cười đó quả thật có phần khó coi.

“Mẹ, xin lỗi.” Cuối cùng Hàn Trọng Viễn nói.

https://thuviensach.vn

“Không, Tiểu Viễn, con đừng nói vậy. Bố mẹ ly dị không liên quan đến con, chủ yếu vẫn vì mẹ không thể chấp nhận nổi tư duy của bố con. Lại nói, sau này hai con nhất định không được ở riêng, vì như thế sẽ khiến một số chuyện nhỏ nhặt, vốn có thể giải quyết dễ dàng dần dần tích tụ lại, cuối cùng trở thành khối u không thể cắt bỏ.” Tiền Mạt đã càng lúc càng bình tĩnh. Hôm nay Hàn Thận đã trách móc cô chỉ biết phát triển sự nghiệp, không biết chăm sóc gia đình, đúng là đẹp mặt!

Hơn mười năm nay, số lần hai người gặp nhau có đến tám mươi phần trăm là cô chủ động đến thành phố B, Hàn Thận lại càng chẳng nuôi nấng Hàn Trọng Viễn được mấy ngày. Nếu đã thế thì dựa vào đâu mà người này dám nghi ngờ cô không chắm sóc gia đình?

Nói cho cùng, không phải dáng vẻ này của Hàn Thận cũng là vì bị những người ở nhà họ Hàn tẩy não hay sao? Thậm chí đã không chịu nghe lời cô nói nữa rồi.

Nhưng mà, e rằng người nhà họ Hàn sẽ rất hối hận vì trước đó đã tẩy não Hàn Thận. Vì sau khi Hàn Thận ngốc nghếch chạy đến ly hôn với cô, Hoa Viễn sẽ thật sự không còn chút dính dáng nào với nhà họ Hàn nữa.

“Con tuyệt đối sẽ không ở riêng với Mạnh Ân.” Hàn Trọng Viễn hết sức chắc chắn về điều này, lại hỏi, “Mẹ, ông ta đâu?”

https://thuviensach.vn

“Vừa mới lên máy bay rồi, mẹ đưa ông ấy ra sân bay, tự nhiên không muốn về biệt thự nên mới đến chỗ con.”Tiền Mạt vừa nói, vừa nhớ lại chuyện xảy ra buổi chiều.

Khi Hàn Thận đến Hoa Viễn tìm cô thì đã không còn sớm, mà người này vừa vào phòng làm việc của cô, đã hỏi cô có thể tha cho Hải Linh một lần được không.

Cô nói đó là chuyện của Hàn Trọng Viễn, không phải việc cô có thể quyết định, tất nhiên không đồng ý. Sau đó Hàn Thận lại hỏi cô, có phải thật sự không còn cách nào sống chung hoà thuận được với người nhà họ Hàn hay không.

Lúc nói chuyện, Hàn Thận bình tĩnh quá mức, nên cô cũng nói ra mấy lời từ đáy lòng. Nói rằng không phải cô không muốn chung sống hoà thuận với người nhà họ Hàn, mà là người nhà họ Hàn không muốn chung sống hoà thuận với cô. Ngay cả lần này, nếu không phải Hàn Hành Diểu đối đầu với Duyên Mộng thì chắc chắn Duyên Mộng sẽ không tới mức phản kích.

Lúc nói mấy lời này, cô cũng coi như hoà nhã lắm rồi, không ngờ cô vừa dứt lời thì vẻ mặt Hàn Thận trở nên hết sức khó coi, còn trực tiếp yêu cầu muốn ly hôn với cô.

https://thuviensach.vn

Ban đầu Tiền Mạt còn tưởng là Hàn Thận muốn hoà giải, không ngờ người này lại đến ly hôn với mình. Nghĩ đến mấy ngày nay ông ta biết Hàn Trọng Viễn làm việc ở Duyên Mộng mà chả thèm hỏi han dù chỉ một câu, trong khi lúc nào cũng bôn ba khắp nơi vì Hàn Hành Diểu, dĩ nhiên Tiền Mạt cũng nổi giận, vì thế chỉ chớp nhoáng, hai người đã ly hôn.

Vốn dĩ ly hôn sẽ không nhanh như vậy, song vì cô không cần tài sản đứng tên Hàn Thận, Hàn Thận cũng không cần tài sản đứng tên cô, hai người lại nhờ cậy quen biết nên cuối cùng trong thời gian chớp nhoáng đã ly dị xong.

Sau khi ly hôn, họ ăn chung một bữa cơm, sau đó cùng nhau nhớ lại mấy chuyện thời trẻ. Thời gian thấm thoắt trôi qua, sau cùng cô còn bảo tài xế đưa Hàn Thận đến sân bay.

Nhìn Hàn Thận lên máy bay, rốt cuộc cô mới có cảm giác chân thực rằng mình đã ly hôn, nhất thời chỉ thấy thế gian rộng lớn, mà bản thân lại không có chốn dung thân, sau đó thì đã đến đây rồi.

Tiền Mạt ngồi một lúc ở chỗ Hàn Trọng Viễn thì định rời đi. Hàn Trọng Viễn lo cho mẹ nên tất nhiên muốn đưa cô về nhà.

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt nói chuyện ly hôn xong thì Mạnh Ân vẫn nín thinh. Chờ Hàn Trọng Viễn nói muốn đưa Tiền Mạt về nhà, cậu mới vội vàng tìm áo khoác đưa cho Hàn Trọng Viễn.

“Sao chỉ lấy một cái?” Hàn Trọng Viễn cau mày, rất nhanh lại nhận ra, thế này là Mạnh Ân không định đưa Tiền Mạt về cùng hắn.

Hàn Trọng Viễn vô thức muốn nổi giận, nhưng nghĩ đến những lời Trịnh Kỳ nói khi trước, rốt cuộc lại tiêu tan, chỉ khoác chiếc áo trên tay mình lên người Mạnh Ân: “Em đi cùng anh.”

Nhưng ngày mai mình còn phải đi học nữa… Mạnh Ân muốn nói gì đó, thấy Tiền Mạt trước giờ vẫn luôn mạnh mẽ, tựa như mãi mãi không bị đánh gục, nay mang vẻ mặt chứa đựng đau thương, lại im bặt. Cậu có đi học hay không, làm sao quan trọng bằng Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt? Nếu hai người ấy có thể luôn vui vẻ thì cậu sẵn lòng, sau này không đi học nữa.

Tối hôm ấy, cuối cùng Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân vẫn ngủ lại biệt thự của Tiền Mạt, lúc ngủ thì trời đã sắp rạng sáng.

Trước khi ngủ, Mạnh Ân vào nhà vệ sinh, sau đó rót một cốc nước đầy.

https://thuviensach.vn

Cặp sách của cậu còn để ở chỗ của cậu và Hàn Trọng Viễn, nếu ngày mai muốn đến trường đúng giờ thì ít nhất phải dậy sớm một tiếng.

Nếu cậu đặt đồng hồ báo thức thì nhất định Hàn Trọng Viễn cũng sẽ bị đánh thức, chẳng bằng uống nhiều nước, bản thân tự để ý một chút, tranh thủ mà dậy sớm.

Trong lòng cứ nhớ phải dậy sớm, đêm ấy Mạnh Ân ngủ cũng không ngon, sau nửa đêm đã tỉnh dậy rất nhiều lần để xem giờ, cuối cùng bốn rưỡi rạng sáng đã định thức dậy.

Hàn Trọng Viễn ngủ rất say, ngay cả trong mộng cũng ôm cậu rất chặt. Mạnh Ân cầm gối, dè dặt chui khỏi ngực Hàn Trọng Viễn xong thì nhét gối vào ngay, cuối cùng cũng thoát ra được.

Hôm qua Hàn Trọng Viễn ngủ rất khuya nên cậu không nỡ đánh thức, vì thế ngay cả đèn cũng không dám bật. Rón rén vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt xong, cậu xuống dưới nhà, vào bếp úp một bát mì cho mình, cũng sắp xếp thức ăn khác dự định mang về nhà mình và Hàn Trọng Viễn – buổi trưa cậu phải nấu thức ăn thì sáng sớm phải chuẩn bị trước, nếu không sẽ không đủ thời gian nấu cơm trưa.

https://thuviensach.vn

Chờ làm xong tất cả thì đã hơn năm giờ, Mạnh Ân lấy điện thoại ra, gửi một tin nhắn cho vệ sĩ phụ trách đưa đón mình, hỏi đối phương đã dậy chưa.

Nếu là Hàn Trọng Viễn, lúc phải ra ngoài thì gọi điện cho người đến đón cũng sẽ không quan tâm đối phương đang làm gì. Nhưng Mạnh Ân thì khác, cuối cùng chỉ dám gửi tin nhắn này, may mà vệ sĩ cũng đoán rằng có thể hôm nay họ sẽ cần dùng xe rất sớm, thế nên đã dậy rồi.

Từ biệt thự của Tiền Mạt lái xe đến trường của Mạnh Ân mất khoảng một tiếng, hơn nữa cậu còn phải về nhà lấy đồ cất đồ, thời gian cần dùng lại càng nhiều thêm. Cuối cùng lúc Mạnh Ân vào tới lớp thì chỉ năm phút nữa là đến tiết tự học buổi sáng, khiến chủ nhiệm bất mãn mà nhìn cậu mấy lần.

Chủ nhiệm lớp này vẫn luôn bất mãn Mạnh Ân không học tiết tự học buổi tối, không ở nội trú, không tham gia một số hoạt động của lớp. Nếu không phải Mạnh Ân học giỏi thì e rằng thái độ của cô đã xấu hơn rất nhiều.

Mạnh Ân biết chuyện này, cơ mà cậu vẫn chẳng biết làm gì ngoài áy náy, vì thế lại càng khiến cô giáo không thích.

https://thuviensach.vn

Một ngày học tập lại bắt đầu. Khi Mạnh Ân đương hoàn toàn đắm chìm vào bài vở thì ở nhà, Hàn Trọng Viễn đang nổi trận lôi đình – buổi sáng hắn thức dậy, Mạnh Ân lại không có ở đây!

"Cậu Mạnh phải về đi học, nên dậy có hơi sớm." Vệ sĩ nói một cách dè dặt, dường như không dám đối diện với ánh mắt của Hàn Trọng Viễn – cậu chủ này của họ tuổi tác không lớn, nhưng khí thế cực kì đáng sợ, tính tình lại không mấy tốt.

Thật ra Hàn Trọng Viễn cũng biết chuyện này, nhưng hắn không thể chấp nhận được vì Mạnh Ân chẳng nói gì với hắn hết, một mình lén lút rời đi.

Hôm qua bỗng dưng biết chuyện Tiền Mạt ly hôn khiến tâm trạng hắn rất thấp thỏm, nên cũng quên béng chuyện của Mạnh Ân. Nếu biết trước… Nếu biết trước thế này thì thật ra, tối qua hắn hoàn toàn có thể tự mình đưa Tiền Mạt về, sau đó quay lại, như vậy Mạnh Ân cũng sẽ không đến mức chỉ được ngủ bốn tiếng.

Suy nghĩ ấy khiến Hàn Trọng Viễn có phần nóng nảy, tự nhiên lại nhớ rằng Trịnh Kỳ từng nói Mạnh Ân không dám bộc lộ suy nghĩ của mình, tại sao hôm qua Mạnh Ân lại không nói gì hết?

https://thuviensach.vn

Hắn mong Mạnh Ân ngoan ngoãn ở bên mình, nhưng không muốn Mạnh Ân phải chịu ấm ức, cũng mong Mạnh Ân có thể nói chuyện với mình nhiều hơn, nhưng… Đời trước, ban đầu Mạnh Ân còn cố gắng bắt chuyện với hắn, nhưng về sau càng ngày càng trầm lặng. Đời này thì ngay từ lúc bắt đầu Mạnh Ân cũng chưa từng chủ động trò chuyện với hắn, hắn muốn nói chuyện cùng Mạnh Ân còn phải lấy cớ là dạy cậu tiếng Anh!

Càng nghĩ, Hàn Trọng Viễn càng cảm thấy trong lòng khó chịu, cảm giác thân mật và ngọt ngào nảy sinh do cơn mất khống chế tối qua cũng không còn sót lại.

“Sao vậy?” Tiền Mạt thở dài nhìn con trai, cô vừa mới ly hôn mà còn phải quan tâm đến chuyện tình cảm của con trai… Trên thế gian này người mẹ tốt như cô, chắc chắn chả có mấy ai.

“Là Mạnh Ân, con không biết phải làm gì nữa.” Hàn Trọng Viễn có phần mông lung.

“Thật ra con cũng không cần vướng mắc quá, theo mẹ thấy thì con chỉ cần nói chuyện tử tế với Mạnh Ân là được. Mặc dù thân phận của con với Mạnh Ân khác nhau một trời một vực, nhưng lúc yêu nhau thì hai người vẫn là bình đẳng.” Tiền Mạt đáp, “Hồi xưa lúc mẹ với bố con yêu nhau,

https://thuviensach.vn

ông ấy là đại thiếu gia giàu có, mẹ chỉ là một sinh viên nghèo, khác biệt giữa bố mẹ cũng rất lớn, nhưng thái độ của ông ấy vẫn rất khoan nhượng. Nói thật, nếu hồi xưa bố con dám đối xử với mẹ như con nói chuyện với Mạnh Ân thì nhất định mẹ sẽ cho ông ấy cút càng xa càng tốt."

Thật ra Hàn Thận là người tốt, đáng tiếc người nhà của ông ta quá khó để sống chung, cô cũng chẳng phải người tình nguyện cam chịu ấm ức.

Hàm Trọng Viễn trầm ngâm.

"Thật ra vấn đề giữa hai đứa cũng không lớn lắm, vì Mạnh Ân không hề quan tâm con nói chuyện khó nghe hay hành xử ngang ngược đến đâu. Mẹ thấy được, thằng bé rất quan tâm cũng rất thích con, gần như có thể bao dung tất cả ở con. Chỉ là bao dung như thế, thật sự là điều con muốn ư?" Tiền Mạt lại hỏi. Mạnh Ân rất tự ti, vì sự tự ti của mình mà cậu nâng Hàn Trọng Viễn lên gần như vị thần trên bàn thờ, hơn nữa Hàn Trọng Viễn lại vẫn cắm rễ trên bàn thờ mà không hề có ý đi xuống.

Trước đây Tiền Mạt cho rằng con mình thích như vậy, nên cũng không nói gì. Cơ mà bây giờ, xem ra rốt cuộc con trai cô vẫn không chịu nổi việc người yêu nằm dưới chân mình.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn mở miệng, hắn biết vấn đề ở đâu rồi, nhưng lại không biết phải làm sao để cải thiện. Dù gì cách sống chung như vậy đã kéo dài hơn mười năm, khắc thật sâu vào xương tuỷ hắn. Hơn nữa tính tình hắn hết sức nóng nảy.

Sau cùng, Hàn Trọng Viễn chỉ có thể như người mất hồn rời khỏi biệt thự của Tiền Mạt.

Chuyện Mạnh Ân không từ mà biệt buổi sáng khiến Hàn Trọng Viễn rất muốn nổi giận với cậu, bắt cậu thề sau này tuyệt đối không tự ý bỏ đi nữa. Nhưng nhớ lại những lời Tiền Mạt nói, rốt cuộc hắn không làm thế nữa, mà sau bữa tối đi tìm Mạnh Ân nói chuyện: “Mạnh Ân, về sau em có việc gì phải làm thì có thể nói cho anh biết.”

“Em biết rồi.” Mạnh Ân gật đầu.

“Em không biết!” Giọng của Hàn Trọng Viễn có phần khó nghe, hít sâu một hơi mới chấn tĩnh lại, “Tại sao tối qua em không nhắc anh, là đến chỗ mẹ thì có thể em sẽ không kịp đi học? Tại sao sáng nay em lại bỏ đi một mình?”

“Xin lỗi.” Mạnh Ân lập tức xin lỗi.

https://thuviensach.vn

“Em không cần xin lỗi, chỉ cần nhớ kĩ sau này đừng như thế nữa là được! Nếu em cảm thấy anh làm em mất vui, thì phải nói ngay.”

“Em không có mất vui.” Mạnh Ân vốn không cảm thấy tối qua ngủ ít mấy tiếng thì có gì ấm ức cả, lại hơi tự trách vì mình không thể an ủi Hàn Trọng Viễn khi bố mẹ hắn ly dị.

Vẻ mặt Mạnh Ân hết sức nghiêm túc, khiến người khác có thể thấy rõ lời cậu nói là thật. Điều này khiến Hàn Trọng Viễn vừa bực lại vừa thương. Một lần nữa, hắn cảm nhận sâu sắc rằng Mạnh Ân khác hắn, cuộc sống từ nhỏ của cậu đã khiến cậu sinh ra thói quen hạ mình xuống vị trí rất thấp.

Đáng lẽ hắn nên vui mới phải, vì Mạnh Ân như vậy sẽ không rời xa hắn, thậm chí không cần hắn răn đe thì đối phương cũng đã đủ lệ thuộc vào hắn, không thể xa cách hắn rồi. Nhưng hắn lại không cam lòng, càng không xác định được liệu Mạnh Ân có thích mình thật hay không.

Đời trước vì thù hận, vì gặp nhau quá muộn mà cuối cùng họ chỉ duy trì một mối quan hệ bất thường. Đời này hắn không hề muốn lặp lại mười lăm năm cuộc sống trước kia.

https://thuviensach.vn

Nếu Mạnh Ân có thể nằm trong ngực hắn, nói chuyện với hắn… Chỉ nghĩ thôi mà Hàn Trọng Viễn đã cảm thấy thân người nóng lên.

Khi Hàn Trọng Viễn đang cố gắng giải quyết vấn đề tình cảm của mình, thì nhà họ Hàn ở thành phố B đã nổ tung rồi, mà nguyên nhân nổ tung lại không gì ngoài chuyện Hàn Thận ly dị.

Lúc Hàn Thận đi thành phố S, tất cả mọi người đều tưởng Hàn Thận có thể thuyết phục Tiền Mạt tha cho Hải Linh một con đường. Kết quả thì hay rồi, Hàn Thận không chỉ không thuyết phục được Tiền Mạt, lại còn ly hôn với Tiền Mạt nữa!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 73: Tương Lai

“Mày ly dị thật rồi?” Hàn Quảng Đào không dám tin nhìn con trai mình, lão một lòng muốn phát triển nhà họ Hàn lớn mạnh, để lại của cải vô tận cho con cháu đời sau, không ngờ con trai lão lại đẩy của cải ra ngoài!

Dẫu ông ta không thích Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn, nhưng dù sao Hàn Trọng Viễn cũng là con trai Hàn Thận, tương lai hết thảy những thứ này cũng sẽ thuộc về người nhà họ Hàn. Nhưng nếu ly hôn, ai biết được về sau sẽ ra sao? Suy cho cùng rõ ràng Hàn Trọng Viễn cũng không thích họ.

“Con ly hôn rồi.” Hàn Thận đáp, vẫn luôn kẹt giữa nhà họ Hàn và Tiền Mạt, ông ta đã vô cùng mệt mỏi, mà ly hôn chính là một lựa chọn thích hợp. Hơn nữa, Tiền Mạt đã khiến ông ta hết sức thất vọng.

Đúng là Hàn Hành Diểu có sai, nhưng lúc y sản xuất hàng nhái theo Duyên Mộng thì vốn cũng không biết Duyên Mộng có quan hệ với Hoa Viễn, Tiền Mạt thân là trưởng bối mà lại vu hãm Hàn Hành Diểu, ra tay với Hải Linh… Điều này khiến ông ta không chấp nhận nổi.

https://thuviensach.vn

“Mới một ngày thì làm sao ly hôn nhanh thế được?” Hàn Quảng Đào căn bản không tin, thậm chí không kìm được nảy sinh hoài nghi, “Mày làm thế để uy hiếp bố phải không?”

Hàn Thận mang theo hoảng hốt mà nhìn Hàn Quảng Đào: “Bố…”

Hàn Quảng Đào cũng cảm thấy mình lỡ lời, vả lại suy nghĩ cẩn thận sẽ biết Hàn Thận không đến nỗi dùng lí do này để lừa gạt lão, vội đổi đề tài: “Vậy tài sản thì sao? Tài sản chia thế nào?”

“Bọn con vẫn luôn ở riêng, tài sản cũng nên tách riêng.” Hàn Thận đáp, dường như hơi mất tự nhiên. Tuy rằng khi mới bên nhau ông ta giàu hơn Tiền Mạt, nhưng mười năm gần đây Tiền Mạt vẫn luôn là người giàu hơn ông ta. Hai năm trước để chuẩn bị cho Hàn Trọng Viễn đi học ở thành phố B mà Tiền Mạt từng đưa cho ông ta rất nhiều tiền, để ông ta mua nhà ở thành phố B chờ lúc nào Hàn Trọng Viễn học Đại học sẽ cho hắn. Hàn Trọng Viễn chưa thành niên nên bây giờ những bất động sản trị giá hơn mười triệu kia đều đứng tên ông ta, Tiền Mạt cũng không đòi lại, nói đến vẫn là ông ta chiếm hời của Tiền Mạt.

“Làm sao như thế được? Ban đầu Hoa Viễn là do cả hai cùng nhau sáng lập mà!” Hàn Quảng Đào vô cùng tức giận.

https://thuviensach.vn

“Nhưng trước giờ vẫn là do Tiền Mạt quản lí.” Hàn Thận khẽ cau mày, “Dù con không muốn thừa nhận, nhưng quả thật cô ấy còn có tài kinh doanh hơn con, Hoa Viễn có thể có ngày hôm nay chủ yếu vẫn nhờ cô ấy.”

“Thế nên mày cho con đàn bà kia hết tiền rồi? Sao mày không nghĩ tí nào xem vốn ban đầu là từ đâu mà ra?” Khuất Như Tình nhìn con mình, gương mặt đầy vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, Khuất Tịnh Vân ngồi cạnh mụ thì biểu tình phức tạp.

Khuất Tịnh Vân vẫn luôn thích Hàn Thận, hiển nhiên cũng chỉ mong Hàn Thận ly hôn. Chỉ là Hàn Thận ly hôn thì sẽ không còn Hoa Viễn nữa, điều này lại khiến bà ta thấy tiếc, cũng càng không thích Tiền Mạt.

“Chú, chú ly hôn có phải vì chuyện của con không? Xin lỗi.” Hàn Hành Diểu thấp giọng nói, rất nhanh cúi đầu xuống, cũng che giấu căm hận trong mắt. Trước kia y đã từng khen Hoa Viễn rất nhiều lần trước mặt Hàn Thận, còn nói chờ tốt nghiệp muốn đến Hoa Viễn thực tập học hỏi, khi đó Hàn Thận đã đồng ý tất cả, y cũng thấy rất hứng thú với Hoa Viễn, nhưng bây giờ… Sau này chênh lệch giữa y và Hàn Trọng Viễn, e rằng càng ngày sẽ càng lớn đến nỗi y không đuổi kịp mất.

“Hành Diểu, chuyện này không liên quan đến con, thật ra ly hôn cũng là việc tốt, như vậy chú có thể xử lí chuyện của Hải Linh dễ hơn rồi.” Hàn Thận đáp, trước đây ông ta bôn ba khắp nơi xử lí chuyện của Hải Linh, bởi

https://thuviensach.vn

quan hệ vợ chồng với Tiền Mạt mà vấp phải rất nhiều bất tiện, bây giờ thì không lo nữa rồi.

Chuyện Hải Linh đã làm tội chứng xác thực, chắc chắn việc nộp phạt là không tránh được, nhưng nếu quả thật Hàn Hành Diểu không từ bỏ được, thì cũng có thể thay hình đổi dạng Hải Linh.

Ngoài mặt Hàn Hành Diểu tỏ ra áy náy, thật ra trong lòng đã hối hận khôn nguôi. Y vốn không hề biết Hàn Thận sẽ làm như vậy, nếu biết trước thì y sẽ không cố kiết mãi chuyện của Hải Linh! Chỉ là, không phải Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn coi trọng Hàn Thận lắm ư? Tại sao họ lại dễ dàng buông tha cho Hàn Thận như thế?

Hàn Hành Diểu hối hận, Hàn Quảng Đào lại càng hối hận hơn y, khi xưa Tiền Mạt tôn kính lão biết nhường nào? Thậm chí có thể nói là nịnh bợ! Khi đó nếu như thừa cơ làm hoà thì bây giờ đâu đến nỗi ngay cả một phân cổ phần của Hoa Viễn cũng chưa đến tay? Hoặc là trước kia lúc con trai lớn qua đời, nếu lão không gọi con trai bé về mà tự mình đứng ra xử lí Hàn Thị, chưa biết chừng bây giờ toàn bộ Hoa Viễn còn đang đứng tên của con trai lão.

Nhưng chuyện đến nước này, đã không cách nào thay đổi được nữa.

https://thuviensach.vn

Tới giờ khắc này đây, điều duy nhất mà Hàn Quảng Đào cảm thấy may mắn, e rằng chỉ có việc Hàn Trọng Viễn mang họ Hàn.

Tiền Mạt là một người rất khiêm tốn, kiểu công ti như Hoa Viễn cũng không cần quảng cáo, người dân bình thường cũng không biết rốt cuộc chủ tịch của Hoa Viễn là nam hay nữ, dù biết là có một người như vậy thì cũng sẽ không nhận ra cô. Mà hôn nhân gia đình của cô, trước giờ lại càng không phơi bày trước truyền thông.

Dưới hoàn cảnh ấy, dĩ nhiên chuyện ly hôn của Tiền Mạt không bị công chúng biết, cũng chỉ có người trong giới này thi nhau đến hỏi thăm an ủi.

Lúc được hỏi thăm thì Tiền Mạt đã tỉnh táo rồi, không muốn khiến người khác cảm thấy mình bị chồng bỏ rơi, cô bèn gọi Trịnh Kỳ đến, để y thiết kế hình tượng mới cho mình.

Trịnh Kỳ là đàn ông, đáng ra không am hiểu nhiều về cách ăn mặc của nữ giới, nhưng ai bảo y có một người mẹ xấp xỉ tuổi với Tiền Mạt làm chi.

Từ nhỏ đã bị mẹ mình lôi kéo đi mua sắm, Trịnh Kỳ làm tham mưu, rất có nghiên cứu về thời trang nữ, sau khi giới thiệu mĩ phẩm dưỡng da và

https://thuviensach.vn

trang điểm thích hợp cho Tiền Mạt, còn bảo mẹ mình ở Cảng thành mua đến một ít trang phục trang sức.

Đôi khi phụ nữ đẹp là nhờ trang điểm, Tiền Mạt vốn chỉ khoảng bốn mươi, trang điểm cẩn thận một phen trông trẻ ra rất nhiều, nhất thời sức hút tăng thêm, còn khiến rất đông người theo đuổi…

Tất nhiên, Tiền Mạt không hề có ý định đi bước nữa, cũng biết đa phần người theo đuổi đều để ý đến tài sản của mình, vì thế luôn từ chối một cách khéo léo.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua mấy tháng.

Rốt cuộc cũng đến mùa hè năm 2004, khi mọi người thi nhau thay áo bông bằng áo ngắn quần cộc, cuối cùng khoản tiền bồi thường vì xâm phạm bản quyền Duyên Mộng của Hải Linh cũng gửi đến Duyên Mộng. Mà lúc này, Duyên Mộng đã đồng thời đưa ra hai loại sản phẩm mới. Trong đó, chiếc máy học tập to chừng bàn tay được quảng cáo mà gần như nổi khắp cả nước, học sinh bây giờ đều có thể lấy làm tự hào vì sở hữu máy học tập của Duyên Mộng.Tất nhiên, vì giá của máy học tập Duyên Mộng khá đắt, bán ra với giá gần một nghìn, càng có nhiều người muốn mua những sản phẩm đồng loại mà giá cả phải chăng hơn, như máy học tập của hãng nhỏ mà hai ba trăm là có thể mua được chả hạn.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta hợp tác mở một công ti đi.” Sau khi biết tình hình thị trường, Hàn Trọng Viễn tìm Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ đến.

Mấy tháng trôi qua, nhà của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ ở thành phố S đã sửa xong. Đó là một toà biệt thự ở ngoại ô thành phố S, khu nhỏ nằm đối diện một công viên, môi trường rất tốt. Mà sau khi xử lí êm đẹp “căn nhà tình yêu” của hai người, mấy hôm nay Trịnh Kỳ vẫn đang cân nhắc xem tiếp theo nên đầu tư cái gì.

Người sinh ra như Trịnh Kỳ, có tiền thì tuyệt đối sẽ không muốn gửi ngân hàng mà sẽ nghĩ cách dùng tiền đang có trên tay kiếm về càng nhiều tiền hơn.

Có thể nói bây giờ khắp Đại Lục đều là cơ hội làm ăn, mà hiện tại Trịnh Kỳ xem trọng nhất chính là bất động sản, mấy ngày nay y vẫn đang cân nhắc muốn đầu tư bất động sản, chỉ là không được thuận lợi lắm.

Công ti bất động sản lớn trong nước căn bản không thiếu chút tiền này của y, công ti nhỏ thì quản lí lại lộn xộn quá, y đi thăm mấy cái công trường xong thì cũng chả dám vung tiền tuỳ tiện, chỉ có thể tiếp tục điều tra.

“Hợp tác mở công ti?” Trịnh Kỳ ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn, “Không phải cậu có Duyên Mộng rồi à?” Một doanh nghiệp tư nhân muốn

https://thuviensach.vn

thành công thì chuyên tâm là việc không thể thiếu. Dù sao tinh thần của một người cũng có hạn, nếu không chuyên tâm phát triển một công ti mà đi làm một đống công ti "thượng vàng hạ cám", thì tuyệt đối không thể đạt được thành thích tốt.

Tất nhiên, người chỉ định đầu tư tiền để lấy lợi nhuận như y thì khác. Trứng gà không thể đặt trong một giỏ, nếu y muốn đảm bảo thu nhập thì nhất định phải đầu tư vào nhiều công ti.

"Chúng ta mở một công ti giống Duyên Mộng, nhưng sản xuất một ít sản phẩm bình dân." Hàn Trọng Viễn nói, hướng phát triển trong tương lai của Duyên Mộng là smartphone, hắn muốn hợp tác với Trịnh Kỳ và Đảm Phi Dược mở công ti này cũng là vì thế.

Đến lúc đó, Duyên Mộng có thể đi theo hướng sản phẩm cao cấp, dẫn đầu trào lưu sản phẩm thông minh, mà công ti do hắn và Trịnh Kỳ Đàm Phi Dược hợp tác mở, có thể sản xuất điện thoại bình dân thường dùng – đời trước hai người này đã làm như vậy, còn lọt vào top những người giàu nhất cả nước.

Hàn Trọng Viễn thế này là không muốn bỏ qua một con đường có thể phát tài, cũng là để bồi thường cho Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ.

https://thuviensach.vn

“Vậy dù có kiếm được tiền thì cũng chả được bao nhiêu.” Trịnh Kỳ cau mày, bây giờ trong nước có rất nhiều công ti sản xuất sản phẩm giống như Duyên Mộng, thậm chí ngay cả Hàn Hành Diểu, sau khi Hải Linh bị buộc đóng cửa cũng đi mở một công ti khác. Lợi nhuận của những công ti này không hề ít, nhưng hiển nhiên không bằng bất động sản mà Trịnh Kỳ coi trọng trước đó.

“Chúng ta sẽ không sản xuất máy học tập mãi, mục tiêu cuối cùng của chúng ta là điện thoại di động, một loại điện thoại mà mai sau ai cũng sẽ dùng.” Hàn Trọng Viễn nói, lấy một phần tài liệu ra.

Sau khi xem qua tài liệu, gần như Trịnh Kỳ đồng ý ngay với kế hoạch của Hàn Trọng Viễn. Mà lúc này Hàn Trọng Viễn cũng lấy tiền bồi thường của Hải Linh đưa cho Trịnh Kỳ để mở công ti, còn về quản lí công ti, họ giao cho một người bạn Trịnh Kỳ tìm đến từ Cảng thành.

Người bạn kia của Trịnh Kỳ là con trai thứ trong một gia đình, không thể thừa kế doanh nghiệp của gia đình mà chỉ được nhận một khoản tiền, được Trịnh Kỳ gọi đến thì cũng quyết định đầu tư vào công ti sắp mở này.

Công ti mới Trịnh Kỳ chiếm 45% cổ phần, Đàm Phi Dược chiếm 10% cổ phần, Hàn Trọng Viễn chiếm 30% cổ phần, người bạn kia của Trịnh Kỳ thì chiếm 15% cổ phần. Phân chia cổ phần như vậy, chỉ cần tình cảm của Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược không xảy ra vấn đề thì quyền phát ngôn vẫn là do hai người họ giữ.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc hai con người này mù tịt việc quản lí công ti, cuối cùng vẫn phải nhờ Hoắc Nam Ngọc mẹ của Trịnh Kỳ từ Cảng thành bay đến giúp bạn của Trịnh Kỳ quản lí, công ti này mới coi như được thành lập.

Tinh thần và sức lực có hạn, Hàn Trọng Viễn cũng không để ý nhiều đến công ti này, Mạnh Ân lại càng không biết gì về việc này hết.

Theo tiết trời càng ngày càng nóng, cậu lại bắt đầu chuẩn bị thi cuối kỳ. Học kỳ này thành tích của cậu lại tăng thêm rồi, trong mấy kỳ thi tháng trước đó còn thi được vào top mười, nên khả năng giành được học bổng rất lớn.

Ở chung với Hàn Trọng Viễn đã hơn một năm rồi, Mạnh Ân cao thêm nhiều, gương mặt tuấn tú thừa hưởng từ Lý Thục Vân và hành động một mình xa cách cũng khiến cậu nhận được rất nhiều ái mộ trong trường – thời buổi bây giờ trong tiểu thuyết ngôn tình và các loại tạp chí con gái, sẽ luôn có một cậu trai đẹp hoặc âu sầu hoặc ngang ngược, hành động một mình xa cách trong trường học, sau đó yêu nhân vật nữ chính từ cái nhìn đầu tiên.

Trong mắt rất đông người, Mạnh Ân chính là một người như thế, thậm chí rất nhiều cô gái cảm thấy cậu là kiểu thiên tài chả cần tốn bao nhiêu thời gian cũng có thể thi được thành tích tốt. Dẫu sao cả năm học cũng chỉ

https://thuviensach.vn

có mình cậu buổi sáng đi học sát giờ, buổi trưa không nán lại trường học một phút, buổi tối còn không tham gia tiết tự học, thi cử còn trong top.

Lần đầu tiên biết người khác nhìn mình như vậy, Mạnh Ân vừa ngạc nhiên vừa buồn cười. Cậu vốn không phải thiên tài gì cả, chỉ có thể nói là không đần độn hơn người khác. Mà cậu có thể có thành thích như bây giờ, không thể không dựa vào cố gắng.

Mặc dù lúc nấu cơm làm việc nhà sẽ tốn một ít thời gian, nhưng chút thời gian ấy vừa vặn cho đầu óc căng thẳng của cậu có thể nghỉ ngơi một chút, vậy nên cũng không để lỡ bao nhiêu công việc, càng đứng nói bây giờ Hàn Trọng Viễn đã giúp cậu làm một ít việc nhà nữa.

Nghĩ đến Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân không khỏi có phần hoảng hốt.

Hôm đó Tiền Mạt ly hôn, sau khi cậu và Hàn Trọng Viễn suýt nữa thì súng lửa bùng nổ, thái độ của Hàn Trọng Viễn với cậu đã thay đổi rất nhiều – lúc nào hắn cũng hỏi cậu muốn gì, cuối tuần còn hay tìm cậu tán gẫu.

Cậu biết Hàn Trọng Viễn làm thế là có ý tốt, nhưng căn bản không biết nên làm sao để tiếp nhận ý tốt này, đến mức tay chân luống cuống khi Hàn Trọng Viễn làm vậy, mà hành động ấy của cậu, rõ ràng khiến Hàn Trọng Viễn hơi không vui.

https://thuviensach.vn

Nhưng cậu thật sự không biết làm sao để Hàn Trọng Viễn vui lên, cuối cùng chỉ có thể kể chuyện cuộc sống của mình trước kia, cố gắng trả lời từng câu hỏi của Hàn Trọng Viễn, lại cẩn thận làm những món mà Hàn Trọng Viễn thích, sau đó càng thêm ngoan ngoãn nghe lời hơn

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 74: Thư Tình

Học xong tiết Thể Dục, Mạnh Ân vượt nhanh qua những học sinh nữ đang túm năm tụ ba nói chuyện, cùng đi về lớp với cậu bạn vừa trả bóng bàn bóng rổ ở phòng dụng cụ. Cậu đi rất nhanh, là người về lớp đầu tiên, lại chẳng ngờ suýt nữa thì va phải một cô bạn chạy ra khỏi phòng học.

Cô bạn này không phải lớp họ, tại sao lại ở đây? Mạnh Ân hơi ngạc nhiên, lúc nhìn lại mới phát hiện cô bạn kia đã vọt sang lớp bên cạnh. Mà trên hành lang của lớp đó, một cô gái khác đang trợn to mắt nhìn mình, bắt gặp ánh mắt của cậu, lại chạy vào lớp giống như cô bạn trước đó.

Không để ý đến đoạn nhạc đệm này, Mạnh Ân về chỗ của mình lấy vở bài tập ra.

Cậu luôn cố gắng hết sức không phung phí dù chỉ một phút, hơn nữa làm xong bài tập sớm thì buổi tối cậu cũng có thể ngủ sớm hơn rồi.

Hàn Trọng Viễn và cậu vẫn chưa làm đến bước cuối cùng, nhưng bây giờ tối nào cũng sẽ hôn hôn sờ sờ cậu, với những điều này, Mạnh Ân không thể không thừa nhận sự mong đợi của mình.

https://thuviensach.vn

Sau tiết Thể Dục là họp lớp, lớp trưởng và bí thư đoàn lên bục giảng, phổ biến hoạt động, lại đưa ra đề xuất cuối tuần tổ chức cho mọi người đi thăm trẻ em ở cô nhi viện gần đây – thứ ba tuần sau chính là tết thiếu nhi mùng một tháng sáu, bây giờ tuổi của họ đã không thể nhận quà thiếu nhi được nữa, nhưng lại có thể tặng một ít trợ cấp cho những trẻ em mồ côi kia, mà đây cũng là gợi ý của nhà trường.

Thời gian sự định là chiều chủ nhật, như vậy thì học sinh ở nội trú chỉ cần đến trường sớm một chút là được, hoàn toàn khỏi lo không có thời gian tham gia, mọi người còn bàn luận xem đến lúc đó nên mang theo những gì.

“Tớ biết mọi người đều nghĩ là sẽ mang quần áo, nhưng xử lí quần áo khá là khó, nhất định phải khử trùng mới được, nên tớ đề nghị mọi người không nên mang quần áo, mang ít sách và đồ chơi cũ vẫn là tốt nhất.” Lớp trưởng đứng trên bục giảng dặn dò. Cô nhi viện mà họ đi cách trường không xa, bình thường cũng hay được nhận quyên góp nên cũng không thiếu thốn nhiều.

Tất nhiên, quan trọng hơn chính là nhà trường đã từng tổ chức quyên góp quần áo một lần, kết quả quyên góp nhiều quá, đa phần cô nhi trong đó không mặc vừa thì thôi đi, xử lí quần áo quyên góp cũng là một vấn đề, cuối cùng vẫn là có người tiêu tiền đưa những bộ quần áo này đi giặt giũ khử trùng rồi đưa đến chỗ khác mới giải quyết được hết.

https://thuviensach.vn

Tụi học sinh đều biết chuyện xảy ra khi trước, cũng không phản đối. Rất nhanh lại có một học sinh nữ bày tỏ cô có thể quyên tặng các loại kẹp tóc mà mình dùng trước kia – hồi bé cô có sở thích sưu tầm các loại kẹp tóc, tích góp được rất rất nhiều loại kẹp tóc.

“Lớp trưởng, cuối tuần tớ có việc.” Kết thúc họp lớp, như mọi khi, Mạnh Ân gặp lớp trưởng xin nghỉ.

“Mạnh Ân, nhà cậu cách trường không xa mà? Cậu đến thăm cô nhi việc cũng không tốn bao nhiêu thời gian.” Lớp trưởng khẽ cau mày nhìn Mạnh Ân. Trước đây Mạnh Ân không tham gia mấy hoạt động của trường, cậu không cảm thấy gì, nhưng ngay cả thăm hỏi sức khoẻ của trẻ em mồ côi mà cũng không đi, thì cậu cảm thấy Mạnh Ân có hơi máu lạnh quá rồi.

“Tớ có việc.” Mạnh Ân đáp, Hàn Trọng Viễn không thích cậu ra ngoài, bản thân cậu cũng không muốn đi.

Hồi Tiểu học cậu đã từng đi thăm cô nhi viện và viện dưỡng lão ở thành phố S, là giáo viên tổ chức, viện dưỡng lão thì khỏi nói, viện dưỡng lão ở đây được trang bị rất đầy đủ, mà cô nhi viện… Mạnh Ân còn nhớ, lần đầu tiên đến cô nhi viện, thậm chí cậu không kìm được nghĩ rằng tại sao mình không phải là một cô nhi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, bây giờ cậu đã có được hạnh phúc rồi. Mặc dù không muốn đi, nhưng rốt cuộc cũng có thương cảm với những đứa trẻ kia – cuối cùng Mạnh Ân lấy một tờ tiền năm mươi tệ ra: “Xin lỗi, tớ có chuyện thật, nhờ cậu mua giúp ít đồ cho họ.”

“Sao cậu bận rộn thế?” Lớp trưởng hơi ngạc nhiên, sau đó đưa tiền cho cán bộ phụ trách đời sống. Lần này họ đi cô nhi viện đã trích mấy trăm tệ từ quỹ lớp ra để mua bút sáp và giấy, tiền của Mạnh Ân cũng có thể để trong đó.

Mạnh Ân không trả lời, nghe tiếng chuông tan học vang lên, trước hết cậu rời khỏi trường, đồng thời lặng lẽ tính toán tiền sinh hoạt của tháng này. Hàn Trọng Viễn cho cậu rất nhiều tiền, nhưng cậu luôn tiết kiệm, mà tiền cậu tiết kiệm được thì Hàn Trọng Viễn cũng không muốn lấy lại, nên cậu tiết kiệm được rất nhiều tiền.

Cậu đâu thể vong ơn phụ nghĩa mà phung phí tiền của Hàn Trọng Viễn cơ chứ.

Cơm tối là cá kho, cá mè cắt thành từng khúc từng khúc, láng dầu lên chảo rán một lúc sau đó cho nước, rượu trắng, xì dầu, đường và giấm vào đun, trong lúc đun thỉnh thoảng nếm thử nước dùng, cảm thấy hương vị ổn

https://thuviensach.vn

rồi thì có thể mở nắp, có thể nói là một cách nấu cá hết sức đơn giản. Hàn Trọng Viễn chan canh cá vào cơm, ăn rất nhanh, thấy phần bụng cá thì sẽ ném vào bát của Mạnh Ân, giải thích rằng mình cảm thấy bụng cá mềm nhũn rất khó ăn.

Mạnh Ân khó hiểu lắm, dù sao cậu vẫn cảm thấy phần bụng cá ít xương là ăn ngon nhất.

“Nghe nói cuối tuần trường em tổ chức đi cô nhi viện?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

Từ lâu Mạnh Ân đã quen việc Hàn Trọng Viễn nắm tường tận lịch trình của mình. Có lẽ người khác sẽ cảm thấy bị theo dõi như vậy thì không quen, nhưng cậu lại không thấy thế, thậm chí còn có phần vui vẻ vì điều này, cảm thấy Hàn Trọng Viễn quan tâm đến mình: “Vâng, nhưng mà em không đi nên đã quyên góp năm mươi tệ.”

“Về sau gặp chuyện thế này thì có thể quyên góp nhiều một chút.” Hàn Trọng Viễn giảm tốc độ ăn, chờ Mạnh Ân ăn xong mới ăn sạch đồ còn thừa – bây giờ cơ thể hắn còn đang phát triển, là tuổi ăn tuổi lớn.

“Cũng không cần nhiều quá.” Mạnh Ân nhỏ giọng nói, cậu thừa nhận, dù chỉ quyên góp năm mươi tệ thì mình vẫn cảm thấy đau lòng.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn để ý thấy vẻ mặt của Mạnh Ân, khoé môi khẽ nhếch lên.

Ăn xong, Mạnh Ân bắt đầu dọn dẹp bát đũa, Hàn Trọng Viễn thì lấy một chiếc găng tay ở bên cạnh ra, sau đó bỏ từng chiếc bát bẩn vào… máy rửa bát.

Lúc phát hiện Mạnh Ân hết sức hài lòng với hiện tại, tâm tình hắn cực kì tốt, dù sao điều đó cũng cho thấy Mạnh Ân sẽ không rời xa hắn, nhưng hắn cũng không quên quan tâm đến suy nghĩ thật lòng của Mạnh Ân.

Một khi đã quan tâm, hắn phát hiện Mạnh Ân vẫn luôn học tập rất chăm chỉ, đáng tiếc lại không có đủ thời gian cho lắm.

Hắn đã quên sạch chuyện học hành thời Trung học của mình, nhưng vẫn nhớ khi đó đi học, gần như mình chỉ cần nghiêm túc nghe giảng là có thể hiểu được toàn bộ bài học, tan học lại ôn tập một chút thì khỏi cần lo các kỳ thi, nhưng rõ ràng là Mạnh Ân không giống thế.

https://thuviensach.vn

Thấy Mạnh Ân rửa bát nấu cơm quét nhà còn phải bận rộn học từ mới, hiếm hoi lắm Hàn Trọng Viễn mới cảm thấy có phần ngượng ngùng. Con cái nhà khác học Trung học chẳng phải làm gì cả, chỉ cần học giỏi là được, Mạnh Ân đi theo hắn lại phải làm rất nhiều việc nhà… Sau khi phát hiện điều này, gần như Hàn Trọng Viễn lập tức nghĩ, hắn nên giúp Mạnh Ân san sẻ một ít việc nhà.

Thật ra hai người cùng nhau làm việc nhà cũng là một chuyện lãng mạn… Hàn Trọng Viễn nghĩ rất chu toàn, nhưng hắn đánh giá cao mình rồi.

Đời trước lúc hắn nghèo khổ nhất thì vẫn được Mạnh Ân cung phụng như đại gia, lấy đâu ra biết làm việc nhà? Mà dù có biết thì hắn cũng chả muốn làm.

May mà, bây giờ đã có rất nhiều thiết bị có thể giúp làm việc nhà, như máy rửa bát, máy hút bụi, người máy quét dọn… Hàn Trọng Viễn ra ngoài một chuyến thì mua về nhà rất nhiều đồ điện, sau đó bắt đầu dùng những thiết bị điện này làm việc nhà giúp Mạnh Ân.

Nước rửa dùng cho máy rửa bát có giá khá đắt, hàng tháng lượng nước mà máy rửa bát dùng lại càng nhiều hơn rất nhiều, nhưng Hàn Trọng Viễn đã mua máy về rồi, dù đau lòng thì Mạnh Ân vẫn sẽ dùng.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân nhanh chóng đi vào phòng sách, Hàn Trọng Viễn đợi một lát, sau khi cất bát đĩa trong máy rửa bát thì chậm rãi vào phòng sách, sau đó bắt đầu lục cặp sách của Mạnh Ân.

Lục cặp sách là việc mà rất nhiều phụ huynh quản chế con cái chặt chẽ thích làm, tất nhiên người có tính quản chế mạnh hơn những phụ huynh đó như Hàn Trọng Viễn cũng thích làm.

Lúc mới mang Mạnh Ân về, thật ra hắn còn chịu đựng, sau đó một thời gian thì không chịu được nữa, đầu tiên giả bộ quan tâm vở bài tập các môn trong cặp của Mạnh Ân, sau đó thì bắt đầu lục cả cặp sách một cách trắng trợn.

“Bài học hôm nay có chỗ nào không hiểu không?” Hàn Trọng Viễn hỏi, tiện thể giở sách giáo khoa Vật Lý của Mạnh Ân ra.

“Không ạ.” Mạnh Ân lắc đầu, sau đó bắt đầu cầm vở bài tập.

“Đây là cái gì?” Giọng nói của Hàn Trọng Viễn bống hoá lạnh, Mạnh Ân ngẩng đầu lên thì đối mặt với một gương mặt hung dữ.

https://thuviensach.vn

Cơ thể run lên, Mạnh Ân vô thức hỏi: “Cái gì?”

“Cái này.” Thanh âm của Hàn Trọng Viễn trở nên lạnh lẽo, mà trên tay hắn đang cầm một lá thư. Lá thư màu trắng, phía trên in mấy con gấu, còn viết liền mấy loại câu chúc “Vạn sự như ý” bằng bút nhớ, đồng thời vẽ mấy hình trái tim.

Đây là một bức thư tình.

Ban đầu Mạnh Ân không phản ứng kịp, nhưng rất nhanh nhận ra đây là thứ gì, sau đó lập tức đỏ mặt. Bây giờ trong lớp họ đã có năm sáu đôi tình nhân rồi, cậu cũng từng nghe nói có cô bạn nào đó nhận được thư tình, lại không ngờ mình cũng nhận được.

Con gái rất ít người dám viết thư tình, cũng không biết là cô bạn nào gửi cho cậu… Bỗng nhiên Mạnh Ân nghĩ đến cô bạn mà cậu suýt nữa va phải sau tiết Thể Dục kia.

Mạnh Ân có hơi thất thần, Hàn Trọng Viễn lại tức phát điên. Lí trí nói với hắn là bức thư tình kẹp trong sách Vật Lý này vốn chưa hề mở ra, chưa biết chừng Mạnh Ân cũng không biết đến sự tồn tại của nó, nhưng trái tim lại khiến hắn vừa sợ hãi muôn phần, vừa tức giận dị thường.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân thích hắn là vì hắn từng thể hiện đôi phần thiện ý với Mạnh Ân, nhưng vây giờ hắn thay đổi rồi, không còn là chàng trai xán lạn khi xưa nữa, còn bắt đầu có người khác tỏ ra thiện ý thậm chí là yêu với Mạnh Ân…

Có khi nào Mạnh Ân không thích hắn, sau đó sẽ bỏ hắn mà đi không?

Đôi ngươi ghim chặt trên người Mạnh Ân chẳng biết đang suy nghĩ gì, Hàn Trọng Viễn có xúc động muốn giam Mạnh Ân lại, không cho ai nhìn thấy cậu nữa.

Cuối cùng hơi lạnh trên người cũng khiến Mạnh Ân hồi thần. Cậu ngẩng đầu lên thì phát hiện biểu tình của Hàn Trọng Viễn có gì đấy sai sai, vội vàng giải thích: “Em không biết gì cả… Anh biết mà, em không thích con gái.” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 75: Nổi Giận

Mặc dù Mạnh Ân vẫn luôn tự ti về tình cảm của mình với Hàn Trọng Viễn, nhưng cậu biết rất rõ tính độc chiếm mà Hàn Trọng Viễn dành cho mình, chính vì thế nên cậu giải thích ngay.

Nhưng hiển nhiên giải thích như vậy không thể khiến Hàn Trọng Viễn yên lòng. Hắn cầm bức thư được trang trí hết sức xinh xắnkia, nóng nảy đi đi lại lại: “Chưa biết chừng đây là con trai viết.”

Chả lẽ chỉ cần là con trai viết thì mình sẽ thích người đó ư? Lời nói không tin tưởng của Hàn Trọng Viễn khiến sắc mặt Mạnh Ân trắng bệch, dưới yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, cậu từng nói thích Hàn Trọng Viễn rất nhiều lần, nhưng dường như Hàn Trọng Viễn không hề tin.

“Em nói anh nghe xem nào!” Hàn Trọng Viễn cầm cặp sách của Mạnh Ân ném xuống đất, chờ làm xong thì hắn mới phát hiện mình có hơi quá đáng.

“Em chỉ thích anh.” Mạnh Ân đáp. Hàn Trọng Viễn là người duy nhất cậu từng thích, khi xưa, cậu thích người như ánh mặt trời chiếu sáng cuộc

https://thuviensach.vn

đời cậu đó, về sau thật sự ở bên Hàn Trọng Viễn, cậu lại bắt đầu thích sự quan tâm và tính độc chiếm mà Hàn Trọng Viễn dành cho mình, cùng với những chăm sóc hết sức nhỏ nhặt kia.

Mặc dù đôi khi tính tình người ấy không tốt lắm, nhưng đó cũng là bởi hắn coi trọng mình. Trên thế giới này, cũng chỉ có mình hắn quan tâm đến mình… Nhất thời suy nghĩ ấy khiến cơn khó chịu vì không được tin tưởng trong Mạnh Ân vơi đi hơn nửa.

Hàn Trọng Viễn là người cậu thích, là ân nhân của cậu, thật ra nổi giận khi thấy người khác viết thư tình cho cậu cũng không phải chuyện gì to tát.

Sau khi nghĩ thông suốt, Mạnh Ân lặp lại: “Em chỉ thích một mình anh thôi.”

Nét mặt và lời nói nghiêm túc của Mạnh Ân khiến cơn giận toàn thân Hàn Trọng Viễn bay biến hơn nửa, cũng khơi lên tâm trạng hỏi câu khác: “Rốt cuộc thư tình này là thế nào? Em đã đọc chưa? Có biết là ai gửi cho em không?”

“Em… Chắc là giờ Thể Dục hôm nay có người kẹp nó trong sách giáo khoa của em, em chưa đọc. Nhưng mà có lẽ em biết là ai, bạn nữ kia không

https://thuviensach.vn

học cùng lớp em, em không biết bạn ấy tên là gì.” Mạnh Ân nói hơi lộn xộn, khai sạch những gì mình biết, cứ sợ Hàn Trọng Viễn vẫn còn giận.

Hàn Trọng Viễn nhìn bức thư trên tay, lạnh mặt xé phong thư ra, sau đó thần sắc lại bắt đầu trở nên u ám: “Khốn nạn! Cái đứa thối tha đó lại dám nói như thế, nó, nó…”

Vo viên bức thư trong tay, suýt nữa thì Hàn Trọng Viễn không khống chế được tâm trạng của mình – con bé kia lại nói yêu Mạnh Ân, còn hẹn gặp Mạnh Ân ở một cửa hàng gần trường! Sao cô ta dám mơ tưởng đến Mạnh Ân?

Hơn nữa, cô ta còn viết trong thư là Mạnh Ân giống như hoàng tử vậy… Mạnh Ân ở trường xuất sắc như thế, được rất đông người để ý phải không? Đáng ra hắn không nên để Mạnh Ân đi học mới đúng!

Vô thức muốn xé nát bức thư trên tay rồi đốt bỏ, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn lại nghĩ đến một cách giải quyết: “Ngày mai anh bảo Triệu Anh đến trường với em, sau đó nộp bức thư này cho giáo viên! Bé tí tuổi đầu đã yêu sớm, nhất định phải bảo giáo viên dạy dỗ con bé đó cẩn thận, không được nhân nhượng!” Lúc nói lời này, hắn đã quên sạch rằng tối nào mình cũng phải ôm ấp rồi hôn hôn sờ sờ Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Không, không được.” Mạnh Ân không kìm được can ngăn.

“Em nói gì?” Hàn Trọng Viễn lạnh mặt nhìn Mạnh Ân.

“Như vậy không tốt cho lắm.” Mạnh Ân nhỏ giọng nói. Thật ra trong trường có rất nhiều người viết thư tình, đồng thời mọi người cũng đều chấp nhận sẽ không nộp cho giáo viên.

Có một số giáo viên dễ tính, phát hiện trong lớp có học sinh yêu sớm cũng mở một mắt nhắm một mắt, nhưng có một số giáo viên sẽ tìm gặp phụ huynh… Nếu bạn nữ kia bị phụ huynh biết mình viết thư tình cho bạn nam, nhất định sẽ bị bố mẹ trách mắng.

“Em muốn bảo vệ con bé đó?” Hàn Trọng Viễn có xúc động muốn đi tìm giáo viên ngay lập tức, hoặc là trực tiếp không để Mạnh Ân đi học nữa cho rồi.

Nhưng Mạnh Ân thích học như thế…

Sắc mặt biến đổi liên tục, Hàn Trọng Viễn giữ vai Mạnh Ân, còn càng lúc càng giữ chặt.

https://thuviensach.vn

“Không phải, nhưng thư tình bị người khác đọc sẽ không hay…” Gương mặt Mạnh Ân hơi nhợt nhạt, là vì Hàn Trọng Viễn siết đau cậu, cũng vì đột nhiên nghĩ đến những việc mình từng trải qua.

Để ý thấy vệt hoảng hốt trong mắt Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn buông tay ra: “Vậy em muốn làm thế nào?”

“Chúng ta đốt thư đi, đừng nói cho ai khác biết, nếu không bạn nữ kia bị gọi phụ huynh, chưa biết chừng sẽ bị đánh.” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn với vẻ mặt đầy trông mong, nếu Hàn Trọng Viễn vẫn cố chấp thì cậu cũng chỉ có thể nghe theo Hàn Trọng Viễn, có lỗi với bạn nữ kia.

Hàn Trọng Viễn rất muốn nói là cũng đâu phải bố mẹ của em, viết thư tình thôi thì sao mà bị đánh được chứ? Nhưng bỗng nhiên lại nhớ đến dáng vẻ của Mạnh Ân khi mình mới sống lại. Nếu quả thật mình làm ra hành động quá khích, đưa bức thư tình này cho người khác thì không phải cũng giống như Mạnh Manh hay sao? Liệu Mạnh Ân có ghét hắn, rồi sau đó cảm thấy như cùng cảnh ngộ với con bé kia không?

Không, chuyện này tuyệt đối không thể!

https://thuviensach.vn

Dường như trong nháy mắt, sắc mặt Hàn Trọng Viễn dịu đi, còn cười với Mạnh Ân, sau đó lập tức xé nát bức thư trong tay mình: “Anh chỉ đùa với em thôi, sẽ không làm thật đâu.”

Mạnh Ân vui vẻ nhìn Hàn Trọng Viễn, nhưng lại có phần ngờ vực – hình như nụ cười của Hàn Trọng Viễn có gì đấy sai sai?

Tất nhiên nụ cười của Hàn Trọng Viễn có chỗ sai sai, thậm chí có thể nói là hắn vẫn chưa hết bận tâm chuyện Mạnh Ân nhận được thư tình. Chờ đến khi Mạnh Ân ngủ rồi, hắn lập tức ngồi dậy, sau đó tìm vệ sĩ trực đêm đến, giao cho một nhiệm vụ.

Người vệ sĩ hơn ba mươi tuổi ở căn nhà cách vách với Hàn Trọng Viễn, nhận được một nhiệm vụ khiến anh ta khó lòng tưởng tượng nổi – ba giờ chiều thứ bảy ngày mai, anh ta phải đi đến một hiệu sách ở gần trường của Mạnh Ân, sau đó chụp ảnh tất cả những cô gái có mặt vào lúc đó, đồng thời nghĩ cách nghe lén những cô gái đó.

Như vậy… Anh ta sẽ không bị xem là tên háo sắc đấy chứ? Vệ sĩ lo lắng hết sức.

Sau khi giao việc cho vệ sĩ xong, hôm sau Hàn Trọng Viễn bảo Triệu Anh đưa Mạnh Ân đến chỗ Tiền Mạt.

https://thuviensach.vn

Tuy Mạnh Ân chưa đọc thư, không biết địa điểm cũng chẳng biết cô gái kia là ai, chắc chắn sẽ không đến cuộc hẹn. Nhưng dù chỉ để con bé kia đợi ở nơi rất gần Mạnh Ân thôi, Hàn Trọng Viễn cũng cảm thấy rất khó chấp nhận.

Hôm ấy, Hàn Trọng Viễn hoàn thành công việc của mình trong thời gian ngắn nhất, sau đó lập tức chạy đến chỗ Tiền Mạt. Mà cùng lúc ấy, Mạnh Ân ở chỗ Tiền Mạt cũng gặp một người từng gây hấn với mình trong vài ngày trước đó – Tiền Xảo Vũ.

Mấy tháng nay Tiền Tùng rất biết điều, thái độ của Tiền Mạt với em trai cũng khá hơn, mặc dù không để gã vào Hoa Viễn làm việc nữa, nhưng những chuyện khác thì giúp đỡ rất nhiều.

Tiền Mạt giúp đỡ Tiền Tùng, với Tiền Xảo Vũ lại càng khỏi phải nói. Con trai cô sống lại trở về, tính ra thì tuổi thật cũng chẳng lớn hơn cô là bao, vốn đã không cần cô quan tâm yêu quý, nhưng Tiền Xảo Vũ thì khác. Mặc dù cô bé hơi thất thường, nhưng miệng rất ngọt, trước mặt Tiền Mạt lại ngoan ngoãn khôn khéo, tất nhiên Tiền Mạt sẵn lòng chiều chuộng cô bé, cũng thường xuyên cho cô bé đến nhà chơi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là thứ bảy, cô bé lại đến chỗ Tiền Mạt, nhưng không ngờ Tiền Mạt không có nhà mà Mạnh Ân lại có.

Trước mặt Tiền Mạt, Tiền Xảo Vũ muốn ngoan ngoãn bao nhiêu thì có ngoan ngoãn bấy nhiêu, nhưng hết sức coi thường Mạnh Ân. Sau khi nghe thím Lưu nói trong nhà chỉ có Mạnh Ân, Mạnh Ân còn ở trong phòng của Hàn Trọng Viễn thì cảm thấy khó chịu trong lòng: "Thím Lưu, con còn chưa chào Mạnh Ân, con lên nói chuyện với anh ấy một lúc nhé."

"Tiểu Vũ, Mạnh Ân ở trong phòng của Trọng Viễn, bây giờ Trọng Viễn không thích người khác vào phòng của nó đâu." Thím Lưu khẽ cau mày.

"Thím Lưu, anh họ không cho người khác vào phòng của anh ấy là sợ người khác làm hỏng bộ sưu tập của anh ấy, con chẳng động vào những món đó, thì có làm sao? Với cả hồi xưa không phải con rất hay vào phòng của anh ấy à?" Tiền Xảo Vũ đáp. Trước kia Hàn Trọng Viễn đã từng nổi giận vì bộ sưu tập của hắn bị người khác làm hỏng, nhưng Tiền Xảo Vũ chẳng có hứng thú gì với những món đồ đó, sẽ không động vào.

Nhưng gần đây hình như Hàn Trọng Viễn đã không thèm để ý đến những anh lính kia, mà để ý đến thứ khác rồi… Bây giờ thím Lưu cũng có phần không nắm bắt được tính tình của Hàn Trọng Viễn, trên mặt cũng hơi do dự.

https://thuviensach.vn

“Thím Lưu, không sao đâu, không phải Mạnh Ân cũng ở đấy à?” Tiền Xảo Vũ lười nói với thím Lưu, chạy lên tầng.

Lúc Mạnh Ân nghe thấy tiếng gõ cửa thì còn tưởng là thím Lưu, không ngờ sau khi mở cửa ra lại phát hiện là Tiền Xảo Vũ trang điểm tỉ mẩn.

Tiền Xảo Vũ rất giống Mạnh Manh. Giống ở đây không phải vẻ ngoài, mà là về phong thái hành vi. Điều này làm Mạnh Ân có hơi sợ cô ta: “Em có việc gì không?”

“Tôi đến gặp anh cũng không được à?” Tiền Xảo Vũ hất hàm.

Mạnh Ân không biết phải làm sao, Tiền Xảo Vũ đã xông thẳng vào cửa, sau đó quét mắt một vòng trong phòng của Hàn Trọng Viễn. Thật ra đã lâu lắm rồi cô ta chưa vào phòng của Hàn Trọng Viễn, vì thế bây giờ nhìn gì cũng thấy xa lạ, đồng thời nhìn gì cũng thấy khó chịu – đồ đạc trong phòng của Hàn Trọng Viễn, chẳng có thứ nào rẻ cả!

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân, sao anh không nói gì? Coi thường tôi phải không? Cũng không nghĩ xem anh là cái gì, chẳng qua chỉ là một món đồ chơi của anh tôi mà thôi.” Mấy tháng trước Tiền Xảo Vũ đầy ắp căm giận với Hàn Trọng Viễn, dạo này vẫn luôn tiêu tiền của Tiền Mạt, phần căm giận này cũng biến mất gần hết rồi, nhưng lại càng ngày càng ghét Mạnh Ân.

Mạnh Ân vẫn im lặng, thật ra cậu nghĩ địa vị của mình đúng là như vậy.

“Nghe nói anh tôi đối với anh tốt lắm? Tất cả đồ đạc trên người anh đều là của anh tôi đúng không? Khôn hồn thì đưa vòng phỉ thuý quan âm trên cổ cho tôi, như vậy chưa biết chừng tôi sẽ giúp anh nói tốt vài câu trước mặt bác và anh họ.” Tiền Xảo Vũ lại nói.

“Không được.” Mạnh Ân lập tức lắc đầu, vòng cổ phỉ thuý này đắt như thế, nếu không phải Hàn Trọng Viễn ép buộc thì cậu sẽ không đeo, sao có thể đưa cho người khác cơ chứ?

“Anh không đưa? Họ Mạnh, anh vênh váo cái gì! Chờ anh họ không cần anh nữa, tôi xem xem anh sẽ thế nào!”

“Anh ấy không cần tôi thì tôi sẽ làm công trả tiền cho anh ấy, nếu anh ấy không muốn gặp tôi thì tôi sẽ bỏ đi.” Mạnh Ân nói ra suy nghĩ từ trước

https://thuviensach.vn

đến nay của mình một cách thản nhiên, cậu chưa từng nghĩ rằng Hàn Trọng Viễn sẽ thích mình mãi mãi.

Mạnh Ân nói chuyện thản nhiên như vậy khiến Tiền Xảo Vũ hơi ngơ ngác, cũng khiến Hàn Trọng Viễn đang đứng ở cầu thang nổi giận – Mạnh Ân thế này là có ý gì? Không ngờ cậu vẫn dám có ý định bỏ đi? Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 76: Bác Sĩ

Chuyện thư tình trước đấy đã khiến trong lòng Hàn Trọng Viễn bất an rồi, bây giờ bỗng dưng nghe thấy lời nói của Mạnh Ân, suy nghĩ đen tối các kiểu trong lòng càng không thể khống chế được.

Tiền Xảo Vũ không nhìn thấy Hàn Trọng Viễn, bấy giờ lại nói: “Anh cũng biết thân biết phận đấy! Tôi khuyên anh tốt nhất nên thừa dịp còn sớm mà cút đi.”

Tiền Xảo Vũ tỏ ra không chịu để yên, Mạnh Ân nhìn cô ta một cái, dứt khoát không để ý nữa.

“Họ Mạnh, chờ anh tôi chán anh rồi, nhất định tôi sẽ cho anh biết mặt!” Tiền Xảo Vũ dậm chân.

“Mày nói gì?” Hàn Trọng Viễn đi ra từ cửa cầu thang.

“Anh… Anh họ…” Bắt gặp ánh mắt của Hàn Trọng Viễn, Tiền Xảo Vũ vừa hoảng vừa sợ gọi một câu, bây giờ toàn thân Hàn Trọng Viễn từ

https://thuviensach.vn

trên xuống dưới lạnh như băng, khiến cô ta vô thức cảm thấy sợ hãi.

“Cút!” Hàn Trọng Viễn lạnh lùng lên tiếng.

Tiền Xảo Vũ nhỏ hơn Hàn Trọng Viễn một tuổi. Trước kia lúc nào Hàn Trọng Viễn cũng nhường nhịn cô ta, nên cô ta chưa từng thấy dáng vẻ đáng sợ thế này của Hàn Trọng Viễn, bây giờ bị doạ cho hết hồn, gần như không chần chừ đã chạy biến.

Bấy giờ Hàn Trọng Viễn cũng không quan tâm đến cô ta nữa. Hắn đi vào phòng mình, đóng cửa phòngsầmmột tiếng, thình lình đè Mạnh Ân lên ghế sô pha, sau đó cắn vào bả vai của Mạnh Ân một cái.

Hắn cắn rất mạnh, như thể muốn cắn nát làn da của Mạnh Ân. Còn tại sao lại là như thể… Dù sao hắn cũng không nhẫn tâm thấy Mạnh Ân bị thương, rời miệng ra: “Em muốn bỏ anh đi?”

“Không có.” Mạnh Ân lắc đầu, có phần mông lung với hoàn cảnh trước mắt.

https://thuviensach.vn

“Hồi nãy em vừa bảo Tiền Xảo Vũ là sẽ bỏ đi xa!” Hàn Trọng Viễn nóng nảy nhìn Mạnh Ân, hắn không nỡ tổn thương Mạnh Ân, không kìm được muốn tự tổn thương mình.

Mạnh Ân vội vàng ôm lấy Hàn Trọng Viễn. Trạng thái của Hàn Trọng Viễn có gì đấy sai sai, khiến cậu có hơi sợ hãi, cũng nhớ đến mấy lời dặn dò của Tiền Mạt trước kia: “Em… Trừ khi anh không cần em nữa.”

“Sẽ không có chuyện anh không cần em, nên mấy chuyện như bỏ đi, em nghĩ cũng không được nghĩ!” Hàn Trọng Viễn lại cắn môi Mạnh Ân, chỉ là cắn đi cắn lại, sau cùng vẫn trở thành hôn.

Mạnh Ân hé miệng, thuận đà để Hàn Trọng Viễn hôn khắp từng ngóc ngách trong miệng mình. Nhưng đúng lúc này, Hàn Trọng Viễn lại buông cậu ra, sau đó nóng nảy đi tới đi lui trong phòng.

Thật ra hắn cũng không hiểu rốt cuộc mình muốn gì nữa. Nhưng chí ít, hắn không hề muốn chứng kiến dáng vẻ ngoan ngoãn tuyệt đối của Mạnh Ân.

Nghĩ lại những lời lúc trước của Mạnh Ân, hắn không cần Mạnh Ân nữa, Mạnh Ân vẫn muốn làm công cho hắn để trả tiền, hoặc không ngại bỏ hắn đi xa, như thế có ổn thật không?

https://thuviensach.vn

Nếu Mạnh Ân không cần hắn nữa, phản bội hắn, thì nhất định hắn sẽ không để Mạnh Ân yên thân!

Vậy nên với hắn, Mạnh Ân là yêu nhiều hơn, hay là báo ơn nhiều hơn? Mạnh Ân như thế, có khi nào chỉ vì hiểu lầm mà sẽ không xuất hiện trước mặt hắn nữa? Hoặc là một ngày kia, cậu báo ơn xong rồi sẽ đi yêu một người đàn ông xán lạn giống như hắn trước kia không?

Chưa kể ở ngay nhà hắn, hắn chỉ lơ đễnh một cái mà Mạnh Ân đã bị em họ hắn bắt nạt, vậy có phải còn có người khác bắt nạt Mạnh Ân hay không?

Hàn Trọng Viễn đấm một cái vào chiếc bàn bên cạnh, đau đớn trên tay khiến hắn dễ chịu hơn một ít, bèn nện từng đấm từng đấm xuống.

Mạnh Ân từng chứng kiến rất nhiều lần dáng vẻ khi Hàn Trọng Viễn nổi điên, nhưng vẫn là lần đầu tiên thấy hắn tự tổn thương mình, còn chưa kịp nghĩ gì đã xông lên ôm lấy tay Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Nhưng cậu vẫn đến muộn. Chiếc bàn học này trong phòng của Hàn Trọng Viễn là bàn gỗ đặc mà Tiền Mạt cố ý đặt làm, nguyên liệu thượng hạng, ít nhất rắn chắc hơn da thịt của Hàn Trọng Viễn rất nhiều. Vì thế nện mấy đấm này xuống, trên tay Hàn Trọng Viễn đã máu thịt lẫn lộn.

"Trọng Viễn, anh đừng như vậy!" Trong mắt Mạnh Ân hiện lên kinh hãi, quả thật cậu không biết nên xử lí tình cảnh trước mắt ra sao.

"Mạnh Ân!" Được Mạnh Ân ôm, cuối cùng Hàn Trọng Viễn không động đậy nữa.

"Em ở đây." Mạnh Ân lập tức đáp, "Anh đừng doạ em, có phải em làm gì sai không? Anh nói cho em, em sẽ sửa ngay…"

"Vậy em nói xem, em ở bên anh có vui không?" Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân.

"Em ở bên anh rất vui." Mạnh Ân nói một cách khẳng định.

Hàn Trọng Viễn vẫn buồn bực bất an: "Trước kia em thích anh, nhưng anh thành ra thế này, liệu em còn thích nữa không? Lúc nào anh cũng quản

https://thuviensach.vn

lí em, không cho em làm này làm kia, liệu em có ghét anh không? Bây giờ em đã càng ngày càng tốt hơn, nếu có một ngày như thế, liệu em có bỏ anh đi không?”

Hàn Trọng Viễn cũng không chờ Mạnh Ân trả lời, nói tiếp: “Em biết không, đôi lúc anh thật sự rất muốn chặt tay chặt chân rồi nhốt em lại, vậy thì anh sẽ chẳng cần phải lo gì nữa, nhưng anh lại sợ em không vui, anh chỉ mong em mãi mãi vui vẻ, tất nhiên không được bỏ anh mà đi.”

Khi nhắc đến chặt tay chặt chân, giọng Hàn Trọng Viễn vô cùng âm u, Mạnh Ân cảm thấy đáng ra mình nên sợ hãi mới phải, nhưng chẳng biết tại sao cậu lại không sợ gì hết, lúc Hàn Trọng Viễn nói câu tiếp theo lại càng không sợ. Nhưng quả thật cậu không biết phải nói gì với Hàn Trọng Viễn, dẫu sao cậu cũng không phải một người mau miệng, chỉ có thể lặp đi lặp lại: “Em sẽ không đi, bất kể thế nào cũng sẽ không đi, sau này dù anh có đuổi em cũng không đi.”

May mà Mạnh Ân nói vậy, khiến Hàn Trọng Viễn dần dần tỉnh táo lại, hồi thần: “Anh làm em sợ rồi đúng không?”

“Không đâu, tại em không tốt.” Mạnh Ân lắc đầu, “Em đi tìm thuốc bôicho anh, không thì mình đi bệnh viện.”

https://thuviensach.vn

“Không cần.” Hàn Trọng Viễn giữ tay Mạnh Ân, “Em nói chuyện với anh trước đã, Mạnh Ân, anh muốn biết rốt cuộc trong lòng em nghĩ thế nào.”

“Em muốn ở bên anh mãi mãi.” Thật ra những việc Mạnh Ân suy nghĩ rất ít.

“Em còn muốn học Đại học đúng không? Nếu chờ đến mai sau tốt nghiệp, thì em muốn làm gì?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Em sẽ học ban xã hội, mai sau làm thư kí của anh, hay gọi là trợ lí nhỉ?” Mạnh Ân có hơi dè dặt.

“Em thật lòng muốn làm việc này?” Hàn Trọng Viễn cau mày, tất nhiên hắn hi vọng Mạnh Ân có thể ở bên mình không rời nửa bước, nhưng vẫn luôn cảm thấy đây không phải là điều mà Mạnh Ân muốn nhất.

“Thật lòng?” Mạnh Ân có hơi hoảng hốt, sau đó ánh mắt lại rơi trên bàn tay bị thương của Hàn Trọng Viễn, “Thật ra em vẫn luôn muốn trở thành bác sĩ.” Rất nhiều trẻ con đều sợ bác sĩ, nhưng cậu lại không sợ gì cả, bác sĩ sẽ chữa bệnh cho cậu, y tá đi tiêm sẽ dỗ cậu không đau, mà họ mặc áo blouse trắng, thoạt trông vừa sạch sẽ vừa thần thánh.

https://thuviensach.vn

Gần như tức khắc, sắc mặt Hàn Trọng Viễn đen kịt, bỗng nhiên có hơi hối hận bản thân hỏi nhiều như vậy. Đời trước Mạnh Ân đã muốn làm bác sĩ rồi, vì không có cơ hội đi học nên mới không làm, cuối cùng chỉ có thể làm tạp dịch ở viện điều dưỡng, không ngờ đời này vẫn có nguyện vọng như thế.

Nếu Mạnh Ân trở thành bác sĩ thật, cả ngày tiếp xúc với bệnh nhân tới tới lui lui, vừa nghĩ là hắn đã thấy không an toàn! Nếu không may trở thành bác sĩ ngoại khoa chuyên mổ xẻ người khác, thì sẽ phải nhìn cơ thể của người khác đúng không?

Nhưng làm trợ lí hoặc thư kí của hắn… Nói thật thì Mạnh Ân không hề thích hợp.

Hắn đã từng làm chủ tịch Hoa Viễn, khi đó có rất nhiều người bên cạnh, nhưng ai nấy đều là tinh anh, đều là người có IQ EQ cực cao, tính cách như Mạnh Ân không hề thích hợp. Chưa kể, đến lúc đó ai mà biết Mạnh Ân sẽ chịu càng nhiều cám dỗ, hoặc là dứt khoát có người tính kế Mạnh Ân, thông qua Mạnh Ân đối phó với mình hay không?

Hơn nữa, nếu như Mạnh Ân cứ ở bên cạnh hắn, thì nhất định hắn sẽ không kìm được mà để ý đến Mạnh Ân suốt ngày, vậy thì quan hệ giữa hắn

https://thuviensach.vn

và Mạnh Ân cũng rất khó giữ bí mật.

Trong hơn mười năm tiếp theo, trong nước vẫn không thể chấp nhận tình cảm giữa nam với nam…

Đủ kiểu suy nghĩ hỗn loạn tuôn trào, lại khiến Hàn Trọng Viễn tự dưng quên mất chuyện mới nãy, Mạnh Ân cũng tìm được cơ hội rửa vết thương và băng bó giúp hắn: “Sau này anh đừng thế nữa, có chuyện gì thì cứ nói với em, em nghe anh hết.”

Rõ ràng muốn Mạnh Ân nói ra một ít suy nghĩ của mình, nhưng Hàn Trọng Viễn lại không thể không thừa nhận hắn nghe Mạnh Ân nói vậy thì rất vui vẻ. Đôi lúc ngay chính bản thân hắn, cũng không biết rốt cuộc mình muốn cái gì.

“Chúng ta đi bệnh viện xem đi?” Vết thương của Hàn Trọng Viễn không thể coi là nghiêm trọng, nhưng Mạnh Ân vẫn không yên tâm.

“Chỉ bị thương ngoài da thôi, không cần đi bệnh viện, đợi anh uống hai viên kháng sinh phòng nhiễm khuẩn là được.” Hàn Trọng Viễn không có tí thiện cảm nào với bệnh viện cả, cũng không muốn dùng dằng chuyện này mãi, lập tức đổi đề tài, “Chúng ta xuống dưới đi, Tiền Xảo Vũ dám bắt nạt em, anh còn chưa tìm nó hỏi tội!”

https://thuviensach.vn

“Cô ấy cũng không nói gì…”

“Đó mà là không nói gì à?” Biểu tình Hàn Trọng Viễn hoá lạnh, bỗng nhiên lại nghĩ đến điều gì đó, “Lần trước hai đứa gặp nhau, có phải lúc đó nó cũng nói gì hay không?”

“Không có…”

“Nói thật!” Hàn Trọng Viễn vừa muốn đấm tay vào tường, lại bị Mạnh Ân ôm lấy cánh tay.

“Trọng Viễn, lúc đó cô ấy thật sự không nói gì cả, thời gian trôi qua đã lâu, em cũng quên hết rồi. Lần này cô ấy cũng chỉ muốn miếng ngọc của em, em không chịu nên mới nói linh tinh đôi câu.”

Mạnh Ân nói thế, lại khiến trong lòng Hàn Trọng Viễn dịu đi rất nhiều: “Nó chỉ là một đứa không biết trước sau, sau này không cần để ý đến nó.”

https://thuviensach.vn

“Anh họ!” Tiền Xảo Vũ vẫn chờ ở dưới tầng, nghe thấy tiếng động thì đi đến cầu thang bên này, kết quả đúng lúc nghe được Mạnh Ân “tố cáo” với Hàn Trọng Viễn, lập tức nổi giận, “Anh họ, anh đừng nghe anh ta nói linh tinh, là anh ta khinh em trước, em mới cãi nhau với anh ta! Ban nãy anh ta còn không cho em vào phòng anh nữa!”

Tiền Xảo Vũ thích vòng phỉ thuý quan âm của Mạnh Ân nên mới cãi nhau với cậu, tuy Hàn Trọng Viễn không vui nhưng cũng chẳng quan tâm. Nhưng bây giờ trong mắt Tiền Xảo Vũ tràn đầy ác ý, hơn nữa còn vu hãm Mạnh Ân, sắc mặt của hắn lại càng lúc càng lạnh.

Mạnh Ân tự ti như thế mà lại khinh Tiền Xảo Vũ? Điều này làm sao có thể! Tiền Xảo Vũ khinh Mạnh Ân thì đúng hơn, nếu cô ta còn ở lại đây, thì ắt sẽ còn tiếp tục đối đầu với Mạnh Ân…

“Tiền Xảo Vũ, anh giúp mày đi liên hệ, mấy ngày nữa mày ra nước ngoài đi!”

“Anh họ?” Tiền Xảo Vũ ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn, cô ta vẫn luôn muốn ra nước ngoài, nhưng ra nước ngoài mà cứ như bị đuổi đi thế này có gì đó sai sai thì phải? Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 77: Nhẫn

Đời trước sau khi Tiền Xảo Vũ ra nước ngoài, vì Tiền Tùng cho một khoản tiền lớn nên đã học ở một trường Trung học nổi danh, lên một Đại học nổi danh, nghe nói cuộc sống hết sức tốt đẹp, nhưng rõ ràng là Hàn Trọng Viễn không định cho cô ta đi hưởng thụ.

Hàn Trọng Viễn liên hệ cho Tiền Xảo Vũ một trường nữ sinh, ngôi trường đó nổi tiếng có nội quy nghiêm khắc, một người ham chơi lười học như Tiền Xảo Vũ mà đến đó, chỉ e sẽ vô cùng khó sống.

Nhưng người khác lại không chỉ ra được lỗi sai của hắn, bởi ngôi trường này thật sự rất tốt, thậm chí con gái nhà bình thường căn bản không vào được, chẳng qua đôi lúc sẽ có người nói ngôi trường này giống như nhà tù mà thôi.

Tuy Hàn Trọng Viễn ghét Tiền Xảo Vũ, nhưng nể mặt Tiền Mạt cũng không đến mức ra tay với cô ta, bèn dứt khoát đưa Tiền Xảo Vũ ra nước ngoài mấy năm.

https://thuviensach.vn

Tiền Mạt có hơi bất mãn với quyết định này của con trai, nhưng sau khi nghe Hàn Trọng Viễn nói những việc mà Tiền Xảo Vũ đã làm với Mạnh Ân thì vẫn đồng ý – ngôi trường con trai cô chọn cho Tiền Xảo Vũ rất được, nếu Tiền Xảo Vũ biết nắm bắt cơ hội thì nhất định có thể học được rất nhiều kiến thức, không xem là bạc đãi.

Cứ như vậy, Tiền Xảo Vũ bị đưa ra nước ngoài. Lúc biết chuyện này, Mạnh Ân không khỏi có phần hoảng hốt.

Hàn Trọng Viễn làm nhiều chuyện vì cậu quá, cậu có tài đức gì mà có thể khiến Hàn Trọng Viễn làm nhiều chuyện như thế vì mình?

Mạnh Ân vẫn luôn cảm thấy bất an vì sự quan tâm của Hàn Trọng Viễn, nhưng cuối cùng chỉ đành tự nhủ bản thân đừng nghĩ nhiều – là Hàn Trọng Viễn kéo cậu khỏi vũng bùn, sau này dù người ấy có cắt cậu thành từng khúc đem bán, cậu cũng sẽ không phản kháng.

***

Sau khi chuyện thư tình xảy ra, Mạnh Ân từng bắt gặp cô bạn viết bức thư đó trong trường. Cô bạn kia trừng cậu một cái, sau đó cũng chỉ làm như không quen biết cậu, lại khiến cậu thở phào nhẹ nhõm. Về đến nhà, cậu lại nói thật chuyện này cho Hàn Trọng Viễn trước tiên.

https://thuviensach.vn

Đây là cách chung sống với Hàn Trọng Viễn mà gần đây Mạnh Ân mới nghĩ ra. Cậu phát hiện, chỉ cần cậu nói hết mọi chuyện cho Hàn Trọng Viễn, thì Hàn Trọng Viễn sẽ bình tĩnh rất nhiều.

“Anh biết rồi.” Hàn Trọng Viễn gật đầu. Sau lần nổi giận dạo trước, rốt cuộc cách sống chung của hắn và Mạnh Ân cũng bình thường hơn một ít, Mạnh Ân cũng không còn tích chữ như vàng nữa, khiến hắn cảm thấy bình tĩnh hơn rất nhiều.

Chả trách có một số người cãi nhau xong tình cảm sẽ khăng khít hơn… Đáng tiếc ước mơ của Mạnh Ân vẫn khiến hắn cảm thấy hơi khó xử lí, ôi bác sĩ…

***

Kỳ thi cuối kỳ của năm hai Trung học kết thúc, Mạnh Ân thi được hạng chín như mong ước, lấy được học bổng sáu trăm tệ.

Với Mạnh Ân trước đây thì khoản tiền như này có thể coi là rất lớn, nhưng sau khi biết Hàn Trọng Viễn tiêu bao nhiêu tiền cho mình, thì cậu

https://thuviensach.vn

không hề cảm thấy chỗ tiền này nhiều nhặt gì cả. Cơ mà, dù sao chỗ này cũng đủ để cậu mua món quà bình thường cho Hàn Trọng Viễn.

Đúng ra mua quà thì nên giấu người muốn tặng mà lén mua, sau đó cho đối phương một niềm vui bất ngờ, nhưng rõ ràng điều này không hợp với cậu và Hàn Trọng Viễn… Sau cùng, tối đó Mạnh Ân vẫn chủ động nói chuyện này cho Hàn Trọng Viễn.

“Em muốn tặng quà cho anh?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Đây là lần đầu tiên em kiếm được nhiều tiền như thế, em muốn mua chút đồ cho anh.” Mạnh Ân trông mong nhìn Hàn Trọng Viễn, dường như có hơi lo sợ, sợ Hàn Trọng Viễn ngứa mắt sáu trăm đồng cỏn con này.

Ban đầu trên mặt Hàn Trọng Viễn không có biểu tình gì, nghe xong lời Mạnh Ân thì khoé môi không kìm được nhếch lên: “Chúng ta đi khu thương mại.”

Hở? Không phải Hàn Trọng Viễn mới nói tối nay hắn có việc à? Mạnh Ân còn đang ngạc nhiên thì đã bị Hàn Trọng Viễn kéo ra khỏi cửa.

https://thuviensach.vn

Hôm nay thời tiết đang độ nóng nhất năm, song bên trong khu thượng mại vẫn hết sức mát mẻ, đến mức đông nghịt người – ở thành phố lớn này, có rất nhiều người trong nhà không có điều hoà, ăn tối xong thì lẽ tất nhiên là họ muốn đi dạo khu mua sắm, tiện thể hóng mát.

Nhìn cảnh tượng này, Mạnh Ân có hơi hoài niệm. Trước kia hàng xóm nhà cậu thường sẽ đi khu mua sắm hóng mát sau khi ăn cơm tối xong, khi đó cậu ngại đi theo, cuối cùng chỉ có thể ngồi quạt tay trong nhà.

“Em muốn mua gì cho anh?” Hàn Trọng Viễn hỏi, Mạnh Ân biết nấu cơm giặt quần áo cho hắn, nhưng vẫn chưa tặng quà cho hắn bao giờ, thế nên bây giờ hắn thấy thật hào hứng.

Mạnh Ân cũng không biết mình nên tặng cái gì, đồ ăn chắc chắn không được, căn bản Hàn Trọng Viễn không ăn đồ bên ngoài. Quần áo cũng không được, quần áo của Hàn Trọng Viễn đã được Tiền Mạt chuẩn bị rất nhiều, còn về vật dụng… Sáu trăm tệ vừa đủ mua một chiếc MP3 tốt, nhưng Hàn Trọng Viễn không thiếu nhất chính là thứ này.

Đứng trong sảnh lớn khu thương mại, nhất thời Mạnh Ân có phần mông lung.

“Em nghĩ xong chưa?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em không biết…” Mạnh Ân cầm chiếc ví có sáu trăm tệ, hơi mông lung.

“Vậy chúng ta đi vòng quanh xem.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Tầng dưới của khu thương mại có cửa hàng trang sức, đồng hồ đeo tay các kiểu, ngày trước từng đến đây mua đồng hồ đeo tay nên Mạnh Ân biết mức giá của họ, bây giờ hận không thể quay đầu bỏ trốn, lại trông thấy cửa hàng trang sức bên cạnh.

Với người không có nhiều tiền lắm, khi tặng quà thì thường ưa tặng thứ đồ có thể giữ lâu cũng như đáng giá. Chẳng hạn một cặp vợ chồng bình thường, khi người chồng tặng quà cho vợ, giữa một sợi dây chuyền vàng và một chiếc túi xách đồng giá, thì chắc chắn người chồng sẽ muốn chọn dây chuyền hơn.

Mạnh Ân từng nghĩ tặng cho Hàn Trọng Viễn một chiếc ví, nhưng ví tiền dùng một thời gian cũng không thể dùng nữa. Hơn nữa sáu trăm tệ còn không mua nổi chiếc ví mà Hàn Trọng Viễn đang dùng! Thế nên, sau khi phát hiện có một số món trang sức giá cả rẻ hơn cậu tưởng rất nhiều, mắt cậu không kìm được sáng lên.

https://thuviensach.vn

Mắt của Hàn Trọng Viễn cũng không kìm được sáng lên.

“Anh thấy mặt dây chuyền bằng ngọc này thế nào?” Mạnh Ân vừa ý một mặt dây chuyền bằng bạch ngọc, không có hoa văn gì, nhưng thoạt nhìn rất đẹp.

Hàn Trọng Viễn im lặng một lát, mới nói: “Em vẫn nên mua cho anh cái nhẫn thì hơn.” Mặt dây chuyền bằng ngọc đề giá hơn năm trăm tệ này, nếu đến cửa hàng chuyên bán thì nhiều nhất cũng chỉ hai mươi tệ, vì nó vốn dĩ chẳng phải ngọc, chỉ là một loại đá trông khá đẹp mà thôi, nhưng mà ở đây… Bên cạnh còn có một tấm bảng đề đại hạ giá 60%.

“Nhẫn?” Mạnh Ân tò mò nhìn Hàn Trọng Viễn.

“Đúng thế, nhẫn bạch kim đơn giản 18K.” Hàn Trọng Viễn chỉ sang bên cạnh.

Đó là một chiếc tủ riêng biệt, bên trong trưng rất nhiều nhẫn bạch kim từ lớn đến bé, trong đó có rất nhiều nhẫn đôi cho cặp tình nhân, đề giá đều

https://thuviensach.vn

rất rẻ. Đa phần những chiếc nhẫn đó đều không khảm nạm, thỉnh thoảng có vài chiếc được nạm thì cũng chỉ là nạm đá trắng giá rẻ.

Nhẫn giá rẻ kiểu này chỉ đề giá ba bốn trăm, đắt hơn cũng không quá một nghìn rưỡi, mặc dù độ tinh khiết không cao, nhưng không thể phủ nhận độ bền của nó, hơn nữa Mạnh Ân cũng đủ tiền mua. Quan trọng nhất chính là, đây là nhẫn!

Hàn Trọng Viễn không thích đeo nhẫn, đời trước sau khi kết hôn với Lịch Tiếu Tiếu cũng lười đeo nhẫn cưới. Nhưng nếu là Mạnh Ân tặng… Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn có xúc động muốn đi đặt làm một cặp nhẫn đôi.

Loại nhẫn bạch kim này bán rất đắt hàng trong giới trẻ. Thấy có người dừng lại, nhân viên cửa hàng lập tức đi tới, sau đó hỏi có phải muốn mua một đôi nhẫn hay không. Rất nhiều người vào lúc kết hôn sẽ đi mua nhẫn kim cương đắt tiền, thế nhưng không phải lúc nào cũng đeo được, vì thế mọi người sẽ mua thêm một cặp nhẫn đôi giá rẻ nữa, mà những món trước mắt này, chính là nhẫn đôi giá rẻ. Còn cả một số người trẻ tuổi không giàu sang, có lẽ họ không mua nổi trang sức quá đắt giá, nhưng nhẫn thế này thì nhất định là mua được, vì thế cũng có rất nhiều người mua để tặng bạn trai bạn gái.

“Các bạn không phải mua cho bạn gái?” Nhân viên cửa hàng buồn bực nhìn Hàn Trọng Viễn thử nhẫn. Có nữ tự mình mua nhẫn, nhưng nam tự

https://thuviensach.vn

mình mua loại nhẫn giá rẻ này thì cô chưa gặp bao giờ – tụi con trai chạy theo mốt sẽ thích mấy kiểu dáng quái đản hiếm thấy kia hơn, người lớn tuổi muốn thể hiện nam tính lại càng chẳng thích loại sản phẩm giá rẻ này.

"Chúng tôi không có bạn gái." Hàn Trọng Viễn rất nhanh chọn được một chiếc nhẫn đề giá năm trăm tám tệ, chiếc nhẫn đó chỉ có một vài hoa văn đơn giản, cũng không khảm nạm gì cả, rất hợp đeo vào ngón áp út của hắn.

"Ngón áp út là chỗ đeo nhẫn khi kết hôn." Nhân viên cửa hàng lại không kìm được mà nói, nhưng bắt gặp ánh mắt lạnh như băng của Hàng Trọng Viễn thì chẳng dám hé răng nữa.

Nhẫn bạch kim được chiết khấu 10%, vì thế học bổng của Mạnh Ân còn lại bảy mươi tệ, mà chỗ tiền này cậu đều cầm đi mua nguyên liệu nấu ăn hết.

Vào lúc cậu nghiêm túc lựa chọn rau và thịt tươi, còn để người vớt cho một cân tôm đôi nhảy tanh tách, Hàn Trọng Viễn vẫn luôn vô thức vuốt ve chiếc nhẫn của mình.

***

https://thuviensach.vn

Sau khi thi cuối kỳ xong, tất cả học sinh năm cuối đều chuẩn bị học bổ túc, dĩ nhiên Mạnh Ân cũng không ngoại lệ.

Vốn dĩ Hàn Trọng Viễn muốn dẫn Mạnh Ân đến công ti, như hình với bóng củng cố tình cảm một phen, nhưng cuối cùng chỉ có thể từ bỏ, sau đó tập trung làm việc.

Cũng chính vào kỳ nghỉ hè này, Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược cùng nhau, làm ra chiếc điện thoại thông minh đúng nghĩa đầu tiên trên thế giới này.

Với Hàn Trọng Viễn thì đây là một chiếc điện thoại thiếu sót đủ thứ, nhưng sau khi nhìn thấy chiếc điện thoại này, Trịnh Kỳ lập tức tràn đầy lòng tin với công ti ăn theo Duyên Mộng mà hắn mới vừa đăng kí không lâu kia.

Cũng đúng lúc này, Hàn Trọng Viễn đề nghị họ có thể đăng kí thêm một công ti game nữa, bây giờ có thể làm game trên web trước, chờ sau khi điện thoại ra đời, lại chuyển sang chiến đấu ở app điện thoại.

https://thuviensach.vn

“Thật không biết nhiều ý tưởng như thế, làm sao mà cậu nghĩ ra được!” Bây giờ Trịnh Kỳ đã cực kì kính nể Hàn Trọng Viễn, tuy công ti mà Hàn Trọng Viễn mở bây giờ chưa nhìn ra cái gì cả, nhưng triển vọng nhất định rất xán lạn. Mắt nhìn này tốt hơn y cả trăm lần, quả thật khiến y có hơi thất bại.

“Tôi chỉ muốn làm ra một chiếc điện thoại khiến người ta không dứt ra được.” Hàn Trọng Viễn hí hoáy phiên bản smartphone mà hắn và Đàm Phi Dược chắp vá làm ra ban đầu một lúc.

“Bội phục!” Trịnh Kỳ khen ngợi từ tận đáy lòng, lại hỏi, “Cậu mở công ti game có phải cũng định để cho tôi một chân không? Cậu muốn để tôi bao nhiêu cổ phần?”

“Ở chỗ tôi có một khoản tiền của Mạnh Ân, sẽ đầu tư vào công ti hết, chiếm 50% cổ phần. Tôi đầu tư một ít, chiếm 10% cổ phần, còn lại 40% cho anh, công ti cũng do anh quản lí.” Hàn Trọng Viễn đưa ra quyết định rất nhanh, “Anh yên tâm, tôi không nhúng tay vào việc công ti đâu, chỉ lấy hoa hồng thôi.”

“Tôi cũng không quản lí công ti được…” Trịnh Kỳ gần như từ chối ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

“Quản lí công ti thì anh có thể tìm người, sau đó làm một kĩ thuật viên giống như tôi bây giờ, tài năng của anh ở Duyên Mộng không phát huy được, nhưng ở đó chắc chắc sẽ trở thành võ đài của anh.” Hàn Trọng Viễn nói, đời trước tuy Trịnh Kỳ đi đầu tư rất suôn sẻ, mở công ti với Đàm Phi Dược càng kiếm được rất nhiều tiền, nhưng bản thân cũng không làm ra sự nghiệp gì để mọi người thán phục cả, lại mai một mất kĩ thuật tin học của y.

Trịnh Kỳ không thể không thừa nhận, đề nghị của Hàn Trọng Viễn động vào lòng y, nghiến răng một cái, rốt cuộc y gật đầu: “Được! Công ti đó để tôi quản lí!”

“Hợp tác vui vẻ.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Hợp tác vui vẻ.” Trịnh Kỳ chìa tay ra theo phản xạ, sau đó mới phát hiện Hàn Trọng Viễn căn bản không chìa tay, tiếp theo không khỏi để ý tới chiếc nhẫn trên tay Hàn Trọng Viễn, “Sao tự dưng cậu lại đeo nhẫn rồi? Lại còn là loại…” Tầm thường như thế.

“Đây là Mạnh Ân tặng.” Ánh mắt Hàn Trọng Viễn dịu đi, hôn lên chiếc nhẫn của mình một cái.

Nhất thời Trịnh Kỳ có cảm giác bị chói mù mắt. Một người hay show tình cảm như y, không ngờ lại bị Hàn Trọng Viễn vượt mặt! Đăng bởi:

https://thuviensach.vn

admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 78: Thi Đại Học

Vào lúc bận rộn, thời gian thường trôi qua rất nhanh.

Mạnh Ân bận đối phó với chương trình học nặng nhọc của năm ba Trung học, Hàn Trọng Viễn bận việc công ti. Chớp mắt đã sang năm 2005, theo tiết trời càng ngày càng nóng, Mạnh Ân nghênh đón kỳ thi Đại học. Mà trước tình hình này thì tất nhiên, chuyện quan trọng nhất chắc chắn là nguyện vọng Đại học.

Sau khi lên năm ba, thành tích của Mạnh Ân vẫn nằm trong top hai mươi, tuy chưa từng lọt vào top năm nhưng có thể nói là hết sức ổn định. Mà thành tích của cậu như thế, chỉ cần không phải trường học tốt nhất chuyên ngành tốt nhất, về cơ bản có thể chọn tuỳ ý.

Chính vì có thể chọn tuỳ ý như thế, nên Hàn Trọng Viễn cứ băn khoăn mãi.

Lúc chọn chuyên ngành, Mạnh Ân vẫn muốn chọn ngành có thể giúp hắn, thậm chí còn hỏi Tề An An học Đại học ngành gì, nhưng hắn vẫn luôn nhớ Mạnh Ân từng nói muốn làm một bác sĩ.

https://thuviensach.vn

Thật ra Mạnh Ân không giỏi xử lí quan hệ công chúng, đi theo hắn thì cùng lắm cũng chỉ làm được ít việc vặt, mà đây là điều Mạnh Ân thật lòng mong muốn ư? Hơn nữa, trong thâm tâm hắn không hề muốn để Mạnh Ân chứng kiến nhiều chuyện đời, chỉ lo Mạnh Ân sẽ chịu cám dỗ. Nhưng nếu đi theo hắn thì Mạnh Ân không thể không trải đời.

Còn cả quan hệ của hai người họ nữa, nếu Mạnh Ân đi theo hắn, quan hệ của họ bị đưa ra ánh sáng, có phải Mạnh Ân sẽ chịu rất nhiều chỉ trích hay không?

Nhưng mà bác sĩ… Hắn vốn không thể chịu được cảnh Mạnh Ân nhìn ngắm cơ thể của kẻ khác, tiếp xúc với cơ thể của kẻ khác, nhưng học y… Dù có ở trong trường thì nhất định cũng sẽ tiếp xúc với người khác! Ít nhất cũng sẽ tiếp xúc với thi thể!

“Bây giờ mọi người trong lớp đều đang nghiên cứu xem nên điền nguyện vọng gì, những người thành tích ổn định còn tốt, chứ những người có thành tích bấp bênh thì bây giờ lo lắng muốn chết, hôm nay trong lớp còn có một bạn nữ oà khóc.” Mạnh Ân nhỏ giọng kể chuyện trong lớp, lại phát hiện chân mày Hàn Trọng Viễn càng lúc càng cau chặt, “Anh sao vậy? Sao lại không vui?”

https://thuviensach.vn

“Em muốn điền nguyện vọng gì?” Hàn Trọng Viễn chợt hỏi.

“Em không biết… Em chỉ biết học, cũng không biết có thể giúp anh việc gì.” Mạnh Ân hơi mù mờ, cậu đã nhận ra, sau khi chính thức bước vào xã hội thượng lưu, người chỉ biết học sẽ chẳng có triển vọng gì hết, ngặt nỗi cậu lại chỉ biết học.

Học sinh trong lớp họ, về cơ bản mỗi người đều có năng khiếu riêng, dương cầm, nhị hồ, thư pháp, quốc hoạ, v.v… Cái gì cần có thì đều có, rất nhiều người còn dựa vào bản thân mà lấy được thư báo trúng tuyển của Đại học ở nước ngoài rồi, chỉ có cậu là chẳng hiểu gì hết, nếu không phải cậu không bao giờ tham gia hoạt động trong lớp, chỉ e ở trường đã bị khinh bỉ từ lâu rồi.

“Không phải em muốn làm bác sĩ à?” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn hỏi.

Mạnh Ân ngẩn ra, mới nhớ vào lúc Hàn Trọng Viễn bất chợt nổi giận thì mình đã từng nhắc đến việc này. Rất nhiều lời từng nói khi đó cậu đã chẳng còn nhớ, cơ mà rõ ràng là Hàn Trọng Viễn vẫn luôn để trong lòng.

Trong lòng Mạnh Ân nóng lên, nhưng cũng có phần ngơ ngác. Cậu vẫn luôn muốn dựa vào kiến thức để thay đổi số phận của mình, nhưng

https://thuviensach.vn

không thể không phủ nhận, cậu không hề chắc chắn với con đường mà mình muốn đi trong tương lai.

“Anh không muốn cho em học y tẹo nào, nhưng nếu như em cứ đi theo anh thì có lẽ cuối cùng chỉ có thể trở thành một trợ lí, ở đây lo việc ăn ở của anh mãi mãi. Một hai năm thì không sao, chứ mười năm hai mươi năm sau, phát hiện trời đất bên ngoài rất rộng lớn, em có hối hận không?” Hàn Trọng Viễn hơi mông lung, Mạnh Ân đi theo hắn như vậy, e rằng địa vị giữa họ sẽ mãi không ngang hàng.

Mấy hôm nay hắn vẫn luôn nghĩ về tương lai của mình và Mạnh Ân, nghĩ sao cũng không cho ra kết quả mà hắn hài lòng. Nếu Mạnh Ân có thể không đi học không đi làm, cứ ở nhà mãi thì tốt.

“Em sẽ không.” Mạnh Ân rất chắc chắn điều này.

Hàn Trọng Viễn lại không kìm được bắt đầu vuốt ve chiếc nhẫn trên tay, sau đó rơi vào trầm ngâm.

***

https://thuviensach.vn

Sau khi lên năm ba, trường học của Mạnh Ân quản lí càng nghiêm khắc hơn, nhưng ngày quốc tế lao động thì vẫn cho nghỉ.

Mạnh Ân định ở nhà học, nhưng Hàn Trọng Viễn lại dẫn cậu đến Duyên Mộng.

Năm nay, có thể nói Duyên Mộng phát triển nhanh chóng, ngay cả Tiền Mạt cũng không kìm được thán phục tốc độ phát triển của công ti này. Nhưng Hàn Trọng Viễn lại không hề xây thêm công xưởng, thậm chí tạm ngừng cả một số công việc ban đầu. Chính vì thế nên bây giờ hoàn cảnh ở bộ phận kĩ thuật vẫn rất bình thường.

Cơ mà tuy hoàn cảnh bình thường, nhưng đãi ngộ thưởng chác các kiểu ở Duyên Mộng hết sức tuyệt vời, vì thế thu hút rất đông người đến Duyên Mộng làm việc.

“Bây giờ lượng tiêu thụ sản phẩm của chúng ta ở nước ngoài đã đuổi kịp trong nước rồi, chính phủ bên kia hết sức hài lòng về điều này, rất sẵn lòng nâng đỡ chúng ta.” Tề An An đang nói việc công ti với Hàn Trọng Viễn, lúc nói còn không kìm được để ý đến Mạnh Ân một lát. Trước đây cô cứ tưởng rằng Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân ở bên nhau một khoảng thời gian sẽ chia tay, dẫu sao tuổi trẻ bồng bột, chẳng ngờ đã hai năm rồi mà Hàn Trọng Viễn vẫn quan tâm đến Mạnh Ân như thế.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đáp bâng quơ.

“Dựa theo tình hình hiện nay của chúng ta, mở rộng sản xuất là cần thiết, hơn nữa điện thoại di động mà cậu dự định đưa vào sản xuất cũng cần đầu tư để làm công xưởng, nhưng việc xây dựng công xưởng và trung tâm nghiên cứu, cậu đã bác bỏ năm lần rồi.” Tề An An không kìm được nói, mấy tháng trước Hàn Trọng Viễn mua sắm rất nhiều máy móc, rất nhiều tài liệu, nhưng hắn lại không cho xây công xưởng. Cũng may mà toà nhà hành chính đã xây xong từ lâu.

“Việc này sẽ có kết quả nhanh thôi.” Hàn Trọng Viễn đáp, ban đầu hắn định xây công xưởng ở ngoại ô thành phố S, nhưng sau khi nói chuyện ước mơ của Mạnh Ân thì lại hơi do dự.

Đúng là thành phố S có Đại học rất tốt, nhưng chưa chắc sẽ là sự lựa chọn cuối cùng của Mạnh Ân. Nếu Mạnh Ân không chọn Đại học ở thành phố S thì sao? Cho dù Mạnh Ân có chọn Đại học ở thành phố S, hắn cũng không biết rốt cuộc trường Đại học đó ở đằng nào, đến lúc đó chọn địa chỉ không tốt, thời gian hai người ở chung sẽ giảm đi nhiều.

“Chờ Mạnh Ân chọn Đại học xong hả?” Bỗng nhiên Trịnh Kỳ lên tiếng, ban đầu y cứ tưởng Hàn Trọng Viễn là kiểu tổng tài lạnh lùng, sau đó mới phát hiện thật ra hắn rất si tình, vậy nên sau khi suy xét một lát cũng đoán ra nguyên nhân. Nhận thấy mình là một người tốt vô tư, thế nên bây

https://thuviensach.vn

giờ ra tay giúp Hàn Trọng Viễn một phen, để Mạnh Ân cũng biết được một ít hành vi của người này.

Hàn Trọng Viễn trừng Trịnh Kỳ một cái, nhưng sau cùng cũng không phản bác.

“Em học Đại học F.” Mạnh Ân lập tức nói, Đại học F là một trong những Đại học tốt nhất ở thành phố S, cũng là trường cậu đủ điểm thi vào, hơn nữa trong trường có rất nhiều khoa.

“Khoa nào?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi.

“Quản trị kinh doanh à?” Bên cạnh, Tề An An đưa ra một phương án, nếu Mạnh Ân chọn quản trị kinh doanh thì có thể ở bên cạnh giúp đỡ Hàn Trọng Viễn rồi.

“Cậu ấy muốn làm bác sĩ.” Hàn Trọng Viễn liếc Tề An An một cái, nếu Mạnh Ân định học quản trị kinh doanh thật thì sau này hắn còn có thể che mắt để Mạnh Ân kí các loại thoả thuận hay sao?

“Vậy thì học khoa y.” Tề An An nhớ Đại học F có khoa y.

https://thuviensach.vn

“Cậu ấy không được làm bác sĩ.” Mặt Hàn Trọng Viễn vẫn không cảm xúc.

“Cậu chỉ mong Mạnh Ân khỏi tiếp xúc với người khác luôn chứ gì? Không thì đi học bác sĩ thú y?” Bỗng nhiên Trịnh Kỳ như thể nói đùa, “Bây giờ bác sĩ thú y trong nước hot lắm, còn kiếm được nhiều tiền nữa chứ, mấy hôm trước tôi mang Mao Mao đi gặp bác sĩ thú y, nhoáng cái đã tiêu mất mấy trăm rồi.” Mao Mao là một con mèo nửa năm trước Trịnh Kỳ mang đến, y sắp coi con mèo kia thành tổ tông luôn rồi, có dạo Đàm Phi Dược rất bất mãn việc này, cơ mà vợ chồng son đầu giường đánh nhau cuối gường hoà, Trịnh Kỳ cũng không bắt người chẳng có hứng thú với thú cưng như Đàm Phi Dược phải chăm sóc con mèo kia, thành ra hai người rất nhanh đã làm hoà.

“Thú y?” Hai mắt Hàn Trọng Viễn sáng lên.

“Thú y?” Mạnh Ân cũng hơi tò mò.

Nguyện vọng của Mạnh Ân, cuối cùng điền chuyên ngành thú y.

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe Trịnh Kỳ nhắc đến ngành này, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn bừng sáng cả lòng, phát hiện ra chỗ tốt của ngành này.

Cơ bản thì bác sĩ thú y không cần chữa trị cho người, hắn không cần lo Mạnh Ân tiếp xúc quá nhiều với người khác. Chờ Mạnh Ân tốt nghiệp, hắn còn có thể mở phòng khám thú y ở bên cạnh toà nhà hành chính của Duyên Mộng, để Mạnh Ân làm việc trong đó, rồi sau có rảnh thì Mạnh Ân sẽ sang bên này với hắn.

Quan trọng hơn chính là, trước giờ ngành này vẫn không được coi trọng, để tuyển đủ số lượng mà nhà nước chỉ có thể hạ học phí xuống, thậm chí trong đó còn có một số ngành học hoàn toàn miễn phí, chỉ cần sau khi tốt nghiệp đồng ý làm việc theo sắp đặt của nhà nước.

Chuyên ngành như vậy thì kiểu người nào sẽ đi học? Không cần nghi ngờ, chính là những người gia cảnh nghèo khó! Những người này căn bản đều rất ngây thơ, để Mạnh Ân học cùng với họ, hắn có thể yên tâm.

Mạnh Ân hỏi thăm Trịnh Kỳ, sau khi biết làm bác sĩ thú y kiếm được rất nhiều tiền thì cũng thấy hết sức hài lòng. Ngành học này tìm việc dễ mà kiếm tiền cũng dễ, rất hợp với cậu. Hơn nữa thật ra cậu rất thích động vật, vì những động vật kia đều rất ngây thơ, chỉ cần cậu đối tốt với chúng, thì tuyệt đối chúng sẽ không gây tổn thương cậu.

https://thuviensach.vn

“Anh mới tìm hiểu, Đại học Z có một khoa thú y, bên đó còn có học viện y khoa, nếu em thích y khoa thì có thể đi dự thính.” Sau khi tìm hiểu, Hàn Trọng Viễn lại càng hài lòng với chuyên ngành này hơn.

Đại học Z là một trong những trường lọt top mười cả nước, nằm ở tỉnh lị của tỉnh Z gần thành phố S, bên trong có rất nhiều học viện, trong đó có một học viện nông nghiệp, bao gồm rất nhiều chuyên ngành có liên quan với ngành thú y.

Học viện nông nghiệp này tiền thân là Đại học nông nghiệp của tỉnh Z, chất lượng trường học bảo đảm, còn có rất nhiều giảng viên lâu năm… Điều duy nhất khiến người ta khá băn khoăn, e rằng cũng chỉ có chuyện người học khoa nghiên cứu phòng dịch bệnh cho động vật lại đi mở phòng khám, làm bác sĩ thú y, có hơi lãng phí.

“Em sẽ học, đến lúc đó em còn có thể tự mình đọc sách, không làm phẫu thuật thì có thể điều dưỡng cơ thể cũng được.” Mạnh Ân gật đầu. Cậu làm việc không giúp được Hàn Trọng Viễn, nhưng nếu có thể giúp Hàn Trọng Viễn trong cuộc sống hàng ngày thì cũng tốt, chỉ cần để ý không chữa lợn lành thành lợn què là được.

“Em vất vả rồi.” Hàn Trọng Viễn hôn Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân lập tức đỏ mặt, đáp lại một cách quen thuộc. Cậu phản ứng như vậy, là vì dạo trước mình không đáp lại đã khiến Hàn Trọng Viễn nổi nóng, nên đã học được. Qua qua lại lại, cậu không khỏi nảy sinh khao khát với Hàn Trọng Viễn.

Khi mới ở chung với Hàn Trọng Viễn, cậu không hiểu gì về chuyện giữa hai người đàn ông, vì thế cũng không có suy nghĩ gì. Nhưng bây giờ hai năm đã qua, càng ngày cậu càng hiểu nhiều hơn, ngặt nỗi Hàn Trọng Viễn chỉ hôn cậu ve vuốt cậu, nhưng bấy nay chưa từng có ý định tiếp tục.

Cuối cùng Mạnh Ân không kìm được đưa tay ra trước, hướng về phía bụng của Hàn Trọng Viễn…

Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn đẩy người bên cạnh ra.

Hành động của Hàn Trọng Viễn khiến Mạnh Ân ngơ ngác, không khỏi có chút bối rối: “Xin, xin lỗi…”

Hàn Trọng Viễn cũng biết mình làm sai: “Anh không cố ý, chỉ là bây giờ vẫn chưa chuẩn bị gì cả… Hay là chờ em thi Đại học xong nhé.” Hiện tại hắn đang trong giai đoạn khí huyết dâng trào, tất nhiên cũng không phải là không muốn, nhưng càng hiểu nhiều thì hắn lại càng lo lắng cho sức

https://thuviensach.vn

khoẻ của Mạnh Ân, nên chưa chuẩn bị chu toàn thì cố chịu đựng vẫn tốt hơn.

Nhất thời Mạnh Ân đỏ mặt, không ngờ cậu lại quên mất ngày mai mình phải đi học…

***

Khi Mạnh Ân trong giai đoạn chạy nước rút trước kỳ thi Đại học, Duyên Mộng bắt đầu chọn địa chỉ cho công xưởng mới ở thành phố H – tỉnh lị của tỉnh Z[1].

[1] Tỉnh Z là tỉnh Chiết Giang (Zhejiang), thành phố H là Hàng Châu (Hangzhou) – tỉnh lị của tỉnh Chiết Giang. Hàng Châu cách Thượng Hải (chính là thành phố S – Shanghai) 180 km về phía Tây Nam.

Lần này nhà máy cần xây mới dùng để sản xuất điện thoại di động, Hàn Trọng Viễn tràn đầy tin tưởng với thị trường điện thoại, nên chọn miếng đất xây công xưởng mới rất lớn. Mà ngoài công xưởng ra, Duyên Mộng cần nhất là xây dựng trung tâm nghiên cứu khoa học của Duyên Mộng.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đã thiết kế một bản vẽ từ lâu, dự định xây một trung tâm nghiên cứu khoa học tràn ngập nhân – văn – quan – hoài[2], trước đây việc này đã bị trì hoãn nhiều ngày, bây giờ có thể đăng báo, còn về địa chỉ thì tất nhiên là ở ngay bên cạnh Đại học Z.

[2] Nhân – văn – quan – hoài: Nhân là người, văn trong văn hoá, quan trong quan tâm nhưng cũng mang nghĩa là "đóng lại, đóng cửa", hoài trong hoài bão.

Xung quanh Đại học Z còn có rất nhiều Đại học và một vài cơ sở nghiên cứu khoa học, Duyên Mộng xây dựng trung tâm nghiên cứu khoa học ở đó thì không còn gì tốt hơn.

Có sự giúp đỡ của Tiền Mạt, hơn nữa thành phố H chỉ mong được Duyên Mộng đặt chân, vì thế tất cả mọi chuyện tiến hành vô cùng nhanh chóng. Chờ khi Mạnh Ân bắt đầu thi Đại học, đất đã mua, các loại thủ tục cũng đã làm xong hết, mà đội xây dựng cố gắng đẩy nhanh tiến độ, có lẽ chẳng bao lâu là có thể xây xong công xưởng. Trung tâm nghiên cứu khoa học có thể sẽ chậm hơn một chút, nhưng cũng có thể xong trước năm mới.

Từ nay trọng tâm của Duyên Mộng sẽ quy về thành phố H, cơ mà toà nhà hành chính ở thành phố S này cũng sẽ không dời đi.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không nói những điều này cho Mạnh Ân, chỉ để Mạnh Ân yên tâm chuẩn bị thi cử. Mà khi Mạnh Ân thi Đại học, hắn cố ý xin nghỉ, không chỉ đưa Mạnh Ân đi thi mà còn chờ trước cổng trường giống như những bậc phụ huynh khác.

Hôm nay thời tiết rất đẹp, tất nhiên cũng cực kì nóng, nhiều phụ huynh đã chiếm hết vị trí bóng mát dưới mấy tàng cây ở đây, ngặt nỗi không có ai dám đến gần Hàn Trọng Viễn.

Triệu Anh đứng cạnh Hàn Trọng Viễn, không kìm được lau mồ hôi trên trán. Những vệ sĩ như họ đều có yêu cầu cải trang, mùa hè cũng không thể mặc quần đùi áo phông, thế nên bây giờ quả thật có hơi nóng: "Cậu Hàn, có muốn vào xe không?" Chí ít trong xe còn có điều hoà.

"Không cần." Hàn Trọng Viễn từ chối, ánh mắt vẫn rơi ở cổng trường.

Thật ra bản thân Hàn Trọng Viễn cũng không biết tại sao mình lại phải phơi nắng, cơ mà chờ khi hắn bắt gặp Mạnh Ân sáng bừng hai mắt sau khi trông thấy hắn, thì cũng biết nguyên do – nhất định Mạnh Ân sẽ hi vọng hắn chờ ở đây.

"Thím Lưu nấu đồ ngon cho em, đi thôi." Hàn Trọng Viễn nói.

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Trên mặt Mạnh Ân hiện lên một nụ cười.

Hàn Trọng Viễn bất giác nuốt nước miếng, mới bảo: “Đừng cười như thế.”

Mạnh Ân mù mờ nhìn Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn siết chặt tay Mạnh Ân, không kìm được nuốt nước miếng. Hắn đã lấy được rất nhiều đồtừ chỗ Trịnh Kỳ, cũng học một vài cách điều dưỡng cùng với y, chỉ cần chờ Mạnh Ân thi Đại học xong… Chỉ cần chờ Mạnh Ân thi Đại học xong…

Mạnh Ân thi Đại học hết sức thuận lợi. Thi Đại học xong, tất cả các bạn học của cậu hẹn nhau đi ăn mừng, nhưng cậu thì được Hàn Trọng Viễn đưa về nhà của họ.

Lần đầu tiên của họ cũng không có nhiều trắc trở lắm. Vì Hàn Trọng Viễn dịu dàng khác hẳn ngày thường cứng rắn – thậm chí bởi động tác quá chậm mà khiến lửanóng của cả hai dâng lên rồi lại hạ xuống, hạ xuống rồi lại dâng lên, cứ lặp đi lặp lại như thế.

https://thuviensach.vn

Động tác của hắn không chỉ dịu dàng, mà còn kiềm chế một cách dị thường. Từ đầu đến cuối hai người chỉ làm một lần, thế nên hôm sau, Mạnh Ân vẫn chạy nhảy tung tăng như trước. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 79: Sau Đó

“Em không sao chứ?” Hàn Trọng Viễn rời giường thì trông thấy Mạnh Ân đã làm xong đồ ăn sáng, là hai chiếc bánh trứng gà.

Bột mì cho thêm ít nước trộn đều rồi múc vào chảo không cho dầu, là có thể rán được phần da bánh, đổ trứng và dầu đã đánh lên trên da bánh, lật mặt sau đó rán thêm một lát, thì một chiếc bánh trứng đã ra lò. Đây là đồ ăn sáng Mạnh Ân mua giúp Đàm Phi Dược trước đây, nhìn thợ làm bánh làm nhiều thì học được.

Bình thường thời gian eo hẹp, Mạnh Ân làm bánh trứng cũng chỉ thực hiện hai bước như trên. Nhưng hôm nay cậu đã rán trước mấy miếng thịt bò mỏng rồi gói vào bên trong bánh trứng, còn bổmột đĩa trái cây, làm hai bát sữa đậu nành.

Tình cảnh này khiến Hàn Trọng Viễn cảm thấy có gì đấy sai sai. Trịnh Kỳ dặn dò hắn, bảo hắn nhất định phải cẩn thận, nhất định phải kiềm chế, sau đó phải dỗ dành Mạnh Ân, hôm sau tốt nhất là dậy sớm mua đồ ăn sáng, sau đó tặng một bó hoa…

https://thuviensach.vn

Tối qua làm xong một lần thì vốn dĩ hắn còn muốn làm tiếp, nhưng nghĩ đến sức khoẻ của Mạnh Ân nên đành nhịn, định bắt đầu dỗ dành Mạnh Ân, nhưng hắn lại không biết dỗ như thế nào…

Từng chút từng chút chịu đựng dục vọng mà vuốt ve sống lưng Mạnh Ân, vất vả lắm hắn mới nghĩ ra mấy câu có thể dỗ Mạnh Ân, lại phát hiện Mạnh Ân đã ngủ mất rồi, cứ như vậy lặng yên nằm trong lòng hắn.

Hàn Trọng Viễn hết sức chắc chắn rằng khi xưa mình không thích đàn ông, thế nên đời trước, khi vừa phát hiện Mạnh Ân thích mình, hắn đã từng cảm thấy chán ghét. Nhưng đến bây giờ, lúc nhìn Mạnh Ân hắn cũng không cảm thấy chán ghét nữa, cơ thể hiện tại của Mạnh Ân, còn khiến hắn chỉ hận không thể khảm vào trong người mình, sau đó vô thức lại cương cứng.

Nhưng mà Mạnh Ân ngủ mất rồi…

Tối hôm qua có thể nói là Hàn Trọng Viễn đã chịu dày vò, không thì hôm nay cũngchẳng dậy muộn thế này.

“Em không sao.” Mạnh Ân nở một nụ cười có vẻ ngại ngùng, bây giờ cậu đang vui không tả nổi, không kìm được muốn đối tốt hơn, tốt hơn nữa với Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù tối qua cậu có hơi đau, sau khi làm xong chuyện ấy Hàn Trọng Viễn phải giúp cậu an ủi đằng trước, cậu mới cảm thấy khoái cảm, nhưng cậu và Hàn Trọng Viễn đã có tiếp xúc thân mật nhất! Hàn Trọng Viễn đã tiến vào cơ thể của cậu!

Hồi tưởng lại chuyện này, khoé môi Mạnh Ân lại không kìm được nhếch lên, mệt mỏi gì đó lại càng quên sạch.

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn vẫn cảm thấy tình huống trước mắt có gì đấy sai sai, thì Mạnh Ân đã bày xong bánh trứng và sữa đậu nành trước mặt hắn.

Hàn Trọng Viễn không thích ăn ngọt, Mạnh Ân bènlàm sữa đậu nành mặn. Trước đây không có nhiều thời gian nên chỉ rót xì dầu cho ít hành băm, lần này lại cố ý cho mù tạt được băm rất nhỏ vào, sau đó còn cho thêm thịt thái hạt lựu. Bánh trứng kia thì lại càng căng phồng, cho rất nhiều thịt bò, trứng gà cũng không chỉ có một quả.

“Anh nếm thử xem… Mấy món này có đủ không? Có cần em làm thêm nữa không?” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn bằng đôi mắt sáng lấp lánh, phát hiện Hàn Trọng Viễn định cầm đũa thì còn giành trước, đưa đũa vào tay Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Sữa đậu nành có thịt khiến Hàn Trọng Viễn có hơi không quen, nhưng hắn lại càng không quen với thái độ của Mạnh Ân, cảm thấy càng bất bình thường.

Để được kề vai bên Mạnh Ân thi Đại học, Hàn Trọng Viễn đã không đến công ti ba ngày rồi. Ngặt nỗi dạo này lại vào thời gian công ti nhiều việc nhất, nên ăn sáng xong, Hàn Trọng Viễn không thể không đến công ti.

Tối qua vừa ăn người ta xong, bây giờ sao Hàn Trọng Viễn chịu để Mạnh Ân ở nhà? Tất nhiên, lúc đến công ti hắn cũng đưa Mạnh Ân đi cùng.

Trong thâm tâm Hàn Trọng Viễn không muốn để Mạnh Ân biết quá nhiều, không muốn để Mạnh Ân gặp quá nhiều người, vì thế trước tiên đưa Mạnh Ân vào phòng thí nghiệm của mình, sau đó mới đi họp ở toà nhà hành chính.

Mấy hôm nay, hắn đã bắt đầu nhúng tay càng ngày càng nhiều vào việc quản lí Duyên Mộng. Không phải hắn không tin Tề An An, mà là bản thân Tề An An có hơi đuối sức về mặt khai thác, thế nên hắn không thể không qua lấn sân.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, Duyên Mộng đã tuyển dụng rất nhiều nhân viên kĩ thuật, người tiếp xúc với nghiên cứu smartphone cũng không chỉ còn hai người hắn và Đàm Phi Dược, thậm chí chiếc smartphone đầu tiên dự định sản xuất đã hoàn tất nghiên cứu. Dưới tình hình này, hắn cứ tiếp tục ở trong phòng thí nghiệm thì lại thành ra lãng phí.

Hàn Trọng Viễn đi rồi, Mạnh Ân quả thật là tinh thần rạng rỡ mà sắp xếp lại phòng thí nghiệm của hắn, bắt đầu kéo tới kéo lui cây lau nhà.

Lúc Trịnh Kỳ nghe nói hôm nay Mạnh Ân đến công ti, tràn trề hứngkhởi đi tới, nhìn thấy một màn này, nhất thời có phần ngơ ngác.

Lại nói, phải đến sau khi Hàn Trọng Viễn hỏi y về chuyện gần gũi thì Trịnh Kỳ mới biết, bây giờ Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân mới lên tới mức độ ba.

Hai đứa này ở chung lâu như thế mà vẫn trong sángtinh khiết, đã khiến y muốn nghi ngờ có phải sinh lý Hàn Trọng Viễn có vấn đề hay không rồi, không phải thanh niên là cái loại khó nhẫn nhịn nhất à? Nếu không phải y ưa sạch sẽ, e rằng đã trao lần đầu của mình ra ngoài từ tám trăm năm trước rồi.

https://thuviensach.vn

Theo như y tính toán thì chắc có lẽ, tối hôm qua Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đã thành rồi. Nhưng nếu hai người này đã thành, thì sao Mạnh Ân còn có thể rạng rỡ như thế?

"Mạnh Ân, cậu thi thế nào?" Trịnh Kỳ hỏi, đồng thời lén quan sát Mạnh Ân.

"Chắc là cũng được ạ." Mạnh Ân nở nụ cười, nguyện vọng cậu điền có điểm chuẩn không cao lắm, chỉ cần cậu phát huy như bình thường thì kiểu gì cũng thi đỗ.

Hôm nay tinh thần Mạnh Ân cực kì tốt, thậm chí có thể nói là quá mức tốt. Trịnh Kỳ nhìn cậu một cái, lại càng tò mò hơn: "Tâm trạng cậu vui lắm hả?"

"Vâng." Mạnh Ân gật đầu.

Nếu đổi thành người khác, thì nhất định lúc này Trịnh Kỳ sẽ hỏi thẳng người đó rằng có phải đời sống rất hoà hợp hay không. Nhưng bình thường Mạnh Ân tỏ ra rất e thẹn, nếu hỏi thật thì chưa biết chừng sẽ trở mặt, vì thế cuối cùng y cũng không dám hé răng hỏi.

https://thuviensach.vn

Cho đến buổi trưa, y nhìn thấy dáng vẻ ân cần của Mạnh Ân lúc Hàn Trọng Viễn tới.

Cơm trưa là Mạnh Ân bảo vệ sĩ mua thức ăn rồi nấu ở công ti. Đồ dùng nhà bếp ở công ti rất ít, cậu cũng không ngại phiền phức mà làm ra năm món.

Đậu phụ nấu trứng muối, cà xào tương, dậu dải xào, canh bí xanh xương sườn, còn cố ý hầm… Một con ba ba[1]?

[1] Gốc là vương bát (王八), ngoài nghĩa là con ba ba và con rùa ra thì vương bát còn là từ lóng để nói đểu, kiểu "đồ con rùa!", một ý nói đểu nữa là để chỉ người đàn ông bị vợ cắm sừng =)).

Về cơ bản thì đồ ăn Mạnh Ân nấu đều là cơm gia đình, loại đồ khá phiền phức còn có vẻ hơi sang chảnh như con ba ba này, đáng lẽ không biết làm cũng không thích làm. Nhưng hôm nay lại cầm điện thoại, làm theo công thức nấu ăn, còn vừa làm vừa cười!

Trịnh Kỳ càng nhìn càng thấy lạ. Mạnh Ân vẫn còn đang lo lắng hương vị của con ba ba, cậu gắp cho Hàn Trọng Viễn một miếng chân xong thì nói: "Lần đầu tiên em nấu ba ba, tuy là làm theo trên mạng, nhưng không biết anh có thích không."

https://thuviensach.vn

Món ba ba này, vì trước giờ Mạnh Ân không làm nên đã mười mấy năm Hàn Trọng Viễn chưa ăn rồi, bây giờ lại ăn… Không thể không nói, tuy Mạnh Ân không giỏi nấu nướng, nhưng khả năng học tập rất mạnh, vì thế món ba ba mà cậu làm theo công thức có hương vị rất được.

“Ngon lắm, sao tự dưng lại làm món này?” Hàn Trọng Viễn tò mò hỏi.

“Cái này… Có thể bồi bổ.” Mạnh Ân nói, cậu không hề nghĩ gì cả, chỉ cảm thấy mình và Hàn Trọng Viễn bên nhau rồi, dù sao cũng phải chúc mừng một chút. Mà con ba ba này, trong mắt cậu là một nguyên liệu nấu ăn rất đắt tiền, còn có thể bồi bổ cơ thể, dĩ nhiên chính là lựa chọn tốt nhất.

“…” Hàn Trọng Viễn đen mặt, hắn mà phải bồi bổ ư? Tuy hôm qua mới làm một lần, hơn nữa vì là lần đầu tiên nên có hơi nhanh, nhưng mai sau nhất định hắn sẽ càng ngày càng lợi hại!

Trịnh Kỳ vẫn luôn để ý Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân thì ngạc nhiên trợn tròn mắt, thế này là ý gì? Mạnh Ân chê Hàn Trọng Viễn tối qua không đủ cố gắng?

https://thuviensach.vn

Hay là… Hôm nay Mạnh Ân ân cần như thế, còn bồi bổ cơ thể cho Hàn Trọng Viễn, chả lẽ cậu mới là công?

Tuy Trịnh Kỳ không lăn lộn trong giới, nhưng quen rất nhiều người trên mạng, theo y thấy thì 0 đông hơn 1 rất nhiều, thậm chí bản thân y cũng là 0 bẩm sinh, vậy thì có phải Hàn Trọng Viễn cũng là 0 hay không? Nuôi Mạnh Ân chính là để chờ Mạnh Ân lớn rồi thoả mãn hắn?

“Anh nhìn cái gì mà nhìn?” Hàn Trọng Viễn trừng Trịnh Kỳ một cái, sau đó gắp mấy miếng thịt ba ba vào trong bát của Mạnh Ân, “Em cũng đừng lượn qua lượn lại trước mặt anh nữa, mau ngồi xuống ăn cơm đi!”

“Vâng.” Mạnh Ân ngồi xuống, gương mặt vẫn đầy ắp vui vẻ.

Đợi đến tối, nhất định phải xử lí em ấy một phen! Hàn Trọng Viễn chậm rãi ăn thịt ba ba, lửa giận trong lòng càng bùng lên dữ dội, song ngọn lửa kia đã không phải lửa giận mà là một loại lửa khác rồi. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 80: Thể Dục

Cuối cùng đến tối, Hàn Trọng Viễn vẫn không nỡ xử lí Mạnh Ân. Sau khi cảm thấy cơ thịt của Mạnh Ân có phần căng cứng thì hắn bất giác ngừng lại, đến khi chắc chắn Mạnh Ân đã thích ứng, hắn mới chậm rãi chuyển động.

Quả thật Mạnh Ân có phần không thích ứng được, thậm chí còn hơi khó chịu. Nhưng động tác của Hàn Trọng Viễn dịu dàng quá đỗi, khiến cậu ngỡ tưởng đang ngâm trong nước đường, cảm thấy cả thế giới đều ngọt ngào.

Có thể được Hàn Trọng Viễn đối xử như thế, dù phải chết sớm mấy chục năm thì cậu cũng đồng ý.

Đến khi tất cả kết thúc, Mạnh Ân vẫn nhìn Hàn Trọng Viễn chăm chú, Hàn Trọng Viễn không khỏi có phần mất tự nhiên: “Khụ khụ, em đừng dụ dỗ anh như thế, anh sẽ không chiều em nữa đâu! Nếu em không muốn về già phải chịu khổ! Không, không chỉ không chiều một lần nữa, tiếp theo chúng ta nghỉ hai ngày, em phải chăm sóc cẩn thận một chút.”

https://thuviensach.vn

Để có thể tiếp xúc thân mật nhất với Mạnh Ân mà lúc mới tiến vào cơ thể của Mạnh Ân, hắn không dùng bao cao su, nhưng giữa chừng sẽ dừng lại đeo bao vào, tránh làm tổn thương Mạnh Ân. Nhưng dẫu vậy, dù gì vẫn là có "dị vật" tiến vào cơ thể của Mạnh Ân. Mạnh Ân sẽ khó chịu biết bao, tất nhiên hắn cũng không thể không kiềm chế.

"Vâng." Mạnh Ân gật đầu. Cậu không hề thấy mệt, cũng không cảm thấy mình cần nghỉ ngơi, nhưng nếu Hàn Trọng Viễn đã nói thế thì cứ nghỉ ngơi đi.

"Đúng rồi, trước khi nghỉ ngơi em còn phải tập thể dục một lúc." Hàn Trọng Viễn lại ho mấy tiếng, ánh mắt hơi xao động.

"Gập bụng ạ? Làm mấy cái?" Mạnh Ân tò mò hỏi. Tiết Thể Dục của năm ba Trung học chỉ là thùng rỗng kêu to, cậu lại không có thời gian đi tập thể dục, sau này Hàn Trọng Viễn quy định trước khi đi ngủ cậu phải tập mấy động tác thể dục, chính là gập bụng, hít đất, chống đẩy các kiểu.

"Không phải những thứ này, là một loại khác… Em đã nghe nói đến phương pháp dưỡng sinh cải thiện hậu môn chưa?"

Mạnh Ân thành thật lắc đầu.

https://thuviensach.vn

“Bài thể dục đó có tên là bài tập cải thiện hậu môn, là một cách dưỡng sinh rất tốt, có thể phòng ngừa bệnh trĩ, phòng ngừa chỗ đó bị nhão… Còn có thể cố tinh ích thận[1], làm chậm lão hoá, ngay cả viêm tuyến tiền liệt cũng có ích, nhất định em phải tập hàng ngày.” Hàn Trọng Viễn có vẻ hơi mất tự nhiên nói xong, sau đó thì bắt đầu dạy – hiệu quả của bài thể dục này đã được rất nhiều người kiểm chứng, bệnh tật mà 0 có nguy cơ mắc cũng có thể phòng ngừa giảm bớt, chắc chắn rất phù hợp.

[1] Cố tinh ích thận: Củng cố tinh lực, bổ thận (tráng dương) =)).

Bài tập cải thiện hậu môn chính là điều khiển hậu môn co vào rồi thả lỏng ra, rèn luyện cơ thắt hậu môn, vốn chẳng cần năng khiếu gì cả, rất nhanh Mạnh Ân đã làm được, cũng nhớ kĩ về sau phải kiên trì tập luyện.

Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nghĩ đến điều gì đó: “Mạnh Ân, em khuỵu gối sấp người xuống, để anh nhìn xem em làm có đúng hay không.” Bây giờ toàn thân Mạnh Ân trần trụi, nếu chỗ đó cứ co ra thụt vào… Đột nhiên Hàn Trọng Viễn cảm thấy hơi nóng.

Mạnh Ân có hơi xấu hổ khi phải làm động tác mà Hàn Trọng Viễn yêu cầu, nhưng cậu vẫn làm, sau đó theo yêu cầu của Hàn Trọng Viễn mà co ra thụt vào…

https://thuviensach.vn

Còn chưa được mấy lần thì Mạnh Ân đã cảm giác mình bị một cái chăn bọc lại, Hàn Trọng Viễn ôm cậu qua lớp chăn, ghì cậu vào trong lòng.

"Hôm nay đã muộn lắm rồi, mau ngủ đi!" Hàn Trọng Viễn tức giận nói, chắc chắn đầu óc hắn có vấn đề mới đi bảo người ta biểu diễn bài tập cải thiện hậu môn cho hắn xem trong lúc hắn không thể ăn người ta thế này.

Còn nữa, rõ ràng đời trước hắn không hề để tâm đến loại chuyện này, tại sao đời này nửa người dưới lại cứ mất kiểm soát thế cơ chứ? Để che giấu biến đổi của cơ thể mình, Hàn Trọng Viễn trực tiếp tắt đèn nhắm mắt.

"…" Mạnh Ân sửa lại tư thế của mình một chút, cảm thấy có hơi nóng, tuy rằng mở điều hoà, nhưng bị chăn cuốn lại, còn bị người ta ôm nên thật sự rất nóng.

***

Sáng hôm sau, Mạnh Ân lại tập bài thể dục cải thiện hậu môn theo yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, sau đó mới đi làm đồ ăn sáng. Sau nữa thì lại theo Hàn Trọng Viễn đến Duyên Mộng.

https://thuviensach.vn

Hôm qua đã quét dọn rồi nên dĩ nhiên hôm nay không cần phải quét dọn nữa, thế là cậu bắt đầu chuẩn bị cơm trưa từ rất sớm.

“Mạnh Ân, cậu nấu nhiều thức ăn như thế, lát nữa dành ra cho chúng tôi một phần nhé?” Đàm Phi Dược thấy Mạnh Ân nấu cơm thì lập tức nói. Hắn vẫn luôn muốn được nếm thử thức ăn Mạnh Ân làm, hôm qua khi thấy Mạnh Ân làm nhiều như vậy còn tưởng là nhất định sẽ được ăn, không ngờ cuối cùng Hàn Trọng Viễn chỉ cầm một bát cơm nhỏ mà từ từ ăn thức ăn hết sạch sẽ!

“Trọng Viễn bảo không được.” Mạnh Ân hơi áy náy nhìn Đàm Phi Dược, sau đó bắt đầu nấu nướng.

Nộm rau trộn dưa leo, thịt băm rang đậu phụ ớt xanh, cà tím hấp và gà hầm nấm chính là cơm trưa hôm nay.

Vì sợ ăn không hết nên món gà hầm nấm Mạnh Ân chỉ dùng nửa con gà nhỏ, còn nấm hương thì cho rất nhiều. Bấy giờ đã sắp hầm xong, đang toả ra hương thơm nức mũi.

https://thuviensach.vn

Cà tím hấp là món cuối cùng Mạnh Ân làm. Cà tím rửa sạch cắt thành cỡ ngón tay rồi cho vào nồi hấp chín, lúc đổ ra bát thì thêm ít xì dầu vào trộn lên là ăn được ngay, vừa dễ làm vừa ngon, chỉ là món này nhìn không đẹp mắt lắm – bản thân cà tím hấp chín thì màu sắc đã rất sẫm rồi, trộn với xì dầu xong thì lại càng như đồ cháy khét…

“Hồi trước tôi ăn cà tím hấp thì chỉ rưới xì dầu lên chứ không trộn, có lúc ở bên trong miếng cà còn kẹp thịt, món này… Ngon thật chứ?” Đàm Phi Dược hơi khó hiểu.

“Vậy mới ngon.” Mạnh Ân lúng túng nói.

“Cơ mà nói thế cũng đúng.” Đầu bếp nấu ăn sẽ quan tâm đến mùi vị của món ăn hơn, Mạnh Ân cũng như vậy nhỉ? Đàm Phi Dược đang suy xét hương vị của những món này thì Hàn Trọng Viễn đến.

Để có thể ăn sạch thức ăn, bấy giờ Hàn Trọng Viễn lại ăn không nhiều cơm.

“Buổi tối chúng ta ăn cơm rang nhé, em làm thêm canh cải thìa nữa.” Mạnh Ân hỏi, cơm còn thừa rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn gật đầu.

Lập tức Mạnh Ân bắt đầu nghĩ xem có thể cho thêm gì vào trong cơm rang, mà Hàn Trọng Viễn thì lại nghĩ xem ăn tối xong có thể làm gì. Tuy hôm nay là ngày nghỉ, nhưng để Mạnh Ân dùng tay thì vẫn được đúng không? Chỉ là Mạnh Ân e thẹn quá, không biết có dám dùng tay hay không… Thôi đi, dù sao Mạnh Ân rất nghe lời, thật ra hắn không cần phải lo về việc này.

***

Cuộc sống sau khi thi Đại học xong, cứ như thiên đường với Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân vậy. Chờ có kết quả thi Đại học, xác định Mạnh Ân đỗ Đại học Z khoa thú y, hai người lại càng yên tâm hơn.

Cơ mà tuy họ rất vui, người khác lại chẳng vui chút nào.

Chủ nhiệm lớp Mạnh Ân cảm thấy Mạnh Ân đúng là khiến người ta tức chết. Thành tích thi Đại học của Mạnh Ân rất tốt, hoàn toàn có thể thi đỗ trường Đại học tốt nhất cả nước, thế mà Mạnh Ân lại thi vào Đại học Z! Còn thi vào chuyên ngành chả ai thèm học!

https://thuviensach.vn

Tại sao thằng bé này cứ một mình một kiểu như thế? Mấy đứa con nhà giàu kiểu này, chả lẽ không phải chọn ngành hot à? Chủ nhiệm không kìm được lại thở dài một hơi, nhưng lực bất tòng tâm, cũng chỉ có thể lặng lẽ nín nhịn.

Vì Mạnh Ân thi được điểm rất cao nhưng lại đi chọn ngành học khiến mình cảm thấy băn khoăn, nên chủ nhiệm cứ buồn bực mãi. Lý Văn thì lại bất cẩn bị phân vào chuyên ngành gã ghét mà thấy buồn bực. Thật tình cờ, hai chuyên ngành này lại thuộc cùng một Đại học.

Tuy Lý Văn sống trong thị trấn nhỏ, bố mẹ cũng rất bình thường, nhưng gã là cháu trai trưởng nhà họ Lý, còn có một người cô luôn gửi tiền cho họ, nên từ nhỏ đã được hưởng nền giáo dục tốt nhất trong thị trấn. Hơn nữa gã rất có dã tâm, tất nhiên thành tích cũng rất tốt.

Lúc Lý Văn học cấp hai trong thị trấn, thành tích đứng hạng nhất hạng nhì, sau đó thi vào Trung học trong thành phố cũng không rớt hạng. Điều này khiến gã có niềm tin thi đỗ Đại học Z, thế là điền nguyện vọng tận mấy chuyên ngành hot của Đại học Z.

Đại học Z vẫn luôn là ngôi trường mà gã mơ ước, suy xét thấy điểm số của mình có thể đỗ được Đại học Z nhưng không đỗ được vào ngành mình muốn học, có thể sẽ khiến mình không được học ở Đại học Z, cuối cùng Lý Văn chọn cách tuỳ theo sự sắp xếp của nhà trường. Sau đó, vì vừa qua được điểm chuẩn của Đại học Z nhưng lại không qua được điểm chuẩn của

https://thuviensach.vn

ngành muốn học mà gã được phân đến học viện nông nghiệp, học ngành thú y.

Thú y! Tuy là tốt nghiệp Đại học Z, có lẽ người học ngành này có thể vào trạm kiểm dịch hoặc làm nghiên cứu có liên quan, cũng không đi làm bác sĩ thú y thật, nhưng đây vốn không phải là mục tiêu của gã!

Lý Văn muốn học một ngành mà mai sau có thể kiếm được nhiều tiền hơn, chứ không phải cái ngành mà tốt nghiệp xong thì cùng lắm chỉ có thể làm một ít nghiên cứu!

“Văn Văn à, thi đỗ Đại học Z, sao con còn không vui?” Lý Thục Vân dè dặt nhìn cháu ngoại nhà mình.

“Cô không hiểu đâu.” Lý Văn cau mày nhìn cô mình một cái, trong mắt mang theo khinh thường.

Hồi bé gã vẫn luôn sùng bái người cô này hết sức, vì trong miệng ông bà nội gã, cô của gã là một người rất có bản lĩnh. Cô lấy một người có tiền, sống trong một thành phố lớn, tháng nào cũng gửi về rất nhiều tiền, thậm chí tiền kia còn nhiều hơn thu nhập của cả bố và mẹ gã cộng lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau khi tận mắt gặp được người cô này, gã mới biết mình bị lừa rồi. Người cô mà gã cho là thành đạt kia, thật ra về bản chất không khác gì mẹ của gã. Nếu như gã không đoán nhầm thì chắc hẳn cô của gã bị chú đuổi về quê, tuy mỗi tháng còn có thể nhận một ít tiền, nhưng rõ ràng người chú kia của gã đã không còn cần cô gã nữa.

Lý Thục Vân này, cùng lắm chỉ là một bà vợ bị chồng bỏ mà thôi.

Lý Văn coi thường Lý Thục Vân, gã cảm thấy nếu gã mà là Mạnh Kiến Kim thì nhất định cũng sẽ ngứa mắt với một người phụ nữ nhà quê như thế. Nhưng mỗi tháng số tiền mà Lý Thục Vân được nhận vẫn vượt xa tiền lương của bố gã, vì thế gã cũng không thể đắc tội với Lý Thục Vân được.

“Không phải Đại học Z rất tốt à? Con trai cô ngay cả Trung học cũng không học, nếu nó có thể thi đỗ Đại học Z, thì cô sẽ thắp hương cảm tạ trời đất!” Lý Thục Vân rất ít khi nhắc đến Mạnh Ân, bấy giờ lại không kìm được cảm thán một câu. Con trai của bà ta bị nhà trường đuổi học, cũng không biết bây giờ đang làm gì.

“Em họ không học cấp ba? Có phải đi theo chú làm ăn không?” Nghe Lý Thục Vân nhắc đến người em họ chưa từng gặp mặt, Lý Văn tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

“Cũng không có gì…” Lý Thục Vân lúng túng cười một tiếng, không muốn nói nữa, dù sao bà ta cũng không thể bảo Lý Văn rằng bây giờ con trai mình đang đi theo một người đàn ông…

“Làm ăn có tiền đồ hơn đi học nhiều.” Lý Văn hít sâu một hơi, Mạnh Kiến Kim đã không cần Lý Thục Vân nữa, thế mà mỗi tháng vẫn có thể cho Lý Thục Vân ba nghìn tệ, ngày lễ ngày tết còn gửi quà, có thể thấy ông ta có tiền biết bao. Người em họ đó của gã đi theo Mạnh Kiến Kim làm ăn, chả phải tương lai sẽ có tiền đồ hơn gã hay sao? Chưa biết chừng khi gã đang cầm tiền lương chết đói trong viện nghiên cứu, thì em họ gã đã xe sang biệt thự vợ hai vợ ba rồi.

Lý Thục Vân cũng đồng ý với lời của Lý Văn, nếu không hồi xưa bà ta cũng chả thèm quan tâm đến thành tích của Mạnh Ân như thế – Mạnh Kiến Kim không đọc bao nhiêu sách, cùng lắm chỉ nhận được mặt chữ mà thôi, không phải đều chả ảnh hưởng đến việc ông ta kiếm tiền hay sao?

Cũng không biết có thể đổi khoa hay không… Lý Văn trừng Lý Thục Vân một cái, xoay người rời đi.

Lý Thục Vân đứng trơ ra, hoàn toàn không hiểu mình chọc tức thằng cháu này lúc nào.

https://thuviensach.vn

Tuy Lý Thục Vân vẫn bị người nhà họ Lý coi là osin kiêm máy rút tiền, nhưng bản thân bà ta cũng hài lòng với cuộc sống này, vậy nên cũng không khó sống. Nhưng Trình Ninh San thì đã cảm thấy mình không sống nổi nữa rồi.

Tất cả tài sản Mạnh Kiến Kim để lại đều thuộc về Mạnh Ân, bà ta chẳng được đồng nào thì cũng thôi, toàn bộ tiền của moi được từ Mạnh Kiến Kim trong suốt mười mấy năm đi theo ông ta, đều bị bọn cho vay nặng lãi cướp đi hết!

Kể từ sau đó, cuộc sống của Trình Ninh San càng lúc càng khổ…

Bà ta mang hai đứa con về nhà mẹ đẻ, ban đầu bố mẹ anh em bà ta đối xử với bà ta rất tốt, nhưng bà ta không có một đồng, lại chả làm lụng gì cả, hai đứa con còn tiêu tốn bao nhiêu tiền, dần dần những người đó bắt đầu chê trách bà ta. Nhưng dù bà ta có tức đến đâu thì cũng không xả ra được, vì căn bản bà ta chả có bản lĩnh gì.

“Không phải học giỏi lắm à? Sao học giỏi mà lại chỉ thi dự bị[2]? Lại còn chỉ qua được điểm chuẩn của dự bị một tí!” Chị dâu của Trình Ninh San nhìn bà ta một cách chán ghét, “Mấy hôm nay mẹ con cô ăn của tôi dùng của tôi, tôi không nói gì, dựa vào đâu mà con gái cô đi học tôi lại phải trả học phí? Hơn nữa nó còn muốn học dự bị… Đúng là chuyện đùa mà, dù con gái tôi có thi dự bị thì tôi cũng không cho học phí, dựa vào đâu mà tôi phải cho con gái cô học phí hả?”

https://thuviensach.vn

[2] Gốc là tam bản (三本): Một hình thức đào tạo bậc Đại học ở TQ. Hệ đào tạo này điểm chuẩn thấp hơn chính quy, tiền học phí đắt hơn, lúc ra trường có thể lấy bằng Đại học như bình thường. Mình không biết nên dịch ra thế nào nên để dự bị vậy.

Khuôn mặt Trình Ninh San méo mó, nhưng không đáp lại lời chị dâu mình.

“Trình Ninh San, tôi nói cô nghe, con gái cô đi học thì cũng được thôi, nhưng bảo nó tự đi mà vay tiền học nghề đi, đừng hòng tôi cho nó tiền đi học dự bị!” Chị dâu của Trình Ninh San nói không hề do dự, ngay bản thân con gái của bà ta, hồi trước cũng thi dự bị, nhưng suy xét thấy học phí đắt, con gái bà ta cũng không thích học, nên về sau chỉ vào trường dạy nghề học sư phạm Tiểu học, sau đó đi làm giáo viên Tiểu học.

Là tự con gái bà ta đã chọn như vậy. Thật ra không phải bà không trả nổi học phí dự bị, nhưng con gái bà ta thi đỗ dự bị rồi không đi học mà chỉ học nghề là sự thật, nên tất nhiên dù có cắn chết bà ta cũng không để Mạnh Manh đi học dự bị, còn mượn việc này mà ngày nào cũng gây sự với Trình Ninh San. Tất nhiên, bà ta làm vậy cũng vì biết Mạnh Manh kiêu căng ngạo mạn nhất định phải học chính quy, còn từng nói rằng thà không đi học còn hơn phải đi học nghề.

https://thuviensach.vn

Bây giờ, bà ta chỉ mong Trình Ninh San trở mặt với mình rồi cút khỏi nhà mình. Khi Trình Ninh San giàu sang bà ta đã không nương nhờ, thì bây giờ Trình Ninh San sa sút cũng đừng hòng dây dưa với bà ta!

Lại một lần nữa Trình Ninh San tan rãtrong không vui với chị dâu mình, lại phát hiện ngay cả bố mẹ mình cũng đã bị thuyết phục, không chịu lấy ra dù chỉ một đồng, nhất thời thất vọng khôn nguôi.

Mạnh Manh chả biết làm gì cả, để cho nó sống dựa vào tiền vay hỗ trợ học tập ở đó? Hơn nữa căn bản là nó không muốn đi học nghề!

Trình Ninh San buồn bã về phòng của mình và con gái, nhưng không ngờ rốt cuộc chỉ trông thấy một bức thư Mạnh Manh để lại. Con gái bà ta bỏ nhà đi rồi! Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 81: Khai Giảng

Đầu tháng tám, Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân đến thành phố H mà họ sẽ sống trong ít nhất bốn năm.

Duyên Mộng mua hai miếng đất ở thành phố H, trong đó một miếng để xây dựng khu sản xuất, một miếng khác thì xây dựng khu nghiên cứu của Duyên Mộng.

Khu sản xuất nằm ở vị trí khá hẻo lánh, do chủ yếu là xây công xưởng thấp tầng, Duyên Mộng lại chịu tiêu tiền tìm rất đông người đến nên bây giờ đã xây xong hơn nửa. So ra thì, tiến độ của khu nghiên cứu lại khá chậm.

Khu sản xuất thì xây dựng bình thường một tẹo cũng không sao, thậm chí chỉ cần xây xong một phần ba cũng đã đủ để sản xuất lô điện thoại di động đầu tiên, sau đó có thể từ từ xây tiếp. Nhưng khu nghiên cứu lại không đơn giản như thế được.

“Theo như bản thiết kế thì diện tích phòng ốc của khu nghiên cứu này chỉ chiếm một phần năm, chỗ còn lại đều sẽ bố trí thành khu tập thể dục,

https://thuviensach.vn

sông giả núi giả trồng cây, mai sau nơi này sẽ rất đẹp, giống như một công viên.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, tuy hắn không quan tâm đến môi trường làm việc, nhưng người khác thì quan tâm. Làm việc trong môi trường thoải mái sẽ làm gia tăng thiện cảm của nhân viên với công ti, cũng là điều có ích.

Tất nhiên, quan trọng nhất chính là Hàn Trọng Viễn dự định xây nhà của mình và Mạnh Ân ở đần đấy.

Bên cạnh khu nghiên cứu, Hàn Trọng Viễn xây mấy khu nhà trọ cho công nhân viên. Mà ở một nơi cách khu nhà trọ của công nhân viên năm sáu trăm mét, hắn chừa ra một mảnh nhỏ, sau đó xây một toà biệt thự bốn tầng bên trong.

Bề ngoài biệt thự này rất bình thường, thiết kế cũng hết sức đơn giản, thậm chí nếu gọi nó là biệt thự thì chẳng thà gọi là kí túc xá còn hơn. Vì bên trong mỗi tầng đều là một căn nhà, mà hắn thì ở tầng ba.

Hàn Trọng Viễn không thích ở trong nhà rộng quá, như thế lúc ở nhà sẽ khiến hắn khó lòng trông thấy Mạnh Ân thường xuyên. Vì thế khi thiết kế, hắn chia bố cục tầng ba thành hai phòng hai sảnh, một bếp một nhà vệ sinh, sau đó cộng thêm sân thượng rất rộng thì không gian dư lại làm thành nhà kho.

https://thuviensach.vn

“Đến lúc đó chúng ta ở tầng ba, tầng hai chia ra hai bên trái phải, mỗi bên đều có hai phòng một sảnh, có thể dùng để tiếp khách, như mẹ anh chẳng hạn. Tầng dưới cùng và tầng bốn thì để cho vệ sĩ ở.” Hàn Trọng Viễn đã quyết định xong hết phạm vi sử dụng của ngôi nhà. Ngôi nhà này sẽ được lắp đặt rất nhiều thiết bị theo dõi công nghệ cao, ngay cả bảo vệ cũng sẽ có ít nhất hai người một tổ, thay nhau canh gác, chính là vì an toàn.

Hắn đã từng bị hại một lần, nên bây giờ cũng cực kì cẩn thận.

“Sân rộng quá.” Mạnh Ân có hơi vui vẻ xen lẫn bất ngờ.

“Ừ, ngoài sân sẽ trồng mấy cây chống nắng, bên trong thì em có thể trồng hoa trồng rau.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, ánh mắt dịu đi.

Mạnh Ân từng bày một chậu rửa mặt cũ trên ban công để trồng hành và tỏi, trông cũng rất tươi tốt, sau này họ cũng có thể cùng nhau trồng.

“Hồi trước em từng trồng hành với tỏi rồi, những cái đấy dễ trồng lắm, em cũng thấy người ta trồng mướp rồi, sống được rất lâu, cây khác thì em không rõ lắm.” Mạnh Ân nhìn toà nhà còn chưa xây xong kia, ánh mắt sáng lấp lánh.

https://thuviensach.vn

Ngôi nhà mà Hàn Trọng Viễn chuẩn bị cho mình này là xây nhanh nhất. Khi Mạnh Ân khai giảng thì nhà đã xây xong hết, do Hàn Trọng Viễn đã cho người đi mua hoặc làm đồ đạc trong nhà từ trước, nên mọi thứ đều đã chuẩn bị xong.

Tầng ba rất giống chỗ ở trước đây của họ, ngay cả đồ đạc trong nhà, tất cả cũng đều được dời tới, vì thế Mạnh Ân không hề cảm thấy khó chịu với chuyện chuyển nhà này, mà lại có phần lo lắng về cuộc sống Đại học sắp tới.

“Tuy em không ở nội trú, nhưng tiền học và tiền ở phải nộp đồng thời, nên em cũng có một phòng… Nhưng bình thường em không được về phòng, nghe chưa?” Ngày báo danh, Hàn Trọng Viễn xách một chiếc túi hộ tống Mạnh Ân đến trường, trên đường không quên nhắc lại ba lần.

Về nguyên tắc thì tất cả sinh viên Đại học Z đều phải ở nội trú, tất nhiên Mạnh Ân cũng phải nộp tiền ở. Cơ mà quản lí ở Đại học cũng không đến mức nghiêm khắc như Trung học, nên cậu lén ở bên ngoài cũng không sao.

Tất nhiên, xét thấy không phải là cậu chỉ không ở ngày một ngày hai, mà vốn dĩ là không về phòng luôn, nên vẫn phải đi thăm hỏi nhân viên quản lí kí túc xá. Mà việc này thì Hàn Trọng Viễn đã tìm người đi làm rồi.

https://thuviensach.vn

Cổng trường Đại học Z rất náo nhiệt, có mấy người nhà gần tự lái xe đến, nhưng càng có nhiều người ngồi xe buýt đến hơn – sáng hôm nay, Đại học Z cử người đến trạm xe buýt gần đấy đón sinh viên mới, bây giờ những sinh viên mới này đang ùa vào từng nhóm từng nhóm một.

Có một số sinh viên mới khá tự lập, một mình đeo ba lô đến, nhưng cũng có một số sinh viên mới được bố mẹ hộ tống đến. Lúc trông thấy thì Mạnh Ân không khỏi nảy sinh hâm mộ, cơ mà thoáng chốc thấy Hàn Trọng Viễn đang ở bên cạnh mình, chút hâm mộ này cũng hoàn toàn biến mất.

Tìm đến chỗ báo danh, dựa vào phiếu nộp tiền mà đi nhận đồ đạc trên giường và quần áo quân sự, sau đó đi đến phòng của mình.

Các đàn anh đàn chị đến trường sớm hơn sinh viên mới, rất đông người cũng chờ ở nơi báo danh, sau đó chủ động dẫn đường cho sinh viên mới. Cơ mà hai người Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn vốn chả mang hành lí gì, khi họ đến gần, Hàn Trọng Viễn còn toả ra hơi lạnh không ngừng, dần dần khiến không ai dám bắt chuyện nữa.

“Nếu đã lĩnh đồ thì mang đến phòng của em đi.” Hàn Trọng Viễn nhìn những món đồ lĩnh được kia một cái, thật ra không mua đồ đạc trên giường cũng được, cơ mà hắn ngại phiền phức nên mua hết, bây giờ vừa hay có thể để trong phòng, đồng thời chào hỏi bạn cùng phòng với Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Kí túc xá có tổng cộng năm tầng, phòng của Mạnh Ân ở tầng bốn, Hàn Trọng Viễn mang chăn đệm đi trước, Mạnh Ân theo sát phía sau, rất nhanh thì đến nơi.

Hai người họ tới sớm, phòng của Mạnh Ân bốn người mới thấy mặt một người. Sinh viên kia đi một mình, bên cạnh còn có một đàn anh đang sắp xếp đồ đạc giúp.

“Chào hai cậu.” Thấy Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, đàn anh kia chào trước, “Hai cậu ở phòng này à?”

Hàn Trọng Viễn không trả lời mà chỉ nhìn qua bài trí của căn phòng này. Căn phòng này đều sắp xếp bàn học ở trên giường, Mạnh Ân đi đến chiếc giường ở gần cửa, hắn để đồ của Mạnh Ân lên giường rồi nhìn Mạnh Ân: “Em sắp xếp đi!”

Mạnh Ân lập tức leo lên giường, sau đó bắt đầu trải chiếu đệm lên giường.

Đàn anh lên tiếng chào hoàn toàn bị ngó lơ, có hơi lúng túng, may mà cuối cùng lúc này Hàn Trọng Viễn cũng nhớ ra anh ta: “Chào anh.”

https://thuviensach.vn

“Chào cậu… Nếu các cậu muốn lấy nước thì tầng dưới có chỗ đun nước, khi nào đèn xanh thì có thể rót nước, còn nếu đèn đỏ thì tức là nước chưa đủ ấm.” Đàn anh lại dặn dò mấy câu thì lấy cớ bận việc rời đi ngay, bấy giờ Hàn Trọng Viễn mới nhìn Mạnh Ân, kết quả đúng lúc thấy cậu quỳ trên giường để trải giường, sắc mặt hết sức khó coi, “Em mắc màn trước đi đã!” Dáng vẻ quỳ gối kia là gì? Ngoài hắn ra thì nhất định không được để kẻ khác trông thấy!

Mạnh Ân không biết Hàn Trọng Viễn bị sao, nhưng vẫn nghe lời mắc màn lên. Tuy chiếc màn này không dày, nhưng có thể che đi một chút tầm nhìn, rốt cuộc khiến Hàn Trọng Viễn yên tâm hơn nhiều, cũng không còn cau mày nữa.

“Hai người là anh em à?” Một sinh viên khác đã dọn xong giường, bắt đầu đổ nước lau bàn.

“Không phải.” Hàn Trọng Viễn đáp, bấy giờ hắn cũng để ý tới bài trí của WC.

Qua cửa phòng chính là WC, bên trong đơn giản chia thành hai phần, một bên là một bồn cầu tự hoại, bên kia có một vòi hoa sen.

https://thuviensach.vn

“Phòng ở rất ngon nghẻ đúng không? Tôi không ngờ phòng rộng như này mà chỉ có bốn người ở! Hồi Trung học phòng tôi ở khoảng mười người mà cũng chỉ rộng chừng này, đi vệ sinh cũng phải ra ngoài.” Sinh viên kia lại nói, hành lí của cậu rất nhiều, màn và chiếu đều đã cũ, quần áo trên người cũng rất bình thường, có thể thấy gia cảnh cũng không giàu sang.

Hàn Trọng Viễn không để ý đến điều kiện của cậu ta, nhưng lại rất không thích phong cách của căn phòng này. Quả nhiên hắn không cho Mạnh Ân ở đây là một quyết định đúng đắn, nếu không chưa biết chừng Mạnh Ân đã bất cẩn mà bắt gặp người khác cởi trần rồi.

Ngoài hắn ra, Mạnh Ân tuyết đối không được nhìn cơ thể của người khác!

“Đúng là rất được, cơ mà chỉ e Mạnh Ân nhà tôi sẽ không ở phòng này.” Hàn Trọng Viễn chợt nói.

“Không ở trong phòng thì ở đâu? Chả phải đã bảo là bắt buộc phải ở đây à?” Sinh viên kia có hơi mờ mịt.

“Sức khoẻ của Mạnh Ân không tốt, dị ứng rất nhiều thứ, hơn nữa nhà chúng tôi ở rất gần đây, nên sẽ để cậu ấy ở nhà. Cơ mà chăn đệm thì vẫn để ở đây, thi thoảng cậu ấy cũng có thể đến nghỉ một lúc.” Hàn Trọng Viễn bịa

https://thuviensach.vn

chuyện, hắn bảo Mạnh Ân dọn giường chỉ vì không thể cứ ngang nhiên mà ra ngoài ở được, chứ còn lâu mới cho Mạnh Ân đến nghỉ ở đây.

"Là cái kiểu dị ứng không ăn được hải sản trong như trong tivi á?" Sinh viên kia hỏi.

"Cũng gần như thế." Hàn Trọng Viễn gật đầu, "Tôi đã nói với trưởng tầng rồi, Mạnh Ân sẽ không ngủ ở đây, có thể như vậy sẽ khiến các cậu phiền phức đôi chút, xin lỗi."

Tuy rằng bây giờ thỉnh thoảng Hàn Trọng Viễn lại nổi điên, nhưng bất kể là khí chất hay phong thái đều rất xuất sắc, nên dẫu rằng lúc nói xin lỗi chả hề mang theo áy náy gì cả, cũng khiến người khác không cảm thấy ác cảm – một người toàn thân vừa quý phái vừa lạnh nhạt như thế, có thể nói câu xin lỗi đã rất đáng ngạc nhiên rồi.

"Không sao, dù gì sức khoẻ của cậu ấy cũng không tốt mà." Thanh niên kia phất tay một cái.

Hàn Trọng Viễn biết nhìn người đoán ý, tất nhiên biết người này nói thật lòng, ấn tượng với cậu ta lại tốt hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân rất nhanh thì dọn xong giường, còn hai người nữa chưa đến, nhưng Hàn Trọng Viễn không muốn ở lại thêm nên đưa Mạnh Ân đi, đồng thời để chỗ hoa quả trong ba lô lại, cho bạn cùng phòng với Mạnh Ân chia nhau ăn.

"Em không phải tập quân sự?" Lúc đi trên cầu thang, Mạnh Ân không kìm được hỏi, ban nãy Hàn Trọng Viễn vừa nói với bạn học của cậu rằng cậu sẽ không tham gia khoá huấn luyện quân sự.

"Ừ." Hàn Trọng Viễn gật đầu, "Bình thường em có thể về nhà, chứ đi tập quân sự thì nhất định là không về được, dù sao thì em đâu thể để anh không ăn không ngủ ba tuần."

Hồi học Trung học Mạnh Ân đã từng tập quân sự một lần, lần đó là ở trong trường, nói thật chả có gì thú vị cả, nhưng nghe nói Đại học thì khác… Dẫu sao cậu cũng có một chút tò mò về khoá huấn luyện quân sự ở Đại học, cơ mà nếu Hàn Trọng Viễn không thích cậu tham gia, thì cứ như vậy đi.

Chỉ là nếu như không tham gia khoá huấn luyện quân sự, thì cậu sẽ có thêm rất nhiều thời gian rảnh rỗi… Có lẽ cậu có thể bài trí cái sân một chút?

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân chậm rãi đi xuống dưới tầng, kết quả đúng lúc bắt gặp một người đàn ông trung tuổi dẫn theo một cậu thanh niên lên tầng, bỗng nhiên ngẩn ra.

Trước kia Lý Thục Vân sợ bố mẹ biết được thật ra mình phải sống khổ cực, nên không muốn về nhà mẹ đẻ, thỉnh thoảng trở về cũng không đưa cậu theo. Nhưng cậu vẫn biết mặt của cậu và anh họ mình, dẫu sao Lý Thục Vẫn cũng bày ảnh của họ rất cẩn thận.

Không ngờ bây giờ cậu lại gặp họ. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 82: Sinh Viên Mới

“Em nhìn ai?” Hàn Trọng Viễn tức giận nhìn Mạnh Ân.

“Đó là anh họ em.” Mạnh Ân nhỏ giọng nói, cậu không biết Lý Văn có biết mình không, nhưng cậu thì không muốn qua lại với Lý Văn.

“Anh họ em? Em đừng có gặp cậu ta.” Hàn Trọng Viễn càng dứt khoát hơn, “Mỗi tháng anh đều gửi tiền cho mẹ em, còn mua cho bà ấy hai ngôi nhà nữa, em không cần lo cho bà ấy.”

“Em biết.” Mạnh Ân gật đầu. Thỉnh thoảng Hàn Trọng Viễn sẽ nói chuyện của mẹ cho cậu nghe, cậu cũng biết một ít về tình hình của mẹ. Chí ít thì, cậu biết mẹ cậu vẫn chưa từng đến tìm cậu.

“Biết rồi thì tốt.” Hàn Trọng Viễn không nói thêm nữa, đồng thời nhớ lại một số chuyện có liên quan đến người anh họ này của Mạnh Ân – đời trước Mạnh Ân từng kể rằng mình có một người anh họ rất tài giỏi giúp phụng dưỡng mẹ mình, mà hàng tháng cậu đều sẽ gửi cho anh họ một ít tiền, nhỏ thì mấy trăm, nhiều thì một hai nghìn.

https://thuviensach.vn

Người anh họ đó, chắc là cái gã này nhỉ? Vừa để Lý Thục Vân làm osin miễn phí cho gã, còn vừa để Mạnh Ân gửi tiền cho gã… Hạng người như vậy, không tiếp xúc là tốt nhất.

Đại học Z thông báo kết thúc đăng kí, hôm sau sẽ bắt đầu huấn luyện quân sự, nhưng Mạnh Ân lại rảnh rang ở nhà, vì Hàn Trọng Viễn đã tìm người làm giả chứng cứ sức khoẻ cậu không tốt.

Sự đối xử đặc biệt như thế, nếu đổi thành trước kia thì nhất định sẽ khiến Mạnh Ân khó lòng thích ứng. Nhưng bây giờ cậu đã quen rồi, cũng học được cách tự mình thích nghi – tuy cậu được hưởng đối xử đặc biệt, nhưng dù gì cũng chả làm hại đến người khác, tất nhiên cũng không cần để ý.

Thật ra cậu có hơi tiếc, vì cậu vẫn rất muốn được thử cảm giác làm lính một lần, muốn sờ vào súng, rèn luyện cơ thể một chút.

Giờ thì cậu không có cơ hội sờ súng, cũng chỉ có thể ở nhà rèn luyện cơ thể.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cực kì để ý đến sức khoẻ của mình, nên có sắm một số dụng cụ thể hình trên ban công nhà mới. Mà mấy dụng cụ này, bây giờ Mạnh Ân còn dùng nhiều hơn Hàn Trọng Viễn.

Mỗi ngày Hàn Trọng Viễn đều phải đi khu sản xuất để ý tới tình hình của công nhân và vận hành thử máy móc, còn phải sắm sửa đủ loại vật tư. Tuy không phải đi xã giao nhưng cũng bận bịu cực kì, ngoài chuẩn bị ba bữa một ngày ra thì Mạnh Ân cũng không cần làm gì khác, thậm chí vì buổi trưa Hàn Trọng Viễn đều về nhà ăn nên ngay cả việc đưa cơm cũng giảm bớt.

Cậu rảnh rỗi quá, bèn bắt đầu tập luyện những dụng cụ thể hình kia. Cậu chuyển một chiếc tivi ra ban công, khi thì vừa đạp xe đạp vừa xem tivi, khi thì vừa học tiếng Anh vừa tập cơ bụng…

Không có ai dạy cậu, cậu cũng chẳng dám tập luyện quá sức, nhưng cũng kiên trì bền bỉ, dĩ nhiên cơ thịt trên người săn chắc hơn rất nhiều, thậm chí vì lần nào tập xong cậu cũng đi tắm, tiện thể trát một lớp sữa dưỡng thể mà Trịnh Kỳ mua ở nước ngoài về, nên da trắng hơn rất nhiều.

Tất cả những điều này khiến Hàn Trọng Viễn hết sức hài lòng, nhưng lại khiến Mạnh Ân trở thành một sinh vật lạ khi trở lại trường.

https://thuviensach.vn

Hai mươi ngày huấn luyện quân sự khiến tụi con trai không biết chống nắng trong lớp đều đen như than, dù một số ít con gái khá là để ý thì vẫn bị sạm đi đôi chút. Thế mà Mạnh Ân ở nhà được Hàn Trọng Viễn nuôi, gần như không phơi nắng, qua ba tháng thì da dẻ lại trắng bóc…

“Cậu ấy là ai thế? Sao chưa trông thấy bao giờ?”

“Nghe nói có một cậu bạn sức khoẻ không tốt, không đi tập quân sự.”

“Không cần tập quân sự á… Sướng thế.”

“Sức khoẻ không tốt? Sao tớ chả thấy sức khoẻ cậu ta có chỗ nào không tốt cả?”

…

Lúc nhìn Mạnh Ân, vẻ mặt của sinh viên trong lớp khác nhau, có mấy người tính tình cởi mở, lập tức tò mò hỏi Mạnh Ân: “Sao cậu không đi tập quân sự?”

https://thuviensach.vn

“Sức khoẻ tớ không tốt lắm.” Mạnh Ân nói, còn hỏi thêm thì sẽ không biết phải nói gì nữa.

Dù sao Hàn Trọng Viễn không muốn cho cậu tiếp xúc với người khác, cậu cũng chẳng biết phải làm sao để tiếp xúc với người khác, thế thì không tiếp xúc luôn cho xong.

“Cậu ấy bị dị ứng.” Cậu bạn mà Mạnh Ân từng gặp trong phòng ở dạo trước tới ngồi bên cạnh Mạnh Ân, giải thích giúp Mạnh Ân, lại quay đầu lại nói với cậu, “Hai người còn lại trong phòng của bọn mình rất thân nhau, cậu không về phòng, tớ làm gì cũng một mình hết, sau này bọn mình đi học chung nhé? Như vậy tìm phòng học cũng dễ hơn.” Họ đều là sinh viên mới, không biết giảng viên của từng môn hay phòng học ở đâu cả, rõ ràng có người đi chung sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

“Được.” Mạnh Ân hơi chần chừ, sau đó gật đầu, đồng thời nhìn tên của đối phương viết trên bìa sách – Tôn Minh Đạt.

Đại học khác Trung học hoàn toàn, hàng ngày họ không cần phải dậy sớm, không cần phải làm nhiều bài tập, thậm chí ngay cả lúc đi học không nghe giảng, giảng viên cũng sẽ không lườm giống như hồi Trung học. Điều này khiến rất nhiều người thư thả, ở một vài tiết học không quan trọng, trong giảng đường lớn, bên dưới đầy người thì thầm nói chuyện, chơi điện thoại.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, dù sao họ cũng là sinh viên Đại học năm nhất, vì thế không có ai cúp tiết cả, không nghe giảng cũng chỉ là số ít, chẳng qua tất cả mọi người đều thích ngồi cuối lớp, cuối cùng lại khiến mấy hàng ghế đầu thường xuyên vắng tanh.

Lại là một tiết chính trị tư tưởng học chung với các lớp khác, Mạnh Ân và Tôn Minh Đạt đến muộn, chỗ ngồi phía sau đều đã kín hết, chỉ còn lại ba bàn đầu. Cậu quan sát tình huống trước mắt, sau cùng chọn ngồi ở giữa bàn thứ ba, Tôn Minh Đạt cũng ngồi cạnh cậu.

Chưa được bao lâu thì có một người ngồi xuống cạnh họ. Mạnh Ân nhìn một cái, mới phát hiện ra là Lý Văn.

Nhận ra Lý Văn thì cậu quay mặt đi ngay, song Lý Văn lại hoàn toàn không nhận ra cậu, nhất thời khiến Mạnh Ân vừa mừng lại vừa thấy hơi mất mát.

Lý Văn và cậu không cùng lớp, nhưng vì hai lớp hay học chung, nên phòng ở cũng gần nhau, Mạnh Ân đã gặp Lý Văn nhiều lần rồi, chỉ là hai người chưa bao giờ nói chuyện với nhau.

https://thuviensach.vn

“Cậu học lớp 1 hả? Tôi nghe nói thành tích thi Đại học của cậu rất tốt, sao lại muốn học ngành này? Có phải điền nhầm đúng không?” Bỗng nhiên Lý Văn lên tiếng.

Nhiều người không phải tự nguyện học khoa này, chỉ là một số người chấp nhận, một số người lại không chấp nhận, Lý Văn chính là kiểu sau. Trường học có thể chuyển khoa, nhưng làm thủ tục rất rắc rối, hơn nữa còn yêu cầu thành tích chuyên ngành phải cực kì xuất sắc. Chính vì như vậy nên mấy hôm nay có thể nói Lý Văn vẫn luôn “tụng kinh” học bài, đồng thời còn muốn tìm một người cùng cố gắng với mình. Đúng lúc ấy, qua lời mà chủ nhiệm nói với cả lớp, gã biết được sự hiện hữu của Mạnh Ân – sinh viên có thành tích thi Đại học tốt nhất trong khoa của họ.

Lý Văn không tin người có thành tích cao như thế lại cam lòng học thú y, chắc chắn người này đã đánh giá sai lực học của bản thân nên mới điền nhầm nguyện vọng.

“Tôi thích ngành này.” Mạnh Ân đáp, thật ra cậu rất thích khoa này, hướng học tập của họ thiên về nghiên cứu, cậu có thể yên ổn học được rất nhiều kiến thức.

“Cậu thích cái khoa này?” Lý Văn ngạc nhiên nhìn Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Đúng thế, tôi thích động vật.” Mạnh Ân đáp.

Lý Văn nhìn Mạnh Ân bằng ánh mắt dành cho kẻ ngu, một lúc lâu sau mới hồi thần lại: “Đúng là động vật rất dễ thương, đáng tiếc gia cảnh nhà tôi không tốt, trong nhà kì vọng rất lớn vào tôi, nên tôi sẽ cố gắng chuyển chuyên ngành.”

“Ừm.” Mạnh Ân gật đầu, nhưng không bình luận gì về lời nói gia cảnh không tốt của Lý Văn. Tuy quần áo trên người Lý Văn không đắt, nhưng là nhãn hiệu đồ thể thao gần như ai ai cũng biết, từ đầu đến chân kiểu gì cũng phải mấy trăm tệ.

Phản ứng của Mạnh Ân quá nhạt nhẽo, khiến Lý Văn hơi nghẹn họng, nhưng gã không hề tức giận mà trái lại vẫn cười, nói chuyện bài vở với Mạnh Ân.

Lần này gã đến bắt chuyện cùng Mạnh Ân, ngoài muốn hỏi chuyện chuyên ngành ra, thì đúng là còn có một nguyên nhân khác, đó chính là gã phát hiện Mạnh Ân không giàu thì cũng sang.

Tụi sinh viên bên cạnh gã cơ bản chưa đến hai mươi, không có tâm tư gì cả, thấy Mạnh Ân không cần huấn luyện quân sự, không cần ở nội trú thì thái độ đối với Mạnh Ân cũng không tốt, lại hoàn toàn xem nhẹ bối cảnh

https://thuviensach.vn

thân phận của Mạnh Ân. Nhưng gã thì khác! Tuy gia cảnh Lý Văn bình thường, nhưng lại nghiên cứu rất nhiều về các nhãn hiệu nổi tiếng, cũng rất có hiểu biết với xe, mà Mạnh Ân… Quần áo bình thường Mạnh Ân mặc đều là nhãn hiệu nổi tiếng, mà gã còn từng trông thấy Mạnh Ân ngồi xe rời đi mấy lần liền.

Chiếc xe kia trông chả đẹp đẽ gì cho cam, nhưng chắc chắn giá trị không hề nhỏ!

Nhất định Mạnh Ân này có gia cảnh không bình thường. Lý Văn đã quyết định muốn tạo quan hệ với cậu, cho dù mai sau chuyển khoa, cũng không thể từ bỏ mối quan hệ này.

Mấy hôm nay người gần gũi nhất với Mạnh Ân là Tôn Minh Đạt, nhưng dù có là Tôn Minh Đạt thì ngoài đi học chung ra, hai người cũng có rất ít những trao đổi khác. Điều này khiến cậu hoàn toàn không biết phải ứng phó với Lý Văn ra sao, bấy giờ có thể nói là cả người mất tự nhiên.

Cả người Mạnh Ân mất tự nhiên, một cô bạn ngồi sau cậu cũng thầm lè lưỡi một cái, sau đó lặng lẽ cầm điện thoại chụp mấy tấm hình.

Cái người nghe nói là bạn trai của Mạnh Ân đó bảo cô để ý đến toàn bộ tình hình của Mạnh Ân, ít nhất một tiếng phải gửi cho hắn một bức ảnh,

https://thuviensach.vn

vừa nghe đã biết là một tên biến thái. Hôm qua vì Mạnh Ân qua lại với Tôn Minh Đạt mà cô đã bị yêu cầu phải điều tra Tôn Minh Đạt rồi, bây giờ lại nhảy ra một Lý Văn…

Cô có phần thương cảm Mạnh Ân, còn có một chút khinh thường hành động của bản thân mình. Mỗi lần nghĩ đến cái người thích làm theo ý mình đó, rồi đến khi phát hiện mấy vệ sĩ vẫn theo bên cạnh Mạnh Ân, nếu như cô không làm việc chăm chỉ thì sẽ bị phát hiện ngay.

Lại một lần nữa bị gán mác biến thái, Hàn Trọng Viễn thấy người trong hình là Lý Văn thì thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại rời mắt vào chiếc máy trước mặt mình.

Smartphone đã định trước là sẽ vang danh toàn thế giới, chưa đầy mấy tháng nữa là có thể tung ra thị trường rồi. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 83: Điện Thoại Di Động

Hàn Trọng Viễn không sao yên tâm để Mạnh Ân ở ngoài một mình. Thời Trung học, vì nhà trường quản lí nghiêm khắc nên dù hắn có nhiều thủ đoạn đến đâu thì cũng vô ích, cùng lắm cũng chỉ có thể để vệ sĩ theo dõi từ xa rồi hỏi thăm thêm một số tin tức. Nhưng học Đại học thì khác.

Trước khi Mạnh Ân đi học thì Hàn Trọng Viễn đã cho người đi kiểm tra tình hình ở Đại học Z, đồng thời quyết định về sau sẽ cho vệ sĩ theo Mạnh Ân đến trường. Nhưng dù sao vệ sĩ cũng chỉ là vệ sĩ mà thôi, không vào được một số lớp học, vì thế hắn nảy ra ý định tìm một sinh viên theo dõi Mạnh Ân.

Hành vi như thế là sai trái, điều này Hàn Trọng Viễn rất rõ ràng. Nhưng hắn không thể ngừng để ý đến Mạnh Ân, nhất là sau khi nghĩ tới môi trường Đại học yêu đương đầy rẫy.

Hàn Trọng Viễn cũng may, sau khi điều tra bạn cùng lớp với Mạnh Ân thì rất nhanh hắn tìm được ứng viên thích hợp, một cô gái tên là Phùng Huyên.

https://thuviensach.vn

Phùng Huyên sinh ra trong thành phố, nhưng gia cảnh rất khó khăn. Bố của cô là một người đàn ông vừa cố chấp vừa chả có tài cán gì, lúc nào cũng muốn làm ăn nhưng toàn thua lỗ, tới mức mẹ của Phùng Huyên không chỉ phải nuôi cả nhà, mà còn phải gắng sức trả tiền cho ông ta.

Khi Phùng Huyên học năm nhất Trung học, bố cô thế chấp nhà để vay tiền, lại bị người ta lừa hết. Từ đó cả gia đình họ chỉ có thể thuê nhà sống qua ngày. Ngặt nỗi lúc Phùng Huyên lên năm ba Trung học, mẹ cô lại phát hiện ra bệnh thận.

Mẹ của Phùng Huyên vẫn luôn giấu cô chuyện này, vẫn làm công kiếm tiền như bình thường. Nhưng dẫu sao Phùng Huyên vẫn hiểu hoàn cảnh nhà mình, lúc điền nguyện vọng đã điền vào khoa nông nghiệp của Đại học Z, vừa có học phí thấp lại còn có trợ cấp.

Theo ý của Phùng Huyên thì sau khi vào Đại học, dựa vào cái mác sinh viên trường Đại học Chiết Giang của mình sẽ có thể đi dạy thêm kiếm tiền, cộng thêm khoản vay trợ cấp học tập, về cơ bản cũng không tiêu tiền của mẹ mình. Nhưng cô không ngờ, sau khi mình thi Đại học xong thì mẹ cũng không chịu đựng được nữa, sau đó đổ bệnh.

Phùng Huyên đã từng định từ bỏ học hành, kết quả Hàn Trọng Viễn tìm được cô.

https://thuviensach.vn

Ban đầu khi tìm được Phùng Huyên, xét thấy Phùng Huyên là bạn học với Mạnh Ân thì Hàn Trọng Viễn định nói mình là anh trai của cậu. Nhưng hắn lại lo Phùng Huyên theo dõi Mạnh Ân lâu ngày sẽ sinh tình… Sau khi doạ dẫm hung dữ Phùng Huyên một phen, Hàn Trọng Viễn nói thẳng luôn chuyện mình là bạn trai của Mạnh Ân.

Có Phùng Huyên hiện hữu, có thể nói lịch trình của Mạnh Ân được Hàn Trọng Viễn nắm trong lòng bàn tay. Điều này làm tâm trạng mấy ngày nay của Hàn Trọng Viễn cực kì yên tâm. Nhưng dù như vậy thì hai người Lý Văn và Tôn Minh Đạt này vẫn khiến hắn cảm thấy ngứa mắt.

“Hôm nay Lý Văn tìm em hả?” Tối hôm ấy ăn cơm xong, Hàn Trọng Viễn hỏi.

Đa số người miền Nam ăn rau cần thì sẽ không ăn lá, cảm thấy vị hăng quá mức. Nhưng Mạnh Ân thích hương vị của rau cần, hơn nữa tiếc của nên lúc nào cũng ăn lá rau cần.

Tối hôm nay cậu xào một âu thịt băm rau cần, lá rau còn dư thì nghiền ra trộn với thịt heo, bây giờ đang gói sủi cảo rau cần.

Mua vỏ sủi cảo về, cho nhân bánh lên, thấm nước vào ngón tay rồi vẽ một nửa hình tròn ở cạnh rìa vỏ sủi cảo, sau đó gắn hai mặt vỏ sủi cảo lại,

https://thuviensach.vn

tiếp theo thấm ít nước nặn ra ba nếp gấp thì một miếng sủi cảo cũng gói xong. Đây là việc hết sức đơn giản, Mạnh Ân làm rất nhanh, lúc nghe thấy Hàn Trọng Viễn hỏi, cậu vừa mới gói xong một miếng sủi cảo để lên màng nilon bảo quản: “Sao anh biết?”

“Anh tìm người theo dõi em.” Hàn Trọng Viễn trả lời thẳng thừng.

Mạnh Ân ngẩn ra, lập tức bật cười: “Vậy sao?” Kỳ nghỉ hè năm nay cậu vừa tập thể thao vừa xem phim điện ảnh và truyền hình, bên trong có tình tiết giống vậy, theo kịch bản thì gặp chuyện thế này, đáng lẽ cậu phải cãi vã một phen với Hàn Trọng Viễn, cảm thấy Hàn Trọng Viễn không tin tưởng mình, rồi bỏ đi thật xa, sau đó lại xảy ra một số sự cố…

Nhưng cậu không hề có ý định này mà trái lại còn cảm thấy ngọt ngào trong lòng, thậm chí chỉ mong người ta để ý đến mình nhiều hơn nữa – bất kể Hàn Trọng Viễn không tin tưởng cậu nên mới cho người theo dõi cậu cũng không sao, chí ít như vậy cũng chứng tỏ Hàn Trọng Viễn quan tâm đến cậu.

“Làm sao? Em có ý kiến à?” Hàn Trọng Viễn cau mày hỏi, đúng là hắn tìm người theo dõi Mạnh Ân, nhưng nếu Mạnh Ân hỏi thì hắn cũng sẽ không giấu.

https://thuviensach.vn

“Không ạ… Hình như Lý Văn muốn kết bạn với em.” Mạnh Ân giải thích.

“Đừng để ý đến gã!” Hàn Trọng Viễn nói ngay tức khắc.

“Vâng.” Mạnh Ân gật đầu.

Nghe được câu trả lời này của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn vô thức muốn dặn Mạnh Ân cũng cách xa Tôn Minh Đạt ra, may mà đã kịp thu lại trước khi lời tuôn khỏi miệng.

Tôn Minh Đạt cũng chỉ là một bạn học bình thường của Mạnh Ân mà thôi, nếu ngay cả bạn học bình thường mà hắn cũng không cho phép đến gần Mạnh Ân, thì có thể nói là vô nhân đạo quá.

Tất nhiên, có một số việc cũng phải phòng ngừa chu đáo mới được…

***

https://thuviensach.vn

Quản lí của Đại học Z khá thoải mái, không có quy định bắt buộc phải tham gia tiết tự học buổi tối các kiểu, nhưng buổi tối người muốn học giỏi vẫn sẽ đi giảng đường tự học, hơn nữa sinh viên khác khoa cơ bản đều tự học ở một toà nhà.

Hôm nay lúc tìm chỗ, Phùng Huyên cố ý đi vòng vo mấy giảng đường, cuối cùng chọn chỗ ngồi phía sau Tôn Minh Đạt, bắt đầu quan sát Tôn Minh Đạt theo yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, cũng tìm người để hỏi thăm về Tôn Minh Đạt.

Kết quả cô còn chưa ngồi được bao lâu, lại nhận được tin nhắn của Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn… bảo cô tìm bạn gái cho Tôn Minh Đạt!

Không phải đã bảo cô chỉ cần gửi tin tức của Mạnh Ân là được rồi à? Tại sao cô còn phải kiêm chức bà mai?

Phùng Huyên nghiến răng nghiến lợi một phen, nhưng lại nghĩ chẳng bao lâu nữa mẹ phải đi viện thẩm tách, cũng chỉ đành chấp nhận, sau đó cười híp mắt hỏi thăm người khác: “Tôn Minh Đạt có bạn gái chưa?” Nếu Tôn Minh Đạt đã có bạn gái, thì cô khỏi phải làm gì rồi.

Cô gái ngồi cạnh Phùng Huyên dạo này đang được một cậu bạn cùng phòng với Tôn Minh Đạt theo đuổi, tất nhiên có hiểu biết về Tôn Minh Đạt,

https://thuviensach.vn

trả lời rất nhanh: “Bây giờ cậu ấy chưa có bạn gái.”

Phùng Huyên hơi buồn bực cau mày một cái, khoa của họ nam nhiều hơn nữ, trong số tụi con trai thì Tôn Minh Đạt vừa không xuất chúng lại không có tiền, tìm bạn gái cho cậu thật sự rất khó khăn.

Thở dài, Phùng Huyên lại bắt đầu vẽ vời linh tinh lên giấy.

***

Hôm sau Mạnh Ân đến trường tìm được giảng đường của môn học, ngồi xuống cạnh Tôn Minh Đạt như mọi hôm, sau đó bỏ ba lô sang bên cạnh.

“Sao hôm nay cậu đeo ba lô to thế?” Tôn Minh Đạt cười hỏi.

“Tớ mang cơm theo.” Mạnh Ân đáp. Trưa hôm nay trường có hai tiết, cậu lại không muốn cúp học nên buổi sáng trước khi đi học đã chuẩn bị xong thức ăn cho Hàn Trọng Viễn, tiện thể mang cho mình một phần cơm.

https://thuviensach.vn

“Cậu còn mang cơm ở nhà đi nữa hả? Cũng đúng, cậu dị ứng nhiều lắm mà.” Ban đầu Tôn Minh Đạt hơi ngạc nhiên, nhưng sau đó gật đầu ngay. Căng tin Đại học Z rất lớn, hơn nữa đồ ăn bên trong lại ngon bổ rẻ, trước giờ cậu vẫn rất thích, cũng muốn để Mạnh Ân đi căng tin nếm thử mấy món ngon mà cậu phát hiện ra. Nhưng nghĩ đến sức khoẻ của Mạnh Ân, cũng không tiện mời Mạnh Ân đi ăn rồi.

Mạnh Ân biết đối phương hiểu lầm, hơi chột dạ nhưng cũng không giải thích.

Song lực chú ý của Tôn Minh Đạt cũng không đặt ở việc này, đột nhiên cậu tới gần Mạnh Ân, nhỏ giọng nói: “Mạnh Ân, tớ nói cậu nghe một chuyện, Phùng Huyên thích tớ!”

“Phùng Huyên?” Mạnh Ân khó hiểu nhìn đối phương. Cậu không quen nhiều người trong lớp lắm, lại càng chẳng thân thiết gì với con gái, tuy đã từng nghe cái tên này nhưng lại không biết cụ thể là ai.

“Cô gái ngồi sau tụi mình, đeo kính gọng đỏ chính là Phùng Huyên! Cô ấy thích tớ!” Lúc Tôn Minh Đạt nói thì có hơi kích động, đây là chuyện mà cậu bạn cùng phòng nghe bạn gái nói, buổi tối về kể cho cậu nghe, mà sau khi biết thì Tôn Minh Đạt hết sức hào hứng.

https://thuviensach.vn

“Đây là lần đầu tiên trong đời có người thích tớ!” Tôn Minh Đạt nói tiếp, gia cảnh của cậu không tốt, hồi trước học Trung học chẳng có ai để ý đến cậu, không ngờ sau khi lên Đại học lại có người thích cậu!

Lén nhìn về sau một cái, Mạnh Ân lại thấy được mấy vệt đỏ trên gương mặt ngăm đen của Tôn Minh Đạt.

“Phùng Huyên nhìn xinh thật đấy, cũng không biết cô ấy thích gì… Để con gái chủ động theo đuổi tớ thì ngại lắm nhỉ? Có phải tớ cũng nên phản ứng lại hay không?” Tiết khái luận về chủ nghĩa Mác, Tôn Minh Đạt cứ nói mãi không ngừng.

Mạnh Ân vừa tìm ý chính, vừa lọc ra kiến thức lí luận trong sách chuyên ngành. Bây giờ họ vẫn đang học lí luận, hơn nữa vì không phân chia cặn kẽ các đề mục nên kiến thức lí luận hơi nhiều, có một số sinh viên rất nản với tiết học này, nhưng cậu thì lại học rất nghiêm túc, cũng chỉ nghe một ít những lời mà Tôn Minh Đạt nói, không đưa ra ý kiến gì cả. Cũng may Tôn Minh Đạt cũng không cần cậu đưa ra ý kiến.

Cơ mà… Phùng Huyên nhìn xinh lắm ư? Mạnh Ân nhớ lại dáng vẻ của cô gái mới quay lại nhìn hồi nãy, xem như đã biết thế nào là tình nhân trong mắt hoá Tây Thi rồi. Không đúng, vẫn chưa phải là tình nhân mà, rõ ràng Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên chỉ vừa có tí mầm mống…

https://thuviensach.vn

“Hồi trước nghỉ quốc khánh có cửa hàng đến trường tuyển người làm thêm giúp họ làm hoạt động, tớ với Phùng Huyên đều đi, chắc là cô ấy thích tớ từ lúc đó…” Tôn Minh Đạt vẫn còn lẩm bẩm. Tuy da Phùng Huyên rất trắng, nhưng mặt hơi to, vóc người cũng hơi mập, thật ra cũng không xinh lắm. Trước kia cậu cũng không để ý nhiều, nhưng bây giờ lại cảm thấy Phùng Huyên đáng yêu hết sức.

Nếu có con gái thích mình, vậy thì cậu càng phải cố gắng học tập mới được, nếu không mai sau cô gái đi theo mình phải chịu khổ thì đâu có được?

Phùng Huyên ở đằng sau nhìn Tôn Minh Đạt cứ thì thầm với Mạnh Ân, cả người lại khó chịu. Tôn Minh Đạt, nếu cậu không thích con trai thì cũng đừng sán vào bạn trai của người khác như thế chứ!

Tôn Minh Đạt và Mạnh Ân tan học thì đã hơn mười hai giờ rồi. Lát nữa lại có tiết học khác, vì thế họ nhanh chóng tìm chỗ ở căng tin để ăn cơm.

“Tớ mang thức ăn theo, cậu chỉ cần mua ít cơm là được.” Lúc vào phòng ăn, Mạnh Ân dặn dò. Gia cảnh nhà Tôn Minh Đạt bình thường, sinh hoạt phí cũng khá ít, hồi trước ăn cơm ở căng tin thì mỗi bữa đều khống chế ăn trong khoảng ba tệ, rất ít khi ăn thịt, nên lần này Mạnh Ân mang cơm đến cũng nghĩ cho cậu, coi như báo đáp sự giúp đỡ của Tôn Minh Đạt đối với mình.

https://thuviensach.vn

Cơ mà Hàn Trọng Viễn không muốn cậu làm đồ ăn cho Tôn Minh Đạt, nên thức ăn cậu mang cho Tôn Minh Đạt là lấy từ chỗ vệ sĩ – trong số vệ sĩ của Hàn Trọng Viễn cũng có mấy người biết nấu ăn, tuy họ không giỏi làm món phức tạp, nhưng rang thịt các kiểu thì rất tuyệt hảo.

Rất nhanh, Tôn Minh Đạt bưng một phần cơm đầy và hai bát canh cà chua trứng miễn phí tới, mà đúng lúc ấy Mạnh Ân cũng vừa mới lấy thức ăn trong hộp giữ nhiệt ra.

Cậu mang hai chiếc hộp giữ nhiệt, một chiếc để cơm và thức ăn của mình, một chiếc để thức ăn cho Tôn Minh Đạt. Đồ ăn của Mạnh Ân là nộm củ niễng, rau củ hấp và thịt gà trắng, cho Tôn Minh Đạt là hai cái đùi gà kho và một dây thịt ba chỉ đầy ắp, còn có một bát váng đậu dưa leo trộn mộc nhĩ, những món này đều do mấy vệ sĩ chuẩn bị từ trước.

“Nhiều thế?” Tôn Minh Đạt ngạc nhiên hỏi.

“Mấy món này cho cậu, mấy món này là của tớ.” Mạnh Ân chia thức ăn trên bàn ra hai phần.

https://thuviensach.vn

Đùi gà kho toả ra hương thơm quyến rũ, thịt ba chỉ bóng nhẫy lại càng khiến người ta không kìm được chảy nước miếng… Bấy giờ Tôn Minh Đạt nhìn Mạnh Ân bằng ánh mắt thương cảm, có lẽ tại sức khoẻ nên Mạnh Ân chỉ có thể ăn thanh đạm đúng không?

"Mạnh Ân, cảm ơn nhé!" Nói cảm ơn xong, Tôn Minh Đạt đang định ăn thì lại chợt hỏi, "Đúng rồi Mạnh Ân, tớ gọi thêm người nữa đến ăn chung có được không?"

"Được chứ." Mạnh Ân gật đầu, ba món ăn kia đã cho Tôn Minh Đạt rồi thì Tôn Minh Đạt muốn ăn chung với người khác, cậu cũng không xen vào được, cơ mà đồ ăn cậu làm thì nhất định phải để ý kĩ, không cho người khác động vào, nếu không chắc chắn Hàn Trọng Viễn sẽ giận.

Được Mạnh Ân cho phép, Tôn Minh Đạt hơi xấu hổ nhìn về phía Phùng Huyên đang bưng đồ ăn tìm chỗ ngồi: "Phùng Huyên, cậu có muốn ngồi chung với tụi tớ không?"

Phùng Huyên đồng ý, không dám ngồi cạnh Mạnh Ân nên chọn ngồi cạnh Tôn Minh Đạt, sau đó không kìm được nhìn Tôn Minh Đạt – người hoàn toàn không biết mình đã bị bạn trai của Mạnh Ân "ghim".

https://thuviensach.vn

Tôn Minh Đạt cảm thấy ánh mắt của Phùng Huyên là lạ, nhưng vẫn bảo: “Mạnh Ân mang nhiều đồ ăn cho tớ lắm, một mình tớ không ăn hết, cậu ăn chung với tớ đi.”

Phùng Huyên lo cho mẹ nên không dám tiêu tiền linh tinh, bình thường chỉ toàn mua đồ chay một tệ cộng thêm cơm nắm năm hào, hoặc chỉ mua một cái bánh là xong, bây giờ nhìn thịt cũng thấy hơi bỏng mắt, phát hiện Mạnh Ân ăn khác họ thì không do dự cầm đũa gắp.

Cô thế này cũng vì lo nghĩ cho Tôn Minh Đạt, ba người họ ăn chung, chắc bạn trai của Mạnh Ân sẽ yên tâm hơn nhỉ?

Phùng Huyên đã nghĩ đúng.

Buổi trưa Mạnh Ân không ăn cơm với mình, mà mang đồ ăn đi cho Tôn Minh Đạt… Ban sáng Hàn Trọng Viễn còn chưa nghĩ kĩ, nhưng sau đó càng lúc càng thấy khó chịu, may mà nhận được tin tức Phùng Huyên cũng sang ngồi ăn chung.

Chờ buổi tối Mạnh Ân về, kể cho hắn nghe Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên có ý với nhau, trong lòng hắn lại càng vui vẻ hơn, sau đó lập tức bảo người gửi cho Phùng Huyên một nghìn tệ tiền thưởng.

https://thuviensach.vn

Lúc nhận được tin Hàn Trọng Viễn gửi đến, Phùng Huyên đang học tiết tự học buổi tối. Mà bên cạnh cô, Tôn Minh Đạt cười híp mắt: “Phùng Huyên, tớ biết một công ti muốn tuyển người làm thêm, giúp đóng gói trang phục, tính giá tiền, cậu có muốn đi cùng tớ không?” Thật ra đi dạy thêm tại nhà là một công việc khá thoải mái lại kiếm được nhiều tiền, nhưng học sinh cần tìm gia sư cũng có hạn, họ không tìm được người thuê, cũng chỉ có thể lùi lại chờ cơ hội đến.

Phùng Huyên trầm ngâm một lát, gật đầu: “Được!” Không kể những việc khác thì chí ít, Tôn Minh Đạt là một người sẵn sàng lao động, khác hoàn toàn với bố của cô, qua lại một chút cũng được đúng không?

***

Từng ngày cứ trôi qua như vậy, ngoài Tôn Minh Đạt ra thì tiếp xúc với Mạnh Ân còn nhiều thêm một Phùng Huyên. Khi đi học, ba người họ cơ bản ngồi chung một chỗ, sau khi tan học Mạnh Ân về nhà, Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt thì đi phòng tự học, hoặc ra ngoài làm thêm.

Khoảng thời gian này Lý Văn vẫn muốn làm quen với Mạnh Ân, nhưng Mạnh Ân không muốn tiếp xúc với gã, cộng thêm Phùng Huyên chọc ngoáy nên quan hệ của họ không tiến triển gì thêm, dần dần Lý Văn

https://thuviensach.vn

cũng không đến gần họ nữa. Dẫu sao cũng khác tính những người chỉ biết học như họ, Lý Văn tham gia vào Hội sinh viên, so ra thì bận rộn hơn rất nhiều.

Chỉ chớp mắt, đã đến cuối năm 2005.

Khoảng thời gian này giáng sinh vẫn chưa phổ biến như đời sau, cũng không có ai tặng táo cả[1], nhưng trong trường Đại học vẫn tràn ngập không khí lễ hội. Vào đêm giáng sinh, Tôn Minh Đạt đưa Phùng Huyên đến một cửa hàng bán đồ ăn nhanh phỏng theo KFC, sau đó ăn một bữa no nê.

[1] Đoạn giáng sinh tặng táo này hùi xưa mình từng nhắc đến ở chương 55 rùi không biết có ai còn nhớ không? Quả táo tiếng Trung là bình quả, trùng âm với bình trong bình an nên tặng quả táo vào dịp giáng sinh là chúc cho người kia bình an. Hồi chương 55 đúng dịp giáng sinh nên mình post chúc mọi người thui không ngờ đến chương này lại lòi ra chi tiết này xD.

“Tớ thích nhất là ngày lễ, vì có thể thích ăn gì thì ăn.” Hôm sau, Tôn Minh Đạt kể cho Mạnh Ân nghe chuyện này. Hôm qua cậu và Phùng Huyên tốn năm mươi tệ tiêu diệt một con gà om mật, hai chiếc humburger, hai cái gà cuốn cộng thêm đồ uống, ăn cực kì thoả mãn.

https://thuviensach.vn

Giáng sinh năm 2005 đúng vào dịp cuối tuần, nhưng vì bí thư chi đoàn tổ chức cho cả lớp đi tình nguyện tuyên truyền bảo vệ môi trường, nên Mạnh Ân cũng đến trường.

Thời Trung học, cơ bản cậu đều không tham gia hoạt động như vậy. Nhưng sau khi lên Đại học có quy định phải làm bao nhiêu giờ tình nguyện, khi có vệ sĩ và Phùng Huyên theo dõi thì Hàn Trọng Viễn cũng không quản lí cậu quá chặt, nên cậu cũng đến.

Nghe Tôn Minh Đạt kể, Mạnh Ân bật cười: "Tớ cũng thế." Kể cả Lý Thục Vân, thì thỉnh thoảng cũng sẽ làm vài món ăn nhân dịp lễ tết.

"Dạo này tớ với Phùng Huyên tìm được một cách kiếm tiền rất được, chính là đến chỗ bán sỉ mua giấy bút về phòng rồi bán. Tuy lắt nhắt nhưng mà kiếm được nhiều lắm, chờ đến tết dương thì dự định đi mấy chỗ thắng cảnh gần đây chơi, cậu có muốn đi chung không?" Tôn Minh Đạt lại hỏi, cậu và Phùng Huyên đã biết được hoàn cảnh gia đình của đối phương rồi, vì thế sống rất tiết kiệm. Trong lớp có một số bạn học đã đi các danh lam thắng cảnh ở thành phố H chơi mấy lần rồi, nhưng họ vẫn chưa đi bao giờ.

Mạnh Ân cũng chưa đi thăm phong cảnh ở thành phố H, ai bảo dạo này Hàn Trọng Viễn bận quá làm chi. Chỉ là đi cùng Tôn Minh Đạt thì… "Không được, có thể đến lúc đó tớ sẽ bận." Khó khăn lắm mới được nhỉ, dẫu sao cậu cũng không thể bỏ Hàn Trọng Viễn lại mà ra ngoài chơi một mình được.

https://thuviensach.vn

“Vậy thì thôi.” Tôn Minh Đạt đáp, cậu biết ngày nào Mạnh Ân cũng bận việc trong nhà, chưa kể cậu muốn tận hưởng thế giới dành cho hai người với bạn gái của mình hơn, nên cũng không cố chấp.

Hoạt động tình nguyện lần này, là giăng một băng rôn trên một quảng trường rất náo nhiệt ở thành phố H, sau đó tìm người kí tên, đã sắp làm xong, mọi người cũng hơi rảnh rỗi. Mà đúng lúc này, trên màn hình gắn ở toà cao ốc bên cạnh quảng trường chợt hiện lên một quảng cáo.

Xuất hiện trong quảng cáo là một chiếc điện thoại di động màu đen, nó khác hoàn toàn với điện thoại di động hiện giờ. Màn hình màu đen lại không có bàn phím, bóng loáng một cách bí ẩn. Mặt sau thì màu trắng, long lanh dị thường.

Hình ảnh trong quảng cáo đẹp đẽ hết sức. Dưới sự di chuyển của một ngón tay, chiếc điện thoại di động này biểu diễn rất nhiều chức năng, mà cho dù không có những chức năng này, hai chữ “Duyên Mộng” viết bằng nét bút lông khắc phía sau điện thoại, cùng với bức tranh thuỷ mặc cá vờn lá sen có thể chuyển động trên màn hình, cũng đã khiến lòng người xao động không dứt.

https://thuviensach.vn

Đây, chẳng lẽ là MP4 mới ra của Duyên Mộng? Ban đầu có rất nhiều người nghĩ như vậy, nhưng rất nhanh họ đã được cho biết, đây không phải là MP4, mà là một chiếc điện thoại di động.

Điện thoại di động… Còn có thể như vậy hả?

Thanh niên không ai là không thích hàng điện tử hết. Nhất thời, tất cả những sinh viên đi cùng Mạnh Ân đều bị quảng cáo hấp dẫn, bày ra biểu tình mê đắm, cũng chỉ có mình Mạnh Ân chớp mắt, sau đó nở nụ cười kiêu hãnh.

Điện thoại di động này, mấy ngày trước cậu đã có một cái rồi, là Hàn Trọng Viễn làm ra!

Hàn Trọng Viễn, tài giỏi như thế, tài giỏi đến mức khiến cậu ngưỡng vọng, khiến cậu không kìm được sùng bái.

Lễ giáng sinh, công ti Duyên Mộng tổ chức họp báo, thông báo sự hiện hữu của smartphone, đưa ra các hạng mục số liệu của điện thoại di động. Đồng thời cho biết, vào tết dương lịch năm 2006, chiếc điện thoại di động “Mộng Tưởng CY1” đầu tiên của Duyên Mộng sẽ được bày bán trên cả nước. Cùng lúc đó, quảng cáo của Duyên Mộng cũng ùn ùn kéo đến phủ khắp toàn quốc.

https://thuviensach.vn

Loại điện thoại di động này khác hoàn toàn với điện thoại di động hiện tại, còn chưa bày bán đã khiến vô số người quan tâm. Nhưng rốt cuộc nó tốt hay xấu, thì phải đợi sau khi nhìn thấy sản phẩm mới có thể đánh giá.Tuy đoạn làm ra smartphone ảo tung chảo ra nhưng mà hoy, mình đọc mình vui là được xD~

Mà Viễn ca đặt tên điện thoại là Mộng Tưởng CY1 nó thâm vch ra luôn í, đến các chương sau sẽ giải thích cái sự thâm của ca xD~ Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 84: Siêu Hot

“Video này là giả đúng không? Sao mà Duyên Mộng có thể làm ra di động nhưthế được? Bên trong có mấy kĩ thuật căn bản chưa xuất hiện bao giờ.”

“Tui thấy chưa chắc đã là giả, nhưng nhất định là không được tốt như quảng cáo đâu, dù sao công nghệ của Duyên Mộng làm gì mà trâu bò được đến mức ấy?”

“Tui đoán chưa biết chừng mấy ngày nữa sẽ đưa tin nói sản phẩm này lùi lại ngày ra mắt thị trường.”

…

Trên mạng có rất nhiều người không hề tin tưởng sự tồn tại của chiếc điện thoại “Mộng Tưởng CY1”, nhất là sau khi xem xong các loại số liệu đăng trên trang web của Duyên Mộng. Cơ mà, vẫn có nhiều người tin tưởng sự tồn tại của chiếc điện thoại này hơn, đồng thời cũng cho biết là chắc chắn sẽ ủng hộ.

https://thuviensach.vn

“Điện thoại này đẹp kinh dị luôn ý! Khi nào bán thì nhất định tui sẽ mua một cái, hi vọng đừng đắt quá!”

“Điện thoại xịn thế! Công nghệ vượt qua nước ngoài rồi đúng không? Hàng trong nước càng ngày càng xịn, ủng hộ!”

“Đăng thêm nhiều ảnh của điện thoại nữa đi mà! Với cả có phải sẽ bán ở cửa hàng chuyên doanh không?”

“Coi bộ game bên trong chơi vui ra phết, nhất định tui phải mua một cái mới được!”

…

Hôm ấy lúc Mạnh Ân về đến nhà thì Hàn Trọng Viễn đang đọc bình luận trên mạng. Cậu đi tới nhìn thoáng qua, đúng lúc trông thấy một người tự xưng là vua kĩ thuật phê bình chiếc điện thoại di động này, có phần không vui: “Vua kĩ thuật gì chứ? Ai bảo điện thoại nhiều chức năng như thế sẽ không khởi động được? Rõ ràng chiếc điện thoại kia dùng rất tuyệt.”

https://thuviensach.vn

“Thế nên căn bản không cần để ý đến lời của họ.” Hàn Trọng Viễn nhướn mày.

Thật ra bây giờ Duyên Mộng đã nghiên cứu ra được mấy loại điện thoại di động, nhưng trong đó có một số công nghệ đều đã bị hắn cất giấu, cuối cùng chỉ quyết định bán ra loại điện thoại có thể coi là phiên bản nguyên sơ kia.

Cơ mà cho dù là phiên bản nguyên sơ thì cũng đã đứng đầu mặt bằng chung của tất cả điện thoại di động hiện giờ.

Vì bây giờ không phải thời mà hầu hết smartphone đều phát triển về mặt phần nhìn, vả lại mọi người cũng quen dùng điện thoại có thể nhét vào túi một cách dễ dàng, nên kích cỡ của Mộng Tưởng CY1 không hề lớn như smartphone trên thị trường đời sau. Màn hình là 3,5 inch[1], mà kiểu dáng cũng chỉ có một loại, chính là màn hình màu đen, vỏ màu trắng.

[1] 3,5 inch = 8,89 cm.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, đây chỉ là tạm thời. Hàn Trọng Viễn đã cho người sản xuất vỏ điện thoại màu khác rồi, chỉ là mấy chiếc điện thoại kia sẽ được đưa ra thịt trường muộn hơn mà thôi.

Mạnh Ân nhìn tình hình trên mạng rồi vào bếp nấu cơm. Hàn Trọng Viễn thì lên website chính thức của Duyên Mộng, đăng một video hướng dẫn sử dụng phiên bản thật của Mộng Tưởng CY1.

Quảng cáo hồi trước đã được xử lí bằng máy tính, hình ảnh cực kì sắc nét, nhưng cũng sẽ khiến người khác cảm thấy không chân thật. Video này thì khác, không chỉ được quay hết mức rõ ràng mà người có kinh nghiệm còn có thể nhận ra nó hoàn toàn không hề được biên tập.

Video này vừa đăng lên, trên trang web của Duyên Mộng lập tức xuất hiện rất nhiều bình luận.

“Mấy đứa nói Duyên Mộng làm quảng cáo giả lừa người giờ tự vả chưa? Có đau không?”

“Điện thoại đẹp quá, trò chơi bên trong ngầu ghê cơ! Nếu giá rẻ thì cũng có thể mua cho mẹ tui một cái!”

https://thuviensach.vn

“Không phải là minh tinh đấy chứ, một biên tập viên ngày nào cũng đắm mình trong các loại tin tức giải trí như tui mà lại không biết người này.”

“Trai đẹp thế này mà không nổi tiếng thì lạ đó nha, chưa biết chừng không phải minh tinh mà là nhân viên của Duyên Mộng ý.”

“Nhân viên của Duyên Mộng có chất lượng cao thế cơ á? Tự dưng muốn đi gửi CV cho Duyên Mộng ghê… Được rồi, tui thừa nhận tui đã đi gửi lâu rồi nhưng mà họ không cần tui.”

…

Không phải chỉ là một người đàn ông tự luyến đến bệnh thôi à? Có gì đẹp trai đâu chứ… Hàn Trọng Viễn cạn lời gập máy tính lại.

Video hướng dẫn sử dụng đó là Trịnh Kỳ quay, trước lúc quay y cố tình làm tóc và đắp mặt nạ, lại còn chỉnh trang mặt mũi mất nửa tiếng, cuối cùng ngay cả địa điểm quay cũng đòi đổi, đạt được hiệu ứng tốt như vậy cũng là bình thường.

https://thuviensach.vn

Lại nói, Trịnh Kỳ ăn ống kính như thế, lại còn thích làm màu, không đi làm diễn viên đúng là đáng tiếc.

***

Hết cuối tuần sau giáng sinh, Mạnh Ân quay lại trường tiếp tục đi học. Cũng đúng vào lúc này, cậu mới phát hiện Duyên Mộng còn hot hơn so với tưởng tượng của mình.

Với các mặt hàng công nghệ cao thì lúc nào khả năng tiếp nhận của sinh viên cũng là mạnh mẽ nhất. Vốn dĩ sản phẩm của Duyên Mộng đã rất được sinh viên ưa thích rồi, bây giờ sự hào hứng của những người này với điện thoại di động lại tăng thêm một bậc.

Ở lớp của Mạnh Ân, có người bàn tán về loại điện thoại di động này: "Hồi năm hai Trung học tớ mua một cái MP4 của Duyên Mộng, bây giờ cảm thấy vẫn dùng tốt lắm ý, muốn mua một cái điện thoại của họ quá đi, đáng tiếc nghe nói cái điện thoại này sẽ đắt lắm."

"Con Nokia tớ dùng đã hỏng rồi, đến lúc đó có thể bảo mẹ mua cho tớ một cái này… Mong là đừng đắt quá."

https://thuviensach.vn

“Năm đó bố tớ mua một cái điện thoại cầm tay cũng phải hơn mười nghìn, sau đó mẹ tớ mua một cái Motorola lại thêm ba bốn nghìn, điện thoại này chắc chắn là không rẻ đâu…”

…

Tuy bây giờ giá của rất nhiều điện thoại di động đều đã hạ xuống, nhưng muốn mua một chiếc điện thoại tốt thì ít nhất cũng hơn một nghìn, tốt hơn nữa thì phải hai ba nhìn. Vì thế không ai cảm thấy điện thoại của Duyên Mộng sẽ rẻ cả, cũng chẳng có ai ngờ được rằng trong tương lai, loại điện thoại này sẽ khiến thị trường điện thoại di động, thậm chí là các công ti điện thoại di động cải tiến và đổi mới hoàn toàn…

“Điện thoại đắt như thế, anh nghĩ cũng chả dám nghĩ.” Tôn Minh Đạt ngoảnh đầu nói với Phùng Huyên ngồi sau mình. Sau khi yêu Phùng Huyên thì cậu đã từng muốn bỏ bạn cùng bàn Mạnh Ân để ngồi chung với bạn gái, nhưng bị Phùng Huyên từ chối, vì thế cậu vẫn chiếm giữ vững vàng vị trí bên cạnh Mạnh Ân như trước.

Còn về nguyên nhân Phùng Huyên từ chối… Cô Phùng cho biết, cô làm vậy để tránh cho mai sau người nào ngồi cạnh Mạnh Ân sẽ chọc phải người không nên chọc.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ đắt, mười năm nữa chắc chắn sẽ rẻ!” Phùng Huyên nghiến răng. Nếu không phải bạn trai của Mạnh Ân cho cô một chiếc di động thì có lẽ bây giờ ngay cả loại điện thoại cổ lỗ sĩ nhất cô cũng không có cái nào! Đúng rồi, hình như loại điện thoại này rất hiện đại, còn có thể sánh ngang với máy quay kĩ thuật số. Người bạn trai đó của Mạnh Ân có thể sắm cho cô một cái hay không?

Nếu đối phương định làm thế thật, thì đứa nghèo rớt mùng tơi như cô biết phải giải thích sao với người khác về cái điện thoại xịn của mình?

Phùng Huyên còn đang băn khoăn lại không hề hay biết rằng chiếc di động mình đang dùng, thoạt nhìn thì giống như hàng nhái chất lượng kém, nhưng thật ra lại là di động đã được cố ý thiết kế, cũng có thể gọi là di động hàng limited.

“Ừ, sau này sẽ rẻ.” Nghe Phùng Huyên nói, Mạnh Ân gật đầu. Tuy cậu không hiểu rõ về công ti của Hàn Trọng Viễn lắm, nhưng đã từng nghe Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược nhắc chuyện hợp tác mở một công ti khác, chuyên sản xuất điện thoại giá rẻ.

Đúng rồi, hình như họ còn nói, sẽ bán Mộng Tưởng CY1 với giá cao ra nước ngoài nữa…

https://thuviensach.vn

***

Chẳng mấy chốc đã đến tết dương lịch, mà trước đấy, mức giá của điện thoại di động Duyên Mộng cũng đã được công bố.

Mộng Tưởng CY1 thống nhất giá bán là 5288 tệ[2].

[2] 5288 tệ: Hơn 17 triệu VNĐ.

Hiện giờ mới bước vào năm 2006, rất nhiều người lương tháng cũng chỉ có một nghìn, mức giá như vậy có thể nói là rất đáng sợ, nhưng vẫn có rất đông người chấp nhận được mức giá này. Tất nhiên, như vậy cũng bởi vì các mặt hàng máy tính và điện thoại di động phổ biến bấy giờ vẫn còn rất đắt.

Mua một chiếc laptop bình thường cũng phải năm nghìn, một chiếc smartphone dẫn đầu tất cả các loại di động hiện tại có giá năm nghìn cũng rất bình thường đúng không? Về một mức nhất định thì chiếc di động này có thể dùng như máy tính, huống hồ, bây giờ có tiền cũng chưa chắc đã mua được loại điện thoại này.

https://thuviensach.vn

Khi rất nhiều người càm ràm loại di động này đắt đỏ quá mức, cảm thấy không mua nổi, thì người có tiền thật sự đều đang lo rằng sẽ không mua được. Để có thể mua được điện thoại trước nhất, thậm chí rất nhiều fan của Duyên Mộng còn đến cửa hàng chuyên doanh Duyên Mộng hỏi thăm từ trước ngày bày bán.

Không hỏi không biết, hỏi một cái thì bị doạ cho giật mình, số lượng điện thoại được phân phối đến địa điểm tiêu thụ này còn ít hơn so với tưởng tượng của họ!

Đúng như công ti Duyên Mộng đã nói, điện thoại di động của Duyên Mộng thống nhất bày bán toàn quốc vào tết dương lịch. Cũng trong ngày này, rất nhiều người được thấy một màn như vầy – trước cửa một số cửa hàng đã xếp thành hàng dài từ sớm, người xếp hàng trong đó, rất nhiều người mặc âu phục đi giày da, nhìn một cái đã biết là người chẳng thiếu tiền.

Vi Tuấn chính là một người trong số đó. Năm nay tuy anh chỉ hai mươi tám tuổi, nhưng đã gây dựng sự nghiệp mở được một công ti nhỏ nên có thu nhập rất cao. Anh vốn tưởng rằng sẽ không bao giờ mình phải xếp hàng chờ mua đồ, nhưng Duyên Mộng lại phá tan suy nghĩ đó của anh.

Hết cách mà, ai bảo sở thích duy nhất của anh là thích táy máy các loại mặt hàng công nghệ cao cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Chỉ cần có máy tính hoặc điện thoại di động mới xuất hiện, anh sẽ không kìm được ngứa tay. Trước đây anh còn có thể nhịn, không mua những mặt hàng máy tính và di động đã có loại tương đương, nhưng xuất hiện mặt hàng khác biệt hoàn toàn thì sao anh có thể nhịn cho được?

Trong lúc tình cờ nhìn thấy Mộng Tưởng CY1, anh đã bị nó hấp dẫn một cách sâu sắc, thậm chí mấy ngày nay suýt nữa thì đã chả thiết ăn uống… Để bản thân thoát khỏi trạng thái này, cuối cùng anh đưa ra một quyết định, đó chính là sáng sớm đến xếp hàng.

Đáng tiếc anh vẫn đến muộn rồi… Nhìn người xếp trước mình, Vi Tuấn bắt đầu thấy hơi hối hận vì mình đã vặn đồng hồ báo thức muộn quá.

“Nhóc con, mấy đứa xếp hàng làm gì? Trong này sắp diễn ra hoạt động à?” Một bà lão xách túi đi ngang qua đội ngũ này, sau khi tò mò nhìn ngó thì đến bên cạnh hỏi Vi Tuấn.

“Không phải, tụi con muốn mua di động.”

https://thuviensach.vn

“Là di động giá rẻ hay là di động được tặng?” Bà lão thấy đội ngũ càng ngày càng dài thì tò mò hỏi.

“Đều không phải ạ, là đến mua một loại di động mới ra.”

“Loại di động mới ra nào mà nhiều người muốn mua thế? Nó bán bao nhiêu?” Bà lão nhìn đội ngũ, tỏ ra không hề muốn xếp hàng tẹo nào.

“Chính là loại di động mới của Duyên Mộng, 5288 tệ một cái.” Vi Tuấn đáp. Anh nhớ rất rõ mức giá này, vì sợ đến lúc đó không quẹt thẻ được mà anh còn cố ý chuẩn bị một tệp tiền mặt.

“Hơn năm nghìn?” Bà lão kinh hãi hỏi, xoay người rời đi. Đi một lát thì bà dừng lại quay đầu nhìn Vi Tuấn một cái, ánh mắt đó như thể đang nhìn một đứa ngu.

Vi Tuấn: “…”

Hầu hết người đến xếp hàng đều thích loại di động này giống như Vi Tuấn, hoặc là thích sản phẩm của Duyên Mộng, nhưng cũng có một số người đến xếp hàng vì nguyên nhân khác.

https://thuviensach.vn

Có vài người mua để tặng người khác, có vài người mua để khoe khoang, lí do kiểu nào cũng có. Mà khi sản phẩm bắt đầu được bán, họ cầm tiền đi đến trước quầy hàng Duyên Mộng.

Trước khi nhìn thấy thành phẩm điện thoại, có vài người tuy xếp hàng nhưng trong lòng vẫn chưa yên tâm lắm, chỉ sợ điện thoại không tốt như trong tưởng tượng. Nhưng sau khi trông thấy thành phẩm thật sự, thì họ nhận ra trước đây mình nghĩ nhiều rồi.

Điện thoại này, còn tốt hơn nhiều so với tưởng tượng của họ.

Mộng Tưởng CY1 có bộ nhớ trong 8GB, áp dụng kĩ thuật đời sau của Hàn Trọng Viễn làm ra hệ thống được hắn gọi là hệ thống Mica. Thiết kế không chỉ đơn giản thực dụng tiện lợi, mà trong đó còn có một thiết bị nhỏ, khiến người khác không thể phá dời hay dịch chuyển hệ thống Mica ra ngoài.

Đồng thời, trước lúc xuất xưởng nó đã được cài đặt một số ứng dụng. Trong đó có phần mềm chat hiện đang hot nhất cả nước mà trước đó Duyên Mộng liên hệ với mấy công ti làm ra giúp mình, cũng có hai app trò chơi mà Duyên Mộng tự làm, còn có một store Duyên Mộng có thể download một số app khác.

https://thuviensach.vn

Có kiến thức của đời sau, Hàn Trọng Viễn bớt đi rất nhiều đường vòng, càng khiến loại điện thoại đầu tiên mà Duyên Mộng bán ra trở thành kinh điển.

Vi Tuấn xếp hàng cũng coi như ở đầu, rất nhanh đã đến lượt anh. Anh cầm điện thoại, kiểm tra qua một chút thì trả tiền ngay, cứ sợ bị người sau giành mua trước. Cho đến khi lấy được hoá đơn, anh mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó bắt đầu bận rộn kiểm tra điện thoại.

“Đây là biểu tượng của QQ[3], có thể lên QQ sao? Vậy thì tiện quá… Game này chơi trên web cũng rất hay, bây giờ hình như biến thành game điện thoại còn chơi hay hơn! Còn cả biểu tượng website chính thức của Duyên Mộng nữa? Như vậy sau này có thể lên website chính thức bằng điện thoại rồi…” Vi Tuấn cầm điện thoại, càng xem càng thích, không hề do dự lấy sim điện thoại cũ của mình nhét vào điện thoại mới, sau đó thử gọi điện thoại.

[3] QQ: Phần mềm chat mà người TQ hay dùng, tương tự như Yahoo hay Skype.

Màn hình cảm ứng rất nhạy, gọi điện cũng rất đơn giản, gửi tin nhắn có thể chọn cách thức nhập, tốc độ nhập phím còn nhanh hơn cả điện thoại

https://thuviensach.vn

mà trước đấy anh từng mua.

Chiếc điện thoại này thật sự khiến anh hết sức hài lòng!

Vi Tuấn đang tận hưởng điện thoại mà mình mới mua được, nơi bán điện thoại lại xảy ra một ít rắc rối – điện thoại di động bán hết rồi!

Hôm nay điện thoại di động của Duyên Mộng bị hạn chế lượng tiêu thụ, lượng bán ra rất ít, mà bây giờ họ đã bán hết tất cả rồi.

“Xin lỗi, điện thoại di động đã bán hết rồi.” Chủ tiệm mập mạp xin lỗi những người trong đội ngũ xếp hàng nhưng không mua được điện thoại kia, thật ra hồi trước ông vẫn lo nhập hàng về sẽ không bán được, nào ngờ cuối cùng lại bán đắt hàng như thế, nhất định lần sau phải hỏi xem có thể nhập về nhiều hơn không!

“Sao mới bán một tí mà đã hết vậy?” Có người không kìm được than vãn.

“Điện thoại này vừa ra mắt, có lẽ công ti cũng không dám sản xuất nhiều quá, sau này chắc chắn sẽ cải thiện. Chi bằng thế này đi, ai muốn

https://thuviensach.vn

mua có thể để lại số điện thoại cho tôi, chờ có hàng tôi sẽ thông báo cho mọi người.” Ông chủ rất biết làm ăn, bấy giờ híp mắt cười nói.

Mặc dù người không mua được rất buồn, nhưng cũng hết cách, cuối cùng để lại số điện thoại theo lời của ông chủ rồi rời đi. Nhìn một màn này, nhất thời Vi Tuấn cảm thấy may mắn khôn tả.

May mà anh xếp hàng sớm mới mua được, nếu không sau đó chỉ sợ sẽ sống khắc khoải như thằng thất tình.

Khắp nơi trên cả nước, hầu như tất cả địa điểm tiêu thụ của Duyên Mộng đều diễn ra cảnh tượng tương tự. Ở thành phố lớn như thành phố B, vì rất nhiều người muốn mua nên đội ngũ xếp hàng còn dài hơn những nơi khác rất nhiều.

Cơ mà, vẫn có những người không xếp hàng mà lấy được điện thoại trong tay. Hàn Hành Diểu chính là một trong số đó.

Dựa vào sự giúp đỡ của Hoa Viễn, Duyên Mộng thành lập một trang web mua sắm hoàn thiện. Phải đến tối hôm qua thì điện thoại di động của họ mới được đưa đến các điểm tiêu thụ, dĩ nhiên người ngoài sớm nhất cũng phải tối qua mới được nhìn thấy sản phẩm. Chiếc điện thoại trên tay Hàn Hành Diểu, chính là tối qua có người đưa tới.

https://thuviensach.vn

Sức khoẻ không tốt nên Hàn Hành Diểu không thể thức đêm, nhưng tối hôm qua y vẫn không hề ngủ.

Nhãn hiệu quần áo Hàn Thị rất nổi danh trong nước, dựa vào thân phận người thừa kế Hàn Thị, y tiếp xúc với rất nhiều người, tầm mắt được mở rộng rất nhiều. Dần dần, cũng không thèm để ý đến Duyên Mộng nữa.

Bây giờ cách thời hoàng kim gây dựng sự nghiệp kia đã mười mấy hai mươi năm. Hoa Viễn có thể phát triển lớn mạnh nhanh chóng nhờ đặc thù của thời kì, nhưng Duyên Mộng thì chưa chắc.

Sản phẩm của Duyên Mộng sản xuất có chất lượng tốt, công nghệ mới thì sao chứ? Mỗi lần sản phẩm của họ vừa ra đời, không phải đều bị người khác bắt chước ngay lập tức à? Trong nước còn có nhiều doanh nghiệp cạnh tranh như vậy, chưa biết chừng ngày nào đó Duyên Mộng sẽ sập tiệm…

Ý nghĩ này khiến tâm tình Hàn Hành Diểu dịu đi rất nhiều. Nhưng y không ngờ, y vừa mới nảy ra ý nghĩ ấy thì Duyên Mộng lại cho ra mắt một loại điện thoại di động.

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu không phải là người không có mắt nhìn. Trên thực tế, y vẫn có chút năng khiếu về mặt làm ăn, vì thế y vừa nhìn thấy loại điện thoại di động này thì đã biết ngay giá trị của nó. Cũng chính vì vậy mà y nảy sinh khó chịu.

Tại sao Hàn Trọng Viễn lại tốt số đến thế? Vào một công ti nhỏ dưới sự giúp đỡ của Tiền Mạt, lại có thể theo kịp công ti kia, thăng quan tiến chức một cách nhanh chóng… Nghe nói trong tay Hàn Trọng Viễn còn có cổ phần của Duyên Mộng, có lẽ sau này giá trị của chỗ cổ phần ấy sẽ ngày một tăng…

Ôm lấy ngực mình, Hàn Hành Diểu khó chịu tới phát điên.

Nhưng rất nhanh lại có chuyện khác khiến y càng khó chịu hơn… Không, phải nói là chuyện khiến y đau đớn mới đúng. Duyên Mộng mời một vài phóng viên đi đến trung tâm nghiên cứu Duyên Mộng đã xây xong toàn bộ, nói là sẽ công bố một số việc của Duyên Mộng. Thậm chí chủ tịch của Duyên Mộng còn sẽ ở đây mà tiếp nhận phỏng vấn.

Mà chủ tịch của Duyên Mộng lại chính là Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn vốn không phải chỉ treo cái mác đi làm ở Duyên Mộng như y vẫn tưởng, mà chính là chủ tịch của Duyên Mộng!

https://thuviensach.vn

Ném chiếc smartphone trong tay đi, Hàn Hành Diểu cảm thấy lần này bản thân quả thật muốn bất tỉnh.

***

Ba năm trước Hàn Trọng Viễn ẩn mình, chính là để ra sân vào khoảnh khắc này. Sau khi điện thoại của Duyên Mộng tiến vào thị trường, người khác sẽ không thể ngăn cản thế phát triển của Duyên Mộng được nữa, hắn cũng không phải sợ gì nữa.

Tết dương lịch hôm ấy Mạnh Ân được nghỉ, ở nhà đợi Hàn Trọng Viễn về. Tuy nhà của cậu nằm ngay sát khu nghiên cứu Duyên Mộng, nhưng lại cách toà nhà trong khu nghiên cứu rất xa. Cơ mà dẫu có như vậy thì cậu vẫn cảm nhận được sự náo nhiệt ở bên đó.

“Cậu Mạnh, cậu mau lên mạng xem phỏng vấn của Duyên Mộng đang phát trực tiếp! Cái này ở website chính thức của Duyên Mộng cũng có.” Có vệ sĩ đứng gác ở dưới nhà, thấy Mạnh Ân đứng trên ban công thì lên tiếng nhắc một câu.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân nhanh chóng mở trang web chính thức của Duyên Mộng lên, sau đó nhìn thấy gương mặt đen kịt của Hàn Trọng Viễn.

Những phóng viên kia hỏi Hàn Trọng Viễn rất nhiều câu hỏi, trong đó hầu hết đều có liên quan tới Duyên Mộng. Mà tuy vẻ mặt của Hàn Trọng Viễn hơi bất nhẫn, nhưng rốt cuộc vẫn trả lời tất cả các câu hỏi đó.

Sau cùng, bỗng nhiên có phóng viên hỏi: “Chủ tịch Hàn, tôi có thể hỏi ngài năm nay bao nhiêu tuổi không?”

“Hai mươi mốt.” Hàn Trọng Viễn nhìn người đó một cái, khai báo tuổi tác đã được sửa đổi của mình.

“Chủ tịch Hàn ít tuổi như thế mà đã có thể gây dựng thành công sự nghiệp, có phải có bí quyết gì không?” Phóng viên kia vẫn không ngừng cố gắng mà hỏi.

“Tôi có thể gây dựng sự nghiệp thành công, suy cho cùng vẫn dựa vào kĩ thuật, còn về bí quyết thì… Tiền Mạt là mẹ của tôi.” Hàn Trọng Viễn hời hợt nhìn phóng viên kia, sau đó từ chối trả lời tất cả phỏng vấn khác.

https://thuviensach.vn

Cái tên Tiền Mạt này, cơ bản những phóng viên đến phỏng vấn đều đã từng nghe, cũng hiểu được ngay. Nhưng có rất nhiều người xem trực tiếp trên mạng không hiểu gì cả. Cơ mà cho dù không hiểu, thì cũng có một thứ gọi là Baidu[4].

[4] BaiduBaike:Làtừ điển bách khoa toàn thư của mạng TQ, tương tự như Wikipedia.

“Lúc mới xem trực tiếp, tui cảm thấy chủ tịch Hàn đẹp trai ghê gớm, còn nghĩ rốt cuộc là ai có thể sinh ra người con như vại, không ngờ lại là Tiền Mạt! Lên Baidu xong tui bị doạ sợ luôn!”

Trên website chính thức của Duyên Mộng, rất nhanh đã xuất hiện một thread có nội dung như vậy. Mà bên trong thread, copy lại Baidu Baike của Tiền Mạt.

Thật ra có rất nhiều nội dung trong Baidu Baike có thể bỏ qua, chỉ cần đọc được mấy chữ “Chủ tịch Hoa Viễn”, thì tất cả đều sáng tỏ hết.

Thì ra vị chủ tịch Hàn này sinh trong hào môn, chả trách còn ít tuổi đã có thể thành lập Duyên Mộng. Mà bí quyết gây dựng sự nghiệp thành công hắn nói, tuyệt đối cũng là nói thật!

https://thuviensach.vn

Người bình thường muốn lập nghiệp cũng không có tiền, nhưng nếu như có một người mẹ như vậy thì lại khác!

“Nhà tui toàn dùng đồ điện của Hoa Viễn thôi à, dạo này trời lạnh tui còn mới mua một cái máy sưởi của Hoa Viễn, sau này tui sẽ tiếp tục ủng hộ mẹ của chủ tịch Hàn!”

“Xem chủ tịch Hàn phỏng vấn một lúc, tui cảm thấy chủ tịch Hàn là nam thần của tui rùi, không ngờ cuối cùng mới biết nam thần của tui là con trai của nữ thần, đúng là hạnh phúc quá đi!”

“Hổ mẹ vô khuyển tử! Chủ tịch Hàn oai phong!”

“Sao ai ở đây cũng ôm chân thúi của Duyên Mộng hết thế? Nói gây dựng sự nghiệp cái gì, chưa biết chừng vốn là công ti chi nhánh do mẹ mở ra, để trên danh nghĩa của con trai!”

“Lầu trên nói cái gì vậy? Duyên Mộng từng bước phát triển cho đến bây giờ, khác Hoa Viễn rất nhiều chỗ, sao lại thành công ti chi nhánh của Hoa Viễn chứ?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, có nhiều người giàu như thế, làm gì có ai gây dựng được sự nghiệp, nghiên cứu ra được điện thoại di động dẫn đầu toàn thế giới cơ chứ?”

Trong diễn đàn của Duyên Mộng, rất nhiều người đang vào trả lời, lời nói gì cũng có.

“Nói đến điện thoại…Mọi người có mua được điện thoại không? Tui xếp hàng hai tiếng, cuối cùng chỉ nhìn được cái mô hình.”

“…”

“…”

“…”

Rất nhanh, trong diễn đàn lại mọc thêm rất nhiều thread. Trong đó một nửa là rên la không mua được điện thoại, một nửa kia, chính là khoe điện

https://thuviensach.vn

thoại của mình. Mà hầu hết những người ở vế sau đều khẳng định rằng, tuy điện thoại của Duyên Mộng đắt, nhưng cực kì đáng giá!

Trong đó có một số người đã từng nghiên cứu điện thoại, còn chia sẻ rất nhiều cách sử dụng điện thoại. Chẳng hạn như chức năng chụp ảnh vượt qua những loại điện thoại hiện có, chẳng hạn nếu lướt web mà cảm thấy trang web quá nhỏ, thì có thể chọn“Thích ứng màn hình”để điều chỉnh, cảm giác lên mạng không kém hơn máy tính là bao. Lại chẳng hạn như store Duyên Mộng có thể download rất nhiều app mà trong đó có mấy loại cực kì thú vị, v.v…

Mấy thread này khiến Hàn Trọng Viễn hết sức vui vẻ. Xem qua mấy thread kia, hắn nói với Tề An An ở bên cạnh: “Đầu tiên cứ tiếp tục tiến hành cách tiêu thụ theo kiểu ‘hunger’ trong nước. Ở nước ngoài thì có thể bắt đầu cho tiêu thụ rồi, giá bán ra của chúng ta không thể thấp hơn sáu trăm đô một chiếc, tốt nhất có thể đẩy giá đến sáu trăm năm mươi đô một chiếc.” Hiện giờ một đô la tương đương với tám nhân dân tệ, mức giá sáu trăm đô này, đủ để họ kiếm được khoản tiền lớn. Chỉ là nếu như người nước ngoài muốn mua loại điện thoại này, e rằng mức giá sẽ bị đẩy lên rất cao – thương nhân trung gian cũng cần phải kiếm tiền mà. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 85: Tết Dương Lịch

Dù Hàn Trọng Viễn có tiếp nhận phỏng vấn thì cũng không có nghĩa là hắn thích mấy việc ấy. Điều này được thể hiện rõ rệt khi hắn không tham dự tiệc mừng công sau đó của Duyên Mộng, thay vào đó bỏ cả đám cấp dưới ở lại, lặng lẽ về nhà.

Bấy giờ Mạnh Ân đã nấu xong cơm tối, thấy hắn về thì vội vàng ra đón: “Anh về rồi.”

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đáp một tiếng, sau khi thay giày xong mới phát hiện Mạnh Ân đang nhìn mình say đắm, nhất thời tâm trạng tốt hơn hẳn, bực tức sinh ra vì bị đám người vây quanh cũng tan biến hết – tuy ba năm nay, cuộc sống bầu bạn sớm chiều bên Mạnh Ân trôi qua yên bình đã khiến Hàn Trọng Viễn không còn xa cách xã hội như hồi mới sống lại, nhưng hắn vẫn không thích xã giao, không thích chốn đông người.

“Thấy anh đẹp trai lắm hả? Anh đi tắm rửa thay quần áo, chốc nữa cho em nhìn no mắt luôn.” Nhìn Mạnh Ân một cách đắc ý, Hàn Trọng Viễn vừa cởi âu phục vừa đi vào nhà tắm.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, mặt Mạnh Ân hơi nóng, nhưng Hàn Trọng Viễn nói đúng thật – cậu cảm thấy Hàn Trọng Viễn rất đẹp trai.

Mà người đàn ông vốn nên được người ta sùng bái này lại thích mình, điều này càng khiến cậu không kìm được muốn mỉm cười.

Cho bít tết cố ý mua đã rán chín ra đĩa, bên cạnh bày súp lơ xào, ngoài ra trên bàn còn có trứng rán, canh đậu phụ nấm hương, salad hoa quả, nấm hương xào măng và ớt xanh, cùng với bánh bao chiên cắt lát.

“Canh trong thực đơn cho sữa bò vào nấu, em thấy là lạ nên làm canh đậu phụ nấm hương. Ăn thịt nhiều quá không tốt nên em xào rau, còn bánh bao kia… Tôn Minh Đạt nói bánh bao chiên ăn rất ngon, nên em làm.” Mạnh Ân hơi xấu hổ nói, từ lâu cậu đã muốn nếm thử hương vị của bánh bao chiên, nên mới không mua bánh mì.

“Nhìn ngon lắm.” Hàn Trọng Viễn rất nể mặt Mạnh Ân, cuối cùng ăn sạch sành sanh đồ ăn trước mắt – từ sau khi Mạnh Ân rảnh rỗi nhiều hơn, tài nấu ăn càng ngày càng ngon.

Ánh mắt của Mạnh Ân vẫn không kìm được dính trên người Hàn Trọng Viễn. Chờ Hàn Trọng Viễn ăn xong, cậu cũng gắp một miếng bít tết vào miệng: “Ngon không anh?” Cũng không biết Hàn Trọng Viễn có thích

https://thuviensach.vn

những món này hay không. Cậu cảm thấy những món khác đều rất ngon, chỉ bít tết là không có vị ngon của thịt bò ngũ vị hương, lại còn đắt như thế… Tất nhiên, đây cũng có thể do tay nghề rán bít tết của cậu kém quá.

"Ngon lắm, nếu no rồi thì có phải mình nên vận động một chút không?" Hàn Trọng Viễn chợt đẩy cái đĩa trước mặt ra, hôm nay lúc ăn cơm Mạnh Ân cứ nhìn hắn chăm chú suốt, còn mang cái vẻ mặt nhớ nhung nữa chứ, khiến hắn cũng chẳng muốn ăn cơm nữa mà chuyển sang ăn người luôn!

Mấy hôm trước bận việc ra mắt điện thoại, hắn đã không được dày vò Mạnh Ân chút nào hết!

Hàn Trọng Viễn kéo Mạnh Ân, làm một lần trên ghế sô pha. Hắn rất cẩn thận khi làm, nên sau khi làm xong, Mạnh Ân còn có tinh thần dồi dào đến mức để hắn mau đưa bộ phận nào đó ra ngoài, đừng đè mình nữa, sau đó lật người nằm trên sô pha, kiểm tra xem có lưu lại dấu vết không nên lưu lại trên sô pha hay không…

Nhìn người nào đó đang khuỵu gối nhổng lên bộ phận nào kia, Hàn Trọng Viễn không kìm được lại vác người vào phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

Hôm sau khi tỉnh lại, nơi nào đó trong Mạnh Ân lành lạnh trơn trơn. Ngẫm nghĩ một lát, cậu mới nhớ buổi sáng Hàn Trọng Viễn đã kiểm tra giúp cậu một lần, sau đó bôi thuốc.

"Tối qua em lao lực quá mức, một tuần sau cũng đừng hòng nghĩ đến chuyện này, chỉ được dùng tay thôi." Hàn Trọng Viễn từ ngoài đi vào, sau khi đặt bát cháo trên tay lên tủ đầu giường thì mở một cái bàn gấp đặt lên giường, sau đó để bát cháo lên trên, "Ăn đi, hôm nay em cố mà nghỉ ngơi cho khoẻ."

"Em không sao…" Mạnh Ân vừa lên tiếng thì bị Hàn Trọng Viễn trừng một cái, cuối cùng đành ngậm miệng.

"Sau này nếu em thấy đủ rồi thì có thể nói ra, thế thì anh cũng sẽ không hại em bị thương!" Hàn Trọng Viễn tiếp lời. Vì cuối cùng cũng đạt đến thành công nên hôm qua hắn hơi hăng hái, thế là muốn Mạnh Ân nhiều hơn mấy lần, kết quả sáng hôm nay lần đầu tiên Mạnh Ân không dậy nổi… Được rồi, thật ra hắn cũng hơi đắc ý. Cuối cùng hắn cũng làm người ta đến mức không xuống giường được!

"Vâng." Mạnh Ân gật đầu, ghi nhớ lời này trong lòng, nhưng không hề hay biết rằng đến lần sau, khi cậu thật sự nói "Đừng", "Em đủ rồi" các kiểu, thì người nào đó lại càng hăng hái, sau đó không cho cậu nói tiếp nữa.

https://thuviensach.vn

Đáp lại một tiếng xong, ánh mắt của Mạnh Ân rơi trên bát cháo trước mặt mình.

Đấy là một bát cháo thịt nạc trứng muối, nhìn cũng không đẹp mắt, nhưng là Hàn Trọng Viễn tự tay làm cho cậu.

Nhìn bát cháo xám xịt này, nụ cười trên mặt Mạnh Ân không sao ngừng lại được.

Cháo trứng muối Hàn Trọng Viễn làm vẫn dựa theo cách của Mạnh Ân, chính là nấu một nồi cháo trắng, sau đó trộn thêm hai quả trứng muối, gia vị thì trực tiếp cho xì dầu vào, mà cũng chỉ cho mỗi xì dầu mà thôi.

Cách làm này đơn giản hết mức, nhưng không thể không nói hương vị rất ngon – xì dầu chắc chắn là trợ thủ đắc lực với người mù nấu nướng. Có nó hiện hữu, ít nhất thịt heo thịt gà các kiểu có thể nấu chín rồi chấm ăn là xong.

Hôm đó tết dương lịch trôi qua, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân vẫn luôn dính với nhau. Trên mạng, đề tài liên quan đến Hàn Trọng Viễn lại càng lúc càng nóng.

https://thuviensach.vn

Tuy vẻ ngoài của Hàn Trọng Viễn không đẹp hoàn mĩ như Trịnh Kỳ, nhưng vừa cao ráo vừa điển trai, thậm chí dẫu trên người hắn có khí chất âm u lạnh nhạt, cũng chỉ cho thấy hắn khác biệt với người khác mà không hề khiến ấn tượng của người khác về hắn xấu đi. Mà người như thế, hắn còn rất giàu! Không, phải nói là cực kì cực kì giàu mới đúng!

Nếu không phải việc đặt nickname trên mạng bây giờ còn khá dè dặt, thì e rằng Hàn Trọng Viễn đã thoắt cái trở thành ông xã quốc dân rồi.

Tất nhiên, tuy bây giờ hắn không trở thành ông xã quốc dân, nhưng cũng là nhân vật đề tài được toàn dân quan tâm.

Không thể không nói mấy năm nay, hình tượng trong giới kinh doanh của Duyên Mộng rất tốt đẹp, Hoa Viễn cũng luôn là nhãn hiệu mà dân chúng ưa thích. Vì thế hầu hết bàn tán trên mạng đều cảm thấy Hàn Trọng Viễn rất tài giỏi, rất cầu tiến, tuy cũng có số ít lời lẽ ganh ghét, nhưng mấy lời chanh chua kia, thật ra cùng lắm cũng chỉ nói rằng có lẽ Duyên Mộng không phải do Hàn Trọng Viễn tự tay lập nên. Dù sao trước nay Hàn Trọng Viễn chưa từng làm việc xấu, cũng chẳng có bất kì lí lịch đen tối nào cả.

Hàn Trọng Viễn trở thành nhân vật đề tài, Duyên Mộng chính là sự hiện hữu mà rất nhiều người sùng bái.

https://thuviensach.vn

Thời bấy giờ, thật ra đã có rất nhiều công ti đang nghiên cứu smartphone rồi. Tất nhiên có lẽ ý tưởng ban đầu của họ cũng không phải nghiên cứu smartphone, mà là nghiên cứu ra loại PDA có thể mang theo bên mình, như ba năm trước chẳng hạn. Sau này, trong hơn mười năm sau, hệ thống người máy sử dụng tỉ suất tối cao cũng đã xuất hiện.

Nhưng mặc dù người khác cũng nghiên cứu, thì cùng lắm bây giờ cũng chỉ là hình thức ban đầu mà thôi, chỉ có di động Mộng Tưởng là đã biến giấc mơ thành hiện thực[1].

[1] Mộng tưởng cũng có nghĩa là giấc mơ.

Chức năng của chiếc di động này, ví dụ như chụp ảnh quay phim, có lẽ không phải hiện đại nhất trên thị trường, nhưng tất cả gộp chung vào một chỗ thì không còn nghi ngờ, đã khiến chiếc di động này trở thành chiếc điện thoại hiện đại nhất trên thị trường. Mà hệ thống nó sử dụng, lại càng khiến người ta cảm thấy mới lạ.

Đây là lẽ đương nhiên. Dẫu sao cũng là hệ thống đã được tối ưu hoá vô số lần vào mấy thập niên sau, cho dù hiện tại Hàn Trọng Viễn chỉ đưa ra phiên bản nguyên sơ thì cũng đủ để chấn kinh lòng người.

https://thuviensach.vn

Lô điện thoại Mộng Tưởng đầu tiên được bán ra không nhiều, nhưng cũng không ít. Mà người mua được điện thoại Mộng Tưởng, bây giờ cơ bản đều khen không dứt lời chiếc di động này, truyền thông lại càng luôn tán dương. Nhất thời, độ hot của chiếc di động này càng ngày càng tăng lên, mà tất cả các cửa hàng tiêu thụ, đều ra sức thúc giục Duyên Mộng cấp hàng.

Ngày ba tháng một, Hàn Trọng Viễn mới nghỉ một hôm lại bắt đầu đi làm đã bị người bao vây. Bây giờ trong kho của Duyên Mộng chất đống rất nhiều điện thoại, đem bán sẽ được khoản tiền lớn, vì thế mọi người đều không hiểu tại sao hắn lại không bán.

“Có một phương pháp bán hàng, gọi là Hunger Marketing.” Hàn Trọng Viễn giải thích một chút thì không muốn gặp những người này nữa, để Tề An An tiếp chuyện với họ rồi đi vào phòng nghiên cứu của mình.

Tuy hắn công khai thân phận chủ tịch Duyên Mộng của mình, thậm chí còn tham dự vào tất cả các quyết định lớn của Duyên Mộng, nhưng vẫn để Tề An An ra mặt giải quyết hầu hết công việc như trước.

Thật ra, ngay cả công khai thân phận chủ tịch của mình, công khai quan hệ của mình và Tiền Mạt, thì cũng vì hắn có những suy tính khác.

https://thuviensach.vn

Những chuyện này hắn không nói, dù sao sớm hay muộn cũng sẽ bị người khác biết. Nếu đã vậy thì chẳng bằng ban đầu cứ nói thẳng ra, còn có thể lấy việc này để quảng cáo. Như bây giờ vậy, khi mọi người nhắc đến hắn, không phải sẽ tiện thể nhắc đến Duyên Mộng hay sao?

Hàn Trọng Viễn sử dụng Hunger Marketing, là vì phương pháp marketing này đã từng đạt được thành công vào thời sau, cũng để quảng cáo. Chẳng thế mà rất nhiều người không mua được điện thoại Duyên Mộng, bây giờ trên mặt báo trong tivi khắp nơi đều nói về việc này, khiến rất nhiều người trung niên vốn không hay lên mạng đọc tin tức, đều chú ý tới mặt hàng điện thoại này.

Rất nhanh, Duyên Mộng đưa ra lô điện thoại di động thứ hai. Mà lúc này, Mạnh Ân đã quay lại trường học.

Điện thoại để trong cặp của cậu đã đổi thành Mộng Tưởng CY1. Chiếc điện thoại này là Hàn Trọng Viễn cố ý làm bản giới hạn cho cậu, nhưng vẻ ngoài thì hoàn toàn giống với trên thị trường.

“Mạnh Ân, tết tây cậu làm những gì?” Tôn Minh Đạt vừa thấy Mạnh Ân thì hỏi thăm ngay.

https://thuviensach.vn

“Vẫn ở nhà thôi.” Mạnh Ân đáp, Hàn Trọng Viễn không thích cậu ra ngoài, nên hầu hết thời gian cậu đều ở nhà.

“Cậu trạch thế!” Tôn Minh Đạt không kìm được nói.

Mạnh Ân cười, lấy sách giáo khoa ra, mà bấy giờ, trong lớp có người bắt đầu nhắc đến điện thoại Mộng Tưởng.

“Cái điện thoại Duyên Mộng kia cũng khó mua quá đi, tớ chỉ đến muộn có tí mà đã không mua được rồi.”

“Đấy là cậu còn mua được, điện thoại đắt như thế tớ nghĩ cũng chả dám nghĩ.”

“Điện thoại như thế, dần dần sau này sẽ rẻ đi nhỉ? Vậy đến sau này tụi mình sẽ đi mua.”

“…”

https://thuviensach.vn

Lần này lại là tiết học chung với các lớp khác, vì thế có rất đông người nói chuyện phiếm với nhau. Nói một lúc, chợt có người nhắc đến một việc: “Cái điện thoại này Lý Văn mua được rồi, tớ cầm xem thử, đúng là dùng rất sướng luôn.”

Lý Văn? Trên mặt Mạnh Ân hiện lên mấy phần ngạc nhiên, nhưng rất nhanh thì biến mất.

Lý Văn cũng nghe được những lời này: “Tôi cũng phải đi sớm lắm mới mua được đó.”

“Cũng không phải đi sớm thôi là mua được đâu, một cái di động mà bằng tiền sinh hoạt một năm của tớ luôn.” Có người nói một cách hâm mộ.

Lý Văn cười với người đó một tiếng, sau đó ngồi xuống bên cạnh Mạnh Ân, trên mặt mang theo đắc ý: “Mạnh Ân, cái điện thoại này dùng rất tiện, lúc nào cũng có thể lấy ra tra tài liệu, cậu cũng có thể đi mua một cái.”

“Tôi có rồi.” Mạnh Ân đáp, sau đó rất nhanh lấy trong cặp ra hai chiếc hộp đựng điện thoại mới, đưa cho Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên mỗi người một cái, “Cho các cậu.” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 86: Đón Tết

Hai chiếc di động này của Mạnh Ân là Hàn Trọng Viễn cho, để cậu tặng cho hai người bạn của mình. Ban đầu cậu định đợi tan học xung quanh không có ai thì mới tặng, để Tôn Minh Đạt khỏi khó chịu. Nhưng sau khi chứng kiến chuyện của Lý Văn thì lại hơi mất kiềm chế, thậm chí không kìm được lấy điện thoại ra ngay trước mặt mọi người.

Sau khi lấy ra, cậu hơi hối hận, nhưng thấy sắc mặt Lý Văn thay đổi thì dường như lại hơi hả dạ.

Chỉ nhìn chi phí ăn mặc của Lý Văn thì sẽ không có ai cảm thấy trong nhà gã không có tiền cả, nhưng trước kia lúc nào họ cũng than nghèo, lúc nào cũng bảo Lý Thục Vân gửi tiền về.

Tất nhiên, mẹ cậu cũng có chỗ sai. Bà muốn lấy lòng nhà mẹ đẻ, nên cậu mãi mãi mặc quần áo cũ, mẹ cậu thì mua chiếc áo lông mới nhất gửi về cho Lý Văn…

“Mạnh Ân, cậu đùa đấy hả? Điện thoại đắt tiền thế này làm sao tớ dám nhận?” Tôn Minh Đạt ngẩn ra, lập tức nói.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân vội bảo: “Cái này không phải điện thoại xếp hàng đi mua, mà là điện thoại ban đầu Duyên Mộng sản xuất ra để khảo nghiệm. Nhà tớ có người làm việc trong Duyên Mộng, mang về cho tớ, các cậu không cần thì tớ để đó cũng vô ích.” Sau khi Hàn Trọng Viễn để cậu tặng điện thoại cho Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên, Mạnh Ân vẫn luôn nghĩ xem phải làm thế nào để Tôn Minh Đạt nhận, mà đây cũng là lí do mà cậu đã nghĩ ra từ trước.

“Người nhà cậu làm việc trong Duyên Mộng? Cái khu nghiên cứu cách đây không xa á?” Tôn Minh Đạt ngạc nhiên hỏi, khu nghiên cứu của Duyên Mộng cách Đại học Z không xa, rất nhiều người trong số họ đều biết.

“Ừ.” Mạnh Ân gật đầu, lại hơi trông mong nhìn Tôn Minh Đạt, “Điện thoại này nhà tớ có mấy cái lận, cứ để không đó, cậu không cần thì tớ để đó cũng vô ích.” Cậu hi vọng Tôn Minh Đạt có thể nhận, dù sao bình thường cậu cũng không ở trường, có một số việc trong trường đều nhờ Tôn Minh Đạt nói cho cậu biết. Có thể nói Tôn Minh Đạt đã giúp cậu rất nhiều, mà điện thoại này… Hàn Trọng Viễn thường mang các loại đồ điện tử về nhà, Tôn Minh Đạt không cần thì đúng là lãng phí.

Tôn Minh Đạt có lòng tự ái, không hề muốn nhận chiếc di động này, nhưng Phùng Huyên thì cười nói: “Chả trách ngày nào cậu cũng về nhà, đây là hàng khảo nghiệm thật à?” Cái vị bảo cô theo dõi Mạnh Ân đó nói

https://thuviensach.vn

rằng sẽ cho cô một chiếc di động mới, để sau này tiện gửi ảnh hơn, xem ra đây chính là di động mới của cô…

"Ừ, cậu cầm đi." Mạnh Ân đưa điện thoại cho Phùng Huyên.

"Vậy tụi tớ không khách sáo nữa! Lần sau mời cậu ăn cơm nha!" Phùng Huyên cười cất điện thoại đi, tính cách Tôn Minh Đạt đơn giản, không nhận ra vẻ khó xử của Mạnh Ân, nhưng cô thì nhìn thấy, bây giờ nhận điện thoại thì sẽ khiến Mạnh Ân yên lòng hơn.

"Phùng Huyên!" Tôn Minh Đạt không đồng ý nhìn bạn gái mình, nhận đồ của Mạnh Ân như vậy, khiến cậu cảm thấy rất ngại.

"Được rồi, sắp vào lớp rồi, có chuyện gì để sau hãng nói." Phùng Huyên nói. Cô không phải là người hiền lành gì cả, thậm chí còn hơi ích kỉ và rất thức thời nữa, nếu không cũng sẽ không theo dõi Mạnh Ân giúp Hàn Trọng Viễn. Cũng vì như vậy, nên cô sẽ nhận chiếc điện thoại này. Còn Tôn Minh Đạt, Phùng Huyên tin chắc mình có thể thuyết phục được cậu.

Đôi khi chính bản thân Phùng Huyên cũng thấy lạ, tại sao người bố kia của cô làm ăn mười mấy năm, mà không hề biết nhìn sắc mặt người ta để nói chuyện, nhưng cô thì càng ngày lại càng giỏi những việc ấy… Cơ

https://thuviensach.vn

mà, nếu cô chẳng biết gì cả, thì e rằng bây giờ mẹ cô cũng không có tiền để điều trị.

Sau khi tan học, quả nhiên Phùng Huyên thuyết phục được Tôn Minh Đạt nhận điện thoại, còn nhiệt tình mời Mạnh Ân ăn cơm.

“Xin lỗi, trong nhà còn có người đợi tớ về ăn cơm.” Mạnh Ân nói.

Mạnh Ân vừa dứt lời thì Phùng Huyên chợt nghĩ ngay đến người bạn trai kia của cậu, lập tức không dám khuyên nữa. Nhưng buổi tối, khi đưa Tôn Minh Đạt đi trung tâm thành phố định mua cây bút máy cho Mạnh Ân, lúc mua, sợ người bạn trai kia của Mạnh Ân không vui mà còn cố ý mua hai chiếc.

“Hai trăm tệ một chiếc, chả lẽ bút này làm bằng vàng hay sao? Hồi bé anh mua bút máy đều không quá năm tệ, hay là mình mua cái khác nhé? Cái này chả thực dụng tí nào cả.” Tôn Minh Đạt không kìm được tặc lưỡi, cậu đi làm vất vả lắm mới để dành được một nghìn tệ! Theo suy nghĩ của cậu thì đúng là nên tặng cho Mạnh Ân món quà mấy trăm đến một nghìn, nhưng mua bút máy đắt tiền như thế thì không hề đáng giá.

“Người có tiền sẽ dùng bút máy như vậy.” Phùng Huyên thoải mái trả tiền, cô biết có lẽ Tôn Minh Đạt sẽ cảm thấy những món đồ khác đáng giá

https://thuviensach.vn

hơn, bút máy không hề đáng phải trả nhiều tiền như vậy, nhưng suy nghĩ của người có tiền thì đâu có giống họ.

Phùng Huyên rất cảm kích Mạnh Ân, ngay cả người ban đầu hơi mất tự nhiên khi nhận quà là Tôn Minh Đạt, lúc mua quà đáp lễ, sau khi quyết định rằng mai sau phải chăm lo thật tốt cho Mạnh Ân thì cũng thản nhiên hơn rất nhiều. Nhưng trong lòng Lý Văn lại vẫn nghẹn khuất.

Cho dù di động Mạnh Ân lấy ra không phải là hàng mới, nhưng vậy cũng ghê gớm quá rồi. Người nhà Mạnh Ân có thể lấy được chiếc điện thoại hơn năm nghìn từ công ti, bố mẹ gã thì cùng lắm cũng chỉ lấy được mấy cái nhãn mác in tên công ti… Tại sao số phận gã cứ luôn đen đủi thế cơ chứ?

Có một chớp mắt, thậm chí Lý Văn không kìm được muốn oán hận bố mẹ của mình.

***

Đại học cho nghỉ đông khá sớm, qua tết tây không lâu thì đến nghỉ đông. Tôn Minh Đạt nhà xa, sợ ở lại thành phố H làm việc sẽ không mua được vé tàu về nhà, từ sớm đã đi mua vé tàu với một người bạn học cùng quê, Phùng Huyên thì ở thành phố H tìm một công việc.

https://thuviensach.vn

Đó là công việc làm thêm bán hàng cho một cửa hàng chuyên doanh ở một trung tâm thương mại lớn, tuy lương cơ bản thấp nhưng lại có thể ăn chia phần trăm, vì thế có rất nhiều người muốn làm công việc này. Nhưng cuối cùng người quản lí thấy Phùng Huyên cầm chiếc di động Mộng Tưởng đang rất nổi tiếng gần đây, thì quyết định nhận Phùng Huyên. Trước đây nhân viên làm thêm mà họ tuyển từng lấy trộm hàng hoá, tuy có thể báo cảnh sát nhưng dù sao cũng rất phiền phức, cơ mà người có thể dùng chiếc di động năm nghìn tệ, kiểu gì cũng không đến mức trộm đồ…

Phùng Huyên đi làm thêm như cá gặp nước, Lý Văn thì đã về đến thị trấn nhỏ nơi nhà họ Lý ở.

Nhà họ Lý không hề giàu có, nhưng được ba nghìn tệ hàng tháng của Lý Thục Vân trợ cấp thì cuộc sống lại rất sung túc, càng chiều chuộng cho tiền gã sinh viên Đại học Z là Lý Văn. Nhưng dù như vậy thì khi biết Lý Văn mua chiếc di động bị phê phán là đắt đỏ quá mức trong bản tin thời sự, họ vẫn không chấp nhận nổi.

“Tiểu Văn, cái điện thoại hơn hai trăm tệ kia không phải vẫn dùng tốt sao?” Lý Thục Vân không kìm được nói, hồi trước bà ta có một chiếc di động Nokia màn hình đen trắng, là bố mẹ bảo bà ta mua, ban đầu nói là để bà ta dùng, nhưng cuối cùng vẫn bị bố Lý cầm, mỗi tháng bà ta còn phải đi nộp tiền điện thoại nữa.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ trong trường ai cũng dùng điện thoại Mộng Tưởng hết, người ta tặng bạn gái cũng toàn tặng cái này!” Lý Văn cau mày đáp, khoa của họ có rất nhiều người chỉ biết học, cũng ít chuyện hỗn tạp xảy ra, nhưng khoa khác lại có rất nhiều con nhà giàu, dù sao cũng nổi lên một số việc bị bàn ra tán vào. Chả hạn như người nào đó ở khoa nào đó lái chiếc xe hơn một triệu đến trường, chả hạn như người nào đó ở khoa nào đó tặng cho bạn gái điện thoại Mộng Tưởng. Những chuyện này mấy người như Mạnh Ân Tôn Minh Đạt không hề biết, nhưng Lý Văn tham gia Hội sinh viên, suốt ngày luồn cúi khắp nơi nên cái gì cũng biết hết.

“Đúng thế, sinh viên làm sao có thể dùng loại di động đểu hai trăm tệ cơ chứ? Mày tưởng tụi nó cũng giống như bà già này, thích lừa thế nào thì lừa chắc!” Mẹ Lý nói, ai cũng nghe ra đây là mụ đang nói bóng nói gió Lý Thục Vân.

Nhất thời Lý Thục Vân không dám nói tiếp nữa, Lý Văn lại chợt nghĩ tới điều gì đó: “Cô cả, có phải con trai cô tên là Mạnh Ôn[1]không? Lớp bọn con cũng có một người tên là Mạnh Ân, nghe rất giống tên em ấy, có nhiều tiền lắm, người nhà còn làm ở Duyên Mộng, điện thoại mới ra cậu ta còn đem tặng cho hai người cùng lớp nữa.”

[1] Mạnh Ôn [mèngwēn] và Mạnh Ân [mèngēn], đọc na ná nhau.

https://thuviensach.vn

Người nhà họ Lý đều nói tiếng địa phương, nên tất nhiên Lý Văn cũng chỉ biết tên của em họ theo tiếng địa phương, Lý Thục Vân còn rất ít khi nhắc đến, chính vì như thế nên gã mới hoàn toàn không phát hiện thân phận của Mạnh Ân.

“Mạnh Ân?” Lý Thục Vân kinh hãi.

“Vâng, tên là Mạnh Ân, là một tên cực kì đáng ghét luôn, cậy trong nhà có tiền không coi người khác ra gì, con nói chuyện với cậu ta mà cậu ta còn không thèm để ý đến con!” Tuy trong trường Lý Văn rất nhiệt tình với Mạnh Ân, nhưng về đến nhà thì cũng không thèm đè nén lửa giận trong lòng nữa.

Mạnh Ân? Chẳng lẽ thật sự là Mạnh Ân? Không phải thằng nhóc đó đi theo một người đàn ông hay sao? Lẽ nào người đàn ông kia lại chịu tốn nhiều tiền cho nó đi học? Lý Thục Vân không kìm được bắt đầu hoảng hốt.

“Tại sao người đó có thể như vậy? Cậy có tiền thì có thể coi thường người khác chắc? Cô cả, Tiểu Văn không có tiền nên ở ngoài toàn bị người ta coi thường kìa, chị không thể để yên như thế được!” Mẹ của Lý Văn nhìn Lý Thục Vân.

https://thuviensach.vn

Người em dâu còn lại của Lý Thục Vân nghe thấy mẹ Lý Văn nói vậy thì tuôn ra một tràng: “Chị cả, bây giờ Tiểu Bảo sắp đi mẫu giáo rồi, học phí rất đắt, hơn nữa sức khoẻ nó không tốt còn phải uống sữa bột nữa. Chị của Tiểu Bảo học Trung học cũng cần dùng nhiều tiền, nhà chúng ta sắp không còn gì ăn rồi!” Cô ta vừa dứt lời thì cũng nhìn chị dâu của mình một cái, nếu chị dâu của cô ta không cần tiền thì cô ta cũng chẳng đòi hỏi Lý Thục Vân, nhưng Lý Thục Vân đã cho chị dâu của cô ta bao nhiêu, thì nhất định cũng phải cho cô ta y như vậy!

Lý Thục Vân ong ong hai bên tai, cuối cùng chỉ có thể quyết định sau này mỗi tháng sẽ cho mỗi nhà một nghìn. Vì thế, tiền mà bà ta có thể dành cho bố mẹ ít đi, lúc về không khỏi bị mẹ Lý mắng cho một trận.

Nhưng Lý Thục Vân không hề để ý đến lời mắng mỏ của mẹ Lý, chỉ không kìm được hơi âu sầu, muốn biết người bị cháu mình ghét có phải là con trai mình hay không. Mà việc này, khi Lý Văn dùng di động lên mạng tìm được ảnh của Hàn Trọng Viễn cho họ nhìn, lập tức được bà ta xác nhận.

“Số người này tốt thế chứ lại, đầu thai trong bụng chủ tịch của Hoa Viễn, bây giờ tuổi xấp xỉ con mà đã mở được công ti rồi!” Lý Văn ghen tị nói, trong di động của gã là hình ảnh Hàn Trọng Viễn đang cau mày đối đáp với những phóng viên kia.

Đây không phải là người ở chung với con trai mình sao? Hoá ra giàu có như vậy, chả trách lại chịu cho con trai mình đi học Đại học. Con trai

https://thuviensach.vn

mình đi học Đại học, sau này có công ăn việc làm, sẽ không cần mình phải lo lắng nữa.

Nghĩ đến đây, trong lòng Lý Thục Vân thả lỏng hơn rất nhiều, cũng không nói chuyện Mạnh Ân là con của mình ra – Lý Văn ghét Mạnh Ân như vậy, làm sao để gã biết Mạnh Ân là con trai bà ta được chứ? Huống hồ việc Mạnh Ân làm cũng chả đứng đắn gì… Lý Thục Vân vô thức giấu giếm chuyện của con mình.

Lý Văn hâm mộ Hàn Trọng Viễn xong thì nói tới chuyện đổi khoa của mình. Học kỳ này gã tốn rất nhiều công sức, nhưng vì gã muốn chuyển sang khoa cực kì hot nên vẫn chưa thành công. Cơ mà cũng may gã đã biết một ít tin tức nội bộ, biết rằng thật ra học viện nông nghiệp của Đại học Z luôn rất được coi trọng, nếu gã chăm chỉ học hành thì rất có thể sau khi tốt nghiệp sẽ được vào làm trong mấy cơ quan nhà nước… Vừa biết tin đó thì gã cũng không muốn đổi khoa nữa, dù sao gã cũng biết người như gã khó lòng kiếm được nhiều tiền, nhưng mà làm quan thì… Làm quan tốt đẹp biết bao, nở mày nở mặt biết bao!

Năm nay nhà họ Lý đón tết cũng náo nhiệt như năm ngoái. Hàng ngày cả đại gia đình tụ tập trong nhà bố Lý mẹ Lý, ăn đồ ăn Lý Thục Vân nấu, để Lý Thục Vân rửa bát và trông trẻ con cho họ, sau đó họ nói chuyện phiếm, chơi mạt chược, cuối cùng bỏ lại một đám bừa bãi rời đi. Mà Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn thì nghênh đón Tiền Mạt tới thăm.

https://thuviensach.vn

“Sao mẹ lại đến đây?”

“Cái thằng vô lương tâm này, năm mới cũng không biết đường về, tất nhiên mẹ chỉ còn cách tự đến rồi!” Tiền Mạt trừng con trai mình một cái, thấy dáng vẻ cao lớn điển trai của con mình thì lại không khỏi tự hào.

“Con định ngày mai sẽ qua.” Hàn Trọng Viễn đáp, tất nhiên hắn không thể quên mẹ của mình rồi.

“Chỗ mẹ nhà cửa trống vắng cũng chả có gì hay, nên mẹ đến đây luôn cho xong.” Tiền Mạt bật cười, rất nhanh lại nói tiếp, “Mấy hôm nay Duyên Mộng nổi tiếng quá, người nhà họ Hàn bên kia lại để ý đến con, Hàn Thận còn tới tìm mẹ hỏi hai lần đấy, con chú ý đi.”

“Con biết rồi.” Hàn Trọng Viễn gật đầu. Hắn rất rõ ràng Hàn Thận gặp phải chuyện gì, quá nửa là bị bố mình ép đi kết giao, hoặc là hơi hối hận rồi. Tuy người này có rất nhiều khuyết điểm nhưng ít ra không có ác ý với họ. Chứ Hàn Hành Diểu thì… Hàn Hành Diểu, kẻ đó chính là một tên điên, hắn phải chú ý mới được.

Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn lại tăng thêm biện pháp bảo vệ đối với Mạnh Ân, Tiền Mạt và mình. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 87: Năm Mới

Cuối tháng một đầu năm 2006, di động Mộng Tưởng được chính thức bày bán mới chỉ qua một tháng, nhưng chỉ một tháng này, lại khiến Mộng Tưởng trở thành loại di động mà nhà nhà đều biết.

Cứ cách ba ngày Duyên Mộng lại phát hành một lô hàng, số lượng mỗi lần xuất xưởng đều rất nhiều, nhưng vẫn cung không đủ cầu, khiến lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn nhận ra sự to lớn của thị trường trong nước. Mà đây, xét cho cùng cũng phải kể đến việc hắn áp dụng phương pháp Hunger Marketing.

Vì bình thường khó mua được nên mọi người càng cảm thấy loại di động này rất trân quý. Cũng vì khó mua được nên càng ngày càng nhiều tin tức các kiểu. Tiền Mạt lên tầng bật tivi, nhìn thấy một kênh truyền hình địa phương đang phát sóng tin tức có liên quan đến di động Mộng Tưởng. Một cô gái nghe nói người khác có thể mua được di động Mộng Tưởng thì bèn đưa tiền, cuối cùng lại phát hiện đối phương là tên lừa đảo. Trong bản tin còn cố ý đưa ra một vài hình ảnh tiêu thụ cháy hàng của di động Mộng Tưởng, thậm chí MC còn nối máy đến dịch vụ chăm sóc khách hàng của Duyên Mộng hỏi một số việc liên quan. Sau đó dịch vụ chăm sóc khách hàng của Duyên Mộng cho biết, muốn mua di động thì cần phải mua bằng con đường chính thống…

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc đây là thời sự hay là quảng cáo thế?” Nhất thời Tiền Mạt cạn lời, dạo gần đây những tin tương tự nhiều vô số, di động Mộng Tưởng chẳng cần quảng cáo cũng có thể lên tivi hàng ngày.

“Đây là thời sự, quảng cáo ở kênh khác.” Hàn Trọng Viễn đáp, vừa nói vừa cầm dao băm thịt.

Hôm nay là giao thừa, Mạnh Ân định làm sủi cảo và cơm giao thừa nên họ đã mua rất nhiều nguyên liệu. Vốn có thể xay thịt bằng máy xay ở siêu thị, nhưng rõ ràng Hàn Trọng Viễn rất ghét thịt băm bị xay nhão nhoét, nên Mạnh Ân bèn mua giò heo về tự mình băm.

Trước kia việc như vậy đều do Mạnh Ân làm một mình, nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn cũng sẵn sàng giúp đỡ. Tất nhiên, hắn chỉ sẵn sàng băm thịt, thái thức ăn, gói sủi cảo, chứ rửa nguyên liệu đồ đạc các kiểu thì còn lâu. Cũng không phải hắn cảm thấy những việc ấy không hay, chỉ là không thích mà thôi.

Tất nhiên, để Mạnh Ân rửa đồ dễ dàng hơn, không chỉ sắm máy rửa bát mà hồi sửa nhà hắn còn lắp đặt rất nhiều thứ. Chẳng hạn như hiện giờ, Mạnh Ân đang rửa rau hẹ bằng nước ấm.

https://thuviensach.vn

Hôm ấy họ gói sủi cảo thịt heo rau hẹ và sủi cảo thịt bò trứng gà mộc nhĩ cà rốt, sủi cảo có thể coi là món chính. Ngoài ra Mạnh Ân còn làm mấy món khác, như thịt gà trắng, cá chua ngọt, thịt kho, tất nhiên cũng không thể thiếu món rau.

Giao thừa hôm ấy, trên bàn ăn của họ bày đầy ắp.

“Mạnh Ân, con nấu ăn tiến bộ đấy.” Ban đầu Tiền Mạt không hề mong ngóng bữa cơm giao thừa này, nhưng không ngờ thức ăn Mạnh Ân nấu lại rất ngon.

“Con vẫn đang học ạ.” Mạnh Ân cười khẽ, hết sức vui vẻ khi được Tiền Mạt khen.

“Hai đứa sống như thế kể cũng vui.” Tiền Mạt cũng cười, con trai cô và Mạnh Ân đúng là một cặp trời sinh.

Thức ăn Mạnh Ân chuẩn bị rất nhiều, tuy cậu đã cất nửa con gà vào tủ lạnh để sau này ăn, cũng không nấu nhiều sủi cảo, nhưng họ vẫn không ăn hết. Mạnh Ân định cất những món này đi, lại bị Hàn Trọng Viễn can: “Anh vừa xem tivi vừa ăn.”

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không hứng thú với chương trình đêm xuân cho lắm. Hắn bảo xem tivi, chứ xem một lúc thì lại cầm di động lên chơi, sau đó thấy trên diễn đàn Duyên Mộng đang có rất nhiều người nói chuyện năm mới.

Mỗi chiếc di động Mộng Tưởng xuất xưởng thì đều được cài sẵn app của website chính thức Duyên Mộng. Qua bàn tay chỉnh sửa của Hàn Trọng Viễn, ứng dụng này dùng rất mượt, hơn nữa bây giờ còn rất ít ứng dụng có thể tải xuống, vì thế mặc dù có thể gỡ ứng dụng, nhưng mọi người vẫn dùng. Hiện tại có thể nói diễn đàn Duyên Mộng càng ngày càng đông vui.

Rất nhiều người đều nói diễn đàn này rất vui, nói phương tiện nhập của Duyên Mộng dùng tốt, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ có người than phiền là không tiện gửi ảnh các kiểu. Nói thật, Hàn Trọng Viễn cũng cảm thấy dùng không tốt lắm, thậm chí bắt đầu hơi nhớ weibo của đời sau rồi.

Hắn không chơi weibo, nhưng lại từng nghiên cứu về weibo marketing, còn cảm thấy nó rất hữu ích. Như vậy, nếu có một weibo thì tốt rồi…

Đáng tiếc hắn không làm được.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn muốn có thực lực mạnh mẽ, nhưng không hề muốn tiêu hao toàn bộ tinh lực của mình vào công việc – hàng ngày hắn còn phải ăn cơm cùng Mạnh Ân, ôm Mạnh Ân ngủ nữa.

Nghĩ đến đây, Hàn Trọng Viễn cũng chỉ gọi điện thoại cho Trịnh Kỳ, nói ra ý tưởng của mình một chút, sau đó cúp máy hết sức nhanh chóng. Người đỏm dáng như Trịnh Kỳ, vừa nghe một ít mường tượng của Hàn Trọng Viễn về weibo thì bị mê hoặc ngay. Nếu Hàn Trọng Viễn không cúp máy, e rằng y sẽ còn hỏi tới hỏi lui mãi.

Cũng đúng lúc này, Hàn Trọng Viễn mới nhớ ra đời sau Trịnh Kỳ là một tín đồ weibo, ngày nào cũng đăng ảnh tự sướng, đăng ảnh đồ ăn, chọc ghẹo Đàm Phi Dươc, cái cuối cùng còn khiến người ta còn tưởng là y và Đàm Phi Dược bất hoà.

Vừa nghịch điện thoại vừa ăn, thoắt cái Hàn Trọng Viễn đã ăn đến mười một giờ tối, sau cùng đã ăn hết hơn nửa đồ ăn Mạnh Ân chuẩn bị. Ăn xong thì hắn đi tắm, lúc ra thì vội đi tìm hòm thuốc Mạnh Ân chuẩn bị, uống một gói men tiêu hoá.

"…" Mạnh Ân cạn lời, còn Tiền Mạt thì đã đi ngủ từ sớm rồi. Trước kia vì làm việc nên Tiền Mạt thường hay thức đêm, nhưng sau khi ly hôn với Hàn Thận, lại sống chung với Trịnh Kỳ một khoảng thời gian thì cô cũng không dày vò bản thân mình nữa, hàng ngày đều ngủ rất sớm.

https://thuviensach.vn

“Lên giường!” Hàn Trọng Viễn vừa xoa bụng mình vừa nói. Bữa cơm này Mạnh Ân tốn rất nhiều công sức, nên hắn cũng bất giác ăn rất nhiều, kết quả hình như lại ảnh hưởng đến đời sống về đêm của mình rồi?

Mạnh Ân nhanh chóng lên giường. Thật ra cậu không nghĩ gì cả, chỉ xoa bụng của Hàn Trọng Viễn, muốn Hàn Trọng Viễn dễ chịu hơn.

“Trèo lên người anh!” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói, cầm tay Mạnh Ân bắt đầu dời xuống dưới… Cho dù không thoải mái lắm, hắn cũng muốn làm Mạnh Ân từ tối nay đến tối mai.

Mạnh Ân đỏ mặt, nhưng vẫn nghe lời, chủ động trèo lên người Hàn Trọng Viễn.

Mạnh Ân vẫn hết sức cẩn thận, nhưng Hàn Trọng Viễn lại hơi không thoả mãn, giữ hông Mạnh Ân thúc mạnh mấy cái…

Dưới tình huống bất ngờ chưa kịp đề phòng, Mạnh Ân đột ngột ngã xuống, lập tức đè Hàn Trọng Viễn đến nôn ra…

https://thuviensach.vn

Trước thềm năm mới, Hàn Trọng Viễn nôn ra đầy giường, sau cùng chỉ có thể lạnh mặt nhìn Mạnh Ân trần truồng dọn dẹp mà không thể đi tới gần gũi, buồn bực hết sức. Tất nhiên, chắc chắn còn có người buồn bực hơn hắn, như Hàn Hành Diểu chẳng hạn.

Hàn Hành Diểu cũng nôn, vì uống rượu say. Sức khoẻ y không tốt nên chắc chắn người nhà họ Hàn sẽ không cho y uống nhiều, thậm chí ngay cả bia cũng chỉ cho y uống vài hớp. Nhưng hôm nay nhà họ Hàn cãi nhau.

Sức khoẻ ông nội y càng ngày càng kém, cũng càng ngày càng nóng tính hơn. Từ lúc di động Mộng Tưởng ra đời, lão vẫn luôn giục chú của y tìm Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt về, ngặt nỗi hai người này đều phớt lờ chú.

Bất kể là Hàn Trọng Viễn hay Tiền Mạt thì tết năm nay cũng đều không về. Trong bữa cơm giao thừa, ông nội y nổi trận lôi đình, mắng chú y là đồ ngu lại đi ly hôn với Tiền Mạt, mắng bà nội y tóc dài não ngắn… Thấy một màn này, theo phản xạ y muốn giả bệnh, không ngờ y còn chưa kịp ngã thì ông nội y đã ngất xỉu.

Mẹ và chú của y vội vàng đưa ông đi bệnh viện, thành ra không ai để ý đến y, tâm trạng y buồn bực nên uống ít rượu, say rồi, còn nôn nữa.

https://thuviensach.vn

Nôn xong, Hàn Hành Diểu cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Mà đúng lúc này, tiếng chuông giao thừa cũng vang lên. Vang lên cùng lúc, còn có điện thoại của y, trên màn hình là tin nhắn chúc mừng năm mới đầy thành ý, do một người y quen vào nửa năm trước gửi đến.

Người đó tên là Lý Hướng Dương, sinh viên năm nhất một trường Đại học hạng ba ở thủ đô, bản thân không có bao nhiêu tài cán, nhưng rất biết ăn chơi cũng rất biết nịnh bợ, miễn cưỡng hoà vào trong giới con nhà giàu, chuyên phụ trách mấy việc lặt vặt.

Ban đầu y không hề để ý đến người này, cho đến một ngày nghe được tin gã ghi hận với Hoa Viễn… Y cho người điều tra Lý Hướng Dương này, mới phát hiện gã có chút đụng độ với Hàn Trọng Viễn…

Lý Hướng Dương muốn lấy lòng y, để theo y tiếp xúc với con nhà quan là Thiệu Hồng Cẩn. Mà y thì muốn lợi dụng Lý Hướng Dương đối phó với Hàn Trọng Viễn, hai người lại hợp cạ nhau tới bất ngờ.

“Cậu đi thành phố H đi.” Soạn xong một tin nhắn, Hàn Hành Diểu gửi cho gã.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, trong một bệnh viện ở Hàn Quốc, một cô gái trên mặt quấn lớp băng dày tò mò nhìn người đàn ông bên cạnh: “Anh Thẩm, anh nói em phẫu thuật thế này, có thể trông giống Hựu Nhuỵ thật ư?” Giọng nói này, không phải Mạnh Manh thì là ai?

“Tất nhiên rồi, em vốn đã giống cô ta mấy phần, chờ phẫu thuật này xong thì nhất định sẽ càng giống hơn. Đợi sau này công ti sửa soạn cho em một chút thì em chính là Hựu Nhuỵ còn gì nữa.” Gã trung niên ở bên cạnh bóp một bầu ngực của Mạnh Manh, đắc ý nói. Hựu Nhuỵ là một minh tinh hạng ba xinh đẹp mới debut không lâu, từng diễn mấy bộ phim truyền hình không chuyên. Mạnh Manh phẫu thuật thẩm mĩ thành dáng vẻ của cô, dĩ nhiên không phải để đi show hay làm gì, mà là để lấy thân phận minh tinh, nâng cao giá trị khi ra sân một cách thuận lợi.

Trước kia cho dù cô ta trẻ tuổi xinh đẹp, mỗi lần ra ngoài đi khách cùng lắm cũng chỉ được từ mấy trăm đến một nghìn, dùng thủ đoạn dụ dỗ người ta lắm mới có thể đòi hỏi một ít quà tặng. Nhưng nếu chỉnh hình thành vẻ ngoài giống minh tinh… Mấy tên nhà giàu mới nổi kia, e rằng sẽ thi nhau theo đuổi tặng quà cho cô ta.

Mà cô ta đóng giả loại minh tinh hạng ba như Hựu Nhuỵ, người khác cũng sẽ khó lòng phát hiện. Hơn nữa ai mà biết Hựu Nhuỵ đó có ngầm làm những việc này hay không?

https://thuviensach.vn

Mạnh Manh dịu dàng đáp lại khiêu khích của gã trung niên. Cũng vì cô ta nghe lời, nên mới có cơ hội được công ti sắp xếp đến đây phẫu thuật thẩm mĩ, người bình thường còn lâu mới có cơ hội này!

Một năm mới đến, cuộc sống của mỗi người cũng đã khác trước.

Hàn Trọng Viễn biết, năm 2006 sẽ là một năm Duyên Mộng phát triển nhanh chóng. Hắn cũng biết, từ năm nay, Hàn Thị sẽ bắt đầu xuống dốc.

Các nhãn hàng thời trang nước ngoài du nhập vào vốn đã khiến Hàn Thị phát triển khó khăn, năm nay Hàn Thị còn đột ngột thay đổi phong cách trang phục theo khuynh hướng thịnh hành, sản xuất ra rất nhiều trang phục không được ưa thích, cuối cùng chất đống trong kho vì không thể bán được…

Đời trước có Tiền Mạt giúp đỡ, có Hoa Viễn tiếp tiền, Hàn Thị chống đỡ qua khỏi, phát triển cũng được. Lần này không biết sẽ có ai chịu che chở nó, không để nó xuống dốc hay chăng.

Tất nhiên, cho dù có người giúp nó, thì hắn cũng sẽ góp sức khiến Hàn Thị không vực dậy được. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 88: Phát Hiện

Sau trận cãi vã ở nhà họ Hàn đêm giao thừa, thời gian Hàn Thận về nhà họ Hàn càng ngày càng ngắn, thường xuyên ngủ lại công ti. Nhưng dù thế thì Hàn Thị vẫn xảy ra vấn đề.

Hàn Thị sản xuất nữ trang, từ trước đến nay đều lấy phong cách nữ tính và kín đáo làm chủ đạo, nữ trang sản xuất ra có chất lượng cao, vừa không cầu kì nhưng vẫn thể hiện được khí chất, rất được phụ nữ trẻ trí thức ưa thích, hầu hết các nơi trên cả nước đều có cửa hàng chuyên doanh.

Mấy năm trước thịnh hành phim truyền hình nước ngoài, vì phỏng theo trang phục nhân vật trong phim mặc mà sản xuất ra các loại phục trang bán rất chạy, một vài trang phục thiết kế hơi quái dị cũng bất chợt được người tiêu dùng yêu thích…

Tuy Hàn Thị không thua lỗ vì vậy, nhưng mấy năm liền, mức tiêu thụ bình quân vẫn không thể tăng trưởng, khiến ban quản trị của Hàn Thị hơi sốt ruột, cho phòng thiết kế sửa đổi kế hoạch, phong cách của trang phục mới có biến đổi vô cùng lớn so với trước đây.

https://thuviensach.vn

Hàn Thị hi vọng có thể khiến doanh nghiệp mình đột phá nhờ điều này. Nhưng sự thật là, trang phục do họ sản xuất lại không bán được.

Khách quen cũ của Hàn Thị căn bản không chấp nhận nổi những trang phục quá "mốt" và không thể mặc đi làm như vậy. Mà những cô gái trẻ thích trang phục kiểu này, lại không gánh nổi mức giá của Hàn Thị.

Hàn Thị chất đống cả lô quần áo không bán được, vốn dĩ xảy ra vấn đề là việc không thể nghi ngờ. May mà lạc đà gầy vẫn to hơn ngựa, vẫn chưa tới nỗi sập tiệm.

Sau khi lên Đại học, Hàn Hành Diểu bắt đầu tiếp xúc với một số công việc của Hàn Thị, tất nhiên cũng biết chuyện này. Thấy Hàn Thị thua lỗ nhiều tiền như thế, lòng đau như cắt, ngặt nỗi lại chẳng làm được gì. Mà điều khiến y càng khó chịu hơn là, Hàn Thị xuống dốc, trong khi Hàn Trọng Viễn phát triển ngày càng tốt.

Sang năm mới, Hàn Trọng Viễn đi gặp mấy vị lão làng trong giới chính trị cùng Tiền Mạt, sau đó Duyên Mộng bỗng vụt lên phát triển hết sức thuận lợi – từ trước tới nay, doanh nghiệp có thể mang đến nhiều cơ hội việc làm, còn có thể làm vang danh đất nước như Duyên Mộng, nhà nước đều sẵn sàng ủng hộ.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, Duyên Mộng cũng có tin tức trái chiều. Chẳng hạn như học sinh nào đó trộm tiền trong nhà để mua di động Mộng Tưởng, lại chẳng hạn như sinh viên Đại học nào đó lén đi bán máu để mua di động Mộng Tưởng, đến nỗi ngất xỉu vì thiếu máu nặng… Nhưng nói đúng ra thì đây cũng không phải là lỗi của Duyên Mộng, thậm chí còn gián tiếp khiến nhiều người biết đến sự tồn tại của Duyên Mộng hơn.

Ban đầu khi Hàn Trọng Viễn tốn khoản tiền lớn mua hai miếng đất ở thành phố H, một miếng xây trung tâm nghiên cứu, một miếng xây công xưởng, rất nhiều người cảm thấy hắn tự cao tự đại mà ra một bước đi quá lớn. Nhưng đến bây giờ, mọi người lại không thể không thừa nhận, thật ra bước đi của Hàn Trọng Viễn còn quá nhỏ.

Có các mặt hàng điện tử Duyên Mộng mở đường, mức tiêu thụ của di động Mộng Tưởng khiến người ta phải kinh hãi, công xưởng cũng không thể không mở rộng liên tục.

Việc này thì Mạnh Ân biết rất rõ, vì càng ngày người sử dụng di động Mộng Tưởng trong trường cậu càng nhiều, thậm chí dường như còn sinh ra làn sóng đua đòi… Nhưng như vậy cũng không thể trách di động Mộng Tưởng được. Giống như có kẻ giết người, thì cũng đâu thể trách cứ con dao trên tay kẻ đó cơ chứ.

Cuộc sống của Mạnh Ân không khác nhiều so với trước đây, chỉ càng ngày càng thân thiết hơn với Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên, còn phát hiện

https://thuviensach.vn

Phùng Huyên rất thích cầm điện thoại chụp ảnh, nhất là chụp ảnh người bên cạnh. Cơ mà chụp xong, cô sẽ xoá đi rất nhanh.

Tôn Minh Đạt từng tức giận vì Phùng Huyên toàn chụp ảnh Mạnh Ân, sau đó xem album của Phùng Huyên, phát hiện ảnh Phùng Huyên lưu có 50% là ảnh tự sướng, 20% là ảnh của mình, 30% còn lại là một ít phong cảnh thì mới yên tâm.

Với việc này, Phùng Huyên chỉ liếc mắt khinh thường. Cô chụp ảnh Mạnh Ân để giao nộp cho người khác, cũng chả dám lưu lại. Nếu để người sau lưng Mạnh Ân biết cô lưu ảnh của Mạnh Ân, chắc chắn cô sẽ xong đời!

Chỉ là… Chơi với Mạnh Ân lâu, thi thoảng Phùng Huyên sẽ có cảm giác phản bội bạn bè, rốt cuộc không kìm được nói bằng giọng đùa cợt: “Mạnh Ân, tớ chụp ảnh của cậu là để gửi cho người khác.”

“Tớ biết.” Mạnh Ân gật đầu, nếu không phải vậy thì chỉ e cậu sẽ cách xa Phùng Huyên, để Hàn Trọng Viễn khỏi ghen.

“Cậu tốt bụng thật đấy, cơ mà người đó rất quan tâm đến cậu.” Phùng Huyên cười, tuy người kia biến thái, nhưng Mạnh Ân chịu được thì cũng chả sao. Dù gì người đó cũng chỉ có tâm lí là biến thái thôi, sẽ không làm Mạnh Ân tổn thương.

https://thuviensach.vn

“Hai người đang nói gì thế?” Tôn Minh Đạt đi đến, ngồi vào giữa Phùng Huyên và Mạnh Ân, sau đó cầm tay Phùng Huyên. Phùng Huyên là một cô gái rất thông minh, lúc mới khai giảng vì dáng vẻ bình thường, gia cảnh không tốt mà trông chẳng có gì nổi bật. Nhưng bây giờ cô thuyết phục bố mẹ ly dị, bệnh của mẹ lại có Hàn Trọng Viễn cho tiền chữa, dần dần bắt đầu dùng tiền làm thêm thay đổi bản thân. Giảm cân cộng thêm trang điểm, Phùng Huyên bình thường trước đây giờ đã thành một cô gái xinh xắn.

Phùng Huyên thay đổi rất nhiều, thế là Tôn Minh Đạt cũng lo được lo mất, cứ tuyên bố chủ quyền trước mặt người khác suốt.

“Đang nói về Lý Văn, nghe nói cậu ta đang quen bạn gái là minh tinh.” Phùng Huyên tìm bừa một chủ đề.

“Sao em ngồi lê đôi mách thế? Cơ mà thật đấy, một bạn cùng phòng với Lý Văn kể thế. Nghe nói Lý Văn tiêu rất nhiều tiền cho cô minh tinh đó… Hình như nhà Lý Văn giàu lắm, tiền sinh hoạt một tháng của cậu ta hơn hai nghìn cơ, nhưng mà toàn tiêu cho cô minh tinh đó hết, bản thân ăn cơm tiết kiệm được thì cũng tiết kiệm.”

Mạnh Ân nghe lời này vào tai, không phản ứng gì cả, dù mẹ cậu thiên vị thì cũng có sao? Hàn Trọng Viễn tốt với cậu là được rồi.

https://thuviensach.vn

Đúng là Hàn Trọng Viễn rất tốt với cậu. Duyên Mộng phát triển mạnh mẽ như thế mà hàng ngày Hàn Trọng Viễn vẫn ở bên cậu, đôi lúc không thể không đi công tác, cũng sẽ đưa cậu theo.

Cậu biết Hàn Trọng Viễn thiếu cảm giác an toàn, mà càng biết mình cũng thiếu cảm giác an toàn như thế. Có lẽ chính vì vậy mà hai người họ có thể coi là xứng đôi.

Nghĩ đến hai chữ "xứng đôi", bỗng nhiên Mạnh Ân không kìm được bật cười, sau đó lại hơi ngơ ngẩn.

Hàn Trọng Viễn thật sự quá xuất sắc, còn cậu thì chẳng có gì cả, hai người họ đâu thể coi là xứng đôi. Thỉnh thoảng cậu cũng sẽ muốn tự thân lập nghiệp, nhưng cậu chỉ là một người bình thường, có lẽ mở cửa hàng nhỏ còn được, chứ muốn sánh ngang với Hàn Trọng Viễn thì bất khả thi. Huống hồ, thật ra cậu cũng chẳng ham vật lộn bên ngoài, càng thích chăm sóc cho cuộc sống của Hàn Trọng Viễn hơn.

Chỉ cần Hàn Trọng Viễn không chê cậu, thì cậu sẽ mãi chăm sóc cho Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Hạ quyết tâm, Mạnh Ân tiếp tục đọc sách chuyên ngành. Họ sắp kết thúc năm nhất Đại học, rất nhanh sẽ phải nghênh đón kỳ thi cuối kỳ. Tuy không thể giành học bổng vì ít tham gia các hoạt động và nghiên cứu quá, nhưng cậu cũng muốn thi được kết quả cao.

Chiều hôm ấy chỉ có hai tiết, tan học thấy giờ giấc còn sớm, Mạnh Ân đi tới thư viện.

Thật ra trong thư viện, phần lớn sách đều là tiểu thuyết, nhưng cũng có rất nhiều tài liệu. Mạnh Ân tìm được một quyển tài liệu, mượn thêm hai cuốn tạp chí, kết quả vừa ra khỏi thư viện thì chạm mặt Lý Văn.

“Mạnh Ân, tôi có chuyện muốn nói với cậu.” Lý Văn cau mày nhìn Mạnh Ân, ánh mắt khác hẳn trước đây, lại mang theo đầy ắp khinh thường.

“Xin lỗi, tôi phải về.” Mạnh Ân đáp, khi không có tiết thì hầu như cậu đều không ở trường, điều này có rất nhiều người biết. Ban đầu còn có người không ưa, nhưng lúc nào cậu cũng khiêm tốn, thành tích môn chuyên ngành lại tốt, nên cũng không có ai cảm thấy bất mãn nữa.

“Mạnh Ân, cậu không sợ tôi nói hết chuyện của cậu ra à?” Lý Văn chợt bảo.

https://thuviensach.vn

“Tôi có chuyện gì cơ?” Mạnh Ân hỏi ngược lại.

“Cậu là con trai của cô cả, cậu đã nhận ra tôi từ lâu rồi đúng không?” Lý Văn nghiến răng nói. Nếu không phải trong hoạt động của nhà trường lần trước tình cờ chụp được bức ảnh của Mạnh Ân, sau đó khi ở chung với Tiểu Nhuỵ đưa cho Tiểu Nhuỵ xem, chỉ e đến giờ gã cũng không biết Mạnh Ân chính là người em họ kia của mình.

Đứa con trai học kém trong miệng Lý Thục Vân, lại cùng một lớp với gã! Mà Mạnh Kiến Kim gã vẫn tưởng rằng đang làm ông chủ lớn, lại đã ngồi tù lâu!

Mạnh Ân im lặng, Lý Văn lại nói: “Thế nên cậu vốn không phải có tiền, mà là bị bao nuôi? Thật không ngờ tôi lại có người nhà đáng ghét như thế!”

“Cậu muốn làm gì?” Mạnh Ân cau mày, bây giờ Hàn Trọng Viễn là nhân vật của công chúng, nếu bị người khác phát hiện mối quan hệ với mình…

https://thuviensach.vn

“Chắc người hiện giờ nuôi cậu rất giàu đúng không? Cậu xem có phải cũng nên chia tiền cho tôi không hả?” Lý Văn nói. Tiểu Nhuỵ là bạn của con gái Mạnh Kiến Kim, biết rất nhiều chuyện trong nhà Mạnh Kiến Kim, cũng biết chuyện Mạnh Ân ở chung với một người đàn ông từ thời Trung học, nhưng lại không biết rốt cuộc người đàn ông đó là ai. Cơ mà điều này không hề ảnh hưởng đến việc gã đòi tiền.

Mấy hôm nay hẹn hò cùng Tiểu Nhuỵ, thoắt cái mà gã đã tiêu hết tiền rồi. Bố mẹ gã không gửi nhiều tiền hơn được nữa, không đến đây đòi ít tiền của Mạnh Ân thì gã sẽ không thể hẹn hò cùng Tiểu Nhuỵ nữa!

Lý Văn đòi tiền Mạnh Ân, nhưng lại không hề biết ả minh tinh qua lại với gã, thật ra chính là Mạnh Manh con gái của Mạnh Kiến Kim. Mà Mạnh Manh kể rất nhiều chuyện của Mạnh Ân cho gã nghe, vốn cũng muốn nhắc đến Hàn Trọng Viễn, nhưng sau cùng sợ bị Hàn Trọng Viễn phát hiện sẽ trả thù nên không nói nữa, chỉ để Lý Văn đi đòi tiền Mạnh Ân.

Hàn Trọng Viễn hết sức hào phóng, tất nhiên trong tay Mạnh Ân có tiền, nhưng đó là tiền của Hàn Trọng Viễn. Hơn nữa cậu rất rõ ràng, tiền này cho một lần thì nhất định sẽ có lần hai lần ba, hơn nữa xem bộ dạng của Lý Văn, gã cũng không biết Hàn Trọng Viễn…

“Tôi không có tiền, cậu muốn nói thế nào thì nói.” Vừa dứt lời, Mạnh Ân rời trường ngay.

https://thuviensach.vn

Trong thời gian kế tiếp, Lý Văn lại đi tìm Mạnh Ân thêm nhiều lần nữa. Gã uy hiếp Mạnh Ân không đưa tiền thì sẽ nói chuyện của Mạnh Ân ra, cũng cho biết là nếu Mạnh Ân không có tiền thì đưa mấy thứ như đồng hồ đeo tay cho gã cũng được. Nhưng Mạnh Ân dầu muối không ăn, hơn nữa chương trình học của năm nhất còn kết thúc vào đúng lúc này.

Thi xong được thông báo nghỉ hè, Mạnh Ân thở phào nhẹ nhõm. Nhưng Lý Văn thì hết sức buồn bực, sau khi phát hiện không tìm thấy Mạnh Ân, gã chỉ có thể hậm hực thu dọn đồ đạc về nhà, dự định gặp Lý Thục Vân hỏi cho ra nhẽ chuyện này. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 89: Nghỉ Hè

Chuyện của Lý Văn, Mạnh Ân kể cho Hàn Trọng Viễn nghe từ đầu đến cuối. Nghe xong, Hàn Trọng Viễn lập tức cau mày.

Hắn không để Lý Văn trong mắt, nhưng nếu cứ mặc kệ kẻ như vậy thì chưa biết chừng sẽ ảnh hưởng đến Mạnh Ân. Còn làm sao Lý Văn biết được chuyện của Mạnh Ân… Gần như Hàn Trọng Viễn nghĩ ngay đến Lý Thục Vân suốt ngày đánh đập Mạnh Ân kia.

Tuy Hàn Trọng Viễn vẫn luôn bảo người gửi tiền cho Lý Thục Vân, nhưng cũng không thích người phụ nữ từng tổn thương Mạnh Ân đó. Bây giờ nghe nói Lý Văn uy hiếp Mạnh Ân đòi tiền, thì đã ghét lại càng ghét hơn.

Im lặng một lát, Hàn Trọng Viễn trực tiếp bảo người ngừng gửi ba nghìn tệ mỗi tháng cho Lý Thục Vân.

Nếu Lý Thục Vân đã không biết điều, thì hắn cần gì phải gửi tiền uổng công mỗi tháng?

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đưa ra quyết định hết sức nhanh chóng, thấy tâm trạng Mạnh Ân không vui vẻ lắm, lại lén gọi điện cho Trần Cảnh Đường – nay đã trở thành luật sư cấp cao nhất Duyên Mộng, để Trần Cảnh Đường sắp xếp mấy người đi uy hiếp Lý Văn một chút.

Hạng người nhát gan sợ phiền phức như Lý Văn, hắn chỉ cần tỏ ra đủ uy quyền thì tất nhiên đối phương sẽ chẳng dám gây sự nữa.

***

Cúp điện thoại, đầu Trần Cảnh Đường lại đầy vệt đen. Lần trước giúp xử lí chuyện của Lý Thục Vân thì cũng thôi, bây giờ anh đã trở thành luật sư danh tiếng được người khác hết sức quan tâm trong giới rồi, lại vẫn phải giúp tìm côn đồ đi uy hiếp một sinh viên nội trú…

Trần Cảnh Đường mang vẻ mặt nghiêm túc rời khỏi văn phòng. Sau lưng anh, mấy luật sư trợ lý đầy ắp hâm mộ.

“Là điện thoại của Boss lớn, Sir Trần được Boss lớn tín nhiệm thật đó.”

https://thuviensach.vn

“Lần này nhất định lại có việc rất quan trọng phải giao cho Sir Trần.”

Sau khi ra khỏi cửa, Trần Cảnh Đường quay lại lấy đồ nghe được những lời này, hoàn toàn cạn lời.

***

Vừa mới về đến nhà để nghỉ hè, Lý Văn đi chất vấn Lý Thục Vân ngay. Lý Thục Vân vẫn muốn giấu giếm, nhưng nói năng ấp úng, vừa nhìn là đã biết bà ta nói dối rồi.

“Cô cả, cô đừng lừa con nữa. Mạnh Kiếm Kim ngồi tù rồi, tiền hàng tháng của cô là Mạnh Ân cho đúng không? Nó mới bao nhiêu tuổi? Căn bản không có thu nhập, nếu không phải được người ta nuôi thì làm sao có nhiều tiền như thế?” Lý Văn hỏi, trong lời nói lẩn khuất ghen tị. Trông bề ngoài Mạnh Ân đó cũng chả ra gì, sao lại có người để ý đến nó cơ chứ? Cho Lý Thục Vân mỗi tháng ba nghìn tệ, cộng thêm học phí và tiền tiêu vặt hàng ngày của Mạnh Ân, lại còn những món đồ xa xỉ kia của Mạnh Ân nữa, e rằng mỗi năm người bao nuôi Mạnh Ân phải tốn đến một trăm nghìn!

https://thuviensach.vn

Một trăm nghìn lận! Đã đủ để mua nhà ở thị trấn họ luôn rồi, tại sao không có ai để ý đến mình cơ chứ?

Lý Thục Vân không biết suy nghĩ của Lý Văn, bấy giờ bà ta cực kì chột dạ, cũng kinh ngạc hết sức: “Mạnh Kiến Kim ngồi tù rồi?”

“Mạnh Kiến Kim đã ngồi tù từ lâu rồi.” Lý Văn đáp, sau khi gã nghe Mạnh Manh kể thì đã cố ý đi điều tra, đây là sự thật.

“Sao ông ta lại ngồi tù? Chuyện này làm sao có thể…” Lý Thục Vân hơi mông lung, nghĩ đến tiền mình nhận được từ trước đến nay, bà ta cứ tưởng những thứ đó là Mạnh Kiến Kim cho, cứ nhận hết sức thản nhiên, bây giờ lại hơi mờ mịt. Thật ra Lý Thục Vân không có tình cảm sâu sắc với Mạnh Kiến Kim lắm, lúc nào cũng quay cuồng giữa cơm áo gạo tiền, tất nhiên bà ta không có tâm trạng nghĩ đến tình yêu gì rồi. Năm đó nhất quyết không chịu ly hôn, suy cho cùng chỉ vì nền giáo dục được nhận từ nhỏ khiến bà ta cảm thấy không thể ly hôn mà thôi.

Bây giờ đã ly hôn rồi, bà ta lại càng không thèm để ý đến Mạnh Kiến Kim. Nhưng bỗng dưng nghe được loại chuyện này, bà ta vẫn hơi bối rối.

“Lẽ nào cô vẫn chưa biết? Không phải cô ly hôn được chia rất nhiều tiền à? Chả lẽ Mạnh Ân không đưa cho cô?” Lý Văn lại hỏi.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân có đưa! Bây giờ bản thân mình còn có hai căn nhà nữa kìa! Mai sau cũng có thể nhận rất nhiều lương hưu! Lý Thục Vân không muốn Lý Văn vu oan cho Mạnh Ân, nhưng phải chịu áp bức bấy lâu đã khiến bà ta chả dám phản bác gì, cũng không muốn nói chuyện mình có nhà ra, chỉ đành bảo: “Mạnh Ân còn chưa tốt nghiệp thì lấy đâu ra tiền? Con đừng đi đòi tiền nó.”

“Ai bảo nó không có tiền? Đồng hồ nó đeo cũng phải mấy chục nghìn, bây giờ nó sống tốt ơi là tốt luôn.” Lý Văn không khỏi nghiến răng.

“Đó là người khác cho nó…”

“Thế thì có sao? Cô cả, cô gọi điện thoại cho nó, bảo nó về sau phụ trách tiền sinh hoạt của con.” Lý Văn nói.

“Không phải mỗi tháng con đã có hai nghìn tiền sinh hoạt rồi à?” Lý Thục Vân không kìm được lên tiếng, lương tháng của bố Lý Văn cũng chỉ có hơn một nghìn.

https://thuviensach.vn

“Thành phố lớn và cái chốn nhỏ bé này có thể giống nhau chắc? Trong trường bọn con có người mỗi tháng còn tiêu mười nghìn, không, tụi nó mua bừa món đồ thôi đã mấy chục nghìn rồi!” Lý Văn đáp, Đại học Z có rất nhiều người giàu, quần áo hàng ngày của những người đó, hơn mấy nghìn cũng chẳng hiếm, còn những người bình thường thì Lý Văn chưa bao giờ để ý đến.

Nhà họ Lý cũng có những người khác ở đó, nhưng nghe không hiểu ý của Lý Văn, bấy giờ rốt cuộc có người đi tới hỏi thăm, Lý Văn lập tức nói chuyện của Mạnh Ân ra. Nhất thời, Lý Thục Vân trở thành đối tượng bị tất cả mọi người sỉ vả. Mà họ sỉ vả Lý Thục Vân, không chỉ đòi tiền – đòi tiền thì cũng thôi, họ còn không quên tỏ ra khinh thường hành vi của Mạnh Ân.

Hầu hết người nhà họ Lý chưa từng nghe tới đồng tính luyến ái, phải nghe Lý Văn giải thích thì mới hiểu, dĩ nhiên cảm thấy rất ghét. Lý Thục Vân nghe những lời họ nói, cũng cảm thấy có lỗi với người thân.

Ầm ĩ một trận như vậy, gần như người nhà họ Lý đoạt lấy chiếc thẻ mỗi tháng được gửi ba nghìn tệ của Lý Thục Vân như lẽ đương nhiên, ngay cả một đồng cũng chả muốn để lại cho Lý Thục Vân. Nhưng đến đầu tháng bảy, khi đáng lẽ phải có tiền, bỗng dưng họ phát hiện căn bản không có tiền gửi vào thẻ.

Ban đầu những người này còn tưởng rằng mẹ Lý đưa thẻ giả, sau khi kiểm tra nhật kí giao dịch thì mới nhận ra, đúng là tháng này không có ai

https://thuviensach.vn

gửi tiền vào…

Vốn dĩ Lý Văn định nghỉ hè sẽ đi gặp bạn gái “Hựu Nhuỵ” của mình một lần, nhưng bây giờ tiền hàng tháng của Lý Thục Vân không nhận được, bố mẹ gã lại chưa lĩnh lương, gã cũng không dám đi nữa, sợ đến lúc bạn gái đưa gã tới chỗ đắt đỏ mà túi tiền của gã lại xẹp lép.

Không có việc gì làm, Lý Văn chỉ có thể vạ vật khắp thị trấn, nhưng không ngờ thoắt cái, đã bị người ta nện một gậy trên đầu rồi lôi vào một chiếc xe.

***

Lý Văn mất tích một ngày, sau khi về nhà việc đầu tiên chính là đòi nước đòi đồ ăn. Nhưng khi Lý Thục Vân bưng đồ ăn đến cho gã, gã lại nhìn Lý Thục Vân luôn gọi dạ bảo vâng một cách run rẩy mà chẳng dám ăn.

Lý Văn sợ rồi, sợ thật rồi. Gã lớn đến nhường này, vì là cháu trai trưởng của nhà họ Lý nên vẫn luôn được cả nhà chiều chuộng, sống sung sướng từ bé, hơn nữa từ nhỏ gã đã khôn lanh, trước giờ chưa từng đánh nhau!

https://thuviensach.vn

Nhưng hai ngày nay, gã không chỉ bị đánh, mà một ngụm nước cũng không được uống!

Lý Văn lẩy bà lẩy bẩy ăn xong, run giọng nói: “Chúng ta đừng đi chọc Mạnh Ân nữa, đừng đi chọc nó, nếu không chúng giết con mất…”

Đáng sợ quá đi mất, nếu gã không nghe lời thì những kẻ đó sẽ giết gã, nhất định sẽ giết gã!

“Tiểu Văn, chả lẽ con mất tích là vì thằng Mạnh Ân trời đánh đó? Nhà mình đi báo cảnh sát ngay mới được.” Mẹ Lý Văn quýnh hết cả lên.

“Mẹ đừng đi, nếu mẹ báo cảnh sát thì chúng sẽ giết con mất!” Lý Văn sắp khóc đến nơi, cực kì hối hận vì mình đã chọc vào Mạnh Ân, nếu gã không đi đòi tiền Mạnh Ân thì những kẻ đó cũng không đến uy hiếp gã, còn ngừng gửi tiền cho Lý Thục Vân nữa.

Chờ sau khi tựu trường, gã phải đi nhắc nhở Nhuỵ Nhi một chút mới được, để Nhuỵ Nhi đừng bất cẩn nói sai rồi bị liên luỵ… Lại nói, may mà gã đã đẩy hết mọi chuyện lên Lý Thục Vân, những kẻ đó cũng tưởng Lý Thục Vân nói cho gã biết chuyện của Mạnh Ân, nếu không chắc chắn Nhuỵ Nhi cũng sẽ chịu tội.

https://thuviensach.vn

Lý Văn nghĩ mình không khai ra Nhuỵ Nhi, cảm thấy mình giống như một anh hùng vậy. Chỉ là ngay sau đó, nhớ đến việc những kẻ đó hành hạ gã, gã lại bắt đầu run rẩy.

Sau này nhìn thấy Mạnh Ân, nhất định gã sẽ đi đường vòng!

Lý Văn bị doạ sợ, Hàn Trọng Viễn cũng biết được tình hình cụ thể ở nhà họ Lý.

Lúc nào cũng mang gương mặt tươi cười, Trần Cảnh Đường đặt mấy tấm ảnh trước mặt Hàn Trọng Viễn: “Tôi tìm người đi doạ Lý Văn một chút, cậu ta rất nhát gan, chắc sau này sẽ không dám gây sự nữa. Vì cậu ta gặp chuyện mà Lý Thục Vân đã bị đánh một trận, bây giờ cuộc sống rất tồi tệ.” Trần Cảnh Đường nói. Bây giờ Lý Thục Vân vẫn chưa đến tuổi nhận lương hưu, không có ba nghìn tệ mỗi tháng thì cũng như không có thu nhập. Mà bố Lý và mẹ Lý, sao có thể đối xử tốt với người con gái ăn không ngồi rồi? Bây giờ cuộc sống của Lý Thục Vân đúng là nước sôi lửa bỏng.

“Vậy là được rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp, dù sao Lý Thục Vân cũng là mẹ của Mạnh Ân, hắn cũng không thể làm quá được.

https://thuviensach.vn

Giải quyết xong chuyện của Lý Văn, Hàn Trọng Viễn tranh thủ đưa Mạnh Ân đi thăm căn nhà nhỏ cách khu nghiên cứu không xa. Căn nhà này ngay gần khu nghiên cứu, bên cạnh có công trường đang xây dựng.

"Anh dẫn em đến đây làm gì vậy?" Mạnh Ân khó hiểu nhìn Hàn Trọng Viễn.

"Tuy bây giờ chỗ này hơi hẻo lánh, nhưng chính phủ thành phố H đã có quyết định quy hoạch khu vực này, dự định phát triển thành khu dân cư, thế nên sẽ càng ngày càng có nhiều nhà cửa ở đây. Vì có khu nghiên cứu của Duyên Mộng, nên sẽ có có cả văn phòng, sau cùng chắc chắn sẽ phát triển thành một khu vực sầm uất…" Hàn Trọng Viễn nói, phát hiện vẻ mặt Mạnh Ân vẫn không hiểu gì, cuối cùng giải thích, "Căn nhà này anh để lại cho em, chờ em tốt nghiệp Đại học thì có thể mở một bệnh viện thú y ở đây."

Hàn Trọng Viễn không muốn Mạnh Ân học cao hay tiếp xúc với nhiều người quá, tất nhiên cũng không thể để cậu ở Duyên Mộng, nhưng hắn lại không muốn cách cậu quá xa… Không thể nghi ngờ, mở bệnh viện thú y ở nhà là thích hợp nhất.

Đến lúc đó hắn tuyển cho Mạnh Ân hai người phụ nữ trung niên làm tiếp tân, để Mạnh Ân ở trong chỉ phụ trách làm phẫu thuật, trang bị thêm camera các kiểu… Hàn Trọng Viễn càng nghĩ càng thấy hài lòng.

https://thuviensach.vn

“Nhà tốt như này cho thuê sẽ nhiều tiền lắm đúng không anh?” Mạnh Ân kinh ngạc, căn nhà trước mặt này đằng sau còn có sân rộng, vừa nhìn đã thấy hết sức sang trọng, mở nhà hàng cũng đủ…

“Dù sao anh cho em rồi.” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái, thật ra căn nhà này cũng coi như nằm trong khu nghiên cứu, hắn cố ý chừa ra cho Mạnh Ân chứ không phải cho thuê.

Bỗng nhiên Mạnh Ân cảm thấy áp lực rất lớn. Học viện nông nghiệp Đại học Z không coi là kém cỏi trong nước, bên trong cũng có nhiều loại nghiên cứu, kiến thức chuyên ngành cậu học rất sâu rộng nhưng cũng không hợp để mở bệnh viện thú y… Xem ra sau này cậu phải học nhiều kiến thức liên quan hơn mới được.

“Được rồi, trước cứ như vậy đã. Trịnh Kỳ làm ra một cái weibo em đã biết chưa? Có thể tải app về di động đăng kí, anh định đăng kí một tài khoản, em cũng đăng kí một cái, sau đó làm người đầu tiên follow anh.” Hàn Trọng Viễn chợt nhớ ra một chuyện.

Hắn đăng kí weibo chủ yếu là để quảng cáo, e không thể follow Mạnh Ân. Hắn cũng lười tạo clone, nhưng dù như vậy thì nhất định Mạnh Ân cũng phải trở thành người đầu tiên follow hắn.

https://thuviensach.vn

“Weibo là gì ạ?” Mạnh Ân khó hiểu hỏi.

“Là app có thể dùng để quảng cáo, em đăng kí một tài khoản, đăng lên ít ảnh chó mèo, để người khác biết em là bác sĩ thú y. Đến lúc bệnh viện thú y khai trương, chưa biết chừng người khác sẽ tìm tới. Cơ mà nhất định em phải nhớ không được đăng ảnh mình lên, tránh để lộ tin tức.” Hàn Trọng Viễn khuyên, dẫu hắn không nói thì đằng nào Trịnh Kỳ cũng sẽ giật dây Mạnh Ân đăng kí. Nếu đã vậy thì chi bằng hắn dặn dò Mạnh Ân từ trước.

Mạnh Ân cẩn thận ghi nhớ trong lòng, ra quyết tâm phải bắt đầu quảng cáo cho bệnh viện thú y ba năm nữa mới mở được của mình – nhất định cậu không thể làm Hàn Trọng Viễn thất vọng. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 90: Bất Ngờ

Từ sau khi nghe Hàn Trọng Viễn nhắc đến weibo, Trịnh Kỳ bèn tạm dừng nghiên cứu app trò chơi mà bắt đầu tìm tòi thứ này.

Tuy đã có một ý tưởng, nhưng muốn hoàn thành một sản phẩm như thế cũng cần rất nhiều thời gian. Vừa hay đúng lúc này, Trịnh Kỳ nghe nói ở nước ngoài đã có người làm ra trang web tương tự.

Trịnh Kỳ cố ý đi nước ngoài một chuyến, gặp mặt chủ sở hữu trang web kia, sau đó lại liên hệ với một công ti mạng trong nước – bấy giờ đã thiết kế ra blog hết sức thành công, sau cùng hợp sức ra mắt weibo.

Chia cho người khác một miếng bánh như vậy, ban đầu Đàm Phi Dược hơi không vui, nhưng Trịnh Kỳ trấn an hắn rằng: “Từ khi đăng kí đến nay Duyên Mộng cũng chỉ trải qua mấy năm, nếu cái gì chúng ta cũng muốn độc tài, liệu anh có dám chắc người khác sẽ không phản kích? Hơn nữa nếu ta không hợp tác cùng người khác, e rằng weibo cũng chỉ là sản phẩm có thể sử dụng được trên di động của Duyên Mộng mà thôi. Nhưng nếu hợp tác với họ, thì công việc trên máy tính cũng chả cần ta phải quan tâm, chắc chắn họ sẽ giúp ta quảng cáo.”

https://thuviensach.vn

Công ti này của y chủ yếu làm app di động, không hề am hiểu việc vận hành trang web, muốn đưa ra weibo một cách nhanh chóng thì dĩ nhiên phải hợp tác cùng người khác. Nếu không, dù họ có cho ra mắt weibo, chỉ cần mấy tay đầu sỏ về internet trong nước "nương theo chiều gió", họ cũng sẽ bị chèn ép không còn chỗ sống.

Hàn Trọng Viễn cũng đồng ý với suy nghĩ này của Trịnh Kỳ. Ở kiếp trước của hắn, thật ra những công ti mạng lớn trong nước kia không phải là người đầu tiên làm ra mạng xã hội như weibo. Nhưng sau khi họ cho ra mắt mạng xã hội tương tự, thì công ti nhỏ làm ra ban đầu cũng không có cách nào tồn tại được nữa.

Thà rằng kéo công ti lớn về cùng chiến tuyến ngay từ ban đầu, còn hơn sau này phải tranh giành thị trường với nhau. Về sau khi toàn dân đã chấp nhận weibo, thì nghĩ cách để tỉ lệ chiếm lĩnh trên thị trường đạt đến gần như trăm phần trăm là được.

Weibo hợp tác cùng người khác, thậm chí công ti mạng lớn kia còn yêu cầu dùng logo của công ti họ, nên khi xuất hiện app di động, thì trên máy tính cũng đồng thời hiện hữu weibo.

Tất nhiên, điều này không có nghĩa là Trịnh Kỳ chịu thiệt. Công ti mạng kia rất coi trọng tiềm năng phát triển của weibo, quảng cáo đủ điều cho weibo, thậm chí trong ngày đầu tiên weibo xuất hiện còn liên hệ cho rất

https://thuviensach.vn

nhiều minh tinh vào đăng kí. Vì thế weibo vừa xuất hiện, số người đăng kí bắt đầu tăng nhanh như nước giếng phun.

Mà người sử dụng di động Mộng Tưởng thì hầu hết đều tải app này xuống, vì trên diễn đàn chính thức của Duyên Mộng đã quảng cáo, càng vì bên phía Duyên Mộng cho biết, chủ tịch Hàn Trọng Viễn của họ sẽ đi đầu đăng kí weibo.

Lúc đăng kí weibo, Hàn Trọng Viễn dùng nickname hết sức bình thường, hắn nói cho Mạnh Ân trước tiên, để Mạnh Ân follow mình, sau đó mới đổi tên thành Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn, cũng liên hệ với Trịnh Kỳ để xác minh thân phận.

Thấy Hàn Trọng Viễn đổi tiên, Mạnh Ân cũng muốn đổi thành "Bác sĩ thú y Mạnh Ân", kết quả bị Hàn Trọng Viễn gạt bỏ ngay: "Tình huống của em không giống anh, em không được dùng tên thật… Em nghĩ xem, dùng tên thật bị người khác thấy thì sẽ rất khó xử đúng không?"

Mạnh Ân suy nghĩ một lát, phát hiện nếu bạn học của mình nhìn thấy thì đúng là sẽ hơi ngại thật: "Vậy phải đổi thế nào ạ?"

Phải đổi thế nào? Đổi thành "Người đàn ông của Hàn Trọng Viễn", "Trọng Viễn em muốn sinh con cho anh" các kiểu là tốt nhất. Chỉ là bây giờ

https://thuviensach.vn

trên mạng còn rất ít người nhiệt tình như vậy, chắc chắn Mạnh Ân cũng không chịu, nên hắn cũng chỉ có thể nghĩ trong đầu mà thôi: “Đổi thành ‘Bác sĩ thú y Nguyên Ân’, sau này bệnh viện thú y của em cũng đặt tên là Nguyên Ân.”

Mạnh Ân không có ý kiến gì, rất nhanh đã đổi tên xong, Hàn Trọng Viễn đưa di động của mình cho cậu: “Em chụp ảnh cho anh làm hình đại diện, còn em thì lên mạng tìm ảnh động vật làm hình đại diện.” Hàn Trọng Viễn nói, sau này hắn không định đăng ảnh của mình lên weibo, dẫu sao avatar cũng phải xử lí một chút, để tiện hút fan.

Hắn không tới mức đẹp trai quá quắt, nhưng cộng thêm giá trị con người, vào mười năm sau nhất định chính là một ông xã quốc dân.

Mạnh Ân không giỏi chụp ảnh lắm, nhưng cầm di động đối diện với gương mặt của Hàn Trọng Viễn, lại chụp được bức ảnh đẹp nhất trong mấy năm nay của Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn trong hình không lạnh lùng và bất nhẫn, trong đôi mắt sâu hút kia tràn ngập tình cảm, tuy trên mặt không cười, nhưng dịu dàng hơn bình thường rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không để ý bức ảnh này của mình có vấn đề gì, trực tiếp đặt làm avatar. Cũng đúng lúc này, Trịnh Kỳ gọi điện cho Mạnh Ân bảo cậu đăng kí weibo: “Bây giờ có nhiều minh tinh đăng kí lắm rồi, cậu đăng kí xong có thể follow họ, tất nhiên quan trọng nhất là phải follow tôi đó! Sau này cũng nhớ phải bình luận cho tôi nha.”

“Em đăng kí rồi.”

“Có muốn chứng thực không?” Trịnh Kỳ hỏi, Mạnh Ân là cổ đông lớn trong công ti này của y, muốn chứng thực cũng chỉ cần một câu là được.

“Không cần đâu ạ.” Mạnh Ân không hề biết mình còn có cổ phần trong weibo, từ chối ngay. Bây giờ cậu chưa có thân phận gì cả, cũng không cần thiết phải chứng thực.

Trịnh Kỳ cũng không miễn cưỡng, nói thêm mấy câu thì vội vàng cúp máy ngay – weibo vừa mới ra mắt, bây giờ y rất bận.

Mạnh Ân cúp máy, tìm kiếm trên di động một lát, quả nhiên tìm được weibo của Trịnh Kỳ, được chứng thực là chủ tịch kĩ thuật của công ti lớn nào đó, ảnh đại diện là hình chụp chân dung, người đàn ông trong hình đẹp gần như không có một chút khuyết điểm nào.

https://thuviensach.vn

Đồng thời, khác với những người khác chỉ đăng một đến hai weibo, Trịnh Kỳ đã đăng mấy cái rồi. Cái thứ nhất là“Bắt đầu sử dụng weibo”cộng thêm một bức ảnh tự sướng. Cái thứ hai là ảnh chụp bữa sáng phong phú, cộng thêm một câu“Hôm nay bận quá, đến giờ mới ăn sáng”,đằng sau là mấy chuyện vụn vặt cộng thêm một ít ảnh.

Hình đại diện của Trịnh Kỳ thật sự quá đẹp trai, có lẽ chính vì nguyên nhân này nên rất nhiều người follow y, bên dưới cũng rất nhiều người hỏi y có phải là minh tinh hay không. Nhưng y vốn dĩ không phải minh tinh, mà lại là một trong những người sáng lập weibo…

Những người dùng mới đăng kí weibo đó phát hiện ra điều này, rất nhiều người hết sức phấn khích, thi nhau follow Trịnh Kỳ, còn nhờ Trịnh Kỳ mà học được cách sử dụng weibo, share ảnh như vũ bão.

“Em đừng bắt chước anh ta.” Hàn Trọng Viễn lập tức cảnh cáo Mạnh Ân, lại hơi bất mãn – weibo của hắn dùng để quảng cáo, hắn đã quyết định không follow bất cứ ai rồi, nhưng vẫn muốn lặng lẽ follow Mạnh Ân. Ngặt nỗi bây giờ weibo chưa có chức năng này, hắn chỉ có thể gửi tin nhắn cho Trịnh Kỳ, để Trịnh Kỳ cân nhắc.

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ đang bận sứt đầu mẻ trán đọc tin nhắn của Hàn Trọng Viễn thì đầu đầy vệt đen, không biết đầu óc của Hàn Trọng Viễn chứa những gì mà ý tưởng này cứ tiếp nối ý tưởng kia. Song y cũng không thể dùng hết tất cả các ý tưởng cùng một lúc được – dù sao phải từ từ làm thì mới có thể đem đến cảm giác mới mẻ cho người sử dụng weibo…

Sau khi weibo xuất hiện, ngoài đăng một ít weibo quảng cáo ra thì Hàn Trọng Viễn không hề vào tài khoản weibo của mình, song ngày nào cũng phải lấy di động của Mạnh Ân, xem xem Mạnh Ân đã đăng những gì.

Weibo của Mạnh Ân và weibo của Trịnh Kỳ chính là hai thái cực đối lập hoàn toàn, từng bài đăng của cậu đều mang theo tính chất học thuật, vô cùng tẻ nhạt, còn không hề đăng ảnh chó mèo theo như ý kiến của Hàn Trọng Viễn, nên căn bản không có ai follow.

Hàn Trọng Viễn cũng không nhắc nhở Mạnh Ân, nhân dịp Mạnh Ân nghỉ hè thì quyết định đi ra nước ngoài. Còn tại sao phải nhân dịp Mạnh Ân nghỉ hè mới đi công tác, tất nhiên là vì muốn đưa Mạnh Ân theo.

Chuyến công tác lần này của Hàn Trọng Viễn, chủ yếu là để lựa chọn nhà máy mới cho di động Mộng Tưởng. Tuy khu sản xuất di động Mộng Tưởng nằm ở thành phố H, nhưng muốn cung ứng toàn thế giới thì không đủ được. Vì thế hắn muốn xây thêm mấy khu sản xuất nữa ở nước ngoài, còn thoả thuận việc làm ăn với mấy quốc gia chưa nhập khẩu di động Mộng Tưởng nữa.

https://thuviensach.vn

Vì trước kia MP3 và MP4 của Duyên Mộng từng xuất khẩu, nên việc làm ăn này hết sức thuận lợi.

Duyên Mộng phát triển vô cùng nhanh chóng, mà lúc này, một số nhà máy điện thoại di động khác cũng bắt đầu sản xuất smartphone.

Di động Mộng Tưởng là Hàn Trọng Viễn tham khảo chiếc di động được ưa thích nhất đời sau để chế tạo nên, không chỉ tiện dụng mà bề ngoài cũng rất đẹp. Những công ti kinh doanh điện thoại di động này không muốn bắt chước thiết kế của di động Mộng Tưởng, lại không thể sử dụng hệ thống mà Hàn Trọng Viễn phát triển, nên bắt đầu áp dụng một số thiết kế và hệ thống khác. Sau khi đưa ra thị trường thì sản lượng tiêu thụ cũng bình thường, trong khi đơn đặt hàng của Duyên Mộng lại càng ngày càng nhiều…

Bây giờ tham vọng của Duyên Mộng lớn dần, thành lập khu sản xuất, gần như không thể tính toán lượng vốn hao phí. Trước tình hình này cách tốt nhất cho Duyên Mộng chính là đưa công ti ra thị trường chứng khoán. Một khi đưa ra trường chứng khoán thì với độ hot của Duyên Mộng hiện giờ, chắc chắn họ có thể lấy đủ vốn liếng, tiến hành mở rộng quy mô.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hàn Trọng Viễn không hề có ý định ấy, bây giờ tất cả Duyên Mộng đều do hắn đại diện, hắn có thể che giấu sự tồn tại của cổ đông lớn nhất là Mạnh Ân, nhưng nếu đưa ra trường chứng khoán thì muốn tiếp tục làm vậy là điều không dễ…

Cuối cùng Hàn Trọng Viễn chọn cách vay vốn và vay tiền từ chỗ Tiền Mạt. Cũng chính vì hắn làm như vậy, nên khi Hàn Thận và Hàn lão gia tử thay phiên nhau gọi điện xin lỗi Tiền Mạt, nói muốn vay tiền, Tiền Mạt đành hữu tâm vô lực.

Rốt cuộc nhà họ Hàn vẫn có tiềm lực, trước kia khi nhà đất ở thành phố B còn chưa tăng giá, họ đã thu mua một ít, Hàn lão gia tử còn thích chơi đồ cổ, nên sau khi bán đi mấy thứ thì Hàn Thị cũng có đủ vốn để ứng phó với nguy cơ.

Tiền tiêu vặt của Hàn Hành Diểu lại bị giảm bớt lần nữa, thậm chí mẹ của y còn cố ý tìm y căn dặn, bảo y nhất định không được cho Thiệu Hồng Cẩn tiền để Thiệu Hồng Cẩn đi gây dựng sự nghiệp. Mà trên weibo, Hàn Trọng Viễn đã trở thành nhân vật được đông đảo thanh niên săn đón.

Thấy Hàn Trọng Viễn share một bài đăng về việc Duyên Mộng chọn khu sản xuất ở châu Mỹ, hắn được rất nhiều người ngợi khen là làm rạng danh nước nhà, ngay cả giới truyền thông cũng đưa tin này lên đầu trong bản tin kinh tế, sắc mặt Hàn Hành Diểu tức thì méo mó.

https://thuviensach.vn

Im lặng hồi lâu, y dùng chiếc smartphone do một công ti điện thoại lâu năm sản xuất gọi cho Lý Hướng Dương: “Cậu có thể hành động rồi.”

Cúp máy xong, Hàn Hành Diểu ném chiếc di động trên tay vào tường, di động vỡ tung ra năm bảy miếng không thể dùng được nữa, y lấy sim điện thoại ra, nhét vào một chiếc di động hình tròn có kiểu dáng hơi kì lạ khác.

Bây giờ trong giới con ông cháu cha ở thành phố B, bất kể là con nhà quan hay con nhà giàu thì hầu hết đều dùng di động Mộng Tưởng. Nhưng y vừa nhìn chiếc di động kia là đã giận, chỉ có thể lấy cớ muốn dùng thử các loại di động mới ra mà thường xuyên đổi máy…

***

Kỳ nghỉ hè sắp kết thúc, Hàn Trọng Viễn lại đi gặp một số sếp lớn, thậm chí còn nhận được vài lời khen.

Đây là điều không thể tránh được, như Tiền Mạt vậy, cô khiêm tốn hết sức, nhưng trong trường hợp nào đó cũng không thể không tham gia, mấy người nào đó cũng không thể không gặp, thậm chí cô còn từng xuất hiện

https://thuviensach.vn

nhiều lần trên bản tin của CCTV… Chính vì thấu hiểu điều này, biết bản thân sớm hay muộn cũng sẽ vượt ra xa tầm biên giới, nên Hàn Trọng Viễn mới có thể ngẩng cao đầu ra sân.

Tất nhiên hắn ngẩng cao đầu, nhưng Mạnh Ân lại được hắn che giấu rất kĩ. Để đề phòng người khác phát hiện hắn không thể ăn đồ bên ngoài, hắn còn lấy lí do dị ứng cồn mà từ chối tất cả các bữa tiệc, sau đó cho vệ sĩ mang cặp lồng giữ nhiệt và phích trà theo.

Vì điều này mà vị sếp lớn tôn sùng lối sống tiết kiệm nào đó còn khen hắn, cảm thấy hắn có sự nghiệp lớn như vậy mà không hề xa xỉ, rất đáng được tuyên dương.

***

Nghỉ hè kết thúc, các hạng mục công việc của Hàn Trọng Viễn cũng tạm dừng. Mạnh Ân vẫn luôn theo Hàn Trọng Viễn đi khắp nơi và được sắp xếp ở trong khách sạn khác, bấy giờ cũng trở lại trường học.

“Mạnh Ân, đồ ăn trong căng tin tăng giá rồi.” Ngày đầu tiên tựu trường, Tôn Minh Đạt vừa gặp Mạnh Ân thì không kìm được ai oán nói.

https://thuviensach.vn

Đại học Z là một trường Đại học rất lớn, tuy hương vị của món ăn trong căng tin không hảo hạng là bao, nhưng giá cả thì rất rẻ. Nhiều khi món rau chỉ một tệ một phần, mua năm hào cơm và một phần rau, một số người chỉ cần một tệ rưỡi là có thể ăn no, còn có thể lấy một bát canh miễn phí.

Tất nhiên, người ăn như vậy chỉ là số ít, hầu hết mọi người đều dùng năm đồng mua hai món một mặn một chay, thậm chí nhiều hơn, còn sẽ đổi món hàng ngày để cải thiện khẩu vị. Người có tiền hơn, thì cùng lắm cũng chỉ ăn thêm ít món xào.

Tôn Minh Đạt vẫn luôn là cậu sinh viên tiết kiệm nhất trong lớp, tuy cậu đi làm kiếm tiền, nhưng vẫn không nỡ tiêu nhiều, luôn tiết kiệm để dành học phí. Thỉnh thoảng vẫn là Phùng Huyên không chịu nổi nữa mới mua món mặn ăn chung với cậu.

“Tăng bao nhiêu?” Mạnh Ân tò mò hỏi.

“Món chay ít nhất một tệ hai, bánh trứng hồi xưa chỉ một tệ năm bây giờ cũng phải hai tệ.” Tôn Minh Đạt đáp, Phùng Huyên có ăn trăm cái bánh trứng cũng không biết chán, sáng nào cậu cũng mua một cái bánh trứng cho Phùng Huyên nên ấn tượng hết sức sâu sắc.

https://thuviensach.vn

“Thời buổi này cái gì cũng tăng giá.” Mạnh Ân gật đầu, nếu không nhờ Hàn Trọng Viễn thì có lẽ bây giờ ngay cả ăn cơm cậu cũng không ăn nổi.

“Ầy, sau này mỗi tháng tớ phải gửi thêm tiền vào thẻ cơm mới được.” Tôn Minh Đạt bắt đầu ghi chép vào sổ tay.

“Tôn Minh Đạt, có nhiều thứ có thể tiết kiệm, nhưng nhiều thứ thì bỏ qua đi, chuyện ăn uống anh cũng đừng tiết kiệm quá.” Phùng Huyên không kìm được nhắc nhở, bây giờ trong trường có rất nhiều người thừa dinh dưỡng, nhưng chắc chắn Tôn Minh Đạt không phải là một trong số đó.

Tôn Minh Đạt cười, nhưng rõ ràng chẳng để tâm, Phùng Huyên chỉ có thể bất đắc dĩ vỗ vai cậu một cái.

***

Bắt đầu từ năm hai thì chuyên ngành được phân hoá hơn, mọi người phải tự xác định chuyên ngành cụ thể kế tiếp. Sau khi xác định hướng đi kế tiếp của mình, Mạnh Ân còn bắt đầu đọc và tìm hiểu sách liên quan đến thú y. Loại sách này trong nước có rất ít, một số quyển cậu phải nhờ Trịnh Kỳ mua ở nước ngoài mới được.

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân, thầy biết trò học tập rất chăm chỉ, nếu trò tham gia nhiều hoạt động hơn thì mai sau học viện chúng ta trao đổi sinh viên với trường học ở nước ngoài, thầy có thể tiến cử trò đi, cũng có chỗ tốt cho tương lai của trò.” Lãnh đạo trong khoa tìm Mạnh Ân đến.

“Không cần đâu thưa giáo sư, em không thích như vậy lắm.” Mạnh Ân đầy áy náy từ chối.

“Trò giống thầy thật đó, hồi xưa đi học thầy cũng chỉ thích nghiên cứu thôi, thầy sẽ giúp trò xem xem, tương lai có chỗ nào hợp với trò.” Giáo sư kia lại nói.

Mạnh Ân càng ngại hơn, kiến thức chuyên ngành của cậu rất vững, nhưng bây giờ đã quyết định tốt nghiệp xong sẽ đi mở bệnh viện thú y ngay rồi…

Ra khỏi văn phòng của thầy giáo, Mạnh Ân còn hơi ngơ ngẩn, sau đó bắt gặp Lý Văn đi từ phía đối diện về phía mình.

“Mạnh Ân.” Lý Văn nhìn Mạnh Ân bằng vẻ mặt phức tạp.

https://thuviensach.vn

“Có chuyện gì không?” Mạnh Ân hỏi, sau khi vào học kỳ mới thì Lý Văn bắt đầu trốn tránh cậu. Cậu biết quá nửa là Hàn Trọng Viễn đã làm gì đó, nhưng cũng không tra hỏi, chẳng biết bây giờ tại sao Lý Văn lại tìm cậu nói chuyện.

“Lý Thục… Cô cả đến thành phố H, muốn gặp cậu đó.” Lý Văn đáp.

“Bà ấy… Ở đâu?” Mạnh Ân hỏi, tuy lần ly biệt trước kia Mạnh Ân đã chuẩn bị sẵn tinh thần cả đời không gặp lại nữa, nhưng dẫu sao Lý Thục Vân cũng là mẹ của cậu. Lý Thục Vân đối xử không tốt với cậu thế nào đi nữa, thì trong mười mấy năm chưa có sự xuất hiện của Hàn Trọng Viễn, cậu và Lý Thục Vân cũng đã sống nương tựa vào nhau. Hơn nữa tuy Lý Thục Vân đánh mắng cậu, nhưng thật sự đã nuôi cậu trưởng thành.

“Đang ở phòng chờ ngoài kia, cậu đi theo tôi.” Lý Văn bảo.

“Cậu đợi chốc đã.” Mạnh Ân nói, lấy điện thoại ra nhắn tin cho Hàn Trọng Viễn – Hàn Trọng Viễn đã dặn cậu bất kể làm gì cũng phải báo cho hắn biết.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh Hàn Trọng Viễn đã nhận được tin nhắn, nhìn những chữ trên màn hình điện thoại, hắn khẽ cau mày. Quá nửa là vì không có tiền nên Lý Thục Vân mới đến tìm Mạnh Ân, hạng đàn bà này… Hàn Trọng Viễn đã học được cách thích ứng với việc nhún nhường, tất nhiên sẽ không cấm Mạnh Ân gặp mẹ, nhưng vẫn quyết định tự mình đi xem, đề phòng Mạnh Ân bị bắt nạt.

Báo với Tề An An một câu, Hàn Trọng Viễn cầm áo khoác của mình lên rồi ra ngoài.

Mà ở bên kia, Mạnh Ân theo Lý Văn đi tới phòng chờ, giữa đường còn có một vệ sĩ không biết từ đâu ra theo sau cậu.

Lý Văn nhìn vệ sĩ bên cạnh Mạnh Ân một cái, càng ghen tị hơn. Tại sao số Mạnh Ân lại sướng như thế? Trước kia có một ông bố tốt thì cũng thôi, bố ngồi tù rồi còn có thể tìm ngay một đại gia mà tiếp tục sống tốt… Vệ sĩ cơ đấy, từ trước đến giờ gã mới chỉ nghe nói chứ chưa từng thấy tận mắt, mấy cái đứa khoa quản trị kinh doanh lái xe sang đi học kia cũng không có vệ sĩ nữa kìa!

Cơ mà chuyện này không kéo dài lâu đâu, dù người đó chiều chuộng Mạnh Ân đến đâu, thì chắc chắn người nhà của hắn cũng không cho phép một kẻ thấp hèn như Mạnh Ân làm hư hỏng con trai họ!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Lý Văn hiện lên nụ cười trên nỗi đau khổ của người khác, mà bấy giờ, đã đến phòng chờ rồi.

“Cô cả đang ở trong đó.” Lý Văn đưa Mạnh Ân vào một căn phòng, vừa mới bước vào đã nhảy sang bên cạnh.

Mạnh Ân thoáng nhận ra có điều gì đó bất ổn, bỗng dưng cảm thấy sau gáy tê rần, cả người lập tức mềm oặt trên đất. Hình ảnh sau cùng trong trí nhớ, là mấy kẻ thình lình xông ra đánh vệ sĩ theo tới ngã gục… Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 91: Bắt Cóc

Khu nghiên cứu của Duyên Mộng rất gần Đại học Z, Hàn Trọng Viễn đi tới phòng chờ cũng chẳng mất bao nhiêu thời gian.

Sắp phải gặp lại người đàn bà chua ngoa Lý Thục Vân kia rồi, Hàn Trọng Viễn hơi không vui, đúng lúc ấy, chẳng biết tại sao tim hắn chợt nhiên tăng nhịp…

“Họ ở đâu?” Hàn Trọng Viễn cau mày nhìn người bên cạnh, đó là một trong những vệ sĩ hắn cử đi theo Mạnh Ân. Hắn cử ra cả thảy là năm người bảo vệ Mạnh Ân, thay phiên đi theo cậu, đảm bảo ít nhất mỗi lần phải có ba người ở gần nơi cậu.

“Đang ở phòng chờ trên tầng, Trương Lục đi theo ạ.” Vệ sĩ kia đáp.

Không hiểu sao Hàn Trọng Viễn lại cảm thấy tim đập nhanh hơn, sải bước đi lên, hai vệ sĩ bên cạnh hắn thấy vậy thì lập tức chạy lên trước hắn để dẫn đường.

https://thuviensach.vn

“Không thấy cậu Mạnh đâu cả!” Bỗng nhiên một vệ sĩ nói.

Hàn Trọng Viễn biến sắc, suýt nữa thì loạng choạng ngã xuống đất.

“Trương Lục bị tiêm thuốc mê, trên người có vết đánh, cậu Mạnh không ở trong phòng, cửa sổ phòng thì mở.” Triệu Anh lời ít ý nhiều lên tiếng, đồng thời không quên cho người lần theo dấu vết đi tìm.

Mấy năm trước, anh cũng từng cho rằng Mạnh Ân chỉ là một cậu bé mà Hàn Trọng Viễn nuôi chơi, nhưng mấy năm nay lúc nào cũng đi theo Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, anh cũng hiểu rằng chắc chắn giữa hai người này không đơn giản như thế. Bây giờ không thấy Mạnh Ân đâu, chỉ e Hàn Trọng Viễn sẽ phát điên mất.

Đúng là Hàn Trọng Viễn sắp phát điên rồi, không ngờ Mạnh Ân lại bị bắt cóc!

Sau khi sống lại, vì được Tiền Mạt khuyên bảo, vì muốn sống yên bình bên Mạnh Ân mà hắn luôn kiềm chế bản thân, không làm bất cứ việc phạm pháp nào cả. Kết quả Mạnh Ân lại bị bắt cóc.

https://thuviensach.vn

“Liên lạc với tất cả những ai có thể đi tìm người, kiểm tra hết tất cả các camera xung quanh… Chờ đã, nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối không được chọc giận bọn bắt cóc, quan trọng nhất là giữ an toàn cho con tin.” Hàn Trọng Viễn dặn dò một câu thì bảo người đi theo Mạnh Ân kể lại hết những việc diễn ra khi đó.

“Nói vậy là cũng không thấy Lý Văn đâu hết? Còn Lý Thục Vân…” Ánh mắt Hàn Trọng Viễn sáng lên, “Các anh đi tìm người nhà họ Lý, bịa một lí do lừa cả nhà họ Lý ra ngoài khống chế!”

“Lần này cậu Mạnh bị bắt, chắc có người chuyên nghiệp tham gia, nếu không tiếng động sẽ chẳng nhỏ được như thế, bơm tiêm thuốc mê cũng không phải thứ mà người bình thường có thể có.” Một vệ sĩ khác nói, hạng người như Lý Văn tuyệt không có bản lĩnh lên kế hoạch bắt cóc.

“Hàn Hành Diểu, Lịch Tiếu Tiếu…” Hàn Trọng Viễn chậm rãi nói hai cái tên này ra, thà giết nhầm một nghìn lần cũng không thể bỏ sót!

Trước kia hắn không có thực lực đối đầu với chúng, có thực lực rồi thì lại sợ mấy sếp lớn có ấn tượng xấu về mình, vẫn chỉ đối đầu trong tối với Hàn Thị, ngầm gây một ít khó dễ với chúng. Còn bây giờ…

Sải bước ra ngoài, nắm tay Hàn Trọng Viễn càng lúc càng siết chặt.

https://thuviensach.vn

***

“Mày cũng có ngày hôm nay!” Lý Văn đi theo những tên bắt cóc lên một chiếc xe trông giống xe tải, nhìn người khác đặt Mạnh Ân vào rương rồi khiêng vào trong, nói một cách hả hê. Từ sau khi bị người ta bắt đi dạy dỗ, gã vẫn không dám xuất hiện trước mặt Mạnh Ân, cho đến khi người nhà của đại gia bao nuôi Mạnh Ân đến tìm mình.

Lại nói, nếu không phải những người đó nói thì gã cũng không biết, đại gia bao nuôi Mạnh Ân lại chính là Hàn Trọng Viễn dạo này đang hết sức nổi danh, chả trách Mạnh Ân chỉ tuỳ tiện mà cũng lấy được mấy chiếc di động Mộng Tưởng!

Chẳng qua Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân thì đã sao? Người thân của Hàn Trọng Viễn không cho phép Mạnh Ân ở bên Hàn Trọng Viễn, chưa hết, những người đó còn đến tìm mình, để mình giúp dụ Mạnh Ân ra khỏi trường học!

Lý Văn rất sợ Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ nghĩ rằng mình có người thân của Hàn Trọng Viễn chống lưng thì không còn sợ gì nữa. Tuy Hàn Trọng Viễn sáng lập Duyên Mộng, nhưng kiểu gì cũng nhờ người thân

https://thuviensach.vn

ủng hộ mới làm ra, người thân của hắn không cho phép hắn ở bên Mạnh Ân, e rằng hắn cũng chỉ có thể dậm chân!

"Đừng nhiều lời, mau lên xe." Một gã đàn ông trẻ ở bên cạnh Lý Văn nói, nếu Mạnh Ân tỉnh thì sẽ phát hiện người này chính là bạn học năm xưa của mình – Lý Hướng Dương. Mạnh Ân vẫn nhớ chuyện Hàn Trọng Viễn dẫn cậu đi cạy két sắt khiến bố của Lý Hướng Dương ngồi tù, tuy đây là tội mà bố của Lý Hướng Dương đáng phải gánh chịu, nhưng mỗi lần nghĩ đến Lý Hướng Dương thì cậu vẫn hơi mất tự nhiên. Có điều chắc chắn cậu sẽ không ngờ được, Lý Hướng Dương sẽ bắt cóc cậu.

Lý Hướng Dương nhìn Mạnh Ân một cách căm hận, tuy gã ngăn không cho Lý Văn xả giận nhưng thật ra tâm trạng lại giống hệt Lý Văn. Trước kia nếu không phải vì Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, thì bố của gã đã có thể kết quan hệ với nhà họ Lý ở thủ đô rồi. Đến lúc đó dù bố gã tham ô nhận tiền hối lộ, nhất định cũng có thể cứu được!

Có ai làm quan mà không đút túi ít tiền, người giống bố gã nhiều như thế, sao cuối cùng gặp hoạ chỉ có mình bố gã? Chẳng phải chính vì nhà họ không có chống lưng hay sao?

Lý Hướng Dương không hề biết két bảo hiểm do Hàn Trọng Viễn mở, nhưng sau khi gia đình gặp biến cố lớn, gã cố chấp ôm hận với Hàn Trọng Viễn, chờ sau khi bị Hàn Hành Diểu chèo kéo thì lại càng hận Hàn Trọng Viễn đến tận xương tuỷ.

https://thuviensach.vn

Theo yêu cầu của Hàn Hành Diểu, gã đã đến thành phố H một khoảng thời gian, vẫn luôn điều tra Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn ru rú trong nhà, gã chẳng điều tra được gì cả, cho tới một hôm bỗng nhiên nhìn thấy Mạnh Ân qua lại gần khu nghiên cứu của Duyên Mộng.

Đổi thành người khác, dẫu có thấy Mạnh Ân thì chỉ e cũng chả thèm để ý đến một người bình thường như vậy. Nhưng gã lại biết ít chuyện giữa Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, lập tức nói việc này cho Hàn Hành Diểu, sau đó vẫn luôn theo dõi Mạnh Ân.

Sau cùng gã chắc chắn, Mạnh Ân không hề là người tầm thường với Hàn Trọng Viễn! Chỉ là chúng không tìm được cơ hội ra tay với Hàn Trọng Viễn, cũng chẳng tìm được cơ hội ra tay với Mạnh Ân. Cho đến khi gã phát hiện sự tồn tại của Lý Văn, lại tìm được Mạnh Manh đã phẫu thuật thẩm mĩ thông qua Lý Văn.

Hàn Hành Diểu muốn Hàn Trọng Viễn gặp vận, nên dặn dò chúng bắt được Mạnh Ân rồi thì dụ Hàn Trọng Viễn ra, nghĩ cách huỷ hoại Hàn Trọng Viễn. Nhưng chúng lại chỉ muốn tiền, Lý Hướng Dương bèn quyết định, trước tiên phải lấy được một khoản tiền cái đã.

***

https://thuviensach.vn

Khi tỉnh lại, Mạnh Ân cảm thấy cả người đều lắc lư, hình như đang ở trên xe. Tay chân cậu đều bị trói, miệng vừa bị nhét thứ gì đó, vừa bị dán băng keo, không nói được cũng không cử động được, dường như còn bị nhốt trong rương.

Vậy là cậu… bị bắt cóc rồi?

Lúc nào Hàn Trọng Viễn cũng cẩn thận quá mức, thường xuyên nhắc cậu phải chú ý an toàn, nhưng thật ra trước giờ Mạnh Ân không để tâm lắm, luôn cảm thấy mình ở trong trường nên rất an toàn. Hơn nữa trong nước nhiều người giàu có như vậy, nhiều doanh nghiệp tư nhân như vậy, cũng không thấy có người gặp chuyện, huống hồ cùng lắm cậu cũng chỉ là một sinh viên…

Nhưng bây giờ… Bỗng nhiên Mạnh Ân hối hận lắm, hối hận mình không chú ý nhiều hơn. Những kẻ đó bắt cậu, chắc chắn là để đối phó Hàn Trọng Viễn, cũng không biết rốt cuộc chúng định làm gì…

Cho dù chúng không làm gì cả… Hàn Trọng Viễn không ăn được đồ bên ngoài, nếu cậu không về nấu cơm thì Hàn Trọng Viễn biết ăn cái gì?

https://thuviensach.vn

Đủ loại suy nghĩ thi nhau hiện lên, Mạnh Ân đợi đến khi chiếc rương rung lắc một cách đáng sợ, chờ sau khi dừng lại, cậu cũng không biết đã qua bao lâu.

“ĐM, đường gì mà lắm cớm thế, may mà chúng ta đã đổi xe!”

“Chả phải thế càng chứng tỏ người bên trong là nhân vật lớn à, đây đúng là vụ làm ăn lớn đó!”

“Kiếm được khoản này thì chúng ta sướng rồi!”

…

Nghe tiếng mấy người nói chuyện, Mạnh Ân cũng cảm giác mình được đưa ra ngoài. Sau khi nắp rương trên đầu mở, còn có người xách cậu ra.

Đây là một nơi khá hoang vắng, chỉ có một toà nhà hai tầng trơ trọi. Bên cạnh cái rương chứa cậu còn có mấy rương khác, ở trong là mấy đồ gốm sứ, còn có ít đồ dùng hàng ngày – không ngờ những kẻ này lại lên sẵn kế hoạch bắt cậu đến đây như thế!

https://thuviensach.vn

Sau khi bị đẩy vào một căn phòng ở tầng dưới, cũng không có ai để ý đến Mạnh Ân nữa.

Cũng không biết bây giờ Hàn Trọng Viễn thế nào… Cố gắng đẩy món đồ trong miệng ra, sau đó lại định nuốt xuống, cựa quậy trong phòng để cứa đứt dây thừng trên tay… Gần như Mạnh Ân đã nghĩ hết mọi cách bắt đầu tự cứu mình.

Hàn Hành Diểu lại nói chuyện điện thoại với Lý Hướng Dương: “Sao rồi?”

“Đã bắt được người, đang nhốt ở dưới nhà tôi, chỉ là Hàn Trọng Viễn phản ứng nhanh quá, cũng không biết có để lại đầu mối gì không.” Ban đầu Lý Hướng Dương rất đắc ý, nhưng bây giờ cũng hơi sợ rồi, lúc đi đường chúng đã gặp rất nhiều nguy hiểm.

“Trông coi cẩn thận, dùng nhiều thuốc mê hơn cũng được, cậu cũng phải chú ý an toàn đấy, nếu thấy không ổn thì trốn đi.” Hàn Hành Diểu nhẹ nhàng nói, cay độc trong mắt thoáng hiện lên.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết rồi.” Lý Hướng Dương trả lời ngay, Hàn Hành Diểu đã sắp xếp đường chạy trốn cho gã, thậm chí còn tìm người có thể phẫu thuật thẩm mĩ cho gã rồi. Lại nói, đây là gợi ý mà gã lấy được từ Mạnh Manh.

Tất nhiên, trước khi gã chạy trốn thì nhất định phải huỷ hoại Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân!

“Cho thằng ở tầng dưới thêm một liều thuốc mê.” Cúp điện thoại, Lý Hướng Dương nói.

Tiêm thuốc mê nhiều không tốt cho sức khoẻ, nhưng chúng cũng chẳng quan tâm liệu có để lại di chứng gì cho Mạnh Ân hay không… Có tiếng ai đó đáp lại, rất nhanh cầm thuốc mê đi xuống. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 92: Phát Điên

Nếu một người bị nhét đồ kín miệng, thậm chí nhét vào tận cổ họng, thì như vậy sẽ rất khó để lấy đồ trong miệng ra.

Tuy bọn bắt cóc này không phải loại chuyên nghiệp nhất, nhưng cũng có một ít kinh nghiệm, nhét vào miệng Mạnh Ân rất nhiều thứ. Chỉ là Mạnh Ân đặt miệng mình giữa hai đầu gối, cố gắng dùng đầu gối kẹp vải vóc trong miệng kéo ra ngoài, đồng thời không màng khó chịu làm bản thân nôn ra, sau khi cổ họng co lại vì nôn oẹ, rốt cuộc cũng lấy được vải vóc trong miệng ra ngoài. Sau đó cậu bắt đầu cắn dây thừng trên tay.

Nếu dùng còng tay khoá lại thì tay vẫn có thể cử động được, có lẽ vì nghĩ đến điều này nên bọn bắt cóc đó không dùng còng tay, mà dùng dây thừng bản to, bắt đầu trói từ trên cổ tay xuống. Trói tận mấy vòng đến đầu ngón tay, khiến đầu ngón tay Mạnh Ân muốn động đậy một chút cũng khó. Dây thừng ở chân cũng vậy, bắt đầu trói từ cẳng chân xuống dưới.

Không chỉ như vậy, vì chúng trói quá chặt mà bấy giờ, tay chân Mạnh Ân đều tê cứng hết cả. Nếu thời gian kéo dài, e rằng tay chân sẽ tàn phế hết.

https://thuviensach.vn

Nhận ra điều này, Mạnh Ân lại càng chắc chắn bọn bắt cóc này không có ý tốt.

Quan trọng hơn chính là, cậu không tiền không thế, nên bọn bắt cóc đó bắt cậu, chỉ e là vì Hàn Trọng Viễn…

Liệu cậu có làm hại Hàn Trọng Viễn hay không?

Trước kia ở chung với Hàn Trọng Viễn, mỗi lần phát hiện Hàn Trọng Viễn coi trọng mình, tâm trạng Mạnh Ân đều sẽ rất tốt. Nhưng lúc này đây, cậu lại càng mong sao Hàn Trọng Viễn đừng coi trọng mình quá.

Bất kể trong lòng cồn cào ra sao, bấy giờ Mạnh Ân vẫn cắn dây thừng trên tay bằng răng. Dẫu trong miệng mình có vết thương, dẫu dây thừng này vô cùng cứng cáp.

Chỉ là cậu còn chưa cắn đứt dây thừng thì bên ngoài đã truyền tới âm thanh, Mạnh Ân muốn giấu cũng không giấu được, gương mặt mang theo khoé môi rớm máu vừa vặn đối diện với người cầm tiêm thuốc mê.

https://thuviensach.vn

“Đúng là không biết điều!” Gã kia nói, cầm tiêm thuốc mê đi về phía Mạnh Ân.

Trước đó Mạnh Ân đã bị tiêm thuốc mê một lần, lập tức cảnh giác. Khi gã kia đến gần cậu, cậu chợt chúi đầu nhào lên.

“Thằng nhóc thối tha, mày tưởng mày tu luyện ‘thiết đầu công’ đấy à? Đã đến nước này thì đừng có lằng nhằng nữa.” Gã kia giữ đầu Mạnh Ân lại, chích bơm tiêm vào cổ Mạnh Ân.

Mạnh Ân giãy giụa kịch liệt, nhưng rất nhanh đã xụi lơ.

Gã kia nhìn Mạnh Ân, đi đến đá Mạnh Ân một cái, sau đó không quan tâm đến Mạnh Ân nữa.

***

Bấy giờ, Mạnh Ân bị bắt cóc đã qua nửa ngày, Hàn Trọng Viễn cũng sắp phát điên đến nơi.

https://thuviensach.vn

“Boss, đã bắt hết người nhà họ Lý rồi.” Đúng lúc ấy Trần Cảnh Đường liên lạc với Hàn Trọng Viễn.

“Đánh cho bọn chúng một trận, đánh càng thảm càng tốt! Sau đó chụp ảnh đăng lên mạng!” Hàn Trọng Viễn nói không hề suy nghĩ, nếu Lý Văn đã có gan bắt Mạnh Ân, thì phải có gan hứng chịu lửa giận của hắn.

Trần Cảnh Đường lau mồ hôi trên trán, hơi bất đắc dĩ. Anh là luật sư, rất am hiểu pháp luật. Nên vì lí do an toàn, anh đã lấy Lý Văn ra để dẫn người nhà họ Lý đến – chứ không phải là bắt đến. Mà bây giờ nếu anh thật sự đánh người nhà họ Lý rồi đăng ảnh lên mạng… Chuyện này mà làm lớn thì cũng không dễ xử lí!

Nghĩ ngợi một lát, Trần Cảnh Đường gọi điện cho người tìm thợ hoá trang của đoàn làm phim về, sau đó tìm người nhà họ Lý ngoài Lý Thục Vân ra – anh đã đưa Lý Thục Vân đến nhốt ở chỗ khác rồi: “Các người biết Lý Văn ở đâu không?”

“Không phải đang ở trường à? Làm sao rồi?” Bấy giờ người nhà họ Lý cũng đã nhận ra có điều gì đó không ổn, hết sức sợ hãi.

“Có thật các người không biết không?” Trước giờ luôn cười, nay Trần Cảnh Đường lạnh giọng, sau đó mặt không đổi sắc chỉnh lại gọng kính trên

https://thuviensach.vn

sống mũi mình, biến nụ cười hoà nhã của luật sư tài giỏi trước đó thành nụ cười của công tử hiểm ác thường thấy trong tivi.

Người nhà họ Lý nhìn Trần Cảnh Đường, lại nhìn những người bên cạnh Trần Cảnh Đường thì càng sợ hơn, ai nấy đều run bần bật. Con trai nhỏ nhà chú của Lý Văn thì khóc ầm lên, dỗ thế nào cũng không nín.

“Đây chính là con trai Lý Văn nhà các người đúng không?” Trần Cảnh Đường ném ra mấy bức ảnh mình chụp khi điều tra Lý Văn trước kia, những bức ảnh này có hai bức chụp Lý Văn ở trường, cả người nhìn gọn gàng sạch sẽ, còn hai bức là chụp Lý Văn đang ra vào nơi ăn chơi với một cô gái.

Tuy Lý Văn trong hình không giống với ấn tượng về Lý Văn trong lòng người nhà họ Lý, nhưng đây đúng là Lý Văn…

“Con trai tôi nó… Nó sao rồi?” Mẹ Lý Văn không kìm được hỏi.

“Nó kết bạn với minh tinh trong ảnh, không có tiền tiêu nên vay tiền ông chủ chỗ bọn tao. Nó nói mình có người thân giàu có nên ông chủ bọn tao mới cho nó vay, kết quả căn bản chẳng có ai giúp nó trả tiền, nó lại còn trốn nữa…” Trần Cảnh Đường hừ lạnh một tiếng, chuyện còn lại cứ để cho mấy người này tự nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nghe Trần Cảnh Đường nói, tất cả mọi người đều muốn tìm Lý Thục Vân trách mắng, nếu không phải tiền của Lý Thục Vân tự dưng đứt đoạn thì Lý Văn cũng không phải đi vay nặng lãi.

Nhưng Lý Thục Vân lại không ở đây…

“Từ lâu em đã nói Lý Văn bị chiều hư rồi, sớm muộn cũng gây hoạ, nhìn mà xem, em nói không sai chứ?” Thím của Lý Văn lên tiếng đầu tiên.

“Lý Văn không liên quan đến nhà bọn em mà!” Chú của Lý Văn cũng bù lu bù loa, cả đám người bắt đầu oán trách lẫn nhau.

“Được rồi, các người đừng ầm ĩ nữa, dù sao không tìm được Lý Văn thì các người cứ ở đây đi!” Trần Cảnh Đường nói lớn.

“Con trai tôi, rốt cuộc nó vay bao nhiêu tiền?” Cuối cùng bố của Lý Văn hỏi.

“Hai triệu.” Trần Cảnh Đường liếc ông ta một cái.

https://thuviensach.vn

Bố của Lý Văn vừa định trả tiền giúp con trai, lần này không nói nổi một câu.

Hai triệu lận đó! Hai trăm nghìn thì ông ta còn có thể bán nhà vay tiền gom góp, nhưng hai triệu thì đừng nghĩ còn hơn…

“Đúng rồi, nếu các người đã bị bắt đến đây thì muốn ăn muốn uống cũng phải tốn tiền, sau này một bữa cơm một nghìn tệ, một chai nước một trăm tệ, lấy tiền ra trước đi.” Trần Cảnh Đường lại nói.

“Chúng tôi… Chúng tôi không có tiền…” Người nhà họ Lý ngơ ngác, bố mẹ Lý Văn kiếm tiền đều cho con trai cả, đúng là không có tiền thật. Còn nhà của chú Lý Văn, thì có tiền gửi ngân hàng, nhưng bây giờ ai sẽ lấy ra cơ chứ?

“Không có tiền?” Sắc mặt Trần Cảnh Đường càng lạnh hơn, mấy anh trai đô con bên cạnh cũng xắn tay áo lên.

Suýt nữa thì người nhà họ Lý bị doạ tè ra quần.

https://thuviensach.vn

“Không có tiền thật hả?” Trần Cảnh Đường cau mày.

Người nhà họ Lý khóc không ra nước mắt gật đầu.

“Vậy thì góp sức đi, đúng lúc ông chủ bọn tao muốn chụp mấy tấm ảnh để doạ người khác, các người phối hợp một chút là được.” Trần Cảnh Đường cười nhạt.

“Ảnh gì cơ?” Bố của Lý Văn gắng gượng hỏi.

“Bị đánh gãy chân cụt tay.”

Trong số người nhà họ Lý, đúng là có người tè ra quần, chính là mẹ Lý luôn hùng hổ – bà nội Lý Văn, suốt ngày đánh mắng Lý Thục Vân. Chỉ là bấy giờ, trông mụ chẳng hề hùng hổ mà cả người đều run run rẩy rẩy.

“Ầy…” Trần Cảnh Đường khinh thường nhìn mụ một cái, mới nói, “Nhát gan thế… Yên tâm, đánh các người tao còn ngại đau tay đấy, chụp ảnh thì tất nhiên sẽ có người chuyên nghiệp, các người cứ ở đây là được.”

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Trần Cảnh Đường rời đi.

Những người theo Trần Cảnh Đường làm việc đều là binh lính giải ngũ mà Hàn Trọng Viễn tìm đến, bản thân họ cũng không muốn ra tay với người bình thường, giờ thấy cách của Trần Cảnh Đường, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi thợ trang điểm và nhiếp ảnh gia đến, rất nhanh đã chụp xong mấy kiểu ảnh cho thấy người nhà họ Lý bị ngược đãi. Chẳng bao lâu, những bức ảnh này được gửi đến máy tính của Hàn Trọng Viễn.

Chỗ ảnh này quá nửa là giả, Hàn Trọng Viễn vừa nhìn thì biết ngay. Trên thực tế, trước khi giao việc thì hắn cũng biết, với tính cách của Trần Cảnh Đường, nhất định sẽ không đánh người ta thật.

Cơ mà chỉ cần dùng tốt là được, dù sao hắn cũng chẳng để tâm đến người nhà họ Lý.

Chỗ ảnh người nhà họ Lý bị ngược đãi, Hàn Trọng Viễn chọn ra mấy bức có ít “máu me” cho người đăng lên mạng. Bây giờ internet vẫn chưa

https://thuviensach.vn

lợi hại như đời sau, chỗ ảnh này nhanh chóng lan tuyền khắp nơi, nhưng phản ứng đầu tiên của rất nhiều người, lại hỏi rốt cuộc đây là phim gì…

Bất kể dân mạng suy đoán ra sao, thì Hàn Trọng Viễn đăng chỗ ảnh này lên mạng cũng không để người khác đoán xem đây có phải là phim hay không. Thực tế, chỗ ảnh này đều là cho Hàn Hành Diểu xem.

Hàn Hành Diểu biết mình biết ta, sau khi Mạnh Ân bị bắt thì đóng cửa không ra ngoài nữa, Hàn Trọng Viễn muốn tìm y cũng khó. Nhưng mẹ của y – Khuất Tịnh Vân thì chẳng biết gì hết.

Biểu hiện của người nhà họ Lý, chính là hắn giết gà doạ khỉ. Ngoài đăng ảnh lên khắp nơi trên mạng, hắn còn dùng một tài khoản lạ gửi mấy bức càng máu me hơn cho Hàn Hành Diểu, đồng thời thêm vào một câu:“Có muốn mẹ mày nổi tiếng cả nước không? Có lẽ ngoài tra tấn thì mọi người sẽ thích khoả thân hơn đó? Còn mày nữa, tao cũng thấy hứng thú lắm.”

Hàn Hành Diểu rất để ý đến Khuất Tịnh Vân, đây là điều Hàn Trọng Viễn biết chắc. Hơn nữa nếu mấy bức ảnh của Khuất Tịnh Vân mà bị lan truyền trên mạng, thì Hàn Hành Diểu cũng coi như xong.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn tin rằng nhất định Hàn Hành Diểu sẽ suy nghĩ lại kế hoạch sau đó, cũng sẽ hiểu uy hiếp của hắn.

Bất kể Mạnh Ân chịu tổn thương gì, hắn cũng sẽ trả lại gấp mười gấp trăm lần trên người kẻ thù.

Người nhà họ Lý không phải là việc mà Hàn Trọng Viễn quan tâm nhất, nên hắn để Trần Cảnh Đường mang vệ sĩ đi xử lí. Nhưng Khuất Tịnh Vân thì khác, bắt cóc Khuất Tịnh Vân, là một đội quân quốc tế có liên lạc với hắn trong hai năm nay.

Đội quân quốc tế đó hắn biết từ đời trước. Đời trước hắn tiêu tiền để họ làm giúp mình rất nhiều việc, còn từng giúp họ thu thập thông tin trên mạng…

***

Hàn Hành Diểu đã nhận được tin mẹ mình bỗng dưng mất tích rồi, đang hơi lo lắng thì bức mail của Hàn Trọng Viễn được gửi đến.

https://thuviensach.vn

Y vội vàng mở mail ra, sau đó thấy uy hiếp trên đó, lập tức biến sắc. Thế nhưng, khi y vừa định đưa cho Hàn Thận và Hàn Quảng Đào xem, để họ biết bộ mặt thật của Hàn Trọng Viễn, thì bức mail lại tự động tiêu huỷ.

Lòng Hàn Hành Diểu kinh hãi, không thể bình tĩnh được nữa. Y muốn đối phó với Hàn Trọng Viễn, chứ nào muốn liên luỵ đến mẹ của mình… Không, đúng ra phải là, làm sao Hàn Trọng Viễn biết việc này có liên quan tới y? Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 93: Cứu Người

Trong tình trạng vẫn không liên lạc được với mẹ, tâm thần Hàn Hành Diểu chợt rối… Việc y có thể làm, cũng chỉ đành báo cho Hàn Quảng Đào và Hàn Thận chuyện mẹ mình mất tích.

“Sao tự dưng lại mất tích?” Hàn Thận cau mày hơi khó hiểu.

“Con cũng không biết, chú ơi, mẹ con không có kẻ thù, chú nghĩ người bắt cóc mẹ sẽ là ai?” Hàn Hành Diểu hỏi.

“Chú cũng không biết, chưa biết chừng kẻ đó là vì tiền, chú đi báo cảnh sát, tìm người đến điều tra chuyện này, sau đó chúng ta chờ xem có nhận được điện thoại của tên bắt cóc không.” Hàn Thận đáp, nếu đúng là bắt cóc thì nhất định sẽ có người liên lạc với họ.

Đây vốn cũng không phải câu trả lời mà Hàn Hành Diểu mong muốn, rốt cuộc y không kìm được hỏi: “Chú ơi, chú xem liệu có phải là Trọng Viễn không? Trước giờ em ấy vẫn không thích con.”

https://thuviensach.vn

“Hành Diểu, con nghĩ linh tinh làm gì? Trọng Viễn và mẹ con thì có thù gì được? Có thù cũng không đến nỗi phải bắt cóc.” Hàn Thận bất mãn nhìn Hàn Hành Diểu một cái, tuy ông ta ly hôn với Tiền Mạt, nhưng Hàn Trọng Viễn vẫn là con trai ông ta. Thậm chí vì gần đây Hàn Trọng Viễn đã khiến ông ta hết sức tự hào, mà những tức giận tích góp trong ông ta trước kia cũng bay biến cả rồi.

Bây giờ Hàn Trọng Viễn là chủ tịch Duyên Mộng, tiền tài như nước, sao tự dưng lại muốn bắt cóc Khuất Tịnh Vân cho được? Đấy hoàn toàn là chuyện cười mà!

Hàn Hành Diểu cũng biết Hàn Thận sẽ không tin, trừ khi y khai ra chuyện mình sai Lý Hướng Dương bắt cóc Mạnh Ân, nhưng điều này làm sao có thể?

Nghiến răng, Hàn Hành Diểu chỉ có thể gọi điện thoại công cộng cho Lý Hướng Dương, bảo gã không được làm hại Mạnh Ân, cũng gắng sức đừng làm hại Hàn Trọng Viễn, lấy ít tiền xong thì thả người về là được.

Sau khi làm xong hết những việc này, thậm chí Hàn Hành Diểu không thể không giả vờ là mù tịt về bức mail trước đấy, giả vờ là không biết Hàn Trọng Viễn gửi đến. Dù y biết rõ, ngoài Hàn Trọng Viễn ra sẽ chẳng có ai gửi cho y bức mail như thế.

https://thuviensach.vn

“Moẹ, trước còn bảo mình hạ độc thủ, bây giờ lại giở quẻ!” Trước mặt Hàn Hành Diểu, Lý Hướng Dương vẫn luôn tỏ ra bợ đỡ, nhưng vừa cúp máy thì sắc mặt bỗng hoá khó coi.

Khó khăn lắm gã mới tìm được một cơ hội như thế, thậm chí đã nghĩ xong phải dày vò Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn ra sao, sau đó còn lấy được khoản tiền lớn từ chỗ Hàn Trọng Viễn, bây giờ lại bảo gã buông tha ư?

Lý Hướng Dương không hiểu suy nghĩ của Hàn Hành Diểu lắm, chỉ nghĩ rằng y sợ bị phát hiện nên mới như vậy, nhưng cũng chẳng định làm theo. Cơ mà, giờ cũng đến lúc gã nên liên lạc với Hàn Trọng Viễn rồi…

Lý Hướng Dương chụp một bức ảnh Mạnh Ân bị trói trong góc phòng, gửi tin nhắn đa phương tiện cho Hàn Trọng Viễn bằng một chiếc điện thoại hết sức bình thường.

Sau khi gửi xong bức ảnh kèm theo tin nhắn bảo Hàn Trọng Viễn một mình mang tiền lên một chiếc thuyền nhỏ để trao đổi, Lý Hướng Dương đang định tắt máy thì di động của gã lại đổ chuông mấy lần, nhận được rất nhiều tin nhắn.

Hàn Trọng Viễn gửi tin nhắn đa phương tiện cho gã làm gì? Lý Hướng Dương khẽ cau mày, vô thức mở những tin nhắn đó ra. Lập tức, có mấy bức

https://thuviensach.vn

ảnh xuất hiện trên màn hình điện thoại.

“Là mấy người bố tôi!” Lý Văn kinh hãi kêu lên.

Lý Văn là bia đỡ đạn mà Lý Hướng Dương định dùng để chết thay. Về sau bản thân gã sẽ phẫu thuật thẩm mĩ, sau đó có thể dùng thân phận mới làm lại từ đầu mà không cần phải gánh cái mác con trai tham quan, còn Lý Văn thì sẽ bị bắt. Chính vì như vậy nên có rất nhiều việc gã không giấu giếm Lý Văn, kết quả khiến Lý Văn nhìn thấy ảnh trong điện thoại của gã.

Ở đây ngoài Lý Hướng Dương ra thì đều không được mang theo đồ điện tử, nên Lý Văn cũng chưa xem chỗ ảnh Hàn Trọng Viễn đăng lên mạng, bây giờ nhìn thấy thì đả kích lại càng mạnh hơn.

Đúng là Lý Văn có hơi khốn nạn, biết rõ nhà mình không giàu sang gì, thế mà lúc ở ngoài vẫn vung tiền như rác, nhưng như vậy không có nghĩa là gã không quan tâm đến người thân mình.

Thấy ông bà nội và bố mẹ bị trói chung một chỗ, trên người toàn là vết thương, Lý Văn chỉ cảm thấy đáy lòng tràn ngập tức giận và tột cùng lo lắng, sau đó lại cảm thấy có gì đấy sai sai.

https://thuviensach.vn

Lúc Lý Hướng Dương tìm được Lý Văn, nói mình do bố mẹ Hàn Trọng Viễn cử đến, nói bố mẹ Hàn Trọng Viễn không muốn để Hàn Trọng Viễn ở bên thằng con trai như Mạnh Ân, muốn dạy cho Mạnh Ân một bài học, nên mới bảo gã lừa Mạnh Ân ra ngoài. Nhưng bây giờ, dường như tình hình hơi bất ổn.

Nếu Lý Hướng Dương đúng là do bố mẹ Hàn Trọng Viễn cử đến, thì sau khi bắt Mạnh Ân, không phải nên cố gắng dạy dỗ Mạnh Ân à? Tại sao lại trói Mạnh Ân trong phòng rồi tiêm thuốc mê? Còn uy hiếp Hàn Trọng Viễn nữa?

Lý Văn chợt cảm thấy toàn thân lạnh ớn. Có thể gã đã tính sai rồi, đến lúc đó sẽ hại chết người nhà của gã…

Dù bố mẹ Hàn Trọng Viễn có ngứa mắt con mình chơi trai chăng nữa, cũng có thể dạy dỗ Mạnh Ân một cách quang minh chính đại, thậm chí không cho Mạnh Ân đi học nữa, cần gì phải bắt cóc cơ chứ?

Dù có vì không muốn để con trai biết, nên họ mới lén bắt cóc Mạnh Ân, thì cũng sẽ không báo cho Hàn Trọng Viễn để Hàn Trong Viễn mang tiền đến đây…

https://thuviensach.vn

Thế nên, thật ra gã đã đụng phải người muốn bắt cóc Mạnh Ân hàng thật giá thật?

Lúc trước bên cạnh Mạnh Ân còn có vệ sĩ đi theo, tất cả đều biết Mạnh Ân bị gã dẫn đi, cũng vì vậy nên Hàn Trọng Viễn mới bắt hết người nhà gã lại đúng không?

Bây giờ bố mẹ người thân gã gặp nạn, tiếp theo liệu có đến lượt gã hay không? Bỗng nhiên Lý Văn cảm thấy sợ hãi dị thường, cũng chợt nhớ lại chuyện mình bị dạy dỗ trước đây.

Vì gã đi tìm Mạnh Ân mấy lần mà Hàn Trọng Viễn sai người nhốt gã lại, không cho gã ăn cơm uống nước. Bây giờ gã lại bắt tay với người khác hại Mạnh Ân… Sau này chắc gã sẽ chết rất thê thảm đi?

“Đây là bố mẹ cậu á?” Lý Hướng Dương cũng kinh hãi, người trong ảnh bị thương rất nặng, có thể thấy là ra tay rất độc ác, không ngờ Hàn Trọng Viễn lại ác như thế!

“Ừ…” Lý Văn đáp, cúi đầu giấu đi vẻ sợ hãi trên mặt. Tuy gã ham hư vinh, nhưng không hề ngu dốt, cũng muốn bảo vệ mình.

https://thuviensach.vn

“Cậu cả nghĩ rồi, đây là ảnh được máy tính chỉnh sửa, bây giờ là xã hội pháp trị, làm gì có ai dám bắt cả nhà cậu được.” Lý Hướng Dương nói, nhưng lòng cũng hơi rối bời, nếu Hàn Trọng Viễn mà biết tình hình nơi gã thì mẹ của gã…

Thật ra, chẳng phải gã không cần lo lắng cho mẹ mình sao? Ông bà ngoại của gã rất tài giỏi, nhất định có thể bảo vệ mẹ gã. Hơn nữa chỉ cần gã giết chết Hàn Trọng Viễn, để Hàn Hành Diểu chiếm lấy Duyên Mộng, như vậy sẽ không phải sợ gì nữa đúng không?

Lý Hướng Dương đố kị Hàn Trọng Viễn, cũng căm hận Hàn Trọng Viễn. Gã vốn dĩ không định thả Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân về.

Có vẻ Lý Văn tin lời giải thích này: “Thật hả? Ảnh nhỏ như vậy không nhìn rõ, hình như đúng là không phải thật.”

Hai kẻ bận theo đuổi suy nghĩ của riêng mình, cùng nhau im lặng. Mà lúc này, Hàn Trọng Viễn đến ngân hàng rút số tiền mặt và vàng cây lớn, để trong một chiếc vali bằng da, dự định mang tới chiếc thuyền nhỏ mà bọn người kia yêu cầu.

“Trọng Viễn, bọn bắt cóc đó chả phải hạng người lương thiện, con không được đi!” Tiền Mạt lập tức nói, Hàn Trọng Viễn lên thuyền xong gặp

https://thuviensach.vn

phải nguy hiểm thì phải làm sao? Ai chả biết những kẻ đó không nhằm vào Mạnh Ân mà là nhằm vào Hàn Trọng Viễn, nếu Hàn Trọng Viễn không may xảy ra chuyện…

Tiền Mạt chỉ có một người con trai như thế, không muốn Hàn Trọng Viễn phải chịu bất cứ nguy hiểm nào.

“Mạnh Ân nằm trong tay chúng.” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Chúng ta có thể để cảnh sát bắt chúng lại, sau đó đi tìm Mạnh Ân…”

“Nhỡ bọn bắt cóc giết con tin thì sao?” Hàn Trọng Viễn hỏi ngược lại, chợt nói, “Dù gì nếu Mạnh Ân chết, con cũng không sống nổi nữa.”

Tiền Mạt bỗng trầm ngâm. Mạnh Ân đã mất tích ba ngày rồi, Hàn Trọng Viễn vẫn chưa từng nghỉ ngơi, cũng không ăn gì cả, chỉ uống một ít nước…

Cứ tiếp tục như vậy thì người có làm bằng sắt, cũng không chịu đựng nổi!

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, quan trọng hơn chính là, Tiền Mạt nhớ Hàn Trọng Viễn từng kể chuyện đời trước cho mình nghe. Đời trước, sau khi Mạnh Ân chết, con trai cô đã tự sát.

Nhất thời, Tiền Mạt hận bọn bắt cóc kia đến tận xương tuỷ, nhưng cũng không ngăn Hàn Trọng Viễn nữa, chỉ tìm rất nhiều người chuyên nghiệp đi theo Hàn Trọng Viễn, đồng thời giấu đủ các loại thiết bị định vị trên người Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn không từ chối những thứ này, sau khi chuẩn bị sẵn sàng thì xách chiếc vali kia đi đến nơi chỉ định. Trước khi lên thuyền, hắn lại gửi cho Hàn Hành Diểu một tin nhắn nặc danh:“Tốt nhất mày nên cầu nguyện là tao không sao.”

Nhận được tin nhắn này, Hàn Hành Diểu không kìm được toát mồ hôi lạnh đầy người. Y cũng không kiềm chế được nữa, lập tức tìm Hàn Thận, bảo rằng muốn đi thành phố H.

“Hành Diểu, mẹ con còn chưa tìm được, con đừng gây sự nữa!” Hàn Thận cau mày nói, Hàn Quảng Đào tuổi cao, gần đây Hàn Thị xảy ra vấn đề cộng thêm Khuất Tịnh Vân mất tích, không chỉ làm bố của ông ta đổ

https://thuviensach.vn

bệnh, mà ông ta cũng hết sức mệt mỏi, đến nỗi nghe nói Hàn Trọng Viễn đang tìm người nào đó ở bên kia cũng chả buồn quan tâm.

“Con nhận được điện thoại của bọn bắt cóc, chúng cùng một phe với bọn đã bắt người bên cạnh Hàn Trọng Viễn, có thể mẹ con đang ở thành phố H, con phải mau đến xem xem.” Hàn Hành Diểu đáp.

Mẹ của y vẫn chưa có tin tức gì, trong khi Lý Hướng Dương bên đó lại không tiếp điện thoại của y nữa, Hàn Hành Diểu cũng hơi sợ rồi.

Ban đầu y còn tưởng mình có thể tìm được mẹ, cũng chưa để Lý Hướng Dương thả Mạnh Ân ngay, nhưng bây giờ… Mẹ y đã mất tích ba ngày rồi!

“Hoá ra là thế? Vậy con đi xem ngay đi!” Nghe vậy, Hàn Thận lập tức gật đầu.

Hàn Hành Diểu đặt chân lên máy bay đi thành phố H. Cùng lúc ấy, Hàn Trọng Viễn vừa mới lên một chiếc thuyền, đang bị hai người lục soát toàn thân.

https://thuviensach.vn

Cảm giác bị kẻ khác đụng chạm thân thể khiến Hàn Trọng Viễn rất muốn giết người, nhưng nghĩ đến Mạnh Ân, hắn vẫn nhẫn nhịn, sau đó hắn cảm thấy những món đồ theo dõi Tiền Mạt giấu trên người mình đều bị lục soát ra hết.

Trong tay bọn bắt cóc này vẫn có dụng cụ tốt, những món đồ theo dõi của Tiền Mạt không giấu được cái nào hết. May mà hắn vẫn còn mấy thứ khác…

Bọn bắt cóc này không hề ra tay với Hàn Trọng Viễn, trong tình cảnh này, chỉ cần Hàn Trọng Viễn an toàn thì chúng cũng sẽ không sao. Chỉ khi Hàn Trọng Viễn xảy ra chuyện… An toàn của chúng sẽ không được đảm bảo nữa!

Thế nên, chúng lấy còng tay khoá hai tay Hàn Trọng Viễn lại, tên cầm đầu chạy ca nô nhanh chóng rời đi, đồng thời rất mau đã cập bờ đổi xe. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 94: Gặp Nhau

Bọn bắt cóc lái xe đến khu chợ quê gần thành phố H, đổi xe mấy lần ở chỗ bí mật. Trước tất cả những việc này, Hàn Trọng Viễn đều hết sức hợp tác.

Tinh thần hắn tỉnh táo, muốn trốn chạy không khó, nhưng Mạnh Ân còn nằm trong tay bọn người đó… Mà bọn người đó không hành động trong nội thành, chắc cũng không phải muốn xem xem hắn có trốn hay không, mà thật ra là có coi trọng Mạnh Ân hay không.

Tất nhiên là hắn coi trọng Mạnh Ân. Bọn người đó lẩn trốn rất giỏi, hắn vẫn không cách nào tìm được vị trí của chúng, cũng chỉ có thể đích thân làm mồi nhử… Tất nhiên, bọn bắt cóc này uy hiếp hắn, cho biết nếu hắn không hợp tác thì sẽ trừng trị Mạnh Ân, đây cũng là một trong những nguyên nhân.

Đời trước Hàn Trọng Viễn chưa từng trải qua bắt cóc, dẫu sao hắn vẫn luôn hiền lành và khiêm tốn với người khác. Nhưng hắn từng nghe người khác nhắc đến tình cảnh sau khi bị bắt cóc, cũng từng nghe nói bọn bắc cóc kia bị chọc giận sẽ giết chết con tin.

https://thuviensach.vn

Thậm chí hắn đã không dám liên tưởng những chuyện này tới Mạnh Ân nữa, chỉ vừa nghĩ đến thôi là đã khiến hắn cảm thấy sợ hãi.

Đã lâu lắm rồi không ăn gì, nhưng Hàn Trọng Viễn không hề thấy đói. Cũng đã lâu lắm rồi không chợp mắt, nhưng hắn cảm thấy bản thân tỉnh táo vô cùng. Lúc này đây hắn không có suy nghĩ nào khác, chỉ muốn mau chóng được gặp Mạnh Ân.

Hắn đúng là sơ suất quá, lẽ ra hắn nên nhốt Mạnh Ân lại, không cho ai gặp gỡ, như vậy sẽ không còn ai làm hại Mạnh Ân được nữa…

Suy nghĩ này cứ bén rễ trong đầu Hàn Trọng Viễn, đuổi không đi. Nhưng rốt cuộc hắn vẫn phải quẳng suy nghĩ ra sau, hắn mà làm thế thì cũng là sai trái. Cơ mà vệ sĩ bên cạnh Mạnh Ân có thể tăng thêm mấy người nữa, về sau nhất định không được cho Mạnh Ân đi gặp người khác một cách bừa bãi…

***

Cuối cùng ô tô lái đến trước mặt một ngôi nhà trơ trọi, sau đó dừng lại, Hàn Trọng Viễn cũng bị người kéo xuống xe.

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân đâu?” Trước đấy Hàn Trọng Viễn vẫn im lặng, bấy giờ lại lên tiếng.

“Chờ chốc nữa sẽ gặp ngay!” Một tên bắt cóc nghiêng đầu nhìn Hàn Trọng Viễn, tràn đầy hứng thú bảo, “Tao còn tưởng mày không biết nói chứ, hoá ra cũng biết nói cơ đấy!”

“Đấy là nó nhịn vì thằng bên trong kia thôi, bây giờ bọn có tiền sở thích dị thế đó, thằng bên trong trông cũng chả đẹp đẽ gì.” Mạnh Ân không hề xấu, nhưng chắc chắn cũng không thể xem là đẹp. Trong suy nghĩ của bọn bắt cóc này, đáng lẽ Hàn Trọng Viễn phải có lựa chọn tốt hơn mới đúng.

“Chưa chừng là người ta phục vụ tốt á, nói đi nói lại thì thằng này cùng lắm cũng chỉ hai mươi tóc còn để chỏm, nếu không phải đầu thai vào chỗ tốt…”

Tên bắt cóc này còn chưa dứt lời thì Hàn Trọng Viễn đã dùng đôi tay mang còng của mình đập gã: “Tốt nhất mồm miệng sạch sẽ cho tao!”

Tên bắt cóc này nghe Hàn Trọng Viễn nói, theo phản xạ muốn chửi người. Nhưng bắt gặp ánh mắt của Hàn Trọng Viễn thì lại thoáng ngập

https://thuviensach.vn

ngừng, Hàn Trọng Viễn lại hung hăng đập gã: “Đừng để tao nghe thấy mày nói nhăng nói cuội cậu ấy!”

“Đệt! Mày dám đánh tao, tao…” Tên bắt cóc kia bị còng tay đập hai cái, nhất thời trên mặt xuất hiện hai vết đỏ, gã hận không thể lao vào xâu xé Hàn Trọng Viễn, đang định đánh Hàn Trọng Viễn thì bị chặn lại, “Dừng tay!”

Kẻ ngăn gã này lại chính là Lý Hướng Dương. Lý Hướng Dương cũng muốn dạy dỗ Hàn Trọng Viễn, nhưng chắc chắn không phải bây giờ.

“Là mày.” Hàn Trọng Viễn nhìn Lý Hướng Dương chằm chằm, nhận ra thân phận của gã.

Thời gian quá gấp gáp, tuy hắn tra ra được Mạnh Manh đã phẫu thuật thẩm mĩ từ chỗ Lý Văn, nhưng lại không tra ra bộ mặt thật của kẻ đã thuyết phục Lý Văn lừa Mạnh Ân. Đến tận bây giờ, hắn mới biết kẻ đó là Lý Hướng Dương.

Vì Lý Hướng Dương đối đầu với Mạnh Ân, cộng thêm muốn Lý Nghị Nam làm núi dựa của mình, nên trước kia hắn mới tiết lộ chuyện tham ô của bố Lý Hướng Dương. Thế mà không ngờ bây giờ lại thua trong tay Lý Hướng Dương.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, không thể coi là hắn thua trong tay Lý Hướng Dương được. Chắc chắn Lý Hướng Dương không có bản lĩnh bắt cóc Mạnh Ân như thế, vẫn phải dựa vào Hàn Hành Diểu.

Còn về tại sao rõ ràng hắn đã bắt mẹ của Hàn Hành Diểu, Lý Hướng Dương vẫn không chịu thả hắn… Theo như thời cổ đại thì "lính ở ngoài quân không nhận lệnh", nói đơn giản hơn là, chỉ e Hàn Hành Diểu cũng không kiểm soát được bọn người này.

Ban đầu Hàn Trọng Viễn định sẽ thả Khuất Tịnh Vân đi nếu Hàn Hành Diểu chịu thả Mạnh Ân. Nhưng đến bây giờ, hắn cũng không định thả người đàn bà kia ra nữa.

Khuất Tịnh Vân, cũng là một trong những kẻ thù của hắn ở đời trước.

Khi đó hắn còn ngây thơ, tuy không thích Hàn Hành Diểu và Khuất Tịnh Vân, nhưng bị Hàn Thận tẩy não thì cũng cảm thấy hai cô nhi quả mẫu này đáng thương lắm. Ngặt nỗi lúc nào Khuất Tịnh Vân cũng gây phiền phức cho hắn.

https://thuviensach.vn

Nhất là chuyện của Hàn Hành Diểu và Lịch Tiếu Tiếu… Theo lời giải thích của Lịch Tiếu Tiếu ở trong bệnh viện sau này, khi cô ta mới được gả cho hắn, cũng muốn sống yên bình bên hắn, bởi dẫu sao hắn cũng xuất sắc hơn Hàn Hành Diểu rất nhiều. Nhưng Khuất Tịnh Vân lại dốc sức tạo ra rất nhiều cơ hội cho Lịch Tiếu Tiếu và Hàn Hành Diểu…

Chưa kể, việc Khuất Tịnh Vân hết sức lấy lòng Hàn Thận sau khi Tiền Mạt qua đời cũng khiến Hàn Trọng Viễn cảm thấy đáng ghét. Điều may mắn duy nhất là, Hàn Thận cũng coi như có đạo đức, không hề đáp ứng. Nhưng mặc dù Hàn Thận không đáp ứng, cũng trở nên áy náy với người chị dâu này…

Trước khi hắn gặp bất trắc hai năm, Hàn Thận đã bắt đầu nghỉ hưu. Có lẽ ông ta không còn trẻ nữa, cảm thấy cô đơn, chung sống với Khuất Tịnh Vân ngoài không ngủ cùng một phòng ra, quả thật không khác gì vợ chồng…

Hàn Trọng Viễn rất nhanh hồi thần khỏi ký ức, sau đó nhìn Lý Hướng Dương: “Mày to gan lắm.”

“Hàn tổng, sao đến giờ này vẫn còn vênh váo thế? Mày đừng quên, bây giờ mày đang rơi vào tay tao.” Lý Hướng Dương cười nói.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn im lặng, hắn lo nếu mình nói lời khó nghe thì có thể Lý Hướng Dương sẽ xả giận lên mình hoặc lên Mạnh Ân mất.

Hắn không để ý đến mình, nhưng Mạnh Ân…

“Sao không nói gì, sợ rồi hả?” Lý Hướng Dương cười lạnh nhìn Hàn Trọng Viễn.

“Mạnh Ân đâu?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Rất nhanh thôi mày sẽ được gặp.” Lý Hướng Dương đáp. Quả nhiên, rất nhanh Mạnh Ân đã được người kéo từ trong nhà ra. Bấy nay cậu vẫn bị ngấm thuốc mê, lại không có ai để ý đến chuyện vệ sinh ăn uống của cậu, lúc này cả người chật vật cực kì. Có lẽ người đưa cậu ra ngoài cảm thấy cậu bẩn, thậm chí còn nắm thẳng đôi tay bị trói của cậu mà lôi cậu từ bên trong ra.

Thấy cảnh này, Hàn Trọng Viễn lập tức biến sắc: “Thả cậu ấy ra!”

Hàn Trọng Viễn vô thức định xông tới, đáng tiếc tên bắt cóc ở bên cạnh giữ hắn lại ngay. Chúng có thể mặc hắn dạy dỗ một người trong số

https://thuviensach.vn

chúng, nhưng tuyệt đối sẽ không để hắn thoát khỏi tay chúng.

“Đưa tất cả lên xe.” Lý Hướng Dương nói, rất nhanh, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân bị đưa lên một chiếc xe tải.

Trong khoang chứa hàng phía sau xe tải, Lý Hướng Dương và bọn bắt cóc ném Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân trong góc, sau đó Lý Hướng Dương nói: “Chốc nữa nếu xảy ra bất ngờ thì giết thằng đang nằm trước, dù sao chỉ cần Hàn Trọng Viễn còn sống thì cảnh sát cũng không dám ra tay với chúng ta đâu.”

Hàn Trọng Viễn cảm thấy trái tim như ngừng đập, nhìn Mạnh Ân ở bên cạnh, lòng hắn dâng lên hoảng sợ nồng đậm.

Mạnh Ân hãy còn hôn mê, không biết gì hết, trên người cậu toả ra mùi khó ngửi, khiến bọn bắt cóc cũng phải ghê tởm. Nhưng Hàn Trọng Viễn ngồi xuống, dè dặt dùng hai tay đặt Mạnh Ân lên chân mình, để Mạnh Ân gối lên đùi mình.

Đây là Mạnh Ân của hắn, Mạnh Ân còn sống…

https://thuviensach.vn

“Mạnh Ân, Mạnh Ân…” Hàn Trọng Viễn cẩn thận không để còng tay của mình chạm vào Mạnh Ân, sau đó nhẹ nhàng gọi cậu. Ban đầu Mạnh Ân vẫn không có phản ứng, nhưng theo sự lắc lư của xe, cậu bỗng chốc mở mắt, chẳng qua rất nhanh mắt lại nhắm nghiền…

“Tình sâu ý nặng ghê cơ.” Lý Hướng Dương nói một cách mỉa mai, hai thằng đàn ông lại xăng pha nhớt, đúng là kinh tởm!

Hàn Trọng Viễn căn bản không hề để ý đến gã, phát hiện đôi môi Mạnh Ân khô nứt, hắn hỏi ngay: “Có nước không?”

“Không có, cho nó uống nước làm gì? Để nó đái ra quần chắc?” Lý Hướng Dương hỏi lại.

Hàn Trọng Viễn đảo mắt, nhìn chăm chú vào Lý Văn vẫn luôn ru rú trong góc.

Lý Văn bị Hàn Trọng Viễn nhìn gườm gườm, toàn thân sắp cứng đờ hết cả. Giờ thì gã đã chắc chắn mình bị lừa rồi. Nếu Lý Hướng Dương thật sự do người nhà Hàn Trọng Viễn cử đến, thì làm sao ngay đến Hàn Trọng Viễn cũng bắt cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Không chỉ như vậy, gã còn nghĩ đến rất nhiều chuyện đáng sợ hơn nữa.

Trong mấy bộ phim điện ảnh và truyền hình có liên quan đến xã hội đen, đủ thể loại bia đỡ đạn bị boss sau màn lợi dụng, cuối cùng chết không chỗ chôn. Mà gã cảm thấy, có lẽ mình chính là một tấm bia đỡ đạn như thế.

Nhưng dẫu vậy, Lý Văn vẫn không dám lên tiếng, không dám chống lại Lý Hướng Dương, lúc trước gã đã từng thấy trong tay Lý Hướng Dương có súng!

“Cho tao một chai nước, nếu không có thể tao sẽ không hợp tác nữa!” Hàn Trọng Viễn nói, Mạnh Ân bị tiêm thuốc mê, mà thứ này tồn đọng trong cơ thể thời gian quá dài, sẽ gây hại đến sức khoẻ.

Nhưng nếu uống nhiều nước, kiểu gì cũng khiến Mạnh Ân dễ chịu hơn.

“Cho nó một chai nước, nhưng nếu nó còn dám đòi hỏi nữa thì rạch một dao lên thằng đang nằm kia.” Lý Hướng Dương đáp, tinh thần gã vẫn luôn căng thẳng, chỉ sợ tự dưng có người xông ra bắt cả lũ lại, tất nhiên cũng không muốn gây thêm rắc rối.

https://thuviensach.vn

May mà, sau khi Hàn Trọng Viễn nhận được nước thì chậm rãi cho Mạnh Ân uống, cũng không nói gì nữa.

“Trọng Viễn…” Mạnh Ân mở mắt, thấy rõ gương mặt Hàn Trọng Viễn, cả người bỗng chốc mơ hồ.

“Anh đây, uống nước đi.” Hàn Trọng Viễn nói, đôi tay đeo còng cẩn thận cho Mạnh Ân uống nước.

“Sao anh lại đến đây?” Mạnh Ân không hề tập trung uống nước mà hỏi ngược lại.

“Hai thằng mày trật tự cho tao!” Lý Hướng Dương hừ lạnh một tiếng.

“Em bị bắt, sau đó anh đến.” Hàn Trọng Viễn đáp, không giải thích nữa, nhưng khoé mắt Mạnh Ân đã ướt nước từ lúc nào.

Thậm chí sự áy náy nồng đậm còn khiến Mạnh Ân không khỏi căm giận bản thân.

https://thuviensach.vn

“Đừng cử động, cố mà nghỉ ngơi.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

Mạnh Ân ngẩn ra, ngay sau đó phát hiện có gì đấy sai sai, dường như sợi dây thừng trên tay cậu đã lỏng ra.

Hàn Trọng Viễn giấu rất nhiều thứ trên người mình, đế giày của hắn có gắn một lưỡi dao bằng sứ, vì thứ này không phải kim loại nên dù bọn kia có dùng máy dò, cũng không tra ra được.

Mà sợi dây trên tay Mạnh Ân, hắn đã lén cắt ra rất nhiều, đáng tiếc trên chân thì khó mà đụng tới.

Chiếc xe dừng lại, Lý Hướng Dương nói: “Xuống xe, lên thuyền!”

Lại đến bờ biển, lại lên một chiếc thuyền!

Đôi mắt Hàn Trọng Viễn nheo lại, nếu lên thuyền, thì xem như họ sẽ không còn đường trốn nữa… Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 95: Được Cứu

Hàn Trọng Viễn rất rõ ràng, một khi lên thuyền thì hắn và Mạnh Ân muốn được cứu sẽ khá khó khăn.

Đời trước, thời còn trẻ hắn biết bơi, nhưng bại liệt mười lăm năm, hơn nữa sau khi sống lại chưa từng xuống nước, bây giờ chỉ e đã chẳng khác nào vịt cạn.

Còn Mạnh Ân, một người sinh ra trong thành phố, lại chẳng có điều kiện tới bể bơi thì càng không thể biết bơi.

Nhưng hắn lại không thể không lên thuyền. Bọn bắt cóc có súng, bây giờ họ còn đang nằm trong tay chúng… Lúc này đây, rõ ràng hắn không thể phản kháng.

Thấy có người định đi kéo Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn nói ngay: “Để tao!”

https://thuviensach.vn

Hắn đưa đôi tay bị còng xuống dưới người Mạnh Ân, bế ngang Mạnh Ân lên.

Mạnh Ân cũng biết bây giờ trạng thái của mình rất tệ hại, gần như vô thức, cậu muốn rời khỏi vòng ôm của Hàn Trọng Viễn, nhưng nghĩ một lát, vẫn ghé sát vào ngực Hàn Trọng Viễn, để Hàn Trọng Viễn có thể tiết kiệm sức.

Cậu nghe thấy nhịp tim Hàn Trọng Viễn hết mức rõ ràng. Khoảnh khắc đó, tâm trạng cậu cũng bỗng chốc bình tĩnh.

Hàn Trọng Viễn vừa lên thuyền thì nhìn Lý Văn một cái. Lý Văn co rúc đằng sau bọn bắt cóc, chẳng dám động đậy tí nào.

Chiếc thuyền lần này vẫn là loại thuyền nhỏ, sau khi chạy được mấy tiếng thì trời cũng đã tối. Họ trông thấy một chiếc thuyền lớn ở đằng xa, Lý Hướng Dương thấy chiếc thuyền lớn kia thì đi gọi điện thoại ngay, sau đó tức khắc mỉm cười.

Hàn Hành Diểu đã bố trí đường lui cho gã, nhưng vì an toàn nên gã tự mình bố trí một đường lui khác. Lần này gã dùng chính là đường do lui mình bố trí.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đã mang tiền đến rồi. Nhiều tiền như thế, còn có vàng nữa, đủ để gã thay đổi thân phận sống một cuộc đời sung sướng, cần gì phải đi theo Hàn Hành Diểu, chưa biết chừng sau cùng còn bị đẩy ra gánh tội nữa?

Còn về Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân…

“Tất cả là tại bọn mày, nếu không phải bọn mày phá đám thì bố tao đã nương tựa được vào Lý Nghị Nam, làm sao đi vào đường cùng được chứ?” Lý Hướng Dương nhìn Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân một cách chán ghét, bỗng nhiên lấy một chiếc hộp nhỏ trên người ra, sau đó lại lấy ra một bơm tiêm từ trong hộp nhỏ, nhìn Hàn Trọng Viễn cười nói, “Trong này chứa ma tuý liều cao, cho mày một liều, nhất định sẽ khiến mày chết trong sung sướng.”

Ma tuý liều cao quá mức sẽ gây chết người, còn về người chết sẽ được sung sướng… Nếu không phải ma tuý kiểu mới thì lần đầu dùng thử sẽ không hề dễ chịu, dùng quá liều lại càng khó chịu hơn.

Lý Hướng Dương căn bản muốn dày vò Hàn Trọng Viễn, mới có thể chọn thứ này!

https://thuviensach.vn

Đôi ngươi Hàn Trọng Viễn hơi co lại, giơ chân đạp tên bắt cóc bên cạnh một cái. Kế hoạch của bọn bắt cóc này còn tỉ mỉ hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn, chuẩn bị cũng cẩn thận hơn, nên những người mà hắn đã bố trí, căn bản cũng không có thời gian giải cứu.

Từ khi đặt bước chân đầu tiên lên thuyền của bọn bắt cóc rồi bị chúng khống chế đến bây giờ, họ vẫn luôn đuổi theo trên đường, nhưng giờ lại đang trên biển!

Người giải cứu họ chưa chắc đã đến được, bây giờ họ chỉ có thể tự cứu mình.

Hàn Trọng Viễn từng học một ít võ cận chiến, thậm chí học rất giỏi, hắn cũng biết cách khiến người cầm súng không dám nổ súng vì sợ ném chuột vỡ bình – trừ khi là tay súng thần từng được huấn luyện vô số lần, thì người bình thường dù có súng đi nữa, khi ứng phó với phe địch cũng chẳng dám nổ súng, vì rất có thể sẽ bắn trúng phe mình.

Mà trong hoàn cảnh đất nước cấm dùng súng, dĩ nhiên bọn bắt cóc này không thể có đủ đạn để luyện tập.

https://thuviensach.vn

Nhưng nơi này nhỏ quá, nhân số của bọn bắt cóc kia cũng rất đông, dù Hàn Trọng Viễn có chút ít bản lĩnh thì cũng rất nhanh bị ba chân bốn cẳng của kẻ khác đè trên mặt đất.

“Bịt miệng chúng lại.” Lý Hướng Dương cầm bơm tiêm trên tay nói, tất nhiên cho Hàn Trọng Viễn một phát súng là cách giải quyết nhanh nhất, nhưng thế thì dễ dàng cho Hàn Trọng Viễn quá. Huồng hồ, gã muốn tự mình ra tay.

Lý Hướng Dương đi đến chỗ Hàn Trọng Viễn, lúc sắp chọc kim tiêm vào người Hàn Trọng Viễn thì bỗng nhiên lại có một người lao tới, đánh gã một cách hung dữ.

Người ra tay là Mạnh Ân.

Mạnh Ân đã bị chúng nhốt ba ngày rồi, chân tay vẫn luôn bị trói, bọn bắt cóc kia lúc nào cũng đề phòng Hàn Trọng Viễn, nhưng thật ra lại chả coi cậu ra gì. Điều này khiến cậu có cơ hội lén tháo dây thừng, sau đó thình lình ra tay.

Mạnh Ân xô Lý Hướng Dương xuống đất, gần như giữ chặt cổ của Lý Hướng Dương, sau đó kề con dao bằng sứ mà Hàn Trọng Viễn bỏ vào tay cậu lên cổ Lý Hướng Dương: “Thả bọn tao ra!” Dây thừng trên chân cậu

https://thuviensach.vn

còn chưa tháo, nhưng bằng sức lực bộc phát, lại bắt được Lý Hướng Dương, bơm tiêm trong tay Lý Hướng Dương cũng bị văng ra ngoài.

Nhất thời sắc mặt Lý Hướng Dương đầy kinh hãi, nhưng rõ ràng bọn bắt cóc kia lại mắt điếc tai ngơ.

“Buồn cười.” Bọn bắt cóc kia bật cười, “Nó chết rồi cũng không phải việc gì xấu với bọn tao.”

Bọn bắt cóc này là do Lý Hướng Dương thuê, nhưng đối với chúng, một mình nuốt trọn tiền chuộc nhất nhất định là tốt hơn so với chỉ lấy tiền thuê của Lý Hướng Dương.

Lý Hướng Dương sốt ruột rồi, thậm chí gã có thể cảm giác được cổ mình đang chảy máu: “Chúng mày muốn làm gì?!”

Sắc mặt Mạnh Ân càng nhợt nhạt hơn, nếu bọn người này không coi Lý Hướng Dương ra gì…

“Thả bọn tao ra!” Mạnh Ân nói bằng chất giọng đã khàn, sau đó ấn dao xuống, cứa ra một vết thương lớn bên cổ của Lý Hướng Dương.

https://thuviensach.vn

Tiếng súng nổđoàngmột tiếng, ngay khi Mạnh Ân còn định thử xem có thể uy hiếp được bọn người kia hay không, chúng lại nã một phát súng vào đầu Lý Hướng Dương!

Máu bắn tung toé, trên mặt Mạnh Ân cũng dính rất nhiều, trong khoảnh khắc đó hô hấp của cậu tưởng như ngừng lại, bị doạ sợ tới muốn ngất, đến khi nhìn thấy Hàn Trọng Viễn ở gần đó.

Hàn Trọng Viễn hãy còn trong tay bọn người kia, cậu không thể để Hàn Trọng Viễn gặp chuyện! Không hề nghĩ ngợi, Mạnh Ân nhào tới bọn người kia, tiếc rằng chân cậu vẫn bị trói, rất nhanh đã ngã xuống.

Cũng nhờ dáng vẻ này của cậu mà cuối cùng bọn người đó không nổ súng về phía cậu.

Bỗng nhiên mấy tên cầm đầu nói: “Ném nó và thi thể xuống nước đi.”

Gần như ngay lập tức, Mạnh Ân bị người ném khỏi thuyền.

https://thuviensach.vn

Nhiệt độ của nước rất thấp, khoảnh khắc khi vừa tiếp xúc với nước kia, cậu muốn giãy giụa theo phản xạ, nhưng nghĩ đến Hàn Trọng Viễn, cậu lại chợt bình tĩnh.

Không được giãy, nhất định không được giãy, bây giờ cậu phải làm gì đây?

Mạnh Ân thật sự không biết bơi, song khi nghe Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên kể chuyện đi bể bơi vào dịp hè, cậu đã cố ý đi tìm hiểu cách tự giải cứu khi người không biết bơi rơi xuống nước.

Ở trong nước có rất nhiều người nói rằng, chỉ cần không giãy giụa, như vậy có thể ngửa mặt nổi trên mặt nước, nhưng cũng có người cho biết cách này không đáng tin. Cuối cùng, cậu tìm thấy một cách thức gọi là "sứa bay" trên một trang web nước ngoài.

Mạnh Ân vô thức làm theo, cậu hít sâu một hơi, hướng đầu xuống dưới ôm lấy đầu gối, sau đó quay lưng lên trên nổi lơ lửng. Nhân lúc trong phổi còn không khí, cậu bắt đầu dùng dao cắt dây thừng trên chân.

Cậu cắt tùm lum hết cả, cắt cả vào chân mình, nhưng cũng giải thoát được cho đôi chân.

https://thuviensach.vn

Tất cả những việc này, cậu đều không biết tại sao mình lại làm được. Lúc này đây trong lòng chỉ có một suy nghĩ, Hàn Trọng Viễn…

Nhất định cậu không thể để Hàn Trọng Viễn chết, nhất định không thể!

Ùmmột tiếng, Mạnh Ân cảm thấy bên cạnh có người rơi xuống nước. Cậu không dám mở mắt, trong nước không nhìn thấy gì cả, nhưng vô thức cảm nhận được đó là Hàn Trọng Viễn.

Khoảnh khắc ấy, suýt nữa thì cậu quên mất bản thân còn ở trong nước. Vô thức khua khoắng tay chân, khi đầu nổi lên mặt nước thì hít thở một hơi, cuối cùng lại bắt được Hàn Trọng Viễn thật!

Chỉ là tình trạng của Hàn Trọng Viễn khác cậu, Hàn Trọng Viễn vẫn đang vùng vẫy, thế nhưng sức lực ngày một yếu đi…

Lòng Mạnh Ân dâng lên cơn sợ hãi vô tận, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn làm sao? Trong khoảnh khắc, gần như cậu muốn ôm lấy Hàn Trọng Viễn, sau đó chìm sâu vào nước cùng Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Nhưng rất nhanh cậu lại cảm thấy không ổn, nhỡ Hàn Trọng Viễn còn sống thì sao?

Mạnh Ân không nhìn thấy dáng vẻ của Hàn Trọng Viễn. Cậu sờ lên mặt Hàn Trọng Viễn, phát hiện hắn đang ngửa mặt lên trên, bèn chui xuống dưới người Hàn Trọng Viễn, giữ hai cánh tay Hàn Trọng Viễn trên lưng, lợi dụng cách thức "sứa bay" mà nổi lên. Sau khi phát hiện có thể hít thở, tay chân quẫy nước, sau đó đưa Hàn Trọng Viễn trồi lên mặt nước hít sâu một hơi. Chờ lồng ngực đầy khí, cậu lại chìm xuống dưới lần nữa, tiếp tục cõng Hàn Trọng Viễn "bay".

Cậu quả thật rất may mắn, sức nâng của nước biển lớn hơn nước ngọt rất nhiều, mà mặt nước biển chỗ này lại bình lặng hết sức, khiến cậu có thể duy trì lâu hơn. Tất nhiên, còn một lí do khác nữa là Hàn Trọng Viễn không hề nhúc nhích, nên cậu hoàn toàn có thể dùng tư thế "sứa bay" để đầu của Hàn Trọng Viễn lúc nào cũng nổi trên mặt nước.

Cậu cũng không biết rốt cuộc tại sao mình làm được tất cả những việc này, chỉ cảm thấy không thể để Hàn Trọng Viễn chết ở đây.

Nhất định cậu có thể kiên trì tiếp!

https://thuviensach.vn

Trong hoảng hốt, dường như Mạnh Ân nhớ ra một cảnh tượng khác. Có vẻ đó là một viện điều dưỡng, khắp nơi đều bừng lửa, mà Hàn Trọng Viễn hãy còn ở bên trong.

Đó là người cậu thích, khi tất cả mọi người đương chế giễu và nhục mạ cái tâm tư xấu xí đáng ghê tởm của cậu, thì hắn lại cho cậu một nụ cười. Nhà trường đuổi cậu, bố cậu không cần cậu nữa, mẹ cậu đánh mắng cậu rồi không từ mà biệt…

Một lần đói quá, cậu chỉ có thể lục thùng rác trước cổng trường Tiểu học, tìm bữa sáng mà đám trẻ con chưa ăn hết ra ăn. Cậu chán ghét mọi thứ thuộc về bản thân, chỉ muốn chết quách đi. Nhưng chỉ cần nhớ đến có người từng nói với mình:“Có phải cậu bị người khác hại không? Về sau nhất định phải cẩn thận một chút.”– thì lại có niềm tin sống tiếp.

Thậm chí, chỉ cần nghĩ đến chàng trai ngỡ như hoàng tử ấy, cậu không còn cảm thấy ghê tởm vì mình thích đàn ông nữa. Bởi người cậu thích, là một người đàn ông xuất sắc như thế.

Người đàn ông xuất sắc ấy thừa kế một tập đoàn lớn, từ hoàng tử hoá thành quốc vương, nhưng tình cảm của cậu vẫn chẳng hề đổi khác.

https://thuviensach.vn

Bây giờ, quốc vương của cậu đang trong biển lửa… Cậu làm ướt một cái chăn, hắt nước lên người rồi phi vào trong hoả hoạn, tìm được Hàn Trọng Viễn rơi xuống đất vì cầu cứu, sau đó bọc Hàn Trọng Viễn trong chăn kín mít rồi xông ra ngoài.

Không có chăn bao phủ, lửa cháy khiến mặt cậu rát đau, thậm chí cậu không dám mở mắt, muốn nhìn đường cũng chỉ dám hé một khoảng nhỏ xíu. Nhưng chẳng biết tại sao, chỉ cần nghĩ đến người trên lưng mình là Hàn Trọng Viễn, bỗng nhiên cậu lại có dũng khí vô tận.

Cậu cõng Hàn Trọng Viễn ra khỏi biển lửa, còn đưa Hàn Trọng Viễn trốn trong nhà mình. Dẫu gương mặt mình bị huỷ hoại, cũng cảm thấy ngọt ngào rất đỗi, thậm chí vui sướng muốn nhảy cẫng lên.

Cậu không dám nói cho Hàn Trọng Viễn biết mình thích hắn, cũng không cảm thấy mình xứng với Hàn Trọng Viễn. Thực ra, chỉ cần được nhìn ngắm Hàn Trọng Viễn, cậu đã cảm thấy rất vui rồi. Chỉ cần được chăm sóc cho Hàn Trọng Viễn…

“Người ở đây!” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 96: Bệnh Viện

Thật ra thời gian Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn ở trong nước không hề lâu như Mạnh Ân nghĩ, vì cách chỗ họ không xa, có chiếc thuyền lớn chở người đến cứu họ.

Đáng tiếc trên thuyền cũng không có nhiều người.

Hàn Trọng Viễn để mấy thiết bị định vị cỡ mini trong ngăn phụ của vali tiền, nên tuy người bám theo họ không dám đến gần, nhưng vẫn luôn theo sau từ đằng xa.

Ban đầu những người này định chờ Hàn Trọng Viễn đi đến chỗ Mạnh Ân sẽ ra tay cứu Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, lại chẳng ngờ bọn bắt cóc kia không hề dừng lại, đưa Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn lên xe rồi lái ra bở biển, sau đó lại lên thuyền ra biển luôn!

Điều này hiển nhiên làm tăng độ khó cho công tác giải cứu của họ. May sao bấy giờ, họ nhận được hai tin tức.

https://thuviensach.vn

Tin tức thứ nhất là, mấy hôm nay từng có người đi hẹn gặp một "thuyền trưởng" lén lút vượt biên ra nước ngoài, hẹn hôm nay sẽ lên thuyền trên biển, sau đó âm thầm ra nước ngoài. Mà một tin tức nữa, chính là do Hàn Hành Diểu cung cấp.

Hàn Hành Diểu cho biết, bọn người đó sẽ đi tới một thị trấn nhỏ ở gần đây, nơi đó còn có người tiếp ứng chúng.

Hai tin tức này được nhân viên chuyên nghiệp phân tích, nhận định là đều có thể liên quan đến bọn bắt cóc kia, nên quyết định chia binh ra hai hướng.

Đáng lẽ chia ra hai hướng, thì người của bên nào cũng bằng nhau, nhưng theo như Hàn Hành Diêu đề xuất rằng có lẽ bọn bắt cóc mẹ y sẽ đi theo đường mà y nói, hầu hết nhân viên cứu hộ đều đi đến thị trấn nhỏ kia.

Tất nhiên, họ cũng không bỏ qua chiếc thuyền buôn lậu kia. Chỉ là rốt cuộc không đủ nhân viên, họ cũng không sao bố trí người lặn xuống nước, đến gần chiếc thuyền kia từ trước…

Hơn nữa, lúc ấy họ đều tưởng rằng trước khi được an toàn tuyệt đối, bọn bắt cóc sẽ không làm hại con tin, lại chẳng ngờ lúc đến gần rồi xông

https://thuviensach.vn

lên chiếc thuyền kia, đã không thấy con tin đâu, thậm chí trên thuyền còn có một vũng máu…

Mạnh Ân không là gì cả, nhưng tầm quan trọng của Hàn Trọng Viễn thì không thể chối cãi. Phải biết Duyên Mộng là doanh nghiệp được nhà nước hết mực nâng đỡ, bây giờ thanh niên hầu như không ai là không biết đến Duyên Mộng!

Nếu như Hàn Trọng Viễn bị bắt cóc, bị sát hại, vậy tất nhiên sẽ kéo theo một cơn sóng to gió lớn vào cả nước, người làm mẹ như Tiền Mạt sẽ có phản ứng gì, họ cũng không thể dự đoán được.

May sao, cuối cùng họ cũng cứu được người, mặc dù tình trạng hai người không được tốt lắm.

Tiền Mạt cảm thấy bọn bắt cóc lần này rất kì lạ, trước hết phong toả tình hình của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, đưa hai người vào phòng cấp cứu, tìm người trông coi, bấy giờ mới có thời gian hỏi những nhân viên cứu hộ kia.

“Khi chúng tôi lên thuyền thì cậu Hàn đã không còn trên đó nữa, mặt đất có một vũng máu, lúc ấy chúng tôi đều tưởng cậu Hàn đã bị sát hại, là

https://thuviensach.vn

cái người tên Lý Văn đó nói cậu Hàn bị ném xuống nước, vẫn còn sống, chúng tôi mới đưa thuyền đi tìm, cuối cùng cũng tìm được người."

Đội trưởng đội cứu hộ là Tiền Mạt nhờ Lý Nghị Nam tìm đến, tuy Lý Nghị Nam không nói cho Tiền Mạt biết cấp bậc của người này, nhưng Tiền Mạt vẫn hết sức kính trọng anh ta, tất nhiên nhiều hơn vẫn là cảm kích: "Cảm ơn, cảm ơn các anh nhiều lắm, nếu không nhờ các anh thì có lẽ con trai tôi đã không quay về được rồi."

"Chị không cần cảm ơn chúng tôi, nên cảm ơn người bị bắt cóc trước đó thì hơn, nếu không nhờ cậu ấy thì cậu Hàn đã bị chết đuối rồi." Trên mặt người quân nhân kia hiện lên vẻ thán phục, "Lúc chúng tôi tìm được người thì họ đã rơi xuống nước được nửa tiếng, suốt thời gian ấy cậu Hàn vẫn luôn được cậu ấy đỡ cho trồi lên mặt nước. Bản thân tay chân cậu ấy đều bị thương, khi được cứu thì đã mất ý thức, tình trạng xấu lắm, nhưng tình trạng của cậu Hàn lại rất tốt."

"Thằng bé… Thằng bé không biết bơi." Tiền Mạt ngẩn ra, cô biết tình hình của Mạnh Ân, trong đó có việc Mạnh Ân không biết bơi.

"Chả trách cậu ấy không bơi mà chọn cách thức 'sứa bay' để trôi nổi suốt… Với một người bình thường, bị thương mà còn làm được như cậu ấy thì nhất định chính là kì tích." Người đó bảo.

https://thuviensach.vn

“Vậy con trai tôi… Bọn bắt cóc kia nói đã tiêm ma tuý liều cao cho nó…” Tiền Mạt hít sâu một hơi, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân còn đang trong phòng cấp cứu, mà tin tức này… Từ khi biết tin tức này, tim cô vẫn luôn treo lơ lửng, thậm chí còn không dám tra hỏi kĩ.

“Lúc ấy tuy cậu Hàn bị thương nhẹ, nhưng nhịp thở đều đặn, không giống bị tiêm ma tuý. Theo lời của cái người tên Lý Văn, cậu ta đã lén đổi ma tuý thành thuốc mê.” Người đó lại nói.

Tiền Mạt thở phào nhẹ nhõm, có cảm giác như mới hồi sinh, lại càng cảm kích Mạnh Ân hơn.

Khi ấy Hàn Trọng Viễn bị ném xuống biển, nếu không nhờ Mạnh Ân thì dù thứ tiêm vào người hắn là thuốc mê chứ không phải ma tuý, hắn cũng chẳng sống nổi – tuy rằng có một số người trong lúc vô tình, có thể may mắn ngửa mặt nổi lên trên mà sống sót, nhưng người bị chết đuối thì vẫn nhiều hơn.

Cô từng nghe Hàn Trọng Viễn kể chuyện đời trước bên Mạnh Ân, biết Mạnh Ân có ơn cứu mạng con trai mình, vì thế vẫn đối xử rất tốt với Mạnh Ân, song cũng chỉ dừng lại ở đó, chỉ vì tôn trọng con trai. Nhưng bây giờ, cô sẵn lòng coi Mạnh Ân như con ruột của mình!

https://thuviensach.vn

Rất nhanh bác sĩ đã kiểm tra xong tình trạng sức khoẻ của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân. Hàn Trọng Viễn khá ổn, chỉ có điều hai chiếc xương sườn bị rạn nứt và bị trầy da, nhìn chung không có vấn đề gì. Nhưng Mạnh Ân thì nghiêm trọng hơn nhiều.

Tay chân cậu bị trói trong thời gian rất lâu, máu trong cơ thể không được lưu thông, sau đó còn ngâm trong nước biển và dùng sức quá độ nữa… Nhất là chân của cậu, khi cắt đứt dây thừng trên chân đã bất cẩn cứa mình bị thương, vết thương đó ngâm trong nước biển lâu như vậy…

Tay chân sưng phù thế kia, khiến người khác vừa nhìn đã thấy giật mình.

Tiền Mạt nhìn hai quyển bệnh án và ảnh của mỗi người họ, hai mắt lập tức đỏ hoe.

“Tiền tổng, Hàn tổng tỉnh rồi!” Trợ lí của Tiền Mạt tìm cô, không lâu sau Hàn Trọng Viễn được người đẩy từ trong phòng bệnh ra.

Tiền Mạt gần như không chờ đợi nổi đi tới trước giường bệnh của con trai, sau đó nhìn thấy Hàn Trọng Viễn đã ngồi dậy: “Mạnh Ân đâu?” Chuyện trước đấy, Hàn Trọng Viễn cũng có một ít ấn tượng. Thấy Mạnh Ân bị bọn người kia ném xuống biển, hắn cảm thấy bản thân như phát điên,

https://thuviensach.vn

sau đó bọn người kia tiêm bơm thuốc mà Lý Hướng Dương để lại vào người hắn.

Trước khi rơi xuống nước, hắn vẫn luôn vùng vẫy trong đau đớn. Nhưng rơi xuống nước rồi, cảm thấy như thể Mạnh Ân đến gần, toàn thân bất chợt bình tĩnh, cũng không vùng vẫy nữa…

Trong chốc lát kia, dường như hắn vẫn luôn ở trên lưng Mạnh Ân, sau đó hắn chợt cảm thấy sự an toàn trước giờ chưa từng có…

Nhưng mà, Mạnh Ân đâu?

Trong mắt Hàn Trọng Viễn toàn là tơ máu, cả người bén sắc như con sư tử có thể nổi điên cắn người bất cứu lúc nào. Tiền Mạt lập tức nói: “Mạnh Ân còn đang phẫu thuật, con chờ lát nữa sẽ gặp được thằng bé, mẹ đã sắp xếp cho hai đứa một phòng bệnh rồi.”

“Cậu ấy không sao chứ?” Hàn Trọng Viễn nhìn Tiền Mạt chăm chăm.

“Thằng bé không sao.” Tiền Mạt cho con trai mình một câu trả lời chắc nịch, lại nói, “Nhưng mà thằng bé bị thương, bác sĩ nói có thể mai sau

https://thuviensach.vn

một chân của thằng bé sẽ để lại di chứng.”

“Sao lại như thế?” Ánh mắt Hàn Trọng Viễn càng đỏ hơn.

Tiền Mạt nói hết mọi chuyện lúc tìm thấy hai người ra, sau đó chợt phát hiện nước mắt tuôn rơi trên gương mặt con trai mình… Con trai cô khóc, vì Mạnh Ân mà khóc.

“Con ra đợi bên ngoài phòng phẫu thuật. Mẹ, hãy giấu hết tin tức về con và Mạnh Ân, đưa tin ra ngoài là bây giờ tình trạng của con vô cùng nguy kịch.” Hàn Trọng Viễn đưa tay lau sạch nước mắt, bỗng nhiên nói.

“Vì sao?” Tiền Mạt hơi khó hiểu.

“Có lẽ kẻ chủ mưu vụ bắt cóc của con là Hàn Hành Diểu.” Hàn Trọng Viễn đáp, bây giờ Mạnh Ân bị thương, suýt nữa thì đã chết, hắn tuyệt sẽ không để Hàn Hành Diểu yên thân!

“Cái gì!” Tiền Mạt trợn mắt một cách kinh hãi, “Chả trách nó cố ý lừa nhân viên cứu hộ đi một thị trấn khác tìm người, hoá ra là vì thế!”

https://thuviensach.vn

“Vậy sao?” Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, hắn biết Hàn Hành Diểu làm vậy, có lẽ là muốn cứu hắn thật, dẫu sao mẹ của Hàn Hành Diểu vẫn nằm trong tay hắn.

Nhưng nếu không có Hàn Hành Diểu, thì vụ bắt cóc này sẽ không xảy ra!

Hàn Trọng Viễn ngồi trên xe lăn, vừa treo nước truyền, vừa đi tới bên ngoài phòng bệnh của Mạnh Ân. Thật ra thời gian hắn chờ không lâu, nhưng với hắn thì rõ ràng đã trôi qua lâu lắm. Khi nhìn thấy Mạnh Ân được đẩy ra ngoài, hắn che mắt lại, không nén được bật cười.

Thật ra thể trạng của Hàn Trọng Viễn còn rất yếu, dẫu sao đã rất lâu rồi hắn chưa ăn gì. Ban đầu Tiền Mạt tưởng rằng hắn còn kén chọn, không ngờ hắn lại chủ động nói: “Mẹ ơi, mua cho con ít bánh mì và thịt hộp.”

Tiền Mạt nhanh chóng mua về rất nhiều thức ăn đóng hộp, canh rau thì có đến mấy loại lận. Hàn Trọng Viễn chọn mấy thứ ra ăn, sau đó ngồi trước giường bệnh của Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân hãy còn hôn mê, sau khi được vớt lên thì thần trí cậu không tỉnh táo nữa, bây giờ vẫn chưa tỉnh lại. Hàn Trọng Viễn nhìn cậu một lát, cuối cùng nằm xuống bên cậu, nhắm nghiền hai mắt.

Tiền Mạt rời đi rồi, trong phòng bệnh hết sức yên tĩnh. Đúng lúc này, bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nghe thấy hai tiếng: “Hàn tổng…”

Hàn Trọng Viễn gần như mở mắt tức khắc, đời trước Mạnh Ân đã từng gọi hắn như vậy, nhưng đời này thì chưa bao giờ gọi thế hết!

“Mạnh Ân!” Hàn Trọng Viễn lập tức nhìn người bên cạnh, nhưng Mạnh Ân lại không hề cử động.

Cúi người hôn nhẹ lên mặt Mạnh Ân, hắn tưởng như đang cung kính vị thần của mình.

***

Lúc Mạnh Ân tỉnh lại, cũng hoảng hốt y hệt Hàn Trọng Viễn. Mà việc đầu tiên cậu làm, cũng là hỏi một câu theo phản xạ: “Hàn Trọng Viễn đâu?”

https://thuviensach.vn

“Anh ở đây.” Hàn Trọng Viễn cúi người hôn Mạnh Ân.

“Anh không sao!” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, vừa mừng vừa sợ định ngồi dậy. Trước đó cậu còn tưởng Hàn Trọng Viễn bị tiêm ma tuý, thậm chí còn không kìm được suy nghĩ lung tung, nghĩ không biết Hàn Trọng Viễn trên lưng mình đã chết hay chưa…

May mà cậu đã kiên trì, đã không từ bỏ!

“Em nghỉ ngơi cho khoẻ, đừng có lộn xộn!” Hàn Trọng Viễn đè Mạnh Ân lại, “Em bị thương nặng hơn anh, nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt.”

“Em không sao, bây giờ em khoẻ lắm!” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn cười. Cậu còn sống, không cụt tay cụt chân! Còn bất mãn gì nữa? Trên người còn hơi đau đớn cũng chẳng có gì to tát!

“Tình trạng của em nghiêm trọng hơn anh nhiều! Em khờ quá, sao chỉ muốn bảo vệ anh mà không nghĩ cho mình?” Hàn Trọng Viễn lại hôn Mạnh Ân, bây giờ hắn chỉ thích dùng cách này để chắc chắn rằng Mạnh Ân đang thật sự ở bên cạnh mình.

https://thuviensach.vn

“Em cũng đâu làm gì, nếu không phải tại em…”

“Em bị anh làm liên luỵ, đừng nói mấy lời vớ vẩn ấy nữa!” Hàn Trọng Viễn ngắt lời Mạnh Ân, tiếp tục hôn.

Giọng Mạnh Ân còn hơi khàn, thậm chí Hàn Trọng Viễn không cho cậu nói chuyện luôn, chỉ nói một mình mấy câu, sau đó sẽ hôn Mạnh Ân tiếp, hôn Mạnh Ân hết lần này tới lần khác.

“Hàn Trọng Viễn, anh phải coi chừng anh họ của anh.” Bỗng nhiên Mạnh Ân nói.

“Vì sao?” Hàn Trọng Viễn vô thức hỏi.

“Em nằm mơ, thấy anh ta là kẻ xấu.” Mạnh Ân đáp.

Cậu mơ thấy rất nhiều chuyện liên quan đến Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn là chủ doanh nghiệp tư nhân cực kì tài giỏi, đáng tiếc lại bị kẻ khác hãm hại, tới mức gặp tai nạn xe mà bại liệt.

https://thuviensach.vn

Tình cảnh cụ thể trong mơ cậu đã không còn nhớ rõ, nhưng cậu vẫn nhớ tâm trạng của mình trong mơ, thứ cảm xúc gần như thương tiếc vô tận ấy. Hàn Trọng Viễn tài giỏi như thế, xuất sắc như thế, cuối cùng lại bại liệt…

“Anh biết, anh cũng mơ một giấc mơ, trong mơ chúng ta sống nương tựa lẫn nhau, em là người quan trọng nhất với anh, là động lực giúp anh sống tiếp.” Hàn Trọng Viễn lại hôn Mạnh Ân, gần như không bỏ qua bất cứ chỗ nào trên gương mặt cậu.

Mạnh Ân bất đắc dĩ nhắm nghiền hai mắt. Có lẽ bác sĩ đã lau nước biển trên người giúp cậu rồi, bây giờ người cậu toàn mùi thuốc sát trùng không, thế mà Hàn Trọng Viễn vẫn hôn được, đúng là tài thật đó! Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 97: Giận Cá Chém Thớt

Mạnh Ân không nhớ rõ chuyện trong mơ lắm, nên ảnh hưởng của giấc mơ với cậu cũng không lớn. Để ý thấy điều này, Hàn Trọng Viễn thở phào nhẹ nhõm.

Đời trước, thật ra ban đầu hắn đối xử với Mạnh Ân chẳng tử tế gì, còn từng nói ra những lời rất cay độc. Về sau hắn hết sức áy náy, bây giờ cũng không muốn Mạnh Ân biết những chuyện đó.

Mặc dù hắn không muốn để Mạnh Ân nhớ lại mọi chuyện đời trước, nhưng lại rất sẵn lòng chia sẻ vài chuyện với Mạnh Ân: “Trong giấc mơ của anh, em rất cố chấp với anh, cực kì yêu anh, anh vừa đánh vừa mắng em, em cũng không chịu bỏ đi.”

“Anh sẽ không đánh mắng em đâu.” Mạnh Ân lên tiếng gần như tức thì, hơn nữa nếu Hàn Trọng Viễn đánh mắng cậu, thì sao cậu còn mặt mũi ở lại bên Hàn Trọng Viễn cơ chứ?

Hàn Trọng Viễn nhìn đôi ngươi tràn ngập tin tưởng của Mạnh Ân, không kìm được lại hôn mấy cái, kết quả chờ hắn hôn xong thì phát hiện

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân đã ngủ mất rồi.

Len lén đứng dậy, Hàn Trọng Viễn tìm Tiền Mạt bàn bạc chuyện kế tiếp.

Lần này suýt nữa hắn đã đánh mất Mạnh Ân, bây giờ tất nhiên phải loại trừ tất cả nguy hiểm.

***

Hàn Trọng Viễn đi rồi, Mạnh Ân lại mơ mơ màng màng mê thấy Hàn Trọng Viễn mắng mình, nhưng khi đó Hàn Trọng Viễn bại liệt, không có cậu sẽ không sống nổi, khiến cậu sinh ra dũng khí vô hạn, can đảm ở lại bên Hàn Trọng Viễn…

Lúc tỉnh lại, thậm chí Mạnh Ân không kìm được sỉ vả bản thân. Làm sao cậu cứ mơ thấy dáng vẻ không tử tế của Hàn Trọng Viễn cơ chứ? Vừa có hoả hoạn lại vừa bại liệt, nhất định là đang trù ẻo Hàn Trọng Viễn! Đúng là chẳng ra thể thống gì mà!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng… Hàn Trọng Viễn bại liệt, chỉ có thể dựa vào mình, điều này lại khiến cậu thấy bản thân rất có ích…

Mạnh Ân chưa từng đọc tiểu thuyết viễn tưởng, hoàn toàn không nghĩ đến chuyện sống lại.

“Ăn cơm nào.” Thấy Mạnh Ân tỉnh, Hàn Trọng Viễn lập tức lấy cháo gà mà hắn cố ý cho người nấu từ trong cặp lồng giữ nhiệt ra, ở trong còn trộn ít tiết gà – trước ấy Mạnh Ân mất quá nhiều máu, bây giờ cần phải bổ máu.

May sao Mạnh Ân chỉ bất cẩn uống ít nước biển, nước biển không làm dạ dày tổn thương, không phải kiêng khem gì cả. Hàn Trọng Viễn bón cho cậu từng thìa từng thìa một, cậu ăn hết sức ngoan ngoãn.

Mạnh Ân thích ăn thịt gà lắm, nên cháo này rất hợp khẩu vị cậu, ăn một lát đã thấy no, sau đó cậu thấy bên cạnh, Hàn Trọng Viễn mở nắp một hộp cháo bát bảo ra.

Cậu biết Hàn Trọng Viễn không thích ăn đồ ngoài quán, so ra thì, thi thoảng vẫn ăn được vài miếng đồ đóng hộp. Chẳng hạn như uống nước, người khác rót hắn sẽ không uống, nhưng nước khoáng thì vẫn uống được.

https://thuviensach.vn

Đây cũng không phải hắn đề phòng gì cả, mà là tâm lí hắn có vấn đề, không chịu nổi đồ đạc bị ai khác ngoài người thân của mình chạm vào.

“Anh có muốn thử một miếng không?” Bỗng nhiên Mạnh Ân múc một thìa cháo, đưa đến trước mặt Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn tưởng rằng mình sẽ không chịu được mà nôn mửa như trước kia, sau đó không nuốt nổi, nhưng nhìn Mạnh Ân, hắn lại mở miệng.

Cháo gà trong miệng toả ra hương thơm nồng đậm, Hàn Trọng Viễn mỉm cười, giành lấy chiếc thìa trên tay Mạnh Ân: “Em còn muốn giữ lại đôi tay này thì đừng cử động linh tinh nữa!”

“Chỉ là một cái thìa thôi mà…” Mạnh Ân hơi bất đắc dĩ, trước kia cậu bị Lý Thục Vân đánh ra vết thương, ngay cả bệnh viện cũng không đi, chẳng phải cuối cùng vẫn khoẻ mạnh sao?

Hàn Trọng Viễn hung dữ trừng Mạnh Ân một cái.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng bị trừng, trong lòng Mạnh Ân lại cảm thấy ngọt ngào hết sức.

***

Việc Mạnh Ân bị bắt cóc khi trước, cảnh sát đã phong toả tin tức, nhưng rốt cuộc động thái kia vẫn khiến một số người hoài nghi. Trước ấy không lâu, có một tin đồn được truyền ra ngoài, nguyên nhân của động thái kia là do chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn bị kẻ khác bắt cóc.

Gần đây danh tiếng của Hàn Trọng Viễn ngày càng lan xa, tuy có người xem thường hắn, cảm thấy có lẽ Duyên Mộng không thuộc về hắn mà là nhờ Tiền Mạt làm cho, hắn chỉ dựa vào người mẹ giàu có của mình mà thôi, nhưng điều này không cản trở càng ngày càng đông người sùng bái hắn.

Hắn điển trai có tiền có sự nghiệp, nội những thứ này thôi đã đủ cho vô số người sùng bái hắn rồi!

Bây giờ, Hàn Trọng Viễn lại bị bắt cóc? Dù đã được cứu nhưng chưa rõ sống chết?

https://thuviensach.vn

Tin đồn như vậy lan truyền rộng rãi, lại khiến rất đông người quan tâm tới chuyện này.

Chỉ là, dù họ quan tâm thế nào đi nữa, cũng chỉ lấy được một ít tin đồn, nhưng rất nhiều người trong giới thượng lưu lại lấy được tin tức xác thực.

Hàn Trọng Viễn bị bắt cóc, còn bị chúng tiêm ma tuý liều cao rồi ném xuống biển, đã không sống nổi nữa rồi… Bây giờ bọn bắt cóc kia còn đang bị thẩm vấn kìa!

Tất nhiên, ngoài việc đó ra thì họ còn biết được mấy tin tức khác, chẳng hạn như Hàn Trọng Viễn chủ động đi tìm bọn bắt cóc vì một người đàn ông… Nếu là trước đây, họ sẽ không khỏi chì chiết Hàn Trọng Viễn một phen, nhưng bây giờ… Nghĩ đến một thanh niên ưu tú như thế sắp mất mạng, dù có là người chẳng ưa hành động của Hàn Trọng Viễn thì cũng không khỏi sinh lòng cảm thương.

Tin tức này, tất nhiên Hàn Thận cũng biết.

https://thuviensach.vn

Trước đây Hàn Thận cũng từng nghe tin Mạnh Ân bị bắt cóc, nhưng ông ta bận tìm Khuất Tịnh Vân, lại cảm thấy Mạnh Ân cứ quấn lấy con trai mình, chết rồi cũng không sao, chưa biết chừng còn khiến con trai mình quay về đúng quỹ đạo nên hoàn toàn không để ý đến.

Kết quả… Con trai ông ta suýt nữa thì chết vì cứu Mạnh Ân?

Trước kia Hàn Thận luôn đặt vợ con ở phía sau người nhà họ Hàn, cảm thấy Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn nên nhẫn nhịn vì ông ta mới đúng. Dẫu Tiền Mạt không nhẫn nhịn được mà ly hôn với ông ta, ông ta cũng không cảm thấy bản thân làm sai. Cho đến bây giờ, khi ông ta biết con trai mình sắp chết.

Giờ khắc này đây, Hàn Thận mới nhận ra, trong lòng mình, con trai quan trọng hơn xa một người chị dâu như Khuất Tịnh Vân. Thế mà trước ấy ông ta lại bận đi tìm Khuất Tịnh Vân, chẳng thèm để tâm đến Hàn Trọng Viễn.

Tất nhiên, tuy ông ta hối hận, nhưng càng hận kẻ đã hại con trai mình rơi vào hiểm cảnh.

“Tiền Mạt, cái thằng Mạnh Ân đó đâu? Nếu không phải tại nó thì Trọng Viễn sẽ không gặp nguy hiểm, nó đâu rồi?” Lúc tìm được Tiền Mạt

https://thuviensach.vn

thì hai mắt Hàn Thận đã đỏ hoe.

“Thằng bé ở viện.” Tiền Mạt đáp. Trông cô cũng hơi tiều tuỵ, chẳng kém hơn Hàn Thận là bao, dù gì cô cũng đã chịu dằn vặt suốt mấy ngày trước.

“Em cho nó nằm viện, Tiền Mạt, em không đuổi nó đi, mà còn cho nó nằm viện nữa? Trọng Viễn đúng là bị em chiều hư rồi, nếu em không chiều nó như thế thì sao nó có thể suýt chết vì một thằng con trai?” Hàn Thận căm tức nhìn Tiền Mạt.

“Đấy là nó tự nguyện, là quyết định của nó. Mạnh Ân là người nó thương, chả lẽ lúc nó vừa chết, tôi lại đuổi người nó thương đi?” Tiền Mạt nói. Hàn Thận chính là như vậy, từ trước đến nay không bao giờ nghĩ cho lập trường của người khác, huống hồ, “Nếu anh muốn hận, cũng nên hận bọn đã bắt cóc Mạnh Ân, không phải à?”

“Nhưng Lý Hướng Dương đã chết rồi!” Hàn Thận đáp. Chuyện lần này, ngọn nguồn đã điều tra rõ. Lý Hướng Dương hận Hàn Trọng Viễn nên mới bắt cóc hắn, đáng tiếc sau cùng bọn bắt cóc kia trở mặt, thành ra lại khiến bản thân gã mất mạng – Hàn Hành Diểu đã xoá sạch mọi dấu vết, dù Lý Hướng Dương còn sống, e rằng cũng chẳng đưa ra được bất cứ bằng chứng nào, chứ đừng nói bây giờ Lý Hướng Dương đã chết.

https://thuviensach.vn

“Anh tưởng Lý Hướng Dương có thể làm được chuyện như vậy hay sao? Gã ta lấy tiền đâu ra để làm tất cả mọi chuyện? Tại sao gã ta lại để ý đến Trọng Viễn?” Tiền Mạt cười lạnh nói.

“Năm đó cha gã tham ô bị người ta phát hiện số tiền khổng lồ, cũng có thể vẫn còn khoản tiền khác… Hơn nữa nói đi nói lại, không phải là tại cái thằng Mạnh Ân đó gây chuyện à?” Hàn Thận nói, Lý Văn là anh họ của Mạnh Ân đó! Lại nói, không biết Tiền Mạt bị làm sao, lại đưa cả tên Lý Văn đó đi nữa, chả lẽ cô còn muốn bảo vệ cái tên Lý Văn đó hay sao?

“Nếu anh thích nghĩ như thế, thì cứ cho là thế đi!” Tiền Mạt đáp.

***

Hàn Thận nôn nóng, thì Hàn Hành Diểu cũng nôn nóng hệt ông ta, vì vẫn chưa tìm được mẹ của y.

Hàn Trọng Viễn gặp bất trắc, vậy mẹ của y còn có thể được thả ra không?

https://thuviensach.vn

Kết quả trước mắt, là kết quả mà ban đầu Hàn Hành Diểu mong đợi nhất. Nhưng sau khi đạt được kết quả này, y lại không hề vui vẻ, vì mẹ của y mất tích rồi, hơn nữa ngay từ lúc đầu Hàn Trọng Viễn đã nghi ngờ y!

Giữa y và Hàn Trọng Viễn chưa từng xảy ra mâu thuẫn nào quá lớn, tại sao ngay từ lúc đầu Hàn Trọng Viễn lại nghi ngờ y? Hàn Trọng Viễn nghi ngờ y, có khi nào sẽ để lại thứ gì làm bằng chứng hay không?

Hàn Hành Diểu càng nghĩ càng lo, càng nghĩ càng sợ, nhưng vẫn không khỏi có phần phấn khởi.

Hàn Trọng Viễn chết rồi, như thế tất cả tài sản Hàn Trọng Viễn để lại, bao gồm Duyên Mộng, đều sẽ trở thành di sản. Hàn Trọng Viễn không con không cái, dĩ nhiên nhưng thứ này sẽ là của Hàn Thận và Tiền Mạt. Sau khi Hàn Thận được chia một nửa, tất nhiên y có thể thừa hưởng…

Đương nhiên, bây giờ việc cấp bách nhất vẫn là phải tìm được mẹ của mình.

Hàn Hành Diểu vừa tiếp tục tìm mẹ, vừa tìm chỗ ảnh người nhà họ Lý bị “bắt cóc” và “tra tấn” mà Hàn Trọng Viễn từng đăng lên mạng, sau đó soạn một thread trên mạng, tiêu đề chính là sau khi Hàn Trọng Viễn bị bắt

https://thuviensach.vn

cóc, Tiền Mạt vì cứu con trai mà ra tay với người nhà Lý Văn – kẻ tham gia vụ án bắt cóc, nhốt người nhà Lý Văn, lại còn dùng hình phạt tra tấn.

Hàn Hành Diểu biết, nguyên nhân mẹ mình và người nhà họ Lý bị bắt cóc giống nhau, chưa biết chừng là do một nhóm người gây nên. Nếu vậy thì, tìm được người nhà họ Lý, chưa biết chừng cũng tìm được mẹ mình.

Còn về tại sao phải nói là Tiền Mạt bắt người nhà họ Lý… Bây giờ chưa biết chừng Hàn Trọng Viễn đã chết, chỉ là Tiền Mạt không chịu công bố tin tức mà thôi, nên dĩ nhiên người có thể làm chủ chỉ có Tiền Mạt. Tiền Mạt lại là một người rất có tình nghĩa, tin rằng khi bị quần chúng đả kích, nhất định Tiền Mạt sẽ giải quyết ổn thoả chuyện này, phát hiện mẹ của mình thì cũng sẽ thả mẹ ra.

Việc Hàn Trọng Viễn bị bắt cóc truyền ra trước đây, cũng có công Hàn Hành Diểu thúc đẩy. Bấy giờ dân mạng vừa mới biết tin Hàn Trọng Viễn bị bắt cóc, đang hết sức hứng thú với chuyện này, thấy một thread như vậy thì dĩ nhiên kéo đến vô số người vào thảo luận. Mà trong số những người tham gia thảo luận đó, hầu hết đều đứng về phía người nhà họ Lý, cảm thấy Tiền Mạt hết sức quá đáng.

Dù Lý Văn tham dự bắt cóc thì người nhà họ Lý cũng không biết gì, sao có thể liên luỵ đến người nhà cơ chứ? Tất nhiên, quan trọng hơn chính là trong đám người nhà Lý Văn, còn có người già và trẻ nhỏ.

https://thuviensach.vn

Giận cá chém thớt người già và trẻ con, dẫu có vì cứu con trai mà Tiền Mạt mới làm thế đi nữa, thì cũng không thể chấp nhận được! Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 98: Di Sản

Trên mạng ầm ĩ lên như thế, tất nhiên Tiền Mạt không thể không biết. Thật ra rất nhanh cô đã nhận được điện thoại của cảnh sát, hỏi cô có đúng là đã nhốt người nhà họ Lý hay không.

Vốn dĩ Tiền Mạt không làm, nên cô hoàn toàn chẳng biết gì hết.

Nếu bấy giờ quả thật Hàn Trọng Viễn không rõ sống chết, hoặc là đã chết thì nhất định cô sẽ hết sức sốt suột, sau đó sẽ cho người đi tìm hiểu rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với người nhà họ Lý. Nhưng quan trọng là bây giờ Hàn Trọng Viễn vẫn sống sờ sờ ra đấy.

Tiền Mạt tìm Hàn Trọng Viễn, véo tai hắn: “Con nói cho mẹ biết, rốt cuộc chuyện nhà họ Lý là thế nào?”

“Còn thế nào được nữa? Con bắt họ để doạ Lý Văn.” Hàn Trọng Viễn đáp.

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc con đã làm gì! Con có biết bên trong còn có trẻ con không hả?” Tiền Mạt hỏi, cô vẫn luôn lo Hàn Trọng Viễn sẽ đi vào con đường sai trái, bây giờ cũng sợ hắn sẽ làm ra hành động không thể cứu vãn.

Đừng tưởng có quyền có thế thì có thể giải quyết tất cả mọi chuyện, gây ấn tượng xấu với giới thượng lưu thì sau này Duyên Mộng cũng đừng hòng phát triển êm đẹp! Dù sao nhà họ cũng chỉ là một thương nhân mà thôi!

Không chỉ như vậy, còn bản thân Hàn Trọng Viễn nữa… Đôi khi chỉ cần ranh giới cuối cùng bị phá vỡ, thì sẽ không thể quay đầu được nữa.

“Họ không sao hết, chả phải chỉ nhờ họ chụp vài tấm ảnh sân khấu thôi à?” Hàn Trọng Viễn đáp. Chỗ ảnh hắn đăng lên mạng kia là mấy bức chụp đầu tiên, một số bức chẳng hề có máu me, chỉ vì người nhà họ Lý sợ hãi quá nên chụp xong mới khiến người khác cảm thấy hết sức chân thật, cơ mà mấy bức chụp sau… Hắn chỉ có thể nói là Trần Cảnh Đường tìm thợ trang điểm rất được, nhưng người sửa ảnh thì lại kém quá.

“Ảnh sân khấu?” Tiền Mạt hỏi, nhưng trong thread kia nói rằng người nhà họ Lý đã bị tra tấn, cảm giác cũng chẳng khác phanh thây là bao…

https://thuviensach.vn

“Đúng là ảnh sân khấu mà.” Hàn Trọng Viễn nói, “Mẹ có thể liên lạc với Trần Cảnh Đường, để anh ta xử lí chuyện này.”

Tiền Mạt nhanh chóng rời đi, sau đó liên lạc với Trần Cảnh Đường, quả nhiên phát hiện người nhà họ Lý vẫn ổn, chỉ là mấy ngày không nghỉ ngơi thoải mái nên thoạt trông rất hoảng sợ mà thôi.

“Chuyện bên ngoài tôi đã biết rồi, cũng đã chuẩn bị xong, Tiền tổng, ngài muốn tự mình xử lí hay là để tôi?” Trần Cảnh Đường hỏi.

“Cậu xử lí là được.” Tiền Mạt cũng lười để ý đến chuyện này nên nói ngay.

Trần Cảnh Đường gật đầu, lập tức đi sắp xếp công việc.

Ngày càng nhiều người biết đến thread đó, ngay cả trên weibo vừa mới ra mắt cũng đầy rẫy ảnh chụp người nhà họ Lý và lời chỉ trích dành cho Tiền Mạt. Trần Cảnh Đường vội vàng giải quyết hết mọi chuyện, trực tiếp đăng mấy bức ảnh đầy sơ hở chụp người nhà họ Lý chịu “tra tấn” lên weibo của mình, cộng thêm ảnh chụp người nhà họ Lý cầm báo ra hôm nay, tất nhiên còn có một dòng trạng thái:“Sau khi vụ bắt cóc xảy ra, để kìm hãm bọn bắt cóc nên chúng tôi đã bàn bạc với người nhà họ Lý, cho họ hoá trang rồi chụp vài bức ảnh nghệ thuật gửi cho bọn bắt cóc xem, nhưng

https://thuviensach.vn

chắc chắn không hề có chuyện làm nhục hay lạm dụng tra tấn. Có điều người đăng thread trước đấy, chúng tôi có lí do để nghi ngờ rằng chúng có liên quan đến bọn bắt cóc.”

Weibo này vừa xuất hiện thì cũng có người ở thị trấn của nhà họ Lý cho biết, người nhà họ Lý đã về đến nhà. Đúng là trước đây họ bị người đưa đi, nhưng đưa đi chỉ để hỏi tung tích của Lý Văn, đồng thời hoá trang chụp vài bức ảnh, không hề bị tổn hại, trên người cũng chẳng có bất cứ vết thương nào hết.

Một mối nguy nhanh chóng biến mất. Hàn Hành Diểu vốn muốn nhân chuyện này để tìm mẹ mình, nào ngờ lại thất bại trong gang tấc. Mà y sẽ không thể ngờ được, rất nhiều việc mà y làm, đã rơi vào mắt của người có tâm.

Hàn Hành Diểu không điều tra được gì từ chỗ Trần Cảnh Đường, cũng không tìm được bất cứ manh mối liên quan đến Hàn Trọng Viễn về vụ mất tích của mẹ mình, chỉ có thể tiếp tục bố trí người đi tìm mẹ. Cũng đúng lúc này, y biết được một ít lịch trình của Tiền Mạt.

Tiền Mạt đã không còn đến bệnh viện nữa, mà đi đến nhà tang lễ…

https://thuviensach.vn

Tuy cuối cùng Lý Hướng Dương thoát khỏi tầm kiểm soát của Hàn Hành Diểu, nhưng những việc gã làm trước đây đều do Hàn Hành Diểu gợi ý, thậm chí bơm tiêm ma tuý mà Lý Hướng Dương định tiêm cho Hàn Trọng Viễn, cũng là Hàn Hành Diểu đưa cho.

Hàn Hành Diểu biết rất rõ nồng độ ma tuý trong bơm tiêm kia của mình, nồng độ ấy tuyệt đối có thể đưa người ta vào chỗ chết, càng đừng nói đến chuyện bọn bắt cóc kia còn ném Hàn Trọng Viễn xuống biển.

Y không hề cảm thấy Hàn Trọng Viễn còn có thể sống sót.

Chỉ là Hàn Trọng Viễn chết rồi, Tiền Mạt lại không công bố tin này ra, rốt cuộc là vì sao?

Hàn Hành Diểu còn đang suy nghĩ điều này, thì lại phát hiện Tiền Mạt đi gặp mấy luật sư… Tiền Mạt, là muốn nuốt trọn di sản Hàn Trọng Viễn để lại ư?

Cũng đúng, người đã chết rồi, Tiền Mạt đau buồn đến đâu cũng chẳng có ý nghĩa, chi bằng tận dụng thời gian đoạt lấy tất cả tài sản Hàn Trọng Viễn để lại vào tay, sau đó sinh một người thừa kế khác – ở tuổi này của Tiền Mạt, muốn tự mình sinh con rất khó khăn, nhưng không phải bây giờ đã có thụ tinh trong ống nghiệm hay sao?

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu báo cho Hàn Thận trước tiên, y chỉ muốn Hàn Thận chú ý hơn, đừng để tiền sắp đến tay bị Tiền Mạt lấy mất. Nhưng Hàn Thận lại chỉ lo mình không thể nhìn thấy con trai lần cuối.

“Có phải Tiểu Viễn đã xảy ra chuyện gì hay không?” Hàn Thận tìm Tiền Mạt, lần trước ông ta tức giận, nhưng lần này thì chỉ còn suy sụp.

“Nó đã xảy ra chuyện từ lâu rồi.” Tiền Mạt đáp, bây giờ sắc mặt cô cũng chẳng tươi tắn gì cho cam.

Tiền Mạt nói vậy, vì cảm thấy khi Hàn Trọng Viễn bị bắt cóc cũng đã xảy ra chuyện rồi. Nhưng Hàn Thận lại tưởng con trai mình đã chết, vẻ mặt bỗng chốc hoá thê lương, toàn thân không khỏi run rẩy.

Ông ta và Tiền Mạt ở riêng đã lâu, nên dù ly hôn với Tiền Mạt thì cũng không bị đả kích nhiều, cảm thấy vợ con mình sẽ luôn ở đây. Nhưng bây giờ, con trai ông ta đã mất mạng thật rồi ư?

“Bây giờ anh mới nhớ đến nó? Hồi bé tôi đưa nó đến thăm anh, nó muốn anh ôm nó, kết quả anh chỉ lo ôm Hàn Hành Diểu. Nó rất thích đèn

https://thuviensach.vn

hoa đăng anh làm cho nó, kết quả Hàn Hành Diểu bảo một câu, anh đã bắt nó nhường đèn hoa đăng cho Hàn Hành Diểu. Sau này nó lớn, nghe nói anh sẽ đến họp phụ huynh cho nó thì vui không chịu được, muốn giới thiệu anh cho cô giáo nó, kết quả Hàn Hành Diểu đổ bệnh, anh lại không đến nữa… Anh vốn dĩ chưa từng quan tâm nó, bây giờ cần gì phải giả vờ giả vịt như thế?" Tiền Mạt nói, "Lúc ly hôn tôi đã nghĩ, nếu tôi không ly hôn mà gặp chuyện mất mạng, liệu anh có để Hoa Viễn lại cho thằng cháu quý báu kia của anh không đấy."

"Làm sao thế được?" Hàn Thận vô thức nói, Hoa Viễn là của con trai ông ta cơ mà!

"Sao lại không? Về lí thì Hàn Thị phải có một phần của Trọng Viễn, không phải anh đã cho cháu anh hết rồi à, may mà con trai tôi có chí tiến thủ, tự mình lập nghiệp, không thèm của cải nhà anh, chỉ tiếc nó…"

Trên mặt Tiền Mạt tràn đầy đau thương, bỗng nhiên Hàn Thận phát hiện cơ thể mình đã chẳng còn chút sức lực nào, quả thật không cách nào nghe Tiền Mạt nói tiếp nữa.

Trước đây khi Hàn Trọng Viễn còn sống, ông ta từng đi thẩm vấn, nghe chúng nói rất rõ ràng, chúng đã tiêm ma tuý cho Hàn Trọng Viễn, thấy thằng bé rất đau khổ, sau đó còn ném thằng bé xuống nước… Trong tình cảnh như thế, làm sao con trai ông ta còn có thể sống sót?

https://thuviensach.vn

Bưng lấy mặt mình, cảm thấy trên tay ươn ướt, đôi môi Hàn Thận không kìm được run rẩy… Ông ta lục tìm trong trí nhớ mình, muốn tìm được kí ức có liên quan đến con trai, lại phát hiện trừ lúc Hàn Trọng Viễn mới sinh ra, những kí ức về Hàn Trọng Viễn sau đó lại ít ỏi vô cùng.

Rốt cuộc những năm qua ông ta đã làm gì? Lại hoàn toàn không để ý đến vợ con mình như thế?

Khi Hàn Thận đang vô cùng đau khổ, Hàn Hành Diểu đã nói chuyện ở đây cho Hàn Quảng Đào. Trước đây vì Hàn Thị gặp bất trắc mà Hàn Quảng Đào đã đổ bệnh một trận, sức khoẻ đã không còn như trước, Hàn Thận muốn giấu lão chuyện của Hàn Trọng Viễn, nhưng Hàn Hành Diểu lại nói hết ra.

Nghe tin Hàn Trọng Viễn có thể đã chết, Hàn Quảng Đào lập tức hộc ra một ngụm máu, nhưng sau đó lại trở nên phấn chấn, thậm chí còn vực dậy tinh thần đi thành phố H.

Trước kia Hàn Quảng Đào rất coi trọng Hàn Trọng Viễn, sau khi biết Duyên Mộng là do Hàn Trọng Viễn sáng lập thì lại càng nhìn đứa cháu này với cặp mặt khác xưa, cảm thấy cháu trai mình hết sức tài giỏi… Nhưng bây giờ Hàn Trọng Viễn đã mất.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đã mất, Tiền Mạt và Hàn Thận đã ly hôn, trong hoàn cảnh như vậy, chắc chắn lão không thể để tài sản Hàn Trọng Viễn lưu lại rơi vào tay Tiền Mạt.

Đồ của cháu trai lão, thì phải là của người nhà họ Hàn!

“Pháp luật bây giờ vớ vẩn lắm, con trai chết rồi, tài sản để lại chia cho bố mẹ mỗi người một nửa… Nhưng Hàn Trọng Viễn họ Hàn, là người nhà họ Hàn chúng ta, tại sao phải chia cho họ Tiền!” Hàn Quảng Đào vừa gặp Hàn Hành Diểu thi nói ngay, tất nhiên lão cũng biết lí luận này của mình chẳng công bằng chút nào, nhưng lão vẫn nói như vậy, vì lợi ích.

Bây giờ Hàn Quảng Đào rất có sức sống, trông còn khoẻ hơn trước. Hàn Hành Diểu thở phào nhẹ nhõm, lập tức kể hết đầu đuôi mọi chuyện, nhất là mấy ngày nay Tiền Mạt đi đến rất nhiều nơi, dường như muốn nuốt trọn tài sản con trai mình để lại.

Tiềm năng phát triển của Duyên Mộng rất lớn, chỉ cần là người có mắt nhìn thì đều nhìn ra được điều này. Có lẽ Hàn Quảng Đào thiên vị thật đấy, nhưng chắc chắn lão là một trong những người có mắt nhìn tinh tường. Nghĩ đến tương lai Duyên Mộng có thể rơi vào tay Tiền Mạt, tương lai sẽ mang họ Tiền chứ không phải họ Hàn, tâm trạng lão không khỏi xấu đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi đến thành phố H, Hàn Quảng Đào dẫn Hàn Hành Diểu theo, không nghỉ ngơi phút nào đi tìm luật sư.

Tin tức có thể Hàn Trọng Viễn đã mất, có thể Tiền Mạt đã chiếm đoạt tài sản của Hàn Trọng Viễn là hết sức quan trọng với Hàn Hành Diểu. Thế nên y cũng không còn đặt tất cả tinh lực vào việc tìm kiếm mẹ mình như trước nữa.

“Anh ta nực cười như thế đấy, mẹ mình cũng không bằng tiền tài.” Nhìn hướng hành động của Hàn Hành Diểu, Hàn Trọng Viễn cười một cách mỉa mai. Hàn Hành Diểu vẫn luôn tỏ ra rất hiếu thảo, mà đây chính là lòng hiếu thảo của y.

Bỗng nhiên Mạnh Ân hỏi: “Khuất Tịnh Vân bị anh bắt sao?”

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn thừa nhận thẳng.

“Vậy bà ta…”

https://thuviensach.vn

“Nếu anh cứ không xuất hiện thì chắc có lẽ bà ta sẽ mất mạng.” Hàn Trọng Viễn đáp. Đây là giao hẹn từ trước giữa hắn và những người đã bắt Khuất Tịnh Vân. Nếu hắn không sao thì những người đó sẽ giao Khuất Tịnh Vân cho hắn, nhưng nếu hắn xảy ra chuyện thì những người đó sẽ xử lí Khuất Tịnh Vân.

Suýt nữa Mạnh Ân đã chết, bây giờ hắn không muốn đi đón Khuất Tịnh Vân một chút nào hết, cứ thế mà đợi người đàn bà này bị xử lí.

Mạnh Ân chưa gặp Khuất Tịnh Vân bao giờ, nghe vậy cũng bị doạ.

“Em sẽ không thấy anh rất đáng sợ chứ?” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân, hiếu kì hỏi.

“Không đâu, nếu không phải vì em thì anh cũng không làm vậy.” Mạnh Ân đáp.

“Ai bảo thế, biết đâu anh lại là một tên cuồng sát thì sao.” Hàn Trọng Viễn nói.

https://thuviensach.vn

“Dù sao anh sẽ không hại em, hơn nữa em biết anh là người tốt.” Mạnh Ân nói. Hàn Trọng Viễn là người tốt, nếu không trước đây sẽ không giúp cậu. Nhưng cậu thì… Lúc trước Hàn Trọng Viễn suýt chết, khi biết mọi chuyện có thể liên quan tới Hàn Hành Diểu, cậu đã từng muốn giết Hàn Hành Diểu. Còn về Khuất Tịnh Vân… Nếu Hàn Hành Diểu dám đứng ra thừa nhận mình cho người bắt cóc Hàn Trọng Viễn, thì có lẽ Hàn Trọng Viễn cũng không làm khó mẹ y. Nhưng Hàn Hành Diểu vẫn luôn giấu giếm.

“Khờ quá…” Hàn Trọng Viễn đè người ta lên giường, hôn mạnh mấy cái, bây giờ Mạnh Ân không thể cử động lung tung, hắn cũng chỉ có thể làm vậy cho đỡ thèm.

Ngày thứ tư sau khi Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân được cứu, rốt cuộc sức khoẻ của Mạnh Ân cũng khá hơn. Mà cùng lúc ấy, Hàn Quảng Đào đưa luật sư đến tìm Tiền Mạt, muốn gặp Hàn Trọng Viễn.

Tất nhiên, họ bảo rằng muốn gặp Hàn Trọng Viễn, chứ thật ra là muốn tài sản của Hàn Trọng Viễn. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 99: Giải Quyết

Hàn Quảng Đào đưa Hàn Thận và Hàn Hành Diểu cùng đến chỗ Tiền Mạt. Trong ba người, Hàn Quảng Đào trước đấy vừa mới bệnh nặng lại có tinh thần dồi dào nhất.

Hàn Thận vẫn chưa vực dậy khỏi đả kích, cả người uể oải, tròng mắt thũng sâu. Hàn Hành Diểu theo sau Hàn Quảng Đào, cũng mang dáng vẻ sức khoẻ yếu ớt sắp gục đến nơi, thậm chí thoạt trông lay lắt như sắp ngã.

Có lẽ cũng vì vậy nên sau khi vào nhà, Hàn Quảng Đào bảo Hàn Hành Diểu: “Hành Diểu, con mau ngồi xuống đi, sức khoẻ con không tốt, mệt mỏi nhiều ngày như thế nhất định phải cẩn thận mới được, đề phòng đổ bệnh.”

“Vâng thưa ông.” Hàn Hành Diểu ngồi xuống, chiếc ghế sô pha kia rất mềm, nhưng y ngồi vẫn hết sức khó chịu, đồng thời lại không khỏi nhớ đến mẹ mình.

Là y muốn hại Hàn Trọng Viễn, nên mới liên luỵ đến mẹ mình… Tình cảnh này không khỏi khiến Hàn Hành Diểu cảm thấy khó chịu, thậm chí

https://thuviensach.vn

mấy hôm nay áy náy tới mức không sao chợp mắt.

Thật ra y cũng biết, nếu y khai chuyện mình sai Lý Hướng Dương bắt cóc Hàn Trọng Viễn ra, rồi cho người khác biết Hàn Trọng Viễn bắt cóc mẹ mình, từ đó điều tra ngọn nguồn, thì chắc chắn việc tìm ra mẹ y sẽ không khó. Nhưng y lại không làm được.

Nếu cho người khác biết y là kẻ chủ mưu, nhất định y sẽ chẳng còn gì hết…

“Các người đến đây có việc gì?” Tiền Mạt hỏi. Trước kia cô sợ Hàn Quảng Đào, vì ban đầu người này lúc nào cũng nhìn cô từ trên cao, ánh mắt như đang nhìn vào một con kiến hôi. Nhưng vật đổi sao dời, bây giờ từ lâu cô đã có thể ngồi ăn ngang hàng với lão.

“Trọng Viễn đâu? Chúng tôi cũng là người thân của Trọng Viễn, chị không thể ngăn chúng tôi gặp Trọng Viễn được!” Hàn Quảng Đào nói, lão vừa dứt lời thì Hàn Thận cũng lập tức nhìn Tiền Mạt – ông ta cũng muốn gặp con trai mình, dù có thể chỉ là một cỗ thi thể đi nữa.

“Nó không thể gặp người khác.” Tiền Mạt đáp.

https://thuviensach.vn

“Không thể gặp người khác? Rốt cuộc chị phong toả hết tin tức từ bệnh viện là có ý gì?” Hàn Quảng Đào gõ chiếc gậy trong tay lên đất, nhìn Tiền Mạt một cách bất mãn.

Lão tốn rất nhiều công sức hỏi thăm tin tức về Hàn Trọng Viễn, không ngờ lại chẳng nhận được gì cả. Rõ ràng là Tiền Mạt đã tìm người giúp đỡ, sau đó giấu nhẹm tin tức về Hàn Trọng Viễn đi.

Tại sao Tiền Mạt phải giấu giếm tin tức về Hàn Trọng Viễn? Tuy Duyên Mộng còn chưa lên sàn chứng khoán, Hàn Trọng Viễn gặp chuyện cũng không đến nỗi khiến cổ phiếu của Duyên Mộng rớt giá, nhưng Hàn Trọng Viễn cứ không có tin gì như thế, cũng sẽ khiến người khác mất lòng tin nơi Duyên Mộng. Dưới tình huống này, trừ khi Hàn Trọng Viễn đã mất, nếu không Tiền Mạt căn bản không cần phải giấu hết tất cả tin tức về Hàn Trọng Viễn!

“Chuyện này không liên quan đến các người.” Tiền Mạt thở dài.

“Sao lại không liên quan? Trọng Viễn là cháu trai tôi! Tiền Mạt, chị cứ giấu giếm tin tức về Trọng Viễn, tôi có lí do để nghi ngờ chị đã làm gì đó với Trọng Viễn rồi!” Hàn Quảng Đào nói, “Ai mà biết chị có định mưu hại mạng sống của cháu trai tôi không?”

https://thuviensach.vn

“Trọng Viễn là con trai tôi, sao tôi có thể hại nó cơ chứ?”

“Chưa biết chừng chính là vì Duyên Mộng, nên chị mới muốn hại Trọng Viễn.” Hàn Quảng Đào nói, “Bây giờ Trọng Viễn xảy ra chuyện, Duyên Mộng do ai quản lí?”

“Thế nên rốt cuộc các người đến đây vì cái gì? Tài sản Trọng Viễn để lại hả?” Tiền Mạt nhìn hai người đối diện, “ha” nhẹ một tiếng.

Ban đầu Hàn Quảng Đào còn giăng màn che giấu mục đích thật sự của mình, bấy giờ cũng không giấu nữa, lập tức nói: “Rốt cuộc Trọng Viễn để lại bao nhiêu tài sản? Chúng tôi cũng là người thân của nó, cũng phải có phần mới đúng, không thể mặc chị thích lấy gì thì lấy.”

“Anh thấy sao?” Tiền Mạt nhìn Hàn Thận, tuy đã cực kì thất vọng với Hàn Thận, nhưng cô vẫn mong lúc này đây, bố của con trai mình có thể có một thái độ đúng đắn.

Dù Hàn Trọng Viễn có xảy ra chuyện thật chăng nữa, đó cũng là chuyện do cô và Hàn Thận bàn bạc, Hàn Quảng Đào và Hàn Hành Diểu đến hỏi tài sản là có ý gì?

https://thuviensach.vn

Hàn Thận không quan tâm đến tài sản mà Hàn Trọng Viễn để lại, nhưng cũng chẳng thấy bố và cháu của mình có gì sai, bây giờ ông ta chỉ muốn gặp con trai: “Nghe nói em đã mua quan tài rồi? Anh muốn được gặp Trọng Viễn.”

Tiền Mạt cũng không để ý đến Hàn Thận, nhìn thẳng vào Hàn Quảng Đào: “Bây giờ thứ ông quan tâm nhất, chính là Duyên Mộng mà Trọng Viễn để lại đúng không? Nếu giao Duyên Mộng cho ông, thì ông định làm thế nào? Tôi tưởng ông đã không còn sức quản lí công ti nữa chứ.”

Nghe Tiền Mạt nói vậy, Hàn Quảng Đào không khỏi mất vui, nhưng lão cũng chẳng nói được gì cả. Trước kia lão đã dùng chính lí do này để Hàn Thận quay về tiếp nhận Hàn Thị, rõ ràng khi ấy lão mới xấp xỉ năm mươi, hoàn toàn có thể tự mình chèo chống mấy năm…

“Chả lẽ tôi không có sức quản lí công ti, thì phải giao tất cả tài sản Trọng Viễn để lại cho chị chắc? Tuy tôi già rồi, nhưng bây giờ Hành Diểu không còn nhỏ nữa, còn lớn hơn Trọng Viễn nữa, tôi tin nó có thể xử lí Duyên Mộng ổn thoả.” Hàn Quảng Đào đáp.

“Vậy sao? Thế nên ông muốn tôi giao sản nghiệp con trai mình để lại, cho một kẻ có ý định hại chết con trai mình?” Tiền Mạt chợt cười lạnh nói.

https://thuviensach.vn

“Chị nói gì?” Hàn Quảng Đào ngơ ngác.

Bỗng nhiên Tiền Mạt lại bật cười: “Cảnh sát vẫn luôn ở đây đó.”

Đúng là cảnh sát vẫn luôn ở đây, họ đi ra từ phòng ăn bên cạnh, sau đó đeo còng vào tay Hàn Hành Diểu.

“Các người muốn làm gì?” Hàn Quảng Đào gần như nói ngay tức khắc, chống gậy đứng dậy định ngăn cản những cảnh sát kia.

“Trong vụ án bắt cóc con trai của Tiền tổng lần này, có một nhân chứng tham gia toàn bộ quá trình bắt cóc, nói kẻ chủ mưu của toàn bộ vụ án là Hàn Hành Diểu. Mà qua điều tra chúng tôi đã lấy được chứng cứ, xác định chuyện này là thật.” Một cảnh sát trong đó nói.

Trong thời gian Hàn Trọng Viễn giả bệnh, Tiền Mạt đã đi tìm Lý Văn, để Lý Văn làm chứng chỉ điểm Hàn Hành Diểu. Qua một phen hù doạ trước kia, tất nhiên Lý Văn không từ chối.

Có điều, chỉ một nhân chứng như vậy tất nhiên không đủ. Hàn Trọng Viễn tìm thẳng đến người phụ trách vụ án, sau đó bản thân án binh bất

https://thuviensach.vn

động, để cảnh sát tiếp tục điều tra Hàn Hành Diểu.

Để Hàn Hành Diểu lộ ra chân tướng, khi Hàn Thận tìm Tiền Mạt, cô còn cố ý cho biết mình không tin Lý Hướng Dương có thể một mình gây ra vụ bắt cóc.

Hàn Hành Diểu để ý từng động thái của Hàn Thận và Tiền Mạt, dĩ nhiên hỏi ra điều này từ chỗ Hàn Thận, chưa kể Tiền Mạt vẫn đang truy xét những đầu mối khác…

Vốn dĩ đường lui của Lý Hướng Dương là do Hàn Hành Diểu bố trí, y bố trí như vậy để nhân cơ hội giải quyết luôn Lý Hướng Dương. Nhưng Lý Hướng Dương lại không đi theo đường lui mà y bố trí, khiến y uổng công lưu lại một "cái đuôi" cần phải xoá sạch…

Từ lâu Tiền Mạt và cảnh sát đã theo dõi y, tất nhiên cũng phát hiện việc y xoá sạch "cái đuôi" đó. Cảnh sát còn nhân cơ hội này mà nắm trong tay một số bằng chứng khác.

Đến bây giờ, ngay cả động cơ gây án của Hàn Hành Diểu cũng có.

https://thuviensach.vn

Cảnh sát sắp xếp lại toàn bộ vụ án từ đầu đến cuối, cảm thấy có lẽ Hàn Hành Diểu đế ý đến Duyên Mộng, sau đó cho người bắt cóc Hàn Trọng Viễn, định để bọn bắt cóc giết chết Hàn Trọng Viễn, thậm chí cố ý nói dối rằng mẹ mình cũng bị bắt cóc để cắt giảm người đi giải cứu Hàn Trọng Viễn. Chỉ là có lẽ Hàn Hành Diểu không ngờ được, cuối cùng Hàn Trọng Viễn không chết.

Trước ánh mắt không dám tin của Hàn Quảng Đào và Hàn Thận, cảnh sát bắt giữ Hàn Hành Diểu.

“Chuyện này sao có thể! Sức khoẻ Hành Diểu không tốt, nhưng vẫn cố gắng đi tìm Trọng Viễn, làm sao vụ án bắt cóc có thể liên quan đến thằng bé được? Hơn nữa mẹ của Hành Diểu cũng bị bắt cóc mà!” Hàn Thận căn bản không dám tin những gì mình được nghe.

Sắc mặt Hàn Quảng Đào cũng hết sức khó coi, Hàn Hành Diểu có liên quan đến vụ án bắt cóc Hàn Trọng Viễn?!

“Sự thật chính là như vậy.” Tiền Mạt lạnh nhạt nói. Thật ra trước kia ấn tượng của cô về Hàn Hành Diểu rất tốt, cảm thấy Hàn Hành Diểu là một thằng bé hiền lành đáng yêu. Nếu không phải con trai cô sống lại, thì cô cũng sẽ chẳng nghi ngờ người này…

https://thuviensach.vn

Có lẽ Hàn Hành Diểu cũng cảm thấy sẽ không có ai nghi ngờ mình, nên mới dám ra tay đúng không? Nhưng y lại không ngờ Hàn Trọng Viễn đã sống lại.

Hàn Trọng Viễn đã đề phòng y từ lâu, tuy ban đầu bất cẩn khiến y bắt cóc được Mạnh Ân, nhưng bây giờ không thể để y ung dung ngoài vòng pháp luật nữa.

“Chị rút đơn kiện đi! Bây giờ nhà họ Hàn chỉ còn mình Hành Diểu thôi!” Hàn Quảng Đào lập tức nói.

“Chuyện này thì liên quan gì đến tôi?” Tiền Mạt đáp, lại nhìn Hàn Thận một cái.

Hàn Thận bị Tiền Mạt nhìn đến nỗi lạnh ớn sống lưng, đồng thời mơ hồ hết mức. Cháu của ông ta, lại cho người bắt cóc con trai ông ta? Thân phận Hàn Hành Diểu không hề đơn giản, nếu những cảnh sát kia không có bằng chứng cụ thể thì chắc chắn sẽ không dám bắt Hàn Hành Diểu đi. Bây giờ nếu đã bắt, chỉ e Hàn Hành Diểu đã làm gì đó thật.

Hàn Thận nhìn Hàn Hành Diểu khôn lớn, ông ta chưa từng chăm sóc Hàn Trọng Viễn, nhưng vẫn luôn chăm sóc cho Hàn Hành Diểu. Chung sống lâu dài, với ông ta thì Hàn Hành Diểu quan trọng gần như con trai,

https://thuviensach.vn

hơn nữa vì sức khoẻ Hàn Hành Diểu không tốt, nên ông ta vẫn luôn nhắc Hàn Trọng Viễn phải nhường Hàn Hành Diểu.

Nhưng ông ta không ngờ, Hàn Hành Diểu lại cho người bắt cóc con trai mình… Rốt cuộc tại sao lại như thế?

Hàn Thận có cảm giác lòng tin từ trước đến nay của mình bị phá vỡ, cả người hồn bay phách lạc. Hàn Quảng Đào thì tỉnh táo hơn, biết không thể thuyết phục Tiền Mạt, lão lập tức cho luật sư theo tới đi cùng Hàn Hành Diểu, sau đó lại gọi điện tìm luật sư khác, bảo người ta chú ý đến Hàn Hành Diểu, đừng để Hàn Hành Diểu chịu ấm ức.

Thật ra từ sau khi cảnh sát đến thì Hàn Quảng Đào đã biết, e rằng chuyện này cũng có phần của thằng cháu mình thật. Chỉ là dù vậy, khi đã không còn Hàn Trọng Viễn nữa, lão cũng phải nghĩ hết mọi cách để bảo vệ Hàn Hành Diểu.

Hàn Hành Diểu bị cảnh sát đưa đi. Bấy giờ, lời khai của một số bạn bè trước đây của Hàn Hành Diểu cũng đến tay – rất nhiều người có thể làm chứng, Hàn Hành Diểu quen biết Lý Hướng Dương, thậm chí quan hệ với Lý Hướng Dương rất thân thiết.

Cùng lúc ấy, thi thể của Khuất Tịnh Vân cũng được phát hiện.

https://thuviensach.vn

Khuất Tịnh Vân chết trong một biệt thự đứng tên Lý Hướng Dương.

Lại nói, ngôi biệt thự đó vẫn do Hàn Trọng Viễn cung cấp cho những người làm việc giúp hắn. Tổ chức kia cũng coi như có ít giao tình với hắn, hắn cảm thấy mình cần phải bảo vệ họ, nên đã cung cấp một số nơi có thể ẩn náu cho họ.

Hắn đưa ra tổng cộng năm nơi, trong đó bao gồm ngôi biệt thự này. Lại nói, hắn còn nhớ được ngôi biệt thự này, vẫn là vì đời trước Hàn Hành Diểu đã tặng ngôi biệt thự này cho hắn…

Cả khu biệt thự này đã xây xong trong hai năm nay, vị trí của nó rất xa so với nội thành thành phố B, xung quanh cũng chẳng có khu thương mại, thế mà giá lại rất đắt… Vì thế rất nhiều người mua xong cũng không chuyển vào ở. Chỉ là có lẽ những người đó sẽ không ngờ được, năm năm sau, đây là sẽ một nơi cực kì phồn hoa. Không chỉ có thế, vì sau này khan hiếm biệt thự nên giá của những ngôi biệt thự này còn tăng thêm một bậc.

Chính vì như vậy, nên ban đầu khi Hàn Hành Diểu tặng biệt thự này cho hắn, hắn còn rất cảm kích, thậm chí cảm thấy mình không nên ghét Hàn Hành Diểu mới phải…

https://thuviensach.vn

Sau đó, Hàn Hành Diểu có con với Lịch Tiếu Tiếu.

Hàn Trọng Viễn xét thấy vị trí của ngôi biệt thự này rất hẻo lánh, vẫn còn đứng tên của Hàn Hành Diểu, thậm chí còn có tầng hầm dưới lòng đất, rất hợp để nhốt Khuất Tịnh Vân nên mới cung cấp địa chỉ cho tổ chức kia. Không ngờ họ lại nhốt Khuất Tịnh Vân trong tầng hầm dưới lòng đất thật, khi nghe tin hắn xảy ra chuyện còn nhanh chóng rời đi…

Nếu không có đồ ăn nhưng có nước uống, thì con người vẫn sống được trong thời gian rất lâu. Nhưng nhóm người này không hề để lại nước cho Khuất Tịnh Vân.

Từ lâu Hàn Trọng Viễn đã biết, với sự cẩn thận của tổ chức đó thì dù Khuất Tịnh Vân có chết, chắc chắn cũng không dính dáng gì đến mình, chẳng ngờ đối phương lại xếp đặt như vậy. Càng chẳng ngờ biệt thự Hàn Hành Diểu từng tặng cho mình, bây giờ lại bị Hàn Hành Diểu tặng cho Lý Hướng Dương.

Vậy thì hay rồi, có thể thêm một chứng cứ cho Hàn Hành Diểu. Cảnh sát cho rằng, có lẽ Lý Hướng Dương lo sau khi xong việc, Hàn Hành Diểu sẽ giết người diệt khẩu, nên mới bắt cóc mẹ của Hàn Hành Diểu. Kết quả

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Dương tự mình bất cẩn bị bọn bắt cóc giết chết, cũng liên luỵ mẹ của Hàn Hành Diểu mất mạng.

Với Hàn Trọng Viễn thì, đây đúng là đại nạn không chết, nhất định có phúc.

***

Tin tức tình trạng sức khoẻ của Hàn Trọng Viễn ổn định, sau khi Hàn Hành Diểu bị bắt, rất nhanh đã được công bố trước công chúng. Cũng đúng lúc này, Hàn Thận và Hàn Quảng Đào gặp được hắn.

“Con không sao!” Thấy con trai suýt nữa mất đi nay tìm lại được, lòng Hàn Thận không thể che giấu phấn khích.

“Dù tôi không sao, cũng sẽ không tha cho Hàn Hành Diểu để anh ta được giảm án đâu.” Hàn Trọng Viễn nói thẳng.

“Cái thằng bất hiếu này, hồi trước là mày và mẹ mày thông đồng với nhau đúng không?” Nghe Hàn Trọng Viễn nói thế, Hàn Quảng Đảo nổi giận bừng bừng.

https://thuviensach.vn

“Thất vọng lắm đúng không? Ông không được chia di sản của tôi nữa. Thật ra dù tôi có chết thì ông cũng chẳng được chia đâu, vì tôi đã viết di chúc từ lâu rồi, tiền của tôi sẽ tuyệt đối không chia cho người nhà họ Hàn.” Hàn Trọng Viễn cười với Hàn Quảng Đào.

Lần đầu tiên Hàn Quảng Đào phát hiện, lão chẳng hiểu bất cứ điều gì về người cháu này của mình hết. Hơn nữa, người cháu này lại chán ghét, thậm chí còn hận nhà họ Hàn nữa. Còn Hành Diểu, cũng oán hận Trọng Viễn…

Trước kia lão… đã làm sai rồi sao? Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 100: Kết Thúc

Rốt cuộc Mạnh Ân cũng hồi phục một chút, có thể thoải mái tắm rửa rồi.

Bác sĩ nói hai tay cậu không sao, chỉ có một bên chân… Theo như bác sĩ giải thích, sau này khi trời mưa, có thể bên chân đó sẽ đau. Tất nhiên, nếu được chăm sóc cẩn thận, ngâm chân và xoa bóp thường xuyên thì cũng có thể thuyên giảm.

Trước kia Hàn Trọng Viễn thích Mạnh Ân bóp chân cho hắn nhất, đặc biệt thích cảm giác đôi tay Mạnh Ân chuyển động trên chân mình, nhưng dạo này vẫn đang cố gắng luyện tập để ấn bóp cho Mạnh Ân.

Hắn không thể ấn bừa bên chân bị thương kia của Mạnh Ân, nhưng chân còn lại của cậu thì hắn phải ấn nhẹ mấy cái, cả tay của Mạnh Ân nữa… Mỗi lần Hàn Trọng Viễn ấn bóp, đều như đang đối diện với báu vật trân quý nhất vậy.

“Tóc em khó chịu chết rồi, cuối cùng cũng được tắm.” Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn ấn bóp chân cho mình, cười nói.

https://thuviensach.vn

“Ừ, chờ lát nữa anh tắm cho em.” Hàn Trọng Viễn đã sắp ấn bóp chân cho Mạnh Ân xong, sau đó bắt đầu lấy màng nilon bọc bên chân bị thương của cậu lại. Trước kia toàn là Mạnh Ân tắm cho hắn, bây giờ hắn có thể tắm cho Mạnh Ân, thật ra rất tốt đúng không? Chỉ là chân của Mạnh Ân… Nhìn bên chân bị thương của cậu, ánh mắt Hàn Trọng Viễn lại lạnh đi.

“Anh tắm cho em á? Em không quen lắm…” Mạnh Ân không kìm được bảo.

“Vậy em phải cố lên, mau tập thành quen đi!” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái rồi bế người ta lên.

Mạnh Ân cảm thấy chỉ e mình sẽ rất khó để quen được – khi Hàn Trọng Viễn tắm cho cậu, cậu lại hết sức mất mặt mà có phản ứng…

“Chờ em khoẻ lên đã…” Giọng nói của Hàn Trọng Viễn hơi ồm, hít sâu mấy hơi, cuối cùng không làm gì hết.

Hắn chỉ bị gãy hai xương sườn, loại chấn thương này rất bình thường, nghỉ ngơi mấy hôm là được. Nhưng Mạnh Ân thì khác, trước đây hai chân

https://thuviensach.vn

hai tay của Mạnh Ân sưng phù lên rất to, hắn vừa nhìn đã không khỏi đau lòng, cũng không nỡ bắt nạt Mạnh Ân nữa.

Tóc của Mạnh Ân, trước đây Hàn Trọng Viễn chỉ gội qua giúp cậu, nhưng bây giờ thì gội kĩ hơn nhiều. Hàn Trọng Viễn đặt đầu của Mạnh Ân gối lên đùi mình, lấy dầu gội ra chậm rãi mát xa, có cảm giác chỉ hận không thể sống mãi như thế này.

Còn Mạnh Ân thì chỉ hận không mau chóng kết thúc. Sự dịu dàng của Hàn Trọng Viễn, khiến cậu sắp không chịu nổi mà chủ động hiến thân luôn rồi…

Hàn Trọng Viễn tắm cho Mạnh Ân xong thì Hàn Thận lại đến. Chỉ là lần này Hàn Thận không đi cùng Hàn Quảng Đào, mà ông ta một mình đến.

Gần đây Hàn Trọng Viễn không thích cho Mạnh Ân gặp người khác, lập tức đi sang một phòng bệnh khác, sau đó mới cho Hàn Thận vào.

“Bố lại đến đây làm gì?” Hàn Trọng Viễn lạnh nhạt nhìn Hàn Thận. Hắn hận người đàn ông này, nhưng người đàn ông này cũng từng đối xử tốt với hắn, thời gian thấm thoắt, cuối cùng đủ loại cảm xúc đều trở thành bất cần.

https://thuviensach.vn

“Trọng Viễn, xin lỗi con, bố không biết Hàn Hành Diểu lại muốn hại chết con, xin lỗi con.” Hàn Thận nói, mấy ngày nay ông ta vẫn luôn hồi ức lại cuộc đời của mình.

Hồi nhỏ gia cảnh ông ta giàu có, lại có một người anh trai xuất sắc mọi mặt hơn hẳn ông ta, thật ra bấy lâu ở nhà vẫn không được coi trọng, sau đó ông ta quen biết Tiền Mạt.

Khi đó ông ta đã thoáng nhận ra mình khác anh trai, biết tương lai công ti nhà mình sẽ cho anh trai, mình chỉ có thể được chia ít tiền, thế là cũng có dũng khí kháng cự bố mẹ, cuối cùng kháng cự thành công, thậm chí ông ta còn bắt đầu lập nghiệp nữa.

Nhưng anh trai ông ta qua đời, bố mẹ ông ta lại gọi ông ta quay về.

Khi đó có thể nói ông ta đã không chờ nổi, muốn chứng minh bản thân với bố mẹ. Ông ta muốn cho họ biết mình không hề thua kém anh trai, vì thế đã quay về không do dự.

https://thuviensach.vn

Ông ta dốc lòng dốc sức vì Hàn Thị, cố gắng phát triển Hàn Thị, làm tất cả những điều này, thật ra chỉ vì chứng minh khả năng của mình với bố mẹ. Ông ta còn muốn phơi bày mặt tốt nhất của mình ra trước bố mẹ, vì thế cũng không muốn chiếm đoạt lợi ích của anh trai mình, không hề để ý tới Hàn Thị, thậm chí còn định để lại toàn bộ Hàn Thị cho Hàn Hành Diểu.

Ông ta có ý định này, vì ông ta có một người vợ rất tài giỏi. Công ti của Tiền Mạt vợ ông ta, theo thời gian thấm thoắt, thậm chí còn phát triển lớn mạnh hơn cả Hàn Thị.

Chỉ là thời gian thấm thoắt, dần dần rất nhiều thứ cũng thay đổi…

Vì sự thiên vị của bố mẹ mà cuối cùng ông ta mới đi đến bước đường này. Nực cười chính là, bản thân ông ta cũng thiên vị, khi đứng giữa con trai mình và con trai của người khác, lại thiên vị con trai người khác.

“Rốt cuộc bố muốn nói gì? Tôi đã bảo bố rồi, tôi sẽ không chấp nhận xin lỗi để giảm án cho Hàn Hành Diểu đâu.” Hàn Trọng Viễn nói.

Thoạt trông cả người Hàn Thận đều có phần suy sụp: “Bố không có ý này, nó muốn giết con thì dù bị xử tử hình cũng đáng, bố chỉ muốn nói xin lỗi với con, trước kia là bố có lỗi với mẹ con con.”

https://thuviensach.vn

“Tôi biết rồi.” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn nhận ra, Hàn Thận thế này là hối hận thật rồi. Nhưng đã không còn kịp nữa, có một số tình cảm không phải cứ bù đắp lại là được.

Thật ra Hàn Trọng Viễn rất thích thấy Hàn Thận khó chịu, thậm chí không khỏi muốn Hàn Thận càng khó chịu hơn: “Nếu bố hối hận thật, thì tôi còn mấy lời muốn nói bố nghe đây.”

“Là gì? Con cứ nói đi!” Hàn Thận nhìn Hàn Trọng Viễn, lập tức bảo.

“Có lẽ bố không biết, trước nay Khuất Tịnh Vân vẫn rất thích bố. Khi xưa bà ta vì tiền nên mới chọn bác cả, thế nên bà ta ngứa mắt với mẹ tôi, lúc nào cũng nói xấu mẹ tôi trước mặt ông bà nội. Có phải ngoài mặt bà ta đối xử với tôi rất tốt, rất nhiệt tình đúng không? Tôi vẫn nhớ hồi tôi còn rất nhỏ, bà ta từng cấu mạnh một cái trên tay tôi, mắng tôi là đồ con hoang, bà ta nhìn tôi cũng chẳng vừa mắt.” Hàn Trọng Viễn nói nửa thật nửa giả. Khuất Tịnh Vân thích Hàn Thận là thật, thái độ đối xử và ánh mắt Khuất Tịnh Vân nhìn hắn không tốt cũng là thật, nhưng Khuất Tịnh Vân chưa từng cấu hắn. Hoặc cũng có thể khi hắn còn bé đã từng cấu hắn, hắn cũng không nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

“Cả Hàn Hành Diểu nữa, mỗi lần bố cho tôi thứ gì, thì Hàn Hành Diểu đều sẽ đòi thứ ấy. Món đồ bố cho anh ta, anh ta sẽ khoe hết lần này tới lần khác trước mặt tôi. Thậm chí hồi bé tôi từng nghĩ, rốt cuộc bố là bố của tôi hay là bố của anh ta. Còn bố thì, mỗi lần đồng ý đến thăm chúng tôi, Hàn Hành Diểu đều giả vờ bệnh… Chắc mẹ từng kể chuyện này cho bố rồi đúng không? Trước kia tuy tôi không thích Hàn Hành Diểu, nhưng vẫn vâng lời bố mà nhường nhịn anh ta, chưa bao giờ ngờ anh ta lại căm thù tôi nhiều đến thế, cho tới khi xảy ra một chuyện.” Hàn Trọng Viễn nói tiếp.

Hàn Thận cử động môi, nhưng căn bản không biết mình nên nói gì.

“Bố, bố cũng biết hồi trước tôi thích Lịch Tiếu Tiếu đúng không? Tôi tặng cho Lịch Tiếu Tiếu rất nhiều quà, viết cho cô ta rất nhiều thư tình, cô ta đều nhận hết, tôi cứ tưởng cô ta đã chấp nhận lời tỏ tình của mình, trở thành bạn gái của tôi. Tôi một lòng muốn thi đỗ Đại học, sau đó có thể ở bên cô ta… Nhưng thật ra người cô ta thích là Hàn Hành Diểu. Cô ta thích Hàn Hành Diểu, tại sao lại không cho tôi biết? Nói thật, trong trường tôi cũng được rất nhiều người yêu quý, sẽ không tới mức sống dở chết dở vì bị một cô gái từ chối, nhưng cô ta lại chẳng nói gì cả. Thời gian trôi qua, càng ngày tôi càng thích cô ta, nhưng cô ta lại nói với người khác rằng mình thích Hàn Hành Diểu… Nếu không phải tôi vô tình biết được chuyện này, chỉ e đến khi kết hôn với cô ta rồi, tôi vẫn chưa biết chân tướng.”

“Con và Mạnh Ân đó, là bởi vì Tiếu Tiếu sao?” Hàn Thận vô thức hỏi, ông ta vẫn luôn không hiểu, rõ ràng con trai mình rất thích Lịch Tiếu Tiếu, sao tự dưng lại đổi tính đi thích đàn ông, hoá ra là vì như vậy?

https://thuviensach.vn

“Không phải.” Hàn Trọng Viễn cười, “Cơ mà Lịch Tiếu Tiếu… Lịch Tiếu Tiếu thích Hàn Hành Diểu mà vẫn ở bên tôi thì cũng thôi, nhưng hai người họ vẫn lén lút gặp gỡ, thậm chí Hàn Hành Diểu còn ủng hộ Lịch Tiếu Tiếu ở bên tôi nữa…”

“Nó muốn làm gì?” Suýt nữa Hàn Thận đã nhảy dựng lên.

“Nếu như vợ của tôi yêu anh ta sâu sắc, thì chí ít, anh ta sẽ có thể khiến vợ tôi dành cho anh ta đủ các loại lợi ích, không phải sao? Còn có thể mãi mãi cười nhạo tôi nữa… Nếu anh ta để Lịch Tiếu Tiếu mang thai con của anh ta, thì anh ta chẳng cần làm gì cả, cũng có thể biến Hoa Viễn trở thành của mình. Nhưng có lẽ anh ta không ngờ tôi và mẹ sẽ trở mặt với nhà họ Hàn, tôi cũng không còn gặp Lịch Tiếu Tiếu nữa, thế nên anh ta mới tìm người giết tôi, hòng kế thừa di sản.” Hàn Trọng Viễn càng nói, càng không giấu được căm hận trong mắt.

Vừa hay cũng vì như vậy, Hàn Thận đều tin tất cả những lời hắn nói.

Hàn Trọng Viễn cười mỉa một tiếng: “Tôi lớn nhường này, trước giờ chưa từng làm việc tổn hại tới anh ta. Thế mà anh ta lại muốn cướp hết mọi thứ của tôi, bố của tôi, tài sản của tôi.”

https://thuviensach.vn

Hàn Thận không biết nói sao để đáp lại.

“Anh ta vẫn luôn đối đầu với tôi, không muốn tôi được tốt đẹp. Tôi gây dựng Duyên Mộng, thì anh ta làm giả sản phẩm Duyên Mộng hãm hại tôi…” Nét mỉa mai trên mặt Hàn Trọng Viễn càng sâu, chợt nói, “Bố, nếu bố đã gặp tôi, vậy có thể đi được rồi.”

Hàn Trọng Viễn đuổi Hàn Thận đi, vẻ mặt đau khổ hận thù trước đó tức khắc bay biến hết. Hắn nói với Hàn Thận điều này không phải để lấy lòng thương của Hàn Thận, cũng không phải vì có tình cảm sâu nặng gì. Hắn làm như vậy, đơn giản là muốn Hàn Thận không được thoải mái, muốn Hàn Thận không đi giúp Hàn Hành Diểu nữa.

Hàn Hành Diểu lập âm mưu bắt cóc, ý đồ mưu sát hắn, giam giữ phi pháp… Hắn gán hết tất cả những tội danh có thể tìm được lên người Hàn Hành Diểu, trong tình cảnh như vậy, ít nhất Hàn Hành Diểu cũng phải bị xử hai mươi năm.

Chỉ là, nếu có người đủ khả năng bôn ba vì y, thế thì nhất định thời gian thi hành án của y có thể giảm bớt…

https://thuviensach.vn

Hàn Quảng Đào đã già rồi, bây giờ người nhà họ Hàn có thể bôn ba vì Hàn Hành Diểu cũng chỉ có mình Hàn Thận. Sau khi nghe hắn nói những lời kia, hắn tin rằng dù Hàn Thận có đi bôn ba vì Hàn Hành Diểu, thì chắc chắn cũng sẽ không tận sức khi trong lòng đã có u nhọt.

Không chỉ như vậy, bản thân Hàn Thận cũng sẽ cảm thấy đau khổ, còn cả Lịch Tiếu Tiếu…

Đời trước Lịch Tiếu Tiếu giết Mạnh Ân, việc này Hàn Trọng Viễn vẫn nhớ. Bây giờ hắn không tuỳ ý động vào Lịch Tiếu Tiếu được, nhưng vẫn có thể khiến Hàn Thận ghét Lịch Tiếu Tiếu. Gia cảnh của nhà họ Lịch không bằng nhà họ Hàn, có nhiều chỗ còn phải dựa vào nhà họ Hàn nữa. Nếu như Hàn Thận không thích Lịch Tiếu Tiếu, vậy thì sau này nhất định cuộc sống của nhà họ Lịch sẽ không được yên ổn, hắn muốn đối phó với Lịch Tiếu Tiếu cũng sẽ dễ dàng hơn.

Tất nhiên hắn biết, có một số việc không thể nói cho người khác, nhất là Mạnh Ân – hắn không muốn để Mạnh Ân cảm thấy mình là một tên khốn.

Rất nhanh Hàn Trọng Viễn quay lại chỗ của Mạnh Ân, mà cùng lúc ấy, Tiền Mạt đã mang đồ ăn đến rồi.

https://thuviensach.vn

Đồ ăn do một đầu bếp của nhà hàng lớn mà Tiền Mạt thuê, sau đó chọn nguyên liệu tốt nhất để chế biến, tất cả đều là đồ ăn bổ dưỡng cho cơ thể, bây giờ đang bày trước giường bệnh của Mạnh Ân.

Trông món ăn hết sức đẹp đẽ, đáng tiếc lại gặp một người chẳng biết "thưởng thức" như Mạnh Ân – cậu cho cơm vào nồi canh mà người ta đã ninh rất lâu, sau đó cho thức ăn lên trên rồi cầm thìa mà ăn.

Thật ra nếu đổi thành bình thường, Mạnh Ân cũng không đến nỗi ăn cơm như vậy. Nhưng với một bệnh nhân bị yêu cầu không được xuống giường, thì ăn như vậy chắc chắn là tiện nhất. Nếu cứ như bình thường ăn một thìa cơm uống một hớp canh chưa biết chừng còn làm đổ canh lên người mình ấy chứ.

"Hôm nay thức ăn ngon lắm, anh nếm thử xem." Mạnh Ân nhét một thìa cơm vào trong miệng, sau đó lại xúc một thìa cơm, đưa tới trước mặt Hàn Trọng Viễn.

Hàn Trọng Viễn mở miệng ăn thìa cơm này, sau đó đoạt lấy bát cơm trong tay Mạnh Ân, xúc một thìa cơm đưa tới bên miệng cậu: "Ăn đi."

Mạnh Ân ăn xong, Hàn Trọng Viễn lại xúc cho mình một thìa, sau đó lại bón một thìa cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Hắn đã nhận ra rằng, hắn thấy những món ăn mà người xa lạ nấu ra sẽ không kìm được buồn nôn, nhưng nếu Mạnh Ân ăn một miếng, thì bằng chính cái thìa mà Mạnh Ân đã ăn, hắn cũng có thể ăn một miếng.

Tiện thể còn được hôn gián tiếp.

Ly hôn xong, giờ Tiền Mạt đang FA chợt cảm thấy mình bị con trai ngược đãi, suốt mười mấy năm chả có ai thương nay tận mắt thấy người ta show tình cảm anh một miếng em một miếng bón cơm cho nhau không phải là đáng giận lắm à?

Chờ Mạnh Ân ăn no, Hàn Trọng Viễn cũng không ăn cơm nữa. Hắn vén chăn của Mạnh Ân lên rồi nằm xuống bên cạnh Mạnh Ân, sau đó nhìn Tiền Mạt: “Mẹ, chúng con muốn ngủ trưa.”

Tiền Mạt cạn lời rời khỏi phòng bệnh.

Hàn Trọng Viễn ôm người vừa được mình tắm rửa sạch sẽ, hôn cậu một cách tỉ mỉ, sau đó phát hiện Mạnh Ân được hắn hôn, không ngờ lại ngủ mất rồi.

https://thuviensach.vn

Trước kia người này còn chưa quen, bị hắn ôm sẽ không ngủ được, bây giờ xem ra, chẳng có bất cứ vấn đề gì hết…

Hàn Trọng Viễn không hề buồn ngủ, hắn mở điện thoại lên đọc tin tức mình chưa đọc, sau đó lại lên Weibo.

Tin tức hắn bình an đã được công bố, ban đầu hắn cũng chỉ định dùng Weibo này để quảng cáo, nhưng bây giờ, bỗng nhiên hắn lại muốn đăng điều gì đó.

Chỉ là… Hình như không thể đăng linh tinh ở nick này? Suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn vẫn đăng một câu lạnh nhạt:“Cuối cùng cũng không sao, hi vọng được bình an cả đời.”

Hắn hi vọng từ tận thâm tâm rằng Mạnh Ân có thể bình an cả đời.

Thật ra lần này Mạnh Ân gặp chuyện, xét cho cùng vẫn do hắn liên luỵ, nhưng hắn sẽ tuyệt đối không buông tay Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn luôn cảm thấy trong lòng mình có một xúc cảm không yên ổn, hắn không kìm được lại đăng kí một tài khoản Weibo khác, hơn nữa còn đổi một cái tên có thể nói là sến súa hết sức – Sinh Ra Vì Em.

Đồng thời, hắn nắm lấy tay Mạnh Ân, dùng điện thoại chụp bức ảnh tay mình và tay Mạnh Ân đan siết, phát hiện trong ảnh không có bất cứ chi tiết nào có thể làm lộ thân phận, mới đăng dòng trạng thái đầu tiên trên nick clone của mình:“Không đánh mất em, thật tốt.”

Đăng xong, Hàn Trọng Viễn lại cảm thấy hành động của mình cứ ngu ngu thế nào, hắn nhìn chăm chăm Weibo này mấy lần, đăng xuất ra, quyết định không quan tâm đến cái nick này nữa.

***

Sau khi vết thương trên người Mạnh Ân hoàn toàn bình phục, cậu lại quay về trường học. Hai tháng sau, Hàn Hành Diểu bị đưa ra xét xử.

Hàn Trọng Viễn cứ tưởng kiểu gì thì Hàn Thận cũng sẽ bôn ba khắp nơi vì Hàn Hành Diểu, thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng để kéo dài vụ kiện. Nhưng hoàn toàn ngược lại với suy nghĩ của hắn, không ngờ Hàn Thận lại không hề giúp Hàn Hành Diểu bôn ba!

https://thuviensach.vn

Hàn Hành Diểu bị gán tội nào thì chịu phạt tội ấy, hơn nữa có hắn đứng sau ra sức, cuối cùng bị xử tù chung thân.

Bị kết án chung thân, sau này cải tạo tốt thì vẫn có thể trở thành tù có kì hạn, sau đó có thể được giảm án, nói chung Hàn Hành Diểu sẽ không ngồi bóc lịch cả đời được, nhưng Hàn Trọng Viễn cảm thấy như vậy là được rồi.

Để Hàn Hành Diểu chết thì dễ cho y quá, vậy mới có thể khiến y sống không bằng chết.

Hàn Trọng Viễn mỉm cười, để tránh bị người khác chú ý, tạm thời hắn sẽ không ra tay, nhưng đã nghĩ xong sau này phải làm thế nào rồi.

Mà cùng lúc ấy, nhà họ Hàn xảy ra một trận cãi vã kịch liệt. Nguyên nhân cãi vã, chính là Hàn Thận không đi bôn ba vì Hàn Hành Diểu theo lời của Hàn Quảng Đào.

“Dù sao Hành Diểu cũng không gây ra án mạng, chạy chọt được thì hoàn toàn có thể nhận án mười mấy năm, thế mà mày lại, lại…” Hàn

https://thuviensach.vn

Quảng Đào tức giận nhìn Hàn Thận, đôi ngươi đục ngầu trên gương mặt khô quắt ghim ánh nhìn căm tức vào ông ta.

Từ sau khi Hàn Hành Diểu vào tù thì Hàn Quảng Đào cũng đổ bệnh, còn bệnh đến nỗi không dậy nổi. Trước đấy không lâu, dáng vẻ lão lại như sắp hấp hối, van xin Hàn Thận nghĩ cách giúp Hàn Hành Diểu giảm án, chỉ tiếc Hàn Thận đáp ứng trước mặt, nhưng lại không đi làm.

“Ông Hàn, ông bớt giận…” Lịch Tiếu Tiếu ngồi bên cạnh Hàn Quảng Đào an ủi lão.

Hàn Thận nhìn Lịch Tiếu Tiếu một cái, lại nhìn Hàn Quảng Đào: “Bố, bố còn bệnh, đừng bận tâm những việc này nữa.”

“Tao không bận tâm thì ai bận tâm? Nếu cứ tiếp tục như vậy, thì Hành Diểu sẽ bị mày ép chết! Hàn Thận, thằng khốn nạn này, không phải mày muốn hại chết Hành Diểu để một mình độc chiếm Hàn Thị đấy chứ?” Hàn Quảng Đào tức giận nói.

Tuổi tác Hàn Quảng Đào đã cao, bệnh lại kéo dài, nói chuyện làm việc không thể chu toàn như trước, bấy giờ nói ra hết những lời lẽ tổn thương người khác.

https://thuviensach.vn

Hàn Thận chỉ thấy buồn cười. Không ngờ ông ta làm trâu làm ngựa nhiều năm như thế mà bố mình vẫn còn nghĩ vậy. Mà Lịch Tiếu Tiếu thì cúi đầu thầm tức giận – cô ta cảm thấy có lẽ chính vì như thế nên Hàn Thận mới không giúp Hàn Hành Diểu.

Hàn Thận và Hàn Trọng Viễn đúng là quá đáng! Hàn Trọng Viễn vốn dĩ không sao, thế mà lại để những năm tháng tươi đẹp nhất của Hành Diểu trôi qua trong lao ngục!

Hàn Quảng Đào còn đang chửi mắng Hàn Thận, nhưng Hàn Thận không hề nhúc nhích. Hồi lâu sau, Hàn Thận mới nói: “Trọng Viễn là con trai con, chẳng lẽ con còn phải cầu tình cho hung thủ muốn hại con mình?”

Lập tức, người Hàn Quảng Đào mắng chửi lại trở thành Hàn Trọng Viễn. Hàn Thận lặng lẽ nghe, bỗng nhiên ngẩng đầu, sau đó nhìn Lịch Tiếu Tiếu vẫn đứng gần đấy, những lời mà Hàn Trọng Viễn nói mấy tháng trước, càng không ngừng vẳng bên tai ông ta.

Nghỉ hè từ năm hai lên năm ba Trung học, rõ ràng trường của Hàn Trọng Viễn tổ chức học bổ túc, nhưng hắn vẫn đến thành phố B, chính là vì Lịch Tiếu Tiếu. Mà Lịch Tiếu Tiếu… Khi đó ông ta tưởng Lịch Tiếu Tiếu cũng thích con trai mình.

https://thuviensach.vn

Vì chuyện này, nên sau đó bỗng dưng Hàn Trọng Viễn không để ý đến Lịch Tiếu Tiếu nữa, còn tìm một thằng con trai khác, ông ta vẫn luôn cảm thấy con trai mình có lỗi với Lịch Tiếu Tiếu, còn bồi thường cho Lịch Tiếu Tiếu rất nhiều. Nhưng bây giờ nghĩ lại…

Sau khi con trai mình không liên lạc với Lịch Tiếu Tiếu nữa, hình như Lịch Tiếu Tiếu cũng chẳng liên lạc với Hàn Trọng Viễn? Rất nhanh sau đó đã qua lại với Hàn Hành Diểu, bây giờ còn một lòng một dạ muốn cứu Hàn Hành Diểu.

Nếu là trước đây, dù Hàn Thận có nghe Hàn Trọng Viễn tố cáo thì cũng chỉ cảm thấy Hàn Trọng Viễn ăn nói linh tinh. Nhưng bây giờ, trước là "cái chết" của con trai khiến ông ta chợt tỉnh táo lại, sau đó lại biết cháu mình là kẻ chủ mưu hại con trai, ông ta đã hoàn toàn thay đổi suy nghĩ.

Trước kia Hàn Thận tin tưởng Hàn Hành Diểu bao nhiêu, bây giờ ông ta không tin Hàn Hành Diểu bấy nhiêu!

"Lịch Tiếu Tiếu, con không họ Hàn, sau này đừng tự tiện ra vào nhà họ Hàn nữa!" Bỗng nhiên Hàn Thận nói.

https://thuviensach.vn

Lịch Tiếu Tiếu không ngờ Hàn Thận lại đuổi người ngay trước mặt, toàn thân chợt đông cứng.

Hàn Thận lại không hề để ý đến Lịch Tiếu Tiếu, mà nhìn Hàn Quảng Đào trên giường bệnh: “Bố, bố nghỉ ngơi cho khoẻ đi, bây giờ toà án đã phán xử như thế rồi, con cũng hết cách.”

“Có thể kháng án!” Hàn Quảng Đào nói.

“Kháng án cũng sẽ như vậy!” Hàn Thận đáp, nếu không phải con trai ông ta tốt số được Mạnh Ân cứu, thì đã mất mạng rồi! Ông ta chỉ có một đứa con này mà thôi!

Hàn Quảng Đào nhìn Hàn Thận chăm chăm: “Hàn Trọng Viễn thì có gì tốt, đi thích một thằng đàn ông! Hạng người như thế chết rồi thì thôi, nuôi nó lớn cũng chỉ uổng công! Nếu mày không cứu Hành Diểu ra, thì nhà họ Hàn sẽ tuyệt hậu!”

Hàn Thận ngừng lại một lát, đột nhiên im lặng rời đi.

***

https://thuviensach.vn

Thời gian Hàn Quảng Đào qua đời, sớm hơn một chút so với đời trước của Hàn Trọng Viễn.

Tuy Hàn Trọng Viễn chẳng có bất cứ tình cảm gì với lão, nhưng hắn vẫn theo Tiền Mạt tham dự tang lễ. Hắn có thể một mình một kiểu, có thể đuổi tận giết tuyệt kẻ muốn hại mình như Hàn Hành Diểu, nhưng nếu giận hờn một lão già đã chết, không đi dự tang lễ, thì nhất định sẽ để lại ấn tượng xấu trong người khác.

Hắn muốn trở nên mạnh mẽ, nhưng không thể sử dụng những cách thức mà hắn từng làm sau khi bại liệt để đối xử với thế giới này.

Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân theo tới thành phố B, tuy không vào ở nhà họ Hàn, nhưng vẫn tham gia tang lễ của Hàn Quảng Đào.

Vốn dĩ, Hàn Trọng Viễn còn tưởng mình sẽ gặp phải một ít phiền phức trong tang lễ này, như bị Lịch Tiếu Tiếu hoặc Thiệu Hồng Cẩn chất vấn chẳng hạn. Không ngờ cuối cùng lại hoàn toàn chẳng nhìn thấy Lịch Tiếu Tiếu, mà Thiệu Hồng Cẩn, cũng chỉ đỏ mắt nhìn hắn mấy cái, không hề hé răng một câu.

https://thuviensach.vn

Rất rõ ràng, Thiệu Hồng Cẩn đã bị người nhà “dạy dỗ”.

Tuy nhà họ Thiệu gần gũi với Hàn Hành Diểu, nhưng cũng không đến mức Hàn Hành Diểu đã ngồi tù rồi, còn đi đắc tội một người hiện đang quyền thế mạnh mẽ như hắn.

Tang lễ vô cùng long trọng, Hàn Trọng Viễn cũng nể mặt hết sức. Nhưng tang lễ vừa kết thúc, hắn đã đóng gói Mạnh Ân về thành phố H ngay.

Tiếp theo, đến lượt hắn và Mạnh Ân tận hưởng cuộc sống của mình rồi. Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 101: Tốt Nghiệp

Năm 2009, khi tiết trời càng ngày càng nóng, Mạnh Ân tốt nghiệp Đại học.

Tuy trong quá trình học thiếu mất một số tiết vì bị bắt cóc và phải dưỡng thương, nhưng bản thân cậu rất cố gắng nên cuối cùng thành thích môn chuyên ngành cực kì tốt.

Ở khoa của họ, tốt nghiệp Đại học xong đều sẽ thi nghiên cứu sinh, như vậy sẽ dễ được nhận vào viện nghiên cứu hơn. Nhưng Mạnh Ân không thi, thậm chí ngay cả mấy cơ hội việc làm rất hấp dẫn khác, cậu cũng từ chối.

“Em không hối hận chứ?” Hàn Trọng Viễn nằm trên người Mạnh Ân, cắn tai cậu hỏi.

“Không hối hận.” Mạnh Ân cười.

https://thuviensach.vn

“Vậy thì được, tốt nhất là em đừng hối hận, tất nhiên dù em có hối hận thì cũng vô ích.” Hàn Trọng Viễn hôn Mạnh Ân mấy cái, hắn đã tu sửa bệnh viện thú y xong, nhân viên cũng huấn luyện ổn thoả, nhất định không cho phép Mạnh Ân hối hận.

Về sau rốt cuộc Mạnh Ân không cần phải đi học nữa, không cần tham gia hoạt động thường xuyên của trường, cuối cùng cũng có thể ở bên hắn mãi mãi!

“Em biết rồi.” Mạnh Ân cười đến nỗi khoé mắt cong lên.

“Hôm nay về sớm một chút, ngày mai anh sẽ cho em một niềm vui bất ngờ.” Hàn Trọng Viễn nói, đồng thời ôm Mạnh Ân vào lòng hôn mấy cái nữa. Bây giờ sở thích lớn nhất của hắn, chỉnh là thỉnh thoảng túm lấy Mạnh Ân mà hôn mấy cái.

“Niềm vui bất ngờ gì vậy?” Mạnh Ân hỏi, mai là ngày cử hành lễ tốt nghiệp, Hàn Trọng Viễn muốn cho cậu thứ gì?

“Nếu đã là niềm vui bất ngờ thì tất nhiên bây giờ không nói được, em đi nấu cơm nhanh đi, nấu xong anh đưa em đến trường.” Hàn Trọng Viễn nói. Hôm nay tan học Mạnh Ân định đi gặp bạn học nên sẽ không về ăn

https://thuviensach.vn

cơm. Để tỏ rõ bất mãn của mình, hắn quyết định cho Mạnh Ân làm thật nhiều món ăn rồi mới được đi.

Mạnh Ân đã quen với việc nấu nướng này, biết Hàn Trọng Viễn thích ăn cà tím xào tương nên cậu làm một đĩa, sau đó làm thêm thịt băm xào ớt xanh và thịt xào đậu dải.

“Đủ rồi, về sau nấu hai món là được.” Hàn Trọng Viễn nhận lấy cơm trưa tình yêu của Mạnh Ân, hài lòng dẫn Mạnh Ân xuống nhà.

Vệ sĩ lái xe đưa Mạnh Ân đến cổng trường trước, sau đó mới chở Hàn Trọng Viễn tới công ti.

Ngày mai sẽ diễn ra lễ tốt nghiệp, những sinh viên trước đó vẫn đang thực tập hay làm việc khác đều đã quay về trường, hầu hết đều ở kí túc xá. Suy nghĩ một lát, Mạnh Ân cũng trở về kí túc xá đã rất lâu mình chưa đặt chân vào.

Còn tại sao phải suy nghĩ một lát… Hàn Trọng Viễn vẫn không cho phép cậu đi tới kí túc xá, cảm thấy nơi đó nhiều người quá, có thể cậu sẽ bắt gặp vài thứ không nên thấy, như tụi con trai cởi trần chẳng hạn.

https://thuviensach.vn

Ban đầu lúc nghe thấy lí do này, Mạnh Ân chỉ cảm thấy cạn lời hết sức.

Trong kí túc xá chỉ có Tôn Minh Đạt, Mạnh Ân gọi tên Tôn Minh Đạt, sau đó hai người cùng nhau đi tìm Phùng Huyên.

“Mạnh Ân, cậu không muốn làm việc đó thật hả? Hai ngày nữa sẽ phải kí hợp đồng rồi.” Ba người đi trên con đường trong trường, Tôn Minh Đạt hỏi lại Mạnh Ân một lần nữa.

Điều kiện gia đình của Tôn Minh Đạt không tốt, tuy lên Đại học cậu đi làm thêm đã kiếm được một ít tiền, học nghiên cứu sinh cũng có trợ cấp, hoàn toàn có thể chi trả phí dự thi nghiên cứu sinh thậm chí là học phí cho cậu, nhưng cậu từ bỏ, lựa chọn làm việc.

Cơ hội làm việc đó, vốn là sau khi biết Mạnh Ân không thi nghiên cứu sinh, thầy cố vấn định giới thiệu Mạnh Ân đi, nhưng Mạnh Ân lại giới thiệu cậu.

“Không phải tớ đã bảo rồi à? Tớ sẽ mở một bệnh viện thú y.” Mạnh Ân cười. Mấy năm nay học Đại học cậu từng phát biểu mấy luận văn rất được khen ngợi, nên khi thực tập trước đây có rất nhiều đơn vị muốn tuyển

https://thuviensach.vn

cậu, nhưng cậu đều từ chối hết, quyết định mở một bệnh viện thú y, tiện thể tìm cơ hội vào học ở một học viện chuyên khoa.

Học viện chuyên khoa đó cũng có ngành thú y, nhưng khác hoàn toàn với Đại học Z. Tất cả sinh viên đăng kí vào học viện đó đều không cần học phí, đi học chính là chữa trị phẫu thuật cho động vật. Tất nhiên vì được miễn toàn bộ học phí, nên mấy sinh viên kia tốt nghiệp xong thì cần phải kí hợp đồng đi làm ở các cơ sở trạm kiểm dịch một khoảng thời gian.

Học viện đó cũng không mang tính chất nghiên cứu mà chú trọng vào thực hành hơn, bản thân Mạnh Ân có kiến thức cơ sở vững hơn họ nhiều, lại học thêm một thời gian nữa, cũng am hiểu rất rõ về các phẫu thuật dành cho động vật. Tát nhiên, muốn làm tốt thì còn cần kinh nghiệm nữa.

Mà trong bệnh viện thú y, cậu sẽ học thêm được rất nhiều kinh nghiệm.

“Cậu đi mở bệnh viện thú y, liệu có giống giết gà dùng dao mổ trâu quá không?” Tôn Minh Đạt hơi khó hiểu.

“Tớ thích công việc như thế.” Mạnh Ân đáp. Thật ra cậu đi làm bác sĩ thú y, chưa chắc đã là giết gà dùng dao mổ trâu. Bây giờ động vật có rất nhiều bệnh mà con người chưa tìm ra cách chữa trị, chỉ có thể để chúng tự

https://thuviensach.vn

mình chống chọi, hoặc trơ mắt nhìn chúng chết. Nếu cậu tìm được cách cứu chữa thì chưa biết chừng, có thể cứu được mạng sống của rất nhiều động vật.

Tuy như vậy hơi khác với ước mơ làm bác sĩ chữa bệnh cứu người hồi bé của cậu, nhưng cũng… Không sai lệch nhiều lắm nhỉ?

“Cố lên!” Tôn Minh Đạt nói, “Thật ra mở bệnh viện thú y cũng kiếm được nhiều lắm, bây giờ rất nhiều người sẵn sàng tiêu tiền cho thú cưng của mình. Cơ mà mở phòng khám sẽ tốn nhiều tiền lắm nhỉ?”

“Anh của tớ có một căn nhà bỏ không, vừa hay có thể cho tớ mở phòng khám.” Mạnh Ân đáp.

Mấy năm trôi qua, cùng với việc di động Mộng Tưởng trở thành loại điện thoại có danh tiếng lớn nhất thế giới, khu nghiên cứu của Duyên Mộng cũng trở thành tiêu điểm của cả nước, thậm chí là toàn thế giới. Điều này khiến xung quanh khu nghiên cứu phát triển ngày càng phồn hoa, toà nhà Hàn Trọng Viễn để lại trước kia, hai năm nay có rất nhiều người sẵn sàng bỏ khoản tiền lớn ra để thuê.

Nhưng mà họ không thuê được. Càng khiến mọi người ngạc nhiên là, nơi đây lại mở một bệnh viện thú y.

https://thuviensach.vn

Gần đấy có rất nhiều khu nhà cao cấp, đúng là mở bệnh viện thú y rất có thị trường, nhưng toà nhà ở gần khu nghiên cứu Duyên Mộng như thế mà lại đi mở bệnh viện thú y, dẫu sao vẫn khiến người ta cảm thấy phí của trời.

Tất nhiên, những điều này Mạnh Ân không hề biết.

“Anh cậu tốt với cậu thật đó!” Tôn Minh Đạt nói. Mạnh Ân thường hay nhắc đến một người anh, mà người anh đó đối với Mạnh Ân đúng là rất tốt.

“Ừ.” Mạnh Ân mỉm cười.

Tuy trước đây cậu thích Hàn Trọng Viễn, nhưng chẳng dám tin Hàn Trọng Viễn cũng thích mình. Chỉ vì sự bất tín nhiệm này mà cậu vẫn vô thức hạ mình rất thấp, sau đó cố gắng nghe theo Hàn Trọng Viễn. Cho đến khi cậu bị bắt cóc, Hàn Trọng Viễn còn đến cứu cậu nữa.

Rõ ràng nguy hiểm như thế, Hàn Trọng Viễn lại vẫn đến cứu cậu… Mạnh Ân không nói nên lời cảm xúc của mình khi ấy, chỉ là từ sau đó, cậu

https://thuviensach.vn

không khỏi có thêm mấy phần tự tin.

Tôn Minh Đạt nhìn thấy nụ cười của Mạnh Ân, không kìm được trợn mắt: “Mạnh Ân, người ta hay bảo con gái mười tám thay đổi, không ngờ con trai mười tám cũng có thể thay đổi, bây giờ trông cậu đẹp hơn hồi trước nhiều lắm.”

Phùng Huyên vỗ cái bốp lên lưng Tôn Minh Đạt: “Anh còn nhớ khen Mạnh Ân đẹp, sao lại không nhớ khen em hả?”

Lúc mới nhập học Phùng Huyên chỉ là một cô gái bình thường, nhưng mấy năm nay đúng là đẹp lên rất nhiều. Tôn Minh Đạt cũng cảm thấy tự hào về cô bạn gái xinh đẹp tự nhiên và xuất sắc như thế, lập tức nói: “Tiểu Huyên là đẹp nhất!”

“Huyên thiên.” Phùng Huyên trừng Tôn Minh Đạt một cái, nhưng rõ ràng rất vui.

“Ngày mai phải cử hành lễ tốt nghiệp rồi, sau này không biết sẽ ra sao, chờ lát nữa tớ mời các cậu ăn cơm nhé?” Mạnh Ân nhìn Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt trêu nhau, cười nói.

https://thuviensach.vn

Tôn Minh Đạt là người bạn cậu tự mình kết thân, Phùng Huyên là người mà Hàn Trọng Viễn tìm đến giúp cậu. Mấy năm nay cậu được hai người đó giúp đỡ rất nhiều, nên rất muốn mời họ ăn bữa cơm.

Vì Hàn Trọng Viễn không quen ăn đồ ngoài quán nên hàng ngày cậu đều về nhà nấu cơm hoặc tự mang cơm đi, cũng chưa bao giờ mời người khác đến nhà hàng ăn cơm.

Hàn Trọng Viễn không thèm để ý đến đồ ăn bên ngoài, nhưng thật ra Mạnh Ân vẫn thích những món ăn kia lắm.

“Được, chốc nữa tụi mình đi ăn một bữa no nê nhé!” Phùng Huyên cười bảo, cô biết Mạnh Ân nhiều tiền, tất nhiên sẽ không từ chối.

Mạnh Ân đã lên kế hoạch chu đáo cho ngày hôm nay từ trước, đưa Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên ngồi lên xe vệ sĩ lái, sau đó chạy thẳng đến một nhà hàng gần đấy.

Đó là một nhà hàng nổi tiếng ở thành phố H, đồ ăn bên trong có giá cả không hề rẻ, cơ mà ba người Mạnh Ân cũng không phải kẻ thích khoe khoang, không gọi mấy món chỉ có mẽ ngoài, cũng không gọi nhiều món lắm, nên giá cả vẫn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận được.

https://thuviensach.vn

Cá nướng, đậu phụ rim, nấm xào… Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên đều cho biết họ không kén ăn, để Mạnh Ân gọi món. Mạnh Ân cũng không từ chối, cuối cùng gọi bảy món, trong đó có món ăn phục vụ giới thiệu, cũng có món ăn cậu muốn nếm thử.

Họ chỉ có ba người, cũng không bao phòng riêng mà ngồi ở chỗ gần cửa sổ trong sảnh lớn, sau đó ăn sạch sành sanh bảy món ăn.

Tôn Minh Đạt ăn no rồi, không kìm được cảm thán: “Đồ ăn ở đây đắt quá đi mất.”

“Nhưng mà rất ngon.” Mạnh Ân nói. Hàn Trọng Viễn từng đưa cậu đến đây một lần, nói là cho cậu nếm thứ nấm matsutake nướng, cuối cùng hai người bón nhau ăn, thành ra ăn rất nhiều.

“Đấy là đương nhiên.” Tôn Minh Đạt gật đầu, lại bảo, “Tớ đi WC.”

Tôn Minh Đạt đi WC rồi, Mạnh Ân chợt nhìn Phùng Huyên: “Hình như gần đây cậu không vui cho lắm?” Tuy Tôn Minh Đạt mới là bạn của Mạnh Ân, nhưng vì Phùng Huyên biết sự tồn tại của Hàn Trọng Viễn, hiểu

https://thuviensach.vn

mình nhiều hơn, thật ra thỉnh thoảng Mạnh Ân và Phùng Huyên vẫn nói chuyện với nhau.

“Thật ra cũng chả có gì… Cậu biết đó, Minh Đạt không muốn thi nghiên cứu sinh, sau này anh ấy đi làm tớ đi học, tớ hơi lo.” Phùng Huyên đáp.

Từ chỗ Hàn Trọng Viễn, Phùng Huyên đã lấy được số tiền đủ để điều trị cho mẹ mình, thậm chí còn tiết kiệm được một khoản nữa. Vì thế cô nghiến răng một cái, quyết định thi nghiên cứu sinh.

Cô đã từng nếm trải thất bại nên rất có dã tâm, ngặt nỗi Tôn Minh Đạt lại không phải người như vậy. Tuy nhà Tôn Minh Đạt không giàu có gì, nhưng cũng chẳng nợ nần ai. Mấy năm nay Tôn Minh Đạt vẫn đi làm để lo toan tiền học phí Đại học và sinh hoạt phí, sau khi thi đỗ nghiên cứu sinh còn có trợ cấp, có thể duy trì cuộc sống của cậu, đúng ra cậu hoàn toàn có thể thi, nhưng cậu lại nhất quyết muốn đi làm.

Phùng Huyên không cảm thấy lựa chọn của Tôn Minh Đạt là sai. Thật ra, nếu không phải bây giờ mà đi làm ngay thì các công việc có thể lựa chọn sẽ khá hạn hẹp, mai sau cũng khó lòng thăng tiến, có lẽ cô cũng lựa chọn đi làm, sau đó tiết kiệm ít tiền cho mẹ của mình. Nhưng… Nếu cô học lên tiếp, Tôn Minh Đạt lại bắt đầu đi làm, con đường về sau hai người họ phải đi thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Phùng Huyên là con gái, khó trách nghĩ nhiều hơn Tôn Minh Đạt. Bây giờ cô chỉ lo tình cảm của mình và Tôn Minh Đạt sẽ không thể duy trì khi phải đối mặt với đù các vấn đề tiếp sau, mà vấn đề đầu tiên, chính là nếu Tôn Minh Đạt đi làm, sau này có khả năng rất lớn hai người sẽ phải yêu xa.

Mạnh Ân cũng hiểu ý Phùng Huyên: "Nếu là tớ, chắc sẽ không chịu được chuyện yêu xa, sẽ nghĩ hết mọi cách để ở bên nhau."

"Vậy cũng phải có cơ hội mới được, tớ không tìm được công việc thích hợp, anh ấy lại không chịu học nghiên cứu sinh… Thật ra học nghiên cứu sinh, nếu có hạng mục thích hợp để làm, thu nhập sẽ không thấp hơn đi làm, sao anh ấy lại không hiểu cơ chứ?" Phùng Huyên hơi ảo não.

Mạnh Ân không nói gì nữa. Người ngoài cuộc sáng suốt, cậu nhận ra giữa Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt có khác biệt rất lớn. Chẳng hạn như Phùng Huyên muốn bản thân tốt hơn, sẽ rất chịu chi cho mình. Nhưng Tôn Minh Đạt thì chỉ cần tiết kiệm được, nhất định sẽ tiết kiệm.

Hai người đang nói chuyện thì Tôn Minh Đạt quay lại. Thấy Tôn Minh Đạt, gần như ngay lập tức Phùng Huyên thu lại vẻ phiền muộn trên mặt. Ba người nói thêm mấy câu, sau đó Mạnh Ân gọi một nhân viên phục vụ lại tính tiền.

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân không quen quẹt thẻ lắm, lần này cũng trả tiền mặt, nhưng trong ví của cậu có rất nhiều thẻ ngân hàng. Hầu hết những chiếc thẻ này đều là Hàn Trọng Viễn cho cậu, hoặc là của bản thân Hàn Trọng Viễn, nhưng mà cậu rất ít dùng.

“Mạnh Ân, cậu nhiều thẻ thế.” Tôn Minh Đạt không kìm được cảm thán một câu. Cậu chơi với Mạnh Ân, cũng hiểu khá nhiều về hoàn cảnh trong nhà Mạnh Ân. Bình thường Mạnh Ân toàn dùng đồ xịn thì cũng thôi, bên người còn có vệ sĩ đi theo nữa chứ, vừa nhìn đã biết là nhà rất giàu.

Nếu không phải là bạn thân của Mạnh Ân, hơn nữa biết Mạnh Ân là người rất dễ gần, Tôn Minh Đạt cảm thấy nhất định mình sẽ hết sức ghen tị.

“Mạnh Ân?” Nhân viên phục vụ đang chờ thu tiền bên cạnh chợt lên tiếng một cách ngạc nhiên. Ấy là một cô gái khoảng hai mươi, tuy không quá mức xinh đẹp nhưng rất ưa nhìn, mặc đồng phục của phục vụ trông rất trẻ trung.

Mạnh Ân ngoành đầu, ngẫm nghĩ một lát, mới nhớ ra đó là một người hàng xóm của mình trước kia.

https://thuviensach.vn

Trong khu hẻm nơi cậu và Lý Thục Vân ở có rất nhiều gia đình nghèo khó, nhưng cũng có những nhà khá giả, nhà của cô gái này chính là một trong số đó.

Bố mẹ cô gái này kinh doanh nhỏ, nhà họ lại chỉ có một cô con gái như vậy, nên cô gái này được chiều chuộng hết sức, không giống tụi trẻ con trong ngõ. Vốn dĩ người như thế sẽ chẳng có quan hệ gì với Mạnh Ân, chỉ là họ cùng tuổi, cấp một cấp hai đều chung lớp, không khỏi quen biết nhau.

“Cát Lâm Lâm.” Mạnh Ân gọi một tiếng chắc chắn. Ấn tượng của cậu về cô gái này vẫn rất sâu sắc. Cậu nhớ hồi năm hai Trung học cơ sở, có một ngày bỗng dưng Cát Lâm Lâm chỉ vào đầu của cậu, nói trên đầu cậu có chấy, sau đó không có bạn bè nào dám đến gần cậu nữa.

Tất nhiên, cậu cũng không trách Cát Lâm Lâm, vì đúng là trên đầu cậu có chấy thật – khi ấy cũng chẳng biết Lý Thục Vân lây chấy ở đâu về, sau đó trên đầu cậu cũng có.

Về sau, Lý Thục Vân bôi thuốc sát trùng lên đầu, còn cậu thì cắt tóc húi cua, bấy giờ mới thoát khỏi sinh vật ấy.

“Mạnh Ân, đúng là cậu hả!” Rõ ràng Cát Lâm Lâm hơi ngạc nhiên kèm theo mừng rỡ, ngay sau đó lại chần chừ, “Cậu… Không phải bố cậu

https://thuviensach.vn

ngồi tù rồi à? Mẹ cậu cũng về quê rồi, sao cậu lại ở đây?”

Thành tích học của Cát Lâm Lâm không tốt lắm, rốt cuộc không thể thi đỗ Trung học tốt như Mạnh Ân, nên trước đây bố mẹ cô thường hay lấy Mạnh Ân ra để dạy dỗ cô. Mở miệng ngậm miệng toàn là điều kiện nhà người ta thiếu thốn mà vẫn thi tốt như thế, bố mẹ cho mày đi học thêm mà sao mày không thi được hạng khá… Chính vì điều này nên Cát Lâm Lâm để ý đến Mạnh Ân nhiều hơn.

Trong khu của họ Mạnh Kiến Kim cũng coi như người có danh tiếng. Dĩ nhiên chuyện ông ta ngồi tù cũng đã thành đề tài bàn tán của rất nhiều người, mà chuyện Lý Thục Vân về quê cũng không phải bí mật gì cả, còn Mạnh Ân…

Chuyện Mạnh Ân thích một cậu con trai rồi bị nhà trường khuyên nghỉ học mọi người cũng biết. Theo như mấy lời Lý Thục Vân từng nói trước khi rời đi, dường như Mạnh Ân còn được người đàn ông có tiền bao nuôi.

Chuyện này đã trở thành đề tài ngồi lê đôi mách của rất nhiều người trong ngõ, cơ mà Cát Lâm Lâm không tin lắm. Mạnh Ân không hề ưa nhìn, lại còn ít nói, bảo cậu được đàn ông có tiền bao nuôi, không phải là chuyện đùa hay sao?

https://thuviensach.vn

Chỉ là bây giờ thấy Mạnh Ân lại có thể đến nơi này ăn cơm, Cát Lâm Lâm không khỏi hơi bối rối.

“Tớ được người ta nhận nuôi.” Mạnh Ân cười, Tiền Mạt đã nhận cậu làm con nuôi, còn nhập tên cậu vào hộ khẩu của mình, bây giờ cậu cũng coi như con nuôi của Tiền Mạt rồi nhỉ?

“Hoá ra là thế…” Rõ ràng Cát Lâm Lâm không tin lắm, cơ mà yêu cầu với nhân viên phục vụ ở đây rất cao, cô chẳng dám nán lại lâu quá, thu tiền xong thì rời đi.

“Mạnh Ân, cậu được nhận nuôi ư?” Tôn Minh Đạt hơi ngạc nhiên.

“Ừ, anh trai mà tớ hay nhắc đến đó, thật ra là con trai của mẹ nuôi.” Mạnh Ân nói. Trước đây cậu từng định nói chuyện của mình và Hàn Trọng Viễn cho Tôn Minh Đạt nghe, nhưng cuối cùng vẫn chưa nói gì cả, lo Tôn Minh Đạt sẽ không chấp nhận được.

“Thì ra là thế, vậy đúng là cậu đã gặp được người tốt rồi.” Tôn Minh Đạt đáp.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Mạnh Ân bật cười.

Rất nhanh Cát Lâm Lâm đã cầm hoá đơn tới, không kìm được lại hỏi: “Mạnh Ân, bây giờ cậu đang làm gì?”

“Vừa mới tốt nghiệp Đại học.” Mạnh Ân đáp.

“Mạnh Ân là sinh viên giỏi của Đại học Z đó, ngày mai chính là lễ tốt nghiệp của chúng tôi.” Phùng Huyên chen ngang một câu, cô cảm thấy dường như cô gái này có gì đó bất ổn với Mạnh Ân, nên bèn khen Mạnh Ân một câu.

Cát Lâm Lâm trợn mắt ngạc nhiên, không ngờ Mạnh Ân còn có thể học lên Đại học? Người nhận nuôi cậu cũng tốt bụng quá nhỉ? Nuôi một người lớn như thế mà còn cho cậu đi học Đại học nữa? Cơ mà Mạnh Ân bây giờ, thật sự khác biệt rất lớn với Mạnh Ân trước kia, đúng là trông giống những người có tiền thường hay đến nhà hàng ăn cơm hơn rồi.

“Tụi mình đi thôi.” Mạnh Ân nói.

https://thuviensach.vn

“Chờ chút, Mạnh Ân sau này cậu vẫn ở thành phố H chứ? Đây là số điện thoại của tớ, rảnh thì gọi cho tớ nhé.” Cát Lâm Lâm đưa số điện thoại mình tiện tay viết lúc đi tính tiền hồi nãy cho Mạnh Ân, bất kể bây giờ Mạnh Ân đang làm gì, hiếm lắm mới gặp được người quen, cô vẫn thấy rất vui.

Mạnh Ân bị cô nhét giấy vào tay, lại không hề vui vẻ mà cảm thấy số điện thoại đang cầm hết sức bỏng tay – nếu như bị Hàn Trọng Viễn biết thì… Ha ha.

Thế nhưng, cũng không biết có phải là trùng hợp hay chăng, Mạnh Ân vừa ngẩng đầu dậy thì trông thấy Hàn Trọng Viễn đang đứng ở cửa thang máy cách đó không xa.

“…” Sao lại trùng hợp thế cơ chứ?!

Trước giờ Hàn Trọng Viễn vẫn không đi xã giao với người khác, chưa từng ăn cơm bên ngoài. Ban đầu còn có người nói hắn kiêu căng, sau đó mọi người đều bàn tán, việc này cũng truyền ra ngoài, dần dần không có người bàn tán hắn nữa, thậm chí còn có người cảm thấy hắn có cá tính.

Cơ mà hôm nay, Hàn Trọng Viễn lại phá lệ đi ăn cơm ở ngoài với người khác. Tất nhiên, hắn mang cơm hộp và cặp lồng giữ nhiệt theo.

https://thuviensach.vn

Lần này người mời Hàn Trọng Viễn ăn cơm là Thẩm Hoà Thái và tụi con nhà giàu mà Thẩm Hoà Thái giới thiệu cho Hàn Trọng Viễn biết hồi trước. Ban đầu để gây dựng quan hệ, Hàn Trọng Viễn chủ động đề nghị giúp họ đầu tư, cuối cùng đúng là đã giúp họ kiếm được khoản tiền lớn.

Trong những người này, còn có người trước đây từng rất thân thiết với Thiệu Hồng Cẩn, lại quen biết Hàn Hành Diểu nữa. Có điều sau khi Hàn Trọng Viễn giúp họ kiếm rất nhiều tiền đến khi danh tiếng của Hàn Trọng Viễn ngày càng lan xa, thì họ bắt đầu kết thân với Hàn Trọng Viễn.

Thiệu Hồng Cẩn đã không còn nhỏ tuổi nữa mà lại chả làm nên trò trống gì, Hàn Hành Diểu đang ngồi bóc lịch, trước tình cảnh này, ai cũng biết phải chọn người nào làm bạn.

Gia đình những người này không chỉ kinh doanh mà rất nhiều người còn làm chính trị hoặc nhập ngũ, nên tuy Hàn Trọng Viễn không thích qua lại với họ, cũng sẽ gặp mặt họ định kỳ, giúp họ kiếm ít tiền, đổi lấy nhiều thuận lợi hơn cho bản thân.

Mà hôm nay… Thật ra là dạo trước Thẩm Hoà Thái đến Duyên Mộng đã vô tình nhắc tới họ muốn đến đây ăn cơm, Hàn Trọng Viễn bất chợt nghĩ đến Mạnh Ân cũng ở đây nên mới tới.

https://thuviensach.vn

Lúc vào đến phòng riêng trong nhà hàng, người khác đều ăn sơn hào hải vị của nhà hàng, cũng chỉ có mình Hàn Trọng Viễn mở hộp cơm, sau đó bưng món ăn vừa chẳng đẹp mắt lại còn hơi nguội ra ăn…

Tuy đám phục vụ vẫn giữ nụ cười trên môi, nhưng trong mắt thì đầy ắp kinh ngạc, còn những người khác thì…

“Hàn Trọng Viễn, rốt cuộc người yêu nhỏ của ông có tay nghề tốt đến đâu? Không ngờ lại khiến ông chả thèm để ý đến sơn hào hải vị chỗ này?” Cuối cùng có người không kìm được hỏi.

Chuyện Hàn Trọng Viễn có người yêu, trước đây hắn từng thừa nhận, họ còn nghe nói một ít từ chỗ cha chú mình, tất cả đều biết rõ.

“Đồ ăn cậu ấy làm là thứ ngon nhất trên đời này.” Hàn Trọng Viễn thản nhiên trả lời, lời này của hắn cùng lắm chỉ là “tình nhân trong mắt hoá Tây Thi”, nhưng kết hợp với vẻ mặt nghiêm túc của hắn, lại khiến người khác bất giác tin tưởng.

https://thuviensach.vn

“Chả trách trước giờ ông vẫn quan tâm chiều chuộng cậu ấy như thế.” Có người cười nói, nhưng chẳng có ai dám nói xấu cậu người yêu đó trước mặt Hàn Trọng Viễn cả.

Hàn Trọng Viễn hết sức coi trọng cậu người yêu nhỏ đó, nghe nói trước đây có người bắt cóc cậu, hắn còn chủ động đưa thân tới tận cửa…

Hàn Trọng Viễn cười, vẻ mặt dịu đi, sau đó đưa ra rất nhiều ý kiến đầu tư cho mọi người, trong đó tất nhiên bao gồm cả bất động sản mà gần đây càng ngày càng hot.

Nếu hắn đã không định làm những thứ này, thì để cho người khác phát tài cũng được.

Đám người họ ăn rất vui vẻ, nói cũng rất hăng say, chỉ là không ngờ sau khi xuống tầng, lại nhìn thấy người yêu nhỏ của Hàn Trọng Viễn đang nói chuyện với cô phục vụ, cô phục vụ kia còn nhét vào tay cậu một mẩu giấy nữa…

Không phải Mạnh Ân định làm hồng hạnh xuất tường đấy chứ? Cậu không sợ Hàn Trọng Viễn bỏ mình hay sao? Thẩm Hoà Thái có thể coi là hiểu Hàn Trọng Viễn rõ nhất, bấy giờ không khỏi hơi thương cảm với Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Phùng Huyên cũng hơi thương cảm với Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn chính là một vại giấm đó! Một vại giấm bự có thể chìm chết người luôn đó!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 102: Lễ Tốt Nghiệp

Hàn Trọng Viễn hận không thể chém cho cái đứa dám dụ dỗ người yêu nhà mình một cái – dù đã chung sống yên ổn bên Mạnh Ân mấy năm, hắn vẫn không chịu nổi Mạnh Ân gần gũi với người khác.

Mặt lạnh như tiền, ngay lập tức Hàn Trọng Viễn đi về phía Mạnh Ân.

Chỉ là, ngay khi những người xung quanh Hàn Trọng Viễn và cả Phùng Huyên đều nghe thấy mùi nguy hiểm, Cát Lâm Lâm lại hoàn toàn không cảm thấy gì, sau đó cô đã làm một việc tự cứu vớt mình.

“Tớ sắp kết hôn rồi, cậu rảnh thì đến dự lễ cưới của tớ nhé!” Cát Lâm Lâm nhìn Mạnh Ân mấy lần, cảm thấy người như Mạnh Ân đến tham dự lễ cưới của mình cũng rất được, xem chừng Mạnh Ân sẽ tặng phong bì rất dày.

Hàn Trọng Viễn đoạt lấy số điện thoại trong tay Mạnh Ân, sau đó nhìn Cát Lâm Lâm một cái, cuối cùng khí thế trên người cũng không còn kinh dị như trước nữa: “Chỉ e Mạnh Ân không rảnh.”

https://thuviensach.vn

Cát Lâm Lâm đang thấy hơi lạ, Hàn Trọng Viễn trực tiếp kéo tay Mạnh Ân: “Chúng ta về!”

Tất nhiên Mạnh Ân sẽ không phản kháng, ngoan ngoãn đi theo Hàn Trọng Viễn. Nhất thời Cát Lâm Lâm chưa phản ứng kịp, lại bắt đầu nghĩ đến chuyện Mạnh Ân bị bao nuôi mà người ta bàn tán trước đây.

“Hình như người này nhìn hơi quen?” Tôn Minh Đạt khẽ cau mày, dáng vẻ kia của Hàn Trọng Viễn…

Tất nhiên là rất quen rồi, chủ tịch của Duyên Mộng đó. Tuy người ta hầu như không nhận phỏng vấn, còn không có tí tin tức lá cải nào, thỉnh thoảng chỉ xuất hiện trong một số hội nghị cấp cao. Nhưng dẫu vậy, vẫn có rất nhiều người sùng bái hắn, chia sẻ ảnh của hắn vì hắn trẻ tuổi và có giá trị con người cao, thế nên tất nhiên là nhìn quen rồi… Phùng Huyên nhìn Tôn Minh Đạt một cái, nhưng không có ý định nói chuyện này ra, vì cô biết Tôn Minh Đạt không chấp nhận được tình cảm giữa hai người đàn ông.

Nghĩ đến đây, Phùng Huyên lại nhìn bóng lưng Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân. Hai người này tay trong tay, thoạt trông lại xứng đôi tới bất ngờ… Lại nói, lúc mới phát hiện người phía sau Mạnh Ân là Hàn Trọng

https://thuviensach.vn

Viễn quả thật cô bị doạ cho hết hồn. Vì cô không sao ngờ được, một người xuất sắc như Hàn Trọng Viễn lại có quan hệ với bạn học của mình.

Dù sao người thật cũng khác ảnh, hơn nữa người bình thường rất khó lòng ngờ được những người cao ngoài tầm với kia sẽ xuất hiện bên cạnh mình, nên tuy Tôn Minh Đạt nghi ngờ thì cũng chỉ nói một câu như vậy, không hề nhận ra Hàn Trọng Viễn. Cũng chỉ có Cát Lâm Lâm là hơi không cam tâm: “Nhận nuôi gì chứ, bao nuôi thì có!” Cô nhiệt tình mời Mạnh Ân dự lễ cưới của mình, Mạnh Ân thì hay rồi, hoàn toàn không để cô vào mắt!

“Cô nói năng linh tinh gì thế!” Phùng Huyên trừng Cát Lâm Lâm một cái.

Cát Lâm Lâm bĩu môi rồi đi ra chỗ khác, Tôn Minh Đạt còn hơi tức giận: “Cô nhân viên này bị làm sao thế không biết! Lại còn nói người khác bị bao nuôi nữa chứ! Đúng là không biết xấu hổ, bản thân cô ta như thế nên suy bụng ta ra bụng người thì có.”

“Anh đừng nói nữa, dù sao chuyện của người khác cũng không liên quan đến mình, chúng ta chỉ cần biết Mạnh Ân là bạn thân của mình là được rồi.” Phùng Huyên nói.

Tôn Minh Đạt gật đầu.

https://thuviensach.vn

Mà cùng lúc ấy, Hàn Trọng Viễn kéo Mạnh Ân vào xe đã xé tan mẩu giấy trên tay thành từng mảnh rồi, hầu như đường kính của mỗi mảnh đều chưa tới năm milimet.

Mạnh Ân rút một tờ khăn giấy ra, bảo Hàn Trọng Viễn để vụn giấy lên trên sau đó vo thành một cục ném vào thùng rác nhỏ trên xe: “Đó là hàng xóm trước đây của em, cô ấy nhận ra em nên bọn em mới nói chuyện mấy câu.”

Tuy Hàn Trọng Viễn không vui, nhưng sau khi xé xong mẩu giấy ghi số điện thoại kia thì tâm tình bình ổn hơn nhiều, bấy giờ chỉ hừ khẽ một câu: “Anh không thích cô ta.”

“Vậy sau này không nói chuyện với cô ấy nữa.” Mạnh Ân ấn tay lên chân Hàn Trọng Viễn, lại chủ động hôn lên má Hàn Trọng Viễn – cậu không muốn làm Hàn Trọng Viễn giận.

Hàn Trọng Viễn thoải mái hừ nhẹ mấy tiếng, sau đó nhấc chân Mạnh Ân đặt lên chân mình, chậm rãi ấn bóp cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Bầu không khí giữa hai người ấm áp một cách dị thường. Hàn Trọng Viễn ấn đi ấn lại, cũng sắp ấn ra lửa đến nơi, không kìm được bắt đầu nghĩ xem có nên nhân cơ hội này mà "thưởng thức" Mạnh Ân một chút hay không… Biết đâu hắn lại có thể thuyết phục Mạnh Ân dùng thử tư thế khác?

Lúc về đến nhà, Hàn Trọng Viễn không cho Mạnh Ân thời gian phản ứng, ôm thẳng Mạnh Ân xuống xe, sau đó phi lên tầng.

Kết quả, suýt nữa thì hai người họ va phải Tiền Mạt.

Tiền Mạt đến rồi, chắc chắn là không xếp hình được nữa, Hàn Trọng Viễn hơi mất hứng hỏi: "Sao mẹ lại đến đây?"

"Ngày mai Tiểu Ân tốt nghiệp, tất nhiên mẹ phải đến rồi." Tiền Mạt cười nói, bây giờ cô thật sự coi Mạnh Ân như con trai, Hàn Trọng Viễn thì ngay cả Đại học cũng không học, khiến cô không có cơ hội được dự lễ tốt nghiệp của hắn, cũng chỉ có thể tham gia lễ tốt nghiệp của Mạnh Ân thôi.

"Bọn con cùng đi là được rồi." Hàn Trọng Viễn nói, ngày mai hắn… Khụ khụ.

https://thuviensach.vn

“Mày muốn đi diễn thuyết là việc của mày, mẹ lấy tư cách phụ huynh tham dự, không liên quan gì đến mày hết.”

“…” Nhất thời Hàn Trọng Viễn nín thinh, hắn còn chưa nói cho Mạnh Ân biết việc mình sẽ đi diễn thuyết đâu đó!

Hồi nãy Mạnh Ân hơi lúng túng, nhưng bây giờ đã bình tĩnh hơn nhiều, cũng nhớ ra lúc trước Hàn Trọng Viễn từng nói ngày mai sẽ cho cậu một niềm vui bất ngờ, hoá ra là đến trường họ nói chuyện? Bây giờ Hàn Trọng Viễn cũng coi như nhân vật nổi tiếng, một người như vậy đến trường của họ nói chuyện, chắc chắn các bạn học của cậu sẽ cực kì phấn khích.

Tiền Mạt cũng không để ý đến Hàn Trọng Viễn, chỉ cố ý hỏi thăm trang phục Mạnh Ân mặc ngày mai, sau đó lấy một chiếc máy ảnh SLR ra: “Tiểu Ân, ngày mai để mẹ chụp ảnh cho con nhé, đến lúc đó phải chụp thật nhiều, nhất định sẽ chụp cho con rất đẹp trai!”

Sau khi Mạnh Ân cứu Hàn Trọng Viễn, Tiền Mạt cũng bảo Mạnh Ân gọi mình là mẹ giống Hàn Trọng Viễn luôn. Ban đầu Mạnh Ân hơi ngại, nhưng Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt thuyết phục mãi, cậu chỉ đành gọi, sau này cũng quen dần.

“Cảm ơn mẹ.” Mạnh Ân đáp, không kìm được nhớ đến Lý Thục Vân.

https://thuviensach.vn

Chuyện Lý Văn tham gia vụ bắt cóc của cậu, Hàn Trọng Viễn sẽ không thể bỏ qua cho gã, nên bây giờ gã còn đang trong tù, việc học cũng bị huỷ hoại. Có điều vì về sau Lý Văn rất thức thời, nên Hàn Trọng Viễn cũng không làm khó người nhà họ Lý, thậm chí còn cho Lý Văn đang ngồi tù một chiếc thẻ có năm trăm nghìn tệ.

Năm trăm nghìn này, là Hàn Trọng Viễn dùng để cảm ơn Lý Văn đã đổi ma tuý thành thuốc mê. Hắn dùng tiền giải quyết chuyện này một lần dứt điểm, cũng chính vì không muốn nợ ơn nghĩa của Lý Văn.

Người nhà họ Lý không dính dáng gì đến Lý Văn, sống rất yên ổn, chỉ là sau đó Lý Thục Vân cũng không sống chung với người nhà họ Lý nữa.

Người nhà họ Lý cũng biết chuyện nguồn cơn Mạnh Ân bị bắt cóc, lúc mới được Trần Cảnh Đường thả về, họ giận Lý Thục Vân, giận Lý Văn lắm, song cũng chả dám làm gì. Nhưng sau đó Trần Cảnh Đường không tìm họ gây phiền phức nữa, Lý Văn lại ngồi tù, họ bèn trút hết tất cả lửa giận lên người Lý Thục Vân.

Những người này dày vò Lý Thục Vân gấp đôi, ban đầu Lý Thục Vân nhẫn nhịn, nhưng sau đó không nhịn được nữa. Hơn nữa chuyện Mạnh Ân bị bắt cóc, cũng khiến Lý Thục Vân không vui.

https://thuviensach.vn

Sau khi Lý Thục Vân biết Mạnh Kiến Kim ngồi tù thì cũng biết, chỉ e tiền và nhà của mình không phải Mạnh Kiến Kim ly hôn rồi bồi thường cho, mà là Mạnh Ân cho mình…

Lý Thục Vân đối xử với Mạnh Ân chả ra sao, thậm chí trước kia còn suốt ngày đánh mắng, nhưng nếu nói bà ta không có bất cứ tình cảm gì với Mạnh Ân thì nhất định là nói dối. Dù sao Mạnh Ân cũng là con trai của bà ta.

Con trai mình bị Lý Văn bắt sóc, suýt nữa mất mạng, người khác còn tới trách móc mình… Lý Thục Vân nghiến răng, quyết định chạy khỏi nhà họ Lý, đến ở trong nhà của mình, sau đó đi tìm công việc bảo mẫu.

Trên thị trấn có hai vợ chồng già đều là công chức đã nghỉ hưu, lương hưu cao, con gái còn trợ cấp thêm nữa, nhưng già rồi không thể chăm sóc chu đáo cho bản thân, muốn tìm người giúp việc nấu cơm giặt giũ dọn dẹp nhà cửa cho mình, sau đó một tháng trả cho người giúp việc gần một nghìn.

Số tiền này không nhiều, nhưng một mình Lý Thục Vân tiêu cũng dư dả, bà ta ăn cơm cùng với ông bà chủ, thỉnh thoảng thậm chí còn có thể để dành tất cả tiền lương một tháng, hơn nữa bà ta còn lấy một căn nhà bỏ không của mình ra để cho thuê…

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn đã không còn gửi phí sinh hoạt ba nghìn tệ một tháng cho Lý Thục Vân nữa, nhưng bây giờ Lý Thục Vân vẫn sống rất tốt. Lúc chăm sóc cho mấy người già đã về hưu kia, còn học hỏi được rất nhiều điều từ những cụ già có kiến thức rộng hơn nhiều bố Lý và mẹ Lý, một số quan niệm của bản thân cũng thay đổi.

Đúng vậy, không phải bố mẹ bà ta đã bảo bà ta là con gái, con gái gả ra ngoài như bát nước đã hắt đi cơ mà? Tại sao đã "hắt" bà ta ra ngoài rồi mà còn đòi tiền của bà ta?

Nghĩ vậy, càng ngày Lý Thục Vân càng không muốn cho bố mẹ mình tiền… Cả hai người em trai của bà ta nữa, Lý Thục Vân vẫn luôn trợ cấp cho em trai, là vì để các cháu dưỡng lão cho mình, lo mình già rồi sẽ không có ai chăm sóc. Nhưng bây giờ nhìn những cụ già mà mình đang chăm sóc này…

Trong tay họ có tiền, dù con cái không ở bên cạnh thì cũng có thể tiêu tiền thuê người khác chăm sóc họ. Bà ta trông cậy vào kẻ bắt cóc con trai mình là Lý Văn dưỡng lão cho mình, chẳng thà tiết kiệm nhiều tiền còn đáng tin hơn!

https://thuviensach.vn

Lý Thục Vân nghĩ thông suốt rồi, bây giờ vừa tiết kiệm tiền dưỡng lão, vừa làm người giúp việc cho người khác, dồn hết tâm sức để tiết kiệm tiền, hoàn toàn trở thành một người vắt cổ chày ra nước, không muốn cho bố mẹ và em trai một đồng tiền nào nữa. Tất nhiên, bà ta cũng chẳng nỡ tiêu một đồng nào cả.

Những chuyện này Mạnh Ân đều biết hết. Cậu không biết nên nhận xét về mẹ của mình ra sao, nhưng không thể phủ nhận, cậu thích một người mẹ giống như Tiền Mạt vậy.

Bấy giờ Tiền Mạt lại nói tới một chuyện khác: “Đúng rồi, Hàn Thận chia Hàn Thị ra bán đấy.”

“Vậy sao? Sớm hơn so với tưởng tượng của con.” Hàn Trọng Viễn bảo.

“Con ấy à… Sao cứ nhất thiết phải gây khó dễ cho Hàn Thị cơ chứ? Hàn Hành Diểu đã ngồi tù rồi, toàn bộ Hàn Thị đều rơi vào tay Hàn Thận, mai sau nhất định sẽ cho con. Kết quả con lại ngáng chân nó, thế không phải là tự làm khó mình hay sao?” Tiền Mạt nói, tuy việc Hàn Trọng Viễn tìm phiền phức cho Hàn Thị được thực hiện rất bí mật, nhưng cô vẫn biết, sau khi biết thì cảm thấy đúng là đầu óc con trai mình có vấn đề.

https://thuviensach.vn

Tuy Hàn Thị không bằng Hoa Viễn và Duyên Mộng, nhưng cũng là một công ti lớn, đã sắp đến tay rồi mà còn đẩy ra ngoài!

“Con không thích công ti đó, nhìn ngứa mắt lắm.” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Được rồi, con thích thế nào thì làm thế ấy đi.” Tiền Mạt nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, không định nói tiếp nữa. Với tài sản bây giờ của cô và Hàn Trọng Viễn, quả thật cũng chẳng cần để ý đến Hàn Thị làm gì.

Chỉ là Hàn Thị còn chưa tới bước đường cùng mà Hàn Thận đã bán công ti đi, lại còn phân chia ra rồi bán, đúng là nằm ngoài dự đoán của mọi người… Dù có mấy người bất đắc dĩ phải bán công ti, thì cũng sẽ bán toàn bộ công ti đi, thậm chí còn kí hợp đồng giao hẹn khách hàng không được phân tách công ti ra nhiều phần, bởi vì họ có tình cảm với công ti của mình… Hàn Thận lại ngược đời như thế.

Năm ấy không phải Hàn Thận nói rằng đấy là cơ nghiệp của nhà họ Hàn, nhất định phải truyền cho đời sau hay sao? Bây giờ lại không cần bất cứ gì hết?

Tuy Tiền Mạt tò mò cách làm của Hàn Thận, những cũng không nói nhiều, rất nhanh đã chuyển sang chuyện lễ tốt nghiệp với Mạnh Ân, cho

https://thuviensach.vn

đến khi Mạnh Ân bảo phải đi nấu cơm.

Một bát salad rong biển, một bát cà tím hấp, một đĩa đậu phụ Mapo, một chiếc bánh thịt hấp đậu xanh, cộng thêm cá diếc chua ngọt và nồi canh măng xương sườn nấu từ buổi trưa chưa ăn hết, thế là đủ món. Buổi trưa Mạnh Ân ăn nhiều rồi, nên giờ cố ý chọn món rong biển và cà tím hấp thanh đạm để ăn.

Cà tím được cắt khúc ra hấp, hấp xong màu cà tím hơi xấu, nhưng lại rất mềm, chấm tương ăn rất ngon.

Tất nhiên, nếu chỉ có hai người mình và Hàn Trọng Viễn, bình thường Mạnh Ân sẽ trộn cà tím đã hấp và tương vào với nhau. Tuy làm vậy thì cà tím trộn sẽ nát, nhìn hơi mất mĩ quan, nhưng hương vị thì ngon hết sức.

Tay nghề của Mạnh Ân tiến bộ rất nhiều, Tiền Mạt vừa ăn vừa khen, ăn xong còn lôi kéo Mạnh Ân nói chuyện rất lâu. May mà cô cũng biết không thể quấy rầy cuộc sống hai người của con mình, nên rất nhanh đã tha cho Mạnh Ân.

Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn trải qua một buổi tối hết sức ấm áp. Hôm sau vừa hửng sáng thì đã bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, là Tiền Mạt gọi đến để gọi họ thức dậy.

https://thuviensach.vn

“Xuống ăn cơm mau, mẹ nấu bữa sáng xong rồi!”

“Mẹ, mẹ biết làm đồ ăn sáng hả?” Hàn Trọng Viễn chưa từng ăn đồ Tiền Mạt nấu, ngạc nhiên hỏi.

“Tất nhiên là biết rồi, hồi bé lúc mẹ còn đi học, trưa nào cũng phải chạy vội chạy vàng về nhà nấu cơm đó!” Tiền Mạt đáp, lúc còn trẻ cô cũng từng trải qua cuộc sống khốn khó, tất nhiên là biết nấu cơm. Chỉ là về sau kiếm được ngày càng nhiều tiền, không dành tâm sức vào những việc nhỏ nhặt như vậy nữa, cũng quên gần hết chuyện bếp núc…

Tiền Mạt chỉ nấu một nồi cháo.

Hàn Trọng Viễn không thích ăn cháo, vì ăn một lát là đã đói ngay, tất nhiên Mạnh Ân biết điều này: “Mẹ, để con làm thêm mấy cái bánh trứng ăn kèm cháo.”

“Ừ.” Tiền Mạt đồng ý ngay.

https://thuviensach.vn

Dù sao cũng không có thời gian nên Mạnh Ân không làm cẩn thận lắm, quấy bột đánh thêm hai quả trứng gà, trộn thêm ít hành, láng dầu trong chảo sau đó đổ bột vào rán chín.

Thật ra đây không phải là bánh trứng chính thống, nhưng vừa có trứng gà vừa là bánh, miễn cưỡng cũng có thể coi như vậy.

Ba người lấp đầy bụng rồi thì xuất phát tới Đại học Z. Sau khi đến cổng trường lại tách nhau ra.

Mạnh Ân một mình đi đến chỗ lớp mình tập trung thì nghe thấy người xung quanh đều đang nhắc đến Hàn Trọng Viễn.

“Hàn Trọng Viễn sẽ đến trường mình nói chuyện đó, các cậu biết không?”

“Nghe nói rồi, cơ mà anh ta không học trường mình, sao lại đến nhỉ?”

“Không phải nhà trường vẫn hay mời người nổi tiếng tới trường nói chuyện à? Anh ấy không học trường mình cũng chả sao cả.”

https://thuviensach.vn

“Ngay cả Đại học anh ta cũng không học ý…”

“Anh ấy không học Đại học mà làm chủ được công ti lớn, cậu làm được không hả?”

“Tui không có người mẹ tài giỏi như anh ta, làm sao mà làm được?”

…

Có người sùng bái Hàn Trọng Viễn, tất nhiên cũng có người ngứa mắt Hàn Trọng Viễn. Nghe những người đó bàn tán, Mạnh Ân không khỏi cau mày.

Trước kia Hàn Trọng Viễn là người có thành tích học tốt nhất trong trường của họ, nếu như hắn thi Đại học… Nếu như hắn thi Đại học, thì Duyên Mộng sẽ chẳng tồn tại!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 103: Chụp Ảnh

Mạnh Ân sùng bái Hàn Trọng Viễn một cách vô điều kiện, dĩ nhiên không nghe nổi người khác nói xấu Hàn Trọng Viễn. Nhưng cậu chưa kịp thanh minh cho Hàn Trọng Viễn mấy câu thì ngay lập tức đã có những người khác làm việc cậu muốn: “Bản thân các cậu chả có tài cán gì thì cũng thôi, lại còn chỉ biết ghen tị với người khác, đúng là không biết ngượng!”

Người lên tiếng là một cô gái, cô vừa dứt lời, những cô bạn trong lớp khác cũng rối rít nói tiếp: “Đúng thế, các cậu không biết tí gì về con người Hàn Trọng Viễn mà cứ ở đây huyên thiên!”

“Thời Trung học Hàn Trọng Viễn học rất giỏi, nhận được bao nhiêu giải thưởng quốc gia lận các cậu biết không? Các cậu có không hả?”

“Kĩ thuật viên của Duyên Mộng cũng nói, Hàn Trọng Viễn là một trong những người có kĩ thuật giỏi nhất Duyên Mộng, sao ở trong miệng các cậu thì như kiểu chỉ cần có mẹ nhiều tiền là mở được công ti lớn như Duyên Mộng thế? Sao tui không thấy tụi con nhà giàu khác bản lĩnh được như anh ấy?”

https://thuviensach.vn

“Ban đầu Duyên Mộng của Hàn Trọng Viễn cũng chỉ sản xuất MP3 và MP4, anh ấy dần dần mở rộng Duyên Mộng, trong mắt mấy cậu lại thành chỉ cần có tiền là làm được… Chả cần các cậu mở công ti lớn như thế, có giỏi thì các cậu tan làm học lập trình rồi tự tạo ra một phần mềm xem!”

Tụi con gái nói vào mấy câu, đám con trai cũng không dám ho he nữa. Họ cũng biết lời của tụi con gái là thật – những chuyện Hàn Trọng Viễn từng trải qua trước kia đều được moi ra ở trên mạng, đúng là hắn không phải hạng người dốt nát.

Cơ mà một số người khâm phục hắn không thi Đại học mà gây dựng được sự nghiệp của mình, nhưng cũng có một số người không ưa hắn, cảm thấy hắn để lại một tấm gương xấu cho người khác.

Tất nhiên, bất kể người khác cảm nhận ra sao thì bây giờ, Duyên Mộng đang làm rạng danh đất nước vẫn là sự thật. Tuy nói bây giờ công ti nước ngoài cũng đã nghiên cứu ra smartphone chất lượng rất tốt, thậm chí đã có mấy loại hệ thống có thể sử dụng cho smartphone ra đời, nhưng vì di động Mộng Tưởng xuất hiện sớm nhất, bản thân chất lượng cũng tốt, nên trên trường quốc tế, chiếc di động này vẫn được ưa dùng nhất.

Ở nước ngoài được ưa dùng nhất, trong nước lại càng khỏi phải nói. Rõ ràng loại di động này rất đắt, nhưng vì quá nhiều người mua nên giờ nó cứ như hàng chợ vậy…

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, ấy cũng là vì bây giờ trong nước đã xuất hiện hàng nhái.

Nhắc đến Hàn Trọng Viễn, mọi người không khỏi nhắc đến di động Mộng Tưởng.

Series Mộng Tưởng CY, bây giờ phiên bản 2 được cải tiến từ phiên bản 1 đã ra mắt vào năm ngoái. Mộng Tưởng CY2 có kích cỡ lớn hơn Mộng Tưởng CY1, mà được đưa ra thị trường cùng lúc với nó, còn có series Mẫu Đơn mới ra của Duyên Mộng.

Series Mẫu Đơn là loạt điện thoại nhỏ hơn Mộng Tưởng CY2, thiết kế mềm mại hơn, còn có nhiều màu sắc để lựa chọn. Về mặt chức năng thì không bằng CY2, nhưng chụp ảnh hết sức sắc nét, hiệu quả nghe nhạc cũng rất phiêu, vì thế rất được phái nữ ưa dùng.

Năm ngoái hai mẫu điện thoại này của Duyên Mộng được đưa ra thị trường, không có gì ngạc nhiên khi lại khơi lên một làn sóng tranh mua trên thế giới, còn năm nay… Theo Mạnh Ân biết, bây giờ Duyên Mộng đang sản xuất máy tính bảng.

https://thuviensach.vn

Máy tính bảng lớn hơn di động mấy cỡ, lại nhỏ hơn máy vi tính, chắc chắn các tín đồ xem phim và chơi điện thoại ở nhà sẽ thích nhất!

Thật ra trên tay Mạnh Ân đã có một chiếc máy tính bảng rồi, cơ mà thấy bên ngoài vẫn chưa có nên cậu cũng chỉ có thể chơi ở nhà.

Lễ tốt nghiệp được cử hành trong hội trường lớn nhất của nhà trường. Sau khi đi vào, rốt cuộc Mạnh Ân mới cảm nhận được khoá năm nay của họ có bao nhiêu người.

Bất kể là buổi lễ gì thì chắc chắn việc không thể thiếu chính là các bài phát biểu của đủ kiểu lãnh đạo. Mạnh Ân và Tôn Minh Đạt Phùng Huyên ngồi chung một chỗ, nhìn từng vị hiệu trưởng một lên sân khấu phát biểu, hoàn toàn chẳng có hứng thú.

“Mạnh Ân, cậu giỏi thật đó, nghe những cái này mà vẫn chăm chú không phân tâm cho được.” Tôn Minh Đạt nói, cậu đã không kìm được nhìn ngó xung quanh.

“Toàn là những lời rất ý nghĩa.” Mạnh Ân cười, thật ra cậu lắng nghe nghiêm túc như thế, nguyên nhân quan trọng nhất là cậu đang đợi Hàn Trọng Viễn đi ra.

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà mấy lời đấy tụi mình đã nghe không biết bao nhiêu lần rồi… Thế mà vẫn chưa thấy Hàn Trọng Viễn đi ra? Tuy chuyên ngành của mình chả liên quan gì đến điện thoại di động, nhưng mà tớ hâm mộ anh ấy lắm.” Tôn Minh Đạt lại nói.

“Chắc là sắp rồi…” Mạnh Ân đáp.

Đúng là sắp rồi, Mạnh Ân vừa dứt lời thì người phát biểu trên sân khấu mời Hàn Trọng Viễn lên.

Bây giờ Hàn Trọng Viễn hơi khác so với thường ngày chung sống cùng Mạnh Ân. Vẻ mặt hắn lạnh lùng, cũng không cầm theo bài viết chuẩn bị từ trước mà bắt đầu nói luôn.

Đời trước Hàn Trọng Viễn từng trải qua rất nhiều cảnh tượng như thế này, chỉ cần tuỳ ý là hắn có thể biên soạn ra được mấy chủ đề diễn thuyết, bấy giờ cũng phát huy một cách ngẫu hứng, nhưng lại khiến người xung quanh ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Trước truyền thông, Hàn Trọng Viễn luôn là một người nghiêm túc ít nói, họ thật không ngờ hoá ra hắn cũng có thể nói thế này!

Tuy Hàn Trọng Viễn phát huy ngẫu hứng, nhưng nói rất nhiều, nhất là về những suy nghĩ trong tương lai. Rõ ràng khi nói chuyện giọng điệu hắn rất bình thản, nhưng đã khơi lên nhiệt huyết của tụi sinh viên. Có lẽ sau hôm nay, sẽ có rất nhiều người ở Đại học Z coi Duyên Mộng là mục tiêu của mình.

“Mạnh Ân, người này giống cái người kéo cậu đi hôm qua lắm đó.” Bỗng nhiên Tôn Minh Đạt bảo.

Mạnh Ân cười, nghĩ nếu mình và Tôn Minh Đạt còn muốn làm bạn tiếp thì nhất định Tôn Minh Đạt sẽ biết thân phận của Hàn Trọng Viễn, lập tức nói: “Ừ.”

Kết quả cậu thừa nhận nhanh như thế, Tôn Minh Đạt lại không tin: “Cậu đừng đùa, làm sao Hàn Trọng Viễn có thể là anh của cậu được?” Theo như tình cảnh hôm qua mình được chứng kiến, trước kia nhà Mạnh Ân không giàu có gì, tuy bản thân câu không hề kém cỏi, nhưng cũng chẳng xuất sắc đến mức khiến người khác phải ngước nhìn. Nếu đã vậy, sao bố mẹ Hàn Trọng Viễn có thể nhận nuôi cậu cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Nếu Tôn Minh Đạt không tin thì Mạnh Ân cũng chẳng muốn nói nhiều, chỉ là vẫn nhìn Hàn Trọng Viễn hết sức chăm chú. Phát hiện mọi người xung quanh cũng nhìn Hàn Trọng Viễn chăm chăm giống mình, rất nhiều cô gái trong mắt còn bốc lên lửa cháy, trong lòng bất chợt chua chua.

Cậu không ghen dữ dội như Hàn Trọng Viễn, hơn nữa trước giờ vẫn cảm thấy mình chẳng có lí do gì để ghen, vì thế vẫn chưa từng nổi cơn ghen. Cho tới bây giờ phát hiện Hàn Trọng Viễn lại được ưa thích đến thế…

Tất nhiên, ngoài ghen ra, cậu còn cảm thấy tự hào nữa – một người đàn ông xuất sắc như thế, là của cậu.

Hàn Trọng Viễn nói xong một cách dứt khoát thì cũng bước xuống sân khấu, chỉ là trước khi rời đi còn nhìn thật lâu về phía Mạnh Ân.

Hai nơi cách nhau rất xa, Mạnh Ân chắc chắn Hàn Trọng Viễn không thể thấy rõ dáng vẻ của mình. Nhưng ánh nhìn đó của Hàn Trọng Viễn, vẫn như thể nhìn thấu tâm can cậu…

Sau đó còn có chương trình khen thưởng cho sinh viên ưu tú. Tuy thành tích chuyên ngành của Mạnh Ân rất tốt, nhưng tiếc rằng bình thường không tham gia hoạt động, nên tất nhiên sẽ không có cơ hội như thế. Cậu

https://thuviensach.vn

ngồi ngơ ngẩn ở bên dưới, cho đến khi di động đổ chuông mấy tiếng mới hồi thần.

“Bạn trai của em ngầu lắm đúng không?” Là tin nhắn do Hàn Trọng Viễn gửi đến.

“Ừ, anh ngầu lắm.” Khoé mắt cong cong, Mạnh Ân cười trả lời tin nhắn.

Hôm nay là lễ tốt nghiệp, có mấy người buồn đau vì sắp phải chia ly, có mấy người thì vui vẻ nghĩ về tương lai, nhưng Mạnh Ân thì cảm thấy dường như người mình đang bay ra bong bóng màu hồng phấn.

Người cũng đang bay ra bong bóng hồng phấn chính là Hàn Trọng Viễn. Sau khi diễn thuyết xong, hắn được một chủ nhiệm khoa mời vào văn phòng, còn có người dâng trà cho hắn nữa.

Chủ nhiệm khoa hết sức bận rộn, Hàn Trọng Viễn lại có vẻ không thích giao tiếp với người khác, cũng chỉ dặn dò học trò cưng của mình để ý Hàn Trọng Viễn, nếu Hàn Trọng Viễn có yêu cầu gì thì cứ cố gắng đáp ứng hết.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn chẳng cần gì cả, chỉ lấy di động ra chơi, bấm bấm, khoé môi nhếch lên.

Kha Cẩm Trình chính là người được sắp xếp tiếp đón Hàn Trọng Viễn, cậu là sinh viên khoa công nghệ thông tin, thành tích học trong bốn năm học trước đây cực kì xuất sắc, chưa kể còn tham gia Hội sinh viên. Thậm chí cậu đã từng thực tập ở Duyên Mộng từ lâu, còn kí hợp đồng làm việc với Duyên Mộng nữa.

Kha Cẩm Trình vẫn rất sùng bái Hàn Trọng Viễn, chỉ tiếc cậu thực tập mấy tháng ở Duyên Mộng mà chưa gặp Hàn Trọng Viễn bao giờ. Hiện tại cùng ở chung trong một căn phòng với Hàn Trọng Viễn, không khỏi hơi mất tự nhiên, cho đến khi nhìn thấy nụ cười bên khoé môi Hàn Trọng Viễn.

Ngơ ngác một chốc, Kha Cẩm Trình cũng không kìm được mỉm cười. Ai cũng bảo tính tình Hàn Trọng Viễn không tốt, nhưng xem ra… Có vẻ là một người rất dịu dàng.

“Lễ tốt nghiệp của các cậu còn bao lâu nữa?” Hàn Trọng Viễn chợt hỏi.

Kha Cẩm Trình ngẩn ra, sau đó nhanh chóng nói: “Còn khoảng một tiếng nữa ạ.”

https://thuviensach.vn

“Lâu thế…” Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, sau đó lại nhắn tin cho Mạnh Ân, hẹn Mạnh Ân chốc nữa gặp nhau ở nơi vắng người. Tất nhiên, đến lúc đó nhất định hắn còn phải cải trang thêm…

Để có thể chụp ảnh cho Mạnh Ân mà Tiền Mạt đã chuẩn bị hết sức đầy đủ. Chẳng hạn, cô cố ý mặc áo phông in chữ và quần short mà bình thường mình không đời nào mặc, sau đó xoã tung mái tóc luôn được buộc gọn ra. Đeo thêm chiếc kính râm bản to màu cà phê, lập tức, một doanh nhân nhân nữ nghiêm trang cẩn thận bỗng chốc trở thành một phụ nữ trung niên sành điệu.

Không chỉ như vậy, cô còn chủ động chuẩn bị quần áo cho Hàn Trọng Viễn thay.

Áo phông hình đầu lâu và quần đùi hoa, rốt cuộc đây là cái quể gì? Mặc đồ như này chụp ảnh chung với Mạnh Ân mà coi được sao? Hàn Trọng Viễn lấy lí do muốn đi dạo một mình rời khỏi tầm mắt của Kha Cẩm Trình, tìm được Tiền Mạt, sau đó cạn lời.

“Đẹp mà? Trẻ trung cực kì luôn! Để mẹ vuốt tóc cho con!” Tiền Mạt vừa nói, vừa xịt keo vuốt tóc lên đầu Hàn Trọng Viễn, sau đó đưa tay túm lấy tóc Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

Mái tóc vốn được chải qua loa, nháy mắt được Tiền Mạt vuốt thành kiểu hết sức cá tính, Tiền Mạt hãy còn lẩm bẩm: “Ai bảo muốn ra mắt công chúng làm gì? Nếu không bây giờ cũng chả cần ra hạ sách này.”

“Nhưng nếu ra mắt công chúng, thì sẽ có lí do để Mạnh Ân ở nhà với con.” Hàn Trọng Viễn hừ khẽ một tiếng.

“Cái thằng trạch chết tiệt này!” Tiền Mạt cạn lời nhìn con trai mình. Con trai cô vốn rất thích các hoạt động ngoài trời, nhưng bây giờ càng ngày lại càng quái đản…

Tiền Mạt với dáng vẻ người phụ nữ trung niên sành điệu và Hàn Trọng Viễn đeo thêm cặp kính mang bộ dáng thanh niên cá tính, hai người đợi thêm một lát thì Mạnh Ân đến.

Mạnh Ân đi một mình, sau khi tới thì cùng chụp ảnh với họ. Hôm nay Đại học Z hết sức náo nhiệt, thế nên hoàn toàn không có ai để ý đến họ, cũng chẳng có ai ngờ rằng cái người mặc quần đùi hoa này chính là Hàn Trọng Viễn mặt mày nghiêm túc diễn thuyết trên sân khấu lúc trước.

https://thuviensach.vn

“Kha Cẩm Trình, ông đang nhìn gì thế?” Có người vỗ một cái lên vai Kha Cẩm Trình.

“Không có gì, tôi nhìn thấy một người hơi quen.”

“Ai cơ?”

“Người đó đó, thấy hơi giống Hàn Trọng Viễn.” Kha Cẩm Trình chỉ vào thanh niên mặc quần đùi hoa ở phía xa xa, đang đứng cạnh một chàng trai mặc áo cử nhân.

“Hơi hơi giống, nhưng mà khác hẳn nhau đấy.” Người bạn bên cạnh Kha Cẩm Trình cười nói. Người kia đeo kính râm, dáng vẻ như du côn, trong khi Hàn Trọng Viễn lại hết sức tinh anh.

Với họ, Hàn Trọng Viễn cũng không phải người thân thiết gì cả, Kha Cẩm Trình cũng nghĩ là mình nhìn nhầm, rất nhanh hai người đã rời khỏi đó.

Hầu hết sinh viên hôm nay đều ở lại trường rất lâu, nhiều người hẹn nhau cùng đi ăn cơm, nhưng Mạnh Ân từ chối bữa tiệc lớp mình tổ chức,

https://thuviensach.vn

dự định về nhà sớm.

“Mạnh Ân cũng không hoà đồng quá đó.” Tôn Minh Đạt không kìm được cảm thán, cậu không phải là người giỏi giao tiếp, nhưng cũng biết giữ quan hệ thân thiết với bạn học của mình là việc rất tốt, chưa biết chừng mai sau có thể giúp đỡ lẫn nhau. Nhưng hình như Mạnh Ân lại chẳng định qua lại với ai cả.

“Cậu ấy thích sống như vậy, cũng đâu có sao.” Phùng Huyên đáp.

“Cũng đúng, cậu ấy cũng chả thiếu tiền.” Tôn Minh Đạt hơi cảm thán, lại nhớ ra điều gì đó, “Đúng rồi, anh có việc đi đằng này một lát, em ở đây đợi anh nhé.”

“Đi nhanh về nhanh!” Phùng Huyên phất tay.

Tôn Minh Đạt nhanh chóng rời đi, Phùng Huyên thì chụp ảnh chung với mấy chị em tốt cùng phòng.

Tôn Minh Đạt định đi tìm Mạnh Ân, lúc trước có một cô bạn tìm cậu, nhờ cậu đưa mấy món đồ cho Mạnh Ân. Hoá ra cô gái này rất thích Mạnh

https://thuviensach.vn

Ân, ngặt nỗi ra ám hiệu mấy lần mà Mạnh Ân lại chẳng có bất cứ phản ứng. Sau khi tốt nghiệp mỗi người một ngả, rất có thể sẽ không được gặp lại nhau nữa, nên cô muốn tặng mấy món quà vào lúc tốt nghiệp cho Mạnh Ân. Nhưng Mạnh Ân vừa ra khỏi hội trường đã biến mất, cô không tìm được người, chỉ có thể nhờ Tôn Minh Đạt làm giúp.

Tôn Minh Đạt xách đồ, tìm một lúc lâu cũng không thấy Mạnh Ân, nhưng tình cờ lại thấy xe của Mạnh Ân.

Chiếc xe kia thường đến đón Mạnh Ân, Tôn Minh Đạt cũng biết nên đi tới ngay. Kết quả còn chưa đến gần đã thấy có ba người đi ra từ chỗ ngoặt bên cạnh.

Một người phụ nữ trung niên trong đó ngồi vào ghế phó lái, hai chàng trai thì ngồi cùng nhau ở ghế sau. Như vậy vốn chả có gì to tát, nhưng Tôn Minh Đạt trông thấy rõ ràng, chàng trai mặc áo phông hình đầu lâu hôn Mạnh Ân một cái.

Đứng ở khúc ngoặt, Tôn Minh Đạt bất chợt nhớ đến những lời cô nhân viên phục vụ hôm qua đã nói, rằng Mạnh Ân bị người ta bao nuôi. Bỗng nhiên cậu không biết phải đối mặt với Mạnh Ân ra sao. Mạnh Ân nói mình bị dị ứng thức ăn, nhưng thật ra đồ ăn bình thường cậu đều ăn được. Thế nên, cậu không qua lại với người khác, vẫn luôn ở ngoài trường, tất cả là bởi vì…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 104: Nguyên Ân

Tôn Minh Đạt hồn bay phách lạc quay về lớp. Thấy dáng vẻ của cậu, Phùng Huyên không khỏi nghi ngờ: “Anh sao thế?”

“Không sao.” Tôn Minh Đạt đáp, bây giờ cậu hơi băn khoăn, không biết mình có nên nói chuyện của Mạnh Ân cho Phùng Huyên biết hay không.

Phùng Huyên chỉ nghĩ Tôn Minh Đạt khó chịu vì phải tốt nghiệp, cũng không để tâm lắm, lại quay ra nói chuyện cùng bạn thân. Tôn Minh Đạt theo sau cô, càng nghĩ lại càng khó chịu.

Mạnh Ân… Tại sao lại có thể như thế? Nhưng Mạnh Ân lại là bạn thân của cậu…

Mạnh Ân không hề biết đến băn khoăn trong lòng Tôn Minh Đạt, cậu đã theo Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt về đến nhà rồi.

https://thuviensach.vn

Lễ tốt nghiệp chiếm mất nửa ngày, sau đó lại đi chụp ảnh, chờ họ về đến nhà thì đã gần tối. Mạnh Ân thay bộ quần áo khác, sau đó đi nấu cơm cho Hàn Trọng Viễn, tất nhiên Hàn Trọng Viễn cũng đi theo.

Lúc Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược tới thì nhìn thấy Hàn Trọng Viễn mặc áo phông hình đầu lâu, ngồi trên ghế con trong phòng khách nhặt rau cần cho Mạnh Ân, nhất thời cả hai cùng trợn tròn mắt.

Gần như vô thức, Trịnh Kỳ lấy di động ra chụp cho Hàn Trọng Viễn một bức.

“Anh dám đăng lên mạng thử xem, tôi giết anh đấy.” Hàn Trọng Viễn lạnh lùng nói.

Nhất thời gương mặt được chăm sóc kĩ lưỡng của Trịnh Kỳ nhăn nhó, với một tín đồ Weibo như y, bức ảnh thú vị thế này mà không thể chia sẻ cùng người khác đúng là làm y khó chịu hết sức… Cơ mà bình thường y vẫn hay bị Hàn Trọng Viễn gây khó chịu, bây giờ cũng thành quen.

Thở dài thườn thượt, Trịnh Kỳ xoá bức ảnh trong máy mình: “Nếu không được đăng thì tôi xoá xừ đi cho xong, chứ nhìn thấy chỉ tổ bực mình.”

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nhìn Trịnh Kỳ một cái, đi rửa rau tiếp, bỗng dưng lại cau mày ngẩng dậy: “Hai anh đến đây làm gì?”

“Đến thăm cô, tiện thể chúc mừng Mạnh Ân tốt nghiệp.” Trịnh Kỳ đáp.

Dạo trước Trịnh Kỳ từng đi mua sắm và nghiên cứu mĩ phẩm với Tiền Mạt một lần, cũng gây dựng được tình bạn bè, bấy giờ đi nói chuyện ngay, nhưng Hàn Trọng Viễn lại khẽ cau mày.

Mạnh Ân nấu cơm cho Tiền Mạt không sao, nhưng hắn không muốn Mạnh Ân nấu cơm cho Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược… Cơ mà bây giờ Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược đã đến rồi, còn đang nói chuyện cùng Tiền Mạt nữa, hắn cũng không thể đuổi hai người này đi.

Gọi điện để nhà hàng giao đến vài món ăn, Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân: “Em không cần nấu nữa, anh đã gọi nhà hàng đưa đồ ăn đến rồi.”

“Dạ?” Mạnh Ân hơi ngơ ngác, “Em đã làm xong hai món rồi.”

https://thuviensach.vn

“Cứ để đó anh ăn.” Hàn Trọng Viễn múc cháo Tiền Mạt nấu hồi sáng chưa ăn hết, hì hục lấp đầy bụng bằng hai món ăn kia.

Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, nhất thời không biết nên làm sao. Tuy bấy nay Hàn Trọng Viễn chỉ hận không thể giấu cậu ở nhà, không muốn cho gặp gỡ người khác, nhưng cái hành động giành ăn hết món cậu làm trong nhà bếp như thế này thì đúng là… Cậu không biết phải nói gì mới được.

“Làm sao? Chả lẽ em muốn cho người khác ăn?” Hàn Trọng Viễn hừ lạnh một tiếng.

“Không có.” Mạnh Ân đáp. Tuy tay nghề cậu đã tiến bộ, nhưng cùng lắm cũng chỉ làm được mấy món ăn thường ngày, chắc chắn không thể sánh bằng món ăn được Hàn Trọng Viễn đặt ở nhà hàng. Để đãi khách thì cậu vẫn thích mua đồ ăn bên ngoài về hơn.

“Mạnh Ân, có cần tôi giúp không?” Đàm Phi Dược đi tới cửa, đang định giúp đỡ tiện thể nhìn xem Mạnh Ân nấu món gì, chợt phát hiện món ăn Mạnh Ân làm đã bị người ta tiêu diệt.

https://thuviensach.vn

“…” Đàm Phi Dược cạn lời nhìn Hàn Trọng Viễn, “Cậu có cần thiết phải kiệt sỉ thế không hả?” Từ lúc mới quen Mạnh Ân, hắn vẫn muốn nếm thử tay nghề của cậu, kết quả muốn nhiều năm như thế rồi mà chưa được nếm một miếng nào hết! Đúng là khiến người ta xót lòng mà!

Hôm nay hắn cố ý canh giờ cơm để tới, nghĩ rằng có Tiền Mạt ở nhà, kiểu gì Hàn Trọng Viễn cũng không đuổi họ ra ngoài được, kết quả Hàn Trọng Viễn lại ăn hết từ trước! Cái tên này đúng là điên mà!

“Tôi cứ thế đấy.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Rất nhanh đồ ăn Hàn Trọng Viễn gọi được đưa đến, chỉ là với hai người đã từng ăn hầu hết của ngon vật lạ như Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ, những món trong nhà hàng này thật sự chẳng có bất cứ hấp dẫn nào hết, thậm chí Trịnh Kỳ còn không cả có tâm trạng chụp ảnh đăng lên Weibo.

Cơm nước xong xuôi thì Hàn Trọng Viễn định đưa Mạnh Ân lên gian nhà nhỏ ở trên tầng – hắn không thích người khác bước vào tầng đó của mình và Mạnh Ân, từ sau khi Tiền Mạt đến thì toàn ăn ở tầng dưới.

Nhưng hai người vừa ra khỏi cửa, Trịnh Kỳ đã gọi Mạnh Ân lại: “Mạnh Ân, bệnh viện thú y của cậu sắp khai trương rồi, có cần tôi quảng cáo giúp không?”

https://thuviensach.vn

“Quảng cáo gì cơ?” Mạnh Ân hỏi.

“Tuy cái Weibo Bác sĩ thú y Nguyên Ân của cậu đã có một ít tên tuổi rồi, nhưng còn kém xa tôi, nếu tôi share Weibo giúp cậu thì cậu có thể nổi tiếng trong nháy mắt đó biết không hả?” Trịnh Kỳ nhìn Mạnh Ân với gương mặt đắc ý.

Nếu như hỏi bây giờ trên Weibo, ngoài những minh tinh ra thì ai nổi tiếng nhất, chắc chắn không phải là Trịnh Kỳ hay bất cứ ai khác. Bởi vì thực tế, Trịnh Kỳ còn nổi tiếng hơn cả những minh tinh đó nữa kìa!

Tuy danh tiếng của Hàn Trọng Viễn không thấp, nhưng trên Weibo của hắn lúc nào cũng chỉ có các loại thông báo và quảng cáo của Duyên Mộng, ngoài avatar ra thì ngay đến một bức ảnh của mình cũng không có, từ trước đến nay không đăng status hàng ngày. Vì thế tuy rất nhiều người follow hắn, nhưng cơ bản chẳng có bình luận gì cả, Trịnh Kỳ thì lại khác.

Y đăng đủ các loại ảnh tự sướng lên mạng, đăng status hàng ngày, thỉnh thoảng còn sẽ viết ghi chú, thể hiện kiến thức phong phú của bản thân mình, thậm chí còn viết hướng dẫn trang điểm nữa…

https://thuviensach.vn

Tóm lại, lướt Weibo của Trịnh Kỳ, không chỉ hầu hết đều là Weibo y tự viết, mà đọc còn rất thú vị, tất nhiên là rất được người khác ưa thích.

Quan trọng nhất chính là…

Trịnh Kỳ còn là một người vừa cao vừa giàu vừa đẹp trai nữa!

Gương mặt của Trịnh Kỳ có thể sát thương rất nhiều minh tinh chỉ trong nháy mắt, y còn hết sức giàu có, mang theo rất nhiều danh tiếng, nhờ app di động mà nhảy vọt vào top những người giàu nhất cả nước.

Một người vừa có tiền vừa có nhan sắc như thế, còn không hề cao ngạo lạnh lùng như Hàn Trọng Viễn, sao người khác có thể không thích cho được? Tuy thời buổi này mọi người còn khá dè dặt trên mạng, nhưng đã có rất nhiều em gái kêu gào muốn gả cho y rồi.

Vì điều này mà không biết Đàm Phi Dược đã nổi cơn ghen bao nhiêu lần.

Trước đây Hàn Trọng Viễn và Đàm Phi Dược đã bàn bạc xong, sau khi Duyên Mộng đi vào ổn định thì hai người sẽ hợp tác mở thêm một công

https://thuviensach.vn

ti điện thoại di động An Trác, sản xuất điện thoại di động An Trác bán ra. Công ti này đã khai trương vào năm ngoái, năm này còn đưa ra thị trường một lô sản phẩm, sớm hơn công ti mà Đàm Phi Dược tự mở đời trước rất nhiều.

Bởi vì phải quản lí một công ti di động nên càng ngày Đàm Phi Dược càng bận, cũng vì thức đêm ăn khuya, không khỏi lại mập thêm. Kết quả, vì thấy Trịnh Kỳ được mọi người gọi là ông xã lí tưởng, hắn nổi giận, ngày càng đẩy nhanh tốc độ xử lí công việc, sau đó lại có thể chừa ra chút ít thời gian đi tập gym…

Đàm Phi Dược không mập như đời trước, đúng là đáng mừng.

Hàn Trọng Viễn cũng không kìm được mà khâm phục Đàm Phi Dược!

Tất nhiên, đây đều là những chuyện ngoài lề, bây giờ họ đang bàn bạc việc quảng cáo cho Mạnh Ân.

Với đề nghị giúp mình quảng cáo của Trịnh Kỳ, Mạnh Ân chần chừ một lát, sau đó cười bảo: “Được ạ!”

https://thuviensach.vn

Weibo của Mạnh Ân tên là “Bác sĩ thú y Nguyên Ân”. Ban đầu Weibo này chỉ đăng một số bài viết mang tính chất học thuật, không có ai follow cả. Sau đó một minh tinh nhỏ có con chó cưng bị còi đi, tình cờ tìm trên Weibo, mới phát hiện Weibo của Mạnh Ân, sau đó bỗng dưng Weibo của Mạnh Ân được rất nhiều người follow.

Mạnh Ân cũng không phụ sự trông mong của mọi người, cho minh tinh nhỏ đó biết cách chăm sóc cẩn thận. Kể từ đó, càng ngày càng có nhiều người bắt đầu @Bác sĩ thú y Nguyên Ân, hỏi một số vấn đề liên quan đến thú cưng.

Mạnh Ân là một người hết sức nghiêm túc. Có người hỏi cậu, cậu biết thì sẽ giải thích cặn kẽ, không biết thì sẽ đi tra tài liệu, sau đó mới giải thích cặn kẽ.

Thư viện của Đại học Z cực kì rộng lớn, giáo sư ở Đại học Z ai cũng có kiến thức phong phú, Hàn Trọng Viễn lại còn giới thiệu cho Mạnh Ân một bác sĩ thú y giàu kinh nghiệm để Mạnh Ân có thể liên lạc bất cứ lúc nào…

Vì thế trên mạng, Mạnh Ân luôn có thể đưa ra câu trả lời hữu ích nhất.

https://thuviensach.vn

Dần dà, Bác sĩ thú y Nguyên Ân cũng có rất nhiều fan, thậm chí rất đông người biết đến sự tồn tại của cậu. Nhưng dù như vậy, Mạnh Ân cũng không thể sánh bằng Trịnh Kỳ được.

Số lượng fan của hai người, chính là sự khác biệt giữa con kiến và con voi.

“Khi nào khai trương thì lên Weibo đăng một bài, đến lúc đó tôi sẽ share.” Trịnh Kỳ cười với Mạnh Ân, đưa tay phải khoác vai Mạnh Ân.

Hàn Trọng Viễn chẳng hề do dự kéo Mạnh Ân ra.

Trịnh Kỳ cạn lời, chờ sau khi Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân lên tầng, y lập tức căm phẫn đăng một bài lên Weibo – “Có một số người đúng là kiệt sỉ chết đi được! @Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn”

Fan của Trịnh Kỳ đông đảo, Weibo của y vừa đăng lên thì đã có người vào bình luận ngay: “Thất Thất[1] làm sao dzậy?”

[1] Thất Thất [qīqī] và Kỳ Kỳ (Kỳ trong Trịnh Kỳ) [qíqí] đọc gần giống nhau.

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn! Anh ấy kiệt sỉ thế nào hả Thất Thất? Có phải bắt nạt anh không?”

“Nhà giàu như thế mà cũng kiệt sỉ á?”

“Muốn PR cũng đừng lôi đại thần như Hàn Trọng Viễn vào, đúng là không biết ngượng.”

“PR gì chứ? Công ti của Thất Thất vẫn hợp tác với Duyên Mộng mà, Thất Thất và Hàn Trọng Viễn quen nhau đó! Cơ mà Hàn Trọng Viễn giàu như vậy, lại là người kiệt sỉ thật ư?”

…

Hàn Trọng Viễn share Weibo, bình luận hai chữ “Ha ha”.

Nhất thời fan của Hàn Trọng Viễn kinh hãi, phong cách này của Hàn Trọng Viễn có gì sai sai á! Rõ ràng hắn chỉ toàn đăng quảng cáo thôi mà!

https://thuviensach.vn

Chả lẽ nick này không phải do nhân viên quảng cáo của Duyên Mộng quản lí như họ vẫn tưởng, mà là do Hàn Trọng Viễn tự mình quản lí?

Nhất thời bên dưới Weibo của Hàn Trọng Viễn nổ tung.

Phải biết, lần duy nhất Hàn Trọng Viễn đăng Weibo mang ý kiến cá nhân như thế này, chính là báo bình an sau khi hắn bị bắt cóc đó!

Đáng tiếc, bất kể dân mạng kích động ra sao, muốn Hàn Trọng Viễn nói nhiều hơn ra sao, thì Hàn Trọng Viễn cũng không để ý đến họ.

Mạnh Ân đã ngủ rồi, nằm bên cạnh ngủ hết sức say sưa. Hàn Trọng Viễn nhìn cậu chăm chú hồi lâu, nhận ra trong lòng lại rục rịch khơi dậy cảm xúc.

Vì thế, cái clone nào đó lại bị hắn lôi ra.

Weibo Sinh Ra Vì Em không hề follow một ai, cơ bản cũng chẳng có bất cứ fan nào, đêm hôm ấy, nó lại đăng lên một Weibo: “Nhìn thấy em nằm bên cạnh anh, anh ngỡ như mình có cả thế giới.”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 105: Khai Trương

Bệnh viện thú y Nguyên Ân đã tu sửa xong từ lâu, Mạnh Ân cũng đã đi xem mấy lần. Mà ngày hôm sau, cậu còn đi đến nơi đó.

“Ngoài em ra, bệnh viện sẽ có thêm hai bác sĩ thú y khác, cùng với mấy nhân viên phụ giúp. Hai bác sĩ thú y kia đều ở tầng dưới, em thì ở tầng trên.” Hàn Trọng Viễn giới thiệu qua tình hình của bệnh viện thú y cho Mạnh Ân, chuyện khác không sao, quan trọng nhất là không thể để Mạnh Ân tiếp xúc nhiều với người khác.

Vậy nên phòng khám của Mạnh Ân ở trên tầng. Không chỉ thế, một tầng ở bên trên còn được hắn sửa thành giống như trong nhà, có phòng bếp phòng ăn phòng nghỉ các kiểu, ngăn cách hẳn với bên dưới.

“Sau này buổi trưa anh sẽ đến đây ăn cơm.” Hàn Trọng Viễn lại giải thích.

“Liệu em có xa cách mọi người quá không?” Mạnh Ân hỏi bằng giọng điệu bông đùa.

https://thuviensach.vn

“Không đâu, em có thể đi xuống, nhưng mà không cần phải quan tâm đến mấy việc tiếp đãi khách hàng.” Gương mặt Hàn Trọng Viễn đầy đứng đắn.

Mạnh Ân cười: “Được.” Cậu không phải là người thích náo nhiệt, nếu Hàn Trọng Viễn không muốn cho cậu tiếp xúc với nhiều người quá, thì không tiếp xúc nữa là được.

Chọn một ngày lành tháng tốt, mấy hôm sau, bệnh viện thú y Nguyên Ân khai trương. Mạnh Ân đứng ở tầng dưới, chụp một bức ảnh cho bệnh viện của mình, sau đó đăng lên Weibo: “Bệnh viện thú y của mình khai trương rồi.”

Trước kia Weibo mà Bác sĩ thú y Nguyên Ân đăng đều không có địa chỉ, nhưng Weibo này thì kèm theo địa chỉ. Ban đầu các fan không để ý, chỉ chúc mừng Mạnh Ân, nhưng sau đó lại có một fan phát hiện ra chỗ lí thú: “Trời ơi! Địa chỉ này không phải ở ngay bên cạnh trụ sở chính của Duyên Mộng sao? Không phải bảo bên đó có nhiều công ti nên là chỗ tấc đất tấc vàng à?”

“Nhà to như thế, Nguyên Ân bạn thuê hay mua vậy? Đúng là nhiều tiền mà!”

https://thuviensach.vn

“Đợi đã, tui biết cái nhà này, lần trước có một công ti lớn muốn thuê, kết quả không thuê được, đã bỏ trống nhiều năm lắm rồi. Ai cũng bảo chắc Duyên Mộng đã mua chỗ này từ lâu, kết quả… Bây giờ lại mở bệnh viện thú y hả?”

“Nếu nhà là đi thuê, thì có thể kiếm tiền thuê về được chắc?”

“Nguyên Ân nhỏ mà có võ nha!”

“Tẩm ngẩm tầm ngầm mà oánh chết voi!”

…

Bỗng dưng bên dưới Weibo của Mạnh Ân có một đám người sùng bái, Mạnh Ân đi tìm hiểu, mới phát hiện đúng là căn nhà này rất nổi danh. Vì nằm ngay bên cạnh Duyên Mộng mà vẫn luôn bỏ trống nên rất nhiều người đều đoán rằng, không biết chủ nhà có phải là một người giàu nứt đố đổ vách hay chăng, hoặc là nhà của chính bản thân Hàn Trọng Viễn…

https://thuviensach.vn

Kết quả… Bây giờ căn nhà này lại được dùng để mở bệnh viện thú y.

Tất nhiên, nếu chỉ có vậy thì cùng lắm là fan ồn ào bên dưới Weibo của Mạnh Ân mà thôi, nhưng Trịnh Kỳ lại share Weibo của Mạnh Ân: "Bệnh viện thú y của Tiểu Ân Ân khai trương rồi, chúc mừng!"

Lập tức các fan nổ tung bên dưới Weibo của Trịnh Kỳ. Trịnh Kỳ thường hay bình luận cái này bình luận cái kia, nhưng cơ bản trên Weibo không có bạn bè thân thiết gì hết, bây giờ bỗng nhiên lại share Weibo của bác sĩ thú y này…

"Thất Thất bác sĩ thú y này là người quen của anh sao?"

"Thất Thất đây là bạn của anh à?"

"Thất Thất gọi người ta là Tiểu Ân Ân, nhất định là bạn thân!"

…

https://thuviensach.vn

Sau đó, mọi người còn chưa kịp đi sâu vào khai thác quan hệ của Trịnh Kỳ và Bác sĩ thú y Nguyên Ân, thì đã thấy Trịnh Kỳ xoá Weibo vừa xong.

Làm sao vậy? Chả lẽ Trịnh Kỳ và Nguyên Ân này vốn không phải bạn bè thân thiết? Hay chả lẽ là có người dùng Weibo của Trịnh Kỳ để share? Ngay khi các fan của Trịnh Kỳ không kìm được mà suy đoán lung tung, Trịnh Kỳ lại share Weibo của Mạnh Ân. Bấy giờ chỉ có hai chữ: "Forward Weibo"[1].

[1] Ở trên Weibo, nếu như chỉ share mà không viết gì vào status cả thì nó sẽ tự động hiện chữ Forward Weibo trên status.

Các fan lại kinh hãi!

Trịnh Kỳ là một tín đồ Weibo, trước giờ toàn tự mình đăng Weibo, rất ít khi share. Dẫu có share thì nhất định cũng sẽ thêm vào nhận xét của mình, cho dù share một chuyện cười thì cũng sẽ kèm theo cả tràng "Ha ha ha ha ha ha", từ trước tới nay chưa bao giờ chỉ có hai chữ "Forward Weibo" hết.

Chuyện lạ nhất định là có biến!

https://thuviensach.vn

“Thất Thất bạn sao dzậy!”

“Thất Thất Weibo này của anh không giống phong cách bình thường!”

“Vừa mới gọi người ta là Tiểu Ân Ân xong nháy mắt đã lạnh lùng như này mà cũng được hả?”

“Thất Thất… Không phải bạn gọi người ta là TIểu Ân Ân bị vợ bắt quả tang đấy chứ?”

“Thất Thất anh có vợ á? Đừng mà! Em sẽ đau lòng chết mất!”

…

Bị vợ bắt quả tang cái gì chứ? Vợ mình nghe lời nhất, làm sao dám bảo mình xoá Weibo? Trịnh Kỳ cầm di động hừ lạnh một tiếng. Y phải xoá Weibo tất cả là tại cái tên khốn Hàn Trọng Viễn đó! Mình gọi là Tiểu Ân Ân mà cũng không được!

https://thuviensach.vn

Trịnh Kỳ vừa bị Hàn Trọng Viễn quạt cho một trận, nghiến răng nghiến lợi đi tìm Đàm Phi Dược, sau đó ôm lấy người ta: “Hàn Trọng Viễn bắt nạt em!”

“Cậu ta cũng bắt nạt anh mà.” Đàm Phi Dược vỗ đầu Trịnh Kỳ một cái.

Hai người nhìn nhau một lát, bỗng nhiên Trịnh Kỳ nói: “Tâm trạng em không vui, đi chạy với em hai vòng đi, với cả mặt anh lại ra nhờn rồi, đi rửa mặt đi.”

Đàm Phi Dược nghe lời đi ngay, tuy Trịnh Kỳ hơi lắm lời, nhưng từ lúc được Trịnh Kỳ để ý và chỉnh đốn, tự hắn cũng cảm thấy mình đẹp trai ra và có sức sống hơn nhiều.

Đáng tiếc vẫn không bằng Trịnh Kỳ…

Nhưng xét thấy Trịnh Kỳ với tư cách là vợ của mình, chẳng những hắn không hề tự ti nữa mà còn hết sức tự hào.

https://thuviensach.vn

Những người trên mạng đó có gọi có kêu thế nào cũng vô ích, Trịnh Kỳ là của hắn.

Bấy giờ Hàn Trọng Viễn cũng nghĩ – Mạnh Ân là của hắn!

Thấy rất nhiều fan của Trịnh Kỳ sang Weibo của Mạnh Ân trêu, còn không gọi Mạnh Ân là Nguyên Ân giống như fan trước đây mà toàn gọi cậu là Tiểu Ân Ân, Hàn Trọng Viễn sốt hết cả ruột.

Ban đầu hắn còn nghĩ không biết có nên share Weibo của Mạnh Ân hay không, bây giờ quyết định vẫn là thôi đi, nếu không sẽ càng ngày càng nhiều người biết đến Mạnh Ân mất!

***

Ngày đầu tiên bệnh viện thú y Nguyên Ân chính thức khai trương, nhờ Trịnh Kỳ quảng cáo mà có rất đông người đến.

https://thuviensach.vn

Ngoài chữa trị cho thú cưng ra thì bệnh viện thú y còn làm thêm một số dịch vụ như tắm rửa tỉa lông cho thú cưng, tất nhiên bệnh viện của Mạnh Ân cũng có những dịch vụ này, thậm chí còn bán thức ăn cho mèo chó thỏ và đồ chơi thú cưng các kiểu, dù sao cũng không thể từ bỏ khoản lãi khá lớn này được.

Chỉ là cơ bản Mạnh Ân chẳng có cơ hội nhúng tay vào những việc này, cũng chỉ có thể nhìn mấy bác gái trung niên có vẻ ngoài bình thường, tuổi tác hơi lớn mang lại cảm giác tin tưởng giới thiệu với những người khác.

Hàn Trọng Viễn có thể khiến mình trở thành người trẻ và đẹp nhất trong phòng khám, đúng là tài thật đó… Mạnh Ân bất giác cảm thấy hơi buồn cười.

Mặc áo blouse trắng, đeo khẩu trang trắng đứng cạnh nhìn một lát, nghe có người hỏi “Nguyên Ân là ai”, Mạnh Ân xoay người đi thẳng lên tầng. Bình thường trên mạng cậu không biết phải trả lời bình luận của fan ra sao, ngoài hiện thực lại càng khỏi phải nói, vẫn nên tránh tiếp xúc với fan thì hơn.

Lên tầng, nhìn đồng hồ, Mạnh Ân lại đi tới căn gác gần như ngăn cách hẳn với bệnh viện thú y để nấu cơm.

https://thuviensach.vn

***

Trưa, Hàn Trọng Viễn đúng giờ đến chỗ Mạnh Ân ăn cơm.

“Hôm nay cảm thấy thế nào?”

“Em chẳng làm gì hết.” Mạnh Ân bất đắc dĩ nói.

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn hài lòng gật đầu.

“…”

Bệnh viện thú y dần đi vào ổn định, Mạnh Ân cũng bắt đầu xuống tầng xem hai bác sĩ thú y khác phẫu thuật cho thú cưng, hoặc là tự mình phẫu thuật cho thú cưng.

Bệnh viện thú y này, Hàn Trọng Viễn giao toàn quyền kinh doanh cho Mạnh Ân. Đã không cần phải trả tiền thuê nhà rồi, tất nhiên không thể để cho lỗ vốn được, vì thế Mạnh Ân làm việc hết sức nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Ban đầu, Mạnh Ân vẫn luôn cảm thấy tìm thêm hai bác sĩ thú y ngoài mình ra thì có hơi lãng phí, dẫu sao lương của hai bác sĩ đó cũng cao. Nhưng rất nhanh, cậu phát hiện Hàn Trọng Viễn làm vậy đúng là rất có tầm nhìn.

Bệnh viện thú y của cậu ở một vị trí rất đẹp, quảng cáo cũng rất hiệu quả, vì thế mọi người kéo nhau đưa thú cưng đến, nếu chỉ có một bác sĩ là cậu thì chắc chắn sẽ không làm nổi.

Hơn nữa, thú cưng khác con người. Chúng không biết nói chuyện, không thể mô tả tình trạng của mình một cách chính xác. Một số chủ nhân cũng không biết được vấn đề cụ thể của thú cưng nằm ở đâu, vì thế thường sẽ có lúc chẩn đoán sai, hoặc không thể có cách nào chẩn đoán xác định được. Những lúc như thế có người ở bên cạnh thì có thể bàn bạc một chút, chắc chắn là rất có ích.

Bệnh viện thú y của Mạnh Ân rất lớn, trang thiết bị hiện đại, thái độ phục vụ cũng thân thiện, tuy giá cả hơi cao hơn một vài phòng khám khác, nhưng mọi người vẫn thích đến nơi này hơn. Rất nhiều người giàu có hầu như tuần nào cũng đưa thú cưng đến đây tỉa lông, sau đó mua thức ăn hoặc đồ chơi cho thú cưng nhà mình.

https://thuviensach.vn

Nửa năm sau, trừ đi tất cả các khoản chi thì mỗi tháng bệnh viện thú y đã có tiền lãi cố định, khoảng chừng ba mươi nghìn[2] một tháng.

[2] 30000 tệ: Theo tỉ giá bây giờ thì vào khoảng 100 triệu VNĐ.

Nếu như tính cả tiền vốn đầu tư vào, cộng thêm tiền thuê nhà thì chút tiền này còn lâu mới hoàn vốn được, nhưng Mạnh Ân đã thoả mãn lắm rồi. Trước đây cậu toàn tiêu tiền của Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ thẻ Hàn Trọng Viễn cho cậu đều để sang một bên, về sau chỉ tiêu tiền mình kiếm được mà thôi.

Hàn Trọng Viễn đã nuôi cậu lâu như thế, còn tốn rất nhiều cho bệnh viện thú y của cậu, dù sao cậu cũng không thể cứ tiêu tiền của Hàn Trọng Viễn mãi.

***

Bấy giờ đã sắp đến lễ giáng sinh năm 2009 rồi.

Trước kia Mạnh Ân không có thu nhập, cũng không mua quà tặng cho Hàn Trọng Viễn, nhưng năm nay, cậu quyết định sẽ mua món quà thích hợp

https://thuviensach.vn

để tặng hắn.

Mạnh Ân không phải là người biết chọn quà, sau khi đưa ra quyết định này thì ngẫm nghĩ một lúc, cuối cùng chỉ có thể gọi cho Phùng Huyên, hỏi Phùng Huyên xem nên tặng quà gì thì được.

“Nếu như mua quà tặng tớ, thì cứ tặng cái tớ thiếu là được, sẽ mua được cả đống luôn đấy. Tớ thích cái máy tính bảng mới ra của Duyên Mộng, nhưng mà Hàn Trọng Viễn… Người như anh ấy chắc chả thiếu gì đâu nhỉ? Mua gì thì được đây? Hay là cậu tự mình nấu mấy món ngon?” Phùng Huyên nói.

“Một ngày ba bữa của anh ấy đều do tớ nấu.” Mạnh Ân đáp.

“Không phải cậu bảo quần áo của anh ấy cũng có người đặc biệt đưa tới à? Vậy thì còn mua gì được nữa?” Phùng Huyên cạn ý tưởng, bất chợt lại nhớ ra điều gì đó, “Đúng rồi, không phải bây giờ có cái lớp dạy làm gốm gì đó à? Cậu tự mình làm cho anh ấy một món đồ xem sao?”

Nhưng như vậy có rẻ tiền quá không? Mạnh Ân không lấy được đáp án xác đáng từ chỗ Phùng Huyên, chỉ có thể tiếp tục suy nghĩ trầm ngâm.

https://thuviensach.vn

Phùng Huyên cúp máy, không để ý gì đến nữa. Chẳng ngờ lát sau đã thấy Tôn Minh Đạt đi vào.

“Có chuyện gì vậy?” Phùng Huyên vừa hỏi, vừa viết viết vẽ vẽ lên cuốn sổ của mình.

“Mẹ anh bảo em không thích quà mẹ tặng, thích máy tính bảng của Duyên Mộng lắm hả?” Tôn Minh Đạt cau mày hỏi.

Sau khi tốt nghiệp, Tôn Minh Đạt bắt đầu đi làm. Để tiện gặp Phùng Huyên, cậu thuê một căn nhà ở gần chỗ làm và trường học, sau đó Phùng Huyên cũng chuyển đến.

Hai người họ yêu nhau mấy năm, cũng gần như vợ chồng già, tất nhiên ở chung rất hoà thuận. Mà mấy hôm trước, mẹ của Tôn Minh Đạt đến.

Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt thuê chung một phòng, hai người họ ở thì được, chứ thêm một người già vào nữa thì không nổi, Phùng Huyên bèn dọn đến nhà của một người bạn học. Hôm nay, mẹ của Tôn Minh Đạt muốn mời Phùng Huyên ăn cơm nên Phùng Huyên mới tới.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lúc vừa đến đây, mẹ của Tôn Minh Đạt tặng cho Phùng Huyên một món quà, là một cái túi sưởi. Tuy màu sắc rất cũ, nhưng Phùng Huyên cũng không chê, vui vẻ nhận lấy.

Gần đây Phùng Huyên tham gia một hạng mục nên bận rất nhiều việc, nói chuyện mấy câu với mẹ Tôn, thấy mẹ Tôn đi nấu cơm thì nói một tiếng với mẹ Tôn và Tôn Minh Đạt, sau đó về phòng làm tiếp. Chẳng ngờ Mạnh Ân gọi điện thoại đến, Tôn Minh Đạt lại đi vào.

Nghe mấy lời của Tôn Minh Đạt, Phùng Huyên thoáng biến sắc: "Đâu có? Hồi nãy Mạnh Ân hỏi em nên mua quà gì để tặng người khác, nên em mới nhắc tới máy tính bảng Duyên Mộng đấy chứ."

"Mạnh Ân? Sao cậu ta lại gọi cho em?" Lông mày Tôn Minh Đạt càng cau chặt hơn.

"Làm sao vậy?" Phùng Huyên hơi khó hiểu, Mạnh Ân không phải là người nhiệt tình, cô sợ bị Hàn Trọng Viễn "ghim" nên cũng không chủ động liên lạc với Mạnh Ân, vì thế có thể nói liên hệ giữa cô và Mạnh Ân đã thưa thớt lắm rồi, chả lẽ Tôn Minh Đạt còn để ý?

"Sau này em đừng liên lạc với Mạnh Ân nữa." Tôn Minh Đạt nói.

https://thuviensach.vn

“Tôn Minh Đạt, anh sao vậy? Sao tự nhiên lại nói thế?” Phùng Huyên hơi không vui.

“Anh bảo em đừng liên lạc với cậu ta nữa! Em tán dóc với cậu ta, lấy đồ của cậu ta thì còn ra thể thống gì nữa?” Tôn Minh Đạt bất chợt cao giọng, tất cả uất ức gặp phải khi đi làm cũng trút hết ra.

Phùng Huyên biến sắc: “Tôn Minh Đạt, rốt cuộc anh làm sao vậy, không phải Mạnh Ân là bạn của anh à? Hơn nữa em có lấy cái gì của cậu ấy đâu?” Mạnh Ân chỉ từng tặng hàng của Duyên Mộng cho họ, cô cũng đã tặng quà lại rồi.

“Cái loại bị bao nuôi…” Tôn Minh Đạt khinh thường bật ra, tới khi nhìn thấy sắc mặt Phùng Huyên lạnh đi trong nháy mắt, mới nhận ra điều bất ổn.

“Đây chính là lí do anh bỗng dưng lạnh nhạt với Mạnh Ân?” Phùng Huyên hỏi. Nửa năm nay Tôn Minh Đạt vẫn tránh mặt Mạnh Ân, nếu không phải Mạnh Ân hay liên lạc với họ ở trên mạng, ngoài đời chỉ hẹn gặp họ hai lần, e rằng đã phát hiện ra bất thường từ lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Tôn Minh Đạt và Phùng Huyên cãi nhau, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân lại ngọt ngọt ngào ngào. Hàn Trọng Viễn còn đăng nhập vào clone của mình, tuyên bố một cách đầy hào hứng: “Sau này honey sẽ nuôi mình!”

Sau đó… Ngay cả một like cũng không có.

Cùng lúc ấy, Trịnh Kỳ đăng một Weibo về tập gym, rất nhanh đã lên top search…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 106: Vòng Ngọc

Lúc biết Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt chia tay, Mạnh Ân cực kì ngạc nhiên. Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt yêu nhau bốn năm, tình cảm vẫn rất thắm thiết, cậu còn tưởng chẳng bao lâu nữa họ sẽ kết hôn.

"Các cậu làm sao vậy?" Mạnh Ân khó hiểu hỏi, vốn dĩ cậu còn rất mong chờ Phùng Huyên và Tôn Minh Đạt có con, dẫu sao có lẽ cậu sẽ chẳng có con, còn Hàn Trọng Viễn… Trước kia khi xem thời sự thấy có chuyện mang thai hộ, cậu đã từng đi hỏi Hàn Trọng Viễn, kết quả lại bị Hàn Trọng Viễn mắng cho một trận.

"Còn làm sao được nữa? Bất đồng quan điểm thôi." Phùng Huyên đáp. Cô tự biết mình có rất nhiều khuyết điểm, nên lúc nào cũng cố gắng bao dung, sau đó nhắc nhở để Tôn Minh Đạt sửa lại vài thói quen xấu hoặc những chỗ chưa tốt của đối phương. Nhưng giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, rốt cuộc cô vẫn không thể thay đổi được Tôn Minh Đạt.

Tôn Minh Đạt tiết kiệm quá mức trong những việc không cần thiết. Cô muốn mua xương sườn ăn, chứ chẳng hề muốn chỗ xương sống cổ khó ăn nhất đó. Hai người ra ngoài mua sắm, cậu thấy mua nước đắt quá nên cứ chịu khát suốt. Thỉnh thoảng cô phải mua tài liệu học tập, cậu sẽ càng cảm thấy cô lãng phí, trong khi với Phùng Huyên, đấy đều là những thứ cần

https://thuviensach.vn

thiết. Hơn nữa, Tôn Minh Đạt còn không ưa một số người đạt được thành công nhờ mượn sức của người khác. Chẳng hạn trong lớp của họ có một người rất biết nịnh thầy cố vấn, thầy cố vấn cũng rất thích cậu ta, Tôn Minh Đạt lại không khỏi nảy sinh ghen ghét.

Tất nhiên, trước kia đi học thì như vậy cũng được, nhưng bây giờ Tôn Minh Đạt đã đi làm rồi, sau khi va vấp với xã hội, tình cảnh của cậu còn tệ hại hơn.

Lúc đi học dù mọi người có ra sao thì thật ra vẫn khá ngây thơ. Nhưng trong công việc, cậu sẽ không thể tránh khỏi rất nhiều vấn đề. Chẳng hạn như rõ ràng cậu bỏ ra công sức bằng với người khác, nhưng vì cậu không biết ăn nói, những người khác lại biết nịnh cho lãnh đạo vui, cuối cùng công sức của cậu cũng bị đoạt đi một phần…

Nếu là Phùng Huyên, lần sau hoặc là cô sẽ học hỏi đồng nghiệp, cũng đi nịnh nọt lãnh đạo, hoặc là sẽ cố gắng gấp nhiều lần hơn – chỉ cần cô tỏ ra xuất sắc hơn xa đồng nghiệp, thì người khác sẽ không thể chèn ép cô được nữa.

Tóm lại, nếu gặp phải vấn đề thì Phùng Huyên sẽ nghĩ cách giải quyết, nhưng Tôn Minh Đạt lại chỉ cảm thấy xã hội này hết mực tối tăm, sau đó ba lần bảy lượt than phiền trước mặt Phùng Huyên.

https://thuviensach.vn

Tôn Minh Đạt là một người rất ngay thẳng, Phùng Huyên vẫn luôn thích điểm này ở cậu. Bản thân cô bị cuộc sống đưa đẩy, ngay cả việc theo dõi người khác cũng đã từng làm, mới thích nửa kia có thể ngay thẳng một chút. Nhưng dù sao bị Tôn Minh Đạt chỉ trích là khôn ngoan sõi đời quá mức, cô cũng sẽ không chịu nổi.

Còn cả chuyện của Mạnh Ân nữa.

Thân phận của Mạnh Ân và Hàn Trọng Viễn, hầu hết trong mắt người khác là không ngang hàng, hơn nữa tính hướng của họ cũng sẽ khiến rất nhiều người nhìn họ ngứa mắt. Tôn Minh Đạt sẽ nghi ngờ như thế, Phùng Huyên không hề cảm thấy có gì sai.

Nhưng Tôn Minh Đạt là bạn của Mạnh Ân cơ mà! Dù cậu nghi ngờ thế nào đi nữa, khi biết bạn mình gặp chuyện, cũng phải đi khuyên nhủ bạn chứ không phải âm thầm suy đoán về bạn của mình, không phải ư?

Nếu Tôn Minh Đạt nói chuyện một cách thẳng thắn với Mạnh Ân, cho dù sau cùng Tôn Minh Đạt và Mạnh Ân trở mặt, sau cùng Tôn Minh Đạt vẫn không thể chấp nhận chuyện hai người đàn ông ở bên nhau, Phùng Huyên cũng cảm thấy có thể chịu được, dẫu sao cô vẫn luôn biết Tôn Minh Đạt là một người rất cổ hủ. Nhưng Tôn Minh Đạt không nói gì với Mạnh Ân, không chỉ lạnh nhạt với Mạnh Ân mà còn nói xấu sau lưng Mạnh Ân nữa, điều này lại khiến cô không chịu đựng nổi.

https://thuviensach.vn

Ngoài chuyện này ra, Tôn Minh Đạt chỉ nghe mẹ mình nói một câu mà đã chạy đến chỉ trích cô, cô cũng không chấp nhận được.

Suy nghĩ của Tôn Minh Đạt về Mạnh Ân, Phùng Huyên không nói cho Mạnh Ân biết. Cuối cùng cô chỉ bảo rằng Tôn Minh Đạt tiếc tiền, vì tiết kiệm tiền mua nhà mà ngay cả chiếc tủ lạnh nhỏ cũng không nỡ mua, hoặc là chuyện mẹ Tôn Minh Đạt không thích mình chẳng hạn.

Không sai, mẹ của Tôn Minh Đạt không thích mình, tuy Phùng Huyên không nghe Tôn Minh Đạt nhắc đến điều này, nhưng cũng đã nhận ra. Buồn cười hơn chính là, mẹ của Tôn Minh Đạt còn ám chỉ muốn cô mau chóng đi làm, nói Tôn Minh Đạt làm việc một mình còn phải nuôi gia đình rất mệt mỏi các kiểu…

Cô hiểu ý của bà, không phải nghĩ rằng cô vẫn đang đi học, phải dựa vào Tôn Minh Đạt nuôi hay sao? Nhưng sự thật lại không phải như vậy. Tuy Tôn Minh Đạt cũng tiêu tiền cho cô – tiền thuê nhà do Tôn Minh Đạt trả, nhưng vì không muốn ăn rau đậu hàng này mà tất cả tiền ăn tiền uống cô đều gánh hết, thỉnh thoảng thấy Tôn Minh Đạt suốt ngày mặc quần áo cũ, cô cũng sẽ tiêu tiền mua quần áo giày dép mới cho cậu… Thật ra tiền hai người tiêu cho đối phương cũng chẳng chênh nhau là bao.

https://thuviensach.vn

“Hoá ra là thế…” Mạnh Ân gật đầu. Mẹ cậu là một người rất khó hiểu, nếu Tôn Minh Đạt cũng có một người mẹ khó hiểu như vậy, thì chia tay cũng là bình thường.

Nghĩ đến đây, Mạnh Ân thấy hết sức may mắn vì Tiền Mạt là một người dễ gần, trước giờ chưa từng chê trách mình.

“Hơn nữa mẹ Tôn Minh Đạt lo Tôn Minh Đạt ở đây một mình cực khổ, muốn đến chăm sóc anh ấy, nếu đúng thế thật thì tụi tớ cũng chẳng ở chung được nữa.” Phùng Huyên nói, mẹ của Tôn Minh Đạt không có việc gì cũng muốn gây sự, bà cứ ở đó thì mình và Tôn Minh Đạt đâu thể yêu đương gì được nữa?

Lại nói, trước đây Tôn Minh Đạt hăm hăm hở hở tiết kiệm tiền mua nhà, sau này chỉ sợ sẽ bị đả kích. Không có cô sản sẻ sinh hoạt phí, còn phải mua sắm đồ gia dụng cho mẹ Tôn, chắc chắn tiền mà Tôn Minh Đạt có thể dành dụm được cũng hữu hạn.

Phải biết, mẹ Tôn nghĩ rằng con trai tốt nghiệp Đại học kiếm được nhiều tiền, tuy tiếc tiền mua sắm, nhưng rất thích khoe khoang với người cùng quê, sau đó coi mình như Thiện Tài đồng tử[1].

https://thuviensach.vn

[1] Thiện Tài đồng tử (hay Tán Tài đồng tử): Thiện Tài đồng tử là một trong hai đồng tử bên cạnh Bồ Tát. Bởi vì khi ra đời, trong nhà đột nhiên xuất hiện rất nhiều tiền tài quý giá, nên được đặt tên là Thiện Tài. Thế nhưng, Thiện Tài đồng tử lại nhìn thấu hồng trần, coi tiền tài là rác rưởi, thề phải thu thành đạo nghiệp… (Theo Hoa Nghiêm Kinh)

Mạnh Ân gật đầu, sau đó nghe thấy di động đổ chuông. Là tin nhắn Hàn Trọng Viễn gửi đến, bảo cậu về nhà nấu cơm.

Hàn Trọng Viễn nắm hết lịch trình của Mạnh Ân, cậu rời bệnh viện thú y đi uống cà phê ở quán gần đó hết một tiếng buổi chiều đã là giới hạn chịu đựng của Hàn Trọng Viễn.

Phùng Huyên cũng biết tính Hàn Trọng Viễn, lập tức phất tay: “Cậu mau về đi, nếu không đại ma vương sẽ đến bắt cậu đó.”

Mạnh Ân đi rồi, Phùng Huyên ngồi thêm lát nữa, sau đó khẽ thở dài một hơi.

***

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn thúc giục hơi gấp, đúng lúc hôm nay hai bác sĩ khác trong bệnh viện thú y đều đi làm, không có ai nghỉ phép, Mạnh Ân bèn về thẳng nhà mình và Hàn Trọng Viễn.

Buổi trưa Hàn Trọng Viễn có thể đến bệnh viện thú y ăn cơm, nhưng buổi tối thì nhất định Mạnh Ân phải về nhà của hai người.

“Ngày mai em đi thành phố B với anh nhé.” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói.

“Được, làm sao vậy?” Mạnh Ân hỏi.

“Phải đi gặp vài người.” Hàn Trọng Viễn đáp, bây giờ Duyên Mộng không chỉ cực kì có tiếng trong nước, mà trên quốc tế cũng hết sức nổi danh, vì thế thỉnh thoảng hắn cũng phải đi gặp vài người nước ngoài tới thăm hỏi.

Tuy có những khi, hắn có thể hành động ngang ngược theo ý thích của mình, nhưng vào những lúc thế này thì lại không được.

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Mạnh Ân gật đầu, tính toán thời gian một lát, phát hiện có thể cậu và Hàn Trọng Viễn sẽ phải đón lễ giáng sinh ở thành phố B.

Thật ra trước đây, Mạnh Ân cũng không đón ngày lễ như thế này, nhưng bây giờ cậu có tiền gửi ngân hàng của mình, lại hết sức nôn nao muốn làm việc gì đó cho Hàn Trọng Viễn.

Sau đó suy nghĩ rất lâu, cuối cùng Mạnh Ân vẫn quyết định chờ khi đến thành phố B, sẽ đi cửa hàng trang sức chọn quà cho Hàn Trọng Viễn, sau đó khắc tên của mình lên.

Chiếc vòng ngọc Quan Âm bằng phỉ thuý mà Hàn Trọng Viễn tặng, cậu vẫn luôn đeo trên cổ, bây giờ mua tặng cho Hàn Trọng Viễn một cái thì chắc cũng hợp lí?

***

Sau khi đến thành phố B, Hàn Trọng Viễn vẫn đưa Mạnh Ân vào ở biệt thự của Tiền Mạt. Kết quả vừa mới vào, người giúp việc trông nhà ở đây đã đi tìm hắn: “Cậu Hàn, bố của cậu chuyển đến ở nhà bên cạnh.”

https://thuviensach.vn

“Hàn Thận?” Hàn Trọng Viễn cau mày hỏi.

Người giúp việc kia gật đầu ngay: “Ngôi nhà bên cạnh đã được tu sửa từ lâu, thế rồi nửa tháng trước có người chuyển đến, ban đầu tôi còn không biết là ai, sau đó mới phát hiện hoá ra là ngài Hàn.”

“Ồ.” Hàn Trọng Viễn gật đầu.

Nửa năm trước khi Mạnh Ân tốt nghiệp, Tiền Mạt kể Hàn Thận đang chia Hàn Thị ra để đấu giá, mà qua nửa năm nay, Hàn Thị đã bị bán sạch.

Hàn Thị bị bán, nhưng Hàn Thận không hề phá sản. Dẫu sao một công ti lớn như vậy, sau khi bán đi ông ta có thể lấy được nhiều tiền hết sức. Hơn nữa ông ta lăn lộn trên thương trường nhiều năm như thế, vừa có mạng lưới quan hệ vừa có thủ đoạn, muốn vực dậy hoặc đi đầu tư cũng có thể kiếm được rất nhiều. Hàn Hành Diểu trong tù thì khác, trên tay y không có cổ phần Hàn Thị, cùng lắm sau khi ra tù cũng chỉ được chia một khoản tiền, chưa biết chừng khoản tiền đó còn bị mất giá nữa…

Hàn Trọng Viễn không đi thăm Hàn Thận, nhưng cũng bắt gặp Hàn Thận nhiều lần. Lúc Mạnh Ân đi ra, Hàn Thận còn gọi cậu lại: “Cậu chính là Mạnh Ân?”

https://thuviensach.vn

“Vâng ạ.” Mạnh Ân gật đầu.

“Cậu với nó hãy sống tốt vào nhé.” Hàn Thận bảo, cũng không nói gì thêm nữa.

Buổi tối Mạnh Ân kể chuyện này cho Hàn Trọng Viễn, Hàn Trọng Viễn lại hơi không vui: “Tất nhiên chúng ta sẽ sống tốt rồi, không cần ông ta quan tâm!”

Thấy rõ thái độ của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân cũng không nói chuyện cùng Hàn Thận nữa, hôm sau thì đi đến cửa hàng trang sức ở gần đó, dự định mua một chiếc vòng cổ cho Hàn Trọng Viễn.

Mạnh Ân không am hiểu về trang sức, chẳng dám đi vào tiệm nhỏ nên đi thẳng tới một cửa hàng nổi danh, sau đó vào xem mấy cái vòng ngọc khoảng chừng một trăm nghìn.

Miếng ngọc với giá tiền thế này đã không thể coi là chất lượng kém nữa, ít nhất người bình thường sẽ không mua, nhưng cũng chưa đến mức

https://thuviensach.vn

quý giá lắm. Chỉ là với Mạnh Ân, cậu đã không còn tiền để mua miếng ngọc đắt hơn nữa rồi.

Nhìn một lát, Mạnh Ân để ý đến một miếng ngọc Quan Âm trông hơi giống với miếng ngọc của mình.

“Ngọc Quan Âm này rất thích hợp để làm quà tặng đấy ạ.” Người bán hàng cười nói.

“Lấy ra cho tôi xem một lát được không?” Mạnh Ân hỏi.

Người bán hàng nhanh chóng lấy ngọc Quan Âm ra, tuy Mạnh Ân không biết phân biệt ngọc thạch, nhưng cũng có thể nhận ra đây đúng là một miếng ngọc tốt, lập tức trả tiền mua, sau đó lại hỏi có thể khắc chữ hay không.

“Chúng tôi có nhân viên chuyên nghiệp, có thể giúp ngài khắc chữ ạ.” Người bán hàng bảo.

“Vậy thì khắc một chữ – ân.” Mạnh Ân nói, tuy tặng cho người khác món quà có khắc tên của mình hình như không tốt cho lắm, nhưng cậu vẫn

https://thuviensach.vn

hi vọng Hàn Trọng Viễn đeo chiếc vòng có tên của mình.

Khi Mạnh Ân đang đợi người ta khắc vòng cổ thì bất chợt có hai cô gái đi vào tiệm.

Hai cô đều xinh đẹp hết sức, một cô trong đó có mái tóc xoăn màu hạt dẻ lại càng xuất sắc hơn, nhất là khi trên mặt cô thoáng hiện vẻ buồn bã, khiến người khác không kìm được thương tiếc cô.

Người đẹp đúng là có lợi, tuy Mạnh Ân không thích cô, những cũng không khỏi nảy sinh thiện cảm với cô. Sau đó, cậu nghe thấy hai cô gái này nhắc tới Hàn Trọng Viễn.

“Tiếu Tiếu, hồi xưa Hàn Trọng Viễn thích cậu bao nhiêu, cậu toàn không để ý đến anh ấy, anh ấy mới không liên lạc với cậu nữa. Bây giờ cậu liên lạc với anh ấy nhiều hơn, chưa biết chừng anh ấy sẽ hồi tâm chuyển ý đó!” Cô gái tóc đen ngắn nói.

“Thật chứ?” Lịch Tiếu Tiếu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên là thật, tớ cảm thấy Hàn Trọng Viễn vẫn còn tình cảm với cậu, thái độ của anh ấy với cậu không giống bình thường.”

Tất nhiên thái độ của Hàn Trọng Viễn với Lịch Tiểu Tiểu không giống bình thường, hắn rất hận không thể giết được người này! Vì thế ngoài mặt lại càng không hề che đậy, thậm chí còn hoàn toàn không nể mặt Lịch Tiểu Tiểu nữa…

“Anh ấy không thích tớ… Hơn nữa nghe nói bây giờ anh ấy thích đàn ông.” Lịch Tiểu Tiểu hạ giọng, bất kể là Hàn Hành Diểu hay Thiệu Hồng Cẩn, đều đã từng nói chuyện Hàn Trọng Viễn thích đàn ông cho cô ta.

Trước đây đúng là Lịch Tiểu Tiểu yêu Hàn Hành Diểu, thậm chí bây giờ cô ta vẫn chưa quên được y. Nhưng cô ta vẫn luôn là người rất sáng suốt, biết rằng chắc chắn mình không thể ở bên Hàn Hành Diểu.

Chỉ là nếu như không phải Hàn Hành Diểu, cô ta có thể tìm ai đây?

Trước kia nhà họ Lịch còn rất ổn thoả, Lịch Tiểu Tiểu cũng là một đại tiểu thư. Nhưng sau khi nhà họ Hàn ngã xuống, tình hình của nhà họ Lịch cũng ngày càng kém đi, bây giờ bạn bè qua lại với Lịch Tiểu Tiểu cũng ít hơn bảy tám năm trước rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Khi đó vì Hoa Viễn mà người ta hết sức coi trọng nhà họ Hàn, nhà họ Lịch cũng được thơm lây, chưa kể Hàn Hành Diểu rất thích cô ta… Trước đây bố mẹ dặn cô ta phải cố mà ở bên Hàn Trọng Viễn, đáng tiếc cô ta thích Hàn Hành Diểu, nên dù gì vẫn hơi chống đối. Cho tới sau này, không biết vì sao mà tự dưng Hàn Trọng Viễn không để ý đến cô ta nữa.

Bây giờ Lịch Tiếu Tiếu nghĩ lại cũng cảm thấy đáng tiếc lắm, nhưng lại không biết làm sao để cứu vãn. Sau khi biết Hàn Trọng Viễn có bạn trai, trong lòng lại càng khó chịu.

Lịch Tiếu Tiếu cô ta, chả lẽ ngay cả một người đàn ông cũng không bằng?

“Dù Hàn Trọng Viễn có bạn trai thật thì đã sao? Chả lẽ anh ấy có thể kết hôn với đàn ông chắc? Tiếu Tiếu, cậu phải giữ anh ấy thật chặt!” Cô gái còn lại vẫn khuyên Lịch Tiếu Tiếu, nếu như Lịch Tiếu Tiếu có thể được Hàn Trọng Viễn thích, vậy cô ta là bạn của Lịch Tiếu Tiếu, sau này bất kể là tìm đối tượng hay gì khác, cũng sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Lịch Tiếu Tiếu im lặng một lát, đổi đề tài: “Không phải tụi mình đến mua khuyên tai à? Cùng đi xem đi.”

https://thuviensach.vn

Người bạn của Lịch Tiếu Tiếu rất nhanh đã để ý một đôi khuyên tai: “Đôi màu hồng kia thế nào? Đẹp ghê!”

Lịch Tiếu Tiếu nhìn bảng giá, lại cau mày. Trước đây giá tiền đó với cô ta chả có gì to tát, nhưng dạo này trong nhà càng ngày càng khó khăn… Cô ta mua trang sức mấy chục nghìn còn được, chứ mấy trăm nghìn thì đừng hòng.

“Tiếu Tiếu, Hàn Trọng Viễn giàu lắm, nếu cậu có thể làm bà Hàn thì muốn mua hết chỗ này luôn cũng được.” Cô gái khuyên Lịch Tiếu Tiếu từ nãy thấy vẻ khó xử của Lịch Tiếu Tiếu thì giật dây.

Lịch Tiếu Tiếu cũng động lòng rồi, bây giờ cộng hai công ti Duyên Mộng và Hoa Viễn vào chung một chỗ, có thể bỏ xa đám người giàu khác trong nước! Hiện tại chỉ cần là người có tầm nhìn thì đều biết, Hàn Trọng Viễn chắc chắn là người đàn ông độc thân danh giá nhất cả nước.

Miếng ngọc của Mạnh Ân đã khắc xong, cậu nhận ngọc rồi đi ra ngoài, hơi dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

Hai cô nàng kia cũng tự tin thật đó, làm như chỉ cần các cô muốn thì Hàn Trọng Viễn sẽ đồng ý ở bên các cô vậy… Chỉ là cái cô Lịch Tiểu Tiểu này… Mạnh Ân chắc chắn là Hàn Trọng Viễn không hề thích Lịch Tiểu Tiểu, chuyện này không thể sai được – dù cậu có tự ti đến đâu thì tới bây giờ, cũng không thể còn nghi ngờ tình cảm Hàn Trọng Viễn dành cho mình nữa. Nhưng thấy Lịch Tiểu Tiểu, chẳng biết tại sao cậu lại mất vui.

Bởi vì mất vui này, buổi tối lúc tặng quà tiện thể kể chuyện hôm nay của mình cho Hàn Trọng Viễn nghe, Mạnh Ân cố ý nhắc đi nhắc lại, thậm chí lần đầu tiên hỏi Hàn Trọng Viễn: “Rốt cuộc cái cô tên Lịch Tiểu Tiểu đó là thế nào?”

“Không cần quan tâm đến cô ta, cô ta sắp phải lấy chồng rồi.” Hàn Trọng Viễn cười nói.

Hắn muốn tận hưởng cuộc sống ngọt ngào bên Mạnh Ân thật dài lâu, nên có những lúc cẩn thận hơn bình thường, chắc chắn sẽ không ra tay bừa bãi với kẻ khác, đề phòng bị kẻ khác nắm thóp.

Có lẽ hắn đủ khả năng để giết chết Lịch Tiểu Tiểu, nhưng không thể xem tất cả mọi người là đồ ngu được. Thế nên, cứ để Lịch Tiểu Tiểu chịu khổ là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cố ý nhắc tới Lịch Tiếu Tiếu nhiều lần trước mặt một người mà mấy năm sau sẽ bị tuồn ra sở thích đặc biệt – một gã con nhà giàu mới nổi có máu S. Đúng như dự đoán, gã đó để ý tới Lịch Tiếu Tiếu, thậm chí còn muốn lấy Lịch Tiếu Tiếu nữa.

Lịch Tiếu Tiếu… Nhất định là sẽ gả.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 107: Nhà Họ Lịch

Sau khi nhắc đến Lịch Tiếu Tiếu thì Mạnh Ân không để ý đến nữa. Tuy thi thoảng Hàn Trọng Viễn mắng cậu một câu, trừng cậu một cái, nhưng đối xử với cậu thật sự rất tốt, chỉ hận không thể mắc cậu vào thắt lưng mà mang theo… Đã đến mức ấy mà cậu vẫn còn nghi ngờ lung tung thì cũng vô lí quá.

Mặc dù có thể trước đây, đúng là Hàn Trọng Viễn thích Lịch Tiếu Tiếu thật, thì không phải đó cũng là quá khứ rồi ư? Hơn nữa nói thật, Mạnh Ân vẫn không sao tin được điều này – nếu Hàn Trọng Viễn thích Lịch Tiếu Tiếu thật thì sẽ không thể có chuyện, Lịch Tiếu Tiếu vừa lạnh nhạt mà hắn đã không còn chủ động nữa.

Trước kia mình hết sức tự ti chẳng dám đáp ứng, Hàn Trọng Viễn vẫn để ý mình gắt gao như thế…

Đeo vòng ngọc mình mua lên cổ Hàn Trọng Viễn, lòng Mạnh Ân dâng lên cảm giác mãn nguyện. Cuối cùng cậu cũng khác trước, đã không còn chỉ làm được việc nhà cho Hàn Trọng Viễn nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái, không ngờ lại cau mày: “Đưa vòng Quan Âm phỉ thuý của em cho anh.”

“Làm sao vậy?” Mạnh Ân khó hiểu hỏi.

“Chưa khắc chữ!” Hàn Trọng Viễn đáp, hắn vốn cực kì thích tuyên bố chủ quyền, hận không thể xăm tên mình lên người Mạnh Ân, giờ tự dưng phát hiện mình không “chu đáo” bằng Mạnh Ân trong một số việc, tất nhiên là bất mãn rồi.

Mạnh Ân lấy ngọc bội phỉ thuý trên cổ xuống, cười đưa cho Hàn Trọng Viễn.

“Có muốn đi mua thêm mấy thứ khác không?” Hàn Trọng Viễn lại hỏi, trước đây khi hắn mua miếng phỉ thuý này thì đang ở buổi đầu lập nghiệp, không vung tiền lung tung được, nên không thể xem miếng phỉ thuý này là thứ tốt gì được, bây giờ hắn hoàn toàn có thể mua được món đồ tốt hơn. Còn cả đồng hồ đeo tay của Mạnh Ân nữa, bây giờ hắn nhìn, cũng hoàn toàn không xứng với Mạnh Ân…

Không ngờ trước đây hắn lại không mua cho Mạnh Ân thứ gì tốt hết!

https://thuviensach.vn

“Không cần đâu, em chẳng thiếu gì cả.” Mạnh Ân nói ngay. Cậu là đàn ông, trên cổ đeo một miếng phỉ thuỷ đã là đủ rồi, trước giờ chưa từng nghĩ sẽ đeo thêm hay thay đổi món đồ khác.

“Đi mua đồng hồ đôi đi.” Hàn Trọng Viễn bảo.

“Không phải đồng hồ của tụi mình vẫn chạy tốt à? Cũng khỏi cần tốn tiền nữa.”

“Bảo em nghe thì em phải nghe!” Hàn Trọng Viễn lại mắng Mạnh Ân một câu, sau đó thoả mãn đưa Mạnh Ân đang nín lặng ra khỏi cửa.

***

“Đồng hồ đắt quá cũng chẳng có ý nghĩa gì, mình chỉ cần mua loại bình thường là được. Thật ra đồng hồ bây giờ của chúng ta vẫn chạy rất tốt, đeo lâu ngày cũng có tình cảm.” Ngồi lên ghế sau với Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân lên tiếng, sau đó nhìn chiếc nhẫn có thể coi là giá rẻ trên tay Hàn Trọng Viễn, “Không phải đôi nhẫn này cũng chẳng đáng bao nhiêu đấy sao? Nhưng đeo nhiều cũng đã có tình cảm rồi.”

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân vẫn đeo chiếc nhẫn có thể coi là giá rẻ được mua bằng tiền học bổng trước đây của Mạnh Ân. Cả hai đều không phải là người quan tâm đến trang sức, bấy nay vẫn đeo cũng chưa bao giờ định đổi. Thậm chí lúc trước bị bắt cóc, vì chiếc nhẫn này vừa nhỏ lại vừa tầm thường, nên bọn bắt cóc không hề để ý.

Đây là món quà Mạnh Ân tặng mình, đúng là Hàn Trọng Viễn chưa bao giờ định đổi, thậm chí khi mua đồ cho Mạnh Ân cũng chẳng định mua nhẫn. Bây giờ nghe Mạnh Ân nói, dường như suy nghĩ điều gì, bỗng nhiên hỏi: “Vậy em muốn cái gì?”

“Em không muốn gì hết, anh tặng em những thứ này, chẳng thà đi ngân hàng mua vàng cho đỡ mất giá còn hơn.” Mạnh Ân đáp.

“Hai năm trước anh có mua một ít vàng, về nhà cho em hết.” Hàn Trọng Viễn gật đầu, hắn biết đời sau giá vàng tăng giảm thất thường, đầu tư vào vàng không đáng tin cho lắm. Nhưng mấy năm nay đúng là giá vàng tăng rất cao, hơn nữa có vẻ như Mạnh Ân rất thích vàng, nên hắn từng mua một ít về cất giữ.

Việc này hắn cho người quản lí tài sản của mình làm, nên cũng chưa từng thấy chỗ vàng đó, bây giờ có thể mang một ít về nhà cũng được.

https://thuviensach.vn

Vì thế, hai người vốn đang chuẩn bị đi mua quà tặng xa xỉ, cuối cùng đổi đường đi tới siêu thị, sau đó mua một đống nguyên liệu nấu ăn, còn cố ý chọn một quyển thực đơn.

Còn về phỉ thuý, Hàn Trọng Viễn tìm người khác mang đi khắc chữ.

“Rất nhiều thứ trong thực đơn, em chưa nghe qua bao giờ…” Lúc mới tìm được thực đơn, Mạnh Ân hào hứng hết sức, nhưng rất nhanh đã cạn lời, dầu hào gì đó tuy cậu chưa dùng song cũng từng nghe qua, nhưng nước mắm[1] thì lần đầu tiên nhìn thấy…

[1] Nếu như bên mình toàn ăn nước mắm thì người TQ lại ăn xì dầu, rất ít ăn nước mắm, nên không biết cũng là chuyện bình thường.

“Em cứ nấu theo ý hiểu của mình là được.” Hàn Trọng Viễn trả lời, trước đây Mạnh Ân nấu ăn tuỳ hứng hắn vẫn ăn rất vừa miệng, bây giờ với hắn, những món Mạnh Ân nấu cũng đã là mĩ vị rồi.

“Vâng!” Mạnh Ân bật cười.

***

https://thuviensach.vn

Hôm sau, Mạnh Ân thử mấy nguyên liệu nấu ăn hoàn toàn mới, chẳng hạn như xương rồng, sau đó chợt phát hiện hương vị món ăn được làm từ những nguyên liệu này, còn không bằng những món ăn gia đình kia…

“Nhất định phải ngon, thì mới có thể trở thành món ăn gia đình.” Hàn Trọng Viễn rút ra kết luận, có rất nhiều rau cỏ không độc có thể ăn được, nhưng món ăn gia đình cũng chỉ có mấy loại như thế, nhất định là vì những món ăn gia đình ấy ngon hơn.

Mạnh Ân lặng lẽ từ bỏ ý muốn trở thành đầu bếp.

Mạnh Ân không hiểu gì về gia vị, mua nguyên liệu mới về cũng không biết nấu ra sao, nhưng người giúp việc trước giờ vẫn trông coi ngôi biệt thự này khi Tiền Mạt đi công tác, lại là một cao thủ nấu ăn.

Vì thế, Mạnh Ân không ham hố làm đầu bếp nữa, bắt đầu theo người giúp việc này học nấu cơm, cũng coi như có việc để làm. Chính vì thế nên khi Hàn Trọng Viễn bảo phải ở lại thêm một thời gian ngắn nữa, Mạnh Ân cũng không phản đối.

https://thuviensach.vn

“Mấy hôm nữa anh phải tham dự một lễ cưới, nên mới phải ở thêm một thời gian, em không sao chứ?” Hàn Trọng Viễn hỏi, tiện thể đeo chiếc vòng Quan Âm phỉ thuý khắc hai chữ “Trọng Viễn” lên cổ Mạnh Ân.

Tất nhiên không sao, mà dù mình nói là có sao đi nữa thì chắc chắn Hàn Trọng Viễn cũng sẽ bảo “Có sao cũng vô ích”. Mạnh Ân lặng lẽ bật máy tính, bắt đầu xem xét bệnh viện thú y của mình từ xa.

Có lẽ với Hàn Trọng Viễn, bệnh viện thú y này chỉ là món đồ chơi để trói buộc cậu bên mình, nhưng với Mạnh Ân thì đây là sự nghiệp của cậu.

Cậu muốn phát triển bệnh viện thú y này thật lớn.

Ôm ý nghĩ ấy, nhân lúc bây giờ rảnh rỗi, Mạnh Ân lên mạng tìm rất nhiều tài liệu, sau đó bắt đầu viết thread về những căn bệnh thú cưng thường gặp, dự định post lên Weibo.

Nhờ phúc Trịnh Kỳ mà bây giờ cậu cũng được coi là một người nổi tiếng trên mạng, rất nhiều fan. Mà rõ ràng điều này có lợi ích rất lớn cho bệnh viện thú y của cậu, tất nhiên cậu cũng phải nghĩ cách để thu hút được nhiều fan hơn.

https://thuviensach.vn

Lúc Mạnh Ân bận học nấu ăn, bận đăng Weibo, Hàn Trọng Viễn lại bận chèn ép nhà họ Lịch trong âm thầm.

Mấy lần Lịch Tiếu Tiếu đến gần mình, hắn bộc lộ rõ rệt mình không thích cô ta, sau đó sẽ tiện thể tỏ ra rằng mình không thích nhà họ Lịch trước mặt người khác.

Đúng như dự đoán, nhà họ Lịch vốn dĩ làm ăn không tốt sau đó lại càng khó khăn hơn. Chủ nhân của nhà họ Lịch chỉ có thể nghĩ cách tìm kiếm viện trợ bên ngoài, ngặt nỗi Hàn Trọng Viễn còn lén ngáng chân, khiến người ta không thể tìm được viện trợ thích hợp.

Có nhiều người đã nhận ra Hàn Trọng Viễn phật ý với nhà họ Lịch rồi, chẳng qua nhà họ Lịch chỉ là một dòng họ nhỏ, nên cũng không có ai đi nhắc nhở hết. Tất nhiên, dù có người đi nhắc nhở cũng không sao, Hàn Trọng Viễn không thèm để ý điều này. Hắn chỉ cho người đi nói bóng nói gió với gã con trai nhà giàu mới nổi mà mình đã chọn, nói cho gã biết là có thể tiêu tiền để cưới Lịch Tiếu Tiếu.

Bây giờ nhà họ Lịch gặp ngõ cụt khắp nơi, nếu gả đi một đứa con gái có thể giúp họ lấy được số vốn lớn, chắc chắn họ sẽ đồng ý.

***

https://thuviensach.vn

Hôm ấy, từ rất sớm Hàn Trọng Viễn đã ăn cơm xong. Sau khi ăn xong thì ra ngoài – hôm nay là ngày con gái của Lý Thành Phong lấy chồng.

Sau khi Hàn Trọng Viễn giúp Lý Nghị Nam nhận rõ bộ mặt thật của bố Lý Hướng Dương, lại giúp Lý Thành Giang mấy vấn đề mạng thì quan hệ với nhà họ Lý rất thân thiết. Mà người thân với hắn nhất, cuối cùng lại là Lý Thành Phong.

Lý Thành Phong là con trai cả của Lý Nghị Nam, người thừa kế tương lai của nhà họ Lý. Những năm trước anh vẫn làm việc ở thành phố S, chính là ở đó, hai người giúp đỡ nhau đôi bên cùng có lợi, tình cảm càng ngày càng tốt.

Lý Thành Phong chỉ có một cô con gái rượu, xấp xỉ tuổi với Hàn Trọng Viễn, bây giờ sắp kết hôn rồi.

Đời trước quan hệ giữa Hàn Trọng Viễn và con gái của Lý Thành Phong không thân, đời này số lần gặp nhau càng ít hơn, chỉ là nhờ phúc Duyên Mộng nên đời này cô nàng nhiệt tình với hắn hơn rất nhiều, thậm chí còn chủ động mời Mạnh Ân cùng đến dự lễ cưới của mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hàn Trọng Viễn quả thật không muốn Mạnh Ân tham dự tình cảnh như thế, từ chối ngay, chỉ định đi dự một mình.

“Hàn Trọng Viễn, chú giấu người kĩ quá đấy.” Cô dâu thấy Hàn Trọng Viễn thì nói ngay, sau đó đưa Hàn Trọng Viễn tới chỗ bạn bè của mình.

Người đàn ông giàu có điển trai, dù không thể trở thành của mình, các cô gái vẫn rất thích.

Người trong giới này như họ vẫn luôn có bác sĩ chăm sóc sức khoẻ, lúc lớn lên cũng chẳng thiếu tiền đi thẩm mĩ, về cơ bản đều học tập rất nhiều kiến thức. Tuy có thể không xinh đẹp quá mức, nhưng chắc chắn da dẻ đẹp phong thái cũng đẹp, hôm nay trang điểm, lại càng mang đến cảm giác “trăm hoa đua nở”. Hàn Trọng Viễn rơi vào bụi hoa, người ngoài nhìn thấy nhất định sẽ hết sức hâm mộ.

Nhưng Hàn Trọng Viễn lại chẳng cảm thấy đây là chuyện gì đáng hâm mộ cả, may mà những cô gái này rất có chừng mực, về cơ bản cũng chỉ nói chuyện Duyên Mộng.

Trên thế giới không phải là không có điện thoại di động đắt tiền hơn Duyên Mộng, có mấy loại di động phải đến mấy chục mấy trăm nghìn một

https://thuviensach.vn

cái. Nhưng với thanh niên, chắc chắn Duyên Mộng là hãng di động được ưa thích nhất.

Thiệu Hồng Cẩn đứng ở đằng xa, thấy Hàn Trọng Viễn bị một đám con gái vây quanh, trong mắt thoáng hiện vẻ tức giận.

Trước đây khi Hàn Hành Diểu vẫn còn, Thiệu Hồng Cẩn vẫn luôn lấy tiền từ chỗ Hàn Hành Diểu để gây dựng sự nghiệp. Nhà họ Thiệu thấy gã không tiêu tiền của nhà mình nên cũng không phản đối, mặc gã xông xáo trên thương trường, dù sao gia đình như nhà họ, chỉ cần Thiệu Hồng Cẩn không phạm pháp thì dù Thiệu Hồng Cẩn có thua lỗ hay xông xáo đến nỗi "toác đầu chảy máu" thì cũng không sao, chỉ cần cuối cùng để Thiệu Hồng Cẩn quay về đường chính đạo là được…

Tất nhiên, đây là kì vọng của người lớn trong nhà họ Thiệu với Thiệu Hồng Cẩn khi Hàn Hành Diểu chưa xảy ra chuyện. Sau khi Hàn Hành Diểu ngồi tù, họ cũng không dám mặc kệ Thiệu Hồng Cẩn nữa, còn quản lí Thiệu Hồng Cẩn hết sức nghiêm ngặt.

Nhưng Thiệu Hồng Cẩn chính là bùn nhão không đắp nổi tường, lâu như thế mà vẫn không làm được trò trống gì cả.

https://thuviensach.vn

Con trai nhỏ cũng là cháu đích tôn, tâm can của bà cụ trong nhà, người mà chị cả Hàn Ngữ Lan của Hàn Thận yêu thương nhất chính là Thiệu Hồng Cẩn. Tuy Thiệu Hồng Cẩn chẳng có triển vọng gì, nhưng bà vẫn muốn tìm cách rải đường cho gã. Mà dạo gần đây, bà chỉ muốn cưới một người vợ tài giỏi về cho Thiệu Hồng Cẩn, để Thiệu Hồng Cẩn có thể tiến bộ.

Chỉ là có ai không muốn cưới con gái tài giỏi về cơ chứ? Đến lượt Thiệu Hồng Cẩn chắc? Thiệu Hồng Cẩn không còn nhỏ tuổi nữa nhưng chẳng làm nên trò trống gì, đi xem mắt rất nhiều cô gái, chẳng có ai muốn ở bên gã cả.

Đúng lúc này, có hai cô gái trước đây từng xem mắt Thiệu Hồng Cẩn và rất ngứa mắt gã, đang nói chuyện cùng Hàn Trọng Viễn.

Chuyện Hàn Trọng Viễn thích đàn ông không phải là bí mật gì trong giới, những cô gái này không hề có ý định yêu đương với Hàn Trọng Viễn. Nhưng dù họ không định yêu đương với Hàn Trọng Viễn, cũng vẫn muốn nói chuyện với một người đàn ông ưu tú như thế.

Hàn Trọng Viễn cũng trò chuyện với họ một cách nhẹ nhàng và phong độ hết sức, sau lưng những cô gái này đều có tai to mặt lớn, dù hắn không thích thì cũng sẽ không thất lễ.

https://thuviensach.vn

“Hàn Trọng Viễn đó có gì tốt? Tại sao nhiều người muốn nói chuyện với nó như thế?” Thiệu Hồng Cẩn bực bội thì sẽ muốn hút thuốc lá, nhưng chỗ này lại không thể hút thuốc.

“Ai bảo anh ta có tiền cơ chứ?” Lịch Tiếu Tiếu nói, sắc mặt hết sức khó coi.

Sau khi Hàn Hành Diểu ngồi tù, Lịch Tiếu Tiếu bắt đầu qua lại thân thiết với Thiệu Hồng Cẩn, cũng nhờ Thiệu Hồng Cẩn giúp đỡ nên cô ta mới không bị gạt ra khỏi giới hoàn toàn. Mà hôm nay, cũng nhờ Thiệu Hồng Cẩn nên cô ta mới có thể tham dự lễ cưới thế này.

“Lịch Tiếu Tiếu, dạo này em vẫn hay hỏi anh về nó, còn đi tìm nó mấy lần, chả lẽ cũng có ý gì với nó?” Bỗng nhiên Thiệu Hồng Cẩn nhìn Lịch Tiếu Tiếu.

“Đúng là em có ý với anh ta, em không muốn Hành Diểu ra tù sẽ phải nhìn sắc mặt anh ta mà sống… Anh Thiệu, anh có đồng ý giúp em không?” Lịch Tiếu Tiếu hỏi.

Thiệu Hồng Cẩn hỏi lại ngay: “Em muốn làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Em muốn một đứa bé.” Lịch Tiếu Tiếu nghiến răng đáp.

Sau khi được bạn thân khuyên nhủ, Lịch Tiếu Tiếu tiếp cận Hàn Trọng Viễn mấy lần, muốn phát triển với Hàn Trọng Viễn hơn. Nhưng Hàn Trọng Viễn không cho cô ta bất cứ cơ hội nào cả, thậm chí còn trách mắng cô ta ngay trước mặt người khác, khiến cô ta mất hết thể diện!

Nhớ đến nỗi nhục nhã của mình, trên mặt Lịch Tiếu Tiếu không khỏi căm hận.

Vậy thì cũng thôi, việc kinh doanh của nhà họ Lịch lại gặp vấn đề. Để có thể giải quyết vấn đề trong làm ăn, bố mẹ cô ta còn muốn gả cô ta cho một gã con trai nhà giàu mới nổi.

Từ nhỏ Lịch Tiếu Tiếu đã có được sự dạy dỗ tốt nhất, đa tài đa nghệ, đúng là cô ta thích người có tiền, nhưng cũng không thích đám nhà giàu mới nổi kia, tất nhiên chẳng có thiện cảm gì với người mà bố mẹ muốn mình gả, cũng hoàn toàn không muốn gả. Nhưng mà Hàn Trọng Viễn…

Người đàn ông vốn đã bị cô ta vân vê trong lòng bàn tay, sau đó lại không để ý đến cô ta nữa… Điều này vừa khiến cô ta thấy mất mặt, vừa khiến cô ta muốn có được hắn.

https://thuviensach.vn

Thật ra Lịch Tiếu Tiếu tỉnh táo hơn người bạn kia của mình, cô ta rất rõ ràng Hàn Trọng Viễn không thể nào còn thích mình được nữa, sau này cũng càng không thể thích cô ta. Nhưng Hàn Trọng Viễn không yêu cô ta, không có nghĩa là cô ta không thể có được hắn.

Người Hàn Trọng Viễn thích là đàn ông, chỉ cần cô ta có thể mang thai đứa con của Hàn Trọng Viễn, còn sợ Hàn Trọng Viễn không cưới cô ta ư? Tất nhiên, dù cô ta có cơ hội lên giường với Hàn Trọng Viễn, cũng không phải một lần là có con ngay được. Nhưng trên thế giới này có một thứ gọi là thụ tinh trong ống nghiệm.

Chỉ cần sau một đêm, cô ta sẽ đi tìm chỗ thụ tinh trong ống nghiệm ngay lập tức!

Lịch Tiếu Tiếu như thế này cũng là đang đánh cuộc một phen. Theo suy nghĩ của cô ta, đến lúc đó dù Hàn Trọng Viễn vẫn máu lạnh không muốn nhận con của cô ta, thì Tiền Mạt cũng không tới mức không nhận. Dù cô ta không thể cưới Hàn Trọng Viễn thì chí ít cũng có thể dựa vào đứa bé kia đổi lấy khoản tiền lớn từ Tiền Mạt, giải quyết vấn đề kinh tế của bố mẹ mình.

https://thuviensach.vn

Đứa bé kia là con của cô ta, gọi cô ta là mẹ, chả lẽ sau này cô ta còn sợ không có tiền tiêu?

Nghe Lịch Tiếu Tiếu nói thế, Thiệu Hồng Cẩn lập tức cau mày: “Lịch Tiếu Tiếu, em đối xử với Hành Diểu như vậy à?”

“Anh biết em yêu Hành Diểu mà, em làm như thế tức là cũng chẳng mong Hàn Trọng Viễn còn có thể yêu em được nữa… Em cũng là vì Hành Diểu thôi.” Lịch Tiếu Tiếu nói, nếu cô ta có thể dựa vào con trai của mình mà gả cho Hàn Trọng Viễn, nhất định sẽ giúp Hàn Hành Diểu làm lại sau khi ra tù, dù sao đó cũng là người cô ta yêu.

Lịch Tiếu Tiếu dự định như vậy, chỉ cần là người thông minh thì sẽ biết cô ta chỉ vì bản thân mình, nhưng Thiệu Hồng Cẩn lại tin.

Người sinh ra trong gia đình như họ, dù được bố mẹ chiều chuộng mà kiến thức hạn hẹp, cũng không đến mức nuôi thành tính cách ngu ngốc hâm dở ngọt ngào. Nhưng mà gã lại chính là một người ngu ngốc hâm dở ngọt ngào.

Ngu ngốc hâm dở ngọt ngào cũng không sao, có rất nhiều người thích các em gái ngu ngốc hâm dở ngọt ngào, dẫu sao sống chung với các em gái

https://thuviensach.vn

ấy cũng rất vui vẻ. Nhưng đàn ông con trai mà ngu ngốc hâm dở ngọt ngào, thì khiến người ta phải cạn lời rồi.

Hàn Trọng Viễn liếc nhìn hai kẻ tụm lại ở phía xa xa, sau đó đồng ý cho một cô gái muốn đến công ti mình thực tập.

Đời trước cô gái này tự thân lập nghiệp, lập nên một trang web rất nổi tiếng, bây giờ tình nguyện đi theo mình, không phải là rất tốt hay sao

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 108: Báo Ứng

Sau lễ cưới, Hàn Trọng Viễn đúng giờ về đến nhà, thậm chí còn sớm hơn so với tưởng tượng của Mạnh Ân.

“Sao anh về sớm thế?” Không phải lúc nào lễ cưới cũng có chương trình gì đó hay sao? Hơn nữa đi đường còn phải tốn nửa tiếng cơ mà.

“Anh không tham gia mấy chương trình đó.” Hàn Trọng Viễn bảo, thấy muộn muộn là hắn về luôn.

“Đói không? Em múc cho anh bát sủi cảo nhé, vỏ sủi cảo em tự cán bột ra làm đó.” Mạnh Ân nói, trước đây làm sủi cảo hầu như cậu đều mua vỏ sủi cảo về nhà gói, nhưng gần đây đã học được tự mình nhào bột cán ra làm vỏ sủi cảo.

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Mạnh Ân rất thích cho thêm các loại nguyên liệu vào nhân, như cà rốt mộc nhĩ chẳng hạn, cảm thấy như thế sẽ nhiều dinh dưỡng hơn. Nhưng

https://thuviensach.vn

hôm nay sủi cảo cậu gói cho Hàn Trọng Viễn lại hết sức bình thường, nhân thịt heo cải thảo.

Một bát tô sủi cảo hấp đặt trước mặt Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân cười híp mắt nhìn Hàn Trọng Viễn ăn ngấu nghiến. Thấy thế, Hàn Trọng Viễn gắp một miếng sủi cảo đưa tới bên miệng cậu.

Mạnh Ân há miệng ngoạm hết cả miếng sủi cảo.

“Mạnh Ân, hôm nay có người muốn bỏ thuốc anh.” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn nói.

Ban đầu Mạnh Ân nghe không hiểu, nhưng rất nhanh đã toát ra giận dữ sâu đậm, miếng sủi cảo trong miệng cũng không biết nên nhả ra hay nuốt vào… Không ngờ lại có kẻ dám bỏ thuốc Hàn Trọng Viễn?! Làm sao có thể!

Hàn Trọng Viễn lại tỏ ra không thèm để ý, lạnh nhạt bảo: “Sau đó thì anh cứ thế mà nhìn gã ta uống.”

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Mạnh Ân nuốt miếng sủi cảo xuống bụng, cậu cũng không để ý ngực mình bị nghẹn đau, vừa vỗ ngực vừa hỏi: “Rốt cuộc chuyện gì xảy ra vậy?” Sao lại có kẻ dám bỏ thuốc Hàn Trọng Viễn? Cũng to gan quá rồi đó?

“Cũng chẳng có gì, chỉ là có một người đàn bà để ý anh, sau đó tìm một gã đàn ông ra tay với anh, mưu đồ hại anh… Anh được nhiều người thích lắm đó, sau này em phải đối tốt với anh biết chưa hả?” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân lên tiếng.

“…” Sau cùng Mạnh Ân chẳng hỏi được gì hết.

Hàn Trọng Viễn cũng không muốn nói mấy việc ngổn ngang này cho cậu, còn về chuyện lúc trước…

Hắn đã từng bất cẩn để Mạnh Ân bị bắt cóc một lần, bây giờ hiển nhiên càng đề phòng hơn. Dưới tình huống ấy, sao hắn có thể rơi vào bẫy của Thiệu Hồng Cẩn vả Lịch Tiếu Tiếu cho được?

Hơn nữa hai kẻ này cũng buồn cười lắm, ngay cả việc hắn không ăn đồ bên ngoài cũng chẳng biết, đã muốn cho hắn uống thuốc khống chế…

https://thuviensach.vn

Nhớ đến chuyện trên bàn ăn hôm qua, khoé môi Hàn Trọng Viễn vẽ nên nụ cười lạnh.

Hắn là một người rất "hiền lành", cũng chẳng làm gì khác, thậm chí còn không báo cảnh sát, chỉ thừa dịp Thiệu Hồng Cẩn không để ý hoán đổi ly rượu trên bàn của hai người mà thôi…

Lễ cưới này của nhà họ Lý được tổ chức trong một hội trường, ban đầu mọi người đều trò chuyện ở sảnh lớn, đến giờ thì lên phòng ăn ở tầng hai. Nơi đây bày rất nhiều bàn tròn, là bữa tiệc cưới truyền thống.

Sau khi Hàn Trọng Viễn tìm chỗ ngồi xuống, bỗng nhiên Thiệu Hồng Cẩn lại chen vào bên cạnh hắn. Gã coi như là anh họ của Hàn Trọng Viễn, ngồi cạnh Hàn Trọng Viễn đúng là hết sức bình thường, chỉ là, sau khi ngồi xuống thì gã bắt đầu mời rượu…

Hàn Trọng Viễn ngồi yên, chỉ đối đáp qua loa mấy câu, rượu mà Thiệu Hồng Cẩn đưa tới càng chẳng uống hớp nào. Thậm chí sau khi Thiệu Hồng Cẩn uống cạn ly rượu một cách thoải mái, hắn còn đổ ly rượu Thiệu Hồng Cẩn đưa cho mình vào trong bát: "Tôi không uống rượu."

Khi ấy sắc mặt Thiệu Hồng Cẩn hết sức khó coi, Hàn Trọng Viễn bèn cười: "Anh muốn hại tôi đúng không?"

https://thuviensach.vn

Ngay cả tiệc cưới cũng không thèm ăn, Thiệu Hồng Cẩn bỏ đi, căn bản không biết ly rượu mình uống đã bị Hàn Trọng Viễn đổi. Mà chờ gã đi rồi, Hàn Trọng Viễn xin lỗi những người khác trong bàn, cũng rời đi.

Những người ngồi cùng bàn với hắn đều là mấy thanh niên, còn gồm cả mấy cô gái nói chuyện với hắn trước đó, không có ai cảm thấy hắn thất lễ cả, thậm chí đã nhận ra Thiệu Hồng Cẩn không được bình thường.

Có lẽ cũng vì như vậy nên dù chuyện Hàn Trọng Viễn đổi ly rượu không qua mắt được họ, họ cũng không nói gì.

Chuyện sau đó Hàn Trọng Viễn cũng chẳng quan tâm, dẫu sao sớm muộn gì Thiệu Hồng Cẩn cũng tự mua dây buộc mình. Còn về Lịch Tiếu Tiếu… Nhà họ Lịch đã không chống đỡ nổi nữa, e rằng rất nhanh thôi cô ta sẽ không thể không gả cho gã con trai nhà giàu mới nổi kia.

Hàn Trọng Viễn lấy lí do hôm qua mình bị người khác mưu hại mà tâm hồn tổn thương, buổi tối ôm Mạnh Ân dày vò một trận, hôm sau lúc ngủ dậy hết sức hài lòng, sau đó cửa biệt thự của hắn chợt bị Hàn Ngữ Lan mẹ của Thiệu Hồng Cẩn gõ, ngay cả Hàn Thận cũng bị Hàn Ngữ Lan kéo đến.

https://thuviensach.vn

“Có chuyện gì không?” Hàn Trọng Viễn thong dong xuống lầu, nhìn hai người trước mặt hỏi.

“Hàn Trọng Viễn, sao mày có thể có thể hại anh họ mày như thế! Mày có còn là người không!” Hàn Ngữ Lan nhìn Hàn Trọng Viễn, hai mắt đỏ hoe.

“Cô hiểu nhầm rồi đúng không? Con hại anh họ lúc nào cơ chứ?” Hàn Trọng Viễn dừng bước trên bậc thang.

“Đồ trong rượu của Hồng Cẩn hôm qua có phải do mày bỏ vào không?” Hàn Ngữ Lan nghiến răng nhìn Hàn Trọng Viễn, trong mắt tràn đầy giận dữ.

Hôm qua hội trường đó đã bị người nhà họ Lý bao hết, nếu muốn nghỉ ngơi thì chỉ cần lấy thẻ khoá từ chỗ phục vụ là có thể lên phòng ở trên tầng để ngủ ngay, tối qua rất nhiều khách khứa đã ngủ ở đó. Chính vì như vậy, tối qua bà phát hiện không thấy con trai của mình đâu, sau khi hỏi người khác biết được gã đã lên tầng nghỉ ngơi thì không để ý đến nữa. Sau đó tự mình cũng tìm một căn phòng để ngủ, kết quả sớm hôm nay lại xảy ra chuyện.

https://thuviensach.vn

Con trai bà và Lịch Tiếu Tiếu bị phát hiện ngủ chung một phòng. Không chỉ có vậy, bộ dạng Lịch Tiếu Tiếu còn cực kì thảm khốc, như thể đã bị dày vò đến sắp mất mạng.

Hàn Ngữ Lan lớn tuổi dậy sớm, đúng lúc nhìn thấy chuyện hay ho này, mà nhớ lại tình cảnh khi đó, bà cảm thấy mất hết mặt mũi.

Con trai bà ngủ với mấy đứa con gái cũng không phải chuyện gì to tát, nhưng đi dự hôn lễ của người khác mà lại ngủ cùng một khách nữ, còn khiến đối phương thành ra như thế thì đúng là có vấn đề…

Gần đây Hàn Ngữ Lan vẫn luôn nghĩ cách để giới thiệu con gái nhà giàu và nhà có quyền thế cho con trai mình, nhưng Thiệu Hồng Cẩn gây ra chuyện như vậy, chắc chắn tụi con gái kia sẽ ngứa mắt Thiệu Hồng Cẩn.

Ngứa mắt thì cũng thôi, chưa biết chừng Thiệu Hồng Cẩn còn sẽ bị Lịch Tiếu Tiếu níu kéo.

Bây giờ tình hình nhà họ Lịch như thế nào Hàn Ngữ Lan hết sức rõ ràng, chắc chắn là bà không cần một cô con dâu như thế!

https://thuviensach.vn

Ban đầu, Hàn Ngữ Lan chỉ nghĩ xảy ra chuyện như vậy là do đầu óc Thiệu Hồng Cẩn hồ đồ, dẫu sao mấy năm nay Thiệu Hồng Cẩn và Lịch Tiếu Tiếu qua lại rất thân thiết. Kết quả khi bà đi giải quyết chuyện này, trách mắng con trai mình, con trai bà lại gào lên là bị Hàn Trọng Viễn hại.

Hàn Ngữ Lan cũng không thèm để ý đến Lịch Tiếu Tiếu, trước tiên đưa con trai mình về nhà, sau đó đuổi giết đến chỗ Hàn Trọng Viễn, muốn Hàn Trọng Viễn cho ra một lời giải thích. Tất nhiên, quan trọng nhất là bà muốn lấy cớ này để ngăn Lịch Tiếu Tiếu bước qua cửa nhà mình.

Nếu con trai bà bị người khác hại nên mới ngủ cùng Lịch Tiếu Tiếu, vậy thì cũng không cần cưới Lịch Tiếu Tiếu về nữa?

Hàn Ngữ Lan đứng thẳng lưng nhìn Hàn Trọng Viễn, gương mặt Hàn Trọng Viễn lại vẫn thản nhiên như trước: “Cả bữa tiệc con không hề mời rượu anh ta, cô không tin thì có thể tự mình xem camera ghi hình.”

“Hôm qua rất nhiều người đã thấy hai đứa uống rượu với nhau!” Hàn Ngữ Lan nói, bà đã hỏi thăm người khác, người khác nói cho bà biết đúng là hôm qua Thiệu Hồng Cẩn đã ăn cơm cùng Hàn Trọng Viễn rồi mới rời đi.

https://thuviensach.vn

“Là anh ta tìm con, con thấy cô nên đi hỏi lại cho rõ thì hơn.” Hàn Trọng Viễn đáp, “Con không ăn đồ bên ngoài, không uống rượu, rất nhiều người đều biết việc này.”

“Mày…” Hàn Ngữ Lan hơi tức giận, nhưng vẻ mặt bình tĩnh của Hàn Trọng Viễn lại khiến bà hơi do dự – liệu có khi nào bà hiểu nhầm rồi không?

“Nếu cô không muốn tự mình kiểm tra, thì con có thể tra giúp cô, con không thích bị người khác đổ oan.” Hàn Trọng Viễn lại nói.

“Hàn Thận, chú thấy sao?” Hàn Ngữ Lan nhìn em trai bên cạnh mình.

“Chị cả, chúng ta đi xem camera theo dõi cái đã.” Hàn Thận nói, trước đây ông ta đã từng đổ oan cho con trai mình, chính vì như vậy nên bây giờ ông ta không muốn lặp lại sai lầm nữa.

“Đi!” Biết em trai sẽ không giúp mình nữa, Hàn Ngữ Lan chỉ đành nghiến răng đáp.

https://thuviensach.vn

***

Tất cả những nơi công cộng trong hội trường tổ chức đám cưới hôm qua đều gắn camera, Hàn Ngữ Lan muốn kiểm tra, rất nhanh đã tra được tình cảnh lúc uống rượu.

Đúng là Thiệu Hồng Cẩn chủ động đi tìm Hàn Trọng Viễn, sau đó…

Trong đoạn băng mà camera ghi lại, Hàn Ngữ Lan thấy con trai mình ra sức mời rượu, Hàn Trọng Viễn lại chẳng có bất cứ phản ứng nào, còn nhân lúc con trai bà xoay người đi, lặng lẽ đổi ly rượu của hai người, nhất thời bà không nói nổi một câu.

Con trai mình mình hiểu, Hàn Ngữ Lan rất rõ ràng Thiệu Hồng Cẩn không thích Hàn Trọng Viễn, nếu đã như vậy, gã chủ động tìm Hàn Trọng Viễn nói chuyện, mời Hàn Trọng Viễn uống rượu là việc hết sức bất thường. Mà hành động đổi rượu của Hàn Trọng Viễn, càng khiến bà cảm thấy vô cùng lúng túng.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm bà hùng hùng hổ hổ đi tìm Hàn Trọng Viễn gây sự, kết quả… Hoá ra là tại con trai mình sai trước!

Hàn Ngữ Lan lúng túng lắm, sắc mặt Hàn Thận lại hết sức khó coi. Thiệu Hồng Cẩn có thể coi là đứa cháu ngoại ông ta rất yêu quý, kết quả đứa cháu ngoại này lại muốn bỏ thuốc con trai ông ta!

“Rốt cuộc Hồng Cẩn đã uống cái gì?” Hàn Thận hỏi.

“Hình như là thuốc khống chế.” Hàn Ngữ Lan đáp.

Sắc mặt Hàn Thận càng khó coi hơn. Chả trách Tiền Mạt và Hàn Trọng Viễn muốn vạch rõ quan hệ với ông ta, hoá ra ông ta lại có một đám thân thích như thế.

Hàn Trọng Viễn chưa bao giờ đối đầu với Thiệu Hồng Cẩn, Thiệu Hồng Cẩn lại muốn hại Hàn Trọng Viễn như vậy… Loại thuốc khống chế này, uống nhiều sẽ nghiện, còn gây ảnh hưởng đến đầu óc nữa!

“Chị, chị quản lí Hồng Cẩn chặt vào đi!” Hàn Thận nói.

https://thuviensach.vn

Nhất thời Hàn Ngữ Lan không biết nên nói gì cho phải.

Hàn Ngữ Lan vội vàng về nhà, bắt đầu tra hỏi Thiệu Hồng Cẩn rốt cuộc thuốc khống chế từ đâu mà ra, thậm chí còn doạ nếu Thiệu Hồng Cẩn không đưa ra được lí do, sẽ chặt đứt tất cả nguồn tiếp ứng kinh tế cho Thiệu Hồng Cẩn.

Bây giờ tiền mỗi tháng Thiệu Hồng Cẩn kiếm được đều không đủ cho gã tiêu vặt, hơn nữa mấy tháng trước gã từng bị chặn nguồn tiếp ứng rồi, bấy giờ hết sức sợ hãi, lập tức không hề do dự khai ra Lịch Tiếu Tiếu.

Hôm qua gã bỏ thuốc Lịch Tiếu Tiếu đưa vào trong ly rượu, muốn cho Hàn Trọng Viễn uống. Chẳng ngờ Hàn Trọng Viễn không chỉ không uống, còn hỏi gã có phải muốn hại mình hay không, gã bị giật mình, sau đó lên tầng đi tìm Lịch Tiếu Tiếu nói chuyện này.

Vốn gã chỉ định thông báo cho Lịch Tiếu Tiếu biết, sau đó hai người mau mau chuồn đi, kết quả bản thân càng lúc càng bất ổn, lại khiến Lịch Tiếu Tiếu… Ngặt nỗi hôm qua Lịch Tiếu Tiếu còn đưa thẻ khoá cho một người bạn, để sớm hôm sau bạn cô ta tìm tới mở cửa bắt quả tang…

https://thuviensach.vn

Sáng sớm bị người đè trên giường, gã mới phát hiện to chuyện rồi, gã lại ngủ cùng bạn gái của em họ!

Vốn dĩ Hàn Ngữ Lan định tra hỏi con trai tình hình cụ thể xong, sẽ bắt con trai tránh xa Lịch Tiếu Tiếu, bây giờ nghe những lời này của Thiệu Hồng Cẩn… Tốt lắm, sau này bà không phải làm gì hết!

Hàn Ngữ Lan lo Lịch Tiếu Tiếu sẽ níu kéo con trai mình, mà Lịch Tiếu Tiếu… Đúng là cô ta cũng có ý định ấy thật.

Sự đã rồi, tuy Thiệu Hồng Cẩn không bằng Hàn Trọng Viễn, nhưng vẫn tốt hơn người mà bố mẹ cô ta chọn, gả cho Thiệu Hồng Cẩn cũng coi như một lựa chọn tốt. Hơn nữa Thiệu Hồng Cẩn làm ra chuyện như vậy, kiểu gì nhà họ Thiệu cũng sẽ bồi thường tiền.

Có suy nghĩ như thế, Lịch Tiếu Tiếu cũng không quan tâm đến khó chịu trong người nữa, gửi tin nhắn cho Thiệu Hồng Cẩn, nói mình bị thương rồi, hi vọng Thiệu Hồng Cẩn có thể đến thăm mình.

Lịch Tiếu Tiếu biết Thiệu Hồng Cẩn là một người có lòng thương, cũng quả thật đã dùng đúng cách. Nhưng có lẽ cô ta không ngờ được rằng, di động của Thiệu Hồng Cẩn lại nằm trong tay Hàn Ngữ Lan.

https://thuviensach.vn

Thiệu Hồng Cẩn có thể trở thành người như bây giờ cũng không phải không có nguyên nhân. Gã làm việc gì cũng có mẹ quản lí, người mẹ này còn cảm thấy gã chẳng làm nên trò trống gì, nên đúng là gã chẳng làm nên trò trống gì thật.

Lịch Tiếu Tiếu gửi tin nhắn đi, sau đó điện thoại của Thiệu Hồng Cẩn gọi tới, cô ta hết sức vui vẻ tiếp máy, lại bị Hàn Ngữ Lan mắng xa xả một trận.

Lịch Tiếu Tiếu bị mắng cho ngơ hết cả người, chưa hoàn hồn lại, kết quả cô ra vừa bị Hàn Ngữ Lan mắng xong, bố mẹ cô ta cũng tìm đến, còn trực tiếp cho cô ta một cái tát.

Bố mẹ Lịch Tiếu Tiếu vẫn rất yêu thương cô ta, đối xử với cô ta cực kì tốt. Dù gần đây nhà họ Lịch kinh doanh gặp vấn đề, muốn gả Lịch Tiếu Tiếu cho một gã con trai nhà giàu mới nổi để giải quyết khó khăn trong nhà, cũng chưa từng ép buộc Lịch Tiếu Tiếu. Nhưng bây giờ, trên mặt họ lại đầy ắp lửa giận.

Nhất là bố của Lịch Tiếu Tiếu, lại càng nổi cơn tam bành: “Mày biết điều một tí được không, mày có biết bây giờ trong nhà thành ra thế này là

https://thuviensach.vn

do mày hết không hả? Mày đừng dây vào Hàn Trọng Viễn với Hàn Hành Diểu nữa!”

“Bố…” Lịch Tiếu Tiếu bị ăn một cái tát, sững sờ.

“Lúc trước chú Hàn của mày bảo, mày thân với Hàn Hành Diểu quá nên mới vạch rõ giới hạn với nhà mình, chuyện này cũng chả có gì, dù sao ban đầu ai mà ngờ được Hàn Hành Diểu lại muốn giết Hàn Trọng Viễn. Nhưng dạo gần đây sao mày còn đi trêu vào Hàn Trọng Viễn nữa? Lần này mày lại càng buồn cười hơn, còn bảo Thiệu Hồng Cẩn bỏ thuốc Hàn Trọng Viễn… Lịch Tiếu Tiếu, mày nghĩ mình là ai? Tưởng ai cũng phải nhường mày chắc?”

Lịch Tiếu Tiếu không ngờ bố mình sẽ nói ra lời như thế, hơi bất ngờ: “Vậy con phải làm sao?”

“Còn làm sao được nữa? Việc này ít người biết, bố sẽ đi thăm hỏi họ, sau đó mày chờ mà lấy chồng đi!”

“Lấy ai?” Lịch Tiếu Tiếu lập tức hỏi.

https://thuviensach.vn

“Mày thấy mày còn có thể lấy ai?” Bố của Lịch Tiếu Tiếu buồn cười hỏi, nhà họ Thiệu người ta, nếu là Lịch Tiếu Tiếu trước kia thì vẫn có thể gả, bây giờ thì đừng hòng! Bây giờ con gái ông chỉ có thể gả cho gã con trai nhà giàu mới nổi đó.

Chờ tên nhà giàu mới nổi đó mua cổ phiếu của nhà họ Lịch, họ có vốn rồi, nhà họ Lịch có thể vực dậy.

Ngày cưới của Lịch Tiếu Tiếu được quyết định hết sức nhanh chóng, Thiệu Hồng Cẩn thì bị bố mẹ đưa về quê, đào tạo lại từ đầu. Cùng lúc ấy, Hàn Trọng Viễn đưa Mạnh Ân về thành phố H.

Chuyện của Lịch Tiếu Tiếu và Thiệu Hồng Cẩn sau này, Hàn Trọng Viễn đã cho người khác đi thăm dò, bây giờ hắn chỉ cần hưởng thụ cuộc sống là được.

Tối hôm ấy, tài khoản Weibo “Sinh Ra Vì Em” của ai đó đăng một status: “Những kẻ hại em sẽ gặp báo ứng, còn chúng ta sẽ mãi mãi ở bên nhau.”

Lần này sau khi Hàn Trọng Viễn đăng status, nhận được bình luận đầu tiên từ trước tới nay: “Sến vãi!”

https://thuviensach.vn

Cùng lúc ấy, Mạnh Ân đến bệnh viện thú y, sau đó chụp ảnh một thú cưng đang chữa trị trong bệnh viện của cậu, cậu soạn một status dài giới thiệu sơ qua về tình hình chữa trị của thú cưng này, kèm theo cách chăm sóc thú cưng như vậy, rồi đăng lên Weibo: “Lạc Lạc bình phục rất nhanh, nhất định sau này có thể khoẻ lại!”

Hàn Trọng Viễn đã từng kiến nghị Mạnh Ân đăng ảnh chó mèo, kết quả bây giờ, Mạnh Ân mới đăng bức đầu tiên

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 109: Cơm Chó

Năm 2010, ngoài Duyên Mộng ra, trong nước có thêm một công ti điện thoại di động mới phất lên, đồng thời chỉ trong thời gian ngắn đã chiếm 25% thị trường smartphone toàn quốc.

Bây giờ Duyên Mộng chắc chắn là ông trùm điện thoại di động, kĩ thuật không ai có thể sánh được, mức tiêu thụ trên toàn thế giới vượt hơn hẳn tất cả các công ti điện thoại di động khác. Nhưng nó cũng có khuyết điểm, khuyết điểm lớn nhất chính là giá cả quá đắt.

Một số người muốn mua vì nó đắt giá, nhưng cũng có rất nhiều người không nỡ tiêu nhiều tiền như thế để mua một chiếc điện thoại di động. Bấy giờ một nhãn hiệu di động trong nước giá cả phải chăng xuất hiện, tất nhiên sẽ được hoan nghênh.

Nhãn hiệu điện thoại di động này tên là Phi Dược, di động sản xuất ra sử dụng trình duyệt phổ biến nhất trên thị trường. Vì nó giá rẻ chất lượng lại tốt nên được rất nhiều người ưa dùng, nhất thời fan của di động Phi Dược tăng lên rất nhanh. Thậm chí giống như khi trước mọi người tranh nhau mua di động Duyên Mộng, di động Phi Dược giá chỉ khoảng nghìn tệ nhưng thoạt trông các kiểu thiết kế lại chẳng khác Duyên Mộng là bao cũng được người ta tranh nhau mua.

https://thuviensach.vn

Cũng đúng lúc này, có người tìm hiểu được một ít tình huống của di động Phi Dược, chẳng hạn một trong những người sáng lập di động Phi Dược và hiện đang là quản lí – Đàm Phi Dược – ban đầu là một trong những người nghiên cứu di động Mộng Tưởng, cũng là kĩ thuật viên mà Hàn Trọng Viễn tìm được ở nước ngoài. Mà phần lớn cổ phần của di động Phi Dược, thì nằm trong tay Trịnh Kỳ.

Bây giờ Trịnh Kỳ đang quản lí công ti game lớn nhất cả nước, phát triển vố số app, khi mọi người dùng những app này thì đều đang kiếm tiền cho y, vì thế mà rất nhiều người cảm thấy Trịnh Kỳ tài năng không kém gì Hàn Trọng Viễn. Không ngờ bây giờ, rốt cuộc lại lộ ra chuyện Trịnh Kỳ đầu tư vào di động Phi Dược!

Ai nấy đều cảm thấy, Phi Dược cũng hot y như Duyên Mộng trước kia, tương lai có lẽ tài sản của Trịnh Kỳ cũng không thua kém Hàn Trọng Viễn…

Người ủng hộ Duyên Mộng thì vẫn có rất nhiều, nhưng cũng có một số người cảm thấy giá của Duyên Mộng đắt quá, vốn chính là ném tiền qua cửa sổ, tất nhiên họ sẽ ủng hộ Trịnh Kỳ Đàm Phi Dược rồi, cảm thấy hai người này mới là thương nhân có lương tâm, để mọi người ai cũng có thể sử dụng điện thoại di động.

https://thuviensach.vn

Ban đầu khi có người nói vậy, Trịnh Kỳ đắc ý lắm, sau đó đã share một Weibo mà y thấy là phân tích hết sức hợp lí, còn tán tụng y tới mức nở hoa, thậm chí còn ra vẻ huênh hoang mà @Hàn Trọng Viễn. Để ủng hộ người yêu nhà mình, Đàm Phi Dược cũng làm theo y hệt.

Kết quả… Một phen sơ sểnh, hành động của họ lại bị truyền thông hiểu thành "Phi Dược tuyên chiến Duyên Mộng".

Thậm chí còn có truyền thông thề son thề sắt cho biết, trước đây Đàm Phi Dược bị Hàn Trọng Viễn đuổi khỏi Duyên Mộng, thậm chí còn giành giật kĩ thuật của hắn, nên hắn phẫn hận mà thành lập Phi Dược để đánh tay đôi với Duyên Mộng.

Di động của Duyên Mộng rất tốt, Duyên Mộng còn là tổ tông của smartphone, nhưng tại thị trường trong nước, di động Phi Dược có giá cả phải chăng vẫn hấp dẫn mọi người hơn, chắc chắn rất có triển vọng. Dẫu sao không phải ai cũng mua được Duyên Mộng, nhưng tuyệt đại đa số mọi người đều mua được di động Phi Dược.

Thề thốt của những trang truyền thông này lại khiến fan của Duyên Mộng và fan của Phi Dược war nhau. Fan của Duyên Mộng nói Phi Dược đang bắt chước Duyên Mộng, di động Phi Dược đều là rác rưởi kém xa Duyên Mộng. Còn fan của Phi Dược? Họ cảm thấy Duyên Mộng cố tình bán điện thoại với giá cắt cổ, phải bị ngăn chặn, Hàn Trọng Viễn đuổi một nhân viên lâu năm của Duyên Mộng như Đàm Phi Dược đi thì lại càng sai.

https://thuviensach.vn

Nhất thời trên mạng hết sức náo nhiệt, sau đó chợt xảy ra một việc.

Vào một hôm, tài khoản tích V to tướng lúc nào cũng cao ngạo lạnh lùng của Hàn Trọng Viễn đã share một Weibo dài dự đoán tương lai Duyên Mộng sẽ bị Phi Dương đè bẹp, bình luận kèm hai chữ "Ha ha".

Phát hiện chuyện này, nhất thời Đàm Phi Dược khổ cả sở. Tuy Phi Dược là công ti của hắn, nhưng ban đầu do Hàn Trọng Viễn đề nghị mở. Nếu không phải hồi đó Hàn Trọng Viễn không đủ vốn, phần lớn vốn là do Trịnh Kỳ đầu tư, e rằng Hàn Trọng Viễn đã có thể chiếm trên 50% cổ phần rồi.

Trước giờ hắn chỉ là một người làm công ăn lương, có thể đừng đốt lửa trên người hắn hay không?

Ngoài Duyên Mộng ra, Hàn Trọng Viễn còn có lòng mở một công ti game cộng thêm Phi Dược, chia ra cho hắn và Trịnh Kỳ, đã khiến thời gian ở chung của hai người giảm đi rất nhiều rồi!

https://thuviensach.vn

“Không sao, anh đừng lo, chỉ cần không dính dáng đến Mạnh Ân thì Hàn Trọng Viễn sẽ không làm gì anh đâu.”

“Tuy không dính đến Mạnh Ân thì cậu ta rất dễ nói chuyện, nhưng trước nay cậu ta vẫn là người hẹp hòi, hơn nữa công ti của em Mạnh Ân chiếm cổ phần nhiều nhất, bây giờ mọi người ai cũng bảo chúng ta muốn đánh tay đôi với Duyên Mộng…”

“…” Trịnh Kỳ bừng tỉnh, vỗ vai Đàm Phi Dược, “Anh đi xin lỗi đi.”

Đàm Phi Dược lập tức share Weibo có hai chữ “Ha ha” của Hàn Trọng Viễn: “Lão đại, tôi sai rồi!”

Nhất thời người follow Đàm Phi Dược ngạc nhiên – thế này là thế nào? Hàn Trọng Viễn ngầm gây áp lực cho Đàm Phi Dược?

Hàn Trọng Viễn không phải loại người sẽ mất vui vì bị dân mạng nói xấu, chỉ trách một số người bất cẩn đụng phải đúng lúc tâm trạng hắn không tốt – Mạnh Ân lại đưa một con chó ta béo phì về nhà.

https://thuviensach.vn

Con chó này được một cô gái đưa tới bệnh viện thú y, sau khi để lại bệnh viện thì chạy mất, xem ra không phải muốn khám bệnh cho cún con, mà là muốn bỏ rơi cún con.

Bản thân cún con không có bệnh tật gì cả, cùng lắm chỉ là ăn mấy thứ thịt mỡ không thể tiêu hoá nên đau bụng. Sau khi chữa khỏi cho nó thì Mạnh Ân nuôi ở bệnh viện thú y, sau đó phát hiện nó cứ dính lấy mình, bèn đưa về nhà.

Không ngờ Mạnh Ân lại ôm con chó kia, còn cho con chó kia liếm tay của mình nữa! Làm sao có thể như thế! Nhất thời Hàn Trọng Viễn nổi cơn, hận không thể vứt con chó kia đi.

Nhưng làm vậy Mạnh Ân sẽ không vui!

Hoá ra không chỉ Mạnh Ân đi làm bác sĩ sẽ khiến mình khó chịu, Mạnh Ân đi làm bác sĩ thú y cũng sẽ khiến mình khó chịu!

Tâm trạng Hàn Trọng Viễn không tốt, sau khi lên mạng lại thấy có người nói Duyên Mộng sẽ bị Phi Dược đè bẹp, tâm trạng lại càng xấu đi.

https://thuviensach.vn

Duyên Mộng là Viễn Mạnh[1], đây chính là công ti của hắn và Mạnh Ân, sao có thể bị công ti của Đàm Phi Dược đè bẹp cơ chứ? Đúng là ăn nói linh tinh!

[1] Duyên Mộng [yuán mèng] và Viễn Mạnh [yuǎn mèng] đọc gần giống nhau, giờ thì mọi người đã hiểu thâm ý trong tên công ti của Viễn ca rồi chứ. =]]]

Hàn Trọng Viễn chẳng hề do dự share Weibo, kèm theo hai chữ "Ha ha".

Sau đó, Hàn Trọng Viễn refresh lại, thì thấy Weibo xin lỗi của Đàm Phi Dược.

"Biết sai thì tốt, tôi nhớ cổ phần của tôi ở Phi Dược gấp ba lần anh đó." Hàn Trọng Viễn lại share Weibo của Đàm Phi Dược.

Ban đầu chủ yếu là Trịnh Kỳ đầu tư cho Phi Dược, nên cổ phần của Trịnh Kỳ nhiều nhất, khoảng 45%. Đàm Phi Dược chỉ dùng kĩ thuật để đổi lấy 10%, còn trên tay Hàn Trọng Viễn thì có 30%…

https://thuviensach.vn

Tất nhiên Đàm Phi Dược biết chuyện này, share Weibo kèm theo icon oà khóc.

Các fan của Duyên Mộng và Phi Dược ban nãy còn war nhau đều bị doạ sợ đến ngẩn người.

Mấy người vừa nói Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ tuyên chiến với Hàn Trọng Viễn, đánh tay đôi với Hàn Trọng Viễn đâu rồi? Tại sao lại biến thành bộ dạng này?!

“Thế nên sự thật lại lần nữa chứng minh, Hàn Trọng Viễn mới là người chiến thắng sau cùng.”

“Boss lớn Trọng Viễn cho tiểu đệ đi mở mang bờ cõi, tiểu đệ làm tốt bèn lên Weibo vênh váo một chút, không ngờ lại bị người khác tưởng là muốn khiêu chiến với boss lớn, boss lớn Trọng Viễn cười ha ha một tiếng là đã tịt ngòm… Chòi oi vừa nghĩ đã thấy Đàm Phi Dược thật đáng thương mà.”

“Còn Trịnh Kỳ? Không phải Trịnh Kỳ đã nói anh ấy chiếm cổ phần nhiều nhất trong Phi Dược à?”

https://thuviensach.vn

“Trịnh Kỳ còn có một công ti game, người ta có thể coi là thánh đầu tư luôn rồi!”

…

Có người ủng hộ mình, Trịnh Kỳ vẫn rất vui vẻ, nhưng mà…

Trịnh Kỳ đăng một status, kèm theo icon nước mắt lã chã: “Phi Dược mình chiếm cổ phần nhiều nhất, nhưng công ti game thì không phải, boss lớn là người khác.”

Có nghĩa là gì? Chả lẽ công ti app cũng do Hàn Trọng Viễn làm ra? Nhưng như vậy cũng không nên nói boss lớn là người khác mới đúng… Dân mạng đều bất đắc dĩ, chỉ là nếu người trong cuộc không muốn nói ra chuyện cụ thể, thì họ cũng không có cơ hội được biết.

Người biết boss lớn có nhiều cổ phần nhất không phải Hàn Trọng Viễn mà là Mạnh Ân, trên đời này chỉ có mấy người, ngay cả Mạnh Ân cũng không biết nữa là.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc ấy, Mạnh Ân vẫn còn chơi cùng cún con, đồng thời dùng thịt ức gà, súp lơ, cà rốt nấu cơm cho chó.

Ức gà băm nhỏ trộn với một quả trứng, cho nước vào đun, cà rốt và súp lơ cũng sơ chế như vậy, sau đó lấy gạo và bí đỏ nấu một bát cơm bí đỏ nhão…

Bệnh viện thú y bán thức ăn cho chó, có nhiều loại thức ăn phù hợp với các lứa tuổi của chó, nhưng cậu vẫn muốn thử nấu cơm cho chó xem sao, nên mới nấu.

Mạnh Ân nấu cơm lâu như thế, tuy tài nấu ăn không thể sánh bằng những đầu bếp chuyên nghiệp, nhưng muốn nấu cơm chó không thêm dầu muối thì chắc chắn là chuyện hết sức đơn giản. Chẳng bao lâu sau cậu đã nấu xong cơm chó, rải thịt ức gà ở bên trên cơm bí đỏ, dự định trộn lên sẽ múc một phần cho cún con ăn.

Đúng lúc Hàn Trọng Viễn đăng Weibo xong tâm trạng tốt hơn, quay đầu lại thấy Mạnh Ân đã không còn chơi với chó nữa mà đang nấu cơm, lại càng vui vẻ hơn, lập tức giành lấy âu cơm trên tay Mạnh Ân: “Em lại nấu món mới à?”

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Hàn Trọng Viễn vừa lấy thìa nếm thử một miếng: “Em quên chưa cho muối à? Ngay cả muối mà cũng quên được, em nấu cơm kiểu gì thế không biết?”

“…”

“May mà anh không để ý đấy.” Hàn Trọng Viễn lại nói, sau đó đổ thêm ít xì dầu vào, lại ăn một miếng.

“Em ăn chung với anh nhé.” Mạnh Ân vội bảo, cơm chó này cậu vừa mới nấu, thật ra người ăn cũng không sao, nhưng để Hàn Trọng Viễn ăn cơm chó cậu cảm thấy hết sức áy náy… Vì thế mình mau mau mà ăn hết đi thì hơn!

Thấy bộ dạng ăn như hổ đói của Mạnh Ân, Hàn Trọng Viễn còn tưởng Mạnh Ân đói nên mới nấu cơm để ăn, mà hắn lại đi tranh của cậu, đúng là hơi ngại…

Hàn Trọng Viễn buông thìa xuống không ăn nữa, còn hâm nóng một cốc sữa cho Mạnh Ân: “Em ăn từ từ thôi!”

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Mạnh Ân đáp, thề cả đời này không nấu cơm chó nữa, đề phòng bị Hàn Trọng Viễn phát hiện chuyện hôm nay.

Cún con căn bản không hiểu gì cả, ở dưới chân Mạnh Ân vẫy đuôi, cún đói rồi! Cún ngửi được mùi thơm! Tại sao lại không cho cún ăn!

“Sau này không cho em mang thứ này về nhà nữa! Ngoài anh ra em không được chạm vào người nào khác!” Hàn Trọng Viễn hung dữ trừng cún con vừa chạy tới bên chân mình, cái thứ ngu ngốc này có gì hay? Mạnh Ân lại thích như thế?

“Đây không phải người mà.” Mạnh Ân cạn lời, tất nhiên cậu sẽ không chạm vào ai khác ngoài Hàn Trọng Viễn, nhưng đây là cún con không phải người mà?

“Vật sống cũng không được!” Hàn Trọng Viễn nói, “Nếu em còn làm thế nữa thì anh sẽ giết chết nó!”

Mạnh Ân chợt cảm thấy hết sức may mắn vì Hàn Trọng Viễn không biết món vừa nãy là nấu cho cún con. Sau này để giữ an toàn cho cún con, cậu vẫn nên để cún con ở bệnh viện thú y thì hơn…

https://thuviensach.vn

***

Thật ra trong mắt rất nhiều người, cuộc sống của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân chẳng thú vị gì cả.

Họ không ra ngoài chơi, cũng không có sở thích gì, thậm chí không mua đồ đắt tiền chẳng ra khỏi cửa, cả ngày không làm việc thì cũng là học tập cùng nhau… Phùng Huyên cảm thấy nếu cho mình sống cuộc sống như vậy, e rằng mình sẽ điên mất.

Nhưng mà Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân lại sống rất vui vẻ…

“Tớ đi du lịch về rồi, mang cho cậu ít đặc sản đây.” Sau khi kết thúc một hạng mục, Phùng Huyên đi ra ngoài chơi mấy hôm, bây giờ đã về rồi, “Tớ không đi tour mà tự mình đi, những món này cũng tự mình nếm thử rồi, hương vị ngon lắm.”

“Đợi chốc nữa nhất định tớ sẽ nếm thử! Phùng Huyên, mấy hôm trước Tôn Minh Đạt gọi điện cho tớ, cậu và cậu ấy…”

https://thuviensach.vn

“Tớ với anh ấy hết hi vọng rồi.” Phùng Huyên nói, cô và Tôn Minh Đạt đã chia tay gần một năm, nghe nói Tôn Minh Đạt đã thay đổi rất nhiều, nhưng cô không hề có ý định quay lại với Tôn Minh Đạt.

Thật ra yêu nhau rất tốn tiền, trước đây ở chung với Tôn Minh Đạt, cô phải tính toán để tiêu tiền, bây giờ thì khác. Cô ở kí túc ăn cơm căng tin, ngoài tiền sinh hoạt mỗi tháng ra, còn dư lại được rất nhiều tiền cho mình đi du lịch.

“Cũng tốt.” Mạnh Ân cười. Lúc Tôn Minh Đạt gọi điện cho cậu giọng nói có gì đó bất ổn, thậm chí còn có ý trách cậu, nói thật trong lòng cậu rất khó chịu.

Cậu chọn ở bên Hàn Trọng Viễn, e rằng đã định trước sẽ không thể có nhiều bạn bè quá đúng không?

Sau khi Phùng Huyên rời đi, Mạnh Ân nếm thử mấy món ăn vặt, sau đó cất hết tất cả còn thừa vào trong ngăn kéo. Cậu sẽ không mang mấy món này về nhà, vì quá nửa là sẽ bị Hàn Trọng Viễn tịch thu.

Nhưng mà hôm sau, cậu vẫn phát hiện không thấy những món quà vặt ấy đâu cả…

https://thuviensach.vn

“Không phải chỉ là ít quà vặt thôi à? Không thấy thì không thấy! Lần sau mua cho em gấp mười!” Hàn Trọng Viễn tỏ ra lắm tiền nhiều của.

Tức là anh lấy đi rồi đúng không? Mạnh Ân cạn lời nhìn Hàn Trọng Viễn một cái.

***

Chớp mắt hai năm nữa lại trôi qua, Duyên Mộng phát triển ngày càng tốt, Phi Dược cũng chẳng hề kém cạnh. Tất nhiên, nếu tính về lợi nhuận thì Duyên Mộng vượt xa Phi Dược gấp mấy chục lần.

Đầu tiên, bây giờ Duyên Mộng đã là thương hiệu lớn trên thế giới, tất cả các sản phẩm đều dẫn đầu, thậm chí lượng tiêu thụ ở nước ngoài đã vượt qua trong nước. Thêm nữa, giá của Duyên Mộng khá cao, lợi nhuận càng nhiều hơn.

Phi Dược thì khác, Phi Dược chiếm lĩnh thị trường hàng bình dân, sản phẩm bán ra hầu hết khoảng nghìn tệ, thậm chí bây giờ đã bán ra loại di

https://thuviensach.vn

động chỉ mấy trăm tệ một chiếc. Chủ yếu dựa vào lãi ít mà tiêu thụ mạnh, tất nhiên lợi nhuận không thể bằng Duyên Mộng.

Nhưng dù như vậy, Phi Dược cũng không thể coi thường, cuối cùng khiến người quản lí của nó là Đàm Phi Dược trở nên nổi tiếng.

Hai năm nay, thị trường smartphone phát triển rất nhanh, internet và bất động sản cũng phát triển rất nhanh. Hàn Trọng Viễn từng giới thiệu mấy người khác đi đầu tư những ngành này, bây giờ tất cả những người đó đều kiếm lời to. Đến mức trong giới, thậm chí Hàn Trọng Viễn còn có một danh hiệu là "Tụ tài đồng tử"[2].

[2] Tụ tài đồng tử: Có nghĩa là đứa trẻ tập trung tiền tài.

Nhưng mà "tụ tài đồng tử" này, hai năm nay vẫn dựa vào người khác nuôi…

Sau cố gắng quảng cáo của Mạnh Ân, cuối cùng bệnh viện thú y của cậu đã trở thành bệnh viện thú y lớn nhất thành phố H. Người nuôi thú cưng ở thành phố H, rất nhiểu người thích đến bệnh viện thú y Nguyên Ân để chữa trị cho thú cưng, hoặc là mua đủ loại đồ vật, vì thế lợi nhuận của bệnh viện thú y ngày càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Có đầy đủ lợi nhuận trong tay, Mạnh Ân không muốn tiêu tiền của Hàn Trọng Viễn nữa. Bất kể là các khoản chi tiêu trong nhà hay quần áo giày tất của Hàn Trọng Viễn và cậu, cậu đều dùng tiền của mình.

May mà Hàn Trọng Viễn không phải người theo đuổi mốt như Trịnh Kỳ, không yêu cầu trang phục khắt khe hay phải là thiết kế cao cấp, thế nên Mạnh Ân gánh nổi.

Thậm chí, vì hắn mặc quần áo đeo đồng hồ hơi khác so với tưởng tượng của mọi người, còn có rất nhiều người cảm thấy hắn giản dị quá đỗi.

“Hàn Trọng Viễn, cậu toàn để Mạnh Ân nuôi cậu mua đồ cho cậu, không thấy ngại à?” Rốt cuộc Trịnh Kỳ không kìm được hỏi. Y cảm thấy nếu hai người đã ở bên nhau, thì phải nên công bằng, nhưng cũng phải cân nhắc về thực lực tài chính của hai bên nữa.

Đường đường là một trong những người giàu nhất cả nước, sao Hàn Trọng Viễn có thể mặt dày mà tiêu tiền của một bác sĩ thú y cơ chứ?

https://thuviensach.vn

“Tiêu hết tiền của Mạnh Ân, cậu ấy sẽ không bỏ đi được nữa.” Hàn Trọng Viễn trả lời hết sức bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 110: Đẹp Trai Nhất

Năm 2013, số người dùng smartphone lên mạng đã vượt xa so với dùng máy vi tính. Di động và máy tính bảng Duyên Mộng bán cực kì đắt hàng, tất nhiên Phi Dược cũng không kém cạnh.

Bấy giờ, ngay cả bệnh viện thú y Nguyên Ân cũng đã nổi tiếng lắm rồi.

Ban đầu khi mở bệnh viện thú y, hầu hết thời gian Mạnh Ân vẫn rảnh rỗi, nhưng bây giờ thì khác. Gần như ngày nào cậu cũng phải nhận khám cho mấy con thú cưng, mà đây còn là kết quả sau khi Hàn Trọng Viễn đã giao hẹn với cậu, bảo cậu phải giao phần lớn công việc cho những người khác rồi đó.

Cún con trước đây bị người ta bỏ rơi ở bệnh viện thú y, từng được Mạnh Ân mang về nhà cũng đã trưởng thành. Cún con này chưa từng ăn cơm Mạnh Ân nấu, vì Mạnh Ân không nghĩ được cái tên nào lại cứ nhớ mãi chuyện cơm chó hồi xưa, nên đặt tên nó là Cơm Cơm[1]. Cũng không biết sau khi rõ ràng nguồn gốc cái tên của mình, cún con có thấy phiền muộn hay không.

https://thuviensach.vn

[1] Theo âm Hán phải là Phạn Phạn, nhưng mà thấy để Cơm Cơm nghe cưng hơn nên để vậy đó.

Hôm ấy, Mạnh Ân mặc áo blouse trắng, đeo khẩu trang, vừa tốn mấy tiếng để chọc hút dịch cổ chướng trong bụng của một con Samoyed, trợ lí của cậu đi tới: “Viện trưởng, có hai cảnh sát mang đến mấy con mèo.”

“Cảnh sát?” Mạnh Ân hơi ngạc nhiên nhìn trợ lí của mình, trợ lí này là một người đàn ông, tên Diêu Khắc Kỳ, dáng vẻ… Có hơi khó nói.

Bây giờ trong bệnh viện thú y này, gần như tất cả những người trẻ tuổi đều có vẻ đầu trâu mặt ngựa.

“Vâng, mấy con mèo đó đáng thương lắm.” Diêu Khắc Kỳ bảo, “Nghe nói là bị người ta cố ý ngược đãi.”

Mạnh Ân lập tức thu dọn dụng cụ của mình, giao chú chó sau này chỉ cần chăm nom cẩn thận cho Diêu Khắc Kỳ: “Để tôi đi xem sao.”

Đúng là hai cảnh sát kia mang mấy con mèo đến, đám mèo này đều là mèo hoang, được phát hiện trong nội thành mấy hôm nay. Dường như có

https://thuviensach.vn

người cố ý bắt chúng về ngược đãi nên chúng đều bị thương, bây giờ mấy con mèo này toàn là cụt tay gãy chân, mất tai hoặc mất đuôi cả.

Mấy năm nay Mạnh Ân vẫn luôn tiếp xúc với đủ loại động vật, càng tiếp xúc thì tình cảm với chúng lại càng sâu sắc, bây giờ thấy dáng vẻ thảm khốc của mấy con mèo này, không kìm được hít một hơi khí lạnh.

Bất kể là tai hay đuôi thì đều là bộ phận nhạy cảm của mèo, rất nhiều mèo bị chủ nhân nhà mình túm đuôi sẽ giương vuốt cào cho một trận, bây giờ ngay cả đuôi cũng bị mất…

Mạnh Ân không dám chần chừ, lập tức tìm người xử lí vết thương cầm máu cho mấy con mèo này, sau đó lại hỏi mấy cảnh sát kia: “Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?”

Rất nhanh hai cảnh sát kia đã nói rõ đầu đuôi mọi chuyện.

Đây là một vụ án ngược đãi mèo hàng loạt có tính chất khá nghiêm trọng. Cảnh sát nhận được báo án, tổng cộng tìm thấy chín con mèo, trong đó bốn con đã chết, họ bèn đưa năm con còn lại đến chỗ Mạnh Ân: “Chúng tôi cũng không có cách xử lí đám mèo này, mới đưa đến chỗ cậu.” Lúc nói ra lời này họ thấy rất áy náy, dẫu sao chúng chỉ là đám mèo hoang, thế nên họ đưa mèo đến đây, nhưng lại không thể trả tiền thuốc men cho Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

“Để chúng lại đi.” Mạnh Ân đáp, cậu cũng không để ý đến chút tiền thuốc men ấy.

“Cảm ơn cậu.” Hai cảnh sát kia nói cảm ơn.

“Không cần cảm ơn, tôi cũng không làm gì cả.” Mạnh Ân đáp, cậu cũng không nói nhiều nữa mà nhanh chóng đưa hai con mèo có tình trạng khá nguy hiểm vào phòng khám của mình, sau đó tiêm thuốc tê và phẫu thuật cho chúng…

Cậu hợp tác với hai bác sĩ thú y khác, rất nhanh đã giúp năm con mèo thoát khỏi nguy hiểm về tính mạng.

Năm con mèo kia đều là mèo hoang, lại bị thương, ban đầu hết sức đề phòng với con người. Để đến gần chúng, thậm chí Mạnh Ân còn không thể không đeo găng tay dày, tránh bị chúng cào.

Nhưng theo thời gian thấm thoắt, dần dần chúng đã đón nhận Mạnh Ân…

https://thuviensach.vn

Sau khi thấy tình hình mấy con mèo đã tốt lên, Mạnh Ân chụp ảnh chúng đăng lên Weibo.

Làm vậy không phải để tỏ vẻ đáng yêu, mà là muốn tìm chủ nhân thích hợp cho mấy con mèo.

Mấy năm nay, sẽ thường xuyên có một ít thú cưng bị bỏ rơi ở bệnh viện thú y của cậu.

Có mấy gia đình nuôi một con thú cưng, có thể là để nó chơi cùng trẻ con, không hề có tình cảm sâu sắc với nó. Khi ấy chỉ cần thú cưng bị ốm, họ sẽ chọn bỏ rơi chúng.

Cũng có đứa trẻ nhặt được cún con về muốn nuôi, nhưng bố mẹ lại cảm thấy hết sức phiền phức, vì thế bắt phải vứt đi. Nhưng đứa trẻ lại không nỡ ném ra ngoài, bèn ôm tới bệnh viện thú y… Cún con Cơm Cơm mà Mạnh Ân nuôi ở bệnh viện thú y cũng là một trong số đó.

Những con vật bị bỏ rơi này, Mạnh Ân đều sẽ chữa trị cho chúng, sau đó đăng lên Weibo xem có ai muốn nuôi hay không.

https://thuviensach.vn

Việc như vậy không phải là lần đầu tiên Mạnh Ân làm, nhưng một lần đăng lên năm con mèo vẫn rất hiếm thấy. Sau khi chụp ảnh năm con mèo, viết thêm về tình trạng của chúng, cậu mới đăng lên Weibo. Sau đó lại đăng một Weibo nữa, trong có quay một video.

Video là Mạnh Ân quay những con mèo này, sau đó biên tập rồi đăng lên. Cậu không am hiểu lắm về biên tập mấy thứ này, nhưng lúc quay hết sức chăm chú, vì thế thoạt nhìn video rất sắc nét. Đồng thời vừa đăng lên, cũng đã kéo đến rất nhiều bình luận.

“Lũ mèo con đáng yêu quá!”

“Không ngờ lại có kẻ ra tay với lũ mèo đáng yêu như thế, đúng là đáng ghét mà!”

“Cảm ơn Tiểu Ân Ân đã cứu chúng!”

“Muốn nuôi một con quá đi, đáng tiếc mình ở xa chỗ Tiểu Ân Ân quá!”

https://thuviensach.vn

…

Bình thường tài khoản Weibo của Mạnh Ân toàn đăng ảnh thú cưng, một số bệnh mà thú cưng dễ mắc phải và kiến thức về thú y, cơ bản không liên quan đến những thứ khác, vì thế bình luận dưới Weibo vẫn luôn rất hoà bình. Lần này tất cả mọi người đều cầu phúc cho những con mèo đáng thương kia, Mạnh Ân chọn trả lời mấy bình luận, thấy có người đồng ý nhận nuôi con mèo nào trong số đó thì sẽ inbox họ, hỏi họ có ý định này thật hay không.

Mãi đến khi tiếng chuông báo thức điện thoại vang lên, cậu mới nhảy dựng, sau đó vội vội vàng vàng chạy về nhà – nếu cậu về muộn, Hàn Trọng Viễn sẽ phải chịu đói mất!

Vệ sĩ đã chuẩn bị xong nguyên liệu nấu cơm tối, Mạnh Ân mang những thứ đó lên tầng, đầu tiên cắm nồi cơm điện, sau đó bắt đầu xào thức ăn. Chờ xào xong mấy món thì cơm cũng chín.

Cửa bị mở ra, Hàn Trọng Viễn về rồi.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay em chụp ảnh cho đám mèo kia à?” Hàn Trọng Viễn chua loét hỏi một câu, lại bảo, “Tốt nhất là em mau đuổi chúng đi, nếu không anh sẽ cho người ném hết đi đấy!”

“Vâng, đã có mấy người muốn nhận nuôi rồi.” Mạnh Ân đáp, nhìn cực kì ngoan ngoãn.

Hàn Trọng Viễn hài lòng gật đầu, chợt nghĩ ra một chuyện: “Tốt nhất là em tránh xa cái con chó tên Cơm Cơm kia ra, anh mà thấy nó liếm em thì sẽ cắt lưỡi nó.”

“Nó chỉ là một con chó, không hiểu gì hết, anh đừng so đo với nó.” Mạnh Ân chủ động hôn Hàn Trọng Viễn một cái, hai năm nay Hàn Trọng Viễn vẫn ngứa mắt Cơm Cơm, nhưng chỉ cần cậu bỏ công dỗ dành thì tất cả đều êm đẹp hết.

“Chờ đến tối em cố mà phục vụ anh đi.” Hàn Trọng Viễn hừ một tiếng. Thật ra hai năm nay hắn đã rộng lượng hơn rất nhiều, không đến nỗi có thành kiến quá lớn với những con thú cưng kia. Nhưng bộc lộ cơn ghen có thể giúp mình tranh thủ được rất nhiều lợi ích, cũng là chuyện tốt.

Buổi tối Mạnh Ân cố gắng phục vụ Hàn Trọng Viễn một phen.

https://thuviensach.vn

***

Ban đầu Mạnh Ân cứ tưởng năm con mèo kia khoẻ lại thì sẽ không sao, chẳng ngờ những cảnh sát kia lại lần lượt đưa tới thêm mấy con nữa.

Những cảnh sát đó cũng hết cách mà, nếu họ không quan tâm đến lũ mèo này, thì chắc chắn chúng chỉ có một con đường chết, họ cũng sẽ bị mắng. Ngặt nỗi họ lại không còn chỗ nào để đưa đến nữa, chỉ có thể giao hết cho Mạnh Ân.

“Xin lỗi cậu nhiều lắm, lại làm phiền cậu rồi, đội chúng tôi để lại một ít tiền…” Lúc hai cảnh sát kia đưa tới con mèo thứ mười hai, cũng lấy ra một nghìn tệ. Họ nhìn giá của bệnh viện thú y, chút tiền này đúng là như muối bỏ biển, nhưng cũng coi như họ có lòng.

“Không cần đâu.” Mạnh Ân từ chối, “Tôi còn phải cảm ơn các anh cứu nó nữa đó.”

Mạnh Ân khăng khăng không nhận tiền, hai cảnh sát này ngại ngùng hết sức. Sau khi phát hiện Mạnh Ân chơi Weibo, họ nghĩ ra một cách cảm

https://thuviensach.vn

ơn – họ đăng nhập vào tài khoản Weibo rất nổi tiếng của cảnh sát, nói chuyện của Mạnh Ân.

Tài khoản của cảnh sát đó kể việc Mạnh Ân miễn phĩ tiền chữa trị cho đám mèo bị ngược đãi, đồng thời @Bác sĩ thú y Nguyên Ân.

Tài khoản Weibo của Mạnh Ân lại hot thêm lần nữa, sau khi Trịnh Kỳ share, còn khiến status này lên top trong nháy mắt…

Bác sĩ thú y Nguyên Ân, cũng trở thành người nổi tiếng trên mạng.

Đáng lẽ nếu chỉ có vậy thì câu chuyện sẽ kết thúc hết sức nhanh chóng, ngặt nỗi trong lúc ấy, lại có người đăng ảnh của Mạnh Ân lên Weibo.

“Follow @Bác sĩ thú y Nguyên Ân mấy năm, cứ tưởng Nguyên Ân là một ông chú hiền lành, không ngờ lại là anh đẹp trai, chắc chắn chính là bác sĩ thú y đẹp trai nhất!” Đây là status do một cô gái đăng, mà trong status này, cô đăng tổng cộng chín bức ảnh, đều là hình Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

Bức thứ nhất Mạnh Ân đeo khẩu trang, nhưng những bức phía sau thì cậu không đeo, trong đó có ảnh cậu nói chuyện cùng người khác, cũng có ảnh cậu ôm thú cưng, vẻ mặt đều hết sức dịu dàng.

Mạnh Ân không phải là người đẹp trai quá mức, nhưng cũng rất ưa nhìn, mấy năm nay sống sung sướng bên Hàn Trọng Viễn cũng ám cả vào khí chất toàn thân của cậu, hơn nữa bên cạnh còn có chó mèo làm nền cho cậu…

Những bức ảnh này của Mạnh Ân cộng thêm chuyện trước đó, nhất thời độ hot của Mạnh Ân lại tăng thêm một bậc. Bảy chữ "Bác sĩ thú y đẹp trai nhất" càng gắn chặt trên đầu cậu.

Mạnh Ân không ngờ sẽ có ngày mình được người ta gán cho cái danh "đẹp trai nhất", càng không ngờ dân mạng lướt đến Weibo của cậu, thấy cậu và Trịnh Kỳ thỉnh thoảng trao đổi với nhau, lại chắc như đinh đóng cột rằng cậu là con nhà giàu đầy lòng nhân ái, vì lí tưởng nên mới trở thành bác sĩ thú y.

Thật ra ban đầu cậu muốn làm bác sĩ, Hàn Trọng Viễn không cho cậu chạm vào người khác nên mới trở thành bác sĩ thú y… Mạnh Ân dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

Còn Hàn Trọng Viễn thì tức điên rồi, cô gái kia đăng Weibo vào buổi tối, nên hắn và Mạnh Ân không để ý thấy. Chờ hôm sau khi họ thấy, đã có vô số người share rồi, muốn ngăn cũng không ngăn được.

Ảnh của Mạnh Ân lại bị nhiều người nhìn thấy như thế! Tâm trạng Hàn Trọng Viễn xấu đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 111: Đánh Mất

Tuy bây giờ Hàn Trọng Viễn là chủ tịch Duyên Mộng, nhưng hắn giao rất nhiều công việc cho Tề An An hoặc người khác, bản thân mình thì toàn thích lượn qua lượn lại bộ phận kĩ thuật.

Có một số kiến thức nếu cứ không làm mãi rồi cũng sẽ quên, hắn không muốn mình trở nên bi đát như thế, nên thậm chí sau đó còn dùng kĩ thuật hacker đả kích mấy lập trình viên của công ti.

Hôm nay Hàn Trọng Viễn cũng làm như thế, khiến cả đám cấp dưới rên rỉ ầm ĩ. Nhưng không thể không nói, cũng vì vậy mà họ càng khâm phục Hàn Trọng Viễn hơn.

Người đến Duyên Mộng làm việc, ban đầu có rất nhiều người không phục khi Duyên Mộng nói người nghiên cứu di động Mộng Tưởng chủ yếu là Hàn Trọng Viễn.

Trong mắt họ, Hàn Trọng Viễn không lớn tuổi, lại chỉ tốt nghiệp Trung học, chẳng thấy tài giỏi gì cả. Lời ca ngợi ở bên ngoài, chưa biết chừng chỉ vì nể mặt mẹ của hắn…

https://thuviensach.vn

Nhưng mà…

“Kĩ thuật của boss lợi hại quá đi, không biết ngài ấy luyện sao mà ra được thế nữa.”

“Phải đó, tui có thúc ngựa chạy cũng không bằng boss lớn á!”

“Hình như hôm nay tâm trạng ngài ấy không tốt lắm? Làm sao thế nhỉ?”

“Mỗi tháng boss lớn đều có mấy ngày không vui như vậy!”

Bỗng nhiên hai chữ “Ha ha” thình lình xuất hiện trong nhóm chat. Đám người vốn đang nói chuyện trời đất nhìn thấy dòng tin này, nháy mắt nín lặng.

Tại sao boss lớn lại ở trong nhóm?!

https://thuviensach.vn

Sau khi dạy dỗ đám cấp dưới một phen, Hàn Trọng Viễn gọi Trần Cảnh Đường đến.

“Những người tôi bảo anh theo dõi thế nào rồi?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

Những kẻ Hàn Trọng Viễn muốn dạy dỗ trước khi sống lại, bây giờ đã bị dạy dỗ cả rồi.

Liên quan đến Mạnh Ân, bất kể là Mạnh Manh đã phẫu thuật thẩm mĩ hay Lý Văn, sau vụ bắt cóc khi xưa đều đã bị bắt, bây giờ đang ngồi bóc lịch trong tù. Tuy Hàn Trọng Viễn không dày vò chúng quá đáng, nhưng vẫn cho người để ý chúng, chắc chắn sẽ không để chúng có cơ hội gây ra chuyện gì nữa, Hàn Hành Diểu lại càng khỏi phải nói.

Còn về Lịch Tiếu Tiếu và Thiệu Hồng Cẩn…

Sau lần mây mưa của hai kẻ này trước đây, Lịch Tiếu Tiếu bị thúc ép lập gia đình, gả cho gã con trai nhà giàu mới nổi đó.

Ban đầu đúng là gã con trai nhà giàu mới nổi này hơi thích Lịch Tiếu Tiếu, nhưng sau khi chuyện của Lịch Tiếu Tiếu và Thiệu Hồng Cẩn đến tai

https://thuviensach.vn

gã, thì gã không khỏi bất mãn với Lịch Tiếu Tiếu.

Dù gì thân phận của Lịch Tiếu Tiếu cao quý nên gã cũng không làm gì Lịch Tiếu Tiếu, nhưng sẽ không khỏi cả ngày dày vò. Cho đến bây giờ, Lịch Tiếu Tiếu đã bị dạy dỗ thành M hoàn toàn.

Mà chuyện này cũng không thể thiếu công lao của Hàn Trọng Viễn. Hàn Trọng Viễn lo gã con trai nhà giàu mới nổi kia chơi SM bên ngoài rồi tự đưa mình vào tù như đời trước, sẽ khiến Lịch Tiếu Tiếu không còn người quản thúc, vì thế cố ý cho người đi cảnh cáo gã…

Đúng là gã công tử nhà giàu đó thích chơi SM thật, nhưng gã quan tâm đến an toàn của mình hơn, sau khi bị uy hiếp thì vẫn làm tổ ở nhà ra sức trên người Lịch Tiếu Tiếu. Bây giờ trước mặt mọi người, cả hai là một cặp vợ chồng tình cảm, về nhà cũng rất xứng đôi, thậm chí Lịch Tiếu Tiếu đã không còn để ý đến những chuyện khác nữa rồi.

Còn về Thiệu Hồng Cẩn…

Sau khi chuyện giữa Thiệu Hồng Cẩn và Lịch Tiếu Tiếu xảy ra, người nhà họ Thiệu đưa Thiệu Hồng Cẩn về quê, muốn rèn giũa Thiệu Hồng Cẩn một chút. Không ngờ Thiệu Hồng Cẩn ở nơi núi cao hoàng đế xa lại vẫn ra

https://thuviensach.vn

vẻ ta đây công tử quyền quý, vì thế bất cẩn dây vào mấy chuyện xui xẻo, còn bị người ta đánh…

Vậy thì cũng thôi, sau đó Thiệu Hồng Cẩn còn quen biết một cô gái sống ở quê nhưng tự lực cánh sinh, không ngừng cố gắng, sau đó cứ đòi kết hôn với đối phương…

Tất nhiên người nhà họ Thiệu không muốn Thiệu Hồng Cẩn cưới một cô gái như vậy, lập tức ầm ĩ cả lên. Ngặt nỗi Thiệu Hồng Cẩn hết sức quyết tâm, cô gái kia còn mang thai…

Hai năm nay nhà họ Thiệu vẫn náo nhiệt hết sức, Thiệu Hồng Cẩn thì vẫn sống ở chỗ thôn quê đó, chưa về thủ đô.

“Sau này anh để ý Thiệu Hồng Cẩn nhiều hơn, đừng để anh ta có cơ hội làm gì, an ninh bệnh viện thú y của Mạnh Ân cũng phải tăng cường.” Hàn Trọng Viễn lại bảo. Bây giờ công chúng đã biết mặt Mạnh Ân, nếu lại có người muốn bắt cóc Mạnh Ân… Hắn phải gia tăng hệ thống an ninh ở bệnh viện thú y của Mạnh Ân mới được.

“Hàn tổng, quan hệ của cậu với Mạnh Ân có cần che giấu hay không?” Trần Cảnh Đường hỏi, anh còn tưởng Hàn Trọng Viễn tìm mình,

https://thuviensach.vn

là muốn anh đi cảnh cáo mấy người có vẻ đã biết chuyện của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân.

Mạnh Ân lộ mặt trên mạng, thành người nổi tiếng, nếu bây giờ quan hệ giữa cậu và Hàn Trọng Viễn bị người lật tẩy…

“Anh nghĩ tôi sợ người khác biết chuyện này chắc?” Hàn Trọng Viễn hỏi ngược lại, nhìn Trần Cảnh Đường bằng vẻ mặt như nhìn kẻ ngu.

Bỗng nhiên Trần Cảnh Đường cảm thấy mình hơi ngu thật, chắc chắn là Hàn Trọng Viễn muốn tuyên bố chủ quyền rộng rãi, khiến tất cả mọi người đều biết hắn và Mạnh Ân có quan hệ rồi!

“Đáng tiếc bây giờ vẫn chưa đến lúc, Mạnh Ân cũng không muốn nói.” Hàn Trọng Viễn bảo. Hắn chưa từng cố gắng che đậy quan hệ của mình và Mạnh Ân, nhưng khi thời cơ chưa chín, cũng chẳng muốn tiết lộ để kéo về rắc rối, hoặc khiến Mạnh Ân khó chịu.

Mạnh Ân vẫn rất khiêm tốn, sau khi topic “Bác sĩ thú y đẹp trai nhất” khiến rất nhiều người follow mình, thì càng khiêm tốn hơn, hoàn toàn không định nhân dịp đang hot để làm gì cả.

https://thuviensach.vn

Cậu khiêm tốn như vậy, lại khiến độ hot trên mạng giảm đi nhiều. Nhưng dù như thế, người follow cậu vẫn rất đông.

Cũng may đây không phải là việc gì xấu, vì sau khi được rất nhiều người follow, tất cả đám mèo còn lại ở chỗ cậu đều được nhận nuôi. Cũng đúng lúc này, vụ án ngược đãi mèo cũng được phá.

Kẻ gây ra chuyện này là một người đàn ông khoảng ba mươi tuổi, gã ta vẫn luôn ăn bám, sống dựa dẫm vào bố mẹ, còn ru rú trong nhà một thời gian dài. Nghe nói có vấn đề về tinh thần, sau đó gây ra một số việc có thể nói là hết sức kinh dị…

Đối diện với tình huống như thế, Mạnh Ân không khỏi hơi thổn thức, buổi tối bèn nói chuyện với Hàn Trọng Viễn.

“Em đừng quan tâm đến đám mèo đó nữa được không?”

“Vậy em sẽ không còn chuyện gì để nói với anh nữa cả.” Mạnh Ân không kìm được bảo, cậu muốn nói chuyện với Hàn Trọng Viễn, nhưng những chuyện cậu có thể nói, đều xoay quanh công việc thực tế của mình.

https://thuviensach.vn

“Hay là nói chuyện ở trên Weibo có người gọi em là chồng?” Hàn Trọng Viễn cười lạnh một tiếng. Trước đây dưới Weibo của Mạnh Ân đều là đám người yêu thú cưng, bây giờ đã có người gọi chồng rồi!

“Không phải ở Weibo của anh còn có nhiều hơn à?” Mạnh Ân hơi cạn lời, Hàn Trọng Viễn là ông xã quốc dân đó, người duy nhất có thể sánh bằng hắn cũng chỉ có Trịnh Kỳ…

“Trước nay anh chưa từng đọc mấy cái bình luận đó, nhưng em thì đọc.” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân.

“…” Mạnh Ân hơi cạn lời.

Mắng Mạnh Ân xong, bảo Mạnh Ân đừng có chăm chăm vào Weibo của mình quá, Hàn Trọng Viễn đăng nhập vào clone của mình, sau đó bắt đầu đọc bình luận.

Bắt đầu dùng từ sau vụ bắt cóc của Mạnh Ân, clone này Hàn Trọng Viễn đã dùng rất nhiều năm rồi. Mà hai năm nay, nó còn bắt đầu nổi tiếng. Không vì chuyện gì khác, chính là vì có người tình cờ phát hiện chủ Weibo hay show tình cảm này giới tính nam, mà người yêu của hắn cũng là nam.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn show tình cảm nhiều năm như thế, show đến sến súa, tích luỹ rất nhiều status. Thế nên sau khi tài khoản Weibo của hắn bị người ta phát hiện thì lập tức hot, còn có người gọi hắn là chuyên gia ngược FA.

Mấy hôm nay chuyên gia ngược FA "Sinh Ra Vì Em" này vẫn đang trách người yêu là thương mèo mà không thương mình sau đó người bên dưới bình luận… Họ hết sức vui vẻ! Cuối cùng chủ Weibo cũng bị ngược rồi!

"Honey nhận sai với mình rồi, tối nay còn bồi thường cho mình nữa, mình nên ăn thịt kho tàu hay ăn cá hấp đây?" Hàn Trọng Viễn hớn hở đăng một status.

Dưới khu bình luận kêu gào ầm ĩ, còn có người khuyên Hàn Trọng Viễn đi ăn honey nhà hắn luôn cho rồi.

Hàn Trọng Viễn quyết định vui vẻ nghe theo đề nghị này.

Hàn Trọng Viễn vẫn không chịu dừng, lại đăng tiếp một status: "Honey lại mua quần áo cho mình rồi, rõ ràng quần áo của mình đã nhiều ơi là nhiều, cơ mà đàn ông có tiền ắt hoá xấu tính, mình vẫn nên tiêu sạch sành sanh tiền của honey thì hơn."

https://thuviensach.vn

Khu bình luận kêu gào càng kinh hơn, xem status của “Sinh Ra Vì Em”, hàng ngày honey nhà hắn giặt quần áo nấu cơm phục vụ hắn, còn mua quần áo tặng quà cho hắn, nhất định chính là người đàn ông hạng nhất!

Xét thấy Sinh Ra Vì Em đăng hình rất nhiều bộ quần áo đắt tiền, nhiều người cảm thấy chắc chắn Sinh Ra Vì Em là một 0 rất đẹp, có tính chiếm hữu rất cao, trước giờ vẫn luôn được chồng chiều chuộng.

Hàn Trọng Viễn chỉ mong tất cả mọi người cảm thấy hắn được Mạnh Ân chiều chuộng, tất nhiên sẽ chẳng thanh minh.

Chơi một lát, Hàn Trọng Viễn lại đi xem Weibo của Mạnh Ân, kết quả số người gọi Mạnh Ân là chồng ở đó ngày càng nhiều…

Hàn Trọng Viễn cũng muốn dùng clone này của mình để show tình cảm với Mạnh Ân, nói cho người khác biết Mạnh Ân là hoa đã có chậu. Nhưng nhìn các thể loại status của mình, rốt cuộc cũng không có mặt mũi.

Ban đầu hắn chỉ muốn có một tài khoản Weibo để đăng những status không thể nói cho những người kia biết, kết quả bây giờ lại thành ra thế

https://thuviensach.vn

này, sao có thể mặt dày để người khác biết cơ chứ?

May sao, vì Mạnh Ân hết sức khiêm tốn nên độ hot của cậu cũng không bằng khi trước. Vì cậu đăng Weibo hết sức nghiêm túc nên mọi người cũng ngại không gọi cậu là chồng nữa.

Khi chuyện này sắp sửa lặng lẽ lắng xuống, lại xảy ra một chuyện khác.

Hôm ấy bệnh viện thú y khá vắng vẻ, Mạnh Ân bèn dẫn theo mấy vệ sĩ đi mua đồ ăn, chẳng ngờ lúc mua đồ ăn lại gặp chuyện xui xẻo.

Mặt dây chuyền phỉ thuý của Mạnh Ân bị mất rồi.

Bên cạnh Mạnh Ân vẫn luôn có vệ sĩ đi theo, nếu bị mất ví tiền hay điện thoại thì có thể bị phát hiện ngay. Nhưng một mặt dây chuyền phỉ thuý nhỏ bé, quả thật họ không để ý thấy.

Mặt dây chuyền phỉ thuý đó có ý nghĩa rất quan trọng với Mạnh Ân, nên sau khi phát hiện bị mất, cậu đã đi tìm suốt, cuối cùng thậm chí không

https://thuviensach.vn

kìm được đăng Weibo, đăng một bức ảnh chụp mặt dây chuyền trước kia của mình.

“Hôm nay ở siêu thị XX bị mất mặt dây chuyền như trong hình, đằng sau có khắc hai chữ, nếu ai đó phát hiện trả lại thì sẽ đền đáp ba trăm nghìn.” Hàn Trọng Viễn tiêu tiền quá khủng khiếp, bây giờ toàn bộ tiền tiết kiệm của Mạnh Ân cũng chỉ có hai trăm nghìn. Nhưng mặt dây chuyền phỉ thuý này tăng giá rồi, nên cậu cũng chẳng dám ra giá ít quá.

“Đại gia có khác, mặt dây chuyền thôi mà cũng ba trăm nghìn!”

“Sao tui lại không nhặt được cơ chứ?”

“Tò mò phía sau mặt dây chuyền viết chữ gì, là Nguyên Ân phải không?”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 112: Clone

Phía sau mặt dây chuyền viết chữ gì à? Tất nhiên là viết hai chữ "Trọng Viễn" rồi!

Nghĩ đến đây, Mạnh Ân không kìm được hơi sốt ruột.

Nếu bị người khác biết quan hệ giữa mình và Hàn Trọng Viễn, nhất định sẽ gây ảnh hưởng xấu đến Hàn Trọng Viễn.

Mạnh Ân không muốn gây phiền phức cho Hàn Trọng Viễn, nhưng bây giờ…

Tất nhiên, có lẽ cậu cả nghĩ rồi. Hai chữ "Trọng Viễn" ấy không chỉ có nghĩa là Hàn Trọng Viễn, dù cho có người nhặt được mặt dây chuyền của cậu, chắc cũng chẳng đến nỗi liên tưởng linh tinh.

Nghĩ thế, Mạnh Ân thả lỏng hơn rất nhiều, nhưng mấy ngày trôi qua mà mặt dây chuyền của cậu vẫn mất tăm.

https://thuviensach.vn

Đeo lâu ngày, Mạnh Ân đã có tình cảm với mặt dây chuyền đó. Bây giờ trên cổ không có gì cả, lúc nào đưa tay lên chạm vào cũng thấy trống không, cậu cảm thấy rất không quen.

“Lần sau anh mua cái tốt hơn cho em.” Hàn Trọng Viễn an ủi.

“Không cần đâu, thật ra em là đàn ông, cũng không cần đeo trang sức gì cả.” Mạnh Ân nói, tuy nói vậy nhưng rõ ràng vẫn buồn, thậm chí ngay cả lúc nấu cơm cũng chẳng còn hào hứng.

Hàn Trọng Viễn đăng nhập vào clone, không kìm được than vãn: “Honey nhà mình mất đồ, mấy hôm nay tâm trạng không vui, tâm trạng mình cũng không vui…”

Bên dưới lập tức có bình luận, cái tên cuồng ngược FA nhà anh đủ rồi đó, chuyện bé tí như mất đồ tâm trạng không vui mà cũng lấy ra show được, đúng là đáng ghét!

Nhưng mà họ cũng tự ngược đãi mình thật đó, lại thích follow một Weibo như thế…

https://thuviensach.vn

Vậy cũng hết cách mà, thời buổi này tỉ lệ ly hôn giữa nam và nữ cao như thế, càng đừng nói đến hai người đàn ông. Sinh Ra Vì Em và honey nhà hắn có thể bên nhau lâu như thế, tuy họ chỉ là người xem, nhưng cũng cảm thấy vui thay cho hai người.

Hàn Trọng Viễn đọc bình luận một lượt, nhất thời tâm trạng tốt lên, vì thế tắt Weibo đi tìm Mạnh Ân đòi bồi thường.

Mà lúc này, ngay tại Weibo của hắn, bỗng nhiên có người nhắc đến: "Mấy hôm trước bác sĩ thú y Tiểu Ân Ân mình follow tâm trạng cũng không vui vì làm mất mặt dây chuyền, còn cả hồi trước, vì vụ án ngược đãi mèo mà Tiểu Ân Ân vẫn chăm sóc cho lũ mèo con… Mọi người xem liệu honey nhà chủ Weibo có phải là Tiểu Ân Ân không?"

Có một số fan đúng là mắt tinh như cú vọ, họ phát hiện điều này, lại so sánh một cách cẩn thận hai Weibo của "Bác sĩ thú y Nguyên Ân" và "Sinh Ra Vì Em", càng phát hiện nhiều việc có liên quan đến nhau hơn.

Hai người này, nhìn giống một đôi lắm! Hơn nữa những status thời kì đầu của Bác sĩ thú y Nguyên Ân, hầu như "Sinh Ra Vì Em" đều like hết. Status bây giờ càng khỏi phải nói, like và bình luận đủ cả. Chỉ là "Sinh Ra

https://thuviensach.vn

Vì Em” rất kín đáo, bình luận cũng hết sức đơn giản, thế nên từ bấy lâu nay chưa từng có ai để ý đến hắn.

Mấy fan của Sinh Ra Vì Em đều share Weibo của Sinh Ra Vì Em, sau đó @Mạnh Ân, hỏi Mạnh Ân có phải là honey nhà hắn không.

Hôm sau Mạnh Ân mới phát hiện ra chuyện này. Ban đầu cậu hơi không vui, dẫu sao cậu không muốn bị gán ghép với người khác. Nhưng sau đó cẩn thật lướt Weibo của Sinh Ra Vì Em…

Người này chính là Hàn Trọng Viễn nhỉ? Mấy bức ảnh đăng trên Weibo này, đều hết sức quen thuộc với cậu.

Chỉ là, cậu không biết Hàn Trọng Viễn còn có sở thích này đó!

Nhìn bên dưới mấy status của Hàn Trọng Viễn còn có người gọi hắn là yêu tinh nhỏ mê hoặc người khác, có người còn chân thành khuyên Hàn Trọng Viễn phải cố gắng lên, đừng có ham ăn lười làm, quả thật Mạnh Ân có phần dở khóc dở cười. Nhưng không thể không nói, lòng cậu cũng ngọt ngào hết sức, ngay cả chuyện làm mất mặt dây chuyền, cũng không còn khó chịu như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Mặt dây chuyền mất thì mất, chỉ cần Hàn Trọng Viễn ở bên cậu là được, phải không nào?

Lướt đến status đầu tiên mà Hàn Trọng Viễn viết, Mạnh Ân chợt trào dâng cảm giác xúc động. Vì thân phận của Hàn Trọng Viễn, vì lo sẽ gây phiền phức cho Hàn Trọng Viễn nên từ trước đến nay cậu vẫn chẳng dám nói cho người khác biết mình có người yêu, mà bây giờ…

Hàn Trọng Viễn dùng nick phụ, cậu cũng chẳng cần giấu giấu giếm giếm nữa, phải không nào?

Ngẫm nghĩ một lát, Mạnh Ân share status của Hàn Trọng Viễn, sau đó viết một câu: “Tâm trạng mình đã tốt hơn rồi.”

Trước đây Hàn Trọng Viễn nhiều lần tức giận vì cậu mải chơi Weibo, hoặc là ở Weibo của cậu có mấy người bình luận khá nhiệt tình, có lẽ sau này sẽ không tức giận nữa đâu nhỉ?

Mạnh Ân nhìn status kia, lại xem những status trước đây của Hàn Trọng Viễn, trong lòng ngọt ơi là ngọt.

https://thuviensach.vn

Nếu Hàn Trọng Viễn đã đặt cậu trong lòng, sau này cậu cũng có thể bạo gan hơn, còn về cái nhìn của người khác… Năm đó sau khi Mạnh Manh vạch trần tất cả mọi chuyện trước mặt học sinh toàn trường, cậu cũng không để ý đến cái nhìn của người khác nữa.

Hơn nữa người nào chấp nhận được thì sau khi biết vẫn sẽ chấp nhận cậu, còn những người không chấp nhận được… Ban đầu Tôn Minh Đạt thân với cậu như thế, không phải cuối cùng vẫn mỗi người một ngả hay sao?

Điều đáng tiếc duy nhất, chính là có thể sẽ ảnh hưởng đến việc kinh doanh của bệnh viện thú y… Nhưng nghĩ đến sau này có lẽ Hàn Trọng Viễn sẽ rất vui, lại nhớ đến mấy status trong Weibo của Hàn Trọng Viễn nghĩ rằng mình lạnh nhạt với hắn, cậu cảm thấy đáng giá lắm.

Hơn nữa, tính hướng và trình độ y khoa của cậu không liên quan đến nhau, có lẽ người khác sẽ không để ý lắm đâu nhỉ?

***

Hàn Trọng Viễn bận rộn hết sức, ban ngày không lên Weibo, đến tối vừa đăng nhập, mới phát hiện Weibo đã bùng nổ – clone mà trước giờ hắn vẫn luôn che giấu đã bị Mạnh Ân biết rồi!

https://thuviensach.vn

Tuy trước đây Hàn Trọng Viễn ngại cho Mạnh Ân biết việc này, nhưng bây giờ nếu Mạnh Ân đã biết thì hắn cũng chẳng giấu giếm nữa, trực tiếp show tình cảm một cách thoải mái: “Tâm trạng của honey tốt hơn rồi, tâm trạng mình cũng tốt.”

Xong xuôi, hắn còn tuyên bố chủ quyền: “Sau này không cho phép người khác gọi honey @Bác sĩ thú y Nguyên Ân nhà mình là chồng nữa, đây là của mình!”

“Anh cũng là của em.” Mạnh Ân share Weibo.

Tức khắc tâm trạng Hàn Trọng Viễn trở nên cực kì tốt, muốn nhảy cẫng lên đến nơi.

Trước khi Mạnh Ân share Weibo của Hàn Trọng Viễn, có rất nhiều người để lại bình luận ở Weibo của Mạnh Ân, hỏi Mạnh Ân có thật là nửa kia của Sinh Ra Vì Em hay không. Bây giờ hai người lại giao lưu như thế, chuyện này coi như đã có câu trả lời.

https://thuviensach.vn

Không phải tất cả mọi người đều có thể chấp nhận được chuyện đàn ông thích đàn ông, trong nháy mắt fan của Mạnh Ân ít đi rất nhiều. Nhưng cùng lúc ấy, lại có một ít fan mới follow họ.

Mạnh Ân cũng không để ý đến những chuyện này, bây giờ cậu đã không còn quan tâm đến mặt dây chuyền nữa, mà rất vui vẻ giao lưu với Hàn Trọng Viễn.

“Không ngờ Tiểu Ân Ân lúc nào cũng nghiêm túc cũng sẽ show tình cảm với người khác!”

“Tui đi xem Weibo của Sinh Ra Vì Em, Tiểu Ân Ân đối xử với hắn tốt quá đi mất, có tiền có sắc lại còn chiều vợ, Tiểu Ân Ân em vẫn muốn gọi anh là chồng!”

“Tiểu Ân Ân ơi, yêu tinh nhỏ nhà bạn gọi bạn về ăn cơm kìa!”

“Mấy năm vẫn như ban đầu, Tiểu Ân Ân và yêu tinh nhỏ nhà bạn khiến mình lại tin vào tình yêu rồi, nhất định các bạn phải hạnh phúc đấy nhé!”

https://thuviensach.vn

…

Tuy không thiếu những bình luận cảm thấy Mạnh Ân ghê tởm, nhưng vẫn có rất nhiều người vào chúc phúc. Mạnh Ân đọc hết những bình luận này, lòng thấy ngọt ngào hết sức.

Hàn Trọng Viễn cũng cực kì hài lòng.

Thật ra trước đây Hàn Trọng Viễn không hay đăng nhập vào clone này lắm. Lúc mới tạo tài khoản, thậm chí mấy ngày mới lên một lần. Cho đến bây giờ đã qua hai năm, tin tức trên Weibo ngày càng nhiều, hắn đọc tin tức bằng nick chính không tiện, mới hay lên nick phụ.

Nhưng dù như vậy, hắn cũng không quan tâm đến nick phụ này lắm, cho đến bây giờ có thể lên nick phụ để show tình cảm.

“Hôm nay honey nhà mình làm canh vịt! @Bác sĩ thú y Nguyên Ân”

“Hôm nay honey nhà mình tặng mình một cái cà vạt rất đẹp! @Bác sĩ thú y Nguyên Ân”

https://thuviensach.vn

“Nhà cửa bẩn quá, hôm nay honey tổng vệ sinh! @Bác sĩ thú y Nguyên Ân”

…

Bình luận bên dưới đều cảm thấy chịu hết nổi: “Trước chỉ biết chủ Weibo là tên cuồng ngược FA, không ngờ chủ Weibo còn có thể cuồng đến mức này!

“Chủ Weibo có giỏi thì đăng ảnh lên đi! Tui xem Weibo của bạn, mới chỉ thấy tay của Tiểu Ân Ân, sao bạn mặt dày thế?”

“Muốn cầm đuốc ra đốt quá đê…”

“Tiểu Ân Ân có vẻ nấu ăn rất giỏi, Tiểu Ân Ân nuôi bạn mà bạn chả làm gì cả, không sợ bị cậu ấy bỏ à?”

“Sau đó Tiểu Ân Ân sẽ là của tui!”

https://thuviensach.vn

…

Xem Weibo của Hàn Trọng Viễn, hầu như tất cả mọi thứ của hắn đều được honey nhà hắn mua cho, hắn thì chưa bao giờ nhắc đến công việc của mình, thế nên có rất nhiều người cho rằng hắn chính là một tên mặt trắng…

Phát hiện điều này, Mạnh Ân không kìm được buồn cười, càng quyết chí phải nuôi Hàn Trọng Viễn thật tốt.

Nhưng đúng lúc này, có người lại thấy ngứa mắt.

“Có một bác sĩ thú y PR cũng đừng quá đáng quá, trước thì làm cái gì mà bác sĩ thú y đẹp trai nhất, rồi lại treo tiền thưởng cho mặt dây chuyền, sau thì tung hint, muốn nổi cũng không phải cứ thế mà nổi được đâu.” Có một tài khoản tích V đăng một status như vậy, rồi sau, lần lượt lại có rất nhiều người không ưa Mạnh Ân đăng status.

“Ban đầu vì vụ án ngược đãi mèo mà follow một bác sĩ thú y, còn tưởng đó là một người sống thật không câu like hiếm thấy trên mạng, không ngờ lại tung hint.”

https://thuviensach.vn

“PR cũng thái quá rồi đó? Chỉ là một bác sĩ thú y cứu được mấy con mèo, còn nặn ra cái mác bác sĩ thú y đẹp trai nhất, có biết xấu hổ hay không?”

“Hai thằng đực rựa, ghét chết đi được!”

…

Đánh giá của những kẻ này, ban đầu Mạnh Ân vốn không hề hay biết. Thật ra cậu rất bận, sống tốt phần mình đã không rảnh để quan tâm đến người khác rồi, nhưng không ngăn được có một số người sẽ tag cậu.

Với chuyện lần này Mạnh Ân không lời chống đỡ, sau đó cũng chẳng thèm đáp trả luôn.

Cậu dùng cách ứng phó giống với hồi danh hiệu “Bác sĩ thú y đẹp trai nhất” được gán cho mình, không trả lời cũng chả tranh cãi, nhưng Hàn Trọng Viễn thì lại ngang ngược mà đăng một status: “Có biết tại sao một số người lại sống rất thọ không? Bởi vì họ không xen vào việc của người khác!”

https://thuviensach.vn

“Anh không sợ làm mất lòng người khác à?” Mạnh Ân hơi bất đắc dĩ.

“Sao phải sợ? Cái tin lá cải như thế, chẳng bao lâu là hết hot, em tưởng bây giờ có nhiều người rảnh quan tâm đến cuộc sống của người khác lắm chắc?” Hàn Trọng Viễn vốn không để tâm, bây giờ tin tức trên mạng nhiều như thế, e rằng chẳng đến hai ngày đã không còn ai quan tâm tới họ nữa. Họ có thời gian đi lo lắng chuyện này, chẳng bằng làm chuyện yêu đương, sau đó tiếp tục show tình cảm còn hơn!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 113: Cố Tình

Hàn Trọng Viễn nghĩ không sai, rất nhanh đã không có người quan tâm đến chuyện của Mạnh Ân và hắn nữa.

Họ chưa bao giờ đăng ảnh tự sướng, bệnh viện thú y Nguyên Ân đã được quảng cáo từ lâu, chẳng có bất cứ cảm giác mới mẻ nào. Cho dù ban đầu người khác không ưa họ mà lên tiếng đả kích hoặc chửi mắng, thì theo thời gian cũng chẳng rảnh so đo với họ nữa.

Đến sau này, fan của cả hai chỉ còn lại những người thích họ thực sự. Hầu hết bình luận họ đọc được hàng ngày, đều thân thiện hết sức.

Hàn Trọng Viễn rất hài lòng về điều này, tất nhiên cũng có chỗ không vui. Chẳng hạn như hắn đã tuyên bố chủ quyền trên mạng rồi, thế mà vẫn có người đòi hắn nhường Mạnh Ân… May mà hắn phân rõ đâu là thế giới thật và ảo, mới không chém chết những người đó.

Khi nào hắn có thể quang minh chính đại cho người khác biết Mạnh Ân là của hắn thì tốt… Hàn Trọng Viễn gõ ngón tay lên mặt bàn, sau đó để di động sang một bên, bắt đầu làm việc.

https://thuviensach.vn

***

Chiều hôm ấy, Hàn Trọng Viễn gặp Trịnh Kỳ, bàn chuyện thanh toán qua điện thoại di động.

Trước giờ lượng tiêu thụ của Duyên Mộng vẫn rất khủng khiếp, hợp tác với công ti của Trịnh Kỳ cũng chặt chẽ, đôi bên cùng nhau nghiên cứu ra rất nhiều app hữu dụng. Mà lần này, Hàn Trọng Viễn muốn đặt chân vào lĩnh vực thanh toán qua điện thoại di động.

Ra ngoài mua đồ không cần mang ví, chỉ cần quẹt điện thoại di động, tiện lợi biết bao?

Đời trước Hàn Trọng Viễn không am hiểu về lĩnh vực này cho lắm, nhưng cũng biết nó rất có thị trường. Mà di động Duyên Mộng, bất kể là tính tiện lợi hay an toàn thì hắn đều hi vọng có thể nâng cao.

“Cậu nhiều ý tưởng thế!” Trịnh Kỳ không kìm được cảm thán, đồng thời hết sức ủng hộ, hai người trao đổi một lúc thì bàn bạc xong hết những việc cần làm.

https://thuviensach.vn

“Năm đó cậu nói mua sắm online và bất động sản sẽ hot, quả nhiên bây giờ kiếm được rất nhiều tiền, cậu không đầu tư có thấy hối hận không?” Bỗng nhiên Trịnh Kỳ hỏi.

“Tôi không có nhiều thời gian như thế.” Hàn Trọng Viễn nhìn Trịnh Kỳ một cái, hơn nữa không phải smartphone cũng kiếm được rất nhiều tiền à?

“Cũng đúng, trước giờ lúc nào cậu cũng tỉnh táo… Cơ mà bây giờ trên mạng cậu với Mạnh Ân hot như thế, không sợ có ngày bị vạch trần à?” Trịnh Kỳ lại hỏi.

“Chưa biết chừng sẽ có ngày, tôi cố tình tự vạch trần ấy chứ.” Hàn Trọng Viễn chợt bảo, nếu hắn không muốn vạch trần, thì chắc chắn sẽ không bị vạch trần.

Hắn dùng nick phụ, còn cố tình đăng rất nhiều status liên quan đến Mạnh Ân, thậm chí còn khiến người khác rất dễ liên tưởng đến Bác sĩ thú y Nguyên Ân. Thoạt nhìn những thứ này đều là vô ý, nhưng ai dám bảo không phải là cố tình cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, hắn cũng không cần phải nói ra, Mạnh Ân rất thích những status mà hắn đăng hồi trước.

Trịnh Kỳ ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn, lát sau mới nói: “Tôi phục cậu lắm đó.”

“Cảm ơn.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Lúc rời khỏi văn phòng Hàn Trọng Viễn, dường như Trịnh Kỳ hơi suy tư.

Y biết, sớm muộn cũng có ngày Hàn Trọng Viễn come out, mà điều này thì y lại chưa từng nghĩ đến, vì y lo người khác sẽ thấy mình ghê tởm, thấy mình là giống loài khác.

Y có thể lựa chọn cuộc sống mình mong muốn, nhưng không hề muốn bị người khác quy chụp hay nói xấu…

Y và Đàm Phi Dược đã ở bên nhau rất lâu rồi, nhưng chưa bao giờ để lộ bất cứ đầu mối gì trước mặt người khác. Thậm chí ngay cả nhà cũng mua

https://thuviensach.vn

hai căn sát vách rồi mới sửa lại cho thông nhau, đôi lúc nghĩ lại cũng thấy mệt mỏi lắm.

Sau khi về nhà, Trịnh Kỳ vào xem Weibo của Mạnh Ân và clone của Hàn Trọng Viễn, nhất là những status hết sức sến súa của Hàn Trọng Viễn trước đây, chợt nhiên cảm thấy buồn bực.

Trên Weibo, y show ăn show mặc show ảnh tự sướng, cái gì cũng show, nhưng lại không thể show người yêu của mình… Lại đi xem Weibo của Đàm Phi Dược, cũng thuộc dạng nghiêm túc, trước giờ chưa từng nhắc đến nửa kia, có người hỏi về cuộc sống hôn nhân cũng chỉ nói mình bận rộn sự nghiệp.

Bỗng nhiên Trịnh Kỳ hơi ghen tị.

Thật ra Mạnh Ân không phải là người thích nói chuyện của mình trên mạng, chuyện bệnh viện thú y Nguyên Ân trước đây rất ít dây dưa vào mình. Nhưng gần đây thi thoảng lại đăng status hàng ngày, tất nhiên cũng rất ít.

Hôm nay Mạnh Ân cảm thấy món ăn mình nấu trông khá đẹp mắt, đăng ảnh món ăn lên: “Salad rong biển, thịt xào cà rốt củ mài diếp, thịt gà trắng và canh cà chua @Sinh Ra Vì Em mau đến ăn nào!”

https://thuviensach.vn

“Tiểu Ân Ân đảm đang quá đi!”

“Nhìn ngon ghê đó, tui mà cũng có ông chồng biết nấu cơm thì tốt quá!”

“Sát thủ nhà bếp lướt qua~”

“Tiểu Sinh Sinh có lộc ăn ghê!”

…

Thấy nhiều người khen tài nấu ăn của mình, Mạnh Ân không kìm được bật cười. Cậu đã từng là thảm hoạ nhà bếp, nếu không phải luyện tập nhiều, cũng không thể nấu được món ăn đủ sắc hương vị như hiện tại.

“Anh đến rồi đây.” Hàn Trọng Viễn từ cầu thang ẩn ở phía sau đi tới tầng cao nhất của bệnh viện thú y, cười bảo.

https://thuviensach.vn

Ba món một canh, vừa đủ cho hai người đàn ông ăn. Ăn xong Mạnh Ân dọn dẹp, Hàn Trọng Viễn thì tranh thủ thời gian ngủ trưa nửa tiếng.

Cùng lúc ấy, vì Đàm Phi Dược quá mức bận rộn, cả hai lại ở công ti khác nhau nên Trịnh Kỳ chỉ có thể đặt thức ăn từ một nhà hàng lớn, tâm tình không khỏi ảo não.

Ngẫm nghĩ một lát, Trịnh Kỳ share status của Mạnh Ân: “Dám khoe đồ ăn, có giỏi thì mời tôi ăn cơm đi!”

Y và Đàm Phi Dược thèm ăn đồ Mạnh Ân nấu đã lâu lắm rồi, kết quả ngay cả một miếng cũng chưa được nếm.

Trịnh Kỳ cũng từng share mấy status của Mạnh Ân, nhưng vì Hàn Trọng Viễn đã cảnh cáo, nên lúc share y cũng không viết thêm gì. Vì thế các fan vẫn tưởng y chỉ là một người thích thú cưng, cảm thấy hứng thú với bệnh viện thú y Nguyên Ân. Lại không ngờ khi Bác sĩ thú y Nguyên Ân đã được xác nhận là gay, y lại tỏ ra thân thiết như thế.

Bấy giờ, còn có người nhớ lại status “Tiểu Ân Ân” từng bị Trịnh Kỳ xoá trong vòng ba nốt nhạc trước kia.

https://thuviensach.vn

Chuyện này đã từ mấy năm trước rồi, hầu hết mọi người đã quên, nhưng vẫn còn người nhớ, thậm chí có người còn chụp ảnh màn hình nữa…

“Hồi xưa lúc đọc được status thì đang mải buôn chuyện với người khác, nghe nói Trịnh Kỳ xoá đi rất nhanh, mà trang web nhà mình vẫn chưa refresh nên chụp màn hình lưu lại, không ngờ bây giờ vẫn còn!” Có người đăng một status như vậy, bức ảnh đăng kèm, chính là Trịnh Kỳ share status của Mạnh Ân, kèm lời chức mừng bệnh viện thú y của “Tiểu Ân Ân” khai trương.

Đúng lúc này, có trang tin tức đưa tin: “Trịnh Kỳ quan hệ thân thiết với hotboy đã come out, dân mạng nghi ngờ tính hướng của Trịnh Kỳ”.

Trịnh Kỳ vốn là một người rất được chú ý, lúc nào truyền thông cũng săm soi y, bấy giờ cũng ùn ùn kéo tới. Trên Weibo càng lúc càng có nhiều người hỏi Trịnh Kỳ về tính hướng của y, hỏi y có cong thật hay không.

Trịnh Kỳ hoàn toàn không thèm để ý, chỉ đăng một bức ảnh tự sướng: “Mấy hôm trước đọc comment, phát hiện rất nhiều bạn gọi mình là chồng có giới tính nam.”

Y đăng một status như vậy, vừa không thừa nhận cũng chả phủ nhận. Nhưng không thể nghi ngờ, hầu hết mọi người đều cảm thấy y đang bày tỏ

https://thuviensach.vn

mình không phải gay, dẫu sao phần lớn những người gọi y là chồng kia cũng chẳng phải gay.

Tất nhiên, cũng có người cảm thấy y là gay, họ âm thầm xem lại Weibo của Trịnh Kỳ, sau đó phát hiện dường như giao lưu với Đàm Phi Dược ngày càng nhiều…

Tuy hai người đều độc thân, nhưng phong cách chênh lệch quá lớn, không có ai liên tưởng ra cảnh họ ở bên nhau cả, chỉ cảm thấy họ là bạn tốt.

Trịnh Kỳ: "…"

Trịnh Kỳ hơi đắng lòng, nhưng đắng thì đắng, y cũng không có ý định chủ động come out. Dù gì nếu khiến người khác ghét, chưa biết chừng công ti cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Chờ thêm mấy năm nữa đã. Bây giờ theo sự phát triển của internet, quan niệm của mọi người đã ngày càng thoáng. Chờ thêm mấy năm, có lẽ sẽ không còn ai để ý đến tính hướng của y nữa.

https://thuviensach.vn

Cũng đúng lúc này, bỗng nhiên Trịnh Tu Bình bố của Trịnh Kỳ đến thành phố H tìm y.

Sau khi ly hôn với vợ, sản nghiệp của Trịnh Tu Bình thu hẹp, hai năm nay kinh doanh bất động sản ở Cảng thành lại không bằng lúc trước, cuối cùng ông ta chỉ đành dựa vào đầu tư bất động sản ở mấy khu vực ngoài Cảng thành mà kiếm ít tiền.

Nếu chỉ như thế thì có lẽ ông ta đã thoả mãn lắm rồi, dù sao ông ta vẫn kiếm được rất nhiều. Nhưng nhìn thành tựu của Trịnh Kỳ, lại nhìn lại bản thân, ông ta luôn cảm thấy trong lòng không thoải mái. Nhất là khi người khác lời ra tiếng vào tiếc nuối giùm ông ta, cảm thấy ông ta chịu thiệt to vì ly hôn với vợ.

Một người con trai xuất sắc như Trịnh Kỳ, ông ta lại từ bỏ… Trịnh Tu Bình cũng hết sức hối hận về việc này.

Nếu Trịnh Kỳ vẫn là con trai của ông ta, sản nghiệp của ông ta cộng thêm sản nghiệp của Trịnh Kỳ, e rằng hai người có thể đè bẹp rất nhiều gia tộc lớn ở Cảng thành. Bây giờ thì sao? Vì ly hôn vợ mà ông ta thương tổn gân cốt, không chỉ không thăng tiến mà còn thụt lùi.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Trịnh Tu Bình, tuy ông ta không phải với vợ, nhưng không hề có lỗi với con trai. Lúc ly hôn cũng nhân nhượng hết sức, chẳng có lí nào Trịnh Kỳ lại không nhận người bố như ông ta, nên ông ta đến tìm Trịnh Kỳ một cách thoải mái.

Đúng là Trịnh Kỳ vẫn nhận Trịnh Tu Bình, dù sao Trịnh Tu Bình cũng là bố của y, điều này là không thể chối cãi. Nhưng các đề nghị của Trịnh Tu Bình, y đều từ chối hết.

Chia tay bố mình trong không vui, Trịnh Kỳ lái xe bâng quơ một vòng, chẳng bao lâu đã đi đến gần khu nghiên cứu Duyên Mộng. Nhớ đến bệnh viện thú y của Mạnh Ân đã mấy ngày mình chưa đi thăm, lập tức lái xe đi vào.

“Anh có việc gì không?” Mạnh Ân đeo khẩu trang, lúc nhìn thấy Trịnh Kỳ thì hơi ngạc nhiên.

“Bố tôi tìm đến, bảo tôi tìm người mang thai hộ.” Trịnh Kỳ nói. Trịnh Tu Bình mang dáng vẻ quan ngồi trên cao, nói là chỉ cần y đồng ý tìm người mang thai hộ thì sẽ cho y quay về nhà họ Trịnh, sau đó tất cả tài sản nhà họ Trịnh cũng cho y thừa kế… Làm như y ham mấy thứ kia lắm không bằng!

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân thấy vẻ mỉa mai trong mắt Trịnh Kỳ, mỉm cười: “Không phải anh bảo là không thèm để ý à? Cần gì phải giận? Mai sau nếu ông ấy già rồi không có ai chăm sóc, anh có thể chăm sóc phụng dưỡng ông ấy, chuyện khác thì đừng nghĩ nhiều.”

Mạnh Ân cảm thấy Trịnh Kỳ rất giống mình, cậu đã từng nghĩ xem phải đối xử với Mạnh Kiếm Kim thế nào. Khi ấy đã nghĩ, nếu Mạnh Kiến Kim già rồi không có ai chăm sóc, cậu sẽ thuê hộ lý về chăm sóc Mạnh Kiến Kim, gửi tiền sinh hoạt về là được. Những chuyện khác thì tránh, thậm chí cậu cũng từng nghĩ là không đi gặp bố của mình nữa.

Bố của cậu, thật sự không cần cậu… Tất nhiên, bất kể thế nào thì trước đây bố của Trịnh Kỳ vẫn đối xử với y rất tốt, tốt hơn Mạnh Kiến Kim nhiều.

“Ông già mua bảo hiểm mấy triệu lận, còn cần tôi phải dưỡng lão chắc? Hơn nữa bây giờ ông ấy còn có thêm cô con gái rượu nữa mà.” Trịnh Kỳ cười, không băn khoăn chuyện này nữa.

Cứ như thế, Trịnh Kỳ ở lại đi dạo trong bệnh viện thú y của Mạnh Ân, còn gặp chú chó ta Cơm Cơm mà Mạnh Ân nuôi ở bệnh viện.

https://thuviensach.vn

Cơm Cơm quen Trịnh Kỳ, thậm chí lúc bị Hàn Trọng Viễn xua đuổi còn được Trịnh Kỳ mang về nhà, bây giờ gặp Trịnh Kỳ thì nhào vào cọ chân Trịnh Kỳ hết sức vui mừng. Sau khi Trịnh Kỳ ném đĩa đồ chơi đi, nó còn xun xa xun xoe nhặt về giúp Trịnh Kỳ.

"Cơm Cơm! Mày thông minh quá!" Trịnh Kỳ khen.

Có người đi đến bệnh viện thú y, Trịnh Kỳ vẻ ngoài xuất sắc như thế tất nhiên trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người. Chờ sau khi thấy rõ gương mặt của y…

Dường như Trịnh Kỳ chỉ mong người khác nhận ra, còn nhếch miệng cười với những người đó một tiếng.

"Trịnh Kỳ hiện đang ở bệnh viện thú y Nguyên Ân!"

"Hình như Trịnh Kỳ và Bác sĩ thú y Nguyên Ân rất thân thiết."

"Trịnh Kỳ đến thăm bệnh viện thú y, chơi cùng thú cưng."

https://thuviensach.vn

…

Nhất thời, truyền thông chẳng còn để ý đến Trịnh Tu Bình mà chuyển sang Bác sĩ thú y Nguyên Ân. Đáng tiếc một bệnh viện thú y nhỏ như thế mà lại quản lí hết sức nghiêm ngặt, Mạnh Ân còn hầu như không tiếp khách, ngay cả người ôm thú cưng đến khám cũng không gặp, vậy nên truyền thông chẳng biết phải ra tay từ đâu.

Sau đó, mặt dây chuyền của Mạnh Ân được tìm thấy – có một người cố ý @Bác sĩ thú y Nguyên Ân trên mạng, nói là nhặt được mặt dây chuyền của cậu. Nếu Mạnh Ân cho một triệu, thì sẽ trả mặt dây chuyền lại cho cậu.

Một triệu? Đây không phải là cướp à? Để giữ thể diện cho Hàn Trọng Viễn nên Mạnh Ân toàn mua quần áo hàng hiệu cho hắn, tiền gửi ngân hàng trong tay chưa tới ba trăm nghìn – dù bệnh viện thú y của cậu không cần trả tiền thuê, lợi nhuận hàng tháng cũng không đến mức khổng lồ.

Mạnh Ân đã từng hỏi người khác giá của mặt dây chuyền đó. Tuy bây giờ phỉ thuý tăng giá, nhưng để trong cửa hàng bày bán thì kiểu gì cũng không vượt quá năm trăm nghìn. Hàn Trọng Viễn khắc chữ rất sâu, còn khiến nó bị mất giá nữa, về cơ bản ba trăm nghìn đã là cao lắm rồi.

Nếu đã vậy thì dựa vào đâu mà cậu phải tốn một triệu để mua?

https://thuviensach.vn

Mạnh Ân đưa tay chạm lên cổ mình. Tuy cậu từng nói không muốn đeo trang sức, nhưng mấy hôm trước Hàn Trọng Viễn vẫn mua một chiếc vòng Quan Âm phỉ thuý cho cậu, cũng khắc chữ như cũ.

Hàn Trọng Viễn không chịu nói giá của mặt dây chuyền này, nhưng cậu biết nó đắt hơn cái trước rất nhiều. Nếu đã vậy thì cậu cần gì phải tốn khoản tiền lớn mua lại miếng Quan Âm phỉ thuý đó nữa?

Mạnh Ân từ chối, gửi tin nhắn trả lời là ba trăm nghìn thì sẽ mua – cậu tin bây giờ người này tìm cậu, có lẽ là thật lòng muốn bán cho cậu.

Đúng là người kia thật lòng muốn bán cho Mạnh Ân. Ban đầu khi nhặt được mặt dây chuyền này cậu ta vẫn giấu giếm, sau đó nghe nói Mạnh Ân treo giải thưởng ba trăm nghìn thì càng không muốn trả lại, muốn bán được khoản tiền cao hơn. Kết quả đi tìm mấy chủ cửa hàng trang sức, vì mặt dây chuyền này không có hoá đơn, kèm theo đằng sau khắc chữ mà họ toàn ép giá, căn bản không bán được đến ba trăm nghìn. Thậm chí còn có người lừa cậu ta là mấy nghìn mấy trăm tệ thì sẽ mua…

Cậu ta hết cách, mới đi tìm Mạnh Ân.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 114: Trùng Tên

Người nhặt được mặt dây chuyền của Mạnh Ân là một cậu chàng tên Nguỵ Chu Tiến, hay nói đúng hơn không phải cậu ta nhặt được, mà người nhặt được mặt dây chuyền là bà nội của Nguỵ Chu Tiến.

Bà nội của Nguỵ Chu Tiến đi siêu thị mua thức ăn, bỗng nhiên nhìn thấy trên mặt đất có một mặt dây chuyền dây đỏ, bèn cất vào túi vội vàng cầm đến cho cháu mình. Ngày nào Nguỵ Chu Tiến cũng lên mạng, tất nhiên cũng biết chuyện Mạnh Ân treo giải một khoản tiền lớn cho ai nhặt được mặt dây chuyền.

Chỉ là dạo trước đã bỏ nhiều công sức vào mặt dây chuyền này như thế, giờ chỉ lấy được ba trăm nghìn từ chỗ Mạnh Ân, không phải là ngu lắm à? Bán mặt dây chuyền này với giá ba trăm nghìn cho Mạnh Ân, Nguỵ Chu Tiến không vui, nên lại gửi một tin nhắn cho cậu: “Ít nhất tám trăm nghìn, không thì không bán nữa!”

Trên mạng đã nói rồi, Mạnh Ân là con nhà giàu, quần áo cậu mua cho người yêu toàn là mấy chục nhìn một bộ, chả lẽ còn tiếc tám trăm nhìn mua mặt dây chuyền về chắc?

https://thuviensach.vn

Kể từ khi biết trong tay mình có mặt dây chuyền rất đắt giá này, Nguỵ Chu Tiến đã nghĩ đến rất nhiều thứ phải mua sau khi nhận được tiền, ba trăm nghìn sao mà đủ? Mua một chiếc xe cũng không được… Thật ra tám trăm nghìn cũng còn ít lắm, cậu ta muốn mua sắm thoả thích cũng không được, càng đừng nói đến mua nhà.

Tám trăm nghìn? Mạnh Ân bắt đầu không muốn đếm xỉa tới tin nhắn của người này nữa, nhưng cậu thật sự rất muốn lấy lại mặt dây chuyền đó… “Ba trăm nghìn, cậu đồng ý thì tôi mua, không thì thôi. Cậu còn hét giá nữa, cẩn thận tôi báo cảnh sát đó.”

Nguỵ Chu Tiến vốn lo Mạnh Ân tìm được mình nên vẫn cố ý đi tiệm net để lên mạng, bây giờ thấy tin nhắn trả lời của Mạnh Ân, càng cảm thấy Mạnh Ân chẳng phải hạng hiền lành gì, lại hơi lo lắng.

Nếu Mạnh Ân báo cảnh sát thật, cảnh sát sẽ không lấy lại mặt dây chuyền này đấy chứ? Biết đâu lại bị con nhà giàu mua chuộc sau đó vu hãm mình trộm đồ?

Nếu Mạnh Ân biết suy nghĩ của Nguỵ Chu Tiến, nhất định sẽ bảo Nguỵ Chu Tiến rằng cậu ta cả nghĩ rồi. Nhưng Nguỵ Chu Tiến thì cứ nghĩ thế mãi, thậm chí còn nổi trận lôi đình.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ thú y Nguyên Ân này cũng bỉ ổi quá rồi đó! Nguỵ Chu Tiến đang nổi cơn thì bất chợt nhận được tin nhắn của người lạ: “Trong tay cậu có mặt dây chuyền của Bác sĩ thú y Nguyên Ân thật hả? Có thể nói cho tôi biết đằng sau khắc chữ gì được không?”

Người tìm Nguỵ Chu Tiến chính là một phóng viên nhỏ của báo mạng. Bình thường anh ta hay lên mạng để tìm tin tức, hôm nay xem Weibo của Bác sĩ thú y Nguyên Ân, chợt nghĩ đến trước đây có rất nhiều người từng tò mò đằng sau mặt dây chuyền Bác sĩ thú y Nguyên Ân khắc chữ gì, quyết định tìm Nguỵ Chu Tiến hỏi.

Nhớ đến hai chữ đằng sau mặt dây chuyền, Nguỵ Chu Tiến nảy ra sáng kiến: “Bác sĩ thú y Nguyên Ân đó là một kẻ rất ghê tởm, ôm tình cảm với một nhân vật lớn… Nếu anh cho tôi một nghìn tệ, tôi sẽ nói chữ đằng sau mặt dây chuyền cho anh.”

“Bình thường người cung cấp thông tin cho chúng tôi chỉ được mười tệ, nếu thông tin của anh hot thì tôi sẽ giải quyết cho anh hai mươi.” Phóng viên nhỏ mặc cả một cách thành thạo.

Cuối cùng Nguỵ Chu Tiến chụp ảnh chiếc vòng cổ, bán cho phóng viên kia với giá năm mươi tệ.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, có một Weibo đăng mấy bức ảnh này lên mạng.

“Phát hiện mặt dây chuyền mà @Bác sĩ thú y Nguyên Ân từng treo giải thưởng kếch xù, đằng sau lại khắc hai chữ ‘Trọng Viễn’, nghi ngờ ôm ấp tình cảm với nhân vật lớn @Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn.”

Tin tức quan trọng nhất là hút mắt, mà bất kể là tin tức gì, chỉ cần liên quan đến Hàn Trọng Viễn thì kiểu gì cũng có thể kéo được vô số người đến xem… Phóng viên nhỏ cảm thấy mình tiêu năm mươi tệ để mua tin tức này đúng là đáng giá mà!

Còn chuyện liên quan đến Hàn Trọng Viễn sẽ khiến Hàn Trọng Viễn không vui? Xin kiếu! Nhân vật lớn như Hàn Trọng Viễn nào có rảnh quan tâm đến chuyện bé tí này? Tài khoản Weibo của hắn quá nửa là do trợ lí quản lí!

Nhưng mà Bác sĩ thú y Nguyên Ân này, vừa show tình cảm với “Sinh Ra Vì Em” kiếm được cả đám fan, lại vừa khắc hai chữ “Trọng Viễn” lên mặt dây chuyền của mình, đúng là khiến người khác ghê tởm mà.

Sau đó phóng viên nhỏ này còn viết một bài sớ dài phân tích một vài chuyện của “Nguyên Ân”, cho biết Bác sĩ thú y Nguyên Ân cố ý mở bệnh viện thú y của mình ở ngay bên cạnh khu nghiên cứu Duyên Mộng, lại cố ý

https://thuviensach.vn

khắc hai chữ “Trọng Viễn” đằng sau mặt dây chuyền của mình, nhất định là có ý đồ với Hàn Trọng Viễn. Thậm chí anh ta còn chụp ảnh màn hình rất nhiều status của Bác sĩ thú y Nguyên Ân, kèm theo một ít số liệu để chứng minh điều này.

Chẳng hạn như Nguyên Ân rất ít khi share status của người khác, nhưng hầu như toàn share của Hàn Trọng Viễn. Hơn nữa bất kể Duyên Mộng đưa ra sản phẩm nào mới, cậu đều sẽ dùng thử ngay, dù cho mấy hôm trước cậu vừa mới mua sản phẩm tương tự khác của Duyên Mộng.

Ngay cả người bạn như Trịnh Kỳ mà Bác sĩ thú y Nguyên Ân cũng chẳng like status nào, thế mà status của Hàn Trọng Viễn thì một cái cũng không bỏ sót.

Trước khi quan hệ giữa cậu và Sinh Ra Vì Em bị vạch trần, ngoài tự đăng status của mình ra, cậu chỉ toàn share status của Hàn Trọng Viễn!

Bài phân tích này… Hết sức chính xác. Đăng nhập nick chính đọc được status này, Hàn Trọng Viễn chân thành cảm thấy như thế. Tất nhiên Mạnh Ân chỉ share chỉ like status của mình, bởi vì hắn không cho phép cậu tuỳ tiện share status của người khác!

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cảm thấy hết sức vui vẻ, fan lại bắt đầu bùng nổ ở Weibo của Mạnh Ân.

Dạo trước, sau khi Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em come out trên mạng, fan của hai người càng ngày càng đông, còn xuất hiện rất nhiều fan CP nữa. Mà bây giờ, những fan CP này đều muốn Mạnh Ân đưa ra một lời giải thích. Tại sao mặt dây chuyền của cậu lại khắc tên của Hàn Trọng Viễn, tại sao từ trước đến nay cậu chưa từng để ý đến Sinh Ra Vì Em, chỉ quan tâm đến Hàn Trọng Viễn.

Trên mạng, sác sĩ thú y Nguyên Ân tỏ ra yêu thương Sinh Ra Vì Em sâu sắc, hàng ngày hai người show tình cảm, cuối cùng lại bị tuồn ra là thích Hàn Trọng Viễn, điều này khiến mọi người hết sức khó chịu!

Rất nhiều fan bình luận rằng không thể chấp nhận chuyện này, cũng không muốn chấp nhận chuyện này.

Còn việc Sinh Ra Vì Em chính là Hàn Trọng Viễn, đùa gì thế, Sinh Ra Vì Em là một tên mặt trắng ăn bám… Có lẽ hắn là một tên mặt trắng? Hắn được Bác sĩ thú y Nguyên Ân nuôi, sao có thể là Hàn Trọng Viễn được.

Người như Hàn Trọng Viễn mà phải để người khác nuôi ư? Chắc chắn cũng không thèm ăn đồ ăn bình thường như thế, càng không thể gào khóc

https://thuviensach.vn

kêu đói khi Mạnh Ân nấu cơm muộn.

Càng đừng nói mấy hôm trước Sinh Ra Vì Em còn đang khoe honey nhà mình muốn làm trứng kho, mình còn bóc giúp một bát trứng gà… Trong bức ảnh đăng lên, tất cả trứng gà đều bị bóc đến lồi lõm. Khiến người bình luận bên dưới không kìm được truyền các loại kinh nghiệm bóc trứng cho hắn, để hắn đừng vụng về như thế nữa.

Một người như thế, có thể là ông xã quốc dân, "tổng tài bá đạo" Hàn Trọng Viễn ư? Không thể nào!

Chả lẽ Bác sĩ thú y Nguyên Ân đúng là người đứng núi này trông núi nọ? Nghĩ kĩ hơn thì, quả thật Hàn Trọng Viễn hơn hẳn Sinh Ra Vì Em – một người ngay cả thức ăn cũng phải xin tiền Nguyên Ân…

Lúc làm việc Mạnh Ân không lên Weibo, đến khi nhận được điện thoại của Trịnh Kỳ thì mới biết chuyện trên mạng.

"Ha ha, cậu thảm rồi, bây giờ sắp thành giai đểu quốc dân đến nơi!" Bên kia đầu dây, Trịnh Kỳ ha ha cười to.

https://thuviensach.vn

Nghe xong đầu đuôi mọi chuyện, Mạnh Ân dở khóc dở cười.

“Cậu định làm thế nào? Muốn làm giai đểu trước giờ vẫn nuôi người yêu, nhưng thật ra đã chán hắn rồi nên mới ngoại tình trong tư tưởng không hả?” Trịnh Kỳ lại cười bảo.

“…” Mạnh Ân hết lời chống đỡ.

Vừa cúp điện thoại của Trịnh Kỳ, Hàn Trọng Viễn lại gọi đến: “Biết chuyện trên mạng chưa?”

“Vừa mới biết.” Mạnh Ân đáp.

“Em đừng trả lời, cứ làm to chuyện lên đã rồi hãng nói.” Hàn Trọng Viễn bảo.

“Tại sao ạ?” Mạnh Ân hơi khó hiểu, đáng lẽ họ phải cố gắng giải thích chứ?

“Để kiếm danh tiếng.” Hàn Trọng Viễn đáp.

https://thuviensach.vn

“Danh tiếng của chúng ta còn chưa đủ ư?” Mạnh Ân hơi khó hiểu, nhờ Trịnh Kỳ quảng cáo và mấy việc xảy ra trước kia nên tài khoản Weibo của cậu đã có hơn một triệu fan, mấy hôm trước cuồng ngược FA Sinh Ra Vì Em cũng tăng lên sáu trăm nghìn fan, chả lẽ còn chưa đủ?

“Chúng ta phải PR thành CP số một của Weibo, mục tiêu của anh đó.” Hàn Trọng Viễn nói.

“…Mục tiêu của anh vĩ đại ghê.” Đáng lẽ phải là giàu nhất Trung Quốc giàu nhất thế giới các kiểu chứ?

“Tất nhiên!” Hàn Trọng Viễn hết sức đắc ý.

“Vậy anh đi PR đi.” Mạnh Ân nói, Hàn Trọng Viễn muốn chơi thế nào thì cứ chơi vậy đi.

“Ừ.” Hàn Trọng Viễn đáp ứng, sau đó dặn dò cấp dưới đáng tin trong bộ phận quan hệ công chúng đi tăng thêm độ hot.

https://thuviensach.vn

Cấp dưới nhận lệnh đi làm, trước khi đi còn không kìm được nhìn Hàn Trọng Viễn mấy lần – boss lớn làm sao vậy? Tự dưng lại muốn làm lớn tin tức một bác sĩ thú y yêu thầm hắn!?

Hai Weibo Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em ngày càng hot, hot từ đỏ chuyển thành đen.

Khả năng chấp nhận của dân mạng luôn cao hơn ngoài đời, mấy năm nay văn hoá hủ ngày càng phổ biến. Trước đây Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân show tình cảm, có một đám người khen moe, mà bây giờ, họ chỉ cảm thấy bị tổn thương, thậm chí còn đi tìm mấy người cùng sở thích khóc lóc…

Đúng như Hàn Trọng Viễn nói, quả thật danh tiếng của họ tăng lên, fan cũng tăng. Rất nhiều người vừa mới biết việc này nên đi tìm Weibo của hai người đòi giải thích.

“Vừa mới biết đến một cặp như vậy mà đã có chuyện buồn xảy ra rồi, cầu giải thích TAT.”

“Nguyên Ân bạn không thể đểu cáng như thế được, tuy Tiểu Sinh Sinh vừa lười vừa ham ăn, nhưng hắn yêu bạn nhiều lắm đó.”

https://thuviensach.vn

“Hai chữ ‘Trọng Viễn’ khắc trên mặt dây chuyền có phải vì nguyên nhân khác không? Nhưng chỗ like với share kia thì phải giải thích thế nào?”

“Chắc chắn yêu tinh nhỏ sẽ đau lòng chết mất.”

…

Buổi tối Mạnh Ân làm xong việc, phát hiện ngày càng nhiều bình luận của các fan, bỗng thấy thật thương cảm cho những fan này.

Đúng lúc ấy, Sinh Ra Vì Em bất chợt đăng một status: “Nói một câu yếu ớt, tên mình là Trọng Viễn…”

“!!!” Nhất thời, các fan chỉ có thể dùng chấm than để tỏ rõ kinh hãi của mình. Sao họ lại không nghĩ đến chuyện này cơ chứ?

Rất nhanh, Sinh Ra Vì Em lại đăng lên một bức hình. Trong hình là một tấm chứng minh thư, ảnh và mã trong thẻ đều bị xoá, phần họ cũng bị

https://thuviensach.vn

xoá, nhưng hai chữ phía sau thì đúng là “Trọng Viễn” không sai.

Nhìn tuổi tác bên dưới, Trọng Viễn này lớn hơn Hàn Trọng Viễn hai tuổi, ngày sinh cũng khác nhau, không thể nói là tên của hắn giống tên Hàn Trọng Viễn được, phải nói là tên của Hàn Trọng Viễn giống tên hắn mới đúng.

Bỗng nhiên mọi người không biết nói gì, Mạnh Ân cũng thế – tấm chứng minh thư mà Hàn Trọng Viễn đăng kia, chính là chứng minh thư của bản thân Hàn Trọng Viễn.

Sau khi Hàn Trọng Viễn nổi tiếng, có rất nhiều người đến ngôi trường hắn từng theo học, điều ra ra một ít tin tức của hắn. Cái năm Tiền Mạt sinh con mọi người cũng biết, thế nên ngày tháng năm sinh trên Baidu Baike của Hàn Trọng Viễn, chính là ngày tháng năm sinh thật của hắn.

Nhưng mà, ban đầu để đủ tuổi mở Duyên Mộng, Hàn Trọng Viễn đã nhờ Tiền Mạt sửa tuổi cho mình, sửa tuổi của mình tăng lên… Thậm chí Tiền Mạt còn sửa cả ngày sinh của Hàn Trọng Viễn, sửa thành ngày sinh âm lịch của hắn.

Vì thế Hàn Trọng Viễn lấy chứng minh thư của mình ra sửa sửa xoá xoá, là có được chứng minh thư của một “Trọng Viễn” khác rồi.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Sinh Sinh tên cậu hay thật đó! Không ngờ Hàn Trọng Viễn lại trùng tên với cậu!

“Vì thế Tiểu Ân Ân yêu ai yêu cả đường đi, nên mới follow một Trọng Viễn khác hả? Tui hiểu tui hiểu.”

“Phỉ thuý đắt thế mà cũng khắc tên… Lại bị ngược thành chó[1] rồi…”

[1] Trong ngôn ngữ mạng TQ, “chó” tương đương với FA bên mình.

“Gâu gâu gâu!”

“Tự dưng tui nghĩ ra một chuyện, trên thế giới này có một boss lớn là Hàn Trọng Viễn, chưa biết chừng nhiều năm sau, mặt dây chuyền phỉ thuý khắc chữ này sẽ tăng giá đó.”

…

https://thuviensach.vn

Chưa biết chừng lại đúng thế thật… Mạnh Ân lặng lẽ share status của Hàn Trọng Viễn, còn viết thêm một câu: “Trước đây không biết hắn cũng chơi Weibo, nên mới không share, sau này đảm bảo chỉ share của hắn.”

Rất nhiều fan lại đến an ủi Mạnh Ân.

“Tiểu Ân Ân xui quá đi, tại bà xã trùng tên với người ta mà bị coi là giai đểu rồi.”

“Xoa xoa~”

“Tui đã bảo người đàn ông tốt như Tiểu Ân Ân chắc chắn không phải giai đểu rồi mà!”

“Tối nay Tiểu Ân Ân cho Tiểu Sinh Sinh ăn món gì? Có muốn phạt yêu tinh nhỏ hại bạn bị chửi hay không?”

“Nguyên Ân chiều yêu tinh nhỏ lắm, chắc chắn sẽ không bỏ đói yêu tinh nhỏ đâu, nhưng mà có thể trừng phạt trên giường một chút!”

https://thuviensach.vn

…

Rất lâu về sau, khi những fan này biết được chân tướng sự việc, ai nấy đều có xúc động muốn tự tát mình một cái – năm xưa chắc họ mù rồi, không ngờ lại bị đôi “cẩu nam nam” này qua mắt như thế!

Hơn nữa hai người này còn không hề lừa họ, Hàn Trọng Viễn đăng status “Tên mình là Trọng Viễn” chứ không phải “Tên mình cũng là Trọng Viễn”.

Sao hai người này có thể đáng ghét đến thế! Sao lại có thể ngọt ngào đến thế!

“Những người này bầu bạn cùng chúng ta, sẽ mãi ủng hộ chúng ta.” Hàn Trọng Viễn xoa đầu Mạnh Ân, sau đó ngay trước mặt Mạnh Ân, ấn like bình luận “Có thể trừng phạt trên giường một chút”.

“…” Mạnh Ân cảnh giác nhìn sang. Thế này là muốn làm gì! Muốn lên giường trừng phạt Hàn Trọng Viễn hay là muốn trừng phạt mình đây!

https://thuviensach.vn

Mà cùng lúc ấy, trên Weibo có một người đăng status: “Ha ha, Tiểu Sinh Sinh like comment của mình, đúng là yêu tinh mê hoặc người khác mà! Nguyên Ân đã thoả mãn người yêu nhà mình chưa vậy?”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 115: Màn Chắn

Vì vụ "trùng tên" mà Mạnh Ân đã quên mất phải để ý đến mặt dây chuyền phỉ thuý của mình. Sau đó chưa đến mấy ngày, Hàn Trọng Viễn giao chiếc vòng cổ cho cậu.

"Anh lấy đâu ra vậy?" Mạnh Ân ngạc nhiên nhìn Hàn Trọng Viễn.

"Cho người điều tra ra." Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một lát, chợt đưa tay véo một bên má của cậu, "Sao em không nói với anh chuyện gã kia muốn bán vòng cổ cho em hả?"

"Em quên mất…" Bị bẹo má, Mạnh Ân nói chuyện hơi ngọng, cậu quên mất việc này thật mà…

"Lần sau nhớ phải nói với anh đấy." Hàn Trọng Viễn giơ hai tay véo hai bên má của Mạnh Ân, sau đó chụt một cái vào đôi môi đang bị kéo căng, cảm thấy chưa đủ, lại buông tay ra tiếp tục chụt…

https://thuviensach.vn

“Anh mang vòng về, trả tiền rồi ạ?” Khó khăn lắm Mạnh Ân mới đẩy được Hàn Trọng Viễn ra mà hỏi.

“Anh lấy đồ của anh, trả tiền cái gì?” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái. Hắn báo cảnh sát luôn, để cảnh sát mang vòng cổ về. Tất nhiên trước khi báo cảnh sát, hắn đã giao thông tin của kẻ đang giữ chiếc vòng cho họ – với một hacker như hắn, tra ra thứ này rất dễ dàng.

Đúng là Nguỵ Chu Tiến toàn liên lạc với Mạnh Ân ở quán net, cũng coi như cẩn thận lắm rồi. Nhưng ở quán net, cậu ta còn đăng nhập vào các tài khoản khác của mình nữa… Chỉ cần điều tra thì muốn không tìm được cậu ta cũng khó.

Chắc chắn cái đồ con lợn đó ăn nhiều cám quá, nên bản thân cũng giống lợn luôn, không ngờ lại đần như thế. Đần thì cũng thôi, lại còn có lòng tham không đáy… Nếu ban đầu cậu ta giao mặt dây chuyền ra, chả lẽ còn không nhận được ba trăm nghìn tiền thưởng? Bây giờ thì…

Vòng cổ này vốn không phải là đồ của Nguỵ Chu Tiến mà do Mạnh Ân làm mất, dĩ nhiên cuối cùng vật về chủ cũ rồi.

Biết ngay là sẽ như thế mà… Mạnh Ân nhét vòng cổ vào túi, nhìn Hàn Trọng Viễn: “Hôm nay anh muốn ăn gì?”

https://thuviensach.vn

“Gì cũng được!” Hàn Trọng Viễn đáp, sau khi Mạnh Ân nấu xong các món, hắn chụp ảnh đồ ăn trên bàn rồi đăng lên Weibo, “Hôm nay honey nếu bốn món một canh!”

“Nhiều như thế chắc chắn là hai người ăn không hết! Chia cho tui một tẹo đi mà!”

“Tự dưng thấy đói vãi…”

“Nguyên Ân đúng là đảm đang!”

“Tiểu Sinh Sinh ăn nhiều như thế cẩn thận béo phì, chờ bạn béo lên nhất định Nguyên Ân sẽ không cần bạn nữa!”

…

“Em sẽ không cần anh nữa hả?” Hàn Trọng Viễn trừng Mạnh Ân một cái.

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên sẽ không.” Mạnh Ân đã quen bị hỏi đủ kiểu câu hỏi thế này, đáp ngay không cần suy nghĩ.

“Coi như em thông minh.” Hàn Trọng Viễn nói.

***

Đúng như suy nghĩ ban đầu của Hàn Trọng Viễn, sau sóng gió lần này, tài khoản Weibo của hắn và Mạnh Ân càng nổi tiếng hơn. Hơn nữa vì các fan sát cánh bên họ trải qua đợt sóng gió, sự đoàn kết của các fan cũng tăng lên nhiều.

Nếu như trước đây, rất nhiều fan follow họ chỉ vì tò mò, mai sau sểnh ra là bất cứ lúc nào cũng có thể quên họ, thì bây giờ sau khi những fan này tham gia vài vụ có liên quan đến họ, cũng không cảm thấy họ là kiểu có cũng được không có cũng chẳng sao nữa.

Hàn Trọng Viễn rất hài lòng về điều này. Hắn để Mạnh Ân tiếp tục đăng status liên quan đến thú cưng, còn mình thì vừa show tình cảm, vừa đăng một ít kiến thức liên quan đến tin học.

https://thuviensach.vn

Muốn kinh doanh một Weibo cho tốt, cần rất nhiều thời gian. Thời gian của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân không nhiều, thi thoảng khó tránh khỏi sơ sót. Nhưng may sao nền tảng vững chắc, fan chỉ nhiều lên chứ chẳng ít đi.

“Hàn Trọng Viễn, trên mạng lúc nào cũng bị gọi là yêu tinh nhỏ ông thấy sao?” Thẩm Hoà Thái đến tìm Hàn Trọng Viễn, ngay câu đầu tiên đã trêu.

Gã biết Bác sĩ thú y Nguyên Ân chính là Mạnh Ân, ban đầu khi thấy Mạnh Ân show tình cảm với Sinh Ra Vì Em, suýt nữa đã tưởng Mạnh Ân ngoại tình. May mà rất nhanh đã nghĩ điều này là bất khả thi – có Hàn Trọng Viễn bên cạnh trông coi, sao Mạnh Ân dám ngoại tình cơ chứ?

Sau đó gã lướt Weibo của Sinh Ra Vì Em… Thẩm Hoà Thái cảm thấy mắt mình sắp mù đến nơi! Không ngờ Hàn Trọng Viễn còn có một mặt này! Gã vẫn giữ kín chuyện này không thể nói cho người khác biết, đúng là khổ chết đi được.

“Rất vui.” Hàn Trọng Viễn hời hợt trả lời. Phong thái toàn thân lạnh lùng, nhìn hắn như thế không ai có thể liên tưởng hắn với “Sinh Ra Vì Em” trên mạng.

https://thuviensach.vn

“…” Nhất thời Thẩm Hoà Thái câm nín, lại bảo, “Đúng rồi, tôi tìm ông là muốn nói với ông, tôi sắp cưới rồi.” Nhắc đến chuyện của mình, trên mặt Thẩm Hoà Thái hiện lên nụ cười dịu dàng, sau đó đưa cho Hàn Trọng Viễn một tấm thiệp mời.

Thiệp mời Thẩm Hoà Thái chuẩn bị hết sức công phu, bên trên còn có ảnh của Thẩm Hoà Thái và cô dâu của gã, hai người trong ảnh trai tài gái sắc, thoạt nhìn hết sức xứng đôi.

Nhìn tấm ảnh này, nhất thời Hàn Trọng Viễn hơi thất thần.

Hắn không can thiệp vào cuộc đời của Thẩm Hoà Thái, nên cô gái xuất hiện trên tấm thiệp mời này, chính là người bạn gái mà Thẩm Hoà Thái yêu sâu đậm ở đời trước.

Khi đó, vì bị Tả Lôi – bạn thân của Lịch Tiếu Tiếu ngăn cản từ bên trong, hơn nữa bố mẹ Thẩm Hoà Thái không ưng gia thế nhà bạn gái Thẩm Hoà Thái, cuối cùng hai người chia tay, cô gái kia còn gặp tai nạn giao thông qua đời. Nhưng đời này, cuối cùng họ lại thành đôi.

https://thuviensach.vn

“Hồi trước bố tôi còn chê gia cảnh nhà vợ tôi bình thường, kết quả sau đó có một mụ điên cứ quấn lấy tôi, bố so sánh, thấy vợ tôi đúng là cô gái hiền lương thục đức vô địch thiên hạ, nên đã đồng ý cho tụi tôi đám cưới.” Thẩm Hoà Thái cười nói, tất nhiên mọi chuyện không đơn giản như vậy. Bố gã đồng ý, cũng bởi bây giờ gã đã có đủ năng lực, mà điều này còn nhờ vào Hàn Trọng Viễn.

“Mụ điên?” Hàn Trọng Viễn hỏi.

“Gọi con gái nhà người ta như thế cũng không hay cho lắm, nhưng cái cô Tả Lôi đó đúng là như mụ điên. Thích tôi thì cũng thôi, tôi từ chối đáng lẽ phải đi tìm người khác chứ? Lại cứ quấn lấy tôi! Nếu không phải tôi cố gắng tỏ lòng chung thuỷ, chưa biết chừng vợ tôi đã đòi chia tay với tôi rồi.” Nhắc đến Tả Lôi, giọng Thẩm Hoà Thái chẳng vui vẻ gì cho cam. Cô gái làm sao cũng không từ chối được như thế, vẫn là lần đầu tiên gã gặp.

“Ông cẩn thận cô ta một chút.” Hàn Trọng Viễn nói. Tả Lôi đúng là người không đạt được mục đích sẽ không bỏ qua, thích thứ gì thì nhất định phải lấy cho bằng được… Thật ra đã bị chiều hư rồi, cảm thấy cả thế giới phải lấy mình làm trung tâm, tất cả mọi người phải quay quanh mình.

“Ông yên tâm, tôi đã cố ý tìm người nói chuyện với bố mẹ cô ta, bây giờ bố mẹ cô ta đã đưa cô ta ra nước ngoài rồi, cuối cùng tôi cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.” Thẩm Hoà Thái gật đầu, lại bảo, “Ngày tôi cưới, ông với Mạnh Ân đến cả nhé.”

https://thuviensach.vn

“Tôi sẽ đến, nhưng Mạnh Ân thì thôi đi.” Hàn Trọng Viễn từ chối hộ Mạnh Ân.

“Ông định giấu cậu ấy, giấu cả đời luôn hả?” Thẩm Hoà Thái tò mò hỏi.

“Tất nhiên sẽ không.” Hàn Trọng Viễn đáp. Một ngày nào đó, hắn và Mạnh Ân sẽ ở bên nhau một cách quang minh chính đại.

***

Hôn lễ của Thẩm Hoà Thái được tổ chức ở thành phố S. Trước lễ cưới một ngày, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân trở lại thành phố nơi họ sinh sống từ nhỏ này, sau đó vào ở biệt thự của Tiền Mạt.

Đã nhiều năm trôi qua, thím Lưu trông già hơn rất nhiều, nhưng vẫn hiền dịu như trước. Sau khi biết quan hệ giữa Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, có một dạo đã từng bài xích Mạnh Ân, chỉ là sau đó thấy Hàn Trọng Viễn suốt ngày bắt Mạnh Ân làm này làm nọ thì bắt đầu thương cảm với Mạnh Ân, lại nhiệt tình với Mạnh Ân trở lại.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, bà không kìm được than vãn: “Cậu chủ một mình đi dự tiệc cưới, để con ở nhà một mình, đúng là đáng ghét mà.”

“Là tự con không muốn đi, hơn nữa anh ấy sẽ về sớm thôi.” Mạnh Ân đáp.

“Thằng bé này…” Thím Lưu mang vẻ mặt kiểu “con không cần phải thanh minh, ta biết hết”.

Nhất thời Mạnh Ân câm nín. Có điều cậu cũng biết, tuy thím Lưu tỏ ra thương cảm với mình, nhưng chắc chắn người ta quan tâm nhất vẫn là Hàn Trọng Viễn mà bản thân đã chăm sóc từ nhỏ đến lớn.

Để đề phòng Hàn Trọng Viễn đói bụng, sau khi tán gẫu, Mạnh Ân và thím Lưu đi nấu cơm ngay. Quả nhiên đúng như cậu nghĩ, cậu vừa nấu cơm xong thì Hàn Trọng Viễn về, trong tay còn cầm một bó hoa.

“Hoa này từ đâu ra vậy?” Mạnh Ân tò mò nhìn bó hoa trong lòng Hàn Trọng Viễn.

https://thuviensach.vn

“Cô dâu ném hoa, anh bắt được, cho em đấy.” Hàn Trọng Viễn đưa hoa trong tay cho Mạnh Ân.

Biết Hàn Trọng Viễn lập dị nên Thẩm Hoà Thái không để Hàn Trọng Viễn làm phù rể, Hàn Trọng Viễn vẫn ngồi trong góc. Đáng lẽ với tình cảnh của hắn thì kiểu gì cũng không có cơ hội bắt được bó hoa cô dâu ném ra. Nhưng mà lúc ấy hắn muốn đi WC, bó hoa kia lại vừa hay hạ cánh trúng trên người hắn.

“Sao anh lại bắt được? Không phải toàn là cho con gái chưa kết hôn à?” Mạnh Ân hơi khó hiểu.

“Vậy sao?” Hàn Trọng Viễn khẽ cau mày, hắn hơi hơi biết, hình như bắt được bó hoa của cô dâu sẽ nhận được lời chúc phúc gì đó, nên khi ấy bắt được hoa đã liếc nhìn mấy người bạn của cô dâu, để không ai trong họ dám đến tranh hoa với mình…

“Ừ, nghe nói trong lễ cưới, cô gái nào chưa lập gia đình bắt được bó hoa cô dâu ném ra sẽ nhận được lời chúc phúc, sau đó trở thành cô dâu hạnh phúc kế tiếp.” Mạnh Ân nói, “Anh không phải con gái chưa lập gia đình, cũng sẽ không kết hôn, dù có cướp được hoa cũng vô ích.”

https://thuviensach.vn

“Ai bảo anh sẽ không kết hôn nào?” Hàn Trọng Viễn cau mày nhìn Mạnh Ân một cái.

“Anh… Kết hôn?” Mạnh Ân hơi ngẩn người.

“Chả lẽ em không định kết hôn với anh?” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân đầy uy hiếp.

Không phải trong nước không cho đàn ông kết hôn với nhau à? Mạnh Ân nhìn Hàn Trọng Viễn, vẫn chưa hồi thần.

Hàn Trọng Viễn cầm di động, lại đăng một status: “Ăn cơm với @Bác sĩ thú y Nguyên Ân, mình nói mình sẽ kết hôn, mặt mũi người ta trắng bệch, chả lẽ người ta không muốn kết hôn với mình?” Đăng kèm một bức ảnh chuẩn bị ăn cơm.

Theo yêu cầu của Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân share status: “Ngoan, đừng quậy. Bây giờ trong nước đàn ông với đàn ông vẫn chưa thể kết hôn.”

https://thuviensach.vn

“Nguyên Ân đáng thương, chắc ban đầu tưởng bạn muốn kết hôn với người khác đó…”

“Bạn doạ Nguyên Ân như thế không sợ người ta không cần bạn nữa à?”

“Bạn cứ như vậy mà cầu hôn đó hả? Có thể lãng mạn một tí được không! Có thể đừng đăng kèm ảnh đồ ăn Nguyên Ân nấu được không!”

“Nguyên Ân, là một đại gia, bạn có thể đưa yêu tinh nhỏ nhà bạn ra nước ngoài kết hôn đó!”

“Ủng hộ ra nước ngoài kết hôn, khoe đồ ăn thì có gì giỏi chứ! Khoe giấy đăng kí kết hôn mới giỏi kìa!”

…

Trong số bình luận có rất đông người ủng hộ họ ra nước ngoài kết hôn. Nhưng hai con người này hàng ngày show tình cảm, hàng ngày khoe hạnh phúc, vẫn luôn ngược FA bằng đủ các loại đồ đôi, nhưng không hề khoe giấy đăng kí kết hôn.

https://thuviensach.vn

Tuy Bác sĩ thú y Nguyên Ân rất ít ảnh, nhưng thỉnh thoảng có người đến bệnh viện thú y gặp được cậu sẽ chụp rồi đăng lên mạng. Song từ trước đến nay "Sinh Ra Vì Em" vẫn chưa từng đăng ảnh mình lên, trên Weibo nhiều nhất cũng chỉ lộ tay, người khác hoàn toàn không đoán được thân phận của hắn.

Có điều dẫu vậy, tình cảm nhiều năm như một của hai người vẫn khiến những người khác không ngừng ngưỡng mộ – chỉ cần lướt Weibo của họ thì sẽ cảm thấy tim mình, đều được yêu thương lấp đầy.

Mục đích của Hàn Trọng Viễn đã đạt được, cuối cùng hai người họ trở thành CP số một của Weibo. Tuy thỉnh thoảng sẽ có người ghen tị, nói rằng ngoài mặt show tình cảm chưa biết chừng sau lưng lại chả tình cảm tẹo nào, nhưng người như thế thường sẽ bị các fan vào mắng cho tịt ngòm.

Nếu như show tình cảm trên mạng, cùng lắm chỉ show túi xách hay quần áo mà người ta mua cho mình, thì chưa biết chắc được là thật hay giả. Nhưng trước giờ Sinh Ra Vì Em toàn là show ba bữa một ngày Nguyên Ân nấu cho hắn.

Nhiều năm như thế rồi mà mỗi ngày, Nguyên Ân đều sẽ nấu ba bữa một ngày cho hắn, chưa hề có một hôm ngoại lệ. Săn sóc như thế, sao có

https://thuviensach.vn

thể không yêu cho được?

Cũng có người nói Sinh Ra Vì Em không để lộ mặt, chưa biết chừng rất xấu xí. Nhưng người như vậy, chưa cần các fan lên tiếng, Mạnh Ân đã đích thân mỉa mai: “Hắn là người đẹp nhất trên thế giới này, ít nhất đẹp hơn bạn gấp trăm lần. Hơn nữa dù hắn có xấu xí thật thì tôi thích là được, bạn quan tâm cái vẹo gì!”

Trên mạng Bác sĩ thú y Nguyên Ân luôn rất hiền lành, không ai ngờ cậu cũng sẽ có lúc như thế. Thế nhưng nổi giận vì hồng nhan, nghe rất là cảm động đúng không?

Các fan nhao nhao cho biết, tiểu công yêu chiều tiểu thụ đúng là ngầu chết đi được!

Không sai, sau khi phân tích Weibo của hai người, các fan nhất trí cho rằng Nguyên Ân là công, Sinh Ra Vì Em là thụ. Thậm chí ngay cả thuộc tính của hai người này, các fan cũng đã quy kết ổn thoả giúp họ rồi. Chính là “ôn nhu công” x “yêu nghiệt thụ”.

Rất nhiều fan cho biết, đôi khi trong cuộc sống gặp phải thất bại lớn lao nào, chỉ cần vào thăm Weibo của hai người này thì họ sẽ cảm thấy được an ủi, sau đó lại tin vào tình yêu.

https://thuviensach.vn

Giới gay trong thực tế có phần hỗn loạn, nhưng hai người này vẫn luôn ngọt ngào hết sức.

Các fan sát cánh bên hai Weibo này qua hết năm này đến năm khác, nháy mắt đã qua năm năm. Đến năm 2018, bấy giờ thậm chí hai Weibo này đã ở bên nhau hơn mười năm.

Mấy năm nay, dự thảo liên quan đến hôn nhân đồng tính nhiều lần được đề xuất, nhưng chưa bao giờ được thông qua. Dường như Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em cũng không có dự định đi nước ngoài, thậm chí còn chưa từng xuất ngoại, vẫn luôn khiến người khác cảm thấy đáng tiếc.

“Nghe tin lần họp này, dự thảo về hôn nhân đồng tính lại được đề xuất.”

“Nguyên Ân, nếu Quốc hội thông qua dự luật về hôn nhân đồng tính, hai bạn sẽ kết hôn chứ?”

https://thuviensach.vn

“Sao Nguyên Ân không đưa Tiểu Sinh Sinh đi nước ngoài đăng kí vậy, muốn nhìn giấy chứng nhận kết hôn của hai bạn lắm đó, không có giấy chứng nhận kết hôn thì đăng ảnh của Tiểu Sinh Sinh cũng được! Tui muốn biết Tiểu Sinh Sinh trông thế nào quá đi!”

“Lại đến trưa rồi, không biết hôm nay Nguyên Ân và Tiểu Sinh Sinh ăn gì, tui lười nghĩ thực đơn nên toàn rập khuôn theo thực đơn của Nguyên Ân thôi à.”

…

Cách đây không lâu Mạnh Ân vừa đăng một status, bấy giờ bên dưới status của cậu hết sức náo nhiệt.

Hàn Trọng Viễn lướt xem di động của Mạnh Ân, sau đó cầm di động của mình, đăng nhập vào nick chính Weibo, tiếp theo tách tách, tách tách chụp ảnh thức ăn trên bàn.

Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn V: Hôm nay Tiểu Ân Ân nấu cá chua ngọt, thịt băm xào cà tím súp lơ và canh nấm đậu phụ mình thích ăn nhất! Yêu em! @Bác sĩ thú y Nguyên Ân [Hình ảnh] [Hình ảnh]

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 116: Come Out

Số người follow Weibo của Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn rất đông, khoảng hơn ba mươi triệu người. Mỗi lần hắn đăng status, lượt like và share cũng rất nhiều, nhưng bình luận lại cực kì ít.

Bởi vì từ trước đến nay hắn chỉ đăng status liên quan đến công ti và sản phẩm của Duyên Mộng, hoặc là share thẳng status từ Weibo chính thức của Duyên Mộng, nên thoạt trông chả giống Weibo cá nhân tẹo nào hết.

Nhưng hôm nay, nick Weibo này đã đăng một status khác hoàn toàn với phong cách của hắn!

Tiểu Ân Ân là cái quể giề? Yêu em là cái quể giề? Ảnh đăng kèm lại còn là món ăn gia đình nữa chứ…

Trong nháy mắt Weibo của “tổng tài bá đạo” bỗng hoá thường dân!

Bên dưới status Hàn Trọng Viễn mới đăng, ùn ùn kéo đến vô số fan.

https://thuviensach.vn

“!!!!!!” Ban đầu fan chỉ có thể dùng chấm than để diễn tả nỗi kinh hãi của mình. Lát sau, mới có người do dự hỏi, “Hàn tổng, có phải Weibo của anh bị hack không?”

“Hàn tổng, có phải trợ lí vào Weibo của anh đăng linh tinh không vậy?”

“Chả lẽ nhầm nick?”

“Bác sĩ thú y Nguyên Ân đó là ai? Bạn gái của Hàn tổng hả?”

…

Cũng chẳng lạ khi các fan không tin đây là status do Hàn Trọng Viễn đăng. Một tổng giám đốc cao ngạo như thế, lạnh lùng như thế, ngay cả bị đưa tin lá cải scandal với người nổi tiếng cũng không quan tâm, sao có thể đăng một Weibo tỏ vẻ dễ thương như thế? Lại còn “yêu em” nữa chứ… Nhất định là gặp quỷ mà!

https://thuviensach.vn

Ai mà không biết Hàn Trọng Viễn dốc hết tâm sức vào sự nghiệp, đàn ông có mấy người xơi được cả nam lẫn nữ, mà hắn thì gái hay trai đều chẳng màng!

Duyên Mộng thành lập đến nay đã được mười lăm năm, tài sản của Hàn Trọng Viễn tăng trưởng hàng năm, thậm chí đôi lúc còn tăng lên gấp bội lần. Nhưng hắn lại chưa bao giờ gây scandal, thậm chí khiến những kẻ muốn tạo scandal cùng hắn để PR cũng chẳng tìm được cơ hội!

Một sếp tổng cao ngạo lạnh lùng như thế, đăng status như vậy chắc chắn là bị hack nick.

Bây giờ tin tặc cũng to gan quá đấy, ngay cả Weibo của Hàn Trọng Viễn mà cũng dám hack, không sợ bị lập trình viên của Duyên Mộng đuổi giết chắc? Nghe nói bản thân Hàn Trọng Viễn cũng là một hacker đỉnh của đỉnh nữa!

Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn có hậu cung ba nghìn giai nhân… Không, là ba mươi triệu fan, một phần trong số đó tin chắc Weibo của Hàn Trọng Viễn bị hack rồi, một phần trong số đó bấm vào Weibo của Bác sĩ thú y Nguyên Ân theo phản xạ, xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Còn một phần khác…

https://thuviensach.vn

“Lúc mới thấy status này tui còn tưởng Tiểu Sinh Sinh lại bắt đầu show tình cảm nữa, vốn định vào trêu mấy câu, kết quả nhìn avatar mà sợ muốn tè cả ra quần! Đây rõ ràng là status của Tiểu Sinh Sinh, sao lại đăng bằng Weibo của Hàn tổng vại?”

“Tui cũng thấy đây là status của Tiểu Sinh Sinh… Cái đĩa này cái bàn này giọng điệu này quen ơi là quen luôn!”

“Còn tag cả honey nhà Tiểu Sinh Sinh nữa chứ, status này không phải Tiểu Sinh Sinh đăng thì ai đăng?”

“Tự dưng tui nhớ ra… Một chuyện… Năm năm trước… Tiểu Sinh Sinh đăng lên Weibo… Chứng minh thư… Tên của hắn… Là… X Trọng Viễn…”

“Người anh em thở dốc đó ơi, hồi trước còn có người lật tẩy Bác sĩ thú y Nguyên Ân yêu thầm Hàn Trọng Viễn nữa đó!”

“Vì thế… Rốt cuộc thế này là thế nào?”

…

https://thuviensach.vn

Sự náo nhiệt trên Weibo, Trịnh Kỳ là người phát hiện ra trước tiên, sau đó chụp ảnh màn hình gửi cho Đàm Phi Dược.

“Sao Hàn Trọng Viễn lại bất cẩn như thế?” Đàm Phi Dược lập tức nói, cau mày, với tình cảnh này, dù có giải thích Hàn Trọng Viễn bị hack nick thì cũng chả ai tin.

“Bất cẩn có thể đến mức đăng status lên rồi, còn không nhìn thấy mình đăng bằng nick nào chắc?” Trịnh Kỳ mai mỉa bảo, nếu như dùng một số app hay trang web có yêu cầu đăng Weibo, đúng là có thể bất cẩn đăng nhầm nick. Hồi trước có lần y lên mạng download truyện sex về, suýt nữa thì bất cẩn share lên Weibo, nhưng Hàn Trọng Viễn thế này chính là tự mình vào nick chính rồi đăng status thì có!

Nếu đây không phải là cố ý, y sẽ không rửa mặt một tháng!

“Chả lẽ cậu ta cố tình?” Đàm Phi Dược ngẩn ra.

“Không thì còn có thể thế nào?” Trịnh Kỳ copy ảnh vừa chụp paste vào Weibo, đăng status, “Screenshot làm kỉ niệm.”

https://thuviensach.vn

Mà khi Trịnh Kỳ làm vậy, bên dưới status của Hàn Trọng Viễn gần như chỉ cần làm mới một cái, cũng có thể tải được cả đống bình luận.

“Hàn tổng chính là Tiểu Sinh Sinh ư?”

“Hàn tổng cao ngạo lạnh lùng như thế mà là Tiểu Sinh Sinh ư?”

“Chắc chắn Hàn tổng không phải là Tiểu Sinh Sinh đâu, mọi người quên rồi hả? Tiểu Sinh Sinh đã ăn bám gần mười năm rồi, sao hắn có thể là Hàn tổng cơ chứ!”

“Nhưng mà… Tuy Tiểu Sinh Sinh nói hắn sống dựa vào honey nhà mình nuôi, nhưng hắn có bảo mình không có tiền đâu…”

“Phong cách của Sinh Ra Vì Em và Hàn Trọng Viễn khác nhau nhiều thế cơ mà? Sao có thể là một người được!”

“Nếu không phải một người thì sao Sinh Ra Vì Em có thể đăng status bằng nick của Hàn Trọng Viễn chứ?”

https://thuviensach.vn

“Khoan đã, tại sao mọi người vẫn còn băn khoăn vụ này? Bây giờ nên quan tâm nhất, chả lẽ không phải là việc Hàn Trọng Viễn come out hả?”

“Thế này là Hàn Trọng Viễn come out rồi?!”

…

Weibo của Hàn Trọng Viễn sôi lên sùng sục, tất nhiên Weibo của Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra vì em cũng sôi sục như thế.

Ban đầu có một số fan không rõ tình hình, đến Weibo của Mạnh Ân hỏi cậu có phải là bạn gái của Hàn Trọng Viễn hay không. Sau đó bắt đầu có người hỏi Mạnh Ân, có phải Hàn Trọng Viễn và Sinh Ra Vì Em là một người hay không…

Sau khi Hàn Trọng Viễn đăng status thì đã vứt điện thoại của mình và Mạnh Ân sang một bên, sau đó đi ăn cơm với Mạnh Ân. Bữa cơm này Mạnh Ân ăn nhạt như nước ốc, vừa ăn xong thì cầm di động của mình lên ngay.

https://thuviensach.vn

Cậu dùng di động Mộng Tưởng loại mới nhất, nhưng vì nhiều bình luận quá, nên đã đơ luôn rồi…

Hàn Trọng Viễn thì ngồi trên ghế một cách nhàn nhã, sau đó lên máy tính đăng nhập vào Weibo của Sinh Ra Vì Em.

“Cái đồ yêu tinh Tiểu Sinh Sinh, bạn mau ra đây đi, nói cho tui biết tại sao status của bạn lại đăng bằng nick của Hàn Trọng Viễn!”

“Tiểu Sinh Sinh, bạn là Hàn Trọng Viễn hả? Không phải đấy chứ? Sao bạn có thể là Hàn Trọng Viễn cho được? Bạn không phải là Hàn Trọng Viễn! Nếu bạn là Hàn Trọng Viễn thật thì, cho mình gọi bạn một tiếng… Ông xã!”

“Nhỡ đâu chỉ là trùng tên thì sao?”

“Oa oa oa, hình như CP của tui bị nghịch rùi, đau lòng quá.”

“Nghịch CP? Tui bị doạ đến quên luôn vụ này rùiiiii!

https://thuviensach.vn

“Trước giờ tui toàn gọi Tiểu Sinh Sinh là yêu tinh nhỏ không à, còn thèm muốn Nguyên Ân đảm đang nữa chứ, đừng nói Hàn tổng sẽ đến chém chết tui nha?”

“Tui cũng không dám vào com ở Weibo của Hàn tổng, nhất định Hàn tổng sẽ giết tui mất…”

“Nhưng mà… Không phải Weibo này cũng là của Hàn tổng hả?”

…

Mạnh Ân nhìn số lượng comment khổng lồ, chưa hồi thần được: “Bây giờ phải kết thúc sao?”

“Thừa nhận thẳng thắn.” Hàn Trọng Viễn trực tiếp nói.

“Come out?” Mạnh Ân chần chừ nhìn Hàn Trọng Viễn, “Thân phận của anh…” Cậu come out không sao, thực tế cũng đã come out từ lâu rồi,

https://thuviensach.vn

nhưng Hàn Trọng Viễn… Hắn làm thế liệu có gây ra phiền phức không cần thiết không?

“Em không thấy có nhiều người ủng hộ mình lắm à?” Hàn Trọng Viễn nói, “Cũng đến lúc rồi.”

Hắn không muốn quá nhiều người nhìn ngắm Mạnh Ân, hận không thể nhốt cậu trong nhà. Nhưng từ trước đến nay chưa từng muốn Mạnh Ân ở bên mình trong hoàn cảnh không minh không bạch, vậy nên nhất định quan hệ của họ phải được công khai.

Nhưng mà, nếu tự dưng công khai quan hệ của họ…

Thân phận của Mạnh Ân chênh lệch rất xa với hắn. Nếu hắn chẳng quan tâm gì, tuỳ ý công khai tính hướng của mình và sự tồn tại của Mạnh Ân, chắc chắn sẽ khiến người khác cảm thấy Mạnh Ân bị hắn bao nuôi, Mạnh Ân cũng sẽ bị người khác gán cho cái danh không đáng có.

Hắn vẫn luôn lo lắng chuyện này, sau đó bỗng nhiên nhớ ra rằng bây giờ không thể coi nhẹ lực lượng trên mạng…

https://thuviensach.vn

Trước đây hắn show tình cảm bằng nick phụ mà mình vô tình đăng kí, đồng thời ngấm ngầm PR, chờ sau khi Weibo này có danh tiếng nhất định, hắn tìm thời cơ thích hợp cho người khác biết nick Weibo này và Bác sĩ thú y Nguyên Ân là một đôi, bắt đầu tích góp thêm nhiều fan hơn.

Mặt dây chuyền của Mạnh Ân bị mất là một cơ hội rất tốt với hắn, thậm chí vì vụ này mà fan của họ lại càng đông hơn…

Sau đó, chờ những việc này hoàn thành hết, tích luỹ thêm đủ thời gian thì có thể thực hiện bước cuối cùng… Công khai.

Công khai cũng cần phải có kĩ xảo. Nếu hắn công khai một cách chính thức, chắc chắn sẽ khiến những người lớn tuổi chức vị cao phản cảm với hành động phách lối của hắn. Nhưng nếu hắn come out vì một sự cố ngoài ý muốn thì sẽ không còn vấn đề gì nữa…

Hắn và Mạnh Ân đã ở bên nhau mười lăm năm, vẫn luôn không bỏ không rời, gần gũi sớm tối. Tình cảm như thế, đa phần mọi người đều sẽ chúc phúc.

Đồng thời, từ những status kia của Sinh Ra Vì Em, còn có thể nhận ra quan hệ của họ chắc chắn không phải là đại gia bao nuôi và tình nhân được bao nuôi.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không làm được việc dỗ dành người yêu bằng lời ngon tiếng ngọt như một số người khác, nhưng hắn sẽ cố gắng.

Mạnh Ân nhìn máy tính của Hàn Trọng Viễn, hơi ngẩn ngơ.

Đúng là có rất nhiều người đang chúc phúc cho họ. Mấy năm nay mỗi lần lên Weibo đọc được những lời chúc phúc đó, cậu đều cảm thấy ngọt ngào hết sức – cậu của trước đây, chưa bao giờ nghĩ tình yêu của mình sẽ có ngày được công khai với cả thế giới.

Mà bây giờ… Không chỉ tình yêu của cậu có thể công khai với cả thế giới, thậm chí cậu còn có thể quang minh chính đại ở bên người mình yêu.

“Có thể thật chứ?” Mạnh Ân không kìm được hỏi.

“Tất nhiên có thể, đây chỉ là mở màn thôi, chờ sau này…” Hàn Trọng Viễn nói, kiểu gì rồi cũng có ngày trong nước chấp nhận hôn nhân đồng giới.

https://thuviensach.vn

Hắn tốn nhiều công sức như vậy, thậm chí cố gắng kinh doanh một nick Weibo thế này, không chỉ đơn giản là để công khai quan hệ của mình và Mạnh Ân.

Chí hướng của Hàn Trọng Viễn hết sức vĩ đại, Mạnh Ân thì không nghĩ xa được đến thế, cũng chẳng dám nghĩ xa đến thế. Cậu hơi hoảng hốt nhìn trang chủ Weibo, refresh một cái, sau đó phát hiện Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn lại đăng một status: “Xin lỗi, đăng nhầm nick.”

Mấy chữ ngắn ngủn tỏ rõ cao ngạo lạnh lùng, cùng một phong thái giống như hai chữ “Ha ha” từng khiến Đàm Phi Dược phải gọi “Lão đại” trên Weibo. Chỉ là nhìn status này, lại nhìn status đăng ảnh đồ ăn trước đó…

Hàn tổng, phong cách của anh không đúng! Không phải anh là người có hai nhân cách trong truyền thuyết đấy chứ?

“Tức là Hàn tổng thừa nhận status trước là do anh đăng hả?”

“Hàn tổng, status trước là anh đăng thật đó chứ! Em không nên gọi anh là Hàn tổng nữa, có phải nên gọi biệt danh của anh không?”

https://thuviensach.vn

“Hàn tổng, anh cao ngạo lạnh lùng như thế Nguyên Ân nhà anh có biết không?”

“Tui cảm thấy tan nát cõi lòng, chồng tui lại là hoa đã có chậu…”

“Không ngờ chồng tui lại nghịch CP của tui, thế mà sau đó tui vẫn cảm thấy rất moe…”

…

Mà bấy giờ, Sinh Ra Vì Em lại đăng một status: “Mọi người bình tĩnh đi, honey nhà mình bị doạ sợ rồi, nếu mọi người kích động quá chưa biết chừng em ấy sẽ không nấu cơm tối cho mình nữa! Mình sẽ chết đói mất!”

“Cho cái đồ yêu tinh nhỏ thích show tình cảm nhà bạn chết đói đi!”

“Yêu tinh nhỏ, bạn lại che giấu thân phận lừa tình mình nữa rùi… Làm tốt lắm!”

https://thuviensach.vn

“Ông xã em sai rồi, trước kia em không nên nói muốn Nguyên Ân làm chồng của em trước mặt anh.”

“Ngoài đời thường yêu tinh nhỏ là tổng tài bá đạo, đống đồng nhân trong máy tui muốn tạo phản rồi hu hu hu.”

“Cái đồ yêu tinh nhỏ mê hoặc người khác.”

…

Bình luận cực kì nhiều, trong đó cũng có những bình luận cảm thấy Hàn Trọng Viễn ghê tởm, thậm chí còn tuyên bố sau này sẽ không mua sản phẩm của Duyên Mộng nữa. Nhưng những bình luận đó vừa được đăng, chỉ cần làm mới một cái là đã tụt tít xuống hàng dưới, không còn thấy đâu nữa…

Tất nhiên không chỉ có Weibo của hai người náo nhiệt. Thực tế, tất cả các tin tức truyền thông bấy giờ đều vừa mông lung vừa phấn khích, sau đó đăng tin tức này lên trang nhất.

https://thuviensach.vn

Nhất thời khắp nơi đều tràn ngập tiêu đề “Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn come out trên Weibo”.

Cùng lúc ấy, Hàn Trọng Viễn gọi cho Trần Cảnh Đường một cuộc điện thoại: “Anh đi gửi thread được rồi đó.”

Trần Cảnh Đường tuổi tác đã không còn nhỏ, gần đây gương mặt không còn tươi cười nữa mà luôn tỏ vẻ uy nghiêm – đưa tay trái lên đẩy gọng kính trên sống mũi, sau đó lên diễn đàn Hải Giác[1] đăng một thread, tiêu đề: “Mọi người có để ý thấy không, mã chống hàng giả trước đây của Duyên Mộng là ‘Sinh ra vì em’!!!”

[1] Diễn đàn Hải Giác: Một forum trên mạng TQ,

“Chủ thớt là fan cuồng Duyên Mộng, thích nhất là hàng Duyên Mộng, ủng hộ Duyên Mộng vô điều kiện. Cơ bản thì Duyên Mộng ra sản phẩm nào chủ thớt cũng mua, cái nào không dùng còn cố ý cất vào trong tủ. Hôm nay đọc được tin tức về Hàn Trọng Viễn, sau khi biết Hàn Trọng Viễn chính là tên cuồng ngược FA mình vẫn follow trên Weibo, tự dưng chủ thớt nhớ ra một chuyện, mã chống hàng giả trước đây của Duyên Mộng là ‘Sinh ra vì em’! Không ngờ người này đã show tình cảm từ nhiều năm trước rồi! Khổ thân tui ban đầu còn tưởng bở mã chống hàng giả của Duyên Mộng có nghĩa là tồn tại vì tui!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, đây mới chỉ là bắt đầu mà thui!

Mọi người có biết ‘Bác sĩ thú y Nguyên Ân’ tên thật là gì không? Ai từng đến bệnh viện thú y của cậu ấy, đọc giới thiệu về bệnh viện, chắc đều biết cậu ấy tên là Mạnh Ân nhỉ?

Cái tên này bình thường lắm đúng không? Nhưng mà mọi người hãy nhìn tên của Hàn Trọng Viễn, sau đó suy nghĩ về cái tên ‘Duyên Mộng’. ‘Duyên Mộng’ và ‘Viễn Mạnh’, cái tên công ti nghe hay như thế, hoá ra mỗi chữ được lấy từ tên của họ! Duyên Mộng đã như thế rùi, Nguyên Ân[2] càng khỏi phải nói. Hai con người này đúng là điên mà, ngay cả bệnh viện thú y mà cũng không tha…

[2] Duyên Mộng thì hồi trước giải thích rồi, còn Nguyên Ân thì là 元恩 [yuán ēn] đọc gần giống Viễn Ân – 远恩 [yuǎn ēn] (không liên quan mà chữ “Nguyên” của Nguyên Ân vừa là họ Nguyên, vừa là đơn vị tiền bên TQ á, ví dụ như 10 “nguyên” có nghĩa là 10 tệ) =)).

Còn cả di động Mộng Tưởng mà chúng ta vẫn luôn sùng bái nữa, tên đầy đủ của nó là series ‘Mộng Tưởng CY’. CY là gì? Chính là viết tắt pinyin của Trọng Viễn[3] á! Đọc trại đi, thì chính là ‘Mạnh tưởng Trọng Viễn’[4]!

https://thuviensach.vn

[3] Pinyin (Bính âm) của Trọng Viễn – 重远 là [chóng yuǎn] => Viết tắt là CY =)).

[4] Mộng Tưởng – 梦想 [mèng xiǎng] với Mạnh tưởng – 孟想 [mèng xiǎng]. Chữ "tưởng" (想) có mấy nghĩa tiêu biểu là nhớ/ nghĩ/ muốn,… nên có thể hiểu là Mạnh (Ân) nhớ Trọng Viễn, Mạnh (Ân) nghĩ đến Trọng Viễn, Mạnh (Ân) muốn Trọng Viễn =)). Thui cứ để âm Hán cho nó đầy đủ =)).

Hàn Trọng Viễn show tình cảm đúng là không có giới hạn mà! Bây giờ tui cầm di động Mộng Tưởng của mình mà cảm thấy bị ngược dữ dội, muốn sủa 'gâu gâu gâu' luôn!

Tất nhiên, bên trên chỉ là một ít mở màn, tiếp sau đây chúng ta sẽ nói thêm về Weibo."

Trần Cảnh Đường mặt không đổi sắc chọn gửi chủ đề, bấm đăng.

Anh là một luật sư, trước đây đi làm công việc của trợ lí, đóng giả xã hội đen doạ dẫm người khác thì cũng thôi. Bây giờ đã cả bó tuổi rồi mà vẫn phải đóng giả làm fangirl lên mạng đăng thread.

https://thuviensach.vn

Vừa lật tài liệu vừa gõ bàn phím, Trần Cảnh Đường cũng phục sát đất boss lớn nhà mình luôn.

Nếu không phải trong tài liệu mà Hàn Trọng Viễn cho anh có viết, thì anh cũng chẳng biết những thứ này còn có ý nghĩa khác!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 117: Bùng Nổ

Trên Weibo náo nhiệt, diễn đàn Hải Giác cũng có một thread phát sốt, chính là thread mà Trần Cảnh Đường đăng.

Rất nhiều người giống Trần Cảnh Đường, lúc mới phát hiện hoá ra sản phẩm của Duyên Mộng còn có một ý nghĩa như vậy thì bỗng nhiên nảy sinh cảm giác "trời đụ". Hàn Trọng Viễn dày vò như thế, còn muốn cho dân FA yên thân sử dụng di động Mộng Tưởng hay không?

"Mạnh tưởng Trọng Viễn" là cái quể giề? Hàn Trọng Viễn, anh có thể đừng show tình cảm như thế được không?

Có người share thread này lên Weibo, lập tức cả đám người dùng ùn ùn kéo đến. Ai nấy đều cho biết, họ đã bị tổn thương!

"Tui cứ tưởng Hàn Trọng Viễn là một tổng tài bá đạo cao ngạo lạnh lùng, bây giờ mới biết mình sai rồi. Tui sai rồi, tui sai thật rồi, nếu biết trước hoá ra Hàn tổng là thể loại này, lần trước lúc gặp anh ấy nhất định tui sẽ không run. Nếu như tui không run thì đã có thể đi lên xin chữ kí rồi. Nếu

https://thuviensach.vn

như xin được thì… Tui đã trở thành người có chữ kí của Hàn Trọng Viễn rồi!”

“Không ngờ ‘Sinh Ra Vì Em’ đã tồn tại từ nhiều năm trước, đúng là Hàn tổng và Nguyên Ân đã yêu nhau rất lâu. Từng xem qua Weibo của họ, chúc phúc.”

“Tự dưng cảm thấy Hàn Trọng Viễn là đàn ông tốt có một không hai! Tui muốn bỏ Trịnh Kỳ nhà tui để ôm Hàn tổng vào lòng! Tui sang Weibo của Hàn tổng gọi mấy tiếng ông xã cái đã rồi quay lại!”

“Hoá ra Hàn Trọng Viễn là gay? Ghê vãi, sau này không mua điện thoại của Duyên Mộng nữa!”

“Lầu trên thần kinh vừa thôi, không phải lần trước sếp tổng của một công ti điện thoại nổi tiếng nước ngoài cũng come out rồi à? Có phải di động của công ti họ bạn cũng không mua không? Vậy bạn còn mua được cái gì nữa?”

“Xem chừng vị kia vốn dĩ không mua nổi thì có, chả qua bây giờ có một lí do để không mua thôi… Đúng rồi, Hàn Trọng Viễn cũng có cổ phần trong di động Phi Dược, bạn cũng đừng mua nhá! Xuỳ xuỳ~”

https://thuviensach.vn

…

Trần Cảnh Đường căn đúng thời giờ đăng thêm hai bức ảnh chụp màn hình Weibo: “Chắc có lẽ rất nhiều người cũng chưa từng đọc status đầu tiên của Sinh Ra Vì Em đúng không? Status đó chỉ có ngắn ngủi sáu chữ: ‘Không đánh mất em, thật tốt’. Mà trước khi status này được đăng mấy phút, chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn vừa mới đăng một status là ‘Cuối cùng cũng không sao, hi vọng được bình an cả đời’. Khoảng thời gian đó, Hàn Trọng Viễn vừa trải qua một vụ bắt cóc. Nhưng mà tui ở thành phố H, theo như tình huống tui được biết thì ban đầu nạn nhân vụ bắt cóc đó không phải là Hàn Trọng Viễn, sau đó không hiểu vì sao Hàn Trọng Viễn cũng bị bắt cóc. Suy đoán một chút, nạn nhân ban đầu có phải là Mạnh Ân hay không? Phải biết, hồi ấy Bác sĩ thú y Nguyên Ân từng có một khoảng thời gian dài không đăng Weibo, sau đó còn giải thích rằng lúc đó sức khoẻ mình không tốt, nên không cập nhật Weibo được.

Như vậy, chỉ e status mà mọi người vẫn tưởng là Hàn Trọng Viễn đăng để báo bình an, thật ra phải là ‘Cuối cùng em cũng không sao, hi vọng em được bình an cả đời’. Sau đó, đột nhiên Hàn tổng phát hiện nick chính không hợp để show tình cảm, hắn bèn… Lập một nick phụ. Từ đó, kiếp sống ngược FA của Sinh Ra Vì Em bắt đầu.”

Trần Cảnh Đường đăng lên một status như vậy, rất nhanh đã tải được cả đống bình luận. Sau đó anh bắt đầu đăng thêm ảnh chụp màn hình các

https://thuviensach.vn

kiểu show tình cảm của Sinh Ra Vì Em, tiện thể kèm theo mấy status của Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn.

Trước không đem ra so, mọi người cũng không cảm thấy gì. Bây giờ vừa đem ra so thì đã thấy đủ loại ý vị.

Chả hạn như, vào một ngày nào đó khi chuyện Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em là một đôi chưa bị lật tẩy, Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn share một status từ Weibo chính thức của Duyên Mộng, status kia cho biết Hàn Trọng Viễn đang tham gia một hội nghị về internet lớn, bên trên còn đăng kèm ảnh chụp nghiêng gương mặt đầy lạnh nhạt của Hàn Trọng Viễn.

Cùng ngày hôm ấy, Bác sĩ thú y Nguyên Ân đăng một status: “Hôm nay không đi làm, chỉnh sửa tài liệu xong thì đăng lên.” Có người hỏi cậu đang ở đâu, địa chỉ mà cậu nói chính là nơi Hàn Trọng Viễn họp! Cậu không đi làm, cũng không đi du lịch hay công tác, tự dưng đến thành phố ấy làm gì?

Weibo của Sinh Ra Vì Em nói: “Có người tìm mình bàn chuyện, honey tiễn mình đi! Về khách sạn thì đã thấy honey tự tay nấu cơm cho mình, yêu honey! [Ảnh thức ăn]”

Ba ảnh chụp màn hình vừa được đăng, số lượt trả lời lại càng tăng.

https://thuviensach.vn

“Làm sao có thể như thế! Hàn Trọng Viễn anh đi công tác mà cũng phải đưa người ta theo nấu cơm cho anh, anh quản lí người ta chặt vừa thôi!”

“Oa oa oa, hồi trước soi hint của Sinh Ra Vì Em và Nguyên Ân, tui từng thấy hai cái screenshot phía sau rồi. Khi ấy còn nghĩ tuy Nguyên Ân rất ấm áp, nhưng cũng có lúc mạnh moẽ phết, yêu tinh nhỏ ra ngoài gặp người khác cũng phải đi theo, không để yêu tinh nhỏ ăn cơm bên ngoài, rất có phong thái của công. Xưa kia tui đúng là mù mà!”

“Cũng mù đây!”

“Mọi người còn nhớ mấy tin tức nói Hàn Trọng Viễn là người quái gở, không xem ai ra gì không? Trong đó có một ví dụ, đó là Hàn Trọng Viễn không muốn ăn cơm cùng với người khác. Hồi trước tui vẫn tưởng từ nhỏ hắn đã ăn sung mặc sướng, nên mới ngứa mắt đồ ăn bình thường, vì thế chỉ toàn ăn cơm do đầu bếp riêng nấu. Kết quả vốn dĩ không phải, hoá ra hắn chỉ thích ăn cơm Nguyên Ân nấu!”

“Còn có tin tức nói Hàn Trọng Viễn tiết kiệm, nên từ trước đến giờ chưa từng ăn uống hoang phí thức ăn… Kết quả nhìn Weibo của Sinh Ra

https://thuviensach.vn

Vì Em… Có một lần Nguyên Ân nấu nhiều quá, Tiểu Sinh Sinh ăn nhiều đến nôn ra luôn.”

“Thế giới này đúng là tàn nhẫn mà! Tại sao không có tổng tài bá đạo như Hàn Trọng Viễn yêu tui? Không có Hàn Trọng Viễn thì Mạnh Ân cũng được! Đàn ông biết nấu cơm làm việc nhà là ngầu nhất đó!”

“Lầu trên cẩn thận nha, tui đã follow Weibo của Sinh Ra Vì Em rất lâu rồi, máu ghen của hắn không phải dạng vừa đâu…”

…

Đôi mắt sau cặp kính của Trần Cảnh Đường sáng lên, lại tung ra mấy tấm ảnh chụp màn hình Weibo nữa.

Bên dưới là cả một trời than khóc.

Đúng lúc đó, Trần Cảnh Đường lại lên nick khác bình luận, chả hạn như lấy thân phận nhân viên của Duyên Mộng tiết lộ, trước kia lúc làm việc Hàn Trọng Viễn đều mang theo bữa trưa. Sau đó từ lúc bệnh viện thú y

https://thuviensach.vn

Nguyên Ân khai trương thì hắn chỉ toàn đi ra ngoài ăn. Về phần đi đâu ăn… Còn phải hỏi nữa hả?

Chả trách Mạnh Ân mở bệnh viện thú y ở căn nhà trước đó chưa một ai có thể thuê được, hoá ra là Hàn Trọng Viễn giữ lại cho người yêu của mình!

Bấy giờ, cũng có người cảm thấy, có phải Mạnh Ân bị Hàn Trọng Viễn bao nuôi hay không?

Nhưng mà, ai sẽ quan tâm đến tình nhân bao nuôi của mình đến mức đó cơ chứ? Hơn nữa trước đây Sinh Ra Vì Em còn từng nói, là Bác sĩ thú y Nguyên Ân nuôi hắn! Thậm chí yêu tinh nhỏ này còn đắc ý cho biết, hắn phải tiêu hết sạch tiền của honey nhà hắn…

Có đại gia bao nuôi nào như thế không?

Đúng vậy, làm gì có đại gia bao nuôi nào như thế cơ chứ? Thấy những hình ảnh như kia, dù có là người hà khắc nhất, cũng không thể cảm thấy tình cảm của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân có gì không tốt.

https://thuviensach.vn

Trần Cảnh Đường cảm thấy đã xong xuôi rồi, đang định kết thúc công việc, không ngờ lại bắt gặp một post trả lời khiến anh phải ngạc nhiên.

“Mình và Hàn Trọng Viễn là bạn học chung thời Trung học, còn cùng lớp nữa. Mặc dù có thể Hàn Trọng Viễn đã quên mình, nhưng mình vẫn luôn tự hào vì có một người bạn học như vậy, cũng thường xuyên để ý đến tin tức về Hàn Trọng Viễn. Nói thật, lúc trước biết Hàn Trọng Viễn chính là Sinh Ra Vì Em, là gay, mình sốc lắm. Bởi vì hồi đó rõ ràng Hàn Trọng Viễn từng nói rằng, có một cô gái mà hắn rất thích, vì thế khi thấy cái tên ‘Mạnh Ân’ ở trong thread này, mình mới hồi tưởng lại.

Mạnh Ân cũng là học sinh cùng trường của tụi mình, xảy ra một chuyện nên mới chuyển trường, cũng nghỉ học cùng một học kỳ với Hàn Trọng Viễn. Chuyện xảy ra lúc đó… Là nhật kí của Mạnh Ân bị người ta dán lên, bên trong viết cậu ấy thích Hàn Trọng Viễn các kiểu.

Lúc ấy mình rất thương cậu ấy, bởi vì bản thân cậu ấy không ưa nhìn, bị phát hiện ra thích con trai, lại còn là Hàn Trọng Viễn nổi tiếng nhất trường nữa, e rằng mọi người sẽ coi thường và tẩy chay cậu ấy, cậu ấy cũng không có cách nào để ở lại trường học.

Có điều bây giờ mình rất hâm mộ cậu ấy, hâm mộ cậu ấy bị người hãm hại, không ngờ lại thổ lộ được lời từ đáy lòng. Nếu biết trước Hàn Trọng Viễn thích nam, hồi đó mình sẽ đi thổ lộ ngay…”

https://thuviensach.vn

Không ngờ Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân còn là bạn học Trung học, nói cách khác là… Thanh mai trúc mã?

Dường như, họ càng hiểu sâu hơn, thì càng cảm thấy tình cảm của hai người thắm thiết hơn.

Thread vẫn còn hết sức sôi nổi, Hàn Trọng Viễn cũng để ý đến. Hắn không để tin tức liên quan đến Mạnh Ân bị công khai quá nhiều, nhưng lại hi vọng tất cả mọi người đều cảm thấy họ đáng được chúc phúc.

“Con đó… Tự dưng cho mẹ tin tức như thế, suýt nữa là mẹ bị doạ rồi.” Tiền Mạt gọi điện thoại cho Hàn Trọng Viễn, thở dài một hơi.

“Mẹ, con biết là sẽ không sao đâu.” Hàn Trọng Viễn nói.

“Vậy lần sau cũng nên nói với mẹ một tiếng chứ.” Tiền Mạt bảo.

Hàn Trọng Viễn đã quen thói tự quyết định, chưa từng nghĩ đến điều này.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, chuyện đã qua thì coi như xong, tiếp theo con có dự định gì?” Tiền Mạt hỏi.

“Con tìm cơ hội để trong nước có thể cho phép kết hôn đồng giới.” Hàn Trọng Viễn đáp.

“Đây không phải chuyện một sớm một chiều đâu.” Tiền Mạt hơi sững sờ, thản nhiên bảo.

“Rồi sẽ có một ngày.” Hàn Trọng Viễn nói. Dẫu năm nay không được, thì năm sau năm kia năm kìa, kiểu gì cũng sẽ có ngày như thế.

Sau khi cúp máy, Hàn Trọng Viễn đi đến công ti ngay. Xảy ra chuyện lớn như thế, tuy hình tượng của hắn và Mạnh Ân rất tốt, sẽ không gây tổn hại đến danh dự của Duyên Mộng, nhưng hắn vẫn có rất nhiều việc phải làm.

Hàn Trọng Viễn đi rồi, Mạnh Ân lướt Weibo, nhìn thấy rất nhiều người đang hâm mộ mình, khoé mắt cũng không kìm được cong lên.

https://thuviensach.vn

Sau đó lại mở QQ vẫn đang có thông báo từ nãy lên.

Tuy cậu không thân thiết với bạn học, sau khi tốt nghiệp cũng chẳng tham gia mấy hội cựu học sinh hội cựu sinh viên, nhưng vẫn tham gia vào group lớp. Bấy giờ, bên trong cũng đang nói về chuyện của cậu hết sức sôi nổi. Chỉ là nếu trước kia, cậu nghĩ mọi người sẽ coi thường mình, cảm thấy mình ghê tởm, thì thực tế mọi người đều chúc phúc cho họ, thỉnh thoảng cũng chỉ có mấy câu tỏ ra ghen tị mà thôi.

“Tuy có những lúc Hàn Trọng Viễn quản chế cậu chặt chẽ quá mức, nhưng bây giờ thấy cũng được đấy chứ.” Phùng Huyên inbox riêng.

“Ừ.” Mạnh Ân trả lời, lại không kìm được gửi thêm một icon mặt cười. Thật ra chính bản thân cậu cũng không có cảm giác an toàn, nếu không phải Hàn Trọng Viễn quản chế cậu chặt chẽ như vậy, chỉ e cậu cũng chẳng dám tin Hàn Trọng Viễn thích mình.

Mạnh Ân không kìm được vui vẻ trong lòng, tối hôm ấy lại không buồn ngủ. Cậu làm mấy món ăn đêm cho Hàn Trọng Viễn, sau đó ngồi trên sô pha, chờ Hàn Trọng Viễn về.

https://thuviensach.vn

“Em muốn anh biến thành lợn đó hả?” Lúc Hàn Trọng Viễn về thì đã muộn lắm rồi, nhìn đồ ăn trên bàn, trong mắt tràn đầy ý cười.

“Em chụp ảnh của anh đăng lên được không?” Chợt nhiên Mạnh Ân hỏi.

“Được.” Hàn Trọng Viễn gật đầu.

“Nhìn em này.” Mạnh Ân chụp ảnh tách một cái, sau đó đăng lên Weibo, “Hôm nay honey về muộn, đang ăn khuya @Sinh Ra Vì Em @Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn.”

“Ông xã àaaaa! Làm sao vậy? Tại sao Nguyên Ân lại đăng ảnh của ông xã tui? Khoan đã… Hình như tui đã bỏ lỡ mất vụ gì đó thì phải…

“Đẹp trai quá! Nguyên Ân đã bắt giữ tổng tài đại nhân rồi!”

“Hơn nửa đêm còn đăng ảnh ăn uống, hay lắm!”

https://thuviensach.vn

“Mị cũng muốn ăn sủi cảo chiên, còn cái kia là canh gì? Làm thế nào vậy?”

“Cứ tưởng Hàn Trọng Viễn là người lạnh lùng, không ngờ ánh mắt cũng có thể ấm áp đến thế.”

“Nguyên Ân à, bạn không đăng ảnh thú cưng thì thôi, lại còn ngược FA, đáng ghét!”

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 118: Kết Thúc

Bây giờ trong nước, có thể có một số người không biết mấy lãnh đạo quốc gia cụ thể là ai, nhưng chắc chắn sẽ biết Hàn Trọng Viễn, ai bảo điện thoại Duyên Mộng nổi tiếng quá làm chi. Ngoài Duyên Mộng ra, công ti sản xuất điện thoại Phi Dược cũng nổi tiếng hết sức, mà điều này cũng có công lao của Hàn Trọng Viễn.

Trước tình thế đó, Hàn Trọng Viễn come out đã tạo thành chấn động cực kì lớn. Đừng nói mọi người trong nước biết, ngay cả nước ngoài cũng đưa tin, ai ai cũng biết việc này.

Với người bình thường thì chuyện này cũng chả có ảnh hưởng gì. Tuy không thể chấp nhận được, thì cùng lắm cũng chỉ nói một tiếng biến thái, sau đó vẫn sẽ sử dụng di động Duyên Mộng như trước – Hàn Trọng Viễn thích đàn ông không liên quan đến họ, chả việc gì họ phải quan tâm cả.

Tất nhiên, cũng có những người khá dữ dội, cảm thấy hết sức ghê tởm. Chỉ là Hàn Trọng Viễn vẫn luôn là người khiêm tốn, cũng không phải minh tinh được mọi người yêu thích sâu đậm, dân mạng mắng thì mắng thế thôi, chứ chả ai làm chuyện quá khích.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, có một số người lại thích cặp đôi Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, gây ra đôi chút phiền phức cho họ.

Khu nghiên cứu của Duyên Mộng được quản lí hết sức nghiêm ngặt, không chỉ phải quẹt thẻ mà còn cần cả vân tay, người bình thường không vào được. Nhưng bệnh viện thú y Nguyên Ân thì khác, nơi này ai ai cũng có thể đến.

Trước đây có mấy cô gái rất thích Bác sĩ thú y Nguyên Ân đến tìm Mạnh Ân, nếu không phải Hàn Trọng Viễn thuê vệ sĩ, Mạnh Ân cũng toàn ở trên tầng, e rằng đã bị người ta bao vây rồi. Bây giờ số người kéo đến lại càng ngày càng nhiều…

“Bệnh viện gọi điện thoại tới, nói người ở đó rất đông, em sợ không đi làm được.” Mạnh Ân nói, đồng thời hơi dở khóc dở cười. Cậu come out rồi, bỗng nhiên bệnh viện nhà mình lại làm ăn tốt hơn gấp trăm, không biết nên xem đây là chuyện tốt hay xấu nữa.

“Không sao, qua một thời gian thì sẽ ổn thôi.” Hàn Trọng Viễn bảo, chợt thấy hơi hối hận khi để Mạnh Ân đi mở bệnh viện thú y. Thật ra cứ dẫn Mạnh Ân theo bên mình cũng được, chỉ cần không đưa cậu đến các loại tiệc xã giao là xong… “Nếu em không đến bệnh viện thú y được, thì theo anh đến Duyên Mộng đi. Em cứ ở tạm Duyên Mộng một thời gian.”

https://thuviensach.vn

“Em không biết làm gì hết…” Mạnh Ân hơi chần chừ, trước đây cậu cũng chỉ có thể dọn dẹp vệ sinh sắp xếp tài liệu cho Hàn Trọng Viễn mà thôi.

“Làm trợ lí riêng của anh, em cũng chả cần làm gì.” Hàn Trọng Viễn đáp, bỗng nhiên lại nhớ ra điều gì đó, “Cạnh văn phòng của anh là phòng nghỉ, ở đó anh có một căn bếp, em mang đồ dùng nấu ăn đi, sau đó bảo Triệu An mua thức ăn về.”

Khu nghiên cứu Duyên Mộng do hắn tự mua đất tự mình xây, tất nhiên xây nơi làm việc của mình hết sức thoải mái, chỉ là trước giờ vẫn chưa từng sử dụng phòng nghỉ đó. Hết cách mà, ai bảo nhà hắn gần quá làm chi, ở một mình trong phòng nghỉ chẳng thà về với Mạnh Ân còn hơn.

Mạnh Ân gật đầu, sau khi biết chỗ Hàn Trọng Viễn có lò vi sóng lò nướng các kiểu thì cũng chỉ lấy một ít dụng cụ đơn giản, sau đó mang bát đĩa thường dùng theo.

Tất cả mọi thứ được Mạnh Ân để trong một chiếc túi bảo vệ môi trường mua ở siêu thị hồi trước. Hàn Trọng Viễn liếc nhìn, đưa tay ra đón: “Để anh.”

https://thuviensach.vn

“Thôi cứ để em.” Mạnh Ân vội vàng nói. Cậu mặc quần áo bình thường không sao, chứ Hàn Trọng Viễn mặc đồ Tây, hắn mà xách túi thì trông chả ăn nhập gì với nhau hết!

“Để anh! Em đừng lắm chuyện nữa, mau đi đi!” Hàn Trọng Viễn nhìn Mạnh Ân một cái, kiên trì nói.

Mạnh Ân chỉ có thể nhìn Hàn Trọng Viễn xách chiếc túi bảo vệ môi trường đi xa, sau đó vội vàng chạy theo.

Hai người một trước một sau tiến vào toà cao ốc của Duyên Mộng, trên đường gặp rất nhiều người, sau đó tất cả mọi người đều đần ra mà nhìn Hàn Trọng Viễn.

Họ không biết Hàn Trọng Viễn đi từ đâu đến toà cao ốc của Duyên Mộng, nhưng ai cũng biết Hàn Trọng Viễn sẽ tới vào giờ này. Vì thế có một số người, vốn đã đứng sẵn ở đây để chờ Hàn Trọng Viễn.

Hết cách mà, hôm kia Hàn Trọng Viễn come out, hôm qua lại không đi làm, hôm nay họ đã tò mò lắm rồi!

https://thuviensach.vn

Ban đầu, họ còn tưởng hôm nay Hàn Trọng Viễn cũng sẽ không đến. Nào ngờ Hàn Trọng Viễn lại đến, chỉ là… Hàn tổng, anh xách cái túi bảo vệ môi trường trông cứ sai sai thế nào ý! Đây là Hàn tổng cả ngày mặt lạnh, lúc nào cũng tỏ ra lạnh lùng với người khác đấy sao?

Phải biết, vì tính tình Hàn tổng không tốt, thư kí bên cạnh hắn đều được dặn dò đặc biệt, ngay khi Hàn tổng nổi giận thì phải trấn an nhân viên trước, nói cho nhân viên biết tính tình Hàn tổng không tốt, mong được lượng thứ…

Bản thân Hàn tổng cũng từng nói trong cuộc họp thường niên rằng, hắn không phải một người dễ gần, mong mọi người lượng thứ.

Sau đó hôm kia, con người khó gần này come out, hôm qua họ đọc một thread biết được Hàn tổng show tình cảm với người ta thế nào, hôm nay lại thấy Hàn tổng xách túi bảo vệ môi trường giúp người yêu, đưa người yêu đến công ti…

Có lẽ nhìn Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân tình cảm quá, họ cũng không muốn gọi Mạnh Ân là người tình của Hàn Trọng Viễn, mà lựa chọn gọi là người yêu.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của mọi người xung quanh đều dán trên người mình, Mạnh Ân không khỏi mất tự nhiên, lại cảm thấy không chào hỏi ai thì thất lễ quá, bèn mỉm cười với mọi người.

Thấy cảnh tượng này, nhất thời gương mặt Hàn Trọng Viễn lạnh đi. Nhìn Mạnh Ân cười với người khác, tâm trạng hắn xấu đi hẳn.

May sao, rất nhanh họ đã vào trong thang máy riêng của Hàn Trọng Viễn.

“Hồi nãy Hàn tổng xách cái gì vậy?” Có người không kìm được hỏi.

“Hình như là… Nồi niêu bát đũa thì phải?” Có người trả lời.

Hàn tổng cao quý, dường như trong nháy mắt đã hạ cánh xuống mặt đất!

***

https://thuviensach.vn

Rất nhanh thang máy đã lên tới tầng cao nhất. Nơi đây được chia thành hai phần, bên ngoài dành cho thư kí và trợ lí của Hàn Trọng Viễn, bên trong chính là phòng làm việc của Hàn Trọng Viễn.

Phòng làm việc rất rộng, bàn làm việc của Hàn Trọng Viễn cũng rất lớn. Phía sau bàn làm việc của Hàn Trọng Viễn không phải là mấy kiểu cửa sổ sát đất như trong TV, mà là một màn hình cực kì lớn.

“Xem phim ở đây thì hết ý.” Hàn Trọng Viễn nói, ban đầu hắn cho người làm màn hình này là để tiện thuyết trình cho người khác ở đây. Bây giờ thấy Mạnh Ân, lập tức nghĩ đến chuyện này, thậm chí còn nghĩ…

Có lẽ hắn có thể làm ra mấy thứ thú vị chiếu lên màn hình, sau đó cùng Mạnh Ân… Khụ khụ, về sau ở nhà cũng phải làm một cái mới được.

Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn chẳng có hứng làm việc nữa.

Mạnh Ân lại không nghĩ ngợi gì, hỏi: “Phòng nghỉ ở đâu hả anh?”

“Trong này.” Hàn Trọng Viễn đẩy một cái tủ bên cạnh ra.

https://thuviensach.vn

Thiết kế thế này khiến Mạnh Ân cảm thấy hết sức mới mẻ, cậu hào hứng nhìn ngắm, xách túi bảo vệ mội trường đi vào, sau đó bận bịu trong bếp – tuy ở đây đã chuẩn bị mấy món đồ điện, nhưng bình thường cơ bản không dùng đến, bây giờ còn phải xem có chỗ nào cần dùng không đã.

Nhà bếp được quét dọn rất sạch sẽ, đồ điện bên trong cũng toàn loại xịn. Mạnh Ân nhìn một lần, sau đó ra ngoài thì phát hiện Hàn Trọng Viễn đã cho người chuẩn bị giúp cậu một cái bàn làm việc nhỏ, còn có cả một chiếc ghế nữa.

“Em cứ chờ ở đấy.” Hàn Trọng Viễn chỉ ra đằng kia.

“Có việc gì em làm được không?” Mạnh Ân hỏi, nếu không làm gì cả, cậu sẽ cảm thấy không quen.

“Chờ Triệu Anh đến, em đi nấu cơm là được.” Hàn Trọng Viễn đáp.

Thư kí đang giúp sắp xếp tài liệu nghe thế, suýt nữa thì nghi ngờ tai mình có vấn đề.

https://thuviensach.vn

Tức là, Hàn tổng đóng gói người yêu của mình đến đây, là để nấu cơm cho hắn?

Thư kí không kìm được phóng mắt nhìn Mạnh Ân, muốn xem xem Mạnh Ân có chỗ nào đặc biệt.

Lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn cảm thấy thư kí của mình đáng ghét đến thế!

Công việc hàng ngày của Hàn Trọng Viễn hết sức bận rộn, tuy những tài liệu mà hắn cần xem đều có người giúp hắn tổng kết và chỉnh sửa, nhưng hắn vẫn phải xem nhất nhiều thứ, gặp rất nhiều người.

Mạnh Ân thấy Hàn Trọng Viễn làm việc siêng năng như thế, cảm giác mắt mình sắp không rời nổi đến nơi. Còn Hàn Trọng Viễn, phát hiện mọi người xung quanh cứ nhìn Mạnh Ân mãi, gân xanh trên trán lại không kìm được nổi lên.

“Mạnh Ân!” Bỗng nhiên Hàn Trọng Viễn gọi.

https://thuviensach.vn

“Sao vậy?” Mạnh Ân tò mò nhìn sang, tổng giám sát kĩ thuật đang nói chuyện với Hàn Trọng Viễn cũng tò mò nhìn sang. Hình như Hàn tổng không được dịu dàng với người yêu của mình cho lắm?

Đối diện với biểu tình của Mạnh Ân, nhất thời sắc mặt Hàn Trọng Viễn dịu đi: “Trong này nhiều việc bừa bộn, em vào phòng nghỉ chơi máy vi tính đi. Cũng đừng ngồi lâu quá, nhớ phải đứng lên đi lại thường xuyên nghe chưa.”

Tổng giám sát kĩ thuật: Hoá ra báo cáo của mình là việc bừa bộn ư? Cơ mà Hàn tổng đối xử với người yêu tốt thật đó…

Mạnh Ân vào phòng nghỉ rồi, không còn ai nhìn Mạnh Ân nữa, nhất thời Hàn Trọng Viễn cảm thấy trong lòng sảng khoái hơn rất nhiều. Chỉ là sau này đưa Mạnh Ân đến công ti, cũng không thể cứ nhốt cậu trong phòng nghỉ mãi được…

***

https://thuviensach.vn

Buổi trưa, Mạnh Ân nấu ba món một canh, sau khi ăn xong Hàn Trọng Viễn mới nhớ ra ở đây không có máy rửa bát…

Nghe nói, việc nhà cũng cần phải san sẻ… Trước giờ vẫn luôn cố gắng thực hiện điều này, Hàn Trọng Viễn xắn tay áo lên, đi rửa bát.

Mạnh Ân nghe Hàn Trọng Viễn nói ở phòng trà bên ngoài có rất nhiều nước giải khát thì đi ra phòng trà, định tìm một ít đồ uống.

Đúng là trong phòng trà có đủ các loại nước giải khát, Mạnh Ân đang tìm thì nghe được một âm thanh xa lạ: “Bạn Mạnh.”

Ngoảnh đầu lại, mất một lúc lâu Mạnh Ân mới nhớ ra đây là một người bạn học cùng Đại học với mình. Tuy khác khoa, nhưng họ là người cùng giới, trước đây người này cũng coi như một nhân vật nổi tiếng, nên cậu vẫn có ấn tượng.

Tất nhiên, có ấn tượng không có nghĩa là cậu quen người này.

“Tớ tên Kha Cẩm Trình, cùng giới với cậu, từ hồi vào Duyên Mộng thì làm đến tận bây giờ.” Kha Cẩm Trình cười nói.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn rửa bát xong, vừa lau tay vừa đi ra, phát hiện Mạnh Ân đang cười cười nói nói với người khác, lại cảm thấy khó chịu…

Hắn biết mình không nên như vậy, nhưng vẫn không sao kiềm chế được.

Sau này vẫn nên hạn chế đưa Mạnh Ân đến đây thì hơn!

Hàn Trọng Viễn đưa ra quyết định, nhất thời cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Mạnh Ân biết quyết định của hắn, cũng thở dài một hơi. Cậu không hiểu chuyện văn phòng, Hàn Trọng Viễn để cậu ngồi mãi ở đây, cậu cũng cảm thấy mất tự nhiên.

Cậu vẫn nên đi làm bác sĩ thú y, sau đó nuôi Hàn Trọng Viễn thì hơn…

***

https://thuviensach.vn

Bất kể là tin tức nóng sốt đến đâu, thời gian trôi qua cũng sẽ dần dần phai nhạt. Cuộc sống của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, qua một khoảng thời gian cũng trở lại bình thường.

Nhưng dẫu sao, có một số ảnh hưởng vẫn sẽ còn mãi. Ít nhất, mọi người đã bao dung hơn nhiều với cặp tình nhân đồng tính chung tình và ở bên nhau lâu như họ. Đồng thời, Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt đều trở thành người ủng hộ dự luật về kết hôn đồng giới.

Năm năm sau, rốt cuộc dự luật về hôn nhân đồng tính cũng được thông qua. Hàn Trọng Viễn dẫn Mạnh Ân đi, muốn trở thành người đầu tiên đăng kí. Trong suy nghĩ của họ, chắc chắng có ai tranh cái danh này với mình đâu, dù sao trước đây họ cũng từng nói trên mạng rồi, thậm chí còn hẹn người ta đến trước nửa tiếng.

Sau đó… Không ngờ Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược đã đứng chờ sẵn ở cửa!

“Chúng tôi đến trước xếp hàng, các cậu ở sau chúng tôi!” Trịnh Kỳ nói.

https://thuviensach.vn

“Nếu vệ sĩ của tôi đi lên chặn anh, sẽ làm hỏng kiểu tóc anh, làm nhăn quần áo anh, anh chắc là mình không đổi ý chứ?” Hàn Trọng Viễn nhìn Trịnh Kỳ.

Cái cuộc sống này, sao có thể đáng sợ đến thế! Trịnh Kỳ đã bốn mươi tuổi nhưng vẫn là ông chú đẹp trai – lặng lẽ rút lui.

Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân trở thành người đầu tiên nhận chứng nhận kết hôn như mong muốn, sau đó lên mạng show tình cảm.

Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn: “Hôm nay kết hôn với honey rồi @Bác sĩ thú y Nguyên Ân [Ảnh chụp giấy đăng kí kết hôn]”

Sinh Ra Vì Em: “Hôm nay kết hôn với honey rồi @Bác sĩ thú y Nguyên Ân [Ảnh chụp giấy đăng kí kết hôn]”

Show tình cảm lại còn show những hai lần, đúng là không chịu nổi mà!

– Hết chính văn –

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 119: Ngoại Truyện: Hôn Lễ

Sau khi lấy được giấy đăng kí kết hôn và tuyên bố chủ quyền, Hàn Trọng Viễn cảm thấy hết sức thoả mãn. Hắn quyết định cho bản thân được nghỉ một tuần, sau đó mang Mạnh Ân đến ở trong căn biệt thự mình mua trên một hòn đảo, thế là cũng có tuần trăng mật.

Thấm thoắt, hắn và Mạnh Ân đã ngoài ba mươi, lại rất ít khi ra ngoài, cũng tiếc thật đấy. Chờ thêm mấy hôm nữa, hắn giao Duyên Mộng cho người khác, chuẩn bị đủ tiền thì hai người có thể mua một căn nhà di động, mua một du thuyền, mua một máy bay tư nhân nhỏ, sau đó đi một vòng quanh thế giới.

Mấy năm nay hắn chả tiêu tiền nhiều nhặt gì, bây giờ tiền gửi ngân hàng đang không biết phải xả thế nào đây.

Hàn Trọng Viễn nghĩ rất chu toàn, còn cố ý tìm Mạnh Ân đến bàn bạc kĩ. Nghe xong, Mạnh Ân chỉ nghĩ đến lời bình luận của rất nhiều người khi thấy Hàn Trọng Viễn ăn món ăn gia đình trên Weibo của mình – thiệt không hiểu nổi thế giới của nhà giàu mà.

https://thuviensach.vn

Gì mà du thuyền, cũng quá chớn rồi đó…

“Không mua du thuyền chả lẽ dùng chung một cái với người khác? Ai biết có bao nhiêu người từng ngủ trong căn phòng đó? Nếu muốn đi bơi… Ai biết có bao nhiêu người từng bơi trong hồ bơi kia?” Là một người đã từng chơi trên du thuyền, Hàn Trọng Viễn nhớ lại tình cảnh xa hoa truỵ lạc trước kia, cảm thấy chán ghét, “Em đừng quan tâm, dù sao anh có tiền, cùng lắm thì mình chơi xong lại bán du thuyền đi là được.” Tất nhiên chuyện này là bất khả thi rồi.

“Vâng…” Mạnh Ân đáp một tiếng.

Biệt thự trên hòn đảo nhỏ mà Hàn Trọng Viễn mua hướng mặt ra biển, vì ở vùng nhiệt đới nên một năm bốn mùa, ấm áp hoa nở xanh mát dồi dào.

Mạnh Ân thích biệt thự này lắm. Với cậu, nhược điểm duy nhất của căn nhà này chắc chỉ có xung quanh hơi nhiều sâu. Buổi tối bật đèn thì tốt nhất đừng mở cửa sổ, nếu không dù có rèm cửa chăng nữa, vẫn có mấy con sâu bé xíu chui vào.

Ngày đầu tiên sau khi bất cẩn mở cửa sổ ra, từ đó Mạnh Ân cạch luôn không chịu mở cửa sổ nữa Đến nỗi khi Hàn Trọng Viễn muốn đưa cậu lên ban công ngâm mình trong ánh trăng, cậu cũng nhất quyết không chịu. Hàn

https://thuviensach.vn

Trọng Viễn chỉ có thể chuyển sang kế hoạch hai, đưa cậu lên gác mái có cửa sổ, cởi quần áo “ngâm mình trong ánh trăng”.

Hàn Trọng Viễn cho biết, thật ra ban đầu hắn vốn định thử ở trên gác mái, lo Mạnh Ân không chịu nên mới nói là lên ban công.

Hai người họ tắt hết các thiết bị truyền tin, cũng không lên mạng, gần như tách khỏi thế giới năm ngày. Năm ngày này, cũng là lần đầu tiên Hàn Trọng Viễn không hề tiết chế từ trước đến nay.

“Hồi trước em còn tưởng anh không thích cơ thể của em.” Nhớ đến chuyện trước đây, Mạnh Ân cười bảo, Hàn Trọng Viễn đúng là đã kiềm chế quá rồi!

“Nếu không phải lo cho sức khoẻ của em thì anh cần gì phải thế?” Hàn Trọng Viễn nói, lại nhớ ra điều gì đó, “Về sau em học thêm… Không biết cái này là khoa tiết niệu hay khoa tiêu hoá nữa? Dù sao em cứ học thêm đi, chúng ta giữ gìn cẩn thận, sau này cũng hạn chế thôi.” Dù sao cơ thể của đàn ông cũng không hợp làm những chuyện này, chả thà dùng tay cho khoẻ, không sướng đủ thì nhịn cũng đâu có gì to tát.

“Vâng.” Mạnh Ân cười, chủ động ôm Hàn Trọng Viễn – nếu sau này phải hạn chế, bây giờ phải cố gắng tận hưởng mới được.

https://thuviensach.vn

Hai người biến mất suốt một tuần mới xuất hiện trước mặt người khác. Lúc xuất hiện cả hai đều mặt mày phơi phới, nhưng người khác thì lại không vui được như thế.

Mạnh Ân lướt Weibo của Hàn Trọng Viễn, thấy một lô một lốc trách cứ.

“Hàn tổng, anh ác quá đi! Đăng chứng nhận kết hôn ngược FA xong rồi chạy mất? Thế mà cũng được à?”

“Mấy hôm không thấy Tiểu Sinh Sinh show tình cảm, đúng là không quen…”

“Hàn tổng, từ mấy năm trước em bắt đầu ghi lại thực đơn hàng ngày của hai anh, hôm sau sẽ nấu cho cả nhà ăn. Thế mà cả tuần nay anh lại không đăng thực đơn làm em không biết phải nấu gì hết! Nhà em cũng không được ăn những món giống nhà tài phiệt nữa, buồn ơi là sầu.”

“Mỗi lần thấy anh ngược FA đều cảm giác trong lòng chua xót, bây giờ không thấy em lại cảm giác sai sai, hình như em sắp thành M moẹ nó

https://thuviensach.vn

rồi.”

…

“Bọn mình về rồi đây.” Mạnh Ân chụp ảnh mặt nghiêng của Hàn Trọng Viễn, bấm đăng.

“Dùng chung một nick Weibo chứ gì, ha ha.”

“Dùng chung một nick Weibo chứ gì, ha ha.”

“Dùng chung một nick Weibo chứ gì, ha ha.”

“Mặt nghiêng của ông xã đẹp trai quá!”

“Hoá ra Hàn tổng còn có ‘fan bà xã’ nữa cơ…”

…

https://thuviensach.vn

Status của Mạnh Ân vừa đăng lên thì di động của Hàn Trọng Viễn đổ chuông, thấy người gọi đến là Tiền Mạt, Mạnh Ân bắt máy luôn.

“Nếu về rồi thì mau đến quyết định tình hình hôn lễ, mẹ còn phát thiệp mời!” Tiền Mạt nói.

Hôn lễ? Vụ này đâu ra vậy? Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân cùng ngạc nhiên, nhất là Hàn Trọng Viễn – gì mà hôn lễ, hắn không muốn một tí nào hết!

Nhưng Tiền Mạt hết sức kiên trì: “Mấy năm nay mẹ đi bao nhiêu cái phong bì rồi, bây giờ nhất định phải thu hồi lại, hai đứa bay phải cưới nghe chưa!” Tất nhiên bà không quan tâm đến phong bì, chỉ là có mỗi một thằng con, thằng con vẫn không chịu cưới, khiến bà bị rất nhiều người thương cảm, bây giờ cũng muốn nở mày nở mặt một phen.

Hơn nữa là phụ nữ, dù sao vẫn thích tổ chức một hôn lễ thật hoàn mĩ. Trước kia vì đủ thể loại lí do mà hôn lễ của bà được tổ chức chả ra sao, nên bây giờ muốn tổ chức một hôn lễ đáng nhớ nhất cho con trai.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không phải là người quan tâm đến suy nghĩ của kẻ khác, nhưng nghĩ đến Tiền Mạt – bây giờ mỗi lần gội đầu xong đều phải nhuộm tóc, rốt cuộc vẫn đồng ý.

Tiền Mạt đích thị là tài phiệt, con trai nhiều tiền quá rồi, vốn chả cần mình phải chu cấp tiền tiêu, thế nên bà dốc sức tiêu tiền của mình. Trước hết bà bao trọn một hội trường lớn, quyết định tổ chức tiệc cưới ở đây. Sau đó bao thêm một hòn đảo, dự định sau khi kết thúc tiệc cưới sẽ đưa tất cả khách khứa rảnh rỗi tới bằng máy bay riêng, để họ vui chơi thoả thích.

Thật ra, ý định ban đầu của bà là tổ chức đám cưới trên đảo luôn, đáng tiếc một số khách mời lại bận rộn quá, nếu làm trên đảo thì e rằng sẽ không có thời gian tham gia. Hơn nữa bà mời rất nhiều người trong công ti của mình và Hàn Trọng Viễn, nếu mọi người cùng nghỉ phép ra đảo hết, ai sẽ giúp họ làm việc đây?

Thế nên, cứ để kết thúc hôn lễ rồi ra đảo vậy.

***

Trong suốt lễ cưới, Tiền Mạt chuẩn bị cho Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân mỗi người tổng cộng năm bộ lễ phục, còn mời cả thợ trang điểm và stylist hết sức nổi tiếng đến nữa…

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn cầm quần áo, đuổi những người khác ra ngoài.

Sao hắn có thể cho phép người khác sờ tới sờ lui trên mặt Mạnh Ân cơ chứ? Trừ khi kiểm tra sức khoẻ hoặc đi trị bệnh là bất khả kháng ra, hắn tuyệt đối không cho phép người khác động vào Mạnh Ân.

“Hàn Trọng Viễn, máu ghen của cậu cũng ghê quá rồi đấy.” Trịnh Kỳ tiếp nhận thợ trang điểm và stylist kia, để họ tạo hình cho mình.

Tuy bản thân y cũng là một người hết sức xuất sắc về mặt này, nhưng thỉnh thoảng cho người khác làm giúp mình, cũng có thể “lấy thừa bù thiếu” mà thay đổi phong cách.

“Anh còn nói nữa cẩn thận thợ trang điểm làm hỏng mặt anh.” Hàn Trọng Viễn bảo.

Mình không mặc váy cưới không trang điểm đậm thì làm hỏng mặt gì chứ! Trịnh Kỳ hơi mất vui, nhưng cũng chẳng nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Hôm nay y đến làm phù rể, nhất định bản thân phải thật ưa nhìn, tốt nhất là lấn áp hai chú rể luôn!

***

Quá trình hôn lễ không có vấn đề, chỉ là vừa hết chương trình, Hàn Trọng Viễn đã mang Mạnh Ân biến mất.

Thậm chí cũng không ngồi máy bay riêng ra đảo luôn.

Mãi đến khi máy bay cất cánh Tiền Mạt mới phát hiện chuyện này, suýt nữa thì tức điên.

“Về nhà cùng honey rồi, cơm tối!” Sinh Ra Vì Em lại đăng một status, đồng thời đăng kèm tấm ảnh. Trong ảnh là một một món một canh. Món chính là ngư hương nhục ti, canh là canh măng nấu với xương, nấm hương và trứng cút, có lẽ bên trong còn có nguyên liệu khác, tóm lại là một món canh hỗn hợp hết sức đơn giản dễ làm.

Không phải Hàn Trọng Viễn đang tổ chức một lễ cưới siêu cấp long trọng à? Sao ảnh chụp cơm tối lại là một món một canh? Rõ ràng ảnh Trịnh

https://thuviensach.vn

Kỳ chụp là tôm hùm to tướng cơ mà! Còn bảo là ăn trong tiệc cưới của Hàn Trọng Viễn nữa! Hơn nữa Trịnh Kỳ còn đăng rất nhiều ảnh của mình, sao nhân vật chính của lễ cưới lại chả đăng bức nào lên?

Các fan buồn bực rồi đó.

“Không hiểu nổi thế giới của nhà giàu mà.”

“Hàn tổng rốt cuộc honey nhà anh nấu ăn ngon bao nhiêu, lại khiến anh không thèm cỗ tiệc lớn mà đi ăn cái này?”

“Hàn tổng giản dị thật đó, còn biết tiết kiệm tiền cho honey nhà mình nữa, ngoan ghê.”

“Mọi người nói xem, không phải tay nghề của Nguyên Ân là kiểu ngọc ở trong đá, là đầu bếp siêu cấp có thể biến những thứ đơn giản nhất trở thành món ngon mĩ vị đấy chứ?”

“Muốn nếm thử tay nghề của Nguyên Ân quá đi, có lẽ cậu ấy có một không gian, nguyên liệu nấu ăn đều được tưới linh tuyền, vì thế Hàn tổng

https://thuviensach.vn

ăn món ăn cậu ấy nấu thì không ăn nổi món khác nữa, cuối cùng bị cậu ấy nắm gọn trong tay.”

“Đừng nói đến đồ ăn nữa! Quan trọng nhất chính là ảnh! Ảnh! Ảnh! Tui muốn xem ảnh cướiiiiii!”

…

Mạnh Ân nấu cơm cho Hàn Trọng Viễn xong, bản thân thì đi gặm tôm hùm được gói mang về. Cậu chưa bao giờ được ăn tôm hùm to như thế, Hàn Trọng Viễn không ăn thì cậu ăn!

***

Trên hòn đảo mà Tiền Mạt bao có rất nhiều món đồ được bà cố ý chuẩn bị, thậm chí còn có phòng riêng để hưởng tuần trăng mật nữa. Cuối cùng, những thứ này đều được lãi cho người luôn nịnh bà hết sức vui vẻ là Trịnh Kỳ.

Vì thế Trịnh Kỳ bắt đầu đăng đủ các món đồ thú vị lên Weibo, quả thật đã cho các fan cảm nhận được một tài phiệt hàng thật giá thật sẽ làm gì

https://thuviensach.vn

vào lúc bình thường.

Trịnh Kỳ thế này mới đúng phong cách chứ! Hàn Trọng Viễn anh đừng tưởng tụi tui không biết nhá! Trong ảnh cũ anh chụp nhìn nhà của anh cũng bé lắm, căn bản không hợp với thân phận của anh tí nào hết!

Hàn tổng anh không thể làm mấy việc mà người giàu nên làm hay sao? Chả hạn như đưa honey nhà mình đi mua mua mua, ăn ăn ăn, sau đó lại tặng tặng tặng các kiểu…

Đương khi mọi người cảm thấy Hàn Trọng Viễn không giống người giàu hàng thật giá thật, trên các phương tiện thông tin đại chúng xuất hiện một tin tức mang tiêu đề – Hàn Trọng Viễn bỏ một tỉ tiền túi ra chế tạo du thuyền tư nhân tên Viễn Ân!

Hay lắm, lần này ngay cả hài âm như Nguyên Ân và Duyên Mộng người ta cũng không dùng, dùng thẳng tên mình luôn.

Họ không nên nói Hàn Trọng Viễn tiết kiệm quá mức, chả giống người giàu mới đúng. Nhìn xem, người ta tặng một món quà thôi, kẻ khác phải kiếm cả đời cũng không đủ…

https://thuviensach.vn

“Mua con thuyền, chuẩn bị đi vòng quanh thế giới cùng honey~” Sinh Ra Vì Em lại đăng status.

“Nhẹ nhàng ghê cơ, mua con thuyền, thế mới là phong độ của Hàn tổng chứ!”

“Tiểu Sinh Sinh cũng đưa tui đi vòng quanh thế giới đi mà!”

“Bắt đầu từ hôm nay tui ghi thù với nhà giàu, mọi người đừng cản tui!”

“Trịnh Kỳ bất ngờ comment dưới status của Hàn Trọng Viễn, tuyên bố ghi thù với nhà giàu! Lại có tiêu đề báo đăng ngày mai rồi!”

“Ba ơi ba đã khoe giàu mười mấy năm rồi, ba mà cũng ghi thù với nhà giàu thì con phải làm sao?”

“Ba ơi con cũng giống ba, con cũng ghi thù với nhà giàu! Ba giới thiệu cho con đối tượng nào không có tiền đi, không có tiền như ba í.”

https://thuviensach.vn

…

Trịnh Kỳ tức rồi nghen, rõ ràng trước đây tất cả mọi người đều gọi y là chồng mà! Tại sao sau khi y đã có chủ, mọi người lại gọi y là ba! Y già đến mức đấy à?! Đúng là không chịu nổi mà!

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 120: Ngoại Truyện: Trịnh Kỳ

Việc đầu tiên Trịnh Kỳ làm mỗi khi thức dậy vào buổi sáng, chính là đi rửa mặt ngay, sau đó bắt đầu chăm chút khuôn mặt của mình.

Đầu tiên xịt nước dưỡng ẩm lên mặt, sau đó thoa sữa dưỡng da lên, cuối cùng thoa kem chống nắng. Làm xong, gương mặt được giữ gìn cẩn thận của y cũng gần như hoàn mĩ.

Tất nhiên như thế vẫn chưa đủ, cặp lông mày đã tỉa cần phải dùng phấn mày quét hai cái, kiểu tóc thì càng phải để ý gấp bội. Nếu như có quầng thâm hoặc bất cẩn mọc mụn, kem che khuyết điểm ắt không thể thiếu…

Mỗi ngày những việc bản thân y làm đều không giống nhau, nhưng bất kể ra sao, cuối cùng ra ngoài, nhất định là một Trịnh Kỳ thần thái xán lạn, đẹp trai ngời ngời.

Đến lúc này, y có thể tự chụp cho mình một tấm ảnh đăng lên Weibo, để người khác có thể chiêm ngưỡng dung nhan của mình. Thỉnh thoảng dùng mĩ phẩm dưỡng da nào tốt, y còn tiện thể nói một chút.

https://thuviensach.vn

Mà cùng lúc ấy, Đàm Phi Dược mới ngủ dậy.

Mặc quần áo tử tế, rửa mặt trong vòng hai phút, tốn thêm hai phút để đánh răng, sau đó Đàm Phi Dược xuống lầu cùng Trịnh Kỳ, cả hai đi ăn sáng.

Bữa sáng đã được đầu bếp hoặc người giúp việc làm xong, hai người đối diện ăn chung. Thi thoảng Trịnh Kỳ nổi hứng, sẽ chụp thêm một bức ảnh nữa, chụp bữa sáng và Đàm Phi Dược phía đối diện, rồi đăng lên Weibo.

Sau đó hai người chia nhau ra đi làm…

Mỗi ngày của Trịnh Kỳ đều bắt đầu như vậy, tình huống tiếp theo cũng không khác bấy giờ là bao. Kiểu gì cũng không thể thiếu việc đăng status, Kiểu gì cũng phải để ý vẻ ngoài của mình.

Có lẽ cũng vì như vậy nên ban đầu fan của Trịnh Kỳ hết sức sùng bái y, thích y chết đi được. Hàng ngày có vô số nam nam nữ nữ gọi y là ông xã, gào thét muốn sinh con cho y.

https://thuviensach.vn

Thấy tất cả những điều này, tất nhiên Trịnh Kỳ hết sức thoả mãn.

Nhưng tất cả những điều này, vào một ngày bỗng dưng kết thúc. Đó là một ngày cực kì trọng đại, ngày đầu tiên trong nước hợp pháp hoá hôn nhân đồng giới, cũng là ngày Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân kết hôn, càng là ngày mà Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược kết hôn.

Trịnh Kỳ muốn vượt lên kết hôn trước Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân, hôm ấy đã kéo Đàm Phi Dược dậy từ sớm, sau đó đến chờ ở chỗ mà thv nói là muốn kết hôn, kết quả…

Vì sợ Hàn Trọng Viễn sẽ cho vệ sĩ lên làm hỏng kiểu tóc của mình thật, cuối cùng Trịnh Kỳ vẫn phải nhường Hàn Trọng Viễn, trở thành người kết hôn thứ hai.

Không chiếm được vị trí đầu tiên, Trịnh Kỳ đã hơi không vui rồi. Lúc chụp ảnh chứng nhận kết hôn của mình, định đăng lên Weibo, còn phát hiện Hàn Trọng Viễn đã dùng hai nick Weibo để show tình cảm, hai status kia còn lên top nữa, nhất thời càng không vui hơn.

https://thuviensach.vn

Lúc Trịnh Kỳ y kết hôn, đáng lẽ phải được muôn người chú ý mới đúng, sao có thể tụt xuống phía sau Hàn Trọng Viễn được? Bực mình rồi nghen!

Trịnh Kỳ đã định chờ một ngày nữa mới đăng status rồi, nhưng cưới thì cũng đã cưới, đăng muộn một ngày cũng chả có nghĩa lí gì. Nghiến răng một cái, cuối cùng y vẫn đăng status lên.

Trước khi status này của Trịnh Kỳ được đăng, Weibo của y đã có rất nhiều bình luận, ai cũng nói về chuyện Hàn Trọng Viễn kết hôn.

“Ông xã, Hàn Trọng Viễn đã kết hôn rồi, anh lúc nào mới cưới em?”

“Ông xã, em đợi anh nhiều năm như thế, bây giờ đồng tính cũng có thể kết hôn rồi, mình cưới nhau ngay đi anh!”

“Cầu anh đừng kết hôn, anh mà kết hôn thì em cũng không dám thích anh nữa. Em có đạo đức lắm, không thích đàn ông đã kết hôn đâu, bởi vì em sẽ không thể gọi anh là ông xã được nữa.”

…

https://thuviensach.vn

Sau đó, Trịnh Kỳ đăng hình giấy chứng nhận kết hôn lên.

“Đây là cái giề? Chứng nhận kết hôn? Ông xã tui kết hôn rùi? Với ai?”

“Ông xã! Sao anh có thể không cưới em mà lại kết hôn với người khác?”

“Ông xã, anh kết hôn đột ngột như thế em sẽ khóc đó, oa oa oa oa oa.”

“Khoan đã, mọi người đừng vội khóc, mọi người nhìn kĩ chứng nhận kết hôn đó đi, giống cái của Hàn Trọng Viễn, cũng là kết hôn với đàn ông đó!”

“Đàn ông? Rốt cuộc là tên thô lỗ nào đã cướp chồng tui? Mau mang người ra!”

“Trông người này quen lắm, hình như rất hay thấy trên Weibo của ông xã…”

https://thuviensach.vn

“Trịnh Kỳ mà lại kết hôn với Đàm Phi Dược? Dân làm smartphone trong nước sao lại rủ nhau thành gei hết vại?

“Nam thần! Không phải lúc nào anh cũng chê Đàm Phi Dược không có đẳng cấp à? Sao anh lại kết hôn với Đàm Phi Dược? Anh làm tym em đau quá nam thần ơi!”

…

Nhất thời Weibo của Trịnh Kỳ một mảnh than khóc, tất cả các fan đều bị Trịnh Kỳ doạ sợ rồi.

Từ lâu mọi người đã biết Hàn Trọng Viễn kết hôn, ngoài chúc phúc ra cũng không còn cách nào khác. Nhưng Trịnh Kỳ kết hôn… Đây đúng là một quả bom thình lình dội xuống họ! Sao có thể như vậy cơ chứ!

Các fan bị chọc tức hết rồi, thế mà Trịnh Kỳ còn đăng một bức ảnh chụp chung với Đàm Phi Dược lên: “Tụi mình ở bên nhau rồi.”

https://thuviensach.vn

“Ông xã, anh ta xấu quá, không xứng với anh đâu!”

“Thả chồng tui ra! Đàm tổng sao anh có thể làm thế!”

“Rồi xong, hoa nhài cắm bãi phân trâu.”

“Ghê quá đi, sao lại là gay cơ chứ?”

…

Đủ loại bình luận ùn ùn kéo đến, nói chung chả giống với tưởng tượng của Trịnh Kỳ gì cả.

“Trước giờ tui vẫn toàn show tình cảm, show lâu như thế rồi mà mọi người không phát hiện à?” Trịnh Kỳ nói.

Đệt! Hoá ra Trịnh Kỳ cảm thấy các status chê bai Đàm Phi Dược của mình trước đây là show tình cảm? Có kiểu show tình cảm như thế à? Không phải y có bệnh đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Tụi tui căn bản không cảm thấy anh đang show tình cảm á! Tụi tui thấy anh có thù với Đàm Phi Dược thì đúng hơn! Cơ mà bởi vì tụi tui thấy anh hơi độc mồm độc miệng nhưng lòng dạ không xấu, không thể khiến quan hệ hợp tác giữa anh và Đàm tổng tan vỡ được, nên vẫn luôn bảo với anh Đàm tổng rất chi là tốt…

Các fan đều muốn rơi lệ mà.

May sao, tuy các fan gọi Trịnh Kỳ là ông xã, nhưng chủ yếu vẫn chỉ là đùa, nên mọi người kháng nghị trên mạng một chút rồi thôi, cũng không có hành động gì quá khích. Tất nhiên, ở Weibo của Đàm Phi Dược thì có rất nhiều người chất vấn hắn tại sao lại cướp chồng mình…

Nhìn Weibo, Đàm Phi Dược hết nói nổi luôn.

Rõ ràng kia là vợ của hắn, tại sao lại thành chồng của nhiều người như thế chứ?

Chuyện của Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược, không thể nghi ngờ đã khiến rất nhiều người kinh hãi. Bố của Trịnh Kỳ lại từ Cảng thành xa xôi ngàn

https://thuviensach.vn

dặm chạy đến gặp Trịnh Kỳ, sau đó khen Trịnh Kỳ biết chọn đàn ông, gợi ý Trịnh Kỳ quay về nhà họ Trịnh…

Trịnh Kỳ không thèm để ý đến ông ta, mà đi chuẩn bị hôn lễ cho mình.

Ngày nào Hàn Trọng Viễn cũng khoe Mạnh Ân nấu món gì cho mình, nhưng hôn lễ long trọng của mình thì lại chẳng hề tiết lộ. Trịnh Kỳ thì khác, y ra quyết định, nhất định phải tổ chức một hôn lễ còn long trọng hơn của Hàn Trọng Viễn, sau đó cho tất cả mọi người cùng chiêm ngưỡng.

Vì mục tiêu này mà Trịnh Kỳ bắt đầu kéo Đàm Phi Dược đi chọn lễ phục, chọn địa điểm, chọn xe hoa…

Thỉnh thoảng trên Weibo cũng xuất hiện mấy status như: “Hôm nay đi xem xe, định mua mấy chiếc làm xe hoa, mọi người thấy Lotus làm xe hoa được, hay là Porsche làm xe hoa được hơn? Tui đây rất là mê xe thể thao luôn đó.”

Show tình cảm thì cũng thôi, lại còn khoe giàu, đáng mang ra đốt chết đốt chết đốt chết! Nhìn xem Hàn Trọng Viễn khiêm tốn bao nhiêu? Hàng ngày chỉ đăng món ăn gia đình, họ còn có nấu theo! Bất kể người khác bất

https://thuviensach.vn

mãn với thói phách lối của Trịnh Kỳ ra sao, thì Trịnh Kỳ cũng đã kết hôn rồi, thậm chí còn quay rất nhiều video đăng lên mạng.

Mở đầu video, chính là Trịnh Kỳ dặn dò người quay phim: “Tôi đẹp trai thế này, nhưng Đàm Phi Dược thì bình thường lắm, lúc quay thì các anh quay tôi nhiều vào, ít quay anh ấy thôi…”

Sau đó Đàm Phi Dược kéo y tới bên cạnh, rồi hôn một cái.

Trịnh Kỳ đỏ mặt.

Hôn lễ đó hết sức náo nhiệt, hoàn toàn thoả mãn được yêu cầu của Trịnh Kỳ. Điều hỏng bét duy nhất chính là, có người tìm ra tuổi tác của y, sau đó bắt đầu gọi y là ba…

Trịnh Kỳ không kìm được mà bùng nổ hết lần này tới lần khác.

Còn Đàm Phi Dược thì lại hết sức vui vẻ, thỉnh thoảng đăng Weibo còn “Bọn nhỏ” các kiểu, sau đó sẽ bị Trịnh Kỳ trách.

https://thuviensach.vn

Trên đời này có fan, tất nhiên cũng có anti. Họ dồn sức bôi đen Trịnh Kỳ, cũng sẽ đi hỏi Đàm Phi Dược: “Đàm tổng, sao anh lại thích Trịnh Kỳ cơ chứ? Quả nhiên thế giới này chỉ quan tâm đến vẻ bề ngoài thôi sao?”

“Trịnh Kỳ xấu tính như thế, anh vì tiền nên mới ở bên anh ta chứ gì?”

“Đàm Phi Dược có phải anh bị bệnh không, hay anh là M hả, nếu không sao lại tìm một người đàn ông như thế?”

…

Với những chuyện này, Đàm Phi Dược hoàn toàn chẳng để vào mắt. Trịnh Kỳ là người thế nào, trong lòng hắn biết là được.

Tất nhiên, thỉnh thoảng hắn cũng cảm thấy Trịnh Kỳ có hơi lằng nhằng khó hầu hạ, khi đó… Mang người vào phòng, lên giường hành hạ một trận là được!

Cơ mà, hắn cũng phải cẩn thận hơn, cố gắng giữ gìn bản thân mới được. Nếu không mai sau già rồi, không hành hạ được người đàn ông của mình thì phải làm sao?

https://thuviensach.vn

“Đàm Phi Dược, anh ngồi lâu lắm rồi, mau đứng dậy vận động đi!” Trịnh Kỳ đắp mặt nạ đi từ bên cạnh vào, nói.

Đàm Phi Dược đứng dậy.

“Nào, vận động với em đi!” Trịnh Kỳ lại bảo, sau đó hứng thú tràn trề lắc hông.

“…” Đàm Phi Dược hết nói nổi, “Anh vẫn nên thôi thì hơn.”

“Đây là động tác tốt cho eo gáy em mới học, anh mau thử đi!”

Thử… Thì thử vậy…

Đàm Phi Dược học theo Trịnh Kỳ lắc một vòng, sau đó xuống lầu ăn cơm, bỗng nhiên bảo: “Anh nằm mơ, ban đầu trong mơ anh không biết hoá ra em thích anh, cuối cùng bọn mình đến cái tuổi này rồi mới ở bên nhau.” Thật ra ban đầu, hắn rất có thiện cảm với Trịnh Kỳ, nhưng trước đây Trịnh

https://thuviensach.vn

Kỳ từng làm vài việc khiến hắn hiểu lầm, còn tưởng rằng Trịnh Kỳ không thích mình.

"Thế thì bọn mình thảm quá, những năm trước đó đều không thể hưởng thụ đời sống tình dục! Đến tuổi này mới ở bên nhau, sau này chuyện ấy cũng càng ngày càng kém còn gì? Da dẻ cũng không tốt như bây giờ, thậm chí… Hồi trước anh không ở chung với em, sẽ không biến thành một tên trạch nam béo phì đấy chứ?" Trịnh Kỳ băn khoăn, y cảm thấy cơ thể của mình và Đàm Phi Dược đã đi xuống dốc rồi đấy chứ.

"…" Bỗng nhiên Đàm Phi Dược cảm thấy không biết có cần cho Trịnh Kỳ xem, rốt cuộc mình có càng ngày càng kém đi hay không đây.

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 121: Ngoại Truyện: Tài Nấu Ăn Của Mạnh Ân

Rốt cuộc tài nấu ăn của Mạnh Ân ra sao, ngoài Hàn Trọng Viễn và Tiền Mạt ra không có bất kì ai biết. Nhưng không thể phủ nhận, có rất nhiều người thèm ăn những món cậu làm.

Hàn Trọng Viễn không ăn đồ bên ngoài, sống chết cũng phải ăn món cậu nấu, nhất định là do Mạnh Ân nấu nướng rất ngon?

Khi Mạnh Ân chỉ mười mấy tuổi, Đàm Phi Dược đã muốn nếm thử tay nghề của Mạnh Ân rồi. Không ngờ bây giờ Mạnh Ân đã ba mươi mấy tuổi mà vẫn không thể nếm được một miếng…

Con người là vậy đấy, càng không có được thì lại càng ham muốn, Đàm Phi Dược nằm mơ cũng muốn nếm thử đồ Mạnh Ân nấu.

Đàm Phi Dược suốt ngày nhắc đi nhắc lại như thế, Trịnh Kỳ cũng tràn đầy trông mong vào tài nấu ăn của Mạnh Ân. Tất nhiên, y trông mong ngoài việc cảm thấy Mạnh Ân nấu ngon, cũng vì nghĩ rằng nếu mình ăn cơm Mạnh Ân nấu, chắc chắn Hàn Trọng Viễn sẽ tức đến mức dậm chân…

https://thuviensach.vn

Nhìn Hàn Trọng Viễn tức giận, chuyện này thú vị biết bao? Tất nhiên, cũng có thể sẽ hơi khổ một tí…

Có lần Trịnh Kỳ đề nghị Mạnh Ân mời cơm, sau đó khi Hàn Trọng Viễn từ chối lại thấy hâm mộ Hàn Trọng Viễn.

Bản thân y thỉnh thoảng chỉ làm được mấy món Tây, Đàm Phi Dược cũng không biết nấu cơm, nên chỉ có thể mời một đầu bếp về nhà nấu cho họ. Nhưng Hàn Trọng Viễn thì ngày nào cũng được ăn cơm tình yêu mà Mạnh Ân nấu…

Người đàn ông đảm đang như thế, sao hồi trước y lại không gặp cơ chứ?

Buổi tối Trịnh Kỳ phát biểu lời cảm thán như vậy, sau đó bị người vốn dĩ gần đây làm việc hết sức mệt mỏi nên không muốn vận động – Đàm Phi Dược “dạy dỗ”. Sau khi bị dạy dỗ, Trịnh Kỳ hài lòng đi ngủ.

Muốn Đàm Phi Dược vận động, vẫn phải kích thích một tí mới được…

https://thuviensach.vn

Bất kể có dùng Mạnh Ân để kích thích Đàm Phi Dược hay không, thì chuyện Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược vẫn luôn muốn nếm thử tay nghề của Mạnh Ân là thật. Mà hôm ấy, bỗng nhiên Trịnh Kỳ đăng một status: "Ngày mai có thể đến nhà @Chủ tịch Duyên Mộng Hàn Trọng Viễn nếm thử tài nấu ăn của @Bác sĩ thú y Nguyên Ân rồi! Đợi ngày này hai mươi năm rồi đó!"

"Ba ơi con cũng muốn ăn!"

"Ba ăn xong rồi nhất định phải về chia sẻ đó!"

"Ba, bố con có cùng ăn chung không?"

"Ba, con nghe nói tài nấu ăn của Nguyên Ân rất ngon, người ta đã dựa vào tay nghề nấu ăn xuất thần nhập hoá mà trói buộc Hàn tổng đó, ba phải nhớ là đừng ăn nhiều quá nghen, ba mà ăn nhiều mập ra, con cũng chỉ có thể gọi ba là ông nội thôi!"

…

https://thuviensach.vn

“Đã bảo đừng gọi tui là ba rồi!!!” Status thứ hai của Trịnh Kỳ được đăng liền sau đó.

“Đừng giận, nghĩ xem sắp được ăn đồ Mạnh Ân nấu rồi, vui lên đi.” Đàm Phi Dược share status “tạc mao” của Trịnh Kỳ.

“Bố dịu dàng quá!”

“Cái đồ ‘tạc mao thụ’ như ba phải để bố dỗ mới yên!”

“Nhất định bố phải chụp ảnh đó!”

“Bố cũng đừng ăn nhiều quá, bố vốn đã xấu hơn ba rồi, nếu bố còn mập nữa thì lại càng xấu…”

…

https://thuviensach.vn

Cũng chẳng biết từ bao giờ, Weibo của Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược xuất hiện rất nhiều fan ba và fan bố.

Trịnh Kỳ hết sức tức giận vì điều này, nhưng Mạnh Ân cảm thấy, có lẽ cũng vì Trịnh Kỳ tức giận nên mọi người mới càng thích gọi y là ba…

Tất nhiên, cũng có thể là để trả thù. Ban đầu Trịnh Kỳ được ưa thích hơn Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân nhiều, bà xã trải khắp trời đất, kết quả come out không hề báo trước, lại còn đi lĩnh giấy đăng kí kết hôn luôn nữa chứ… Fan khóc cũng sắp mù đến nơi.

Sau đó cũng chẳng biết fan nào tìm ra tuổi thật của Trịnh Kỳ, nói một câu “Hoá ra Trịnh Kỳ có thể làm ba của tui luôn”. Sau đó tất cả fan của Trịnh Kỳ, đều gọi y là ba.

Fan nói câu này đầu tiên, có lẽ tuổi còn khá nhỏ, nhưng bây giờ… Lần trước có một nghệ sĩ hơn bảy mươi tuổi nổi tiếng, cũng share status của Trịnh Kỳ gọi ba… Đáng lẽ đã có chồng rồi bị gọi nhiều năm như thế, Trịnh Kỳ nên quen mới phải. Kết quả đến tận bây giờ thỉnh thoảng y lại đăng status kháng nghị, bảo người khác gọi mình là anh…

Ba đừng giận, nếu ba không muốn tụi con gọi ba, sau này tụi con sẽ lén gọi ba là anh! Nhớ nha, là lén gọi, còn ở Weibo thì tốt nhất tụi con nên

https://thuviensach.vn

theo số đông!

Trịnh Kỳ: TAT.

Bất kể Trịnh Kỳ căm phẫn việc người ta gọi mình là ba đến đâu, thì bây giờ y cũng rất vui, vì rốt cuộc y cũng có thể ăn món Mạnh Ân nấu rồi. Còn là sau khi y và Đàm Phi Dược vừa uy hiếp vừa nịnh nọt Hàn Trọng Viễn mới được ăn nữa chứ – thứ đạt được càng khó, thì lại càng hấp dẫn người khác!

Bây giờ Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân đã kết hôn được bảy năm rồi, Trịnh Kỳ cũng đã bốn mươi. Tiếp theo, rốt cuộc du thuyền mà Hàn Trọng Viễn thiết kế riêng cũng đã hoàn thành toàn bộ để vi vu núi sông.

Sau đó du thuyền này còn được Hàn Trọng Viễn đổ thêm tiền vào, đồng thời tốn công lớn vào thiết kế bên trong, nên vô cùng đẹp đẽ. Bây giờ nếu nó đã làm xong, tất nhiên Hàn Trọng Viễn cũng muốn đưa Mạnh Ân ra ngoài chơi.

Bây giờ Hàn Trọng Viễn đã dùng hết ưu thế khi sống lại rồi, nhưng bản thân Duyên Mộng cũng có thể tự nghiên cứu ra các loại sản phẩm mới, nên điện thoại Duyên Mộng vẫn rất được ưa dùng, vững vàng chiếm lĩnh vị

https://thuviensach.vn

trí no.1 smartphone. Mà một doanh nghiệp lớn như thế, tất nhiên không thể không có người quản lí.

Để có thể yên tâm ra ngoài chơi, trong năm năm nay, Hàn Trọng Viễn cố ý đào tạo mấy người quản lí, để hắn có thể giao phó hoàn toàn Duyên Mộng ra ngoài.

Đồng thời, Tiền Mạt đã về hưu rồi, hắn cũng phải bố trí cho Hoa Viễn thật ổn thoả.

Khoảng thời gian này Hàn Trọng Viễn bận rộn hết sức, tất nhiên cũng không thể quan tâm đến Phi Dược, sau đó đã khiến Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ bất mãn, hoặc nên nói là ghen tị.

Dựa vào đâu Hàn Trọng Viễn có thể ra ngoài chơi, mà họ còn phải vất vả quản lí công ti? Quản lí công ti thì cũng thôi, ai bảo công ti còn có cổ phần của Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân cơ chứ!

Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược đưa ra yêu cầu, nhất định Mạnh Ân phải nấu cơm cho họ ăn, họ mới bằng lòng buông tha.

https://thuviensach.vn

Hàn Trọng Viễn không muốn đồng ý, nhưng Mạnh Ân đồng ý. Thấy Mạnh Ân kiên trì, rốt cuộc Hàn Trọng Viễn không phản đối nữa.

Sau khi sống lại, Mạnh Ân vẫn luôn chăm sóc hắn, càng ngày hắn càng không còn cảm thấy bất an như trước nữa. Hơn nữa dù sao Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược cũng là bạn của hắn, mời họ ăn bữa cơm cũng không sao.

Sau một phen bức bách của Đàm Phi Dược và Trịnh Kỳ, cuối cùng Hàn Trọng Viễn "miễn cưỡng" đáp ứng.

Hôm sau chính là ngày hắn và Mạnh Ân mời khách. Mà sau cùng người đến nhà họ ăn cơm, lại tăng thêm hai người, chính là vợ chồng Thẩm Hoà Thái.

Trước giờ Thẩm Hoà Thái cũng vẫn tò mò tài nấu ăn của Mạnh Ân, trên Weibo thấy Trịnh Kỳ có thể thưởng thức, cũng đề nghị muốn nếm thử.

Hàn Trọng Viễn nhìn người bạn thân đã từng đoạn tuyệt với hắn, lại nhìn cô gái đã từng gặp tai nạn qua đời, đồng ý.

https://thuviensach.vn

“Bốn người đến, thêm chúng ta nữa thì tổng cộng sáu người, làm sáu món là đủ rồi, nấu nhiều cơm là được.” Hàn Trọng Viễn không nỡ để Mạnh Ân nấu quá nhiều thức ăn, cũng không muốn cho người khác ăn nhiều đồ Mạnh Ân nấu quá, cuối cùng nói.

“Ít quá, em làm mười món.” Mạnh Ân từ chối ngay đề nghị của Hàn Trọng Viễn, một mình Hàn Trọng Viễn đã ăn nhiều lắm rồi, sáu món làm sao mà đủ?

Cơ mà toàn là đàn ông ăn khoẻ, đúng là nên chuẩn bị nhiều một tí, như làm sủi cảo chẳng hạn…

Ngẫm nghĩ, Mạnh Ân nhanh chóng chọn được thực đơn. Năm món mặn năm món chay, cộng thêm một đĩa sủi cảo to.

Lòng Hàn Trọng Viễn bất mãn, nhưng thấy Mạnh Ân đã quyết, chỉ có thể giúp Mạnh Ân chuẩn bị.

Hàn Trọng Viễn không cho những người kia vào nhà của mình và Mạnh Ân, cuối cùng ăn ở dưới lầu nơi họ vẫn thường đãi khách.

https://thuviensach.vn

Lúc Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược đến, Mạnh Ân đang nấu món cuối cùng – canh cá.

“Thơm quá, tôi nhớ làm canh cá rất phức tạp, không hổ là Mạnh Ân! Làm được hương vị như thế.” Trịnh Kỳ tràn đầy mong đợi với món ăn tiếp theo.

“Mua gói gia vị có sẵn về nấu đó.” Mạnh Ân chỉ vào vỏ bao của gói gia vị mới bóc không lâu trong thùng rác.

Nhất thời Trịnh Kỳ ngu luôn, y ra ngoài ăn cơm, lần đó không phải đầu bếp đều tự làm hết hay sao? Từ nhỏ như chọn hoa tiêu, cho đến lớn như nguồn bắt cá, tất cả đều chọn thứ tốt nhất, ngay cả tương ớt cũng là tự chế.

Kết quả, không ngờ Mạnh Ân lại dùng gói gia vị có sẵn để nấu cá?

Vậy cũng vô trách nhiệm quá rồi đó?

Mấy năm nay Đàm Phi Dược đi theo Trịnh Kỳ sống cuộc sống sung sướng, cũng ngẩn ra y hệt, nhưng Mạnh Ân lại không hề hay biết suy nghĩ

https://thuviensach.vn

của họ.

Cho miếng cá đã cắt kèm theo gói gia vị vào nước sôi, Mạnh Ân đun một lúc, thấy chín thì đổ hết ra đĩa đã bày sẵn sa tế bên cạnh, sau đó bưng ra bàn.

“Ăn được rồi.” Mạnh Ân nói. Thấy thế, Trịnh Kỳ không bỏ lỡ phút nào, cuống quít ngồi xuống.

Hàn Trọng Viễn bất mãn nhìn họ một cái, sau đó chia cho mỗi người hai đôi đũa – một đôi để gắp đồ, một đôi để tự mình ăn.

Ban đầu hắn đề nghị Mạnh Ân chia bữa ăn ra, hắn và Mạnh Ân ăn một mâm, những người khác ăn mâm khác. Nhưng Mạnh Ân không muốn, hắn cũng chỉ có thể làm vậy. Bất kể thế nào, hắn cũng không muốn Mạnh Ân ăn nước miếng của người khác.

“Không ngờ cậu còn cầu kì như thế.” Trịnh Kỳ nhìn Hàn Trọng Viễn một cái, nhanh chóng gắp một món xào vào bát mình, sau đó lấy đũa của mình ra nếm.

https://thuviensach.vn

Không phải đã bảo món ăn Mạnh Ân nấu nhất định là ngon lắm à? Tại sao… Lại bình thường như thế?

Đàm Phi Dược gắp một miếng thịt, cũng nhanh chóng nhét vào miệng. Ăn rất ngon, nhưng mà… Hoàn toàn khác với tưởng tượng á!

Thẩm Hoà Thái nếm thử một miếng, cũng kinh hãi nhìn Hàn Trọng Viễn. Tay nghề như này mà sao Hàn Trọng Viễn lại thích ăn món Mạnh Ân nấu, đến nỗi không thèm ăn những món khác cơ chứ?

So ra thì vợ của Thẩm Hoà Thái là bình tĩnh nhất. Từ trước đến nay cô chưa từng mong đợi nhiều vào tài nấu ăn của Mạnh Ân, vì thế bây giờ cũng khen Mạnh Ân hết sức chân thành: “Anh nấu ngon quá, chả trách ngày nào Hàn tổng cũng lên mạng show.”

Hàn Trọng Viễn không nói gì, cố gắng nhét đồ ăn vào miệng mình – nếu hắn ăn nhiều hơn thì người khác sẽ phải ăn ít đi!

Thấy Hàn Trọng Viễn ăn nhanh như thế, những người khác cũng hồi thần, bắt đầu tranh nhau ăn một cách liều mạng. Tuy hương vị không được như tưởng tượng, nhưng dù sao đây cũng là Mạnh Ân nấu, họ ăn càng nhiều thì Hàn Trọng Viễn sẽ càng đau, sướng biết bao nhiêu!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa… Họ đều mang bụng đói mà đến, nếu bây giờ không ăn mau thì chờ chốc nữa sẽ bị Hàn Trọng Viễn ăn hết!

Trịnh Kỳ gắp một miếng cá, thấy miếng cá này dày ơi là dày, không kìm được thở dài một hơi, sau đó vội vàng nhét vào miệng.

Mọi người ăn cơm với bộ dạng này, tất nhiên cũng ăn sạch sành sanh thức ăn trên bàn. Sau khi ăn xong, mọi người mới nhớ ra quên chưa chụp ảnh trước lúc ăn.

Cuối cùng, Trịnh Kỳ và Đàm Phi Dược nhìn nhau, chụp ảnh bát đĩa sạch trơn đăng lên Weibo.

“Ăn xong rồi, ngon lắm.” By Đàm Phi Dược.

“Món ăn Mạnh Ân nấu đúng là rất ngon.” By Trịnh Kỳ.

Để không đắc tội với Hàn Trọng Viễn, họ vẫn nên nói là ngon thì hơn…

https://thuviensach.vn

Vì thế, lại một lần nữa các fan trên Weibo đẩy tài nấu ăn của Mạnh Ân lên thần đàn, cho rằng cậu là người đàn ông nấu ăn ngon nhất.

Trịnh Kỳ lén lên nick phụ đăng rất nhiều câu “Ha ha”, sau đó bị fan công kích…

https://thuviensach.vn

ÂN HỮU TRỌNG BÁO

Quyết Tuyệt

Chương 122: Ngoại Truyện: Tình Địch Chưa Từng Xuất Hiện

Chuyện xảy ra vào năm 2016.

Một năm đó, Hàn Trọng Viễn hai chín tuổi, Mạnh Ân hai tám tuổi, CP Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em đã PR trên mạng được ba năm, nhưng vẫn chưa có ai biết Sinh Ra Vì Em chính là Hàn Trọng Viễn.

Trong một năm ấy, Hàn Trọng Viễn và Mạnh Ân mỗi người gặp một tình địch, cũng là tình địch lần đầu tiên họ gặp phải.

Theo mức sống ngày càng cao của mọi người, người nuôi thú cưng cũng ngày càng nhiều, dĩ nhiên bệnh viện thú y Nguyên Ân cũng làm ăn ngày càng tốt.

Do bây giờ cũng được coi là một nhân vật hot trên mạng, còn có người cố ý đến gặp mình, bình thường Mạnh Ân sẽ không gặp khách hàng, lúc nào cũng một mình tránh trên lầu. Thú cưng cần cậu điều trị, cũng là trợ lí giúp cậu ôm lên lầu.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, trong đó cũng có ngoại lệ, như một người bạn học của cậu chẳng hạn, cậu tự mình tiếp đón.

Người bạn học này tên Châu Chí Thành, cũng không phải học chung lớp với Mạnh Ân, nhưng đều là sinh viên của học viện nông nghiệp. Trước đây lúc còn trong trường, gã từng chào hỏi Mạnh Ân mấy lần, hai người cũng coi như quen biết sơ sơ. Mà nửa năm trước, gã mang một con Samoyed tìm đến bệnh viện thú y Nguyên Ân, sau đó gặp được Mạnh Ân.

Sau khi Mạnh Ân comeout, một số bạn học vốn còn chào hỏi cậu trên bàn tiệc không ai để ý đến cậu nữa, có một bạn nam kết hôn gửi thiệp mời, cũng chỉ bỏ qua mỗi cậu, khiến cậu mất tự nhiên biết bao. Thế nên Châu Chí Thành đến tìm cậu, cậu hết sức vui vẻ, sau đó gặp mặt đối phương, lại tự mình kiểm tra cho chú chó kia.

Chú Samoyed kia ăn phải dầu xả tóc trong nhà tắm của Châu Chí Thành nên mới đau bụng phải đưa đến viện, bản thân không có vấn đề gì, Mạnh Ân kê cho ít thuốc sẽ không sao. Nhưng từ sau đó, cậu và người bạn học này trở nên thân thiết, mỗi tháng đối phương sẽ đến bệnh viện thú y Nguyên Ân hai lần, mua thức ăn cho chó tắm cho chó, thỉnh thoảng lại cho chó làm thẩm mĩ một lần.

Nếu Mạnh Ân rảnh rỗi thì sẽ xuống lầu trò chuyện với đối phương mấy câu.

https://thuviensach.vn

Hôm ấy, Châu Chí Thành lại đến. Sau khi đưa Samoyed đi tắm, gã hỏi trợ lí Diêu Khắc Kỳ của Mạnh Ân là cậu có rỗi không.

Hôm ấy Mạnh Ân không bận gì, đang đọc tài liệu, dự định chỉnh lí bệnh tình của thú cưng mà mình phát hiện, nghe Diêu Khắc Kỳ nói Châu Chí Thành đến thì đeo khẩu trang xuống lầu – để tránh bị chụp ảnh, bây giờ cậu xuống lầu đều đeo khẩu trang.

Xuống lầu gặp Châu Chí Thành, Mạnh Ân gật đầu với đối phương: “Hôm nay cậu lại đưa chó đến tắm à?”

“Ừ, tớ lười tắm cho nó lắm, nên mang đến đây.” Châu Chí Thành cười bảo.

“Tắm cho Samoyed đúng là không dễ.” Mạnh Ân đáp, thỉnh thoảng cậu sẽ đeo khẩu trang xuống dưới đi dạo, có lần nghe một khách hàng nuôi Samoyed nói cô từng muốn tắm cho Samoyed, kết quả tắm được một nửa thì tự nhiên con chó kia hưng phấn chạy khỏi phòng tắm, mang nước và bọt xà phòng nhảy tung tăng…

https://thuviensach.vn

Loài chó này hơi hoạt bát, đầu cũng không nhỏ, đúng là không thể qua loa.

“Chuẩn rồi, thế nên giao cho người chuyên nghiệp thì hơn.” Châu Chí Thành vẫn nhìn Mạnh Ân chăm chăm, bỗng nhiên bảo, “Cậu cứ định đeo khẩu trang mãi à?”

Dường như thoắt cái Mạnh Ân cảm thấy có gì không đúng, nhưng vẫn cười nói: “Tuy tớ chỉ là bác sĩ thú y, nhưng cũng là bác sĩ, không phải đeo khẩu trang là bình thường lắm à?”

“Nhưng nếu như thế thì tớ sẽ không thấy mặt cậu được.” Châu Chí Thành nhìn Mạnh Ân chằm chằm đáp, trong mắt đầy ắp tình ý.

Bấy giờ Mạnh Ân cũng cảm nhận được điều gì đang xảy ra, gần như muốn vung tay bỏ đi. Sau khi mới biết yêu thì người đầu tiên cậu thích chính là Hàn Trọng Viễn, sau này vẫn luôn bị Hàn Trọng Viễn quản thúc, tuy trên mạng có rất nhiều người thổ lộ với cậu, nhưng thực tế đến giờ vẫn chưa có ai tỏ tình trước mặt cậu hết.

“Hồi xưa trong trường tớ đã cảm thấy tụi mình cùng giới rồi, dạo trước xem Weibo của cậu, tớ lại nhận ra mình ngày càng thích cậu.”

https://thuviensach.vn

Từ cấp hai thì gã đã phát hiện mình là gay, cũng quen biết một số người cùng tính hướng, nên trước kia khi gặp Mạnh Ân trong trường, gần như gã nhận ra ngay.

Bởi cảm thấy Mạnh Ân là người cùng giới nên gã chủ động tiếp cận Mạnh Ân mấy lần, tiếc rằng thời gian Mạnh Ân ở trường rất ngắn, còn rất hướng nội nên hai người chả có giao tình gì.

Ban đầu gã rất thích vẻ ngoài của Mạnh Ân, nhưng thái độ của Mạnh Ân khiến gã nghĩ rằng Mạnh Ân hoàn toàn không có ý gì với mình, nên cũng không nói gì. Mãi đến sau này tình cờ đọc được tin tức về Bác sĩ thú y Nguyên Ân và Sinh Ra Vì Em, sau đó follow hai người này.

Mạnh Ân sẽ nấu cơm cho người yêu, sẽ quan tâm người yêu, chu đáo từng li từng tí với người yêu… Đây không phải là bạn đời mà gã muốn nhất hay sao?

Châu Chí Thành từng quen mấy người bạn trai, nhưng giới này của họ hỗn loạn quá mức, những người đó vẫn không thể gắn bó lâu dài với gã… Nếu như là Mạnh Ân, có lẽ sẽ không như vậy?

https://thuviensach.vn

Có lẽ, gã có thể sống bên Mạnh Ân cả đời.

Ban đầu Châu Chí Thành chỉ nghĩ mà thôi, nhưng từ khi xuất hiện ý nghĩ ấy, gã lại vào Weibo của Sinh Ra Vì Em, sau đó không kìm được muốn mắng Sinh Ra Vì Em.

Mạnh Ân tốt như thế, giặt quần áo nấu cơm cho người này, vậy mà người này lại chẳng hề biết ơn, thậm chí còn không biết mua tặng Mạnh Ân lấy một món quà…

Cuối cùng Châu Chí Thành quyết định, mình phải theo đuổi Mạnh Ân.

Gia cảnh gã rất tốt, so với Sinh Ra Vì Em thì rõ ràng hợp với Mạnh Ân hơn.

Sau khi đưa ra quyết định này, ngay lần chó cưng nhà mình gặp chuyện thì Châu Chí Thành tìm được Mạnh Ân.

Mạnh Ân rất nhiệt tình với Châu Chí Thành, Châu Chí Thành cũng cố gắng phô bày bản thân trước mặt Mạnh Ân. Nhưng rất nhanh, gã hết sức

https://thuviensach.vn

chán nản vì phát hiện dường như Mạnh Ân hoàn toàn không để ý thấy sức quyến rũ nam tính của gã.

Dành thời gian đến nhiều hơn, Châu Chí Thành chắc chắn rằng – dường như Mạnh Ân thật sự chỉ xem gã như một bạn học bình thường, trước kia trong trường Mạnh Ân hoàn toàn không hồi đáp, chỉ e cũng vì không nhận ra đùa vui trong mắt gã, né tránh gã càng không phải vì từ chối, mà là thói quen của Mạnh Ân…

Thấy ngay cả trợ lí Diêu Khắc Kỳ mà Mạnh Ân cũng không cho đến gần mình, nhất thời Châu Chí Thành hơi dở khóc dở cười.

Chỉnh vì phát hiện điều này nên hôm nay Châu Chí Thành mới dám nói ra tình cảm của mình với Mạnh Ân một cách thẳng thắn.

“Xin lỗi, tớ đã có người yêu rồi.” Mạnh Ân trả lời ngay, cự tuyệt chẳng hề do dự, thậm chí hạ quyết tâm phải xa cách quan hệ với Châu Chí Thành. Chưa nói chuyện khác, chính bản thân cậu cũng không muốn Hàn Trọng Viễn tiếp xúc với những người thích Hàn Trọng Viễn.

“Người yêu của cậu là Sinh Ra Vì Em phải không? Hắn chỉ biết hưởng thụ từ cậu, trước giờ chưa từng biết phải cho đi, cậu không thấy nên

https://thuviensach.vn

chọn một người thích hợp với cậu hơn à?" Châu Chí Thành cau mày nhìn Mạnh Ân.

Nghe Châu Chí Thành nói xấu Hàn Trọng Viễn, Mạnh Ân lập tức cau mày.

Cậu vẫn không biết vì sao Hàn Trọng Viễn ở trên mạng phải tỏ ra bản thân giống như được mình nuôi, còn không cho mình giải thích rõ nữa. Tuy mấy năm nay đúng là tiền sinh hoạt trong nhà đều do cậu trả, nhưng rõ ràng Hàn Trọng Viễn nhiều tiền hơn cậu, cơ bản không cần cậu phải ban phát thứ gì…

Hơn nữa, tất cả trang thiết bị của bệnh viện thú y Nguyên Ân đều do Hàn Trọng Viễn cung cấp, thật ra cậu có thể kiếm tiền cũng là nhờ Hàn Trọng Viễn.

Nếu Mạnh Ân đã nghĩ thế thì tất nhiên không cho phép người khác nói xấu Hàn Trọng Viễn: "Thứ anh ấy cho tớ nhiều hơn tớ cho anh ấy nhiều, những việc tớ làm đều nhỏ nhặt không đáng nói, nếu không có anh ấy thì chắc chắn sẽ không có tớ bây giờ."

"Tớ không thấy thế, thậm chí hắn còn chưa từng nghĩ cho công việc của cậu, không biết phải san sẻ việc nhà với cậu." Châu Chí Thành nói, "Tớ

https://thuviensach.vn

thật sự rất thích cậu, thật lòng muốn ở bên cậu. Cậu biết đấy, gia cảnh nhà tớ rất tốt, bố tớ kinh doanh một công ti xuất nhập khẩu nông sản…”

“Nếu cậu còn nói mấy thứ này nữa, thì nơi đây không hoan nghênh cậu.” Mạnh Ân ngắt lời đối phương, “Tớ sẽ ở bên anh ấy cả đời, anh ấy tốt còn hơn xa so với tưởng tượng của mọi người, không, anh ấy chính là người tốt nhất trên thế giới.”

Tuy Mạnh Ân đeo khẩu trang, nhưng khi nhắc đến Hàn Trọng Viễn ánh mắt lại hết sức dịu dàng, có vẻ hấp dẫn một cách dị thường. Nhưng Châu Chí Thành nghe lời nói này lại không thể vui nổi: “Nếu các cậu chia tay thì sao?”

“Tớ sẽ không chia tay với anh ấy, nếu ngày nào đó anh ấy không cần tớ nữa, anh ấy muốn tớ làm gì tớ sẽ làm nấy.” Mạnh Ân nói thẳng, nhưng không cảm thấy điều này sẽ trở thành sự thật, “Cơ mà, tớ tin anh ấy cũng sẽ không chia tay với tớ đâu.”

Châu Chí Thành há hốc, cũng không nói nên lời.

“Tớ lên lầu đây.” Mạnh Ân nói, đồng thời hạ quyết tâm, sau này Châu Chí Thành có đến nữa thì nhất định sẽ không đi gặp Châu Chí Thành.

https://thuviensach.vn

Châu Chí Thành nhìn bóng lưng của Mạnh Ân, lại càng không muốn buông tay. Một người bạn đời tốt như thế, ai mà không thích cơ chứ? Nếu người được trân quý như thế, được ở bên không rời như thế là mình…

***

Rất nhanh Diêu Khắc Kỳ đã tìm Châu Chí Thành, nói cho Châu Chí Thành biết chó của gã đã được tắm xong. Châu Chí Thành gật đầu, mang chó rời đi.

Cách đó không xa, vệ sĩ của Mạnh Ân thấy tên chướng mắt là Châu Chí Thành đã đi, lập tức thở phào nhẹ nhõm. Hàn Trọng Viễn cho họ theo dõi Mạnh Ân, họ phải báo cáo tình hình của Mạnh Ân từng phút, sau đó không cho phép người khác đến gần Mạnh Ân.

Nhưng từ đầu đến cuối Châu Chí Thành này chỉ đứng chung với Mạnh Ân nói mấy câu, hoàn toàn không tiếp xúc, có lẽ cũng không sao.

Họ tuỳ ý gửi một bức ảnh Mạnh Ân đứng nói chuyện với Châu Chí Thành, cũng không xem việc này có gì to tát.

https://thuviensach.vn

Mà Hàn Trọng Viễn, ngay cả bức ảnh kia cũng không kịp xem, vì hắn bị người khác quấn lấy.

Một cô gái hắn từng gặp hồi bé, xuất thân từ gia tộc lớn có thể sánh bằng nhà họ Lý mà trước đây hắn từng cố gắng tiếp xúc để ý đến hắn, còn bắt đầu theo đuổi hắn nhiệt tình. Trước giờ Hàn Trọng Viễn không tiếp xúc tuỳ tiện với người khác, thậm chí không hay ra ngoài, thế mà bây giờ lại bị cô nàng này tóm được.

Nếu như chỉ là được cô nàng thích thì từ chối là xong, nhưng cô nàng này vốn không nghe lọt lời từ chối của hắn. Hắn vừa nổi giận với người ta, lần sau người ta lại mặt mày hớn hở tặng quà cho hắn, như thể chuyện trước đó hoàn toàn chưa từng xảy ra.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Quá Khứ
Chương 2: Nhật Kí
Chương 3: Đánh Nhau
Chương 4: Nói Thật
Chương 5: Một Đời
Chương 6: Đánh Người
Chương 7: Chữa Bệnh
Chương 8: Ăn Cơm
Chương 9: Bố Mẹ
Chương 10: Uy Hiếp
Chương 11: Khởi Đầu
Chương 12: Phẫu Thuật
Chương 13: Hàn Thận
Chương 14: Bạt Tai
Chương 15: Cải Thảo
Chương 16: Muốn Đi
Chương 17: Về Nhà
Chương 18: Gác Xép
Chương 19: Mái Nhà
Chương 20: Tài Nấu Nướng
Chương 21: Kế Hoạch
Chương 22: Anh Họ
Chương 23: Nhà Mới
Chương 24: Siêu Thị
Chương 25: Đi Học
Chương 26: Bạn Cùng Lớp
Chương 27: Cổ Phần
Chương 28: Một Nửa

https://thuviensach.vn

Chương 29: Bạn Cùng Lớp
Chương 30: Chúc Mừng
Chương 31: Bạt Tai
Chương 32: Bác Cả
Chương 33: Dạy Dỗ
Chương 34: Bình Tĩnh
Chương 35: Phụ Huynh
Chương 36: Giải Quyết
Chương 37: Đoạt Người
Chương 38: Nghe Lén
Chương 39: Trộm Tiền
Chương 40: Công Ti
Chương 41: Xảy Ra Chuyện
Chương 42: Khu Thương Mại
Chương 43: Thổ Lộ
Chương 44: Duyên Mộng
Chương 45: Trịnh Kỳ
Chương 46: Tiệc Sinh Nhật
Chương 47: Cổ Phần
Chương 48: Nước Bẩn
Chương 49: Vết Thương
Chương 50: Đồng Nghiệp
Chương 51: Liên Hoan
Chương 52: Kỳ Nổi Loạn
Chương 53
Chương 54: Khảo Sát
Chương 55: Đòi Tiền
Chương 56: Nhập Cổ Phần
Chương 57: Giao Chiến
Chương 58: Kết Thân
Chương 59: Nhắc Nhở
Chương 60: Ly Hôn

https://thuviensach.vn

Chương 61: Thục Vân
Chương 62: Di Chúc
Chương 63: Xuất Phát
Chương 64: Cảng Thành
Chương 65: Nhà Họ Trịnh
Chương 66: Biến Cố
Chương 67: Phòng Chống Hàng Giả
Chương 68: Hàng Giả
Chương 69: Năm Mới
Chương 70: Đưa Ra Ánh Sáng
Chương 71: Thức Tỉnh
Chương 72: Cảm Tình
Chương 73: Tương Lai
Chương 74: Thư Tình
Chương 75: Nổi Giận
Chương 76: Bác Sĩ
Chương 77: Nhẫn
Chương 78: Thi Đại Học
Chương 79: Sau Đó
Chương 80: Thể Dục
Chương 81: Khai Giảng
Chương 82: Sinh Viên Mới
Chương 83: Điện Thoại Di Động
Chương 84: Siêu Hot
Chương 85: Tết Dương Lịch
Chương 86: Đón Tết
Chương 87: Năm Mới
Chương 88: Phát Hiện
Chương 89: Nghỉ Hè
Chương 90: Bất Ngờ
Chương 91: Bắt Cóc
Chương 92: Phát Điên

https://thuviensach.vn

Chương 93: Cứu Người
Chương 94: Gặp Nhau
Chương 95: Được Cứu
Chương 96: Bệnh Viện
Chương 97: Giận Cá Chém Thớt
Chương 98: Di Sản
Chương 99: Giải Quyết
Chương 100: Kết Thúc
Chương 101: Tốt Nghiệp
Chương 102: Lễ Tốt Nghiệp
Chương 103: Chụp Ảnh
Chương 104: Nguyên Ân
Chương 105: Khai Trương
Chương 106: Vòng Ngọc
Chương 107: Nhà Họ Lịch
Chương 108: Báo Ứng
Chương 109: Cơm Chó
Chương 110: Đẹp Trai Nhất
Chương 111: Đánh Mất
Chương 112: Clone
Chương 113: Cố Tình
Chương 114: Trùng Tên
Chương 115: Màn Chắn
Chương 116: Come Out
Chương 117: Bùng Nổ
Chương 118: Kết Thúc
Chương 119: Ngoại Truyện: Hôn Lễ
Chương 120: Ngoại Truyện: Trịnh Kỳ
Chương 121: Ngoại Truyện: Tài Nấu Ăn Của Mạnh Ân
Chương 122: Ngoại Truyện: Tình Địch Chưa Từng Xuất Hiện

https://thuviensach.vn